

INSTITUTUL
DE ISTORIE
„A. D. XENOPOL”

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

EDITURA
ACADEMIEI
ROMÂNE

A. MOLDOVA
VOLUMEN XXIII

ROMANIAE
DOCUMENTA
A
HISTORICA
MOLDAVA

VOL. XXIII

ACADEMIA ROMÂNĂ
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE

acad. ȘTEFAN PASCU, acad. ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU,
acad. ALEXANDRU ELIAN, dr. DAMASCHIN MIOC,
prof. univ. IOAN CAPROȘU, prof. univ. CONSTANTIN CIHODARU,
AUREL RĂDUȚIU, LEON ȘIMANSCHI

· EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ISTORIE "A. D. XENOPOL" - IAȘI

Ț. MOLDOVA
VOLUMUL XXIII

(1635 - 1636)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
LEON ȘIMANSCHI, NISTOR CIOCAN
GEORGETA IGNAT și DUMITRU AGACHE

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
București, 1996

ISBN 973-27-0437-3

ISBN 973-27-0436-5

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

76117, Calea 13 Septembrie, nr. 13, Sect. 5, București

*În memoria
lui Gh. Ghibănescu*

PREFAȚĂ

După o întrerupere de peste un deceniu¹, seria A. Moldova a colecției naționale de izvoare *Documenta Romaniae Historica* își reia, cu acest volum, apariția. În afara cauzelor generale, care au provocat, în deceniul trecut, sistarea succesivă a editării principalelor colecții de izvoare, cazul seriei A, DRH, comportă și o motivație specială, asupra căreia vom insista în continuare. Astfel, după publicarea vol. XIX (1626-1629), XXI (1632-1633) și XXII (1634) — vol. XX (1630-1631), aflându-se încă în manuscris² — colectivul ieșean al corpusului a fost pus în fața unei complexități informative referitoare la domnia lui Vasile Lupu, mai ales sub aspectul datării, care făcea imposibilă continuarea editării documentelor pe intervale cronologice scurte. Paralel cu publicarea vol. I, II și III ale seriei, pentru care exista o bază informativă cu mult mai solidă, s-a procedat, de aceea, la întocmirea unui *Repertoriu al documentelor întemeiate din domnia lui Vasile Lupu (1634-1653)*, de către N. Ciocan, G. Ignat și D. Agache, în măsură să îngăduie o estimare globală cât mai exactă a tezaurului documentar păstrat din acest răstimp. Și într-adevăr, materialul provenit din arhiva fostului colectiv al colecției *Documente privind Istoria României* (însușind cca 3000 de doc.) și-a dublat proporțiile, datorită depistării unor piese noi nu numai în publicațiile de specialitate, ci și în fondurile arhivistice din țară și din străinătate. Cele aproape 6000 de documente au putut forma astfel nouă volume, aproximativ egale și acoperind, fiecare, câte doi ani calendaristici, urmate de un al zecelea, de supliment, înglobând toate actele databile în domnia lui Vasile Lupu, dar lipsite de elemente care să le permită o încadrare cronologică mai strictă.

Investigarea, cu intenții exhaustive, a producției diplomatice nu s-a dovedit totuși suficientă pentru stabilirea cu exactitate a cuprinsului unui singur volum, astfel încât abia după prelucrarea majorității documentelor și, mai ales, după trierea aceloră cu dată incertă, a devenit posibilă și o astfel de operațiune. A impietat, în special, asupra încheierii acestora, apariția numeroaselor zapise nedatate, consemnând vânzarea părților rezultate din descompunerea devălmășiiilor răzeșești. Volumul de față se prezintă, astfel, ca rezultat al unui demers care, pe de o parte, i-au depășit proporțiile, dar care, pe de altă parte, va face posibilă susținerea unui ritm sporit de apariție a viitoarelor tomuri. Firește, acestea nu va însemna și epuizarea informației documentare a epocii. Cele peste 50 de acte provenind din cancelaria domnească a lui Vasile Lupu, existența

¹ Situație analizată cu prilejul consfăturii organizată de Secția de Științe Istorice și Arheologie a Academiei Române, la 30-X-1992, privind stadiul *Editării izvoarelor istorice* — raportor Paul Cernovodeanu — și ale cărui rezultate urmează să fie publicate în "Revista de istorie".

² El a fost elaborat, cu mulți ani în urmă, de D-na Maria Bălan, membră a colectivului de editare a colecției de la Institutul de istorie "N.Iorga" din București.

la Muntele Athos și în Grecia³, sau cele care se află în Arhiva Patriarhiei din Ierusalim și în lăcașurile de cult ale Orientului Apropiat, despre care colectivul ieșean are cunoștință⁴, nu au putut fi încă nici măcar regestate. Nu este exclusă, de asemenea, nici completarea acestui patrimoniu cu piesele originale ale arhivei Mitropoliei Moldovei, evacuată în Polonia, în vremea mitropolitului Dosoftei, sau, cel puțin, cu un inventar mai consistent al lor decât cel alcătuit de A. Manovarda, și nici adaosuri cu totul întâmplătoare, din țară sau din străinătate⁵.

Efortul științific al colectivului ieșean nu s-a limitat însă numai la aspectul cantitativ al operei de editare. Contactarea unei realități lingvistice mult mai complexe decât cea înfățișată de textele volumelor anterioare, a fost de natură să releve limitele regulilor de transliterare a actelor chirilice românești și, uneori, chiar slave, statuate încă la începutul celui de al șaptelea deceniu al secolului nostru⁶. Luînd, de aceea, în considerare părerile exprimate în literatura de specialitate⁷ sau în discuțiile purtate cu prilejul consfătuirii tuturor celor implicați în realizarea corpusului — consfătuire organizată în Iași, pe 23 mai 1978 —, autorii actualului volum au adoptat o modalitate de transliterație care, fără să afecteze principiile generale deja consacrate, a urmărit optimizarea acestora pînă la gradul în care ele să permită chiar și redarea situațiilor particulare.

De altfel, consemnarea în paranteze rotunde a tuturor întregirilor — cerută de practica prescurtărilor sau suprascrierilor din scrisul slavon —, procedeu introdus încă de la editarea vol. I, în 1979⁸, și extins acum și asupra africatelor finale suprascrise, redată în vol. prin "c(i)" și "g(i)", înlocuise deja parțial principiul completării tacite sau, în anumite cazuri, în paranteze unghiulare⁹ a vocalelor și silabelor elidate. De această dată, sistemul de "transcriere a literelor chirilice cu valoare fonetică interpretativă"¹⁰ a fost astfel emendat, încît el să permită reconstituirea realității grafice și, implicit, fonetice de către orice specialist. În consecință, pornindu-se nu de la încărcătura fonetică a grafemelor chirilice, ci de la posibilitățile de redare a acestora în alfabetul

³ Vezi Fl. Marinescu, *Valorificarea documentelor românești de la Muntele Athos la Centrul de cercetări neogrești din Atena*, în "Anuar. Inst. de ist. și arh. «A. D. Xenopol»" - Iași, 1/XXVI, 1989, p.499-508; Fl. Marinescu, G. Penelea-Filitti, Anna Tabaki, *Documents gréco-roumains*. Le fonds Mourouzi d'Athènes, Athènes-Bucarest, 1991, p.81 și urm.

⁴ Vezi Bălan, ieromonah Ioanichie, *Mărturii românești la Locurile Sfinte*, Ed. Episc. Romanului și Hușilor, 1986, p.68 (Sf. Mormînt) și 183 (M-reă Sf. Sava); vezi și Virgil Cindea, *Mărturii românești peste hotare. Mică enciclopedie*, vol. I, Ed. Enciclopedică, București 1991, p.417 și urm. v. arh. Moruzi. Conform informației pe care ne-a furnizat-o colegul nostru Dumitru Ivănescu, în Arhiva Patriarhiei se află cîteva mii de documente românești încă neexplorate, multe din ele aparținînd secolului al XVII - lea și, nu este exclus, chiar domnicii lui Vasile Lupu.

⁵ Vezi, mai jos, constatările privind numărul documentelor din acest volum.

⁶ Vezi, de exemplu, I. Caproșu, *Cîteva documente de la Vasile Lupu*, în "Anal. Șt. ale Univ. «Al.I. Cuza» din Iași" (serie nouă), secț. III, a. Istorie, t. XXX/1984, p. 51-58: doc. din Arh. Ist. Centr. de Stat a Actelor vechi din Moscova; *idem Documente românești din secolul al XVII-lea*, în "Anal. Șt. ale Univ. «Al. I. Cuza» din Iași" (serie nouă), Istorie, t. XXXIV/1988, p.79-90: doc. din Bibl. Publică de Stat "M. E. Salticov-Scedrin" - Sankt Petersburg.

⁷ Vezi *Introducere la colecție*, în *D.R.H., B*, vol I, București, 1966, p V-XXI.

⁸ Vezi, de exemplu, Emil Vîrtosu, *Paleografia româno-chirilică*, Ed. Științifică, București, 1968, p.251-288; N. A. Ursu, *Din nou despre interpretarea graficii chirilice românești*, în "Limba română", An. XXV/1976, nr.5, p. 475-489.

⁹ *DRH., A*, vol. I, București, 1975, *Prefață*, p. XVIII-IX

¹⁰ *Ibidem, B*, vol. I, p. XIII-XIV.

¹¹ *Ibidem*, p. XVI.

latin, echivalențele prezentate în primul volum de la seria B a colecției suportă, în notele textelor editate, toate acele precizări care să diferențieze regula de excepție sau de particular; mai mult chiar, s-a pus la dispoziția cititorului, în situații neclare, întregul cuvânt în transcriere chirilică.

În mod deosebit au format obiectul atenției editorilor cele două iusuri: π și λ , altermarca celui mare cu ierurile, pentru redarea lui "ă" sau "î", fiind consemnată în note, ca și valoarea fluctuantă a celui mic, căruia i s-a atribuit tacit doar echivalența "ia", în poziție mediană sau finală, toate celelalte: "e", "é", "ea" sau "ie", fiind consemnate în subtext. Același tratament a fost aplicat și grafemului iat: ⲓ (redat obișnuit prin "ea" sau "é"), pentru valorile "e" sau "ia", ori ierului mic: ⲓ , atunci când acesta îl reprezintă pe "i". Evident, de fiecare dată, au fost luate în considerație înseși opțiunile diacului, dacă acestea au fost identificate în același act sau în celelalte care ne-au parvenit de la el, după cum grupajele finale de facsimile și transcrieri chirilice — ultimul conceput, intenționat, mai consistent — vor îmbogăți, fără îndoială, posibilitățile estimative ale specialiștilor.

În sfârșit, atragem atenția, în această ordine de idei, asupra tratării numelor proprii din documentele slavone conform corespondentelor lor din textele românești (ca, de exemplu, marcarea lui iat': **ѣ** prin "ѣ" sau redarea numelor ținuturilor și al hidronimelor sau a antroponimelor cu aspect feminin în flexiune genitivă), precum și asupra transpunerii unor cuvinte și expresii slavone nu într-o traducere modernizantă, ci în formularea specifică a celor de epocă (ca, de pildă, folosirea formei "vistiernic", și nu a celei de "vistier", echivalarea adverbului **ужѣ** cu "adică" și nu cu "iată", sau a pronumelui demonstrativ de depărtare, în timp sau spațiu: **тѣ, то та** cu "acel, aceea", și nu cu "acest, aceasta", pentru care se întrebuița, de regulă, pronumele **сѣ, сѣ чѣ**).

A devenit, de asemenea, necesară aplicarea unei norme ortografice absolut firești, dar ignorate anterior, și anume a celei referitoare la majuscule, utilizate nu numai ca inițiale ale cuvintelor de la începutul propozițiilor sau ale numelor proprii, ci și la enunțurile directe ale majestății (de exemplu: Domnia Mea, Noi etc.) sau în cazul instituțiilor specifice realității medievale moldovenești: Sfât/Divan, Curte etc. — acestea din urmă apărînd, de aceea, și în cadrul Indicelui de nume proprii. Desigur, celelalte reguli de ortografie ale limbii române actuale au fost respectate cu strictețe², ca și cele de punctuație, urmărindu-se totuși ca ultimele să slujească, cu prioritate, la relevarea mesajului informațional al actelor, și nu a construcției lor formale, deseori deficitară. Semnificația parantezelor a rămas și ea neschimbată, cu observația că parantezele pătrate: [], au fost folosite, din motive tehnice, la indicarea suprascrierilor din lista prescurtărilor slavone. Totodată, în cazul documentelor grav deteriorate și care au suportat întregiri substanțiale, precum și al transcrierilor chirilice s-a recurs la dubla bară oblică: /, pentru marcarea rîndurilor, iar în redarea înscripțiilor sigilografice, la o liniuță orizontală suprascrisă: —, pentru consensuarea minusculor gravate în interiorul sau în spațiul dintre alte litere.

Sporirea rigorii editoriale față de materialul recoltat a condus, pe de altă parte, la îmbogățirea unor aspecte diplomatice mai puțin tratate anterior. Autorii volumului au considerat astfel insuficient de explicită secțiunea sigilografică a descrierii

¹²Cu excepția întrebuirii lui "â" (vezi *Raportul domnului acad. Mihai Drăgănescu, președintele Academiei Române, asupra unor îndreptări ale ortografiei române, prezentat în Adunarea Generală a Academiei Române, din data de 31 ianuarie 1991*, publicat în "Academica", I, nr. 4/1991), care ar fi produs în volum disonanțe greu de rezolvat, într-un termen scurt, între transliterarea textelor românești și traducerea celor slavone. În plus, operațiunea ar fi impus redactologificarea întregului tom elaborat, așa cum am menționat deja, cu mai bine de un deceniu în urmă.

arheografice, pe care, în consecință, au extins-o, cu observații și precizări, privind nu numai pecețile domnești, a căror descriere este semnalată în lista rezumatelor, ci și pe cele boierești și mănăstirești. Facsimilele anexe, în selectarea cărora s-a ținut cont și de acest criteriu, vor facilita, la rîndul lor, formarea unei imagini mai adecvate asupra acestei realități informative, după cum aceeași secțiune a volumului a fost concepută pentru a pune într-un contact mai amplu pe cititor cu diversitatea iscăliturilor particulare. Informațiile arhivistice și bibliografice au fost extinse, la rîndul lor, ca și în volumele precedente, pînă la semnalarea simplelor mențiuni, pornindu-se de la considerentul că istoria fiecărui act și a fiecărei arhive constituie elemente absolut necesare pentru înțelegerea deplină a conținutului diplomatic propriu-zis. Notificarea, la sfîrșitul textelor documentare, a însemnărilor de pe verso, oferă, în acest sens, indicii suplimentare. Autorii volumului au optat, totodată, pentru o detaliere a observațiilor de natură editorială, fie în note, fie la sfîrșitul textelor, pentru a fi clarificate diversele probleme de ordin cronologic, grafologic, semantic, geografic etc. ; mai mult, pentru a justifica anumite identificări s-a aplicat, și în cadrul indicilor, sistemul trimiterilor bibliografice. În privința regulilor tehnice urmărite la elaborarea rubricilor finale ale fiecărui act, ele au fost cele folosite deja la volumele precedente, cu remarcă înversării ordinei de consemnare a piesei arhivistice și a fondului în care se află aceasta — pentru o mai sugestivă sistematizare a datelor —, precum și a renunțării la menționarea expresă a raportului față de piesa editată, considerîndu-se că, în cazul în care acesta lipsește, el nu poate fi decît presupus în mod tacit.

La rîndul lor, celelalte secțiuni ale volumului prezintă completări a căror introducere a fost apreciată de editori ca fiind benefică. Astfel lista de *Prescurtări bibliografice* include nu numai lucrările citate în volum, ci și pe cele curent folosite, în diverse situații, pentru o informare globală. Lista de *Rezumate* a fost și ea îmbogățită, ca umare a raportării la indicii volumului, cu elementele de identificare (numele de familie, dregătoria etc.) absente din documentele de referință dar extrem de utile mai ales pentru cititorul străin, după cum corelația dintre cei doi indici a fost amplificată pînă la semnalarea, în cadrul celui de materii, a numelor proprii formate de la apelative — atenționîndu-se, în acest fel, asupra unei posibile legături, directe sau mijlocite, de ordin semantic, între cei doi termeni. În sfîrșit, numărul listelor finale a fost sporit cu încă una, cea a cuvintelor rare și a arhaismelor, ușurîndu-se, și în acest mod, studierea limbii vechi românești.

Firește, în ciuda acestor adaosuri și îmbunătățiri, normele de editare a documentelor medievale comportă încă anumite insuficiențe, a căror remediere, deși posibilă, ar complica însă prea mult operațiunile de transcriere și imprimare a volumelor. În acest sens sînt de menționat: marcarea consecventă a suprascrierilor (nu numai a celor uzuale, în lista finală) și a rîndurilor (în secțiunea consacrată transcrierilor chirilice), notificarea mărimii spațiilor rupte sau albe (necesară mai ales în cazul documentelor deteriorate și întregite de editori), precizarea culorii cernelii, indicarea permanentă a ligaturilor, a majusculilor interioare și a seninelor care marchează expresiile sau perioadele unitare concepute de diac conform formularisticii diplomatice. Extrem de utilă s-ar dovedi, pe de altă parte, pentru studiile de specialitate, descrierea filigranelor, după cum rezumatele, în special cele ce se adresează străinătății, s-ar cuveni îmbogățite cu elemente suplimentare (ca, de exemplu, numele logofătului și al diacului). În volumele ulterioare, situațiile speciale, care vor impune un astfel de tratament al originalelor, vor fi totuși rezolvate în acest mod (așa cum s-a procedat, de exemplu, la doc. nr. 86 din volum). Se va încerca, totodată, pe baza unui examen grafologic cît mai exact, identificarea scriitorilor de acte domnești care au omis să-și consemneze numele la sfîrșitul documentelor - operațiune ce incumbă unei ediții

științifice de documente și cu șanse de eficiență sporită doar într-un astfel de context. De altfel, nevoia de separare a unor dieci omonimi în cadrul indicilor de nume proprii a marcat deja debutul acestei acțiuni (vezi, de exemplu cazurile lui Dumitrașco, Gligorcea, Grigore, ș. a.) — numerele documentelor atribuite în acest mod fiind redată în paranteze unghiulare.

Volumul de față însumează 572 de documente autentice, un document îndoielnic și 2 false, fiind deci cel mai consistent din cele apărute pînă acum în cadrul seriei A. Moldova. Fără a putea oferi, în acest moment, evaluări exacte asupra celorlalte tomuri, se poate totuși aprecia că și ele vor îngloba între 500 și 600 de piese, în funcție de stabilitatea politică a perioadelor respective, reflectată direct în amploarea activității cancelariale. Dintre cele 572 de acte autentice, cîteva comportă totuși o situație specială, de natură să relativizeze proporțiile volumului. Este vorba de doc. nr. 22 și 501 — care vor fi republicate după original și, firește, sub o altă datare, primul în volumul de supliment, iar al doilea în tomul următor — ambele situații survenind după încheierea elaborării volumului —, precum și nr. 27 și 222 — care ar putea să aparțină altor intervale cronologice. De asemenea, este de reținut, în aceeași ordine de idei, că doc. nr. 184 reprezintă o republicare, după original, a celui apărut deja în vol. XXII, nr. H, p. 354-355, dar numai cu vâleatul: 7143 <1634-1635> și după o copie a unei traduceri defectuoase, după cum nr. 453, datat 1636 (7144) iulie 10, ar putea să aparțină lunii "iunie" a aceluiași an. În sfîrșit, semnalăm și cazul actului cu nr. 459, care pare să fi fost, de la origine, nevalidat, reprezentînd, probabil, un "rebut" al cancelariei domnești, ca și dubletul doc. 419. Investigațiile ulterioare ar putea să conducă, firește, și la alte precizări sau rectificări cronologice, care, global, vor fi repertoriate și redată în volumul de "supliment", deja menționat, al domniei lui Vasile Lupu; este, în special, cazul pieselor arhivistice depistate anterior în Arh. M-rii Agapia (v. doc. nr. 356 și 497), care nu au mai putut fi regăsite în depozitele Arh. St. Neamț, beneficiara concentrării foderilor existente în perimetrul județului. Dar, consistența volumului nu se reflectă numai în stricta evaluare numerică a acestuia. Majoritatea traducerilor, copiilor, rezumatelor și mențiunilor care au suportat elaborări multiple și chiar unele originale prost conservate au impus un examen comparativ, atît pentru selectarea celei mai bune forme, cît și pentru consemnarea diferențelor. Judecînd astfel, se poate aprecia că volumul redă, de fapt, informația a peste 700 de piese. Diminuarea cantitativă menționată în rîndurile de mai sus este compensată însă de publicarea unor documente, atît după forma primară, cît și după cea oficială (v. nr. 34, 233, 535 și 556), editorii fiind nevoiți, alteori, să apeleze la variante (v. nr. 250, 386 și 416) sau fragmente complementare (v. nr. 345 și 386) ale actelor originale pierdute.

Comparativ cu tomurile anterioare, diversitatea actelor incluse în acest volum este, la rîndul ei, impresionantă. Nici unul din tipurile înscrisurilor oficiale sau private, practicate în epocă, nu lipsește. De la privilegiul domnesc — remarcabil fiind, ca proporții, cel acordat lui Gheorghe Roșca vistiernic (nr. 389) — la simplul zapis de vînzare-cumpărare sau la "izvodul" de stăpîniri, toate sînt ilustrate, mai mult sau mai puțin consistent, în cuprinsul volumului. Indicele de materii, sub termenul "acte" detaliază, de fapt, din punct de vedere tipologic, întreaga încărcătură informațională de această natură, diferențiînd, în plus, piesele editate în funcție de emitenți și beneficiari sau după conținutul propriu-zis al textelor. Creșterea producției scriptice în epocă este, de asemenea, ilustrată prin vocile Indicelui de materii care tratează activitatea "scriitorilor de acte", fie de profesie, dieci și uricari, fie știutori de carte, cum erau marii boieri, dregătorii și slujitorii domnești, clericii ș. a.

Evident, aspectul predominant al desfășurării istorice ale domniei lui Vasile Lupu, pe care îl reflectă volumul, rămâne cel al raporturilor de proprietate, fie că acestea aveau ca obiect pământul, vecinii sau elementele componente ale patrimoniului sătesc, fie că ele priveau stăpînirile domnești, boierești și mănăstirești deja constituite. Viața orășenească ocupă, la rîndul ei, un spațiu sporit în dimensiunea volumului, trădînd elemente ale procesului productiv sau ale raporturilor comerciale care vor contribui la debutul unei perioade prospere și relativ stabile în istoria Moldovei. Reglementarea juridică a faptelor de această natură oferă, totodată, studierii normelor de drept aplicate în epocă, un bogat material informativ — și este suficient să amintim, în acest sens, seria documentelor referitoare la moștenirea averii lui Isac Balica hatman —, după cum implicațiile financiare ale tranzicțiilor survenite se constituie într-un domeniu de maximă consistență; în ambele privințe, indicele de materii a și încercat deja să surprindă specificitățile, sugerînd analizei viitoare piste utile de investigat. De fapt, nici una din activitățile fundamentale ale societății și statului feudal nu este lipsită de probele necesare unei reconstituiri parțiale, la fel cum existența individuală, de la cea a vecinilor și robilor țigani, pînă la cea a domnilor Moldovei și a familiilor lor — cum este cazul refugiuului lui Miron Barnovschi, în 1629, în Polonia (v. doc. nr. 34, 304 și 305) —, apare în ipostaze neașteptate. Evenimente și împrejurări particulare nuanțează, în sfîrșit, mozaicul informațional al volumului, oferind știri complementare celor provenind din alte surse, cum ar fi, de exemplu, raporturile moldo-tătare în vremea lui Aron Vodă (v. doc. nr. 15), campania cancelarului polon Jan Zamoyski, însoțit de oastea moldoveană în Țara Românească (v. doc. nr. 567), solia lui Miron Barnovschi, condusă de vornicul Ionașco Cehan, la principele Transilvaniei, Gabriel Bethlen (v. doc. nr. 54) etc.

*
* *

În ceea ce privește repartitia actelor volumului, în funcție de gradul lor de apropiere față de formele primare, este, firește, de reținut prevalarea substanțială a celor publicate după original asupra textelor de altă proveniență. Astfel, din cele 584 de piese, luînd în considerație și dubletele, deja menționate, ale unor documente, un număr de 374 reprezintă originale (151 slavone și 223 românești) și doar 209 forme ulterioare: 31 — traduceri (30 românești și una germană), 80 — copii (6 slavone și 74 românești), 74 — rezumate (72 românești și 2 germane), 22 — mențiuni (21 românești și una grecească), iar 3 — extrase (2 slave și unul românesc). Rezultă, în același timp, din statistica prezentată, că proporția documentelor slavone se menține încă la cote apreciabile: 189, adăugînd la originale și traduceri, copiile sau extrasele; numărul lor trebuie să fi fost însă mai mare, deoarece rezumatele și mențiunile nu permit, decît rareori, presupunerea limbii în care au fost redactate actele inițiale. De semnalat este și prezența scrisului grecesc, dar numai în iscălituri, întrucît mențiunea grecească tîrzie (v. doc. nr. 436) nu implică automat și folosirea aceluiași idiom în original.

Clasificînd, pe de altă parte, piesele volumului după locul lor de păstrare, prioritatea absolută aparține, evident, Arhivelor Statului București, cu 344 unități, dar 226 din acestea provin din fostul fond al Bibliotecii Academiei — situație înregistrată consecvent de editori, pentru a ușura identificarea vechilor trimiteri bibliografice. Pe locul secund se află Arhivele Statului Iași, cu 142 de piese, cîteva aparținînd însă fostei arhive a Epitropiei Spitalelor Sf. Spiridon, iar ulterior Filialei Academiei Române din Iași. Celelalte 98 de documente au următoarea proveniență: 10, de la Biblioteca Națională, 8, de la Biblioteca Academiei, cîte 7 de la Arhivele Statului Neamț și de la Arhivele Statului Mehedinți, 6, din Arhiva Institutului de Istorie "A. D. Xenopol" din Iași, 3, de la Muzeul Județean Suceava, cîte 2, de la Muzeul Național, de la Arhivele Statului din Suceava și Vaslui, de la Biblioteca Centrală Universitară din Iași, precum și

de la Muzeul de istorie a Moldovei, iar cîte unul de la Arhivele Statului Bacău și Ploiești, de la Mănăstirea Dragomirna, precum și de la Biblioteca Centrală Universitară din Cluj; 5 acte se păstrează în Arhiva Națională din Chișinău, iar unul la Moscova; în sfîrșit, 37 de piese au fost preluate din publicații, cele mai multe aparținînd lui Gh. Ghibănescu — memoriei căruia editorii s-au decis să-i consacre rezultatul muncii lor.

O ultimă evaluare statistică, de natură să contureze, la proporții reale, aportul informațional al volumului are în vedere corelația dintre edit și inedit sau cunoscut și necunoscut, pînă în momentul actual. Diferențiindu-le, în funcție de datele aflate în portofoliul colectivului și redate corespunzător în rubrica "EDIȚII", rezultă că din cele 575 de documente, 207 nu au fost transmise sub nici o formă reconstituirii istorice. Celelalte au putut ajunge în atenția specialiștilor astfel: 69, doar semnalate, 18, publicate parțial (în rezumate sau, eventual, și cu extrase), iar 271 cu textul în extenso, dar aflat într-un grad relativ de fidelitate față de original, de la reproducerea în alfabet chirilic, pînă la publicarea doar, în cazul redacțiilor slavone, a unor simple traduceri.

Volumul reprezintă opera comună a celor ce-l semnează, deși nu numai a lor. Se cuvine, astfel, a menționa că, la elaborarea lucrării, autorii au beneficiat de 336 de transcrieri ale fostului colectiv care a editat seria A a colecției Documente privind istoria României — transcrieri efectuate de Rodica Anghel, Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru și Dimitrie Ciurea (ambii implicați și în operațiunea de colaționare), Dumitru Constantinescu, Elena Gheorghiadă, Nicolae Grigoraș, P. P. Panaitescu (care a avut și responsabilitatea colaționării majorității celorlalte), Theodor Rădulescu și Margareta Serghie. S-au adăugat acestora și 29 de texte similare aparținînd lui Mihai Costăchescu, pe care editorii le-au inclus în arhiva documentară a Institutului unde-și desfășoară activitatea și le-au menționat în cadrul rubricii arhivistice. Firește, toate aceste transcrieri au fost confruntate din nou cu originalele și au suportat prelucrarea impusă de normele colecției DRH. Un ajutor prețios au primit apoi autorii volumului de la Mihai Țaratașu, Dan Livezeanu, Natalia Trandafirescu, Nikos Gaidagis și Andronikos Falangas (ultimii doi — cercetători din Atena) — cărora le aparține transcrierea însemnărilor grecești —, precum și de la Mihai Ștefan Ceașu și Costin Feneșan — care au prelucrat textele germane. În aceeași ordine de idei, este de consemnat și colaborarea fructuoasă cu colectivul omonim de la Facultatea de Istorie a Univ. "Al. I. Cuza" din Iași, condus de prof. dr. Ioan Caproșu și sub a cărui coordonare va fi publicat volumul următor. Observații pertinente și consultări extrem de utile pentru găsirea unor soluții optime ale transliterării ne-au oferit, de asemenea, colegii de la Institutul de Filologie "Al. Philipide" din Iași: Mircea Ciubotaru și Ion Florea, cărora le aducem, și pe această cale, mulțumirile noastre ca și tuturor celor care, într-o măsură mai mare sau mai mică, prin informații noi sau opinii pertinente au contribuit la perfecționarea volumului. În sfîrșit, ne exprimăm întreaga noastră grațitudine față de creatorul fontului slavon utilizat la imprimarea volumului, Paul Andrei, cu încurajarea și consilierea prof. univ. dr. Andrei Rugină, ca și față de redactorul tehnic al volumului, Tamara Vlasov, de la "Axon International " SRL Iași — ceea ce va permite, desigur, continuarea publicării colecției.

Dat fiind specificul lucrărilor întreprinse pentru elaborarea volumului, o departajare strictă a aportului fiecărui autor este aproape imposibil de operat, atît în ceea ce privește prelucrarea documentelor, cît și a materialelor complementare. Precizăm doar că, în general, coordonarea lucrărilor a aparținut lui Leon Șimanschi, ajutat fiind de fiind Nistor Ciocan. La toate operațiunile implicate de editarea volumului a participat Georgeta Ignat, iar la cea de a doua fază, de revizuire, recolaționare și completare a textelor, contribuind și Dumitru Agache. Încheind aceste rînduri, ne exprimăm speranța că, în ciuda încrentelor lacune sau greșeli care vor fi

observate ulterior, opera de editare întreprinsă de noi va pune la dispoziția cercetării științifice o informație benefică și va constitui un stimulent edificator pentru continua perfecționare a metodelor și tehnicilor de publicare a colecției.

SIGLE — PRESCURTĂRI BIBLIOGRAFICE — ABREVIERI SPECIFICE — SIMBOLURI*

<i>A.A.R.M.S.I.</i>	= "Analele Academiei Române. Memoriile secțiunii istorice"
<i>A.B.</i>	= "Arhivele Basarabiei"
<i>A.I.I.A.I.</i>	= "Anuarul Institutului de istorie și arheologie A.D.Xenopol - Iași"
<i>Arhiva</i>	= "Arhiva. Organul Societății științifice și literare din Iași"
<i>A.R.M.S.I.</i>	= "Academia Română. Memoriile secțiunii istorice"
<i>B.C.I.R.</i>	= Buletinul Comisiunii istorice a României
<i>B.C.M.I.</i>	= "Buletinul Comisiunii monumentelor istorice"
<i>B.I.N.</i>	= "Ioan Neculce. Buletinul Muzeului municipal Iași"
<i>C.I.</i>	= "Cercetări istorice"
<i>C.L.</i>	= "Convorbiri Literare"
<i>D.G.A.S.</i>	= Direcția generală a Arhivelor Statului
<i>D.I.R., A</i>	= <i>Documente privind istoria României</i> , seria A, Moldova
<i>D.R.H., A</i>	= <i>Documenta Romaniae Historica</i> , seria A, Moldova
<i>L.R.</i>	= "Limba română"
<i>M</i>	= <i>Moldova în epoca feudalismului</i>
<i>M.C.</i>	= Mihai Costăchescu
<i>R.A.</i>	= "Revista arhivelor"
<i>RdI</i>	= "Revista de istorie"
<i>R.I.</i>	= "Revista istorică"
<i>S.M.I.M.</i>	= "Studii și materiale de istorie medie"
* * * *	
Antonovici, <i>Bogdana</i>	= Antonovici, Ioan, <i>Istoria comunei Bogdana</i> , Bîrlad, 1906.
Antonovici, <i>Doc. bîrlădene</i>	= Antonovici, preotul Ioan (episcopul Hușilor Iacov), <i>Documente bîrlădene</i> , vol. III - IV, Bîrlad, 1915, 1924.
Antonovici, <i>Doc. schituri</i>	= Antonovici, episcopul Hușilor Iacov, <i>Documente de ale fostelor schituri Orgoeștii, Bogdănița, Pîrveștii, Cîrîbașii și Mînzății, din județul Tutova</i> , Huși, 1929.
Antonovici, <i>Doc. <comunicate></i>	= Antonovici, economistul Ioan, <i>Documente <comunicate de ...></i> , în "Făt - Frumos", I (1904), Bîrlad.

* V. și INDICE DE NUME PROPRII, ALTE ABREVIERI, SIMBOLURI, LĂMURIRI.

- Aricescu, *Indice*, II = Aricescu, C., *Indice de documente aflate în Arhiva Satului și nepublicate încă*, în "Revista Istorică a Arhivelor României", Broșura II, București, 1876.
- Balan, *Doc. bucovinene* = Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I - IV, Cernăuți, 1933 - 1938.
- Balan, *Sate dispărute* = Balan, Teodor, *Satele dispărute din Bucovina*, extras din *Omăgiu lui Ion I. Nistor*, Cernăuți, 1937.
- Băleanu, *Doc. <comunicate>* = Băleanu, A., *Documente <comunicate de ...>*, în *B.I.N.*, VII (1928), p. 148 - 150.
- Băleanu - Stoide, *Doc. Neaniul* = Băleanu, A. și Stoide, C.A., *Documente moldovenești privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iași, 1938.
- Berechet, *Doc. din sec. XVI - XVII* = Berechet, Șt. Gr., *Documente de drept public și privat. Secolul al XVI - XVII -lea*, în "Întregiri. Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc", Iași, 1932, p. 169 - 212, 245 - 258.
- Berechet, *Doc. slave* = Berechet, Ștefan, *Documente slave privitoare la Basarabia, în tipărituri rusești*, în *R.A.*, vol. I, nr. 1 - 3 (1924-1926), p. 332 - 337.
- Berechet, *Procedura de judecată* = Berechet, Ștefan Gr., *Procedura de judecată la slavi și români*, Chișinău, 1926.
- Bianu, *Cat. ms. rom.* = *Catalogul manuscriptelor românești*, întocmit de Ioan Bianu, tomul I, București, 1907.
- Bianu - Nicolaiasa, *Cat. ms. rom.* = *Catalogul manuscriptelor românești*, tomul III, întocmit de Ioan Bianu și G. Nicolaiasa, Craiova, 1931.
- Boga, *Doc basarabene* = Boga, L.T., *Documente basarabene*, VII, *Hrisoave și cărți domnești (1604 - 1653)*; VIII, *Hrisoave și cărți domnești (1636 - 1651)*, Chișinău, 1929.
- Boga, *Doc sec. XVI - XVII (a)* = Boga, L.T., *Documente din secolul al XVI - XVII*, în *A.B.*, IV, (1932), p. 143 - 157.
- Boga, *Doc. sec. XVII (b)* = Boga, L.T., *Documente din secolul al XVII -lea (1601 - 1651)*, în *A.B.*, I (1929), nr. 4, p. 74 - 90.
- Bulat, *Doc. m-rii Văratec* = Bulat, T.G., *Documentele mănăstirii Văratec*, Chișinău, 1939.
- Bulat, *Din doc. m-rii Văratec* = Bulat, T.G., *Din documentele mănăstirii Văratec*, în *A.B.*, V (1933), nr. 4, p. 360 - 375; VI (1934), nr. 1, p. 65 - 96; VII (1935), nr. 1, p. 89 - 98.
- Bulat, *Diviziunea* = Bulat, T.G., *Diviziunea proprietății rurale în ținutul Hotinului, după desființarea raialei*, în *A.B.*, II (1930), p. 381 - 412; III (1931), p. 118 - 124.
- Bulat, *Hotinul* = Bulat, T.G., *Hotinul străveche stăpânire românească*, în *A.B.*, V (1933), p. 30 - 51.
- Burlacu, *Ocolul Bacăului* = Burlacu, Gheorghe, *Ocolul domnesc al Bacăului (sec. XV - XVIII)* (I), în "Carpica" XIII, 1981, p. 29 - 63, și (II), XIV, 1982, p. 159 - 165.
- Caian, *Focșani* = Caian, Dimitrie F., *Istoricul orașului Focșani*, Focșani, 1906.
- Caproșu, *O condică de doc. (II)* = Caproșu, I., *O condică de documente a familiei Donici (II)*, în "Analele științifice" ale Universității "Al.I. Cuza" din Iași (Serie nouă), Istorie, t. XXXVI (1990), p. 105-125 (și extras).

- Carte de hotărnicie* = *Carte de hotărnicie a moșiilor unite Iveștii și Torceștii, cu trupurile Blăjării, Țigănia și Archipoaia, din județul Tecuci, proprietatea d-lui Michail Balș, întocmită de Michai Vergolici, inginer hotarnic, <Tecuci>, f.a.*
- Catalog, II* = *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva istorică centrală a statului, vol. II, 1621 - 1652, D.G.A.S., București, 1959.*
- Catalog, III* = *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva istorică centrală a statului, vol. III, 1653 - 1675, D.G.A.S., București, 1968.*
- Catalog, V* = *Catalogul documentelor moldovenești din Direcția Arhivelor Centrale, vol. V, 1701 - 1720, D.G.A.S., București, 1974.*
- Catalog, Supl. I* = *Catalogul documentelor moldovenești din direcția Arhivelor Centrale, Supliment I, 1403 - 1700, D.G.A.S., București, 1975.*
- Ciurea, Organizarea administrativă* = *Ciurea, D., Organizarea administrativă a statului feudal Moldova (sec. XIV - XVIII), în A.I.I.A.I., t. II (1965), p. 143 - 235.*
- Codrescu, Uricariul* = *Codrescu, Teodor, Uricariul, vol. III, Iași, 1853; VI, Iași, 1875; X, Iași, 1888; XI, Iași, 1889; XIV, Iași, 1889; XVI, XVII, Iași, 1891; XIX - XXIII, Iași, 1891 - 1895; XXV, Iași, 1895.*
- Col. doc. - Bacău(II)* = *Colecția de documente de la Filiala Arhivelor Statului, județul Bacău. 1400 - 1864. Catalog, întocmit de Dumitru Zaharia, D.G.A.S., București, 1986.*
- Col. "Istrati"* = *Colecția "Dr. Constantin I. Istrati" (1429 - 1945). Inventar arhivistic, întocmit de Nicolae Chipurici și Tudor Rățoi, D.G.A.S., București, 1988.*
- Constantinescu, Doc. mold.* = *Constantinescu, D., Documente moldovenești din secolele XV - XVII, în A.I.I.A.I., VII(1970), p. 335 - 352.*
- Costăchescu, Doc. comunicate* = *Costăchescu, M., Doc. comunicate de ..., în B.I.N., fasc. 4, 1924, p. 176 - 186.*
- Costăchescu, Donațiunea Săulescu* = *Costăchescu, M., Donațiunea Alex. Săulescu, c. Cozia, jud. Fălciu, prin d-l Mișu Săulescu, în B.I.N., III(1923), p. 201 - 204.*
- Costăchescu, Neamul lui Oană* = *Costăchescu, M., Neamul lui Oană dvornic de Succava și satele lui, în C.I., V - VII (1929 - 1931), p. 41 - 79 (și extras).*
- Costăchescu, Satele Ruseanii și Găneștii* = *Costăchescu, M., Satele Ruseanii(Buznea) și Găneștii, cu trupurile lor, Cîcăceștii și Moiceștii, din județul Iași(Schiță istorică), în B.I.N., VI(1926 - 1927), p. 85 - 111.*
- Costăchescu, Satul Cristești* = *Costăchescu, Mihai, Satul Cristești, cu trupurile sale, Popișcani, Coșești și Bărbești, din jud. Iași(Schiță istorică), în B.I.N., VIII(1930), p. 23 - 59.*
- Costăchescu, Satul Prigoreni* = *Costăchescu, Mihai, Satul Prigoreni, cu trupurile sale, Avrămeni și Rîtul(din jud. Iași) (Schiță istorică), în B.I.N., V (1925), p. 40 - 70.*

- Costăchescu, *Sîneștii* = Costăchescu, Mihai, *Sîneștii, cu trupurile sale: Onișcanii, Podobiții, Bătăraștii, Storneștii și Pleșeștii (din jud. Iași) - Schiță istorică*, în *B.I.N.*, IV(1924), p. 1 - 45.
- Costea, *Solca* = Costea, Erast, *Ctitoria voevodului Ștefan Tomșa al II - lea, de la Solca (1613 - 1785 - 1938)*, Cernăuți, 1939.
- Creșterea colecțiunilor* = Academia Română, "*Creșterea colecțiunilor*", București, 1912 - 1942.
- D.I.R.*, A, XVI, vol. III = *Documente privind istoria României*, A, Moldova, veacul XVI, vol. III (1571 - 1590), Editura Academiei, București, 1951.
- D.I.R.*, A, XVII, vol. III, IV = *Documente privind istoria României*, A, Moldova, veacul XVII, vol. III(1611 - 1615); IV(1616 - 1620), Editura Academiei, București, 1954.
- Doc. Suceava* = *Suceava, file de istorie. Documente privitoare la istoria orașului*, 1388 - 1918, vol. I, ed. de Vasile Gh. Miron, Mihai-Ștefan Ceașu, Ioan Caproșu <și> Gavril Irimescu, D.G.A.S., București, 1989.
- Dogaru, *Doc.excepțional validate* = Dogaru, Maria, *Documente excepțional validate*, în *R.A.*, an XLIX(1972), vol. XXXIV, nr. 2, p. 325 - 332.
- Dogaru, *Sigiliile* = Dogaru, Maria, *Sigiliile, mărturii ale trecutului istoric. Album sigilografic*, București, 1976.
- Dogaru, *Sigilii Vasile Lupu* = Dogaru, Maria, *Sigiliile lui Vasile Lupu*, în "Revista muzeelor", VIII(1971), nr. 1, p. 60 - 63.
- D.R.H.*, A, XIX = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XIX(1626 - 1628), volum întocmit de Haralambie Chirică, Editura Academiei, București, 1969.
- D.R.H.*, A, XXI = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXI(1632 - 1633), volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, Editura Academiei, București, 1971.
- D.R.H.*, A, XXII = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXII (1634), volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, Editura Academiei, București, 1974.
- D.R.H.*, B, I = *Documenta Romaniae Historica*, B, Țara Românească, vol. I, Editura Academiei, București, 1966.
- Gane, *Știri noi* = Gane, C., *Știri noi despre Toader și Gavril Gănescul*, în "Arhiva Românească", tom. VIII (1942), p. 197 - 246, și tom. IX, partea II (1944), p. 397 - 417.
- Ghibănescu, *Arhiva* = Ghibănescu, Gh., *Arhiva Muzeului municipal Iași*, fasc. I, *Documente slavo - române (1400 - 1653)*, Iași, 1928.
- Ghibănescu, *Ispisoace* = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace și zapise*, vol. II, 1, Iași, 1909; II, 2; III, 1, Iași, 1910; IV, 2, Iași, 1915.
- Ghibănescu - *Ms.Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade, Manuscris*, vol. V - VIII, XXI, XXIV.
- Ghibănescu, *Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, vol. III, Iași, 1907; IV, V, Iași, 1908; IX, Iași, 1914; XI, Iași, 1922; XIV - XVI, Iași, 1925 - 1926; XXI, Iași, 1929.
- Ghibănescu, "T. Codrescu" = Ghibănescu, Gh., "T<heodor> Codrescu, *Revista istorică*", Iași, vol. III (1934); V (1935 - 1936).

- Ghibănescu, *Tîrgu-Ocna* = Ghibănescu, Gh., *Tîrgu-Ocna. Studiu istoric de...*, în *Arhiva...*, II (1890 - 1891), p. 593 - 644.
- Giurgiu, *Trecutul Basarabiei* = Giurgiu, Eugeniu N., *Din trecutul și prezentul Basarabiei*, București, 1928.
- Gonța, *Indice* = Gonța, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A. Moldova, veacurile XIV - XVII (1384 - 1625), *Indicele numelor de locuri*, Institutul de istorie "N. Iorga", ed. îngrijită de I. Caproșu, Editura Academiei, București, 1990.
- Grigoraș, *Instituții* = Grigoraș, N., *Instituții feudale din Moldova*, I, *Organizarea de stat pînă la mijlocul sec. al XVIII-lea*, București, 1971.
- Hăjdeu, *Arch.ist.* = Hăjdeu, B. P., *Archiva istorică a României*, tom. I (partea 1 - 2), București, 1865.
- Holban, *Două acte mold.* = Holban, Th., *Două acte moldovenești din secolul al XVII-lea*, în *S.M.I.M.*, vol. VII (1974), p. 307 - 308.
- Iorga, *Anciens doc.* = Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris-Bucarest, 1930; vol. II, Paris-Bucarest, 1931.
- Iorga, *Boieri și răzeși* = Iorga, N., *Boieri și răzeși din Bucovina și Basarabia, în cele dintîi decenii după anexare*, București, 1912.
- Iorga, *Doc. Callimachi* = Iorga, N., *Documente privitoare la Familia Callimachi*, vol. II, București, 1903.
- Iorga, *Lucruri nouă* = Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în *R.I.*, VI (1920), nr. 3 - 6, p. 69 - 95.
- I<orga>, în *R.I.* = I<orga>, N., în *R.I.*, XIV, 1928, p. 342.
- Iorga, *St. și doc.* = Iorga, N., *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol. V - VII, București, 1903 - 1904; XI, București, 1906; XVI, București, 1909; XIX, București, 1910; XXI, București, 1911.
- Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.* = Iorga, N., *Un mănunchi de documente românești*, în *C.L.*, XXXIV (1900), p. 617 - 623.
- Istrati, *Vechi sate* = Istrati, C., *Vechi sate din ținutul Fălciului*, în *A.I.I.A.I.*, XXIII/1 (1986), p. 309 - 323.
- Karadja, *Doc.* = Karadja, Constantin și Marcela, *Documentele moșiiilor cantacuzinești din Bucovina*, în *B.C.I.R.*, X (1931), p. 5 - 77 (și extras).
- Lăpădatu, *Noi monumente* = Lăpădatu, Alex., *Noi monumente istorice*, în *B.C.M.I.*, an. I (1908), p. 47 - 48.
- Leonte, *O formă rară de validare* = Leonte, Ilcana, *O formă rară de validare în cancelaria domnească a Moldovei*, în *R.A.*, XI (1968), p. 245 - 252.
- Ligor - *Aspecte demografice* = Ligor, Al., *Aspecte demografice din principalele așezări urbane moldovene consacrate de călătorii străini în anii domniei lui Vasile Lupu*, în *RdI*, t. 29 (1976), nr. 1, p. 61 - 92.
- Ligor, *Moldova* = Ligor, Alexandru, *Prin Moldova în timpul lui Vasile Lupu*, București, 1987.
- Matasă, *Cîmpul lui Dragoș* = Matasă, Precot C., *Cîmpul lui Dragoș. Toponimie veche și actuală din județul Neamț*, București, Casa școalelor, 1943, 68 p + 4 hîrți.
- Mazercan - *Cond. Solca* = Mazercan, Vartolomei, *Condica mănăstirii Solca*, cd<it>ată de Sim.Fl.Marian, Succava, 1902.

- Mazcrean, *Cond. Voroneț* = Mazcrean, Vartolomei, *Condica mănăstirii Voroneț*, ed<it>ată de Sim.Fl.Marian, Suceava, 1900.
- Melchisedec, *Bibl. Sturza* = Melchisedec, episcop, *Biblioteca domnului Dimitrie Sturza, de la Miclăușeni, din județul Romanului*, în "Revista pentru istorie, arheologie și filologie", an. II (1885), vol. IV, p. 700 - 713.
- Melchisedek, *Chronica Hușilor* = Melchisedek, *Chronica Hușilor și a episcopiei cu asemenea numire și Appendice la...*, București, 1869.
- Melchisedek - *Chronica Romanului* = Melchisedek, *Chronica Romanului și a Episcopiei de Roman*, partea I (1392 - 1714), București, 1874.
- Meteș, *Familia Buhuș* = Meteș, Ștefan, *Contribuții nouă privitoare la familia boierască Buhuș din Moldova în A.R.M.S.I., s. III, t. VII (1927), p. 285 - 340 (și extras).*
- Mihail, *Doc. Constantinopol* = Mihail, Paul, *Documente și zapise moldovenești de la Constantinopol (1607 - 1806)*, Iași, 1948.
- Mihailovici, *Doc. Basarabia* = Mihailovici, Paul, *Documente cu privire la Basarabia*, în A.B., II (1930), p. 202 - 228.
- Mihailovici, *Doc. Constantinopol* = Mihailovici, Paul, *Documente moldovenești găsite la Constantinopol <1462 - 1755>*, în C.I., VIII - IX (1932 - 1933), nr. 3, p. 3 - 63.
- Mihailovici, *Regeste* = Mihailovici, diacon Paul, *Regestele actelor moldovenești de la Constantinopol, a Sf. Mormînt, în "Revista Societății Istorico-Arheologice Bisericești din Chișinău"*, vol. XXIV, Chișinău, 1934, p. 316 - 415.
- "Miron Costin" = "Miron Costin. Revistă de cercetări și mărturii istorice", Bîrlad, an. II (1914); IV (1916).
- Moisil, *Stema României* = Moisil, C., *Stema României. Evoluția ei istorică și heraldică*, în "Boabe de grîu", II (1931), nr. 2, p. 65 - 85.
- Moldova = *Moldova în epoca feudalismului*, vol. III, *Documente slavo-moldovenești*, 1601 - 1640. Alcătuitori: D.M. Dragnev, A.N. Nichitici, L.I. Svetlicinaia <și> P.V. Sovetov. Sub redacția lui V.P. Pașuto, Chișinău, 1982.
- Murzakevici, *Gramotî* = Murzakevici, N., *Moldo-vlahiiskie gramotî, hraneșcijsca v Bessarabii*, în "Zapiski Odesskago Obșcestva istorii i drevnostei", tom tretii, p. 251-263; tom cetvîortii, p. 331-354, Odessa, 1853-1858.
- Năsturel, *Stema României* = Năsturel, P.V., *Stema României. Studiu critic din punct de vedere heraldic*, București, 1892.
- Papadopul Calimah, *Bîrlad* = Papadopul Calimah, Alexandru, *Notiță istorică despre Bîrlad*, Bîrlad, 1889.
- Păltâncea, *Observații* = Păltâncea, Paul, *Observații asupra indicilor de nume*, în A.I.I.A.I., XXII₂, 1985, p. 796 - 803.
- Păltâncea, *Top. jud. Galați* = Păltâncea, Paul V., *Din toponimia județului Galați. Nume dispărute din bazinul Bîrladului și Siretului*, în L.R., anul XXXIII, 1984, nr. 6, p. 508 - 513; an. XXXV, 1986, nr. 1, p. 59 - 65 și nr. 5, p. 427 - 438.
- Popescul, *Doc. mold.* = Popescul, Orest, *Cîteva documente moldovene*, Cernăuți, 1895 (extras din "Candela", XIII (1894)).
- Popovici, *Index Zolkiwiensis* = Popovici, Gli., *Index Zolkiewiensis*, în "Candela", III(1884) și IV(1885).

- Puiu ș.a., *Doc. din Basarabia* = Puiu, Visarion; Tomescu, Const., Berechet Ștefan; Ciobanu, Ștefan, *Documente din Basarabia adunate de...*, Chișinău, 1928.
- Repertoriu Vasile Lupu* = *Repertoriul documentelor interne din domnia lui Vasile Lupu*, întocmit de Nistor Ciocan, Georgeta Ignat și Dumitru Agache (în ms. la Inst. de ist. "A.D.Xenopol"-Iași).
- Rosetti, *Arh. senatorilor* = *Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească de la 1806-1812, III. Amănunte asupra Moldovei de la 1808 la 1812*, de Radu Rosetti. Extras din A.A.R.M.S.I., Seria II, tom. XXXII, București, 1909.
- Rosetti, *Bohotin* = Rosetti, Radu, *Cronica Bohotinului*, în A.A.R.M.S.I., seria a II-a, tom. XXVIII (1905-1906), p.157-323.
- Rosetti, *Vascani* = Rosetti, Radu, *Cronica Vascanilor*, în A.A.R.M.S.I., Seria a II-a, tom. XXIX (1906-1907), p.1-142 (și extras).
- Sachelaric-Stoicescu, *Instituții* = Sachelaric, Ovidiu și Stoicescu, Nicolae, *Instituții feudale din Țările Române. Dicționar*, București, 1988.
- Sava, *Doc. Orhei* = Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și finutul Orheiului, publicate de ...*, București, 1944.
- Solomon-Stoide, *Doc. tecucene* = Solomon, Constantin și Stoide, C.A., *Documente tecucene*, vol.I., Bîrlad, 1938.
- Stoica, *Observații: Trotuș* = Stoica, Cornelii, *Observații asupra indicilor de nume. Unele oictonime din bazinul hidrografic al râului Trotuș*, în AIIAI, XXIII, 1986, p. 897-904
- Stoicescu, *Dicționar* = Stoicescu, N., *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova. Sec. XIV-XVII*, București, 1971.
- Stoide, *Bisericiani* = Stoide, C.A., *Contribuții la istoricul mănăstirii Bisericiani*, în *Arhiva...*, an. XLII (1935), p.146-166 (și extras).
- Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (sec. XVI-XVIII)* = Stoide, C.A. și Turcu, Constantin, *Documente și regeste din finutul Neamțului. Secolele XVI, XVII, XVIII*, extras din revista "Apostolul", nr.9-11, Piatra-Neamț, 1935.
- Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (sec. XVII)* = Stoide, C.A. și Turcu, Constantin, *Documente și regeste din finutul Neamț (secolul XVII)*, extras din "Anuarul Liceului de băieți din Piatra Neamț", 1934-1935
- Sturdza-Săucești, *Heraldica* = Sturdza-Săucești, Marcel, *Heraldica. Tratat tehnic*, București, 1974.
- Tașcă, *Șapte documente* = Tașcă, George Felix, *Șapte documente istorice inedite privind satul Giulești*, ~ "Suceava. Anuarul Muzeului Bucovinei", XVII-XVIII-XIX, 1990-1991-1992, p. 376-383.
- Tezaur sucevean* = *Din tezaurul documentar sucevean. Catalog de documente*, 1393-1849, întocmit de Vasile Gh. Miron, Mihai Ștefan Ceașu, Gavril Irimescu <și> Sevastița Irimescu, D.G.A.S., București, 1983.
- Tezaur vasluian* = *Din tezaurul arhivistice vasluian. Catalog de documente*, 1393-1877, întocmit de Grigore Găneț <și> Costică-Ioan Gârmeț, D.G.A.S., București, 1986.

- Tiktin, *Doc. române* = Tiktin, H., *Documente române*, în *Arhiva...*, I(1889), p.103-124.
- Tiktin, *Zapis din 1637* = Tiktin, H., *Zapis din 1637*, în *Arhiva...*, II(1890-1891), p. 379-380.
- Ungureanu, *Cronica Cotnarilor* = Ungureanu, Gh., Anghel Gh., Botez, Constantin, *Cronica Cotnarilor*, București, 1971.
- Ungureanu, *Eminescu* = Ungureanu, Gh., *Eminescu în documente de familie. Ediție de Documente literare*, București, 1977.
- Vaslui 600* = *Vaslui 600 (1375-1975)*. Schiță monografică a orașului Vaslui, Iași, 1975.
- Velichi, *Doc. Constantinopol* = Velichi, Constantin N., *Documente Moldovenești (1607-1673) din arhiva metohului Sf. Mormînt din Constantinopol, culese și publicate de ...*, în "Buletinul Institutului Român din Sofia", București, anul II, nr.1(1941), p.211-258, și nr. 2(1942), p.493-556) (și extras).
- Wickenhauser, *Homor* = Wickenhauser, Franz Adolf, *Geschichte der Kloster Homor, Sct. Onufri, Horodnik und Petrauz*, Czernowitz, 1881.
- Wickenhauser, *Moldowiza* = Wickenhauser, Franz Adolf, *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1862.
- Wickenhauser, *Solka* = Wickenhauser, F.A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.
- Zotta, *Spîța neamului Hăjdău* = Zotta, Sever, *Spîța neamului Hăjdău*, în "Arhiva genealogică", anul II, 1913, iulie-septembrie, p. 139-176.

*
* *

- Bogdan, Damian, P., *Paleografia româno-slavă. Tratat și album*, București, 1978.
- "Buletinul oficial al Republicii Socialiste România", Partea I, anul IV, Nr. 163-165, Vineri, 20 decembrie 1968, p. 1485-1743.
- Caproșu, Ioan, și Mîioc, Damascin, *Documente slavo-române în arhivele din URSS*, în SMIM, X, (1983), p. 115-134.
- Cernovodeanu, Dan, *Știința și arta heraldică în România*, Editura Științifică și enciclopedică, București, 1977.
- Dicționarul geografic al Basarabiei, de Zamfir Arbore, București, 1904.
- Dicționarul geografic al Bucovinei, de Em. Grigorovitz, București, 1908.
- Documente privind istoria României, (DIR) Introducere, vol. I-II, Editura Academiei, <București>, 1956.
- Ghidul drumurilor din România, lucrat sub direcțiunea lui Ion Cămărășescu, Cultura Națională, București, 1928.
- Instituții feudale din Țările Române. Dicționar. Coordonatori Ovid Sachelaric și Nicolae Stoicescu, Editura Academiei, București, 1988.
- Iordan, Ion; Găstescu, Petre <și> Oancea, D.I., *Indicatorul localităților din România*, Editura Academiei, București, 1974
- Istoria mist i sil Ukrainskoi P.S.P. Cernivețka oblasti, Kiiv, 1969.
- Marele Dicționar Geografic al României, alcătuit și prelucrat după dicționarele parțiale pe județe, de George Ioan Lahovari, general C.I. Brătianu și Grigore G. Tocilescu, vol.I-V, București, 1898-1902.
- Moldova în epoca feudalismului, Volumul VII, Partea I-II, Recensămintele populației Moldovei din anii 1772-1773 și 1774. Alcătuirea, cuvîntul introductiv și comentariile de P.G.Dmitriev Sub redacția lui P.V. Sovetov, Editura "Știința", Chișnău, 1975.
- Nieu, Vladimir, *Localitățile Moldovei în documente vechi*, vol. I (A-L) și II (M-Z), Editura "Universitas", Chișnău, 1991.

România. Atlas rutier, de General maior ing. Dragomir Vasile, Col. ing. Balca Victor, Col. ing. Mureşanu Gheorghe <şi> Epuran Gheorghe, Editura Sport-Turism, <Bucureşti, 1981>.

R.S.S. Moldovenească. Împărţire administrativ-teritorială, pe data de 1 octombrie 1974, Editura "Cartea Moldovenească", Chişinău, 1975.

R.S.S. Moldovenească. Orînduire administrativ-teritorială, la data de 1 aprilie 1988, Editura "Cartea Moldovenească", Chişinău, 1988.

Slava veche şi slavona românească. Coordonator Pandelescu Olteanu, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 1975.

Stoicescu, Nicolae, Repertoriul bibliografic al localităţilor şi monumentelor medievale din Moldova, Bucureşti, 1974.

Tezaurul Toponimic al României. Moldova, Volumul I. Repertoriul istoric al unităţilor administrativ-teritoriale. 1772-1988. Coordonatorul seriei Dragoş Moldovanu, Partea 1, A. Unităţi simple (Localităţi şi moşii), A-O, Editura Academiei, Bucureşti, 1991; Partea a 2-a, A. Unităţi simple (Localităţi şi moşii), P-30 decembrie; B. Unităţi complexe, Editura Academiei, Bucureşti, 1992.

Vîrtosu, Emil, Paleografia româno-chirilică, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1968.

*
* *

Moldavskaia S.S.R. Administrativno-territorialnoe delenie Moldavskoi Ş.S.R., Mosştab 1:600.000, Moskva, 1978.

Moldavskaia S.S.R. Administrativno-territorialnoe delenie Moldavskoi S.S.R., Mosştab 1:400.000, Moskva, 1986.

Republica Moldova. Harta generală, Scara 1:500.000, Editura I.M.C.O., Chişinău, 1993.

*
* *

a.d.*	= amprentă digitală	diam.	= diametru
adv.	= adverb	doc.	= documentul
A.N.	= Achiziţii Noi	dos.	= dosar
Anaf., anaf.,	= Anaforale (fond), anafora (piesă arh.).	ed.	= editie, -i
ant.	= anterior	edit.	= editat, editor, -i
Arh., arh.	= Arhiva, -cle, arhivistic	Episc.	= Episcopie
Arh. Centr.	= Arhiva Centrală	ex.	= exemplu
Arh. St.	= Arhivele Statului	f.	= fila
Bibl. Acad.	= Biblioteca Academiei	f.d.	= fără dată
Bibl. Centr. Univ.	= Biblioteca Centrală Universitară	fasc.	= facsimil
c.	= cadrul	fam.	= familia
cca	= circa	faes.	= fascicola
cf.	= confer	fig.	= figura
cm	= centimetru	fond.	= fondul
Col., col.	= Colecţia, colecţia	foto.	= fotocopie
compl.	= completarea	germ.	= german
Cond., cond.	= Condica, condica	gr.	= greşit
Cons.	= Consiliul	indescifr.	= indescifrabil
cont.	= contemporan, -ă	Inst. de ist.	= Institut de istorie
dactilo.	= dactilogramă	inv.	= inventar
descr.	= descriere	isc.	= iscălitură
descr. arheogr.	= descriere arheografică	în.	= înainte
dezv.	= dezvoltat	înc.	= începutul
		îns.	= însemnare
		îns. cont.	= însemnare contemporană
		într.	= întregirea
		j.	= judeţul
		jum.	= jumătate

* Nu au fost incluse în această listă abrevierile curente şi în general admise, ca, de exemplu: etc. = *etcetera*.

l. și z.	= lună și zi	rez.	= rezumat
lat.	= latin, -esc	rom.	= românesc
menț.	= mențiune	rus.	= rusă, rus, -cască, -cști,
mijl.	= mijlocul	s.	= sat, -c
Mitrop.	= Mitropolie	sec.	= secolul
mod.	= modern	sf.	= sfârșitul
mold.	= moldovenesc	Sf.	= Sfânta, -ul
Mold.	= Moldova	sig.	= sigiliu
m.p.	= <i>manu propria</i>	sing.	= singular
m-rc, m-ri	= mănăstire, -i	slv.	= slav, slavenism
Ms., ms.,	= Manuscrise (fond), manuscris, -c (piesă arh.)	St.	= v. Arh. St.
Muz. Jud.	= Muzeul Județean	subl. ns.	= sublinierea noastră
Muz. Lit. Rom.	= Muzeul Literaturii Române	supl.	= supliment
Muz. Naț. de Ist.	= Muzeul Național de Istorie	text.	= textul
n.	= nota	Tr., tr.	= Transport, transport
nr.	= numărul	trad.	= traducător, traducere
ns.	= noastră-c	transer.	= transcriere
op.	= opis	ț.	= ținut
orig.	= original, -ul	ult.	= ulterior
p.	= pagina, paginile	Univ.	= v. Bibl. Centr. Univ.
perg.	= pergament	urm.	= următor, următoare
pl.	= plural	v.	= vezi
pl.	= planșa (înainte de cifre romane).	v. /	= verso (după numere)
pt.	= pentru	veac.	= veacul
prof.	= profesor	vol.	= volumul
r.	= recto	xero.	= xerocopic
		Xerogr.	= Xerografii (fond)
		z.	= zi

*
* *

- () = marchează intervențiile editorilor în spiritul serisului chirilic/slavon și echivalarea cronologică în stilul bizantin; în descrierile arhivistice și bibliografice sau în note, parantezele semirotunde au fost folosite cu semnificația obișnuită.
- <> = delimitează completările editorilor în cazul rupturilor, ștersăturilor sau omisiunilor, precum și echivalarea cronologică în anii erei de la Hristos.
- ... = corespund locurilor rupte sau șterse, care nu au putut fi întregite.
- [] = indică repetițiile și superfluitățile, sau, introducerile și copiile târzii, precizările diccilor.
- / = notează alternanța terminologică.
- // = semnalează sfârșitul/începutul unui rând.
- = = indică echivalența.
- = arată, în inscripțiile sigilografice, că literele subscrise sînt minusecule gravate în spațiile de deasupra sau dintre celelalte grafeme

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1635 (7143) ianuarie 4, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Miron Ciogolea două fălci de vie la Cotnari, în Dealul Voievodului, cu o jumătate de pivniță de piatră, cumpărate de la Andronic Bogdan căpitan și de la soția sa, Irina.

2. A-B. <În. de 1635 ianuarie 5>. Ionașco Cujbă fost <mare> vornic, Duca fost comis ș.a. înștiințează pe domn despre hotărnicirea satelor Stănilțești, cu cutul Rusi, al lui <Ionașco> Cehan fost mare vornic, și Sterpeni, cu cutul Munteni, al lui Gheorghe Roșca visticernic, ambele având bălți pe malurile Prutului.

3. 1635 (7143) ianuarie 5, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca visticernic satul Sterpeni, cu cuturile Munteni și Măicani, precum și bălțile de pe hotarul lor, pentru care fusese pîrît de <Ionașco> Cehan <fost mare> vornic, stăpînul satului vecin, Stănilțești.

4. <1635> ianuarie 9, Iași. Simion Gheuca mare medelnicher și soția sa, Maria, dăruiesc mănăstirii Pîngărați 4 fălci de vie la Cotnari, pe Ulița Înfundată, cu cramă și cu pivniță de piatră în tîrg. (Cu foto. isc. și sig. în anexă, pl. XXXIII.)

5. 1635 (7143) ianuarie 9, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei de Suceava o casă <din Suceava>, fostă a lui Iurco logofăt.

6. 1635 (7143) ianuarie 9. Vasile Lupu voievod întărește fiului lui Tiron Cucoranul o optime din satul Platonești, luată de la Ionașcu Buchilă pentru că i-a omorît tatăl, precum și alte părți din același sat, care i-au rămas moștenire.

7. 1635 (7143) ianuarie 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Pîngărați patru fălci de vie la Cotnari, pe Ulița Înfundată, cu crame și cu pivniță de piatră, dăruite, pentru pomenire, de Simion Gheuca mare medelnicher și de soția sa, Maria.

8. 1635 (7143) ianuarie 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Simion Gheuca mare medelnicher părți din satul Băcani, cu mori pe Smila, ținutul Tutova, cumpărate de la Ilnat și de la soția sa, Draga.

9. 1635 (7143) ianuarie 13, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani a treia parte din satul Feținghești, ținutul Putna, cu vad de moară și cu vii, dăruită, pentru pomenire, de Evstratie fost logofăt, precum și două vaduri de moară pe Gîrla Marc a Putnei, cumpărate de la fiii lui Nădăbaico fost vornic.

10. 1635 (7143) ianuarie 14, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Isac Stîrcea mai mulți robi țigani, cumpărați, în vremea lui Gașpar <Grațiani> voievod, de la Dumitra, soția lui Gheorghie comis.

11. <În. de 1635 ianuarie 15>. Egumenul Ghelasie și soborul mănăstirii Agapia dau mărturie privind împărțirea averii rămase de la Maxin Popovici și de la soția acestuia, Sofiana, din care jumătate a revenit mănăstirii. (Cu foto. în anexă, pl. I.)

12. 1635 (7143) ianuarie 15, Iași. Egumenul Ghelasie, împreună cu soborul mănăstirii Agapia ș.a. dau mărturie că au împărțit în jumătate averea rămasă de la <Maxin> Popovici cu cumnatul acestuia, Nacul Brut, restituindu-i o casă din satul Năvrăpești, care reprezenta partea surorii sale, Sofiana. (Cu foto. în anexă, pl. II.)

13. 1635 (7143) ianuarie 15, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul <mare> clucer o optime dintr-o casă din Săoani, cu parte din vadul de moară de pe Siret, cu bălți de pește și cu fînețe, cumpărată de la Ionașco din Săoani.

14. 1635 (7143) i a n u a r i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul <mare> clucer două falci de vic din satul Băiceni, cumpărate de la Pașco și fratele lui, Căzacul, fiii lui Ștefan Blendea.

15. 1635 (7143) i a n u a r i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește călugărului <Visarion> Bogza satele Lălești și Căcăceni, pe Cracău, ținutul Neamț, foste domnești și date la o "nevoic a țării", de Aron voievod, lui <Drăghici> Bogza clucer, indicându-li-se hotarul.

16. <1635-1637> i a n u a r i e 15, I a ș i. Gherasim egumenul și soborul mănăstirii Pobrata dau măturie că au dat lui <Vasile> Banul visticnic și cumnatului său, Simion Mihăilescul, seliștea Coșești, ținutul Cîrligătura, dăruită mănăstirii de Mihul șetrar, pentru cai și oi.

17. 1635 (7143) i a n u a r i e 18. Mențione privind împărțea ocinilor din Costinești, stăpinite de Isac și soția sa, Mărica.

18. <1635-1651> i a n u a r i e 23, <I a ș i>. Gavril <Coci> hatman și pîrcălab de Succava judecă pricina dintre mănăstirile Aron Vodă și Hlineca pentru un țigan, liotărînd ea acesta să rămînă celei dintîi.

19. 1635 (7143) i a n u a r i e 24, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Racoviță Cehan logofăt al doilea și fratelui său, Apostol, o parte din satul Prigoreceni, cumpărată de la Toader diac din Portari.

20. 1635 (7143) i a n u a r i e 24, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește dregătorilor din ținutul Vaslui să nu oblige la dări și slujbe trei poslușnici, un grădinar și un prisăcar ai schitului Racovița, fiind scutiți de Domnic. (Cu foto. în anexă, pl. III.)

21. 1635 (7143) i a n u a r i e 24. Ghervasia, soacra lui Istratic și a lui Nicoară, vinde preotului Căldare a treia parte din satul Părtănoși, pentru două vaci cu viței, un "caș" de ceară și cinci zloți.

22. <D u p ă 1635 i a n u a r i e 24>. Gheorghe și Măria, copiii lui Lupul <Hăbășescul> vornic, împart cu mama lor o parte din averea moștenită: viile de la Iași, Hirlău și Cîrjești, "bucatele" și "unceltele".

23. 1635 (7143) i a n u a r i e 25, I a ș i. Vasile Lupu voievod hotărăște ca Hilimon Zahul să stăpînească seliștea Păltiniș, după ce va întoarce lui Tudori fost pîrcălab de Hotin cei 72 de galbeni cu care acesta o cumpărase de la <Cristina>, soția lui Gheorghe <Lozonsclui> fost pîrcălab de Hotin.

24. 1635 (7143) i a n u a r i e 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Vasile Murguleț să stăpînească și să ia zeciuiala de pe partea sa din satul Merești.

25. 1635 (7143) i a n u a r i e 27, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ion Dobre fost postelnic să stăpînească satul Lucoviți, și o parte din satul Mamuriți, ambele în ținutul Cernăuți.

26. 1635 (7143) i a n u a r i e 29. Vasile Lupu voievod, pentru satul Platonești, cu vad de moară pe Șomuz, <ținutul Succava>.

27. <1635> i a n u a r i e 30. Soția lui Strățulat vinde ginerelui ei, Iordachi, jumătate din satul Futelești de Sus, pe Elan, ținutul Fălciu.

28. 1635 (7143) f e b r u a r i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Vasile Corlătescul și fraților săi satele Tămășeni, pe Jigălia, Fîntîncele, Horești și Urdești, precum și două seliști, una mai jos de Găgești, iar cealaltă la capătul Piscului, numită Bustești, toate în ținutul Fălciu. De asemenea, întărește aceluiași și soției sale, Anasia, părți din satul Turbătești, ținutul Cîrligătura, și un loc de prisacă în hotarul Budeștilor, cu loc de hrană pentru porci.

29. 1635 (7143) f e b r u a r i e 8. Vasile Lupu voievod, către vâtaful de vieri Săndel Tofilovici.

30. 1635 (7143) f e b r u a r i e 9, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Tăutul fost logofăt și lui Onciul Iurașcovei să aleagă și să stîlpească părțile din satul Onut, pentru care s-au pîrît Isac Stîrcea și Gheorghe din Carapciu, împărțindu-le, totodată, și vecinii veniți de peste hotare. (Cu foto. în anexă, pl. IV.)

31. 1635 (7143) f e b r u a r i e 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader Petricăico mare armaș mai multe părți din satul Corlăteni, ținutul Dorohoi, cu loc de iaz în țarină și cu loc de moară în Jijia, cumpărate de la Măricuța și Agafița, fiicele lui Gheorghe Albotă, și de la nepoata acestuia, Nastasia. (Cu foto. în anexă, pl. V.)

32. 1635 (7143) februarie 12, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader Petriceaico <mare> armaș părți din satul Șileșcul de Sus, ținutul Dorohoi, primite de la Dumitrașco <Mihul> din Turcatea, și de la soția sa, Antemia Turetcoae, și pentru că i-a dat acesteia, după moartea soțului, 120 de taleri, pentru a o scăpa dintr-o "năpastă".

33. 1635 (7143) februarie 12, Iași. Vasile Lupu voievod dăruiește lui Necolac sălitră satul Balasinești, ținutul Hotin.

34 A-B. 1635 (7143) februarie 15, Iași. Vasile Lupu voievod hotărăște ca Isac Stîrcea să-i plătească lui Gavrilăș <Măteiaș> mare vornic toată paguba pe care i-a făcut-o la Hîrlău, în bani, veșminte și argintărie, cînd <Miron> Barnovschi voievod s-a refugiat în Polonia.

35. 1635 (7143) februarie 15. Ursul, fiul lui Miron, mărturisește că a vîndut partea sa din satul Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Mihai Ungurul, Paradis <Saula> și Toader <Ștefan>.

36. 1635 (7143) februarie 17, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul mare clucer șase "firtaie" de vie la Cotnari, în Dealul lui Laslău, cumpărate de la Grozava, soția lui Stratul Bolca fost mare șetrar, și de la copiii lor.

37. 1635 (7143) februarie 18, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Alecsandru diacon parte din satul Vereșeni, cu vad de moară pe Moldova, ținutul Suceava, cumpărată de la Gavril, fiul Lelei din Mihăești.

38. 1635 (7143) februarie 20, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Ghenghea fost mare logofăt și copiilor săi hotarul satului Negrești, pe Bîrlăzel, stîlpit de Teeman vornic de gloată.

39. 1635 (7143) februarie 25, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco diacon o pătrime din satul Epotești, cu loc de moară în Sitna, pe care tatăl său, Costin, a răscumpărat-o de la Roman Cocoranul, precum și o altă parte cumpărată de același de la Sulă.

40. 1635 (7143) februarie 25. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan <mare> vornic <de Țara de Sus> satul Platonești, <pe Șomuz, ținutul Suceava>.

41. <1635> februarie 26, Bîrlad. Iorga șoltuz și cei 12 pîrgari din ȋrgul Bîrlad dau măturic că Ștefan, fiul lui Maței din Pogănești, a vîndut lui Arion Talger partea sa de ocină din satele Pogănești și Polocinești.

42. 1635 (7143) februarie 27, Iași. Vasile Banul vistiernic dăruiește mănăstirii Bisericieni jumătate din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, cu loc de prisacă și cu "țelini de vie", după ce a dat fratelui său, Maximian, și surorilor sale, Anușca, Irina ș.a., pentru părțile lor din acest sat, părțile sale din Bărboși, Melintiești și Căcărădzeni.

43. <După 1635 februarie 27>. Vasile Banul vistiernic scrie egumenului și călugărilor de la mănăstirea Bisericieni că a reînnoit zapisul de danie pentru jumătate din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, și că le trimite 15 taleri pentru a-i face trei sute de liturghii.

44. 1635 (7143) februarie 28. Vasile Lupu voievod întărește lui <Strățulat> Borăleanul uricar o parte din satul Pitulușeni, pe Dolina, ținutul Hîrlău, cumpărată de la Stanca, soția lui Isac Măteșescul, și de la fiii ei, indicîndu-i-se hotarul.

45. 1635 (7143) martie. Ilcana, fiica lui Coste din Oșești, nepoata Doleăi, vinde lui Porec și lui Postolache o parte din satul Oșești, pe <Stebnic>.

46. 1635 (7143) martie 1, Iași. Pătrașco Bașotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos și alți mari dregători și boieri de la Curtea domnească dau măturic că Neaniul vornic de gloată a cumpărat de la Procopie, Ionașco, Gligorie și Erina, copiii lui Dumitrașco Grama, strănepoții lui Oprea fost mare armaș, două roabe țigănei. (Cu foto. ise. și sig. în anexă).

47. 1635 (7143) martie 2, Iași. Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos dăruiește nepotului său, Pătrașco Ciogolea fost logofăt, și soției sale, Maria, un loc de casă, cu pivniță de piatră, pe Ulița Mare, din Iași, pe care i-l dăruise Vasile Lupu voievod.

48. 1635 (7143) martie 3, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată două roabe țigănei, cumpărate de la Procopie, Ionașco, Gligorie și Erina, copiii lui Dumitrașco Grama, strănepoții lui Oprea fost mare armaș.

49. <1635> martie 3, <Iași>. Vasile Lupu voievod întărește lui Poniei, fiul lui Simion Ungurășanul, lui <Ghenea și lui Avăr>, precum și preotului Gheorghe Găinaș, cîte o treime din satul Bungești, pe Pîrîul Negru, cărora li se indică hotarele.

50. 1635 (7143) martie 4, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan diacon de la Biserica domnească <din Iași> a patra parte din satul Horilești și dintr-un loc de la obârșia Volocci, cu loc de finaț, precum și poiana Cașuțile, cu loc de finaț, ținutul Cîrligătura, cumpărate de la Nikon, Nechifor ș.a., nepoții lui Fratei.

51. 1635 (7143) martie 5, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Galata locul și braniștea din jur, indicîndu-le hotarele, precum și Heleșteul lui Mihail din țarina tîrgului Iași, împuternicind-o, totodată, să ia desetina din viile făcute de tîrgoveți în hotarul ei.

52. 1635 (7143) martie 5, Iași. Vasile Lupu voievod îl înștiințează pe Nițul fost vornic că Pantiul din Perescina a primit de la Guroac și de la Negrescul, pentru furtul a nouă iepe săvîrșit de Poiană, fiul Guroaci, părțile lor din satul Epureni.

53. 1635 (7143) martie 9. Trifan, cu voia soției sale, Odochia, dăruiește Schitului lui Partenie de la Babe o vie părăsită din satul Scorțești, pentru pomenire. (Cu transcr. în anexă.)

54. 1635 (7143) martie 10, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Cehan fost mare vornic <de Țara de Jos> și lui Duca fost comis satul Novaci, ținutul Fălciu, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Huși, dat lor de Ștefan Tomșa voievod pentru bani folosiți de Enachi Catargi ban, la Țarigrad, "pentru nevoia țării". De asemenea, întărește, numai lui Ionașco Cehan, seliștea Stăniliești, pe Prut, "unde au fost șase mori domnești într-o casă", același ținut, - seliște fostă domnească, cu ocol de sate, dată lui de <Miron> Barnovschi voievod pentru un cal bun trimis la "craiul unguresc" - și satele Voloseni, Măicani și Cerbicani, din acest ocol, date lui de Ștefan Tomșa voievod și de Radul <Mihnea> voievod, pentru bani folosiți "în treaba țării", precum și părți cumpărate din satul Dolhești, același ținut, și o jumătate din satul Codăești, ținutul Vaslui, cu vad de moară și cu loc de pîuă pe Dobrovăț; în sfîrșit, îi întărește mai mulți robi țigani, primiți de la <Miron> Barnovschi voievod pentru un cal bun, dat "în treaba țării". (Cu foto. sig. în anexă).

55. 1635 (7143) martie 10, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Bălan Hațimirschi al doilea postelnic satul Stăuceni, cu iaz și vad de moară, ținutul Hotin, cumpărate de la Condre fost mare vameș.

56. 1635 (7143) martie 11, Bîrzești. Neaniul vornic de gloată dă mărturie referitoare la alegerea părții lui Costandin din satul Bîrzești, cumpărată de la Manolache fost vameș.

57. 1635 (7143) martie <în. de 14>. Tudori fost pîrcălab <de Hotin> vinde satul Solominca, pe Cotela, ținutul Hotin, lui Avram din Lucăceni.

58. 1635 (7143) martie 14. Vasile Lupu voievod întărește lui Avram din Lucăceni satul Solominca, pe Cotela, ținutul Hotin, cumpărat de la Tudori fost pîrcălab <de Hotin>.

59. <1635 - 1636> martie 17, Iași. Antimia, flica lui Simionel, vinde fraților ei, Costantin, Docul ș.a., partea sa de ocină din Soloneț (sau din Comănești ori Dărmănești), precum și niște vecini.

60. 1635 (7143) martie 19, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Grama mare stolnic un loc din hotarul Tîrgului Frumos, dăruit de Moise Movilă voievod, pentru bani dați "în treaba țării", indicîndu-i hotarul.

61. 1635 (7143) martie 22, Durnești. Ionașco Mironescul din Sinchău și soția sa, Agafița, vind partea acesteia din satul Corlăteni lui Toader Petriceaico mare armaș, pentru vite și stupi.

62. 1635 (7143) martie 23, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani jumătate din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, cu loc de prisacă și de vii, pe care i-a dăruit-o, pentru pomenire, Vasile Banul vistiernic, cu învoiala fratelui și a surorilor sale. (Cu foto. în anexă, pl. VI.)

63. 1635 (7143) martie 23, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic <de gloată> partea lui Isaico, din satul Tomești, în urma judecății cu Vasilie și Cozma, fiii Odochiei Iachimoe.

64. 1635 (7143) martie 24, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul mare clucer mai multe "case" din satul Săoani, ținutul Roman, părți cumpărate din satele Oncești, Văscani și Dănceni, un loc din hotarul tîrgului Șcheia, pe Siret, moștenit de la unchiul său, Simion Stroici vistiernic, și seliștea Dădești, pe Sîrca, precizindu-se hotarul ultimelor două stăpîniri.

65. 1635 (7143) martie 24, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader aprod două părți cumpărate din satul Stîncești, ținutul Hîrlău, cu iazuri, moară și grădini, precum și un loc din hotarul aceluiasi sat, pentru care se judecase cu satele Ruși și Popouți.

66. 1635 (7143) martie 24, <Iași>. Vasile Lupu voievod întărește lui Irimia stăpînirea unei părți din satul Tîrpești, ținutul Roman, în urma judecății cu Iacov Moțoc.

67. 1635 (7143) martie 24, Codăești. Istratic, Lazor din Glodeni ș. a. dau mărturie că Ionașco Cehan <fost mare> vornic <de Țara de Jos> și soția sa, Nastasiia, au cumpărat de la Ilcana, Acisia ș. a., nepoatele lui Purcel postelnic, părți din satul Dușești.

68. 1635 (7143) martie 25, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani locul din jur, hotărnicit de Dumitrașco Ștefan <fost> mare logofăt ș. a., satul Vinători, cu mori pe Bistrița, ținutul Neamț, danic de la Maria, soția lui <Dumitrache> Chiriță postelnic, jumătate din satul Șendrești, pe Bistrița, ținutul Bacău, cu loc de prisacă, cumpărată de la Candachia, soția lui <Dumitru> Goia fost mare vornic, a treia parte din satul Feținghești, ținutul Putna, cu vad de moară pe Gîrla Putnei și eu vii, danic de la Eustratic logofăt, părți cumpărate din satul Cîndești, în Cîmpul lui Dragoș, precum și două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, cumpărate de la fiii lui <Drăghici> Nădăbaico fost mare vornic.

69. 1635 (7143) martie 25, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată părți cumpărate din satul Tomești, ținutul Cîrligătura, precum și satele Șirăuți, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hotin, dăruit de Alexandru Iliș voievod, și Rediul, de asemenea fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Troțuș, dăruit de Moise Movilă voievod, pentru patru cai buni dați "în treaba țării".

70. 1635 (7143) martie 25. Fortuna pîrcălab de Neamț dă mărturie că Gligoric, fiul lui Vasile și al Anghelinei din Mușetești, a plătit stupii pe care-i furase de la oameni din Prăjești și Rușciori, iar pentru gloaba domnească, pe care i-a plătit-o <Ștefan> Beechea pîrcălab, părinții săi i-au dat acestuia partea lor de ocină din Bogdănești.

71. <1635 - 1653> (71..) martie 25. Gligoric Căpăfină, Iftodie ș. a. dau mărturie că Ursul, fost rob la Nădilă, a vîndut a patra parte din satul Grădinari lui Bosanciu, Nichita ș. a. (Cu foto. în anexă, pl. VII.)

72. 1635 (7143) martie 26, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ieremia Murguleț și soțici sale, Candachiia, părți moștenite și cumpărate din satele Păușești, cu mori pe pîrîul Carul, ținutul Cîrligătura, Dărmănești, pe Succava, și Liteni, pe Șomuz, ținutul Succava, precum și două fâlei de vie la Cotnari, pe Dealul Piscop.

73. <1635> martie 26, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan din Mărgineni, după judecata cu ginerele său, Costantin, un loc numit Trebeșul de Sus Româneș.

74. 1635 (7143) martie 26. Vasile Lupu voievod dă în stăpînire lui Zbera balta Huțului.

75. 1635 (7143) martie 26. Vasile Lupu voievod, pentru desprinderea satului Văcotești din hotarul satului Mînjăști.

76. 1635 (7143) martie 27, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sfîntul Sava din Iași satele dăruite ei de Enache postelnic: Gurbănești "unde a fost Tîrgul Sărății", cu un loc din hotarul Alboteștilor, Drujeni, Butești, Furtești și Vlăsinești, ținutul Chigheci, Stolnicieni, cu cătunele Stroișeni, Vlăsineasa și Seumpia, Șetrăreni, ținutul Iași, și Gligeni, ținutul Soroca.

77. 1635 (7143) martie 27, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Arapul fost sulger satele Sacalișăști și Căcășeni, foste domnești, ascultătoare de ocoalele tîrgurilor Neamț și, respectiv, Piatra, jumătate din satul Petrești, părți din satele Mărășăști, Durnești, Mănăilești, Costeni, Mogoșăști, și Sîrbi, toate în ținutul Neamț, precum și patru fâlei de vie la Cotnari, pe Dealul Mîndru și pe Dealul Pescop.

78. 1635 (7143) martie 27, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt, pîrcălab de Hotin, satele Hudeștii Mari, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, și Măteuți, pe Nistru, ținutul Soroca, precum și jumătate din satul ce se află pe Dealul Domnesc <de la Cotnari>, cu șase fâlei de vie La Șură - danic de la Moise Movilă voievod, iar lui și cumnatului său, Simion Țira, satul Seubenți, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău; de asemenea, dăruiește aceluiasi și soției sale Maria, "finii" domnului, satul Costești, sub Cozance, cu loc de moară pe Jijia, ținutul Hîrlău, care fusese domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoșani, mai multe vii la Cotnari, precum și două sălașe de țigani.

79. 1635 (7143) a p r i l i e 1. Vasile Lupu voievod întărește lui Strătulat sulger o jumătate cumpărată din satul Futilești, ținutul Fălciu.

80. <1635 - 1641> (714.) a p r i l i e 1. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Vasili și pe Gligorașco să stăpînească o moară din satul Otești.

81. 1635 (7143) a p r i l i e 4, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Voroneț să-și caute țiganii fugiți. (Cu foto. în anexă, pl. VIII.)

82. 1635 (7143) a p r i l i e 4. Vasile Lupu voievod întărește lui <Visarion> Bogza călugăr și lui Gheorghe Arapul sulger satul Căcăceni.

83. 1635 (7143) a p r i l i e 4, G l o d e n i. Zaharia, fiul lui Bîlțu, nepotul lui Pășcan, vinde partea sa din satul Pășcani, <pe Cuțitna, ținutul Vaslui>, cu loc de prisacă și cu vad de moară, lui Istratic din Glodeni.

84. 1635 (7143) a p r i l i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bîrnova satul Scînteia, cu poieni, și seliștea Petrești, pe Rebricea, ținutul Vaslui.

85. 163<5> - 163<6> (714<3> - 714<4>) a p r i l i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bîrnova părți din satul Căpotești, cu vad de moară pe Stavnic, ținutul Vaslui, cumpărate de la Ionașco Capotă și de la nepoții acestuia, strănepoții lui Marco Capotă, precum și părți din seliștea Ostăpșești, cu moară pe Rebricea, din același ținut, cumpărate de la Ana, de la fratele ei, Procopie, și de la rudele lor.

86. 1635 (7143) a p r i l i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod scutește de dări și slujbe poslușnicii mănăstirii Pingărați și-i pune sub jurisdicția egumenului.

87. 1635 (7143) <a p r i l i e 5 - 7>. Vasile Lupu voievod scutește de dări patru poslușnici ai mănăstirii <Văleni>.

88. 1635 (7143) a p r i l i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod scutește de dări și slujbe opt poslușnici ai mănăstirii Solca și-i pune sub jurisdicția egumenului.

89. 1635 (7143) a p r i l i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod scutește de dări și slujbe opt poslușnici ai mănăstirii Moldovița și-i pune sub jurisdicția egumenului.

90. 1635 (7143) a p r i l i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Neamț satul Piscul, ținutul Tecuci, și mănăstirii Bistrița satul Mogești, ținutul Covurlui, ambele pe Siret, la gura Sohuluiului, indicînd hotarul dintre ele, cum a fost stabilit de Stan spătar. (Cu foto. în anexă, pl. IX.)

91. 1635 (7143) a p r i l i e 8, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Agapia un loc de moară și de prisacă din hotarul satului Piperești/Chiperești, pe Jijia, la gura Bahluiului, fost domnesc, ascultător de ocolul Țîrgului Iași, pentru care s-a judecat cu mănăstirea Golia.

92. 1635 (7143) a p r i l i e 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Hangu mori și un iaz pe Bahlueț, în hotarul Țîrgului Frumos, ținutul Cîrligătura. (Cu foto. în anexă, pl. X.)

93. 1635 (7143) a p r i l i e 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Fulger diac și soției sale, Mărica, nepoata lui Griga Hrincovici, părți moștenite și cumpărate din satul Voroncouți și părți cumpărate din seliștea Lupșeni, ținutul Soroca, și din satul Toderești, ținutul Cîrligătura, precum și prisaca unde a fost chilia lui Drăgan Șepteș călugăr, din hotarul satului Șepteșeni, același ținut, primită, pentru pomenire, de la Chelsia, cu acordul soțului ei, Condrea Malici, și al fiilor ei, Lupul și Iliaș.

94. 1635 (7143) a p r i l i e 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Albotă, fiului său, Gheorghită, și lui Prodan, ginerele aceluiasi, jumătate din satul Vlădeni, pe Jijia, cu un pricut, ținutul Dorohoi, în urma judecării cu Savin Prăjescul, mare vornic de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus ș. a., toți nepoții lui <Isac> Balica hatman, și a jurămîntului Alboteștilor în biserică, pe Evanghelie și pe cruce.

95. 1635 (7143) a p r i l i e 16. Dumitrașcu din Ilișăști, Pintelei Barboțchi din Becești ș. a. dau mărturie privind împărțirea ocinelor din satele Godinești, Lihăceni și Tîrnauca, ținutul Cernăuți, Borăuți și Giunești, ținutul Hotin, și din Corlăteni, ținutul Dorohoi, între Dumitru, Vasile ș. a., copiii lui Tiron, și rudele lor, toți strănepoți ai lui Drăcșan cel bătrîn și ai lui Magoș.

96. 1635 (7143) a p r i l i e 16, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Mitrofan episcop de Roman, după judecata cu rudele lui Isac Balica hatman, satul Brătuleți, ținutul Neamț, pe care-l cumpărase de la Aronescul.

97. <1635> a p r i l i e 17, I a ș i. Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus și rudele lor mărturisesc că nu au drept de

stăpînire asupra satului Brătulești, ținutul Neamț, deoarece el nu provine din ocinile lui <Isac> Balica hatman și convin să-l lase lui Mitrofan, episcopul de Roman, care-l cumpărase de la Aronescul.

98. 1635 (7143) a p r i l i e 19, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Isac și lui Nicoară satul Plopeni, pentru care aceștia s-au judecat cu rudele lui Isac Balica hatman.

99. 1635 (7143) a p r i l i e 22, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașcu Covrig un loc de prisacă din satul Toporăști pentru care se judecase cu Andonic, și o parte din același sat dăruită lui și cumnatei sale, Tudosia, de către Covrig, fiul lui Trifan.

100. 1635 (7143) a p r i l i e 23, <B ȩ r l a d>. Martin șoltuzul și cei 12 pîrgari din ȧrgul Birlad dau mărturie că Tuda, Ion Bujeniță vătăman și alȧi răzeși ai acestora au vîndut lui Gligorie Ma[h]ftei Roșca partea lor din satul Dieneșești, pe Tutova.

101. 1635 (7143) a p r i l i e 25, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic satul Tămăduiani, pe Siret, ȧinutul Suceava, fost al lui Isac Balica.

102. 1635 (7143) a p r i l i e 26. Brohnicu și sora lui vînd lui Ștefan al doilea armaș satul Ciutești.

103. 1635 (7143) a p r i l i e 29, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Popăscul pîrcălab de Ștefănești satul Murguceni, ȧinutul Iași, în urma judecății cu rudele lui Isac Balica hatman.

104. 1635 (7143) a p r i l i e 29, I a ș i. Savin Prăjescul mare vornic de ȧara de Jos, Dumitru Șoldan mare vornic de ȧara de Sus și alte rude ale lui Isac Balica hatman mărturisesc că au dăruit lui Toderașco logofăt al treilea seliștea Gîrbeni, ȧinutul Dorohoi, cu loc de heleșteu și de moară pe Bașcu. (Cu foto. isc. și sig.  n anexă).

105. 1635 (7143) a p r i l i e 30, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui <Dumitrașco> Ponici diac din Rugășești și rudelor sale satele Socrujeni, Bisericiani, Sfetcouȧi si Vlădeni, precum și câte o jumătate din Zaluceni, și din Hriȧeni. De asemenea, întărește Milinticnii <Șaidiroaia>, fiica lui Tudoran, nepoata lui Ponici și rudelor sale satul Hilișău, ȧinutul Dorohoi.

106. 1635 (7143) m a i 2, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește Antemici, soȧia lui Cîrstian logofăt, și fiilor săi, Ionașco și Gheorghiță, satul Lămășeni, ȧinutul Suceava, pentru care s-au judecat cu Tofana, soȧia lui Costantin uricar, cu fiul și cu ginerii acesteia.

107. 1635 (7143) m a i 2, I a ș i. Savin Prăjescul mare vornic de ȧara de Jos, Dumitrașco Șoldan mare vornic de ȧara de Sus și alte rude ale lui Isac Balica hatman mărturisesc că au lăsat satul Tămăduiani, pe Siret, fost al lui Isac Balica, lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic, deoarece acesta l-a cumpărat mai  nt i de la Miron Barnovschi voievod, iar apoi și de la Moise Movilă voievod, construindu-ȧi, totodată, acolo curȧi și mori. (Cu transcr.  n anexă).

108. 1635 (7143) m a i 5, I a ș i. Marii boieri dau mărturie că Mărica Todereasă, fiica lui Zubco, cu fiul ei, Vasilie, ș. a., au vîndut lui Gavril <Coci> hatman jumătate din satul Todireni, ȧinutul Hîrlău. (Cu foto. isc. și sig.  n anexă).

109. 1635 (7143) m a i 6, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui <Eustratie> Dabija staroste <de Putna> două ogoare din satul Domnești, ȧinutul <Adjud>, cumpărate de la Vasile Bobul.

110. 1635 (7143) m a i 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui <Eustratie> Dabija staroste <de Putna> un vad de moară, numit Vadul lui Pușcă, mai sus de satul Stoești, cumpărat de la Tudora și de la Avrămia, nepoatele lui Oȧel.

111. 1635 (7143) m a i 8, Z m i i a n i. Ștefan, fiul Buciumoaiei, vinde c lug rișei Dochia ocina sa din satul Strimba. (Cu transcr.  n anexă).

112. 1635 (7143) m a i 9, I a ș i. Vasile Lupu voievod o cheamă pe soȧia lui <Dumitru> Goia la Suceava, ca să-i achite suma de bani pe care i-o mai datora pentru un sat cumpărat de la ea. (Cu transcr.  n anexă).

113. 1635 (7143) m a i 9. Todosia, fiica lui Avram, vinde lui Gherghel fost pîrcălab de Bacău și soȧiei acestuia, Dragonca, partea bunicului ei, Ștefan, din satul Lăzești, pe Siret, ȧinutul Neamț. (Cu transcr.  n anexă).

114. 1635 (7143) m a i 10. Preotul Chicoș dăruiește mănăstirii <Aron Vodă>, pentru pomenire, o vie, iar pentru o alta primește, drept plată, o "crateș ". (Cu foto.  n anexă, pl. XI.)

115. 1635 (7143) m a i 13. Zaharia, fiul lui Bilțu, sora lui, Doroftiia, și nepoata sa, Mărica, vînd o parte din satul Pășcani, <pe Cușitna, ținutul Vaslui>, lui Istratie din Glodeni. (Cu transcr. în anexă.)

116. 1635 (7143) m a i 13, C o d ă e ș t i. Nastasia și Ana, fiecele lui Dumitru Purcel, vînd o parte din satul Codăești lui <Ionașco> Cehan fost mare vornic.

117. 1635 (7143) m a i 15. Gligorie și fratele său, Dumitru Șandru, vînd lui Ionașcu Căpățînă, birău de Ocnă, partea lor din seliștea Mănești și din Groapa cea Marc.

118. <1635-1651> m a i 16, I a ș i. Gavril <Coci> hatman și pîrcălab de Suceava poruncește slujitorilor hătmănești din ținutul Orhei să-l "lase în pace" pe țiganul Neanul al fiului lui Lupul <Hăbășescul> fost mare vornic. (Cu foto. în anexă, pl. XII.)

119. 1635 (7143) m a i 20. Mențione referitoare la cumpărarea unei jumătăți din satul Burucenești, <ținutul Roman>.

120. 1635 (7143) m a i 21, I a ș i. Gavril, Pană, și sora lor, Nastasia, copiii Irinei, vînd lui Toader Ștefan, Parades Saula și Mihai Ungurul partea lor din satul Băloșeni, <pe Jijia>.

121. 1635 (7143) m a i 24. Dumitrașcu Șăptelici, cu soția sa, Gaftona, și ginerele lor, Ștefan <Murguleț>, cu soția sa, Zlata, își împart stăpînirea din satul <Văscăuți, ținutul Suceava>.

122. 1635 (7143) m a i 25, Suceava. Evloghie episcop de Rădăuți, împreună cu egumenul și soborul de la mănăstirea Solca, mărturisesc că au restituit rudelor lui Isac Balica hatman satele acestuia Lujeni și <Și>peniți, ținutul Cernăuți, Dumeni, ținutul Dorohoi, și Podoleni, ținutul Fălciu, precum și unei fălci de vie la Cotnari, în dealul Țombric, dăruite mănăstirii de Ștefan Tomșa voievod, reținînd din rîndul acestora doar satul Iubănești, ținutul Dorohoi, primit de la mănăstirea Sucevița în schimbul satului Hrințești, precum și o parte din satul Licina, același ținut, pentru care mănăstirea dăduse vînzătorului, Petrea Grosul, o parte din bani.

123. <1635-1637> m a i 25, I a ș i. Gligorie Geapa, fiul lui Ionașco, și nepoții săi vînd lui Mihai <Ungurul>, neguțător din Iași, partea lor din satul Băloșeni, <pe Jijia>.

124. 1635 (7143) m a i 28, Suceava. Însemnare a lui Dumitru Buhuș vistiernic privind suma de 40 de galbeni, pentru care s-a pus chezaș împreună cu Grama stolnic. (Cu foto. în anexă, pl. XIII.)

125. 1635 (7143) m a i 31, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Dumitru uricar, fost vornic, să aleagă părțile mănăstirii Sfîntul Sava din satele Gurbănești și Budești, pe care i le dăruise Enachi postelnic.

126. 1635 (7143) <i u n i e> 1, <T r o t u ș>. Nicolai Bejan fost paharnic, Petrașco Solomon și Condrea șoltuzul cu pîrgarii din Țîrgul Trotuș scriu domnului că seliștea Pleșăști, pentru care satul Bîrsănești s-a pîrit cu Neaniul vornic <de gloată>, se află pe hotarul satului Rediu, stăpînit de acesta din urmă.

127. 1635 (7143) i u n i e 3, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin Udrea Gînscă diac un loc din hotarul Țîrgului Baia, fost domnesc, dăruit lui de Moise Movilă voievod, pentru a-și face moară, piuă și prisacă, și o bucată de făget pentru creșterea porcilor.

128. 1635 (7143) i u n i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ghiorghe Roșea fost vistiernic o jumătate din seliștea Petrosul, pe care i-au dat-o rudele sale, Dumitru, Ionașcu ș.a., nepoții Chirenei Zberoaia vorniceasa, pentru cheltuiala făcută de el cînd le-au fost "cotropite" ocinile.

129. 1636 (7143) i u n i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod serie lui Gligorie Galbanul din Coznești să oprească ocina din Oșești a lui Ciudin și a lui Ioniță, fiii Albei, și a lui Vartie, pentru Apostolache și Porcea de acolo, deoarece aceștia le-au plătit cîsla și dabilele.

130. 1635 (7143) i u n i e 6, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Borăleanul uricar și lui Isac Stîrcea să aleagă partea lui Onciul <Iurașcovi> fost staroste din satul Șendriceni și să cerceteze pricina dintre acesta și Lupul Talpă fost comis pentru niște fin.

131. 1635 (7143) i u n i e 7, J o l d e ș t i. Lupul Ghianghia se obligă să răscumpere uneltele nepotului său, Ion <Ciolpan>, zălogite de tatăl său, <Ionașco Ghianghia> mare logofăt, urmînd să ia în stăpînire jumătate din satele Parcova și Sirețel, dată de acesta drept garanție lui Ion. (Cu transcr. în anexă.)

132. 1635 (7143) i u n i e 8, I a ș i. Piatra, fiica lui Gavril și a Măricăi, cu soțul ei, Nuor, dăruiesc lui Pană fost paharnic, pentru pomenire, a patra parte din satul Zărnești, ținutul Cuvurlui.

133. 163<5> (714<3>) i u n i e 10, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toma <Cantacuzino> mare sulger Poiana Costei, din hotarul satului Birlești, pe care o cumpărase de la Vasile Cenușe și de la rudele sale.
134. 1635 (7143) i u n i e 12. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată seliștea Oleșești, în urma judecății cu satul Bîrsănești.
135. 1635 (7143) i u n i e 12. Vasilie Roșca fost <mare> jîtnicer și Eremia Murguleț mărturisesc că Pătrașco Dragotă fost spătar, împreună cu fratele său, Dumitru Dragotă, ș.a., le-au ales, începînd de la satul Onești, hotarele părților lor din satul Păușești. (Cu transcr. în anexă).
136. 1635 (7143) i u n i e 12, Hălășt i i a n i. Iasc, Dumitrașco și Precopie, nepoții lui Toflea, mărturisesc că au vîndut lui Lupul Prăjescul mare clucer un rob țigan cu copiii acestuia. (Cu transcr. în anexă).
137. 1635 (7143) i u n i e 15, I a ș i. Bercea, fiul lui Frate, dăruiește, pentru pomenirea tatălui și a fraților săi, partea lui din satul Brădeni vărului său, Costantin iuzbașa din Mircești.
138. 1635 (7143) i u n i e 19, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bistrița o moară la Găgești, pe Gîrla Putnei, făcută de Ștefan logofăt și dăruită mănăstirii de fiul acestuia, Dumitrașco <Ștefan fost mare> logofăt.
139. 1635 (7143) i u n i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui <Eustratie> Dabija staroste <de Putna> mai multe părți din satul Oleșești, pe Gîrla Putnei, cu vaduri de mori, grădini și cu vie, cumpărate de la Pavel fost logofăt.
140. 1635 (7143) i u n i e 20, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod scrie lui Varlaam, arhiepiscop și mitropolit de Suceava, să-l treacă pe Iurco logofăt în pomelnicul Mitropoliei, deoarece surorile acestuia au renunțat la drepturile pe care le aveau asupra caselor sale din Suceava, vîndute Mitropoliei.
141. 1635 (7143) i u n i e 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe oaménii Episcopiei de Huși să pescuiască în apa Prutului, la satul Viriți.
142. 1635 (7143) i u n i e 23, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco fost cămăraș a patra parte din satul Neșcani, pe Bîc, ținutul Orhei, cu poiana numită Răcila.
143. 1635 (7143) i u n i e 25. Simion Pilipovschi și soția sa, Mărica, dau jumătate din satul Șerbănești, pe pîrîul Drabiște, ținutul Hotin, lui Isar cămăraș, pentru a-i răscumpăra de la moarte pe fiii lor, Vasilie și Ionașco, vinovați de prădarea lui Isar și de uciderea unor negustori.
144. 1635 (7143) i u n i e 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Hangul iazul din Tîrgul Frumos, făcut și dăruit de Miron Barnovschi voievod, în urma judecății cu Tănase vornic de gloată, care stăpînea două seliști învecinate, Ruscani și Avrămești.
145. 1635 (7143) <I n d e i u n i e 29>. Armanca, fiica Vasilcăi, nepoata lui Sion <Coșescul>, vinde a șasea parte din satul Coșăști unchiului ei, Ionașco Coșăscul <fost pîrcălab>.
146. 1635 (7143) i u n i e 29, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Coșescul fost pîrcălab a șasea parte din satul Coșești, pe Racova, cu o săpătură, loc de prisacă, grădini ș.a., cumpărate de la Armanca, nepoata lui Sion Coșescul.
147. 1635 (7143) i u n i e 29, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Zaharia diac o parte din satul Orbic, cumpărată de la fiica lui Mihăilă Moinescul, iar lui Penteleiu, jumătate din partea lui Bucur armașul din același sat, primită de la Agafia pentru plata capului fiului ei, Toader. (Cu transcr. în anexă).
148. 1635 (7143) i u l i e, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic satul Popricani, la Tivova, între Posadnicii și Cîrmiceni, cumpărat de la Conde vameș, indicîndu-i hotarul.
149. 1635 (7143) i u l i e, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Onciul Iurașcoviici fost pîrcălab, lui Borăleanul uricar ș.a. să aleagă hotarul satului Dumeni, pe Iubăncasa, al lui Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin, dinspre satele Miclăușeni, Cordăreni, Popeni și Săpoteni.
150. 1635 (7143) i u l i e. Vasile Lupu poruncește lui Onciul Iurașcoviici fost pîrcălab, lui Borăleanul uricar, ș.a. să aleagă hotarul satului Hudeștii Mari, cu poienile de pe Baranca și cu Novăsălița Hudeștilor, precum și al unor părți de ocină din satul Bodeștii din Deal, ale lui Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin, dinspre Bodeștii din Vale.
151. 1635 (7143) i u l i e. Mențiunea privind vînzarea unei jumătăți din satul Burucenești, <ținutul Roman>.

152. 1635 (7143) i u l i e 1, I a ș i. Pătrașco Bașotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic <de Țara de Jos>, Gavril <Coci> hatman <și pîrcălab de Suceava> și Dumitrașco Șoldan mare vornic <de Țara de Sus> dau mărturie privind împărțirea unor țigani între Lupul Prăjescul clucer și Dumitru Cărabăț.

153. 1635 (7143) i u l i e 1, I a ș i. Pătrașco Bașotă mare logofăt dă mărturie că Toma <Cantacuzino> mare sulger a cumpărat de la Pătrașco Stănilă a patra parte din satul Drislive. (Cu foto. în anexă, pl. XIV).

154. 1635 (7143) i u l i e 1. Maria, fiica Aftimicii, vinde lui Margine și lui Irimia pîrcălab o parte din satul Știuborâni.

155. <1635 - 1638> i u l i e 2. Ichimașco, împreună cu frații săi, Ursu, Andrei ș.a., mărturisesc că au vîndut pârți din satul Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, lui Mihai Ungurul și lui Paradis Saula.

156. 1635 (7143) i u l i e 2, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Avram din Lucăceni și lui Neculai din Ghereni, în urma jalbei lui Bălaci, fiul lui Udrea, a lui Ionașco Robul și a răzeșilor lor din Prererița, să aleagă hotarul satului acestora dinspre satul Balasinești.

157. 1635 (7143) i u l i e 3. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru fost vornic de Botoșani, în urma judecății cu mănăstirea Galata, un heleșteu făcut de tatăl său pe Teișoara, în hotarul tîrgului Botoșani.

158. 1635 (7143) i u l i e 6, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Anton din Pașcani un loc de prisacă din satul Cîrstești, ținutul Cîrligătura, cumpărat de la Nastasia și de la ficele acesteia.

159. 1635 (7143) i u l i e 6, I a ș i. Simion Gheuca mare medelnicer lasă soției sale, Mărica, jumătate din avere, pentru a-i plăti datoriile, a-i face pomenire și a milui mănăstirile, precum și venitul satului Băcani, cumpărat împreună. (Cu transcr. și foto. isc. și sig. în anexă).

160. <C c a 1635 i u l i e 7>. Isac Drujina din Piciorogani vinde lui Toader Balici din Uriceni și fiului său, Simion, partea sa din satul Piciorogani, <ținutul Hîrlău>.

161. 1635 (7143) i u l i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește popii Nicolai din Cernești o parte din satul Piciorogani, un loc de moară pe Miletin, ținutul Hîrlău, cumpărată de la Mărica, fiica lui Drujine, și de la copiii ei.

162. 1635 (7143) i u l i e 8, I a ș i. Vasile Lupu voievod dăruiește lui Dumitru Buhuș vistiernic un loc de sat în partea de jos a braniștei <Bohotin>, scutind de toate dările și slujbele pe oamenii pe care-i va aduce din "altă țară" sau "de prin satele sale", urmînd ca aceștia să lucreze la morile de pe Jijia și Prut, făcute de el pe loc primit de la domnie, pentru "treaba" acesteia "și a țării".

163. 1635 (7143) i u l i e 8, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Marcu Blaga din Rusciori să aleagă Loghinei, fiica lui Ion din Bogdănești, partea tatălui ei din satul Bogdănești.

164. 1635 (7143) i u l i e 9, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco, strănepotul lui Ivanco sulger, trei pârți din satul Căbicieni, ținutul Dorohoi, moștenite de la străbunicul său, dar confiscate de <Miron> Barnovschi voievod și restituite apoi de Moise <Movilă> voievod.

165. 1635 (7143) i u l i e 12, M e l e ș c a n i. Iurașco diac de vistierie, Petrea Gînscă și Vasile Căpracea aprod scriu lui Pătrașco Bașotă mare logofăt despre alegerea părților din satul Borăști, pe Bîrlăzel, moștenite de Dumitrașco diac, nepotul lui Tîmpea pîrcălab. (Cu transcr. și foto. isc. și sig. în anexă).

166. <Î n. d e 1635 i u l i e 14>. Ionașco Hincovici, fiul Nastasiei, strănepotul lui Franțian și al lui <Toader> Bucotco clucer, vinde surorii sale, Mărica, și cumnatului său, Dumitrașco Fulger pîrcălab de Putna, partea lui din satul Voroncăuți, <ținutul Soroca>.

167. 1635 (7143) i u l i e 14. Vasile Lupu voievod, întărește Maricăi și soțului ei, Dumitrașco Fulger <pruca b de Putna>, o parte din satul Voroncăuți, <ținutul Soroca>, cumpărată de la frat le ei, on șco Hincovici, fiul Anastasiei.

168. 1635 (7143) i u l i e 15, I a ș i. Petrea Bugulețea, fiul Cîrstinei, vinde lui Ionașco Prăjescul postelnic o șesime din satul Petrești, pe Jijia, ținutul Dorohoi (Cu foto. isc. și sig. în anexă).

169. A B 1635 (7 43) i u l i e 15, I a ș i. Vasile, fiul popii Pănăș din Crăsnăceni, vinde lui Ostafi, fiul lui Pătrașcan, partea sa dintr-un "bătrîn" din satul Vășiani, pentru patru zloți și "un bou de negoț".

170. <I n. d e 1635 i u l i e 16>. Costantin Hăugul mărturisește, în urma poruncii domnești, că a ales hotarele satului Mihăilești, <al mănăstirii Homor>, dinspre satele Brătuleni și Tăutești.

171. 1635 (7143) i u l i e 16, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Homor satul Mihăilești, indicându-i hotarele, după alegerea acestora de către Costantin Hăugul dinspre satele Brătuleni, Tăutești și Cogești.

172. 1635 (7143) i u l i e 16, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru aprod o pătrime din satul Bulbuceni, cumpărată de la Istrati, fiul lui Ion spătărel.

173. 1635 (7143) i u l i e 18, I a ș i. Neaniul și Dumitru, vornici de gloată, ș.a. dau mărturie, în urma cercetării făcute, că părțile din satul Prigorcenii, cumpărate de Bolea fost vornic, n-au fost răscumpărate de Moisea din Olănești și de rudele lui; ca urmare, Apostol Cehan, ginerele lui Bolea, și fratele său, Racoviță Cehan, stăpinesc de drept aceste părți, iar Moisea a renunțat la pretențiile inițiale, mulțumindu-se cu stăpânirea părții lui Berdilă, din același sat.

174. <C c a 1635 i u l i e 20>. Drăgan și sora lui, Agafia, vînd patru pămînturi din Onceni, pînă în apa Siretului, lui Grama de acolo și o parte din pădure fraților Grama, Irimia și Ion.

175. 1635 (7143) i u l i e 20. Felegos vinde trei răzoare din satul Onceni lui Vasile Croitorul.

176. 1635 (7143) i u l i e 20. Simion, Bejan ș.a., nepoții lui Paholcea, și Ioana, fiica acestuia, vînd părți din satul Părtănoși preotului Andronic.

177. 1635 (7143) i u l i e 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Apostol Cehan și fratelui său, Racoviță logofăt, părțile din satul Prigorcenii, cumpărate de Bolea fost vornic, socrul lui Apostol, în urma judecății cu Moisea din Olănești și cu rudele sale, urmînd ca aceștia să stăpînesc doar partea lui Berdilă din același sat.

178. 1635 (7143) i u l i e 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește unci slugi domnești să scoată pe Ionașco și pe fratele său, Căzan, din stăpînirea unci părți a satului Nisporoști, pe care ei au vîndut-o lui Toader Boul vistiernic și ginerele lui, Neculachie.

179. 1635 (7143) i u l i e 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește slugilor sale, Necula <Maroș>a, Gligorio ș.a., să alcagă părțile din satele Hilipești și Balnă, ale lui Ionașco din Bogdănești, împresurate de Costantin Puia, Dumitru și Drăgan.

180. 1635 (7143) i u l i e 23, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Borșa părți din satul Dobrulești, pe Moldova, ținutul Suceava, cumpărate de la Ignat, Simion ș.a.

181. 1635 (7143) i u l i e 23, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește slugilor sale, Dodon și Grecul, să împartă în trei părți vecinii din satele lui <Toader> Petriceaico mare armaș, ale lui Costantin Nebojatoș și ale jupînesei Nebojatoșoia, pentru care aceștia au avut pîră.

182. <1635> i u l i e 25. Ionașco, fiul lui Coste, mărturisește că a dăruit mănăstirii Pîngărași, partea sa de ocină din satul Buciumi, cu vad de moară și loc de iaz pe pîrîul Galbena, pentru pomenirea sa și a părinților săi.

183. 1635 (7143) i u l i e 25, I a ș i. Lupul Ghianghea și fratele său, Dumitrașco, fiii lui <Ionașco> Ghianghea fost <mare> logofăt, și nepotul acestuia, Ion Ciolpan, dau lui Lupul Prăjescul clucer, ginerele acestuia, părțile lor din satele Sirișel, Stolniceni și Butești, precum și o falce de vic de la Iași, pentru răscumpărarea unor obiecte zălogite de răposatul logofăt.

184. 1635 (7143) i u l i e 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Avram fost vornic și fraților săi, Ștefan și Vasile, două treimi din satul Mesehenești, ținutul Roman, jumătate din satul Giurcani, pe Tutova, și mai mulți robi țigani. De asemenea, întărește, numai lui Ionașco Avram, satul Nămăcești, la gura Idriciului, ținutul Fălciu, și o parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei, din satul Căpotești.

185. 1635 (7143) i u l i e 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Apostol mare medelnicer să stăpînescă o parte din satul Băloșești, cumpărată de la Grosul.

186. 1635 (7143) i u l i e 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește slugii sale, Scînteie, să facă dreptate lui Toader din Cruce și lui Isarie din Găgești, pentru un sfert de moară din satul Găgești, stăpînită fără drept de călugării <de la mănăstirea Sf.Sava din Iași>.

187. 1635 (7143) i u l i e 31, I a ș i. Vasile Lupu voievod dă carte de apărare mănăstirii Pîngărași pentru a treia parte din satul Buciumi, dăruită ei de Ionașco, fiul lui Coste.

188. 1635 (7143) a u g u s t 2. Lupul Prăjescul clucea, Lupul Ghianghea, Dumitrașco Ghianghea și Ion Ciolpan, urmașii lui <Ionașco> Ghianghea <fost> mare logofăt, își împart ocinile moștenite, menționându-se satele care i-au revenit ultimului: Frătești, ținutul Suceava, cîte o jumătate din Bîlăuți, Dobrinăuți și Lucoveț, ținutul Cernăuți, Ternauca, același ținut, Costești și seliștea Ruptura, ținutul Tutova.

189. 1635 (7143) a u g u s t 4, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Toma <Cantacuzino> mare sulger să alcagă lui Ursul o parte din poiana Muncei, pentru care se judecase cu Gherghită.

190. 1635 (7143) a u g u s t 4, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ursu, fiul preotului Nechita din Vîrtop, o parte din poiana Muncei, în urma judecății cu Gherghită, fiul Anușcăi, nepotul lui Ciolpan din Bîrlești.

191. 1635 (7143) a u g u s t 4. Borăleanul uricar, Isac Stîrcea ș.a. scriu domnului că nu au putut stabili hotarul părții din satul Șendriceni, a lui Oneiul <Iurașcovi<ci> pîrcălab, împresurată dinspre satul Șeleșcu de Lupul Talpă cornis, deoarece acesta, avînd un ispisoc de la Simion <Movilă> voievod pentru un loc din hotarul Buhaiciului, dinspre cel al Șendricenilor, se va prezenta la judecată în fața Sfatului domnesc.

192. 16<3>5 (71<4>3) a u g u s t 4, <C e r n ă u ți>. Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader din Valeva, nepotul său, Roman, și fiul acestuia, Costin, vînd lui Gavrilăș <Matciaș mare> vornic a treia parte din satul Valeva.

193. 1635 (7143) a u g u s t 5, I a ș i. Isac și fiul său, Crăciunaș, dau mărturie cu privire la urmașii lor și la stăpînirea unor părți din satul Macicăuți, "cutul" de jos, oprindu-și rudele să ia în stăpînire partea lui Bogdan, deoarece ei l-au adus pe acesta de peste Dunăre, din satul Mecin (Cu transer. în anexă.)

194. 1635 (7143) a u g u s t 6, I a ș i. Vasile Lupu voievod scrie lui Racoviță Cehan logofăt al doilea că este de acord cu alegerea locului numit La Corbul, din hotarul ținutului Vaslui, pentru ridicarea unei mănăstiri, și îl desemnează "pristav" al lucrărilor de construcție, oprindu-l, totodată, să ia piatră de la Curtea domnească.

195. 1635 (7143) a u g u s t 7. Vasile Lupu voievod întărește lui Eremia Dabija și fratelui său, Costantin, fiii preotului Sava, mai mulți robi țigani, în urma judecății cu Todossia, fiica lui Nădăbaico vornic.

196. <1635> a u g u s t 7. Costantin fost pîrcălab, Hăugul, Soltan din Mălăești ș.a. mărturisese că, în urma poruncii domnești, au ales lui Vasile Balș jumătatea de sus a satului Forăști, cumpărată de "moșul" său, Bîrlădeanu logofăt, urmînd ca jumătatea de jos să o stăpîneasă Nastasia, fiica lui Gligoreca.

197. 1635 (7143) a u g u s t 9, S u c e a v a. Dionisie fost episcop de Roman, Ghedcon egumen și întreg soborul mănăstirii Dragomirna mărturisese că au vîndut lui Ionașco cupar satul Bîrsănești, aproape de Cărpeneș, ținutul Doroloi, dania lui <Lupul> Stroici <fost> mare logofăt, cu 350 lei "întregi", pentru a se putea termina de construit mănăstirea. (Cu foto. în anexă, pl. XV).

198. 1635 (7143) a u g u s t 10, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Vasile Muste să urmărească achitarea prețului unei iepe ucise de vecinii lui Bechica pîrcălab către Furtună postelnic.

199. 1635 (7143) a u g u s t 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește <Nastasicii>, soția lui Dumitrașco Solomon, satul Hămeciani, în urma judecății pe care ea a avut-o cu Toderașco diacon.

200. 1635 (7143) a u g u s t 12, P r ă j e ș t i. Mihăilă, fiul lui Blagul, și nepoata sa, Mărica, mărturisese că au vîndut lui Dumitrașco Sechil partea lor din satul Bîrjoveni, după ce i-a obligat fiul acestuia, Neculai Sechil cupar. (Cu foto. în anexă, pl. XVI).

201. <Î n d e 1635 a u g u s t 13, P r i g o r e n i>. <Grigore> Ureche mare spătar, <Gheorghe> Roșca vistiernic ș.a. scriu domnului despre alegerea hotarului seliștii Prigoreni, pe Plotoniță, la Rediu, lîngă Țîrgul Frumos, a lui Neaniul vornic <de gloată>, pentru care acesta se pîrșe cu Tănasic vornic <de gloată> (Cu autograful și sig. lui Grigore Ureche în anexă).

202. <1635> a u g u s t 13, P r i g o r e n i. Neaniul vornic de gloată mărturisește că s-a înțeles cu Tănasic vornic <de gloată> să stăpîneasă seliștea Prigoreni, pe Plotonița, sub Rediu, <lîngă Țîrgul Frumos>, după cum i-a fost hotărnicită de Gligoric Ureche mare spătar, Gheorghe Roșca vistiernic ș.a. (Cu transes. în anexă).

203. 1635 (7143) a u g u s t 13, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește, după judecată, lui Vasile Roșca vornic de gloată jumătate din satul Blăjcri, pe Birlad, ținutul Tecuci, cu jumătate din venitul iazului și al morilor făcute de el, cealaltă jumătate rămânând în stăpînirea mănăstirii Florești.

204. 1635 (7143) a u g u s t 13, I a ș i. Pătrașco Bașotă marc logofăt, Savin Prăjescul marc vornic de Țara de Jos și alți mari dregători de la Curtea domnească dau mărturie că Dionisie fost episcop de Roman și Ghedcon egumen de la Dragomirna, împreună cu tot soborul mănăstirii, au vîndut lui Ionașco cupar, pentru a se putea construi mănăstirea, satul Bîrsănești, aproape de Cărpeneș, ținutul Dorohoi, cu iaz de moară și loc de prisacă, dăruit acesteia de către <Lupul> Stroici fost marc logofăt. (Cu foto. isc. și sig. în anexă).

205. 1635 (7143) a u g u s t 14 - 31>. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco cupar satul Bîrsănești, ținutul Dorohoi, cumpărat de la mănăstirea Dragomirna, care-l avusese danie de la <Lupul> Stroici <fost> marc logofăt.

206. 1635 (7143) a u g u s t 14, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Efrim Hăjdău părți din satul Cetnicăuți și din seliștile acestuia, cumpărate de la Tertic, Iurașeu ș.a.

207. 1635 (7143) a u g u s t 14, <I a ș i>. <Vasile Lupu voievod> întărește lui Avram din Lucăceni satul Soloniuca, pe Cotela, cumpărat de la Tudori <fost> pîrcălab <de Hotin>, stabilindu-i hotarul.

208. 1635 (7143) a u g u s t 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Ștefan din Mărgineni să aleagă a treia parte din satul Plopoasa, cumpărată de Pătrașco Boldescul pîrcălab de Roman.

209. <1635 - 1639> a u g u s t 15, I a ș i. Pătrașco Ciogolca fost logofăt, pîrcălab de Hotin, mărturisește că a împrumutat de la Uzun Mustafa suma de 500 de lei, pe care se obligă s-o achite în termen de 5 luni. (Cu foto. în anexă, pl. XVII).

210. 1635 (7143) a u g u s t 18, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco diac o parte din satul Borăști, pe Bîrlăzel, ținutul Vaslui, în urma judecării cu Musca și cu rudele ei, deoarece aceștia nu s-au prezentat la "zi" (Cu foto. în anexă, pl. XVIII.)

211. 1635 (7143) a u g u s t 19, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Avram din Lucăceni a patra parte din satul Sencheuți, pe Vilia, ținutul Hotin, cumpărată de la Odochia, soția lui Toma fost vornic de Boioșani, de la fiul ei, Mardarie, ș.a., toți nepoții lui Bilava.

212. 1635 (7143) a u g u s t 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Bașotă marc logofăt seliștea Turturești, fostă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului Piatra, dăruită acestuia de Moise Movilă voievod.

213. 1635 (7143) a u g u s t 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan Boul fost clucer satul Davideni, pe Moldova, ținutul Neamț, pe care tatăl său <Toader> Boul vistiernic, l-a răscumpărat de la Talpă postelnic, dîndu-i 1000 de unghi galbeni și o jumătate din satul Budești, pe Apa Neagră.

214. 1635 (7143) a u g u s t 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca fost vistiernic părți din satul Țibănești, pe Gîrbovăț, ținutul Vaslui, cumpărate de la Ionașco și de la sora lui, Mărica, copiii lui Cîrstea șetrar, și de la alții.

215. 1635 (7143) a u g u s t 21, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod, pentru jumătate din satul Șăndreni, cu loc de moară pe Stavnice, loc de prisacă și jumătate de poiană.

216. <1635 a u g u s t 24, D u m e n i>. Tureul fost stolnic, Oniciu Iurașcoviici fost staroste ș.a. scriu domnului că au ales hotarul satului Dumeni, al lui Pătrașco Ciogolca pîrcălab de Hotin, dinspre satul Mielăușeni, al lui Costantin Stîreca, stabilind, totodată, că heleșteul de pe valea Bilaucii aparține celui dintîi.

217. 1635 (7143) a u g u s t 24, D u m e n i. Tureul fost stolnic, Borăleanul uricar, ș.a. mărturisește că, în urma poruncii domnești, au ales hotarul satului Dumeni dinspre Mielăușeni și Cordăreni, stabilind, totodată, că heleșteul de pe valea Bilauca aparține aceluiași sat.

218. 1635 (7143) a u g u s t 26. Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și episcopii: Mitrofan de Roman, Evloghie de Rădăuți și Gheorghe de Huși mărturisește că Dionisie fost episcop de Roman, Ghedcon egumenul și soborul de la mănăstirea Dragomirna au vîndut lui Ionașco cupar satul Bîrsănești, ținutul Dorohoi, pentru a termina construcția mănăstirii.

219. 1635 (7143) a u g u s t 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Balan Hațimirseli postelnic al doilea satul Stăuceni, ținutul Hotin, cumpărat de la Condre fost mare vameș, indicându-i-se hotarul.

220. 1635 (7143) a u g u s t 29, G o e ș t i. <Grigore> Ureeche mare spătar, Gheorghie Roșca fost vistiernic ș.a. dau mărturie că Neaniul vornic de gloată a cumpărat de la Ipatie Sîrbea, de la fratele său, Toader, și de la nepoții acestora o șesime din satul Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași.

221. 1635 (7143) a u g u s t 30, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gligorașco, Iordachie ș.a., fiii lui Dumitru Goia fost vornic, 15 ogoare din satul Lățeani, ținutul Roman, cumpărate de la Ionașco, fiul lui Pătrașco.

222. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (71<44>); <1639 s e p t e m b r i e 1 - 1640 a u g u s t 31> (71<48>), I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea <foșt> logofăt satul Cobîlea, la Soroca, primit drept danie de la Moise Movilă voievod, după judecata avută cu Gheorghe Catargiul pîrcălab <de Orhei>.

223. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143). Vasile Lupu voievod întărește lui Grigore Ureeche, fiul lui Nistor Ureeche, satul Lărgeni, la Prut, în gura Largei, cumpărat de la nepoții și strănepoții lui Oanea Lărgeanul și ai fraților săi, din ispisocul acestora de la Bogdan Vodă.

224. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143). Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii <Zugrav>, de la Vaslui, o bucată de loc din hotarul ținutului Vaslui, la Lipovăț, arătându-i hotarul.

225. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143). Vasile Lupu voievod împuternicește pe Iliăș și pe Gheorghită, fiii lui <Vasile> Șeptelici fost hatman, să stăpînească satul Chivărul, ținutul Orhei, poruncind sătenilor să le dea ascultare.

226. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143). Vasile Lupu voievod poruncește lui Grigore din Cozmești să cerceteze pricina lui Porce și Postolachi din Oșești pentru o moșie, din Poiana cea Mare pînă în Mănăstirea lui Băisan, zălogită la Băisan de uneliul lor, Coste.

227. 1636 (7143) <s e p t e m b r i e> 1. Vasile Lupu voievod întărește Saftci și sofului ei, Lupul Prăjeseul elucer, fraților acesteia, Lupul și Dumitrașco, cōpiiî lui Ionașco Ghianghea fost mare logofăt, și nepotului lor, Ion Ciolpan, 34 de stăpîniri: sate și seliști întregi, jumătăți și părți de sate, din ținuturile Hotin, Cernăuți, Suceava, Dorohoi, Hîrlău, Orhei, Iași, Cîrligătura, Roman, Vaslui, Tutova, Fălciu și Covurlui, care le-au revenit în urma împărțirii ocinilor moștenite.

228. 1635 (7143) s e p t e m b r i e 2, I a ș i. Vasile Lupu voievod confirmă împărțirea satelor Cărbunești, ținutul Neamț, Blăgești, Fărăoani și Movileni, ținutul Bacău, Mesăliănești și Ruși, ținutul Roman, Nănești, ținutul Tecuci, Vlădești și Sîngerei, ținutul Iași, Pleșești, ținutul Culigătura, și a șase fălci de vie de la Cotnari, între nepoții și strănepoții lui Petrică hatman, menționînd ceea ce i-a revenit lui <Toader> Petriceaico mare armaș și rudelor sale, lui Toader Moțoc și fraților săi, lui Petrea Hadîmbul și altor fii ai Goioaci, dar întărind, în mod deosebit, părțile care i s-au cuvenit lui Vasile și fraților lui, fiii lui Nechita.

229. 1635 (7143) s e p t e m b r i e 3, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește să fie alese părțile cumpărate de Jorea vornic, din seliștea Bahna și din satul Urdziei.

230. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Moisea din Olănești partea lui Berdilă din satul Prigoreeni, ținutul Vaslui, în urma judecării cu Racoviță <Cehan> logofăt al doilea și cu fratele său, Apostol Cehan.

231. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Vasilie Corlătescu cămăraș, soției lui, Anesia, și fraților acesteia, Dănăilă și Ionașco, părți din satul Gângurești, ținutul Iași, pe care le-au cumpărat de la rudele lor, Gligorie Rafeiu, Simion și Maria, copiii lui Zanc.

232. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 14, D o r o h o i. Borăleanul uricar și Isac Stîrcea seriu lui Pătrașco Bașotă mare logofăt că au însemnat, conform poruncii primite, hotarul satului Șendriceni, al lui Onciul <Iurașcovici> pîrcălab, impresurat, dinspre satul Seleşeu, de către Lupul Talpă comis, dar nu au putut să-l stîlpească, deoarece acesta nu s-a prezentat la ho ămicire.

233 A-B. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 14, C u p c i c i. Gheorghe Coropca mărturisește că, săpînd într-o movilă din hotarul satului Cupcici, împreună cu Ștefan și cu Golăi din Parcova, a găsit o piatră mare și mai multe pietre mici.

234. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 14, I a ș i. Hriza, cumnatul lui Enache postelnic, cu soția sa, Vamba, și cu nepotul lor, Ianc, mărturisesc că au dat un loc de prisacă la Stornești, ținutul Cîrligătura, lui Vasile Fuglea croitor, pentru slujba sa pe lingă postelnic, precum și pentru o datorie a acestuia, de 17 galbeni. (Cu transcr. în anexă.)

235. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Isariu vameș (cămăraș) jumătate din satul Șerbiceni, ținutul Hotin, primită de la Simion Pilipovschi, de la soția sa, Mărica, și de la copiii lor, pentru plata capului a doi dintre aceștia, Vasile și Ionașco, vinovați de jefuirea lui Isariu și de moartea tovarășilor lui de negoț.

236. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gligorie din Orhei un vad de moară <la Furceni>, în urma judecății cu cei care i-l vînduseră: Lelcoia din Furceni și ginerele ei, Gligorcea.

237. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 15, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Gheorghe Jora fost sulger să ia zeciuiala din satele Hliniște și Novacăuți și să stăpînească o moară pînă cînd va fi plătită datoria de 200 ughi, pentru care fuseseră zălogite de fiul logofătului.

238. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 15, I a ș i. Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava face cunoscut că popa Bilăi din tîrgul Schei a mărturisit, înainte de a muri, cum a falsificat, cînd a fost ucenic la mănăstirea Bistrița, cu învățătura lui Niculai egumenul, un act privind hotarul mănăstirii Bisericieni, pe care l-a atribuit lui Petru <Rareș>. (Cu transcr. în anexă.)

239. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 16, I a ș i. Vasile Lupu voievod acordă clerului un așezămînt, scutindu-l de dări către Domnie.

240. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 18, C u p c i c i. Mihailo, fiul Odochiei, nepotul lui Groza, vinde lui Dumitru Buhuș <fost> visticernic, pîrcălab de Hotin, părți din satul Brătășeni, ținutul Iași.

241. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 18. Andronic, Dumitrașcu și Sturza, fiii lui Boghiul, împart cu vărul lor, Gligoraș, fiul Nastasiei, vecinii și hotarul satului Rădăuți.

242. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 19, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Grapă spătarul din Cereteoani să-i oblige pe Mirăuță și pe fratele său, Tănăsie, să întoarcă lui Ștefan Bechea pîrcălab din Bogdănești contravaloarea "bucatelor" date de acesta pentru a le plăti dabilele, iar, în caz contrar, să le oprească ocina din Bogdănești.

243. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui <Toader> Petriceaico mare armaș satul Băncești, pe Horaț, ținutul Suceava, cu iaz, livezi și finaț, cumpărat de la Vidrașco și de la soția sa, Nastasia.

244. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 21, I a ș i. Țiganca și fratele ei, Lupul, copiii lui Andrei, vînd lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul partea lor din satul Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași.

245. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 23. Vasile Lupu voievod întărește lui <Eremia> Vînculeț vornic de Poartă moșia Păruceni.

246. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Vășian Ordzea din Tălărești și lui Tomița din Sătrăreni să aleagă locul cu prisacă din Petrești al lui Macri căpitanul de cel al lui Ionașco din Giumătățeni. (Cu foto. în anexă, pl. XIX.)

247. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 26. Pătrașco Bașotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic ș.a. dau mărturie că Iordachi și soția sa, Irina, au vîndut lui Dumitru fost pitar locul numit Grindul Lung, care făcuse parte din ocolul tîrgului Huși, ținutul Fălciu, cu două bălți de pește, Lăpușna și Lăpușnița.

248. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 29. Vasile Lupu voievod poruncește lui Gabor pîrcălab să aleagă din hotarul tîrgului Fălciu un loc și niște bălți cu pește ale mănăstirii Agapia, pentru care aceasta s-a judecat cu tîrgoveții.

249. 1635 (7144) o c t o m b r i e 2, <B î r l a d>. Andriiaș șoltuzul cu cei 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. dau mărturie că Petra a dat părțile ei din satele Tominești și Băncești lui Scărlat, pentru plata unei dușegubini.

250. 1635 (7144) <o c t o m b r i e 4, O b o r o c e n i>. Popa Anton din Oboroceni, cu soția și cu copiii, împreună cu răzeșii lor, mărturisesc că au primit de la Ionașco Prăjescul

postelnic un loc de finaț în apropiere de Șchei, în schimbul unui loc de la Podul Orzii, care a fost înneecat de un heleșteu amenajat de acesta.

251. 1635 (7144) octombrie 5, Cotnari. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Prăjescul postelnic o șesime din satul Petrești, pe Jijia, ținutul Dorohoi, cumpărată de la Petrea Bugulețea, fiul Cîrstinei.

252. 1635 <octombrie, după 5 - în. de 23> (7144) / <iunie, după 5 - în. de 20> Botoșani. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Măciățeni. <pe Jijia>, care făcuse parte din ocolul târgului Botoșani, în urma judecății cu Ionașco Dobrenchi uricar, ale cărui "drese" s-au dovedit făcute "cu vicleșug" și "s-au rupt" înaintea domnului.

253. 1635 (7144) octombrie 11, Hălăștiani. Ion Ciolpan, fiul lui Gligorie Ciolpan fost hatman, vinde lui Lupul Prăjescul clucer o "țelină" de vic la Cotnari, pe dealul de la Cîrjești. (Cu transcr. în anexă).

254. 1635 (7144) octombrie 16, Bodești. Toma <Cantacuzino> postelnic dă mărturie că Mărica cluceroaia i-a dăruit, înainte de moarte, nepotului ei, preotul Vasile din Șerbești, care i-a slujit "din pruncie", părți din satul Vîrtop.

255. 1635 (7144) octombrie 18, Miclăușeni. Toader, Dumitru, Irina și Ana, copiii lui Gherman, nepoții lui Săcuianu, vînd lui Costandin Știrce pîrcălab <de Hotin> seliștea Hrobnea, ținutul Hotin, cu heleșteie, mori și pomăt.

256. 1635 (7144) octombrie 23, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Chicoș mare șetrar să alcagă părțile lui <Vasile> Roșca vornic de gloată din satele Țigănei și Blăjerei, ținutul Tecuci, pentru care acesta se judecase cu oameni din cele două sate. (Cu foto. în anexă, pl.XX.)

257. 1635 (7144) octombrie 24. Vasile Lupu voievod poruncește lui Pătrașcu pîrcălab să alcagă părțile lui Ștefan Boul din satele Munteni și Sirbi, ținutul Nearnț, pe care acesta le-a luat, pentru o datorie, de la Ciocîrlie.

258. 1635 (7144) noiembrie, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Sava cămăraș să stabilească jurătorii pentru pricina dintre Vasile Roșca vornic și Hîrbor cu răzeșii săi, referitoare la satul Dimaci.

259. 1635 (7144) noiembrie 2, <Piatra>. Leontie, Toader, Hilip și Părasca, copiii Varnavei, vînd mănăstirii Bisericiani un loc de prisacă oîn satul Torturești, alegîndu-i hotarul împreună cu șoltuzul și pîrgarii din târgul Piatra; de asemenea, numai Leontie, vinde mănăstirii o curătură și două pămînturi din același sît, iar Acsintie din Furceni, un pămînt. (Cu transcr. în anexă.)

260. 1635 (7144) noiembrie 6, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Buzanovschi fost vornic și fiului său vitreg, Bădiliță, o parte din satul Brăteni, ținutul Suceava, cumpărată de la Elinca, soția lui Iacob Moțoc.

261. 1635 (7144) noiembrie 6, <Iași>. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader Beldiman, soției sale, Candachia, și surorii acesteia, Drăgulina Gherghiloae, fiicele lui Pătrășcan fost clucer, o parte din satul Ruși, peste Bistrița, ținutul Bacău, în urma judecății cu Moglan, Toader ș.a. din satul Mușetești, a căror "scrisoare" de stăpînire, la cercetarea lui Tănase vornic de Poartă, s-a dovedit "rea".

262. 1635 (7144) noiembrie 10, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Costantin Boldur să stăpînească partea lui Huhulea din satul Negrești.

263. 1635 (7144) noiembrie 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Iordachi <Cantacuzino> mare vistiernic 26 de pămînturi din satul Cîrligi, pe care le-a cumpărat de la Grăjdean, fiul lui Ionașco Verdeș și al Măricăi.

264. 1635 (7144) noiembrie 11, Iași. Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic ș.a. dau mărturie că Pătrașco Bașotă mare logofăt a cumpărat un rob Țigan, cu copiii săi, de la Dumitru Șchiopul, fiul Nastasiei Ciolpăneasa, nepotul Doamnei Mărica. (Cu foto. isc. și sig. în anexă).

265. 1635 (7144) noiembrie 12, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul mare clucer 30 de pămînturi din satul Hăndrești, lîngă hotarul Dăncenilor, cumpărate de la Ionașco.

266. 1635 (7144) noiembrie 12, Iași. Vasile Hăugul, Sava Hăugul ș.a. mărturisesc că au vîndut o parte din cutul de sus al satului Băloșeni, cumpărată de la Tăriță și de la sora sa, Motrea, lui Toader Ștefan, Parades Saula și Mihai Ungurul.

267. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 14, Vasile Lupu voievod întărește lui Tăutu logofăt satul Dămileni, în urma judecății cu Neculai, fiul lui Albul.

268. <1635> **n o i e m b r i e** 15, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod, pentru seliștele <Hliniște și Novacăuți, ținutul Hotin>.

269. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Neaniul vornic <de gloată> să stăpînească seliștea Pleșăști, din hotarul satului său, Rediu, după judecata avută cu satul Bîrsănești.

270. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 17, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii cu hramul Sfîntul Neculai o parte din satul Mirăești, ținutul Tecuci, cumpărată de la Macarie, fiul Neagolci.

271. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 18, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare logofăt robi țigani, cumpărați de la Dumitru Șchiopul, fiul Nastasiei Ciolpăneasa, și de la Nastasia și de la Greaca, fiicele Anghelinei Bărboia, toți nepoții Doamnei Mărica.

272. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 18, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Chirilă a opta parte din satul Băsești, pe Tazlăul Mare, ținutul Bacău, cumpărată de tatăl său, Andreica, de la Cîrstea.

273. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește Grozavei, soția lui Stratul Bolea ceașnic, părți din satul Dănceni, cumpărate de la Ion, Bălan și Varvara, copiii lui Danciul din Obîrșic, și de la rudele lor, nepoții lui Ionașco.

274. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 20, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește Grozavei, soția lui Stratul Bolea paharnic, părți din satul <Năfordești, ținutul Tecuci>, cumpărate de la fiica lui Casian.

275. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 20. Hotarnica părților din satul Blăjari, ale lui Vasile Roșca.

276. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 20. Grigore Hermeziu vinde lui Petrișor aprod un loc de prisacă, cu livadă, din satul Popești, ținutul Vaslui.

277. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 22, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește fiilor lui Dumitru Hudici, nepoții lui Simion Bontea, <o parte din satul Dragomirești, ținutul Neamț>, în urma judecății cu Vasile, fiul lui Ghiorghe, ș.a., strănepoții "Malii".

278. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic <de gloată> seliștea Prigoreni, pe Plotuniță, la Biserica de Piatră, în hotarul Țîrgului Frumos, pe care i-o dăruise Alexandru Radu voievod, în urma judecății cu Tănase vornic <de gloată>, care pretindea că ea se află pe hotarul seliștii sale, Avrămești.

279. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată o șesime din satul Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, cumpărată de la Ipatie Sîrbea, de la fratele său, Toader, și de la rudele lor, nepoții lui Lupul Coșciug.

280. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin Stîrcea pîrcălab de Hotin seliștea Hrobnea, ținutul Hotin, cumpărată de la Toader, Dumitru ș.a., copiii lui Gherman, strănepoții lui Săcuianu.

281. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Cîrstian vâtaf să cerceteze pricina nepoților lui Bilău pentru ocina lor din satul Torcești, <pe Bîrlad>, care fusese împresurată.

282. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 30, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gligorie, fiul lui Ionuț, nepotul lui Golăi, un loc de două case din satul Siliștea, pe Șomuzul Împutit, pe care acesta le avea în schimb de la fratele său, Vasile Dinga diac, precum și niște lazuri din hotarul aceluiași sat, pe Pîrîul Glodului.

283. 1635 (7144) **n o i e m b r i e** 30, I a ș i. Pătrașco Bașotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus ș.a. dau mărturie că Mihail Furtună fost mare postelnic a vîndut lui Toader Șoldan pîrcălab jumătate din satul Preuțești, pe Șomuz, ținutul Succava, cumpărată de la Gligorcea Pisoschi.

284. <1635 în. d e d e c e m b r i e 4>. Mărica, fiica lui Ionașcu vâtaf, și copiii săi mărturisesc că au vîndut lui Ștefan Bechea fost pîrcălab partea sa și partea Bălaci din satul Bogdănești, ținutul Roman; de asemenea, Nechita mărturisește că a vîndut, tot lui Ștefan Bechea, partea tatălui său, Ion Praznic, din același sat.

285. 1635 (7144) d e c e m b r i e 4, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Grapă din Cereteoani să alcagă lui <Ștefan> Beehea fost pîrcălab din satul Bogdănești, cumpărată de la Nechita, precum și partea Ghervăsoaiei, din același sat, cărcia el i-a plătit dajdea.
286. 1635 (7144) d e c e m b r i e 13. Gheorghe și Iacov fiii lui Mereu Harc, vînd lui Neaniul vornic <de gloată> o parte din satul Radomirești, <ținutul Bacău>.
287. 1635 (7144) d e c e m b r i e 14. Zaharioac, soția lui Zaharia din Pungești, și copiii săi vînd lui Gheorghe Movilița o parte din satul Pungești, cumpărată de la Dronța, nepoata lui Mihail logofăt.
288. 1635 (7144) d e c e m b r i e 17, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sf. Neculai, din țarina tîrgului Iași, mai mulți robi țigani.
289. 1635 (7144) d e c e m b r i e 18, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Aron Vodă, din țarina tîrgului Iași, cu hramul Sfîntul Nicolae, seliștea Feteonești, pe Jijia, ținutul Iași, pe care o primise de la Gheorghie Jorea fost pîrcălab, în schimbul seliștei Selicicani, pe Bașcu, ținutul Dorohoi.
290. 1635 (7144) d e c e m b r i e 18, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod, pentru părțile din satul Merăești, cumpărate de Enache postelnic și de călugării de la mănăstirea Aron Vodă.
291. 1635 (7144) d e c e m b r i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Savin Prăjeseul mare vornic de Țara de Jos două fălci de vic de pe Dealul Păcurar, la Cotnari, pe care le-a cumpărat de la călugărul Anastasic, de la mănăstirea Sucevița.
292. 1635 (7144) d e c e m b r i e 30, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Isac Stîrcea a treia parte din satul Borodicieni, ținutul Dorohoi, cumpărată prima oară de la Gheorghe <Lăscărache> fost pîrcălab de Hotin și de la Iurșa, fiul lui Dălbă. iar a doua oară de la Cîrstina, soția celui dintîi.
293. 1636 (7144) i a n u a r i e 4. Apostol <mare> medelniceer și Toader Stratulat diac dau mărturie că Irina călugărița, fosta soție a lui Ilie șetrar, a vîndut lui Lupul Prăjeseul <mare> clucer o parte din satul Alexești, ținutul Vaslui.
294. 1636 (7144) i a n u a r i e 6, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjeseul <mare> clucer o parte din satul Alexești, ținutul Vaslui, cumpărată de la Erina monahia, fosta soție a lui Ilca șetrar.
295. 1636 (7144) i a n u a r i e 8, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Bescerican un loc de prisacă din seliștea Turturești, cumpărat de la Leontie, Toader ș.a., copiii lui Varnava, o curătură și trei pămînturi din același hotar, cumpărate de la Leontie și de la Aesintie din Furceni, indicîndu-le semnele hotarnice.
296. 1636 (7144) i a n u a r i e 9. Vasile Lupu voievod, pentru <moșia Polișani>.
297. 1636 (7144) i a n u a r i e 11, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește țăranilor din ținutul Hotin să plătească dajdea de 2 zloți "aruncată pe toată țara", pentru plata haraciului către Poartă.
298. 1636 (7144) i a n u a r i e 13. Vasile Lupu voievod hotărăște întoarcerea cheltuielii făcute de călugării de la mănăstirea Tazlău, pentru heleșteul Verdele, celor de la mănăstirea Rîșea.
299. 1636 (7144) <după i a n u a r i e 13 - a u g u s t 31>. Agafton, egumenul mănăstirii Rîșea, mărturisește că a primit de la călugării de la mănăstirea Tazlău banii pentru heleșteul Verdele.
300. 1636 (7144) <după i a n u a r i e 13 - a u g u s t 31>. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Tazlău heleșteul Verdele, pentru care se judecase cu mănăstirea Rîșea.
301. <Î n d e 1636 i a n u a r i e 14>. Aesinia, fiica lui Broștoc, cu soțul său, Andrei, mărturisese că au dăruit mănăstirii Bistrița, după neînțelegerea avută cu Dumitrașco <Ștefan> mare logofăt, vadul de moară din sus, <de la Găgești, pe Gîrla Putnei>, pentru a fi pomeniți împreună cu părinții lor.
302. 1636 (7144) i a n u a r i e 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bistrița, după judecata cu călugărul Avram, care nu s-a prezentat la "zi", un vad de moară pe Gîrla Putnei, la satul Găgești, pe care i-l dăruise Dumitrașco Ștefan <mare> logofăt.
303. 1636 (7144) i a n u a r i e 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bistrița, după judecata cu Toader Clonciu, călugărul Tăbîltoc, Isarie ș.a., mori din satul Găgești, pe Gîrla Putnei, dăruite de Dumitrașco Ștefan <fost> mare logofăt.

304. 1636 (7144) i a n u a r i e 15, I a ș i. Pătrașco Bașotă mare logofăt, <Grigore>, Ureche mare spătar și alți dregători domnești dau mărturie că Isac Stîrcea i-a dat lui Gavrilaş Mateiaș fost mare vornic, ca despăgubire pentru "cocia" cu bani și lucruri scumpe, pe care i-a jefuit-o, împreună cu Mihalcea Durac, la Hîrlău, cînd Miron Barnovschi voievod, mazilit, s-a retras în Polonia, o treime din satul Boian, o jumătate din satul Onutul de Sus și satul Lozieni, pe pîrîul Borodaci. (Cu transcr. în anexă.)

305. 1636 (7144) i a n u a r i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gavrilaş Măteiaș fost mare vornic o treime din satul Boian, o jumătate din satul Onutul de Sus și satul Lozieni, pe pîrîul Borodaci, primite de la Isac Stîrcea ca despăgubire pentru "coc'a" cu bani și lucruri scumpe pe care i-a jefuit-o, împreună cu Mihalcea Durac, la Hîrlău, cînd Miron Barnovschi voievod, mazilit, s-a retras în Polonia.

306. 1636 (7144) i a n u a r i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Nacul, fiul lui Iane, negustor din Bîrlad, după judecata cu Trif Zmeurnă și cu răzeșii lui, o parte din satul Vitănești, cu vad de moară în Gîrlea de Jos <a Putnei>, pe care o răscumpărare tatăl său de la Bălțeanul fost pitar și de la rudele acestuia.

307. 1636 (7144) i a n u a r i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește Anghelinei și Schivei, fiicele lui Cîrstea <Ghenovici fost mare> vornic, și rudelor lor satul Dimăceni, ținutul Tecuci, în urma judecății cu Hărbor și cu rudele sale, care nu au adus "jurători" "la zi".

308. 1636 (7144) i a n u a r i e 16, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Scinteie vâtaf să "întoarcă" lui Nacul din Bîrlad "pîinea" luată fără drept, de la o moară din satul Vitănești, de Trif Zmiurnă și răzeșii lui, timp de 3 săptămîni.

309. 1636 (7144) i a n u a r i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ionașco Cehan fost mare vornic să trimită, în termen de trei zile, la Domnie, pe Pîntea <fost șetrar> și pe Vasile Purcel, cu uricul satului Codăești.

310. 1636 (7144) i a n u a r i e 20. <Tănase> vornic de gloată dă mărturie în legătură cu satul Drăgănești.

311. 1636 (7144) i a n u a r i e 22, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Sfîntul Ilie să stăpînească un loc de finaț în hotarul tîrgului Succava, numit "La Căldare". (Cu transcr. în anexă.)

312. <În. de 1636 i a n u a r i e 23>. Mărica, fiica lui Cîrstea șetrar, mărturisește că a vîndut lui Gheorghe Roșca <fost> vistiernic partea sa de ocină din satul Țibănești, pe Gîrbovăț, ținutul Vaslui.

313. 1636 (7144) i a n u a r i e 23, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca fost vistiernic o parte din satul Țibănești, pe Gîrbovăț, ținutul Vaslui, cumpărată de la Mărica, fiica lui Cîrstea șetrar.

314. 1636 (7144) i a n u a r i e 23, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca fost vistiernic o parte din satul Onești, ținutul Cîrligătura, cumpărată de la Sofronic.

315. <1635 - 1636> i a n u a r i e 24, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionășcuță Prăjescul postelnic al treilea părți din satele Liești și Ionășeni, și din Războieni, <ținutul Neamț>, moștenite de la tatăl său, Nicoară logofăt, o parte din Bălușești, ținutul Succava, cumpărată de la Anghelina, fiica lui Toader, precum și satul Vlădeni, ținutul Roman, cumpărat de la mănăstirea Rîșca.

316. 1636 (7144) i a n u a r i e 25, I a ș i. Pătrașco Bașotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus și alți dregători și oșteni de la Curtea domnească dau mărturie că Toderașco <Ianovici> logofăt al treilea a cumpărat un țigan, cu femeia și copiii lui, de la Todosiia, fiica lui Nădăbaico mare vornic, și de la fiii acesteia. (Cu foto.isc. și sig. în anexă.)

317. <În. de 1636 i a n u a r i e 26>. Luchian diac ș.a. mărturisesc cum au ales părțile lui Apostol <mare> medelnicer din satele Bălușești, <ținutul Roman>, Mijloceni și Glodeni, <ținutul Cîrligătura>. (Cu transcr. în anexă.)

318. 1636 (7144) i a n u a r i e 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Apostol mare medelnicer 128 de ogoare din satul Bălușești, ținutul Roman, părți din satele Glodeni, Fundeni și Bătăraști, ținutul Cîrligătura, precum și mai mulți robi țigani.

319. 1636 (7144) i a n u a r i e 27. George, fiul Solomicăi, vinde "fratelui" său, Efrim Hăjdeu, o parte din satul Șandreni, cu vad de moară în Prut, <ținutul Hotin>.

320. 1636 (7144) i a n u a r i e 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toderașeo <Ianovici> logofăt al treilea mai mulți robi ȱigani, cumpărați de la Todossia, fiica lui Nădăbaico fost mare vornic, și de la fiii ei.
321. 1636 (7144) i a n u a r i e 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește Anghelinei, fiica lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic, copiilor și nepoților ei satele Bujoreni și Negoești, ținutul Bîrlad, părți din satele Dumești și Seindureni, ținutul Covurlui, satele Tomești, ținutul Tutova, și Singureni, ținutul Chigeci, precum și părți din satele Cîndești, ținutul Suceava, și Dimaceni, ținutul Teecui - stăpîniri care i-au revenit în urma împărțirii ocinilor moștenite cu sora ei, Schiva, și cu nepoții lor, copiii Măneștei Cernătoaia.
322. 1636 (7144) i a n u a r i e 28, H ă l ă ș t i a n i. Dumitrașeo Ghianghia, Gliorghie Năvrăpăseul fost vornic ș.a. dau mărturie că Mărica Ionășeoac și copiii ei au vîndut lui Lupul Prăjeseul mare elucer o vie la Băiceni, lîngă via "vlădicăi" Pavel.
323. 1636 (7144) i a n u a r i e 30, I a ș i. Pătrașeo Bașotă mare logofăt, Savin Prăjeseul mare vornic de Țara de Jos, Dumitrașeo Șoldan mare vornic de Țara de Sus și alți dregători și oșteni de la Curtea domnească dau mărturie că Foeșă, fiul lui Avram, a vîndut partea sa și a nepotului său, Buda, din satul Gîrbești, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, lui Toderașeo <Ianovici> logofăt al treilea. (Cu foto.ise. și sig. în anexă).
324. 1636 (7144) i a n u a r i e 30, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Toderașeo <Ianovici> logofăt al treilea jumătate din satul Gîrbeni, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, cumpărată de la Focșă, fiul lui Avram.
325. 1636 (7144) i a n u a r i e 30, I a ș i. Liontie și Simion, fiii lui Ion Lupe, și rudele lor vînd lui Cîrstea din Iași un loc din satul Ștoboreni, în pădure, pentru a-și "face prisacă și pomăt".
326. 1636 (7144) f e b r u a r i e, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește Schivei, soția lui Dabija mare ceașnic, și copiilor ei părți din satele Mîreni, pe Pereschiv, ținutul Tutova, și din Stănuiești, cumpărate de soțul ei sau de ea împreună cu el.
327. 1636 (7144) f e b r u a r i e 3. Neaniul vornic de gloată și megiciei mărturisese că au ales părțile de ocină ale Nastasici Solomoneasa și ale călugărilor de la Schitul lui Drăgușan, din satele Băsești și Edumirești, <ținutul Bacău>.
328. 1636 (7144) f e b r u a r i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toma <Cantacuzino> mare sulger a patra parte din satul Drisleve, ținutul Dorohoi, pe care acesta a cumpărat-o de la Pătrașeo Stănilă, fiul lui Țoța.
329. 1636 (7144) f e b r u a r i e 9, I a ș i. Savin Prăjeseul mare vornic de Țara de Jos schimbă robi ȱigani cu Pătrașeo Bașotă mare logofăt.
330. 1636 (7144) f e b r u a r i e 11. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașeo Șoldan mare vornic de Țara de Jos părți din satul Șușmănești, ținutul Dorohoi, cumpărate de la Ionașeu, fiul lui Irimia, de la Ionașeu, fiul lui Maesin, și de la alții.
331. 1636 (7144) f e b r u a r i e 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin, fiul lui Sava din Ceucani, o jumătate din satul Strînba, cumpărată de la Moisei, fiul lui Tudoran fost ceașnic.
332. 1636 (7144) f e b r u a r i e 13. Toader Petriceaico mare armaș și sora sa, Antimia, își împarte averea lăsată de părinții lor, Petriceaico logofăt și Mărica, primului revenindu-i satele Cîrniceeni, Hancăuți, Căfieni, Brînzăni și o treime din Culiceni, iar suorii sale satele Băscăceni, părțile din Pătrăuți, Tețeani și Hrițani, precum și o treime din Culiceni; de asemenea, cei doi se înțeleg ca satul Durnești, unde se aflau "curțile" lui Toader Petriceaico, să-i rămînă acestuia, deoarece el a îngrijit-o pe mama lor pînă la moarte.
333. 1636 (7144) f e b r u a r i e 20, S u c e a v a. Manca din Suceava, soția sa, Marica, și copiii lor mărturisese că au primit de la mănăstirea Solea patru jumătăți de vin și trei poloboace de miere pentru o jumătate din satul Cîrstienești, ținutul Dorohoi, vîndută de ginerele lor lui Ștefan <Tomșa> voievod, care a dăruit-o mănăstirii. (Cu foto. în anexă, pl. XXI.)
334. 1636 (7144) f e b r u a r i e 25, I a ș i. Vasile Balșe, fiul lui Gheorghe Balșe logofăt, vinde jumătate din seliștea Forăști, pe Miletin, ținutul Iași, lui Bălan <Hașimirschi> postelnic.
335. 1636 (7144) f e b r u a r i e 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod, întărește Mierlei, soția lui Străutul Dobrenelui, Nastasici, soția lui Nacul, ș.a., copiii lui Costantin uricar și ai

Tofanci, împărțirea ocinilor moștenite de la părinții lor: părți din satele Rotompănești, cu mori și curți, Hreasca și Oncești, o falce de vie la Cotnari, pe dealul Țombric, și locuri de la Nemirceani.

336. 1636 (7144) februarie 27. Fătul din Mărășani, vinde lui Hancea fost portar de Suceava două jirebii din partea din jos a satului <Mărășani>.

337. 1636 (7144) februarie 28, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Bălan <Hațimirschi> postelnic o jumătate din seliștea Forăști, la gura Miletinului, ținutul Iași, cumpărată de la Vasile Balșe, fiul lui Gheorghie Balșe logofăt.

338. <C c a 1636 martie 1>. Cotluci, nepotul lui Dan Huru, vinde lui Eremia <Cîrstian> un ȋigan, cu fiii lui, și o roabă ȋigancă.

339. <C c a 1636 martie 1>. <Eremie> Dabija vinde lui Ieremia Cîrstian un rob ȋigan, cu fiii lui.

340. 1636 (7144) martie 1. Nastasia, fiica lui Erimia Nădăbaico fost vornic, vinde lui Eremia Cîrstian un rob ȋigan, cu femeia și copiii săi, precum și o roabă ȋigancă.

341. 1636 (7144) martie 1, Iași. Vasile Lupu voievod întărește sate și părți de sate, indicînd hotarul satului Voroncăuți, pe Nistru, după un ispisoc de la Bogdan voievod.

342. <I n. d e 1636 martie 6>. Ardarie și surorile sale, copiii lui Dumitrașco Purcel, vînd lui Racoviță Cehan logofăt al doilea partea tatălui lor din satul Vilnești, pe Telejna, ținutul Vaslui, pentru un cal bun.

343. 1636 (7144) martie 6, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Racoviță Cehan logofăt al doilea partea lui Dumitru Purcel din satul Vilnești, pe Telejna, ținutul Vaslui, cumpărată de la copiii acestuia, Ardarie, Anesia ș.a.

344. <I n. d e 1636 martie 7>. Fiii lui Băisceanu uricar vînd lui Vasile <Lupu> voievod un vad de moară și mori "gata" <pe Bîrlad, mai jos de Vaslui, în hotarul ȋrgului>.

345. A-B. 1636 (7144) martie 7. Vasile Lupu voievod dăruiește mănăstirii Zugraf, ctitorită de el la Vaslui, un vad de moară și mai multe mori din hotarul satului Munteni, pe Bîrlad, mai jos de ȋrgul Vaslui.

346. 1636 (7144) martie 7, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe călugării de la Mănăstirea lui Balica din Iași să stăpînescă și să-și apere satul Vlăsinești, ținutul Fălciu, dăruit de Isac Balica hatman. (C: foto. în anexă, pl. XXII).

347. 1636 (7144) martie 7, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe călugării de la Mănăstirea lui Balica din Iași să stăpînescă și să-și apere satul Mogoșești, ținutul Cîrligătura, dăruit de <Isac> Balica hatman.

348. <1636> martie 8, Iași. Pătrașco Bașotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos și alți dregători și feciori de boieri dau mărturie că Bălan <Hațimirschi> postelnic a dat călugărilor de la mănăstirea Bîrnova jumătate din satul Forăști, în gura Miletinului, și 50 de galbeni, în schimbul seliștii Rădeni, ținutul Hîrlău, care fusese dăruită mănăstirii de <Miron> Barnovschi voievod.

349. 1636 (7144) martie 8, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bîrnova "din Codrul Iașilor" jumătate din seliștea Forăști, ținutul Iași, primită de la Bălan <Hațimirschi> postelnic, în schimbul seliștii Rădeni, ținutul Hîrlău.

350. 1636 (7144) martie 8, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește Schivei, soția lui Dabija fost mare paharnic, Anghelinei Vasilioaia și copiilor Măricuței Cernătoaia, fiicele lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic, precum și copiilor și nepoșilor lor, împărțirea ocinilor moștenite: 22 de sate întregi sau părți de sate din ȋnăturile Cîrligătura, Neamț, Troțuș, Tutova, Bîrlad, Fălciu, Tecuci, Cuvurului, Tigheci și Putna.

351. 1636 (7144) martie 8, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Gavrilas <Mateiaș> fost mare vornic să-și aducă înapoi, în satul Ocnîța, vecinii săi din satul Dîngeni, luați de Dobrinschi și de Lupul, și hotărăște să fie despăgubit de la aceștia, de către aprodul domnesc trimis acolo, cu douăzeci de oi și doi boi.

352. 1636 (7144) martie 9, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gavrilas Măteeș <fost mare> vornic părți din satul Mihăilășeni, la obîrșia Ciuhurului, ținutul Hotin, și o parte din satul Lopatiniți, pe Vilia Mică, același ȋnut, cumpărate de la Mardarie din Cuzlău, care le primise danie de la Mărica, soția lui Dumitrașco Chiriță <fost mare> postelnic.

353. <1636> martie 11. Petru Dahnovici și sora lui, Antimia, vînd lui Ifrim Hăjdeu jumătate din satul Dumeni, pe Prut, ȋnutul Hotin.

354. 1636 (7144) m a r t i e 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește encaghini Melintiana <Șaidiroaie> și fiului ei, Dumitrașco Șaidir, jirebii moștenite și cumpărate din satul Șilișăul de Sus ținutul Dorohoi, deoarece vechile privilegii le fuseseră furate de țilhari.

355. 1636 (7144) m a r t i e 13, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ștefan Boul clucer să stăpînească, în satele Munteni și Sîrbi, ținutul Iași, părțile lui Ciocîrlie fost pîrcălab, pentru datoriile acestuia față de tatăl său, Toader Boul vistiernic.

356. 1636 (7144) m a r t i e 13, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Gheorghe Moțoc să stăpînească, cu rudele sale, jumătate din satul Vlăiceni, pe Jijia.

357. 1636 (7144) m a r t i e 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod confirmă împărțirea în jumătate a satului Jurjești, pe Podraga, ținutul Dorohoi, între Dumitra cu fratele ei, Căzacu, nepoții lui Petriman, și între fiii lui Dumitru Ciudinschi.

358. 1636 (7144) m a r t i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjeseul mare clucer, după judecata cu ieromonahul Heloteiu, o parte din satul Costești, cumpărată de socrul său <Ionașco> Ghianghea <fost> mare logofăt.

359. 1636 (7144) m a r t i e 15, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Neaniul vornic <de gloată> să cerceteze cine a seos stîlpilor hotarnici de la Costești, pentru care s-au judecat Dumitru Buhuș <fost> vistiernic cu Gheorghe Jorca fost pîrcălab, și să-i globească pe vinovați cu 50 de boi, să strice vadul morilor celui de al doilea, care "înceacă" heleșteul celui dintîi, și să strice casele vecinilor așezați de Jorca pe un loc de finaț, mutîndu-i din nou în vatra satului.

360. 1636 (7144) m a r t i e 15, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod poruncește lui Dumitru <Leoa fost> vornic <de gloată> și lui Lungul armaș să cerceteze pricina lui Porec și Postolachi cu Dumitru Gheuca fost vornic, pentru niște poieni și un loc "unde a fost mănăstirea Rafaila", socotite de cei dintîi că fac parte din hotarul satului lor, Oșești, <ținutul Vaslui>, iar de cel de al doilea, că-i aparțin, conform unui ispisoc de la Bogdan voievod.

361. <1636 m a r t i e 15 - i u l i e 9>. Dumitru <Leoa> fost vornic <de gloată> și Lungul armaș înștiințează pe domn că au cercetat pricina lui Porec și Postolachi cu Dumitru Gheuca fost vornic pentru un loc din hotarul satului Oșești, <ținutul Vaslui>, unde a fost făcută o "mănăstioară" de către Băiseanu, adunînd megieșii de pe valea Bîrlăzelului, Sternicului și Racovei și aflînd, în urma jurămîntului cu "brazda pe cap", că acesta aparține, într-adevăr, satului Oșești, iar locul lui Dumitrașco Gheuca nu a putut fi identificat.

362. 1636 (7144) m a r t i e 16, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Efrim Hăjdeu jumătate din satul Dumeni, cu mori pe Prut și Cerlena, ținutul Hotin, cumpărată de la Pătrașco Danovici și de la sora acestuia, Antemia.

363. 1636 (7144) m a r t i e 17, I a ș i. Pătrașco Boldeseul fiul <lui Toader Boldeseul>, vinde lui Gavrilaš Măteiaș <fost mare> vornic jumătate din satul Cernacău, cu locuri de mori și pive, ținutul Cernăuți, care fusese pusă zălog la soția lui Onciul Iurașcovici, pentru un inel de aur și 60 de galbeni.

364. 1636 (7144) m a r t i e 19. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Homor părți cu case din satul Derzsea, cumpărate de la Derzsea pitar și de la alții.

365. 1636 (7144) m a r t i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic satul Popricani, pe Tivova, ținutul Iași, pe care acesta l-a cumpărat de la Conde vameș, indicîndu-i hotarele alese de Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus și de Necula Catargiu vistiernic.

366. <1636> m a r t i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Gheuca fost vornic de gloată părți cumpărate din satele Rotompănești, Grădești, și Strîmba, pe Tutova, și Costești, pe Horăiața, precum și un loc de prisacă din satul Răchitoasa, pe Zeletin dăruit de Varnava și de fiii săi.

367. 1636 (7144) m a r t i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Dumitru Buhuș vistiernic să cumpere în continuare părți din satul Boldești, în urma judecării cu Lupul Prăjeseul <mare> clucer și cu fratele lui, Ionașco Prăjeseul jitnicer, deoarece tatăl acestora, Nicoară Prăjeseul, după ce l-a cumpărat, l-a dat lui Calapod, în schimbul satului Stolniceni.

368. 1636 (7144) m a r t i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Chicoș mare șetrar să aleagă lui Dumitru Buhuș vistiernic un vad de moară, cu loc de sat, pe Jijia, din pămîntul domnesc, lîngă locul dăruit mănăstirii Pingărați de Andrei <fost> hatman, ca "să-și descalcece oameni " pentru " treaba morilor".

369. 1636 (7144) **m a r t i e** 22, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Gheuca fost vornic de gloată jumătate de vad de moară din satul Băloțești, pe Gîrla Putnei, o vic din satul Ionășești, ținutul Tecuci, și două părți din satul Răchitiș.

370. 1636 (7144) **m a r t i e** 22, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Condrea Malici două părți din satul Uricani, ținutul Cîrligătura, din care una de moștenire și alta de cumpărătură de la Hilip Blehan, deoarece și-a pierdut vechile drese, cînd "a venit Costantin <Movilă> voievod cu multă oaste leșească".

371. 1636 (7144) **m a r t i e** 23, I a ș i. Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava, Pătrașco Bașotă mare logofăt și alți dregători și boieri de la Curtea domnească dau mărturie că mănăstirea Pingărași a dat lui Dumitru Buhuș vistiernic un loc de prisacă în braniștea de la Bohotin, în schimbul altui loc de prisacă de la Mesteacăn, pe Bistrița, ținutul Bacău. (Cu foto. în anexă, pl. XXIII).

372. 1636 (7144) **m a r t i e** 24, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Moglan și lui Ionașco din Mușetești, precum și lui Ursul din Vereșeni, să evalueze datoria lui Ștefan diac din Mărgineni față de Costandin, fostul său ginere, pentru părțile din satul Mărgineni cumpărate împreună, dar pe care cel de al doilea nu le mai poate deține.

373. 1636 (7144) **m a r t i e** 25, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Avram din Lucăceni și lui Pilipovschi să stabilească hotarele satului Hrobne, al lui Costantin Stîrcea, încălcate de satele Vascăuți, Novoselița, Rosoșani și Hrimancăuți.

374. 1636 (7144) **m a r t i e** 26. Vasile Lupu voievod întărește preotului Gheorghie din Bacău moșia Fundeni, cu moară pe Siret, ținutul Bacău.

375. 1636 (7144) **m a r t i e** 28, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare logofăt o roabă țigancă, cumpărată, cu copiii săi, de la Toader Moțoc.

376. 1636 (7144) **m a r t i e** 28, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco, ginerele lui Ignat, și rudelor sale, nepoții lui Isac vâtaf de seimeni, a treia parte din satul Simeni, dinspre Bogdănești, cu pod umblător pe Prut, în urma judecății cu Mircea, Leontie și alți răzeși și a cercetării făcute de Focșa uricar cu megieșii de acolo.

377. 1636 (7144) **m a r t i e** 28. Izvodul pămînturilor din hotarul satului Boldești, dinspre Sîrbi, Toderești și Bîrlești.

378. 1636 (7144) **m a r t i e** 29, I a ș i. Vasile Lupu voievod dăruiește lui Gheorghe Catargiul pîrcălab de Orhei, pentru slujbă dreaptă și credincioasă, seliștea Piatra, fostă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului Orhei.

379. 1636 (7144) **m a r t i e** 29, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul mare clucer jumătate din satul Sirețel și, în același hotar, jumătate din seliștea Stolniceni, jumătate din satul Parcova, cu o bucată de pămînt numită Botești, precum și o falce de vie lîngă Iași, pe care le primise de la cumnații săi, Lupul și Dumitrașco, Ghianghea și de la nepotul lor, Ion Ciolpan, în schimbul răscumpărării unor lucruri zălogite de Ionașco Ghianghea <fost mare> logofăt la un negustor, pentru 290 de ughi galbeni.

380. <D u p ă 1636 m a r t i e 29 - î n . d e 1637 m a i 4>. Lupu Prăjescul mare clucer scrie lui Dumitru Buhuș pîrcălab de Hotin, cerîndu-i să lase pe vecinii săi din satul Parcova să are o bucată de pămînt din vecinătatea hotarului său și să nu le ia zeciuiala "din pîine", pînă nu se vor judeca.

381. <D u p ă 1636 m a r t i e 29 - 1639>, B e s e r e c a n i. Borăleanul uricar și Anton din Tomești scriu lui Gavrilaș Măteias mare logofăt despre hotărnicirea părții lui Onciul Iurașcovici și a Măricuței șoltuzoaie, din satul Bisericieni (Cu foto. în anexă, pl. XXIV.)

382. 1636 (7144) <m a r t i e> 31 / a p r i l i e <1>, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Gavrilaș <Măteias> mare logofăt și pe dregătorul acestuia din satul Buhaci să apere hotarul și fînașul din jurul satului.

383. 1636 (7144) a p r i l i e 1, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin Dracea două iazuri din satul Goșmani, pe Orbic, ținutul Neamț, în urma judecății cu Tofan.

384. 1636 (7144) a p r i l i e 1, I a ș i. Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus și alți dregători domnești și boieri dau mărturie că Filcea din Nohoreni, cu copiii săi, au vîndut lui Dumitrașco Fulger cîte o șesime din satele Răchiteni, Tămășani și Iugani, ținutul Suceava.

385. 1636 (7144) a p r i l i e 2, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco cămăraș, fraților și rudelor lui, jumătate din satul Șoldești, pe Zăbrăuți, cu poieni și curături, hotărnicite de Dumitrașco Gheuca vornic, cu oameni buni și bătrâni.

386. A-B 1636 (7144) a p r i l i e 3, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt părți din satele Căpoteni și Iadintși, ținutul Hotin, primite în urma judecății, de la Căzaul, fiul lui Gheorghe Ciulci, și de la rudele sale, deoarece aceștia vinduseră, fără drept, satele Bădiuți și Săbășeni.

387. <C e a 1636 a p r i l i e 4>. Fratele lui Frățiman paharnic, fiul Sorci, vinde partea acesteia din satul Morozăni lui Gligoreca Durac <pireălab>.

388. 1636 (7144) a p r i l i e 4, O r h e i. Petre Trufașul pireălab de Orhei, Chiriac vameș, șoltuzul și cei 12 pîrgari, precum și alți orașeni din ținutul Orhei dau mărturie că Badiul, fiul lui Miron din Morozeni, a vîndut lui Gligoreca Durac pireălab partea sa din acest sat.

389. 1636 (7144) a p r i l i e 4, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșea fost vistiernic 22 de sate întregi și părți de sate, din ținuturile: Hotin, Suceava, Hîrlău, Cîrligătura, Orleci, Lăpușna, Vaslui și Fălciu, care i-au revenit în urma împărțirii ocinilor moștenite cu frații săi, ori pe care și le-a cumpărat el singur, indicîndu-se hotarul satelor Balomirești și Hoisești, de pe Bahlui.

390. 1636 (7144) a p r i l i e 5, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Galata două părți din satul Fîntîna, cu vii, ținutul Tecuci, primite danic de la Enache postelnic.

391. 1636 (7144) a p r i l i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește Mariei, soția lui Savin Prăjeseul mare vornic de Țara de Jos, satul Negoești, pe Orbic, ținutul Neamț, cu iazuri și mori, care i-au revenit în urma împărțirii unora din ocinile tatălui său, <Nichifor> Beldiman fost <mare> logofăt, urmînd ea frații ei, Toader și Mihăilaș, să stăpînească: primul, o jumătate din satul Vălinei, același ținut, și părțile cumpărate din satul Sîrbii Sasului, iar al doilea, o jumătate din satul Plopești, același ținut.

392. 1636 (7144) a p r i l i e 5, I a ș i. Savin Prăjeseul mare vornic de Țara de Jos și Tăutul logofăt dau mărturie că Lupul Prăjeseul elucer și cumnatul său, Dumitrașco Ghianghea, și-au împărțit viile de la Cîrjești și Cotnari, moștenite de la <Ionașco> Ghianghea <fost mare> logofăt, și s-au înțeles să stăpînească împreună morile de la Oancea, pe Prut, iar zeciuiala satului rămînîndu-i celui de al doilea.

393. 1636 (7144) a p r i l i e 6. Vasile Lupu voievod întărește lui Balan Hațimirseli postelnic al doilea seliștea Rădeni, sub Margine, ținutul Hîrlău, luată prin schimb de la mănăstirea Bîrnova.

394. 1636 (7144) a p r i l i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bîrnova satele Moreni și Chiperești, foste domnești, ascultătoare de ocolul ținutului Iași, satul Buhăceciul și seliștea Păscari, ascultătoare de ocolul ținutului Dorohoi, satul Gurguiati, ținutul Chigheci, dăruite ei de Miron Barnovschi voievod, și seliștile Drăjești și Greci, ținutul Vaslui, cumpărate de la nepoții și strănepoții Magdei, fiica lui Drulea spătar.

395. <C e a 1636 a p r i l i e 8>. Egumenul Agafton și soborul mănăstirii Rîșea mărturisesc că <vlădica> Evloghie <de Rădăuți> și soborul mănăstirii Solea le-au restituit suma de 170 de <galbeni roșii> pe care o împrumutase de la ei Ionașco Stroici, punînd ca zălog satul Lozna, dăruit apoi, de Ștefan <Tomșa> voievod, ctitorici sale de la Solea.

396. <1636 a p r i l i e 8>. Evloghie episcop de Rădăuți mărturisește că satul Lozna a fost dat de Ionașco Stroici, pentru pomenire, mănăstirii Solea, iar apoi a fost luat în stăpînire de Gavrilăș <Măteiaș> mare logofăt, care a plătit banii pentru pomenirea celui dintîi, ea și datorია acestuia față de mănăstirea Rîșea.

397. 1636 (7144) a p r i l i e 13, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Eremiia Murguleț și fraților săi, Andreiu, Ștefan și Ipatic, satul Toderești, pe Soloneț, ținutul Suceava.

398. 1636 (7144) a p r i l i e 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Eremiia Murguleț, soțici sale, Candaclia, fiica lui Toader Dragotă, și rudelor lor satul Cetireni, ținutul Cîrligătura, moștenit de la părinții lor, Toader, Ilea și Pîrvul, care-l primiseră de la Petru <Șeliopu> voievod, pentru că plătiseră o moarte de om săvîrșită pe hotarul satului.

399. 1636 (7144) a p r i l i e 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Cîrstea Chiusca Brăileanul satul Ruși, mai sus de Botoșani, cu grădină și cu locuri de iazuri și de mori pe pîrîul satului și pe Sitna, fost domnesc, ascultător de ocolul ținutului Botoșani, dăruit lui de

Alexandru Iliaș voievod, pentru slujbă dreaptă și credincioasă și pentru că dăduse bani "în treaba țării".

400. 1636 (7144) a p r i l i e 14, < I a ș i >. Vasile Lupu voievod întărește lui Petrișor aprod un loc de prisacă din satul Popești, ținutul Vaslui, cumpărat de la Grigore Hermeziu.

401. < 1636 a p r i l i e 14 - 1644 >. Gligorie, fiul Munteancăi, mărturisește că a vîndut rudei sale, Pătrașco Bașotă fost < mare > logofăt, partea lui din satul Ciohoreni, < ținutul Suceava >.

402. 1636 (7144) a p r i l i e 16, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul părți din satul Giulești, pe Moldova, ținutul Suceava, pe care i le dăruise Ionașco Mogildea fost < mare > vornic.

403. 1636 (7144) a p r i l i e 16, I a ș i. Enachi și sora sa, Anghelina, copiii lui Mihai fost vornic de Botoșani, revînd mănăstirii Sfîntul Sava o vie de la Copou, pentru care mai înainte, sora lor, Părasca, primise o sumă de bani. (Cu foto. în anexă, pl. XXV).

404. 1636 (7144) a p r i l i e 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toderășco < Ianovici > logofăt al treilea părți din satul Ungurași, pe Moldova, ținutul Neamț, și pentru jirebii de casă din satul Boureni, pe care le cumpărase de la Pană vistiernic.

405. 1636 (7144) a p r i l i e 24. Vasile Lupu voievod, pentru satul Vicoleni, < ținutul Dorohoi >.

406. 1636 (7144) a p r i l i e 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Dragomirna un loc de prisacă pe pîrîul Svedenia (Mărturia), pe care i-l dăruise Simion Movilă voievod.

407. 1636 (7144) a p r i l i e 27, < I a ș i >. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașcu Prăjescul jîtnicer un loc de la Podul Ordzii, fost al popii Anton și al răzeșilor acestuia care a fost înecat de un heleşteu, amenajat de el, și pentru care le-a dat un loc de fînaț în apropiere de Șchei.

408. 1636 (7144) a p r i l i e 29, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Simion și lui Pavăl, fiii Gherghinei, jumătate din satul Lătăi, cu heleşteie și cu mori pe Miletin și "în Dodolca", urmînd ca fiii lui Lucoci să stăpînească cealaltă jumătate, conform "ispisocului de rămas" de la < Miron > Barnovschi voievod.

409. 1636 (7144) m a i. Ștefan Bechea pîrcălab dă știre domnului că a hotărnicit părțile din satul Milești ale lui Ionașco Paos din Zlătari, pentru care s-a judecat soția acestuia cu Isac, cu Puiul și cu alți răzeși de acolo.

410. 1636 (7144) m a i 5. Preotul Hilip și alții dau mărturie că Vasile, fiul Ghindei, nepotul lui Condrea din Dornești, a vîndut partea acestuia din satul Drăgești, ținutul Roman, lui Vicol Titici și soției sale, Urîta.

411. 1636 (7144) m a i 6, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Cămîrzan diac o parte din satul Orgoești, ținutul Tutova, cumpărată de la Bălăban și de la soția acestuia, Vărvara, după judecata cu Isarie și Cătălina, copiii Floarei, care au pretins că acea parte a fost doar zălogită de mama lor, pentru 11.000 de aspri și 8 boi de negoț, la popa Toader din Teișori, socrul lui Balaban.

412. 1636 (7144) m a i 8. Vasile Lupu voievod poruncește lui Pătrașcu din Hlăpești să-l oblige pe Ion Ciurea să-i dea socrului său, popa Ionașco, în schimbul ocinii acestuia din satul Cîrligi, pe care el i-a înstrăinat-o, o altă bucată de pămînt.

413. 1636 (7144) m a i 8. Călugărul Selevestru, Gligorie Negru și alte rude ale lor mărturisesc că au dat partea lor din satul Măstăcăni fratelui lor, Neanul, pentru ca acesta să aibă cu ce-și plăti capul. (Cu transcr. în anexă.)

414. 1636 (7144) m a i 9, I a ș i. Simion Țîrea mare vîtaf de Suceava și Borăleanul uricar dau mărturie că au hotărnicit părțile din satul Hănțești, pe Siret, ale lui Costea Băcioc < fost mare > vornic < de Țara de Jos >. (Cu transcr. în anexă.)

415. 1636 (7144) m a i 11. Anesia, nepoata lui Purcel postelnic, vinde lui Ionașco Cehan fost mare vornic partea sa din satul Părișeni, ținutul Vaslui. (Cu foto. isc. și sig. în anexă.)

416. A-B. < Î n. d e 1636 m a i 14 >. Solonca și Diia, ficele lui Dumitru Purcel, nepoatele lui Purcel postelnic, mărturisesc că au vîndut lui Dumitru fost vornic toate părțile lor din satul Codăești, ținutul Vaslui.

417. 1636 (7144) m a i 14, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru fost vornic părți din satul Codăești, cu loc de moară pe Cuștina și Dobrovăț, ținutul Vaslui, cumpărate de la ginerele său, Vasile Purcel, nepotul lui Purcel postelnic.

418. 1636 (7144) m a i 14, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește popii Strătulat, fratelui său, Ghiorghe, fiii Anghelinei Șeptelicioae, și alții, nepoții lui Cozma și ai Vărvarei, părțile din satele Tăoști, Cibaru și Gănești, ținutul Vaslui, primite în dar de la aceștia din urmă, și în urma judecății cu Ghiorghe Goga, popa Boțul și alții.

419. 1636 (7144) m a i 18/19, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru Sîrbul din Iași o parte din satul Mogoșești, pe Vilna, ținutul Vaslui, pe care a cumpărat-o de la Mihalcea, Cozmiță și frații lor.

420. 1636 (7144) m a i 18. Iurașco, fiul preotului Gavril din Gănești, vinde a patra parte din satul Dracsini fratelui său, Efimie, vătaful lui Iordache <Cantacuzino mare> vistiernic.

421. <Î n. d e 1636 m a i 19>. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Roșca diac și soției sale, Maria, a treia parte din iazul de jos de la Popeni, pe Iubăncasa, și jumătate din cel dinspre satul Săpoteni.

422. <C c a 1636 m a i 19>. Venedict fost episcop, Meletie egumenul mănăstirii Sucevița și întreg soborul acesteia îl înștiințează pe Gavrilăș <Mateiaș> mare logofăt că heleșteul pentru care se judecă Ionașco <Roșca> diac cu Isac Stîrcea a fost făcut de soacrele celor doi: Solomia Posmăgoaia și Hăcimăndoaia, malurile sale aparținând satelor Popeni, și, respectiv, Săpoteni. (Cu foto. în anexă, pl. XXVI.)

423. 1636 (7144) m a i 19, I a ș i. Vasile Lupu voievod scrie lui <Pătrașco> Ciogolea pîrcălab de Hotin să cerceteze pricina dintre Ionașco <Roșca> diac și Isac Stîrcea pentru heleșteul de la Popeni al celui dintîi, cu unul din maluri în hotarul satului Săpoteni și asupra căruia avea pretenții cel de al doilea.

424. 1636 (7144) m a i 19, I a ș i. Vasile Lupu voievod scrie dregătorilor săi din Dorohoi să stabilească zi de judecată la domnie lui Dumitrașco <din Ilișești>, cumnatul lui Rugină, și lui Lupul <Talpă> fost comis, deoarece au fost pîrși de mănăstirea Bîrnova și Onciul <Iurașcoviți> fost pîrcălab, pentru încălcarea hotarelor satelor Buhaiciu, Șendriceni și Păscari.

425. 1636 (7144) m a i 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru Buhuș vistiernic un loc de prisacă în braniște, la Bohotin, primit de la mănăstirea Pîngărați în schimbul altui loc de prisacă, la Măstăcăni, partea lui Hricianul, peste Bistrița, ținutul Bacău.

426. 1636 (7144) m a i 26, <B î r l a d>. Ilic șoltuz, cu cei 12 pîrgari din Bîrlad, ș.a. dau mărturie că Belmezoaia, fiica lui Ilnat Bulmezu, și fiii ei au vîndut partea lor din satul Suceveni lui Costachi din Foltești. (Cu foto. în anexă, pl. XXVII.)

427. <1636> i u n i e 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghie Bașotă fost vistiernic, fratelui său, Iurașco Bașotă fost hatman, și surorii lor, Marica, copiii lui Toader Bașotă pivnicer și ai Anghelinei, împărțirea ocinilor moștenite din satele Bodești, Dănești și Cuciuța, ținutul Neamț, Berești și Botești, ținutul Suceava, Mogoșești, pe Bistrița, și Șerbănești. (Cu foto. în anexă. pl. XXVIII.)

428. 1636 (7144) i u n i e 5. Gherghil și soția sa, Magda, mărturisesc că au zălogit pentru un zlot, la Pitircă Petir, un finaș, pe care apoi i l-au cedat în schimbul datoriei.

429. <C c a 1636> i u n i e 7, O r h e i. Petre Trușul pîrcălab de Orhei judecă pricina lui Rusul din Macicăuți cu Roman, care fusese chezaș pentru un cal turcesc, cu șea, dînd cîștig de cauză celui dintîi, în urma jurămîntului la "sfînta biserică" al sătenilor din Macicăuți.

430. 1636 (7144) i u n i e 10, S u c e a v a. Vasile Lupu voievod întărește lui Tănase fost vornic <de gloată> și soacrei sale, Soltana, șapte vecini din satul Oglindești, care le-au revenit în urma împărțirii cu Vădeanul.

431. 1636 (7144) i u n i e 10, <S u c e a v a>. Vasile Lupu voievod întărește slugii sale, Isac Scorpan, o parte din satul Hudeștii Mici, cu loc de moară pe Prut, ținutul Dorohoi, cumpărată de la Todosca și Lupașco, nepoții lui Nicorici.

432. 1636 (7144) i u n i e 10, S u c e a v a. Vasile Lupu voievod poruncește lui Onul din Oncești să "dea zi" de judecată lui Enachie din Ciofrăcești, în pricina cu Purece și cu Nichita pentru un heleșteu, un pod "risipit" și o moară.

433. 1636 (7144) i u n i e 11, C o t n a r i. Iorga din Suceava mărturisește că a vîndut o jirebie din satul Hănțești, pe care o cumpărase de la Lupul Pahulcea, lui Avram din Lucăceni, deoarece acesta nu l-a acceptat ca "răzeș" al său (Cu transcr. în anexă.)

434. 1636 (7144) i u n i e 13. Ichim Bandur vornic de Poartă dă mărturie că locul de prisacă pentru care s-au pîrît răzeșii din Ciumulcești cu Gheorghe Roșca visticernic aparține ambelor părți care s-au înțeles să și-l împartă în toamnă, iar morile făcute de ultimul pe pîrîul satului să rămînă în folosința acestuia.

435. 1636 (7144) i u n i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Dărman și soției sale, Mărica, două jirebii din satul Lipăcești, pe care le-au cumpărat de la Gligoric, fratele Costandei, și de la fiul acesteia, Lupul.

436. 1636 (7144) i u n i e 20, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod poruncește călugărilor de la mănăstirea Tazlău și celor care au pretenții asupra unei jumătăți din satul Mușetești, pe Siret, al acesteia, să se prezinte la Divan pentru judecată.

437. 1636 (7144) i u n i e 21. Vasile Lupu voievod, pentru satul Ghideașu, ținutul Dorohoi.

438. 1636 (7144) i u n i e 24, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toma <Cantacuzino> mare sulger o parte din satul Tupilași, pe Moldova, ținutul Suceava, cumpărată de la Pașco Blendea.

439. 1636 (7144) i u n i e 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan fost vornic satul Trebeșul de Sus, <ținutul Bacău>, după judecata cu Zamosti episcop de Bacău.

440. 1636 (7144) i u n i e, B î r l a d. Savin Prăjeseul mare vornic de Țara de Jos dă mărturie că, în prezența sa, a șoltuzului, a celor 12 pîrgari și a altor orășeni din Bîrlad, Salomia, nepoata lui Budul, și soțul ei, Ilnat, au vîndut Iliasci și fiilor ei părți din satele Gropeni și Sălceni.

441. 1636 (7144) i u n i e 29, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește lui <Gheorghe> Ghica spătar să aducă înapoi vecinii mănăstirii lui Toader <Movilă> din Dimileni, dacă va afla că aceștia au fugit după domnia lui <Miron> Barnovschi, iar, în caz contrar, să fie "lăsați în pace".

442. 1636 (7144) i u n i e 30, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toma <Cantacuzino> mare sulger o "țelină" de vic în Dealul Laslău, la Cotnari, cumpărată de la Gheorghe Prebici și de la soția acestuia, Marica, fiica lui Albotă (Cu foto. în anexă, pl.XXIX.)

443. 1636 (7144) i u n i e 30, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Bosiioc diacon partea popii Gavril din satul Armășeni, dăruită de acesta fiicei lui nelegitime, Măricuța, căsătorită cu Bosiioc, în urma judecății cu popa Cîrstea de aeolo ș.a.

444. <Î n. d e 1636 i u l i e 3>. Simion și soția sa, Alexandra, fiica lui Gavril Tihul, mărturisesc că au vîndut lui Apostol Cehan partea lui Tihul din satul Prigoreceni, ținutul Vaslui.

445. 1636 (7144) i u l i e 3, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Apostol Cehan o parte din satul Prigoreceni, ținutul Vaslui, cumpărată de la Simion și de la soția sa, Alexandra, fiica lui Gavril Tihul.

446. 1636 (7144) i u l i e 4. Vasile Lupu voievod întărește Comăneștilor și Văsieștilor, după judecata cu Bejan paharnic, poiana Buruenești, care fusese zălogită pentru 45 jderi și cinci boi.

447. 1636 (7144) i u l i e 6, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Focca uricar și soției sale, Marica, o parte din satul Gănești, pe Tutova, luată în schimbul unei părți din satul Arămești, ținutul Neamț, de la vărul său, Iurașco, fiul popii Gavril din Gănești.

448. 1636 (7144) i u l i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Drăgan aprod, lui Albul, Ifrim Arseni ș.a. trei părți din satul Păulești, pe Simila, ținutul Tutova, după judecata avută cu Simion Gheuca fost medelnicer, care pretindea că le-a cumpărat de la verii acestora.

449. 1636 (7144) i u l i e 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Prodan aprod să-și apere părțile din satele Rujavînți și Horbinești, pe care le stăpînea, și să ia, de pe ele, zeciuiala.

450. <Î n. d e 1636 i u l i e 9>. Dumitru <Leoa> fost vornic și Lungul armaș dau mărturie că la hotărnicirea locului unde a fost mănăstirea Rafaila, din satul Oșești, <pe Stemnic, ținutul Vaslui>, au aflat de la martori despre o moarte săvîrșită pe acel loc, plătită de moșii și părinții lui Porcea și ai fratelui său, Postolachi, care sînt îndreptățiți a-l stăpîni, pînă la "întoarcerea cheltuiclii".

451. 1636 (7144) i u l i e 9, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Porcea, fratelui său Postolachi, fiii lui Toma, și răzeșilor lor un loc unde a fost mănăstirea Rafaila, cu "pomeți", din hotarul satului Oșești, pe Stemnic, ținutul Vaslui, după cercetarea, la fața locului, a lui

Dumitru Leoa vornic și a lui Lungul armaș; ca urmare, uricul de la Bogdan <al III-lea> voievod și întărirea obținută de la însuși Vasile Lupu voievod, pe care își sprijinea pretențiile Dumitrașco Gheuca fost vornic și rudele sale, urmașii lui Caraghiuzel, asupra aceluiași loc, care nu fusese niciodată domnesc, au fost "rupte în Divan". (Cu transcr. în anexă)

452. 1636 (7144) iulie 9. Dumitrașco Șoldan <mare vornic de Țara de Sus> și alți mari boieri dau mărturie că Antimia Pătrășcoac, fiica Anghelinei, a vîndut lui Efrim Hăjdău partea ei de ocină din satele Șândreni și Ezerul Alb și din seliștea Negrești, pe Prut, <toate în ținutul Hotin>.

453. 1636 (7144) iulie 10, <I a și i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Hasnaș părți din satul Hăsnășeni, pe Cuboltă, ținutul Soroca, cumpărate de la Tudosca, fiica lui Nicorici Hermeziu, și de la nepotul ei, Lupașco, fiul lui Toader din Ocnîța.

454. 1636 (7144) iulie 10, I a și i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Toader din Drăgoteni, lui Pătrășco și altor slugi domnești să aleagă părțile din satul Tîmpești, ale lui Ionașco și ale lui Gheorghi din Toderesti, ale lui Căruvan și ale lui Ștefan Borșe din Balasinești.

455. 1636 (7144) iulie 11, I a și i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ștefan să stăpînească și să-și apere partea sa de ocină din satul Lăzăști, împreună cu livada Ochișorul și cu poienile din gura Văii Negre.

456. 1636 (7144) iulie 12, I a și i. Vasile Lupu voievod poruncește lui Costantin Ciogolea ureadnic de Botoșani și lui Borăleanul uricar să aleagă, după semnele puse de Gheorghie <Lozonschi fost> pîrcălab <de Hotin>, hotarul unui loc pentru care s-au pîrît Onciul Iurașco <vici> cu Dumitrașco <din Ilișești>, ginerele lui Rugină, primul susținînd că aparține satului Șendriceni, iar cel de al doilea, satului Șilișău.

457. 1636 (7144) iulie 12, I a și i. Vasile Lupu voievod împuternicește mănăstirea Sfîntul Sava să stăpînească și să ia zeciuiala din satele Răciulești și Furtești, ținutul Fălciu, precum și din Becheni și Budești, ținutul Chigheci, așa cum le va hotărînici Racoviță Cehan logofăt <al doilea>.

458. 1636 (7144) iulie 13, I a și i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe egumenul mănăstirii Sfîntul Sava <din Iași> să stăpînească și să ia zeciuiala "din pîine" din satul Furdești, <ținutul Fălciu>.

459. 1636 (7144) iulie 13, I a și i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Schitul Drăgușani părți cumpărate din satele Băsești și Edumirești, pe Tazlău, ținutul Bacău, după judecata cu Nastasia Solomoneasa și cu fiii ei.

460. 1636 (7144) iulie 13, I a și i. Ion Ciolpan mărturisește că a vîndut lui Costantin Ciogolea <vornic de Botoșani> satul Tîrnauca, din Codru, ținutul Cernăuți, cu loc de iaz și de moară pe pîrîul satului.

461. 1636 (7144) iulie 14, I a și i. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin Ciogolea vornic de Botoșani satul Tîrnauca, sub Codru, ținutul Cernăuți, cu loc de iaz și moară pe pîrîul satului, cumpărat de la Ion Ciolpan, fiul Antimiei, nepotul lui <Ionașco> Ghianghea <fost mare> logofăt.

462. 1636 (7144) iulie 15. Iacob, feciorul Măricăi, mărturisește că a vîndut partea mamei sale din satul Măstacăni, ținutul Bacău, lui Gligorașco Bejan. (Cu transcr. în anexă)

463. 1636 (7144) iulie 16, I a și i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sucevița satul Mîndrești, pe Siret, ținutul Suceava.

464. <1636 - 1637> iulie 16, I a și i. Ionașco din Zmîiani, Costantin Bîrsan și Moldovan <cumpără> de la Ștefan <Moimescul> mare armaș, Racoviță <Cehan> logofăt <al doilea> și Apostol cele trei părți care le reveneau din desetina de stupi de la ținuturile Tutova și Bîrlad, fără cea de a patra parte, aparținînd marelui cămăraș, pentru a plăti "cîsla domnească". (Cu foto. în anexă, pl. XXX).

465. 1636 (7144) iulie 17. Iurașco din Pleșești, Aramă, Gheorghie Mălaiu din Hreasca ș.a. dau mărturie, în urma poruncii domnești, că au ales părțile Ioloaci și ale fiilor ei, din satul Nemerniceni.

466. 1636 (7144) iulie 19, I a și i. Vasile Lupu voievod poruncește lui <Eustratie> Dabija fost staroste să aleagă și să stîlpească, împreună cu Focca uricar, părțile din satul Răzimești, pentru care se pîrîseră la domnie Ileana, Dumitru <Sprînceană>, Gligorcea și Hareta cu mănăstirea Bisericanii, de cele dăruite acestuia de Istratie logofăt.

467. 1636 (7144) i u l i e 22, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Anisia, fiica Buhloaci, şi pe fiii săi să stăpînescă o parte din satul Micleşti şi să ia zeciuiala din pîine şi din fin de la cei care au arat sau au cosit fin pe locul lor.

468. 1636 (7144) i u l i e 27, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Homor jumătate din satul Băişăşti, pe Moldova, ținutul Succava, cu două pive făcute în hotarul lor de Cîrstiencasa şi de fiii ei, Ionaşco şi Ghiorghei, după judecata avută cu aceştia şi după cercetarea la faţa locului, făcută de Gligoreca diac din Ilişesti.

469. <1636 (7144) a u g u s t 1, F e ț i n g h e ș t i>. Focca uricar dă ştire domnului că a ales şi a stîlpit partea Ilenci, soacra lui Ianc postelnic, din satul Feţingheşti, pentru care acea a se pîrise cu mănăstirea Bisericieni, proprietara unei treimi din sat, precum şi părţile lui Dumitraşco <Sprînceană> şi a Haritei pe care aceştia le-au vîndut mănăstirii. (Cu transer. în anexă.)

470. 1636 (7144) a u g u s t 1, F e ț i n g h e ș t i. Focca uricar dă mărturie că a ales şi a stîlpit "cu bolovani" partea Ilenii, soacra lui Ianc postelnic, din satul Feţingheşti, numit Răzimeşti, pentru care aceasta se pîrise cu mănăstirea Bisericieni, precum şi partea Haritei şi a lui Dumitru Sprînceană, pe care aceştia le-au vîndut mănăstirii.

471. 1636 (7144) a u g u s t 1. Dumitru Teleagă, Precup Urduca ş.a. mărturisesc că şi-au zălogit ocina lor din satul Glodeni la Lazor Drulea.

472. 1636 (7144) a u g u s t 4. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Dragomirna satul Nicşani, <ținutul Hîrlău>.

473. 1636 (7144) a u g u s t 10, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Mihăilă din Oişeni şi lui Leia din Cîtereni să cerceteze pricina dintre Maleoci pîreălab şi Toader, fiul lui Ionaşco Burduşel, pentru condiţia juridică a acestuia, în funcţie de cea a tatălui său: de vecin sau de slugă a lui Erimicea vornic, soacra lui Maleoci.

474. 1636 (7144) a u g u s t 11. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea o parte din satul Cămirzani şi şase jirebii din acelaşi hotar, în urma judecăţii cu Avrămia Popoia şi cu fiica ei, Tudosia.

475. 1636 (7144) a u g u s t 12, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Neaniul vornic de gloată să cerceteze pricina dintre Dumitru Buhuş <fost> vistiernic şi satul Podoleni, din Braniştea domnească a Bohotinului, pentru o bucată de loc din hotarul acestuia, asupra căruia cei dintîi aveau dresă de schimb cu mănăstirea Pîngăraţi; de asemenea, îi porunceşte să alcagă şi să stîlpească locul de sat din Branişte, pe care i l-a dăruit aceluiaşi boier chiar el.

476. <1636 a u g u s t d u p ă 12 - i n . d e 20>. Neaniul vornic de gloată, Ghiorghe Roşca fost vistiernic, Străţulat vornic de gloată ş.a. dau ştire domnului că au hotărnicit locul lui Dumitru Buhuş vistiernic din Braniştea de la Bohotin dinspre satul Podoleni, după semnele uricului înfăţişat de acesta, precum şi locul de sat dăruit aceluiaşi de domn, lîngă morile sale de pe Jijia, după cum i-a fost ales de Chicoş şetrar. (Cu transer. în anexă.)

477. 1636 (7144) a u g u s t 13, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sfîntul Ilie un iaz, numit Cupeca, pe teritoriul Sucevei, lîngă hotarul Tătăraşilor, cu 24 de fâlei de fînă, pe care-l avea daniel de la Ştefan Tomşa voievod.

478. 1636 (7144) a u g u s t 13, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe dregătorul lui Dumitru Buhuş vistiernic să ia zeciuiala "din pîine şi din fin" din părţile stăpînite de acesta în satele Tălhăreşti şi Iurghiceni.

479. 163<6> (714<4>) - 164<1> (714<9>) a u g u s t 15, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Titianei, soţia lui Păntelei, şi ginerelui ei, Ionaşco Botăş vornic de gloată, o parte din satul Botăşti, pentru care s-au pîrit cu Alexa şi cu Dumitru, fiii lui Busecă, şi cu rudele acestora.

480. 1636 (7144) a u g u s t 15. Focşea, nepotul lui Năduşală, vinde lui Dumitraşco Negurici fost pîreălab un loc de prisacă din satul Hîrleşti, ținutul Neamţ.

481. 1636 (7144) a u g u s t 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Buhuş vistiernic, după judecata cu satul Podoleni, un loc de sat în Braniştea domnească de la Bohotin, dăruit de domn, şi un loc alăturat primit de el, în schimb, de la mănăstirea Pîngăraţi, care fuseseră stîlpite de Neaniul vornic de gloată.

482. 1636 (7144) a u g u s t 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Dumitru Buhuş vistiernic un loc din Braniştea domnească de la Bohotin, pentru a-şi întemeia sat, împreună cu un vad de moară pe gîrla Buzova, pentru a-şi face moară, piuă şi stează, precum şi

cu bălți de pește, pod umblător pe Prut, loc de prisacă și de finețe, indicându-i hotarele stabilite de Chicoș mare șetrar, Neaniul vornic de gloată ș.a.

483. 1636 (7144) a u g u s t 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod scrie lui Dumitru Buhuș fost vistiernic, cerîndu-i să nu ia zeciuiala din recolta actuală de pîine și din fin de la oamenii cămănarului celui mare, așezați pe locul pe care i l-a dăruit în Braniștea de la Bohotin, pînă cînd acesta nu va fi ales și stîlpit, deoarece cămănarul slujește domnului și țării la Țarigrad. (Cu transcr. în anexă).

484. 1636 (7144) a u g u s t 20, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru Roșca ispravnic de Iași un heleșteu din hotarul satului Brătinești, pentru care se judecase cu Guliasa, cu Drăgostineasa și cu fiii lor, după cercetarea făcută la fața locului de Bălan postelnic, precum și un alt heleșteu, din hotarul firgului Botoșani, cumpărat de la Popăscul.

485. 1636 (7144) a u g u s t 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod scrie pîrcălabilor din ținutul Dorohoi că cerceteze pricina lui Isac Stîrcea cu Onciul și Dumitru, fiii lui Iurșa pentru a treia parte din satul Borodicheni, pe care cel dintîi o cumpărase de la soția lui Gheorghe <Lozonschi fost> pîrcălab de Hotin, și pe care acesta, o cumpărase de la Iurșa, și să le dea zi de judecată împriuinărilor "după Sîntă Măria Mică, într-a noua zi".

486. 1636 (7144) a u g u s t 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește, după judecată, Măricăi Homiceneasa două părți din satul Boldești și din seliștea Sîrbi, ținutul Suceava, vîndute de surorile sale, fără știrea ei, lui Dumitru Buhuș vistiernic, dar căruia ea i-a întors banii. (Cu transcr. în anexă).

487. 1636 (7144) a u g u s t 22, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Dumitru fost vornic să păstreze zeciuiala luată din satele Mîndrești și Gurguii, aflate sub stăpînirea sa, precum și cea de pe locul din Mîndrești, arat de sătenii din satul Gurbănești, al lui Gheorghe <Coci> mare paharnic, în urma judecării cu acesta. (Cu transcr. în anexă).

488. 1636 (7144) a u g u s t 22, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește dregătorului, vătămăului și sătenilor din satul Podoleni să predea mărturia hotarnică a megieșilor pe care o aveau, amenințîndu-i că, dacă nu se vor supune, vor fi globiți, de către Neaniul vornic <de gloată>, cu 50 de boi.

489. 1636 (7144) a u g u s t 24, I a ș i. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Mîrofan, episcopul de Roman, să stăpînescă robii țigani primiți de la Mărica "domnișoara", după dorința pe care aceasta și-a arătat-o înainte de moarte în fața fostului episcop de Roman, Dionisie.

490. 1636 (7144) a u g u s t 28, I a ș i. Pîntea pune zălog la Ionașco Cehan <fost mare> vornic <de Țara de Jos> partea sa din satul Dușești, pentru două poloboace de micre, în valoare de 32 de zloți.

491. <1636> a u g u s t 30, D o r o h o i. Ion șoltuz de Dorohoi, Grozav și alți orășeni dau știre lui Gavrilăș <Măteiaș> mare logofăt că au cercetat pricina lui Onciul Iurașcovici cu Dumitrașco <din Ilișești> și cu Lupul Talpă comis, pentru o bucată de hotar din satul Șendriceni, asupra căreia cei din urmă aveau pretenții, că ea nu fusese stîlpită de Gheorghe <Lozonschi, fost> pîrcălab, <de Hotin> în favoarea lui Rugină, cumnatul lui Dumitrașco, iar acesta nu avusese pretenții de stăpînire asupra ei. (Cu foto. isc. și sig. în anexă).

492. 1636 (7144) a u g u s t 31, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Grigorie Ureche mare spătar, după judecata cu Isac, fiul lui Ionașco Avram, seliștea Vlădești, numită mai înainte Mănăești, în gura Iadriciului, ținutul Fălciu, cumpărată de la Coste Hrană de Ionașco Avram, cu banii lui Nistor Ureche.

493. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Rusul o parte din satul Ghitilova, ținutul Orhei, cumpărată de la Drăguța, în urma judecării cu fiii acesteia.

494. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Mărturie privind împărțirea unor vecini și a unor părți din satele Cuzlău, Horodiște, Medvidca și Crasnaleuca, între Toader Tăutul, cu soția sa, Nastasia, și fratele acesteia, Turcul <fost> stolnic.

495. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Neclufor Țănciu, fiul Siminei, mărturisește că a dat lui Chicoș stolnic partea sa din satul Veștelești, în Fundul Bogdanei, pentru 60 de galbeni, bani vechi, cu care ieșise lipsă la Cămară cu strînsul desetinii din ținutul Tutovei - sumă pe care i-o împrumutase stolnicul.

496. <1636 septembrie 1 - 1637 august 31> (7145). Anghelina, fiica lui Sămion Codău din Bezăn, dă lui Apostol aprod un loc de casă, cu loc de ocol, de arie și de grădină.

497. <1636 septembrie 1 - 1637 august 31> (7145). Ciudin, Zaharia ș.a. vind <partea lor de ocină>.

498. <1636 septembrie 1 - 1637 august 31> (7145). Zapisul lui Vasile Ciomîrtan și al surorii sale, Costanda, pentru satul Tîrzii.

499. <1636 septembrie 1 - 1637 august 31> (7145). Dragomir și soția lui, Antonia, vind lui Porcea din Oșăști partea lor din satul Sacalușa.

500. <1636 septembrie 1 - 1637 mai 4> (7145). Lista satelor (Frățești, ținutul Succava, Cernauea și Boian, ținutul Cernăuți, Costești, ținutul Tutova, Condrătești, ținutul Orhei, și Mălăești, ținutul Fălciu), a jumătăților de sate (Bilăuți și Parecova, ținutul Hotin, Lucovița și Dobrinăuți, ținutul Cernăuți, Torcești, ținutul Succava, Negrești, ținutul Vaslui, și Coposăni, ținutul Cîrligătura) și a unei seliști (Ruptura, ținutul Tutova), care i-au revenit lui Ion Ciolpan, în urma împărțirii <ocinilor moștenite> cu rudele sale.

501. 1636 (7145) septembrie 2, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Homor șase jirebii din satul Băișești, ținutul Succava, cumpărate de la mănăstirea Slatina, căreia i le dăruise Huhuroaia călugărița și Lateș.

502. 1636 (7145) septembrie 3. Vasile Lupu voievod întărește lui Grigori Surtă și rudelor sale și lui Barză și rudelor sale, nepoți și strănepoți ai lui Coste și ai lui Băloș, o pătrime din satul Horgești și o jumătate din Brănești, pe Bogdana, precum și satul Mihăilești, pe Bîrlad, la gura Tutovei, toate în ținutul Tutova.

503. 1636 (7145) septembrie 5. Tudora Silioia dăruiește nepotului său, Toader, o pătrime din "bătrînul" din satul Florintești, care aparținuse tatălui ei, Vasile.

504. 1636 (7145) septembrie 6. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader Liciul, fratelui său, Costandin fost agă, și celorlalți frați ai lor o jumătate din satul Șep[en]leuți, ținutul Hotin.

505. 1636 (7145) septembrie 7. Vasile Lupu voievod întărește lui Mihașeo Cornaci două jirebii din satul Dersca, în urma judecății cu Minta, cu fiul ei, Strătulat, și cu ginerele ei, Pătrașeo.

506. 1636 (7145) septembrie 12. Nicoară, fiul lui Ignat de Florintești, dăruiește lui Gavril diacon o jumătate dintr-un "bătrîn" din satul Florintești, cumpărată de la Petrina, pe cealaltă jumătate lăsînd-o fiilor săi.

507. 1636 (7145) septembrie 12. Listă de țigani <ai mănăstirii Neamț>, dintr-un hrisov de la Vasile Lupu voievod.

508. 1636 (7145) septembrie 13. Andrei din Odobești, ținutul Roman, vind lui Dumitrache Măteș și cumnaților lui, Mălin Chiriac și Dumitrașcu, pămînturile sale din Odobești, partea Bîrsănească.

509. 1636 (7145) septembrie 14. Neaniul vornic de gloată, Ionașeo vornic și alții dau mărturie că Grigore Mojilă a vîndut lui Lupul Prăjescul <clucer> un loc de prisacă la Drăgești, în marginea Bărbosului.

510. 1636 (7145) septembrie 14. Mihai și frații săi, Tudor și Tănase, vind lui Ion Hotceanul o vie de la Temerleni, primind, fiecare, plata în bani și în animale. (Cu foto. în anexă, pl. XXXI.)

511. 1636 (7145) septembrie 15, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru Buhuș vistiernic o jumătate și două părți din cealaltă jumătate din satul Boldești și din seliștea Sîrbii ținutul Succava, în urma judecății cu Mărica Homicenească și cu copiii lui Ghiorghe Calapod, care au vrut "să întorcă" primului prețul cumpărăturii.

512. 1636 (7145) septembrie 15, Troțuș. Soci Mihai șoltuz și pîrgarii din tîrgul Troțuș și alți orășeni și megieși dau mărturie că Ion Tăzlaşoanul, fiul lui Toader diacon, și Măteiu din Provăzăști s-au înțeles cu Arhip fost cămăraș și cu soția sa, Evghenia, să renunțe la răscumpărarea "bătrînului" din satul Dănăești, vîndut acestora de fratele lor, Ion, împreună cu alte părți din Mănești și Dzeameș. (Cu foto. isc. și sig. în anexă).

513. 1636 (7145) septembrie 15, Succava. Dumitrașeo Evloghic și soția lui, Antemia, mărturisesc că au dat o pătrime din satul Nemireeni lui Nacul, fiul lui Simion din

Soloneț, și soției sale, Nastasia, în schimbul unui sfert din satul Dărmănești, primind în plus 100 de lei bătuți, ca preț al iazului de acolo.

514. 1636 (7145) *septembrie* 18. Gheorghe Jora pîrcălab mărturisește că s-a înțeles cu <Dumitru> Buhuș <fost> vistiernic să-și împartă tot hotarul satului Costești, <ținutul Hotin>, primului revenindu-i două părți, iar celui de al doilea o parte.

515. 1636 (7145) *septembrie* 19, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește unor slugi domnești să aleagă lui Dumitru Buhuș <fost> vistiernic părțile cumpărate din satul Boldești și din seliștea Sîrbi, precum și vecinii care i se cuvin și să le stabilească acestora 'dajdea "pre putere".

516. <După 1636 *septembrie* 19>. Gheorghe Năvrăpăscul fost vornic <de gloată> dă știre marelui logofăt despre alegerea unei jumătăți din satul Boldești, cumpărată de <Dumitru> Buhuș <fost> vistiernic de la Ilinca Moțocoae, și a două părți cumpărate de la Vasile, fiul lui Gheorghe Calapod, și de la ginerele acestuia, Păcurar, precum și despre împărțirea celor nouă vecini aflați în sat, cumpărătorului revenindu-i, proporțional, trei.

517. 1636 <în n. de *septembrie* 20>. Tofana, fiica lui Gheorghe Calapod, vinde lui Lupul Prăjescul <mare> clucer partea sa din satul Văscani, <pe Bahlueț>.

518. 1636 (7145) *septembrie* 20, Iași. Gavrilă <Măteiaș> mare logofăt, Savin <Prăjescul mare vornic de Țara de Jos și alți dregători domnești dau mărturie că Tofana, fiica lui Gheorghe Calapod, a vîndut lui Lupul Prăjescul <mare> clucer partea sa din satul Văscani, pe Bahlueț.

519. 1636 (7145) *septembrie* 20, Iași. Vasile Fugle, croitor din Iași, și soția sa, Mărica, mărturisesc că au dat lui Toderașco <Ianovici> logofăt <al treilea> un loc de prisacă cu pomăt și cu vii părăsite, din hotarul satului Stornești, ținutul Cîrligătura, în schimbul unei vii din Iași și a 60 de galbeni. (Cu transcr. în anexă).

520. 1636 (7145) *septembrie* 20, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Toderașco <Ianovici> logofăt al treilea un loc de prisacă, cu livezi și cu vii, din hotarul satului Stornești, ținutul Cîrligătura, primit de la Vasile Fugle și de la soția sa, Marica, în schimbul unei vii din Iași și a șaizei de ughi. (Cu foto. isc. și sig. în anexă).

521. 1636 (7145) *septembrie* 20. Vasile Sturza, ginerele lui Mirăuță și rudele sale vînd lui Irimia Vînculeț vornic <de gloată> satul Păruceni, numit înainte Stancăuți.

522. 1636 (7145) *septembrie* 21, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca fost vistiernic o parte din satul Țibănești, pe Gîrbovăț, în urma judecății cu Țigan, cu Păcurar și cu alți răzeși de acolo, care pretindeau că le este împresurată ocina.

523. 1636 (7145) *septembrie* 25, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca <fost> vistiernic o parte din satul Țibănești, cumpărată de la Istratic și de la sora sa, Ana, în urma judecății cu fiica acesteia, soția lui Costantin.

524. 1636 (7145) *septembrie* 26, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Pană fost <mare> paharnic două părți cumpărate din satul Zărnești, ținutul Covurlui, și una dăruită, pentru pomenire, de Piatra și soful ei, Nour.

525. 1636 (7145) *septembrie* 27, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin Sitariul, copiilor și rudelor sale, străncopoții lui Toader Zviștală, după judecata cu Nechifor Țenchiu și cu rudele sale, străncopoții lui Băilă, jumătate din satul Zviștești, pe Bogdana, ținutul Tutova.

526. 1636 (7145) *octombrie*, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sfîntul Sava, după judecata cu Iftemie și cu Ștefan, fiii lui Dănăilă, o prisacă din hotarul satului Butunești, ținutul Cîrligătura, cu vic, curătură și livezi, pe care i-o dăruise Enache <fost mare> postelnic.

527. <Cca 1636> *octombrie* 4. Dumitru uricar dă mărturie hotarnică pentru partea lui Pană <fost mare> paharnic, din satul Zărnești, <ținutul Covurlui>.

528. 1636 (7145) *octombrie* 4, Iași. Vasile Lupu voievod scrie lui Costantin Ciogolea vornic de Botoșani și lui Borăleanul uricar să stîlpească bucata de loc din hotarul satului Șendriceni, al lui Onciul Iurașcovici, a cărei stăpînire i-o contesta Dumitrașco <din Ilișești>, ginerele lui Rugină, și Lupul Talpă comis, voind s-o alipească satul lor, Șeleșeu; de asemenea le poruncește să-l oblige pe Lupul Talpă să-i plătească lui Onciul Iurașcovici finul cosit în hotarul acestuia și să ia zeciuiala de pe locurile arate de alții în același hotar.

529. 1636 (7145) octombrie 6. Cîrstian și Ilea, fiii lui Cocioban, vînd mănăstirii Bisericiani un pămînt din satul Românești, pentru doi boi, două oi și 12 "mierțe de pîine". (Cu transcr. în anexă).

530. <După 1636 octombrie 6>. Cîrstian și fratele său, Ilea, fiii lui Cocioban, precum și rudele lor, vînd mănăstirii Bisericiani un "pămînt" din satul Românești, pe Gîrla de Jos a Putnei, cu parte în vadul de moară, cu seliște și cu pomăt, pentru patru boi, două oi și 12 mierțe de grîu; de asemenea, Alexandra și Vasilie, copiii lui Ion Andreica, vînd partea lor din acest "pămînt" aceleiași mănăstiri, pentru o vacă și 14 potronici.

531. 1636 (7145) octombrie 7. Vasile Lupu voievod întărește lui Stan Vișa, Vasilcăi ș.a., nepoții și strănepoții lui Manca, Stanciul, Bratul ș.a., o jumătate din satul Brătulești, numită Focșani, pe Milcov, la Vadul Vechi, după judecata cu Gheorghe, Husan și rudele lor, strănepoții lui Oană Ureche, ai Boaghii și ai Fătușcăi.

532. 1636 (7145) octombrie 10, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește unor slugi domnești să restabilească hotarul satului Crivești, al lui Dumitru Buhuș fost vistiernic, deoarece sătenii din (Pietriș) l-au încălecat, arînd un loc care nu le aparținea.

533. 1636 (7145) octombrie 10. Gheorghe, fiul lui Nistor vătav, mărturisește că a vîndut lui Gheorghe Jora pîrcălab de Hotin o treime din satul Mitești.

534. 1636 (7145) octombrie 12, Iași. Bîrsan vornic de gloată, Irimia Vinculeț vornic și alți boieri de la Curtea domnească mărturisesc că Tănăsie, Vărvara și alții au vîndut lui Costantin din Tăriceni un loc de prisacă din hotarul satului Muntenești, cu pomăt, vic și "pohrib de stupi".

535. A-B 1636 (7145) octombrie 12, Iași. Ionașco Hușan vinde unchiului său, Simion Barhon vătav, pentru o datorie de 10 lei băuți, partea sa de ocină dintr-un bătrîn din satul Ciucești, de la vîrsarea Berheciului în Bîrlad, ținutul Tecuci. (Cu transcr. în anexă)

536. 1636 (7145) octombrie 13, Iași. Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Sfîntul Sava o casă din grădina mănăstirii, pe care o cumpăraseră de la Manolachi fost vameș, după judecata cu Anghelina Foteasa, cu sora ei, Palaga, și cu ficele acestora.

537. 1636 (7145) octombrie 14, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Severincăi o parte din satul Bogdănești, ținutul Roman, pe care i-a dăruit-o unchiul ei, Iurașco, nepotul lui Ionașco vătav din Săucești.

538. 1636 (7145) octombrie 14, Iași. Ion, fiul lui Danciul, mărturisește că a dat lui Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos un loc de prisacă din satul Obîrșie, ținutul Tecuci, pentru o "deșugubină" pe care trebuia s-o plătească ginerele său, Roman.

539. 1636 (7145) octombrie 15, Iași. Vasile Lupu voievod întărește, după judecată, lui <Mihail> Fortuna fost postelnic cinci vecini din satul Prăjești, deoarece pretenția acestora că sînt "de moșie" în sat se întemeia pe "niște direse menciunoase".

540. 1636 (7145) octombrie 15, Iași. Ștefana, fiica lui Ionașco Dăvidu, vinde lui Scărlet din Zorileni partea sa de ocină din satul Văleni, ținutul Fălciu.

541. 1636 (7145) octombrie 16. Vasile Lupu voievod întărește lui Ilie și lui Gheorghîță, fiii lui <Vasilie> Șeptelici fost hatman, o jumătate dintr-un heleșteu, pe Șomuz, în satul Nemerniceni, ținutul Suceava, în urma judecății cu Vasilie, Vasilie Roșca, și cu alți nepoți ai lui Ștefan și ai fratelui său, Coișeș, de la care moșul celor dintîi o cumpărase.

542. <În. de 1636 octombrie 18>. Obrejie, fiul lui Dănilă, Cozma, fiul lui Bărcan, și Ilie, fiul Arvasiei, vînd lui <Mihail> Fortuna <fost> postelnic pârțile lor din satul Drăgănești, cu vad de moară în Siret.

543. 1636 (7145) octombrie 18. Vasile Lupu voievod întărește lui <Mihail> Fortuna fost postelnic o parte de ocină din satul Drăgănești, ținutul Roman, pe care o cumpărase de la mai mulți răzeși de aici, după judecata cu Miron, Andrunichi Grosul ș.a., care nu au reușit să-i întoarcă cheltuiala.

544. 1636 (7145) octombrie 23. Vasile Lupu voievod întărește lui Vasile Roșca și lui Toader cămăraș, ginerii Măricăi Cernătoae și, respectiv, Schivei, ficele lui Cîrstea <Ghenovici fost mare> vornic, satul Dimăceni, ținutul Tecuci, după judecata cu Toader, fiul lui Hîrbor, cu Răchitan, fiul Ghizălii, și cu rudele lor, care pretindeau că satul nu fusese vîndut, dar nu aveau drese de străpînire asupra lui.

545. 1636 (7145) octombrie 24. Dumitrașco Cîrnu stolnic mărturisește că a stîlpit lui Iorga cămăraș jumătate din satul Mărcești, ținutul Tecuci, din apa Siretului, pînă în hotarul ținutului Tecuci și al satului Onceni.

546. 1636 (7145) octombrie 28, Iași. Ionașco Stejeran, Bîrsan și Neaniul, vornic de gloată, ș.a. dau mărturie că Obrejie, fiul Erencei, a vîndut lui Vasile Roșca vornic de gloată partea sa din satul Brătuleni, din partea Urechiesților.

547. 1636 (7145) octombrie 29, Iași. Lupul Prăjescul mare clucer, Vasile Banul vistiernic al doilea și Vasile Roșca vornic de Poartă, dau mărturie că Toma <Cantacuzino> mare sulger a plătit 86 de taleri și jumătate lui Ionașco, Bosic ș.a., nepoții lui Capotă, pentru partea lor de ocină din satul Porcești, vîndută de aceștia rudei sale, Iurașco <Bașotă> hatman, care murise înainte de a achita întreaga sumă. (Cu transcr. în anexă).

548. 1636 (7145) noiembrie 1, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată un țigan, după judecata cu Tănase vornic de gloată, care pretindea că îi este moștenire de la socrul său, Mihăilescu.

549. 1636 (7145) noiembrie 3, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește, după judecată, pe Toader diac din Portari să stăpînească ocina din satul Torcești a Huhuloaci, a Bosiuoaci și a Buscăi, ficele Măndoaci, cărora le plătise dajdea de 40 de galbeni, adăugînd doi boi și șase "ilișe". (Cu transcr. în anexă).

550. 1636 (7145) noiembrie 8, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Nașcu din Mușetești să-și stăpînească și să-și apere "bucatele", fiind dator doar la plata dajdei.

551. 1636 (7145) noiembrie 9. Vasile Lupu voievod împuternicește, după judecată, pe Pană fost paharnic să-și stăpînească cei 27 de vecini din satul Zărnești.

552. 1636 (7145) noiembrie 9, Iași. Gavrilaş <Măteiaș> mare logofăt, Savin Prăjescul și Dumitrașco Șoldan mari vornici de Țara de Jos și de Țării de Sus, și alți dregători și boieri de la Curtea domnească dau mărturie că Costantin Dracea a vîndut jumătate din satul Goșmani, pe Orbic, ținutul Neamț, lui Gavril <Coci> hatman și pîrcălab de Suceava, pe care i-o dăruise răposatul Dumitrașco Ștefan <fost> mare logofăt și fiii lui, Gheorghită, Vasilașco și Gligorașco. (Cu foto. isc. și sig. în anexă).

553. 1636 (7145) noiembrie 11, Iași. Focșea din Gîrbeni și nepoții săi vînd lui Toderașco <Ianovici> logofăt <al treilea> jumătate din satul Gîrbeni. (Cu transcr. în anexă).

554. 1636 (7145) noiembrie 24. Gavrilaş <Măteiaș> mare logofăt, Grama mare stolnic și alți dregători dau mărturie că Lupul, fiul lui Leahul, a vîndut lui Lupul Prăjescul <mare> clucer o parte din satul Mălăești, pe Pîrîul Săc, ținutul Fălciu.

555. 1636 (7145) noiembrie 28, Băiceni. Neaniul vornic de gloată și Ionașco Avram fost vornic dau mărturie privind înțelegerea mănăstirii Sfîntul Sava cu Toader Franga, cu Oprea, fiul Lupei, precum și cu rudele lor, pentru stăpînirea unor ocini din satul Băiceni și din seliștea Caraulcești, stabilindu-se gloată, pentru încălcare de hotar, 50 de boi.

556. A-B. <1636> noiembrie 30, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mierlei Stețcoac mai mulți robi țigani, cu sălașele lor, precum și o țigancă primită de la mănăstirea Pobrata, pentru un țigan al ei, ucis de țigani mănăstirii.

557. 1636 (7145) decembrie 2, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Gavril din Aldești să-i scoată pe Pătrașco și pe Scintee de acolo de pe locul din satul Aldești, pe care ei l-au vîndut lui Gheorghie fost sulger, iar dacă nu vor vrea să-l părăsească, să le "dea zi" de judecată la domnie.

558. 1636 (7145) decembrie 4, Iași. Stamate diac și soția sa, Maria, nepoata lui Dan Bolea vornic, mărturisesc că au vîndut Grozavei partea lor din satul Costești, ținutul Roman.

559. 1636 (7145) decembrie 5, Iași. Vasile Lupu voievod îl împuternicește pe Ghiorghe Arapul fost sulger să stăpînească satul Săcălișcești, ținutul Neamț, și să-și ia zeciuiala cuvenită din "pîine".

560. 1636 (7145) decembrie 5, Bacău. Iacob Răscop vinde lui Gligorașco Bejan, în prezența șoltuzului și a pîrgarilor din Bacău, partea mamei sale, Mărica, din satul Măstacăn, "partea nemeșcască". (Cu foto. în anexă, pl. XXXII.)

561. 1636 (7145) decembrie 5, Iași. Ionașco Buciuiescul vinde lui Neaniul vornic <de gloată> partea sa din satul Hălăseni, pe Bistrița, ținutul Neamț, cu vad de moară în Limpedea.

562. 1636 (7145) d e c e m b r i e 8, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Biserecani două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, pe care le-a cumpărat de la Eremia, Dumitrașco și Tudosa, copiii lui <Drăghici> Nădăbaico fost <mare> vornic.

563. 1636 (7145) d e c e m b r i e 8, I a ș i. Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava, Gavrilăș <Mătiaș> mare logofăt și alți mari dregători dau mărturie că Măriea spătărița a vîndut lui Gheorghe Roșea fost vistiernic partea fratelui ei, Ionașco, din satul Țibănești, deoarece acesta i-a vîndut partea ei din alt sat.

564. 1636 (7145) d e c e m b r i e 8. Ghiorghe Borodaci, fiul Anghelinei, vinde nepotului său, Vasile Vartic, strănepotul lui Frățian, o parte din satul Voicouți, cu vad de moară la Prut, ținutul Dorohoi.

565. 1636 (7145) d e c e m b r i e 10, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșea <fost> vistiernic partea lui Ionașco din satul Țibănești, cumpărată de la sora acestuia, Măriea spătărița, fiica Todosei șetrăoaie.

566. <1636 - 1637> d e c e m b r i e 12. Vasile Lupu voievod întărește, după judecată, lui Grigore Ureche mare spătar părțile cumpărate de tatăl său, <Nestor> Ureche fost mare vornic, din satul Dragomirești, pe Pîrîul Alb, ținutul Neamț, de la Todosa, Sora și Tudora, fiecele Mălineștilor, și de la rudele lor, precum și o parte din satul Tîmpești.

567. 1636 (7145) d e c e m b r i e 13, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secu o ocină din satul Gereni, în gura Gerului, pe Siret, cumpărată de Ion Roșea vornic și dăruită mănăstirii de fiul său, Gheorghe Roșea fost vistiernic.

568. 1636 (7145) d e c e m b r i e 15. Vasile Lupu voievod întărește lui Naeul, fiul lui Ene negustor din Bîrlad, un loc de vad de moară pe Gîrla Putnei, părți dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, vii și pămînturi din seliștile Vitănești, Sîrbii de Sus și Hălmezăști, cumpărate atît de tatăl său cît și de el.

569. <1636 - 1637> d e c e m b r i e 15. Prăjină, fiul lui Andronic, vinde lui Pană paharnic partea sa din satul Zărnești.

570. 1636 (7145) d e c e m b r i e 18, <I a ș i>. Vasile Lupu voievod poruncește slugii sale, Dumitrașco Puia, să-l oprească pe Arhip din Dănăești să țină părțile lui Mihalecea și a lui Cozmița, din Sacalișești și din Dzemeșești, de la gura Tazlăului, și să le fixeze zi de judecată la Domnic.

571. 1636 (7145) d e c e m b r i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjeseul <mare> clucer părți din satul Văsecani, cu vad de moară în Bahlucț, cumpărate de la Tofana, Păscălina și Vasilie, copiii lui Gheorghe Calapod.

572. 1636 (7145) d e c e m b r i e 24, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjeseul <mare> clucer o parte din satul Mălăești, pe Pîrîul Săc, ținutul Fălcu, cumpărată de la Lupul, și un loc de prisacă la Drăgești, cumpărat de la Girgore Mojilă.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A. 1636 (7143) a p r i l i e 3. Sîmion Codău vinde <lui Vasile Stratulat> a treia parte din moșia Grumuzoaia.

DOCUMENTE FALSE

I. 1635 (7143) i u n i e. Vasile Lupu voievod întărește Ioanei, fiica lui Tudor fost căpitan în Chilieni, părți din satele Șandrești, Șărpeni, Mesăni, Mireni, Chilieni, și Păcurăreni, pe Pereschiv, ținutul Tutova, precum și din Horjești, Jărdănești și Scorțeni, pe Zeletin, ș.u., moștenite de la tatăl său.

II. 1636 (7145) n o i e m b r i e 20. Mărturie privind satele Ciuturești, Băiceni și Cărăulești.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

Glossaire:

agă=dignitaire chargé du commandement des troupes pédestres.

aprod=fils de boyard remplissant des services usuels à la Cour princière, parmi lesquels la fonction de page.

armaş=boyard qui surveillait les prisons et l'exécution des peines capitales.

aspru=monnaie turque en argent.

ban=grand dignitaire chargé de l'administration de la province d'Olténie (en Valachie).

bătrîn=subdivision du patrimoine villageois.

birău=chef de l'administration de l'*Ocnă* (saline).

branişte=terrain réservé, à l'usage exclusif du prince ou d'un monastère.

bucate=bétail, ruches et d'autres.

casă=subdivision du patrimoine villageois.

caş (de ceară)=pain de cire.

Cămară=trésorerie privée du prince.

cărnăar=agent qui levait l'impôt payable en cire.

cărnăar=chef de la *Cămară*.

ceaşnic=voir *paharnic*.

cîmp=champ.

clucer=sommelier à la Cour princière.

cluceroaic=l'épouse du *clucer*.

cneaghină=l'épouse d'un grand boyard.

comis=dignitaire chargé de la surveillance des écuries du prince.

cratefă=chaudière.

cupar=voir *paharnic*.

cut=hameau.

desetină=dîme.

diac=scribe (écrivain des actes).

diac de vistierie=scribe à la *vistierie*.

Divan=Conseil princier.

dregător=représentant des intérêts du pouvoir princier, d'un couvent ou d'un boyard.

duşegubină=peine pour des délits graves, surtout pour meurtre.

falce=unité de surface (environ 14.322 m²).

feciori de boieri=jeunes boyards, subordonnés aux grands dignitaires.

firtai=le quart d'une *falce*.

gîrlă=bras d'une rivière.

gloabă=amende pour les infractions graves.

ispisoc=acte officiel (princier) de confirmation d'une propriété.

ispravnic=mandataire princier; voir aussi *ureadnic*.

iuzbaş=chef militaire (centenier).

jîrcie=subdivision du patrimoine villageois.

jîtnicier=administrateur des greniers princiers.

jumătate=unité de mesure pour le vin.

jupîneasă=l'épouse d'un boyard.

jurători=témoins en nombre déterminé.

leu=monnaie en argent.

medelnicer=boyard qui remplissait la fonction d'éuyer tranchant.

movilă=amas de terre élevé pour séparer deux propriétés.

Ocnă=saline.

oger=terrain de culture d'une étendue déterminée.

paharnic=échanson du prince.

pîmint=subdivision du patrimoine villageois.

pitar=boyard chargé de pourvoir du pain la Cour princière.

piuă=foulerie primitive.

pircălab=commandant d'une forteresse et chef du district environnant.

portar=commandant de l'armée chargée de la garde de la forteresse (et de la Cour princière) de Succava.

poslušnic=serviteur.

potronic=monnaie divisionnaire en argent.

postelnic=chambellan de la Cour princière.

rîzceşi=copropriétaires.

răzor=terrain de culture d'une étendue déterminée.

schit=ermitage.

seimen=mercenaire étranger servant dans le corps d'infanterie affecté à la garde du Prince.

seliște=emplacement d'un village abandonné.

spătar=porte-épée du prince.

spătăre=petit dignitaire subordonné au *spătar*.

spătăriță=l'épouse du *spătar*.

staroste=chef administratif d'un district.

stolnic=dignitaire chargé du service de la table princière.

sulger=intendant des viandes pour la Cour princière.

șetrar (*șătrar*)=dignitaire qui veillait sur les tentes princières.

șoltuz=bourgmestre.

șoltuzoaie=l'épouse du *șoltuz*.

ștează=auge où l'on foule les tissus de laine.

Țara de Jos=la partie sud-est de la Moldavie.

Țara de Sus=la partie nord-ouest de la Moldavie.

ureadnic=bailli; voir aussi *ispravnic*.

uricar=écrivain de chartes.

vâtaf=intendant.

vătămă=dirigeant du village.

vistiernic=trésorier général de l'Etat.

Vistierie=trésorerie.

vornic=chef administratif du district où siégeait une cour princière.

vorniceasă=l'épouse du *vornic*.

vornic de gloată/Poartă=dignitaire subordonné au *vornic*.

*
* *

1. 4 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Miron Ciogolea le droit de propriété sur deux *fălci* de vigne à Cotnari, situées en Dealul Voievodului, avec une moitié de cave en pierre, qui lui ont été vendues par le capitaine Andronie Bogdan et son épouse, Irina.

2. A-B <Avant le 5 janvier 1635>. L'ancien <grand> *vornic* Ionașeo Cujbă, l'ancien *comis* Duca, et d'autres mettent au courant le prince au sujet de la délimitation des villages de Stăniilești, avec le *cut* de Rusi, la propriété de l'ancien grand *vornic* <Ionașeo> Cehan, et de Sterpeni, avec le *cut* de Munteni, la propriété du *vistiernic* Gheorghe Roșea, les deux ayant des étangs sur les rives de Prut.

3. 5 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roșea le droit de propriété sur le village de Sterpeni, avec les *cuts* de Munteni et de Măicani, et les étangs se trouvant sur leur territoire, à la suite de procès qui lui avait été intenté par l'ancien grand *vornic* <Ionașeo Cehan>, le propriétaire du village voisin, Stăniilești.

4. 9 janvier <1635>, Iassy. Le grand *medelnicer* Simion Gheuca et son épouse, Maria, font don au monastère de Pingărați de quatre *fălci* de vigne à Cotnari, sur Ulița Înfundată, ainsi que d'un pressoir et d'une cave dans le bourg. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

5. 9 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur la maison du logothète Iureo, située dans le bourg de Suceava.

6. 9 janvier 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au fils de Tiron Cueoranul le droit de propriété sur une huitième du village de Platonești, perdue par Ionașeu Buchilă, coupable d'avoir tué le père de Tiron, ainsi que sur d'autres parties du même village, qui entrent dans son patrimoine.

7. 11 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur quatre *fălci* de vigne à Cotnari, sur Ulița Înfundată, avec pressoirs et cave, comme dons de la part du grand *medelnicer* Simion Gheuca et de son épouse, Maria.

8. 11 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *medelnicer* Simion Gheuca le droit de propriété sur certaines parties du village de Băcani, avec moulins sur Smila, district de Tutova, achetées à Ilnat et à son épouse, Draga.

9. 13 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Biserieani le droit de propriété sur un tiers du village de Feteinghești, district de Putna, avec emplacement de moulin et vignes, comme don de la part de l'ancien logothète Evstratie, ainsi que le droit de propriété sur deux emplacements de moulin situés sur Gîrla Marc a Putnei, achetées aux fils de l'ancien *vornic* Nădăbăișo.

10. 14 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac Stircea le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes, achetés à Dumitra, épouse du *comis* Gheorghe, pendant le regne de Gașpar <Grațiani>.

11. <Avant le 15 janvier 1635>. Le prieur Ghelasie et l'assemblée du monastère d'Agapia se constituent en témoins à l'occasion du partage de la fortune de Maxin Popovici et de son épouse, Sofiana, dont une moitié est revenue au monastère. (Avec photocopie en annexe, pl. I).

12. 15 janvier 1635 (7143), Iassy. Le prieur Ghelasie, avec l'assemblée du monastère d'Agapia, et d'autres avouent avoir partagé de moitié la fortune restée de Maxin Popovici, avec le beau-frère de celui-ci, Nacul Brut, en lui restituant une maison du village de Năvrăpcești, qui représentait le dû de sa sœur, Sofiana. (Avec photocopie en annexe, pl. II).

13. 15 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une huitième d'une *casă* au village de Săoani, avec une partie de l'emplacement de moulin sur Siret, avec des étangs et des prés, achetés à Ionașco de Săoani.

14. 15 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur deux *fâci* de vigne au village de Băiceni, achetées à Pașco et à son frère, Căzacul, les fils de Ștefan Blendea.

15. 15 janvier 1635 (7153), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au moine <Visarion> Bogza le droit de propriété sur les villages de Lălești et de Căcăceni, situés sur Cracău, district de Neamț, en indiquant leurs confins; c'étaient d'anciens villages princiers, donnés au *clucer* Bogza par le prince Aron.

16. 15 janvier <1635 - 1637>, Iassy. Le prieur Gherasim et l'assemblée du monastère de Pobrata avouent avoir fait don au *vistiernic* <Vasile> Banul et à son beau-frère, Simion Mihăilescul, de la *seliște* de Coșcești, district de Cîrligătura, donnée au monastère par le *șetrar* Mihul, en échange des chevaux et des moutons.

17. 18 janvier 1635 (7143). Mention concernant le partage des hoiries du village de Costinești, qui avaient été en possession d'Isac et de son épouse, Mărica.

18. 23 janvier <1635-1651, Iassy>. Gavril <Coci> hetman et *pîrcălab* de Succava juge le litige entre les monastères d'Aron Vodă et de Hlincea, au sujet d'un esclave tzigane, en prononçant le verdict en faveur du premier.

19. 24 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au deuxième logothète Racoviță Cehan et à son frère, Apostol, le droit de propriété sur une partie du village de Prigorcenii, achetée au *diac* Toader de Portari.

20. 24 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu enjoint aux *dregători* du district de Vaslui de ne pas obliger à payer des impôts et aux services trois *poslușnici*, un jardinier et un apiculteur d'ermitage de Racovița, ceux-ci, étant exemptés par le prince. (Avec photocopie en annexe, pl. III).

21. 24 janvier 1635 (7143). Ghervasia, la belle-mère d'Istratie et de Nicoară, vend au prêtre Căldare un tiers du village de Părtănoși, pour deux vaches avec des veaux, un *caș* de cire et cinq ducats.

22. <Après le 24 janvier 1635>. Gheorghie et Măria, les enfants du *vornic* Lupul <Hăbășescul>, portent avec leur mère une partie de la fortune héritée: les vignes de Iassy, de Hîrlău et de Cîrjești, les *bucate* et les objets précieux.

23. 25 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu accorde à Hilimon Zahul la possession de la *seliște* Păltiniș, à condition que celui-ci restitue à l'ancien *pîrcălab* Tudori la somme de 72 ducats dont il l'avait achetée à <Cristina>, l'épouse de Gheorghe <Lozonchi>, ancien *pîrcălab* de Hotin.

24. 26 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu accorde à Vasile Murguleț la possession d'une partie du village de Merești et le droit de prélever la dîme.

25. 27 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu accorde à l'ancien *postelnic* Dobre la possession du village de Lucoviți et d'une partie du village de Mamuriniț, situés dans le district de Cernăuți.

26. 29 janvier 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Platonești, <district de Succava>, avec enlèvement de moulin sur Șomuz.

27. 30 janvier <1635>. La femme de Stratulat vend à son gendre, Iordachi, la moitié du village de Futilești de Sus, sur Elan, district de Fălciu.

28. 5 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Vasile Corlătescu et à ses frères le droit de propriété sur les villages de Jigălia, de Fintincele, de Horești, et d'Urdești, ainsi que sur deux *seșiști*, l'une située en aval du village de Găgești, et l'autre, nommée Bustești, au bout de Piscul. De plus, il confirme à celui-ci et à son épouse, Anasia, le droit de propriété sur certaines parties du village de Turbătești, district de Cîrligătura, et sur un emplacement de rucher dans le territoire du village de Budești.

29. 8 février 1635 (7143). Le voïevode Vasile Lupu écrit au *vătaf* vigneron, Săndel Tofilovici.

30. 9 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à l'ancien logothète Tăutul et à Onciul Iurașcovici de délimiter et de marquer les parties du village d'Onut, qui ont constitué l'objet d'un procès entre Isac Stîrcea et Gheorghie de Carapciu, et de partager, en même temps, les serfs arrivés de l'étranger. (Avec photocopie en annexe, pl.IV).

31. 12 février 1635 (7143). Le voïevode Vasile Lupu confirme le droit de propriété au grand *armaș* Toader Petriceaico sur plusieurs parties du village de Corlăteni, district de Dorohoi, avec étang dans le guéret du village et pourvu d'un emplacement de moulin dans Jijia, achetées à Măricuța et à Agafița, les filles de Gheorghe Albotă, et à la nièce de celui-ci, Nastasia. (Avec photocopie en annexe, pl.V).

32. 12 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au <grand> *armaș* Toader Petriceaico le droit de propriété sur certaines parties du village de Șileșcul de Sus, district de Dorohoi, reçues de Dumitrașco de Tureatca, pour les 120 écus, dont avait aidé la femme de celui-ci, Antemia.

33. 12 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu fait don au salpêtrier Nicolae du village de Balasinești, district de Hotin.

34. A - B 15 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu décide qu'Isac Stîrcea paye à l'ancien grand *vornic* Gavrilăș <Mateiaș> tout le dommage (argent, vêtements précieux et argenteries) fait à ce dernier à Hîrlău, au temps où le voïevode Miron Barnovschi s'était réfugié vers la Pologne.

35. 15 février 1635 (7143). Ursul, fils de Miron, avoue avoir vendu à Mihai Ungurul, à Paradis <Saula> et à Toader <Ștefan> sa part du village de Băloșeni, sur Jijia.

36. 17 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur six *fîrtaie* de vigne à Cotnari, situés dans Dealul lui Laslău, achetés à Grozava, l'épouse de l'ancien grand *șetrar* Stratul Bolea, et à leurs enfants.

37. 18 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *diac* Alecsandru le droit de propriété sur une partie du village de Vereșeni, avec emplacement de moulin sur Moldova, district de Suceava, achetée à Gavril, fils de Lelea de Mihăești.

38. 20 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand logothète Ionașco Ghenghea et à ses enfants les confins du village de Negrești, situé sur Bîrlăzel, qui avaient été marqués par le *vornic* de *gloată* Tecman.

39. 25 février 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *diac* Dumitrașco le droit de propriété sur un quart du village d'Epotești, avec emplacement de moulin dans Sitna, racheté par son père de Roman Cocoranul, ainsi que sur une autre partie, achetée, elle-aussi par son père, à Suilă.

40. 25 février 1635 (7143). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Dumitrașco Șoldan, <grand> *vornic* <de Țara de Sus>, le droit de propriété sur le village de Platonești, <sur Șomuz, district de Suceava>.

41. 26 février <1635>, Bîrlad. Le bourgmestre Iorga et les 12 échevins du bourg de Bîrlad attestent que Ștefan, fils de Maței de Pogănești, a vendu à Arion Talger sa part des villages de Pogănești et de Polocinești.

42. 27 février 1635 (7143), Iassy. Le *visitemic* Vasile Banul fait don au monastère de Bisericanii de la moitié du village de Hăsnășeni, district de Cîrligătura, avec un emplacement de rucher et de la jachère de vigne, après avoir donné à son frère, Maximian, et à ses socurs, Anușca, Irina et à d'autres, en échange de leurs parts de ce village, ses parts des villages de Bărboși, de Melintiești et de Căcărădeni.

43. <Après le 27 février 1635>. Le *vistiernic* Vasile Banul communique au prieur et aux moines du monastère de Bisericani qu'il a renouvelé l'acte de donation pour la moitié du village de Hăsnășeni, district de Cîrligătura, et qu'il leur envoie 15 écus pour lui officier trois cents liturgies.

44. 28 février 1635 (7143). Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'*uricar* <Strătulat> Borăleanul le droit de propriété sur une partie du village de Pitulușeni, sur Dolina, district de Hîrlău, en indiquant ses confins, achetée à Stanca, l'épouse d'Isac Mătieșescu, et à ses fils.

45. Mars 1635 (7143). Ileana, fille de Coste d'Oșești, nièce de Dolca, vend à Porcea et à Postolache une partie du village d'Oșești, sur <Stebnic>.

46. 1er mars 1635 (7143), Iassy. Le grand logothète Pătrașco Bașotă, Savin Prăjescu, grand *vornic* de Țara de Jos, et d'autres grands dignitaires et boyards de la Cour princière attestent que le *vornic* de *gloată* Neaniul a acheté deux esclaves tziganes à Procopie, à Ionașco, à Gligorie et à Erina, les enfants de Dumitrașco Grama, arrière ne-petits-fils de l'ancien grand *armaș* Oprea. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

47. 2 mars 1635 (7143), Iassy. Savin Prăjescu, grand *vornic* de Țara de Jos, fait don à son neveu, l'ancien logothète Pătrașco Ciogolea, et à son épouse, Maria, d'un emplacement, avec une cave de pierre, situé dans Ulița Mare, au bourg de Iassy. Cet emplacement lui avait été donné par le prince Vasile Lupu.

48. 3 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *vornic* de *gloată* Neaniul le droit de propriété sur deux esclaves tziganes, achetées à Procopie, à Ionașco, à Gligorie et à Erina, les enfants de Dumitrașco Grama, arrière-petits-fils de l'ancien grand *armaș* Oprea.

49. 3 mars <1635, Iassy>. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Ponici, fils de Simion Ungurășanul, à <Ghenea et à Avăr>, ainsi qu'au prêtre Gheorghe Găinaș le droit de propriété sur le village de Bungești, situé sur Pîrîul Negru, tout en lui indiquant les confins, chaque possesseur recevant un tiers du village.

50. 4 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au prêtre Ștefan, de l'Eglise princière <de Iassy>, le droit de propriété sur un quart du village de Horilești et sur un terrain situé à la source de Voloca, avec un terrain de pré, ainsi que sur la clairière de Cașuțile, avec un terrain de pré, achetées à Nicon, à Necchifor et à d'autres, les neveux de Fratei.

51. 5 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata le droit de propriété sur le terrain avoisinant, en indiquant ses confins, ainsi que sur Heleșteul lui Mihail, situé dans le territoire du bourg de Iassy, autorisant, en même temps, le monastère de prélever la dîme des vignes plantées sur son domaine par des habitants du bourg de Iassy.

52. 5 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu communique à l'ancien *vornic* Nițul que Pantul de Perescina a reçu de Guroae et de Negrescul leurs parts du village d'Epureni, pour récupérer le vol de neuf juments, commis par Poiană, fils de Guroae:

53. 9 mars 1635 (7143). trîfan, avec l'accord de son épouse, Odochia, fait don à Schitul lui Partenie, situé à Babe, d'une vigne abandonnée, dans le village de Scorțești. (Avec transcription en annexe).

54. 10 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Ionașco Cehan, ancien grand *vornic* <de Țara de Jos>, et à l'ancien *comis* Duca le droit de propriété sur le village de Novaci, district de Fălciu, ancien village princier, appartenant au territoire du bourg de Huși, donné à ceux-ci par le voïevode Ștefan Tomșa, en échange de l'argent dépensé par le *ban* Enachi Catargi, à Țarigrad, pour les besoins du pays. En même temps, il confirme, à Ionașco Cehan seulement le droit de propriété sur la *seliște* de Stănilăești, "ou il y a eu six moulins princiers dans un seul édifice", dans le même district, - ancienne *seliște* princière, avec circonscription des villages, qui lui avait été donnée par le voïevode <Miron> Barnovschi, en échange d'un beau cheval envoyé au "roi hongrois", - et sur les villages de Voloseni, de Măicani et de Cerbican, de la même circonscription, offerts par les voïevodes Ștefan Tomșa et Radul <Mihnea>, en échange de l'argent utilisé "pour les besoins du pays", ainsi que sur certaines parties achetées du village de Dolhești, le même district, et sur la moitié du village de Codăești, district de Vaslui, avec emplacement de moulin et de *piuă* sur Dobrovă; enfin, on lui confirme la propriété sur plusieurs esclaves tziganes, reçus du voïevode Miron Barnovschi, en échange

d'un "bon cheval", fait don "pour les besoins du pays". (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

55. 10 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au second *postelnic* Bălan Hațimirschi le droit de propriété sur le village de Săuceni, district de Hotin, avec étang et emplacement de moulin, acheté à l'ancien grand douanier Condre.

56. 11 m a r s 1635 (7143), B î r z e ș t i. Le *vornic de gloată* Neaniul se constitue en ternois lors de la délimitation de la partie du village de Bîrzești, due à Costantin, partie achetée à l'ancien douanier Manolache.

57. <A v a n t le 14> m a r s 1635 (7143). Tudori, ancien *pîrcălab* <de Hotin>, vend à Avram de Lucăceni le village de Solominca, situé sur Cotela.

58. 14 m a r s 1635 (7143). Le voievode Vasile Lupu confirme à Avram de Lucăceni le droit de propriété sur le village de Solominca, sur Cotela, acheté à Tudori, ancien *pîrcălab* <de Hotin>.

59. 17 m a r s <1635-1636>, I a s s y. Antimia, fille de Simionel, vend à ses frères, Costantin, Dociul et d'autres, sa part d'hoirie du village de Soloneț (de Comănești ou de Dărmănești), ainsi que des serfs.

60. 19 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Grama le droit de propriété sur un terrain du territoire de Țîrgul Frumos, qui lui avait été donné par le voievode Moise Movilă, en échange de l'argent offert pour les "besoins du pays", tout en indiquant les confins.

61. 22 m a r s 1635 (7143), D u r n e ș t i. Ionașco Mironescul de Sinehău et son épouse, Agafița, vend la part appartenant à celle-ci du village de Corlăteni au grand *armaș* Toader Petriceaico, pour du bétail et des ruches.

62. 23 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericanî le droit de propriété sur la moitié du village de Hăsnășeni, district de Cîrligătura, avec emplacement de rucher et des vignes, donnée par le *vistiernic* Vasile Banul, avec l'accord de son frère et de ses sœurs. (Avec photocopie en annexe, pl.VI).

63. 23 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au *vornic* <de gloată> Neaniul le droit de propriété sur la part d'Isaico, du village de Tomești, à la suite du procès avec Vasile et Cozma, les fils d'Odochia Iachimoe.

64. 24 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur plusieurs "case", du village de Săoani, district de Roman, sur certaines parties achetées, dans les villages d'Oncești, de Văscăni et de Dănceni, sur un terrain du territoire du bourg de Șcheia, sur Siret, hérité de son oncle, le *vistiernic* Simion Stroici, et sur la *seliște* de Dădești, sur Sîrca, en indiquant les confins des deux dernières possessions, ci dessus mentionnées.

65. 24 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Toader le droit Toader de propriété sur deux parties achetées, au village de Stîncești, district de Hîrlău, avec des étangs et des jardins, ainsi que sur un terrain du territoire du même village, qu'il avait gagné à la suite d'un procès avec les villages de Ruși et de Popouți.

66. 24 m a r s 1635 (7143), <I a s s y>. Le voievode Vasile Lupu confirme à Irîmia la possession d'une partie du village de Țîmpești, district de Roman, à la suite du procès avec Iacov Moșoc.

67. 24 m a r s 1635 (7143), C o d ă e ș t i. Istratic, Lazor de Glodeni et d'autres attestent qu'Ionașco Cehan, <ancien grand> *vornic* <de Țara de Jos>, et son épouse, Nastasiia, ont acheté à Ileana, à Acsinia et à d'autres, les nièces du *postelnic* Purcel, certaines parties du village de Dușești.

68. 25 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericanî le droit de propriété sur le terrain avoisinant, délimité par l'<ancien> grand logothète Dumitrașco Ștefan et d'autres, sur le village de Vinători, avec des moulins sur Bistrița, district de Neamț, donation de Maria, l'épouse du *postelnic* <Dumitrache> Chirîță, sur la moitié du village de Șendrești, sur Bistrița, district de Bacău, avec emplacement de rucher, achetée à Candachia, l'épouse de l'ancien grand *vornic* <Dumitru> Goia, sur un tiers du village de Feținghești, district de Putna, avec emplacement de moulin sur Gîrla Putnei et avec des vignes, donation du logothète Eustratic <Dabija>, sur certaines parties achetées au village de Cîndești,

dans *Cîmpul lui Dragoș*, ainsi que sur deux emplacements de moulin sur *Gîrla Mare a Putnei*, achetés aux fils de l'ancien grand *vornic* <Drăghici> Nădăbaico.

69. 25 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* de *gloată* Neaniul le droit de propriété sur des parties achetées au village de Tomești, district de Cîrligătura, ainsi que sur les villages de Șirăuți, ancien village princier, du territoire du bourg de Hotin, fait don par le voïévode Alexandru Iliș, et Rediul, de même ancien village princier, de la circonscription du bourg de Troțuș, que lui a fait don le voïévode Moise Movilă, pour quatre "bons" chevaux, offerts pour couvrir "les besoins du pays".

70. 25 m a r s 1635 (7143). Fortuna, le *pîrcălab* de Neamț, atteste que Gligorie, fils de Vasile et d'Anghelina de Mușetești, a payé les ruches qu'il avait volées aux habitants des villages de Prăjești et de Rușciori, alors qu'en échange de *gloaba* princière, qui lui avait été payée par le *pîrcălab* <Ștefan> Bechea, ses parents ont donné à ce dernier leur hoirie du village de Bogdănești.

71. 25 m a r s (1635-1653) (71..). Gligorie Căpățînă, Iftodie et d'autres attestent que Ursul, qui a été esclave de Nădilă, a vendu sa part du village de Grădinari à Bosanciu, à Nichita et à d'autres. (Avec photocopie en annexe, pl.VII).

72. 26 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ieremia Murguleț et à son épouse, Candachia, le droit de propriété sur les parties héritées et achetées des villages de Păușești, avec des moulins sur le ruisseau Carul, district de Cîrligătura, de Dărmănești, sur Suceava, et de Liteni, sur Șomuz, dans le district de Suceava, ainsi que sur deux *fălci* de vigne à Cotnari, sur Dealul Piscop.

73. 26 m a r s <1635>, I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ștefan de Mărgineni le droit de propriété sur un terrain nommé Trebeșul de Sus Romănesc, à la suite du procès contre son gendre, Costantin.

74. 26 m a r s 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu donne en possession à Zbiera l'étang Huțul.

75. 26 m a r s 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu, pour la séparation du village de Văcotești du territoire du village de Mînjăști.

76. 27 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabas, du bourg de Iassy, le droit de propriété sur les villages faits don par le *postelnic* Enache: Gubănești, "où a été Tîrgul Sărății", avec un terrain du territoire du village d'Albotești, Drujeni, Budești, Furtești et Vlăsinești, tous du district de Chigheci, Stolniceni, avec les hameaux Stroiceni, Vlăsineasa et Scumpia, Șetrăreni, district de Iassy, et Gligeni, district de Soroca.

77. 27 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *sulger* Gheorghe Arapul le droit de propriété sur les villages de Sacalișăști et de Căcăceni, anciens villages princiers, soumis aux circonscriptions des bourgs de Neamț et, respectivement, de Piatra, sur la moitié du village de Petrești, sur des parties des villages de Mărășăști, de Durnești, de Mănăilești, de Mogoșăști et de Sîrbi, tous dans le district de Neamț, ainsi que sur quatre *fălci* de vigne à Cotnari, sur Dealul Mîndru et Dealul Piscop.

78. 27 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au logotète Pătrașco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, le droit de propriété sur les villages de Hudeștii Mari, sur Bașeu, district de Dorohoi, et de Măteuți, sur Dniestr, district de Soroca, ainsi que sur une moitié du village situé sur Dealul Domnesc, <à Cotnari>, avec six *fălci* de vigne, situées à La Șură, don du voïévode Moise Movilă; de même le voïévode fait don au même et à son beau-frère, Simion Țira, du village de Scubenți, ancien village princier, du territoire du bourg de Hîrlău; en même temps, il fait don au même et à son épouse, Maria, du village de Costești, sous Cozance, avec emplacement de moulin sur Jijia, district de Hîrlău, soumis à la circonscription du bourg de Botoșani, de plusieurs vignes à Cotnari, et de deux familles d'esclaves tziganes.

79. 1er a v r i l 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *sulger* Strățulat le droit de propriété sur une moitié achetée du village de Futești, district de Fălciu.

80. 1er a v r i l <1635-1641> (714..). Le voïévode Vasile Lupu accorde à Vasili et à Gligorașco la possession d'un moulin au village d'Oțești.

81. 8. 4 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Voroneț de poursuivre les tziganes qui s'étaient enfuis.

82. 4 a v r i l 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au moine <Visarion> Bogza et au *sulger* Gheorghe Arapul le droit de propriété sur le village de Căcăceni.

83. 4 avril 1635 (7143), Glodeni. Zaharia, fils de Bilțu, petit-fils de Pășcan, vend à Istratie de Glodeni sa part du village de Pășcani, <sur Cuștina, district de Vaslui>, avec emplacements de rucher et de moulin.

84. 5 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur le village de Scînteia, avec des clairières, et sur la *seliște* de Petrești, sur Rebricea, district de Vaslui.

85. 5 avril 163<5>-163<6> (714<3> - 714<4>), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur certaines parties du village de Căpotești, avec emplacement de moulin sur Stăvnic, district de Vaslui, achetées à Ionașco Capotă et à ses petits-fils, arrière-petits-fils de Marco Capotă, ainsi que sur certaines parties de *seliște* d'Ostăpșești, avec moulin sur Rebricea, du même district, achetées à Ana, a son frère, Procopie, et à leurs parents.

86. 5 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions les *poslușnici* du monastère de Pingărași et les met sous la juridiction du prieur.

87. <5-7 avril> 1635 (7143). Le voïevode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions quatre *poslușnici* du monastère <de Văleni>.

88. 7 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions huit *poslușnici* du monastère de Solca et les met sous la juridiction du prieur.

89. 7 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions huit *poslușnici* du monastère de Moldovița et les met sous la juridiction du prieur.

90. 7 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Nearnț le droit de propriété sur le village de Piscul, district de Tecuci, alors qu'au monastère de Bistrița il confirme le droit de propriété sur le village de Mogești, district de Covurlui, tous les deux situés sur Siret, à l'embouchure de Sohului, en indiquant la délimitation faite par le *spătar* Stan. (Avec photocopie en annexe, pl.IX).

91. 8 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère d'Agapia, à la suite du procès avec le monastère de Golia, le droit de propriété sur un emplacement de moulin et de rucher sur le territoire de Piperești/Chiperești, sur Jijia, à l'embouchure de Bahlui, ancien village princier, soumis à la circonscription du bourg de Iassy. (Avec photocopie en annexe, pl.X).

92. 12 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Hangu le droit de propriété sur des moulins et un étang sur Bahlucș, dans le territoire de Țirgul Frumos, district de Cîrligătura.

93. 12 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *diac* Dumitrașco Fulger et à son épouse, Mărica, la nièce de Griga Hincovici, le droit de propriété sur les parties héritées et achetées au village de Voroncouți et sur les parties achetées de *seliște* Lupșeni, district de Sorocea, et du village de Toderești, district de Cîrligătura, ainsi que sur le rucher "où avait été emplaced la cellule du moine Drăgan Șepteș", sur le territoire du village de Șepteșeni, le même district, reçu de Chelsia, avec l'accord de son mari, Condrea Malici, et des ses fils, Lupul et Iliăș.

94. 14 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Pătrașco Albotă, à son fils, Gheorghită, et à son gendre, Prodan, le droit de propriété sur la moitié du village de Vlădeni, sur Jijia, district de Dorohoi, à la suite du procès avec Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan, grand *vornic* de Țara de Sus, et avec d'autres, tous neveux du hetman <Isac> Balica, et à la suite du serment des membres de la famille Albotă ("Albotești").

95. 16 avril 1635 (7143). Dumitrașcu d'Ilișăști, Pintelei Barboțchi de Becești et d'autres se constituent en témoins lors du partage des hoiries des villages de Godinești et de Țirnauca, district de Cernăuți, de Borăuți et de Giunești, district de Hotin, et de Corlăteni, district de Dorohoi, entre Dumitru, Vasile et d'autres, les enfants de Tiron, et entre leurs parents, tous étant les arrière-petits-fils de Drăgășan le vieux et de Magoș.

96. 16 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Mitrofan, évêque de Roman, le droit de propriété sur le village de Brătuleți, district de Nearnț, à la suite du procès avec les parents du hetman Isac Balica. L'évêque avait acheté ce village à Aronescul.

97. 17 avril 1635, Iassy. Savin Prăjescul, grand vornic de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan, grand vornic de Țara de Sus, et leurs parents avouent qu'ils n'ont pas droit de possession sur le village de Brătulești, district de Neamț, vu qu'il ne provient pas des hoiries du hetman Isac Balica, et ils sont d'accord de le céder à Mitrofan, évêque de Roman, qui l'avait acheté à Aronescul.

98. 19 avril 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac et à Nicoară le droit de propriété sur le village de Plopeni, pour lequel ceux-ci ont intenté un procès aux parents du hetman Isac Balica.

99. 22 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionașcu Covrig le droit de propriété sur un emplacement de rucher, situé dans le village de Toporăști, qui a constitué l'objet d'un procès contre Andonic, de même que sur une partie du même village que Ionașcu Covrig et sa belle-soeur, Tudosia, ont reçu comme don de la part de Covrig, fils de Trifan.

100. 23 avril 1635 (7143), <Bîrlad>. Le bourgmestre Martin et les 12 échevins du bourg de Bîrlad attestent que Tuda, le vătămă Ion Bujeniță et d'autres răzeși de ceux-ci ont vendu à Gligorie Maței Roșca leur part du village de Dienescești, sur Tutova.

101. 25 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand vistiernic Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur le village de Tămăduiani, sur Siret, district de Suceava, ancienne possession du hetman Isac Balica.

102. 26 avril 1635 (7143). Brohnicu et sa soeur vendent au second armaș Ștefan le village de Ciutești.

103. 29 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionașco Popescul, pîrcălab de Ștefănești, le droit de propriété sur le village de Murguceni, district de Iassy, à la suite du procès contre les parents du hetman Isac Balica.

104. 29 avril 1635 (7143), Iassy. Savin Prăjescul, grand vornic de Țara de Jos, Dumitru Șoldan, grand vornic de Țara de Sus, et d'autres parents du hetman Isac Balica avouent avoir fait don au troisième logothète Toderașco <Ianovici> de la seliște de Gîrbeni, district de Dorohoi, avec emplacement d'étang et de moulin sur Bașcu. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

105. 30 avril 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au diac <Dumitrașco> Ponici de Rugășești et à ses parents le droit de propriété sur les villages de Socrujeni, de Bisericani, de Sfetcouți et de Vlădeni, ainsi qu'une moitié de chacun des villages de Zaluceni et de Hrișeni. De plus, il confirme à Milintiana <Șaidiroaia>, fille de Tudoran, nièce de Ponici, et à ses parents le droit de propriété sur le village de Hilișău, district de Dorohoi.

106. 2 mai 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Antemia, l'épouse du logothète Cîrștian, et à ses fils, Ionașco et Gheorghîță, le droit de propriété sur le village de Lămășeni, district de Suceava, à la suite du procès intenté à Tofana, l'épouse de l'uricar Costantin, ainsi qu'à son fils et à ses gendres.

107. 2 mai 1635 (7143), Iassy. Savin Prăjescul, grand vornic de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan, grand vornic de Țara de Sus, et d'autres parents du hetman Isac Balica avouent avoir cédé au grand vistiernic Iordache <Cantacuzino> le village de Tămăduiani, sur Siret, ancienne propriété d'Isac Balica, pour la bonne raison que Iordache <Cantacuzino> avait acheté ce village d'abord au voïévode Miron Barnovschi, ensuite au voïévode Moise Movilă; il y avait bâti un manoir et des moulins. (Avec transcription en annexe).

108. 5 mai 1635 (7143), Iassy. Les grands boyards attestent que Mărica Todereasă, fille de Zubco, avec son fils, Vasilie, et d'autres, ont vendu au hetman Gavril <Coci> une moitié du village de Todireni, district de Hîrlău. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

109. 6 mai 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à <Eustratie> Dabija, staroste de Putna, le droit de propriété sur deux ogoare du village de Domnești, district d'Adjud, achetés à Vasile Bobul.

110. 7 mai 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à <Eustratie> Dabija, staroste de Putna, le droit de propriété sur un emplacement de moulin, dénommé Vadul lui Pușcă, situé au haut part du village de Stoești, acheté à Tudora et à Avrămia, petites-filles d'Oțel.

111. 8 mai 1635 (7143), Zmiiani. Ștefan, fils de Buciumoac, vend à religieuse Dochia son hoirie du village de Strîmba. (Avec transcription en annexe).

112.9 m a i 1635 (7143) I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu invite l'épouse de <Dumitru> Goia à Suceava pour lui payer la somme due pour le village que celle-ci lui avait vendu. (Avec transcription en annexe).

113.9 m a i 1635 (7143), I a s s y. Todosia, fille d'Avram, vend à Gherghel, ancien *pîrcălab* de Bacău, et à son épouse, Dragonca, la part de son grand-père, Ștefan, du village de Lăzești, sur Siret, district de Neamț. (Avec transcription en annexe).

114.10 m a i 1635 (7143). Le prêtre Chicoș fait don au monastère d'<Aroneanu> d'une vigne, alors que pour une autre, il reçoit une *cratefă*. (Avec photocopie en annexe, pl.XI).

115.13 m a i 1635 (7143). Zaharia, fils de Bilțu, sa soeur, Dorofția, et sa nièce, Mărica, vendent à Istratic de Glodeni une partie du village de Pășcani, <sur Cuțitna, district de Vaslui>. (Avec transcription en annexe).

116.13 m a i 1635 (7143), C o d ă e ș t i. Nastasia et Ana, les filles de Dumitru Purcel, vendent à l'ancien grand *vornic* <Ionașco> Cehan une partie du village de Codăești.

117.15 m a i 1635 (7143). Gligorie et son frère, Dumitru Șandru, vendent à Ionașco Căpățînă, *bîrău* de Ocnă, leur part de la *seliște* de Mănești et de Groapa cea Mare.

118.16 m a i <1635-1651>, I a s s y. Gavril <Coci> hetman et *pîrcălab* de Suceava ordonne à ses serviteurs du district d'Orhei de "laisser tranquille" le serf tzigane Neanul, propriété du fils de l'ancien grand *vornic* Lupul Hăbășescul. (Avec photocopie en annexe, pl.XII).

119.20 m a i 1635 (7143). Mention concernant l'achat d'une moitié du village de Buruenești, <district de Roman>.

120.21 m a i 1635 (7143), I a s s y. Gavril, Pană et leur soeur, Nastasia, les enfants d'Irina, vendent à Toader Ștefan, à Parades Saula et à Mihai Ungurul leur part du village de Băloșeni, sur Jijia.

121.24 m a i 1635 (7143). Dumitrașco Șăptelici, son épouse, Gaftona, ainsi que leur gendre, Ștefan <Murguleț>, et son épouse, Zlata, partagent leur possession du village de <Văscăuți, district de Suceava>.

122.25 m a i 1635 (7143), S u c e a v a. Evloghie, évêque de Rădăuți, avec le prieur et l'assemblée du monastère de Solca, avouent avoir restitué aux parents du hetman Isac Balica les villages de Lujeni et de <Și>peniți, district de Cernăuți, de Dumeni, district de Dorohoi, et de <Podoleni>, district de Fălciu, ainsi que cinq *fălci* de vigne à Cotnari, sur la colline de Țămbric, faits don au monastère par le voïévode Ștefan Tomșa, n'en retenant que le village de Iubănești, district de Dorohoi, reçu de la part du monastère de Sucevița, en échange du village de Hrințești, ainsi qu'une partie du village de Licina, même district, pour laquelle le monastère avait payé au vendeur, Petrea Grosul, une partie de l'argent.

123.25 m a i <1635-1637>, I a s s y. Gligorie Geapa, fils de Ionașco, et ses neveux vendent à Mihai <Ungurul>, marchand de Iassy, leur part du village de Băloșeni, <sur Jijia>.

124.28 m a i 1635 (7143), S u c e a v a. Note du *vistiernic* Dumitru Buhuș concernant la somme de 40 ducats pour laquelle, lui et le *stolnic* Grama se sont portés garants. (Avec photocopie en annexe, pl.XIII).

125.31 m a i 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'*uricar* Dumitru, ancien *vornic*, de séparer les propriétés du monastère Saint Sabas du côté des villages de Gurbănești et de Budești, faites don par le *postelnic* Enachi.

126.1^{er} <j u i n> 1635 (7143), <T r o t u ș>. L'ancien *paharnic* Nicolai Bejan, Pătrașco Solomon et le bourgmestre Condrea et les échevins de Țirgul Trotuș font connaître au prince que la *seliște* de Pleșești, l'objet d'un procès du village de Bîrsănești contre le *vornic* <de gloată> Neaniul, se trouve dans le territoire du village de Rediu, faisant donc partie de sa possession.

127.3 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Costantin Udrea Gînscă le droit de propriété sur un ancien terrain princier, du territoire du bourg de Baia, fait don par le voïévode Moise Movilă, et sur une portion d'hétraie pour l'élevage des porcs.

128.5 j u i n 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gliorghe Roșca le droit de propriété sur la moitié de la *seliște* de Petrosul, reçue de ses parents Dumitru, Ionașcu et d'autres, les petits-fils de la *vorniccasă* Chirena Zberoaia, en compensation de la dépense que le *vistiernic* avait faite lorsque leurs hoiries ont été empiétées.

129.5 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu ordonne à Gligorie Galbanul de Cozmești de retenir l'hoirie du village d'Oșești, appartenant à Ciudin et à Ioniță, les fils d'Alba, et à Vartic, en faveur de Postolache et Porcea des mêmes contrées, parce que ces derniers avaient payé aux premiers les impôts.

130.6 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu ordonne à l'*uricar* Borăleanul et à Isac Ștircea de séparer la partie du village de Șendriceni, appartenant à l'ancien *staroste* Onciul <Iurașcoviți>, et d'enquêter le litige existant entre celui-ci et le *comis* Lupul Talpă.

131.7 j u i n 1635 (7143), J o l d e ș t i. Lupul Ghianghea s'oblige de racheter les bijoux de son neveu, Ion <Cioplan>, mis en gage par son père, le grand logothète <Ionașco Ghianghea>, pouvant ainsi prendre en possession la moitié des village de Parcovă et de Sirețel, offerte par ce dernier à Ion, comme garantie. (Avec transcription en annexe).

132.8 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Piatra, fille de Gavril et de Mărica, avec son époux, Nuor, font don à l'ancien *paharnic* Pană, d'un quart du village de Zărnești, district de Covurlui.

133.10 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur Poiana Costei, du territoire du village de Bîrlești, achetée à Vasile Cenușe et à ses parents.

134.12 j u i n 1635 (7143). Le voievode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur le *seliște* d'Oleșești, à la suite du procès avec le village de Bîrsănești.

135.12 j u i n 1635 (7143). L'ancien <grand> *jîtnicer* Vasile Roșca et Eremia Murguleț avouent que l'ancien *spătar* Pătrașco Dragotă, avec son frère, Dumitru Dragotă, et autres, ont fixé les limites de leurs propriétés au village de Păușești. (Avec transcription en annexe).

136.12 j u i n 1635 (7143), H â l ă ș t i i a n i. Isac, Dumitrașco et Procopie, les petits-fils de Toșlea, avouent avoir vendu au grand *clucer* Lupul Prăjescul un esclave tzigane avec ses enfants. (Avec transcription en annexe).

137.15 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Bercea, fils de Frate, fait don à son cousin l'*juzbaşă* Costantin de Micești, de sa part du village de Brădeni.

138.19 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur un moulin dans le village de Găgești, sur Gîrla Putnei, construit par le logothète Ștefan et fait don au monastère par le fils de celui-ci, l'ancien grand logothète Dumitrașco <Ștefan>.

139.20 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme à <Eustratic> Dabija, *staroste* de Putna, le droit de propriété sur plusieurs parties du village d'Oleșești, sur Gîrla Putnei, avec emplacements de moulin, et vignes, achetées à l'ancien logothète Pavel.

140.20 j u i n 1635 (7143), <I a s s y>. Le voievode Vasile Lupu écrit à Varlaam, archevêque et métropolitain de Suceava, d'inscrire dans l'obituaire de la Métropole le logothète Iurco, vu que ses sœurs ont renoncé au droit qu'elles avaient sur maisons du bourg de Suceava, vendus à la Métropole.

141.21 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu autorise les serviteurs de l'Evêché de Huși de pêcher dans les eaux du rive de Prut, au village de Vîrîși.

142.23 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme à l'ancien *cămăraș* Ionașco le droit de propriété sur un quart du village de Neșcani, sur Bîc, district d'Orhei, avec la clairière dénommée Răcila.

143.25 j u i n 1635 (7143). Simion Pilipovschi et son épouse, Mărica, font don au *cămăraș* Isar de la moitié du village de Șerbiceni, situé sur le ruisseau de Drabiște, district de Hotin, pour sauver la vie de leurs fils, Vasile et Ionașco, coupables de pillage du sus-dit *cămăraș* et de meurtre d'un certain nombre de marchands.

144.28 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur l'étang de Țîrgul Frumos, aménagé et fait don par le voievode Miron Barnovschi, à la suite de procès contre le *vornic de gloată* Tănăsie, qui possédait deux *seliști* voisines: Ruscani et Avrămești.

145. <A v a n t l e 29 j u i n > 1635 (7143). Armanca, fille de Vasilca, petite-fille de Sion <Coșcescul>, vend à son oncle, <l'ancien *pircălab*> Ionașco Coșăscul, une sixième du village de Coșești.

146. 29 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pîrcălab* Ionașco Coșescu le droit de propriété sur une sixième du village de Coșești, sur Racova, achetée à Armanca, petite-fille de Sion Coșescu.

147. 29 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Zaharia le droit de propriété sur une partie du village d'Obric, achetée à la fille de Mihăilă Moimescul; il confirme aussi à Penteleiu la moitié de la propriété de l'*armaș* Bucur, du même village, partie reçue d'Agafia, dont elle a racheté la vie de son fils, Toader, qui avait été condamné à mort. (Avec transcription en annexe).

148. J u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur le village de Popricani, situé sur Tivova, entre les villages de Posadnici et de Cîrnicești, acheté au douanier Conde, tout en indiquant les confins.

149. J u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *pîrcălab* Onciul Iurașcovi, à l'*uricar* Borlăleanul et à d'autres de fixer les frontières entre le village de Dumeni, sur Iubâneasa, propriété de Pătrașco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, du côté des villages de Miciăușeni, de Cordăreni, de Popeni et de Săpoteni.

150. J u i l l e t 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *pîrcălab* Onciul Iurașcovi, à l'*uricar* Borlăleanul et à d'autres de fixer les frontières entre le village de Hudeștii Mari, sur Bașeu, avec les clairières situées sur Baranca et avec Novosălița Hudeștilor, ainsi que de certaines parties d'hoirie tenant du village de Bobeștii din Deal, propriété de Pătrașco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, du côté du village de Bobeștii din Vale.

151. J u i l l e t 1635 (7143). Mention concernant la vente de la moitié du village de Burucnești, <district de Roman>.

152. 1er j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le grand logothète Pătrașco Bașotă, Savin Prăjescu, grand *vornic* de Țara de Jos, Gavril <Coci> hetman et *pîrcălab* de Suceava, et Dumitrașco Șoldan, grand *vornic* <de Țara de Sus>, déposent en témoins sur un partage d'esclaves tziganes entre le *clucer* Lupul Prăjescu et Dumitru Cărăbăș.

153. 1er j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le grand logothète Pătrașco Bașotă atteste que le grand *sulger* Toma <Cantacuzino> a acheté à Pătrașco Stănilă un quart du village de Drislive. (Avec photocopie en annexe, pl. XIV).

154. 1er j u i l l e t 1635 (7143). Maria, fille d'Aftimia, vend à Margine et au *pîrcălab* Irimia une partie du village de Știuborăni.

155. 2 j u i l l e t <1635 - 1638>. Ichimașco, avec ses frères, Ursu, Andrei et d'autres, vendent certaines parties du village de Băloșești, sur Jijia, district de Iassy, à Toader Ștefan, à Mihai Ungurul et à Paradis Saula.

156. 2 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Avram de Lucăceni et à Neculai de Ghereni, à la suite de la plainte de Bălaci, fils d'Udrea, d'Ionașco Robul et de leurs *răzeși* du village de Prererița, de fixer les limites de leur village du côté du village de Balasinești.

157. 3 j u i l l e t 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitru, ancien *vornic* de Botoșani, à la suite du procès avec le monastère de Galata, le droit de propriété sur un étang aménagé par son père sur le ruisseau de Teișoara, sur le territoire du bourg de Botoșani.

158. 6 j u i l l e t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Anton de Pașcani le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans le village de Cîrstești, district de Cîrligătura, acheté à Nastasia et à ses filles.

159. 6 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le grand *medelnicer* Simion Gheuca laisse à son épouse, Mărica, la moitié de sa fortune, pour payer ses dettes, pour faire l'aumône et des donations aux monastères, ainsi que le revenu du village de Băcani, qu'ils ont acheté ensemble. (Avec transcription, photocopie, sign. et sceaux en annexe).

160. <E n v i r o n 167 j u i l l e t 1635 (7143). Isac Drujina de Piciorogani vend à Toader Balici d'Uriceni et à son fils, Simion, sa part du village de Piciorogani, district de Hîrlău.

161. 7 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au pope Nicolai de Cernești le droit de propriété sur une partie du village de Piciorogani, district de Hîrlău, avec emplacement de moulin sur Miletin, achetée à Mărica, fille de Drujine, et à ses enfants.

162. 8 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu fait don au *vistiernic* Dumitru Buhuș d'un emplacement de village, situé dans la partie d'en bas de la *Brașiște* <de Bohotin>, en exemptant de tous les impôts et corvées les hommes qu'il amènera de l'étranger où de ses villages. Ceux-ci travailleront aux moulins situés sur Jijia et sur Prut, construits par le susdit *vistiernic* sur un terrain princier, au profit du règne et du pays.

163. 8 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Marcu Blaga de Rusciori de délimiter à Loghina, fille de Ion de Bogdănești, la partie due à son père, du village de Bogdănești.

164. 9 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Pătrașco, arrière-petit-fils du *sulger* Ivanco, le droit de propriété sur trois parts du village de Căbicenii, district de Dorohoi, héritées de son arrière-grand-père, mais qui avaient été d'abord confisquées par le voïevode Miron Barnovschi pour être restituées ensuite par le voïevode Moise <Movilă>.

165. 12 juillet 1635 (7143), Meleșcani. Le *diac de vistiernie* Petrea Nîscă et Vasile Căpracea écrivent au grand logothète Pătrașco Bașotă au sujet de la délimitation des parties du village de Borăști, sur Birlăzel, héritées par le *diac* Dumitrașco, petit-fils du *pîrcălab* Tîmpea. (Avec transcription, photocopie, sign. et sceaux en annexe).

166. <Avant le 14 juillet 1635>. Ionașco Hrincoș, fils de Nastasia, arrière-petit-fils de Franțian et du *clucer* <Toader> Bucotco, vend à sa sœur, Mărica, et à son beau-frère, Dumitrașco Fulger, *pîrcălab* de Putna, sa part du village de Voroncăuți, <district de Soroca>.

167. 14 juillet 1635 (7143). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Marica et à son époux, Dumitrașco Fulger, *pîrcălab* de Putna, le droit de propriété sur une partie du village de Voroncăuți, <district de Soroca>, achetée à son frère, Ionașco Hrincoș, fils d'Anastasia.

168. 15 juillet 1635 (7143), Iassy. Petrea Bugulețea, fils de Cîrstina, vend au *postelnic* Ionașco Prăjescu une sixième du village de Petrești, sur Jijia, district de Dorohoi. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

169. A-B. 15 juillet 1635 (7143), Iassy. Vasile, fils du pape Panăș de Crăsnășeni, vend à Ostafie, fils de Pătrășcan, sa part d'un "*bătrîn*" du village de Văsiani, pour quatre ducats et un boeuf "de négoce".

170. <Avant le 16 juillet 1635>. Costantin Hăugul avoue avoir délimité à la suite de la disposition princière, le village de Mihăilești, <la propriété du monastère de Homor>, du côté des villages de Brătuleni et de Tăutești.

171. 16 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Homor le droit de propriété sur le village de Mihăilești, en indiquant ses confins, après la délimitation faite par Costantin Hăugul en venant du côté des villages de Brătuleni, de Tăutești et de Cogești.

172. 16 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Dumitru le droit de propriété sur un quart du village de Bulbuceni, acheté à Istrati, fils du *spătar*/Ion.

173. 18 juillet 1635 (7143), Iassy. Les *vornici de gloată* Neaniul et Dumitru et d'autres avouent, à la suite d'une enquête, que les parties du village de Prigorcenii achetées par l'ancien *vornic* Bolea n'ont pas été rachetées par Moisea d'Olănești et par ses parents; par conséquent, Apostol Cehan, le gendre de Bolea, et son frère, Racoviță Cehan, sont les possesseurs légitimes de ces parties, tandis que Moisea a renoncé à ses prétentions, en se contentant de la partie de Berdilă, du même village.

174. <Environ le 20 juillet 1635>. Drăgan et sa sœur, Agafia, vendent quatre *pămînturi* du village d'Onceni à Grama de ce village-là et une partie de la forêt aux frères Grama, Irimia et Ion.

175. 20 juillet 1635 (7143). Felegos vend trois *răzoare* du village d'Onceni à Vasile Croitorul.

176. 20 juillet 1635 (7143). Simion, Bejan et d'autres, les petits-fils de Păholcea, et Ioana, fille de celui-ci, vendent au prêtre Andronic certaines parties du village de Părtănoși.

177. 21 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Apostol Cehan et à son frère, le logothète Racoviță, le droit de propriété sur les parties du village de Prigorcenii, achetées par l'ancien *vornic* Bolea, le beau-père d'Apostol, à la suite du procès avec

Moisea d'Olănești et ses parents. Ainsi ceux-ci posséderont seulement la part de Berdilă, du même village.

178. 21 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à un serviteur princier de déposséder Ionașco et son frère, Căzan, d'une partie du village de Nisporești, qu'ils ont vendue au *vistiernic* Toader Boul et à son gendre, Neculachie.

179. 21 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à ses serviteurs, Necula <Maroș>a, Gligorie et d'autres, de délimiter les parts d'Ionașco de Bogdănești des villages de Hilipești et de Bahnă, empiétées par Constantin Puia, Dumitru et Drăgan.

180. 23 juillet 1635 (7143), <Iassy>. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Gheorghe Borșa le droit de propriété sur certaines parties du village de Dobrulești, sur Moldova, district de Suceava, achetées à Ignat, à Simion et à d'autres.

181. 23 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à ses serviteurs, Dodon et Grecul, de partager en trois les serfs des villages du grand *armaș* <Toader> Petriceaico, de Constantin Neboiatco et de la *jupîneasă* Neboiatcoaie, qui ont constitué l'objet d'un procès entre les trois parties ci-dessus mentionnées.

182. 25 juillet <1635>. Ionașco, fils de Coste, avoue qu'il a fait don au monastère de Pingărați de sa part d'hoirie du village de Buciumi, avec emplacement de moulin et emplacement d'étang sur le ruisseau de Galbena, pour qu'on fasse des prières pour lui et ses parents.

183. 25 juillet 1635 (7143), Iassy. Lupul Ghianghea et son frère, Dumitrașco, les fils de l'ancien <grand> logothète Ionașco Ghianghea, et Ion Ciolpan, petit-fils de celui-ci, donent au *clucer* Lupul Prăjescul, gendre du sus-dit logothète, leurs parts des villages de Sirișel, de Stolniceni et de Butești, ainsi qu'une *fălce* de vigne de Iassy, pour le rachat de certains objets mis en gage par le défunt logothète.

184. 28 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ionașco Avram et à ses frères, Ștefan et Vasilie, le droit de propriété sur deux tiers du village de Meschenești, district de Roman, sur la moitié du village de Giurcani, sur Tutova, et sur plusieurs esclaves tziganes. De même, il confirme, à Ionașco Avram seulement, le droit de propriété sur le village de Nămăești, situé à l'embouchure d'Idrici, district de Fălciu, et sur une partie d'un emplacement de moulin, situé au village de Căpotești, sur Gîrla de Jos a Putnei.

185. 28 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu autorise le grand *medelnicer* Apostol de posséder une partie du village de Băloșești, achetée à Grosul.

186. 28 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à son serviteur, Scinteie, de rendre justice à Toader de Cruce et à Isarie de Găgești, pour un quart de moulin du village de Găgești, possédé sans droit par les moines du monastère de Saint-Sabas, de Iassy.

187. 31 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu autorise le monastère de Pingărați de posséder un tiers du village de Buciumi, fait don par Ionașco, fils de Coste.

188. 2 août 1635 (7143). Le *clucer* Lupul Prăjescul, Lupul Ghianghea, Dumitrașco Ghianghea et Ion Ciolpan, les héritiers de l'ancien grand logothète Ionașco Ghianghea, partagent les hoiries héritées, en spécifiant les villages attribués au dernier: Frătești, district de Suceava, une moitié de Bîlăuți, de Dobrinăuți et de Lucoveț, district de Cernăuți, Ternauca, le même district, Costești et la *seliște* de Ruptura, district de Tutova.

189. 4 août 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne au grand *sulger* Toma <Cantacuzino> de délimiter à Ursul une partie de la clairière de Muncei, qui a constitué l'objet d'un procès contre Gheorghîță.

190. 4 août 1635 (7143), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Ursul, fils du prêtre Nichita de Vîrtop, le droit de propriété sur une partie de la clairière de Muncei, à la suite du procès avec Gheorghîță, fils d'Anușca, petit-fils de Ciolpan de Bîrlești.

191. 4 août 1635 (7143). L'*uricar* Borăleanul, Isac Stircea et d'autres font savoir au prince qu'ils n'ont pas pu établir les confins de la part du *pîrcălab* Onciul Iurașcovic, du village de Șendriceni, empiétée du côté du village de Șeleșeu, la propriété du *comis* Lupul Talpă, parce que celui-ci allait se présenter au procès devant le Conseil princier.

192. 4 août 16<3>5 (71<4>3), Cernăuți. Isac, fils de Gavril, oncle de Toader de Valeva, son neveu, Roman, et le fils de celui-ci, Costin, vendent au grand *vornic* Gavrilaș <Matciaș> un tiers du village de Valeva.

193. 5 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Isac et son fils, Crăciunaş se constituent en témoins au sujet de leurs héritiers et de la possession de certaines parties du village de Macicăuţi, en interdisant à leurs parents de prendre en possession la part de Bogdan, vue qu'ils ont amené ce dernier de l'autre côté de Danube, du village de Mecin.

194. 6 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu fait connaître au deuxième logothète Racoviţă Cehan qu'il est d'accord avec le choix de l'endroit dénommé La Corbul, dans le territoire du bourg de Vaslui, pour l'édification d'un monastère, et il le désigne comme intendent des travaux de construction, lui interdisant, en même temps, d'utiliser de la pierre de taille des décombrés de l'ancienne cour princière.

195. 7 a o û t 1635 (7143). Le voievode Vasile Lupu confirme à Eremia Dabija et à son frère, Costantin, les fils du prêtre Sava, le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes, à la suite du procès avec Todosia, fille du *vornic* Nădăbaico.

196. 7 a o û t 1635 (7143). L'ancien *pîrcălab* Costantin, Hăugul, Soltan de Mălăeşti et d'autres avouent avoir délimité, à la suite de la disposition princière, la moitié du village de Forăşti, la propriété de Vasile Balş, achetée par son grand-père, le logothète Bîrlădeanu. L'autre moitié devait entrer en possession de Nastasia, fille de Gligorcea.

197. 9 a o û t 1635 (7143), S u c c a v a. Dionisie, ancien évêque de Roman, le prier Ghedeon et toute l'assemblée du monastère de Dragomirna, avouent avoir vendu au *cupar* Ionaşco le village de Bîrsăneşti, près de Cărpeneş, district de Dorohoi, don de l'ancien grand logothète <Lupul> Stroici, pour 350 *lei*, pour terminer l'édification du monastère. (Avec photocopie en annexe, pl.XV).

198. 10 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu ordonne à Vasile Muste de surveiller que l'on acquitte au *postelnic* Furtună le prix d'une jument tuée par les serfs du *pîrcălab* Bechea.

199. 12 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme à <Nastasia>, l'épouse de Dumitraşco Solomon, le droit de propriété sur le village de Hămeiani, à la suite du procès avec le *diac* Toderăşco.

200. 12 a o û t 1635 (7143), P r ă j e ş t i. Mihăilă, le fils de Blagul, et sa nièce, Mărica, avouent avoir vendu à Dumitraşco Sechil leur part du village de Bîrjoveni, étant obligés par le fils de celui-ci, le *cupar* Neculai Sechil. (Avec photocopie en annexe, pl.XVI).

201. <A v a n t l e 13 a o û t 1635, P r i g o r e n i>. Le grand *spătar* <Grigore> Ureche, le *vistiernic* Gheorghe Roşca et d'autres communiquent au prince qu'ils ont délimité la *selişte* de Prigoreni, sur Plotoniţa, à Rediu, près de Tîrgul Frumos, la propriété du *vornic* <de gloată> Neaniul, à la suite du procès avec le *vornic* <de gloată> Tănăsie (avec l'autographe et sceau de Grigore Ureche en anexe).

202. 13 a o û t <1635>, P r i g o r e n i. Le *vornic* de *gloată* Neaniul avoue qu'il s'est mis d'accord avec le *vornic* <de gloată> Tănăsie d'entrer en possession de la *selişte* de Prigoreni, sur Plotoniţa, au dessous de Rediu, près de Tîrgul Frumos, selon la délimitation faite par le grand *spătar* Grigorie Ureche, le *vistiernic* Gheorghe Roşca et d'autres. (Avec transcription en annexe).

203. 13 a o û t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voievode Vasile Lupu confirme, à la suite d'un procès, au *vornic* de *gloată* Vasile Roşca le droit de propriété sur la moitié du village de Blăjcri, sur Bîrlad, district de Tecuci, avec la moitié du revenu de l'étang et des moulins faits par lui-même, l'autre moitié restant en la possession du monastère de Floreşti.

204. 13 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, et d'autres hauts dignitaires de la Cour princière attestent que l'ancien évêque de Roman, Dionisie, et le prier du monastère de Dragomirna, Ghedeon, d'accord avec toute l'assemblée du monastère, ont vendu au *cupar* Ionaşco le village de Bîrsăneşti, près de Cărpeneş, district de Dorohoi, avec étang et emplacement de rucher, qui avait été fait don au monastère par l'ancien grand logothète <Lupul> Stroici, pour achever l'édification du monastère. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

205. <14 - 31> a o û t 1635 (7143). Le voievode Vasile Lupu confirme au *cupar* Ionaşco le droit de propriété sur le village de Bîrsăneşti, district de Dorohoi, acheté au monastère de Dragomirna, qui l'avait reçu comme don de la part de <l'ancien> grand logothète <Lupul> Stroici.

206. 14 a o ù t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Efrim Hăjdău le droit de propriété sur certaines parties et *scîști* du village de Cetnicăuți, achetées à Tertie, à Iurașeu et à d'autres.

207. 14 a o ù t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Avram de Lucăceni le droit de propriété sur le village de Soloniuea, sur Cotela, acheté à Tudori, ancien *pîrcălab* de Hotin, tout en indiquant ses confins.

208. 14 a o ù t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Ștefan de Mărgineni de délimiter un tiers du village de Plopoasa, acheté par Pătrașco Boldescul, *pîrcălab* de Roman.

209. 15 a o ù t <1635 - 1639>, I a s s y. L'ancien logothète Pătrașco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, avoue qu'il a emprunté à Uzun Mustafa 500 *lei*, s'obligeant de restituer la somme dans un délai de cinq mois. (Avec photocopie en annexe, pl. XVII).

210. 18 a o ù t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Dumitrașco le droit de propriété sur une partie du village de Borăști, sur Bîrlăzel, district de Vaslui, à la suite du procès avec Mușa et ses parents, vue que ceux-ci ne se sont pas présentés au terme. (Avec photocopie en annexe, pl. XVIII).

211. 19 a o ù t 1535 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Avram de Lucăceni le droit de propriété sur un quart du village de Senecheuți, sur Vilia, district de Hotin, acheté à Odochia, l'épouse de Toma, ancien *vornic* de Botoșani, à son fils, Mardarie, et à d'autres, tous étant les petits-fils de Bilava.

212. 20 a o ù t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur la *scîște* de Turturești, qui a été princière, soumise au territoire du bourg de Piatra, don de la part du voïévode Moise Movilă.

213. 20 a o ù t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *clucer* Ștefan Boul le droit de propriété sur le village de Davideni, sur Moldova, district de Neamț; que son père, le *vistiernic* <Toader> Boul, a racheté au *postelnic* Talpă, en lui donnant 1000 ducats et la moitié du village de Budești, situé sur Apa Neagră.

214. 21 a o ù t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșca le droit de propriété sur certaines parties du village de Țibănești, district de Vaslui, achetées à Ionașeu et à sa soeur, Mărica, les enfants du *șetrar* Cîrstea et à d'autres.

215. 21 a o ù t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu, pour la moitié du village de Șândreni, avec un emplacement de moulin sur Stavnice, un emplacement de rucher et la moitié d'une clairière.

216. <24 a o ù t 1635 (7143), D u m e n i>. L'ancien *stolnic* Tureul, l'ancien *staroste* Oneiul Iurașcoviei et d'autres rapportent au prince qu'ils ont fixé les limites du village de Dumeni, la propriété de Pătrașco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, du côté du village de Mielăușeni, la propriété de Costantin Stîrcea, en précisant, en même temps, que l'étang situé sur la vallée de Bilauea, appartient au premier.

217. 24 a o ù t 1635 (7143) D u m e n i. L'ancien *stolnic* Tureul, l'*uricar* Borăleanul et d'autres avouent avoir fixé, à la suite d'une disposition princière, les limites du village de Dumeni, du côté des villages de Mielăușeni et de Cordăreni, en établissant que l'étang situé sur la vallée de Bilauea appartient au même village.

218. 26 a o ù t 1635 (7143). Varlaam, archevêque et métropolite de Suceava, et les évêques: Mitrofan de Roman, Evloghie de Rădăuți et Gheorghe de Huși, attestent que Dionisie, ancien évêque de Roman, le prieur Ghedeon et l'assemblée du monastère de Dragomirna ont vendu au *cupar* Ionașco le village de Bîrsănești, district de Dorohoi, pour pouvoir terminer l'édification du monastère.

219. 28 a o ù t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au second *postelnic* Balan Hașmîrșchi le droit de propriété sur le village de Stăuceni, district de Hotin, acheté à l'ancien grand douanier Condre, tout en indiquant ses confins.

220. 29 a o ù t 1635 (7143), G o e ș t i. Le grand *spătar* Grigore Ureclie, l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșca et d'autres attestent que le *vornic* de *gloată* Neaniul a acheté à Ipatie Sîrbea, à son frère, Toader, et à leurs neveux une sixième du village de Băloșeni, sur Jijia, district de Iassy.

221. 30 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Iordachie et à d'autres, les fils de Dumitru Goia, le droit de propriété sur 15 *ogoare* du village de Lăţeani, district de Roman, achetés à Ionaşco, fils de Pătraşco.

222. <1er s e p t e m b r e 1635 - 31 a o û t 1636> (71<44>); <1er s e p t e m b r e 1639 - 31 a o û t 1640> (71<48>), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur le village de Cobîlea, district de Sorocea, à la suite du procès contre le *pircălab* Gheorghe Catargiul.

223. <1er s e p t e m b r e 1635 - 31 a o û t 1636> (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Grigore Ureeche, fils de Nistor Ureeche, le droit de propriété sur le village de Lărgeni, sur Prut, à l'embouchure de Larga achetée aux petits-fils et aux arrière petits fils de Oanea Lărgenul et de ses frères.

224. <1er s e p t e m b r e 1635 - 31 a o û t 1636> (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère <de Zugraf>, près de Vaslui, le droit de propriété sur un terrain à Lipovăţ, dans le territoire du bourg de Vaslui, en indiquant ses confins.

225. <1er s e p t e m b r e 1635 - 31 a o û t 1636> (7144). Le voïevode Vasile Lupu autorise Iliaş et Gheorghişă, les fils de l'ancien hetman Vasile Şeptiliei, de posséder le village de Chivăruţ, district d'Orhei, en ordonnant aux villageois de leur obéir.

226. <1er s e p t e m b r e 1635 - 31 a o û t 1636> (7144). Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Grigore de Cozmeşti d'enquêter le litige de Porec et de Postolachi d'Oşeşti au sujet d'une terre qui s'étend de Poiana cea Mare jusqu'au Monastère de Băisan, mise en gage par leur oncle, Coste.

227. <1er s e p t e m b r e > 1635 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Safta et à son mari, le *clucer* Lupul Prăjeseul, aux frères de celle-ci, Lupul et Dumitraşco, enfants de l'ancien grand logothète Ionaşco Ghianghia, et à leur neveu, Ion Ciolpan, le droit de propriété sur 34 possessions: des villages et des *selişti* entiers, des moitiés et des portions des villages, situés dans les districts: Hotin, Cernăuţi, Suceava, Dorohoi, Hîrlău, Orhei, Iassy, Cîrligătura, Roman, Vaslui, Tutova, Fălcu et Covurlui; ils sont entrés en possession de toutes ces propriétés, à la suite du partage des hoïries héritées.

228. 2 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme le partage des villages: Cărbuneşti, district de Neamţ, Blăgeşti, Fărăoani et Movileni, district de Bacău, Mesăhăneşti et Ruşi, district de Roman, Năneşti, district de Tecuci, Vlădeşti et Sîngerei, district de Iassy, Pleşeşti, district de Cîrligătura, et de six *fălci* de vigne à Cotnari, entre les petits-fils et les arrière-petits-fils du hetman Petrică, en précisant ce qui revient au grand *armaş* Toader Petriceaico et à ses parents, à Toader Moţoc et à ses frères, à Petrea Hadîmbul et à d'autres fils de Goioae, mais en confirmant tout particulièrement les parts revenant à Vasile et à ses frères, les fils de Neeliita.

229. 3 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu ordonne de choisir les parties achetées par le *vornic* Jorea dans la *selişte* de Bahna et dans village d'Urdziei.

230. 7 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Moisea d'Olăneşti le droit de propriété sur la part de Berdilă du village de Prigoreni, district de Vaslui, à la suite du procès avec le second logothète Racoviţă <Cehan> et le frère de celui-ci, Apostol Cehan.

231. 12 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Vasile Corlătescul, à son épouse, Anesia, et aux frères de celle-ci, Dănilă et Ionaşco, le droit de propriété sur certaines parties du village de Gângureşti, district de Iassy, achetées à leurs parents, Gligorie Răfciu, Simion et Maria, les enfants de Zanc.

232. 14 s e p t e m b r e 1635 (7144), D o r o h o i. L'*uricar* Borăleanul et Isac Stîreca font savoir au grand logothète Pătraşco Başotă qu'ils ont marqué, conformément à la disposition reçue, les limites du village de Şendriceni, la propriété du *pircălab* Oneiul <Iuraşcoviei>, empiété du côté du village de Seleşeu, par le *cornis* Lupul Talpă, mais ils n'ont pas pu planter des pieux, parce que celui-ci ne s'est pas présenté à la délimitation.

233. A-B 14 s e p t e m b r e 1635 (7144), C u p c i e i. Gheorghe Corobea avoue que, creusant dans une *movilă* à la limite du village de Cupcici, avec Ştefan et Golăi de Parcova, il a trouvé une grande pierre et plusieurs pierres plus petites.

234. 14 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Hriza, le beau-frère du *postelnic* Enachi, avec son épouse, Vamba, et avec leur neveu, Ianc, avouent avoir donné au tailleur Vasile Fulgea

un emplacement de rucher au village de Stornești, district de Cîrligătura, pour ses services auprès le *postelnic*, et pour payer une dette de celui-ci, de 17 ducats.

235. 15 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au douanier (*cărnăraș*) Isariu la moitié du village de Șerbiceni, district de Hotin reçue de Simion Pilipovschi, de son épouse, Mărica, et de leurs enfants, pour racheter la vie de leurs fils, Vasilașco et Ionașco, coupables du pillage d'Isariu et de la mort de deux de ses compagnons marchands.

236. 15 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Gligorie d'Orhei le droit de propriété sur un gué de moulin, <au village de Furceni>, à la suite du procès avec ceux qui le lui avaient vendu: Lelcoia de Furceni et son gendre, Gligorcea.

237. 15 s e p t e m b r e 1635 (7144), <I a s s y>. Le voïevode Vasile Lupu autorise l'ancien *sulger* Gheorghe Jora de prélever la dîme de ses villages de Hliniște et de Novacăuți et de posséder un moulin jusqu'au moment où sera payée la dette de 200 ducats, la raison pour laquelle les biens ci-dessus mentionnés avaient été mis en gage par le fils du logothète.

238. 15 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Varlaam, archevêque et métropolitain de Suceava, fait connaître le fait que le pape Bilăi du bourg de Șchei, se confessant devant lui, avant de mourir, a avoué avoir contrefait, au temps qu'il était novice au monastère de Bistrița, suivant l'instruction du prieur Nicolae, un document concernant les limites du domaine du monastère de Bisericani, document qu'il a attribué au voïevode Petru <Rareș>. (Avec transcription en annexe).

239. 16 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu établit les règles pour le clergé, en l'exemptant de tous les impôts.

240. 18 s e p t e m b r e 1635 (7144), C u p c i c i. Mihailo, fils d'Odochia, petit-fils de Groza, vend à <l'ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuș, *pîrcălab* de Hotin, des parties du village de Brătășeni, district de Iassy.

241. 18 s e p t e m b r e 1635 (7144). Andronic, Dumitrașcu et Sturza, les fils de Boghiul, partagent avec leur cousin, Gligoraș, fils de Nastasia, les serfs et le territoire du village de Rădăuți.

242. 19 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu ordonne au *spătărel* Grapă du village de Cereteoani d'obliger Mirăuță et son frère, Tănăsie, de payer au *pîrcălab* Ștefan Bechea la contre-valeur des "*bucate*" que celui-ci leur avait données pour payer leurs impôts; au cas contraire, le *spătărel* est autorisé de retenir leur hoirie du village de Bogdănești.

243. 21 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au grand *armaș* <Toader> Petriceaico, le droit de propriété sur le village de Băncești, sur Horaș, district de Suceava, avec étang, vergers et pré, acheté à Țidrașco et à son épouse, Nastasia.

244. 21 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Țiganca et son frère, Lupul, les enfants d'Andrei, vendent à Toader Ștefan, à Paradis Saula et à Mihai Ungurul leur part du village de Băloșeni, sur Jijia, district de Iassy.

245. 23 s e p t e m b r e 1635 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme au *vornic* de *poartă* <Eremia> Vinculeț le droit de propriété sur le village de Păruceni.

246. 26 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Ordzea de Tălharești et à Tomița de Șătrăreni de délimiter l'emplacement du rucher du village de Petrești, la propriété du capitaine Macri, du côté de celui d'Ionașco de Giumățașeni. (Avec photocopie en annexe, pl. XIX).

247. 26 s e p t e m b r e 1635 (7144). Le grand logothète Pătrașco Bașotă, le grand *vornic* Savin Prăjescul et d'autres attestent que Iordachi et son épouse, Irina, ont vendu à l'ancien *pitâr* Dumitru le terrain dénommé Grindul Lung, avec deux étangs, Lăpușna et Lăpușnița, qui avait fait partie du territoire du bourg de Huși.

248. 29 s e p t e m b r e 1635 (7144). Le voïevode Vasile Lupu ordonne au *pîrcălab* Gabor de séparer, du territoire du bourg de Huși, un terrain et des étangs appartenant au monastère d'Agapia, biens qui ont constitué l'objet d'un procès du monastère contre les habitants du bourg.

249. 2 o c t o b r e 1635 (7144), <B î r l a d>. Le bourgmestre Andriiaș et les 12 échevins du bourg de Bîrlad attestent que Petra a donné à Scărlet ses parts des villages de Torin-ști et de Băncești, pour le fait que ce dernier a payé une *dușegubină*.

250. <4 octobre> 1635 (7144), <O b o r o c e n i>. Le prêtre Anton d'Oboroceni, avec sa famille, et d'autres avouent avoir donné au *postelnic* Ionașco Prăjeseul leur terrain situé à Podul Orzii, en échange d'un pré situé à proximité du bourg de Șcheia.

251. 5 octobre 1635 (7144), C o t n a r i. Le voievode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Ionașco Prăjeseul le droit de propriété sur une sixième du village de Petrești, sur Jijia, district de Dorohoi, achetée à Petrea Bugulețea, fils de Cîrstina.

252. <Octobre, après le 5 - avant le 23> 1635 (7144) / <juin, après le 5 - avant le 20>, B o t o ș a n i. Le voievode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Măcieățeni, <sur Jijia>, qui avait appartenu au territoire du bourg de Botoșani, à la suite du procès avec l'*uricar* Ionașco Dobrenchi, dont les documents, qui se sont avérés être falsifiés, ont été déchirés devant le prince.

253. 11 octobre 1635 (7144), H â l ă ș t i a n i. Ion Ciolpan, fils de l'ancien hetman Gligorie Ciolpan, vend au *clucer* Lupul Prăjeseul une jachère de vigne à Cotnari, sur la colline de Cîrjești. (Avec transcription en annexe).

254. 16 octobre 1635 (7144), B o d e ș t i. Le *postelnic* Toma <Cantacuzino> atteste que la *cluceroaie* Măricea, avant sa mort, a fait don à son neveu, le prêtre Vasile de Șerbești, ses parties du village de Vîrtop, parce que celui-ci a été à son service dès son âge le plus tendre.

255. 18 octobre 1635 (7144), M i e l ă u ș e n i. Toader, Dumitru, Irina et Ana, les enfants de Gherman, les petits-fils de Săcuianu, vendent à Costandin Stîrce, *pircălab* de Hotin, la *seliște* de Hrobnea, district de Hotin, avec étangs, moulins et verger.

256. 23 octobre 1635 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu ordonne au grand *șetrar* Chicoș de séparer les parties du *vornic de gloată* Vasile Roșea, des villages de Țigănei et de Blăjeri, district de Tecuci, parties qui ont constitué l'objet d'un procès du *vornic* avec des habitants de ces villages. (Avec photocopie en annexe, pl.XX).

257. 24 octobre 1635 (7144). Le voievode Vasile Lupu ordonne au *pircălab* Pătrașcu de séparer les parties de Ștefan Boul, des villages de Munteni et de Sîrbi, district de Neamț, que celui-ci avait prises de Ciocîrlie, pour une dette.

258. N o v e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu ordonne au *cămăraș* Sava d'établir les *jurători* pour le procès entre le *vornic* Vasile Roșea et Hîrbor, avec ses *răzeși*, ayant pour objet le village de Dimaci.

259. 2 n o v e m b r e 1635 (7144), <P i a t r a>. Leontie, Toader, Hilip et Părasea, les enfants de Varnava, vendent au monastère de Bisericeani un emplacement de rucher du village de Torturești, tout en délimitant ses confins en collaborant avec le bourgmestre et les échevins du bourg de Piatra, de même, seul Leontie vend au monastère un terrain défriché et deux *pămînturi* du même village, alors que Aesintie de Furceni vend un pămînt. (Avec transcription en annexe).

260. 6 n o v e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Buzanosechi et à son fils, Bădiliță, le droit de propriété sur une partie du village de Brăteni, district de Suceava, achetée à Elinea, épouse de Iacob Moțoc.

261. 6 n o v e m b r e 1635 (7144), <I a s s y>. Le voievode Vasile Lupu confirme à Toader Beldiman, à son épouse, Candaclia, et à la soeur de celle-ci, Drăgulina Glierghiloac, filles de l'ancien *clucer* Pătrașcan, le droit de propriété sur une partie du village de Ruși, situé au delà de Bistrița, district de Bacău, à la suite du procès avec Moglan, Toader et d'autres du village de Mușetești, dont le document de possession, à la suite de l'examen effectué par le *vornic de poartă* Tănasie, s'est avéré être faux.

262. 10 n o v e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu autorise Costantin Boldur de posséder la part de Huhulea, du village de Negrești.

263. 11 n o v e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordachi <Cantacuzino> le droit de propriété sur 26 *pămînturi* du village de Cîrligi, achetés à Grăjdean, fils d'Ionașco Verdeș et de Măricea.

264. 11 n o v e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Savin Prăjeseul, le grand *vornic* de Țara de Jos, le grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> et d'autres attestent que le grand logothète Pătrașco Bașotă a acheté un esclave tzigane, avec ses enfants, à Dumitru Șchiopul, fils de Nastasia Ciolpăncasa, neveu de la princesse Măricea. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

265. 12 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur 30 *pământuri* du village de Hândrești, à côté du village de Dănceni, achetés à Ionașco.

266. 12 novembre 1635 (7144), Iassy. Vasile Hăugul, Sava Hăugul et d'autres avouent qu'ils ont vendu à Toader Ștefan, à Parades Saula et à Mihai Ungurul une partie du *cu* supérieur du village de Băloșeni, achetée à Târîță et à sa soeur, Motrea.

267. 14 novembre 1635 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au logohète Tăutul le droit de propriété sur le village de Dămileni, à la suite du procès avec Neculai, fils de Albul.

268. 15 novembre <1635, Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu, pour les *seliști* <de Hliniște et de Novacăuți, district de Hotin>.

269. 15 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *vornic de gloată*. Neniul de posséder la *seliște* de Pleșăști, située dans le territoire de son village. Rediu, à la suite du procès avec les habitants du village de Bîrsănești.

270. 17 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Nicolas le droit de propriété sur une partie du village de Mirăcești, district de Tecuci, achetée à Macarie, fils de Neagolea.

271. 18 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur des esclaves tziganes achetés à Dumitru Șchiopul, fils de Nastasia Ciolpăncasa, et à Nastasia et Greaca, filles d'Anghelina Bărboia, tous étant les neveux de la princesse Mărica.

272. 18 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Chirilă le droit de propriété sur une huitième du village de Băsești, sur Tazlăul Mare, district de Bacău, achetée par son père, Andreica, à Cîrstea.

273. 20 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grozava, l'épouse du *ceășnic* Stratul Bolea, le droit de propriété sur certaines parties du village de Dănceni, achetées à Bălan et à Varvara, les enfants de Danciul d'Obîrșie, et à leurs parents, les petits-fils d'Ionașco.

274. 20 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grozava, l'épouse du *paharnic* Stratul Bolea, le droit de propriété sur certaines parties du village <de Năfordești, district de Tecuci>, achetées à la fille de Casian.

275. 20 novembre 1635 (7144). La délimitation des parties de Vasile Roșca, du village de Blăjari.

276. 20 novembre 1635 (7144). Grigore Hermeziu vend à l'aprod Petrișor un emplacement de rucher, avec verger, dans le territoire du village de Popești, district de Vaslui.

277. 22 novembre 1635 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux fils de Dumitru Hudici, les petits-fils de Simion Bontea, le droit de propriété <sur une partie du village de Dragomirești, district de Neamț>, à la suite du procès avec Vasile, fils de Gheorghic, et avec d'autres, les arrière-petits-fils de Malca.

278. 26 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* <de gloată> Neniul le droit de propriété sur la *seliște* de Prigoreni, sur Plotoniță, à Biserica de Piatră, dans le territoire de Tîrgul Frumos, faite don par le voïévode Alexandru Radu. Cette confirmation a été faite à la suite du procès avec le *vornic* <de gloată> Tănase, qui prétendait qu'elle se trouvait dans les confins de sa *seliște*, Avrămești.

279. 28 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur une sixième du village de Băloșeni, sur Jijia, district de Iassy, achetée à Ipatie Sîrbea, à son frère, Toader, et à leurs parents, les petits-fils de Lupul Coșciug.

280. 28 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costandin Stîrcea, *pîrcălab* de Hotin, le droit de propriété sur la *seliște* de Hrobnea, district de Hotin, achetée à Toader, à Dumitru et à d'autres, les enfants de Gherman et les arrière-petits-fils de Săcuianu.

281. 28 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *vătaf* Cîrstian d'enquêter dans le litige des petits-fils de Bilăi au sujet de leur hoirie du village de Torcești, <sur Bîrlad>, qui a été empiétée.

282. 30 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Gligorie, fils d'Ionuț, petit-fils de Golăi, le droit de propriété sur un terrain pour deux maisons du village de Seliștea, sur Șomuzul Împușit, que Gligorie tenait de son frère, le *diac* Vasile Dinga, en échange; on confirme aussi son droit de propriété sur des terrains défrichés du territoire du même village, sur Piriul Glodului.

283. 30 novembre 1635 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătrașco Bașotă, Savin Prăjescul, le grand *vornic* de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan, le grand *vornic* de Țara de Sus et d'autres attestent que le grand *postelnic* Mihail Furtună a vendu au *pîrcălab* Toader la moitié du village de Preutești, sur Șomuz, district de Suceava, qu'il avait achetée à Gligorcea Pisoschi.

284. <Avant le 4 décembre 1635>. Mărica, fille du *vătaf* Ionașcu, et ses enfants avouent avoir vendu à l'ancien *pîrcălab* Ștefan Bechea leur part et la part de Balaia du village de Bogdănești, district de Roman; de même, Nechita avoue qu'il a vendu, au même Ștefan Bechea, la part de son père, Ion Praznic, du même village.

285. 4 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Grapă de Cereteoani de séparer à l'ancien *pîrcălab* Ștefan Bechea la part du village de Bogdănești, achetée à Nechita, ainsi que la part de Ghervăsoaic, du même village, à qui il a payé l'impôt.

286. 13 décembre 1635 (7144). Gheorghe et Iacov, les fils de Mercu Hare, vendent au *vornic* de *gloată* Neaniul une part du village de Radomirești, <district de Bacău>.

287. 14 décembre 1636 (7144). Zaharioae, la femme de Zaharia de Pungești, et ses enfants vendant à Gheorghe Movilița une partie du village de Pungești, achetée à Dronța, la petite-fille du logothète Mihail.

288. 17 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère d'<Aronceanu>, situé près du bourg de Iassy, le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.

289. 18 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère d'<Aronceanu> le droit de propriété sur la *seliște* de Feteonești, sur Jijia, district de Iassy, reçu de l'ancien *pîrcălab* Gheorghie Jorea, en échange de la *seliște* de Selicicani, sur Bașcu, district de Dorohoi.

290. 18 décembre 1635 (7144), <Iassy>. Le voïevode Vasile Lupu, pour le parties du village de Merăești, achetées par le *postelnic* Enache et par les moines du monastère d'<Aronceanu>.

291. 20 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, le droit de propriété sur deux *fâlc*i de vigne sur Dealul Păcurar, à Cotnari, achetées au moine Anastasie du monastère de Sucevița.

292. 30 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Isac Stîrcea un tiers du village de Borodicieni, district de Dorohoi, achetée pour la première fois au *pîrcălab* de Hotin, Gheorghie, et à Iurșa, fils de Dălbă, et une seconde fois à Cîrstina, l'épouse du premier.

293. 4 janvier 1636 (7144). Le <grand> *medelnice*r Apostol et le *diac* Stratulat Toader attestent que la religieuse Irina, qui a été l'épouse du *șetrar* Ilie, a vendu au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul une partie du village d'Alexești, district de Vaslui.

294. 6 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une partie du village d'Alexești, district de Vaslui, achetée à la religieuse Erina, qui avait été l'épouse du *șetrar* Ilie.

295. 8 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Bisericani le droit de propriété sur un emplacement du rucher dans la *seliște* de Turturești, achetée à Leontie, à Toader et à d'autres, les enfants de Varnava, sur un terrain défriché et sur trois *pămînturi*, achetées à Leontie et à Acsintie de Furceni, en leur indiquant les marques des confins.

296. 9 janvier 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu, pour <le domaine de Polișani>.

297. 11 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne aux paysans du district de Hotin de payer la contribution de deux ducats, imposée au pays entier, pour le paiement du tribut annuel envers la Porte Ottomane.

298. 13 janvier 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu décide que les moines du monastère de Tazlău doivent restituer à ceux du monastère de Rîșca l'argent dépensé pour aménager le lac Verdele.

299. <Après le 13 janvier - 31 août> 1636 (7144). Agafton, le prieur du monastère de Rîșca, avoue qu'il reçu des moines du monastère de Tazlău l'argent pour le lac Verdele.

300. <Après le 13 janvier - 31 août> 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Tazlău le droit de propriété sur le lac Verdele, à la suite du procès avec le monastère de Rîșca.

301. <Avant le 14 janvier 1636>. Acsinia, fille de Broștoc, avec son mari, Andrei, avouent avoir fait don au monastère de Bistrița, après le différend avec le grand logothète Dumitrașco <Ștefan>, d'un emplacement de moulin à Găgești, sur Gîrla Putnei.

302. 14 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistrița, à la suite du procès avec le moine Avram, qui ne s'est pas présenté à terme, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Gîrla Putnei, au village de Găgești, don de la part du <grand> logothète Dumitrașco Ștefan.

303. 14 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistrița, à la suite du procès avec Toader Clonciu, le moine Tăbîltoc, Isarie et d'autres, le droit de propriété sur des moulins dans le village de Găgești, sur Gîrla Putnei, dons de la part du grand logothète Dumitrașco Ștefan.

304. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătrașco Bașotă, le grand *spătar* <Grigore> Ureche et d'autres dignitaires de la Cour princière attestent qu'Isac Ștircea a donné à l'ancien grand *vornic* Gavrilăș Mateiaș un tiers du village de Boian, la moitié du village d'Onutul de Sus et le village de Lozieni, sur le ruisseau de Borodaci, comme dédommagement pour le pillage fait à Hîrlău, en compagnie de Mihalcea Durac, quand le voïevode Miron Barnovschi, détrôné, se réfugiait vers la Pologne. (Avec photocopie en annexe, pl. XXI).

305. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *vornic* Gavrilăș Mățiaș le droit de propriété sur un tiers du village de Boian, sur la moitié du village d'Onutul de Sus et sur le village de Lozieni, sur le ruisseau de Borodaci, reçus d'Isac Ștircea comme dédommagement pour le pillage fait à Hîrlău, accompagné par Mihalcea Durac, quand le voïevode détrôné, Miron Barnovschi, se réfugiait vers la Pologne.

306. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Nacul, fils de Ianc, marchand du bourg de Bîrlad, à la suite du procès avec Trif Zmeurnă et ses *răzeși*, le droit de propriété sur une part du village de Vitănești, avec emplacement de moulin sur Gîrla de Jos a Putnei, qui avait été rachetée par son père de l'ancien *pitar* Bălțeanul et de ses parents.

307. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Anghelina et à Schiva, les filles de <l'ancien grand> *vornic* Cîrstea <Ghenovici>, et à leurs parents le droit de propriété sur le village de Dimăceni, district de Tecuci, à la suite du procès avec Hărbor et ses parents.

308. 16 janvier 1635 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne au *vătaf* Scînteie d'obliger Trif Zmiurnă et ses *răzeși* de rendre à Nacul de Bîrlad le farinage d'un moulin du village de Vitănești, dont ils se sont emparé sans aucun droit pendant trois semaines.

309. 20 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu autorise l'ancien grand *vornic* Ionașco Cehan d'envoyer, dans un délai de trois jours, à la Cour princière, Pintea et Vasilie Purcel, avec la charte du village de Codăești.

310. 20 janvier 1636 (7144). Le *vornic de gloată* <Tănăsie> témoigne au sujet du village de Drăgănești.

311. 22 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Sfîntul Ilie de posséder un pré du territoire du bourg de Suceava, dénommé "La Căldare. (Avec transcription en annexe).

312. <Avant le 23 janvier 1636>. Mărica, fille du *șetrar* Cîrstea, avoue qu'elle a vendu à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșca sa part d'hoirie du village de Țibănești, sur Gîrbovăț, district de Vaslui.

313. 23 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșca une partie du village de Țibănești, sur Gîrbovăț, district de Vaslui, achetée à Mărica, fille du *șetrar* Cîrstea.

314. 23 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voievode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșca une partie du village d'Onești, district de Cîrligătura, achetée à Sofronia.

315. 24 janvier <1635 - 1636>, Iassy. Le voievode Vasile Lupu confirme au troisième *postelnic* Ionășcuță Prăjescul le droit de propriété sur certaines parties des villages de Liești et de Ionășeni, district de Iassy, et de Râzboieni, <district de Neamț>, héritées de son père, le logothète Nicoară, sur une partie du village de Bălușești, district de Suceava, achetée à Anghelina, fille de Toader, ainsi que sur le village de Vlădeni, district de Roman, acheté au monastère de Rîșca.

316. 25 janvier 1636 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătrașco Bașotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan, grand *vornic* de Țara de Sus, et d'autres dignitaires et guerriers de la Cour princière attestent que le troisième logothète Toderașco <Ianovici> a acheté un esclave tzigane, avec sa femme et ses enfants, à Todossia, fille du grand *vornic* Nădăbaico, et aux enfants de celle-ci. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

317. <Avant le 26 janvier 1636>. Le *diac* Luchian et d'autres avouent comment ils ont séparé les parties du grand *medelnice* Apostol, des villages de Băloșești, <district de Roman>, de Mijloceni et de Glodeni, <district de Cîrligătura>. (Avec transcription en annexe).

318. 26 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voievode Vasile Lupu confirme au grand *medelnice* Apostol le droit de propriété sur 128 *ogoare* du village de Băloșești, district de Roman, sur certaines parties des villages de Glodeni, de Fundeni et de Bătăraști, district de Cîrligătura, ainsi que sur plusieurs esclaves tziganes.

319. 27 janvier 1636 (7144). George, fils de Solomica, vend à Efrim Hăjdeu une partie du village de Șândreni, avec emplacement de moulin sur Prut, <district de Hotin>.

320. 28 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voievode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderașco <Ianovici> le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes, achetés à Todossia, fille de l'ancien grand *vornic* <Drăghici> Nădăbaico, et à ses fils.

321. 28 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voievode Vasile Lupu confirme à Anghelina, fille de l'ancien grand *vornic* Cîrstea <Ghenovici>, à ses enfants et à ses petits-fils le droit de propriété sur les villages de Bujoreni et de Negoești, district de Bîrlad, sur certaines parties des villages de Dumești et de Scîndureni, district de Covurlui, sur les villages de Tomești, district de Tutova, et de Singureni, district de Chigheci, ainsi que sur certaines parties des villages de Cîndești, district de Suceava, et de Dimăceni, district de Tecuci — possessions qui lui sont revenues à la suite du partage des hoiries héritées, avec sa socur, Schiva, et avec leurs neveux, les enfants de Măricuța Cernătoaia.

322. 28 janvier 1636 (7144), Hălăștia ni. Dumitrașco Ghianghea, l'ancien *vornic* Ghiorghe Năvrăpăscul et d'autres attestent que Mărica Ionășcoae et ses enfants ont vendu au grand *clucer* Lupul Prăjescul une vigne à Băiceni, près de la vigne de l'évêque Pavel.

323. 30 janvier 1636 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătrașco Bașotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan, grand *vornic* de Țara de Sus, et d'autres dignitaires et guerriers de la Cour princière attestent que Focșa, fils d'Avram, a vendu au troisième logothète Toderașco <Ianovici> sa partie et celle de son neveu, Buda, du village de Gîrbești, sur Bașeu, district de Dorohoi. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

324. 30 janvier 1636 (7144), <Iassy>. Le voievode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderașco <Ianovici> le droit de propriété sur la moitié du village de Gîrbeni, sur Bașeu, district de Dorohoi, achetée à Focșa, fils d'Avram.

325. 30 janvier 1636 (7144), Iassy. Lontie et Simion, les fils de Ion Lupe, et leurs parents vendent à Cîrstea du bourg de Iassy, un terrain du village de Ștoborani, pour aménager un rucher et un verger.

326. 1 février 1636 (7144). Le voievode Vasile Lupu confirme à Schiva, l'épouse du grand *ceasnic* Dabija, et à ses enfants certaines parties des villages de Mîrceni, sur Pereschiv, district de Tutova, et de Stănuiești, achetées par son mari ou ensemble avec son mari.

327. 3 février 1636 (7144). Le *vornic* de *gloată* Neaniul et d'autres avouent qu'ils ont séparé les parts de l'hoirie de Nastasia Solomonesească et des moines de Schitul lui Drăgușan, des villages de Băsești et d'Edumirești, <district de Bacău>.

328. 7 février 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur un quart du village de Drisleve, district de Dorohoi, acheté à Pătrașco Stănilă, fils de Țoța.

329. 9 février 1636 (7144), Iassy. Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, échange des esclaves tziganes avec le grand logothète Pătrașco Bașotă.

330. 11 février 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Dumitrașcu Șoldan, grand *vornic* de Țara de Jos, le droit de propriété sur des parties du village de Șușmănești, district de Dorohoi, achetées à Ionașcu, fils d'Irimia, à Ionașcu, fils de Macsin, et à d'autres.

331. 12 février 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Costantin, fils de Sava de Ceucani, le droit de propriété sur la moitié du village de Strîmba, achetée à Moisei, fils de l'ancien *ceașnic* Tudoran.

332. 13 février 1636 (7144). Le grand *armaș* Toader Petriceaico et sa soeur, Antimia, partagent la fortune laissée par leurs parents, le logothète Petriceaico et Mărica, revenant au premier les villages de Cîrceni, de Hancăuți, de Căfieni et de Brînzei, ainsi qu'un tiers de Culiceni, tandis qu'à sa soeur le village de Băscăceni et des parties de Pătrăuți, de Tețcani et de Hrițani, ainsi qu'un tiers de Culiceni; de plus, ils consentent à ce que le village de Durnești, où se trouvait le manoir de Toader Petriceaico, reste en possession de celui-ci, vu qu'il a soigné leur mère jusqu'à la mort.

333. 20 février 1636 (7144), Suceava. Manca de Succava, son épouse, Marica, et leurs enfants attestent qu'ils ont reçu du monastère de Solca deux *jumătăți* de vin et trois fûts de miel en échange de la moitié du village de Cîrstinești, district de Dorohoi, vendue par leur gendre au voïevode Ștefan <Tomșa>, qui l'a fait don au monastère. (Avec photocopie en annexe, pl. XXII).

334. 25 février 1636 (7144), Iassy. Vasilie Balșe, fils du logothète Gheorghie Balșe, vend au *postelnic* Bălan <Hațimirschi> la moitié de la *seliște* de Forăști, sur Miletin, district de Iassy.

335. 26 février 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Mierla, l'épouse de Strățulat Dobrenchi, à Nastasia, l'épouse de Nacul, et à d'autres, les enfants de l'*uricar* Costantin et de Tofana, le partage des hoiries héritées de leurs parents: des parties des villages de Rotompănești, avec des moulins et un manoir, de Hreasca et d'Oncești, une *falce* de vigne à Cotnari, sur la colline de Țombric, et des terrains au village de Nemirceani.

336. 27 février 1636 (7144). Fătul de Mărășeni vend à l'ancien *portar* de Succava, Hancea, deux *jirebii* situées au haut du village de <Mărășăni>.

337. 28 février 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Bălan <Hațimirschi> le droit de propriété sur la moitié de la *seliște* de Forăști, à l'embouchure de Miletin, district de Iassy, achetée à Vasilie Balșe, fils du logothète Gheorghie Balșe.

338. <Environ le 1er mars 1636>. Coltuci, petit fils de Dan Huru, vend à Eremia <Cîrstian> un esclave tzigane, avec ses fils, et une esclave tzigane.

339. <Environ le 1er mars 1636>. Dabija vend à Ieremia Cîrstian un esclave tzigane, avec ses fils.

340. 1er mars 1636 (7144). Nastasia, fille de l'ancien *vornic* Erimia Nădăbaico, vend à Eremia Cîrstian un esclave avec sa femme et ses enfants, ainsi qu'une esclave tzigane.

341. 1er mars 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme le droit de propriété sur plusieurs villages et parties de village, en indiquant les confins du village de Voroncăuți, sur Dniestre, partant d'un *ispisoc* du voïevode Bogdan.

342. <Avant le 1er mars 1636>. Ardarie et ses soeurs, les enfants de Dumitrașcu Purcel, vendent au second logothète Racoviță Cehan la part de leur père, du village de Vilnești, sur Telejna, district de Vaslui, en échange d'un "bon" cheval.

343. 6 mars 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au second logothète Racoviță Cehan le droit de propriété sur la part de Dumitru Purcel, du village de Vilnești, sur Telejna, district de Vaslui, achetée aux enfants de celui-ci, Ardarie, Anesia et d'autres.

344. <A v a n t l e 7 m a r s 1636>. Les fils de l'*uricar* Băiseanu vendent au voïevode Vasile <Lupu> un emplacement de moulin et des moulins sur Bîrlad, en bas du bourg de Vaslui, sur le territoire du bourg.

345. A - B 7 m a r s 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu fait don au monastère de Zugraf, fondé par lui-même au bourg de Vaslui, d'un emplacement de moulin et de plusieurs moulins dans le territoire du village de Munteni, sur Bîrlad, au bas du bourg.

346. 7 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise les moines de Mănăstirea lui Balica, du bourg de Iassy, de posséder et de protéger le village de Vlăsinești, district de Fălciu, fait don par le hetman Isac Balica. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIII).

347. 7 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise les moines de Mănăstirea lui Balica, du bourg de Iassy, de posséder et de protéger le village de Mogoșești, district de Cîrligătura, fait don par le hetman <Isac> Balica.

348. 8 m a r s <1636>, I a s s y. Le grand logothète Pătrașco Bașotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, et d'autres dignitaires et *feciori* de boyards attestent que le *postelnic* Bălan Hațimirschi a donné aux moines du monastère de Bîrnova une moitié de la *seliște* de Forăști, située à l'embouchure de Miletin, et 5 ducats, en échange de la *seliște* de Rădeni, district de Hîrlău, faite don au monastère par le voïevode <Miron> Barnovschi.

349. 8 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur la moitié de la *seliște* de Forăști, district de Iassy, reçue du *postelnic* Bălan <Hațimirschi>, en échange de la *seliște* de Rădeni, district de Hîrlău.

350. 8 m a r s 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Schiva, l'épouse de l'ancien grand *paharnic* Dabija, à Anghelina Vasilioaic et aux enfants de leur soeur, Măricuța Cernătoaic, les filles de l'ancien grand *vornic* Cîrstea Ghenovici, ainsi qu'à leurs enfants et petits fils, le partage des hoiries héritées: 22 villages entiers ou des parties de villages, situés dans les districts: Neamț, Troțuș, Tutova, Bîrlad, Fălciu, Tecuci, Covurlui, Tigheci et Putna.

351. 8 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise l'ancien grand *vornic* Gavrilăș <Mateiaș> de ramener ses serfs du village de Dingeni, qui avaient été pris par Dobrinschi et Lupul, et d'être dédommagé par le huissier princier envoyé sur place, avec vingt brebis et deux boeufs.

352. 9 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à <l'ancien grand> *vornic* Gavrilăș Măteș le droit de propriété sur des parties du village de Mihăilășeni, situé à la source de Ciulur, district de Hotin, et sur une partie du village de Lopatinți, sur Vilia Mică, le même district, achetées à Mardarie de Cuzlău, qui les avait reçues comme don de la part de Mărica, l'épouse de <l'ancien grand> *postelnic* Dumitrașco Chiriță.

353. 11 m a r s <1636>. Petru Dahnovici et sa soeur, Antimia, vendent à Ifrim Hăjdeu la moitié du village de Dumeni, sur Prut, district de Hotin.

354. 12 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à la *cneaghină* Melintiana et à son fils, Dumitrașco Șaidir, le droit de propriété sur des *jircii* héritées et achetées au village de Șilișăul de Sus, district de Dorohoi, vue qu'on leur avait volé les vieux documents.

355. 13 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise le *clucer* Ștefan Boul de posséder dans les villages de Munteni et de Sirbi, district de Iassy, les parts de l'ancien *pîrcălab* Ciocîrlie, pour les dettes de celui-ci vis-à-vis de son père, le *vistiernic* Toader Boul.

356. 13 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise Gheorghe Moțoc de posséder, avec ses parents, la moitié du village de Vlăiceni, sur Jijia.

357. 14 m a r s 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme le partage par moitié du village de Jurjești, sur Podraga, district de Dorohoi, entre Dumitra avec son frère, Căzacul, les petits-fils de Petrîman, et entre les fils de Dumitru Ciudinschi.

358. 15 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul, à la suite du procès avec le moine ordonné Heloteiu, le droit de propriété sur une partie du village de Costești, achetée à son beau-père, l'<ancien> grand logothète <Ionașco> Ghianghea.

359. 15 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu ordonne au *vornic* <de gloată> Neaniul d'établir qui a enlevé les bœufs au village de Costești, ce qui a constitué l'objet

d'un procès entre l'ancien *vistiernic* Dumitru Buhuș, avec l'ancien *pircălab* Gheorghe Jorea, et de condamner les coupables à une amende de 50 boeufs; il ordonne aussi de détruire l'emplacement des moulins de Gheorghe Jorea, (vue que ceux-ci inondent l'étang de Buhuș), et les maisons des serfs qu'il avait placé sur un pré, en les replaçant dans l'emplacement du village.

360. 15 m a r s 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *vornic* Dumitru et à l'*armaș* Lungul d'enquêter le litige de Porce et de Postolachi avec l'ancien *vornic* Dumitru Gheuca pour des clairières et un terrain où a été emplaced le monastère de Rafaila.

361. <15 m a r s - 9 j u i l l e t 1636>. L'ancien *vornic* Dumitru et l'*armaș* Lungul font connaître au prince qu'ils ont enquêté le litige de Porce et de Postolachi avec l'ancien *vornic* Dumitru Gheuca pour un terrain du territoire du village d'Oșești, <district de Vaslui>, où avait été emplaced un ermitage édifié par Băiscanul, en rassemblant les voisins des vallées de Birlăzel, de Stemnic et de Racova et apprenant, à la suite du serment "le sillon sur le tête", que ce terrain appartenait, en effet, au village d'Oșești et le terrain de Dumitrașco Gheuca n'a pas pu être identifié.

362. 16 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Efrim Hăjdeu la moitié du village de Dumeni, avec des moulins sur Prut et Cerlena, district de Hotin, achetée à Pătrașco Danovici et à la soeur de celui-ci, Antemia.

363. 17 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Pătrașco Boldescul, fils <de Toader Boldescul>, vend à l'ancien grand *vornic* Gavrilăș Măteiaș la moitié du village de Cernău, avec emplacements de moulins et des moulins à foulon, district de Cernăuți, qui avait été mise en gage chez l'épouse d'Onciul Iurașcoviici, pour un anneau d'or et 60 ducats.

364. 19 m a r s 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Homor des parties du village de Derzsca, achetées au *pitar* Derzsca et à d'autres.

365. 20 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur le village de Popricani, sur Tivova, district de Iassy, acheté au douanier Conde, en indiquant ses confins établis par Dumitrașco Șoldan, grand *vornic* de Țara de Sus, et par le *vistiernic* Necula Catargiul.

366. 20 m a r s <1636>, I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* de *gloată* Dumitrașco Gheuca des parties achetées des villages de Rotompânești, de Grădești et de Strimba, sur Tutova, et de Costești, sur Horăiața, ainsi que sur un emplacement de rucher du village de Răchitoasa, sur Zeletin, don de la part de Varnava et ses fils.

367. 20 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *vistiernic* Dumitru Buhuș de continuer acheter des parties du village de Boldești, à la suite du procès avec le *clucer* Lupul Prăjescul et le frère de celui-ci, le *jîtnicer* Ionașco Prăjescul, vu que leur père, Nicoară Prăjescul, après l'avoir achetée, l'a cédé à Calapod, en échange du village de Stolniceni.

368. 20 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au grand *șetrar* Chicoș de choisir au *vistiernic* Dumitru Buhuș les limites d'un moulin, avec emplacement de village, sur Jijia, sur le terrain princier, près du terrain qui avait été fait don au monastère de Pingărați par l'ancien hetman Andrei.

369. 22 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* de *gloată* Dumitrașco le droit de propriété sur la moitié d'un emplacement de moulin tenant du village de Bălotești, sur Gîrla Putnei, sur une vigne au village de Ionășești, district de Tecuci ainsi que sur deux parties du village de Răchitiș.

370. 22 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Condrea Malici le droit de propriété sur deux parties du village d'Uricani, district de Cîrligătura, l'une héritée de Hilip Blehan, l'autre achetée à ce dernier vue qu'il avait perdu les vieux documents lors de "l'arrivée du voïévode Costantin<Movilă>, soutenu par une forte armée polonaise".

371. 23 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Varlaam, archevêque et métropolite de Suceava, le grand logothète Pătrașco Bașotă et d'autres dignitaires et boyards de la Cour princière attestent que le monastère de Pingărați a donné au *vistiernic* Dumitru Buhuș un emplacement de rucher dans la *braniște* de Bohotin, en échange d'un autre emplacement de rucher situé au village de Mesteacăn, sur Bistrița, district de Bacău. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIV).

372. 24 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Moglan et à Ionașco de Mușetești, ainsi qu'à Ursul de Vereșeni, d'estimer la dette du *diac* Ștefan de Mărgineni envers son ex-gendre Costantin, pour les parties du village de Mărgineni qu'ils avaient achetées ensemble, sur lesquelles le second n'a plus le droit de propriété.

373. 25 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu ordonne à Avram de Lucăceni et à Pilipovschi d'établir les confins du village de Hrobne, appartenant à Costantin Stîrcea, empiétés par les villages de Vascăuți, de Novoselița, de Rosoșani et de Hrimancăuți.

374. 26 m a r s 1636 (7144). Le voievode Vasile Lupu confirme au prêtre Gheorghe du bourg de Bacău le droit de propriété sur le village de Fundeni, avec un moulin sur Siret, district de Bacău.

375. 28 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au grand logothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur une esclave tzigane et ses enfants, achetée à Toader Moșoc.

376. 28 m a r s 1636 (7144), <I a s s y>. Le voievode Vasile Lupu confirme à Dumitrașco, gendre de Ignat, et à ses parents, les petits-fils du *vătaf* de *scimeni* Isac, le droit de propriété sur un tiers du village de Simeni, du côté du village de Bogdănești, avec un traile sur Prut, à la suite du procès avec Mircea, Leontie et d'autres *răzeși* et de l'enquête faite par l'*uricar* Focca avec les voisins de l'endroit.

377. 28 m a r s 1636 (7144). L'izvod des *pămînturi* du territoire du village de Boldești, du côté des villages de Sîrbi, de Toderești et de Bîrlești.

378. 29 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu fait don à Gheorghe Catargiul, *pîrcălab* d'Orhei, de l'ancienne seliște princière de Piatra, soumise à la circonscription du bourg d'Orhei.

379. 29 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une moitié du village de Sirețel, et, dans les mêmes confins, sur la moitié de la seliște de Stolniceni, sur la moitié du village de Parcova, avec un terrain dénommé Botești, ainsi que sur une *falce* de vigne près de Iassy, qu'il avait reçu de ses beaux-frères, Lupul et Dumitrașco Ghianghea, et de leur neveu, Ion Ciolpan, en échange du rachat de certains objets mis en gage chez un marchand pour 290 ducats, par l'ancien grand logothète Ionașco Ghianghea.

380. <A p r è s l e 29 m a r s 1636 - a v a n t l e 4 m a i 1637>. Le grand *clucer* Lupul Prăjescul écrit à Dumitru Buhuș, *pîrcălab* de Hotin, en lui demandant de permettre à ses serfs du village de Parcova de labourer un terrain à proximité de son domaine et de ne pas leur prélever la dîme, avant le procès prévu.

381. <A p r è s l e 29 m a r s 1636 - 1639>. L'*uricar* Borăleanul et Anton de Tomești écrivent au grand logothète Gavrilaş Măteiaș au sujet de la délimitation de la partie du village de Bisericani, appartenant à Onciul Iurașcovic et à la *șoltuzoaie* Măricuța. (Avec photocopie en annexe, pl. XXV).

382. 31 <m a r s>/ <1er> a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu autorise le grand logothète Gavrilaş <Mateiaș> et son dregător du village de Buhaci de posséder le territoire et le pré entourant le village.

383. 1er a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme à Costantin Dracea le droit de propriété sur deux étangs du village de Goșmani, sur Orbic, district de Neamț, à la suite du procès avec Tofan.

384. 1er a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, Dumitrașco Șoldan, grand *vornic* de Țara de Sus, et d'autres dignitaires princiers et boyards attestent que Filcea de Nohoreni, avec ses enfants, ont vendu à Dumitrașco Fulger une sixième de chacun des villages de Răchiteni, de Tămășeni et de Iugani, district de Suceava.

385. 2 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voievode Vasile Lupu confirme au *cămăraș* Pătrașco, à ses frères et à ses parents le droit de propriété sur la moitié du village de Șoldești, sur le ruisseau de Zăbrăuți, avec des clairières et des terrains défrichés, délimités par le *vornic* Dumitrașco Gheuca.

386. A-B 3 a v r i l 1636 (7144), <I a s s y>. Le voievode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Pătrașco Ciogolea le droit de propriété sur les villages de Căpoteni et de Iadiuți, district de Hotin, reçus, à la suite du procès de la part de Căzacul, fils de Gheorghe Ciulei, et de ses parents, vu que ceux-ci avaient vendu, sans avoir le droit, les villages de Bădiuți et de Săbeșeni.

387. <E n v i r o n l e 4 a v r i l 1636>. Le frère du *paharnic* Frățiman, fils de Sora, vend au <*pîrcălab*> Gligorcea Durac la part de sa mère, du village de Morozăni.

388.4 avril 1636 (7144), Orhei. Petre Trușășul, *pîrcălab* d'Orhei, le douanier Chiriac, le bourgmestre et les 12 échevins, ainsi que d'autres bourgeois d'Orhei attestent que Badiul, fils de Miron de Morozeni, a vendu sa part de ce village au *pîrcălab* Gligorcea Durac.

389.4 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roșca le droit de propriété sur 22 villages entiers et sur certaines parties des villages, des districts: Hotin, Suceava, Hîrlău, Cîrligătura, Orhei, Lăpușna, Vaslui et Fălciu, qui lui étaient revenus à la suite du partage des hoïries héritées avec ses frères ou qu'il avait achetés lui-même, en indiquant les confins des villages de Balomirești et de Hoișești, sur Bahlui.

390.5 avril 1636 (7144), <Iassy>. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata le droit de propriété sur deux parties du village de Fîntînă, avec vignes, district de Tecuci, faites don par le *postelnic* Enache.

391.5 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Maria, l'épouse de Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, le droit de propriété sur le village de Negoești, sur Orbic, district de Neamț, avec étangs et moulins, qui lui est revenu à la suite du partage des hoïries de son père, l'ancien <grand> logothète <Nichifor> Beldiman; à la suite du même partage, ses frères, Toader et Mihăilaș, entraient en possession: le premier, de la moitié du village de Vălinei, du même district, et des parties achetées du village de Sîrbii Sasului, le second, d'une moitié du village de Plopești, du même district.

392.5 avril 1636 (7144), Iassy. Savin Prăjescul, grand *vornic* de Țara de Jos, et le logothète Tăutul attestent que le *clucer* Lupul Prăjescul et son beau-frère, Dumitrașco Ghianghea, ont partagé leurs vignes de Cîrjești et de Cotnari, héritées de l'ancien grand logothète <Ionașco> Ghianghea, et ils sont tombés d'accord de posséder d'ensemble les moulins de Oancea, sur Prut, et la dîme du village de rester au second.

393.6 avril 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme au second *postelnic* Balan Hașimirschi le droit de propriété sur la *seliște* de Rădeni, au dessous de Margine, district de Hîrlău, reçue en échange du monastère de Bîrnova.

394.7 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur les villages de Moreni et de Chiperești, anciens villages princiers, soumis à la circonscription du bourg de Iassy, sur le village de Buhăceiul et sur le *seliște* de Păscari, soumis à la circonscription du bourg de Dorohoi, sur le village de Gurguiiași, district de Chigheci, fait dons de la part du voïevode Miron Barnovschi, ainsi que sur les *seliști* de Drăjești et de Greci, district de Vaslui, achetées aux petits-fils et aux arrière-petits-fils de Magda, fille du *spătar* Drulea.

395. <Environ le 8 avril 1636>. Le prieur Agafton et l'assemblée du monastère de Rîșca avouent qu'Evloghie, évêque <de Rădăuți>, et l'assemblée du monastère de Solca leur ont restitué la somme de 170 ducats, que les premiers avait prêté à Ionașco Stroici, somme pour laquelle celui-ci avait mis en gage le village de Lozna, qui, par la suite a été fait don par le voïevode Ștefan <Tomșa>, au monastère de Solca, fondée par lui.

396. <8 avril 1636>. Evloghie, l'évêque de Rădăuți, avoue que le village de Lozna, a été donné au monastère de Solca et puis a été pris en possession par le grand logothète Gavrilăș <Matciăș>, celui-ci ayant payé l'argent nécessaire à la commémoration du premier, ainsi que sa dette envers le monastère de Rîșca.

397.13 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Eremia Murguleț et à ses frères, Andrei, Ștefan et Ipatie, le droit de propriété sur le village de Toderești, sur Soloneț, district de Suceava.

398.14 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Eremia Murguleț, à son épouse, Candachia, fille de Toader Dragotă, et à leurs parents le droit de propriété sur le village de Cetireni, district de Cîrligătura, hérité de leurs parents, Toader, Ilea, et Pîrvul, qui à leurs tour, l'avaient reçu du voïevode Petru <Șchiopu>, vue qu'ils avaient payé un meurtre commis dans les confins du village.

399.14 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Cîrstea Chiusea Brăileanul le droit de propriété sur le village de Ruși, situé au haut du bourg de Botoșani, avec jardin et emplacements d'étangs et moulins sur le ruisseau du village et sur Sitna, ancienne propriété princière, soumis à la circonscription du bourg de Botoșani, qui lui avait fait don le voïevode Alexandru Iliaș pour ses services et pour l'argent qu'il a donné "pour les besoins du pays".

400. 14 avril 1636 (7144), <Iassy>. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Petrișor le droit de propriété sur un emplacement de rucher au village de Popești, district de Vaslui, acheté à Grigore Hermeziu.

401. <14 avril 1636 - 1644>. Gligoric, fils de Muteanca, avoue qu'il a vendu à l'ancien <grand> logothète Pătrașco Bașotă sa part du village de Ciohoreni, <district de Suceava>.

402. 16 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul certaines parties du village de Giulești, sur Moldova, district de Suceava, faites don par l'ancien *vornic* Ionașco Mogildea.

403. 16 avril 1636 (7144), Iassy. Enachi et sa soeur, Anghelina, les enfants de Mihai, ancien *vornic* de Botoșani, revendent au monastère de Saint Sabas une vigne à Copou, pour laquelle leur soeur, Părasca, avait déjà reçu une somme d'argent. (Avec photocopie en annexe, pl. XXVI).

404. 21 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderașco <Ianovici> le droit de propriété sur des parties du village d'Ungurași, sur Moldova, district de Neamț, et sur quatre *jirebii de case* du village de Boureni, qu'il avait achetées au *vistiernic* Pană.

405. 24 avril 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu, pour le village de Vicoleni, <district de Dorohoi>.

406. 26 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Dragomirna le droit de propriété sur un emplacement de rucher sur le ruisseau de Svedenia (Mărturia), qu'il avait reçu comme don de la part du voïevode Simion Movilă.

407. 26 avril 1636 (7144), <Iassy>. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *jibnicer* Ionașco Prăjescul le droit de propriété sur un terrain reçu du pape Anton d'Oboroceni et de ses *răzeși*, en échange de leur terrain de Podul Ordzii.

408. 29 avril 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Simion et à Pavăl, les fils de Gherghina, le droit de propriété sur la moitié du village de Lătăi, avec étangs et moulins sur Miletin et "en Dodolea", les fils de Lucoci devant entrer en possession de l'autre moitié, selon le document laissé par le voïevode <Miron> Barnovschi.

409. M a i 1636 (7144). Le *pircălab* Ștefan Bechea fait connaître au prince qu'il a délimité les parties du village de Milești, de Ionașco Paos de Zlătari, qui a constitué l'objet d'un procès entre la femme de celui-ci et Isac, Puiul et d'autres *răzeși* de cette contrée-là.

410. 5 m a i 1636 (7144). Le prêtre Hilip et d'autres attestent que Vasile, fils de Ghinda, petit-fils de Condrea de Dornești, a vendu à Vicol Titici et à son épouse, Urîta, la partie de Condrea, du village de Drăgești, district de Roman.

411. 6 m a i 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *diac* Cărnîrzan le droit de propriété sur une partie du village d'Orgoești, district de Tutova, achetée à Bălăban et à son épouse, Vârvara, à la suite du procès avec Isarie et Cătălina, les enfants de Floarea, qui ont soutenu que cette partie avait été seulement mise en gage par leur mère, pour 11.000 *aspri* et 8 bœufs "de négoce" chez le prêtre Toader de Teișori, beau-père de Balaban.

412. 8 m a i 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Pătrașcu de Hlăpești d'obliger Ion Ciurea de donner à son beau-père, le pape Ionașco, un autre terrain, en échange de son hoirie du village de Cîrligi, qu'il avait aliénée.

413. 8 m a i 1636 (7144). Le moine Selevestru, Gligoric Negrul et d'autres parents de ceux-ci avouent qu'ils ont donné à leur frère, Neanul, leur part du village de Măstacani, pour ne pas payer de sa vie pour un délit qu'il avait commis. (Avec transcription en annexe).

414. 9 m a i 1636 (7144), Iassy. Simion Țirca, grand *vataf* de Suceava, et l'*uricar* Borăleanul avouent qu'ils ont délimité les parts de Costea Băcioc, <ancien grand> *vornic* <de Țara de Jos>, du village de Hânțești, sur Siret. (Avec transcription en annexe).

415. 11 m a i 1636 (7144). Anesia, petite-fille du *postelnic* Purcel, vend à l'ancien grand *vornic* Ionașco Cehan sa part du village de Pârîșeni, district de Vaslui. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

416. A - B <A vant le 14 m a i 1636>. Solonca et Diia, les filles de Dumitru Purcel, petites-filles du *postelnic* Purcel, vendent à l'ancien *vornic* Dumitru toutes leurs parts du village de Codăești, district de Vaslui.

417. 14 mai 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Dumitru certaines parties du village de Codăești, avec emplacement de moulin sur Cușina et sur Dobrovăț, district de Vaslui, achetées à son gendre, Vasile Purcel, petit-fils du *postelnic* Purcel.

418. 14 mai 1636 (7144), <Iassy>. Le voïevode Vasile Lupu confirme au pope Strățulat, et à son frère, Ghiorghe, les fils d'Anghelina Șeptelicioaică, et à d'autres, les neveux de Cozma et de Vârvara, le droit de propriété sur leurs parties des villages de Tăoști, de Cibarțu et de Gănești, district de Vaslui, reçues comme don de la part de Cozma et de Vârvara, et à la suite du procès avec Ghiorghe Goga, le pope Boțul et d'autres.

419. 18 mai 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Dumitru Sîrbul du bourg de Iassy le droit de propriété sur une partie du village de Mogoșești, sur Vilna, district de Vaslui, achetée à Mihalcea, à Cozmiță et à leurs frères.

420. 18 mai 1636 (7144). Iurașco, fils du prêtre Gavril de Gănești, vend un quart du village de Draesini à son frère, Eftimie, *vătaf* du <grand> *vistiernic* Iordache <Cantacuzino>.

421. <Avant le 19 mai 1636>. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *diac* Ionașco Roșca et à son épouse, Maria, le droit de propriété sur un tiers d'étang du village de Popeni, sur Iubâneasa, et sur la moitié de celui emplanté du côté du village de Săpoteni.

422. <Environ le 19 mai 1636>. L'ancien évêque Venedict, le prieur Meletie et l'assemblée du monastère de Sucevița font connaître au grand logothète Gavrilăș <Mateiaș> que l'étang qui constitue l'objet du procès entre le *diac* Ionașco <Roșca> et Isac Stîrcea a été aménagé par les belles-mères de ceux-ci, Solomia Posmăgoaia et respectivement Hăimăndoaia. Les rives de cet étang appartiennent aux villages de Popeni, et, respectivement, de Săpoteni. (Avec photocopie en annexe, pl. XXVII).

423. 19 mai 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à <Pătrașco> Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, d'enquêter le litige entre le *diac* Ionașco <Roșca> et Isac Stîrcea, ayant pour objet l'étang du village de Popeni, la propriété du premier, étang ayant l'un des rives sur le territoire du village de Săpoteni, et qui était revendiqué par Isac Stîrcea.

424. 19 mai 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à ses *dragători* de Dorohoi d'établir un terme de jugement à la Cour princière à Dumitrașco, beau-frère de Rugină, et à l'ancien *comis* Lupul <Talpă>, traduits en justice par le monastère de Bîrnova et par l'ancien *pîrcălab* Oneiul <Iurașcoviei>, pour avoir empiété les confins des villages de Buhaiuiu, de Șendriceni et de Păscari.

425. 21 mai 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Dumitru Buhuș le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans la Braniște de Bohotin, reçu du monastère de Pingărați, en échange d'un autre emplacement de rucher, situé au village de Măstacăni, au-delà de Bistrița, district de Bacău.

426. 26 mai 1636 (7144), <Bîrlad>. Le bourgmestre Ilie et les 12 échevins du bourg de Bîrlad et d'autres attestent que Belmezoaia, fille d'Ihnat Bulmezu, et ses fils ont vendu à Costachi de Foltești leur part du village de Suceveni. (Avec photocopie en annexe, pl. XXVIII).

427. 5 juin <1636>, Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Bașotă, à son frère, l'ancien hetman Iurașco Bașotă, et à leur socur, Marica, les enfants du sommelier Toader Bașotă et d'Anghelina, le partage des hoiries des villages de Bodești, de Dănești et de Cuciuța, district de Neamț, de Berești et de Botești, district de Suceava, de Mogoșești, sur Bistrița, et de Șerbănești. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIX).

428. 5 juin 1636 (7144). Gherghil et son épouse, Magda, avouent avoir mis en gage un pré à Pitircă Petir, pour un ducat, prè qu'ils lui ont cédé par la suite pour payer la dette.

429. 7 juin, <Environ 1636>, Orhei. Petre Trușășul, *pîrcălab* d'Orhei, juge le litige de Rusul de Macicăuți avec Roman, qui s'est porté garant pour un cheval "ture", le premier ayant gain de cause, à la suite du serment prêté dans l'église par les villageois de Macicăuți.

430. 10 juin 1636 (7144), Suceava. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *vornic* <de gloată> Tănăsie et à sa belle-mère, Soltana, le droit de propriété sur six serfs du village d'Oglindești, qui leur étaient revenus à la suite du partage avec Vădeanu.

431. 10 juin 1636 (7144), <Suceava>. Le voïevode Vasile Lupu confirme à son serviteur, Isac Scorpan, le droit de propriété sur une partie du village de Hudeștii Mici, avec

emplacement de moulin sur Prut, district de Dorohoi, achetée à Todosca et à Lupașco, petits-fils de Nicoric.

432. 10 j u i n 1636 (7144), S u c c a v a. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Onul d'Oncești de fixer terme à Enachie de Ciofrăcești, se trouvant en litige avec Purece et Nichita ayant pour objets un étang, un pont démolé et un moulin.

433. 11 j u i n 1636 (7144), C o t n a r i. Iorga de Succava avoue avoir vendu à Avram de Lucăceni une *jirebie* du village de Hănțești. Cette *jirebie*, achetée à Lupul Pahulcea, a été vendue, parce que Avram n'avait pas accepté Iorga comme *răzeș*. (Avec transcription en annexe).

434. 13 j u i n 1636 (7144). Le *vornic de poartă* Ichim Bandur avoue que l'emplacement de rucher qui a constitué l'objet du procès entre les *răzeși* du village de Ciumulești et le *vistiernic* Gheorghe Roșca appartient aux deux parties qui, d'ailleurs se sont mises d'accord de partager cet emplacement au cours de l'automne; les deux parties ont décidé aussi que les moulins construits par le *vistiernic* le ruisseau du village restent en sa possession.

435. 20 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Ionașco Dărman et à son épouse, Mărica, le droit de propriété sur deux *jirebii* du village de Lipăești, achetées à Gligorie, frère de Constanda, et au fils de celle-ci, Lupul.

436. 20 j u i n 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïevode Vasile Lupu ordonne aux moines du monastère de Tazlău et à ceux qui revendiquent une moitié du village de Mușetești, sur Tazlău, la propriété du monastère, de se présenter devant le *Divan* en vue du procès.

437. 21 j u i n 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu, pour le village de Ghicăuți, district de Dorohoi.

438. 24 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur une partie du village de Tupilați, sur Moldova, district de Suceava, achetée à Pașco Blendea.

439. 26 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ștefan le droit de propriété sur le village de Trebeșul de Sus, <district de Bacău>, à la suite du procès avec Zamosti, évêque de Bacău.

440. 26 j u i n 1636 (7144), B î r l a d. Savin Prăjescul, *grand vornic de Țara de Jos*, atteste que Solomia, petite-fille de Budul, et son mari, Ilnat, ont vendu à Iliasă et à ses fils certaines parties des villages de Gropeni et de Sălceni.

441. 29 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu ordonne au *spătar* <Gheorghe> Ghica de ramener les serfs du monastère de Toader <Movilă>, enfuis dans le village de Dimileni, s'il l'on pouvait prouver qu'ils s'étaient enfuis après le règne du voïevode <Miron> Barnovschi.

442. 30 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *grand sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur une jachère de vigne dans Dealul Laslău, à Cotnari, achetée à Gheroghe Prebici et à son épouse, Marica, fille d'Albotă. (Avec photocopie en annexe, pl. XXX).

443. 30 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *diac* Bosiioc, le droit de propriété sur la part du pope Gavril du village d'Armășeni, faite don par celui-ci à sa fille illégitime, Măricuța, l'épouse de Bosiioc, à la suite du procès avec le pope Cîrstea d'Armășeni et d'autres.

444. <A v a n t l e 3 j u i l l e t 1636>. Simion et son épouse, Alexandra, fille de Gavril Tihul, avouent avoir vendu à Apostol Cehian la part de Tihul, du village de Prigorcenii, district de Vaslui.

445. 3 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Apostol Cehian le droit de propriété sur une partie du village de Prigorcenii, district de Vaslui, achetée à Simion et à son épouse, Alexandra, fille de Gavril Tihul.

446. 4 j u i l l e t 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme aux habitants des villages de Comănești et de Văsiești le droit de propriété sur la clairière de Buruenești, à la suite du procès avec le *paharnic* Bejan. Cette clairière avait été mise en gage pour 45 peaux de martre et cinq boeufs.

447. 6 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'*uricar* Focș et à son épouse, Marica, le droit de propriété sur une partie du village de Gănești, sur Tutova, prise en possession de son cousin, Iurașco, fils du pope Gavril de Gănești, en échange d'une partie du village d'Avrănești, district de Neamț.

448. 7 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Drăgan, à Albul, à Ifrim, à Arsenie et à d'autres le droit de propriété sur trois parties du village de Păulești, sur Simila, district de Tutova, à la suite du procès avec l'ancien *medelnicer* Simion Gheuca, qui prétendait les avoir achetées aux cousins des premiers.

449. 7 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'*aprod* Prodan de défendre ses parts des villages de Rujavinți et de Horbinești, qui il avait en possession, et d'en prélever la dîme.

450. <A v a n t le 9 juillet 1636>. L'ancien *vornic* Dumitru <Leoa> et l'*armaș* Lungul avouent que lors de la délimitation du terrain où avait été emplacé le monastère de Rafaila, du village d'Oșești, <sur Stemnic, district de Vaslui>, certains des témoins leur ont donné des informations sur un meurtre commis là-bas à, meurtre payé par les aïeux et les parents de Porcea et de son frère, Postolachi, qui ont tous les droits sur ce terrain, jusqu'à la restitution de la dépense.

451. 9 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Porcea, à son frère Postolachi, les fils de Toma, et à leurs *răzeși* le droit de propriété sur un terrain où avait été emplacé le monastère de Rafaila, sur le territoire du village d'Oșești, sur Stemnic, district de Vaslui, à la suite de l'enquête effectuée par le *vornic* Dumitru Leoa et l'*armaș* Lungul. Les documents présentés par l'ancien *vornic* Dumitrașco Gheuca et ses parents ont été déchirés dans le *Divan*. (Avec transcription en annexe).

452. 9 juillet 1636 (7144). Dumitrașco Șoldan, <grand *vornic* de Țara de Sus> et d'autres grands boyards attestent qu'Antimia Pătrășcoac, fille d'Anghelina, a vendu à Efrim Hăjdău sa part d'hoirie des villages de Șândreni et de Ezărul Alb et de la seliște de Negrești, sur Prut, <toutes dans le district de Hotin>.

453. 10 juillet 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionașco Hasnăș le droit de propriété sur certaines parties du village de Hăsnășeni, sur Cubolta, district de Soroca, achetées à Tudosca, fille de Nicorici Hermeziu, et à son neveu, Lupașco, fils de Toader de Ocnița.

454. 10 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Toader de Drăgoteni, à Pătrașco et à d'autres serviteurs princiers de fixer les limites entre les parties du village de Țimpești, appartenant à Ionașco et à Gheorghi de Toderești, et celles appartenant à Căruvan et à Ștefan Borșe de Balasinești.

455. 11 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise Ștefan de posséder et de protéger sa part d'hoirie du village de Lăzești ainsi que le verger Ochișorul et les clairières de l'embouchure de Valca Neagră.

456. 12 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Costantin Ciogolea, *urcadnic* de Botoșani, et à l'*uricar* Borăleanul de délimiter un terrain qui a constitué l'objet d'un procès entre Onciul Iurașco<vici> et Dumitrașco, gendre de Rugină, le premier soutenant que le terrain tenait du village de Șendriceni, alors que le second prétendait que le terrain mentionné appartenait au village de Șilișău.

457. 12 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le monastère de Saint Sabas de posséder et de prélever la dîme des villages de Răciulești et de Furtești, district de Fălciu, ainsi que des villages de Becheni et de Budești, district de Chigheci, en respectant les délimitations faites par le second logothète Racoviță Cehan.

458. 13 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le prieur du monastère de Saint-Sabas de posséder et de prélever la dîme du village de Furduești, <district de Fălciu>.

459. 13 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère dénommé Schitul Drăgușani le droit de propriété sur les parties achetées des villages de Băsești et d'Edumirești, sur Tazlău, district de Bacău, à la suite du procès avec Nastasia Solomoneasa et ses fils.

460. 13 juillet 1636 (7144), I a s s y. Ion Ciolpan avoue avoir vendu à Costantin Ciogolea, *vornic* de Botoșani, le village de Țirnauca, district de Cernăuți, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau du village.

461. 14 juillet 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin Ciogolea, *vornic* de Botoșani, le droit de propriété sur le village de Țirnauca, district

de Cernăuți, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau du village, acheté à Ion Ciolpan, fils d'Antimia, petit-fils de l'<ancien grand> logothète <Ionașco> Ghianghea.

462. 15 juillet 1636 (7144). Iacob, fils de Mărica, avoue avoir vendu la part de sa mère, du village de Măstacăni, district de Bacău, à Gligorașco Bejan. (Avec transcription en annexe).

463. 16 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Sucevița le droit de propriété sur le village de Mîndrești, sur Siret, district de Suceava.

464. 16 juillet 1636 (7144), Iassy. Ionașco de Zmiani, Costantin Bîrsan et Moldovan <achètent> au grand *armaș* Ștefan <Moimescul>, au <second> logothète Racoviță <Cehan> et à Apostol les trois parties qui leur revenaient de *desetina* des ruches des districts de Tutova et de Bîrlad, dont la quatrième partie appartenait au grand *cărnăraș*. (Avec photocopie en annexe, pl. XXXI).

465. 17 juillet 1636 (7144). Iurașco de Pleșești, Aramă, Gheroghiie Mălaiu de Hreasea et d'autres avouent que, à la suite de l'ordre princeier, ils ont délimité les parts de Ioloae et de ses fils, du village de Nemerniceni.

466. 19 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *staroste* <Eustratie> Dabija de délimiter et de marquer avec l'*uricar* Focca, les parties du village de Răzimești, qui ont constitué l'objet du procès entre Ileana, Dumitru, Gligoreca et Hareta et le monastère de Bisericani, de celles qui avaient été faites don au monastère par le logothète Istratie.

467. 22 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu autorise Anisia, fille de Buhloae, et ses fils, de posséder une partie du village de Miclești et de prélever la dîme.

468. 27 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Homor le droit de propriété sur la moitié du village de Băișăști, sur Moldova, district de Suceava, avec deux moulins à foulon construits dans leur territoire par Cîrstieneasa et ses fils, Ionașco et Gheirghiță, à la suite du procès avec ceux-ci et après l'enquête faite par le *diac* Gligorcea d'Ilișești.

469. <1er août 1636 (7144), Feștinghești>. L'*uricar* Focca fait connaître au prince qu'il a délimité et marqué la part d'Ileana, la belle-mère du *postelnic* Iane, du village de Feștinghești, qui a constitué l'objet d'un procès entre celle-ci et le monastère de Bisericani, le propriétaire d'un tiers du village, ainsi que les parts de Dumitrașco et de Harita, qu'ils avaient vendues au monastère. (Avec transcription en annexe).

470. <1er août 1636 (7144), Feștinghești>. L'*uricar* Focca avoue qu'il a délimité et marqué la part d'Ileana, la belle-mère du *postelnic* Iane, du village de Feștinghești, dénommé Răzimești, objet d'un procès entre celle-ci et le monastère de Bisericani, ainsi que les parties de Harita et de Dumitru Sprînceană, qu'ils avaient vendues au monastère.

471. <1er août 1636 (7144). Dumitru Teleagă, Precup Urduca et d'autres avouent avoir mis en gage à Lazor Drulea leur hoirie du village de Glodeni.

472. 4 août 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Dragomirna le droit de propriété sur le village de Nicșăni, <district de Hîrlău>.

473. 10 août 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Mihăilă d'Oișeni et à Leia de Cetireni d'enquêter le litige entre le *pîrcălab* Maleoci et Toader, fils d'Ionașco Burdușel, pour préciser la condition juridique de celui-ci, en fonction de celle de son père: serf ou serviteur du *vornic* Erimicea, beau-père de Maleoci.

474. 11 août 1636 (7144). Le voïevode Vasile Lupu confirme au second logothète Racoviță Cehan le droit de propriété sur une partie du village de Cămîrzani et sur six *jirebii* entre les mêmes confins, à la suite du procès avec Avrămia Popoia et sa fille, Tudosia.

475. 12 août 1636 (7144), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne au *vornic* de *gloată* Neaniul d'enquêter le litige de l'<ancien> *vistiernic* Dumitru Buluș avec les habitants du village de Podoleni, situé sur la Braniște princeière de Bohotin, pour un terrain se trouvant sur le territoire de ce village, pour lequel Buhuș possédait des documents d'échange avec le monastère de Pingărași; le prince ordonne au même *vornic* de *gloată* de délimiter et de marquer l'emplacement du village de Braniște, qu'il lui avait fait don lui-même.

476. <Après le 12 - avant le 20 août 1636>. Le *vornic* de *gloată* Neaniul, l'ancien *vistiernic* Ghiorghe Roșea, le *vornic* de *gloată* Strățulat et d'autres font connaître au

prince qu'ils ont délimité le terrain du *vistiernic* Dumitru Buhuș, situé dans la *braniște* de Bohotin, du côté du village de Podoleni, respectant les marques inscrites dans la charte présentée par ce dernier, ainsi que l'emplacement de village fait don au même par le prince, près de ses moulins situés sur Jijia, selon les délimitations faites par le *șetrar* Chicoș. (Avec transcription en annexe).

477. 13 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Sfântul Ilie le droit de propriété sur l'étang Cupcea, situé dans le territoire du bourg de Suceava, à côté des confins du village de Tătărași, avec 24 fâlei de pré, fait don par le voïevode Ștefan Tomșa.

478. 13 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise le *dregător* du *vistiernic* Dumitru Buhuș de prélever la dîme des parties possédées par celui-ci dans les villages de Tălărești et d'Iurghiceni.

479. 15 a o û t 1636<6> (7144) - 164<1> (714<9>), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Titiana, l'épouse de Păntelei, et à son gendre, le *vornic de poartă* Ionașeo Botăș, le droit de propriété sur une partie du village de Botești, à la suite du procès avec Alexa et Dumitru, les fils de Buseă, et les parents de ces derniers.

480. 15 a o û t 1636 (7144). Foșca, nouveau de Nădușală, vend à l'ancien *pîrcălab* Dumitrașco Negurici un emplacement de rucher dans le village de Hîrlești, district de Neamț.

481. 20 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Dumitru Buhuș, à la suite du procès avec les habitants du village de Podoleni, le droit de propriété sur un emplacement de village dans la *braniște* princière de Bohotin, fait don par le prince, et sur un terrain contigu, qu'il avait reçu, en échange, du monastère de Pîngărași.

482. 20 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu fait don au *vistiernic* Dumitru Buhuș d'un terrain de *braniște* princière de Bohotin, pour fonder un village, ainsi qu'un emplacement de moulin sur le ruisseau de Buzova, pour y construire un moulin, un moulin à foulon et une *ștează*, des étangs, un troille sur Prut, emplacement de rucher et des prés, en indiquant les confins établis par le grand *șetrar* Chicoș, par le *vornic de gloată* Neaniul et d'autres.

483. 20 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu écrit à l'ancien *vistiernic* Dumitru Buhuș en lui demandant de ne pas prélever la dîme aux serfs du grand *cămănar*, établis sur le terrain donné au *vistiernic* dans la *Braniște* de Bohotin, avant que celui-ci ne soit délimité et marqué, vu que le *cămănar* se trouvait à Țarigrad, au service du règne et du pays. (Avec transcription en annexe).

484. 20 a o û t 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Dumitru Roșca, *ispravnic* de Iassy, le droit de propriété sur un étang du territoire du village de Brătinești, à la suite du procès avec Guliasa et Drăgostineasa et les fils de celles-ci, après l'enquête effectuée par le *postelnic* Bălan <Hațimirschi>, ainsi que sur un autre étang, du territoire du bourg de Botoșani, acheté à Popăseul.

485. 20 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu ordonne aux *pîrcălabi* du district de Dorohoi d'enquêter dans le litige entre Isac Sîrcea et les fils de Iurșa, Onciul et Dumitru, pour un tiers du village de Borodieneni, que le premier avait acheté à l'épouse de Gheorghe <Lozonșchi, ancien> *pîrcălab* de Hotin, et de fixer un nouveau délai.

486. 21 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme, à la suite d'un procès, à Măricea Homiceanca le droit de propriété sur deux parties du village de Boldești et de la *seliște* de Sîrbi, district de Suceava, vendus par ses soeurs, à son insu au *vistiernic* Dumitru Buhuș, mais auquel elle avait rendu l'argent. (Avec transcription en annexe).

487. 22 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise l'ancien *vornic* Dumitru de garder la dîme prélevée des villages de Mîndrești et de Gurguiafi, trouvés en sa possession, ainsi que celle du terrain du village de Mîndrești, labouré par les serfs du village de Gurbănești, la propriété du grand *paharnic* Gheorghie <Coci>, à la suite du procès intenté à celui-ci. (Avec transcription en annexe).

488. 22 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu ordonne au *dregător*, au *vătămă*n et aux vilégéois de Podoleni de remettre la lettre de témoignage se trouvant en leur possession, faite par leurs voisins, en les menaçant qu'au cas contraire, le *vornic* <de gloată> Neaniul allait les déposséder 50 bocufs, comme *gloabă*.

489. 24 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise Mitrofan, évêque de Roman, de posséder les esclaves tziganes reçus de la princesse Mărica, selon sa derière volonté exprimée devant Dionisie, l'ancien évêque de Roman.

490. 28 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Pîntea met en gage à Ionaşco Cehan, <ancien grand> *vornic* <de Țara de Jos, sa part du village de Duşceşti, pour deux fûts de miel, en valeur de 32 ducats.

491. 30 a o û t <1636>, D o r o h o i. Ion, le bourgmestre de Dorohoi, Graza et d'autres habitants du bourg mettent au courant le grand logothète Gavrilaş <Mateiaş> au sujet du litige de Onciul Iuraşcoviici avec Dumitraşco et le *comis* Lupul Talpă pour un terrain des confins du village de Şendriceni, que revendiquaient les derniers. Selon l'aveu des premiers, ce terrain n'avait pas été marqué par Gheorghe <Lozonşchi, ancien> *pîrcălab* <de Hotin>, en faveur de Rugină, beau-frère de Dumitraşco, et ce dernier n'avait pas prétendu d'entrer en possession de ce terrain. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

492. 31 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au grand *spătar* Grigorie Ureche, à la suite du procès avec Isac, fils d'Ionaşco Avram, le droit de propriété sur la *selişte* de Vlădeşti, dénommée auparavant Mănăeşti, à l'embouchure de Iadrici, district de Fălciu, achetée à Coste Hrană par Ionaşco Avram, avec l'argent de Nistor Ureche.

493. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Ionaşco Rusul le droit de propriété sur une partie du village de Ghitilova, district d'Orhei, achetée à Drăguţa, à la suite du procès avec les fils de celle-ci.

494. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Attestation concernant le partage des serfs et de certaines parties des villages de Cuzlău, de Horodişte, de Medvidca et de Crasnaleuca, entre Toader Tăutul, avec son épouse, Nastasia, et le frère de celle-ci, le *stolnic* Turcul.

495. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Nechifor Țănciu, fils de Simina, avoue avoir donné au *stolnic* Chicoş sa part du village de Veşteleşti, dans Fundul Bogdanci, pour 60 ducats, empruntés au *stolnic*, somme qui lui a fait défaut à Cămară, après avoir ramassé la *desetina* du district de Tutova.

496. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Anghelina, fille de Sămion Codău de Bezăn, donne à l'*aprod* Apostol un emplacement, avec terrain pour clôture, aire de battage et jardin.

497. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Ciudin, Zaharia et d'autres vendent leur part d'hoirie.

498. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). L'inscrit de Vasile Ciomîrtan et de sa soeur, Costanda, pour le village de Tîrzii.

499. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Dragomir et son épouse, Antonia, vendent à Porcea d'Oşeşti leur part du village de Sacaluşa.

500. <1er s e p t e m b r e 1636 - 4 m a i 1637> (7145). La liste des villages (Frăteşti, district de Suceava, Cernaucă et Boian, district de Cernăuţi, Costeşti, district de Tutova, Condrăteşti, district d'Orhei, et Mălăeşti, district de Fălciu), des moitiés de villages (Bilăuţi et Parcovă, district de Hotin, Lucoviţa et Dobrinăuţi, district de Cernăuţi, Torceşti, district de Suceava, Negreşti, district de Vaslui, et Coposăni, district de Cîrligătura) et d'une selişte (Ruptura, district de Tutova), revenus à Ion Ciolpan, à la suite du partage <des hoiries héritées> avec ses parents.

501. 2 s e p t e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Homor le droit de propriété sur six *jirebii* du village de Băişeşti, district de Suceava, achetées au monastère de Slatina, don de la part de la religieuse Huhuroaia et Lateş.

502. 3 s e p t e m b r e 1636 (7145). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Grigori Surtă et à ses parents ainsi qu'à Simion Barză et à ses parents, petits-fils et arrière-petits-fils de Coste et de Băloş, le droit de propriété sur un quart du village de Horgeşti et sur la moitié du village de Brăneşti, sur Bogdana, ainsi que sur le village de Mihăileşti, sur Bîrlad, à l'embouchure de Tutova, tous dans le district de Tutova.

503. 5 s e p t e m b r e 1636 (7145). Tudora Silioaia fait don à son neveu, Toader, d'un quart du *bătrîn* du village de Florineşti, qui avait appartenu à son père, Vasile.

504. 6 s e p t e m b r e 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader Liciul, à son frère, l'ancien *agă* Costantin, et aux autres frères le droit de propriété sur la moitié du village de Șepeleuți, district de Hotin.
505. 7 s e p t e m b r e 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mihașco Cornaci le droit de propriété sur deux *jirebii* du village de Dersea, à la suite du procès avec Minta, avec son fils, Strățulat, et avec son gendre, Pătrașco.
506. 12 s e p t e m b r e 1636 (7145). Nicoară, fils d'Ignat de Florintești, fait don au *diac* Gavril de la moitié d'un "*bătrîn*" du même village, achetée à Petrina, tout en laissant l'autre moitié à ses fils.
507. 12 s e p t e m b r e 1636 (7145). Liste d'esclaves tziganes, <du monastère de Neamț>, extraite d'une charte du voïévode Vasile Lupu.
508. 13 s e p t e m b r e 1636 (7145). Andrei d'Odobești, district de Roman, vend à Dumitrache Măteș et à ses beaux-frères, Mălin, Chiriac et Dumitrașcu, ses terrains du village d'Odobești, de la partie Birsăncască.
509. 14 s e p t e m b r e 1636 (7145). Le *vornic* <de gloată> Neaniul, le *vornic* Ionașco et d'autres attestent que Grigore Mojiță a vendu au <*clucer*> Lupul Prăjescul un emplacement de rucher, à la limite de Bărbosul.
510. 14 s e p t e m b r e 1636 (7145). Mihai et ses frères, Tudor et Tănasic, vendent à Ion Hotceanul une vigne dans le village de Temerleni.
511. 15 s e p t e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Dumitru Buhuș le droit de propriété sur la moitié et sur deux parties de l'autre moitié du village de Boldești et de la *seliște* de Sîrbi, district de Suceava, à la suite du procès avec Mărica Homiceneasă et les enfants de Gheorghe Calapod, qui avaient voulu restituer au premier le prix de l'achat.
512. 15 s e p t e m b r e 1636 (7144), T r o t u ș. Le bourgmestre Soci Mihai et les échevins du bourg de Troțuș et d'autres bourgeois et voisins attestent que Ion Tăzlăoanul, fils du diacre Toader, et Măteiu de Provăzăști se sont mis d'accord avec l'ancien *cămăraș* Arhip et son épouse, Evghenia, de renoncer au rachat du "*bătrîn*" du village de Dănăești, vendu à ceux-ci par leur frère, Ion, avec d'autres parties des villages de Mănești et de Dzeameș. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).
513. 15 s e p t e m b r e 1636 (7145), S u c e a v a. Dumitrașco Evloghie et son épouse, Antemia, avouent qu'ils ont donné à Nacul, fils de Simion de Soloneț, et à son épouse, Nastasia, un quart du village de Nemirceni, en échange d'un quart du village de Dărmănești, recevant, outre cela, 100 *lei*, argent comptant, comme prix de l'étang se trouvant là-bas.
514. 18 s e p t e m b r e 1636 (7145). Le *pireălăb* Gheorghe Jora avoue qu'il s'est mis d'accord avec <ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuș de partager tout le territoire du village de Costești, <district de Hotin>, à la suite du partage revenant deux parties au premier et une partie au second.
515. 19 s e p t e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux serviteurs princiers de séparer à <l'ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuș les parties d'hoirie achetées dans le village de Boldești et dans la *seliște* de Sîrbi, ainsi que les serfs qui lui revenaient et de leur établir l'impôt selon leurs possibilités.
516. <A près le 19 s e p t e m b r e 1636>. L'<ancien> *vornic* de *gloată* Gheorghe Năvrăpăscul fait connaître au grand logothète qu'il a séparé la moitié du village de Boldești, achetée par l'<ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuș à Ilinca Moțocoac, et deux parties achetées à Vasile, fils de Gheorghe Calapod, et de son gendre, Păcurar, et qu'il a partagé les neuf serfs qui se trouvaient dans le village, dont trois sont revenus, proportionnellement, à l'acheteur.
517. <A v a n t le 20 s e p t e m b r e> 1636 (7145). Tofana, fille de Gheorghe Calapod, vend au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul sa part du village de Văscani, <sur Bahlueț>.
518. 20 s e p t e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le grand logothète Gavrilăș <Mateiaș>, Savin <Prăjescul>, grand *vornic* de *Țara de Jos*, et d'autres dignitaires princiers attestent que Tofana, fille de Gheorghe Calapod, a vendu au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul sa part du village de Văscani, sur Bahlueț.
519. 20 s e p t e m b r e 1636 (7145), I a s s y. La tailleur du bourg de Iassy, Vasile Fugle, et son épouse, Mărica, avouent avoir donné au <troisième> logothète Toderașco <Iarovici> un emplacement de rucher avec verger et vignes abandonnées, du territoire du village

de Stornești, district de Cîrligătura, en échange d'une vigne à Iassy et 60 ducats. (Avec transcription en annexe).

520. 20 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderașco <Ianovici> le droit de propriété sur un emplacement de rucher, avec vergers et vignes, du territoire du village de Stornești, district de Cîrligătura, reçu de Vasile Fugle et de son épouse, Marica, en échange d'une vigne à Iassy et 60 ducats.

521. 20 septembre 1636 (7145). Vasile Sturza, gendre de Mirăuță, et ses parents vendent au *vornic* <de gloată> Irimia Vînculeț le village de Păruceni, nommé auparavant Stancăuți.

522. 21 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșea le droit de propriété sur une partie du village de Țibănești, sur Gîrbovăț, à la suite du procès avec Țigan, Păcurar et d'autres *răzeși*, qui prétendaient que leur hoirie était empiétée.

523. 25 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșea le droit de propriété sur une partie du village de Țibănești, achetée à Istratie et à sa soeur, Ana, à la suite du procès avec la fille d'Ana, l'épouse de Costantin.

524. 26 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien <grand> *paharnic* Pană le droit de propriété sur deux parties, achetées, du village de Zărnești, district du Covurlui, et sur une partie faite don par Piatra et son mari, Nuor.

525. 27 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin Sitariul, à ses enfants et à ses parents, les arrière-petits-fils de Toader Zvîrștală, le droit de propriété sur la moitié du village de Zviștelești, sur Bogdana, district de Tutova, à la suite du procès avec Necchifor Țenehiu et ses parents, les arrière-petits-fils de Băilă

526. Octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Saint-Sabas, à la suite du procès avec Iftemie et Ștefan, les fils de Dănăilă, le droit de propriété sur un rucher du territoire du village de Butunești, district de Cîrligătura, don de la part du *postelnic* Enache.

527. 4 octobre <environ 1636>. L'*uricar* Dumitru témoigne au sujet des confins de la partie de l'ancien grand *paharnic* Pană, du village de Zărnești, <district de Covurlui>.

528. 4 octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Costantin Ciogolea, *vornic* de Botoșani, et à l'*uricar* Borăleanul de marquer un terrain d'Onciul Iurașcoviei, du territoire du village de Șendriceni, dont le droit de propriété était contesté par Dumitrașco, gendre de Rugină, et le comis Lupul Talpă, qui voulaient attacher ce terrain au territoire de leur village, Șeleșeu; de plus, il leur ordonne d'obliger Lupul Talpă de payer à Onciul Iurașcoviei le foin fauché sur le terrain de celui-ci et de prélever la dîme à ceux qui avaient labouré des terrains dans les mêmes confins.

529. 6 octobre 1635 (7145). Cîrstian et Ilca, les fils de Cocioban, vendent au monastère de Bisericiani un *pămînt* du village de Românești, pour deux boeufs, deux brebis et 12 *mierțe* (boisseaux) de céréales. (Avec transcription en annexe).

530. <Après le 6 octobre 1636>. Cîrstian et son frère, Ilca, les fils de Cocioban, ainsi que leurs parents, vendent au monastère de Bisericiani un *pămînt* du village de Românești, sur Gîrla de Jos a Putnei, pour quatre boeufs, deux brebis et 12 *mierțe* de blé; de plus, Alexandra et Vasilie, les enfants de Ion Andreica, vendent au même monastère leur part de ce village, pour une vache et 14 *potronici*.

531. 7 octobre 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Stan Vișa, à Vasile et à d'autres, les petits-fils et arrière-petits-fils de Manea, de Stanciul, de Bratul et d'autres, le droit de propriété sur la moitié du village de Brătulești, nommée Foeșani, sur Milecov, à Vadul Vechi, à la suite du procès avec Gheorghe, Husan et leurs parents, les arrière-petits-fils de Oană Ureche, de Boaghea et de Fătușea.

532. 10 octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux serveurs princiers de rétablir les confins du village de Crivești, la propriété de l'ancien *vistiernic* Dumitru Bahuș, parce que les villageois <de Pietriș> les ont empiétés en labourant un terrain qui ne leur appartenait pas.

533. 10 octobre 1636 (7145). Gheorghe, fils du *vătaf* Nistor, avoue qu'il a vendu à Gheorghe Jora, *pîrcălab* de Hotin, un tiers du village de Mitești.

534. 12 octob re 1636 (7145), I a s s y. Le *vornic* de *gloată* Bîrsan, le *vornic* Irimia Vînculeț et d'autres boyards de la Cour princière attestent que Tănasie, Vârvara et d'autres ont vendu à Costantin de Tăricești un emplacement de rucher sur le territoire du village de Muntencești.

535. A-B. 12 octob re 1636 (7145), I a s s y. Ionașco Hușan vend à son oncle, le *vătaf* Simion Barhon, sa part d'hoirie d'un *bătrîn* du village de Ciucești, sur Bîrlad, à l'embranchure de Berheci, district de Tecuci, pour une dette de 10 *lei*. (Avec transcription en annexe).

536. 13 octob re 1636 (7145), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Saint-Sabas le droit de propriété sur une maison située dans le jardin du monastère, qui avait été achetée à l'ancien douanier Manolachi, à la suite du procès avec Anghelina Foteasa, avec sa sœur, Palaga, et les filles de celle-ci.

537. 14 octob re 1636 (7145), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Severinea le droit de propriété sur une partie du village de Bogdănești, district de Roman, faite don par son oncle, Iurașco, neveu du *vătaf* Ionașco de Săucești.

538. 14 octob re 1636 (7145), I a s s y. Ion, fils de Danciul, avoue qu'il a donné à Savin Prăjeseul, grand *vornic* de *Țara de Jos*, un emplacement de rucher du village de D'Obîrșia, district de Tecuci, pour une "*deșugubină*" qui devait être payé par son gendre, Roman.

539. 15 octob re 1636 (7145), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme, à la suite d'un procès, à l'ancien *postelnic* Fortuna le droit de propriété sur cinq serfs du village de Prăjești.

540. 15 octob re 1636 (7145), I a s s y. Ștefana, fille d'Ionașco Dăvidu, vend à Scărlet de Zorleni sa part d'hoirie du village de Văleni, district de Fălcu..

541. 16 octob re 1636 (7145). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Ilie et à Gheorghîță, les fils d'ancien hetman <Vasile> Șeptelici, le droit de propriété sur la moitié d'un étang du village de Nemniceni, district de Suceava, à la suite du procès avec Vasile, Vasile Roșca et d'autres neveux de Ștefan et de son frère, Coișeș, dont leur grand-père l'avait achetée.

542. <A v a n t le 18 octob re 1636>. Obrejie, fils de Dănilă, Cozma, fils de Bărean, et Ilie, fils d'Arvasia, vendent à l'ancien *postelnic* Fortuna leurs parts du village de Drăgănești, avec emplacement de moulin sur Siret.

543. 18 octob re 1636 (7145). Le voïevode Vasile Lupu confirme à l'ancien *postelnic* Fortuna le droit de propriété sur une partie d'hoirie du village de Drăgănești, district de Roman, achetée à plusieurs *răzeși*, à la suite du procès avec Mirun, Andrunichi Grosul et d'autres, qui n'avaient pas réussi à lui restituer la dépense.

544. 23 octob re 1636 (7145). Le voïevode Vasile Lupu confirme à Vasile Roșca et au *cămarăș* Toader, les gendres de Mărica Cernătoae, et, respectivement, de Schiva, les filles d'ancien grand *vornic* Cîrstea <Ghenovici>, le droit de propriété sur le village de Dimăceni, district de Tecuci, à la suite du procès avec Toader, fils de Hirbor, avec Răchitan, fils de Ghizela, et avec leurs parents, qui prétendaient ne pas avoir vendu ce village, mais qui n'avaient pas de documents de possession.

545. 24 octob re 1636 (7145). Le *stolnic* Dumitrașcu Cîmu avoue qu'il a marqué au *cămarăș* Iorga la moitié du village de Mărești, district de Tecuci, sur la rive de Siret jusqu'à la frontière du bourg de Tecuci et du village d'Onceni.

546. 28 octob re 1636 (7145), I a s s y. Les *vornici* de *gloată* Ionașco Stejeran, Bîrsan et Neaniul et d'autres attestent qu'Obrejie, fils d'Erena, a vendu au *vornic* de *gloată* Vasile Roșca sa part du village de Brătuleni.

547. 29 octob re 1636 (7145), I a s s y. Le grand *clucer* Lupul Prăjeseul, le second *vistiernic* Vasile Banul et le *vornic* de *poartă* Vasile Roșca attestent que le grand *sulger* Toma <Cantăuzino> a payé 86 écus et demie à Ionașco, à Bosie et à d'autres, les petits-fils de Capotă, pour leur part d'hoirie du village de Porcești, vendue par ceux-ci à leur parent, Iurașco <Bașotă> hetman, qui était mort avant d'acquitter la somme entière. (Avec transcription en annexe).

548. 1er n o v e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu confirme au *vornic* de *gloată* Neaniul le droit de propriété sur un esclave tzigane, à la suite du procès avec le *vornic* de *gloată* Tănasie, qui prétendait l'avoir hérité de son beau-père, Mihăileseul.

549. 3 n o v e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïevode Vasile Lupu autorise, après jugement, le *diac* Toader de Portari de posséder l'hoirie de Huhuloae, de Busiucioae et de Busea,

les filles de Mândoae, du village de Torcești, auxquelles il avait payé l'impôt de 40 ducats. (Avec transcription en annexe).

550. 8 novembre 1636 (7145), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu autorise Nașeu de Mușetești de posséder et de protéger ses '*bucate*', n'étant obligé que de payer l'impôt.

551. 9 novembre 1636 (7145). Le voïevode Vasile Lupu autorise l'ancien *paharnic* Pană, après jugement, de posséder les 27 serfs du village de Zărnești.

552. 9 novembre 1636 (7145), Iassy. Le grand logothète Gavrilăș <Mateiaș>, Savin Prăjeseul et Dumitrașeo Șoldan, le *grands vornici* de Țara de Jos et de Țara de Sus et d'autres dignitaires et boyards de la Cour princière attestent que Constantin Dracea a vendu la moitié du village de Goșmani, sur Orbic, district de Neamț, à Gavril <Coci>, hetman et *prîcălab* de Suceava, qui lui avait été faite don par le défunt ancien grand logothète Dumitrașeo Ștefan et ses fils, Gheorghiță, Vasilășeo et Gligorașeo. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

553. 11 novembre 1636 (7145), Iassy. Foeșea de Gîrbeni et ses neveux vendent au troisième logothète Toderașeo <Ivanovici> la moitié du village de Gîrbeni. (Avec transcription en annexe).

554. 24 novembre 1636 (7145). Le grand logothète Gavrilăș <Mateiaș>, le grand *stolnic* Grama et d'autres dignitaires attestent que Lupul, fils de Leahlul, a vendu au <grand> *clucer* Lupul Prăjeseul une partie du village de Mălăești, sur Pîrîul See, district de Fălciu.

555. 28 novembre 1636 (7145), Bâiceni. Le *vornic* de *gloată* Neniul et l'ancien *vornic* Ionașeo se constituent en témoins au sujet de l'entente du monastère de Saint-Sabas avec Toader Franga, Oprea, fils de Lupa, ainsi qu'avec leurs parents, pour la possession des loiries du village de Băiceni et de la *seliște* de Caralești, en établissant une *gloată* de 50 bœufs pour empiètement des confins.

556. A-B 30 novembre <1636>, Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme à Mierla Steșeoae le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes et leurs familles, ainsi que sur une esclave tzigane reçue du monastère de Pobrata, pour un de ses tziganes, tué par les tziganes du monastère.

557. 2 décembre 1636 (7145), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu ordonne à Gavril d'Aldești de cliasser Pătrașeo et Scîntec du terrain tenant du village d'Aldești, qu'ils avaient vendu à l'ancien *sulger* Gheorghie, et au cas où ceux-ci ne voulaient pas le quitter, d'établir un terme de jugement à la Cour princière.

558. 4 décembre 1636 (7145), Iassy. Le *diac* Stamate et son épouse, Maria, petite-fille du *vornic* Dan Bolea, avouent qu'ils ont vendu à Grozava leur part du village de Costești, district de Roman.

559. 5 décembre 1636 (7145), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu autorise l'ancien *sulger* Ghiorghe Arapul de posséder le village de Săcălișești, district de Neamț, et de prélever la dîme.

560. 5 décembre 1636 (7145), Bacău. Iacob Răspop vend, en présence du bourgmestre et des échevins du bourg de Bacău, au Gligorașeo Bejan la part de sa mère, du village de Măstăcăn. (Avec photocopie en annexe, pl.XXXIII).

561. 5 décembre 1636 (7145), Iassy. Ionașeo Buciuleseul vend au *vornic* <de *gloată*> Neniul sa part du village de Hălăseni, sur Bistrița, district de Neamț, avec emplacement de moulin dans Limpedea.

562. 8 décembre 1636 (7145), Iassy. Le voïevode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur deux emplacements de moulin sur Gîrla cea Mare a Putnei, achetées aux enfants de l'ancien <grand> *vornic* <Drăglii> Nădăbaico, Ereimia, Dumitrașeo et Tudosia.

563. 8 décembre 1636 (7145), Iassy. Varlaam, archevêque et métropolite de Suceava, le grand logothète Gavrilăș <Mateiaș> et d'autres grands dignitaires attestent que la *spătăriță* Mărica a vendu à l'ancien *vistiernic* Gheorghie Roșca la part de son frère, Ionașeo, du village de Țibănești, vu que ce dernier a vendu sa part à elle d'un autre village.

564. 8 décembre 1636 (7145). Ghiorghe Borodaci, fils d'Anghelina, vend à son neveu, Vasilie Vartie, arrière-petit-fils de Frățian, une partie du village de Voicouți, avec emplacement de moulin sur Prut, district de Dorohoi.

565. 10 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'<ancien> *vistiernic* Gheorghe Roșea le droit de propriété sur la part d'Ionașeo, du village de Țibănești, achetée à la soeur du celui-ci, la *spătăriță* Mărica, fille de la *șetrăroaică* Todossia.

566. 12 d é c e m b r e 1<6>36 (7<1>45). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *spătar*, Grigore Ureche, après jugement, le droit de propriété sur les parts achetées par son père, l'ancien grand *vorhic* <Nestor> Ureche, du village de Dragomirești, sur Piriul Alb, district de Neamț, aux filles des Mălinești, Todossia, Sora et Tudora, et de leurs parents, ainsi que sur une partie du village de Țimpești.

567. 13 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secu le droit de propriété sur une hoirie du village de Gereni, sur Siret, à l'embouchure de Gerul, achetée autre fois par le *vornic* Ion Roșea et faite don au monastère par son fils, l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roșea.

568. 15 d é c e m b r e 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Naeul, fils du marchand du bourg de Bîrlad, Ene, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Gîrla Putnei, sur certaines parties d'un emplacement de moulin sur Gîrla de Jos a Putnei, sur des vignes et des terrains des *seliști* de Vițânești, de Sîrbii de Sus et de Hălmezești, achetés par son père et par lui-même.

569. 15 d é c e m b r e <1636-1637>. Prăjină, fils d'Andronic, vend au *paharnic* Pană sa part du village de Zărnești.

570. 18 d é c e m b r e 1636 (7145), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à son serviteur, Dumitrașeo Puia, d'empêcher Arhip de Dănăești de posséder les parts de Mihalcea et de Cozmița, des villages de Sacalișești et de Dzemeșești, à l'embouchure de Tazlău, et de leur établir un terme pour jugement à la Cour princière.

571. 20 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au <grand> *clucer* Lupul Prăjeseul le droit de propriété sur certaines parties du village de Văscani, avec emplacement de moulin en Buhuleț, achetées à Tofana, à Păscălina et à Vasilie, les enfants de Gheorghe Calapod.

572. 24 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au <grand> *clucer* Lupul Prăjeseul le droit de propriété sur une part du village de Mălăești, sur Piriul Săc, district de Fălcu, achetée à Lupul, et sur un emplacement de rucher au village de Drăgești, acheté à Grigore Mojiță.

DOCUMENTS DOUTEUX

A. 3 a v r i l 1635 (7143). Sîmion Codău vend <à Vasile Stratulat> un tiers du domaine de Grumezoaia.

DOCUMENTS FAUX

I. J u i n 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ioana, fille d'ancien capitaine de Chilieni, Tudor, le droit de propriété sur les villages de Șandrești, de Șărpeni, de Mesăni et de Mireni, de Chilieni et de Păcurăreni, sur Pereseșiv, district de Tutova, ainsi que sur ceux de Horjești, de Jărdănești, et de Scorțeni, sur Zeletin, et d'autres, hérités de son père.

II. 28 n o v e m b r e 1636 (7145). Témoignage concernant le village de Ciuturești, dont ses habitants prétendaient avoir droit de possession dans les villages de Băiceni et de Căraulești.

DOCUMENTE AUTENTICE

1

1635 (7143) ianuarie 4, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Сѡж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великих¹ и малих, слѣга наш, Мирон Чоголѣ, и принес(е) прѣд Нами един запис за свидѣтельство ѡт Тѣутул бѣв вторїи логофет, и ѡт Костантин Дръгошеску, и ѡт Костантин Стѣрчѣ, и ѡт Гаврилчѣ Тѣутул, и ѡт Гѣургїе Коростѣну, и ѡт Басиліе Бартик, и ѡт Пѣтрашко кѣмѣраш [с]и[ци]² ѡт иних¹ люди добрїи и воинїи прѣднїи, сиц(е) писающе и свидѣтельствующе въ тот запис, како прїиде прѣд ними Яндроник Богдан кѣпитанул и жена его, Ирина, за их¹ доброю волю, неким непонужденни, ни приселовани, и продали их¹ права ѡтн(и)ну и викѣпленїе, два фалче за виноградї ѡт Котнар(и), ѡ Гор Боевода, и съ пол пивниц(и) за камено, что тоа виноград и съ мѣст(о) ѡ пивниц(и) бѣше им право за викѣпленїе ѡт Гафтона, дѣща Бѣрладѣнѣлови логофет. Тоа ѡни продали слѣдѣ нашимѣ, Мироновн Чоголи, радї сто ѡгорских¹, п(и)н(ѣ)си добрїи.

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Ми, ꙗкож(е) увидѣхом тот запис за свидѣтельство, Г(о)сп(о)дств(о) Ми вѣровахом и ещеж(е), и ѡт Нас, дадохом и потвѣрдихом ему. Тѣм радї, тоа вѣш(е) писанна виноград, съ пол пивниц(и) каменїи, да ест и ѡт Г(о)сп(о)дств(а) Ми слѣдѣ нашему вѣш(е) писанному, Мирон Чоголи, права ѡтн(и)нѣ, и дѣдн(и)нѣ, и викѣпленїе, и врик и потвѣрженїе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшено[е]³ николиж(е), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѡмнишает прѣд сим листом нашим.

У Иѡс, л(ѣ)т(о) хѣрмг ген(арїе) д.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башѡт(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т [и]⁴ с(а) искал т. р.

† Мѣнжѣ <писал> т. р.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Miron Cioglea, și a adus înaintea Noastră un zapis de mărturie de la Tăutul fost logofăt al doilea, și de la Costantin Drăgoșescul, și de la Costantin Stîrcea, și de la Gavrilcea Tăutul, și de la Gheorghie Corosteanul, și de la Vasilie Vartic, și de la Pătrașco cămăraș și⁵ de la alți oameni buni și oșteni de frunte, astfel scriind și mărturisind într-acei zapis, cum a venit înaintea lor Andronic Bogdan căpitanul și soția lui, Irina, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, două fâlcii de vie de la Cotnari, în Dealul Voievodului, și cu jumătate de pivniță de piatră, care acea vie și cu loc în pivniță le-a fost lor drept de cumpărătură de

la Gaftona, fiica lui Birlădeanul logofăt. Aceea ei au vîndut slugii noastre, lui Miron Ciogolea, pentru o sută de ughi, bani buni.

Deci, Domnia Mea, dacă am văzut acel zăpis de mărturie, Domnia Mea am crezut și încă, și de la Noi, i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acea mai sus-scrisă vie, cu jumătate de pivniță de piatră, să fie și de la Domnia Mea slugii noastre mai sus-scrise, lui Miron Ciogolea, dreaptă ocină, și dedină, și cumpăratură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit⁵ niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7143 <1635> ianuarie 4.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit m. p.

† Mînjea <a scris> m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Zăpisul viilor de la Bogdan; <și>: De vie, la Cotnar(i).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXI/76.

Orig., hîrtie (41,5 x 28 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/1 (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 83, nr. 25 (menț.); "Creșterea colecțiilor", 1919, p. 238-239 (rez.).

¹ După consoana finală, paieroc.

² Inițial, diacul a scris *чмч* (astfel), cu a doua silabă suprascrisă, avînd, desigur, în vedere formula imediat următoare, dar, continuînd textul, nu și-a mai anulat greșeala.

³ *ѣ*, superfluu, sau de la un intenționat *ѣмѣ* (lui), înfîlnit uneori în astfel de situații.

⁴ И "și" - reminiscență din formula completă: *ѣмч и сѧ искѧи*, "a învățat (adică: "l-a învățat" pe scriitorul actului) și m-am iscălit" (ca dovadă a acestei acțiuni).

⁵ V. n. de la text. slav.

2

<În. de 1635 ianuarie 5>.

A

† Prea milostive Doamne, să hii Măria Dumitali sănătos întru cînstit scaunul Mării Dumitali. Dăm știre Mării Dumitali că au venit cînstit(ă) cartea Mării Dumitali și¹ Cehan ce au fost vornic mari și Roșca visternic, ca să alegem și să stîlpim satul Stănileștii cu Stărpénii².

Milostive Doamne, strîns-am oameni buni și bătrîni, de pre înpregiur megeiaș(i), și am ales satul Stănileștii cu cutul³ Rusilor, partea lui Cehan, iar satul Stărpénii² s-au ales cu cutul Munténilor, partea Roșcăi visternic, cu tot cutul⁴ Prutului, din sus.

Și s-au stîlpit din țaren(ă) și din vatra satului, cum am aflat cu oameni buni. Așijderi, ce s-au aflat bălți pre hotarul Stărpénilor², din capul satului din gios, giumătate de iazerul Lungul, iar giumătate iaste a Măicanilor. De-aci[ci]i, de la Lungul, în sus, iaste Balta Simei; de-acii, mai sus, iaste Balta Avraamului; de-acii, iaste Gîrla Lungului; de-acii, iaste Racela, în capul hotarului din sus, iar din gios iaste hotarul Stărpénilor², pînă în vadul Pruteșului. Acēste bălți, ce mai sus scrie, sintu⁵ preste Prut

despre răsărit; iar bălți ce sintu⁵ pre hotarul Stănileștilor sintu⁵ de ceasta parte de Prut, despre apus, și să înpreună cu a Volosénilor.

De aceasta scriem și dăm știri Mării Dumitali; milostivul Dumnădzău să te cruță, întru mulți ai.

† Robul Măriei Tal(e), az Ionașco Cujbă ce au fost vornic <a scris; sig.>.

† Robii Mării Dumitali, Cujbă vornic, și Duca comis, și Dumitrașco, feciorul Șetrarului, și Iurga din Horjești, și Mihalcea din Gurbănești, și Păntelei din Budești, și Ciorba din Cîrlegați, și Pavăl din Gurbănești, Crețul de-acolo, și Dieniș din Plotonești, și Gligorie de-acolo, și Gherma din Clocicar(i), Ciocan din Leoști, Pavăl din Plăvățeni, și Modruz din Urlaț(i), Colac din Viriț(i), Andronic de-acolo, Ghiorghie de-acolo, Gligorie din Ciorecești, și Gligorcea din Bros[s]cășeni, și Pătrașco șoltuz din Huș(i), și Giurgea din Huș(i), Pătrășcan din Huș(i), Ștefan Galbăn den Huș(i).

<Pe verso, o îns. cont.>: Carte de hotărît, pe Stănilești, ot volost Lăpușna⁶; <și alta, din prima jum. a sec. XIX>: Mărturie hotarnică de la Cujbă vorn(i)c și Duca comis.

Arh. St. București, Episc. Huși, XIII/40.

Orig., hîrtic (31 x 21 cm), difolio, o pecete înclară octogonală, în fum, avînd ca emblema o acvilă bicefală, în chenar perlat, aplicată după iscălitura lui Ionașco Cujbă, și aparținînd acestuia, și alte nouă, aplicate la sf. doc., din care două octogonale și șapte rotunde; a șaptea arc în cîmp numele Iwpra ...⁷.

Ibidem, XIII/41, nr. 9 (rcz.); ms. nr. 545 (Cond. Episc. Huși), f. 117 v.-118 r. (copic fragmentară).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xcrogr. de doc., I/1a, b (xcro.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 222, nr. 1052 (rcz. după orig.).

Datat după doc. de întărire din 1635 ianuarie 5 (v. doc., nr. 3).

¹ "și", scris peste "cu", omis anterior după "au venit".

² În textul chirilic: СѢРПѢНИ (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 96, p. 115 și nr. 335, p. 429).

³ Cuvînt corectat de aceeași mînă.

⁴ În forma B: "unghiul".

⁵ Așa în orig.

⁶ Satul Stănilești nu a făcut parte din ț. Lăpușna, ci din ț. Fălciu. Însemnarea se referă, probabil, la bălțile din hotarul satului Stărpeni, aflate atunci pe partea stîngă a Prutului, deoarece ulterior acesta și-a schimbat cursul mai spre răsărit (v. Istrati, *Vechi sate*, p. 310-313).

⁷ Indescifrabil.

B

† Prea milostive și luminate Doamne, să hie Măriia Dumitale sănătos. Dăm știri Mării Dumitali, ca domnului milostiv, cum au venit cu cinstit(ă) cartea Mării Dumitale Cehan ce au fost dvornic și Roșca visternicul ca să li alégem și să le stîlpim satul Stănilești cu Stărpénii¹.

Strîns-am, milostive Doamne, oameni buni și bătrîni, de pren pregiur megeiaș(i), și s-au ales satul Stănileștii, cu cutul Rusilor, partea lui Cehan vornic, iar satul

Stărpénilor¹ s-au ales cu cutul Munténilor, partea Roșcăi vistérnicul, cu tot unghiul² Prutului, din sus.

Și s-au stîlpit, și din țaren(ă), și din vatra satului, cum am <a>³flat cu oameni buni și bătrîni. Așijder(i), ce s-au aflat bălți pre hotarul Stărpénilor, din capul satului din gios, giunătare din iazerul Lungul, iar giunătare din gios iaste a Măicanilor. De la Lungul, în sus, iaste Balta Simei; de-acii, mai sus, iaste Bal<u>⁴a Avramului; de-acii, mai sus, iaste Gîrla Lungului; de-acii, mai sus, iaste balta Racela, în capul hotarului din sus, iar din gios hotarul Stărpénilor¹ iaste pîn(ă) în vadul Prutețului. Și acéste bălți, ce sintu⁵ mai sus scrisă, sintu⁵ preste Prut, despre răsărit; iar bălți ce sintu⁵ pre hotarul Stănilștelor sintu⁵ de ceasta parte de Prut, despre apus, pîn(ă) să împreună cu a Volosénilor.

De aiasta dăm știri Mării Dumitali, iar Măriia Dumitali vei faci cum te va îndura Dumnădzău milostivul.

Dumnădzău să cruțe pre Măriia Dumitale cu paci și cu sănătate, întru ciuistit scaunul Mării Dumitali, в Х(руст)ѣ, аминь.

† Robul Măriei D(u)mn(i)tal(e), az Ionașco Cujbă ce au fost vornic <a scris; sig.>.

† R<o>⁶bii Mării Dumitali, D<u>⁴ca ce au fost comis, și Dumitrașco, feciorul Șătrarului, și Iurga din Horjești, și Mihalcea din Gurbănești, Pavăl de-acolea, Crețul de-acolea, Păntelei din Budești, Ciorba din Cîrlegaș(i), Dieniș din⁷ Plotonești, și Gligorie de-acolea, Focșea de-acolea, Glierma din Clocicar(i), Ciocan din Leoști, Pavăl din Plăvășeni, și Modruz din Urlați, și Gligorie Colac din Viriți, Andronic de-acolea, și Gligorie de-acolea, și Gliorghie de-acolea, și Gligorie Lungul din Ciorecești, Gligorcea din Bros[s]cășeni, Pătrașco șoltuz din Huș(i), și Giurgea din Huș(i), Pătrășcan de-acolea, și Ștefan Galbăn de-acolea și toți șerbii Mării Dumitali den pren pregiur, dăm stir(e) Mării Dumitale.

Arl. St. București, Episc. Huși, XIII/16.

Orig., hîrtic (30 x 21 cm), filigran, rupt la îndoituri, șase pcceti inclare, aplicate în tuș și una în fum, dintre care una, aplicată de două ori, are ca emblema un om în picioare, ținînd în mîna dreaptă un paloș iar în cea stîngă o măciucă; altă pccete are într-un scut inscripția: Іw<p>⁶ra.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/2 a, b (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 222, nr. 1052 (mcnș. în descr. arhcogr.).

Datat după doc. de întărire din 1635 ianuarie 5, pentru Gheorghe Roșca fost vistiernic (v. doc. urm.).

Deși se referă la aceeași hotărnicire și sînt scrise de aceeași persoană, cele două doc. se individualizează, atît din punct de vedere arhivistic, cît și prin unele descrieri de formulare și conținut (martorii). Desigur, s-a redactat cîte un exemplar pentru fiecare beneficiar.

¹ În textul chirilic: Стърпѣни(-лор). În alte doc.: Стѣрпѣни (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 96, p. 115 și nr. 335, p. 429).

² În forma A: "cutul".

³ Omis prin haploghic, м ("m") fiind suprascris.

⁴ Rupt.

⁵ Așa în orig.

⁶ Omis.

⁷ Litra "i", adăugată îngheșuit în rînd.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскон. Ѡж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими великими и малими болѣри, болѣринѹ наш, Гиѡргіе Рошка бие вистарник, съ една лист ѡт нашег(о) вѣрен болѣринѹ, Кѹжеъ бие вел дворник, и ѡт Дука бие комис, биешїи хотарнич(н)¹, и ѡт многи людї добри и слбги г(о)сп(о)д(а)рьскых и воини прѣдни, тако они писахши, како шерѣтошѣ мѣсто село Стѣрпѣнимъ въ знамени ѡт кѣ иншихъ селове, ѡт кѣ Стѣнилеши.

Ино, тако избрал(н) им село Стѣрпѣнимъ, съ кѹтовъ Мунтѣномъ, что ест болѣриномъ наш Гиѡргіе Рошка вист(ар)ник, съ вес вглю Прѣтови ѡт виш(е), и стлѣповал(н) имъ въ царин(ъ) и въ ватра село, и такождире, болоти что шерѣщетъ сѣ на мѣсто село Стѣрпѣнимъ: ѡт глав село ѡт долѣ, половина ѡт Длѣга Болот(а), а половина ѡт доли ест село Мѣканимъ, ѡт Лѹнгул виш(е), ест Болота Симови, а ѡт толѣ, ман¹ виш(е), ест Болота Йврамови, а ѡт толѣ, ман¹ виш(е), ест Гѣрло Лѹнгулови, а ѡт толѣ, ман¹ виш(е), ест болота Рачина; въ глав хотар ѡт выш(е), ѡт долѣ, ест хотар село Стѣрпѣни, д(а)²ж(е) до бродъ Прѣтецулови. Тїи въсѣ б(о)лоти сѹт ѡт кѣ въсток, а болоти Стѣнилешимъ, что сѹт н²а мѣсто тот село, сѹт ѡт кѣ за<п>²а<д>².

Тѣмъ радї, тоти болоти и мѣсто селове Стѣрпѣни, съ кѹтовѣ³ Мунтѣновъ и Мѣканимъ, да ест болѣринѹ нашъ выш(е) писанномѹ, Гиѡргіицѣ Рошка бие вистѣрник, съ въсѣми хотарами и доходами, како имъ избралъ и хотари тїи прѣдъ реченнихъ болѣри.

И болше да не имаетъ ман¹ тегати с(ѣ) болѣринъ нашъ, Чѣханъ дворникъ, съ Гиѡргіе Рошка вистѣрник, ни они, ни дѣти ихъ, нѣ тако да ест съставлени на вѣкы. И ни да с(ѣ) не ѡмншаетъ.

У Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмг ген(арїе) ѣ.

† Самъ г(о)сп(о)д(н)ъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т [н]⁴ с(а) искалъ м. р.

† Фочѣ <писалъ>.

<Pe verso, ins. ulterioară>: Стѣрпѣни, съ Мѣкани(н).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, boierul nostru, Ghiorghe Roșca fost vistiernic, cu o carte de la credinciosul nostru boier, Cujbă fost mare vornic și de la Duca fost comis, foști hotarnici¹, și de la mulți oameni buni și slugi domnești și oșteni de frunte, astfel scriind ei, cum au aflat locul satului Stărpéni în semne dinspre alte sate, dinspre Stănileşti.

Deci, astfel le-au ales satul Sterpéni, cu cutul Munteni, care este al boierului nostru Ghiorghe Roșca vistiernic, cu tot cotul din sus al Prutului, și le-au stîlpit în țarină și în vatra satului și, de asemenea, bălțile ce se află pe locul satului Sterpéni: din capul din vale al satului, jumătate din Balta Lungă, iar jumătatea din vale este a satului Măicani, mai sus de Lungul este Balta lui Sima, iar de acolo, mai sus, este Balta lui Avram, iar de acolo, mai sus, este Gîrla Lungului, iar de acolo, mai sus, este balta Racila; din capul hotarului din sus, la vale, este hotarul satului Sterpéni, pînă în vadul Pruteșului. Toate aceste bălți sînt dinspre răsărit, iar bălțile Stănileştilor, care <sînt>² pe locul aceluia sat, sînt dinspre apus.

Pentru aceea, aceste bălți și locul satului Sterpéni, cu cuturile Munteni și Măicani, să fie boierului nostru mai sus scris, Ghiorghită Roșca fost vistiernic, cu toate hotarele și veniturile, cum le-au ales și le-au hotărît acești mai înainte spuși boieri.

Și mai mult să nu aibă a se mai pîrî boierul nostru, Cehan vornic, cu Gheorghe Roșca vistiernic, nici ei, nici copiii lor, ci așa să fie alcătuit pe veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> ianuarie 5.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso, îns. ulterioară>: Stărpéni cu Maicani.

Arh. St. București, Episc. Huși, XIII/11.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată; cu o trad. din sec.

XVIII.

Ibidem, XIII/41, nr. 10 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/2 a, b (xero. după orig.) și c (după trad.).

EDIȚII: Melchisedek, *Chronica Hușilor*, p. 58-60 (orig.); Aricescu, *Indice*, II, p. 58, nr. 1868 (rez.); *Catalog*, II, p. 222, nr. 1053 (rez.)

¹ Așa în orig.

² Rupt.

³ o, adăugat deasupra rîndului.

⁴ V. doc. nr. 1, n. 4.

4

<1635> ianuarie 9, Iași.

† Adecă eu, Simion Gheuca medelnicérul cel mare, și cu giupîneasa mea, Mariia, mărturisim cu cest zăpis al nostru, cum noi, de bun(ă)voia noastră, am dat și am miluit la sfînta mănăstire, la Pingăraș(i), unde iaste hramul С(Ѧ)ТІН ДИМИТРИН, cu patru falci de vie, ce avem noi la Cotnar(i), în Ulița Înfundată, și cu cramă în tîrg, lîngă Iacob Dumeneacă, și cu pivni(ă) de pîiatră.

Acélea¹ noi am dat pentru sufletul nostru și a părinților noștri. Însă, după moartea noastră să fie a mănăstirei, iară părinții călugării de la acea svîntă mănăstire să aibă a ne scrie pre noi și pre părinții noștri la svîntul marele pomélnic și să aibă a ne fac(c) pamente din anu în anu, la С(Ѧ)ТІН НЕКѦЛАѦ. Iar care egumen nu va fac(c) cum scriem mai sus, să fie neertat de Dumn(e)dză<u>².

Și, așjidire, din frații noștri, sau dintru ruda noastră, să n-aibă nic(i) o treab(ă) cu acéste vii, ce-am miluit noi s(vea)taa mănăstire.

Iar cine să va ispiti să strice a noastră dare, acela să fie treclét și anaftemea³ și să fie cu Iuda într-un loc și să fie blăstămat de ТІН ѡ(ТЬ)ЦЪ⁴ ce-s întru [ѦЪ] НЕКІѦ⁵, și de А ѦѦ(АН)Г(Ѧ)Л(Н)СТ(Н)⁶, și de toț(i) svenții, în véci(i) de véci. De aceasta scriem, să s(e) știe.

Пис в ІѦс, ГЕН(АР)Ѧ Д <9>.

СИМОН БЕЛ МЕД(ЕЛНИЧ)Ѧ <m. p.; sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Записъ въ виноградъ; Котнар⁷, de la Gheuca: <și una, mai recentă>: Vie.

Arh. St. București, M-rea Pîngărați, III/168.

Orig., hîrtie (31,5 x 19 cm), difolio, filigran, pecete inelară octogonală, în fum, avînd ca emblema doi lei rampanți afrontați, de o parte și de alta a unei cruci, într-un cîmp circular, deasupra căruia se află literele с și и (de la СѢМЕН).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerog de doc., I/3 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, p. 222, nr. 1054 (rez.).

Datat după doc. de întărire din 1635 (7143) ianuarie 11 (v. doc. nr. 7).

¹ "ca", redat prin а.

² Omis.

³ În textul chirilic: АНАГРЕМЪ.

⁴ "318 părinți"

⁵ "[în] Nicheia".

⁶ "4 evangheliști"

⁷ † Zapis de vie de la Cotnari", ultimul cuvînt fiind scris ulterior.

5 1635 (7143) ianuarie 9, Iași.

Fürstliche Bestätigung für die Metropoli über das Haus des Jurko Logofeten, d(e) d(at)o Jassi, den 9-ten Jener 7143/1634.

Wasilie Woda bestätigt das Haus des Jurko Logofet für die Sotschavaer Metropole.

Zu Jassi, den 9. Jener 7143/1634.

Anmerckung.

Dieses ist nur ein Send-Schreiben oder Antwort des Fürstens an der Metropolit, ohne dem Umstand des Hauses recht zu beschreiben; so viel aber ist auszunehmen: dass das Haus auch in Sotschava gewesen seye.

Confirmare domnească pe seama Mitropoliei, pentru casa logofătului Jurco, din data de: Iași, 9 ianuarie 7143/1634.

Vasilie vodă întărește Mitropoliei de Suceava casa logofătului Jurco.

La Iași, la 9 ianuarie 7143/1634.

Notă.

Aceasta este doar o misivă sau <scrisoare de> răspuns a domnului către mitropolit, fără o descriere amănunțită a casei; atît se poate însă presupune: că această casă s-a aflat tot la Suceava.

Arh. St. București, Cons. Aulic de Război al Bucovinei, XIV/69, nr. 36.

Rez. germ., cu vâleatul echivalat greșit: 7143/1634.

7143 <1635> ghenarie 9.

Ispisoc de la Vasile Vodă, arătător că un Ionașcu, fecioru lui Buchilă, fiind tâlhar, au ucis pe un Tiron Cucoranu și l-au prădat și, jeluind feciorul lui Tiron cu dovadă bună, i-au luat jumătate din a patra parte de Platonești, ce era <a>¹ acelu Buchilă, și au dat feciorului lui Tiron, întărindu-i stăpînirea atît pe această parte, cum și pe alte părți ce mai avea Tiron cumpărături din Platonești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXX/ 145, f. 257 r.

Rez. dezvoltat, într-un perilipsis din 1819 iunie 15.

Ibidem, CLIII/247 (rez., într-un perilipsis de la înc. sec. XIX); M-rea Pobrata, V/16, nr. 10/2 (rez., în copia din 1884 a aceluiași perilipsis) și XX/16, nr. 3 (aceiași rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/4 (xero. după copiile celor două rez. de la Arh. St. București, M-rea Pobrata).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 222, nr. 1055 (rez., după copia din 1884).

¹ Omis, prin haplogie.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прїдошѣ, прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, наше вѣрнїи болѣринѣ, Симиѡн Гѣбка вел медєлничар, и кнѣгинѣ его, Марїѣ, неким непонѣдени а ни присиловани, нѣ за нѣх доброю волѣ, и дал(и) и м(и)л(о)вал(и) с(вѣ)таа монастир Пънгъраціи, гдѣж(е) ест храм С(вѣ)т(а)го и славнаг(о) и мироточиваг(о) Димитріи, съ чєтири фалчи за виноград ѡт Котнар(и), на Злиц(и) Фундатъ, и съ краме ѡ трѣг, подли Иѡкоб Думенекъ, и съ пивницъ каменною. Тѣх ѡни дали, въ заа(ѡ)ше нѣх и родитєлим нѣх, а калѣгєри ѡт тоа с(вѣ)таа монастире да имаєт написати нѣх въ с(вѣ)тїи, великїи помѣлник и сътворитє им памєт ѡт год до год, ѡ С(вѣ)ти Некѡлає.

Ино Мѣ, видѣвше нѣх доброволною даанїє и милованїє, а Мѣ, такождирє, и ѡт Нас, дали и потєрѣдили ес[т]ми м(о)лєбником нашим, мнихим ѡт тоа виш(є) писаннаа монастир, Пънгъраціи, на тѣх виш(є) писаннїи чєтир(и), фалче за виноград ѡт Котнар(и), съ краме и съ пивнице¹, да ест им, и ѡт Нас, права данїє и потєрѣженїє, съ вѣсєм доходом, непорѣшєнни неколиѣ(є), въ вѣки вѣчнїи.

И ни да с(ѣ) не ѡмишаєт прѣд сим листом нашим.

Пис ѡ Иѡс, в(ъ) л(ѣ)то хрѣмг ген(арїє) аї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рєч(є).

† Пѣтрашко Башотъ вел лѡгѡф(є)т [и]² с(а) искал т. р.

† Димитрѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier, Simion Gheuca mare medelnicher, și cneaghina lui, Mariia, nesiliți de nimeni și nici asupriți, ci de bunăvoia lor, și au dat și au miluit sfînta mănăstire Pîngărașii, unde este hramul Sfîntului și slăvitului și izvorîtorului de mir, Dimitrie, cu patru fâlci de vie de la Cotnari, pe Ulița Fundată³, și cu crame³ în tîrg, lîngă Iacob Dumeneacă³, și cu pivniță³ de piatră. Acestea le-au dat ei întru pomenirea lor și a părinților lor, iar călugării de la acea sfîntă mănăstire să aibă a-i scrie în sfîntul, marele pomelnic și să le facă pomenire din an în an, la Sfîntul Neculae.

Deci Noi, văzînd dania și miluirea lor de bunăvoie, și Noi, de asemenea, și de la Noi am dat și le-am întărit rugătorilor noștri monahi de la această mai sus-scrisă mănăstire, Pîngărașii, aceste mai sus-scrise patru fâlci de vie de la Cotnari, cu crame și cu pivnițe³, să le fie și de la Noi dreaptă danie și miluire și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635> ianuarie 11.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]² m-am iscălit m. p.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Pîngărași, III/50.

Orig., hîrtie (32,2 x 25 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută, dar imprimată, în chinovar, prin împăturire, pe ambele laturi ale doc.; cu o trad., din 1909, de St. Nicolaescu, și un rez., din 1901, de Ilie Bărbulescu.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/5 a, (xero., după orig.) și b, c (după trad. și rez.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1056 (rez.).

¹ Mai sus, singularul пивницъ (pivniță").

² V. doc. nr. 1, n. 4.

³ Așa în textul slav.

† Иѡ Василіе воевода, б(о)жіею м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Оуж(е) Г(о)сп(о)дство Ми дали и потвърдани есми нашему върному волѣрни(у), Симион Гевка великий меделничар, на своего правихъ шти(и)ни и викупленіи, на една част за шти(и)ну шт село Бъкани, что в в(ш)лѡст Тѣтов(и), шт въсѣхъ част(и) Станку(а), четвертаа част, елико съ изберет част его, и друга част, шт част Полицан, третаа част, част Глигоріе, съ млини готови и съ камени, шт ватра село, и шт сѣножати, и шт полѣ и шт въсѣхъ¹ мѣсто, тиж(е) шт тог(о) село, что ест ему праваа викупленіе шт Иханат и шт жена его, Драга, дочка Станку(а) шт Бъкани, шт исписок за потвържденіе что имает шт Раду(а) воевода.

Тѣм ради, да ест ему, и шт Г(о)сп(о)дства Ми, тѣи прѣдреченіи части за шти(и)ни шт село Бъкани, съ млини готови и съ камени, на потоцѣ Смила,

и съ сѣножатѣ и съ вѣс приходѣ, правда шти(н)ну, и вѣкупленіе, и урик, и потверженіе, съ вѣсѣм доухомъ, непорошен(о) николѣже, на вѣки.

И ни да с(а) не умншадѣт.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)то хзрмг ген(др)ѣ дї.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Бадшотъ вел лшг(ш)фет [н]² с(а) искал м. р.

† Тоадер <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: † Ispisoc domnesc de la Băcani, sîrbăsc; <și alta, din prima jum. a sec. XIX>: 7143 <1635> ghenari 11.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Simion Gheuca mare medelnicer, dreptele lui ocini și cumpărături, o parte de ocină din satul Băcani, care este în ținutul Tutova, a patra parte din toate părțile lui Stancul, cît se va alege partea lui, și altă parte, din partea lui Polițan, a treia parte, partea lui Gligorie, cu mori gata și cu pietre, din vatra³ satului, și din finețe, și din cîmp și din tot⁴ locul, de asemenea din acel sat, ce este dreaptă cumpărătură de la Ihnat și de la soția lui, Draga, fiica lui Stancul din Băcani, din ispisoc de întărire pe care îl are de la Radul voievod.

Pentru aceea, să-i fie și de la Domnia Mea acele mai sus zise părți de ocină din satul Băcani, cu mori gata și cu pietre, pe pîrîul Smila, și cu finețe, și cu tot venitul, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric, și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> ianuarie 11.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]² m-am iscălit m. p.

† Toader <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLVIII/36.

Orig., hîrtie (43,6 x 27,6 cm), rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută.

Ibidem, DXII/19 (trad., din 1849 octombrie 31, de Ioan Vladovici paharnic).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXXIX/128 b (rez., cu datele de lună și zi greșite: "august 31").

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186, nr. 21 (rez., după orig., cu extrase).

¹ "toate", greșit, în loc de: вѣсѣо (tot).

² V. doc. nr. 1, n. 4.

³ Așa în text. slav.

⁴ V. n. de la text. slav.

† Иш Бадилѣ воєвода¹, в(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Ѡж(е) прѣиде, прѣд Нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими

болѣри, великнх² и малнх², болѣрен Г(оспо)д(ст)в(а) Мн, ѿвстратіе бѣв
 логофѣт, за его доброю волю, некнм непонужден а не приселован, и дал и
 подаровал свое права вти(н)нв и вкнупленіе, трета част вт село Фецингѣишн,
 что с(ѣ) именовал Ръзнмѣишн, в(о)лост Путною, что на Грѣло Путною, и съ
 брѣд за млинн и съ виногради, част нижна, еж(е) держал Карамиз; тоа вн дал
 и подаровал с(вѣ)тѣн монастыр гл(аголе)ма Бесерекани, гдѣж(е) ест храм
 Бл(а)говѣщеніе прѣс(вѣ)тѣн, ч(н)стѣн и прѣбл(а)го словеннѣн вл(а)д(ы)ч(н)це
 нашѣн Б(огороди)це и пр(н)снод(ѣ)вѣн, Мѣрїа, радї сп(а)сеніе д(ѣ)ша его и
 родителем его, вѣтї нм вѣчна памет; что тоа част бѣше емѣ права вкнупленіе
 вт Дурашко и вт сѣстра его, Цонца, с(ы)н(о)вѣ Карамиз, внѣцн Цврѣн
 Дїескул, и тиж(е) <вт>³ Бѣлош и вт сѣстра его, Иродїа, и Мѣрїа, и вт брат
 нх², Костантин, и Бласїе, и вт Думитрашко и Хѣр(е)та, с(ы)н(о)вѣ Инстор, и
 вт с(ы)н(о)вѣ Лѣкоч, внѣцн Карамиз, и вт Пѣтрѣшкан и сѣстра его, Мѣрїа, а
 с(ы)н(о)вѣ Мѣрїн, дѣцн Карамиз, и тиж(е) внѣцн Карамиз, и вт Дѣмитрѣ,
 внѣцн Рѣжѣ, вѣсн внѣцн и прѣвнѣцн Цврѣн Дїескул, радї два сто талер
 сребрѣ>³нх².

И нарѣденіе за вкнупленіе что имал на тоа част вт Мѣйсн Могнала
 воевода ещѣж(е) вн дал до с(вѣ)тѣн монастыр.

И вт том, тиж(е) даем и потвѣждаем с(вѣ)тѣн монастыр вѣш(е)
 писанна два брѣдове за млинн на Бѣлкое Грѣло Путною, на тон страно
 Путною, вт исписок за вкнупленіе что имал с(вѣ)таа монастыр вт Мѣйсн
 воевода на тнх² брѣди, что бѣше право за вкнупленіе с(вѣ)тѣн монастыр вт
 Брѣмїа, с(ы)нѣ Нѣдѣбанко бѣв дворник, и вт брат его, Дѣмитрашко, и
 Костантин и ннх брато[в]ѣ нм; а нан прѣжде, тнх² брѣдовн за млинн вѣш(е)
 право за вкнупленіе родителем нм, Нѣдѣбанко дворник, радн два десѣт
 вгорскнх², п(н)н(ѣ)сн доврнх².

Тѣм радї, тоа трета част село Фецингѣишн, съ брѣд за млинн и съ
 виногради, и тнх² два брѣдове за млинн да ест с(вѣ)тѣн монастыр, и вт
 Г(оспо)дств(а) Мн, права вти(н)нв, и дѣдн(н)нв, и вкнупленіе, и даданіе, и
 м(н)л(о)ваданіе, и вркн и потвѣжденіе, непорѣшенно ннколнж(е), на вѣкн.

И нн да с(ѣ) не вмишлет.

V Ис, л(ѣ)т(о) хѣрмг ген(арїе) гїї.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѣг(в)ѣ(т) [н]⁴ с(а) нскал т. р.

† Ивнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a
 venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici,
 boierul Domniei Mele, Evstratie fost logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici
 asuprit, și a dat și a dăruit dreapta sa ocină și cumpărătură, a treia parte din satul
 Feșinghiești, ce s-a numit Rădzimeștii, din ținutul Putna, care este pe Gîrla Putnei, și cu
 vad de moară și cu vii, partea de jos, pe care a stăpînit-o Caramiz; aceasta el a dat-o și a
 dăruit-o sfintei mănăstiri numită Beserecani, unde este hramul Bunavestirea preasfintei,
 curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea
 fecioară, Maria, pentru mîntuirea sufletului lui și al părinților lui, să le fie veșnică
 pomenire; care, această parte, i-a fost dreaptă cumpărătură de la Durașco și de la sora
 lui, Tonța, copiii lui Caramiz, nepoții lui Giurgiu Liescul, și, de asemenea, <de la>³
 Băloș și de la sora lui, Irodia, și Măria, și de la fratele lor, Costantin, și Vlasie, și de la

Dumitrașco și Hăreta, copiii lui Nistor, și de la fiii lui Lucoci, nepoții lui Caramiz, și de la Pătrășcan și sora lui, Măria, și fiii Măriei, fiica lui Caramiz, și, de asemenea, de la Simdzeana și Damaschina și Marta, fiica lui Ursul, de asemenea nepoții lui Caramiz, și de la Dumitru, nepotul lui Ursul, și de la Gligorcea și Eremia Costachi, fiii lui Giurgiu, și de la Ileana, fiica Rujei, toți nepoții și strănepoții lui Giurgiu Liescul, pentru două sute de taleri de argint.

Și dresese de cumpărătură pe care le-a avut pe această parte de la Moise Movilă voievod el încă le-a dat la sfânta mănăstire.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim sfintei mănăstiri mai sus-scrise două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, pe această parte a Putnei, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut sfânta mănăstire de la Moise voievod pe acele vaduri, care au fost de cumpărătură sfintei mănăstiri de la Eremia, fiul lui Nădăbaico fost vornic, și de la fratele lui, Dumitrașco, și Costantin și alți frați ai lui; iar mai înainte, acele vaduri de moară au fost drepte de cumpărătură părintelui lor, Nădăbaico vornic, pentru douăzeci de galbeni ungurești, bani buni.

Pentru aceea, această a treia parte din satul Feținghiești, cu vad de moară și cu vii, și aceste două vaduri de moară să fie sfintei mănăstiri, și de la Domnia Mea, dreaptă ocină, și dedină, și cumpărătură, și danie, și miluire, și uric și întărire, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7143 <1635> ianuarie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit m. p.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, XV/13.

Orig., hîrtic (42,5 x 28,4 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată; cu o trad., din 1820 mai 10, de Ion Stamate pitar.

Ibidem, ms. nr. 548, f. 66 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/6 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1057 (rez.).

¹ o, făcut peste tot dublu.

² După consoana finală, paieroc.

³ Omis.

⁴ V. doc. nr. 1, n. 4.

† Иѡ Касиліе воевода, в(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскѡи. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвърдили есми слѣси наш, Исак Стръчи, его правѣи холопи цигани, вт исписок за вѣкѡплєнїе что имал вт Бърновскѣи воевода и вт исписок за потвържденїе вт Моисею воевода и вт Александрѣ воевода, на имѣ: Урсул, съ циганка его, Бѣка, и съ с(ы)нѡвѣ им, Цогое и Іѡн, и дѣщєре их, Софронїа, жена Ихнат, циган Тоадєрови Кѣпотич, и Ягафїа, жена Бѣцѡркѣ циган вт Хотин, и Настасїа и сестра ея ...¹, и вѣси с(ы)н(ѡ)вѣ им, что тих цигани свт емѣ купєжни, вт д(ѣ)ни

«Гашп»²ар воевода, вт Думитра, кнѣгинѣ Гевургіе комис, и вт с(ъ)нвѣ еи, Казакѣ и Пѣтрашко, а им бѣше дааніе и м(н)лованіе вт Бремѣа Могилѣ воевода.

Тѣм радѣ, тих цигани како да ест имѣ, и вт Г(оспо)д(ст)в(а) Мн, правѣи Холопи цигани, и кѣпешни, и ѡрик и потвѣрженіе, съ вѣсем <доходом>³.

И ни да с(ѣ) не ѡмншдет.

Пис в Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) зрмг ген(аріе) дѣ.

† Г(о)сп(о)д(н)нѣ казал.

† Пѣтрашкѣю Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [и]⁴ с(а) искал м. р.

† Бор(ъ)лѣнѣл <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † ГѢТ Басиліе воевода, на циган(и); <și alta, de la sfârșitul sec. XVIII>: S-au scris la condică.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit slugii noastre, Isac Stîrcea, dreptii lui robi țigani, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Bărnovschi voievod și din ispisocul de întărire de la Moiseiu voievod și de la Alexandru voievod, anume: Ursul, cu țiganca⁵ lui, Buca, și cu fiii lor, Țogoe și Ion, și cu ficele lor, Sofroniia, femeia lui Ilnat, țiganul lui Toader Căpotici, și Agafia, femeia lui Buțurcă țigan din Hotin, și Nastasiia și sora ei ...¹ și toți fiii lor, care, acești țigani, îi sînt de cumpărătură, din zilele lui <Gașp>²ar voievod, de la Dumitra, cneaghina lui Gheorghie comis, și de la fiii ei, Cazacul și Pătrașco, iar lor le-au fost danie și miluire de la Eremiia Movilă voievod.

Pentru aceea, acești țigani să-i fie, și de la Domnia Mea drepti robi țigani și cumpărături, și uric și întărire, cu tot <venitul>³.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635> ianuarie 14.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit m. p.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † De la Vasilie voievod, pe țigani; <și alta, de la sf. sec. XVIII>: v. text. slav.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIX/10.

Orig., hîrtie (31,7 x 19 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată, imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. Iași, CDLVI/9, f. 64 v. (copie, din 1759 (7267), mai ll, într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/3 (foto.).

¹ Loc alb.

² Rupt.

³ Omis.

⁴ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁵ Așa în text. slav.

† Adecă¹ <noi>², egumenul Ghelasie și cu tot săborul de la Agapiia, mărturisim cu această scrisoare a noastră¹ și mărturie, am pus și pecete a sfentei mănăstir(i)³, cum ne-am tocmit de-naintea a omeni bun(i), pre bucatele ce au rămas de <la>² Maxin Popovici și de <la>² femeia sa, Sofiana, de le-am⁴ împărțit în giumătate¹. Și am dat⁵ și casele și cu 1 loc de casă¹, ce au fost acoloa. Și ne-au dat⁵ 40 de stupi. Și acel loc de ca<să>² l-am dat cu tot venitul ce are⁵ în Năvrăpeșt(i).

Și au fost egumenul Arsenie de la Hangu, și Ionașco⁶ vornicul di în Mirăsliveșt(i), și Gheorghie Borșea, și Vasilie tij, și Anfilofie tij și alți megiiș(i), ca să să¹ știe, de acmu să nu mai strice această¹ tocmală¹ nime, în véc(i).

Și, mai pre mare mărturie, ne-am pus și pecețile, de credință¹.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Nivrăpești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/73.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), pecetea m-rii Hangu (3,5 cm), parțial ștearsă, avînd ca emblemă scena *Intrării în biserică*, iar în exergă legenda, din care se poate distinge doar: † Печатъ с(вѣ)таг(о) монастырь Хангъ⁷. Б(ъ) л(ы)тв⁷ хрлѣ <7135/1627> ф(ев)р(варіе)⁷ кн <28>, și pecetea m-rii Agapia (2,8 cm), avînd ca emblemă arhanghelul Mihail, iar în exergă legenda: † Печатъ монастырь. Ягпнию, și o pecete inelară rotundă, din a cărei inscripție se disting literele нмвр, toate în fum;

Ibidem, ms. nr. 1535 (Cond. doc. fam. Sturza), f. 32 v., nr. 14 (rez.);

Arh. St. Iași, CDLVI/2, f. 19 r., nr. 537 (rez., într-un opis din 1841);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/4 (foto).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 233, nr. 1061, (rez., după ms. 1535, datat: <Cca 1635 (7143) ian. 15>).

Datat după mărturia egumenului Ghelasie, din 1635 ianuarie 15, referitoare la împărțirea averii rămase de la Maxin Popovici (v. doc. urm.).

¹ "ă", redat prin ж.

² Omis.

³ În textul chirilic: мѡнѡстир(и).

⁴ Litera ѣ ("e-a", transformată din о ("a"))

⁵ Subînțeles Nacul lui Brut (v. doc. următor).

⁶ "co", adăugat deasupra rîndului.

⁷ Literele: нр, лт și фр, scrise în ligatură.

† Adec(ă) noi, egumenul Ghelasie și tot săborul de la sfînta mănăstire¹ Agapiia, unde iaste hramul S(vea)ti arhanghel Mihail, anume părintele Damaschin au fostu de faț(ă), și Arsenie ce au fostu egumen la Hangu, cumu ne-am tocmit de bun(ă)voia noastră², dup(ă) moarte lui Popovic(i), cu cumnatu-său, cu Nacul. Însă deac(ă)³ ne-am³ pîrit¹ cu Nacul de faț(ă), înaintea Mării² Sal(e), lui Vod(ă), de dooi¹ case, ce au dat Popovic(i) sfintii mănăstiri, den sat den Năvrăpeșt(i), noi cu tot săborul am dat dentracéle dooi¹ case, o cas(ă), am dat Nacului, căc(i) că s-au socotit această tocmal(ă)

dennaintea a dumisal(e), lui Gheorghie păhamecul cel mare, că s(e) vine acea cas(ă) în partea surori-sa, Sofianii,

Așijdire, ce să vor găsi bucate rămase de <la>⁴ Popovic(i): boi, vac(i), cai, iape, oi, stupi, să avem a împărți² tot în giumătate acele bucate.

Și cîndu am făcut noi această mărturie Nacului lui Brut, s-au făcut și dennaintea altor boiari de Curte, dennaintea lui Gheorghie Năvrăpăscul, și Ionașco Botăș vornecul, și Pătrașco pîrcălabul de Suceav(a), și Andreiu vornecul de Botășeni ș-alți boiari și fecior(i) de boiar(i), anume Bejan Balșe.

Iar cine să va mai ispiti den părinți și de<n>⁴ frații noștri de la sfînta mănăstire¹ să strîce a noastră tocmal(ă), să hie treclét și proclet de trei sute⁵ de ot(e)ți⁶, ce sîntu[în] въ Нѣкѣу⁷, și să aibă parte cu Ariia.

Pre mai mare credință, am pus și pecetea³ sfîntei mănăstiri cătră acestu zapis și au pus peceț(i) și au iscălit și ceia boiari, să s(e) știe.

† Писъ ѿ Писъ, л(ѣ)т(о) хр҃м҃ѣ <7143/1635> г҃ен(ар)іе еѣ <15>.

Гнѡргнѣ вел п(а)х(а)рн(и)к <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Năvrăpești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/74.

Orig., hîrtie (32 x 19,7 cm), difolio, filigran, pecetea m-rii Agapia, în fum (2,8 cm), avînd ca emblema arhanghelul Mihail, iar în exergă legenda: † Печать <монастырь>⁸ ирь. Агапію.

Ibidem, ms. nr. 1535, (Cond. doc. fam. Sturza), f. 32 v., nr. 13 (rez.).

Arh. St. Iași, CDLVI/2, f. 19 r., nr. 536 (rez., într-un opis din 1841).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/5 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1060 (rez., după ms. nr. 1535).

¹ În textul chirilic: сѣѡнта, мѡнѣстирѣ, пѣрѣт, доуѣ.

² "ă", redat prin ѡ.

³ "ca (c-a)", redat prin ѡ.

⁴ Omis.

⁵ Greșit, pentru: 318.

⁶ "părinți".

⁷ "în Nicheea".

⁸ Șters; completat după legenda peceții aplicate pe doc. ant.

13

1635 (7143) ianuarie 15, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавской. Ѡж(е) прїидѣ, прѣд Нами и прѣд всми нашими молдавски[х]ми болѣри, великими и малими, Иѡнашко ѡт Сѣвани, по ег(о) доброю волю, неким непонужден(и) а не приселовани, и продал своег(о) правою ѡтн(и)нѡ и дѣдн(и)нѡ, една част за ѡтн(и)нѡ, всмаа част ѡт една дом ѡт Сѣвани, част ег(о), что с(ѣ) ему изберѣт, съ част ѡт брѡд за млин ѿ Сирѣт, и съ болоти рибенїи, и съ синожатї и съ все приход. Тоа продал нашѣмѡ вѣрннѡмѡ болѣрин(ѡ), Дѡпѡлови Прѣжескѡл великомѡ ключар, радї ...¹ талер(и) сребрѣ²них. И вѣстал сѣ наш болѣрин виш(е) писан, Дѡпѡл Прѣжескѡл ключар, и заплати вѣси[х] тїх виш(е) писани п(и)н(ѣ)зи, ...¹ талер(и), ѡт прѣд Нами и ѡт прѣд насши²ми болѣри, в рѣк Иѡнашко ѡт Сѣвани.

Тѣмъ радѣ, како да ест ѿмѣ, и ѿт Нас, правою ѿтн(н)нѣ и купежно и
ѿрнк, ѿмѣ, съ вѣсемъ дохѣдомъ.

И³ ни да с(ѣ) не ѱмншадетъ.

Пнс ѱ Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрмѣ ген(ар)ѣе ѣѣ.

† Г(о)сп(о)д(н)нѣ казалъ.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) велъ лѣг(ѣ)ѣт [н]⁴ с(а) нскалъ м. р.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Ionașco din Săoani, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta lui ocină și dedină, o parte de ocină, a opta parte dintr-o casă din Săoani, partea lui, care i se va alege, cu parte de vad pentru moară la Siret, și cu bălți de pește, și cu finețe și cu tot venitul. Aceasta a vîndut-o credinciosului nostru boier, lui Lupul Prăjescul mare clucer, pentru ...¹ taleri de argint. Și s-a sculat boierul nostru mai sus-scris, Lupul Prăjescul clucer, și a plătit toți acești bani mai sus-scriși, ...¹ taleri, dinaintea Noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile lui Ionașco din Săoani.

Pentru aceea, ca să-i fie, și de la Noi, dreaptă ocină și cumpărătură și uric, lui, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635> ianuarie 15.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLXVII/15.

Orig., hîrtie (30 x 20 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, parțial deteriorată.

Ibidem, CDLXVII/19 (trad., din prima jum. a secl. XIX) și VIII/2126 (trad.).

Arh. St. București, Ms. nr. 1535, f. 46 v., nr. 13 (rez., cu data de zi: 13).

Arh. St. Iași, CDLVI/2, f. 26 v., nr. 806 (rez., într-un opis din 1841); Divanul Domnesc, tr. 917, op. 1057, dos. 56, f. 218 v. (rez., din 1840); Manuscrise, nr. 1561, f. 25 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/6 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1058 (rez., cu data de zi: 13).

¹ Loc alb.

² Omis.

³ дом и, acoperite parțial de pecete.

⁴ V. doc. nr. 1, n. 4.

† Иѣвъ Басиліе воевода, в(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли
Мѣладавскон. Ѡж(ѣ) прїиде, прѣдъ Намн и прѣдъ нашеѣмъ болѣрн, велнкнмъ и
малнмъ, Пашко и братъ его, Кѣзакѣ, с(ѣ)нѣѣ Шеѣанъ Блѣдн, по нѣ доброн
воли, некнмъ непонѣженн, а не приселованн, и продали своѣхъ правон ѿтн(н)нѣ,
ѣдна винограда до село Бѣнчѣнн, ѿ царннѣ калѣгеромъ, что нмалн ѿнн тамѣ, ...¹
за виноградѣ, что <то>² продали болѣрннѣ нашеѣмъ вѣрннѣмъ, Лѣпѣловн
Прѣжескѣмъ клѣчар, за ...¹ талер(н) среб<ръ>³ннн.

И ѡ[т] том, тиж(ѣ) прѣиде, прѣд Нами и прѣд нашеми болѣри, Мѣрика
Рѣспоподе и с(ѣ)нѣ ен, ѿпифаніе, и Думитру и Ъринаа, с(ѣ)нѣ Іѡнашко
Рѣспоп, пакиж(ѣ) по их добром воли, неким непонуждени, а не приселовани, и
продали тиж(ѣ) една фалче за виноградаї, в тогож(ѣ) село, ѡ Бѣичѣни, в царинѣ
калугером; тоа тиж(ѣ) продали нашему болѣринѣ, Лѣпѣлови Прѣжескуа ключар,
радаї една сто злоти битих. И вѣстал сѣ наше болѣрин вѣш(ѣ) писан, Лѣпѣл
Прѣжескуа ключѣр, и заплаати вѣсних тѣи вѣш(ѣ) реченин пинѣси, ѡт прѣд
Нами и ѡт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм радаї, како да ест ѣму, и ѡт Г(о)с(по)дств(а) Мн, правѣи ѡтн(и)ни и
купежни, тих виноградаї, сѣ вѣсѣм дохѡдом.

И ни да сѣ не вмишадѣт.

Пис ѡ Мс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ ген(аріе) ѣї.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вѣл лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [и]⁴ с(а) искал м. р.

† Бор(ѣ)лѣнѣл <писал>.

<Pe verso, o îns. de la sfîrşitul sec. XVIII>: † De la Vas(i)lie Vod(ă), pe nişte vii
de la Băiceni.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a
venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Paşco şi fratele lui,
Căzacul, fiii lui Ştefan Bléndea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au
vîndut dreapta lor ocină, o vie la satul Băiceni, în ţarina călugărilor, pe care ei au avut-o
acolo, ...¹ de vie, pe care, aceasta, au vîndut-o boierului nostru credincios, lui Lupul
Prăjescul clucer, pentru ...¹ taleri de argint.

Şi întru accasta, de asemenea a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri,
Mărica Răspopoe şi fiul ei, Epifanie, şi Dumitru şi Erina, copiii lui Ionaşco Răspop,
iarăşi de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut tot o falce de vie, în
acelaş sat, în Băiceni, în ţarina călugărilor; aceasta de asemenea au vîndut-o boierului
nostru, lui Lupul Prăjescul clucer, pentru o sută de zloţi bătuţi. Şi s-a sculat boierul
nostru mai sus-scris, Lupul Prăjescul clucer, şi a plătit toţi aceşti mai sus zişi bani,
dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, aceste vii să-i fie, şi de la Domnia Mea, drepte ocini şi
cumpărăături, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> ianuarie 15.

† Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi]⁴ m-am iscălit <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCI/127.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/7 a, b (foto.).

¹ Loc alb; trebuia, probabil, tot една фалче (o falce) şi една сто (o sută), după cum
sugerează тижѣ (de asemenea, tot) din vînzarea următoare.

² În orig.: чѣд (haplogie).

³ Omis.

⁴ V. doc. nr. 1, p. 4.

† Иѡ Баснаѣе वोकोда, Б(о)жю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земле Молдавскон. Adec(ă) Domnia Mea¹ am dat și am întărit și am noit² rugătorului nostru, Bogzei călugărului, cu a sali dirēpte¹ ocine și cumpăratur(i), doao sate în ținutul Neamțului, pre apa Cracăului, anume Lălești și Căcăcenii, ce sintu amîndoao într-un hotar.

Iar hotarul Lăleștilor iaste din moar(a) Căcăcénilor¹ dreptu în drum, drumul tîrgului dreptu în dumbrav(ă), pen dumbrav(ă) în gios, în lacul săc; de acoloa, dreptu pen dumbrav(ă) în gios, pînă în drumul tîrgului, de gios, dreptu pe muchea dealului Zăpodiie, muchea dealului în gios, pînă în vadul Izvoarălor; din vadul Izvoar(ă)lor dreptu într-apa Cracăului, matc<a>³ Cracăului în sus, pînă în moar(a) <Că>³căcénilor. Iar hotarul Căcăcénilor iaste pîn(ă) în hotarul Căuciuleștilor.

Car(e) sate sintu vîndute de răpăosatul Aron Vod(ă) tătîne-său, Bogzăi clucériul, pentru o nevoe ce au vinit asupra țării, de au dat tată-său, Bogza clucériul, doao sute de galbeni roșii și patru telegar(i) sur(i)-vineț(i), de s-au dat înmei Hanului, că acēle sate ce mai sus sintu scris(e), Lălești și Căcăceni, au fostu dirēpte domnești.

Pentr-acea, și Domnea Mea¹ și cu tot Svatul Domn[om]<i>⁴ Méli¹, dac-am vădzut acēle adevărate zapis(e) de la răpăosatul Aron Vod(ă), Domnea Mea¹ încă am dat și am întărit rugătorului nostru, Bogzăi călugărului, cu acēle doao sate, ce mai sus sintu scris(e), ca să-i hie derēpte ocin(i) <și>⁵ cumpăratur(i).

И ИИ ДА С(А) НЕ ШМИШАЕТ⁶ ПРѢД СЕМ ЛИСТОМ Г(О)СП(О)ДСТВ(А) МН.

ОУ МС, В(Ъ) Л(Ъ)Т(О) ХЗРМГ <7143/1635> ГЕН(АР)ІЕ ІИ <15>.

† Садм Г(О)СП(О)Д(Н)НЪ ВЕЛѢЛ.

† ПЪТРАШКО БАШОТ(Ъ) ВЕЛ ЛШ<Г(Ш)>³ФЕТ [Н] С(А) ИСКАЛ М. Р.

† МНЪШ <ПИСАЛ>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Pre Lălești; <și alta, din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc de la Vasili v(oi)e v(od), ară<tă>⁴tor di hotarăle săleștii Lăleștil(o)r și a Căcăcenilor, doveditor că Lăleștii sînt lîngă Căcăceni și Căcăcenii lîngă Căuciulești, din let <1635>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIV/14.

Orig., hîrtic (36,2 x 25 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată.

Ibidem, CCCXL/8 j (rez. într-un jurnal din 1842).

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 70, f. 202 v.-203 (rez.); Ibidem, Fond Divanul Domnesc, tr. 1357, op. 1543, dos. 253, f. 1041 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/8 a, b (foto.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiilor", 1908, p. 166 (rez.).

¹ În textul chirilic: Домна Мѧ, днрѧптѧ, Къкъчѧннлор, Домнѧ Мѧ, Мѧлн.

² Așa în orig.

³ Rupt.

⁴ Omis.

⁵ Sub pecete.

⁶ În loc de *ѡмнѡдет*.

† Смеренїе ер(о)монах Гирасим, егумен, и вес събор, старн и младї, wt с(вѣ)та монастири зовема Побрата¹, scrie<m>² și dăm știre, cu est zapis al nostru, pentru rîndul a unii ³ siliști ce am avut dare și miluire de la Mihul șetrariul, anume Coșești, se simtu în ținutul Cîrligăturii. Dec(i), acea sili[ia]ști⁴ sta un loc pustiiu și nu era nic(i) de o trab(ă), nic(i) de o agonisit(ă) svintii mănăstiri. Într-acéia, noi cu toți, tot săborul, ne-am scul[ua]t și am întreat cini să va găsi să schimbăm cu dînsul acea selești, să ne dea oi și cai. Într-acéia, s-au găsit dumiiului, Banul vistiiarnicul, și cu cumnatu-său, Simion Mihăilescul, și au schi<m>²bat cu noi și ne-au dat svintii mănăstiri patruzeci de oi cu mii și trii cai, ca să-ș(i) hie tot pamente acelui titor⁵, careli au miluit și au întărit svînta mănăstiri.

Într-acéia, noi, cu tot săborul, am fost mai bucușor(i) la acéle bucate, ce mai sus scrii, și le-am luat și le-am dat noi acea sălești, cu voia a tot săbor(u), ca să le hie lor driiapt(ă) [o]locin(ă) și moșie, cu tot venitul ce-a hi acei sălești, anume Coșești, și lor și feciorilor lor, nerușiit nic(i) dănăoar(ă), în véc(i).

Dec(i), ca să aib(ă) a-ș(i) faci ei de acmu și drise dămnești⁵.

Și uricili ce-am avut pre acea seliști încă le-am dat pre mîna lor. Iară de să vor și mai <afl>⁶ a la ciniva nescare dirés(e) pre acea seliști, iali ca să nu să creadză.

Și pre <mai>² mare credință, noi am pus și pecétea svintii mănăstiri, ca să să știe.

V Иѡс, въ д(ѣ)нѣ Бас(и)лїе воєвода, ген(ар)їе ѿ⁷ <15>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LII/29.

Orig., hîrtic (31,5 x 19 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecetea m-rii Pobrata, în cerneala doc., slab imprimată, avînd ca emblemă Sf. Nicolae, iar în exergă se poate distinge: Печатъ монастѣрь⁸ ...⁹.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/9 (foto).

Datat după Vasile Banu vistiernic (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 343).

¹ "† Smerenic ierononah Ghirasim, egumen, și tot soborul, bătrîni și tineri, de la sfînta mănăstire numită Pobrata".

² Omis.

³ Litera "u", adăugată deasupra rîndului.

⁴ "sili" scris înghesuit, cu litere mărunte, peste alt cuvînt. Sub litera "l" se distinge un "c", iar după al doilea "i", a rămas superfluu un ѿ ("ia").

⁵ Așa în orig.

⁶ Rupt.

⁷ "La Iași, în zilele lui Vasile voievod, ian(uarie) 15".

⁸ Neimprimat.

⁹ Impresiune neclară

Mărica¹, ce-au ținut-o Isac² de Costinești³, după o scrisoare de împărțală a lui Isac de Costinești, din let 7143 <1635> ghen(arie) 18⁴.

Arh. St. Iași, CDXIX/201.

Menț., într-o spiță <din 1794> a neamului lui Toader Ponici.

¹ După cum rezultă din spița de neam, Mărica era descendentă din Toader Ponici și, probabil, soră cu Dumitru Ponici.

² Menționat, la 4 august 1632 (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 164, p. 207), ca martor printre boierii și oștenii de frunte ai domniei.

³ De la început, pînă aici, text în spița propriu-zisă, după care urmează explicația autorului acesteia.

⁴ Urmează, în continuare, precizarea: "ce sînt trecuți 159 ani".

1 carte de giudecată, de la Gavril hat(man), ghen(arie) 23, ce s-au giudecat călugării de Aron Vodă cu călugării de Hlince, pentru un Ignat ȋigan, și au rămas să fie ȋiganul a lui¹ Aron Vod(ă).

Arh. St. București, Ms. nr. 644 (Cond. m-rii Aron Vodă), f. 8 r.
Rez. de la sf. sec. XVIII.

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1062, (rez. edit.).

Datat după Gavril hatman și pîrcălab de Suceava (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 378). Actul a fost emis, desigur, la Iași, în apropierea căruia se aflau cele două mănăstiri.

¹ Așa în rez.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїю м(н)лостїю, господарѣ Земли Молдавскон. Ѡже тот истенїи наш вѣрнїи болѣрин, Рѣковнцѣ Чеханѣ фторїи логофет, и брат его, Апостол, ѡказовали прѣд Нами єдин запис за свидѣтельство вт поп(а) Бас(н)ліе вт Фереци, и вт Басиліе вт Злѣтар(н) дїак, и вт Дѣхул дїак вт Ѡлѣшец(н), и <вт>¹ Петрѣ пѣх(ѣрничел) вт Ферец(н), и <вт>¹ Чокѣрліе вт там и вт [прѣд] многи люди добрих, како прїиде, прѣд ними, Тоадѣр дїак вт Портар(н), по его доброю волю, неким непонужден а не приселован, и продал своего правою втн(н)ѣ и кѣпежно, єдна част за втн(н)ѣ вт село Пригорчєни, что бил ємѣ кѣпежно вт Захарїа, с(ы)нѣ Тоадѣр, внук Игнатое, сестра Бєрднлѣ старог(о), вѣсѣ част его, илико с(ѣ) ємѣ избєрет, вт ватрѣ село и вт полѣ и вт вєс прїход. Тоа продал внш(є) писаним нашеѣ болѣрин, Рѣковнцѣ Чеханѣ логоф(є)т, и брату ег(о), Апостол, за десѣт(н) талєр(н) добрих.

Инож(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мн, ꙗко вѣидѣхом тотъ записъ [ѡтъ тѣхъ люди добрихъ] за свидѣтелство ѡтъ тѣхъ люди добрихъ, а Мн его [ѡ]вѣровахомъ. Тѣмъ радѣ, ꙗко да естъ имъ, и ѡтъ Г(о)сп(о)дств(а) Мн, правю ѡтн(и)ну и кѡпѣжно и потврѣженіе, съ вѣсемъ дохѡдомъ.

И ни да с(ѣ) не вѣишадетъ.

Писъ ѡ Мн, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хр҃м҃ г҃н(а)р҃їе кд.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казалъ.

† Пѣтрашко Башотъ(ъ) велъ лѡг(ѡ)ф(ѣ)тъ [и]² с(а) искалъ м. р.

† Боръ(ъ)лѣнуа <писалъ>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Пис(а) врнк; <și trei ulterioare>: De Prigorcenii, <continuată, cu alt scris>: cît să va alegi; Prigorcenii; <și> Prigorcenii. Sîrbăsc.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, acest adevărat credincios boier al nostru, Racoviță Cehan logofăt al doilea, și fratele său, Apostol, au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la popa Vasilie din Ferești, și de la Vasilie diac din Zlătari, și de la Leahul diac din Olășești, și <de la>¹ Petrea păhărnicele din Ferești, și <de la>¹ Ciocîrlie de acolo, și de [înainte] la mulți oameni buni, cum a venit, înaintea lor, Toader diac din Portari, de la bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vîndut ocina și cumpărătura sa dreaptă, o parte de ocină din satul Prigorceni, care i-a fost lui cumpărătură de la Zahariia, fiul lui Toader, nepotul Ignătoae³, sora lui Berdilă cel bătrîn, toată partea lui, cîtă i se va alege, din vatra satului și din cîmp și din tot venitul. Aceasta a vîndut boierilor noștri mai sus scriși, Racoviță Cehan logofăt și fratelui său, Apostol, pentru zece taleri buni.

Deci, Domnia Mea, dacă am văzut acel zapis [de la acești oameni buni] de mărturie de la acești oameni buni, Noi l-am crezut. Pentru aceea, să le fie lor, și de la Domnia Mea, dreaptă ocină și cumpărătură și întărire, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, la anul 7143 <1635> ianuarie 24.

† Domnul a arătat.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]² m-am iscălit m. p.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † S-a scris uricul; <și trei ulterioare>: De Prigorcenii, <continuată, cu alt scris>: cît să va alegi; Prigorcenii, <și> Prigorcenii. Sîrbăsc.

Arh. St. Mehedinți, col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/97.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, timbrată, cu legenda și emblema ca la doc. nr. 25. Cu o trad., din prima jum. a sec. XIX.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surte*, XVI, nr. LXXXV, p. 55 (trad., cu extrase slavone, după orig.); Col. "Istrati", p. 68, nr. 104 (rez.).

¹ Omis.

² V. doc. nr. 1, n. 4.

³ Așa în textul slav.

† Иѡ БАСНАІѢ БОГОВОДА, Б(О)ЖІЮ М(Н)Л(О)СТІЮ, Г(О)СП(О)Д(А)РЪ ЗЕМЛИ
 МІРАДВЕСКОМ. Scriem slujelor Domnii Méle, tuturor dăbilarilor, cîți vor înbla cu toate¹
 slujbele noastre la ținutul Vasluiului², și zlotarilor, și leoașelor, și ilișérilor și
 lucrătorilor și altora, tuturor(a), carii veți(i) înbla la acel ținut. Dacă veți vedea cartea
 Domnii Méle, iar voi ca s(ă) aveți a lăsa foarte în pace de toate dabilile, cîte mai sus
 scrie, trei poslușnic(i) și un grădinar și un prisecar, schitului, anume Racovița, unde³
 iaste hramul С(БѢ)Т(А)ГО АРХІЕРАРХА И ЧЮДВТВОЦА НЕКЪЛАБ⁴, pentru căce
 Domniia Mea[m] m-am milostivit și am ertat acei trei poslușnici și un prisecariu și un
 grădi<n>⁵ariu de toate cîte¹ mai sus scrie, să fie de poslușéniaa acelu svîntu schit.

Iară acii călugări să aibă a ruga milostivul Domnul Dumnedzău pentru bună
 sănătatea Domnii Méle și a Doamnii Domnii Méle și de la Dumnedzău a dăruifi fiilor
 Domnii Méle, dzua și noaptea.

Mai multu să nu învăluiți(i) înaintea cărții Domnii Méle! ИНАК НЕ БЧНИТЕ!

Писъ Иис, Б(Ѣ)Л(Ѣ)Т(О) ХЗРМГ <7143/1635> ГЕН(АРІЕ) КД <24>.

† СДМ Г(О)СП(О)Д(А)НЪ БЕАБЛА.

Иѡ БАСНАИ БИВНОВА <m. p.>.

† Бор(Ѣ)ЛЕНУА <ПИСАЛ>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVIII>: За скит Пакоевца, въ
 БАСНАІѢ БОГОВОДА. ЛѢТ(О) ХЗРМГ <7143/1635>; <și>: Racovița; <și una, în
 grecește>: ΔΙΑ ΤΟ ΦΙΣΤΙΤΣΙ⁶.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/41.

Orig., hîrtie (31,7 x 19,7 cm.), difolio, filigran, rupt în cîteva locuri, pecete mică, în ceară
 roșie, stricată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/10 a, b (foto.).

¹ "с", redat prin Ѣ.

² "Vasluiului", completat cu altă cerneală.

³ "Racovița un ...", scris pe loc ras.

⁴ "Sfîntului arhiierarh și făcător de minuni, Neculae".

⁵ Rupt.

⁶ "Pentru Fîstici".

1 zapis din v(ă)let 7143 <1635> ghen(arie) 24, întru cari serie:

Eu, Ghervasia, socra lui Istratie și a lui Necoară, mărturisăscu cu sufletul meu,
 cu acestu zapis al meu, cum am vîndutu o ocină de la satu de la Părtănoș(i) popii, lui
 Căldare¹, a trie parte¹, din vatră di sat și din țarin(ă) și din tot locul, dinnaintea
 egomănului Chiriacu și a tot soborul de la sfînta mănăstire¹ ci să chiam(ă) Zugrav. Și
 am vîndut drept 2 vac(i) cu vițai și un caș di ciar(ă), drept 5 zloș(i), și 5 zloș(i) ban(i)i
 proc(i).

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 137 r.

Copie prescurtată, din 1767.

¹ "c", redat prin ă.

22

<După 1635 ianuarie 24>.

Adecă noi, Gheorghie, feciorul Lupului vornicului, și Măria, așijderea fata dumisale vornicului Lupului, dăm știre cu această scrisoare a noastră cum ne-am tocmit înșine, de bunăvoia noastră, cu maica noastră, cu vorniceasa. Den toate bucatel(e)¹ dumisal(e)² vornicului am luat eu, Gheorghie, feciorul Lupului vornicul, și cu soru-mea, Măria, a treia parte den toate bucatel(e)² și den vii așijdere; și den vii am luat eu cu soru-mea trei fălci la Iași (?)³, și au luat dumneai la Hirlău și la Socrujești (?)⁴ alte vii; și ne-a dat dumneai și dintr-altă povijie un car femeescu și dentr-alte unealte.

Ca să să știe, aciastă tocmală a noastră s-au tocmit denaintea dumisale visternicului⁵ Dumitrașco⁵ Buhuș⁵ și Ion⁵ păharnicul⁵, ca să nu mai avem noi [noi]⁶ a mai trage pără cu dumneai nice dănăoară, în veci; iar carele va mai scorni pără să hie de mare certare.

Această tocmală s-au făcut dinaintea noastră, printre⁷ toate bucatele ce sîntu împărțitor(e)² și pentru vii și pentru unealte din casă; iar de otnina⁸ se va socoti de acmu iarăși <cum a>⁹ fi cu dreptul, să se știe.

[...] ¹⁰

Az Dumitru Buhuș biv visternic¹¹.

Az Ion Prăjescul biv ceașnic, iscal.

Az Gheorghie Lupul iscal.

După Ghibănescu, *Surete*, V, nr. LXXIV, p. 84.

Orig., trei peceți în tuș, cu datarea edit.: "Cătră 7144 <1635-1636>". Doc. se afla în colecția Docan; transcris de edit. în *Ms. Surete*, II, 188.

ALTE EDIȚII: *Ibidem*, IV, nr. LXXXIV, p. 78, (orig., datat de edit.: "după 7142 <1633-1634>".

Datat după Dumitru Buhuș fost <mare> vistiernic și după Ion Prăjescul fost ceașnic (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 355, și *Catalog*, II, nr. 971).

După încheierea definitivă a volumului, a fost depistat la Arh. St. Iași, sub cota CDXVI/10, originalul acestui doc. în afara deosebirilor semnalate deja în note, orig. conține și datum-ul: V Кривѣц(и), апр(и)лѣ ѣ ("La Crivești(i), aprilie 5"). Evident, datarea noastră suportă, în acest caz, cel puțin o modificare de lună și de zi, pe care nu am putut-o opera. Documentul va fi, ca urmare, republicat în volumul de supliment al domniei lui Vasile Lupu. Este, totuși, necesar să atragem atenția asupra faptului că moartea vornicului Lupul Hăbășescul este cert atestată abia în 1642 martie 27 (v. Arh. St. București, Ms. nr. 579 (Condica m-rii Trei Ierarhi), f. 146, și Stoicescu, *Dicționar*, p. 405), iar ultima lui atestare în viață datează din 1633 septembrie 15 (*D.R.H.*, A, XXI, nr. 397, p. 501). Fără a fi greșită, nici datarea noastră și nici data documentului original nu pot fi atribuite cu siguranță anului 1635, actul aparținând intervalului 1634-1641.

¹ Parantezele edit.

- ² Întregirea ns.
³ Așa în text. edit.
⁴ Așa în text. edit.; în orig. (v. comentariul): "Cîrjești".
⁵ Cuvinte redactate cursiv în text. edit.
⁶ Parantezele ns.; în text. edit. urmează: "(sic)".
⁷ În orig., ca și în *Surete*, IV (v. ALTE EDIȚII): "pintru".
⁸ În orig.: "ocine".
⁹ Parantezele edit.; în orig.: "cum va".
¹⁰ V. comentariul.
¹¹ În continuare, precizarea edit.: "3 peceți în tuș".

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡладѣскои. Adecă cum au venit înaintea Noastră Hilimon Zahul și <s>¹-au pîrît de faș(ă), înaintea Noastră, cu Tudori, ce au fost pîrcălab de Hotin, pentru seliștea Păltinișul, dzicîndu cum le-au fost de moșie acel satu și l-au fost cumpărat Gheorghie pîrcălabul de Hotin. Apoi s-au dus Zavul cu frații lui și au început a-ș(i) răscumpăra acea selișt(e), cum ne-au arătat doou zapis(e) de la pîrcălăboae, iar Tudori iarăș(i) au arătat uric de cumpărătură pre acea selișt(e), de la pîrcălăboae.

Deci, Domniia Mea i-am giudecat și le-am aflat lege² ca să întoarcă Hilimon Zahul cu frații lui șeptedzăc(i) și doi de galben(i) întru mînule lui Tudori biv³ pîrcălab, din luna lui ghen(arie), 25 de dzile, în doou săptămîni. Iar de nu vor întoarce la aceia dzi, ca să fie ocina piitoare, să n-a[a]ibă a mai pîrî Hilimon Zahul, nici oamenii lui, pentru acea selișt(e), nice dănăoar(ă), înaintea cărții Domnii Méle.

† Пис в Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) \overline{xprmr} <7143/1635> гѣн(арїе) кѣ <25>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т м. р.

† Бор(ъ)лѣнѡл <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Сѣлѡ Пѣлтиниш⁴; <și alta, din prima jum. a sec. XIX>: Păltinișul. 7143/1635 ghenar(ie) 25.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXVI/8.

Orig., hîrtic (32 x 19,8 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, ms. nr. 526 (Cond. Mitrop. Moldovei), f. 5 (copie);

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, p. 687-688, nr. 5 (copie din 1818, în Cond. Mitrop. Moldovei); ibidem, Arh. M. Costăchescu, caiet II, p. 1296-1297, nr. 561 (copie de M. Costăchescu, după copia de la Arh. St. Iași).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/12 (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 83, nr. 26 (rez.); "Creșterea colecțiilor", 1919, p. 239 (rez.); *Catalog*, II, p. 224, nr. 1063, (rez. după ms. 526).

¹ Omis.

² În textul chirilic: лѣуѣ.

³ "biv", adăugat deasupra rîndului.

⁴ "Satul Păltiniș".

† Иѡ Бѡсѡлѡе воевода, б(о)жїѡ м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѡ Зѡмѡлѡ Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea Domnii Mêle slugii noastre, lui Vasilie Murguleți, ca să fie tare și puternic cu cartea Domnii Mêle a opri și a ținea a sa dreaptă ocină și cum<pă>¹ rătură din sat din Merești, c<î>¹t <are>¹ el acoloa, într-a<ce>¹ sat. Iar cine va hi arat pre locul lu<i sau va>¹ lui cosit, să aibă a-i lua a dzece¹ din pîne și din fîn² și să aibă a opri și arătura ce va hi pre locul lui.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să ste de faț(ă) înaintea Domnii Mêle. Тоѡ пишем Г(о)сп(о)д(а)стѡ(о) Мѡи.

Ъ Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) $\overline{\text{xзрмг}}$ <7143/1635> гѡн(арїѣ) кѡ <26>.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нѡ велѣл.

† Пѣтрашко Бѡшотѡ вел <лѡг(ѡ)>¹ ф(ѣ)т m. p.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/117.

Orig., hîrtie (21,4 x 19,5 cm), filigran, rupt, pecete mijlocie în chinovar, puțin clară.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/13 a, b (foto.).

¹ Rupt.

² Litera ѡ ("i"), transformată din а ("a").

† Иѡ Бѡсѡлѡе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѡ Зѡмѡлѡ Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea Domnii Mêle boiarinului nostru, lui Ion ce au fostu postelnic, spre acéia ca s(ă) fie tare și putiarnic, cu cartea Domnii Mêle, a ținea¹ și a opri satul Locoviți, ce iaste în ținutul Cemăuților, <ș>²i a ...³ parte din Mamurinți, pentru căci iaste a lui dreaptă moșie.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie de faț(ă) la Domniia Mea și să-ș(i) aducă și dirésel(e). Тоѡ пишем. Иѡнак не бѡдет.

Оу Иѡс, л(ѣ)т(о) $\overline{\text{xзрмг}}$ <7143/1635> гѡн(арїѣ) кѡ <27>.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нѡ велѣл.

† Пѣтрашко Бѡшотѡ вел <л>²ѡг(ѡ) ф(ѣ)т m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: Ion Dobre, pre Locoviți(i).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XII/204.

Orig., hîrtie (27,7 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda: † Иѡ Бѡсѡлѡе воевода⁴, б(о)ж(їю) м(н)л(о)стїю, г(о)спѡдарѡ⁴ Зѡмѡлѡ Мѡлдавскѡи⁴ și emblema: cap de bou, cu steaua (avînd șase raze) între coarne, într-un scut francez, cu laturile și baza ușor rotunjite (soarele și spada *in dextra*, craiul nou și sulita-steagul *in senestra*), suprapus de o coroană princiară și înconjurat de motive spiraliforme.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/14 (foto.).

¹ "ți-", scris deasupra rîndului.

² Rupt.

³ Loc alb în orig. (3-4 litere).

⁴ Legenda prezintă următoarele ligaturi $a + s$ următor, $a + p$ și $a + s$; literele marcate reprezintă minuseule gravate în spațiile libere dintre sau deasupra (cazul lui a și s , figurate între hasele m -urilor precedente) celorlalte grafeme.

26

1635 (7143) ianuarie 29.

Ispisoc¹ de la Vasile v(oie)v(od) pe întreg satul Platonești, pe apa Șomuzului², și cu moară în Șomuz.

Arh. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 195, f. 93 r.

Rezumat.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXXI, f. 6 r., nr. 2 (menț., într-un jurnal din 1843 februarie 9).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/22 (foto. după rez. de la Arh. St. Buc.).

¹ În rez. de la Arh. St. București se precizează: "rupt și, în multe locuri, șters".

² În textul introductiv al actului se menționează: "șin(u)t(ul) Suceava".

27

<1635> ianuarie 30.

Zapis(ul) soției lui Strățulat¹, din ...²ghenari 30, că au vîndut lui Iordachi³, giner<el>⁴u lui Strățulat, jumătate de sat Futileștii de Sus.

Arh. St. Iași, XXIV/26, f. 7 r., nr. 3.

Menț. într-un opis din 1837 august 24, cuprinzînd și "Serisorile moșiei Futileștii de Sus, pe Elan, în ținutul Făleului".

Lipsa văleatului provoacă dubii cu privire la încadrarea cronologică a acestui document. El a fost datat, inițial, în funcție de ispisoeul domnesc din 1635 (7143) aprilie 1 (v. doc. nr. 79), prin care se întărește sulgerului Strățulat o jumătate din același sat. Dacă este vorba de aceeași jumătate, atunci zapisul de față nu poate să aparțină decît unui moment ulterior întăririi domnești, deci, cel mai devreme, anului 1636. Urmărind, pe de altă parte, actele referitoare la Strățulat și soția acestuia, (v. "Creșterea Colcejiunilor", 1938-1942, p. 148-150), atunci el ar putea fi corelat cu cel din 1643 (7152) septembrie 3, prin care Varvara, <văduva> lui Strățulat se judeea și obținea confirmarea domnească asupra unei jumătăți din s. Futilești. Într-adevăr, s-ar părea că sulgerul Strățulat, devenit, din 1640, agă (*ibidem*, p. 148), a decesat curînd după această dată, dar nu înainte de a obține întărirea cumpărăturii sale din acest sat (Arh. St. Iași, XXIV/38, nr. 200; menț. după un surse cu văleatul 7150, deci: 1641 septembrie 1-1642 august 31). Să fie oare vorba de o reconfirmare domnească a actului din 1635, sau, între timp, Strățulat cumpărase și cealaltă jumătate de sat? Oricum, înainte de moarte Strățulat, fost agă, lasă fiicei sale, Mărieuța, printre altele, și o jumătate din satul Futilești (v. Ghibănescu, *Surse*, VII, nr. C, p. 124-125), ceea ce pare să confirme faptul că soția sa, Varvara, nu a putut proceda la vînzarea menționată în zapisul de față decît după decesul soțului și după obținerea confirmării din 1643 septembrie 3, deci, probabil, în 1644 sau 1645, cu aproximativ zece ani mai tîrziu decît s-a presupus. Avertizînd asupra acestei posibilități, menținem, totuși, zapisul sub această datare provizorie, urmînd ea informații noi, referitoare la sumumul cumpărăturilor lui Strățulat din acest sat, la evoluția sa ca dregător și la momentul decesului său, să permită o limitare mai strictă a faptelor sub aspect temporal.

¹ După informațiile ul erioare ca se numea Varvara (v. *comentariul*).

² Loc alb, desigur pentru văleatul care nu a mai putut fi lecturat.

³ După un doc. ulterior (v. Ghib^{ne} cu, *Documente*, în "Arhiva", XV/10-11, p. 502-503 același sau alt ginere se numea Enac iic. Să ne aflăm în fața unei lecturări greșite sau Strătulat avut, într-adevăr, două fiice (v. *comentariul*) ?

⁴ Omis.

† Иѡ Басиліе воевода, божію милостію, господаръ Земли Мѡлдавскои ѡже тот истинній слѣга наш, Басиліе Корлятескѣл кѣмъраш, и братіи его Пѣкѣрар и Тоадер и Апостол, сынове Ёринен, вси внѣци Корлатови старого і прѣвнѣци Гауѣ, внѣк Пѣтрѣ и Бланкѣлови, дали и потвердили еси им, ѡт Нас, ѡ нашии Земли Мѡлдавскои, их правѣи ѡтнини и дѣднини, ѡт исписоачи потвержденіе что имали ѡт Радѣл воевода и ѡт Мирон Барновскіе воевода, една село, на имѣ Тѣмъшѣнѣи, на потоцѣ Жигъліе, что ѡ волост Фѣлчѣискомѣ, что того село ест кѣпежно прѣдадове их, Пѣтрѣ, и брат его. Бланкѣл, ѡт Тоадер чашник, брат Стан, и ѡт Негрилъ чашник, ѡт испришилѣ Грѣбѣнешим, и сило¹ Фѣнтѣнѣлеле, гдѣ бил домѣе их, и, на гор, Хорѣшин и Ёрдѣшѣи, еднаа селище по ниже ѡт Гѣцеши и дрѣга селище на конци Пискаа, иже нынѣ зѡвет са Бѣстешѣе, ѡт тогоже волостѣ Фалчѣискомѣ, како да ест емѣ, и ѡт Господсѣта Ми, съ вѣсѣм доходом.

И ѡт том, тиже даем и потверждаем слѣсѣ нашѣмъ више писанномѣ Басиліе Корлятескѣл, и кнѣгини его, Ённасіѣ, ѡкроми ѡткѣ ни их братіих его дрѣгѣих ч²асти за ѡтнинѣ, ѡт исписок за потвержденіе что имал тѣстѣ его. Софрон столничел, ѡт Мирон Барновскіе воевода, <една>² част за ѡтнинѣ ѡт село Тѣрѣбѣтиши, что ѡ волост <Кр>²<лигътѣ>²<ри>², ѡт четвѣртаа част, пѣтаа част, и дрѣга част <за ѡтнинѣ>³ ѡт тогоже село>², пакниже ѡт четвѣртаа част, пѣтаа част, иже бил емѣ за викѣпленіе ѡт Иѡнашко Рафѣю, син Занѣ, и дрѣгаа част>², ѡт четвѣртаа част, что сѣ избѣрет част Мѣрїен, внѣци Зани, что са раздалѣет, ѡт пѣтаа част, трѣтаа част, како да ест емѣ съ вѣсѣм доходом.

И тиже даем и потверждаем им еднѣ масто за пасикѣ в лѣсо, ѡ хотар Бѣдѣш²им, на Потоцѣ Глодѣ, и съ мѣсто за ходованіе свиним оу тот лѣс, по гдѣ бѣдет въ тот хотар, ѡт исписок за измененіе что имал Софрон столничел ѡт Радѣл воевода, что измѣниа съ поп Басиліе, син Гіѡргіе ѡт Бѣдѣши, радѣ една част за ѡтнинѣ ѡт Тѣрѣбѣтиши, ѡт пѣтаа част, шѣстаа част.

Тѣм радѣ, ти више писанни части за ѡтнинѣ како да ест им, и ѡт Нас, права ѡтнинѣ и кѣпежно и измѣненіе слѣсѣ нашѣмъ више реченномѣ, Басиліе Корлятескѣл кѣмъраш, и кнѣгинѣ его, Ённасіѣ, им и дѣтїи им⁴, и внѣчатом і прѣвнѣчатом его⁴, и прѣщѣратом их, кто сѣ избѣрет нан ближній непорѣшенномѣ николиже, на вѣки.

И ин да сѣ не ѡмнишаѣт прѣд сим листом нашим.

Пис оу Мс, лѣт(о) хѣрмг фѣврѣаріе, ї дѣнь.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ велал.

Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт [и]⁵ с(а) исках т. р.

† Апостол <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, acestei adevărate slugi a noastre, Vasilie Corlătescul cămăraș, și fraților lui, Păcurar și Toader și Apostol, fiii Erinei¹, toți nepoții lui Corlat cel bătrîn, și strănepoții lui Gagea, nepotul lui Pătru și al lui Vlaicul, le-am dat și le-am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreptele lor ocini și moșteniri, din ispisoacele de întărire pe care le-au avut de la Radul voievod și de la Miron Barnovschi voievod, un sat, anume Tămășenii, pe pîrîul Jigălie, care este în ținutul Fălciului, care, acel sat, este cumpărătura străbunilor lor, Pătru și fratele lui, Vlaicul, de la Toader ceașnic, fratele lui Stan, și de la Negrilă ceașnic, din privilegiul Gurbăneștilor, și satul Fintînele, unde au fost casele lor, și, la deal, Horeștii și Urdeștii, o seliște la capătul Piscuului, care se numește acum Busteștii, din același ținut al Fălciului, ca să-i fie lui, și de la Domnia Mea, cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea dăm și întărim slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Corlătescul, și cneaghinei lui, Annasiia, deosebit de ceilalți frați ai lui, alte părți de ocină, din ispisocul de întărire pe care l-a avut socrul lui, Sofron stolnicel, de la Miron Barnovschi voievod, <o>² parte de ocină din satul Turbătești, care este în ținutul <Cî>² r <ligătu>² rii, a cincea parte din a patra parte, și altă parte <de ocină>³ din același sat>², iarăși a cincea parte din a patra parte, care i-a fost lui de cumpărătură de la Ionașco Rafeiu, fiul lui Zane, și altă <parte>² din a patra parte, ce se va alege partea Mariei¹, nepoata Zanei, care s-a împărțit, a treia parte din a cincea parte, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și de asemenea, le dăm și le întărim lor un loc de prisacă în pădure, în hotarul Bu<deș>² I² ilor, pe Pîrîul Glodului, și cu loc de hrană pentru porci în această pădure, pe unde va fi în acest hotar, din ispisocul de schimb pe care l-a avut Sofron stolnicel de la Radul voievod, pe care l-a schimbat cu popa Vasilie, fiul lui Ghiorghe din Budești, pentru o parte de ocină din Turbătești, a șasea parte din a cincea parte.

Pentru aceea, aceste mai sus scrise părți de ocină să le fie lor, slugii noastre mai sus-scrise, Vasilie Corlătescul cămăraș, și cneaghinei lui, Annasiia, și de la Noi, dreaptă ocină și cumpărătură și schimb, lor și copiilor lor, și nepoților și strănepoților lui⁴ și răstrănepoților lor, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7143 <1635> februarie, 5 zile.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁵ m-am iscălit m. p.

† Apostol <a scris>.

Arh. St. Vaslui, Col. A. Ursăcescu, nr. 11.

Orig., lîrtic (43,5 x 28,5 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată, căzută; cu o trad. vclie pe verso.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCII/10 (copic, din 1833 mai 4, după o trad. de Pavăl Debrîchi clucer); MCDXXV/47 (mcnț., într-o anaf. din 1818 iulie 24); MCDXXV/49 (copic, din 1824 ianuarie 27, după trad.); MCDXXV/52 (copic, după o trad. din 1818 martie 19, de Pavel Debrici clucer).

Arh. St. Iași, DLXXIX/21 (rez., după o copic din "jurnalul" Judecătorici ț. Fălciu pe luna lui noiembrie 1833); Cond. K, nr. 380, p. 253-254 (mcnț. într-o anaf. din 1824 aprilie 15); Anaf., nr. 38, f. 7 r. (rez., din 1840 decembrie 17, după o trad.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/15 (foto. după copia din 1833).

EDIȚII: *Tezaur vasluian*, p. 40, nr. 69 (rez.) și p. 41 (facs., greu lizibil).

¹ Așa în orig.

² Rupt.

³ În trad. lui Pavel Debrici, urmează greșit: "care această parte <este> în ř(i)n(u)t(u)l [lipsă]"; v. doc. de întărire de la Miron Barnovschi voievod, din 18 aprilie 1628, în *D.R.H.*, A, XIX, nr. 346, p. 431-432.

⁴ Greșit, în loc de *нх* (lor).

⁵ V. doc. nr. 1, n. 4.

29

1635 (7143) februarie 8.

O carte domnească de la Vasili v(oie)v(od), din let 7143 <1635> fevr(uarie) 8, <în>¹ cari scrii Măriia Sa cătră vătavu de vieri Săndel Tofilovici.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXV/29, f. 1 v.

Menț., într-un opis din prima jum. a sec. XIX.

¹ Omis.

30

1635 (7143) februarie 9, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(н)а(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земаи Младавскон. Scriem Domniia Mea la boiarinul nostru, la Tăutul ce-au fost log(o)făt, și la Onciul Iurașcovic(i). Dămu-v(ă) știre că s-au pîrît de faț(ă) înaintea Domniei Méle Isac Stîrcea și cu Ghiorghie den Carapciu și cu frații lui pentru sat, pentru Onut, pentru giurățate de sat, ce-au cunpărat Stîrcea de la Ionașco Stroic(i), cu loc de mori, care¹ o au dat Stîrcea lui Gavrilăș vornicul, cu tot venitul. Prent-r-acéia, deaca veți vedea cartea² Domniei Méle, iar voi să mărgeți acolo și să strîngeți oameni buni și să socotiți, să cercați vatra satului, să o împărțiți în doao, satul, și să puneți stîlpi și la cîmpu. Și iar prentu vecini, să socotiți carii de unde au venit și a cui au fost de mainte vrême, macar(ă) și din ceia ř(a)ră, după cine vor hi veniți, aceluia să hie. Și iar să socotiți o parte de ocin(ă), ce au cunpărat Stîrcea cel bătrîn de la Romanco, din giurățate de sat, a treia parte, partea ce s-au chemat a lui Popovschii, și cu un vecin, ce l-au chemat ...³, să-i socotiți pre ce loc i-au fost casa, ca să cercați și să alégeți și acéia parte.

Și cum veți afla, să faceți scrisoar(e) și să trimiteți la Domniia Mea. Aceasta vă scriem Domniia Mea. Инак не бѣдет.

V Иѡс, л(ѣ)т(о) хѣрмг <7143/1635> фев(р)д(а)рѣ а <9>.

† Пѣтрашко Башовт(ъ) вел лвг(в)ф(ѣ)т м. р.

† Дпостол ꙗнсал.

<Pe verso, o îns. cont.>: Onut.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., X/3.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), pecete mijlocie în chinovar, identică cu cea din doc. nr. 25. Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/16 (foto.).

¹ "с" redat prin *ѣ*.

² "са", redat prin *а*.

³ Loc alb în orig. (6-7 litere).

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прѣиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, Мѣрикѣца, дочка Гѣургѣе Ялботъ, неким непонѣждѣна, а ни присилована, нѣ за ни добраа волѣ, та продала своа праваа шти(и)на и дѣднина, шт четверѣтаа част шт вѣсего сего Кор<л>¹ѣтѣни, четверѣтаа част, част середнѣа. Таа продала племенику свои, болѣрим Г(оспо)дств(а) Ми, Петречѣнко вел армаш². И вѣстал сѣ болѣрим Г(оспо)дств(а) Ми, Петречѣнко армаш² и запла[пла]тил ни исплѣно, єдин кон, цѣнован радѣ четир<и>¹ десѣт талер(и) и [радѣ] два десѣт талер(и), п(и)н(ѣ)си готови.

И тиж(е) прѣиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, Ягафица, тиж(е) дочка Гѣургѣе Ялбот(ѣ)³, неким непонѣждѣна и не присилована, и продал(а) своа праваа шти(и)на и дѣд(и)на шт тогож(е) виш(е) писанное село, Корлѣтѣни, шт тоа⁴ четверѣтаа част, четверѣтаа част; и продала болѣрину Г(оспо)дств(а) Ми, Петречѣнко армаш, радѣ єдна сто и два десѣт талер. И заплатил ни исплѣно тин виш(е) писанѣи п(и)н(ѣ)си, ѣк талер(и), шт прѣд Нами, вѣ рѣк Ягафица, дочка Ялбот(ѣ)³.

И такожде прѣиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, Настасѣа, дочка Тодоски, внѣка Гѣургѣе Ялботѣ, и продала своа праваа шти(и)на и дѣд(и)на, шт тоа четверѣтаа част шт тогож(е) више писаное село, Корлѣтѣни, четверѣтаа част; и таа продал(а) болѣринѣ Г(оспо)дств(а) Ми, єже виш(е) пишем, Петричѣнкови⁵ армаш, радѣ четири десѣт² талер(и), п(и)н(ѣ)си готови. И заплатил ни исплѣно, шт прѣд Нами.

Тѣм радѣ, Г(оспо)дств(о) Ми, ѣко ѡвидѣше нѣ за доброволнои токмежи и полноу заплатѣ, а Г(оспо)дств(о) Ми такожде, и шт Нас, дали и потвѣрдилн єсми болѣрину Г(оспо)дств(а) Ми виш(е) писанѣи, Тодєру Петречѣнко армаш, на тих части за шти(и)нѣ шт село Корлѣтѣни и сѣ мѣсто за став в царинѣ и сѣ мѣсто за млин на рѣцѣ Сижю, что в волост Дорохонскому, и сѣ вєс приход, како да бѣдет емѣ правоє шти(и)нѣ и вѣкупленѣе, сѣ вѣсѣм² доходом, непорѣшенно емѣ николиж(е), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не вмишаєт.

† V Мс, л(ѣ)т(о) хѣрмг ф(е)в(р)варѣе вѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Бѣшот(ѣ) вел лѣг(ѣ)ф(ѣ)т [и]⁶ с(а) искал т. р.

† Ионашко Добренкѣи <писал>.

<Pe verso, o îns. din a doua jum. a sec. XVIII>: S-au scris <la condiță>⁷.

Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Măricuța, fiica lui Gheorghie Albotă, nesilită de nimeni, nici suprită, ci de bunăvoia ei, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte dintr-a patra parte din tot satul Cor<l>¹ătēni, partea din mijloc; aceasta a vîndut-o vărului său, boierului Domniei Mele, Petreceaico mare armaș. Și s-a sculat boierul Domniei Mele, Petrecēico armaș, și i-a plătit deplin, un cal, prețuit la patruzeci de taleri, și [pentru] douăzeci de taleri, bani gata.

Și de asemenea a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, Agafița, tot o fiică lui Gheorghie Albotă, nesilită de nimeni și nici asuprită, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din același sat mai sus-scris, Corlătēnii, a patra parte din acea⁸ a patra

parte; și a vîndut-o boierului Domniei Mele, Petreceaico armaș, pentru una sută și douăzeci de taleri. Și i-a plătit deplin acești mai sus-scriși bani, 120 taleri, dinaintea Noastră, în mîinile Agafiței, fiica lui Albotă.

Și de asemenea a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, Nastasiia, fiica Todoscăi, nepoata lui Gheorghe Albotă, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, din aceea a patra parte din același sat, mai sus-scris Corlățeanii, a patra parte; și aceasta a vîndut-o boierului Domniei Mele, pe care-l scriem mai sus, lui Petriceaico⁵ mare armaș, pentru patruzeci de taleri, bani gata. Și i-a plătit deplin, dinaintea Noastră.

Pentru aceea, Domnia Mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, Domnia Mea, de asemenea, și de la Noi, am dat și am întărit boierului Domniei Mele mai sus-scris, Toader Petriceaico armaș, aceste părți de ocină din satul Corlățenii, care este în ținutul Dorohoi, și cu loc de iaz în țarină, și cu loc de moară pe râul Dzijia și cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7143 <1635> februarie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁶ m-am iscălit <m. p.>.

† Ionașco Dobrenchi <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/118.

Orig., hîrtie (40,5 x 20,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută; cu o trad. din 1766.

Ibidem, LXXXII/48 (menț., într-un izvod din 1766 iunie 16); CLV/173, nr. 8 (menț., din 1857); MCXXVI/5 b, nr. 7 (rez.).

Arh. St. Iași, Col. Litere, cond. K, nr. 346, p. 121 (rez., din 1828 martie 18, după o trad. de Gheorghe Evloghie).

Inst. de ist. "A. D. Xepanol"-Iași, Fotografii, XXIII/17 (foto.).

¹ Omis.

² După consoana finală, paieroc.

³ Pentru ж, v. mai jos.

⁴ După înțeles, ar fi trebuit торгоже (aceeași).

⁵ Mai sus: Петрецько (Petrécico).

⁶ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁷ Subînțeles.

⁸ V. n. de la text. slav.

† Иѡ Басиліѣ Боевода, Б(о)жїю м(н)лостїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Молдавскон. Adecă au venit, înaintea Domnii Méle și înaintea boiarilor Domnii Méle, a mar(i) și a mici, boiarenul Domnii Méle, Toader Petriceaico armașul, și cu un zapis de mărturie de la Dumitrașco de Tureatca și de la giupîneasa lui, Antemiia, fata Solomii Tudorănese, scriindu cum Dumitrașco și cu femeia lui, Antemiia, cuconi n-au avut. Deci alte ocine ce-au avut le-au dat rudelor și au lăsat unel(e) și femeii sale, Antemii, iar nește părți de moșie și de cumpărătur(ă) din Șileșeul de Sus, în ținutul

Dorohoiului, și cu loc de hălășteu și de moar(ă), acéle¹ părți de ocină² datu-le-au boiarenului Domnii Méle ce iaste mai sus scris, lui Toader Petreceaico armașul, ca să-i fie lui dirépte ocine și moșii.

Cînd au fost acmu, în dzile<le>³ Domnii [Domnii] Méle, venit-au înaintea Domnii Méle Antemiia Turecoaе, care¹ iaste mai sus scrisă, de s-au plînsu că au cădzu într-o năpaste la giupîneasa Orășoaе. Deci, s-au rugat lui Toader Petriceaico armașului ca să o agiutorédze, să să poată² plăti de acea năpaste. Datu-i-au ban(i) gata o sută și doadzeci de taler(i), denaintea Noastră²; și decii, cătră céle zapise de dare făcutu-i-au⁴ și de la Domniia Mea, lui Petreceaico armașul, de cumpărătură pre acéle părți de ocină, de moșie și de cumpărătură, ce au avut Dumitrașco Tureatcă în sat, în Șileșeu.

Derept acéia, Domniia Mea, deac-am vădzut de a lor bunăvoe tocmal(ă), și de la Domniia Mea am dat și am întărit boiarenului Domnii Méle, ce iaste mai sus scris, Petreceaico armașul, pre acéle părți di Șileșeu, ca să-i fie lui și de la Noi, ocină și moșie, cu tot venitul, *непорvшенно емѢ николнже, на вѣки*.

<И>⁵ нсѢ да са не vмишадет.

Пис Ѣ И<с>³, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> фев(р)аріе вѣ <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел луг(у)ф(е)т искал м. р.

† Ионашко <писал>. лосту Сѣчавскѣи.

<Pe verso, o îns. cont.>: Сѣнѣвци, вт в(о)лосту Сѣчавскѣи.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XV/3.

Orig., hîrtie (40 x 27 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roșie, deslipită.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/105 (xero).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, p. 92-93, nr. 74 (orig.).

¹ În textul chirilic: лѣлѣ, карѣ

² "ă", redat prin Ѧ.

³ Omis.

⁴ Greșit, pentru "am".

⁵ Rupt.

⁶ Greșit, pentru ин ("altul").

Suret de pe ispisoc vechi pe sârbie, de la Vasilie voevod, domn Țarei Moldovei, scris de Foce, în Eși, din let 7143 <1635> fevvar(ie)¹ 12.

Iată, acest adevărat sluga Noastră, Necolae sălitrariul, ce-au slujit și altor domni ce-au fost mai înainte de Noi, iar acum ne slujește și Nouă drept și cu credință. Drept aceia, Domnia Me i-am dat și l-am miluit pe dînsul, de la Noi, în pămîntul nostru, a Moldovei, cu un sat, anume Balasăneștii, ce este în ținutul Hotinului, cu heleșteu și cu moară și cu tot venitul, care acest sat ne-au fost Nouă dreptă cumpărătură.

Drept aceea, să-i fie lui, și de la Domnia Me, dreptă danie și miluire pentru a lui dreptă și credincioasă slujbă, cu toate hotarile sale și veniturile.

Și altul să nu să amestece peste aciastă carte a noastră.

Însuș(i)¹ domnul au grăit.

Noi, Vasilie voevod.

Din limba sârbească s-au tălmăcit de Ioan Stamati pitar, în Eși, 1809 februar(ie)¹

7.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 16-17, nr. XV.

Traducere.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXIII/185 (menț. într-un izvod de la sf. sec. XVIII); ibidem, XXIV/84 (menț., numai cu vâleatul, într-un perilipsis din 1772 martie 21).

¹ Parantezele ns.

34

1635 (7143) februarie 15, Iași.

A

† Иѡ Басилѣе воєвода, в(о)жѣю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земле Молдавскон. Adece s-au pîrit de față înaintea Dumi Méle, boiarinul nostru, Gavrilaş ce-au fost dvornic mare cu Isac Stîrcea pentru jac(u) ce l-au jecuit la Hirlean, la eșirea lui Barnoschi voevod. Deci, Dumnea Mea am pus dzi lui Isac Stîrcea să aibă, de astădzi, în fevrari din cinsprădzéce dzile, într-alte 15 dzil(e), să-i plătească toată paguba ce i-au făcut, bani și căftane și argint. Iar de nu-i va plăti pînă la acea dzi, să aibă vornicul Gavrilaş a-i lua ocinele și casele și vecinii și să-l scoată și pre dînsul din casă.

Și nime să n-aibă a-i ținea și a-i opri, preste cartea Dumi Méle.

V Иѡс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ <7143/1635> фев(р)варїе ѿ <15>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

Иѡ Басилн ввнєвдд <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua o îns. cont.>: Jac a Stîrcei.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/13.

Orig., hîrtie (31,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete inelară, octogonală, în ceară roșie, cu legenda: † Иѡ Басїлѣе воєвода Земли Молдав(скон). Cu o copie modernă, scrisă de mînă, și una dactilo. Pe f. a doua, este același doc., nevalidat (v. varianta B).

Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/18 a (foto.).

EDIȚII: Karadja, *Documente*, nr. 7, p. 28 (orig.); Balan, *Doc. bucovinene*, II, nr. 2, p. 144 (rez., după Karadja).

B

† Иѡ Басилѣе воевода, Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, Г(о)сп(о)д(а)ръ Землн Молдавскон. Adecă Dumnia Mea am pus dzu(ă) lui Isac Stîrcea, de astădzi, fev(ruarie) 15 dzile, într-alte c(i)nsprădzēce dzile, să aibă a-i plăti toț(i) banii, cu cîț(i)¹ i-au rămas, și căftane și arginturi. Iar de nu-m² va plăti toate la această dzi, în 15 dzile, boiarinului nostru, lui Gavril ce-au fost vornic mare, iar dumnealui să aibă a-i lua moșiile și casele, cu vecin(i) cu tot, cu ce va avea, și să-l scoată și din casă afară, pentru avuția lui, ce l-au tălhuit.

Și nime să nu cutédze lui a-i ținea și a-i opri preste cartea Dumi Mél(e).

Оу Иѡсѡхъ, Б(ѣ)л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> фев(рѣарїе), ѿ <15> д(ѣ)н(н).

Фочѣ <ннса>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/14.

Orig., hîrtie (31,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, nevalidat. Cu o copie modernă, scrisă de mînă, și una dactilo. Pe prima f. același doc. validat (v. varianta A). Doc. nu a fost validat, deoarece îi lipsea începutul narațiiei.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/18 b (foto.).

EDIȚII: Karadja, *Documente*, nr. 7, p. 28-29 (orig.).

¹ În textul chirilic: кѣц(н).

² Greșit, pentru "i".

† Adecă eu, Orsul¹, feciorol lui Mirun, neputol lui Fîrtat însum(i)² mărturisăsc, cu cest zapis al miu³, cum am vîndut, de bunăvuia me, parte me toată, den sat den Băloșen(i), în² vale Jejei, în² ținutul Iașolui, de vatra satoloi, șe den șeso, șe den tot locul, cu tot venetol. Și i-am vîn[i]dut drept 60 tal(eri) bite, de bonăvue nustră, șe a me, de ne<me>⁴ne sileț(i), șe am vîndut lui Mihaiu Ungorul, șe lui Părădes, șe lui Toder⁵, denaente a mol<ți>⁴omen(i)⁵ bun(i), să să ștei.

Șe-n tucoma a fust Dumitrașcu, s(i)nă Șetrar, șe Enachii, frate-său, șe Pană de Cucorăn(i), șe Dîrlău, șe feciore Hă<u>⁴goloi, șe Custanten vurnecul, șe Vasilei de Bolbocan(i), Nechita de acule șe al<ți>⁴omen(i)⁵ bun(i), să să ștei.

† Дѣт(о) хзрмг <7143/1635> фев(рѣарїе) ѿ <15> д(ѣ)нѣ.

† Дз Сава Хѣбгѣл нскал <m. p.>.

† Дз Костантин Хѣбгѣл нскал <m. p.>.

<Pe verso, două îns. cont.>: Ὑπὸ ἡμῶν ὁ ὕμνος⁶; <și>: Μπαλο[λο]σενη Ουρσουλου⁷. <și altele două, ulterioare>: Băloșenii; <și>: Ursul, sin Măriun⁵.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/50.

Orig., hîrtie (33,2 x 20 cm), difolio.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/106 (xero.).

¹ Aici și, deseori, în continuare: "o" în loc de "u" și "u" în loc de "o".

² În textul chirilic: *мисѣм(и), мн.*

³ Aici, și în continuare: "с" în loc de "ї" și "і" în loc de "с".

⁴ Omis.

⁵ Așa în orig.

⁶ "Am făcut uric".

⁷ "Balofloșeni, <partea>⁴ Ursului".

36

1635 (7143) februarie 17, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жїею м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Ѡже прїишоши, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, Грозѡва кнѣгинѣ [и] Стратул Болѣ быв вел шетрар, и с(ы)нѣ ен, Некулчѣ, и дѡщи ен, Катирина и Пѣскѣлина, по нѣх доброю волю, неким непонуждени а ни присиловани, и продали нѣх(ъ)¹ правѣи шти(и)ни и викупленїи, шестѣ фѣртаѣ за виноградї, что ѡ Котнари, въ Гѡр Ласловѣ, что тоти шестѣ фѣртаѣ за виноградї было праваа викупленїе Стратулови Болѣ бил² вел шетрар шт Давид и шт жена ег(о), Мика, и шт с(ы)н(о)вѣ нѣх шт Хотини, за три ста злоци сребрѣниѣх. Тоти продал(и) болѣрино нашѣмѣ, Лѡпул Прѣжескул вел клѡчар, радї три ста злоци битиѣх.

Ино Ми, видѣвши нѣх доброе волею токмало и пак исплѣно запласто шт прада Нами и прѣд нашими болѣри, а Ми, такожде, и шт Нас дал(и) и потвѣрди(и) есми болѣрин(ѡ)³ наш, Лѡпул Прѣжескул вел клѡчар, на тоти прѣд реченнѣи шестѣ фѣртаѣ за виноградї шт Котнар(и), въ Гѡр Ласловѣ, како да ест болѣрин(ѡ)¹ наш, Лѡпул Прѣжескул, съ вѣсем доходом, непорѡшено николиж(ѣ), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѡмншѣет прѣд сим листѡм наш.

V Иѡс, в(ѣ) л(ѣ)то хр҃м҃г҃ фѣв(р)варїе зї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [и]³ с(а) искал т. р.

† Фѡчѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră, și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Grozava cneaghina lui Stratul Bolea fost mare șetrar, și fiul ei, Neculcea, și fetele ei, Catirina și Păscălina, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au vîndut dreptele lor ocini și cumpărături, șase firtaie de vie, care sînt la Cotnari, în Dealul Laslăului, care, aceste șase firtaie de vie, au fost dreaptă cumpăratură lui Stratul Bolea fost mare șetrar de la David și de la soția lui, Mica, și de la fiii lor de la Hotin, pentru trei sute de zloți de argint. Acestea le-au vîndut boierului nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, pentru trei sute de zloți bătuți.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și, iarăși plata deplină dinaintea Noastră și dinaintea boierilor noștri, Noi, de asemenea, și de la Noi am dat și am întărit boierului nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, aceste mai înainte spuse șase firtaie de

vie de la Cotnari, în Dealul Laslăului, ca să-i fie boierului nostru, Lupul Prăjescul, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143<1635> februarie 17.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраșко Баșотă mare logofăt [și]³ m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. București, Doc. mold., XXXVIII/3.

Orig., hîrtie (30,5 x 20,5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută dar imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/7 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 181, nr. 524 (rez.).

¹ După consoana finală, paieroc.

² În loc de вив.

³ V. doc. nr. 1, n. 4.

37

1635 (7143) februarie 18, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, слѣга наш, Александрѣ диякъ, съ єдин запис за свѣдѣтельство ѡт людин добрихъ: ѡт Ихнатѣ ком(и)шел ѡт Берешени, и поп Андриенка ѡт там, и Тоадер Харкѣл ѡт там, и Мардан ѡт там и Дѣмитрашко диякъ тиж(е), и сиц(е) писаще и свѣдѣтельствоваще въ том запис, како прїиде прѣд ними Гаврил, с(ы)н Делѣ ѡт Мнѣши, неким непонѣжен и ни присилован, и продал своа права ѡтнинѣ и дѣдиннѣ, єлико са изберет ѡт село Берешѣни, что сѣт на рѣца Млдовѣ, ѡ в(о)лѡст Сѣчавскон, вѣса част м(а)ти г(о), Делѣ, ѡт полѣ и ѡт лѣс, съ мѣсто за пасикѣ, и съ садове, и съ сѣножати и съ вѣсѣм дохѡдом и съ брод за млин ѡ рѣца Млдовѣ. Таѡ ѡтнинѣ продал сѣвѣ н(а)шему, Александрѣ диякъ, ради два на десат талери сребръни.

Ино Г(о)сп(о)дства Мн, ѡк(о) ѡвидѣхом тот запис за свѣдѣтельство ѡт тнх люди[н] добрихъ, ѡвѣровахом, дадохом и потвѣрдихом да бѣдет ємѣ, и ѡт нас, права ѡтн(и)ну и викѣплєніе, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно николїж(е), на вѣки.

И ин да са не оумѣшает прѣд листом Г(о)сп(о)дства Мн.

Ѡ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хр҃мг фєв(рѣарїе) нї.

† Саам Г(о)сп(о)дства¹ Мн велѣхом.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т м. p.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră, Alecsandru diac, cu un zapis de mărturie de la oameni buni: de la Ihnatu com(i)șel din Vereșeni, și popa Andreica de acolo, și Toader Harcul de acolo, și Mardan de acolo și Dumitrașco diacon de asemenea, și astfel scriind și mărturisind în acel zapis, că a venit

înaintea lor Gavril, fiul Lelei din Mihăești, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, cît se va alege din satul Vereșeni, care sînt pe riul Moldova, în ținutul Sucevei, toată partea mamei lui, Lelea, din cîmp și din pădure, cu loc de prisacă, și cu pomăt, și cu fînaț, și cu tot venitul și cu vad de moară în riul Moldova. Această ocină a vîndut-o slugii noastre, Alecsandru diac, pentru doisprezece taleri de argint.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la acei oameni buni, am crezut, am dat și am întărit să-i fie, și de la Noi, dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea cărții Domniei Mele.

La Iași, în anul 7143 <1635> februarie 18.

† Însuși Domnia Mea am poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLXXIX/31.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată, în chinovar, pe ambele laturi.

Ibidem, Ms. nr. 1535, f. 36, nr. 23 (menț., cu văleatul greșit: 7145 <1637>).

Arh. St. Iași, CDLVI/2, f. 20 v., nr. 596 (menț., într-un opis din 1841, cu văleatul greșit: 7145 <1637>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/19 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 252, nr. 1203 (menț., după ms. nr. 1535, cu văleatul greșit).

¹ Așa în orig.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣман Молдавскон. Ѡж(ѣ) тот¹ истинїи наши вѣрномѣ и почетеномѣ стар болѣрни, Иѡнашко Гѣнга бывше вел логоф(ѣ)т, оуказовал прѣд Нами єдин запис ѡт сав҃га наш, Текман бивше дворник глотїи, како хотарил им, при д(ь)ни Мѡнсею воевода, до село Негреци, на потока Брѣлѣзелѣ, ѡт кѣ нишех селове, ѡт кѣ хотар Тодерѣци и ѡт кѣ Линеци и ѡт кѣ Юрчѣни, и съ многи людї добри и сав҃ги г(о)сп(о)д(а)рьскых поставил хотари и камени стѣлпове, како вѣрѣшет ѡни съ д(ь)шеми их.

Тѣм радї, Г(о)сп(о)дств(о) Мн, съ вѣсними болѣрни наш(и), видѣше єго истинною запис и, пакиж(ѣ), самог(о) Текман дворник прѣд Нами тако свѣдѣтельствѡщи, како ходил ѡн, съ многими людї добри и сав҃ги Г(о)сп(о)дств(а) Мн,² по правдою, и поставил тотї хотари, а Мн, такождир(ѣ), и ѡт Нас, дал(и) и потвѣрдил єсми болѣрни наш, Гѣнговѣ бывше вел лѡг(ѡ)фѣт, и дѣтї єго на тѣх хотари, что поставил тот болѣрни, ѡт село Негреци(и), ѡт хотар до хотар, ѡт кѣ ниших селове, да бѣдет им ѡжвданїе непорошен, на вѣки.

И ѡт н(ы)нѣ на прѣд, болше да не имает никто съмѣщати или ман³ тѣгати, николиж(ѣ), прѣд сїю лїстом наш.

Ѡ Мс, в(ь) л(ѣ)т(о) хр҃мг фѣв(р)ѣарїе к̃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лог(о)ѣ(ѣ)т [и]⁴ с(а) нскал м. р.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios și cinscit bătrîn boier al nostru, Ionașco Ghénghea fost mare logofăt, a arătat înaintea Noastră un zapis de la sluga noastră, Tecman fost vornic de gloată, precum le⁵-a fost hotărnicit, în zilele lui Moise voievod, la satul Negrești, pe pîrîul Bîrlădzelu³, dinspre alte sate, dinspre hotarul Todereștilor și dinspre Linești și dinspre Iurcăeni, și cu mulți oamnei buni și slugi domnești a pus hoatre și stîlpi de piatră, cum au aflat ei cu suflelele lor.

Pentru aceea, Domnia Mea, cu toți boierii noștri, văzînd adevăratul lui zapis și, iarăși, pe însuși Tecman vornic astfel mărturisind înaintea Noastră, precum a mers el, cu mulți oameni buni și slugi ale Domniei Mele, cu dreptate, și a pus aceste hotare, Noi, de asemenea, și de la Noi, am dat și am întărit boierului nostru, Ghénghea fost mare logofăt, și copiilor lui aceste hotare din satul Negrești, pe care le-a pus acest boier, din hotar în hotar, dinspre alte sate, să le fie de folosință neclintit, în veci.

Și de acum înainte nimeni să nu aibă mai mult a se amesteca sau a mai³ pîrî, niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 <1635> februarie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLI/7.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, pecete timbrată, parțial deteriorată, în chinovar, pe ambele laturi.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/20 (foto.).

¹ După consoana finală, paieroc.

² Omis.

³ Așa în orig.

⁴ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁵ Adică: "lui și copiilor lui" (v. mai jos).

39

1635 (7143) februarie 25, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Ѡж(ѣ) даѣм и потвѣждаѣм слѣдн нашѣм(ѣ), Дѣмитрашковѣ дѣшк, с(ы)нѣ Костин(а) и Марки, его правою шти(н)н и кѣпѣжно, что имал ш(т)ѣцѣ ег(о), Костин, шт Ѡремѣѣ Могилѣ воевода, четвѣртаѣ част шт село шт Ѡпотѣш(н), съ мѣсто за млин(н) ѡ Сѣтноѣ, что тоѣ част за шти(н)н шт Ѡпотѣшн искѣпнл ш(т)ѣцѣ его, Костин, шт Роман Кокоранл, за двѣ ста талѣр(н) сребрѣннх.

И тиж(ѣ) потвѣждаѣм ѣмѣ и дрѣгаѣ част за шти(н)нѣ шт тогож(ѣ) село, шт Ѡпотѣшн, и шт тогож(ѣ) исписок шт Ѡремѣѣ Могилѣ воевода, что тоѣ част за шти(н)нѣ кѣпнл ш(т)ѣцѣ его, Костин, шт Сѣнл(ъ).

Тѣм радн, тнх двѣ частї за шти(н)н шт село Ѡпотѣшн, четвѣртаѣ част, съ мѣсто за млинн ѡ Сѣтноѣ, что искѣпнл ш(т)ѣцѣ его, Костин, шт

Роман Кокоран, и тоа част что кѣниѣ ѿ Сѣни(ъ), ѿ тогож(ѣ) село Бпотеѣи,
ѣко да бѣдѣт, и ѿ Г(оспо)дств(а) Мн, сѣси нашему, Дѣмитрашков(и) дѣшк,
правѣи ѿти(и)нѣ, и кѣпешно, и потерѣженіе и ѡриѣ еѣѣ и дѣтѣи еѣѣ,
непорѣшенноѣ николѣж(ѣ), на вѣки вѣчнѣи.

И ни да с(ъ) не ѡмнѣает прѣд сѣм ѣнѣом нашему.

Пис оу Пѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмг, фѣв(рѣ)рѣе, кѣ д(ъ)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ казѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вѣл ѣѣг(ѣ)ф(ѣ)т [и]¹ с(ѣ) искал м. р.

† Бор(ъ)ѣѣѣл <писѣл>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată dăm
și întărim slugii noastre, Dumitrașco diac, fiul lui Costin și al Maricăi, dreapta lui ocină
și cumpărătură, din ispisocul de pîră și de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lui, Costin,
de la Eremiia Moghilă voievod, a patra parte din sat din Epotești, cu loc de moară la
Sîtna, pe care, această parte de ocină din Epotești, a răscumpărat-o tatăl lui, Costin, de
la Roman Cocoranul, pentru două sute de taleri de argint.

Și, de asemenea, îi întărim și altă parte de ocină din același sat, din Epotești, și
din același ispisoc de la Eremiia Moghilă voievod, pe care, această parte de ocină, a
cumpărat-o tatăl lui, Costin, de la Suilă.

Pentru aceea, aceste două părți de ocină din satul Epotești: a patra parte, cu loc
de moară la Sîtna, pe care a răscumpărat-o tatăl lui, Costin, de la Roman Cocoran, și
acea parte pe care a cumpărat-o de la Suilă, din același sat Epotești, să-i fie și de la
Domnia Mea slugii noastre, Dumitrașco diac, drepte ocini, și cumpărătură, și întărire și
uric, lui și copiilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scrie la Iași, în anul 7143 <1635>, februarie, 25 zile.

† Însuși domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]¹ m-am iscălit m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

Arh. St. București, A. N., MMDCXXI/2.

Orig., hîrtic (42,8 x 29 cm), filigran, pecete aplicată, căzută.

Ibidem, MMDCX/1 (trad., din 1813 mai 29, de Ion Ianul de la Visteric, cu vâlcatul
greșit: 7145 <1637>); Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIII/2 (trad., din 1786 martie 28, de
protoiereul Mihail Strilbițchi, tot cu vâlcatul greșit: 7145 <1637>).

Arh. St. Iași, CDL/16, f. 34 v.-35 r (rez., într-o mărturie hotarnică din 1790) și CDL/38,
f. 77 r. (rez., cu vâlcatul greșit 7145 <1637>, într-o carte de judecată din 1812).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/21 (foto. după trad. din 1813);
Xerogr. de doc., I/8 (xero., după orig.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1065 (rez.).

¹ V. doc. nr. 1, n. 4.

Tălmăcire ispisocului domnului Vasili v(oie)v(o)d, din 7143 <1635> fevr(uarie) 25, întăritor vînzării Platoneștilor către vornic(ul) Dumitrașc(o) Șoldan¹.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXXI, f. 6 r., nr. 3.

Rez., într-un jurnal din 1843 februarie 9.

Arh. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 195, f. 92 r. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, XXIII/22 (foto. după rez. de la Arh. St. București).

¹ În rez. de la Arh. St. Iași beneficiarul întăriturii este "giupîneasă Cucoranului"; probabil este vorba de vînzarea părții lui Tiron Cucoranul, primită de acesta la 1635 ianuarie 9 (v. doc. nr. 6).

† Eto az¹, Iorga șoltuzul și cu 12 pîrgari de tîrg, de B(i)rlad. Adecă au venit înaintea noastră Ștefan, feciorul lui Ma[h]fiei din Pogăneșt(i), cum ș-au vîndut a sa dereaptă ocină și moșie, din sat din Pogăneșt(i) și din Polocineșt(i), dereptu o iapă și doi galbeni. Și o au vîndut lui Arion Talger din Elan.

Deci, deacă am vădzut noi tocmală și deplin(ă) plată, noi i-am făcut de la noi scrisoare și îndereptare și mărturie. Răzeshii săi <în>²că au fost de față, anume: Solomon de Huș(i) și Gligorie de Măgiurcani.

Și, pre mai mare credință, am pus pecetea orașului, ca să știe.

Пис в Бр(ъ)лад, ф(е)вр(ъ)р(ъ) кс <26>.

Arh. St. București, Doc. moldovenești, VI/5.

Orig., hîrtie (32 x 22,5 cm), pecetea tîrgului Bîrlad, aplicată în fum.

Ibidem, VI/45, f. 3 (copie).

Inst de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/104 (xero.).

EDIȚII: Papadopol Calimah, *Bîrlad*, p. 82 (menț., cu data: 26 februarie 7143 <1635>); *Catalog*, Supl. I, nr. 525, p. 181 (rez., după orig.).

Datarea, după Papadopol Calimah (v. EDIȚII). La 8 aprilie 1638 (7146) Arion Talger vindea deja părțile cumpărate din cele două sate (v. Arh. St. București, Doc. ist. (fost Bibl. Acad.), CLXXXVIII/22, orig. rom.).

¹ Atît la Papadopol Calimah, cît și în *Catalog* (v. EDIȚII), lectură greșită: "Stocan", îngăduită, este adevărat, de grafia orig.

² Omis.

† Adică eu, Vasi[si]lie Banul vistiarnicul¹, feciorul lui Pătrașco Banul, scriem și dăm știre, cu cest zăpis de mărturie al nostru, cum am dat eu la svînta² mănăstire, la Beserecani, giurămate de sat, de Hăsnășeni³, ce iaste¹ în ținutul Cîrligăturii, cu loc de

prisacă și cu nește țelini⁴ de vie[i]. Dat-am printru sufletul părintelui nostru, lui Pătrașco Banul, și printru sufletul meu, părțile mele, și de moșie și de cumpărătură⁵. Iar printru părțile fraților miei și-a surorilor mele, ce-au avut ei depreună cu mene într-această giumătate de sat, de Hăsnășeni, și-n moșie și-n cumpărătură⁵, tocmitu-ne-am⁶ de bunăvoia noastră⁵ cu surorile mele, cu Annușca și cu Drăguța⁵ și cu Tro[o]fana, printru părțile lor ce-au avut într-această⁵ giumătate de sat de Hăsnășeni³, și-n moșie și-n cumpărătură; datu-le-am⁶ eu părțile mele de ocină din satu din Bărboși, <și>⁷ din Melintiești⁸. Așijdere, m-am tocmit cu frate-mieu, cu Maximilian, și cu soru-mea, cu Irina, printru părțile lor, ce-au avut ei din cumpărătură, dintr-această⁵ giumătate de sat de Hăsnășeni³, datu-le-am⁶ eu lor părțile mele de ocină din satu din Căcărdzteni⁵, ce iaste¹ moșia¹ noastră⁵, în tot hotarul.

Aceasta tocmală tîmplatu-s-au dennaintea dumisale, Ghianghei¹ logofătul, și a giupînu(ui) Pătrașco Bașotă⁵ vel log(o)făt, și giupînul Dumitrașco Șoldan vel vornic, și giupînul Savin vel vornic, și giupînul Dumitru Buhuș vistiarnic¹, și giupînul Gheorghie Roșca vistiarnic¹, și Lupul Prăjescul vel clucer, <și>⁹ Ștefan Moimăscul vel pitar, și Neanul⁶ și Tănasia, vornicii de gloată⁵, și alții mulți boiari¹ și feciori de boiari¹.

Drept acea, ca să hie sventei mănăstiri Besericanilor, această giumătate de sat de Hăsnășeni, dreaptă ocină și moșie, cu tot venitul, și ca să aibă a-ș(i) face și derese domnești. Iar altu nime de simențiile noastre să n-aibă a să <a>¹⁰mesteca, în véc(i)³. Iar carele dintru frații miei sau nepoții miei va strica această tocmală, să hie proclét³ și treclét³ și negru ca Iudaa și blăstămat de тнѣ ѡ(тъ)цѣ.

Și printru mai mare credință, iscălit-am, și ne-am⁶ pus pecetea acestea boiari¹ ce mai sus scrie, într-acestu adevărat zapis, ca să știe¹¹.

Пис в Ис, лат(о) хэрмг <7143/1635>, фев(рбаріе) кэ <27>.

Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

Прѣжескъѡ вел дворник искаѡ м. р.

† Яз Лѡпѡ Прѣжескъѡ вел клѡчѣр м. р.

Д(ѡ)митрашко Шолдан вел двѡр(ник) искал м. р.

† Яз Гѡнгѣ бнѣ логѡф(ѣ)т м. р.

† Яз Пѣтрашко Чоголѣ бнѣ.лѡг(ѡ)ф(ѣ)т искал м. р.

† Яз Рошка вистѣѡр искаѡх <м. р.> приложѡм сѣ въ сен токмеж.

† Яз Басилѣи Банѡ вистѣѡрник <м. р.; sig.>.

Дѡмитрѡ Бѡхѡш бнѣ вистѣѡрник м. р.

† Яз Шѣфан Мѡимѣскѡ вел питар искал <м. р.>, cu voia fraților tuturor <sig.>.

† Яз Нѣнѡл дворник искаѡх <м. р.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Zapis de danie pentru H(ă)sneșen(i), pol sat. 7143 <1635> fev(ruarie) 27.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/4.

Orig., hîrtie (31,3 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, două pecetei înclarc, rotunde, în cerneala doc., neclare.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/23 a, b, c (foto.).

¹ "ja", redat prin А.

² În textul chirilic: сѣѡнтѡ.

³ "é", redat prin А.

- 4 "c", redat prin **ѣ**.
 5 "ă"/ultimul "ă", redat prin **Ѧ**.
 6 "ca" ("l-a"), redat prin **Ѧ**.
 7 Omis prin haplogolic.
 8 "din Bârboși și din Melintiești", adăugat cu altă cernelă, pe loc alb.
 9 Pătat cu cernelă.
 10 Omis.
 11 Doc. este scris, probabil, chiar de Vasile Banul.

† Eto az, Banul vistiarnicul¹, scriem plecată² închinăciune la rugători, iubiți părinții noștri, la egumenul și la tot săborul de la svînta mă[s]năstire³ de la Beserecani. Cătră aceasta dăm știre svenții[s]lor voastre, de veți vrea a ști de sănătatea noastră⁴: fost-am forte⁵ bolnav, iar acum, cu vrerea⁵ lui Dumnedzău, avem nedėje⁶ să mai viem pre lume. Pohtim pre m(i)l(o)stivul Dumnedzău să dăruiască spăsenie și bună sănătate svențiilor voastre.

Alta, de rîndul unui loc, carele am fost giuruit și dat sventei mănăstiri, giumătate de sat de Hăsnășeni⁶, cu cele⁶ țeleni⁷ de vii, să știți svențiile voastre c-am făcut și altu zapis nou acmu și m-am t<oc>⁸mit cu frații miei, să n-aibă treabă² nime acolo, la cea giumăta<te>⁸ de sat, că li-am¹ dat într-alte ocine fraților miei părțile mele.

Ș-am dat zapisul la cest călugăraș ce-au venit acmu la noi, și cest nou și cel vechiu.

Altă, pohtescu pre sfențiile voastre c-am dat cinsprădzéce taleri la cest călugăraș, să-mi faceți trei sute de leturghii. Știm că să și[e] mai cade, ce ni-am¹ tîmplat cam fără chelșug; ce tot avem a griji. De vom hi sănătoș(i), avem gîndu să venim și noi la svînta mănăstire.

Aceasta scriem și să vă spășiți de la H(ri)st(o)su, amin⁹.

† **ѦѦ БѦСНѦѦ БѦНУѦ ВѦСТѦ(ѦРНѦК) <m. p.>**.

<Pe verso, adresa>: † La rugătorii², iubiți părinții noștri, egumenului și la tot săborul de la svînta mănăstire Beserecani, spăsit(e) [întru] o H(rist)e, amin; <apoi, o îns. cont.>: Hăsnășeni; <și două din sec. XVIII>: Hășnă[n]șeni, la Cîrligătură <și>: Alt zaps de danie de la Vasile Banul.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/5.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/24 a, b (foto.).

Datat după zapisul de danie din 1635 (7143) februarie 27 (v. doc. ant.), menționat în doc. prezent.

- 1 "ia" ("i-a"), redat prin **Ѧ**.
 2 "ă", redat prin **Ѧ**.
 3 **нѦ** ("nă"), transformat din **т** ("t").
 4 Așa în orig.
 5 "ca", redat prin **Ѧ**.
 6 "é", redat prin **Ѧ**.
 7 "c", redat prin **ѣ**.

⁸ Șters și rupt.

⁹ Doc. este scris, probabil, chiar de Vasile Banul.

Ispisoc de la Vasile v(oi)e vod pe giunătați Pitulușăni, ci-i pe Dolina, lui Borolianul uricarul, velet 7143 <1635>, luna fev(ruarie), zioa 28.

Precum aciștie adivărate slugii noastre, Borolianului uricar, i-am dat și i-am întărit lui, de la Noi, driaptă ocină și cumpărătura a lui, din ispisoc de cumpărătură ce-l are de la Moisa Movila v(oi)e vod, o parte de ocină din hotarul Pitulușănilor, pe păraul Dolinii, ci-i în ți(nu)t(ul) Hirlăului.

Și, începînd întîi din poiana de cătră Ionășani, cît este hotarul Pitulușănilor, din hotarul satului Leverdii, pîn(ă) la hotarul Dolinii, parte ce din gios să fii în doi, cum și unde se numește Supt Cornu, de cătră cîmp, parte ce din gios, iarăș(i) în doi, cu locu de iaz, care să numește Iazul Grozîi, cît țîne apa; și, de acolo, tot locul pîn(ă) la păraul Dolinii, pîn(ă) la sălește Pitulușănilor, tot locul să fii în doi; și, de acolo, Dolina în gios și drept piste sălește Pitulușănilor, pe din sus de curte ce s-au fost făcut Crîstia vor(ni)c(u), cu un rînd de pămîntur(i)le cele de gios, ce-s toati pe o carare, pe la capitile pămînturilor celor din sus, pîn(ă) la o moviliță de cătră Popeni; de acolo, vale, la matca Sîcnii, pe după încungiur, cu locu de iaz în păraul Sîcnii, cît țîne apa iazului.

Care, el ș-au cumpărat de la Stanca, giupîneasa lui Isachi Mitieșăscul, și de la ficiorii ei, de la Neculaiu și de la Gligorașcu, drept trii sute și doaîzăci taler(i) de argint.

Drept aceia, să-i fii lui, și de la Noi, driaptă ocină, și cumpărătură, și întăritură și uricu, lui, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul au poruncit.

Patrașcu Bașotă vel log(o)f(ă)t au iscălit.

De pe sîrbii pe limba moldoviniască am tălmăcit, la anul 1804 apr(ilie) 1, polcovnic Pavăl Debrici, ot Mitr(o)p(olie).

Asemine de pe tălmăcire celui adivărat, Chirica Stamate stol(ni)c.

Arh. St. Iași CCLXXXIV/80.

Copie din 1821, după trad.

Ibidem, CCLXXXVI/115 (menț.); CDL/96, f. 158 v. (rez. din 1813 într-o cond. cu doc. Cucorănilor și Ipoteștilor); CMXXIV/4 (același rez.); Anaf., nr. 129, f. 1 v. (rez.); Cond. K, nr. 380, f. 56 r. (menț. în copia unci anaf. din 1824 februarie), și nr. 383, f. 82 v. (menț. în copia unui hrisov din 1824 iulie 9).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 321, nr. 15/3 (menț. după Cond. K, nr. 383), și p. 216, nr. 16/10 (menț. după Cond. K, nr. 380); Ungureanu, *Eminescu*, p. 7-8 (rez. de la Arh. St. Iași, CMXXIV/4).

Un zapis din let 7143 <1635> mart(ie), de la Iliana, fata lui Coste de Oșăști, nepoată Dolcăi, prin care au vîndut parte sa de ocină din sat din Oșești, di pe Telezna¹, lui Porce și lui Postolachi, drept 30 zloți bătuți.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 369, f. 83 v., coloana stîngă, nr. 3.

Rez. în copia unei anaf. din 1801 iunie 5.

¹ Satul Oșești se află pe Stebnic, nu pe Telejna.

† Өто аз, Пътрашко Башотъ вел логоф(е)т, и Савна¹ вел дворник Долиѣн Земли, и Дѣмитрашко² Шолдан вел дворник [вт] Бишинѣн Земли, и Гаврил гетман, прѣкълаб Сѣчаевскому, и Гевургіе вел чашиник, и Юрадакѣн вел вистѣрник, и Грама вел столник, и Тома вел свлжар, и Фуртѣна бие вел постѣлник, и Гевургіе Рошка бие вистѣрник, и Апостол бие вел питар, и Івнѣшкѣц(ъ) Прѣжескѣл постѣлник, и Тѣнасіе и Гевургіе Нѣврѣпѣскѣл, дворици глотіи, и нинѣ болѣри вт двор г(о)сп(о)д(и)нѣ Өг(о) М(и)л(о)сти, scriem și mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au venit înaintea Noastră Procopie cu frații lui, Ionașco și Gligorie, și sora lor, Erina, feciorii lui Dumitrașco Grama, nepoții lui Trepăduș armașiul, strănepoții Oprii ce au fost armaș mare, de a lor bunăvoie, de nimene nevoiți, nici asupriți(i), și au vîndut a lor direpte șerbe țigance, aneme³ Chița și Fătul(a), cu feciorii lor, fetele⁴ <lui>⁵ Eremiia țiganul, din ispisoc de miluire, ce au avut strămoșiul lor, Oprea ce au fost armaș, de la Pătru Vodă⁶. Acélea le-au vîndut Neaniului vornicului de gloată, dreptu cindzăc(i) di taler(i) bătuți(i).

Și s-au sculat Neaniul vornicul și au plătit aceia bani, ce mai sus scriu, deplin, întru minule lui Procopii și a fraților lui, denaintea Noastră.

Dec(i) Noi, vădzîndu a lor de bunăvoie tocmală și deplin(ă) plată, făcut-am și Noi, de la Noi, vornicului Neanului, acest zapis, ca să-i fie de mărturie, să-ș(i) facă și dirés(e) domnești.

Și, pre mai mare credință, pusu-ne-am și pecețile și iscăliturile cătră acest adevărat zapis.

Și eu, Borăleanul uricar, cu mîna mea, am scris, să s(e) știe.

Пис ѿ Іис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ <7143/1635> март(іе) а <1>.

Пътрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. p.; <sig>.

Прѣжескѣл вел дворник исках м. p.; <sig>.

Д(ѣ)митрашко) Шолдан вел дѡвр(ник) искал <m. p.; sig>.

Гаврил хатман <m. p.; sig>

† Гевургіе вел пахар(ник) <m. p.; sig>.

† Дз Апостѡлаке пит(ар) искал <m. p.; sig>.

Ивнашко Прѣжескѣл постѣлник м. p.; <sig>.

† Грама вел стол(ник) искал <m. p.; sig>.

...⁷

† Дз Гевургіе Нѣврѣпѣскѣл дворник искаах <m. p.; sig>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pre țigance, ce-am cumpărat de la Precopie Grama și de la frații lui; <și alta, de la înc. sec. XIX>: Di țigani.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIII/159.

Orig., hîrtie (31 x 19,8 cm), difolio, filigran, 10 peceti înelare octogonale, în tuș negru; pe prima (a lui Pătrașco Bașotă), în partea de sus, se disting majusculele latine *P. B.*

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/25 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 9 (transcr.).

¹ А, în loc de Н.

² ко, tăiat cu o linie.

³ Greșit, pentru "anume".

⁴ "ѣ", redat prin А.

⁵ Omis.

⁶ "ă", redat prin Ѧ.

⁷ Isc. indescifr.

47

1635 (7143) martie 2, Iași.

† **ѢТО ДЗ, Савини Пръжескуа великѣи дворник Долѣни Земли**, scriu și mărturisesc, cu cest zapis al meu, cum am dat un loc de cas(ă), cu pivniță de piatră, pre Ulița cea Mare, aicea în ȋrgul Iașilor; am dat nepotu-mieu, lui Pătrașco Ciogolii ce au fost logofăt, și giupîinėsii dumisale, Marii. Ce acel loc de cas(ă), cu pivniț(ă) de piatră, mi l-au dat Măriia Sa, domnu nostru, **Іѡ Бас(н)лѣе воевода, Б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Младавскон**, iar Mării Sale i-au fost cumpărătură acel loc. Deci, eu l-am dat nepotu-mieu, ce mai sus scrie, Pătrașco Ciogolii logof(ă)т, și giupîinėsii dumisale, Marii, pentru căс(і) i-au fost giuruit Măriia¹ Sa, domnul nostru, Vasilie voevoda, mainte, giupîinėsii dumisale acel loc de ca<s>²e, cu pivnițe de piatră, pr<e>² Ulița cea Mare. Deci, ca să le fie <și>² de la noi dare neclă<tită> ...².

Ѓ<i>² aceasta toc<m>²al(ă) și dare au fost denaintea dumilor-sale <П>²ѣтрашко Башотѣ вел логоф(ѣ)т, și Дѣмитрашко Шолдан вел дворник [ѡт] Бишнѣи Земли, и Гѣургѣе вел чашник, и Юрдаки вел вистѣрник, и Дѣнла Пръжескуа вел ключѣрю, и Грама вел столник, и Тома вел свлжѣр, и Гѣургѣе Рошка бие вистѣрник, и Иѡнѣшкѣцѣ постѣлник, и Нѣнла и Нѣврѣпѣскуа, дворниц(н) глотнѣи, și alți boiari au fost, din Cu<r>³tea Mării Sale, lui Vodă⁴.

Ѓi, pre mai mare credință, pusu-ne-am și pecetiți căтрă acest adevărat zapis.

Ѓi eu, Borăleanul uricar, am scris, să s(e) știe.

Пис ѡ Мс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) **хѣрмѣ** <7143/1635> **март(ѣ) ѡ** <2>.

Пръжескуа вел дворник **исках** т. р.; <sig>.

Пѣтрашко Башотѣ вел **лѡг(ѡ)ф(ѣ)т** т. р.; <sig>.

Д(ѣ)митрашко вел **дѡвр(ник)** **искал** <т. р.; sig>.

Гѣургѣе вел **пѡх(р)ник** <т. р.; sig>.

† **ДЗ Гѡнгѣ бие логоф(ѣ)т** <т. р.>.

† **ДЗ Иѡнашко К(ѡ)жѣл бие вѡрник** т. р.

† **ДЗ Юрдакѣе вел вист(ѣ)рник** **искал** <т. р.; sig>.

† **ДЗ Юрашко Башотѣ бие хѡтман** т. р.

† Яз Дѣпѣл Прѣжескуа клучѣр искаа т. р.; <sig>.

Грама вел стол(ник) искаа т. р.

† Яз Япѣстѣлаке пнт(ар) искаа <т. р.>.

† Яз Тодѣрашко третѣ лѣг(ѡ)ф(ѣ)т искаа <т. р.>.

† Яз Нѣнюа дворник искаах т. р.; <sig>.

Иѡнашко Прѣжескуа постѣлник т. р.; <sig>.

† Яз Гиѡргѣ Нѣврѣпѣскуа дворник искаах <т. р.; sig>.

Arh. St. București, Col. Gh. Nicolajasa, I/7.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri și restaurat, lipsă 2/3 din f. a doua, nouă pecetei inelare octogonale, în cernelă, slab imprimate.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/9 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 182-183, nr. 526 (rez.).

¹ "ia", redat prin а.

² Rupt și șters.

³ Omis.

⁴ "а", redat prin а.

48

1635 (7143) martie 3, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскон. Ѡж(ѣ) прѣидошѣ, прѣд Нами и прѣд ѡсмии нашіми мѡлдавски(х)ми болѣри, великими и малими, Прокопѣе съ братѣ его, Иѡнашко и Глигорѣе, и сѣстра им¹, Ѡрина, с(ѣ)нѣвѣ² Дѣмитрашко Грама, вѣщи Трѣпѣдѣш армаш, прѣшѣщи Ѡпри бив вел армаш, по нѣ доброволнѣи, неким непонѣждѣни, а не приселовани, и продади нѣ правѣи хѡлоп(и) циганчѣ, на имѣ, Кица и Фѣтѣл(а) циганчи, съ с(ѣ)нѣвѣ² им¹, дѣшире Ѡрѣмѣи циган, ѡт исписок за мѡлованѣе что имал прѣдѣл им¹, Ѡпрѣ бив армаш, ѡт Петраа воевода; тѣх циганчѣ продади(и) болѣрѣнѣ² Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Нѣнюлови дворник глотнѣи, за пет десат талер(и), п(и)н(ѣ)си добрих. И вѣстал са наш болѣрин, Нѣнюа дворник, и заплаати исплѣна тѣх вѣш(ѣ) писаних п(и)н(ѣ)си, ѣ талер(и), ѡ рѣк Прокопѣе и братѣ его, Иѡнашко и Глигорѣе, и сѣстри им¹, Ѡрина, с(ѣ)н(ѣ)вѣм² Дѣмитрашко Грама.

Тѣм радѣ, како да ест, и ѡт Нас, болѣринѣ нашімѣ, Нѣнюа дворник, тѣх двѣ циганчѣ правѣи кѣупѣ³жени³ и циганчѣ, непорѣшенномѣ николиж(ѣ), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѡмишаѣт.

Пис ѡ Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ мартѣе гѣ.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѣг(ѡ)ф(ѣ)т [и]⁴ с(а) искаа т. р.

† Борѣлѣнѣа <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Ispisoc pre ȝiganii ce-am cumpărat de la Procopie și de la frații lui, feciorii Gramei de Trotuș; <și două din prima jum. a sec. XIX>: Di ȝigani; <și>: 7143 <1635> mart(ie) 3.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Procopie cu frații lui, Ionașco și Gligorie, și sora lor, Erina, fiii lui Dumitrașco Grama, nepoții lui Trepăduș armaș, strănepoții Oprei fost mare armaș, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au vîndut dreptele lor roabe țigance⁵, anume țigancele Chița și Fătula, cu fiii lor, fiicele lui Eremia țigan, din ispisocul de miluire pe care l-a avut străbunicul lor, Oprea fost armaș, de la Petru voievod; pe aceste țigance⁵ le-au vîndut boierului Domniei Mele, Neaniul vornic de gloată, pentru cincizeci de taleri, bani buni. Și s-a sculat boierul nostru, Neanul vornic, și a plătit deplin, acești mai sus-scriși bani, 50 de taleri, în mîinile lui Procopie și ale fraților lui, Ionașco și Gligorie, și ale surorii lor, Erina, fiilor lui Dumitrașco Grama.

Pentru aceea, să fie, și de la Noi, boierului nostru, Neanul vornic, aceste două țigance⁵ drepte <cumpărături>³ și țigance⁵, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635> martie 3.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIII/160.

Orig., hîrtie (30 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, identică cu cea de la doc. nr. 25, cu legenda parțial deteriorată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/26 (foto.).

¹ Așa în orig.: dativul *им*, în loc de genitivul *их*.

² Așa în text. slav: - ѿ -, pentru *о/и*.

³ Rupt.

⁴ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁵ Așa în text. slav.

... ispisoc ...¹ de la Domnul Vasile voievod Alvanitul, din let 1634² mart(ie) 3, sârbesc, ce întărește în stăpînire pe Ponici, ficiorul lui Simion Ungurășanul, întru a treia parte din hotarul Bungeștilor, dinspre răsărit, pe lîngă Ghigoești, iar a treia parte, din mijloc, o întărește [ispisocul] Ghicăi³ și [a]lui Alvanitul³, iar a treia parte, despre apus, pe lîngă Broșteni, întărește pe popa Gheorghî Găinaș în stăpînire.

Iar hotarul Bungeștilor i Mînjăstii stau în capul hotarului Trudeștilor, pe Valea Neagră, la ținutul Neamțului, și, încungiurînd ispisocul prin sîmne, pietre hotară și bouri, și întâi pornește din colțul dintăi a Trudeștilor, din piatra hotarului, ce este arătată din ispisoc[ul], despre răsărit, alături cu hotarul Ghigoeștii, pe lîngă zarea dialului și însuși pe Dumbravă, pără la rica⁴, unde să desparte Bungeștii de Mînjăști în două, este bour într-un stejar și groapă, și, de acolo, tot spre amiază-noapte și alături cu hotarul Măstacănii, pără în coasta Chizărei⁵, dinspre asfințit acei mori (?)⁶, unde iaste o piatră hotar în gura drumului vechi și bour mai la vale, într-un stejar, și de acolo spre afînțit, pe drumul mare, și pără în valea Mînjăștilor, unde iaste un bour într-un tei și groapă, și

de acolo, tot spre apus, până la o movilă, unde să întâlnește cu hotarul Cotojănilor, în colțul din sus iaste bour și piatră lîngă movilă, și, de acolo, în gios, drept spre amează, peste valea Lacului Negru, alătura cu hotarul Cotojăni, până din sus de Fîntîna Dăneșei, unde să desparte Mînjăștii de Bungești, arată ispisocul că iaste piatră și bour într-un stejar, și de acolo, pe coasta dealului dinspre asfințit, alătura cu Broștenii, până în colțul hotarului Trudeștilor, deasupra Lacului Tătărașului, și acolo iaste piatră de colț, și de acolo, spre răsărit, ce-i din sus de movilă ce-i zîc Muntele Trudeștilor, și peste pîrău, până în mijlocul Văii Negre, și acolo iaste groapă mergătoare, și de acolo, până în colțul dinspre răsărit, în piatra dintăi ...

Și această copie am tîlmăcit-o și am scris-o după porunca Măriei Sale, domnului, de pe ispisocul cel adevărat sîrbăsc, de la domnul Vasile voevod Alvanitul, ce iaste la sluga noastră, Lazăr Mancăș, de la ținutul Sucevii, de la satul Stulca⁷, iar această copie să stee la neamul Vicolesc ...

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 163-165.

Trad. prescurtată, în extras, din copia unui doc. din 1727 aprilie 3, de "ierei monah Arsănei, din Sfînta Episcopie Romanul".

¹ Urmează: "au scos sluga noastră, Lazăr Mancăș".

² Probabil traducătorul a scăzut din velet 5509, în loc de 5508.

³ Probabil greșit, deoarece, după trad. doc. din <1635>, urmează explicația: "din Ponici să trag neamul Vicolesc, iar din Ghene și din Avăr (?) să trag neamul Andonesc, și din popa Gheorghii să trag neamul Măncășăsc".

⁴ Probabil, pentru рѣка ("apa"), din textul slavon.

⁵ În loc de "Chicerei", deal la obîrșia Pîrîului Negru.

⁶ Așa în text. edit.

⁷ Probabil greșit, în loc de "Stupca".

50

1635 (7143) martie 4, Iași.

Иъ Басїлє в(ое)кѡд(а), вѡж(їю) мнѡст(їю), г(ос)п(о)д(а)рѣ Землє Мѡлдавскон. Adece au venit înainte Noastră și înainte boierilor noștri, a mari și mici, Nikon, i Nechifor, și Nacul, și Marie, toți nepoți Fratei, de nime siliț(i), nici asupriț(i), ce dintru a lor bunăvoie, au vîndut a lor dreaptă ocenă și moșie, a patra parte din sat din Horelește¹ și a patra parte вт вєрхѣ Болоча², la prisacă vechi, și cu locu de finașu. Și iarăș(i) au vîndut poiana ce să numește³ Cașușile, și cu locu de finașu și cu tot venitul, ce iaste în ținut(ul) Cîrligăturii. Ace au vîndut rugătoriului nostru, Ștefan diiacon de Biserica G(os)pod, în doozeci și opt de talere de argint. Și s-au sculat de mai sus numitul, rugătoriul nostru, Ștefan diiacon, și au plătit toți bani deplin, acei 28 de talere de argint, întru mînule de mai sus arătați, lui Nikon, și lui Nechifor, și Neculai⁴ și Marie, toți nepoți a lui Fratei.

Pentru aceia, văzînd și Noi a lor de bunăvoie tocmală și plată deplin(ă), am dat și Noi și am întărit rugătoriul nostru acele⁵ toate de mai sus numite <a să-i fie>⁶ dreaptă ocenă și moșie și cumpărătură, în veci, neclătitu și nestrămutat, nici odinioară. Și altul să n-aibă a să amesteca.

✠ Иѣ, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7143/1635> март(їе) дѣ <4>.

[Pecete g(os)pod]⁷.

Arh. St. București, Ms. nr. 578 (Cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 188 r.-v.

Copie de la înc. sec. XIX.

Ibidem, ms. nr. 579 (Cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 302 r.-v. (copie de la înc. sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/10 a-b, c-d (xero. după ambele copii).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1066, (rez.).

¹ În cealaltă copie (v. descr. arheogr.): "Horilești".

² "Din obârșia Volocei".

³ "ce să numește", repetat pe p. următoare.

⁴ Mai sus: "Nacul".

⁵ "le", scris deasupra unei litere anulate.

⁶ Omis.

⁷ Menț. copistului.

51

1635 (7143) martie 5, Iași.

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, Troița de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului meu Isus Hristos și închinător în Treime, Io Vasile voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnul Țării Moldovii. Am binevoit Domnia Mea, cu a noastră bunăvoință, cu curată și luminată inimă și din tot sufletul nostru, cu ajutorul lui Dumnezeu și din tot cugetul, și cu vrerea a tot Sfatul nostru și cu binecuvîntarea celor patru luminători ai noștri moldoveni: kir Varlaam arhiepiscop și mitropolitul Sucevei, și kir Mitrofan episcopul Romanului, și kir Evloghie episcopul Rădăuților și kir Gheorghe episcopul Hușilor, dat-am și întărit-am hotarul și braniștea sfintei noastre rugi și mănăstiri, numită *Galata*, unde este hramul sfintei Înălțări a Domnului și Mîntuitorului nostru, Isus Hristos, din privilegiile de danie, și miluire, și milostenie și de întăritură, ce a avut sfînta mănăstire de la Petru voevod și de la alți domni ce au fost înaintea noastră, ca să-i fie și de la noi hotar și braniște împrejurul sfintei mănăstiri.

Și se începe hotarul de la capătul iazului, drept la deal, pe marginea rediului și, mai sus de lumina dealului, pe marginea pădurei, către drumul Scănialelor¹, pînă-n drumul de vale a seliștii, pînă la malul Bahluiului, și cu lozii pe marginea heleșteului, și, de acolo, pe malul heleșteului, iarăși pînă la sfîrșitul iazului, și cu loc de prisacă în rediu, sub Pleșa, în obârșie de jos², ce se zice Miroslava, și cu vii, carele acolo se așează în păduri.

Altă știință, pentru rînduiala viilor ce s-a făcut acolo, în pădure întregi³, în hotar și într-aceia braniște a sfintei mănăstiri, cînd au venit acum, în zilele Domnii Mele, oameni megieși dintr-al nostru tîrg din Iași și din alte locuri și au cerșit cu mare osîrdie pre rugătorii noștri de la sfînta mănăstire mai sus zisă ca să-i lese pe dînșii, de a lor bunăvoie, slobozi, ca să taie pădurea întreagă și să-și facă ei acolo vii cu pomi, în acel hotar al sfintei mănăstiri. Iar rugătorii noștri călugări i-au lăsat pre dînșii ca să-și facă vii cu pomi, precum sînt și-n alte hotare împrejur, aici, în tîrgul Iași. Și au cerșit rugătorii noștri călugări de la Domnia Mea ca să aibă a lua zeciuala din vin din acele vii, căci iaste hotarul sfintei mănăstiri, și au arătat înaintea noastră privilegiile de danie și miluire asupra acelu hotar de la Petru voevod, cu mare jurămînt.

Iar Domnia Mea socotit-am, cu tot Sfatul Domniei Mele, și, precum văzînd că acele locuri sînt drepte hotare a sfintei mănăstiri, și danie și miluire sfintei mănăstiri mai sus zise, asemenea, și Domnia Mea, în acest chip am lăsat, și am dat și am miluit a

noastră sfântă rugă ca să ia rugătorii noștri călugări desetina din vin dintr-acele vii, după cum se cade pe dreptate, după obiceiurile țării, căci sînt în hotarul sfintei mănăstiri.

Și asemenea, dăm și întărim sfintei mănăstiri mai sus srise un heleșteu, ce se numește Heleșteul lui Mihail, care este în țarina tîrgului, iarăși cu uric de danie și de miluire ce a avut sfinta mănăstire de la Petru voevod și întărit de alți domni ce au fost înaintea noastră.

Drept aceea, hotarul mai sus scris, în semni, și acele vii, cu venit de zeciuială din vin, și acel heleșteu, cu tot venitul, să fie și de la Noi sfintei mănăstiri ce se numește Galata, nestricat nici odinioară, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința Domniei Mele mai sus scrise, Noi, Io Vasile voevod, și credința preaiubitului fecior al Domniei Mele, Ionică⁴ voevod, și credința boierilor noștri: credința pan(ului)⁵ Sava⁶ Prăjescul marele vornic al Țării de Jos, credința pan(ului)⁵ Dumitrașco Șoldan marele vornic al Țării de Sus, credința pan(ului)⁵ Gavril hatman și pîrcălabul Sucevei, credința pan(ilor)⁵ Pătrașco Ciogolea și Buhuș, pîrcălabii Hotinului, credința pan(ului)⁵ ...⁷, pîrcălabul Neamțului, credința pan(ului)⁵ Gavril pîrcălabul Romanului, credința pan(ului)⁵ Gligorie Ureche spatar, credința pan(ului)⁵ Iordache vistiernic, credința pan(ului)⁵ Apostol Catargiul postelnic, credința pan(ului)⁵ Gheorghe ceașnic, credința pan(ului)⁵ Grama stolnic, credința pan(ului)⁵ Dumitrașco comisul și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru, sau pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al pămîntului nostru moldovenesc, acela să nu strice a noastră așezare și întăritură, ci mai vîrtos să dea și să întărească sfintei mănăstiri, pentru că este lor dreaptă danie și milostenie.

Iar cine se va ispiți să știrbească sau să strice a noastră așezare, acela să fie blăstămat și trăcleat de la Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de la preacurata sa Maică, și de la cei 12 sfinți și mari apostoli, și de la 318 sfinți părinți din Nicea și de la toți sfinții plăcuți lui Dumnezeu, și să aibă parte cu Iuda și cu trecleatul Arie în muncile nesfîrșite, în veci, amin.

Iar spre mai mare putere și întărire a celor de mai sus scrise, poruncit-am credinciosului și cîstitutului nostru boer, pan Pătrașco Bașotă, să scrie și a noastră pecete să o lege către această adevărată carte a noastră.

S-a scris la Iași, de Ionașco Mănjea, în anul 7143 <1635>, luna mart(ie)⁵, 5 zile.

Io Vasile voevod.

<Pe verso, îns.>: 7143 <1635> mart(ie)⁵ 5, a domnului Vasili voevod, pe înconjurătoare mon(astirii)⁵ Gălății, ară<tă>⁸toriu și de hotarele acei moșii.

După Mihailovici, *Doc. Constantinopol*, nr. 24, p. 36-38.

Trad. edit., după orig. slav., perg. (65 x 37 cm), cu isc. domnului și cu unele cuvinte din text scrise cu litere aurite, pecete atîrnată, șnur de mătase, cu legenda, în trad. edit.: "Pecetea lui Vasilie voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnul Moldovii. 7142 <1634>". Doc., "păstrat bine și curat", (menț. edit.), se afla în arh. Metohului Sf. Mormînt, din Constantinopol.

Arh. St. Iași, DCCCLXXVII/3, 4 (menț., în copiile identice ale unei anaf. din 1796 iulie 28).

¹ În doc. din 1579 <aprilie 3> (v. *D.I.R.*, A, veac. XVI/III, nr. 136, p. 107) și din 1589 decembrie 18 (*ibidem*, nr. 540, p. 447): "Scăuialelor".

² În același doc. (v. n. 1): "văii".

³ Pentru "întreagă" (v. mai jos).

⁴ Așa în text. edit.

⁵ Într. ns.

⁶ În loc de "Savin".

⁷ În text edit. menț.: "(loc gol)"; în doc. din 1635 martie 24: (v. doc. nr. 64): "Ionașco și <Iurașco> Bașotă", iar în cele din 27 martie 1635 (v. doc. nr. 76-78), de două ori "Iurașco Bașotă" și, apoi, "Nicolachi" <Ralii>.

⁸ Omis.

52

1635 (7143) martie 5, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣман Мѡладѣвскѡн. Scriem Domniia Mea¹ la sluga noastră, la Nițul ce-au fost vornic. Dau-ți știre că s-au pîrit de faț(ă), înaintea Domniei Mēl(e)², Pantiul den Perisicina cu Guroae și cu Negrescul, dzicindu Pantiul că i-au furatu Poian(ă), feciorul fi Guroae, noao iape.

Deci, s-au tocmît denaintea¹ Domniei Mēle și s-au înpăcat. Și au dat Guroae și Negrescul, Pantiului, partea lor de ocin(ă) den sat den Epurēni, cu tot venitul, ce să va alēge partea fi Guroae ș-a Negrescului.

Și să nu să mai pîrască cu alaltu de-aiasta pîr(ă) nice odinioar(ă), în vēc(i)², înaintea¹ cărței Domniei Mēle².

Оу Иѡс, л(ѣ)т(о) $\overline{\text{xзрмг}}$ <7143/1635> март(ѣ) ѣ <5>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)ъ велал.

† Ипостол писалъ.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Carte de la Vasilie Vod(ă), pe Epureni.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXVIII/1.

Orig., hîrtie (30 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri și lipit cu benzi de hîrtie din vechime, pecete mijlocie în chinovar, foarte slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/27 a, b (foto.).

EDIȚII: Sava, *Doc. Orhei*, nr. 64, p. 72, (orig.); "Creșterea colecțiilor", 1938-1942, p. 98-99 (rez.).

¹ "ca", redat prin a.

² "c", redat prin a.

53

1635 (7143) martie 9.

† Eu, Trifan, și cu fămēia¹ mea¹, Odochiia din Scorțești, mărtures<es>²cu³, la moartea mea¹, cum am chemat pre dohovnicul meu, părintele, popa Andrei, de m-am ispoveduit, și am chemat și pre vāru-mieu, pre Ghervasie, și i-am învățat ca să mă grijască, deaca voiuri muri. Cu altă n-am avut cu ce, ce⁴ am o vie părăsită la Scorțește. Învățatu-i-am să o dea svintei mănăstir(i) lui Ioan B(o)goslov și să mă scrie la svîntul pomēnic, să-m(i) lie pomană mie și fāmēi mēle, Odochiei. Și am dzis să-m(i) facă și trei sārăcuste; și m[i]i-au dat acei pārinți și ceară de treidzec(i) de potronic(i), de să mă grijască la moartea mea⁵.

Аше мартуреску eu, pop(a) Andrei, și Chervasie.

Și s-au ținut Gheorghie din Clipicept(i), și Marcul, și Murgină, și⁶ Stoica, și Crăciun, și Todosie, și Pavăl și Cozma <de>⁷ acoloa.

De-aceasta mărturisim cu sufletele noastre, să să știe.

Б(ъ) л(ѣ)то хѣрмѣ <7143/1635> м(ѣ)с(а)ца м(а)рт(ѣ) д̃ <9> д(ь)н(и).

† Pîrcălab, eu, Oprea, am scris.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Исписок. † Биноград вт Трифан⁸, <și un adaus ulterior>: на Скит Партеніѣ⁹, <două îns. grecești>: Σκορτζεστί 7143<1635> μαρτίου 9. Αμπελε του Τρυφανη¹⁰; <și>: Παγον για τωρα βρισκουμεν τρια¹¹; 7143<1635>. <și una, din prima jum. a sec. XIX>: Zapis de danie a lui Trifan și a soției sale, prin cari dănuеște schitului Babele o vie ci o are la Scorțaști, pentru ertare păcatelor sale.

Arh. St. București, M-reа Soveja, IX/2.

Orig., hîrtie (30,9 x 21,7 cm), difolio, filigran, două pecеți inelare, rotunde, în tuș.

Ibidem, ms. nr. 656 (Cond. M-rii Soveja), f. 35 r. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/11 (xero., după orig.), și Fotografii, XXIII/28 (foto., după rez.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1067 (rez.).

¹ "ia, ea", redat prin а.

² Omis prin haplogie.

³ "u" final, scris peste altă literă.

⁴ "с", scris deasupra rîndului.

⁵ "mea", scris deasupra rîndului.

⁶ "și", scris deasupra rîndului.

⁷ Omis.

⁸ "Ispisoc. † Vie de la Trifan".

⁹ "pe Schitul lui Partenie".

¹⁰ "Scorțești. 7143 <1635> martie 9. Via lui Trifan".

¹¹ "Pogoane, acumа găsesc trei".

† М>¹(и)л(о)стію' б(о)жію, Мъ, Иѡ Басиліе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ
Земли Молдавскон. Знаменито чиним, ис си[м]м² листом нашим, въсѣм кто
на немъ възрит или чточѣ его въслышит, вж(ѣ) тот истиннии наше вѣрнии и
почтении болѣрни, Иѡнашко Чехан бѣв вел дворник, и слѣга и болѣрни наш,
Дѣка бѣв комис, слѣжнии прѣжде нишии г(о)сп(о)д(а)ри, прѣжде Нас бѣвше,
право и вѣрию и д(ь)нес слѣжии(и)³ и Намъ съ вѣрою и съ правдою. Тѣм, Мъ,
видѣвше нхъ правою и вѣриюю слѣжбѣ до Нас, жаловали есмъ имъ всоною
нашею м(и)л(о)стію и дали и потвърдани есмъ имъ, вт Нас, ѡ нашею Земли
Молдавскон, нхъ права вти(и)иѣ и дааниѣ и викѣпленіе, вт исписокъ за дааное и
кѣпежѣ что имали вт Стефан воевода Томшѣ, и вт исписокъ за потвържденіе
вт Радѣл воевода и вт ѡрикъ за потвържденіе вт Барновскіе воевода, едно
село, на имѣ Новачин, что ѡ в(о)лостъ Фалчійскон, что тотъ село было право
г(о)сп(о)д(а)рскон, прислѣшно къ школу трѣгъ Хушимъ. И дали болѣрни нашихъ

вѣш(е) писанинѣхъ шестъ сто талер(и) сребрѣ⁴ниѣхъ Стефанѣ воєводи Томшовичъ, тогда егда пондоше ѿнаки баниа Катарциѣ до Ц(а)риграда, радѣ тѣготна земскон. Тѣмъ радѣ, како да ест ѿмъ, и ѿт Насъ, съ вѣсѣмъ доходомъ.

И ѿ[т] томъ, тиж(е)² даемъ и потверждаемъ нашѣмѣ воєврени(ѣ), Иѣнашко Чехан дворникъ, его правою ѿти(и)нѣ и дааніе и кѣпежное и ѿт исписокъ <за>⁴ дааное и кѣпежное что ималъ ѿт Барновскіе воєвода и ѿт исписокъ за потвержденіе ѿт Ілѣзандрѣ воєвода, една селенище, на имѣ Стѣнилицѣи, съ волотни ренинъ и съ ерѣдъ за млинъ ѿ Прѣтѣ, гдѣ бѣше шестъ млинъ Г(о)сп(о)д(а)рскихъ въ една домъ, что ѿ в(о)лостъ Фалчѣнскон, что тоа селенище бѣше права Г(о)сп(о)д(а)рска, вѣзъ тѣгъ Хѣши, и ималъ и сѣлове за ѿколъ. И потомъ далъ ему Барновскіе воєвода, радѣ сѣлѣѣ его и радѣ единъ конъ добрѣи, еже вѣзѣлъ сѣ ѿт него и послалъ его до краля Бѣнгерскіи. Тѣмъ радѣ, како да ест ѿмъ, и ѿт Насъ, съ вѣсѣмъ доходомъ.

И ѿ[т] томъ, тиж(е)² даемъ и потверждаемъ нашѣмѣ воєврени(ѣ), Чехан дворникъ, его правою ѿти(и)нѣ и дааніе и кѣпежное, ѿт исписокъ <за>⁴ дааное и кѣпежное что ималъ ѿт Стефанъ воєвода Томшѣ и ѿт нарѣденіе за потвержденіе ѿт Радѣи воєвода и ѿт Барновскіе воєвода, дрѣгое село, на имѣ Болосѣи, съ волотни ренинъ, еж(е) ѿ в(о)лостъ Фалчѣнскон, что тотъ село было право Нашъ Г(о)сп(о)д(а)рскон, прислѣшно къ ѿколъ Стѣнилицѣи, что далъ пакиж(е)² Стефан(ѣ) воєводи Томшѣ, два сто ѿгорскихъ, п(и)н(ѣ)и добрихъ, и шестъ кони добрѣи; и далъ(и) сѣ въ потрѣбѣ земскон. Тѣмъ радѣ, како да ест ѿмъ, и ѿт Г(о)сп(о)д(а)рск(и)и Ми, съ вѣсѣмъ доходомъ.

И ѿ[т] томъ, тиж(е)² даемъ и потверждаемъ нашѣмѣ воєврени(ѣ), Иѣнашко Чехан дворникъ, его правою ѿти(и)нѣ и дааніе и кѣпежное, ѿт исписокъ за дааніе и кѣпежное что ималъ ѿт Радѣи воєвода и ѿт ѿрикъ за потвержденіе ѿт Барновскіе воєвода, дрѣгое село, на имѣ Мѣнканѣи, и Черенкани, и съ волотни ренинъ, на имѣ Кѣшѣи, и Ілѣа, и Нѣгра, и Пѣпѣлѣ, и Черенкана, и Грѣла Стѣлѣловни и Іѣнѣи, половина, и съ ерѣдъ за млинъ ѿ Прѣтѣи рѣцѣ, что тотъ село, Мѣнканѣи, съ волотами, пакиж(е)² бѣше право Г(о)сп(о)д(а)рскон, прислѣшно къ ѿколъ Стѣнилицѣи, и далъ Радѣи(ѣ) воєводи два кони добрѣи и далъ(и) нѣ въ потрѣбѣ земскон. Тѣмъ радѣ, како да ест ѿмъ, и ѿт Г(о)сп(о)д(а)рск(и)и Ми, съ вѣсѣмъ⁴ доходомъ.

И тиж(е) даемъ и потверждаемъ ѿмъ една частъ за ѿти(и)нѣ ѿт село Долѣи, что на вѣрѣшѣи Красѣи, въ в(о)лостъ Фалчѣнскон, что ѿнъ сѣе кѣпни ѿт Пѣкѣраръ, с(ы)нѣ Козми сѣлѣи, ѿт четверѣта частъ, пѣтаа частъ, частъ Станки, ѿт исписокъ за кѣпежное<ѣ>⁴ что ималъ ѿт(ѣ)цѣ его, Козма сѣлѣи(ѣ)², на тоа частъ ѿт ѿремѣи воєвода; тоа частъ кѣпни Чехан дворникъ радѣ шестѣ десѣтъ талер(и) сребрѣ⁴ниѣхъ, ѿт исписокъ за кѣпежное что ималъ ѿт Ілѣзандрѣ Илѣашъ воєвода.

И ѿ[т] томъ, тиж(е) даемъ и потверждаемъ ѿмъ его правою [и]⁵ ѿти(и)нѣ и кѣпежное, ѿт исписокъ за кѣпежное<ѣ>⁴ что ѿнъ ималъ ѿт Ілѣзандрѣ Илѣашъ воєвода, половина село Кодѣи, нижна частъ, и съ ерѣдъ за млинъ ѿ Добровѣи и съ мѣст<ѣ>⁴ за стѣпа, и тиж(е)² ѿт тоа дрѣга половина село Кодѣи, вѣшна частъ, пѣтаа частъ, что ѿ в(о)лостъ Басѣѣи, что ѿнъ сѣе кѣпни ѿт Пѣнтѣи вѣи шѣтраръ, сынѣ Тѣдоръ, прѣишѣи ...⁶, ѿт ѿрикъ за дѣи(и)нѣ ѿт Стараго Стефана воєвода, радѣ два сто и два десѣтъ и пѣтъ ѿгорскихъ, п(и)н(ѣ)и добрихъ, и тиж(е) ѿт ѿрикъ за раздѣленіе что имала м(а)ти его, Тѣдора, ѿт сѣго Петра воєвода. Ілѣа, тоа частъ ѿт половина село Кодѣи, вѣшна частъ, пѣтаа частъ, далъ Пѣнтѣи, племенница его, Тѣдора, дѣцѣи Іѣнѣи Пѣрѣлоае, почто платни глава

зѣтъ своємѣ, Дѣмитръ Пѣрчел, радѣ една съмр(ъ)тъ чл(овѣ)ка что ѡн сѣтворил.

И ѡ[т] том, тиж(ѣ)² даем и потвѣждаем ѣмѣ его правѣн ѡлопи цигани, ѡт исписок <за>⁴ дааное и кѣпежнѣе что ѡн <имал>⁴ ѡт Барновскѣе воевода и ѡт исписок за потвѣжденїе ѡт Плевандръ Илѣшш воевода, едни сѣлаш за цигани, имѣ Маковѣю, съ жена его ...⁶, и с(ъ)н(о)вѣ нх, Бѣжан и Мафтею, и съ нинх дѣти нх, что, тих цигани, бѣше правѣнг(о)сп(о)д(а)рскнх и дал ѣмѣ Барновскѣе воевода, радѣ слѣжебѣ его и радѣ едни кон добрѣн, ѣж(ѣ) вѣзѣл ѡт него, цѣнован за сто ѡгорскнх, п(н)нѣси добрнх, и дал его v⁷ потрѣбѣ земскон, до Дѣм пашѣ.

Того радѣ, тѣх вѣсѣх вѣш(ѣ) писанинх сѣлове, съ брѣдове за млини и съ болоти, и тѣх части за ѡти(н)ни и тих ѡлопи цигани да ест, и ѡт Г(о)с(по)дств(а) Мн, нашѣмѣ вѣрномѣ болѣренѣ, Иѡнашко Чѣхан дворник, правѣн ѡти(н)ни, и дааное, и кѣпежниѣ, и ѡрик и потвѣжденїе, съ вѣсѣм дохѣдом, ѣмѣ и дѣтим его, и ѡнѣчатом, и прѣѡнѣчатом, и прашторитом и вѣсѣмѣ родѣ его, кто с(ѣ) избѣрет нан ближнѣи, непорѣшено никѣж(ѣ)², на вѣки вѣчнѣи.

И ѡтар тим прѣд реченим сѣлове съ брѣдове за млини и съ болоти, и част(н) за ѡти(н)ни да ест ѣмѣ ѡт ѡснх сторони по своимѣ старамѣ ѡтарни, по кѣда из вѣка ѡживали.

И на то ест вѣра <На>⁴шего Г(о)сп(о)дства, вѣш(ѣ) писаннаго, Мѣ, Иѡ Баснлѣе воевода, и вѣра прѣвѣзѣбелнаго с(ъ)на Г(о)с(по)дств(а) Мн, Иѡан воевода, и вѣра боар нашнх: вѣра п(а)на Савини Прѣжѣскѣл великаго дворника Долиѣн Зѣмли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣн Зѣмли, вѣра п(а)на Гаврилгетман и прѣкѣлаб Сѣчавскон, вѣра п(а)на Бѣхѣш и Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкѣлабѣе Хѣтинскѣи, вѣра п(а)на ...⁸, прѣкѣлаба Нѣмецскнх, вѣра п(а)на Гаврил Ѣнѣл, прѣкѣлаба Романскѣи, вѣра п(а)на Гингорѣе Зрѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Иѡраки вѣстѣрника, вѣра п(а)на Йпостол Катарѣнѣл постѣлника, вѣра п(а)на Гѣѡргѣе чашиника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра пана Дѣмитрашко комиса и вѣра вѣснх болѣри наш(н) молдавскнх, <великнх и малих>⁹.

И по <нашем>⁹ живѣте и г(о)сп(о)дствѣнїе, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рѣ ѡт дѣтѣх нашнх или ѡт нашего рода или пак бѣд ког(о) Б(о)гѣ избѣрет г(о)сп(о)д(а)рѣ бѣти нашѣн Зѣмли Молдавѣстѣн, тот бѣ ѣмѣ не порѣшил нашего ѡстроѣнїе <и потвѣжденїе, але ѡо бѣ>⁹ ѣмѣ дал и ѡкрѣпил, за что ест ѣмѣ правѣн ѡти(н)ни и кѣпежнѣи, на свои правѣн п(н)нѣси и кони, и даанїе за его правѣю и вѣрнѣю слѣжебѣ.

И на болѣшен крѣпѣст и потвѣжденїе томѣ вѣсѣмѣ вѣш(ѣ) писанинѣмѣ, вѣлѣли ѣсмѣ нашѣмѣ вѣрномѣ и почитѣннѣмѣ болѣринѣмѣ, п(а)нѣ Пѣтрашко Бѣшѣтѣ великомѣ логофѣтѣ, писати и наш печат привѣзати кѣ сѣмѣ истиннѣмѣ листѣ нашѣмѣ.

Писал ѣ Иасѣх, Иѡнашко Мѣнижѣ, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрмг, март(ѣе), гѣ д(ѣ)ни.

Иѡ Баснлѣе вѣнѣвѣда <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Сън ѡрик ест п(а)нѣ Иѡнашко Чѣхан дворник; <o a doua, din sec. XVIII>: † Pre Codăești, parte din gios și den sus și de țigani; <iar ultima, parțial ștearsă, de la înc. sec. XIX>: ...Măicani, Șerbăcanii, Dolheștii, a lui Ionașco Cehan, de la Vasile v(oi)e vod; leat 7143 <1635> mart(ie) 10.

<†>¹ Din <m>¹ila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat, boier al nostru, credincios și cinstit, Ionașco Cehan fost mare vornic, și sluga și boierul nostru, Duca fost comis, au slujit mai înainte altor domni, care au fost mai înainte de Noi, drept și credincios, iar astăzi ne-au slujit³ și Nouă cu dreptate și cu credință. De aceea, Noi, văzînd dreapta și credincioasa lor slujbă către Noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreapta lor ocină și danie și cumpărătură, din ispisocul de danie și cumpărătură pe care l-am avut de la Ștefan Tomșa voievod, și din ispisocul de întărire de la Radul voievod și din uricul de întărire de la Barnovschie voievod, un sat, anume Novacii, ce este în ținutul Fălciului, care, acest sat, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Huși. Și-au dat boierii noștri mai sus-scriși șase sute taleri de argint lui Ștefan Tomșovici voievod, atunci cînd a mers Enachi Catargiul banul la Țarigrad pentru nevoia țării. Pentru aceea, să le fie, și de la Noi, cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea dăm și întărim credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan vornic, dreapta lui ocină și danie și cumpărătură, și din ispisocul <de>⁴ danie și cumpărătură pe care l-a avut de la Barnovschie voievod și din ispisocul de întărire de la Alexandru voievod, o seliște, anume Stănileștii, care este în ținutul Fălciului, cu bălți de pește și cu vad de moară la Prut, unde au fost șase mori domnești într-o casă, care, această seliște, a fost dreaptă domnească, lîngă tîrgul Huși, și a avut și sate de ocol. Iar apoi i-a dat-o Barnovschie voievod, pentru slujba lui și pentru un cal bun, pe care l-a luat de la el și l-a trimis la craiul unguresc. Pentru aceea, să-i fie, și de la Noi, cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea dăm și întărim boierului nostru, Cehan vornic, dreapta lui ocină și danie și cumpărătură, din ispisocul <de>⁴ dante și cumpărătură pe care l-a avut de la Ștefan Tomșa voievod și din dresile de întărire de la Radul voievod și de la Barnovschie voievod, alt sat, anume Volosenii, ce este în ținutul Fălciului, cu bălți de pește, care, acest sat, a fost al Nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Stănileștilor, pentru că i-a dat, iarăși, lui Ștefan Tomșa voievod, două sute de ughi, bani buni, și șase cai buni; și s-au dat în treaba țării. Pentru aceea, să-i fie, și de la Domnia Mea, cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea dăm și întărim, boierului nostru, Ionașco Cehan vornic, dreapta lui ocină și danie și cumpărătură, din ispisocul de danie și cumpărătură pe care l-a avut de la Radul voievod și din uricul de întărire de la Barnovschie voievod, alt sat, anume Măicanii, și Cerbicani, și cu bălți de pește, anume Căușul, și Alba, și Neagra, și Pepelea, și Cerbicana, și Gîrla Stîlpului și Lungul, jumătate, și cu vad de moară în rîul Prutului, care acest sat, Măicani, cu bălțile, iarăși a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Stănileștilor, și i-a dat lui Radul voievod doi cai buni și i-a dat pe ei în treaba țării. Pentru aceea, să-i fie, și de la Domnia Mea, cu tot venitul.

Și de asemenea, îi dăm și îi întărim o parte de ocină din satul Dolhești, care este la obîrșia Crasnei, în ținutul Fălciului, pe care el și-a cumpărat-o de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel, a cincea parte din a patra parte, partea Stancăi, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lui, Cozma sulger(el), pe acea parte de la Eremia voievod; această parte a cumpărat-o Cehan vornic pentru șase zeci de taleri de argint, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Alexandru Iliaș voievod.

Și întru aceea, de asemenea îi dăm și întărim dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Alexandru Iliaș voievod, jumătate din satul Codăești, partea de jos, și cu vad de moară la Dobrovăț, și cu loc de piuă, și, de asemenea, a cincea parte din cealaltă jumătate din satul Codăești, partea de sus, care este în ținutul Vasluiului, pe care el și-a cumpărat-o de la Pîntea fost șetrar, fiul

Tudorei, strănepotul ...⁶, din uricul de moștenire de la Ștefan voievod cel Bătrîn, pentru două sute douăzeci și cinci de ughi, bani buni, și, de asemenea, din uricul de împărțeală pe care l-a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod. Însă, această parte dintr-o jumătate din satul Codăești, partea de sus, a cincea parte, a dat-o lui Pîntea, vara lui, Tudora, fiica Anisiei Purceloae¹⁰, pentru că a plătit capul ginerelui său, Dumitru Purcel, pentru o moarte de om pe care a făcut-o el.'

Și, întru aceea, de asemenea îi dăm și-i întărim dreptii lui robi țigani, din ispisocol <de>⁴ danie și cumpărătură pe care el <l-a avut>⁴ de la Barnovschie voievod și din ispisocol de întărire de la Alexandru Iliaș voievod, un sălaș de țigani, anume Macovei, cu femeia lui ⁶, și fiii lor, Bejan și Mașteiu, și cu alți copii ai lor, care, acei țigani, au fost drepti domnești și i-a dat lui Barnovschie voievod, pentru slujba lui și pentru un cal bun, pe care l-a avut de la el, prețuit la o sută de ughi, bani buni, și l-a dat în treaba țării, la Diia pașa.

Pentru aceea, acele toate mai sus-scrise sate, cu vaduri de mori și cu bălți, și acele părți de ocini și acei robi țigani să-i fie, și de la Domnia Mea, credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan vornic, drepte ocini, și danie, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și la tot neamul lui, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor înainte zise sate, cu vaduri de mori și cu bălți, și părți de ocini să-i fie din toate părțile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Buhuș și Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului ...⁸, pîrcălab de Neamț, credința panului Gavril Onciul, pîrcălab de Roman, credința panului Gligorie Ureche spătar, credința panului Iordachi vistiernic, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>⁹.

Iar după viața și domnia <noastră>⁹, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i strice întocmirea <și întărirea>⁹ noastră, <ci să>⁹-i dea și <să>⁹-i întărească, pentru că îi sînt drepte ocini și cumpărături, pe dreptii săi bani și cai, și danie, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului și cîstitutului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iași, Ionașco Mînjea, în anul 7143 <1635>, martie, 10 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este al panului Ionașco Cehan vornic; <și două ulterioare: v. text. slav.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceti, nr. 70.

Orig., perg. (42 + 8,5 x 50,5 cm), șters la îndoituri, pecete mare (diam. = 9,3 cm) atîrnată (șnur de mătase roșie și verde); stema: scut francez¹¹ (v. Surdza-Săucești, *Heraldica*, p. 31-33), reprezentînd capul de bour cu steaua între coarne, în mijloc, soarele și spada în *dextra*, iar craiul

nou și sulița (steagul), în *senestraz*; deasupra scutului, coiful, cu lambrechinii coborînd pe flancurile acestuia și susținînd, la rîndu-i, coroana princiară, închisă în două semicercuri, despărțite de o cruce; în exergă, între două cercuri perlate, legenda: † Печат(ъ)¹² Іу Басиліе воєвода¹², в(о)жю мѣл(о)стію¹², г(о)спѡдар¹² Зѣмли Мѡлдавскої¹²; в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ (7142/1634) († Pecetea lui Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei; în anul 7142 <1634>).

Ibidem, LVIII/19 (trad., din 1799 ianuarie 18, de Pavel Debrici polcovnic).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/29 a, b, (foto., greu lizibilă, după orig.) și c (după pecete); Pachet Costăchescu, nr. 9 (transcr.).

¹ Loc alb, invocafia simbolică și inițiala urmînd a fi scrise cu chinovar.

² Aici și, descori, în continuare, după ultima consoană, paieroc.

³ Greșit, în loc de слѣжит (ne slujesc).

⁴ Omis.

⁵ и și ѡ, în ligatură.

⁶ Loc alb.

⁷ Adăugat ulterior deasupra rîndului.

⁸ Loc alb; v. doc. nr. 51, n. 7.

⁹ Șters.

¹⁰ Așa în textul slav.

¹¹ La Dogaru, *Sigiliile*, p. 106, greșit: "triunghiular"; forma scutului heraldic din stema Moldovei a evoluat în decursul timpului, de la cea triunghiulară, cu laturile rotunjite, spre cea rectangulară (v. *ibidem*, fig. 2, 3 și 10 a, b).

¹² Legenda prezintă următoarele ligaturi: ч și а (cu un т minuscul în cupa primei litere), а și в (din cuvîntul următor), т și м, а și р, а și в și, în sfîrșit, л și т; literele marcate reprezintă minuscule gravate în spațiile de deasupra sau dintre celelalte grafeme.

† М(и)л(о)стію в(о)жю, Мѣ, Іу Басиліе воєвода¹, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскої. Знаменито чиним, ис сим² листом нашим, въсѣм кто на немъ вѣзрит или чточѣи³ его вслѣшит, вж(ѣ) тот истиннии наше вѣрнии болѣрни, Бѣлан вторѣи постѣлник, слѣжиа прѣдним с(вѣ)то почившим г(о)сп(о)д(а)рѣм, прѣжде Нас бѣвше, <а>⁴ сѣда слѣжиа⁵ и Нам правою и вѣрною, Тѣм, Мѣ, видѣвше его правою и вѣрною слѣжеб до Нас, жаловали есмъ его в(о)свѣною нашѣи³ м(и)л(о)стію и дали/ и потвѣрдил есмъ имѣ⁶, вт Нас, в нашею Зѣмли Мѡлдавскою, его правою втн(и)нѣ и вкѣплѣніе, едно село, на имѣ Стѣбчѣнии, съ став и съ брѣда за млин и съ вѣс приход, что в в(о)лост Хотинскої, вт его правѣи и потомѣи нарѣдѣни и <и>⁷с привилѣи за вкѣплѣніе что он имал вт Ялѣзандрѣ Илѣш воєвода, что тот село он себе кѣпил вт Кондѣ бѣв вѣл митник, радѣ три ста вѣи жолѣи; а Кондрѣви⁸ митник бѣл тот село право даанѣи и м(и)л(о)ваанѣи вт Ялѣзандрѣ Илѣш воєвода.

Того радѣ, тот вѣш(ѣ) писан сѣло⁹, на имѣ Стѣбчѣнии, цѣло, съ став и съ брѣда за млин и съ вѣс приход, да ест, и вт Нас, болѣренѣ нашѣмѣ вѣрномѣ, вѣш(ѣ) писан, Бѣлан Хацимирскѣи постѣлник, правою втн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ [и дѣдн(и)нѣ], и вкѣплѣніе, и врик и потвѣржда¹⁰енѣ, емѣ и дѣтним его, и внѣчатом, и прѣвнѣчатом, и прашоратом и вѣсѣмѣ родѣ его, кто с(а) изберѣт наближнии, съ вѣсѣм доходом¹¹, непорѣшено николиже, на вѣки вѣчнии.

Я хотар томъ <виш(е) писан>⁹ом село, на имѣ Стѣвченіи, съ стави¹² и съ брѣд за млини, да ест емѣ, ѡт кѣ въснх сторони, по своимн старамн хотари, по кѣда из вѣка ѡживали.

Я на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, выш(е) писаннаго, Мъ, Иѡ Баснаіѣ воевода¹³, и вѣра прѣвѣзавелъ³наго¹⁰ с(ы)нь Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Иѡн <воевода¹⁴>⁹, и вѣра бояр наших: вѣра п(а)на Савин Прѣжескѣл великаго дворника Долинѣи Земли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Бѣшнѣи Земли, вѣра <пана>¹⁰ Гаврил гетман и прѣкѣлаб Сѣчавскон, вѣра п(а)на Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкѣлабове Хотинскіи, вѣра п(а)на Юрашко Башотѣ прѣкѣлаба Немецскіх, <вѣра па>¹⁰на Фѣртѣна прѣкѣлаба Романскіи, вѣра п(а)на Япостол Катарѣнѣл постѣлника, вѣра п(а)на Глигоріѣ Урѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Гѣургіѣ чашника, вѣра п(а)на Иѡрдакѣи вистѣрника и вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на <Дѣмитра>¹⁵шко комиса и вѣра въсѣх болѣри наших молдавских, великих и малих.

Я по нашим животе и г(о)сп(о)дствованіе кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рѣ, ѡт дѣтих наших или него ѡт наших рода или пак бѣд(ъ) кого Б(о)гѣ изберет г(о)сп(о)д(а)рѣ бѣстн¹⁰ ѡ нашѣи Земли Молдавскон, тот бѣ непорѣшн нашего ѡстроеніѣ, нѣ ал(ѡ) бѣ ему дал и ѡкрѣпил.

Я на болшен крѣпость и потѣрѣженіѣ томъ въсемѣ выш(е) писаному велѣли есмѣ нашему вѣрномѣ и почитенномѣ болѣреннѣ, п(а)нѣ Пѣтрашко Бѣшо¹⁶тѣ великаго <лого>⁷фѣта писати и нашею печат привезати кѣ семѣ истинномѣ листѣ <на>⁴шѣмѣ.

Писал Иѡнашко Мѣнжѣ, ѡ Исоѡх, в(ъ) л(ѣ)то x ѡрмг март(ѣ) ѣ.

Иѡ Баснаіѣ вшивѣда¹⁷ <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod¹, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier credincios al nostru, Bălan postelnic al doilea, a slujit sfintrăposăților domni de mai înainte, foști mai înainte de Noi, <iar>⁴ acum ne-a slujit⁵ și Nouă cu dreptate și cu credință. De aceea, Noi, văzînd slujba lui dreaptă și credincioasă către Noi, l-am miluit pe el cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit lui, de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură, un sat, anume Stăucénii, cu iaz și cu vad de moară și cu tot venitul, care este în ținutul Hotinului, din dresel lui drepte și proprii și din privilegiile de cumpărătură, pe care el le-a avut de la Alexandru Iliăș voievod, care, acel sat, el și l-a cumpărat de la Conde fost mare vameș, pentru trei sute de ughi galbeni; iar lui Condrea⁸ vameș i-a fost acel sat dreaptă danic și miluire de la Alexandru Iliăș voievod.

Pentru aceea, acel mai sus-scris sat, anume Stăucénii, întreg, cu iaz și cu vad de moară și cu tot venitul, să-i fie, și de la Noi, credinciosului nostru boier mai sus-scris, Bălan Hațimirschi postelnic, dreaptă ocină și moșie [și moșie], și cumpărătură, și uric și întărire, lui și copiilor lui, și nepoților, și strănepoților, și răstrănepoților și întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, cu tot venitul¹¹, nestricat niciodată, în vecii vecilor.

Iar liotarul aceluia <mai sus scris>⁹ sat, anume Stăucénii, cu iazuri¹² și cu vad de moară, să-i fie lui dinspre toate părțile, pe hotarele sale veclii, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion <voievod¹⁴>⁹, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința

panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința <panului>¹⁰ Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Iurașco Bașotă pîrcălab de Neamț, <credința pa>¹⁰nului Furtună pîrcălab de Roman, credința panului Apostol Catargiu postelnic, credința panului Gligorie Urêche spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Iordachie vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului <Dumitra>¹⁵șco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu strice întocmirea noastră ci să-i dea și să-i întărească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, panului Pătrașco B<așo>¹⁶tă mare logofăt să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adicărată carte a noastră.

A scris Ionașco Mînjea, la Iași, în anul 7143 (1635) martie 10.

Io Vasilie voievod¹⁷ <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: ...⁹ Stăucéni; <și alta din sec. XVIII>: Pe Stăuceni.

Muz. de ist. a Moldovei, Inv. nr. 5986.

Orig., perg. (57,4 x 23,3 + 9 cm), rupt și șters la îndoituri, scris cu cerneală maronic, în afară de ultimele două rînduri, scrise cu cerneală neagră, pecete mare, în ceară roșie, atîrnată (șnur de mătase verde și roșie), identică cu cea de la doc. nr. 54).

Arh. St. Iași, MLXI/3 (copie, din 1771 iunie 17, de ierei Nicolai ot Stolnicești, după trad.).

¹ De la început pînă aici, scris cu aur coloidal.

² Aici și, desori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

³ Așa în orig.

⁴ Omis.

⁵ "a slujit", probabil greșit, în loc de служит (slujește).

⁶ Greșit, pentru емѣ (lui).

⁷ Omis prin haplogie ?

⁸ Mai sus: Конде (Conde).

⁹ Șters.

¹⁰ Rupt și șters.

¹¹ Expresie al cărei loc normal, în cadrul acestui paragraf, ar fi fost după потвържденіе (întărire).

¹² Mai sus, singularul стас (iaz) !

¹³ De la Мѣ (Noi), pînă aici, scris cu aur coloidal.

¹⁴ Иван воєвода (Ion voievod), scris cu aur coloidal.

¹⁵ Rupt și șters; completat după sfatul domnesc atestat în aceeași zi (v. doc. ant.).

¹⁶ Rupt.

¹⁷ Semnătura domnului, cu aur coloidal.

Iată eu, Néniiul vor(ni)c glotnii, scriem și mărturisim, cu această scrisoare a noastră, cum s-au pîrît de față, înaintea Mării Sale, lui Vodă, Costand(i)n de Bîrzești cu Nicoară de acolo, pentru a patra parte de sat de Bîrzăști, ce-au cumpărat Costandin de la Manolache ce-au fost vamăș. Dăci, ne-au trimis Mărie Sa, Vodă, aice, la sat la

Bîrzăști, ca să strîngem oameni bătrîni, di pin pregiur megiiăș(i), ca să alegem parte lui Costandin, din tot locul, a patra parte de sat. Deci, am strînsu mulți oameni buni, di pin pregiur megeiaș(i), anume: Ionașcu Moise hotnogul, i Porcea ce au fost pîrcălab, i Postolache, frate-său, i Mihoc(i), i Pătrașcu de Buhăești, și ...¹, și Costandin din Oncești, și ..., <și>¹ Țiul de Vulturești, și ...¹ ce au fostu armaș, și Nicoară Sfeclă de Rășcani, și Nechifor de Bolați, i popa Coste de Delești, și Samson, și Gavril Ciurlan de Albești și mulți oameni bătrîni.

Deci, am socotit cu acești oameni buni și le-am ales și li-am împărțit vatra satului în 4 părți și am stîlpit, ca să ție Nicoară trei părți în vatra satului, despre apus, din vale pînă în margine pădurii, iar lui Costandin i s-au ales a patra parte din vatra satului, despre răsărit, unde i-s casăle; și s-au stîlpit din vale la dial, pînă unde s-au pus doi stîlpi în țar(i)nă.

Așijdere, și din heleștei, i-am tocmit și li-am împărțit, ca să ție Nicoară trei heleștei, iar lui Costandin i-am ales să-ș(i) facă un heleșteu din pajește, din gios de toate. Iar un heleșteu ce iaste ezit de a ...¹ dinpreună, ca să aibă a-l împărți; ce vor afla de pește să-l înparță în doao Nicoară cu Costandin. Deci, să ție Nicoară acel iaz, iar Costandin să n-aibă treabă la acel iaz, nici la peștele ce va avea Nicoară, nici Nicoară să nu aibă triabă la acel heleșteu din gios, ce va edzi Costandin.

Așijdere, i-am tocmit ca să aibă a ține Costandin în țar(i)nă, în tot locul, al patrule pămînt; și în pădure, iar(ă) în tot locul, a patra parte.

Așa i-am tocmit și i-am împăcat. Deci, ca să aibă Costandin a-ș(i) face și drese domnești pre acest zapis al nostru.

Pre mai mare mărturie, însuș(i) cu mîna mea am scris acestu zapis și am iscălit, ca să s(e) știe.

S-au scris la Bîrzești, la anii 7143 <1635> mart(ie) 11.

НѢНЮЛ ВОРННИК ИСКАЛ.

[Pecete vor(nicului)]².

Arh. St. București, Ms. nr. 645 (Cond. M-rii Barnovschi), f. 26 r.

Copie de la înc. sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/30 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1068 (rez.).

¹ Loc alb în copie.

² Menț. copistului, în chenar octogonal.

... zapisul lui Tudori pîrcălab, tot dintr-acel an și lună¹.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 288, nr. 164/1.

Menț. la sf. rez. din 1635 (7143) martie 14, dintr-un opis de "Scrisori pentru moșii din ținutul Hotinului, ce au arătat dumnealui banul Arghire Cuza cu frații și neamurile sale" (*Ms. Surete*, VI, p. 533-552).

¹ Prin care vinde lui Avram din Lucăcenii satul Solominca, vînzare întărită prin doc. din 1635 (7143) martie 14 (v. doc. urm., după care s-a făcut și datarea).

58

1635 (7143) martie 14.

7143 <1635> mart(ie) 14.

Ispisoc de la Vasile voevod, întăritoriu lui Avram din Lucăcenii, pe pîrău Co[s]tela veul¹, în ținutul Hotinului, cu heleșteu², pe un sat anume <Solominca>³, ce au cumpărat de la Tudori biv părcălab⁴, care și el l-au fost cumpărat de la Jora și de la Vasile și de la alte rudenii a lor, care acea⁵ sat, Solominca, au fost vîndut mai nainte și lui Gavrilăș biv vornic, împreună cu Păltenișu și cu niște părți din Budenii, în ținut(ul) Dorohoiului, și Gavrilăș vornic au dat plata numai pe Păltiniș și pe părțile din Budenii, iar satul Solominca l-au luat Tudori parcalabul înapoi și l-au vîndut numitului Avram.

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 164/1, p. 287-288.

Rez. dezvoltat într-un opis de "Scrisori pentru moșii din ținutul Hotinului, ce au arătat dumnealui banul Arghire Cuza cu frații și neamurile sale" (*Ms. Surete*, VI, 533-552).

ALTE EDIȚII: *Ibidem*, V, p. 15 (rez., cu data de lună: mai).

¹ Greșit, pentru: "Cotelevci"

² De la "pe pîrău", pînă aici, text plasat greșit; locul său firesc ar fi fost după numele satului cumpărat.

³ Într. ns.; v. și mai jos.

⁴ Cu 150 sau cu 200 de lei bătuți (*Ibidem*, p. 292-293, nr. 7, și vol. V, p. 12 și 14, nr. IV).

⁵ Așa în text. cdît.

59

<1635-1636> martie 17, Iași.

† Adec(ă) eu, Antimiia, fata lui Simionel, scriem și mărtures<es>¹cu, cu ceastă scrisoar(e) a mea, cum m-am tocmît cu frații mii, cu Costantin, și cu Dociul păharnicul, și cu Nacul, și cu Pătrașco și cu Toader, de bunăvoia noastră, pentru partea mea de ocin(ă) ce² să va vini din toate locurile din cumpărătura tăfine-nostru³ și pentru vot⁴, ca să-m(i) dea șesedzăci de taler(i), ban(i) proști, pentru partea mea; pînă la Paști să-m(i) dea acci bani.

Așijderi, pentru nește veci<ni>, ...⁵ ne-am tocmît să ne dea cinci oi, și o iap(ă) tînăr(ă), și doi boi tiner(i) de plug și doi mascur(i); și mi[i]-au ertat și optu taler(i), ce i-am fostu datoar(e). Așea ne-am tocmît noi, de bun(ă)voia noastră.

Și, pre mai mar(e) credință, mi⁶-[i]am pus pecétea, să s(e) știe.

Dinaintea a mulți ficior(i) de boiari ne-am tocmît.

V Мс, мар(т)іе зї <17>.

ПѢТРАШКО БАШОТЪ ВЕЛ АУГ(У)Ф(Е)Т, cu vecinii să n-aibă treab(ă)⁷ m. p.

Arh. St. București, A. N., CLXXV/2.

Orig., hîrtie (30,3 x 20,3 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/12 (xero.).

Datat după Pătrașco Bașotă mare logofăt.

¹ Omis prin haplogogie.

² "ce", scris înghesuit în rînd.

³ Este vorba de Simion din Soloneț, cunoscut ca slugă domnească în actele vremii (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 61 și 187) și arătat ca fiind în viață la începutul domniei lui Vasile Lupu (v. *ibidem*, XXII, nr. 99). El avea ocini în Soloneț, Comănești și Dărmănești, toate în ț. Suceava (v. *Catalog*, II, nr. 163, datat greșit: <1623-1627>, în loc de <1634-1635>).

⁴ Probabil greșit, pentru "tot".

⁵ Rupt.

⁶ Litera м ("m"), scrisă peste un а ("a").

⁷ "ca", redat prin а.

60

1635 (7143) martie 19, Iași.

† Иѡ Баснаіѣ воевода, в(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвърдили есмѣ наш(ѣ)мъ вѣрномъ болѣрин(ѣ), Грама вел столник, его правою шти(и)мъ и даданіе и м(и)л(о)ваданіе, шти исписок за даданіе и м(и)л(о)ваданіе, и за вислуженіе и за купежное, что шти имал шти Моѡси Могила воевод, и за потвържденіе шти Ялѣксандръ Іліѣш воевода, едина букат(ѣ) за хотар шти хотар Тръг наш Красніи.

И почениши сѣ хотар томѣ мѣст(о) шти Долина Бунен, сѣ Нѣволоачеле, а шти толѣ Долина Бунен въшном, подли Мунчел, до хотар Костешим, и въкуплет сѣ сѣ хотар Корнешим; такожде, шти пасиков попов, Долина Ѡарсен въшною, на мукѣ Халмил, тиж(ѣ) до хотар Костешим.

Дрѣга, шти дал тогда, въ дѣни Моѡси воевода, четири кони добріи и два ста талер(и) сребрѣ<ръ>¹нихъ въ потрѣбѣ земскон.

Тѣмъ радѣ, тоа въш(ѣ) писанна букат за хотар шти хотар Тръг Красніи да ест и шти Г(о)сп(о)дств(а) Ми, болѣринъ нашѣмъ въш(ѣ) писан, Грама столник, права даданіе, и м(и)л(о)ваданіе, и вкупленіе, и урик и потвържденіе, сѣ въсѣмъ доходом, въ знамени, шкож(ѣ) въш(ѣ) пишем, непорущенно николиж(ѣ), на вѣки. И ни да с(ѣ) не вмишлетъ прѣд сим листомъ нашимъ.

У Іис, л(ѣ)т(о) хрѣмг м(а)рт(іе) ѡї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Иѡ Баснаіѣ ввнѣвада <m. p.>.

† Иѡнашко² Мѣнжѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Vale Buni; <și alta, din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc pe o bucat(ă) de loc din Țîrgul Frumus³.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Grama mare stolnic, dreapta lui ocină și danie și miluire, din ispisocul de danie și miluire, și de vislujenie și de cumpărătură pe care el l-a avut de la Moisi Moghila voievod și de întărire de la Alexandru Iliăș voievod, o bucată de hotar din hotarul Țîrgului nostru Frumos.

Și se începe hotarul acelui loc de la Valea Bunei³, cu Năvoloacele³, și de acolo Valea Bunei³ în sus, pe lângă Muncel³, la hotarul Costeștilor și se împreună cu hotarul Corneștilor; de asemenea, de la prisăcile popilor, pe Valea Oardzei³ în sus, la muchia³ Halmul, tot la hotarul Costeștilor.

Alta, el a dat atunci, în zilele lui Moisi voievod, patru cai buni și două sute de taleri de argint în treaba țării.

Pentru aceea, acea mai sus-scrisă bucată de hotar din hotarul Țîrgului Frumos să-i fie, și de la Domnia Mea, boierului nostru mai susscris, Grama stolnic, dreaptă danie, și miluire, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, în semne, cum scriem mai sus, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7143 <1635> martie 19.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Ionașco Mînjea <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/32.

Orig., hîrtie (43 x 29 cm), pecete aplicată, căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/31 a, b (foto.).

¹ Omis.

² a și κ, în ligatură.

³ Așa în orig.

61

1635 (7143) martie 22, Durnești.

† Adece eu, Ionașco, с(ѣ)нѣ Мирон(а) въ Синицѣхъ, cu femeia¹ mea, cu Agafița, fata lui Gliorghie Albotă, singuri pre noi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiți și de nime înpresurați, numai de bunăvoia noastră, am vîndut a noastră dreaptă ocină și moșie din sat din Corlăteni, ce au avutu femeia mea, Agafița, dreaptă ocină și moșie de la² tată-său, de la Albotă, dintr-a patra parte de satu den Corlăteni, a patra parte. Și o am vîndutu nepotului meu, lui Toader Petriceaico armașului celui mare, și am luat treidzeci de oi cu miei, și doai¹ vaci cu viței, și doi boi de giug, și o iapă și dzéce stupi.

Și în tocmala noastră au fostu Tăutul logofătul, și Costantin Ciogolea ci²-au fostu pîrcălab la Hotin, și Gligorie Robceanul aga, și Gavrilcea Tăutul, și Dumitrașco Drăgușescul ot Călinești, și Coste, feciorul lui Miron de Sinihău, și mulți oameni buni. Și, pre mai ma[i]re mărturie, ne-am pus și pecetile.

Eu Coste, nepotul Agafiții, am scris.

Оу Дѣрнеши, а(ѣ)т(о) хзрѣмъ <7143/1635> март(іе) кѣ <22>.

ѣз Тѣѣтѣл лог(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Ивнашко Миронескѣл въ Синѣхѣхъ <m. p.>.

† ѣз Гаврил Тѣѣтѣл искал <m. p.>.

† ѣз Костѣ Мир(онескѣл) искал <m. p.>.

† ѣз Чоголе искал <m. p.>.

† ѣз Тоадѣр Дохатко, бѣл при сѣм токмал(ѣ). ⁴

† Косте <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Pre Corlăteni, cumpărătur(ă); <și una din a doua jum. a sec. XVIII>: O a patra parte din a patra parte <a>⁵, Albotăi.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLV/91.

Orig., hîrtie (30,7 x 18,8 cm), difolio, filigran; pe verso-ul f. a doua, o pecete inelară, în tuș negru.

Ibidem, LXXXII/48 (menț., într-un izvod din 1766 iunie 16); CLV/173, nr. 9 (menț., într-un oipis din 1857); MCXXVI/5b, nr. 9 (copie).

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 346, p. 121 (rez., într-o anaf. din 1828 martie 18).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/32 (foto.).

¹ În textul chirilic: *Ѣмѣа, доаа*.

² "la", adăugat deasupra rîndului.

³ ч ("ci"), scris peste un ш ("ș").

⁴ "... am fost la această tocmeală".

⁵ Omis prin haploglie.

62

1635 (7143) martie 23, Iași.

† Иѡ Басиліе коевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю [м(и)л(о)стїю], г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Мѡлдавскон. Гѡж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашеми великими и малими болѣри, болѣринѣ нашему вѣрномѣ, Басиліе Банѡл вистѣрник, с(ѣ)нѣ поконнаг(о) Пѣтрашко Банѡл, произволенїем б(о)жїем, сам, съ своег(о) доброю волѣ, неким непонужден, а ни присилован, и дал и миловал с(вѣ)томѣ монастыр нарицаними Бесерекани съ своа праваа шти(и)нѣ и дѣднинѣ и [за] викупленїе, половина село Хѣснѣшани, что ест ѡ в(о)лост Крѣлингѣтѣръ, съ мѣсто за пасик(а) и съ цѣлине за виноградї. Тоа давал до с(вѣ)таа монастыр вѣш(е) писанно, въ зад(ѡ)шѣ его и родител[а]м его и штипшенїе прѣгрѣшенїем их, али съ части сестрим его, Янѡшка и Дрѣгѣца и Трофана, и брат его, Мѣзин, и сестрам их, Грина, что имали вѣси вѣкѣпѣ въ тоа половина село Хѣснѣшани, нѣ потокмил(и) сѣ шни, за их доброю волю, и даде Янѡшци и Дрѣгѣци и Трѣофани часть его шти Бѣрѡши и шти Мѣлнїтѣщи, а брат(ѡ) его, Мѣзин, и сестрам² их³, Грина, шни даде вѣсѣ часть(ѣ) его, что <и>³ мал за дѣднинѣ ѡ село Кѣкѣръѣшани, съ вѣс хотар.

Ино тоа половина село Хѣснѣшани, съ мѣсто за пасика и за виноградї, шни даде с(вѣ)тоѣ монастыр Бесерекани, съ великою клѣтвоею, како никто шти сѣродниче их, или шти внѣци их или прѣвнѣци их да не имает казните или разорите его даданїе и милованїе. Я кто с(ѣ) покѣсит разорите или тегатї, тот да ест проклѣт и трѣклѣт шти Г(оспод)а Б(ог)а, вѣсѣдрѣжителю.

Тѣм ради, Г(ос)п(о)дств(о) Мн, <яко>¹ видѣхому своа добраа волѣ⁴ даданїе и милованїе, иж(е) кѣ Б(ог)ѣ прост[р](и)ре м(и)л(о)стинѣми, въ зад(ѡ)ше ег(о), и родителем его, а Мѣѣ ещеж(е), и шти Нас, нан пач(е) дали и оукрѣпил(и) с(вѣ)томѣ монастыр Бесерекани тоа половина село Хѣснѣшани, како да ест емѣ съ вѣсѣм хотари и доходами, непорошен николиж(е), на вѣкѣ. И ни да се <не>¹ вмишает.

Оу Мѣс, в(ѣ) лѣт(о) *хзрмг* март(їе) кг.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† ПѢТРАШКО БАШОТЪ) ВЕЛ ЛВГ(В)Ф(Е)Т [И]⁵ С(А) ИСКАИ М. Р.

† Іѡан Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Исписок † на снло Хъснѣшани; <și alta din sec. XVIII>: La Cîrligătură; 7141 <1633> mai 23⁶.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, boierul nostru credincios, Vasilie Banul vistiernic, fiul răposatului Pătrașcu Banul, cu bunăvoința lui Dumnezeu, singur, de bunăvoie sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a dat și a miluit sfînta mănăstire numită Beserecani cu dreapta sa ocină și moșie și [de] cumpărătură, jumătate din satul Hăsnășani, care este în ținutul Cîrligătura, cu loc de prisacă și cu țelini de vie. Acea a dat-o la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, întru pomenirea lui și a părinților lui și iertarea păcatelor lor, însă cu părțile surorilor lui, Anușca și Drăguța și Trofana, și a fratelui său, Maxin, și a surorii lor, Erina, ceea ce au avut toți împreună în acea jumătate de sat Hăsnășeni, căci s-au tocmit ei, de bunăvoie lor, și a dat Anuței și Drăguței⁷ și T<ro>¹ofanei partea lui din Bărboși și din Melintiești, iar fratelui său, Maxin, și surorii⁸ lor, Erina, el le-a dat toată partea lui, pe care a avut-o de moșie în satul Căcărădzéni, cu tot hotarul.

Deci, acea jumătate din satul Hăsnășani, cu loc de prisacă și de vie, el a dat-o sfîntei mănăstiri Beserecani cu mare blestem, ca nimeni dintre rudeniile lor, sau din nepoții lor sau strănepoții lor să nu strice sau să nimicească dania și miluirea lui. Iar cine se va încumeta să nimicească sau să pîrască, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, atotțiitorul.

Pentru aceea, Domnia Mea, <dacă>¹ am văzut dania și miluirea sa de bunăvoie⁸, pe care către Dumnezeu a întins-o prin milostenii, pentru pomenirea lui și a părinților lui, Noi încă, și de la Noi, mai mult am dat și am întărit sfîntei mănăstiri Besericani acea jumătate din satul Hăsnășani, ca să-i fie cu toate hotarele și veniturile, neclintit niciodată, în veci. Și altul să <nu>¹ se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> martie 23.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраșко Баșотă mare logofăt [și]⁵ m-am iscălit m. p.

† Ioan Focea <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Ispisoc † pe satul Hăsnășeni; <și alta din sec. XVIII>: La Cîrligătură; 7141 <1633> mai 23⁶.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/251.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio (pe reverso-ul f. a doua se află intitulăția aceluiași act), filigran, pecete aplicată, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată în chinovar pe treimea dreaptă a doc.; cu o trad. din 1762.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/33 (foto.).

¹ Omis.

² "surorilor", greșit (?), în loc de сестрѣ ("surorii").

³ După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

⁴ "bunăvoie", în loc de добровольно ("de bunăvoie").

⁵ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

⁶ Data, citită greșit; v. text.

⁷ Așa în text. slav.

† Иѡ Баснаіѣ воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїдошѣ, прѣд Намн и прѣд нашими болѣри, великих и малих, Баснаіѣ и брат его, Козма, с(ы)нове Докни Иѡкомоѣи, и тѣгали за лицѣ на болѣрин наш, Нѣнюл дворник, ради една част за шти(и)ну шт село Томеши, шт част Исаико, что било за дѣдн(и)нѣ, шт половина за половина за третаа част, пета част.

Ино, болѣрин Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Нѣнюл дворник, ѡказовал прѣд Г(о)сп(о)дств(а) М^и¹и един исписок за викупленїе² шт Бърновски воєвода и, за потвържденїе, шт Моисею Могила воєвода, како он себе купи тоа част за шти(и)ну шт м(а)тери их, Ѡдокна Иѡкомоѣ³. Ино, болѣрин наш виш(е) писан, Нѣнюл дорник, ѡправил са шт прѣд Намн и въсєго нашего Сѣвѣта и поставил сибѣ⁴ фєрїе, два десѣт и чєтири злоти, въ вистѣр Г(о)сп(о)д(ств)в(а) Ми, а Баснаіѣ и брат его, Козма, с(ы)нове Иѡкомоѣ³, они zostали шт прѣд Намн.

И шт толѣ⁵ на прѣд, да не имает ман тѣгати на болѣрин Г(о)сп(о)д(ств)в(а) Ми виш(е) писан, за снѣ тѣжа, николиж(е), на вѣки. И ин да сѣ не ѡвишдет прѣд снѣ листом нашим.

Ѡ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) $\overline{xзрмг}$, мар(тїе) $\overline{кг}$.

† Садм г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т [и]⁶ с(а) искал м. р.

† Пѣтрашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Ispisoc de pîr(ă) pentru partea i Echimoe de la Tomești.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Vasilie și fratele lui, Cozma, fiii Dochiei⁷ Iacomoaei⁷, și au pîrît de față pe boierul nostru, Neaniul vornic, pentru o parte de ocină din satul Tomești, din partea lui Isaico, ce le-a fost de moșie din jumătate de jumătate, din a treia parte, a cincea parte.

Deci, boierul Domniei Mele, Neaniul vornic, a arătat înaintea Domniei Mele un ispisoc de cumpărătură de la Bărnovschi voievod și, de întărire, de la Moiseiu Moghila voievod, cum el și-a cumpărat acea parte de ocină de la mama lor, Odochiia Iachimoe³. Deci, boierul nostru mai susseris, Neaniul vornic, s-a îndreptat dinaintea Noastră și a întregului nostru Sfat și și-a pus ferție, douăzeci și patru de zloți, în vistieria Domniei Mele, iar Vasilie și fratele lui, Cozma, fiii Iachimoi³, ei au rămas dinaintea Noastră.

Și de acum înainte să nu aibă a mai⁷ pîr pe boierul Domniei Mele mai sus scris, pentru această pîră, niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Noastre.

La Iași, în anul 7143 <1635> martie 23.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраșко Баșотă mare logofăt m-am iscălit m. p.

† Пăтраșко <a scris>.

¹ Omis.

² ви-, scris deasupra rîndului.

³ Mai sus: Докиа Икомоае (Dochia Iacomoae).

⁴ Greșit, în loc de: себи.

⁵ Așa în orig.: "Și acest <moment>" ..., pentru И вт нынѣ "Și de acum" ...

⁶ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

⁷ Așa în textul slavon.

† М¹(и)а(о)стѣю б(о)жю, Мѣ, Иѡ Басиліе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Знаменито чиним ис сим листом нашем, въсѣм кто на нем възрит или кточїи² его ѡслишнит, вж(е) тот истеннии наше вѣрни болѣринѣ, Лѣвл Прѣжескѣл вел ключар, дали и потвърдили есми емѣ вт Нас, ѡ нашїи земли, ѡ Мѡлдавскон, его правїи втн(и)ни и кѡпежни, вт исписок за викѡпанїе что имает вт Мѡнсею воевода, мѣстѣ за три дом вт село Сѣвани, что ѡ волост Романскомѣ, что, тих три мѣстѣ за дом, ест емѣ кѡпежно вт Иѡн Чолпан, за двѣ ста талер(и) добрих, а емѣ, бил двѣ мѣсто за дом вратенїе вт Маргита, а една дом бил емѣ кѡпежно вт Исак Гигоескѣл, вѣкѣ Зрдѣгаш.

И тиж(е), дрѣгаа част вт тогож(е) село, деветаа част, мѣсто за една дом, что тоа ви себи кѡпи вт Тоадѣ<р>⁴, с(ы)нѣ Тѣдоран, и вт Ѡнкѣл⁵ и брат его, Накѣл, с(ы)нѣ Глигорїе, и вт Грозава, дочка Тѣдоран, прѣвнѣци Хромши, за шест десат талер(и) среб<рѣ>⁴них.

И тиж(е), дрѣга част вт тогож(е) село, вт Сѣвани, вт третаа част, шестаа част, что тоа ви себи кѡпи вт Самсон, за три десат талер(и)³ сребр(ѣ)них.

И тиж(е), дрѣга част вт тогож(е) село, ви трета част, нижнаа, шестаа част, что ест пол дом, что тоа ви себи кѡпи вт Никита и вт жина² его, Ингелина, и вт Настасїа, вѣка Немцѣни, и вт Дѣмитрашко, с(ы)нѣ Никоар(ѣ)³, и Лариѡн и Настасїа, вѣка Пѣнти и Рѣскѣи и Соркани, сѣ мѣсто вт брѣд за млини на Сирѣт и сѣ сеножати, за пет десат талер(и)³ сребр(ѣ)них.

И в[т] том, тиж(е) прїидошѣ прѣд Нами Бремїа и вѣцѣ его, Дѣмитра, дочка Крѣчюн, по нѣ доброн волю, и продали половина вт една дом вт тогож(е) село и вт дрѣгаа половина за дом, половина, част им, за шест десат талер(и)³ сребр(ѣ)них, болѣринѣ нашемѣ, Лѣвлѡви Прѣжескѣл ключар.

И тиж(е), продал емѣ Иѡнашко всмаа част вт една дом вт тогож(е) село, вт Сѣвани, част его, за десат талер(и) сребр(ѣ)них.

И тиж(е), продал емѣ Исанико, сѣ с(ы)нѣ его, Басилїе, и Мирон, сѣ жина² его, Бѣрвара, вѣци Бремїи, прѣвнѣци Станки, всмаа част за дом вт тогож(е) село, за пет на десат талер(и) сребр(ѣ)них.

И ш[т] том, тиж(е) потвърждаем болѣринѣ нашемѣ, Лѣпловѣ Прѣжескѣа ключар, его правою шти(н)нѣ и кѣпежно, шт исписок за свѣдѣтелство что имал шт Ялѣзандрѣ Илѣш воєвода, една част за шти(н)нѣ шт село Ынчещи, что сѣт подли Бѣскани^б, шт нижнѣа² част, третаа част, съ брѣа за млини ѿ Бахлѣа, и съ мѣсто за рѣмник, и съ мѣсто за сеножати ѿ лѣнкѣ и ѿ царинѣ, и съ садов(е) ѿ село и съ мѣсто за пасики, что тоа шн соби кѣпили шт Жѣрика, дѣшца Настасѣе, вѣвка Некити, прѣшнѣка Бѣни, и шт с(ы)нѣвѣ ен, Яндрею и Ырина, и шт вѣк ен, Ивнашко, с(ы)нѣ Янин, за една сто талер(н)³ сребр(ъ)них.

И ш[т] том, тиж(е) даем и потвърждаем емѣ една част за шти(н)нѣ шт село Бѣскани, шт исписок за кѣпежно шт Ялѣзандрѣ воєвода, шт половинна того село, третаа част, что тоа кѣпили соби шт Галирѣе калѣгер шт монастыр Рѣчкѣи и шт брат его, Костин, и Яндрею, и шт сестри нх, Илѣна и Янтемя, с(ы)н(о)вѣ Бачюл, вѣщ(н) Ивн дѣшк, шт исписок за кѣпежно что имал дѣд им, Ивн дѣшк, шт сего Петра воєвода, что шни били соби кѣпили шт Грозава, жена Бремѣа Рѣжин(ъ), и шт дѣти Рѣжин(ъ), шт Тоадер и шт Петрѣ и шт сестри нх, Тодосѣа и Яннесѣа и Настасѣа, шнѣковѣ Жарини, прѣшнѣчатовѣ Тоадер прѣкѣлаб, за шест десат и пет талер(н)² сребр(ъ)них.

И ш[т] том, тиж(е) даем и потвърждаем емѣ една част за шти(н)нѣ шт село Дѣнчѣни, четверѣтаа част шт вес мѣсто, шт ватрѣ село, и шт полѣ, и шт лѣс и съ став, шт исписок за кѣпежно шт Ялѣзандрѣ воєвода, что тоа шн соби кѣпили шт Ивнашко и шт брат его, Гаврилаш, и шт сестра нх, Настасѣа, с(ы)нѣв(е) Гѣшургѣе Симииничѣнѣа дворник, за една сто талер(н) сребр(ъ)них.

И ш[т] том, тиж(е) потвърждаем емѣ его правою шти(н)нѣ и кѣпежно ѡико его, Симишнови Стрончи⁷ вистѣриник, шт его правѣи нареѣденїе, что имал шт тнх прѣдїи г(о)сп(о)д(а)рѣем, една бѣкатъ за мѣсто шт хотар трѣг Шкѣни, что тот мѣсто починше шт берѣг Сирѣтим, шт една кѣрница что с(ѣ) зовѣт Глодишорѣа, а шт толѣ перендет через ниви право мѣсто, даж(е) до една могилниц(а), шт толѣ, тиж(е) правою мѣсто, даж(е) до един столп каменнѣ, что ест поставлен въ сред едномѣ ниво, шт толѣ ѡдарѣт до дрѣгаа камен, что ест на кран дороги что прѣидѣт шт къ Шкѣн, и тиж(е) правѣи мѣсто, через ниво, даж(е) до едно камен что ест на кранм дорогѣм Богдѣнѣшим, шт толѣ тиж(е) дорогѣм даж(е) до дѣбровѣ, по краѣщи² Хѣртоѣ, даж(е) до хотар Богдѣнѣшим.

И ш[т] том, тиж(е) потвърждаем емѣ една селище, на имѣ <Дѣ>⁸дѣши, на Срѣбка, шт исписок за потвържденїе шт Жонсею воєвода. И починше хотар тон селище шт потока Кѣкани, и перендет через Сирѣка, даж(е) до могилниц(а)² Пискѣла, шт толѣ перендет велнкою дорог(ѣ) до могилниц(а) Дѣмѣѣри, и ѡдарит до Глодишорѣе, гдѣ бил(о)³ одаа Банѣлѣв(н), шт толѣ <ѿ горѣ>⁹, даж(е) до хотар Костѣшѣм, и шт толѣ ѿ долѣ, через Сирѣка, даж(е) до хотар Ызирѣним.

Тѣм радѣ, въснх тнх вѣше писанинх части за шти(н)нѣ како да сѣт, и шт Нас, болѣринѣ нашемѣ вѣш(е) писанномѣ, Лѣпловѣ Прѣжескѣа ключар, правѣи штинни и кѣпежини и ѡрик, емѣ и дѣтим его, и шнѣчатѣм, и прѣшнѣчатѣм, и прѣшюрѣтом и въсемѣ родѣ его, кто с(ѣ) емѣ избѣрет нан ближнѣи, непорѣшнѣмѣ никѣлиж(е), на вѣки вѣчнѣи.

Я хотари тим части за шти(н)ни да ест им по частн, како сѣ им избѣрет, а шт къ нинх сторѣни, да ест им по старѣмѣ хотари, по кѣда из вѣка ѡживали.

Ѧ на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дств(а) [Ѧн], више писаннаго, Ѧъ, Ив Баснаїе воєвода, и вѣра прѣвзлюбленнаго и срѣд(ь)чномѣ с(ъ)на Г(о)сп(о)дств(а) Ѧн, Иван воєвода, и вѣра боари наших: вѣра пана Савини Прѣжескѣл великаго дворника Долинѣн Земли, вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан великаг(о) дворника Бишинѣн Земли, вѣра пана Гавриил гетмана, прѣкѣлабав Сѣчавскомѣ, вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкѣлабав Хотинскѣн, вѣра п(а)на Иванашко и п(а)на Башот(ъ), прѣкѣлабавѣ Нѣмецкѣн, вѣра пана Апостол Катарѣил постѣлника, вѣра пана Гингорѣе Зрѣке спѣтарѣ, вѣра пана Гѣвргѣе чашиника, вѣра пана Юдаки вистѣрника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра пана Дѣмитрашко <ко>¹⁰миса и вѣра вѣсѣх болѣри наших, великими и малими.

Ѧ по нашем животѣ[а], кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рѣ, ѡт дѣтих наше или ѡт нашего рода или пак бѣд(ь) ког(о) Г(о)сподѣ Б(о)гѣ избѣрет г(о)сп(о)д(а)рѣм бити нашѣн земли, Молдавском, тот би емѣ непорѣшил нашего ѡстроѣнїе, нѣ дѣи емѣ дали и ѡкрѣпили, за что ест емѣ правѣн кѣпежни, на его правѣн и питоми п(и)н(ѣ)[а]шн.

Ѧ <на>⁴ бѣлашѣн крѣпости и потѣрѣженїе томѣ вѣсемѣ више писанномѣ, велѣли есми нашемѣ вѣрниномѣ и почитенномѣ болѣринѣ, п(а)нѣ Пѣтрашко Башот(ъ) великомѣ логоф(е)т(ѣ), писати и наш печат забѣзати кѣ семѣ истенномѣ листе нашемѣ.

Писал Борѣлѣнѣл, ѡ Исох, в(ъ) л(ѣ)тѣ хѣрмг, март(їе) кѣ.

† Ив Баснаїе вивнева¹¹ <m. p.>.

† Пѣтрашко Башотѣ вел логофет [и]¹² с(а) нскал m. p. ¹³.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Сѣн>⁸ ѡрик ...⁸ Дѣпѣлови Прѣжескѣл <вѣл ключар> ...⁸ и на Дѣнчѣни и на Дѣдѣш(и) ...⁸ а хѣтар ...⁸.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestui adevărat credincios boier al nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, i-am dat și i-am întărit de la Noi, în țara noastră, în Moldova, dreptele lui ocini și cumpărături, din ispisocul de cumpărătură pe care-l are de la Moiseiu voievod, loc de trei case din satul Săoani, care este în ținutul Romanului care, acele trei locuri de case, îi sînt cumpărătură de la Ion Cioplan, pentru două sute de taleri buni, iar lui, două locuri de casă i-au fost întoarcere de la Marghita, iar o casă i-a fost cumpărătură de la Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaș.

Și de asemenea, altă parte din același sat, a noua parte, loc pentru o casă, pe care, aceea, el și-a cumpărat-o de la Toade<r>⁴, fiul lui Tudoran, și de la Oncul și fratele lui, Nacul, fiii lui Gligorie, și de la Grozava, fiica lui Tudoran, strănepoții Hromșei, pentru șasezeci de taleri de argint.

Și de asemenea, altă parte din același sat, din Săoani, a șasea parte dintr-a treia parte, pe care, aceea, el și-a cumpărat-o de la Samson, pentru treizeci de taleri de argint.

Și de asemenea, altă parte dintr-același sat, a șasea parte dintr-a treia parte din jos, care este jumătate de casă, pe care, aceea, el și-a cumpărat-o de la Nechita și de la șoția lui, Anghelina, și de la Nastasiia, nepoata Nemțenei, și de la Dumitrașco, fiul lui Nicoară, și Larion și Nastasia, nepoata lui Pîntea și a Ruscăi¹⁴ și a Sorcanei¹⁵, cu loc de vad de mori pe Siret și cu finețe, pentru cincizeci de taleri de argint.

Și întru aceea, de asemenea au venit înaintea Noastră Eremiia și nepoata lui, Dumitra, fiica lui Crăciun, de bunăvoia lor, și au vîndut jumătate dintr-o casă din același sat și jumătate dintr-altă jumătate de casă, partea lor, pentru șasezeci de taleri de argint, boierului nostru, lui Lupul Prăjescul clucer.

Și de asemenea, i-a vîndut Ionașco a opta parte dintr-o casă din același sat, din Săoani, partea lui, pentru zece taleri de argint.

Și de asemenea, i-au vîndut Isaico, cu fiul lui, Vasilie, și Miron, cu soția lui, Vărvara, nepoții lui Eremia, strănepoții Stancăi, a opta parte de casă din același sat, pentru cincisprezece taleri de argint.

Și întru aceea, de asemenea întărim boierului nostru, lui Lupul Prăjescul clucer, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de măturie pe care l-a avut de la Alexandru Iliiaș voievod, o parte de ocină din satul Oncești, care sînt¹⁶ lingă Văscani, a treia parte din partea de jos, cu vad de moară la Bahlui, și cu loc de rîmnic, și cu loc de fînețe în luncă¹⁴ și în țarină, și cu grădini în sat și cu loc de prisăci, pe care, aceea, el și-a cumpărat-o de la Mărica, fiica Nastasiei, nepoata lui Nechita strănepoata Bunei, și de la fiii ei, Andreiu și Erina, și de la nepotul ei, Ionașco, fiul Annei, pentru o sută de taleri de argint.

Și întru aceea, de asemenea îi dăm și-i întărim lui o parte de ocină din satul Văscani, din ispisocul de cumpărătură de la Alexandru voievod, a treia parte din jumătatea acelu sat pe care, acea parte, și-a cumpărat-o de la Galirie călugăr de la mănăstirea Rîcicăi¹⁴ și de la fratele lui, Costin, și Andreiu, și de la surorile lor, Ileana și Antemiia, fiii lui Baciul, nepoții lui Ion diac, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor, Ion diac, de la acest Petru voievod, că și-au cumpărat ei de la Grozava, soția lui Eremiia Rujină¹⁴, și de la copiii lui Rujină¹⁴, de la Toader și de la Petrea și de la surorile lor, Todosiia și Annesiia și Nastasiia, nepoții Mariei, strănepoții lui Toader pîrcălab, pentru șasezeci și cinci de taleri de argint.

Și întru aceea, de asemenea îi dăm și-i întărim lui o parte de ocină din satul Dănceni, a patra parte din tot locul, din vatra satului, și din cîmp, și din pădure și cu iaz, din ispisocul de cumpărătură de la Alexandru voievod, pe care, aceea, el și-a cumpărat-o de la Ionașco și de la fratele lui, Gavrilaş, și de la sora lor, Nastasiia, fiii lui Gheorghe Siminicianul vornic, pentru o sută de taleri de argint.

Și întru aceea, de asemenea îi întărim dreapta lui ocină și cumpărătură a unchiului său, Simion Stroici⁷ vistiernic, din dreptele lui drese, pe care le-a avut de la acei domni dinainte, o bucată¹⁴ de loc din hotarul tîrgului Șcheilor care, acel loc, începe din malul Siretului, de la o fîntînă care se cheamă Glodișorul¹⁴, iar de acolo trece deadreptul peste ogoare, pînă la o moviliță, de acolo, tot deadreptul, pînă la un stîlp de piatră care este pus în mijlocul unui ogor, de acolo lovește în altă piatră, care este la marginea drumului care vine dinspre Șchei, și tot deadreptul, peste ogor, pînă la o piatră care este în marginea drumului Bogdăneștilor, de acolo tot pe drum pînă la dumbravă, pe marginea Hurtoaei, pînă la hotarul Bogdăneștilor.

Și întru aceea, de asemenea îi întărim o seliște, anume <Dă>⁸dești, pe Sîrbca, din ispisocul de întărire de la Moiseiu voievod. Și se începe hotarul acelei seliști din pîrăul Căcaina, și trece peste Sîrbca, pînă la movilița Piscului, de acolo trece drumul mare, pînă la movilița Dîmburi¹⁴, și lovește în Glodișoare¹⁴, unde a fost odaia¹⁴ Banului, de acolo <la deal>⁹, pînă la hotarul Costeștilor, și de acolo la vale, peste Sîrbca, pînă la hotarul Ezirénilor.

Pentru aceea, toate acele mai sus scrise părți de ocină să-i fie, și de la Noi, boierului nostru mai sus scris, lui Lupul Prăjescul clucer, dreptele ocini și cumpărături și

uric, lui și copiilor lui, și nepoților, și strănepoților, și răstrănepoților și întregului său neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarele acelor părți de ocină să le fie pe părți, cum li se vor alege, iar dinspre alte părți, să le fie după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre [Mele], a mai sus scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului și scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman, pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Ionașco și a panului Bașotă, pîrcălabi de Neamț, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gligorie Uréche spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Iordachi vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco <co>¹⁰mis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi sînt drepte cumpărături, pe banii lui drepti și proprii.

Iar <pentru>⁴ mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus-scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iași, în anul 7143 <1635> martie 24.

† Io Vasilie voievod <m. p.>¹¹.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]¹² m-am iscălit m. p. ¹³.

<Pe verso, o îns. cont.>: <† Acest>⁸ uric ...⁸ lui/al lui Lupul Prăjescul mare clucer ...⁸ și pe Dînceni și pe Dădești ...⁸, iar hotarul ...⁸.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceți, nr. 201.

Orig., perg. (45,5 + 8 x 51,5 cm), cerneală maronic decolorată, pecete marc, atîrnată (v. descr. la doc. nr. 54), șnur de mătase roșie și verde.

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 30, f. 196 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/34 (foto., greu lizibilă).

¹ Crucea și inițiala, ornate și în ligatură.

² Așa în orig.

³ Aici și, descori, în continuare/pînă aici, după ultima consoană, paieroc.

⁴ Omis.

⁵ н ("n"), adăugat, cu altă cerneală, deasupra rîndului.

⁶ Ъ -, întărit, de aceeași mîină, cu aceeași cerneală.

⁷ De la -но (din кѡнѣжнѡ, "cumpărătură"), pînă aici, scris pe loc răzuit.

⁸ Șters.

⁹ Pătat.

¹⁰ Omis prin haplogologie.

¹¹ Iscălitură în cerneală presărată cu praf de aur.

¹² V. doc. nr. 1, n. 4.

¹³ Iscălitura logofătului, pe plicatura de jos a perg., de care este prinsă pecetea.

¹⁴ Așa în text. slav.

¹⁵ Sau "Sorcăi".

¹⁶ Acordul, făcut, în textul slav, cu forma plurală a numelui satului: "Oncești".

† Иѡ Баснаіѣ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Ѡже тот истинни¹ слѣга наше, Тоадер аprod, дали и потвърдани есми емѣ его правѣи штинни и кѣпжни, шт исписок за виѣпленіе что имал шт Костантин Могила воевода, една част за штиннѣ шт село Стѣнчешн, шт половина село, четвертата част, под Боковина, что ѣ волост Хърлѣбскомѣ, съ части шт ставовѣ и шт млини и шт вес приход, что, тоа, шн собн кѣпни шт Пѣнтелеи Харѣцѣл и шт брат его, Иѡнашко, сынове Петри, шнѣково² Бѣздѣган, за една сто талер(и) сребрѣниѣх, а им било кѣпжно шт єдин люди им називани Рѣсн. И тижѣ, дрѣгаа част за штиннѣ шт тогоже село, шт Стѣнчешн, шт половина село, четвертата част, съ мѣст(о) за став и съ част шт млини и съ садов(е), что тоа част шн собн кѣпни шт самого Пѣнтелею Харѣцѣл, сынѣ Петри, виѣк Бѣздѣган, за всим десат талер(и) сребрѣниѣх; а емѣ било право за дѣдиннѣ.

И ш[т] том, тиж(е) даем и потвърждаем емѣ една бѣката за земли, что тоа бѣкатѣ за хотар бѣше ѡприселовали село Рѣсѣн и Поповци, до хотар им за школ Бѣтѣшѣним, и извадил ен ещѣже въ дѣни ѡремїѣ воевода и сѣтворил собѣи и привилїа шт Симишн воевода. И потом, тегали сѣ, при дѣни Мѡнсею Могила воевода, въ прѣваа господства его, и тиж(е) зостал на нх Тоадер аprod, како ѡказовал прѣд нами и исписок за тѣжеѣ шт Мѡнсею воевода, почто сѣтворил емѣ лист тот господарь до слѣги господарьскѣи и до людѣ добриѣх и хотарниѣ емѣ, на имѣ: Котѣрлѣ пѣхарник шт Ѣпотеш(и), и Дѣмитрашко дїѣк шт там, и Іѡнашко пѣх(ѣринчел) шт Ѣрѣшѣн(и) и сѣ нинѣ межѣш(и) шт Рѣсѣнни¹, и шѣрѣтал(и) емѣ хотар по гдѣ хотарисал¹ емѣ и нан прѣжде Пѣтрашко бнѣ дворник, въ дѣни ѡремїи Могилн воеводѣ. И єдин хрѣблю, что били становили селѣ Поповци, ещѣже ѡѣстил(и) его; и вѣзѣли собн Поповци рѣба и тоа дѣл заплатил им и хрѣблю и зостали шни и шт вѣсего нашего закона.

Тѣм радѣ, тнѣ двѣ части за штиннѣ више писаниѣх, шт село Стѣнчеш(и), сѣ части за стави и за мли(и), и сѣ садов(е) и сѣ вес приход, и тоа бѣкатѣ за хотар, что бил(и) ѣ приселовани Рѣсѣн и Поповци, како да бѣдѣт, и шт Нас, слѣзи наше, Тоадѣрови аprod, правою штиннѣ, и кѣпжно, и ѡрик и потвържденїе емѣ, непорѣшеномѣ николиже, на вѣки вѣчнии. И ни да сѣ не ѡмншѣет.

Пис ѣ Иѣс, в(ъ) лѣт(о) хрѣмг, мѣсеца мартїѣ, кд дѣни.

† Сам господинѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофѣт [и]⁴ с(а) искал т. р.

† Бор(ѣ)лѣнѣл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, acestei adevărate slugi a noastre, Toader aprod, i-am dat și i-am întărit dreptele lui ocini și cumpărături, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Costantin Moghila voievod, o parte de ocină din satul Stîncești, a patra parte din jumătate de sat, sub Codru, care este în ținutul Hîrlăului, cu părți de iazuri și de mori și din tot venitul, pe care, aceea, el și-a cumpărat-o de la Păntelei Haruful și de la fratele său, Ionașco, fiii lui Petru, nepoții³ lui Buzdugan, pentru o sută de taleri de argint, iar lor le-a fost cumpărătură de la unii oameni de ai lor ce se numesc Ruși. Și, de asemenea, altă parte de ocină din același sat, din Stîncești, a patra parte din jumătate de sat, cu loc de iaz și cu parte din mori și cu grădini, pe care, această parte, el și-a cumpărat-o de la însuși

Păntelei Haruful, fiul lui Petru, nepotul lui Buzdugan, pentru optzeci de taleri de argint; iar lui i-a fost dreaptă, de moștenire.

Și întru aceea, de asemenea îi dăm și-i întărim o bucată de pământ, care, aceea bucată de hotar, fusese cotropită de satul Rușii și de Popouți, pînă în hotarul lor din ocolul Botășenilor, și a scos-o încă în zilele lui Eremia voievod și și-a făcut sieși și privilegiu de la Simion voievod. Iar după aceea, s-au pîrit, în zilele lui Moiseiu Moghila voievod, în prima sa domnie, și iarăși i-a rămas pe ei Toader aprod, cum a arătat înaintea Noastră și ispisoc de pîră de la Moiseiu voievod, pentru că acest domn i-a făcut lui carte la slugi domnești și la oameni buni și i-au hotărnicit lui, anume: Cotîrlă păharnic din Epotești, și Dumitrașco diac de acolo, și Ionașco păh(ărnice) din Orășeni și cu alți megieși din Ruscăni¹, și i-au aflat lui hotar pe unde i-a hotărnicit lui și mai înainte Pătrașco fost vornic, în zilele lui Eremia Moghilă voievod. Și un zăgaz, pe care-l așezase satul Popouți, încă i l-au lăsat lui; și și-au luat Popouții peștele, și le-a plătit lor lucrul și zăgazul și au rămas ei din toată legea noastră.

Pentru aceea, acele două părți de ocină mai sus scrise, din satul Sfîncești, cu părți de iazuri și de moară, și cu grădini și cu tot venitul, și aceea bucată de hotar, pe care le-o cotropiseră Rușii și Popouții, să fie, și de la Noi, slugii noastre, Toader aprod, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635>, luna martie, 24 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

Muz. Naț. de ist. (Col. Callimachi), nr. 35.

Orig., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 218, nr. 33 (rez.).

¹ Așa în orig., greșit pentru Рѣсани (Ruscăni).

² În loc de ѿнѣковѣ (nepoții).

³ V. n. de la textul slav.

⁴ V. n. 4 de la doc. 1.

† Иѡ Басиліе Коевода, Божѣ¹ю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. <Adecă>¹ au avut dzi înaintea Domniei Méle Iri<m>¹ia cu Iacov Moțoc p<e>²ntru <o parte>³ de ocină din sat din Tîmpești, ce s<în>¹tu în dzinutul Romanu<lui ... o bu>¹cat(ă) de sat, din[n] a tr<eia p>¹arte, doo păr<ț>²i. Deci, cî<nd>¹u au fostu la dzi, Irimia <au venit>³ și au așteptatu peste dzi, pînă <a>¹ șés(a) dzi, iară Iacob Moțoc tot n-au v<e>¹nit, ce au ră<ma>²s din <dzi>⁵ și d>⁶in toată legea, din<ain>¹tea Domniei Mél(e). Iară Irimia⁷ <s>¹-au îndireptatu și ș-au pus <fe>¹rîia⁷.

Derept acéia⁶, ca s(ă) fi<e ta>¹re și putérnic cu <car>¹tea Domniei Mél(e) a-ș(i) ținea acél<e d>¹oo părți di ocină(ă) din Tîmpești, cu tot <ve>²nitul. Iară Iacob Moțoc să nu mai aibă nici o treabă <a s>¹ă mai amesteca la a<cél>¹e părți de ocină(ă) <sau a>⁶ mai pîr(i) de a<cea>²st(ă) <pî>¹ră n<ici>¹ odănoară, în véci, în<ainte a acestei cărți a>¹ <Domniei>³ Mél<e>¹.

<И>¹ ИИ ДА СѢ НЕ ѠМИШАЕТ.

<Оу Ис в(ъ)>¹ л(ѣ)т(о) хр҃мг <7143/1635>. м(а)рт(ѣ) кѧ <24>.

<Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣа>².

Пѣтрашко Башотъ вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т>¹.

† Дѡмитрѡ <писал>.

Arh. St. Iași, CDLXI/51.

Orig., hîrtie (сца 25 x 18 cm), deteriorat și restaurat, lipit pe altă foaie, pecete mijlocie timbrată, deteriorată.

Ibidem, Anaf., nr. 30, f. 196 (rez., din 1840 mai 7, cu greșeli); Arh. M. Costăchescu, caiet nr. 16, p. 3248, nr. 1986 (rez., de Mihai Costăchescu, după Arh. St. Iași, Anaf., nr. 30).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/33 (copie de la inc. sec. XIX); ibidem, A. N., MMCMV/7, nr. 2 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/108 (xero., după orig.); Fotografii, XXIII/36 (foto., după copia de la Arh. St. București).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 108-109, nr. 41 (copie din 1820 martie 10, de Teodor Gașpar diac, cu data de lună: mai); *Catalog*, Supl. I, p. 183, nr. 527 (rez., după menț. de la Arh. St. București, A. N., completat după *Uricariul*).

¹ Rupt.

² Șters.

³ Rupt; completat după copia de la Arh. St. Buc. (v. *descr. arheogr.*).

⁴ "din [n] a tr<cia p>arte", scris pe marginea documentului, cu altă cernelă.

⁵ sau "judecată" (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 46, p. 50, și nr. 276, p. 310).

⁶ Șters și rupt.

⁷ "ia", redat prin а.

67

1635 (7145) martie 24, Codăești.

Eu, Istratie din Glodeni, și Lazor de acoloa, și popa Măteiu din Mircești, și Pîntea de acoloa, și Tilie din Codăești și Răzmiriță de acoloa, mărturisîm cu ceastă scrisoare a noastră cum s-au tocmît denaintea noastră, de bunăvov, de nimea nevoiți sau înpresurați, fetile Tudorii, anume: Ileana, și Acsiniia, și Mica, și Măriica, nepoatele lui Purcel postelnicul, și s-au tocmît cu dumnialui, cu vornicul Cehan, și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie ce au avut în sat în Dușești, partea Tudorii, toată, și a lui Ionașco, tij toată, și giumătate de parte a lui Pătrașcu.

Deci, dumn(ea)lui, Ionașco Cehan vornicul, și giupîncasa dumisale, Nastasiia, leau făcut plata deplin, denaintea noastră, și le au dat triizeci și cinci de galbini, bani buni, cum umblă la vistear.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvov tocmală și plată deplin(ă), noi am făcut acest zapis de la noi, ca să hie dumisale direaptă ocină și moșie, cît și mai sus scrie, partea Tudorii, toată, și a lui Ionașco și giumătate de parte a lui Pătrașco.

Deci noi, acești oameni, ci mai sus scrie, <mărturisim>¹. Și, pre mai mare credință, ne-am pus pecețile, ca să se crează.

Ѡ Кодѣѡи, март(ѣ) кѧ <24> д(ѣ)нъ, в(ъ) л(ѣ)т(о) хр҃мг <7143/1635>.

[Locul peceții]².

Întocma cu urghinalu.

Chirica ban <m. p.>.

Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/132.

Copie din 1835.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/37 a, b (foto.).

¹ Omis.

² Menţ. copistului, în şapte cercuri care marchează peceţile.

68

1635 (7143) martie 25, Iaşi.

† М(и)л(о)стѣю¹ б(о)жѣю, Мѣ², Иѡ Басилѣе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавском. Знаменото³ чиним ис⁴ сим листом нашим, въсѣм кто на н(ъ) в(ъ)зрит(и)⁴ или чтѣчи его оуслишит⁵, вж(е) тоти истинѣи наши молебници вт с(вѣ)таа монастыр г(а)го)лемаа Бесерекани, егѣменѣ и въсѣмъ съвѣрѣ, идеже естъ храм Бл(а)говѣщенїе пр(ѣ)ч(и)стѣи Б(о)горо)дице, дал(и) и м(и)ловали и потвърдили есми, вт нѣх правѣи нарѣденїи вт тѣм прѣжде Нас бывшеи г(о)сп(о)д(а)ръх, нѣх правѣи втн(и)ни и вѣдѣленїи с(вѣ)тоѣ монастыра; или пачи, праваа им даанїе и м(и)лованїе, вт ѣрик что имали вт Стефан воевода и вт Старого Петра воевода, что встроил(и) и съставиша им знамено хотари ежи по шкрѣст с(вѣ)тоѣ монастыр, что извѣстно избрали имѣ и поновили своими старыми хотари Дѣмитрашко Шефан великѣи логофет и Некѣла Катарѣи вел вистѣрник и Пѣтрашко Башѣт(ъ) вторѣи логофет, на своим привилїем, вт оуста потока Янатоуїе, горѣ потока до шѣрѣшїю и до врѣх гор, таж(е) на Сланѣ горѣ, даж(е) до нѣких полѣни, и тиж(е) горѣ Симонѣ, и тиж(е) вт толѣ на Сланно горѣ до един гор ежи зовет са Плотѣи, а вт толѣ на Слана долѣ до рѣка Пѣнгѣраци, и долѣ на потока Пѣнгѣрацим, через вода Бистрицо, право до встѣ Сѣкѣл и вт Сѣкѣл, по подгорїю, школо Полѣна междо Брѣдове, до встїю Янатоуїю, идеж(е) съвѣкѣплѣет са вес хотари. Тѣм ради, тоти хотари нѣже по шкрѣстѣ с(вѣ)тѣи монастыр да естъ им на тоти знаменїю, съ въсѣм доходом.

И въ томѣ, тижѣ дал и потвърдили есмы м(о)лебн(и)це наши, егѣменѣ и вес съвѣр с(вѣ)тѣи монастыр, едно село, на имѣ Бѣнѣторѣи, на рѣка Бистрицѣ, ѣ в(о)лост Немецкомѣ, что тоѣ село бывше прѣжде право, г(о)сп(о)д(а)ръско, прислѣшно къ школ трѣгѣ Каменѣ, а потом кѣпни его Кирица постѣлник вт Костантина воевода, за два тисащи ѣги жолти, а по с(ъ)мр(ъ)ти Кирицави постѣлник, кнѣгинѣ его, Марїю, даде тот село, Бѣнѣто<ри>⁶, с(вѣ)тѣи монастыр въше писанѣи, Бесерекани, въ зад(ѣ)ше нѣх и родителним нѣх. Ино, коли было при д(ъ)нѣ Радѣл Мѣхѣнѣ воевода, <вн>⁶ дал тот село Иѡнашко<ви>⁶ Болдескѣл кѣпар, а по измѣненїю и по с(ъ)мр(ъ)ти Радѣл воевода, видѣв Иѡнашко Бѡлдаескѣл кѣпар шко не могѣт ви дрѣжати того село, почто было праваа даанїе и м(и)лованїе с(вѣ)тѣи монастыр, нѣ въстал сѣ ви съ своего волѣ и потокими сѣ съ м(о)лебнице наши калѣ<г>⁶ери и съ вес съвѣр с(вѣ)тоѣ монастыр и даде им тот село съ въсѣми своими нарѣденїе и привилїю что имал вт Радѣл воевода, а егѣменѣ и калѣгери вт с(вѣ)таа монастыр, вни дадоша Иѡнашкови Болдескѣл четири десат шѣ<ци>⁶

съ шѹнни, и два кони тѹчни, и два воли, и два кобы⁶ли съ жрѣбци и четири крави съ телец(и). Тѣм радѹ, тоє село Бѣнѣторѹн, съ мѣни на рѣца Бистрицѹ, да єст и шт Г(о)сп(о)дств(а) Ми с(вѣ)тѣн монастире даанѣ, и м(и)лованѣ, и брѣк и потврѣженѣ, съ вѣсем доходоу.

И въ том, тиж(ѣ) дал(и) и потврѣдани єсми им нѹ праваа вицѣплєнѣ, шт исписок за вицѣплєнѣ шт Мириш Барноски воевода и шт исписок за потврѣженѣ шт Ялєзандрѹ Илѹшш воевода, половина село Шендрєши, на Бистрицѹ, и съ мѣсто за пасника, что ѹ волост Баковѣ, что тоа половина село Шендрєши, на рѣка Бистрицѹ, и съ тоа мѣсто за пасника, ѹ в(о)лост Баковѣ, кѣпили шт Кандакѹм, киѣгинѣ Гоєви бие дворник, и шт с(ы)н(о)вє єн, радѹ єдна сто и пет десѣт ѹги жолти, а Гоєви дворник єнло ємѹ вицѣплєнѣ шт Микотич и сѣстра єго, Бѹска, с(ы)н(о)вє Ърсѹ Бѣрбою дворник. Тѣм радѹ, да єстѹ съ вѣсем доходом.

И въ том, тиж(ѣ) дал(и) и м(и)ловали и потврѣдани єсми с(вѣ)тѣн монастир нѹ праваа даанѣ и м(и)лованѣ, шт исписок за даанѣ и [и] потврѣженѣ шт Ялєзандрѹ Илѹшш воевода, третѹа част шт село Фєцингєши, что н(ы)нѣ називани Рѣзимєшѹн, ѹ в(ш)лост Пѣтною, на Грѣло Пѣтною, съ брѣд за мѣниѹ и съ виногради, частѹ нижнѣа, что дрѣжал Карамиз, что таа третѹа част село, съ брѣд за мѣниѹ и съ виногради, бѹло и вицѣплєнѣ ѹвєстрѣтѣ логофєт, шт исписок что имѹа за кѣплежна шт Мѹнєн Мѹгил(а) воевода, что сєбѣ кѣпили шт Дѹрашко и шт сѣстра єго, Цѹнца, с(ы)н(о)вє Карамиз, виѹци Цѹрѹю ѹлєсскѹл⁷, и шт Бѣлѹшш и шт сѣстра єго, Иродѹпа, и шт Марѹша и шт брат нѹ, Кѹстантин, и шт Блѹсѣ и шт Дѹмитрашко и шт Хрѣта, с(ы)н(о)вє Нѣстор и с(ы)н(о)вє Лѹкѹч, виѹци Карамиз, и <шт>⁶ Пѣтрѣшкѹн и шт сѣстра єго, Марѹша, с(ы)н(о)вє Марѹєн, дѣшѣа Карамиз, и шт Сѣмѣана и шт Дѹмаскина и шт Марѹта, дѹщѣи Ърсѹловѣ, тиж(ѣ) виѹци Карамиз, и шт Дѹмитрѹ, виѹк Ърсѹл, и шт Гѹнгѹрчѣ и шт Ѣрємѹшш и шт Кѹстѹки, виѹци Цѹрѹн, и шт Илѣна, дѹчка Рѹжа, вѣсѣн виѹци и прѣшѣвиѹци Цѹрѹи Лѣсскѹл, за два сто тѹлєри срєбрѹнѹх. И потѹм, Истрѣтѣ логофєт дал и м(и)ловѹа с(вѣ)тоє монастир Бєсєрєканѹн въ зад(ѹ)шє єг(о) и родитєлѣм єго и да напѣсѹєт на нєг(о) въ велѣнкѹн помѣник. Тѣм радѹ, како да єстѹ им съ вѣсем доходом.

И въ том, тиж(ѣ) дал(и) и потврѣдани єсми им нѹ правѣн штѣн(и)нѹ и вицѣплєнѣн что шѣн сєбѣ кѣпили шт Тоѹдєр и Тѹдѹра, с(ы)н(о)вє Дѹмитрѹ Мєлєшко, четвѣрта частѹ шт село Кѣндєши, шт Драгошєви Полѣ, шт вѹтра село, и шт полѣ, и шт лѣса и съ вєс прихѹд, и шт полѣни и шт царѣнѹ, радѹ єдна сто тѹл(єри) вѣтѹ, тѹлєри срєбрѹнѹх. Тѣм радѹ, да єст им съ вѣсем доходом. И тиж(ѣ), дал(и) и потврѣдани єсми им, шт нѹ правѣн нарѣдєнѣ, что шѣн кѣпили, с(вѣ)тѣн монастир, шт Ишѣнашко и шт Бѣсѣлѣ, с(ы)н(о)вє Сѹлѹшш, шт четвѣртѹа част шт село Кѣндєши осѣаа част, шт частѹ Миѹхѣнѹлѹ част Томѹви, радѹ два десѣт и пет тѹлєри срєбрѹ. И тиж(ѣ), сѹбѣи кѣпили(и) шт Нѣкоѹрѹ вѣсѣ частѹ єго шт тогѹж(ѣ) село, Кѣндєши, част Гѹнга Кѹлотѹ, радѹ шѣм на десѣт тѹлєри срєбрѹнѹх. И тиж(ѣ), сѹбѣи кѣпили(и) шт Захѹрѹю Самѹ пакиж(ѣ) шт четвѣртѹа част шт село Кѣндєши шѣаа част, частѹ Дѹмитрєн, пакижє шт част Миѹхѣнѹлѹ, радѹ осѣм на десѣт тѹлєри срєбрѹнѹх. И въ том, тиж(ѣ) дал(и) и потврѣдани єсми им єдна частѹ шт тогѹж(ѣ) село, Кѣндєши, что шѣн кѣпили шт Пєтрѹ Хѹдѣмєѹл, шт четвѣртѹа част шѣаа част, радѹ єдна сто шѣѣц. Сѹх вѣсѣ части єжи вѣшє пишєм, шт село Кѣндєши, прилѣпила сѹ въ єдна страницѹ. Тѣм радѹ, како да єстѹ им съ вѣсем доходом.

И тиж(е), даан и потвърдани есми м(о)лєвнице наши, вт исписок за вникѣленіе вт Мойси Могила воєвода, два брѣдове за млини на Бєлнка Грѣло Пѣтною Нижиѣа, что шни кѣповали вт времію и вт брат єго, Дѣмитрашко, и вт Костантин и вт ниниѣх братове нм, с(ы)н(о)вє Нѣдѣбанко бив дворник, ради два сто два дєсѣт талєри сребрѣниѣх, что тоти два брѣдове бѣло вникѣленіє с(о)тѣ)цѣ нм Нѣдѣбанко дворник. Тѣм ради, тоти вѣсѣ по рѣдѣ писани, пѣрво нжє по школѣ вѣ знаменіє с(вѣ)тѣн монастир, и силѣ Бѣнѣторѣи, на рѣца Бѣстрицѣ, и половинна село Шєндрєшти, пакнжє на рѣка Бѣстрицѣ, и трєта частѣ вт село Фєцингєши, что н(ы)нѣ зовєтсѣ Рѣзнимєщїи, ѣ волост Пѣтною, и вѣсѣ части что собєи кѣпили(н) вт село Кѣд[ѣ]ещи до єдин мѣсто и два брѣдове за млини на Бєл(нка) Грѣло Пѣтною Нижиѣа, тоти вѣса, сѣ мѣсто за млини, и сѣ сѣножати, и сѣ брѣдове за млини и сѣ мѣсто за пасниковє, да єстѣ м(о)лєвнице наши, калѣгєри вт с(вѣ)тѣа монастир Бєсєрєкани, сѣ вѣсєм дохѣдомѣ, непорошєно никѣлижє, на [вѣ]ѣки.

И хотари тоти вѣшє писани да єстѣ нм по ѣси стѣрѣни по кѣда нз вѣка шжєвали.

И на то єстѣ вѣра Нашєго Г(о)сп(о)дствѣа, вѣшє писанаго, Мѣ, Иѣ² Баснлїє воєвода, и прѣвѣзакѣланаго с(ы)но Г(о)сп(о)дствѣ(а) Мѣи, Иѣ² воєвода, и вѣра бояри наши: вѣра пана Савни Прѣжєскѣл вєл дворник Долѣи Зємани, вѣра пана Дѣмитрашко Шѣлдан вєл дворник Бѣшнѣи Зємани, вѣра пана Гаврилѣ хѣтман и прѣкѣлабѣ Сѣчавєскѣи, вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко⁸ Чѣголѣ, прѣкѣлабєи Хѣтинєскѣи, вѣра пана ...⁹ прѣкѣлаб Нємєцкомѣ, вѣра пана ...¹⁰, прѣкѣлаб Рѣманєскѣи, вѣра пана Ипѣстѣл Катѣрѣи вєликии постѣлник, вѣра пана Григорашко Ърѣкє вєл спѣтар, вѣра пана Гѣвргїє вєл чашникѣ, вѣра пана Гѣврдѣки вєл вєстѣрник, вѣра пана Грама вєл стѣлник, вѣра пана Дѣмитрашко вєл комєс и вѣра вѣси болѣри наши, вєликиѣх и малиѣх.

И по нашємѣ живѣтѣ и г(о)сп(о)дствѣа, кто бѣдєт г(о)сп(о)д(а)рѣ вт дѣтнѣх наших или вт нашєг(о) рѣда или пак кого Б(о)гѣ избєрнт г(о)сп(о)д(а)рѣм бѣти оу нашєи Зємани Мѣлѣавєскѣи, тот бѣ нм нє порошєи наши даанїє и потѣрѣждєнїє, нѣ али би нм дал и ѣкрѣпил, занѣж(є) єстѣ нм правѣа даанїє и м(н)лѣванїє, с(вѣ)тѣн монастирє, и пакнж(є) правѣа вникѣленїє на свѣи прѣвїи и пѣтомѣх пѣнашєи.

И нан болшє крѣпѣстѣ и потѣрѣждєнїє томѣ вѣси вѣшє писани, вєлѣан єсми наши вѣрномѣ и почитєномѣ болѣрни(ѣ), Пѣтрашко Бѣшѣтѣ вєликии лѣгофѣт, писати и нашє пѣчат прѣвѣзати кѣ сѣм истѣномѣ листѣ(ѣ) нашємѣ.

Писал Иѣѣ Фѣчѣ, оу Мѣсѣх, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрѣмѣ, м(ѣ)с(а)ца мѣртїє, кѣ.

Иѣ Баснлїє вѣвєлѣа m. p.

† Din mila¹ lui Dumnezeu, Noi², Io Vasiile voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestor adevărați rugători ai noștri de la sfânta mănăstire numită Beserecani, egumenului și întregului sobor, unde este hramul Bunavestirea preacuratei născătoare de Dumnezeu, le-am dat și i-am miluit și le-am întărit, din dreptele lor drese de la acei domni care au fost mai înainte de Noi, dreptele lor ocini și cumpărături ale sfintei mănăstiri; mai mult, dreapta lor danie și niiluire, din uricul pe care l-au avut de la Ștefan voievod și de la Petru voievod cel Bătrîn, că le-au întocmit și le-au alcătuit în semne hotărele care sînt împrejurul sfintei mănăstiri, că le-au ales cu grijă și le-au înnoit vechile lor hotare Dumitrașco Ștefan mare logofăt și Necula Catargi mare vistier și Pătrașco Bașotă al doilea logofăt, pe privilegiile lor, de la gura pîrîului Anatodie,

pîrîul în sus la obîrşie şi la vîrful muntelui, şi pe muntele Sărata, pînă la nişte poieni, şi iarăşi muntele Simon şi iarăşi, de acolo, pe muntele Sărata, pînă la un munte care se numeşte Plotun, iar de acolo pe Sărata în jos, pînă la riul Pîngăraţi, şi la vale pe pîrîul Pîngăraţi, peste apa Bistriţei, drept la gura Săcului şi de la Săcul, pe sub munte, lîngă Poiana dintre Vaduri, pînă la gura lui Anatodie, unde se împreună toate hotarele. Pentru aceea, aceste hotare care sînt împrejurul sfintei mănăstiri să le fie pe aceste semne, cu tot venitul.

† Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire, un sat, anume Vînători, pe riul Bistriţa, în ţinutul Neamţului, care, acel sat, a fost mai înainte drept domnesc, ascultător către ocolul tîrgului Pietrei, iar după aceea l-a cumpărat Chiriţă postelnic de la Costantin voievod pentru două mii de ughi galbeni, iar după moartea lui Chiriţă postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat acel sat, Vînător<ri>⁶, sfintei mănăstiri mai susscrise, Beserecani, întru pomenirea lor şi a părinţilor lor. Însă, cînd a fost în zilele lui Radul Mihnea voievod, <el>⁶ a dat acel sat lui Ionaşco Boldescul cupar, iar după schimbarea şi după moartea lui Radul voievod, văzînd Ionaşco Boldescul cupar că nu poate stăpîni el acel sat, fiindcă a fost dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri, s-a sculat el cu voia lui şi s-a tocmit cu rugătorii noştri călugări şi cu tot soborul sfintei mănăstiri şi le-a dat acel sat cu toate dresele sale şi cu privilegiul pe care l-a avut de la Radul voievod, iar egumenul şi călugării de la sfînta mănăstire, ei au dat lui Ionaşco Boldescul patruzeci de oi cu miei, şi doi cai buni, şi doi boi, şi două iepe cu mînji şi patru vaci cu viţei. Pentru aceea, acel sat, Vînători, cu mori pe riul Bistriţa, să fie şi de la Domnia Mea sfintei mănăstiri danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea le-am dat şi le-am întărit dreapta lor cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Miron Barnoschi voievod şi din ispisocul de întărire de la Alexandru Iliaş voievod, jumătate din satul Şendreşti, care este în ţinutul Bacăului, pe Bistriţa, şi cu loc de prisacă, care, acea jumătate din satul Şendreşti, în ţinutul Bacăului, pe riul Bistriţa, şi cu acest loc de prisacă, au cumpărat-o de la Candachia, cneaghina lui Goia fost vornic, şi de la fiii ei, pentru o sută şi cincizeci de ughi galbeni, iar lui Goia vornic i-a fost cumpărătură de la Micotici şi de la sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărboi vornic. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mănăstiri dreapta lor danie şi miluire, din ispisocul de danie şi de întărire de la Alexandru Iliaş voievod, a treia parte din satul Feţingheşti, care acum se numeşte Răzimeştii, în ţinutul Putnei, pe Gîrla Putnei, cu vad de moară şi cu vii, partea din jos, pe care a stăpînit-o Caramiz, care acea a treia parte de sat, cu vad de moară şi cu vii, a fost şi cumpărătura lui Eustratie logofăt, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Moise Moghilă voievod, ce şi-a cumpărat de la Duraşco şi de la sora lui, Țonța, fiii lui Caramiz, nepoții lui Giurgea Elescul⁷, şi de la Băloş şi de la sora lui, Irodii, şi de la Măriia şi de la fratele lor, Constantin, şi de la Vlasie şi de la Dumitraşco şi de la Hărta, fiii lui Nistor şi fiii lui Lucoci, nepoții lui Caramiz, şi <de la>⁶ Pătrășcan şi de la sora lui, Maria, fiii Mariei, fiica lui Caramiz, şi de la Simdzana şi de la Damaschina şi de la Marta, fiicele lui Ursul, de asemenea nepoții lui Caramiz, şi de la Dumitru, nepotul lui Ursul, şi de la Gligorcea şi de la Erimia şi de la Costachi, nepoții lui Giurgea, şi de la Ileana, fiica lui Ruja, toți nepoți şi strănepoți ai lui Giurgea Liescul, pentru două sute de taleri de argint. Şi după aceea, Istratie logofătul a dat şi a miluit sfînta mănăstire Beserecani întru pomenirea lui şi a părinţilor lui şi să-l scrie în pomelnicul cel mare. Pentru aceea, ca să le fie cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea le-am dat şi întărit dreapta lor ocină şi cumpărătură, pe care ei şi-au cumpărat-o de la Toader şi de la Tudora, fiii lui Dumitru Meleşco, a

patra parte din satul Cîndești, din Cîmpul lui Dragoș, din vatra satului, și din cîmp, și din pădure și cu tot venitul, și din poieni și din țarină, pentru o sută de taleri bătuți, taleri de argint. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul. Și de asemenea, le-am dat și le-am întărit, din dreptul lor dres, ce au cumpărat ei, sfînta mănăstire, de la Ionașco și de la Vasilie, fiii lui Salom, a a opta parte din a patra parte din satul Cîndești, partea lui Toma din partea lui Mihăilă, pentru douăzeci și cinci de taleri de argint. Și de asemenea, și-au cumpărat de la Nicoară toată partea lui din același sat, Cîndești, partea lui Gliga Calotă, pentru optsprezece taleri de argint. Și de asemenea, și-au cumpărat de la Zaharia Dzamă iarăși a opta parte din a patra parte din satul Cîndești, partea Dumitrei¹¹, iarăși din partea lui Mihăilă, pentru optsprezece taleri de argint. Și întru aceea, de asemenea le-am dat și le-am întărit o parte din același sat, Cîndești, pe care au cumpărat-o de la Petru Hadîmbul, a opta parte din a patra parte, pentru o sută de oi. Toate acele părți din satul Cîndești, pe care le scriem mai sus, s-au alipit într-o parte. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul.

Și de asemenea, am dat și am întărit rugătorilor noștri, din ispisocul de cumpărătură de la Moise Moghila voievod, două vaduri de mori, pe Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, pe care ei le-au cumpărat de la Eremia și de la fratele lui, Dumitrașco, și de la Costantin și de la alți frați ai lor, fiii lui Nădăbaico fost vornic, pentru două sute și douăzeci de taleri de argint, care acele două vaduri au fost cumpărătură tatălui lor, Nădăbaico vornic.

Pentru aceea, toate aceste pe rînd scrise, întîi ceea ce este în semne în jurul sfîntei mănăstiri, și satul Vînătorii, pe rîul Bistriței, și jumătate din satul Șendrești, iarăși pe rîul Bistriței, și a treia parte din satul Feșinghești, care acum se numește Răzimeștii, în ținutul Putnei, și toate părțile ce și-au cumpărat din satul Cîndești la un loc și două vaduri de mori pe Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, toate acestea, cu loc de mori, și cu finețe, și cu vaduri de mori și cu loc de prisăci, să fie rugătorilor noștri, călugărilor de sfînta mănăstire Beserecani, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acestora mai sus scrise să le fie din toate părțile pe unde au folosit din veac.

Și de la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai sus scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și a preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril, hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și a lui Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului ...⁹ pîrcălab de Neamț, credința panului ...¹⁰ pîrcălab de Roman, credința panului Apostol Catargiu mare postelnic, credința panului Grigorașco Urêche mare spătar, credința panului Ghiorglie mare ceașnic, credința panului Iordachi mare vistiernic, credința panului Grama mare stolnic, credința panului Dumitrașco mare comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, fiindcă le este dreptă danie și miluire, sfîntei mănăstiri, și iarăși dreptă cumpărătură pentru banii lor drepti și proprii.

Și, pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Focea, la Iași, în anul 7143 <1635>, luna martie, 25.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Arh. St. București, Pечеți, nr. 205.

Orig., perg. (56 x 69,5 cm), pecete mare atîrnată (v. descr. la doc. nr. 54), șnur de mătase roșie (de care este prins și șnurul actului din 1634 martie 15 - ibidem, nr. 205); cu o copie, din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

Ibidem, ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 292 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/38 a, b, (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 225, nr. 1070 (rez.).

PECETE: Leonte, *O formă rară de validare*, p. 252, fig. 3 (facs. ilizibil); M. Dogaru, *Doc. excepțional validate*, p. 330 (facs.); idem, *Sigilii-Vasile Lupu*, p. 61 (facs.); idem, *Sigiile*, p. 105-106, fig. 75, (facs.); Ligor, *Moldova*, p. 121 (descn)

¹ "†" și inițiala "М", scrise cu chinovar.

² Cuvînt scris cu chinovar.

³ În loc de знаменито.

⁴ Aici, și descori în continuare, după consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

⁵ v, scris distinct deasupra unui dublu o.

⁶ Omis.

⁷ Mai jos: Лиецкѡа (Liescul).

⁸ r și k, în ligatură (ш, suprascris).

⁹ Loc alb; în sfatul domnesc atestat la 24 martie 1635 (v. doc. nr. 64): "Ionașco și <Iurașco> Bașotă", în cel urm., din aceeași zi: "Iurașco Bașotă", iar în cele din 27 martie 1635 (v. doc. nr. 76-78), de două ori "Iurașco Bașotă", și, apoi, "Nicolachi".

¹⁰ Loc alb; în doc. urm., din aceeași zi: "Fortuna".

¹¹ Așa în orig.

69

1635 (7143) martie 25, Iași.

† М(и) > ¹л(о)стїю б(о)жїю, Иѡ Баснаїе вѣвѡда, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскѡи. Знаменито чиним с(ъ) сим² листѡм нашим, вѣсѣмъ кто на немъ вѣзритъ или чточїи его оуслишит, ѡж(е) тот истинїи болѣрии наш, Нѣнюл дворник³к, слоужил право и вѣрною слѡжбѡ инимъ⁴ с(вѣ)топоч(и)вшим г(о)сп(ода)рем, прѣжде Нас вѣше, а днѣс слѡжил и Г(о)сп(о)дств(а) Мн и землѣ наш(е) право и вѣрно. Тѣмъ Мѣ, видѣвше его правою и вѣрною слѡжбоу до Нас, жаловали есми его ѡсобною нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвѣрдили есми емоу, ѡт Нас, оу нашемъ Земли Молдавскѡи, его правою ѡтн(и)ноу и вѣкѡплєнїе, ѡт нарѣдєнїи за вѣкѡплєнїе что ѡи имал ѡт Мѡиссе⁵ вѡевода, половина ѡт третѡа част село Томєщи, чтѡ оу в(ѡ)лѡст Крѣпнгѣтѡри, и єдна пасик Петревн, сѣ садовє и сѣ рѣбник подли пасик. И сѣсн⁶ ливадѣ сѣ садовє пакижи били Петрен, что ѡи сѣбѣ кѡпил ѡт Некифѡр армѣшел и ѡт брат его и ѡт сѣстри им; и тоа пакиже⁷ есѣт⁸ оу ватрѣ село.

И тиж(е), тѣхъ вѣш(е) писани люди, ѡи(и) продали нѣ права ѡтн(и)нѣ и дѣдинѣ, пакиж(е) вѣ того село, ѡт половина третѡа част село, половина ѡт част Исанко, част Дѣмитрѣ и сѣстри его, Мѡарикн. Тѣхъ частн вѣш(е) писани ѡи продали болѣриноу Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Нѣнюл дворник, ради сто и ѡснм дѣсѣт талєри сребрѣ⁹нѣхъ.

И тиж(е), прїидє прѣд Намн Гѣѡргїе Кашѣл, по его доброу волю, некимъ непѡнѡуждєн а ни присѣлован, и продал своа права ѡтн(и)нѣ и вѣкѡплєнїе, оу кромѣ оуникоѡе его, ѡт половина третѡа част село Томєщи, половина част ѡт

часть Ихнатѣ. Тогда онъ продалъ пакжи(е) болѣе(е) нашего(е) вѣнш(е) писанъ, ради двѣ
дѣсятъ и пѣтъ талѣри сребръ³ннхъ.

И тиж(е), прѣиде прѣд Нами Гаврил Ромѣнѣскѣи и сѣстра его, Янтимѣа, с(ы)нове Мѣрикии Ромѣнѣскѣи, и Басилѣи и брат его, Глигорчѣ, и сѣстри нѣх, Настасѣа и Ангелина, с(ы)н(о)ве Ивѣнашко вт Томѣши, вѣнци Мѣрикии Ромѣнѣскѣи, и Павѣл и брат его, Дѣмеравѣ, и сѣстри им, Оулѣана и Настасѣа, с(ы)н(о)ве Тодосѣи, вѣнци Ромѣнѣскѣи, и продади нѣх права вти(н)иѣ и дѣди(н)иѣ, вт положениа трѣта част село Томѣши, четвѣрта част вт част Исанко и половина вт трѣта част село, еж(е) бѣло вѣкѣплѣнѣ Мѣрикии Ромѣнѣскѣи вт Ивѣнашко и вт Пѣтрашко, с(ы)н(о)ве Ихнатѣ, вѣнк поп Лоупѣл. Тѣх виш(е) писаниа части за вти(н)иѣ вт того село, Томѣши, пакѣи виш продади болѣринѣ нашѣмѣ, Нѣниѣ дворник, ради сто шсиѣ десѣт талѣр(и) сребрѣ³нѣх.

И тиж(е), шн себѣ кѣпни шт Григоріе Гоѣн, с(ъ)нѣ Илѣни, внѣк Личюл, и шт сѣстра его, Ягахіѣ, и внѣка его, Настіѣ, дѣщн Мѣрники, и брат его, Марко, и сѣстра его Ягафѣа, с(ъ)нове Яндреѣн, и Ивнашко Карчюл, и шт брат его, Баснаіе, и сѣстра нм, Янтеміѣа, с(ъ)н(о)ве Личюл, и Тоадер, с(ъ)ни Яни, и сѣстра его, Настасіѣ Трифѣнѣс(а), тиж(е) внѣщн Личюл, и Тоадер и сѣстра его, Гафта, и Бѣлае и Кандакѣѣ, с(ъ)нове Ягахіѣви, и Некоарѣ и сѣстра его, Мѣдѣлицѣа, и Марѣа, с(ъ)н(о)ве Ивнашко Личюл, всѣи внѣщн и прѣвнѣщн Личюл стар, шт половинна третѣа част четвѣртѣа част, част Исанко, та дѣдн(н)нѣ, радн шснм десѣт талери сребрѣ³ниѣ.

И тиж(е), ѡн себѣ коупиѣ ѡт Тоадѣр и ѡт сѣстра его, Настасѣа, с(ъ)н(о)ѣ Яни(н), ѡт половинѣ трѣта част село Томѣщи половинѣ част, част Тѣрлѣѡ. Тоѣ част бѣло вѣкѣпленѣ тѣѡтци нѣѣ, Илѣнѣѡн Петрѣ ѡт Янтѣмѣѡ, Тѣрѣѡѣѡ ѡѣна, а ѣм бѣло вѣкѣпленѣ ѡт Янгѣлѣна, дѣѡи Томасѣѡн, вѣѡка Тѣрлоѡѡ, радѣи четѣри дѣсѣт талѣр(н) сребрѣѡ³нѡѡ.

И тиж(е), ви сѣбѣ кѣпилъ въ дѣтинахъ и въ братъ его, Фѣме, с(ъ)н(о)вѣ Соркѣн, вѣщи Тѣрлоуи, въ половинна третѣ частъ село, въ половинна четвѣртѣ частъ, въ частъ Тоурлои, ради двѣ на десѣтъ талѣри личини хъ.

И тиж(е), ви себѣ кѣпи вѣ Марика пападѣа, дѣши пѣннѣн, вноўка
Хѣртѣш, прѣшнѣка Тѣрлоуи, нѣ правед³ вѣтн(и)ноу и дѣдн(и)нѣ, вѣ половинна
вѣ половинна трѣта част, четвѣрта част, вѣ част Тѣрлѣи, радн вснм талѣри
личннѣ.

И тиж(е), Сава, с(ъ)нъ Ягахѣн, виок Хѣртиш, прѣоуиок Тѣрлоуи, продаи своа права шти(н)нѣ и дѣди(н)нѣ, шт половинна шт половинна третѣ част село, шт четвъртѣ част половинна, шт част тижѣ Тѣрлоуи, шт того село, ради шчим талерн.

И тиж(е), ви себѣ коупни вт Иванашко и вт брат его, Мирон кѣпнтан, и вт брат нх, Иѣкоб, и вт сѣстра нх, Явасѣа, с(ы)н(о)вѣ Барварн, виѣци Мнхана, прѣоуиѣци Тѣроуи, вѣсѣ част нх что сѣ изберет вт того село, ради вснм талѣри.

И тиж(е), ви себѣ коупни вт Иванашко <По>⁵пъскѣл н жена его, Мѣрія, дѣщи Софѣнкѣн, вѣбка Янтон, прѣвѣнка Хѣртеш, нх права вти(н)нѣ н дѣди(н)нѣ, вт половина вт половина трѣта част село, вт четвѣрта част половина, вт част Тоурлоуи, ради всенн талери личних.

И тѣже, ѡнъ сѣбѣ кѡпиа ѡт ѡнтоу, вѣскъ Хѣртешъ, ѡт половинна ѡт половинна ѡт трѣта частъ, ѡт четвѣртѣ частъ половинна, ради ...¹ талѣр(и) сребрѣ²нѣхъ.

И тиж(е), ѡн себѣ кѣпна ѡт Настасіѣ, жена Георгіе Кашѣа, и дѣщи ѡм, Келсѣа и Мѣрика и Дѣмитра, и с(ѣ)нѣ ѡм, Скрѣдон, вѣщѣи Мѣрикѣн, прѣвѣщѣи Исанко, ѡт половѣнна за трѣта част село, ѡт четвѣртѣа част пѣтаа част, ѡт част Исанко, и сѣ една лѣвада сѣ садове и сѣ една виноград оу ватрѣ село и сѣ домове Георгіе Кашѣа, ради седем десѣт талѣри среб<ръ>³ниѣ.

И ѡ том, тиж(е) даем и потвѣждаем болѣринѣ(ѣ) наш вѣш(е) писани, Нѣнюа дворник, едни[а] село, на ѡма Ширѣвѣи, что тот село било правѣ(о) наше г(о)сп(о)д(а)рско, прислѣшно кѣ ѡколѣ трѣг Хотинскіѣ, ѡт ѣго правѣи и питомѣи нарѣдѣнѣи что ѡн ѡмѣа ѡт Ялѣзандрѣ Илѣпш воєвода за даніе и м(н)лованіе.

И ѡ том, тиж(е) даем и потвѣждаем дѣргоє село, на ѡмѣ Рѣдѣа, что тот село пакиже било право наше г(о)сп(о)д(а)рско, прислѣшно кѣ ѡколѣ Трѣг Тротѣш, ѡт ѣго правѣи и питомѣи нарѣдѣнѣи что ѡн ѡмѣа за даніе и м(н)лованіе ѡт Мѣнсіѣ Мѣгѣла воєвода; дѣргоє, ѡн даа тогда четѣри конѣи добѣри, <н>³ сѣи дааи сѣ вѣ потрѣбѣ земскоѣ.

Тѣм ради, тѣх вѣш(е) писани части за ѡтн(н)ѣ ѡт того село Томѣи и тѣх два сѣлове да ест болѣринѣ наше вѣш(е) рѣчени, Нѣнюа дворникѣ, правѣи ѡтн(н)и, и дѣдан(н)и, и вѣкѣплѣнїе, и данїе, и м(н)лованїе, и оурик и потвѣждѣнїе, сѣ вѣсѣм дохѣдом, ѣмѣ и дѣтем ѣго, и ѡночѣтом ѣго, и прѣшѣратѣм ѣго и вѣсѣмѣ родѣ ѣг(о), кто сѣ избѣрет ѡн бѣлжнїѣ, непѣрѣшено ѡколѣи, на вѣки вѣчнїѣ.

И хотѣр тѣх вѣше писаним сѣлам, Томѣи и Ширѣвѣи и Рѣдѣа, да ест ѡт оуспѣх сторонѣи по своѣм(н) старѣмѣи хотѣри, но кѣда из вѣка оужѣвали.

Ѥ на то <ест>³ вѣра Нашѣго Г(о)сп(о)дства, вѣш(е) [пѣ]писанаго, Мѣн, Іѡ Баснїе воєвода, и вѣра прѣвѣзлюбѣннаго с(ѣ)на Г(о)сп(о)дствѣ(а) Мѣн, Іѡн воєвода, и вѣра боѣр нашѣх: вѣра пѣна Сѣвѣи Прѣжѣскѣа вѣлѣнѣкогѣ дворникѣ Долѣнѣи Зѣмѣи, вѣра пѣна Дѣмитрашко Шѣлдан вѣл дворник Горнѣи Зѣмѣи, вѣра пѣ(а)нѣ Гѣвѣри гѣтѣман и пѣркѣлаѣ Сѣчѣвскѣи, и вѣра пѣ(а)нѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко Чѣголѣ, пѣркѣлаѣ Хотинскѣи, вѣра пѣна Юрашко Бѣшѣтѣ пѣркѣлаѣ Нѣмѣцкїѣнѣх, вѣра пѣна Фѣртѣна пѣркѣлаѣ Рѣманскїѣнѣх, вѣра пѣна Гѣлѣгѣрашко Оуѣрѣке вѣл спѣтар, вѣра пѣна Іѡвѣраки вѣл вѣстѣринѣк, вѣра пѣна Япѣстѣа Катѣрѣнѣа пѣстѣлѣнѣка, вѣра пѣна Гѣвѣргѣнѣе чѣшнѣка, и вѣра пѣна Гѣрама стѣлѣнѣка, вѣра пѣна Дѣмитрашко комѣнѣа и вѣра вѣсѣи болѣри нашѣи мѣлѣдавскїѣх, вѣлѣнѣкѣх и мѣлѣнѣх.

Ѥ по нашѣмѣи жѣвѣтѣи и г(о)сп(о)дствѣнїе, кто бѣдѣт г(о)сп(о)д(а)рѣ ѡт дѣтїѣи нашѣх ѡн ѡт нашѣго рѣда ѡнѣи пак бѣдѣа когѣ Б(о)гѣ избѣретѣ г(о)сп(о)д(а)рѣ вѣтїѣи нашѣи Зѣмѣи Мѣлѣдавѣстѣи, тот бѣи ѣмѣ не пѣрѣшнѣи нашѣго оустрѣенїѣа и потвѣждѣнїе, нѣ аѣи бѣи ѣмѣ даа и оуѣкрѣпѣа, за что ест ѣмоу правѣи ѡтнѣи, и вѣкѣплѣнїе [н] на своѣи правѣи пѣнѣи <вѣше>³ писани, и даанїе за ѣго правѣю и вѣрноѣу слѣжѣѣ.

Ѥ на болѣшѣи крѣпѣст и потвѣждѣнїе томѣ вѣсѣмѣ вѣше писѣномѣ, вѣлѣи ѣсѣи нашѣмѣ вѣрномѣ и пѣчѣтѣномѣ болѣринѣ, жѣпан Пѣтрашко Бѣшѣтѣ вѣлѣномѣ лѣвг(ѡ)ф(ѣ)т(ѣ), писѣти и наш пѣчѣт прѣвѣзѣати кѣ сѣмѣи ѣстѣномѣи лѣстѣи нашѣмѣи.

Пѣсѣах оу Іѣсох, Пѣтрашко, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрѣмѣ, мѣрт(їе) кѣ д(ѣ)ни.

† Іѡ Баснѣи вѣнѣвѣда <m. p.>.

<†>¹ Din mila lui Dumnezeu, Io Vasile voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că acest adevărat boier al nostru, Neaniul vornic, a slujit cu dreaptă și credincioasă slujbă altor sfintrăpoși domni, care au fost înainte de Noi, iar astăzi a slujit și Domniei Mele și țării noastre drept și credincios. De aceea, noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit, de la noi, în țara noastră, Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură, din dresile de cumpărătură pe care el le-a avut de la Mois^e voievod, jumătate din a treia parte din satul Tomești, care este în ținutul Cîrligăturii, și o prisacă a lui Petrea, cu grădină și cu rîmnic lîngă prisacă. Și acea livadă cu pomi a fost iarăși a Petrei⁶, pe care el și-a cumpărat-o de la Nechifor armășel și de la fratele lui și de la sora lor; și aceea, de asemenea, este în vatra satului.

Și de asemenea, acei mai susscriși oameni, ei au vîndut dreapta lor ocină și moșie, iarăși în acel sat, din jumătate din a treia parte de sat, jumătate din partea lui Isaico, partea lui Dumitru și a surorii lui, Marica. Acele părți mai sus scrise ei le-au vîndut boierului Domniei Mele, Neaniul vornic, pentru o sută și optzeci de taleri de argint.

Și de asemenea, a venit înaintea Noastră Gheorghie Cașul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, deosebit de a unchiului său, din jumătate din a treia parte a satului Tomești, o jumătate de parte din partea lui Ihnat. Aceea el a vîndut-o iarăși boierului nostru mai susscris, pentru douăzeci și cinci de taleri de argint.

Și de asemenea, a venit înaintea Noastră Gavril Romănescul și sora lui, Antimiia, fiii Măricăi⁶ Romănescăi⁶, și Vasilie și fratele lui, Gligorcea, și surorile lor, Nastasiia și Anghelina, fiii lui Ionașco din Tomești, nepoții Maricăi Romănescăi⁶, și Pavăl și fratele lui, Dumbravă, și surorile lor, Uliiana și Nastasiia, fiii Todosei, nepoții Romănescăi⁶, și au vîndut dreapta lor ocină și moșie, din jumătate din a treia parte din satul Tomești, a patra parte din partea lui Isaico și jumătate din a treia parte de sat, care a fost cumpărătură Măricăi Romănescăi⁶ de la Ionașco și de la Pătrașco, fiii lui Ihnat, nepotul popii Lupul. Acele mai sus scrise părți de ocină din acel sat, Tomești, iarăși le-au vîndut ei boierului nostru, Neaniul vornic, pentru o sută optzeci de taleri de argint.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Grigorie Goian, fiul Ilenei, nepotul lui Liciul, și de la sora lui, Agahia, și nepoata lui, Nastii, fiica Maricăi, și fratele lui, Marco, și sora lui, Agafia, fiii lui Andreian, și Ionașco Carciul și de la fratele lui, Vasilie, și sora lor, Antemiia, fiii lui Liciul, și Toader, fiul Annei, și sora lui, Nastasiia Trifăneasa⁶, de asemenea nepoții lui Liciul, și Toader și sora lui, Gafta, și Bălac și Candachiia, fiii lui Agahie, și Necoară și sora lui, Mădălița, și Mariia, fiii lui Ionașco Liciul, toți nepoții și strănepoții lui Liciul cel bătrîn, din jumătate din a treia parte, a patra parte, partea lui Isaico, acea moșie, pentru optzeci de taleri de argint.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Toader și de la sora lui, Nastasiia, fiii Annei, din jumătate din a treia parte din satul Tomești o jumătate de parte, partea lui Turlui. Acea parte a fost cumpărătură mătușii lor, Ilincăi⁶ Petrea, de la Antimiia, soția lui Turcu, iar lor le-a fost cumpărătură de la Anghelina, fiica Tomascăi⁶, nepoata lui Turlui, pentru patruzeci de taleri de argint.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Dănilă și de la fratele lui, Fume, fiii Sorcăi⁶, nepoții lui Turlui, din jumătate din a treia parte de sat, din jumătate a patra parte, din partea lui Turlui, pentru doisprezece taleri numărați.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Marica preuteasa, fiica Axinieci⁶, nepoata lui Herteș, strănepoate lui Turlui, dreapta lor ocină și moșie, din jumătate din jumătate din a treia parte, a patra parte, din partea lui Turlui, pentru opt taleri numărați.

Și de asemenea, Sava, fiul Agahiei, nepotul lui Hérteș, strănepotul lui Turlui, a vîndut dreapta sa ocină și moșie, din jumătate din jumătate din a treia parte de sat, din a patra parte jumătate, din partea iarăși a lui Turlui, din acest sat, pentru opt taleri.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Ionaăco și de la fratele lui, Miron căpitan, și de la fratele lor, Iacob, și de la sora lor, Arvasiia, fiii Varvarei, nepoții lui Mihail, strănepoții lui Turlui, toată partea lor ce se va alege din acel sat, pentru opt taleri.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Ionașco <Po>⁵păscul și de la soția lui, Măria, fiica Sofiicăi⁶, nepoata lui Anton, strănepoata lui Hérteș, dreapta lor ocină și moșie, din jumătate din jumătate din a treia parte de sat, din a patra parte jumătate, din partea lui Turlui, pentru opt taleri numărați.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Anton, nepotul lui Hérteș, din jumătate din jumătate din a treia parte, din a patra parte jumătate, pentru ...¹ taleri de argint.

Și de asemenea, el și-a cumpărat de la Nastasiia, soția lui Gheorghie Cașul, și fiicele lor, Chelsiia și Marica și Dumitra, și de la fiul ei, Scridon, nepoții Maricăi, strănepoții lui Isaico, din jumătate de a treia parte de sat, din a patra parte a cincea parte, din partea lui Isaico, și cu o livadă cu pomi și cu o vie în vatra satului și cu casa lui Gheorghie Cașul, pentru șaptezeci de taleri de argint.

Și întru aceea, de asemenea dăm și întărim boierului nostru mai sus scris, Neaniul vornic, un sat, anume Șireuți, care, acest sat, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hotin, din dreptele și propriile drese pe care el le-a avut de la Alexandru Iliiaș voievod de danie și miluire.

Și întru aceea, de asemenea dăm și întărim alt sat, anume Rédiul, care, acest sat, iarăși a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Tîrgului Trotuș, din dreptele și propriile drese pe care el le-a avut de danie și miluire de la Moiseiu Moghila voievod; alta, el a dat atunci pentru cai buni, și aceștia s-au dat în treaba țării.

Pentru aceea, acele mai sus scrise părți de ocini din acel sat, Tomești, și acele două sate să fie boierului nostru mai sus zis, Neaniul vornic, drepte ocini și moșii, și cumpărătură, și danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui, și nepoților lui, și strănepoților lui și întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate, Tomești și Șirăuți și Rédiul, să fie din toate părțile după hotarele sale vechi, pe unde au umblat din veac.

Iar la aceasta <este>³ credința Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, și credința panului Buhuș și a lui Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Iurașco Bașotă pîrcălab de Neamț, credința panului Fortuna pîrcălab de Roman, credința panului Gligorașco Uréche mare spătar, credința panului Iordachi mare vistiernic, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Ghiorghie ceașnic, și credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi sînt lui drepte ocini, și cumpărătură, [și] pe dreptii săi bani mai <sus> ³scriși, și danie pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, jupan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această carte a noastră.

Scris la Iași, Pătrașco, în anul 7143 <1635> martie, 25 zile.

† Io Vasilie voievod⁶ <m. p.>.

Arh. St. Iași, CCCXL/20.

Orig., perg (86 x 48,5 + 9 cm), pecete atînată, luată împreună cu bucata de perg. de care era prinsă.

Bibl. Centr. de Stat, I/66 (trad., din 1801 iunie 22, de Pavel Debrici polcovnic).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/39 a-d (foto., după trad.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XIV, p. 95-100 (trad. modernă, de N. Beldiceanu); Băleanu-Stoide, nr. 18, p. 44-47 (text slav).

¹ Loc alb.

² Aici, ca și descori în continuare, după consoana finală, paieroc.

³ Omis.

⁴ În loc de *инших*.

⁵ Șters.

⁶ Așa în textul slav.

70

1635 (7143) martie 25.

† Eto az, Fortuna pîrcălabul de Neamțu, mărturisescu cu ceastă scrisoare a noastră cum au furat Gligorie, feciorul lui Vasilie și Angheline<i>¹de Moseteș(i)⊃>², de ținutul Neamțului, 17 stupi a lui Ion și a lui Lazor și a Cocolui² de Prăjeș(i) și 14 stopi² a Blagăi de Rușciori. Deci l-au prinsu de l-au adus la mene. Deci, eu l-am întreat dinaintea a omeni² buni: furatu-i-au, au năpast(ă) iaste; el au spus că i-au faratu³ alte soții. Deci am vrut să-l duc la Iași, în temniță. El s-au rugat să-l las să plătească bucatele păgăbașilor⁴ și globa² mea. Deci, bucatele păgubașilor au plătit, iar gloaba mea n-au avut cu ce plăti, ce au luat Gligorie și tata-său, Vasilie, și înmă-sa, Anghelina, de <1>⁵a Béchea pîrcălabul de Bogdăneș(i), 10 stupi neroiți, în Vinerea Paștilor, și 10 bezmeni de cear(ă) lămurit(ă), de me-au dat mie de ș-au plătit globa² dinaintea lui Marcu Fêșchea și dinaintea lui David de Bogdăneș(i) și dinaintea scaunului. Iar Vasilie și Anghelina și feciorul său, Gligorie, au dat Béchei pîrcălabului partea de ocin(ă) a mîne-sa, a Măriicăi, di sat di Bogdăneș(i), cu tot venitul, <cu voia>¹ a tuturor fraților a Anghelinei, dreptu acéle bucate ce au luat de la Béchea, iar dinaintea acelor oameni ce mai sus sîm<t>¹ scriș(i).

Φορτυνας <m. p.; sig.>.

† Let 7143 <1635> mart(ie) 25.

Arh. St. Iași, DCLXXXV/29.

Orig., hîrtie (30,5 x 18 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri în două locuri, restaurat, pecete inelară în tuș, neclară.

Pe primele două treimi din stînga doc., scrisul s-a imprimat, probabil din cauza umezelii, de pe o parte pe cealaltă, conform modului său de pliere.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 105, p. 179-180 (orig., cu caractere chirilice).

- ¹ Omis.
² Așa în orig.
³ Greșit, pentru "furatu".
⁴ Greșit, pentru "păgubașilor".
⁵ Rupt.

71

<1635-1636> (71...) martie 25.

† Scriem și mărturisim, cu cest zăpis al nostru p<r>¹ecum, au vîndut Ursul ce-au fost rob la Nădil(ă), ficior Suséncăi, a patra parte din sat(ul) Grădinari, bătrînul lui Draguș, a sa moșie direaptă, din deal, și din vale, și din vatră de sat și din[în]tr-apă², de nime<ne>³ nevoit și de nimene silit, tot a patra parte din tot vinitul locului. Ș-au cumpărat Bosanciu, și Nichita, și Naca, și Costachii și Ștefan, cu frate-său, Anghel; ș-au dat pe dinsa⁴ 80 de zlofi bătuți, dintre mulți omini⁴ buni, dintre Gligorie Căpățini, și dintre Ifodie, și dintre Geanta de Băloșești, și dintre Istratie din Perțești, și dintre Tîmoschi, și dintre Giula din Grădinari(i), și dintre Arion de-acolea, și dintre Costantin ot tam, și Ionașco ot tam, și in Ionașco, și dintre satul, dintre tot, dintre tineri⁵, și dintre bătrîni, și dintre Mirăuți⁶ de Saulești și mulți omini⁴ buni.

Și, pentru credință⁷, ne-am pus și degetele, să se știe.

† Бъ д(ъ)нъ бачилин воевода(а).

Б(ъ) лѣт(о) хр̄ ...⁸ 71<43>/16<35>, м(ѣ)с(а)цъ март(ѣ)нъ, кѣ <25> д(ъ)нъ.

Gligorie <a. d.>.

Ifodie <a. d.>.

Geanta <a. d.>.

Istratie <a. d.>.

Tîmoschi <a. d.>.

Giula <a. d.>.

Arion <a. d.>.

Costantin <a. d.>.

Ionașco <a. d.>.

In Ionașco <a. d.>.

Mirăuți <a. d.>.

† Пис(а) бачилин бив поп(ъ) въ дажениени.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zăpisul de la Grădinari, <completată ulterior>: ce au cumpărat Bosanciu și Naca; <și două ulterioare>: Zăpisul di la Ursul robul din Grădinari ...⁹, <și>: Ζαπήση του Ουρσουλου στον Γραδινά¹⁰.

Arh. St. București, M-rea Adam, VI/5.

Orig., hîrtie (32,7 x 20,5 cm), difolio, filigran, deteriorat, unsprezece amprente digitale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/13 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 225, nr. 1071 (rez.).

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

- ¹ Omis.
- ² "ă", redat prin. а
- ³ Omis prin haplogogie.
- ⁴ Аşa în orig.
- ⁵ "nc", adăugat deasupra rîndului.
- ⁶ "r", transformat din altă literă.
- ⁷ În textul chirilic: крѣдинѣна.
- ⁸ Cifrele unităţilor şi zecilor, rase.
- ⁹ Indescifrabil.
- ¹⁰ "Zapisul lui Ursul, pentru Grădina".

†¹ М(и)л(о)стію б(о)жію, Мъ, Иѡ Басиліе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Знаменито чиним ис² снм листѡм нашѡм, въсѣм кто на немъ вѣзрит или кточін³ его оуслишит, ѡж(ѣ) тот истинніи слѣга наше, времѣа Мѡргѣлец, и кнѣгинѣ его, Кандакїа, дочка Тоадѣр Драготъ, бив вѣл ватахъ, дали и потвърдили есми им, ѡт Нас, ѡ нашїи земли, ѡ Мѡлдавскон, нѣ правою ѡтн(и)нѡ и дѣдн(и)нѡ и кѡпежнѡ, ѡт исписок за вѣкѡплєніе что имал(и) родителе нѣ Тоадѣр Драготъ, съ кнѣгинѣ его, Настѣ, ѡт Симиѡн Могила воевода, половина село ѡт Пѣдшеци, съ мѣсто за млинн ѡ Ботоцѣ рекома Бозѡ, чтѡ ѡ в(о)лост Крѣлингѣтѡри, что тоа било им кѡпежно ѡт монахъ Иѡан, с(ѡ)нѣ Питик бив дворник, и ѡт ѡикове его, Дѡмитрѡ, и сестра его, Настасїа, с(ѡ)н(о)вѣ Георгїе Питик, за една сто и два десат ѡги жолтихъ, ѡт нѣ правѣи привилїа, что имали, за кѡпежно и за потвържденїе, ѡт Ялєзандра воевода и ѡт Богдана воевода. Тѣм радї, како да ест им, и ѡт Нас, съ въсѣм дохѡдом.

И тиж(ѣ), потвърждаем им и дрѡгаа част за ѡтн(и)нѡ ѡт тогож(ѣ) село, ѡт Пѣдшеци(и), ѡт половина село, третаа част, ѡт исписок за вѣкѡплєніе⁶ что имал ѡ(т)ѡцѣ нѣ, Тоадѣр Драготъ, ѡт Костантин Могила воевода и ѡт исписок за тѣж и за фѣрѣю ѡт Мѡнсею Могила воевода, что тоа част за ѡтн(и)нѡ кѡпиа ѡ(т)ѡцѣ им, Тоадѣр Драготъ, ѡт брат его, Дѡпѣл Драготъ, а емѡ било кѡпежно ѡт Дѡпѣл Мѡга, за двѣ десат и пет ѡги жолтихъ.

И тиж(ѣ), дрѡгаа част ѡт тогож(ѣ) село, Пѣдшеци, ѡт тогож(ѣ) половикна⁶ село, трета част, ѡт исписок за кѡпежно что имаѡт ѡт Бѣрновскїи воевода, что тоа част за ѡтнннѡ ест им кѡпежно ѡт Стратѣл Болѣ чашиник, въсѣ част его, что сѣ емѡ избѣрет, за шѣст десат и сѣдим талѣр(и) сребр(ѣ)ннѣ, како да ест им, и ѡт Нас, съ въсѣм дохѡдом.

И ѡ[т] том, тиж(ѣ) потвърждаем слѣси наш, времїи Мѡргѣлец, и кнѣгини его, Кандакїи, нѣ правою ѡтн(и)нѡ и кѡпежно, ѡт исписок за вѣкѡплєніе ѡт Радѣл воевода, ѡт половина село Дѣрмѣнеци, полсѡ⁷вина, на рѣца Сѣчаѡѣ, съ половина за став и за млин, что тоа ест им кѡпежно ѡт Басилїе и ѡт жина⁴ его, Идинка, радї една сто и два десат талѣр(и) личннѣ и за един кон, цѣнован за четир(и) десат талѣр(и) сребр(ѣ)ннѣ.

И ѡ[т] том, тиж(ѣ) потвърждаем им нѣ права ѡтнннѡ и кѡпежно, ѡт исписок за вѣкѡплєніе ѡт Радѣл воевода, една част за ѡтнннѡ ѡт село Лнтѣн(и), на Шѡмѡзѣ, ѡ в(о)лост Сѣчавскомѡ, ѡт въсѣго село, третаа част, вишнѣа част, съ мѣсто за став и за млин на тоѣ потоцѣ, что тоа ест им кѡпежно⁵ ѡт Ърина и ѡт сестра ѣи, Илѣна, и ѡт брат им, Геѡргїе, с(ѡ)н(о)вѣ Мнѣхалчи ѡт Кѡстеци, ѡт исписок за раздѣленїе что имали ѡт Петра

воевод(а), радѣ една сто и пет десат ѿги жолтихъ, како да ест им, и шт Нас, съ въсем дохѡдомъ.

И ш[т] томъ, тиж(е) даемѡ⁸, и потврѣжданим⁴ двѣ фалчи за виногради шт Котнар(и), ѡ Гор Пископ(а), что тихъ виногради било им за дѣдн(и)нѡ и били прадѣдн⁴, а н(ы)нѣ кѡпил ѡремѣи Мѡргѡлецъ, съ кнѣгинѣ его, Кандакѣа, шт кнѣгинѣ ѡрѣшѡде, за всимъ десат талер(и) сребр(ъ)нихъ.

Тѣмъ радѣ, тихъ више писанихъ части за штнни шт село Пѣвшѣи и шт Дѣрмѣнѣи и шт Литѣни и тихъ виногради шт Котнаръ, шт Гор Пископ(а), како да сѣт, и шт Г(о)с(по)дств(а) Ми, слѡси наше, ѡремѣи Мѡргѡлецъ, и кнѣгини его, Кандакѣи, правѣи штн(и)ни, и дѣднни, и кѡпѣжни и ѡрик, им и дѣти нхъ, и шнѡчатомъ, и прѣшнѡчатомъ, и прѣщюрѣтомъ и въсемѡ родѡ им, кто сѣ им[и] избѣретъ наи ближнѣи, непорѡшѣнномѡ николиж(е), на вѣки вѣчнѣи.

И хотар тимъ више писанихъ части за штннѡ да ест им на части, како сѣ им избѣретъ, а шткѡ нинхъ сторонихъ да ест им по старими хотари, по кѡда изъ вѣка шживали.

И на то, ест вѣра нашего Г(о)с(по)дства [Ни], виш(е) писаннаго, мѡ, Ишъ Басилѣе воевода, и вѣра прѣвъзлюбленномѡ и ср(ъ)д(ъ)чномѡ с(ъ)на Г(о)с(по)дств(а) Ми, Иван воевода, и вѣра болѣри нашихъ: вѣра пана Савинъ Прѣжескѡ великаг(о) дворника <шт>⁶ Долѣни Зѣмли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолданъ великаг(о) дворника шт Бишнѣи Зѣмли, вѣра пана Гавриа гѣтмана⁶ <и> прѣкѡлаба Сѡчавскаг(о), вѣра пана Дѣмитрѡ Бѡхѡшѣ и пана Пѣтрашко Чоголѣ⁶, прѣкѡлаби Хотинскѣи, вѣра п(а)на Іѡнашко и ...⁹, прѣкѡлабовѣ Нѣмецкѣи, вѣра п(а)на Япостѡл Катарѣѡла постѣлника, вѣра п(а)на Глигорѣе ѡрѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Гѣвргѣе чашника, вѣра п(а)на Юраки вистѣрника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на Дѣмитрашко комиса и вѣра въсѣхъ болѣри нашихъ, великими и малими.

И по нашемъ животѣ, кто бѣдетъ г(о)сп(о)д(а)рѣ, шт дѣтихъ наше исли⁶ шт нашего рода, или пакъ бѣдъ ког(о) Б(о)гѣ избѣретъ г(о)сп(о)д(а)рѣ бити нашии Зѣмли, Мѡлдавскѡи, тотъ би емѡ не порѡшилъ наше потврѣжѣнѣи⁶ и ѡстроѣнѣи, нѣ абъ имъ дали и ѡкрѣпили, за что ест имъ правѣи штн(и)ни и кѡпѣжни.

И на бѡлшѣи⁴ крѣпѡст и потврѣжѣнѣи томѡ въсемѡ виш(е) писанномъ, велѣли есми нашемѡ вѣрномѡ и почитенномѡ болѣрин(ѡ), п(а)нѡ Пѣтрашко Башѡтѣ великомѡ логофѣт(ѡ), писатѣи и наше печатъ завѣзати къ семѡ истенномѡ листѡ нашемѡ.

Писалъ ѡрѡлѣнѡ, ѡ Исохъ, в(ъ) л(ѣ)то x зрмг, м(ѣ)с(а)ца март(ѣ), кѡ д(ъ)ни.

† Ишъ Басилѣе вшивѡда <m. p.>.

† Пѣтрашко Башѡт(ъ) велъ лѡг(о)ф(ѣ)т [и]¹⁰ с(а) искалъ m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Съи ѡрикъ ест ѡремѣи Мѡргѡлецъ на едни штн(и)ни ег(о) шт Пѣвшѣи(и) и шт Дѣрмѣнѣи(и) и шт Литѣни; <alta, din sec. XVIII>: Păușești; <și ultima, din prima jum. a sec. XIX>: Suret de la Vasili v(oie)v(o)d, din let 7143 <1635> mart(ie) 26 - întărire lui Irimia Murguleț pe Păușăști.

†¹ Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate slugi a noastre, Ieremia Murguleț, și cneaghinei lui, Candachiia, fiica lui Toader Dragotă fost mare vatah, le-am dat și le-am întărit, de la Noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și cedină și cumpărătură, din

ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut părinții lor⁵, Toader Dragotă, cu cneaghina lui, Nastea, de la Simion Moghilă voievod, jumătate de sat din Păușești, cu loc de mori în Pîrăul numit "al Carului", care este în ținutul Cîrligăturii, care, aceea, le-a fost lor cumpărătură de la monahul Ioan, fiul lui Pitic fost vornic, și de la unchiul lui, Dumitru, și de la sora lui, Nastasiia, copiii lui Gheorghie Pitic, pentru o sută și douăzeci de ughi galbeni, din dreptele lor privilegii de cumpărătură și de întărire, pe care le-au avut de la Alexandru voievod și de la Bogdan voievod. Pentru aceea, să le fie lor, și de la Noi, cu tot venitul.

Și de asemenea, le întărim lor și altă parte de ocină din același sat, din Păușești, a treia parte din jumătate de sat, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut tatăl lor, Toader Dragotă, de la Costantin Moghilă voievod, și din ispisocul de pîră și de ferie de la Moiseiu Moghilă voievod, care, această parte de ocină, a cumrat-o tatăl lor, Toader Dragotă, de la fratele lui, Lupul Dragotă, iar lui i-a fost cumpărătură de la Lupul Moga, pentru douăzeci și cinci de ughi galbeni.

Și de asemenea, altă parte din același sat, Păușești, a treia parte din aceeași jumătate de sat, din ispisocul de cumpărătură pe care îl au de la Bămovschi voievod, care, această parte de ocină, le este lor cumptură de la Stratul Bolea ceașnic, toată partea lui, care i se va alege, pentru șasezeci și șapte de taleri de argint, ca să le fie, de la Noi, cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea întărim slugii noastre, Eremia Murguleț, și cneaghinei lui, Candachia, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, jumătate din jumătate din satul Dărmănești, pe râul Suceava, cu jumătate de iaz și de moară, care aceasta, le este cumpărătură de la Vasilie și de la soția lui, Iftinca, pentru o sută și douăzeci de taleri numărați și pentru un cal, prețuit la patruzeci de taleri de argint.

Și la aceasta, de asemenea le întărim dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, o parte de ocină din satul Liténi, pe Șomuz, în ținutul Sucevei, a treia parte din tot satul, partea de sus, cu loc de iaz și de moară pe acest pîrîu, care aceea, le este cumpărătură de la Erina și de la sora ei, Ileana, și de la fratele lor, Gheorghie, fiii lui Mihălcea din Costești, din ispisocul de împărțeață pe care l-au avut de la Petru voievod, pentru o sută și cincizeci de ughi galbeni, ca să le fie lor, și de la Noi, cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea dăm și întărim două fălci de vie de la Cotnari, în Dealul Piscopului, care acele vie, le-au fost lor de moștenire și au fost vîndute, iar acum le-a cumrat Eremia Murguleț, cu cneaghina lui, Candachiia, de la cneaghina Orășoaie, pentru optzeci de taleri de argint.

Pentru aceea, aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Păușești și din Dărmănești și din Liténi și aceste vie de la Cotnari, din Dealul Piscopului să le fie, și de la Domnia Mea, slugii noastre, Ieremia Murguleț, și cneaghinei lui, Candachiia, drepte ocini, și dedini, și cumpărături și uric, lor și copiilor lor, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și la tot neamul lor, cine li se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părți de ocină să le fie pe părți, cum li se va alege, iar dinspre alte părți să le fie după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre [Mele], a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului și scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman <și>⁶ pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și a

panului Pătrașco Giogo<lea>⁶, pîrcălabi de Hotin, credința panului Ionașco și ...⁹, pîrcălabi de Neamț, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gligorie Urêche spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Iordachii vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întărirea și întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le sînt drepte ocini și cumpărături.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cînstitului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iași, în anul 7143 <1635>, luna martie, 26 zile.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]¹⁰ m-am iscălit m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este al lui Eremia Murguleț pe unele ocini ale lui din Păușești și din Dărmănești și din Liténi; <și alte două, ulterioare - v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Pecceți, nr. 168.

Orig., perg. (34,5 x 67 cm), pecete mare (diam. = 9,5 cm) atîmată (șnur de mătase roșie și albastră), cu emblema ștearsă și legenda: † Печат(ъ)¹¹ Іу Басманіе воєвода, в(о)жю милостию¹¹, <г(о)спода>¹² Зѣмли Молдавскої¹¹; в(ъ) л(ѣ)т(о)¹¹ 7143¹³. cu o trad. veche. (Pecetea lui Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, <domn>¹² al Țării Moldovei; în anul 7142 <1634>; cu o trad. veche

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/40 (foto., greu lizibilă); Pachet Costăchescu, nr. 11 (transcr.).

¹ Între brațele crucii: І(сѣс)с/ Х(рсто)с/иш/ка (Iisus Hristos biruitorul); atît crucea, cît și majuscula inițială, ornate.

² Aici și, descori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paicroc.

³ În loc de кто чѣсѣи (cine citind-...).

⁴ Așa în orig.

⁵ În loc de родителн нм (părinții ei); v. însă și mai jos: в(тъ)цѣ нх (părintele lor).

⁶ Omis.

⁷ Rupt.

⁸ În loc de дам <ем>8 (cu ем omis prin haplogie), "i-am dat"?

⁹ Loc alb; în doc. nr. 64, din 1635 (7143) martie 24, împreună cu Ionașco este menționat, în aceeași dregătorie, <Iurașco> Bașotă.

¹⁰ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

¹¹ ч și 4, м și и, precum și т și и, și а și в, în sfîrșit, а și т, în ligatură, litercle marcate deasupra reprezintă minuscule gravate în spațiile libere de peste / dintre celelalte grafeme.

¹² Stricat.

¹³ Similară în compoziție celei imprimată la 1635 martie 10 (v. doc. nr. 54), legenda acestei pecetei prezintă, totuși, cîteva particularități, care o recomandă ca provenind dintr-o altă matrice.

† Иѡ Баснаѣе воевода, Б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскон. Adecă au venit, înaintea Domnii Měl(e) și înaintea boiarilor Domniei Měl(e), sluga noastră, Ștefan de Mărgineni, de s-au pîrît de față, înaintea Noastră, cu ginere-său, Costantin, pentr-o bucată de loc ce s-au chemat mainte Trébeșul de Sus Rumănescu. Deci, Costantin au <z>¹is că cea bucată de loc ii <i>¹aste lui cumpărătură depreună cu socru-său, Ștefan, iar Ștefan au <a>²rătat înaintea Domni Méle ispisoace de la Radu voevod și de la alți domni, cum nu i-au fost l<ui>² cumpărătură acel loc, ce i-au fost despresurătură de la Alexandru Vod(ă), pentru căce au <fost în>²presurată de bărați de Bacău, și i-au fost lui direaptă moșie.

Deci Noi, vădzînd acéle de<rése>² de la Radul Vodă și de la Alecsandru Vod(ă) d<e>² despresărătură și urice de <întăritură, încă și de la N>²oi <am>² dat slugei noastre, lui Ștefan, să-ș(i) fie ocina și moșia. Și s-a înd<reptat Ștefan înain>²tea Noastră <ș>²i ș-au pus ferîia, iar Costantin au rămas din toată légea.

Ia<r pentru>² curături ce-au cumpărat Constantin pre hotariul lui Ștefan, să aibă a-i întoarce Șt<efan l>²ui Costantin.

Și mai mult să nu mai aibă el a mai pîrî pre Ștefan de-aceas<tă pîră ni>²ci dănăoară, în veci. И нн да с(ѣ) не вмишает.

<Пнс ѿ Пѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг>³ 7143/1635> <м>²арт(ѣ) кс <26>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)ъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Фочѣ <пнсал>.

<Pe verso-ul f. ă doua, o îns. din sec. XVIII>: † Ispisoc de la Vas(i)le Vodă, cum s-au pîrît Ștefan cu ginere-său, Costantin, pentru bucata ce de loc ce-au înpresurat-o bărații. 7142⁴<1634>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXCV/29.

Orig., hîrtie (29 x 20 cm), difolio, rupt și cu fragmente lipsă, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

Văleatul stabilit după logofeția lui Pătrașco Bașotă; însemnarea de pe verso nu poate fi luată în considerație ca atare, deoarece la 26 martie 1634 nu domnea încă Vasile Lupu, dar ea sugerează totuși că ultima cifră a văleatului nu putea fi decât 7 (3), ușor de confundat cu B (2).

¹ Omis, prin haplogologie.

² Rupt.

³ Completat parțial după îns. de pe verso; v. însă *datarea*.

⁴ Văleatul greșit; v. *datarea*.

... acel Zbera, căruia domnul Vasilie v(oie)vodu i-au dat [i-au dat] în stăpînire Balta Huțului, [moșie Pitiluşenii]¹, după cărțile domnului Vasili v(oie)vod, din anii 7143 <1635> februarie 28² și martie 26.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 380, f. 56 r.

¹ Precizarea rezumatorului.

² Cartea domnească cu această dată (v. doc. nr. 44), nu se referă la Balta Huțului, ci la satul Pitulușani, învecinat cu satul Popeni, între care, la 1824, se afla toponimul "Grunazul Zberii", invocat de rezumator ca un indiciu al locului unde s-ar fi putut afla balta în discuție.

75

1635 (7143) martie 26.

... ispisoc de la domnul Vasilie v(oie)vod, din anii 7143 <1635> mart(ie) 26, ... ¹; să adevăriează că Văcoteștii sînt scoși din hotarul satului Mînjăștii, care, măcar că nu arată cită parte, dar să înțālege că dintru început o siliște au fost numai a Mînjăștilor și, cînd s-au scos Văcoteștii din[di]ntr-acest hotar, atunci s-au despărțit parte lor și din sălește, numindu-să sat Văcoteștii ...².

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, p. 538-539.

Menș., într-o hotarnică din 1793 noiembrie 25, în Cond. Mitrop. Mold.

¹ În text, se face, în continuare, precizarea: "ce se află la med(elnicerul) Bosic".

² V. și doc. din 1628 decembrie 8 (*D.R.H.*, A, XIX, nr. 443, p. 607-608) și din 1634 septembrie 1 (*ibidem*, XXIII, nr. 251, p. 280-282), referitoare la aceeași siliște.

76

1635 (7143) martie 27, Iași.

† Бѣ има ѿ(тѣ)ца и С(ы)на и С(вѣ)таго Д(оу)ха, Троицѣ¹ с(вѣ)таа, єдиносѣннаа и нераздѣлимаа. Се аз, рабъ бл(а)д(ы)ки моєѣ, Г(оспод)ѣ Б(ог)ѣ и Сп(а)сѣ нашєѣ, І(сус)ѣ Х(рист)ѣ, и тр[р]оическїи² поклоник, м(и)л(о)стїю б(о)жїю, Мѣ, Іѡ Басилїє воевод(а), г(о)сп(о)д(а)р(ѣ) Земли Молдавскон³. Знаменито чиним ис⁴ сим листом нашим, въсѣмъ кто на немъ бѣзритъ или чточїи єго бслышитъ: ѡже⁵, бл(а)гословєнъ въсѣхъ прѣбл(а)гїи Б(о)гѣ, иж(є) въсїи бл(а)гостини, иж(є) избравши Мѣ изъ чрѣва м(а)т(є)ри моєѣ и дарова Мї Цар[с]ство и Воеводство Землимъ и, за прѣвѣсходоуши б(о)гатство своеѣ м(и)л(о)сти, пр(ѣ)сно бже бл(а)годарити с(а) Б(о)га подобаетъ с(а), ꙗко ѡтверзи Намъ двєри м(и)л(о)стїа своеѣ и свѣтъ развѣдѣ, и видѣхъ и познахъ ꙗко ника слава стоитъ на земли непрѣлажна или смър(ѣ)ти непричасна, нѣ ꙗко цвѣтъ бѣднєтъ и ꙗко сѣнъ мимо грѣдетъ и раздрѣшитъ са въсѣхъ чловѣкѣхъ.

Тѣмъже, бл(а)гословєнїемъ ѿ(тѣ)ца и съ поспєшенїемъ С(ы)на и съ дѣйствиємъ С(вѣ)т(а)го и животворѣщаго Д(оу)ха и съ бл(а)гословєнїемъ нашихъ чєтири с(вѣ)т(и)т(є)лы молдавскихъ: кѣр⁵ Барлаамъ архїєп(и)ск(о)пъ и митрополитъ Сѣчавскон, и⁵ кѣръ Митрофанъ єпископъ Романскон, и⁵ кѣръ Бзлогїє єпископъ Радовскихъ и⁵ кѣръ Гїѡргїє єпископъ Хѣшскїи, и⁵ съ хотєнїє въсєго нашего свѣѣта, болѣри нашихъ молдавскихъ, великихъ и малихъ, Г(о)сп(о)дствє(о) Мїи бж(и)л(о)срѣдихъ са, и дадохомъ, и пом(и)л(о)вахомъ и потєрвѣдїхомъ м(о)лєбникомъ нашимъ, єгѣмєнѣ въсємѣхъ сєборѣ ѡтъ с(вѣ)таа монастирѣ ѡтъ трѣгъ Иссскон, гдѣже єєст⁶ хрѣамъ С(вѣ)тѣи Савва ѿс(вѣ)щєнника, єже єєст⁶ мѣтохъ

до с(вѣ)таго и славнаго Іер(Ѹ)с(а)л(н)ма, до с(вѣ)таа монастыр нарицаема Лавра Белика и гдѣже <Ѹ>ст^б храм пакнж(Ѹ) С(вѣ)тѹн Сава, нх правѣи шти(н)ни, и дааніе и м(н)л(о)вааніе, село ГѸрѣницін, гдѣ бил Трѣг Сирѣци, по выше Ѹстїа Сѣрѣци, съ брѣда за малини Ѹ Прѣтѣ, и съ малини готовѣи и съ єдин бѣкатѣ земли шт хотар Ялвотѣшим, мѣсто за єдно село въ Ѹст Сѣрѣци, и съ волотами рибани и съ виноградї и съ вѣс приход, что Ѹ в(о)лост Кигѣчскомѣ, и тиж(Ѹ) село Дрѣжѣни, на рѣцѣ Прѣтѣ, и Бѣдѣшїи, и Фѣртешїи, и Блѣшиницин, въ томже в(о)лост Кигѣчскомѣ, и тиж(Ѹ) село Столинчѣни, на Грѣло, и съ мѣст(о) за стави, и Грѣло, и съ прикѣтким(н) своим(н), Стрончѣни и Блѣшинѣса, и дрѣгїи прикѣт, что с(а) именѣет Скѣмпїа, и село Шетрѣрѣни, что Ѹ волост Шѣсскон, и⁵ тиж(Ѹ) село Глицини, что Ѹ в(о)лост Сорѣсскон, что тѣх селове вѣше правѣи шти(н)ни и викѣплинѣ поконномѣ Ѹнакїе постѣлиника, на свон правѣи п(н)и(а)зи. Я потом, кѣ<г>да пристави с(а), дал и пом(н)л(о)вал тоа с(вѣ)таа монастыр съ тѣх селове и съ великое клѣтво а ни никто шт виѣци єго, ни шт племенници єго, да с(а) не Ѹмншаєт въ тїх селах.

Того⁷ радї, тѣх вѣсѣх выше писанинх селове, на имѣ: ГѸрѣницін, съ малини готови Ѹ Прѣтѣ, и тоа бѣкат за хотар шт хотар Ялвотѣшим, и съ волоти рибни и съ виноградї, и село Дрѣжѣни, и Бѣдѣшїи, и Фѣртешїи, и Блѣшиницин, что Ѹ волост Кигѣчскон, и село Столинчѣни, и съ прикѣтки своими, Стрончѣни и Блѣшинѣса и Скѣмпїа, и село Шетрѣрѣни, что Ѹ в(о)лост Шѣсскон, да єст, и шт Нас, с(вѣ)тѣи монастыр правѣи шти(н)ни, и даанїи, и м(н)л(о)ваанїе, и Ѹрик и потвѣрждѣнїе, съ вѣсѣми дохѣдами, непорѣшено николнж(Ѹ), на вѣки вѣчїи.

И⁵ хотар тим выш(Ѹ) писанинх селах да єст им хотар шт Ѹснх сторони по своими старими хотари, по кѣда из вѣки шживали.

И⁵ на то єст вѣра Нашєго Г(о)сп(о)дства, в(ы)ш(Ѹ) писаннаго, Мѹ, Іѹ Басилїе воевода, и⁸ вѣра прѣвѣзлѣблєна с(ы)на Г(о)сп(о)дства Мїи, Іѹан⁵ воевод(а)⁵, вѣра вѣр нашїх: вѣра⁹ п(а)на Савни Прѣжєскѣа великаго дворника Долинѣи Земли, вѣра⁹ п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Бишинѣи Земли, вѣра⁹ п(а)на Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкѣлабѣе Хотинскїи, вѣра⁹ п(а)на Юрашко Башотѣ¹⁰ прѣкѣлаб Нѣмецнїх, вѣра⁹ п(а)на Фѣртѣна¹¹ прѣкѣлабѣ Романскон, [вѣра⁹ п(а)на прѣкѣлабѣ Новоградскїи], вѣра⁹ п(а)на Гаврил хѣтман и прѣкѣлабѣ Сѣчавскон, вѣра⁹ п(а)на Япостол Катарциѣа постѣлиника, вѣра⁹ п(а)на Глигорїе Ърѣке спѣтарѣ, вѣра⁹ п(а)на Гѣѹргїе чашнїка, вѣра⁹ п(а)на Иѹраки вистѣринїка, вѣра⁹ п(а)на Грама столнїка, вѣра⁹ п(а)на Дѣмитрашко комїса и⁵ вѣра вѣси болѣри нашнх молдавскнх, великнх и малих.

И⁵ по нашим живѣте и г(о)сп(о)дствоваанїе, кто бѣдѣт г(о)сп(о)д(а)рѣ шт дѣтнх нашнх или шт нашего рода или пак бѣд ког(о) Б(о)гѣ⁵ нѣберет г(о)сп(о)д(а)рѣ бѣти нашєи Землє Молдавѣстѣи, тот бѹ не порѣшил нашего Ѹстроєнїе, нѣ ави дал и Ѹкрѣпил. Я кто с(а) покѣснт разорнтїи, тѣ да єст проклѣт и трѣклѣт шт Г(о)сп(о)д(а) Б(о)га⁵, сѣтворшаго н(Ѹ)бо и землє, и шт вѣсѣх с(вѣ)тѹх єж(Ѹ) Б(о)гѣ Ѹгоднѣше и да имает част съ Іѹдоѹ и съ трѣклѣтом Ірїа, въ бѣзконєчїїа вѣки и мѣки, амин.

И⁵ на болшии крѣпост и потвѣрждѣнїе томѣ вѣсемѣ више писаномѣ, велѣли єсми нашємѣ вѣрномѣ и почитєнномѣ болѣренѣ, панѣ Пѣтрашко Башотѣ великомѣ. логофѣт(Ѹ), писати и нашєи печат привѣзати кѣ семѣ истинномѣ листѣ нашємѣ.

Писал, Ѹ Іѹсох, Ѹнашко Мѣнїжѣ, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрмг март(її) ѣз д(ѣ)ни.

<Pe verso, o îns. din sec XIX>: Mo. 7. A domnului Vasile voevod, întăritoriu moșiilor Scumpie, Stolniceni și pe alte multe moși a mănăstirii Sf(întul) Sava, supusă Sfîntului Mormînt.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, Troiță¹ sfîntă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului meu, Domnul Dumnezeu și Mîntuitorul nostru, Isus Hristos, și închinător al Troiței, din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voevod, domn al Țării Moldovei³. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se: iată⁵, binecuvîntat întru toate fie preabunul Dumnezeu, care întru toate este binefăcător, care m-a scos din pîntecele mamei mele și mi-a dăruit Împărăția și Voievodatul Țării, și, pentru prisosul bogăției milei sale, se cuvine deci a binecuvînta întotdeauna pe Dumnezeu, că Ne-a deschis Nouă porțile milei sale și lumina înțelepciunii, și am văzut și am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pămînt neclintită și neatinsă de moarte, ci ca floarea se vestejește și trece pe dinainte ca o umbră și se nimicește fiecare om.

De aceea, cu binecuvîntarea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu lucrarea Sfîntului și de viață dătătorului Duh și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni: chir⁵ Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava, și⁵ chir Mitrofan episcop de Roman, și⁵ chir Evloghie episcop de Rădăuți și⁵ chir Ghiorghe episcop de Huși, și⁵ cu voia întregului nostru Sfat, al boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Domnia Mea m-am milostivit, și am dat, și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire din tîrgul Iașilor, unde este hramul Sfîntul Sava Sfîntitul, care este metoh la sfîntul și slăvitul Ierusalim, la sfînta mănăstire care se cheamă Lavra cea Mare și unde iarăși este hramul Sfîntul Sava, dreptele lor ocini, și danie și miluire, satul Gurbăneștii, unde a fost Tîrgul Sărății¹², mai sus de gura Sărății¹², cu vad de mori la Prut, și cu mori gata și cu o bucată de pămînt din hotarul Alboteștilor, loc pentru un sat la gura Sărății¹², și cu bălți de pește și cu vii și cu tot venitul, care este în ținutul Chigheciului, și de asemenea satul Drujéni, pe riul Prut, și Budeștii, și Furteștii, și Vlășineștii, în același ținut al Chigheciului, și de asemenea satul Stolnicénii, pe Gîrlă, și cu loc de iazuri, și Gîrla, și cu pricaturile sale, Stroicénii și Vlășineasa, și alt pricut, care se numește Scumpiia, și satul Șetrărénii, care este în ținutul Iașilor, și⁵ de asemenea satul Gligénii, care este în ținutul Sorociei, care, acele sate, fuseseră drepte ocini și cumpărătură a răposatului Enachie postelnic, pe banii lui drepti. Iar după aceea, cînd a murit, a dat și a miluit acea sfîntă mănăstire cu acele sate și cu mare blestem și nici unul dintre nepoții lui, nici din neamul lui, să nu se amestece în aceste sate.

Pentru¹³ aceea, toate acele mai sus-scrise sate, anume: Gurbăneștii, cu mori gata la Prut, și acea bucată de hotar din hotarul Alboteștilor, și cu bălți de pește și cu vii, și satul Drujénii, și Budeștii, și Furteștii, și Vlășineștii, care sînt în ținutul Chigheciului, și satul Stolnicénii, și cu pricaturile sale, Stroicénii și Vlășineasa și Scumpiia, și satul Șetrărénii, care sînt în ținutul Iașilor, să fie, și de la Noi, sfintei mănăstiri drepte ocini, și danii, și miluire, și uric și întărire, cu toate veniturile, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar⁵ hotarul acelor sate mai sus-scrise să le fie lor hotarul din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar⁵ la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voevod, și⁹ credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan⁵ voevod⁵, credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Dumitru

Buhuș și a lui Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Iurașco Bașotă¹¹ pîrcălab de Neamț, credința panului Furtuna¹² pîrcălab de Roman, [credința panului pîrcălab de Cetatea Nouă], credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gligorie Uréche spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Iordachi vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis și⁵ credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar⁵ după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu⁵ să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească întocmirea noastră, ci să dea și să întărească. Iar cine s-ar încumeta să strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de Domnul⁵ Dumnezeu⁵, făcătorul cerului și al pămîntului, și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacul și chinurile cele fără de sfîrșit, amin.

Iar⁵ pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iași, Onașco Mînjea, în anul 7143 <1635> martie, 27 zile.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav.>

Muz. Naț. de Ist., Fond. Muz. Lit. Rom., 2916/95 (Inv. general nr. 15. 353).

Orig., perg (58 x 37 cm), pecete mare atîrnată (șnur de mătase roșie), parțial stricată, dar cu emblema clară (v. *descr.* la doc. nr. 54).

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 684 v. - 685 (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/41 a, b (foto., după orig.) și c, d (după pecete).

EDIȚII: Murzakievici, *Gramotî*, III, nr. XIII, p. 261-263 (text slav, cu caractere rus.); Mihailovici, *Doc. Constantinopol*, nr. 25, p. 39-40 (trad.);

Catalog, II, p. 226-227, nr. 1073 (rez., după ms. nr. 628).

¹ De la început pînă aici, scris cu chinovar.

² În loc de *тp[р]оническѣи*.

³ De la *м(и)л(о)стѣю* (din mila) pînă aici, scris cu chinovar.

⁴ Aici și descori în continuare, după consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

⁵ Scris cu chinovar.

⁶ *ѣ*, omis, prin haplogie.

⁷ *т*, scris cu chinovar.

⁸ De la *мѣи* (noi) pînă aici, scris cu chinovar.

⁹ *ѣ*, scris cu chinovar.

¹⁰ În doc. nr. 78, din aceeași zi, ca pîrcălab de Neamț este indicat *Николаци* (Nicolachi).

¹¹ În doc. nr. 78, din aceeași zi, ca pîrcălab de Roman este indicat *Ончул* (Onciul).

¹² În text slav., românism: *Съръци*; v. însă, mi sus, gr.: *Сирѣци* ...

¹³ V. nota de la text. slav.

Suret de pe uricu sirbescu de la Vasilie v(oi)e vod, din leat 7143 <1635> mart(ie) 27.

Cu mila lui D(u)mnezeu, Noi, Vasilie v(oi)e vod, d(o)mn Țării Moldaviei. Facem știre, cu această a noastră carte, tuturor cine va căuta spre dînsa sau cetindu-să va auzi, că acestui adevărat boeriul nostru, Gheorghie Arapul biv sulger, i-am dat și i-am întărit de la Noi, în pămîntul¹ nostru, a Moldaviei, a lui drepte ocine, i danii și miluiri, din dresuri de miluiri și de întărituri de la Radul v(oi)e vod, i Gașpar v(oi)e vod, i Gașpar² Ilieș v(oi)e vod și Ștefan Tomșa v(oi)e vod, un sat, anume Sacalișăștii, de pe pîrîul Topolița, ce esti în ț(i)n(u)t(ul) Neamțului, cu moară și cu tot venitul, care, acela loc, au fost drept domnesc, ascultătoriu de ocolul tîrgului¹ Neamțul, și îi esti lui danie și miluire de la cei dintîi domni, ce au fost înaintea Noastră, pentru a lui dreaptă credincioasă slujbă. Drept acéia, ca să-i fie lui, și de la Noi, cu tot venitul.

Și, pentru acéia, tij dăm și întărim lui giumątate din sus din satul din Căcăceni, pe apa Cracovii³, cu moară [de] pe apa acéia, într-acelaș(i) ț(i)n(u)t, care, acela sat, iarăș(i) au fost drept domnesc, ascultătoriu de ocolul tîrgului¹ Pietrii, și îi esti lui danii și miluire de la Barnoschie v(oi)e vod.

Și, pentru acéia, tij întărim lui niște părți de moșii din satul Mărișăștii, partea din sus, despre casa popii Haraga, cu iaz, și cu loc de moară, și cu curătură, și cu livezi și cu finaț, care, acéle părți de moșii, îi sînt lui de cumpărătură de la Dédiul din tîrgul¹ Iașii, ce au fost pîrcălab de Neamțu, drept una sută nouăzăci taleri de argint, iar lui i-au fost cumpărătură de la Grigorie și frate-său, Orășâl, și de la Pavel, frate-său, și de la Hăcimunda⁴.

Și tij, altă parte dintr-acela sat, Mărișăștii, care⁵, acea parte de moșie, i-au fost lui cumpărătură de la Nestor din Mărișăști, drept un cal, toată partea lui, ce să alége.

Și iarăși întărim lui o parte de moșie din satul Dumeștii, din ispisoc de cumpărătură ce au avut de la Bărnoschi⁴ v(oi)e vod, care, acéia parte de moșie, ș-au cumpărat(o) el de la Ioana și fiu⁶ săi, fata Cozmii, nepoata Durnii, drept douăzăci și cinci taleri de argint; care acea moșie esti la un loc cu Lazar.

Și iarăși, altă parte dintr-același sat, din Dumești, un loc de casă, i de arături, și din finaț¹ și cu livezi în sat și în Craești, care, acel loc de casă, ș-au cumpărat el de la Maxim și de la frate-său, Larion, ficiorii lui Vasile, drept șasăsprăzăce taleri, dar lor le-au fost cumpărătură de la Toader, sin Ștefan Cîrlig¹.

Și iarăș(i), altă parte de moșie dintr-acelaș(i) sat, din Dumești, care, aceeaș(i), ș-au cumpărat-o el de la Marie și soru-sa, Marta, și fratele lor, Romașco, și Iacov, ficiorii lui Știful, și frate-său, Ionașco Buzea, drept zăce zloț(i) bătut(i).

Și iarăș(i), altă parte dintr-acelaș(i) sat, din Dumești, din ispisoc de la Barnovschie v(oi)e vod, cu patru curături, cu loc de prisacă, care acéia ș-au cumpărat-o el de la Vlasie, drept doisprăzăce galbini buni, dar⁷ lui i-au fost cumpărătură de la Varvara, fata lui Drăgan, și altă parte, de la Robul Bobotă, sin Drăgan.

Și tij, o arătură dintr-acel sat, ce ș-au cumpărat de la Lupul Vărzariu și feciorii lui, drept un galbăn bun.

Și iarăși întărim lui niște părți de moșii din satul Mănăileștii, dintr-acelaș(i) ispisoc de la Barnovschie v(oi)e vod, două părți, din partea Drăghinii, cît¹ s-a alége din a tree parte, din țarină și din zăpodii, care, aceeaș(i), au cumpărat(o) de la Lupul Vărzariu vornic și fâmeia lui, Gaftona, și feciorii lor, drept zăce galbini buni.

Și tij, o arătură dintr-acela sat, Mănăileștii, care, acéia, tij au cumpărat de la Lupul Vărzariu vornic, drept un galbin bun.

Și tij, două arături dintr-acela sat, care, acele, ș-au cumpărat de la Grigorii și sora lui, Florica, fiei⁶ Lupului vornic, drept doi lei bătuț(i).

Și tij, altă parte dintr-acela sat, din a șasa parte a treia parte, cu finaț¹, și cu livezi în țarină și cu arături, care, acéia, ș-au cumpărat-o el de la Nastasiia și Antimiia și de la Ioana, fetele Irinii, nepoatele Nechitii, drept doisprăzăce galbini buni.

Și altă parte dintr-acelaș(i) sat, Mănăileștii, care, acéiaș(i), ș-au cumpărat-o el de la Lupul, sin Ilie, și fiei⁶ lui, i frații lui și surorile lui, drept douăzeci și cinci taleri, bani buni.

Și tij, altă parte dintr-acela sat, giuătate din parte lui Parel⁸ visternicelul, care, acéia, ș-au cumpărat-o el de la Iacob diaconul, sin popa Savii, drept cincizăci taleri de argint.

Și, pentru acéia, tij întărim lui giuătate din satul Petreștii și cu giuătate de moară, din ispisocul de cumpărătură de la Barnovschie v(oie)vod, care, acéia giuătate de sat, îi este cumpărătură de la Toader Moțoc și de la frate-său, Nechita, feciorii lui Moțoc vornic, drept doisprăzăce galbini, bani buni, și un cal <ce>⁸ au prețluit drept patruzeci taleri de argint.

Și, pentru acéia, tij întărim lui a lui dreaptă ocină și schimbătură, din a trie parte din satul Costéni a treia parte, cu loc de moară și cu tot venitul, care, acea parte de moșie din Costéni, au fost dreaptă cumpărătură lui Dimitrașcu Ștefan vel log(o)f(ă)t de la Grigorce și soru-sa, Marta, și frații lor, Larion i Maxim, feciorii lui Vasile, nepoții Nastasiei, și de la vărul lor, Costandin, și soru-sa, Dochifa, fiei⁶ lui Ion, din ispisoc de giudecată și de ferii ce au avut de la Costandin v(oie)vod, drept două sute taleri de argint. Și, după acéia, au schimbat cu boeriul nostru de sus-scris, Gheorghie Arapul biv sulgeriu, și au dat lui, schimbă pentru schimb, altă parte de moșie a lui, din satul Bucileștii, care, acéia, i-au fost lui cumpărătură de la Condre și de la frate-său i surorile lor, fiii lui Borce vist(ernicel), drept ...¹⁰ taleri bătuț(i).

Și, pentru acéia, tij îi întărim lui niște părți din satul Mogoșăștii, dintr-acela<și>⁹ țin(u)t, din ispisocul de cumpărătură ce au avut de la Moisi Movila v(oie)vod, care, acele părți de moșie, au fost cumpărătură giupînesii¹ lui, Vist(a)¹¹, una parte de moșie de la Zaharie și de la frate-său, Irimie, i Simion i Condre, și de la sora lor, Tudora, toț(i) nepoț(i) Danciului, din giuătate de sat a patra parte, ce să numește parte Mînzăștilor¹, și o moară pe gîrla¹ Bistriții, ce ș-au fost cumpărat Toader, fiul lui Beldeman log(o)f(ă)t, și după acéia au vîndut¹ giupînului¹² Vist(a)¹¹.

Și tij, altă parte de moșie, ce au cumpărat giupînul¹² Vist(a)¹¹ ...¹³, dintr-acelaș(i) sat Mogoșăștii, ...¹⁰ de la Crețul, i Gavriil, ...¹⁰, i Ștefan i Bejan, fiii Măriuții, ...¹⁴.

Și iarăș(i) întărim lui niște părți de moșii din satul Mărašăștii și din satul Sîrbii¹, două locuri de casă, un loc de casă din Mogoșăștii¹⁵, iar alt loc din Sirbi, cu loc de prisacă la Mărašăști, și cu livadă și cu arături arate, o săpătură lîngă Léciul, o săpătură în sus, o săpătură despre Făurei, două botăi în Funduri, la Mărašăști, un botăiu în finaț¹, un botăiu în rîndul¹ Tulțoae¹⁶, ce au dat lui acele părți de sus scrisă Grigorie, sin Toader Buga, i Ioana și muma eii⁶, Ioana, a eii⁶ dreaptă ocină și cumpărătură, ce au cumpărat Toader Buga de la Vasile Țiganul, sin Ioan Țiganul: un loc de casă din Mărašăști și un botăi în finaț¹, un botăiu în rîndul¹ Tulțoae¹⁶, o arătură¹⁷ pentru casa lui Galer, o arătură¹⁷ la Glod și altă parte pe drumul Făurei¹⁸, fiindcă au dat numitul de sus, Gheorghic sulgeriul, un cal bun și l-au plătit pe Grigorie de la pîrcălabii¹ de Neamțu, ca să-i fie lui, și de la Noi, cu tot venitul.

Și iarăș(i) întărim lui o prisacă dintr-aceiaș(i) sat, Mogoșăstii, care, acéia, ș-au cumpărat-o el de la rugătorii noștri de la călugării de la mănăstirea Pangaran(i)¹⁹, drept patruzăci taleri, bani buni, iar lor au fost cumpăratură de la Maxim Crețul din Mogoșăști.

Și, pentru acéia, iarăș(i) dăm și întărim lui două fâlcii de vii de la Cotnariu, din Dealul Mîndru¹, cu pivnițele de piatră și cu crama, care, acéle vii cu crame și cu pivniță de piatră, îi sînt cumpăratură de la Simion birariu sin Bietii birariu, drept cinci sute zloț(i) bătuț(i).

Și iarăș(i), alte două fâlcii de vie de la Cotnariu, din Dealul Pescop, care, acéle două fâlcii, ș-au cumpărat de la Ilie, brat lui Hasan Cilibi, ce vinde coberții fără preț în Țarigrad, drept două sute zloți bătuț(i); care, acéle vii, iarăș(i) au fost a lui Simion, sin Bietii arman, și au fost datoriu cu o mie lei bătuț(i) lui Hasan Cilibi, și, pentru acea datorie, i-au vîndut lui acéle vii.

Drept acéia, toate acele de sus scrisă părți de moșii și viile acele de la Cotnariu ca să fie, și de la Noi, boerului nostru celui mai sus arătat, Gheorghie Arapul biv sulgeriu, lui și fiilor lui, și nepoților, i strănepoților, și <răs>⁹ strănepoților și la tot neamu lui, cine să va alége mai de aproape, neclătit nici odinioară, în veci de veci.

Iar hotarul acelor părți de moșii să fie pe părți, precum să va alége, dar despre alte părți să fie după hotarale vechii, pre unde au apucat di-nceput.

Și spre aceasta esti credința Domniei Méle de sus scrisă, Noi, Vasîlie v(oie)vod, și credința preaiubit fiu a Domniei Méle, Ioan v(oie)vod, și credința a boerilor noștri: credința giupînului¹ Savin vel vor(ni)c de Țara de Gios, și credința giupînului¹ Dimitrașcu Șoldan vel vor(ni)c de Țara de Sus, i credința giupînului¹ Gavriil hat(man) și pîrcălab¹ de Suceavă, i credința giupînului¹ Dimitru i Pătrașc(u) Ciugole, pîrcălabi¹ de Hotin, i credința giupînului¹ Iurașcu pîrcălab¹ de Neamțu, și Furtuna pîrcălab¹ de Roman²⁰, și credința tuturor boerilor noștri a Moldaviei, mari și mici.

Dar după viața noastră, cine va fi domn, din fiei⁶ noștri ori din neamul nostru, sau ori pe cine va alége D(u)mnezeu a fi domn în pămîntul¹ nostru a Moldaviei, acela să nu strice¹ a noastră danie și miluire, ci mai ales să-i întărească, fiindcă Noi i-am dat și i-am întărit pentru că-i sînt drepte a lui ocini și cumpărături, pe dreptii banii săi.

Și, spre mai mare tărie și întăritura, am poroncit cinst(it) și credincios boerului nostru, giupînului¹ Pătrașcu Bașută vel log(o)f(ă)t, să scrie și să lège pecéte la această adevărată a noastră carte.

Au scris Borîleanul, în Iaș(i), la anul 7143 <1635> martie 27.

Иъ Басилѣе в(вн)вѣдѣ.

[Locul pecetii gospod]. ²¹

S-au tălmăcit de către Andreiu tălmăciul căp(i)t(an); 1794 iulie 10.

De la isprăv(ni)ci(a) ț(i)n(u)t(ului) Sucevii.

Copia aceasta, posleduindu-să din cuvînt în cuvînt cu ce adevărată tălmăcire, iscălită de Andreiu tălmăciul, de fați fiind și cel adevărat or(i)gliinal sîrbesc, care să află la Mariia, soția lui Ioniți Arapul, și fiind întocma, s-au încredințat și de către noi; <1>816 fev(ruarie) 7.

<În continuare, îns.>: Pe moșia Sîrbii, din țin(u)t(ul) Ncamțului; <1>816 iuni 2.

Arlh. St. București, M-rea Rîșca, VI/3.

Copie după trad.

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 226, nr. 1072 (rez. dezvoltat).

¹ "i", redat prin ж.

² Greșit, în loc de: "Alexandru".

³ Forma genitivală slavonă, pentru: "Cracăului".

⁴ "ă"/primul "ă", redat prin ж.

⁵ "e", redat prin ѣ.

⁶ Așa în copie.

⁷ Cuvînt repetat la începutul p. urm.

⁸ Greșit, pentru: "Pavel".

⁹ Omis.

¹⁰ Loc alb în copie.

¹¹ Textul nu poate fi întregit: "vist(iernic)", deoarece, în acest caz, în afară de nefirescul expresiei, întregul paragraf ar fi lipsit de înțeles. Probabil, în orig. a fost scris numele soției lui Gheorghe Arapul sulger: "Nasta"/"Nastasia" (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 385; *D.R.H.*, A, XXII, nr. 104, p. 116).

¹² Greșit, după sens, în loc de: "giupînesii" (v. n. 11).

¹³ După prescurtarea "vist. ", urmează un loc alb, ceea ce confirmă lectura greșită a textului slavon (v. n. 11), care, aici, putea avea chiar forma lungă a numelui: "Nastasia".

¹⁴ Urmează două rînduri libere, cu menț. traducătorului: "Aceste două rînduri nu să cunosc cuvintele".

¹⁵ Mai jos, locul de casă este indicat ca fiind din "Mărășăști".

¹⁶ Probabil greșit, în loc de: "Țudcoae", "d" putîndu-se confunda, în scrisul slavon, cu "l" (А-А), iar "c" reprezentînd consoana de la nominativ a numelui: "Țudco", pe care textul original l-a redat, desigur, în genitiv: "Țudѣи", conform alternanței specifice slavonei: ж/ч/ц.

¹⁷ Mai sus, pentru "arătura", se folosește termenul "săpătura".

¹⁸ Mai sus, cele trei "arături"/"săpături", evident aceleași, au elemente de identificare deosebite: la primele două indiciile par complementare, deși la ultima ar putea fi vorba și de o greșală: ѡ рор ("în sus"), citit ѡ Глод ("la Glod"), sau invers; la cea de a treia se adaugă o precizare, "despre Făurei" devenind "pe drumul Făurei"-lor.

¹⁹ Greșit, pentru: "Pangarați".

²⁰ În copie urmează două rînduri libere.

²¹ Menț. copistului, scrisă într-un cerc reprezentînd o pecete de mărime mijlocie.

78

1635 (7143) martie 27, Iași.

† <М>¹(и)л(о)стїю б(о)жїю, Мъ, Иѡ Басн²ліе воевода³, г(о)сп(о)д(а)рь
Земли Молдавской. Знаменото⁴ чиним ис снм листом нашѣм, въсѣм кто на
н(ь)⁵ възрит или чѣтъщи[м]⁴ его обслишит⁶, аж(ѣ) тот⁷ истинїи вѣрнїи
болѣринѣ наши, Пѣтрашко Чоголѣ прѣкълѣ Хотинскомѣ, слѣжил иншых
прѣжде Нас бывших г(о)сп(о)д(а)рех, а д(ь)нис слѣжил и Нам право и вѣрною
слѣжею. Тѣм Мъ, видѣвши его права и вѣрнаа слѣжею до Нас, жаловали
есми его военою наши м(и)л(о)сти, дали и м(и)ловали и потвѣрдили есми емѣ,
шт Нас, ѡ наше Земли Молдавской, его правїи штн(и)ни и даанїе, шт исписок
за даанїе и м(и)ловаанїе шт Мвнсею⁸ Могил воевода, едно село, на имѣ
Беликїи Хвдеши, что ѡ волост Дорохоюскомѣ, на Башевѣ, съ бродове за млинѣ
и съ мѣсто за ставн ѡ Башовѣ, что тот село ввѣше за дѣдннѣ Мѡйсн
воевода и м(и)ловали емѣ, <съ>² тот село, из привилїа за потвѣржденїе что
имал дѣд его, Дѣмитр³ Мовила, с(ы)нѣ Бѣскан Могилница бѣв прѣкълѣв,

внѣкъ Ицко Хѣдич, прѣшнѣкъ Пѣтрѣ Хѣдич, шт Стараго Илѣаш воевода и шт Стараго Стефан воевода. Потом, имал тѣж, радѣ сего село, съ болѣринѣ наши, Нѣнюл дворник, прѣд Моиси Могила воевода, за что было дал тот село Илѣандарѣ Илѣаш воевода Нѣнюлови дворник, а потом възѣл Моиси воевода тот село възпѣт и м(и)ловал на болѣринѣ наши, Чоголѣ бывшеш логѣет, заниж(е)⁴ было томѣ г(о)сп(о)д(а)рѣ права дѣданинѣ. И потом, не възхотѣл Моиси воевода вставити на Нѣнюл дворник въ сѣе радѣ того село, что възѣли емѣ, нѣ дал емѣ дрѣгю село, на имѣ Р[р]ѣдѣл, что ѣ в(о)лост Тотрѣшскомѣ, въ мѣсто Хѣдешим. Тѣм ради, да ест емѣ съ вѣсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(и)⁷ и потвѣрдили есми емѣ дрѣгю село, на имѣ Мѣтеуцѣи, что ѣ в(о)лост Сороцкою, над Нистрѣ, шт тогож(е) исписок шт Моѣси воевода, что того село, Мѣтеуцѣи, пакиже было за дѣданинѣ Моѣси воевода и дал емѣ съ привилію что имал прѣдѣд егѣ шт Илѣе воевода и шт брат его, Стефан воевода. Тѣм ради, да ест емѣ съ вѣсем доходом.

И ш том, тиж(е) дал(и) и потвѣр²дѣл(и) есми емѣ шестѣ⁹ фалчи за виногради Ш[т] Шѣрѣ, что Ш Гор г(о)сп(о)д(и)нѣ, съ пол¹⁰ село что ѣ тот Гор Г(о)сп(о)д(и)нѣ, пакиж(е) шт исписок что имал шт Моиси воевода, что тоѣ половина¹¹ село и тотѣ шестѣ⁹ фалчи за виноградѣ ѣ Гор Г(о)сп(о)д(и)нѣ, Ш Шѣрѣ, что с(ѣ) зовет Клино Солѣнец, дал и миловал емѣ ради его права и вѣрна слѣжеѣ; дрѣгю, за что дал емѣ три сто талери битѣ въ трѣба земском, гдѣ бил тѣготна. Тѣм ради, да ест емѣ съ вѣсем доходом.

И ш том, тиж(е) даем и потвѣждаем емѣ и шѣренѣ его, Симишн Цѣра бив дворник, шт ис[с]писок пакиж(е) за м(и)лованіе шт Моиси Могила(а) воевода, едно село, на имѣ Скѣбенцѣи, что тоѣ село бывше право г(о)сп(о)д(а)рѣско, прислѣшно къ школ трѣг Хрѣловѣ. Тѣм ради, како да естѣ им съ вѣсем доходом.

И ш том, тиж(е) дал(и)⁷ и потвѣрдили есми болѣрин(ѣ)⁷ нашим(ѣ), Пѣтрашко Чоголи прѣкѣлаб, и кнѣгини его, Марїа, едно село, на имѣ Костецѣи, под Козанчѣ, съ мѣсто за мленѣ, на рѣца Сижїю, что ѣ в(о)лост Хрѣлѣвскомѣ, что тот село бивше право г(о)сп(о)д(а)рѣско, прислѣшно къ школ трѣг Ботѣшани, и бил Г(о)сп(о)дств(а) Ми даданіе шт Барноски воевода, а съда Г(о)сп(о)дств(о) Ми дадохом им и миловахѣм им, како да ест им съ вѣсем доходом.

И [въ] тиж(е), дали и миловали на фини⁴ наши выши писанни съ нѣких виногради шт Котнари, шт Гор ...¹, что тотѣ виногради било праваа кѣпежна Господства Ми шт Бенкѣлец шт трѣг Сѣчавскомѣ, ради ...¹ ѣги.

И тиж(е), даемѣ и м(и)ловали есмы имѣ¹² и два сълаше за цигани, на имѣ ...², съ жена его и дѣти их, имѣ циганѣл ...¹, и такожди ...¹, съ жена и дѣтим их. И ш том, тиж(е) дал(и)⁷ и потвѣрдили есми болѣрин(ѣ) нашѣм(ѣ), Пѣтрашко Чоголѣ прѣкѣлаб, шт исписок за даданіе и м(и)лованіе шт Моиси воевода, нѣки сълаше за холопи цигани, на имѣ¹³ Шѣрѣжїе, съ брат его, Хианп Хѣцуцѣю, съ жена и дѣтим их, и Дѣмїѣан, съ брат(и) его, Бѣсѣ и Бѣнѣл, съ жена и дѣтим их, и Глигорїе, с(ѣ)нѣ Татѣл, съ жен(а) и дѣти их, и Сава, съ жен(а) и дѣти их, и ..., <съ>¹⁴ жена <и дѣти их>¹⁵, и Дѣмитрѣ Яцѣре злѣтар, съ жена и дѣти их, и Гаври¹⁶ Гѣрѣ-Гата, съ жена и дѣти их, <и> ...¹⁷, и Фѣдорашко, съ Ивнашко, съ Шефан и Гѣрѣ-Гата, съ жена и дѣти их.

Тотѣ вѣсѣ по¹⁸ редѣ, вѣсѣ выше писанни селове и виногради и холопи цигани да естѣ им и чадом их, и шночатом, и прѣшнѣчѣтом их, и пращѣрѣтом и вѣсем рѣд их, кто с(ѣ) избѣрит нан ближнїи.

И хотар тѣхъ селовеъ вѣше писанни да естъ имъ по своимъ старамъ хотари, по кѣда изъ вѣка живали.

И на то естъ вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, вѣше писанаго, Мы, Ивъ Басилѣе воевод(а)³, и прѣвѣзлюбленнаго сына Г(о)сп(о)дств(а)² Ми, Ивнъ воевода¹⁹, и вѣра боюри наши: вѣра пана Савинъ Прѣжескѣл вѣл дворникъ <Долнѣи Зѣмли>², вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан вѣл дворникъ Бишнѣи Зѣмли, вѣра пана Гаврилъ хѣтманъ и прѣкълабъ Сѣчавскѣи, вѣра панна Дѣминстрѣ² Бѣхѣш и сего вѣше писаннаго Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкълабъ Хотинскѣи, вѣра пана Николаки прѣкълабъ Нѣмецкѣи, вѣра пана Ёнчюл прѣкълабъ [прѣкълабъ] Романскѣи, вѣра пана Ёпостолъ Катарѣи вѣл постѣлникъ, вѣра пана Глигорашко Зрѣке вѣл спѣтаръ, вѣра пана Гиургѣ вѣл чашникъ, вѣра пана Ёурдаки вѣл вистѣрникъ, вѣра пана Грама столникъ, вѣра пана Д(ѣ)митрашко вѣл комисъ и вѣра вѣси боиръ нашихъ, великихъ и малихъ.

И по нашег(о) животѣ и г(о)сп(о)дств(а), кто бѣдетъ г(о)сп(о)д(а)ръ, ѡтъ дѣти нашихъ или ѡтъ нашег(о) рода или пакъ кого Б(о)гѣ избѣритъ г(о)сп(о)д(а)ри быти ѡ насѣи землѣ, Молдавскѣи, тотъ бѣ емѣ не порѣшилъ наши даданіе и м(и)лованіе, нѣ намъ пач(ѣ) да имаетъ имъ ѡкрѣпите, заниж(ѣ)⁴ естъ емѣ права даданіе и м(и)л(о)ваніе и ѡкрѣплѣніе.

И на бѣлаши вѣра и потвѣрженіе тому вѣси вѣше [вѣше] писани, <вѣлѣли есми>² нашеи вѣрнѣи и почитѣннѣи болѣрин(ѣ), Пѣтрашко Башот(ѣ), писати и наш(ѣ) печатъ привѣзати къ семѣ истиннѣи лист(ѣ) нашеи.

Писалъ Ивнъ Фочѣ, ѡ Ис, в(ѣ)л(ѣ)то хрѣмъ мар(тѣи) кѣ²⁰.

Ивъ Басилѣе воевода <m. p.>.

†¹ Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Va<si>²lie voievod³, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin, a slujit altor domni care au fost înainte de Noi, iar astăzi ne-a slujit și Nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceea, Noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și miluit și întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreptele lui ocini și danie, din ispisocul de danie și miluire de la Moiseiu⁸ Moghila voievod, un sat, anume Hudeștii Mari, care este în ținutul Dorohoiului, pe Bașeu, cu vaduri de moară și cu loc de iaz în Bașeu, care, acest sat, a fost de moștenire lui Moise voievod, și l-a miluit <cu>² acest sat, din privilegiul de întărire pe care l-a avut bunicul lui, Dumitru Movilă, fiul lui Văscan Moghilița fost pîrcălab, nepotul lui Iașco Hudici, strănepotul lui Pătru Hudici, de la Iliș voievod cel Bătrîn și de la Ștefan voievod cel Bătrîn. După aceea, a avut pîră, pentru acest sat, cu boierul nostru, Neaniul vornic, înaintea lui Moise Moghilă voievod, pentru că a fost dat acest sat de Alexandru Iliș voievod lui Neaniul vornic, și după aceea a luat Moisi voievod acest sat înapoi și a miluit pe boierul nostru, Ciogolea fost logofăt, pentru că a fost acestui domn dreaptă dedină. Și după aceea, nu a vrut Moisi voievod să lase pe Neaniul vornic în pagubă pentru acest sat, pe care i-a luat, ci i-a dat în locul Hudeștilor alt sat, anume R[r]édiul, care este în ținutul Totrușului. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit alt sat, anume Măteuții, care este în ținutul Sorociei, deasupra Nistrului, din același ispisoc de la Moisi voievod, care, acest sat, Măteuții, iarăși a fost de moștenire lui Moisi voievod și i l-a dat cu privilegiul pe care l-a avut străbunul lui de la Ilie voievod și de la fratele lui, Ștefan voievod. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit șase⁹ fălci de vie La Șură, care este în Dealul Domnesc, cu jumătate¹⁰ de sat care este în acest Deal Domnesc, iarăși din ispisocul pe care l-a avut de la Moisi voievod, care, această jumătate¹¹ de sat și aceste șase⁹ fălci de vie din Dealul Domnesc, La Șură, care se cheamă Clinul Solunețului, i le-a dat și l-a miluit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă; alta, pentru că i-a dat trei sute de taleri bătuți în treaba țării, unde a fost nevoie. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea îi dăm și îi întărim lui și cumnatului său, Simion Țîra fost vornic, din ispisocul iarăși de miluire de la Moisi Moghilă voievod, un sat, anume Scubenții, care, acest sat, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Hîrlău. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea am dat și am întărit boierului nostru, Pătrașco Ciogolea pîrcălab, și cneaghinei lui, Maria, un sat, anume Costeștii, sub Cozance, cu loc de moară pe riul Jijia, care este în ținutul Hîrlău, care, acest sat, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Botășani, și a fost Domniei Mele danie de la Barnoschi voievod, iar acum Domnia Mea le-am dat și i-am miluit ca să le fie cu tot venitul.

Și de asemenea, le-am dat și i-am miluit pe finii⁴ noștri mai sus-scriși cu niște vii, de la Cotnari, din Dealul ...¹, care, aceste vii, au fost dreaptă cumpărătură Domniei Mele de la Venculeț din târgul Suceava, pentru ...¹ ughi.

Și de asemenea, îi dăm și l-am miluit cu două sălașe de țigani, anume ...², cu femeia lui și copiii lor, anume țiganul ...¹, și de asemenea ...¹, cu femeia și copiii lor. Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit boierului nostru, Pătrașco Ciogolea pîrcălab, din ispisocul de danie și miluire de la Moisi voievod, niște sălașe de robi țigani, anume¹³ Obrejie, cu fratele lui, Hilip Huțuțuiu, cu femeia și copiii lor, și Dămiiian, cu frații lui, Budzea și Bunul, cu femeia și copiii lor, și Gligorie, fiul lui Tatul, cu femeia și copiii lor, și Sava, cu femeia și copiii lor, și ..., <cu>¹⁴ femeia <și copiii lor>¹⁵, și Dumitru Agere zătar, cu femeia și copiii lor, și Gavril¹⁶ Gură-Gata, cu femeia și copiii lor, <și> ...¹⁷ și Fedorașco, cu Ionașco, cu Ștefan și Gură-Gata, cu femeia și copiii lor.

Toate acestea pe¹⁸ rînd, toate mai sus-scrisele sate și vii și robi țigani să le fie lor și copiilor lor, și nepoților, și strănepoților lor, și răstrănepoților și la tot neamul lor, cine se va alege mai apropiat.

Iar hotarul acestor sate mai sus-scrise să le fie pe hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod³, și a preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod¹⁹, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic <de Țara de Jos>², credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitrău² Buhuș și a acestui mai sus-scris Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Nicolachi pîrcălab de Neamț, credința panului Onciul pîrcălab [pîrcălab] de Roman, credința panului Apostol Catargi mare postelnic, credința panului Gligorașco Uréche mare spătar, credința panului Ghiorghe mare ceașnic, credința panului Iordachi mare vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco mare comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața și Domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul său, iarăși, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova,

acela să nu-i clintească dania și miluirea noastră, ci mai mult să aibă a le întâri, pentru că îi este dreaptă danie și miluire și întârire.

Iar pentru mai mare credință și întârire a tuturor celor mai sus [mai sus] scrise, <am poruncit>² credinciosului și cinstului nostru boier, Pătrașco Bașotă, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Focea, la Iași, în anul 7143 <1635> martie 27²⁰.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceți, nr. 71.

Orig., perg. (52,3 x 39,4 + 6,6 cm), pecete mare atârnată, șnur de mătase alb, vișiniu și albastru, parțial deteriorată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/42 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 12 (transcr.).

¹ Loc lăsat alb.

² Omis.

³ De la *Нw*, pînă aici, scris cu chinovar.

⁴ Așa în orig.

⁵ În text, după *н*, paieroc.

⁶ *ѣ*, scris distinct deasupra lui *о*.

⁷ Aici și, deseori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

⁸ *Моисею* (Moiseiu), adăugat ulterior, pe loc lăsat alb.

⁹ Corectat ulterior în *десет* (zeci).

¹⁰ Corectat ulterior în *вс* (tot).

¹¹ Corectat ulterior în *тотъ вѣнча* (acest de sus).

¹² În loc de *ѣмѣ*.

¹³ După *нѣмѣ* (anume) adăugat ulterior, la sfîrșitul rîndului: *Бѣжан* (Bejan), iar la înc. rîndului următor: *ѣ* (și).

¹⁴ Spălat și adăugat ulterior: *Андроникъ Хѣа* (Andronic Huia).

¹⁵ Spălat și adăugat ulterior: *ѣ(ѣ) н съ братъ ѣ(ѣ) Мирон* (lui și cu fratele lui, Miron).

¹⁶ Transformat ulterior în *Василя* (Vasil).

¹⁷ Șters și adăugat ulterior: *с(ъ)нѣвѣ Тоадѣр* (fiii lui Toader).

¹⁸ După *но* (pe) adăugat ulterior, la sf. rîndului: *нѣмени* (nume), iar la înc. rîndului următor: *н* (și).

¹⁹ *Ионъ воєвода* (Ion voievod), scris cu chinovar.

²⁰ Adăugat ulterior, în continuare: *д(ѣ)ни* (zile).

79

1635 (7143) aprilie 1.

Suret(ul) domnului Vasile v(oi)v(o)d, din 7143 <1635> aprilie 1, că s-au vîndut d(umi)sale slugerului Strătulat [un] giumătate de sat(ul) Futileștii.

Arh. St. Iași, XXIV/26, f. 7 r., nr. 2.

Menț., într-un opis din 1837 august 24, curpinzînd și "Scrisorile moșiei Futileștii de Sus, pe Elan, în ținutul Fălciului".

În același fond arhivistic, XXIV/38, nr. 200, se păstrează o altă menț., după un suret cu stipulații identice, dar cu vîlceatul precizat: 7150 <1641 septembrie 1-1642 august 31>. La această dată, slugerul Strătulat era însă agă (v. și *comentariul* de la doc. nr. 27), ceea ce pune sub semnul îndoielii veridicitatea lecturii anului. Posibilitatea unei confuzii grafice, între *хрѣмѣ*

(7143/1635) și $\overline{\text{хзрн}}$ (7150/1641-1642) este pe de altă parte, puțin probabilă, astfel încât incertitudinea cronologică se menține și în acest caz, ca și în cel al actului publicat sub. nr. 27.

80

<1635-1641> (714...) aprilie 1, <Iași>.

O carte de la Vasili Vod(ă), din let 714...¹ ap(rilie) 1, ce dă lui Vasili și lu<i>² Gligorașc(o) ot Otești ca să aibă a stăpîni o moră ce ao³.

Arh. St. Iași, CDXXIV/38, f. 2 r.

Rez. din 1732 iunie 13, într-un "Pere[p]lep<si>²su de zapisă de moșii de Otești, de pe Răcătau".

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu și după cifra zecilor din văleat

¹ Cifra unităților este acoperită cu o pată de cerneală.

² Omis.

³ Așa în rez.

81

1635 (7143) aprilie 4, Iași.

† Иѡ Басиліѣ воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)даръ З(е)мли Молдавскон. Dat-am cartea Domnii Méle egumânului și a tot săboriul de la mănăstire de la Voroneț, spre acea să hie tari și puternic(i), cu cartea Domnii Méle, unde vor găsi pre a lor țigan(i), anume pre Ionașco, fecioriul Sacului, și pre al<ți>² țigani³ ce vor hi a sv(i)nteii mănăstiri, în satul⁴ Domnii Méle, ori <în>¹ sate boereșt(i), ori în țiguri, ca să-i duc(ă) la mănăstire.

Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea Domnii Méle.

V Иѡ, л(ѣ)т(о) $\overline{\text{хзрн}}$ <7143/1635> ап(риліѣ) ѿ <4>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Pentru țigani. 7148 <1640>ap(rilie) 4.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/160.

Orig., hîrtie (12,8 x 18,8 cm), pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/43 a, b (foto.).

EDIȚII: Mazerean, *Cond. Voroneț*, nr. 4, p. 96 (rez. din a doua jum. a sec. XVIII).

¹ Omis.

² Omis prin haplogie.

³ "i" (ѣ), scris peste altă literă.

⁴ În loc de: "satele".

Din 7143 <1635> apr(ilie) 4.

Ispisocul de la Vasili v(oi)v(o)d, întăritor lui Bogza călugărul și Gheorghii Arapul sluger pi satul Măcăcenii¹, cari s-au dovedit că nu să chiamă Popșăștii.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/8B.

Rez. într-un jurnal din 1842.

¹ Greșit, pentru "Căcăcenii" (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 186 și 196).

† **Ѣто аз, Захарїѣ, с(ъ)нъ Билцъ, внѣк Пъшкан,** [eu], de bunăvoia mea, de neme nevoit, nice înpresurat, ce de bunăvoia mea, amu vîndut direaptă ocină și moșie, partea mea din sat din Pășcani, partea de gios, den a treia parte, giunătare, cu loc de prisacă, și cu vad de moară și cu tot venitul, și din deal și din vale, lui Istratie din Glodéni, dereptu 14 ug(hi), bani gata, ca să fie neclătit nici dănăoară, în véci.

Și s-au făcut acest zăpis în casa lui Lazor Drulea din Glodéni și au fost mulți oameni buni, din sus și din gios megiași, într-aceasta tocmală, anume: Lazor din Glodéni, și Rusul ot tam, și Pătrașco¹ din Dăncești, și Ionașcu ot tam, i Frimul ot tam, și Ciobăniță ot Mircești, și Loghin ot tam și alții mulți omeni² buni.

Deci noi, văzdindu² de bunăvoe tocmală între dînși, noi ne-am pus și peceteile.

Ѣ(ѣ)с(а)ца ап(р)илѣ, ѡ <4> а(ъ)нъ, в(ъ) лѣт(о) хѣрмѣ³ <7143/1635>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: **Запис вт⁴ Пъшканн**, lîngă Dăncești, pe Cuțitna, **вт в(о)лост Баслон**; <și alta, din același sec.>: 7143 <1635> apr(ilie) 4.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/7 a.

Orig., hîrtie (30 x 20 cm), difolio, filigran, 4 peceti inelare în cerneala doc., neclare, în afară de a doua, pe care se distinge, în partea de sus, o cruce, iar la mijloc, inscripția: **Ѣнтони⁵**

Pe f. a doua, un zăpis cu conținut asemănător, cu data: 1635 (7143) mai 13 (v. doc. nr. 115).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/44 (foto.).

Zăpisul a fost considerat incomplet și greșit formulat, deoarece el a fost refăcut pe f. a doua a colii de hîrtie (ibidem, XLIII/7b, la 1635 mai 13 (v. doc. nr. 115), adăugîndu-se ea vînzători sora și nepoata lui Zahariia, precizîndu-se în alt mod partea vîndută: în loc de "den a treia parte, giunătare", s-a preferat "den giunătare de sat a treia parte", și incluzîndu-se părțile aferente din fînețe, pomăt, cîmp și pădure.

¹ În doc. refăcut (v. *comentariul*): "Pătrașco Péicul".

² Așa în orig.

³ Data a fost scrisă ulterior, de Gligorcea diacon, cu pana cu care a scris zăpisul de pe fila a doua (v. *comentariul*).

⁴ Greșit, în loc de: **за** (pentru) sau **на** (pe).

⁵ **н** și **н**, precum și **н** și **н**, în ligatură.

† Иѡ Басѹлѣ в(о)в(о)д(а), ...¹, г(о)сп(о)д(а)ръ З(е)м(ли) Молдавскѣи¹. Ѡж(е) тотѣ ...¹, егѹменомъ и вѣсъ съборъ с(вѣ)тѣи монастырѣ Бърнова дади и потвердѣи есѣи еѣм², ѡтъ исписокъ за выкупленіе что имали ѡтъ с(вѣ)топочинешаго Миронъ Барновскѣи в(о)в(о)дъ, ѡтъ половина село Скѣнтѣа, половина, вишѣиѣ часть, съ четвѣрта часть ѡтъ Полена съ Четѣцѣи, и ѡтъ Кондрата, и ѡтъ Кокоара и ѡтъ всѣхъ полени что имаетъ Скѣнтѣа, что бѣло имъ выкупленіе ѡтъ Пѣтрашко Болдѣскул и сѣстра его, Дѹмѣтра, с(ѹ)н(о)ви Тоадѣр Болдѣскул, и ѡтъ внѹка нѣхъ, Кирѣна, дочка Тоадѣр, внѹка Бонка, ...¹ внѹци Скѣнтѣа, и ѡтъ сѣродинци нѣхъ, Глѣгорчѣ, с(ѹ)нѣ Мѣрика Ускѣтоаѣ, и ѡтъ сѣстра его, Сѣверина, и Ангѣлина и Яна Гѹнгоѣ, и тѣж(е) ѡтъ плеѣнници нѣхъ, Мадѣю, с(ѹ)нѣ Биртокѣ, и ѡтъ братѣнчѣа его, Пѣтрашко, с(ѹ)нѣ Тома Бирток, и сѣстра его, Дѹм(и)тра, <з>³а двѣ ста и двѣ десѣт талѣри сребрѣнѣхъ.

И тѣж(е), собѣи купили ѡтъ Пѣтрашко и сѣстра его, Мѣрѣка, с(ѹ)н(о)вѣ Мѣхѣил(ѣ), и братъ его, Скѣнтѣа, и ѡтъ Грозѣва, дочка Дрѣгѣнѣи, и братѣи его⁴, Глѣгорчѣ, и попъ Скѣнтѣа, и ѡтъ плеѣнници нѣхъ, Докѣи, и сѣстра нѣх⁴ Креѣца, дочка Пѣтрашко вѣтаѣхъ, и братѣнчѣа нѣхъ, Истрѣтѣи, и сѣстра его, Кѣлсѣи, с(ѹ)н(о)ви Иѡнашко, и плеѣнници нѣхъ, Чѣмѣртѣи, и братъ его, Сиргѣи, с(ѹ)н(о)ви Игнатъ Скѣнтѣа, всѣи внѹци Патрашковѣи Скѣнтѣа вѣтаѣхъ и прѣѣнѹци Дѹмѣи Нѣгрѹл, ѡтъ исписѣачѣа за теж⁵ и за раздѣленіе что ѡни имали ѡтъ Пѣтра в(о)в(о)д(а), пакиж(е) ѡтъ половина село Скѣнтѣа половина, нижиѣиѣ часть, съ четвѣртаѣи часть ѡтъ всѣи полени что при[ш]лишѣали за Скѣнтѣа, за двѣ сто талѣр(и) сребрѣнѣхъ и двѣ десѣт, съ мѣсто за мѣли и ...¹. Темъ рад(ѣ), како да естъ имъ съ вѣсѣмъ дохѣдомъ.

И вѣ томъ, тѣж(е) дал(и) и потвердѣи есѣи калѣгерѣмъ ...¹ ѡтъ ...¹ Бърнова нѣхъ правою ѡти(и)нѹ, ѡтъ исписокъ за купѣжѣи что имал(и) ѡтъ Миронъ Барновскѣи ...¹ в(о)в(о)дъ, половина село Скѣнтѣа, съ половина ѡтъ полени съ сѣножѣи⁶, что съ⁶ именуѣтъ Полена съ Четѣтѣи и Кондрата и Кокоара, и ѡтъ всѣхъ полени, съ брѹдъ за мѣли, ...¹ что бѣло и^м<з>³ выкупленіе ѡтъ Мѣрика, дочка Кирѣи, внѣка Илѣи, прѣвѣнѹка Дѹма Нѣгрѹл, и ѡтъ внѹка еѣи, Настѣсѣи, дочка дрѣгаѣи Кирѣи, ...¹ рад(ѣ) чѣирѣ сто и трѣи десѣт талѣр(и) ...¹.

И ѡ[т] томъ, тѣж(е) дал(и) и потвердѣи имъ, ѡтъ исписокъ за купѣжѣи что им(а)ли ѡни ѡтъ Миронъ Барновскѣи в(о)в(о)дъ, една сѣлищи, на имѣ Пѣтрѣщѣи, на Рѣбѣричѣ, съ мѣсто за мѣли на потоци Рѣбѣричѣ, мѣи ниж(е) ѡтъ Скѣнтѣа, что ѹ в(о)лѣстъ Басѹн<с>³комѹ, что ѡни купили ѡтъ Гѣѹргѣи Бѹзѣ, с(ѹ)нѣ ...⁷, и ѡтъ Басѣлѣи Кѣлѣраш ...⁷, и ѡтъ сѣродинци нѣхъ, Илѣи, сѣи(ѣ) Дѣнѣюл, и ѡтъ внѹци его, поѣа Иѡнашко, и ѡтъ сѣстра его, Янисѣи, и Ялѣѣандра, с(ѹ)н(о)вѣ Кондрѣи ...⁸, и ѡтъ Крѣстѣи и братъ его, Мѣѣѣи, и сѣстра нѣхъ, Яѣѣана, с(ѹ)н(о)вѣ Дѹпѹл, внѹци Бѣртик, и ѡтъ Сѣѣѣа и ѡтъ братъ его, Тоадѣр, ...¹, радѣи ѡсѣи сѹтъ талѣри сребрѣнѣхъ, что тоѣ бѣло выкупленіе приѣѣдъ имъ, Дѹмѣтрѹ Бѹдѹри ...⁸. Темъ радѣи, како да естъ имѣи <сѹ>³ вѣсѣмъ дохѣдомъ.

Тѣмъ радѣи, ...¹ село Скѣнтѣа, съ полени, съ брѹдъ за мѣли, и една сѣлищи, ...¹ Пѣтрѣщѣи, ...¹ да естъ имъ ѡтъ Нѣсъ правѣи сѣловѣи и выкупленіе ...¹ Бърновѣ ...¹.

<V Иѣс, в(ѣ) лѣт(о) хѣрѣмѣ ап(рѣи)ѣи ѣ.

Пѣтрашкѣ Бѣшѣтѣ вѣл ѣлѣг(ѡ)ѣ(ѣ)т>⁹.

<Deasupra textului, îns. copistului>: ABîmovii, pe Scînteii și alte moșii.

† Io Vasilie voievod, <cu mila lui Dumnezeu>⁹, domn al Țării Moldovei. <Facem înștiințare>⁹ că acestor <adevărați rugătorii noștri>⁹, egumenului și la tot soborul sfintei mănăstiri Bîrnova, le-am dat și le-am întărit, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la sfîntrăposatul Miron Barnovschi voievod, jumătate din jumătatea satului Scîntéia, partea de sus, cu a patra parte din Poiana cu Cetățuie¹⁰, și din Condrata, și din Coccoara și din toate poienile pe care le are Scîntéia, care le-a fost lor cumpărătură de la Pătrașco Boldescul și de la sora lui, Dumitra, copiii lui Toader Boldescul, și de la nepoata lor, Chirena, fiica lui Toader, nepoata lui Voico, <toți>⁹ nepoții lui Scîntéia, și de la rudele lor, Gligorce, fiul Măricăi Uscătoae¹⁰, și de la sora lui, Severina, și Anghelina și Ana Ghingoae¹¹ și, iarăși, de la verii lor, Mașteiu, fiul Birtocoe¹⁰, și de la nepotul lui de frate, Pătrașco, fiul lui Toma Birtoc, și sora lui, Dumitra, pentru două sute și douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea, și-au cumpărat de la Pătrașco și sora lui, Mărica, copiii lui Mihăilă, și fratele lui, Scîntéic, și de la Grozava, fiica Drăghinii¹⁰, și frații ei, Gligorce și popa Scîntéia, și de la verile lor, Dochie, și sora ei, Creața, fiica lui Pătrașco vătah, și nepotul lor de frate, Istratie, și sora lui, Chelsie, copiii lui Ionașco, și verii lor, Ciomîrtan, și fratele lui, Sirghie, fiii lui Ignat Scîntéia, toți nepoții lui Pătrașco Scîntéia vătah și strănepoții lui Dumma Negrul, din ispisoace¹⁰ de pîră și de împărțea pe care le-au avut de la Petru voievod, iarăși jumătate din jumătatea satului Scîntéia, partea de jos, cu a patra parte din toate poienile care ascultă de Scîntéia, pentru două sute și douăzeci de taleri de argint, cu loc de moară și <cu tot venitul>⁹. Pentru aceea, să le fie lor cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea le-am dat și le-am întărit călugărilor <noștri de mai sus scriș(i), egum(enului) și a tot soborului>⁹ de la <sfînta mănăstire>⁹ Bîrnova, dreapta lor ocină, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Miron Barnovschi <Moghila>⁹ voievod, jumătate din satul Scîntéia, cu jumătate din poienile cu finețe, ce se numesc Poiana cu Cetate și Condrata și Coccoara, și din toate poienile, cu vad de moară <și cu tot venitul>⁹, care le-a fost lor cumpărătură de la Marica, fiica Chirenei, nepoata Ilenei, strănepoata lui Duma Negrul, și de la nepoata ei, Nastasie, fiica altei Chirene, <nepoata Sofronii, strănepoata¹² Dumii Negrul>⁹, pentru patru sute și treizeci de taleri <de argint. Pentru aceea, să fie lor cu tot venitul>⁹.

Și întru aceea, de asemenea le-am dat și le-am întărit, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Miron Barnovschi voievod, o seliște, anume Petreștii, pe Răbrice, cu loc de moară pe pîrîul Răbrice, mai jos de Scîntéia, care este în ținutul Vasluiului, pe care ei au cumpărat-o de la Gheorghe Buze, fiul ...⁷ <și de la nepoata lui, Nastasie, fata ...¹³>⁹, și de la Vasilie călăraș, <ficiorul>⁹ ...⁷ și de la rudele lor, Ilie, fiul lui Liciul, și de la nepoții lui, popa Ionașco, și de la sora lui, Anisie, și Alexandra, copiii lui Condrea, <și de la rudeniile lor, Dochie, preutiasa popii lui Ilnat, și de la sora ei, Anna, fetele ...¹³, și de la rudeniile lor, Grigorie Delée și de la fratele său, Vlăgea, nepoții Salomii>⁹, și de la Cîrstc și fratele lui, Maxim, și sora lor, Axana, copiii lui Lupul, nepoții lui Vartic, și de la Sava și de la fratele lui, Toader, <și Andonie, ficiorii lui Zemeș, toți nepoții și strănepoții lui Dumitru Brudura>⁹, pentru opt sute de taleri de argint, care, aceasta, a fost cumpărătură străbunicului lor, Dumitru Budura¹⁴ <de la Urîta și de la Giurcea Mcrilă¹⁵ și de la Ivan Piatră și de la Potîmiche, nepoții Petrenilor>⁹. Pentru aceea, să le fie lor <cu>³ tot venitul.

Pentru aceea, <toate acele de mai sus-scrise>⁹, satul Scînteia, cu poienile, cu vadul de moară, și o seliște, <anume>⁹ Petreștii, <pe pîrăul Rebricii, în ținutul Vasluiului>⁹, să le fie lor, și de la Noi, drepte sate și cumpărătură, <sfintei măn(ă)st(i)ri>⁹ Bîrnova, <unde iaste hramul Sfîntului, marelui mucenic și purtătorului

de biruință, Gheorghie, și Ioan cel Nou, danie și întăritură și uricu, cu toate veniturile lor și hotarile, nerușit(e) niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 5.

Pătrașcu Bașotă mare logofăt⁹.

<Deasupra textului, îns. copistului>: A Bîrnovii, pe Scînteii și alt(i) moșii.

Arh. St. București, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 293-294.

Copie incompletă; paragrafele lipsă, întregite după o trad. din 1796 (ibidem, Ms. nr. 646 (Cond. m-rii Bîrnova), f. 21 v.-22).

Ibidem, M-reă Bîrnova, IV/7, nr. 9 (rez., din 1755);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/45 a-c (foto., după copie); Xerogr. de doc., I/15 (xero., după rez.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 227, nr. 1075 (rez., după copie și trad.).

¹ Pentru textul omis de copia slavonă, v. trad.

² Greșit, în loc de *нм* (lor).

³ Omis.

⁴ Greșit, în loc de *нм*(ci).

⁵ Pentru *тѣж* (pîră).

⁶ *ѣ*, în loc de *ѣ*.

⁷ Loc alb în copie și în trad. din 17961 (v. *descr. arheogr.*).

⁸ Loc alb în copie; v. completările din trad.

⁹ Întregit după trad. din 1796.

¹⁰ Așa în text. slav.

¹¹ În mărturia boierească și în întărirea domnească din decembrie 1628 (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 445, p. 610-611, și nr. 451, p. 618-619): "Ghencioac".

¹² În întărirea domnească din noiembrie 1628 (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 430, p. 587): *препревишка* ("răsstrănepoata").

¹³ Loc alb în trad. din 1796.

¹⁴ În trad. din 1796: "Brudura", iar în întărirea domnească din 1628 (v. n. 12): "Duma Brudur".

¹⁵ În aceeași întărire (v. mai sus): "Nemerilă"; probabil, în orig. s-a folosit genitivul: *Цюрунни Мернаѣ*, a cărei silabă finală a fost interpretată ca începutul numelui următor.

Иъ Бачалѣ е(вѣ)рва(а), cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldovii¹
Precum Domnie Mea am dat și am înnoit și am întărit rugătorilor noștri, egum(enulu)i
și a tot soborului de la sfînta măn(ă)s(t)i(re ce se chiamă Bîrnova, unde iaste hramul
Sfîntului marelui mucenic al lui H(risto)s, Gheorghie, și a Sfîntului mucenic Ioan Novii,
pre a lor drepte oceni și cumpărături, din ispisoace de cumpărături de la răposatul
Miron Barnovsche Vodă, a trie parte din satul Hoiceștii¹, unde au fostu Hotcă, pe
Stavnicu, care acum să număscu Căpoteștii, parte din mijlocu, cu mori gata pe pîrîl
Stavnicului, și cu poeni de finațe, și cu prisăci gata și cu tot venitul, ce iaste suptu
Codru, în ținutul Vasluiului, care iaste lor driaptă cumpărătură de la Ionașcu Capotă,
ficionul lui Nicoară Capotă, și de la nepoții lui, Nistor, ficionul Dochii, și de la Safta³ și
sora ei, Nastasie, fetele Antimii, și de la Ionașcu și frații lui, Gheorghie și Grigore, și
iarăș(i) de la rudenie lor, Nastia, fata Saftiei, și de la Cioban și Simion și de la nepotul

lor, Strătulat, și iarăș(i) de la rudenie lor, Stanca, giupîniasa lui Murgoc(i), și de la toate rudeniile ei, și iarăș(i) de la rudeniile lor, Buzca, Istrate⁴, Ionașcu și Simion, ficiorii Maricăi, și de la nepoata lor, Urîta, fata Anișii, și de la rudeniile lor, Zaharie cu⁵ Agahie, și iarăș(i) de la rudeniile lor, Cătălina, fata Ruscăi, și de la bărbatul ei, Dămiiian, și iarăș(i) de la rudeniile lor, altu Dămiiian, bătrîn, ficiorul lui Ifrim, nepot Gherghinei, și de la nepotul lui, Fătul, ficiorul Dochii, și de la Grigorie și frate-său, Văscan, ficiorii lui Ion, și de la Căzucul, ficiorul Mihului, și iarăș(i) de la rudeniile lor, Nastea și sora ei, Avramie, fetele lui Nicoară, și iarăș(i) de la Mărie, fata Domnii⁶, toți nepoții și strănepoții lui Marco Capotă, și iarăș(i) de la Nastea, drept 450 tal(eri) de argint, din uricu de împărțală ce-au avut strămoșul lor, Marco Capotă, și sora lui, Nastea, de la Petru v(oi)e vod, și din ispisocu de întăritură ce-au avut părinții lor, Nicoară Capotă, și Safta, și Salomie, și Ilarion, și Mircea, și popa Hilip, și Lupul⁷, și Gherghina, și Mărica, și Anna și Stanca⁸, de la Alexandru Vodă. Pentru aceia, ca să fie lor cu tot venitul.

Și, după aceia, iarăș(i) am dat și am întărit sfintei măn(ă)stiri de mai susscrisă, Bîrnova, din ispisocace de cumpărătură de la Miron Barnovsche Vodă, a trie parte dintru acel satu de mai sus-scris, Căpoteștii, ce s-au chemat Hoiceștii², cu locu de moară pe pîrîl Stavnicului, și cu poeni de finațe și cu prisăci, ce iaste cumpărătură de la Irina monahie, ce-au fostu giupînias(ă) lui Ilie șătrar, și de la ficiorul ei, Andreiu Chiorul ce-au fost armaș, din dres(e) de pîră și de întăritură ce-au avut Ilie șat(rar) de la Gașpar v(oi)e vod, iar lui Ilie șatrariului i-au fost cumpărătură cu giupînias(a) lui, Irina, care acum iaste călugăriță, de la Andreiu⁹ și de la soru-sa, Salomie. Pentru aceia, să fie lor cu tot venitul.

Și iarăș(i), ei au cumpărat de la Andreiu biv armaș și de la giupîniasa lui, din <a trie>¹⁰ parte dintru acelaș(i) satu Căpoteștii, giumătate, parte din sus, cu parte din poeni, și cu finațe și cu parte de vad de moară, ce iaste pe pîrîl Stavnicului, dintr-un dres de la Gașpar v(oi)e vod, dreptu 220 tal(eri) de argint. Iar lui Andreiu și giupînesfi sale i-au fost cumpărătură de la Dume¹¹ și frate-său, Gavril și Grigore, și de la surorile lor, Tudora și Niacșa, ficiorii lui Toader Purcel, nepoți Greacăi, strănepoți <lui Capotă>¹⁰, și de la rudeniile lor, Dumitru Bantăș, ficiorul Sofronii, nepot Greacăi, strănepot lui Capotă, din dres ce-au avut ei de la Bogdan v(oi)e vod. Pentru aceia, ca să le fie lor cu tot venitul.

Și, după aceia, iarăș(i) am dat și am întărit lor, din ispisocu iarăș(i) de cumpărătură de la Miron Barnovschie Vodă, patru părți din siliște Bircești, care acum se cheamă Ostăpșeștii¹², unde au fostu Negrul, cu moară pe pîrîl Răbricii și cu loc de mori și cu finațe, care au fostu cumpărătură de la Anna și frate-său, Procopie, ficiorii lui Mochedon¹³, nepoții lui Efrim, și iarăș(i) de la rudeniile lor, Graur, ficiorul Antonii¹⁴, și de la Ionașcu Teslar, ficiorul lui Mihăilă, și de la rudenie lor, Cîrste, ficiorul Lupei Buzoae, nepot lui Ion Giosanul, și de la Vasile și frate-său, Gavril, ficiorii lui Tanasie, și de la rudenie lor, Bălan, ficiorul Floarei¹⁵, și de la Dămiiian și frate-său, Costul, ficiorii Todosii, nepoții lui Romașco, și de la Ursul și de la sora lui, Anghelina, ficiorii lui Ion Ancăș¹⁶, nepoții Florii¹⁷, strănepoți Annei, și de la sora ei, Marina, sora Lupșii, din uric de baștină ce-au avut moașele lor, Anna și Marina, de la bătrînul Stefan v(oi)e vod, care acea siliște să înparte în cinci părți. Deci, acum s-au vîndut patru părți, iar o parte au rămas nevîndută. Care acele părți au fostu cumpărătură Annii și surorii sale, Măricăi¹⁸, surorile Lupșii, de la Dragotă, ficiorul lui Ivancul Petrescul, nepot lui Iamco¹⁹ Piiatră, dreptu șasă sute și cincizeci tal(eri) de argint.

Pentru aceia, toate acele de mai susscrise giumătăți <și>²⁰ părți de ocene din satul Căpoteștii și din siliște Birceștii, care acum să cheamă Ostăpșeștii, să fie de la

Domnie Mea călugărilor de la sfînta mănăstire Bîrnova, cu poenile și cu locu de mori, uricu și întăritură, cu tot venitul, nerușii niciodată, în veci. Și altul să nu s(e) amestece.

Însuș(i) domnul au poruncit.

✠ ИС, В(Ъ) ЛЕТ(О) ✠ЗРМ ...²¹ <714.../163...> апрѣл(ѣ) ѣ <5>²².

[Pecete g(os)p(o)d]²³.

ПЪТРАШК(О) БАШОТЪ²⁴ ВЕЛ ЛВГ(В)Ф(Ѣ)Т.

ИВАН ФВЧѢ <ПНСАЛ>.

Arh. St. București, Ms. nr. 646 (Cond. M-rii Bîrnova), f. 30 r.

Copie din 1796, de Costantin Polimaz logofăt.

Ibidem, M-rea Bîrnova, IV/7, nr. 9 (rez., sub data: 7143 <1635> aprilie 5, într-un periphsis din 1755).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/46 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 241, nr. 1147 (rez., cu data: 1636 (7144) aprilie 5).

Datat după Pătrașco Bașotă marc logofăt și după întăririle domnești din 1635 (7143) aprilie 5 și 1636 aprilie 7 (v. doc. ant. și nr. 394), cînd aceleași mănăstiri i se confirmă alte proprietăți în zonă. De altfel, posibilitatea de ștergere a cifrei unităților din văleat (al cărei loc a fost marcat de copist prin două bare orizontale) este mai mare în cazul cifrei 7 (3), decît a cifrei 8 (4).

¹ Pînă aici, scris cu chinovar.

² Greșit, pentru "Hotceștii", după cum reiese din precizarea imediat următoare și din actele de vînzare din 1628 (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 418-420, p. 568-572).

³ *Ibidem*, nr. 418, p. 569: "Gafta".

⁴ Lectură greșită a expresiei slave: и брати ѣи; *ibidem*: "și frații ei".

⁵ Trad. greșită a apelativului slav: сѣмъ; *ibidem*: "ficioir".

⁶ Probabil, pentru "Doamnei".

⁷ *Ibidem*: "Luca".

⁸ *Ibidem*, urmează precizarea: "ficioirii Nastii".

⁹ *Ibidem*, nr. 420, p. 572: "Condrea".

¹⁰ Loc alb în copie; completat după același doc.

¹¹ *Ibidem*: "Dumitru".

¹² Mai jos: "Ostășești".

¹³ *Ibidem*, nr. 414-415, p. 562-565: "Machedon".

¹⁴ Genitiv slav: în loc de "lui Antonie" (v. *ibidem*).

¹⁵ *Ibidem*, p. 564: Флори ("al lui Florea").

¹⁶ *Ibidem*: "Ioancăș".

¹⁷ *Ibidem*: Флорѣи ("ai Floarei").

¹⁸ În loc de "Marinci" (v. mai sus).

¹⁹ *Ibidem*: "Ianco".

²⁰ Omis.

²¹ Cifra unităților lipsește (v. *datarea*).

²² Locul și data, scrise cu chinovar.

²³ Menț. copistului.

²⁴ În loc de Башотъ ("Bașotă").

† Бъ имѣ ѿт(ъ)ца и с(ъ)на¹ и с(вѣ)т(о)го д(ъ)ха, Трро(и)це с(вѣ)таа, единасицаа и неразделнаа. Се аз, рав вл(а)д(ъ)ки моемъ, <Г(оспод)ъ Б(о)гъ и сп(а)сѣ наше>¹мъ, Ис(ъсѣ) Х(рист)ъ, и Тронъски поклонникъ², Іѡ Басиліе воевода, б(о)жій м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь <Земли Мѡлдавскон>¹. ѿж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мѡи вл(а)гопронзволнх, нашим вл(а)гим пронзволениєм, ч(и)стим и свѣтлым ср(ъ)д(ъ)цемъ <и ѡт вѣсѣхъ нашихъ>¹ д(ъ)шеж и ѡт Б(о)га³ помощіѡ, Г(о)сп(о)дств(о) Мѡи, съматрѣюще и ревнѡщи нишимъ прѣжде Насъ <бѣвшихъ г(о)сп(о)д(а)рехъ>¹, нже м(и)л(о)стинѣми дааше и м(и)ловаше и ѡкрѣпишѣ с(вѣ)тими монастырами, <тѣмже ѡбо, и Г(о)сп(о)дство Мѡи>⁴, съ вл(а)говоленіємъ б(о)жіймъ и съ вл(а)гословеніємъ четири с(вѣ)т(и)т(е)лѣ наш(и) мѡлдавскихъ: кѡр Барлаамъ архіеп(и)ск(о)>⁴пъ и митрополитъ Сѣчавскон, и кѡр Митрофанъ еп(и)ск(о)пъ Романскон, и кѡр <Флавіе еп(и)ск(о)пъ Ра>⁴довскон и кѡр Гиѡргіе еп(и)ск(о)пъ Хмѣшскомъ, и Г(о)сп(о)дство Мѡи, съ вѣсими нашими <болѣри, посокотн>⁴хомъ и вѣнимахомъ ѡ рѣдѣ с(вѣ)тими монастырами еже създаше и сътворише вл(а)г(о)ч(е)сти>⁴вѣи и прѣмждрихъ г(о)сп(о)д(а)рихъ, въ памѣтъ себѣ и родителемъ нхъ, идеж(е) и тѣлеса <нхъ> почиваетъ.

Тѣмже>⁴е ѡбо, Г(о)сп(о)дств(о) Мѡи, видѣвши с(вѣ)тими монастырахъ іако ѡбнишаше и раслабѣше ѡт вѣсѣхъ ко>⁴матн и за сѣсиди, ради доволнои бѣди <и на>⁵силованіе еже(е) бѣпадошѣ <на сїѡ ѡбогаа> наше зем>⁴лѣ ѡт къ нишихъ землѣ и ѡт вѣсѣкихъ странахъ, нио Г(о)сп(о)д(а)ств(о) Мѡи, по силѣ <и прилежъ> наше, дадохомъ>⁴ и м(и)лованіемъ нашѣмъ м(о)лѣвъ, с(вѣ)таа монастырѣ нарицаема Пѣнгѣраци, <идеж(е) естъ храмъ свѣта>⁴о и славнаго великаго мѣченика и мирооточиваго, Х(ристо)ва вонна, Димитрія, съ ...⁶ пос>⁴лѣшнич(и): ни даи Намъ давати, ни нишъ платити, ни сѣлжѣ, ни работъ Намъ <не работати, а ни з>⁴лѡщ(и), а ни лен, а ни едина ангерію, елико бѣдетъ на нишихъ ѡбоги ѡтъ земли <наш(е) не давати, тѣмко>⁷, кт>⁴о>⁸ имаеѣтъ ѡцн и свини и пчели, то да имаеѣтъ ѡи даѣти горшинѣ и <десѣтинѣ, а за ниш>⁴еѣхъ, за>⁸ вѣсѣ, да естъ оу мирно; тѣмко да имаѣтъ ѡи работати и послѣжити что бѣдетъ за послѣш>⁸аніе с(вѣ)тѣи монастыр.

Тѣмъ ради, и ви, величій вѣташій <ѡтъ в(о)лостъ Немецкихъ и г>⁴лобницій н>⁸ дѣшегбениарій, да не имаѣте ви трѣбѣ глобити <на нихъ, а ни нхъ вѣлов>⁴ати>⁸, а ни давати товари ни да не вѣзимаѣтъ ради нишихъ словѣ <ни за нишихъ люд>⁴и, н>⁸ъ аще кто съгрѣши <нѣ>⁹что ни аще вѣпадаѣтъ въ нѣкою вина, <то да имаѣтъ карат>⁴и и глобити на нихъ егѣменъ ѡтъ монастыр, когѡж(е) по дѣломъ его.

Ѥ по <нашего живѡтѣ и г>⁴сп(о)дств(о)ваа<ніе>⁹, кто бѣдетъ господар, ѡтъ дѣти нашихъ, ни ѡтъ нашего рода ни пакъ когѡ Б(о)гъ н>⁴зберѣтъ г(о)сп(о)д(а)рь бити ѡ нашѣмъ Земли Мѡлдавскон, тотъ да не имаѣтъ <ни сказити сїѡ наш>⁴е малое милѡваніе и ѡкрѣплѣніе, нѣ ани би ни даи и м(и)ловал. <Ѥ кто ѡщѣетъ разор>⁴ити ни сказити наше ѡустроѣніе, то да естъ непрочѣи ѡтъ Г(о)сп(о)да <Б(о)га, сътворшаго н(е)>⁴бо и землѣ, и ѡтъ Пр(ѣ)ч(и)стѣи его М(а)т(е)ри, и <ѡт>⁹ вѣ с(вѣ)тѣхъ ап(о)ст(о)лѣ, и да имаѣтъ <спѣриники тѣхъ с(вѣ)т(о)го храма монастырами и да имаѣтъ ѡчастіе съ Іѡдоѡ <и съ треклѣтомъ Іѡрді>¹⁰, въ безконечніймъ мѣки и вѣки, амин.

Ѥ ІѤс, в(ъ) л(ѣ)т(о) х>⁴рмг ап(ри)е) Ѥ.

† Самъ г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣа>⁴.

<Іѡ Басиліе>⁴ вѣнѣваа <m. p.>.

<† În numele Tatălui și al Fiului¹ și al Sfintului Duh, Treime sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului meu, <Domnul Dumnezeu și Mîntuitorul nostru>¹, Isus Hristos, și închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn <al Țării Moldovei>¹. Iată Domnia Mea am binevoit, cu bunăvoința noastră, cu inima curată și luminată <și din tot>¹ sufletul <nostru>¹ și cu ajutor de la Dumnezeu, Domnia Mea, căutînd și rîvnind la alți <domni foști>¹ mai înainte de Noi, care prin miluire au dat și au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, <pentru aceea, deci, și Domnia Mea>⁴, cu bunăvoința lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni: chir <Varlaam arhiepiscop>⁴ și mitropolit de Suceava, și chir Mitrofan episcop de Roman, și chir <Evloghie episcop de Ră>⁴dăuți și chir Ghiorghie episcop de Huși, Domnia Mea, cu toți <boierii>⁴ noștri, <am socotit>⁴ și am luat seama de rîndul sfintelor mănăstiri pe care le-au zidit și <le-au făcut binecinstitorii>⁴ și preînțelepții domni, întru pomenirea lor și a părinților lor, unde și trupurile <lor odihnesc>⁴.

Deci, <pentru aceea>⁴, Domnia Mea, văzînd sfintele mănăstiri cum sărăcesc și slăbesc <de toate bucatele>⁴ și de vecini, pentru destule nevoi <și>⁵ silnicii care au căzut <pe această săracă țară a noastră>⁴ dinspre alte țări și din toate părțile, deci, Domnia Mea, cît a fost după puterea <și străduința noastră, am dat>⁴ și am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire numită Pîngărați, <unde este hramul Sfîntului>⁴ și slăvitului mare mucenic și izvorîtor de mir, oștean al lui Hristos, Dimi<trie, cu ...⁶ pos>¹lușnici: nici dare să nu ne dea, nici iliș să nu plătească, nici slugiu, nici robotă să nu ne <lucreze, și nici>⁴ zloți și nici lei și nici o angherie, din cîte vor fi asupra altor săraci din țara <noastră, să nu dea; numai cine>⁸ va avea oi și porci și albine, acela să aibă el a da gorștina și <desetina, iar pentru altele, pentru>⁸ toate, să fie în pace, numai să aibă ei a lucra și a sluji <ce va fi pentru slujba>⁸ sfîntei mănăstiri.

— Pentru aceea, și voi, mari vătăfi <de ținutul Neamț, și globnici și>⁸ dușegubinari, să nu aveți treabă a-i globi <și nici a-i tulbura>⁸ și nici dăbilarii să nu le ia vitele pentru alte sate <sau pentru alți oameni, numai>⁸ ca, cine va fi greșit cu ceva sau dacă va cădea în vreo vină, pe acela să aibă a-i pedepsi și a-i globi egumenul de la mănăstire, pe fiecare după fapta lui.

Iar după <viața și>⁴ domnia <noastră>⁴, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru <sau iarăși pe cine>⁴ va alege <Dumnezeu>⁴ să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu aibă <a le strica această>⁴ mică miluire și întărire <a Noastră>⁴, ci să le dea și să-i miluiască. <Iar cine va voi să nimicească>⁴ sau să strice întocmirea noastră, acela să fie neiertat de Domnul <Dumnezeu, făcătorul>⁴ cerului și al pămîntului, și de la Preacurata lui Maică, și de cei 12 sfinți apostoli, și să aibă <pîrși aceste>⁴ sfînte hramuri ale mănăstirilor¹¹ și să aibă parte cu Iuda <și cu de trei ori blestematul Arie¹⁰>⁴, în muncile și veacurile cele fără de sfîrșit, amin.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 5.

<† Însuși domnul a poruncit>⁴.

<Io Vasilie>⁴ voievod <m. p.>.

† Пăтрашко <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Pîngărați, III/47.

Orig., hîrtie (42 x 19,5 cm), lipsă treimea dreaptă a doc., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad., din 1909, de St. Nicolaescu, și un rez., din 1901, de Ilie Bărbulescu.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/16 a-d (xero.).

¹ Lipsă treimea stîngă a doc. Completarea textului s-a făcut după formularul general și cel al daniilor similare, din 7 aprilie (v. doc. urm.), în funcție de numărul mediu al literelor scrise în rînd. Avînd în vedere că pentru cinci rînduri acesta a fost de 12-13, pentru ca ulterior să crească, se poate chiar presupune că inițiala Ъ, ca și crucea, probabil ornate, se coborau cîțiva cm de la nivelul de pornire, ca și la alte acte de epocă.

² Aici și, deseori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

³ а, făcut ca н.

⁴ De la acest rînd, pînă la sfîrșit, numărul literelor pe care îl solicită textul pierdut crește la 14-15.

⁵ Rupt.

⁶ În acest loc figura, desigur, numărul poslușnicilor: patru sau opt (v. doc. urm.).

⁷ Sau Тѣчию, ca în celălalt doc. similar (v. n. 1).

⁸ Începînd de la acest rînd și la următoarele cinci, mărimea textului completat include și ruptura produsă pe îndoitura orizontală a doc., apreciată în același mod (v. n. 1).

⁹ Omis.

¹⁰ Sau Скаринѣтскомѣ ("Scarioteanul"), ca în celălalt doc. asemănător (v. doc. nr. 89).

¹¹ Formula plurală a expresiei se explică, probabil, prin utilizarea unui formular general pentru toate daniile de același fel făcute în intervalul 5-7 aprilie; v. și n. 9 de la doc. nr. 89.

87

1635 (7143) <aprilie 5-7>.

Anul¹ 1635.

Episcopul Mitrofan, cu mitropolitul Varlaam, cu Evloghie al Rădăuților și cu Gheorghie al Hușilor, se amintesc în cartea domnească, dată în acest an de Vasilie Vodă, <prin care acesta exprimă motivația actului>²: Господство Ми, видѣвше яко ѡбнища<в>³ше и раслабѣша с(вѣ)тими монастырами за комати, за сѣсиди и за въсѣ wskъдѣваше, ради доволнои бѣди и насилуваніе еже въпадоше на сѣа ѡбогаа наш(а)³ землѣ, ѡт кѣ въсѣкихъ землѣ и странахъ⁴ <și>² ... scutește de dări către Visterie și de amestecul judecătorilor civili⁵, pe patru poslușnici ai mănăstirei de maice de la schitul de peste Bistrița ...

După Melchisedek, *Chronica Romanului*, I, p. 256; doc. se afla, în 1874, în arh. M-rii Văratec.

Rez., cu un extras slav.

Datat din intervalul în care domnia a emis și alte acte cu prevederi asemănătoare, privind mănăstirile Pîngărați, Moldovița și Solca (v. doc. anterior și cele urm.).

¹ Text în ortografia vremii (v. descr. arheogr.): cu "ѣ", după consoanele finale, "ѣ" și "ѡ", pentru "ea" și "oa", "д", în loc de "z", "ѣ", marcînd "i" și "i", cu valoare de "i" scurt - particularitățile pe care nu le mai reproducem.

² Intervenția ns., pentru a conferi unitate textului; la Melchisedek, extrasul slavon se află în poziție finală.

³ Într. ns.

⁴ "Domnia Mea, văzînd că sfintele mănăstiri au sărăcit și au slăbit și au scăzut de toate, de bucate, de vecini, pentru destule nevoi și silnicii care au căzut pe această săracă țară a noastră, dinspre toate țările și părțile".

⁵ Terminologia edit., pentru: vătăgi de țin., pîrcălabi, globnici, deșugubinari (v. doc. urm.).

† Бѣ¹ имѣ ѿ(тѣ)ца и С(ы)на и С(вѣ)т(а)го Д(с)ха, Трронце с(вѣ)таа, єдинносѣннаа и нераздѣлимаа. Се аз, рабъ вл(а)д(ы)цѣ моемѣ, Г(оспод)ъ Б(о)гѣ и Сп(а)сѣ нашемѣ, І(ѹ)с(ѹсѹ) Х(ри)с(т)ѣ, и трончискїи поклонник, Иѡ Басилїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мн вл(а)гопронзволихъ нашемъ вл(а)гнмъ прозволенїемъ, чистимъ и с(вѣ)тлимъ ср(ѣ)д(ы)цем[ѣ], иже ѡтъ вѣсїа нашею д(с)шеа и ѡтъ Б(о)га помощїа, Г(о)сп(о)дств(о) Мн, съмотрѣши и ревнѣши нишимъ прѣдъ Насъ бѣвшеи стари с(вѣ)топочившеи г(о)сп(о)д(а)рѣхъ, ежи милостинїемъ дадоша и м(и)ловаше и ѡкрѣпише с(вѣ)тими монастырами, тѣмъже ѹбо, съ вл(а)говоленїемъ Б(о)жїем[ѣ] и съ вл(а)гословенїемъ четири нашии с(вѣ)т(и)т(е)лѣхъ молдавскихъ: кѹр Барлаамъ архїеп(и)ск(о)пъ и митрополитъ Сучавскон, и кѹр Митр(о)фанъ еп(и)ск(о)пъ Романскон, и кѹр Ѳвлогїе еп(и)ск(о)пъ Радовскон, и кѹр Гїѡргїе еп(и)ск(о)пъ Хѣшкомѣ, Г(о)сп(о)дств(о) Мн, съ вѣсими нашеими молдавскими болѣри, посокотнѣхъмъ и вѣнинмахъмъ ѡ рядѣ с(вѣ)тими монастырами, еж(е) създаше и сътворишѣ тнхъ вл(а)гочистивїи и прѣмѣдрихъ г(о)сп(о)д(а)рѣхъ въ памѣтъ себѣ и родителемъ нѹ въ бѣдѣшии вѣцѣ, надеж(е) и тѣлеси нѹ поѹнваетъ въ дѣла рлкотворенїе нѹ.

Тѣмъ радї, Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Мн, видѣще ѡко ѡбничае и раслѣбелѣши с(вѣ)тими монастырами за коматї и за суснїдї и за вѣсѣхъ ѡскѣдѣвааше, радї доволнаа тѣготна и прислѡванїе еж(е) вѣпадаша на сїа наше ѹбогаа землѣ ѡткѣ вѣсѣнхъ землѣ и странахъ, ино Мн елико по силѣ и прилежъ Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Мн, <да>²доухъмъ и м(и)ловахъмъ наше м(о)лѣъ, с(вѣ)таа монастыръ Солка, надеж(е) естѣ храмъ С(вѣ)тѣхъ, славиныхъ и вѣсѣхвалнихъ врѣхъовныхъ ап(о)ст(о)лѣ, <П>²етра и Павла, съ ѡснмъ послѣдшнчн: ни данъ давати, ни нишъ платитѣ, ни сѡлжѣ, ни нашъ работъ работати, ни лен, ни <зл>²оци а ни [ни] нѣкаа ангерїю, елико сѹтъ на нишнхъ ѹбоги въ землѣ нашъ, <не давати>³; тѣчїю кто аще и имаетъ ѡвци, или свинни или пчелн, то да подастъ горшннѹ и десѣтннѹ, а за нишехъ, за ничта, да не имаетъ вѣл, тѣкмо да имаетъ нишъ работати и послѣжитѣ с(вѣ)тими монастырами что бѣдетъ трѣбѡе нѹ.

Тѣмъ радї, и ви вѣси, велице вѣтаж(и) ѡтъ тотъ в(о)лост, или прѣкѣлаб(и), или глобннч(и) или дѣшѣгѣбннарн, въ нишисож(е) да не иманте вѡловатї и глобнѣ на нѹ, нѣ за вѣсѣ да естѣ ѡ мирно. Я аще кто ѡтъ нѹ вѣпадаетъ въ нѣкаа съгрѣшенїе или въ нѣкаа винѣ, а ѡн(и) да имаетъ на нѹ каратї и глобнѣ егѣмѣнѹ ѡтъ с(вѣ)таа монастыр, комѹж(е) по дѣломъ его. Сего радї, и ви, вѣси дабнларн, да не имаетъ вѣзѣти товадъ нѹ радї нишнхъ людї или радї нишехъ сѡловѣ, нѣ да естѣ коматї имъ ѡ мирно.

Я по нашег(о) животѣ и г(о)сп(о)дств(о)в(а)нїе³, кто бѣдетъ г(о)сп(о)д(а)рѣ ѡтъ дѣти нашии³, или ѡтъ нашег(о) рода или пакъ ког(о) Б(о)гѣ избѣретъ г(о)сп(о)д(а)рѣ бѣти ѡ наше Земли Молдавскон, да не имаетъ разорнтѣ или сказнтѣ сїа наше малое м(и)лованїе и ѡкрѣплѣнїе, нѣ нишъ пач(е) да имаетъ на нѹ ѡкрѣпнтѣ и м(и)ловати. Я кто ѡцѣетъ сказнтѣ и разорнтѣ сїа нашег(о) малое м(и)лованїе ѡтъ с(вѣ)тими монастырами, то да естѣ непростѣн ѡтъ Г(оспод)а Б(о)га, сътворшаг(о) н(е)бо и землѣ, и ѡтъ Прѣч(и)сгѣ его М(а)т(е)рн и <ѡт>² вї с(вѣ)тѣхъ ап(о)ст(о)лѣ и да имаетъ сѣпернннн хрѡмѡе с(вѣ)тими монастырами до страшнаго и грознаг(о) и непостѡанаг(о) сѣдїще Х(ри)стѡвѣмъ въ бѣдѣшии вѣцѣ, аминн.

Оу Іис, в(ѣ) л(ѣ)то хрѣмг а(прилїе) з̄.

† Самъ г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.

Иѡ БАСНАНѢ КВЕРЕВДА <m. p.>.

ІѠАН ФОЧѢ <ПИСАЛ>.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh, Treime sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului meu, Domnul Dumnezeu și Mîntuitorul nostru, Isus Hristos, și închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, și din tot sufletul nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, Domnia Mea, căutînd și rîvnind la alți bătrîni domni sfînt răposați, foști înaintea Noastră, care au dat și au miluit și au întărit cu milostenii sfintele mănăstiri, pentru aceea, deci, cu bunăvoința lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni: chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava, și chir Mitrofan episcop de Roman, și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Ghiorghie episcop de Huși, Domnia Mea, cu toți boierii noștri moldoveni, am socotit și ne-am îngrijit de rîndul sfintelor mănăstiri, pe care le-au zidit și le-au făcut acești binecinstitori și preaînțelepți domni întru pomenirea lor și a părinților lor în veacurile viitoare, unde și trupurile lor odihnesc, prin faptele mîinilor lor.

Pentru aceea, Domnia Mea, văzînd cum au sărăcit și au slăbit sfintele mănăstiri de bucate și de vecini și sînt în scădere de toate, pentru destule greutăți și asuprelor care au căzut pe această săracă țară a noastră dinspre toate țările și părțile, deci Noi, cît a fost după puterea și sîrguința Domniei Mele, am dat și am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire Solca, unde este hramul Sfîinților, slăviților și întrutot lăudaților apostoli de frunte, <P>etru și Pavel, cu opt poslușnici: nici dare să dea, nici ilîș să plătească, nici sulgiu, nici să lucreze la lucrul nostru, nici lei, nici <zlo>² și nici vreo angherie, din cîte sînt asupra celorlalți săraci în țara noastră, <să nu dea>³; numai dacă va avea cineva oi, sau porci sau albinc, acela să dea gorștină și desetină, iar pentru altele, pentru nimic, să nu aibă val⁴, numai să aibă ei a lucra și a sluji sfintelor mănăstiri⁵ la ce le⁵ va fi trebuința.

Pentru aceea, și voi toți, mari vatagi de la acest ținut, sau pîrcălabi, sau globnici sau deșugubinari, întru nimic să nu aveți a-i învâli și a-i globi, ci de toate să fie în pace. Iar dacă cineva dintre ei va cădea în vreo greșală sau în vreo vină, să aibă a-i pedepsi și a-i globi egumenul de la sfînta mănăstire, pe fiecare după fapta lui. Pentru aceea, și voi, toți dăbilarii, să nu aveți a le lua vitele pentru alți oameni sau pentru alte sate, ci să fie bucatele lor în pace.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri, sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, să nu aibă a nimici sau a strica această mică miluire și întărire a noastră, ci mai mult să aibă a-i întări și a-i milui. Iar cine va voi să strice și să nimicească această mică miluire a noastră de la sfintele mănăstiri⁵, acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de Preacurata lui Maică, și de cei 12 sfînți apostoli și să aibă pîrîși hramurile sfintelor mănăstiri⁵ la înfricoșata și grozava și nehotărîta judecată a lui Hristos în veacurile viitoare, amin.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 7.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

Ioan Focea <a scris>.

M-reă Dragomirna, sub dată.

Orig., hîrtie, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată în ceară roșie.

Arh. St. Suceava, M-reă Putna, II/19, nr. 170, p. 97 (rez., fără vîlcat).

EDIȚII: Wickenhauser, *Solka*, nr. XXXIX, p. 99-100 (trad. germ.); Costea, *Solca*, nr. 31, p. 222-224 (trad., după Wickenhauser); Mazerean, *Cond. Solca*, p. 60, nr. 1 (extras, cu data de an greșită: 1662); *Tezaur sucevan*, p. 143-144, nr. 368 (rez. de la Arh. St. Suceava, completat după *Ediții*).

¹ Crucea și inițiala, ornate.

² Rupt.

³ Omis.

⁴ Așa în text. slav.

⁵ Forma plurală a expresiei se explică, probabil, prin utilizarea unui formular general pentru toate daniile de același fel făcute în intervalul 5-7 aprilie; v. și n. 9, de la doc. urm.

89

1635 (7143) aprilie 7, Iași.

† Бъ имѣ ѿ(тъ)ца и С(ы)на и С(вѣ)т(о)го Д(ѡ)ха, Тро(и)це с(вѣ)таа, единосѣнна и нераздѣлимаа. Се азъ, рабъ вл(а)д(ы)кы моего, Іѡ(сѣ)д(а) Х(рист)а, трончкѣи поклонникъ, Іѡ Басилѣе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) бл(а)гоизволихъ Г(о)сп(о)дств(о)у Мнѣ, [съ помощїю б(о)жїею], съ нашимъ бл(а)гымъ произволенїемъ и чистымъ и свѣтлымъ ср(ъ)д(ъ)цемъ, штъ всѣмъ нашимъ д(ѡ)шамъ и штъ Б(о)гу помощїа, Г(о)сп(о)дств(о)у Мнѣ, съматрѣюще и ревнѣюще нынѣшнимъ прѣжде Насъ бѣвшемъ г(о)сп(о)д(а)ръхъ¹, иж(е) м(и)л(о)стинѣми дааше и миловааше и оукрѣпиша² с(вѣ)т(а)ми м(о)н(а)стирами, тѣмже ѡбо, и Мѣ, съ бл(а)говоленїемъ б(о)жїемъ и съ бл(а)гословенїемъ всѣхъ прѣсвѣщеннаго(о) архїепо(и)скуп(о)па, кѣр Барлаама митрополита Сѣчавскаго(о), и кѣр Митрофанѡ епо(и)скуп(о)па Романскаго(о), и кѣр Фелавгїе епо(и)скуп(о)па Радковскаго(о) и кѣр Гевургїе епо(и)скуп(о)па Хѡшевскаго(о), Г(о)сп(о)дств(о)у Мнѣ, съ всѣми нашими бжлѣри, посокотихомъ и вънимахомъ шъ рѣ³ъ⁴ъ с(вѣ)т(а)мы монастырами, еж(е) съзидаша и сътвориша бл(а)гоч(е)ствїи и старехъ г(о)сп(о)д(а)рехъ, въ памяте себѣ и родителемъ нхъ, ижеж(е) и тѣлеса нхъ почиваетъ.

Тѣмже ѡбо, Г(о)сп(о)дств(о)у Мнѣ, видѣвше с(вѣ)т(а)мы м(о)н(а)стир(и) пакѡ шенишаше и раслаблѣше штъ всѣхъ комати и за сбсици, ради доволенїа бѣди и наслованїе еж(е) нападоша на сїа ѡбшгѡа наше землѣ шткѣи иншихъ землѣ и штъ всѣхъкѣи странахъ, ино Г(о)сп(о)дств(о)у Мнѣ, елико по силѣ наше, дадохомъ и м(и)ловахомъ наше молбѣ, с(вѣ)таа м(о)н(а)стиръ называемаа Молдовницѣ, гдѣж(е) естъ храмъ бл(а)говѣщенїе прѣс(вѣ)танъ б(о)городици и пр(и)снод(ѣ)вѣ, М(а)рїи, съ шснмъ⁴ послушничъ⁵: ни данъ давати, ни илишъ платитѣ, ни свлжѣ, ни рабшъ Намъ рабшати, ни злоци давати за домъ, а⁶ ни лѣи а⁶ ни една ангерїю, елико бѣдетъ на иншихъ ѡбшги штъ землѣ наши, ни една не даватѣ; тѣкмо, кто имае шци и свини и пчѣли, то да имае дати горцини и десѣтинѣ, а за иншихъ, за вѣсахъ, да естъ ѡ мирно, тѣкмо да имае шни рабшати и послѣжити что бждетъ <за трѣбо>⁷е с(вѣ)тѣи м(о)н(а)стир.

Тѣмъ радѣ, и велицїи(н) вѣташи штъ <в(о)л>⁷остъ Сѣчавскон, и глобнич(и) и дешѡгвѣннари и ѡрѣдничѣи штъ Длѣгонъ Пѡлѣ, да не⁷ иманте вѣи ни еднаа трѣбѣ глобнѣи нѣа нхъ а⁷ ни валовати, а ни даблѣари товаръ имъ да не възимати радѣ иншъ⁷нхъ⁷ селове или за иншихъ людѣ, нѣ аще, кто съгрѣшѣт

нѣч>⁷то или аще вѣпадетъ въ нѣконъ винъ, то да имаетъ карати и глобити [на нѣхъ] ꙗꙋменѣ въ того м(о)н(а)стирѣ, кождо по дѣломъ его.

Ѧ по нашемъ животѣ и г(о)сп(о)д(с)твааніе, кто бѣдетъ г(о)сп(о)д(а)ръ, въ дѣти нашѣ³, или въ нашег(о) рода или пакы ког(о) б(о)гъ избѣретъ г(о)сп(о)д(а)ръ бѣтъ ѥ нашеи земли Молдавскои, то да не имаетъ имъ сказати сѣи наше малое милованіе и ѡкрѣпленіе, иже абы имъ дали и миловали. Ѧ⁶ кто хошетъ разорити или сказати наше ѡстроеніе, то да естъ непрошенъ въ Г(о)сп(о)д(а) б(о)г(а), сътворшаг(о) и(е)бо и земли, и въ Прѣч(и)стаа его М(а)т(е)рь и въ вѣс(вѣ)тѣхъ, вѣрховнихъ ап(о)ст(о)лъ, и да имаетъ съперникы тѣхъ с(вѣ)тѣмъ храма монастырами и да имаетъ ѡчастіе съ Іѡанъ Скаринѣтскому въ вѣзконечіа вѣкы и тѣмъ, аминь.

Пис оу Іѡсохъ, в(ѣ)л(ѣ)тъ хѣрмгъ ап(ри)лѣ ѥ.

† Самъ г(о)сп(о)д(а)нъ велѣлъ.

Иъ Басиане вѣнчана <т. р.>.

<Pe verso-ul primei file, o îns. din sec. XVII>: Corosten(i); <și una din sec. XVIII>: Pentru 8 poslușnici, scutelnici. 7143 <1635> ap(rilie) 7.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh, Treime sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului meu, Iisus Hristos, închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată am binevoit Domnia Mea, [cu ajutorul lui Dumnezeu], cu bunăvoința noastră și cu inima curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, căutînd și rîvnind, Domnia Mea, la alți domni foști mai înainte de Noi, care au dat și au miluit și au întărit prin milostenii sfintele mănăstiri, pentru aceea, deci, și Noi, cu bunăvoința lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea întru-tot preasfîntului arhiepiscop, chir Varlaam mitropolit de Suceava, și chir Mitrofan episcop de Roman, și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Gheorghie episcop de Huși, Domnia Mea, cu toții boierii noștri, am socotit și am luat seama de rîndul sfintelor mănăstiri, pe care le-au zidit și le-au făcut binecinstitorii și bătrînii domni întru pomenirea lor și a părinților lor, unde și trupurile lor se odihnesc.

Deci, pentru aceea, și Domnia Mea, văzînd sfintele mănăstiri cum sărăcesc și slăbesc de toate bucatele și de vecini, pentru destule nevoi și silnicii care au căzut pe această săracă țară a noastră dinspre alte țări și din toate părțile, deci, Domnia Mea, după puterea noastră, am dat și am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire numită Moldovița, unde este hramul Bunavestirea preasfîntei născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară, Maria, cu opt⁴ poslușnici⁵: nici dare să nu dea, nici ilîș să nu plătească, nici sulgiu, nici robotă să nu ne muncească, nici zloți pentru casă să nu dea, și nici lei și nici o angherie, din cîte vor fi asupra altor săraci din țara noastră, să nu dea nici una; numai ca, cine va avea oi și porci și albine, acela să aibă a da gorștină și desetină, iar pentru altele, să fie în pace, pentru toate, numai să aibă ei a munci și a sluji ce va fi <de trebuință>⁷ sfîntei mănăstiri.

Pentru aceea, și mari vătăfi de ținutul Suceava și globnici, și deșugubinari și ureadnici de <Cîmpu>⁷lung, voi să nu aveți nici o treabă să-<i>⁷ globiți <și>⁷ nici să-<i>⁷ tulburați, și nici dăbilarii să nu le ia vitele pentru alte sate sau pentru alți oameni, numai ca, cine va greși <cu ceva>⁷ sau dacă va cădea în vreo vină, pe acela să aibă a-l pedepsi și a-l globi [pe ei] egumenul de la această mănăstire, pe fiecare după fapta lui.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri, sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le strice această mică miluire și întărire a noastră, ci să le dea și să le

miluiască. Îar cine va voi să nimicească sau să strice întocmirea noastră, acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, și de Preacurata lui Maică și de cei 12 sfinți apostoli de frunte, și să aibă pîrîși pe acești sfinți ai hramurilor mănăstirilor⁹, și să aibă parte cu Iuda Scarioteanu, în veacurile și muncile cele fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 7.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Pentru îns. verso, v. text slav>.

Muz. Jud. Suceava, Documente, inv. nr. 2107.

Orig., hîrtie (41 x 27 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, III/56 și XXIII/47 a, b (foto.).

EDIȚII: Wickenhauser, *Moldowiza*, nr. 129, p. 107 (rez.); Popescul, *Doc. mold.*, p. 58-61 (text slav și trad.).

¹ După consoana finală, paieroc.

² A, scris peste T.

³ Omis.

⁴ *всѣм* (opt), adăugat cu altă cernelă, pe loc lăsat alb; v. și n. 9.

⁵ În loc de *послушники* (poslušnici).

⁶ Deasupra lui, a, un punct-c în ortografia obișnuită, suprapus de o bară înclinată, ca o titlă: ne aflăm, probabil în fața unei îmbinări mai puțin întîlnite între un spirit și un accent.

⁷ Rupt.

⁸ V. n. de la text. slav.

⁹ Forma plurală a expresiei se explică, probabil, prin utilizarea unui formular general pentru toate daniile de același fel făcute în intervalul 5-7 aprilie.

90

1635 (7143) aprilie 7, Iași.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)срїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Мѡлдавскоѡ. Ѡж(ѣ) прїѡшоѣ, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими мѡс(л)давскими болѣри, великих и малих, в(тѣ)ци и м(о)л(ѣ)бн(и)ци Г(о)сп(о)дств(а) Ми, егумени и вѣс събор вт с(вѣ)тѡа монастыр Нѣмецкомѡ, идеж(ѣ) ест храм Бѣзнесеііѡ Г(о)сп(о)д(а) Б(о)г(а) и Сп(а)са нашиг(о) Іс(ѡсѡ) Х(рист)а, и вт монастыр Бистриц(и), съ єдин запис за свѣдѣтелство вт Стан спѣтар², еж(ѣ) бив старостѣ ѡ в(о)лост Текѡч, и вт многи люди добри, <по>¹ имѣ: Пѣтрашко Тѣлаб(ѣ) апрод, и Пискв вѣтах вт Цѣрѣни, и Крѣчѡи вт Бѣлѣци³, и Жрсѡ вт Нѣврѣниц(и), и Бѣжан вт Рѣфлѣци, и Тоадѣр и Крѣстѣ вт там, и поп Сава вт Томѣци, и Роатѣш вт Попи, и Мѡнѣ вт Грѣлѣци, и Мѡшат вт Попи и вт нинѣ многи людї добри, писашѣ како хотарѣл Стан спѣт(ар), съ тих людї добри, сѣлове с(вѣ)тѣи монастыр виш(ѣ) писан, <по>¹ имѣ Пискѡл, что ест ѡ в(о)лост Текѡч, вѣ встїю Сѡвѣлѡ⁴, и пакиж(ѣ) по имѣ Жоуѣи, что ест такождѣр(ѣ) вѣ оусти Сѡволѡи, ѡ в(о)лост Кохѡрѣлѡско⁵, по гдѣ хотарѣли вѣ д(ѣ)нї Пѣтрѣ воєвода.

И почанше хотар, първѣи ѿ потоца Сохланю, ѿ матко, ѿ гдѣ падаетъ долина Сокоулаю въ ѿзера что естѣ³ междо Писку и междо Жоуеши, до едно могилѣ великои, что естѣ³ тамъ хотаръ, въ таа могилѣ, [хотар] двомъ в(о)лостихъ, Кохурани и Текучи, и, ѿ тоа, переминувши черезъ езеръ и поставили въ ѿзеръ три стълпи и пакижѣ поставил(и) хотаръ ѿ брѣгъ езер-и, ѿ таа, черезъ полѣ, даж(ѣ) до едно долино что сѣ зветъ Кълугърица пакиж(ѣ) поставил(и) имъ тамъ хотар², едно каменъ въ едно колак³, за таа грѣло Кълугърица -, та[а] право черезъ <долино>¹ до едно дорогъ - и тотъ дорогою прѣиде ѿ Жоуеши и иде ѿ лесъ та[а] поставил(и) тамъ единъ стълпъ за дрѣво -, та ѿ таде³, прав(о) черезъ полю, на дрѣгое дорогою - такожде поставил(и) <там>¹ единъ стълпъ за каменъ -, таж(ѣ) ѿ таде³ правою черезъ полю и черезъ рѣвни и черезъ лесъ - <та>¹ поставил(и) хотари правою мѣсто ѿ ѿстѣ Сохланю⁴ даж(ѣ) до Сирѣтю и пакиж(ѣ), тамо, ѿ брегъ Сирѣт(ю)², поставил(и) хотаръ единъ лесъ что зветъ Улму и ѿкрѣгъ могилѣ копанѣ. И таде⁶ естъ всѣ хотаръ двомъ сила, Писка и Жоуеши, что сѣтъ сили двомъ с(вѣ)тимъ монастыри, Немецкии и Бистрици(и).

Тѣмъ радѣ, како да естѣ³, и ѿ Нас, м(о)л(ѣ)бн(и)ци нашъ, калѣгеримъ ѿ двомъ с(вѣ)тимъ монастыри, тѣхъ два словѣ прав(а) ѿтн(и)нѣ и ѿрикъ и потвѣрж(а)ѣ¹еніе, сѣ въсѣмъ дохodomъ. И ни да сѣ не ѿмѣшаетъ.

Ѹ Ис, л(ѣ)т(о) хрѣмъ ап(ри)лѣ Ѹ.

† Самъ г(о)сп(о)д(и)нъ велѣа.

† Пѣтрашко Башотъ(ъ) велъ лѣтѣ(ѣ)тъ с(а) искаа <м. р. >.

† Кѣрлатъ <писалъ>.

<Pe versoul f. a II-a, o îns. din sec. XVIII>: Исписокъ за Писку, ѿ Басилѣе воѣвода.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, părinții și rugătorii Domniei Mele, egumenii și tot soborul de la sfânta mănăstire Neamț, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru, Isus Hristos, și de la mănăstirea Bistrița, cu un zapis de mărturie dela Stan spătar, care a fost staroste la ținutul Tecuci, și de la mulți oameni buni, anume: Pătrașco Tălabă aprod, și Piscu vatah din Gereni, și Crăciun din Vlăgești³, și Ursu din Năvîrniți, și Bejan din Răflești, și Toader și Cîrstea de acolo, și popa Sava din Tomcești, și Roatăș din Popi, și Manea din Gîrlești și Mușat din Popi, și de la alți mulți oameni buni, scriind cum a hotărnicit Stan spătar, cu acei oameni buni, satele sfintei mănăstiri mai sus scrise, anume Piscul, care este în ținutul Tecuci, la gura Sovuluiului⁴, și iarăși satul anume Mogeștii, care este de asemenea la gura Sovuluiului⁴, în ținutul Cohurlui⁵, pe unde au hotărnicit în zilele lui Petru voievod.

Și se începe hotarul, întîi de la pîrîul Sohului, din matcă, de unde cade valea Sovuluiului⁴ în iezerul care este între Piscu și între Mogești, pînă la o movilă mare, care este acolo hotar, în acea movilă, [hotar] la două ținuturi, Cohurlui și Tecuci, și, de la aceasta, trece peste iezer — și au pus în iezer trei stîlpi și iarăși au pus hotar la malul iezerului — și, de la acesta, peste cîmp, pînă la o vale care se cheamă Călugărița, — iarăși le-au pus acolo hotar, o piatră într-un colac³, pentru această gîrlă, Călugărița —, și drept peste <vale>¹ pînă la un drum — și acest drum vine de la Mogești și merge la pădure și au pus acolo un stîlp de lemn — și de aici, drept peste cîmp, la alt drum, — de asemenea le-au pus <acolo>¹ un stîlp de piatră — și de aici, drept peste cîmp și peste șes și peste pădure — <și>¹ au pus hotare drept din locul de la gura Sovuluiului⁴ și pînă la Siret și iarăși, acolo, la malul Siretului, au pus hotar la o pădure ce se cheamă Ulmu

și în jurul Movilii săpate. Și aici⁶ este tot hotarul celor două sate, Piscul și Mogești, care sînt satele celor două mănăstiri, Neamț și Bistrița.

Pentru aceasta, ca să fie, și de la Noi, rugătorilor noștri, călugărilor de la cele două sfinte mănăstiri, aceste două sate dreaptă ocină și uric și întărire, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7143 <1635> aprilie 7.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраско Баșотă mare logofăt [și]⁷ m-am iscălit m. p.

† Corlat <a scris>.

<Pe verso-ul f. a II-a, o îns. din sec. XVIII>: † Ispisoc pentru Piscu, de la Vasilie voievod; <alta, din a doua jumătate a sec. XVII>: † Piscul și Mogeștii, la Tecuci; <și una de la sf. sec. XVIII-înc. sec. XIX>: S-au scris; Vasilie v(oie)v(o)d, din leat 7143<1635> apr(ilie) 7.

Arh. St. București, M-rea Neamț, XXVII/83.

Orig., hîrtie (32,5 x 21 cm), difolio, filigran, pecete aplicată, căzută, dar imprimată, parțial, în chinovar, prin împăturire, pe ambele laturi ale doc.; cu o trad. mod.

Ibidem, LXXII/10 (trad., din martie 1837); ms. nr. 1262 (Cond. m-rii Neamț), f. 18 v. - 19 (rez. dezv.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/17 a, b (xero., după orig.) și c, d (după trad. din 1837).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 183, nr. 528 (rez., după orig.).

¹ Omis.

² După consoana finală, paieroc.

³ Așa în text.

⁴ La începutul hotarnic: Сохѣлюю (Sohuluiului).

⁵ În loc de Ковѣрѣвскому (Covurlui); х("h"), în scrisul diacului Corlat alternează însă cu в("v") - v. n. 4.

⁶ Greșit, тот pentru (acesta).

† Иѡ Басилѣе воєвода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Молдавскон. Ѡж(ѣ) прѣидоша, прѣд Намн и прѣд нашѣ(о) ѡсѣщенаг(о) митрополита, Барлаама, и прѣд всѣми нашеми великими и малими болѣри, м(о)лѣбници наш(и), егѣменѣ Гиласѣе и вес събѣр ѡт с(вѣ)тѡмѣ¹ монастирѣ г(лаго)лѣмаа Ягапѣю, гдѣ ест храм С(вѣ)томѣ чино начаѣлника архѣистратиг(а) Мнѣхана, жалоуши с(ѣ) Нам и тѣгали с(ѣ) за лице, прѣд Намн, съ калѣгери ѡт монастира Голѣва, ѡт трѣг Иѣс, радѣ един брод за мленѣ и едно мѣсто за пасика, что ест въ хотар село Пиперѣци, въ ѡстѣи Бахлѣю, гдѣ въпадает въ Снжѣю рѣка.

Ино калѣгери ѡт <Я>²гапѣм ѡказоваал(и), прѣд Намн, нарѣденѣе за даанѣе и м(н)лованѣе ѡт Йрона воєвода и ѡт Ъримѣм воєвода и Симѣмн(а) воєвода и пак исписок за вратенѣе и потѣрѣженѣе³ ѡт Радѣл(а) Мнѣхнѣ воєвода, како было им даанѣе и м(н)лованѣе, свѣтомѣ монастир, ѡт тот хотар Пиперѣцим,

что тог(о) село, Пиперешѣн, были правѣи г(о)сп(о)д(а)ръско, прислѣшно къ шко-
лѣ Исохъ. Я калѣгерн въ монастырѣ Голѣва ѡказовал(н) брѣнъ въ
Кос[с]тантин(а) воєвод(а), како далъ сѣ тотъ село, Пиперешѣн, въ Костантин(а)
воєвод(а), Кирицовн постѣлникъ, а Кирица далъ милованіе монастырѣ Голѣ за сѣ
тотъ село прислѣвалъ сѣ тотъ бродъ за млену и тотъ мѣсто за пасникъ.

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Мн, съ архирейн нашн и съ всѣхъ болѣхъ,
съмотрихомъ⁴ и шерѣтохъмъ ажѣ прислѣвал(н) тотъ мѣсто за млену и за пасникъ
съ силою ег(о) калѣгеромъ въ монастырѣ Ягпѣа, почто ем(ѣ) ман⁵ давнѣ
даданіе и м(н)лованіе. Ино zostали калѣгерн въ монастырѣ Голѣва въ всѣ
законѣ, а калѣгерн въ монастырѣ Ягпѣа шправил(н) сѣ въ прѣдъ Намн и
поставил(н) собн фѣрѣ въ вѣстѣр наш.

Ино, въ н(ы)нѣ въ прѣдъ, да имаетъ Ягпѣашнн дрѣжаті нхъ правѣа даданіе,
тотъ мѣсто за млену и тоа пасникъ въ хотаръ Пиперешнн, въ вѣстъ Бахлуи, ѡ
Жижѣа, а калѣгерн въ монастырѣ Голѣва болше да не имаетъ ман⁵ тѣгатн а
ни добнваті, неколиж(ѣ), на вѣхъ вѣчинхъ. И ни да с(ѣ) не умншаетъ.

V Ис, въ(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмъ ап(р)илѣи ѿ.

† Самъ г(о)сп(о)д(н)нъ велѣлъ.

† Пѣтрашко Башотъ(ъ) велъ лѣг(ъ)ф(ѣ)т [н]⁶ сѣ искалъ <т. р.>.

† Іѡнъ Фочѣ <писалъ>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVII>: † Исписокъ за Пиперешн, въ Баснаіе
воєводѣ⁷.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au
venit, înaintea Noastră și înaintea sfințitului nostru mitropolit, Varlaam, și înaintea
tuturor boierilor noștri, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul Ghilasie și tot soborul
de la sfânta mănăstire numită Agapia, unde este hramul sfântului conducător de tagmă,
arhistrateg Mihail, care Ni s-au jeluit și s-au pîrît de față, înaintea Noastră, cu călugării
de la mănăstirea lui Golăe, din ȋrgul Iași, pentru un vad de moară și un loc de prisacă,
ce este în hotarul satului Piperești, la gura Bahluiului, unde se varsă în rîul Dzijia.

Deci călugării de la <A>²gapia au arătat, înaintea Noastră, dresese, de danie și de
miluire de la Aron voievod și de la Eremia voievod și de la Simeon voievod și iarăși
ispisocul de întoarcere și de întărire de la Radul Mihnea voievod, cum le-a fost danie și
miluire, sfintei mănăstiri, dintr-acest hotar al Pipereștilor, care, acest sat, Piperești, a
fost drept domnesc, ascultător de ocolul ȋrgului Iași. Iar călugării de la mănăstirea lui
Golăe au arătat uric de la Cos[s]tantin voievod, cum s-a dat acest sat, Piperești, de către
Costanȋin voievod, lui Chiriȋa postelnic, iar Chiriȋa a dat miluire mănăstirii lui Golăe și
cu acest sat s-a tras acest vad de moară și acest loc de prisacă.

Deci Domnia Mea, cu arhieriei noștri și cu toȋ boierii, am cercetat și am aflat că
au tras acest loc de moară și de prisacă cu de la sine putere călugărilor de la mănăstirea
Agapia, căreia îi este danie și miluire mai⁵ de demult. Deci au rămas călugării de la
mănăstirea lui Golăe din toată legea, iar călugării de la mănăstirea Agapia s-au
îndreptat dinaintea Noastră și și-au pus ferie în vistieria noastră.

Deci, de acum înainte să stăpînească Agapienii dreapta lor danie, acel loc de
moară și această prisacă din hotarul Pipereștilor, în gura Bahluiului, la Jijia, iar
călugării de la mănăstirea lui Golăe mai mult să nu aibă a mai pîrî și nici să
dobîndească, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 8.

† Însuși domnul a poruncit.

† Пăтрашко Баșотă, mare logofăt [și]⁶ m-am iscălit <m. p.>.

† Ion Focea <a scris>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVII>: † Ispisoc pentru Piperești, de la Vasilie voievod; <și una de la înc. sec. XIX>: Piperești, 7143<1635>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXVI/94.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), filigran, pecete aplicată, stricată.

Arh. St. București, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 281 (copie, din prima jum. a sec. XVIII).

Arh. St. Iași, CCCXXXIX/1 (Condica Mitropoliei Moldovei) (copie, după trad.); ibidem, Fond Spiridonie, IV/15 (trad., din 1783 iunie 24, de ieromonah Isaia de la Agapia Veche); ibidem, Arh. M. Costăchescu, Caiet II, p. 1288-1230 (copie de M. Costăchescu, după copia de pe trad., din Condica Mitropoliei Moldovei, p. 139).

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iași, Ms. nr. 378, f. 88 r. (copie slavă din 1872, după o condică a Mitropoliei Moldovei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/48 (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 76, p. 94-95 (trad. de la Arh. St. Iași, Fond Spiridonie);

"Creșterea colecțiilor", 1919, p. 239 (rez. după orig.). "Ioan Neculce", fasc. 8, p. 215 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 227, nr. 1076 (rez. după copia de la Arh. St. București).

¹ o, scris peste a.

² Omis.

³ т și, в în ligatură.

⁴ т și, р în ligatură.

⁵ Așa în orig.

92

1635 (7143) aprilie 12, Iași.

† Иѡ Баснѣе воевода, в(о)жѣю м(н)а(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землѣ Мѡладѣвскѡн. ¹ Гѡж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мѣи дади и потвѣрдѣи есми м(о)л(ѣ)бн(и)ци нашѣм, калѣгерѡм ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стѣр називает сѧ Хангѣ, наѣж(ѣ) ест храм Бѣвѣденіе пр(ѣ)с(вѣ)тѣн вл(а)д(ѣ)ч(и)цѧ наше Б(о)городнцѧ и присно д(ѣ)вѣ Маріѣ, съ нѣкнѣх готовѣ и съ став на Бахлѣец², ѡ хотар Краснѣи Трѣг, что ѡ в(о)лост Кѣрлингѣтѣра, ѡт исписок за даніе и мѡлованіе что ѡн(и) имали ѡт Мѣрон Барнѣвскѣи Мѡгѣла воевода.

Тѣм радѣ, тѣх виш(ѣ) писанинѣх мѡлины и став² на потоцѣ Бахлѣец² како да ест с(вѣ)тѣн м(о)н(а)стѣр Хангѣ и ѡт Нас, правда ѡтн(и)нѣ, и даданіе, и мѡлованіе, и ѡрик и потвѣрженіе, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѡшенно никѡлѣж(ѣ), на вѣкѣ вѣчнѣи. И ѡи да с(ѣ) не ѡмѣшаѣт прѣд сѣм лѣстом наш.

Оу Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрмѣ ап(ри)лѣ вѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Бѣшѡт(ѣ) велѣ лѡгѡф(ѣ)т [н]⁴ с(ѣ) искал <m. p.>.

† Дѣмѣтрашко³ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire

care se numește Hangu, unde este hramul Intrarea în biserică a preasfintei stăpînei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu niște mori gata și cu iaz pe Bahlueț, în hotarul Tîrgului Frumos, care este în ținutul Cîrligătura, din ispisocul de danie și miluire pe care l-au avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod.

Pentru aceea, aceste mai susscrise mori și iaz pe pîrîul Bahlueț să fie sfintei mănăstiri Hangu, și de la Noi, dreaptă ocină, și danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXXVIII/211.

Orig., hîrtie (31 x 21 cm), pecete aplicată, pierdută.

Arh. St. București, A. N., MMCMV/33, f. 1 r., nr. 15, și MMCMV/33 a, nr. 15 (menț., în două perilipsisuri din 1849);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/49 a, b (foto., după orig.) și c, d (după rez.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 286-287 (text slav., după transcrierea din *Ms. Surete*, VIII, p. 809, și trad.).

Catalog, Supl. I, p. 184, nr. 534 (rez., după menț. de la Arh. St. București, completat).

¹ А și, в suprascrise în ligatură.

² După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

³ т și р și а și к, în ligatură.

† Милостію божією, Мъ, Иѡ Баснаіе воевода, господаръ Земли Мѡлдавскон. Знаменито чинимъ исъ симъ листомъ нашимъ, въсѣмъ кто на немъ възрѣитъ или кто чини² его оуслышитъ, вже тотъ истиннии слѣга наше, Дѣмитрашко Фѣлжер, и кнѣгинѣ его, Мърика, дочка Настасіи, вѣзка Григги Хринкович, <даемъ и потвѣждаемъ>³ нхъ праваа штинниѣ и дѣдинниѣ, штъ исписокъ за раздѣленіе что имали штъ Гашпар воевода, четверѣтаа часть штъ село Боронковци, среднаа часть, съ вѣда за млинъ на рѣца Нѣстрѣ, како съ тамъ приходитъ штъ млинни⁴ имъ, штъ соботѣ вечеръ даж(ѣ) до недѣлю вечеръ, како повѣдаютъ имъ привѣліи штъ Богдан[на] воевода и штъ Плѣздандра Иліаш воевода, что естъ ѡ волостъ Сорочкомъ, что тоа четверѣтаа часть достало съ Марки, кнѣгини Дѣмитрашко Фѣлжер, штъ раздѣленіе, когда раздѣлила соби съ братіями ен, штъ нхъ правѣи привѣліи старихъ за дѣдинниѣ, что ималъ дѣдъ имъ, стараго Хринковича, штъ Богдана воевода, и, за раздѣленіе, штъ Фремѣа Могилла воевода.

И тиж(ѣ), потвѣждаемъ дрѣгаа часть штъ тогоже село, штъ Боронковци, штъ исписокъ за вѣкѣплениѣ что имали штъ самага Господства Мн, половина штъ четверѣтаа часть штъ тогоже селѣ, что тоа шинъ соби кѣплии штъ И<ш>нашко, братъ Марки, сынъ Настасіи, вѣзкъ Хринкович(а), за шчимъ десатъ и петъ злотихъ. И тиж(ѣ), Долина Штмановка, что естъ ѡ тотъ хотаръ Боронковцимъ, съ

нѣкихъ источники, гдѣже сѣдили нѣкихъ людѣ въ Немировъ и извадилъ на нихъ Дѣмитрашко Фѣлжеръ, за что било емѣ правою штиннѣ и дѣдннѣ въ хотаръ Боронковцимъ, како ѡказовалъ прѣдъ Нами и нареденіе за тѣмъ и за фѣръю въ Стефанъ Томшѣ воевода и въ Гашпаръ воевода. Тѣмъ радѣ, како да естъ имъ, и въ Насъ, съ вѣсемъ доходомъ.

И въ[т] томъ, тиж(е) даемъ и потвърждаемъ више писанномѣ Дѣмитрашко Фѣлжеръ и кнѣгини его, Марики, ихъ правою штиннѣ и кѣпечно, въ исписокъ за вѣкѣленіе что имали въ Стефан⁵ воевода, полъ селище въ Лѣпшѣни, съ мѣсто за ставъ на потоци Солонецъ, что естъ въ тотъ волостъ, Сороцкомѣ, что тоа шни соби кѣпили въ Иванъ Юджилъ, сынъ Дѣмше, вѣнкъ Кипърко, прѣвѣнкъ стараго Лѣпше, въ брѣкъ что ималъ прѣдѣ его Лѣпше, въ Богдан⁵ воевода, за петъ десатъ ѡгнъ жолтихъ.

И тиж(е), потвърждаемъ имъ дрѣгаа частъ въ тогоже селище, Лѣпшѣни, въ половина селищи, половина, въ исписокъ за вѣкѣленіе что имали въ Илѣандра воевода Илѣашъ и въ исписокъ за потвържденіе въ Монею Могилла воевода, что тоа естъ имъ кѣпечно въ Грига Бѣчкъ, сынъ Брени, вѣнкъ Дѣмше, за петъ десатъ талер(и) сребр(ъ)нихъ, како да естъ имъ, и въ Насъ, съ вѣсемъ доходомъ.

И въ[т] томъ, тиж(е) даемъ и потвърждаемъ имъ, въ исписокъ за кѣпечни въ Стефанъ Томшѣ воевода и въ Монею воевода, една частъ за штиннѣ въ село Тодерѣщи, въ волостъ Крѣлингътѣри, что тоа шни соби кѣпилъ въ Симишъ Капшѣ меделничерѣ, вѣсѣ частъ его, что сѣ емѣ избѣретъ, съ частъ въ мѣсто за стави, и въ ватрѣ село, и въ лѣсо и съ садовѣ, и дрѣгаа частъ въ тогоже село, что тоа шни соби кѣпилъ въ кутка² его, Фрѣсина, дѣща Бикол, вѣсѣ частъ ѣи, илико сѣ избѣретъ въ вѣсего мѣсто, за петъ десатъ и три талер(и) сребр(ъ)нихъ.

И тиж(е), дрѣгаа частъ въ тогоже село, въ Тодерѣщи, что тоа шни соби кѣпили въ Ѡдокѣ, дочка Иванъ Капши, въ вѣсего мѣстѣ и въ лѣс, съ садовѣ ман² ниже пасникѣ Симишнѣ Капши, за три десатъ талер(и) вѣнтихъ.

И тиж(е), дрѣгаа частъ въ тогоже село, въ Тодерѣщи, что тоа шни соби кѣпили въ Некѣла и въ братъ его, Дѣмитрѣ, сынѣ Кѣзакѣ Капши, въ вѣсего мѣсто и въ лѣсо, съ садовѣ и съ мѣсто за пасника, гдѣже било домъ тѣцѣ имъ, Кѣзакѣ, за петъ на десатъ ѡгнъ, пинѣзи добрихъ.

И тиж(е), дрѣгаа частъ въ тогож(е) село, въ Тодерѣщи, что тоа шни соби кѣпили въ Настасѣа, дѣща Ярманъ, половина въ частъ Ярманъ, въ ватрѣ село и въ полѣ и въ лѣсо, за петъ на десатъ злоти вѣнтихъ.

И тиж(е), дрѣгаа частъ въ тогоже селѣ, въ Тодерѣщи, что тоа шни соби кѣпили въ Мѣрика Мѣтѣшъ, дочка Яндроникъ, и въ дѣти ихъ, Гѣрвасѣе, и Ялѣза, и Тодосѣе, и Тѣнасѣе и Харитона, въ вѣсего мѣсто, въ полѣ и въ лѣсо, съ садовѣ, за два десатъ и петъ талер(и) вѣнтихъ.

И тиж(е), дрѣгаа частъ въ тогоже село, въ Тодерѣщи, что тоа билъ кѣпечно Шефанѣ Данко столничѣ, въ Кр(ъ)стѣ, сынъ Янѣшки; и поставилъ въ Шефанъ Данко единъ сынъ, имѣ его, Гѣургѣи, и не можѣтъ платили самъ имѣ тѣцѣ своѣмѣ, Шефанѣ Данко столничѣ, за кѣртѣнство, за шчимъ ѡгнъ, нѣ потѣклили сѣ съ сѣлѣга нашѣ, Дѣмитрашко Фѣлжеръ, и далъ емѣ тоа данъ, шчимъ ѡгнъ, и платилъ Дѣмитрашко Фѣлжеръ чѣтири лѣти; и, радѣ тоа данъ, далъ тоѣ частъ више писанна, съ домовѣ готови и съ вѣсъ прихѣдъ, како ѡказовалъ прѣдъ Нами и исписокъ въ Радѣа воевода и, за потвържденіе, въ Монею Могилла воевода.

И тиж(е), дрѣгаа частъ въ тогоже село, въ Тодерѣщи, что тоа шни соби кѣпили въ Бѣсѣанъ, сынъ Иванъ Полинчанѣ, и въ Басилинѣ, сынъ Мѣнѣилъ,

внѣци Пѣркарь, въсѣ[х] частъ им, что сѣ им[и] избѣретъ въ сего мѣсто, за четири десат талер(и) сребр(ъ)ниѣхъ.

И тиж(ѣ), дрѣгаа частъ въ тогоже село, въ Тодерещи, что тоа естъ имъ кѣпежно въ Марко и въ сыни его, Ярпентѣи и Тѣнасѣи и Докица, дѣти Кр(ъ)стини, внѣци Яндроникъ, въсѣ частъ им, что сѣ им[и] избѣретъ въ сего мѣсто, за двѣ десат и пет талер(и) сребр(ъ)ниѣхъ; и плати на нихъ и за данъ цѣранска два лѣти.

И тиж(ѣ), дрѣгаа частъ въ тогоже село, въ Тодерещи, что тоа естъ имъ кѣпежно въ Якимъ и въ братъ его, Тоадеръ, и въ сестри ихъ, Янгелина и Мѣрѣа, сыни Яни, внѣци Бѣлашко, въсѣ частъ им, нѣко сѣ им[и] избѣретъ въ сего мѣсто, за два десатъ злотѣ битѣхъ. Тѣмъ радѣ, въсѣхъ тѣи више писаниѣхъ части за штинни въ село Тодерещи, како да естъ имъ, и въ Насъ, съ въсемъ дохѣдомъ.

И ѡ[т] томъ, тиж(ѣ) даемъ и потвѣждаемъ имъ една пасикѣ, въ исписокъ за милованѣе что имали въ Моисею Жогила воевода, что тоа пасикѣ естъ въ хотаръ Шѣптешѣнимъ, въ тогоже волостъ Крѣлигѣтѣри, въ Горъ Шѣптешѣнимъ, гдѣ било килѣа Дрѣганъ Шѣптешъ калѣгеръ, и даа и миловал(а) на сѣбѣ наше, Дѣмитрашко Фѣлѣеръ, и на кнѣгинѣ его, Мѣрика, Келсѣа, дочка Дрѣганъ Шѣптешъ калѣгеръ, за дѣшѣ шѣца еи Дрѣганъ Шѣптешъ калѣгеръ, и за дѣшѣ мати еи, Ялѣи, а ѡи да имаетъ написати на нихъ въ еднѣ монастырь, до свѣтѣи и великѣи жирѣвникъ. И когда хѣтѣше давати тоа пасикѣ, а ѡна давала съ волѣ мѣжѣ своемѣ, Кондри Маличъ, и съ волѣ сынове имъ, Лѣпѣа и Илѣашъ. Тѣмъ радѣ, како да естъ имъ, и въ Насъ, съ въсемъ дохѣдомъ.

Тѣмъ ради, въсѣхъ тѣи више писаниѣхъ части за штинни въ село Боронковѣци, съ брѣа за мали на рѣца Нѣстрѣ, како сѣ имъ приходѣтъ³ тамѣ, въ сѣбота вечеръ даж(ѣ) до недѣли вечеръ, и въ селищѣ Лѣпшѣнимъ, съ мѣсто за ставъ на потоцѣ Солонецъ, въ волостъ Сорѣцкомѣ, и въ село Тодерещи, съ мѣсто за пасики и съ весъ приходъ, что естъ въ волостъ Крѣлигѣтѣри, и една пасика въ хотаръ Шѣптешѣнимъ въ горъ того село, гдѣ бил(а) килѣа Дрѣганъ Шѣптешъ калѣгеръ, како да естъ, и въ Насъ, сѣбѣи нашеѣ више реченномѣ, Дѣмитрашковѣ Фѣлѣеръ дѣшѣ, и кнѣгини его, Мѣрики, правѣи штинни, и кѣпежни, и ѣрикъ и потвѣжденѣе, имъ и дѣтиѣмъ ихъ, и ѡнѣчатомъ, и прѣѣнѣчатомъ, и прѣѣщѣрѣтомъ и въсемѣ родѣ имъ, кто сѣ им[и] избѣретъ наи ближнѣи, непорѣшенномѣ никѣлиж(ѣ), на вѣки вѣчннѣи.

Я хотаръ тимъ више писаниѣхъ части за штинни въ село Боронковѣци и въ селищѣ Лѣпшѣнимъ и въ село Тодерещи да естъ имъ на части, како сѣ² им[и] избѣретъ, а штѣкъ инѣхъ сторѣни да естъ имъ по старѣимъ хотари, по кѣда изъ вѣка ѡживали.

Я на то естъ вѣра Нашеѣ Господства [Ми], виш(ѣ) писаннаѣ, Ми, Иѡ Баснѣе воевода, и вѣра прѣѣвѣзлюбѣннаѣ и срдѣчнаѣ сына Господства Ми, Иѡанъ воевода, и вѣра бѣри нашихъ: вѣра пана Савинъ Прѣѣскѣа великаѣ двѣрника <ѡтъ>³ Долѣи Земѣи, вѣра пана Дѣмитрашко Шѣлдана великаѣ двѣрника въ Бишнѣи Земѣи, вѣра пана Гаврилъ гѣтмана и прѣкѣлаба Сѣчавскаѣ, вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣхѣшѣ и пана Пѣтрашко Чѣголѣ, прѣкѣлабѣѣ Хѣтинскѣи, вѣра пана Нѣколаки⁶ прѣкѣлаба Нѣмецкѣи, вѣра пана Фѣпѣаниѣ⁶ <и ...>⁷, прѣкѣлаби Новоградскѣи, вѣра пана Япѣстѣа Катѣржѣа постѣлника, вѣра пана Глигорѣе Хрѣке спѣтарѣ, вѣра пана Гѣѡргѣе пѣхарника, вѣра пана Юрдѣкѣи вѣстѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Дѣмитрашко комисѣа и вѣра въсѣхъ бѣри нашихъ мѡлдавскихъ, великими и малими.

И по нашем животѣ и господства, кто бѣдетъ господарь въ дѣтихъ наше или въ нашего рода или пакъ бѣдъ ког(о) Богъ изберетъ господарь бити нашѣи Земли Молдавской, тотъ бы имъ не порѣшилъ нашего потвержденіе и встроеніе, нъ, дѣти, имъ дали и вкрѣпимъ, за что сѣтъ имъ правѣи штинни и кѣпежин, на нихъ правѣи и питоми пинѣши.

И на бѣлшен крѣпостъ и потвержденіе томъ въсемъ више писанномъ, велѣли есми нашемъ вѣриномъ и почитенномъ болѣрин(ѣ), панѣ Пѣтрашко Башотъ великомъ логофет(ѣ), писати и наше печатъ завѣзати къ семъ истинномъ листъ нашемъ.

Писалъ Стратилатъ Борълявѣла, ѿ Исохъ, въ лѣто хрѣмг, мѣсеца април, вѣ дни.

Имъ Басиліе ввнввввв <m. p.>.

†¹ Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a Noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acesteia adevărate slugi a noastre, Dumitrașco Fulger², și cneaghinei lui, Mărica, fiica Nastasiei, nepoata lui Griga Hrincoșici, le <dăm și>³le <întărim>³ dreapta lor ocină și dedină, din ispisocul de împărțeală pe care l-au avut de la Gașpar voievod, a patra parte din satul Voroncoșii, partea de mijloc, care este în ținutul Sorociei, cu vad de moară pe râul Nistru, cum li se va veni lor acolo din moară⁴, de sîmbătă seara pînă duminică seara, cum le arată lor privilegiile de la Bogdan voievod și de la Alexandru Iliaș voievod, care, această a patra parte, s-a convenit Maricăi, cneaghina lui Dumitrașco Fulger², din împărțeală, cînd și-a împărțit cu frații ei, din dreptele lor privilegii vechi, de moștenire, pe care le-a avut bunicul lor, Hrincoșici cel bătrîn, de la Bogdan voievod, și, de împărțeală, de la Eremia Moghilă voievod.

Și de asemenea, le întărim altă parte din același sat, din Voroncoșii, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la însăși Domnia Mea, jumătate din a patra parte din același sat, pe care, aceasta, ei și-au cumpărat-o de la I<o>³nașco, fratele Maricăi, fiul Nastasiei, nepotul lui Hrincoșici, pentru optzeci și cinci de zloți bătuți. Și de asemenea, Valea Utmanovca, care este în acest hotar al Voroncoșiiilor, cu niște izvoare, unde s-au așezat niște oameni din Nemirov și i-a scos Dumitrașco Fulger, pentru că i-a fost lui dreaptă ocină și dedină din hotarul Voroncoșiiilor, cum a arătat înaintea Noastră și dres de judecată și de ferie de la Ștefan Tomșea voievod și de la Gașpar voievod. Pentru aceea, să le fie lor, și de la Noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim mai susscrisului Dumitrașco Fulge și cneaglinei lui, Maricăi, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Ștefan⁵ voievod, jumătate de seliște din Lupșeni, cu loc de iaz pe pîrîul Soloneș, care este în acest ținut, al Sorociei, pe care, aceasta, ei și-au cumpărat-o de la Ion Iujdilă, fiul lui Dumșe, nepotul lui Chipărco, strănepotul lui Lupșe cel bătrîn, din uricul pe care l-a avut străbunicul lui, Lupșe, de la Bogdan⁵ voievod, pentru cincizeci de ughi galbeni.

Și de asemenea, le întărim lor altă parte din aceeași seliște, Lupșeni, jumătate din jumătate de seliște, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Alexandru Iliaș voievod și din ispisocul de întărire de la Moiseiu Moghilă voievod, care, aceasta, le este lor cumpărătură de la Griga Vecică, fiul Erenei, nepotul lui Dumșe, pentru cincizeci de taleri de argint, ca să le fie lor, și de la Noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea le dăm și le întărim lor, din ispisocul de cumpărătură de la Ștefan Tomșea voievod și de la Moiseiu voievod, o parte de ocină din satul Toderești, în ținutul Cirligăturii, pe care, aceasta, el și-a cumpărat-o de la Simion Capșea medelnicerel, toată partea lui, care i se va alege, cu parte din locul de

iaz, și din vatra satului, și în pădure și cu grădini, și altă parte din același sat, pe care, aceasta, el și-a cumpărat-o de la mătușa lui, Frăsina, fiica lui Vicol, toată partea ei, cât se va alege din tot locul, pentru cincizeci și trei de taleri de argint.

Și de asemenea, altă parte din același sat, din Toderești, pe care, aceasta, ei și-au cumpărat-o de la Odochia, fiica lui Ion Capșea, din tot locul și la pădure, cu grădini mai² jos de prisaca lui Simion Capșea, pentru treizeci de taleri bătuți.

Și de asemenea, altă parte, tot din același sat, din Toderești, pe care, aceasta, ei și-au cumpărat-o de la Nccula și de la fratele lui, Dumitru, fiii lui Căzacul Capșea, din tot locul, și de la pădure, cu grădini și cu loc de prisacă, unde a fost casa tatălui lor, Căzacul, pentru cincisprezece ughi, bani buni.

Și de asemenea, altă parte din același sat, din Toderești, pe care, aceasta, ei și-au cumpărat-o de la Nastasa, fiica lui Arman, jumătate din partea lui Arman, din vatra satului și din câmp și din pădure, pentru cincisprezece zloți bătuți.

Și de asemenea, altă parte, din același sat, din Toderești, pe care, aceasta, ei și-au cumpărat-o de la Mărica Mătiiasă, fiica lui Andronic, și de la copiii lor, Gliervasie, și Alexa, și Todosie, și Tanasie și Haritona, din tot locul, din câmp și din pădure, cu grădini, pentru douăzeci și cinci de taleri bătuți.

Și de asemenea, altă parte din același sat, din Toderești, care, aceasta, a fost cumpăratură lui Ștefan Danco stolnicul de la Cîrstea, fiul Anușcăi; și a rămas de la Ștefan Danco un fiu, anume Gheorghii, și nu a putut să plătească singur numele tatălui său, Ștefan Danco stolnicul, pentru curtenie, pentru opt ughi, ci s-a tocmnit cu sluga noastră, Dumitrașco Fulger, și i-a dat acea dare, opt ughi, și a plătit Dumitrașco Fulger patru ani; și, pentru această dare, a dat această parte mai sus-scrisă, cu case gata și cu tot venitul, cum a arătat înaintea noastră și ispisoc de la Radu voievod și, de întărire, de la Moiseiu Moghilă voievod.

Și de asemenea, altă parte din același sat, din Toderești, pe care, aceasta, ei și-au cumpărat-o de la Văsiian, fiul lui Ion Policeanul, și de la Vasilie, fiul lui Mănăilă, nepoții lui Purcar, toată partea lor, ce li se va alege din tot locul, pentru patruzeci de taleri de argint.

Și de asemenea, altă parte din același sat, din Toderești, care, aceasta, le este cumpăratură de la Marco și de la copiii lui, Arpentii și Tănăsii și Dochița, copiii Cîrstinei, nepoții lui Andronic, toată partea lor, ce li se va alege din tot locul, pentru douăzeci și cinci de taleri de argint; și i-a plătit pe ei doi ani și de darea țărănească.

Și de asemenea, altă parte din același sat, din Toderești, care, aceasta, le este lor cumpăratură de la Iachim și de la fratele lui, Toader, și de la surorile lor, Anghelina și Măriia, copiii Annei, nepoții lui Bulașco, toată partea lor, cât li se va alege din tot locul, pentru douăzeci de zloți bătuți. Pentru aceea, toate aceste părți de ocini mai sus-scrise, din satul Toderești, să le fie lor, și de la Noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea le dăm și le întărim o prisacă, din ispisocul de miluire pe care l-au avut de la Moiseiu Moghilă voievod, care, această prisacă, este în hotarul Șapteșenilor, în același ținut al Cîrligăturii, în Dealul Șapteșenilor, unde a fost chilia lui Drăgan Șapteș călugăr, și a dat-o și a miluit Chelsiia, fiica lui Drăgan Șapteș călugăr, pe sluga noastră, Dumitrașco Fulger², și pe encaghiina lui, Mărica, pentru sufletul tatălui ei, Drăgan Șapteș călugăr, și pentru sufletul mamei ei, Alba, iar ci să aibă a-i scrie într-o mănăstire la sfântul și marele jirăvnic². Și când a vrut să dea acea prisacă, ca a dat-o cu voia bărbatului ei, Condrea Malici, și cu voia fiilor lor, Lupul și Iliaș. Pentru aceea, să le fie lor, și de la Noi, cu tot venitul.

Pentru aceea, toate aceste mai sus-scrise părți de ocini din satul Voroncouți, cu vad de moară pe râul Nistru, cum li se vine acolo, de sîmbătă seara pînă duminică seara,

și din seliștea Lupșenilor, cu loc de iaz pe pîrîul Soloneț, în ținutul Sorociei, și din satul Toderești, cu loc de prisacă și cu tot venitul, care este în ținutul Cîrligăturii, și o prisacă din hotarul Șepteșenilor, în dealul acestui sat, unde a fost chilia lui Drăgan Șepteș călugăr, să fie, și de la Noi, slugii noastre mai susscrise, Dumitrașco Fulger diac, și cneaghinei lui, Marica, drepte ocini, și cumpărături, și uric și întărire, lor și copiilor lor, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai susscrise părți de ocini din satul Voroncouți și din seliștea Lupșenilor și din satul Todereștilor să le fie lor pe părți, cum li se va alege, iar dinspre alte părți să le fie după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința Domniei Noastre [Mele], a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului și scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic <de>³ Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și a panului Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Necolachi⁶ pîrcălab de Neamț, credința panului Epifanie⁶ <și ...>⁷ pîrcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Apostol Catarjiul² postelnic, credința panului Gligorie Urêche spătar, credința panului Gheorghie păharnic, credința panului Iordachie vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească întărirea și întocmirea noastră, ci, dimpotrivă, să le dea și să le întărească, pentru că le sînt drepte ocini și cumpărături, pe dreptii și proprii lor bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Stratilat Borăleanul, la Iași, în anul 7143 <1635>, luna aprilie, 12 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Arh. St. București, Pecete, nr. 237.

Orig., perg. (74,5 x 70,7 cm), pecete mare atîrnată (diam.=9,5 cm), șnur de mătase roșie.

Ibidem, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 480, cu continuare la f. 643, dar fără sfîrșit (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Pachet Costăchescu, nr. 13 (trad., de M. C.).

EDIȚII: Mihailovici, *Doc. Basarabia*, p. 217-221 (trad. colaționată de Const. N. Tomescu, probabil în 1930, după orig.).

¹ Între brațele crucii: I(ŷcv)c/X(пмѣ)c/нм/ка (Isus Hristos, biruitorul).

² Așa în orig.

³ Omis.

⁴ вт мамнн ("din moară"), adăugat ulterior, deasupra rîndului.

⁵ Cuvînt scris ulterior, deasupra rîndului.

⁶ Nume adăugat ulterior, pe loc lăsat alb.

⁷ Numele celui de al doilea pîrcălab, probabil omis.

† Иѡ Василіе воєвода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Ѡж(е) прѣидошѣ, прѣд Намѣ и прѣд нашимѣ болѣри, болѣрым Г(о)сп(о)дств(а) Мѣ, вѣрномѣ и почтенѡму Савин Прѣжескѡи великѡи дворник Долнѣи Земли, и Дѡмитрашко Шолдан великѡи дворник Бѣшнѣи Земли, и Дѡбѡ Прѣжескѡи ключар, и Пѣтрашко Чоголѣ пѣркѡлаб Хотинскѡи и Іѡнашко Прѣжескѡи постельник, вѣсы племенници Балика гетман, и тѣгалы <сѣ>¹ за лицѣ прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мѣ съ слѣси наш(и), Пѣтрашко Ялботѣ и съ Продан, зѣт Петрѣ Ялботѣ, и съ Гѣургиц(ѣ), с(ѣ)нѣ Петрѣ Ялботѣ, радѣ половина ѡт єдин кѣт ѡт село Шипотѣни, ѡ сѣ зовѣт н(ѣ)нѣ Блѣдѣни, что на Сѣжѣа, ѡ волост Дорогою, котора част бѣше измѣнѣа сѣ Балика гетман съ Ялботѣшим при д(ѣ)нѣ Костантин воєводи и бѣа им даа половина ѡт село Рѡгѣшѣщи, что ѡ волост Сѣчавскѡи. Я потом тѣж(е) вѣзал собѣ Ялботѣшим своѣх ѡтн(и)нѣа назад. Я нашим вѣрним и почтенѣм болѣрим иж(е) вѣш(е) писанним тако казал прѣд Намѣ <како>¹ еще ман придал Балика гетман и п(и)н(ѣ)си готовѣ по тоа ѡтн(и)нѣ ѡ рѣкѣ Ялботѣшим. <Я ѡ>²ни <т>²ако казал(и) прѣд Намѣ <како>¹ вѣзѣлы ничѣа.

Інож(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мѣ не вѣровахом на нѣх нѣ дадохом им закон, да божили сѣ вѣ людѣ божилици(и) ѡ с(ѣ)тѡе цр(ѣ)к(о)вѣ, на С(ѣ)тѡе Ѡ(ан)г(е)лѣю и на Чистна Кр(ѣ)стѣ, како не вѣзѣли тотѣ п(и)н(ѣ)си. Таке, кѣ<гда>¹ бѣло им д(ѣ)нѣ, ѡни прѣидошѣ прѣд Намѣ съ вѣсѣмѣ божилици(и) нѣх и присѣгал(и) на С(ѣ)тѡе Ѡ(ан)г(е)лѣю и на Чистна Крѣстѣ како не вѣзѣли п(и)н(ѣ)си, нѣ тѣкѡ измѣнѣѣ за измѣнѣѣ, и ѡправилис(ѣ) и поставили(и) собѣ фѣрѣю, вѣ злат, ѡ вѣстиар Г(о)сп(о)дств(а) Мѣ.

Тог(о) радѣ, ѡт н(и)нѣ напѣд како <да>¹ єст слѣси наш иж(е) вѣш(е) писанних, Ялботѣшим, правою ѡтн(и)нѣ тотѣ половина, сѣ прикот, ѡт село Блѣдѣнѣи, что на Сѣжѣа, и потѣрѣженѣе, сѣ вѣсѣм дохѡдом. Я болѣрим Г(о)сп(о)дств(а) Мѣ и вѣси племенници Баликовѣ гетман да не имѣет ни єдно трѣбо а ни ман тѣгѣти за сѣа тѣж николиж(е), на вѣки вѣчнѣи. И ни да с(ѣ) не ѡмишѣет.

Оу Мѣ в(ѣ) л(ѣ)тѡ хѣрмѣ ап(рилѣ) дѣ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣа.

† Пѣтрашко Башѡтѣ вел ѡвг(ѡ)ф(е)т исѣал <т. р.>.

† Дѡмитру <писал>.

†Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, boierul Domniei Mele, credinciosul și cinstitul Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan mare vornic al Țării de Sus, și Lupul Prăjescul clucer, și Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin și Ionașco Prăjescul postelnic, toți nepoții lui Balică hatman și <s>¹-au pîrît de față înaintea Domniei Mele cu slugile noastre, Pătrașco Albotă și cu Prodan, ginerele lui Petru Albotă, și cu Gheorghifă, fiul lui Petru Albotă, pentru jumătate dintr-un cut din satul Șipoteni, ce se cheamă acum Vlădeni, care este pe Dzijia, în ținutul Dorohoiului, care parte o schimbase Balica hatman cu Alboteștii, în zilele lui Costantin voievod, și le dăduse jumătate din satul Rugășăști, care este în ținutul Sucevei. Iar după aceea Alboteștii și-au luat iarăși ocina lor înapoi. Iar boierii noștri credincioși și cinstiți care sînt mai sussescriși așa au spus înaintea Noastră <că>² Balica hatman încă a mai dat

pentru acea ocină și bani gata în mîna Alboteștilor. <Iar>² ei așa au spus înaintea Noastră <că>¹ nu au luat nimic.

Deci Domnia Mea nu i-am crezut, ci le-am dat lege, să jure cu 12 oameni jurători în sfînta biserică, pe Sfînta Evanghelie și pe Cinstita Cruce, că nu au luat acci bani. Astfel, cînd le-a fost ziua, ei au venit înaintea Noastră cu toți jurătorii lor și au jurat pe Sfînta Evanghelie și pe Cinstita Cruce că nu au luat bani, ci numai schimb pentru schimb, și s-au îndreptat și și-au pus fierîie, 12 zloți, în vistieria Domniei Mele.

Pentru aceea, de acum înainte <să>¹ fie slugilor noastre mai sus-scrise, Alboteștilor, ocină dreaptă această jumătate din satul Vlădeni, cu pricut³, care este pe Dzijia, și întărire, cu tot venitul. Iar boierii Domniei Mele și toți nepoții lui Balica hatman să nu aibă nici o treabă și nici să nu mai pîrască pentru această pîră niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 14.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVII>: Ispisoc ot Vasilie Vodă pentru Vlădeni, cum s-au pîrît cu sămînție a Balicăi și au rămas. Leat 7143 <1635>. Tatu-mieu s-au pîrît.

Bibl. Centr. de Stat., Col. doc. mold., XX/38, inv. nr. 571.

Orig., hîrtie (30 x 21,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. de Evloghie dascăl, din 7158 <1650>⁴ iunie 25.

Arh. St. Mehedinți, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", II/8 (trad., fără dată, din 1750 iunie 25, făcută la "Școala slovenească" de Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/50 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 303-306 (text slav și trad.) și p. 296-297 (trad. lui Evloghie dascăl);

Col. "Istrati", p. 68, nr. 102 (rez., după trad., datat: <1634-1638>).

¹ Omis.

² Rupt.

³ Mai sus: "jumătate dintr-un cut din satul ...".

⁴ Greșit, pentru 7258 <1750> (v. mai jos).

Suret dupe alt suret de un zăpis sîrbesc, din velet 7143 <1635> ap(rilie) 16.

Adecă noi, Dumitrașcul din Ilișăști, și Pintelei Barboțchie din Becești, și Ștefan din Ungureni, și Meica din Vicoleni, și Năstase o<t>¹ tam mărturisim p<r>²ecum au venit înaintea noastră Dumitru și frații lui, Vasile și Căzacul, și surorile lor, Safta și Tudosca și Odochiia, feciorii lui Tiron, și rudeniile lor, Irina, fata Căzacului, și iarăși rudeniile lor, Ionașcul Arbure și surorile lui, Anghelina și Mariia, feciori Cîrstînei, și iarăși rudeniia lor, Magda, fata lui Isac, toț(i) strenepoț(i) lui Drăcșan celui bătrîn și lui Magoș, și ș-au împărțit a lor drepte ocini și moșii, ce au avut de la moșii lor, de la Drăcșan și de la Magoș.

Și s-au venit în partea lui Dumitru cu frații lui a patra parte din satul Godineștii și a patra parte din satul Lihăcenii, ce iaste la ținutul Cernăuțului.

Și iarăși, în partea Irinei, fata Căzacului, s-au venit a patra parte din satul Borăuții și a patra parte din satul Giuneștii³, ce este în țin(u)t(ul) Hotinului.

Și iarăși, în partea lui Ionașcul Arbure și a surorilor lui, Anghelina și Mariia, s-au venit ...⁴ din Corlăteni, ce e în țin(u)t(ul) Dor(o)hoiului, și a patra parte din satul Godineștii, ce e în țin(u)t(ul) Cernăuțului.

Și iarăși, în partea Magdei s-au venit a patra parte din satul Lehăcenii și a treia parte din satul Ternauca, ce-i în țin(u)t(ul) Cernăuțului.

Deci noi, dacă am văzut de a lor bunăvoină tocmală și învoelă, noi încă am făcut această scrisoare de mărturie de la noi, pînă cînd își vor face și dres domnescu.

Și am pus și pecețile noastre, ca să știe.

Și iaste tălmăcit de Gheorghe Evloghie dascalul, la 1777 mai 31.

Și eu, Ștefan Zătreanu diiac de Divan, l-am scris asemenea, suret de pe suret.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXX/48.

Copie de la sf. sec. XVIII, după trad.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/51 a, b (foto.).

EDIȚII: Balan, *Doc. bucovinene*, III, p. 69 (rez. după o copie rom., cu data de zi: 15, care se afla în posesia contelui Gheorghe Vasilco din Cernăuți);

"Creșterea colecțiilor", 1909, p. 125 (rez. după copia de la Arh. St. București).

¹ Omis prin haploglie.

² Omis.

³ S-ar putea citi și "Tunești", ca în copia slavă din 1617 (7125) martie 12 (v. *D.I.R.*, A, veac. XVII, vol. IV, nr. 154, p. 114-115), dar doc. ulterioare pomenesc de "Giunești" (v. Balan, *Doc. bucovinene*, IV, p. 101; *Moldova*, III, nr. 106, p. 218; nr. 108, p. 220, și nr. 112, p. 228; IV, nr. 53, p. 134-136, și nr. 104, p. 237; V, nr. 24, p. 74-75, și nr. 113, p. 263).

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жѣю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мѡ дали и потврѣдили есми ш(тѣ)цѣ и м(о)л(е)бникѣ нашѣмѣ, кѣр Митрофан, еп(и)ск(о)пѣ Романскїи, на его праваа шти(и)нѣ и вѣдѣніе, шт его правїи и питомїи нарѣдѣнїи, что имает на село Брѣтѣлецїи¹, что в волост(ѣ) Немецкомѣ, что тоє село ест ему право купежно шт Яронескѣл, а Яронескѣлови бѣше тоє село за даанїе и милшванїе шт Ярон воевода. Я нинѣ вѣстали са били вѣрнїи и почитеннїи болѣри Г(о)сп(о)дств(а) Мѡ, Савин Прѣжескѣл вел дворник Долнѣи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Бишнѣи Земли, и Глигорїе Зрѣке вел спѣтар, и Дѣмитрашко Бѣхѣш вистѣарник, и Лѣпѣл Прѣжескѣл вел клѣчѣр, и Ивнѣшкѣц(ѣ) Прѣжескѣл постѣлник, и Пѣтрашко Чоголѣ пѣркалѣ Хотинскїи, и Гѣвргїе и Ивн пѣхарник, с(ѣ)н(о)вѣ Шефан Прѣжескѣл, и нинїи племеници Исака Балика хѣтмана и вѣхватили сѣ били за тоє село, на имѣ Брѣтѣлецїи, и казали како тоє село било им за дѣданїнѣ и дѣржал его Исака Балика хѣтман.

Ино Г(о)п(о)дстве(о) Ми съматрѣхом и посокотихом, съ въсемъ съвѣтъмъ Г(о)п(о)дстве(а) Ми, и не вѣрѣтъ се² тоє село, Брѣтѣлицѣи, деи било им, виш(ѣ) [прѣд] реченнимъ болѣромъ³ Г(о)п(о)дстве(а) Ми, за дѣднинѣ, а ни <какѣ>⁴ его дѣржалъ Исакъ Балика хѣтманъ, въ томъ же, вѣстали сѣ въси виш(ѣ) [прѣд] реченнимъ болѣри Г(о)п(о)дстве(а) Ми и потокмили сѣ, въ прѣдъ Нами, за нѣхъ доброю волю, и вставили тоє село како да бѣдетъ, и въ н(ѣ)нѣ на прѣдъ, виш(ѣ) [прѣд] реченномъ в(тѣ)цѣ и м(о)лѣбнику нашемъ, кѣръ Митрофанъ, еп(и)ск(о)пъ Романскѣи; и сътворили въ себѣ и записъ, бити за вѣрност(и) и за мартѣрю.

Ино Г(о)п(о)дстве(о) Ми, видѣвше междѣ нимъ доброволною токмежъ, и Ми, ешеже дадохомъ и потвѣрдихомъ виш(ѣ) [прѣд] реченномъ в(тѣ)цѣ и м(о)л(ѣ)бнику нашему, кѣръ Митрофанъ, еп(и)ск(о)пъ Романскѣи, како да естъ емѣ, и въ Насъ, право даданіе и потвѣрженіе, тоє виш(ѣ) [прѣд] реченное село, Брѣтѣлицѣи, съ въсемъ доходомъ, непорѣшенно емѣ николиж(ѣ), на вѣки. И ни да сѣ не ѡмнишетъ прѣдъ симъ листомъ нашимъ. Инакъ не бѣдетъ.

✠ Ис, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣтѣ ап(ри)лѣ сѣ.

† Садъ г(о)сп(о)д(и)нъ велѣлъ.

† Пѣтрашко Башотъ велъ лѣг(в)ѣ(ѣ)тъ искалъ м. р.

† Инаки <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit părintelui și rugătorului nostru, chir Mitrofan episcop de Roman, dreapta lui ocină și cumpărătură, din dreptele sale drese, pe care le are pe satul Brutuleții¹, care este în ținutul Neamțului, care, acel sat, i-a fost lui dreaptă cumpărătură de la Aronescul, iar lui Aronescul i-a fost, acest sat, danie și miluire de la Aron voievod. Însă acum s-au sculat cinstiții și credincioșii boieri ai Domniei Mele, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, și Gligorie Urêche mare spătar, și Dumitrașco Buhuș vistiernic, și Lupul Prăjescul mare clucer, și Ionășcută Prăjescul postelnic, și Pătrașcu Ciogolea pircălab de Hotin, și Gheorghie și Ion paharnic, fiii lui Ștefan Prăjescul, și alte rude ale lui Isac Balica hatman, și s-au pîrfit pentru acel sat, anume Brătulețiii, și au zis că acel sat le-a fost lor de moșie și l-a stăpînit Isac Balica hatman.

Deci, Domnia Mea, am cercetat și am socotit cu tot sfatul Domniei Mele, și neaflîndu-se⁵ acel sat, Brătuleții, să le fi fost lor mai sus [înainte] zișilor boieri ai Domniei Mele de moșie și nici <că>⁴ l-a stăpînit Isac Balica, întru aceea s-au sculat toți acești mai sus[înainte] ziși boieri ai Domniei Mele și s-au tocmit înaintea Domniei Mele, de bunăvoia lor, și au lăsat acel sat ca să fie, și de acum înainte, părintelui și rugătorului nostru mai sus[înainte] zis, chir Mitrofan, episcop de Roman; și au făcut de la el și zapis, ca să fie de credință și de mărturie.

Deci, Domnia Mea, văzînd, între dînșii, tocmeala de bunăvoie, și noi încă am dat și am întărit părintelui și rugătorului nostru mai sus [înainte] zis, chir Mitrofan, episcop de Roman, ca să-i fie lui, și de la Noi, acel mai sus [înainte] zis sat, Brătuleții, dreaptă danie și întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre. Altfel să nu fie.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 16.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m-am iscălit m. p.

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o îns. din sec. XVIII>: Pre Brătuleții; <și una din prima jum. a sec. XIX>: Vasilie voiecod, din leat 7143 <1635> apr(lie) 16, întărește satul Brătuleții lui chir Mitrofan, episc(o)pului de Roman.

Arh. St. Neamț, Colecția "Documente și scrisori", M-rea Văratec, nr. 8.

Orig. hîrtie (30,5 x 21 cm), filigran, pecete timbrată, sfărîmată. Cu o trad. din 1804 iunie 20, de polcovnic Pavel Debrici.

Ibidem, nr. 17, f. 3 r. (menț., într-un jurnal din 1837 apr 7).

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 551 v. -552 (rez.).

EDIȚII: Bulat, *Din doc m-rii Văratec*, p. 374-375 (trad., după orig. slav, din 1804 iunie 20, de Pavlovici⁶ ot Mitropolie); idem *Doc. m-rii Văratec*, p. 15-16 (aceeași trad.); Melchisedek, *Chronica Romanului*, I, p. 256-257 (rez., după orig., cu extras slav);

Catalog, II, p. 233, nr. 1105 (rez., după rez. de la Arh. St. București).

¹ În loc de Брѣтѣлицѣ (Brătuleții); v. și mai jos.

² Pentru вѣрѣтѣше (aflind)?

³ Greșit, pentru болѣрином.

⁴ Omis

⁵ V. n. de la textul slav.

⁶ Greșit, în loc de "Pavel Debrici" sau contaminare între "Pavel" și "polcovnic"-titlul obișnuit al lui Debrici.

97

<1635> aprilie 17, Iași.

† Се вбо ми, Савин Прѣжескѣ вел дворник Долнѣи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земли, и Глигорѣе Зрѣке вел спѣтар, и Лѣпѣл Прѣжескѣ вел клѣчар, и Ивнѣшкѣцъ Прѣж(е)скѣ¹ постѣлник², и Чоголѣ Пѣтрашко лѣг(в)ѣт и Гѣургѣи и Ивн, с(ѣ)н(е)вѣ Шефан Прѣжескѣ. Dăm știre cum ne-am fost apucat noi de un sat, anume Brătuleții, de la ținutul Neamțului, și am dzis că iaste de moșia³ noastră și l-au ținut Balica hatmanul, care sat iaste a părintelui vlădicăi, lui Mitrofan, ep(i)sc(o)pul de Roman, cumpărătură de la Aronescul. Apoi am socotit și nu s-au aflat acel sat de moșia³ noastră, nice l-au ținut Balica hatmanul.

Dece noi, toț(i) de bunăvoia³ noastră, am lăsat acel sat să fie iară a părintelui vlădicăi, lui Mitrofan, iară noi, nime dentru seminția noastră să nu mai aibă treabă a să amesteca întru nemică la acel sat, nice dănăoară, în véc(i). Să să știe.

✠ Мѣ⁴, ап(р)илѣе зѣ⁵ <17>.

† Дѣ Пр(ѣ)жескѣ вел дворник исках м. р.

Д(ѣ)митрашко) Шолдан вел двор(ник) искал <м. р.>.

Глигорѣе Зрѣке вел спѣтар <м. р.>.

Дѣ Лѣпѣл Прѣжескѣ клѣчѣр м. р.

† Дѣ Пѣтрашк(о) Чоголѣ бѣв лѣг(в)ѣт искал м. р.

† Дѣ Дѣмитрѣ Бѣхѣш бѣв вѣстѣрник м. р.

† Дѣ Ивнѣшко Прѣжескѣ постѣлник м. р.

Arh. St. Neamț, Fond M-rea Văratec, I/7.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm).

Ibidem, I/17, f. 2 v. (menț. cu data: 1604 (7112) aprilie 31, într-un jurnal din 1837 aprilie 7).

EDIȚII: Melchisedek, *Chronica Romanului*, I, p. 256-257 (rez., cu un extras slav și data 7143/1635 aprilie 16); Constantinescu, *Doc. mold.*, nr. 11, p. 343 (orig.) și pl. nr. 4, în afara textului (facs.).

¹ ж și с (ж, fiind suprascris), scrise peste alte două litere.

² к, făcut ca ц.

³ "ia", final redat prin Ѧ.

⁴ Văleatul, care ar fi trebuit să urneze, lipsă; Melchisedek (v. EDIȚII) dă ca lizibil (?) văleatul 7143/1635 (v. și doc. ant.).

⁵ Melchisedek (v. *ibidem*) "16", cum ar fi normal, dacă raportăm mărturia boierească la întărirea domnească (v. doc. ant.). Dar, probabil că ne aflăm în fața unei situații speciale.

98

1635 (7143) aprilie 19, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, в(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прѣидошѣ, прѣд Намѣ и прѣд вѣсими нашими мѡлдавскими болѣры, великими и малими, слѣги наш(и), Исак и Никоарѣ и иниѣх племенници их¹, и тѣгалѣ за лицѣ, прѣд Намѣ, съ нашим(и) вѣрним(и) и поч(и)теним(и) болѣрим(и), Савин Прѣжескѡ вѣл дворник Долнѣи Земли, и Дѡмитрашко Шолдан² вѣл дворник Бишнѣи Земле, и Ърѣке вѣл спѣтарѣ, и Лѡплѣ Прѣжескѡ ключар, и Їѡнашко Прѣжескѡ постѣлник¹, и Пѣтрашко Чоголѣ пѣркѣлаб Хотински, радѣ село Плопѣнѣи, что ѡ в(о)лост Дорогоѡ, рѣкѣщи наши вѣрни и почтени болѣри вѣш(е) писанни, Савин Прѣжескѡ, и вѣси племенници Басилѣика гетман, аже тот село била права кѡпежна Исак Балики. Я слѣги наш(и) иже вѣш(е)⁴ писанни, Исак и Никоарѣ, съ иниѣх племенници их¹, они рѣкѣщи, прѣд Намѣ, аж(е) ѡприселовает им тот село Бѣсѣ³з исправ. Таж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мѣи не вѣровахом на нѣх, нѣ дадохом им законѣ¹ да божил(и) слѣги нѣа³ш(и), съ кѡ людѣ божилици, ѡ с(вѣ)тѡе цр(ѣ)к(ѣ)вѣ, на С(вѣ)тѡе Ѡб(ан)г(е)лѣю и на Чистна Кр(ѣ)стѣ⁵, како не др(ѣ)ж³ал Балика гетман ничта ѡт тог(о) сѣла³а и не кѡпила ничта.

И вѣстал(и) сѣ слѣсѣ нашим Исак¹ и Никоарѣ(ѣ), съ иниѣх племенници их¹, и прѣсѣгали³ на С(вѣ)тѡе Ѡб(ан)г(е)лѣю и на Чистна Кр(ѣ)стѣ и ѡправили³ сѣ³ и поставил(и) собѣ фѣрѣю <кѣ³а златѣ ѡ вѣстѣ[я]р Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи.

Тог(о) радѣ, ѡт н(ѣ)нѣ⁶ напрѣ³а како ест слѣсѣ наш иже вѣш(е) писанни³, Исак и Никоарѣ, тог(о) село, Плопѣни, права ѡтн(и)нѣ и ѡрик и потѣрѣженѣ, съ вѣсѣм доходом, а болѣрим нашим и вѣси племенници Балика гетман да не имаѣт ни едно трѣбо съ тот село а ни ман⁷ тѣгатѣ за сѣѡ тѣж николиж(е), на вѣки вѣчнѣи. И ни да с(ѣ) не ѡмнишаѣт прѣд сим листѡм наш.

Оу Мѣс, в(ѣ)л(ѣ)то хѣрмѣ ап(ри)лѣ дѣ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вѣл лѡг(ѡ)ф(е)т [и]⁸ с(ѣ) искал <м. р.>.

† Дѡмитрѡ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici,

slugile noastre, Isac și Nicoară și alte rude ale lor, și s-au pîrît de față, înaintea Noastră, cu credincioșii și cinstiții noștri boieri, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan² mare vornic de Țara de Sus, și Ureche mare spătar, și Lupul Prăjescul clucer, și Ionașco Prăjescul postelnic și Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin, pentru satul Plopénii, care este în ținutul Dorohoiului, spunînd credincioșii și cinstiții noștri boieri mai susscriși, Savin Prăjescul și toate rudele lui Ba<|>³ica hatman, că acest sat a fost dreaptă cumpărătură lui Isac Balica. Iar slugile noastre care sînt mai susscrise, Isac și Nicoară, cu alte rude ale lor, ei au spus, înaintea Noastră, că le împresoară acest sat fără drept. Dar Domnia Mea nu i-am crezut, ci le-am dat lege să jure slugile noastre, cu 24 oameni jurători, în sfînta biserică, pe Sfînta Evanghelie și pe Cinstita Cruce, că nu a stăpînit Balica hatman nimic din acel sat și n-a cumpărat nimic.

Și s-au sculat slugile noastre, Isac și Nicoară, cu alte rude ale lor, și au <jurat>³ pe Sfînta Evanghelie și pe Cinstita Cruce și s-au îndreptat și și-au pus ferîie <2>³⁴ zloți în vistieria Domniei Mele.

Pentru aceea, de acum⁶ înainte să le fie slugilor noastre care sînt mai susscrise, Isac și Nicoară, acest sat, Plopénii, dreaptă ocină și uric și întărire, cu tot venitul, iar boierii noștri și toate rudele lui Balica hatman să nu aibă nici o treabă cu acest sat și nici să mai pîrască pentru această pricină niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 19.

† Înusuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁸ m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLIX/4.

Orig., hîrtie (42,5 x 25 cm), pecete aplicată, pierdută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/52 (foto.).

¹ După consoana finală, paieroc.

² În loc de IIIoAAAM (Șoldan).

³ Rupt.

⁴ Omis.

⁵ Deasupra titlei, un A superfluu.

⁶ De aici pînă la sfîrșit, scris cu altă cernelă și cu un duct mai cursiv, deși de același diac.

⁷ Așa în text.

⁸ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

Suret de pe un ispisoc vechiu, scris pe sîrbie, de la Vasilie v(oie)vod, scris în Iaș(i), la leat 7143 <1635> aprilie 22.

Noi¹, Vasilie v(oie)vod, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Țării Moldovei. Precum au venit înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, a mari și mici, sluga noastră, Ionașcu din Toporăști, din țin(u)t(ul) [lipsă]², cu un zăpis de mărturie de la sluga Domnii Mele, Mierăuță Coșescul, și de la Ifrim, și de la Serapion călugărul, și de la Nichița, și de la popa Ionașcu de la Curseci, și de la Simion ot tam, și de la Ionașcu tij

ot tam, și de la Dumitru Stîngaciu și de la alți oameni buni, bătrîni și tineri, așe scriind pentru un loc de prisacă, ce îi în zănoaga Toporăștilor, ce au avut și giudecată, pentru acea prisacă, sluga noastră, Ionașcu, de mai sus numit, cu Andonie din Toporăști.

Apoi, Domniia Me, dacă am văzut zapisul de mărturie de la sluga noastră, Mierăuță Coșescul, și de la alți oameni buni, așjidire, și de la Noi am dat și am întărit slugii noastre de mai sus numitei, lui Ionașcu Covrig, pe acel loc de prisacă, ca să-i fie lui driaptă ocină și moșie, nestrămutată nici odinioară, în vécii.

Dup(ă) aceia, tij au venit înaintea Noastră și înaintea bocrilor noștri sluga noastră, Ionașcu din Toporăști, și cumnată-sa cu un zapis de la Covrig, ficiorul lui Trifan [lipsă, că-i ras cu cuțitu]², și de la oameni buni, bătrîni și tineri, așc scriind într-acel zapis de mărturie, precum, sculîndu-se Covrig, ficiorul lui Trifan, și, de nime silit, nici asuprit, ș-au dat a sa driaptă ocină și moșie, ce să va alege din Toporăști, slugii noastre, lui Ionașcu, ficiorul popii, drept sufletul său și a părintelui său.

Deci, văzînd Noi acele zapise de mărturii de la acei de mai sus numiți(i) oameni buni, Noi am crezut și, pentru aceia, și de la Noi am dat și am întărit slugii noastre de mai sus numitei, lui Covrig, și cumnată-sa, Tudosi, pe acele de mai sus numite, ca să le fie lor și de la Noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu să amestece.

Însuș(i) domnul au poroncit.

[Locul peceții g(o)spod]².

Pătrașcu Bașotă vel log(o)f(ă)t.

De pe sîrbie pe limba moldoveniască s-au tălmăcit, la anul 1801 fevr(uarie) 13, de polc(o)v(nic) Pavel Debrîț, ot Mitr(opolie).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/159.

Traducere.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/53 a, b (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 126, nr. 4 (rez., cu extrase, după aceeași trad.).

¹ În loc de "Io".

² Menț. traducătorului.

† Adeică eu, Mărtin șoltuzul, și 12 pîrgar(i) de tîrg de B(î)rlad. Cum au venit înaintea Noastră Tuda, și Ionașco Holtéiul, și Vasilie Morcov, și Băloș, și Ion vătămanul, Bujeniță, și Nenuța, din sat din Dieneșești, de pre Tutova, de nimene ponădiți, nic(i) înpresurați, ce de a lor bunăvoe, și au vîndut a lor direaptă ocină și moșie, ce au avut ei de la p(ă)>¹rinții lor, din sat din Dieneșești, de <pe>¹ apa Tutovei, cu vatră de sat, și cu vad de moar(ă), și loc de fînaț, și cu săpături, și din țarină și cu tot venitul, <c>²e iaste partea lor, cum mai sus scrie. Și o au vîndut lui Gligorie Ma[h]fteiu Roșca, derep<t>³ treidzăc(i) de taleri bătuți, ca să-i hie lui ocină și mo<și>³e direaptă, și fec(i)orilor săi, și nepoților și strenepoților săi.

Ce, deacă am vădzut și noi de bunăvoe tocmcală și dcplin(ă) plată, noi le-am făcut ispisoc, pînă-ș(i) va fac(e) și dirése domncșt(i).

Și, pre mai mare credință, am pus pccétea orașului, ca să șă știe.

<Pe verso-ul f. a doua, cinci îns. cont.>: † Trebu<ie>¹ ispisoc și ales de cătră alți megiași; <apoi>: Tuda, Ionașco Holteul, Vasilie Morcov, Băloș, Ion vătăman, Bujenișă, Nenușa din Dienesșești, 30 lei; <urmează>: Uric; <apoi>: Mai gios; <și, în sfârșit>: Dienesșești, pre Tutova.

Arh. St. București, Doc. moldovenști, VI/6.

Orig., hîrtie (32 x 21 cm), difolio, filigran, rupt puțin la îndoituri, pecetea tîrgului Bîrlad (3,5 cm), în fum, avînd ca emblemă soarele, înconjurat de trei pești, iar în exergă legenda: Печата трѣга Бѣрлад, și două pecetei inclare, în tuș.

Ibidem, VI/45, f. 3 (copie din prima jum. a sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xcrogr. de doc., I/18 a, b (xero. după orig. și după copie).

EDIȚII: Papadopol-Calimah, *Bîrlad*, p. 82 (rez., cu data de zi: 25, și desenul peceteii); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 74, nr. XLIII (rez. după Papadopol-Calimah); *Catalog*, Supl. I, p. 183, nr. 530, (rez. după orig.).

¹ Omis.

² Rupt.

³ Omis prin haplogologie.

† Иѡ Баснлїе воевода, Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Землн Мѡлдавскон. Ѡж(ѣ) тот[н] болѣрни наш вѣрнїи, Юрдакїи вел вистѣрник, слѣжни прѣжде нишим г(о)сп(о)д(а)рїем, <а>¹ съда слажни н Нам правою <н>¹ вѣрною <слѣжеб>¹. Тѣм Мн, видѣвше его правою <н>¹ вѣрною слѣжеб до Нас, жаловали есми² его всоеною нашею¹ м(н)л(о)стѣ и дали и потерѣждали есми емѣ вт Нас, ѡ нашїи земли, ѡ Мѡлдавскон, едно село, на имѣ Тѣмѣдѣшнїи, на рѣца Сирѣтскомѣ, что ѡ волост Сѣчавскомѣ, вт исписок за даанїе и внаслѣженїе что имал вт Стефан Томшѣ воевода и вт <н>¹список за потерѣженїе вт Бърновскїи воевода, и вт Ялѣзандрѣ воевода и вт Мѡнсею Мѡгнила воевода, что тот село било прѣжде правон кѣпежно Исако Баликѣн³ гетман, на его правїи п(н)и(ѣ)си, а егда бил при д(ѣ)ни Стефан(а) Томши воеводї възѣл(н) възснх сел[о] въз ег(о) [за] викалѣнство, за что възвезал [сѣ] Исак Балика съ Костантин воевода и съ нинх болѣрни над Стефан Томшѣ воеводї, когда и глав его ѡсѣчил, и дал тот село болѣрни(в) наше(в) виш(ѣ) писаниномѣ, Юрдакїевн вистѣрник, радї правою <н>¹ вѣрною слѣжеб.

Я когда стал Бърновскїи воевода г(о)сп(о)д(а)рѣ, ви възѣл тот село, Тѣмѣдѣшнїи, вт болѣрни наш, Юрдакїи вистѣрник, за что сътвори сѣ племѣник ближнїи Исако Баликѣн³ гетман, а наш вѣрнїи болѣрни, Юрдакїи вистѣрник, възстал сѣ и дал емѣ три ста ѡги жолтих; и тнх п(н)и(ѣ)си дал Бърновскїе воевода по на монастирах и сътвори памет Исакѣ Балики гетман и сътвори собн томѣ дворовѣ и млини на рѣца Сирѣтим. Я потом, тиж(ѣ), когда прїиде Мѡнсею Мѡгнила воевода на фторою г(о)сп(о)дство, пакнже възѣл тот село, Тѣмѣдѣшнїи, за что бил [ман]³ ближнїишн сѣродник Исакѣ Баликѣн³ гетман нижн Бърновскїи воевода, а болѣрни наше, Юрдакїи вел

вистѣриник, пакиж(ѣ) дѣлѣмъ двѣ сто и пет десѣт ѡгн жолтнх; тоти п(и)н(ѣ)зи дѣлѣмъ вѣ потрѣбѣ земскому, [шт] гдѣ имѣл тѣготни и неволю.

И кѣда бѣл и(ш)нѣ, при д(ѣ)ни Г(оспо)д(ст)ва. Ми, вѣстали с(а) вѣсѣ племѣниц(и) Балки гетман, нашѣ⁴ вѣрини и почитении болѣри: Савин Прѣжескул вѣл дворник <шт>¹ Долиѣи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вѣл дворник шт Бишиѣи Земли, и Дѣмитрѣ Бѣхуш бѣл вѣл вистѣриник, и Дѣнул Прѣжескул вѣл ключѣр, и Ишашко Прѣжескул постѣлник, и Пѣтрашко Чоголѣ прѣкѣлаб Хотинскѣи и нишх братѣи[тѣ]и им, и тедали и вѣзѣли вѣснх сѣловѣ Балки гетман шт людѣ чюждѣни, понеж(ѣ) ман³ подобало с(ѣ) им дѣржати тѣх сѣловѣ Балки³ нишли людѣ чюждѣни. И егда видѣше тот исписок шт Моисею Могила воєвода, за дааніе и потвѣрженіе, и како бѣл вѣзѣли тѣх п(и)н(ѣ)зи, сѣи ѡгн жолти, шт болѣрин наш, Юрдѣкѣи вѣл вистѣриник, не можили вѣзѣт тот сѣло више писан, Тѣмѣдѣниѣи, понеж(ѣ) бѣл [ман]³ ближиѣишѣи сѣродник Исакѣ Балкиѣи гетман нишли снх болѣри Г(оспо)д(ст)в(а) Ми виш(ѣ) писаних.

Тѣм радѣ, како да ест ѣмѣ и шт Нас правѣю шти(и)ну, и дааніе и вишпленіе, тот сѣло, Тѣмѣдѣниѣи, непорѣшениомѣ николиж(ѣ), на вѣки вѣчниѣи. И ни да с(а) не ѡмншаѣт.

Пис в Ис, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмг ап(ри)лѣ кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлѣл.

† Иш Басили вѣнѣшѣа <т. р.>.

† Борѣлѣнул <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua o îns. cont.>: † Запис шт сѣло Тѣмѣдѣниѣи.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest boier credincios al nostru, Iordachi mare vistiernic, a slujit mai înainte altor domni, <iar>¹ acem ne slujește și Nouă cu dreaptă <și>¹ credincioasă <slujbă>¹. De aceea, Noi, văzînd dreapta <și>¹ credincioasa lui slujbă către Noi, l-am² miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit de la Noi, în țara noastră, în Moldova, un sat, anume Tămăduianii, pe riul Siretului, care este în ținutul Sucevei, din ispisocul de danie și de cumpărătură pe care l-a avut de la Ștefan Tomșa voievod și din <i>¹spisocul de întărire de la Bărmovschi voievod, și de la Alexandru voievod și de la Moiseiu Moghila voievod, care, acel sat, a fost mai înainte dreaptă cumpărătură lui Isac Balica⁵ hatman, pe banii lui drepti, iar cînd a fost în zilele lui Ștefan Tomșa voievod, i-au fost luate toate satele în [pentru] viclenia lui, pentru că s-a ridicat Isac Balica cu Costantin voievod și cu alți boieri asupra lui Ștefan Tomșa voievod, cînd i-a tăiat și capul, și a dat acest sat boierului nostru mai sus scris, lui Iordachi vistiernic, pentru dreaptă <și>¹ credincioasă slujbă.

Iar cînd a venit domn Barmovschi voievod, el a luat acel sat, Tămăduianii, de la boierul nostru, Iordachi vistiernic, pentru că s-a dovedit rudă mai apropiată lui Isac Balica⁵ hatman, iar boierul nostru credincios, Iordachi vistiernic, s-a ridicat și i-a dat lui trei sute de ughi galbeni; și acei bani i-a dat Barmovschi voievod pe la⁶ mănăstiri și i-a făcut pomenire lui Isac Balica hatman și și-a făcut acolo curți și mori pe riul Siretului. Iar apoi, de asemenea, cînd a venit Moiseiu Moghila voievod în a doua domnie, iarăși a luat acel sat, Tămăduianii, pentru că a fost rudă mai³ apropiată lui Isac Balica⁵ hatman decît Barmovschi voievod, iar boierul nostru, Iordachi mare vistiernic, iarăși i-a dat lui două sute și cînzeci de ughi galbeni; toți acești bani i-a dat el în treaba țării, [de] unde a avut greutăți și nevoie.

Iar cînd a fost acum, în zilele Domniei Mele, s-au ridicat toate rudele lui Balica hatman, credincioșii și cinstiții noștri boieri: Savin Prăjescul mare vornic <de>¹ Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, și Dumitru Buhuș fost mare vistiernic, și Lupul Prăjescul mare clucer și Ionașco Prăjescul postelnic, și Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin și alți frați ai lor, și au pîrît și au luat toate satele lui Balica hatman de la oamenii străini, pentru că mai³ mult li se cuvine lor să țină acele sate ale lui Balica⁵ decît unor oameni străini. Dar cînd au văzut acel ispisoc de danie și întărire de la Moisei Moghilă voievod și cum au fost luați acei bani, 250 de ughi galbeni, de la boierul nostru, Iordachi mare vistiernic, nu au putut să ia acel sat mai susscris, Tămăduianii, pentru că a fost rudă și [mai]³ apropiată lui Isac Balica⁵ hatman decît acești boieri ai Domniei Mele mai susscriși.

Pentru aceea, să-i fie și de la Noi dreaptă ocină, și danie și cumpărătură acel sat, Tămăduianii, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7143 (1635) aprilie 25.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Io Vasili voievod <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis de satul Tămăduiani.

Arh. St. Iași, CDLIX/17.

Orig., hîrtie (41,8 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie în ceară roșie, pierdută.

¹ Omis.

² *сѣмн* (am), scris de aceeași mînă deasupra rîndului.

³ Așa în orig.

⁴ În loc de: *нашѣм*.

⁵ În textul slavon: "Balicăi", în flexiune romînească.

⁶ În textul slavon: *на на* ("pe la"), un evident calc românesc.

102

1635 (7143) ap(rilie) 26.

7143<1635> ap(rilie) 26.

Un zapis sîrbesc, a lui Brohnicu, cu sora sa, pentru giumătate de sat Ciuteștii, ce-au vîndut lui Ștefan vt(ori) armaș¹.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVI/180.

Menț., într-un perilipsis din 1818 septembrie 29, "de scrisorile moșiei Siliștea cu seliștele ei".

¹ Probabil același cu viitorul mare armaș al lui Vasile Lupu (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 448)

† Иѡ Басиліѣ воевода, в(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) прѣидошѣ, прѣд Нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, нашим(и) вѣрним(и) и почтеним(и) болѣрим(и), Савин Прѣжескѣл вел дворник Долѣти Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел <дворник>¹ Бѣшнѣи Земле², и Лупул Прѣжескѣл ключѣр, и Бѣхуш вистѣрник, и Пѣтрашко Чоголѣ пѣркѣлаб Хотински, и Іѡнашко Прѣжескѣл постѣлник и нинѣ племеници Балика гетмана и тѣгал(и) сѣ за лица прѣд Нами сѣ слѣга наш, Іѡнашко Попѣскѣл пѣркѣлаб вт Шефѣнѣши, ради село Мѣргучѣни, что ѡ в(о)лост Ицскон, рѣкѣши наши[м] вѣрни[м] и почтени[м] болѣри[м] виш(ѣ) писанни аж(ѣ) тот село било право кѣпежно Исако Балики гетман, на ег(о) правѣи п(и)н(ѣ)си; а слѣга наш виш(ѣ) речен(а), Попѣскѣл пѣркѣлаб, тако казаи, прѣд Намѣи³, како тог(о)⁴ село, Мѣргучѣни, не держал Балика гетман, а не кѣпиа его, нѣ сътворѣют ему велика присолованіѣ.

Таж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мѣи съдишом на нѣх, нашим правѣи съдом, тако да божит слѣга наш, Попѣскѣл, сѣ кѣ людѣ добри, слѣги г(о)сп(о)д(а)рскѣи⁵, како не бил продаи тог(о) село а не възѣл никто вт сѣродници его ни един п(и)н(ѣ)сѣ вт Балика гетман а не держал ничтѣ⁶ вт тог(о) село. Ино слѣга наш, Попѣскѣл пѣркѣлаб, прѣидошѣ прѣд Нами сѣ вѣсими божилицѣи(и) нѣх⁷ и пристѣгали на С(ва)тоѣ Ѡб(ан)г(ѣ)лѣю и на Чиста Крѣ(ѣ)стѣ како не держал Балика гетман ничтѣ вт тог(о) село, Мѣргучѣни, и не възѣл никто вт сѣродници нѣх⁷ ни един п(и)н(ѣ)си вт нѣг(о) и ѡправиа(и) с(ѣ) и поставиа собѣи фѣрѣю, кѣ злат(и), ѡ вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи.

Таж(ѣ), вт н(и)нѣ на прѣд, како ест им⁸, слѣга наш, Попѣскѣл, тог(о) село Мѣргучѣни, права втн(и)нѣ, и ѡрик и потвѣрженіѣ, сѣ възѣм доходом, а нинѣ[х] племѣ[мѣ]ници Балика гетман да не имает ни една трѣбѣ сѣ тот село, Мѣргучѣни, а ни маи тѣгати за сѣа тѣж николиж(ѣ), на вѣки. И ни да с(а) не ѡмнѣшет.

Оу Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрлѣг ап(рилѣ) кѣ.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ реч(ѣ).

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(о)ф(ѣ)т <m. p.>.

† Дѣмитрѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credincioșii și cinstiții noștri boieri, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan mare <vornic>¹ de Țara de Sus, și Lupu Prăjescul clucer, și Buhuș vistiernic, și Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin și Ionașco Prăjescul postelnic și alte rude ale lui Balica hatman și s-au pîrît de față înaintea Noastră cu sluga noastră, Ionașco Popăscul pîrcălab de Ștefănești, pentru satul Murgucénii, care este în ținutul Iașilor, zicînd credincioșii și cinstiții noștri boieri mai susscriși că acel sat a fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, pe banii lui drepti; iar sluga noastră mai sus zisă, Popăscul pîrcălab, așa a spus, înaintea Noastră, că Balica hatmanul nu a stăpînit acel⁴ sat, Murgucéni, și nu l-a cumpărat, ci îi fac mare asuprire.

Astfel, Domnia Mea i-am judecat, cu judecata noastră dreaptă, ca să jure sluga noastră, Popăscul, cu 24 de oameni buni, slugi domnești, că nu a fost vîndut acel sat și nimeni dintre rudele lui nu a luat nici un ban de la Balica hatman și nu a stăpînit nimic din acel sat. Deci sluga noastră, Popăscul pîrcălab, a venit înaintea Noastră cu toți

jurătorii lor⁷ și au jurat pe Sfinta Evanghelie și pe Cinstita Cruce că nu a stăpinit Balica hatmanul nimic din acel sat Murguceni și nimeni dintre rudele lor⁸ nu a luat nici un ban de la el și s-a îndreptat și și-a pus ferie 24 de zloți în vistieria Domniei Mele.

Astfel, de acum înainte, să le fie lor⁹, slugii noastre, Popăscul, acel sat, Murguceni, dreaptă ocină, și uric și întărire, cu tot venitul, iar alte rude ale lui Balica hatman să nu aibă nici o treabă cu acel sat, Murguceni, și nici să mai¹⁰ pîrască pentru această pîră niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> aprilie 29.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/59.

Orig., hîrtie (30,8 x 20,8 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.*

Arh. St. București, Doc. Mold., XXXVIII/4 (copie din sec. XVIII).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/111 (xero. după orig.) și I/19 (xero. după copie).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 184, nr. 532 (rez. după copie).

¹ Omis.

² În loc de: ЗЕМЛИ.

³ Rupt.

⁴ Cuvînt adăugat deasupra rîndului.

⁵ În orig.: Г(Е)СН(Е)А(А)СКРІИ.

⁶ Titla de deasupra lui ч, făcută ca un к, ajustat însă imediat de diaț.

⁷ Greșit, în loc de: ГРО ("lui").

⁸ и, adăugat ulterior în rînd, iar м, deasupra; probabil, diacul a intenționat să scrie емѢ (lui), după ce observase că nu flexionase corect: СЛВѢѢ ("slugii"), cuvîntul următor.

⁹ V. n. 8.

¹⁰ Așa în textul slavon.

104

1635 (7143) aprilie 29, Iași.

† Adecă noi, Савин Пръжескул вел дворник <вт>¹ Нижнѣи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник вт Бишнѣи Земли, и Дѣмитрѣ Бѣхѣ прѣкълаб Хотинскѣи, и Глигорашко Ърѣке вел спѣтар, и Лѣпѣл Пръжескул вел ключѣр, и Ивнашко Пръжескул постѣлник, и Пѣтрашко Чоголѣ бив логоѢ(ѣ)т și alți frați² ai noștri, scriem și mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, cu toții, de bunăvoia noastră, de nimeni nevoiți(i), nic(i) asupriți(i), am dat și am dăruit pre priiatenul nostru, dumnealui Toderașco logofătul al treile, cu o seliște, anume Gîrbénii, pre valea Bașeului, cu loc de hăleșteu pre Bașeu, și de moar(ă), și cu finațe³ și cu tot hotarul, ce au fost acea seliște a lui Isac Balicăi dreaptă moșie, și noi toți, carii mai sus sintem scriși(i), am pîrit și am luat toate satele Balicăi biv ghetman, pentru căce sintem noi mai aproape rudă lui Isac Balică<i>⁴ biv ghetman, decît alții.

Pentru acéia, ca să fie dumisale, lui Toderașco logofătul al treile, dreaptă ocină și dare de la noi, de la toți, acea seliște ce să chiamă Gîrbénii, cu loc de hăleșteu în Bașeu și cu tot hotariul aceii seliști(i), lui, și cuconilor lui, și nepoților lui și strănepoților lui, neclătît nic(i) dănăoar(ă), în véc(i).

Iar(ă) pre urma noastră, nime din frații noștri, sau din cuconii noștri, sau fiecare are hi din ruda noastră, ce sintem ruda Balicăi hatmanul, ca să na aibă nime a mai pîrî, nic(i) a rușii a noastră dare, ce am dat și am dăruit cu toții. Iar cine să va ispiti și va rușii a noastră dare și tocmală, acela să fie trăclét și proclét de la Domnul Dumnedzău, ce au făcut ceriul și pămîntul, și de la sv(in)tă Maica Domnului nostru, I(isu)s H(risto)s, și de la toț(i) svenții, și să aibă parte cu Iuda și cu trăclétul Ariia și cu toț(i) necredincioșii și să s(e) prăpădească ca Daftan și Aviron.

Și această dare, ce am dat și am dăruit dumisale, fost-au denaintea dumisale, lui Pătrașco Bașotă⁵ vel logof(e)t, și denaintea dumisale, lui Gavril hatmanul, pîrcălabul de Suceavă, și Gheorghie păharnicul cel mare, și Iurdachi visternicul cel mare, și Grama stolnicul cel mare, și Toma suljérul cel mare, și Ghęorghie Jorea biv suljér, și Năvrăpăscul vornicul de Poartă, și Isac Stîrcea, și Costantin Stîrcea și alți boiari au fost întra aceasta tocmală.

Și, pre mai mare credință, pusu-ne-am și pecețile și iscăliturile cătră acest adevăraf zapis, ca să s(e) știe.

Пис в Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) $\overline{\text{xapmг}}$ <7143/1635> ап(р)иѣѣ $\overline{\text{кд}}$ <29>.

Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т m. p.; <sig>.

Прѣжеску вел дворник искаѡ m. p.; <sig>.

Д(ѡ)митрашко Шолдан вел двѡр(ник) искал <m. p.; sig>.

Ѡз Ѡпѡл Прѣжеску вел канчар m. p.; <sig>.

Гасриѡ хатман <m. p.; sig>.

Гиѡргие вел пахар(ник) <m. p.; sig>.

Ѡз Юрдакѣ вел вист(ѣрник) искал <m. p.; sig>.

Ѡз Ѡпѡстѡлаке пѡт(ар) искал <m. p.; sig>.

Ѡз Кѡстантин Стѣрча бѡв прѣклѡб искал m. p.; <sig>.

Ѡз Пѣтрашко Чоголѣ бѡв лѡг(ѡ)ф(ѣ)т искал m. p.; <sig>.

<Pe verso, o îns. cont.> Ispisocul Gîrbenilor, ot v(o)lost Dorohoi; <alta din sec. XVIII>: Ispisoc pe Gîrbeni, la Bașău; <și alta de la înc. sec. XIX>: Pentru Gîrbeni.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLI/119.

Orig., hîrtie (41 x 23 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, zece peceți inelare, din care nouă, octogonale, iar penultima, ovală, imprimate în cernela doc.: prima (a lui Pătrașco Bașotă), reprezintă o acvilă cu aripile desfăcute, cu inițialele latine "P. B." deasupra capului; a doua (a lui Savin Prăjescul) înfățișează o floare cu trei lujeri pornind dintr-un vas, spre care se apleacă, dinspre dreapta, o pasăre de apă; a treia (a lui Dumitrașco Șoldan)⁶ - neclară; a patra (a lui Lupul Prăjescul) și a șasea (a lui Ghiorghe păharnic) au ca steme câte un oval zimțat, secționat de bare și puncte, iar a șaptea, un cerc zimțat, cu o pasăre (?) în mijloc; a cincea (a lui Gavril <Coci> hatman) înfățișează în cîmp o acvilă, tot cu aripile desfăcute, iar în partea superioară, inițialele; a opta (a lui Iordachie vistiernic) - slab imprimată; a noua (a lui Costantin Stîrcea), reprezintă un patruped, probabil cal, mergînd de la stînga la dreapta, și avînd deasupra un motiv circular; și ultima (a lui Pătrașco Ciogolea), cu un scut aproape francez (dar cu baza, totuși, ovală), decorat și, deasupra, cu inscripția: II. Чир.

Ibidem, CLV/173 (menț., într-un opis din 1857 noiembrie 2).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/54 a, b, c, (foto.).

¹ Omis.

² Adică "rude" (v. mai jos).

³ "n" (н), transformat din "d" (д).

⁴ Omis parțial: bara orizontală, suprascrisă, nu a mai fost intersectată de o alta, oblică.

⁵ "ă", redat prin Ѧ.

⁶ Imprimată sub iscălitură și fiind a șasea în ordinea firească a unei numerotări (de la stînga la dreapta și de sus în jos).

105

1635 (7143) aprilie 30, Iași.

Io Vasile voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovii. Di la Noi am dat și am întărit slogii¹ noastre, loi Ponici diiacol din Rogășăști² și altor oameni din sămînța lor cari au fostu drepti ocini și moșii, cu ispisocaci din întăritură ce au avot ei di la Radol Vod(ă)³, pe on sat, Socruzenii, și altu sat, Bisăricanii, și alta giomătat(e) di sat, Zalocenii, și Sfetcoșii⁴, și giomătat(e) di sat di Hrișeni, și on sat, Vlădeni, tot dintr-acel istisoc⁵, ca să le fii lor drepte ocini și moșii, într-on loc⁶ cu sămînțiile lor.

Așisdire⁷, am dat și am întărit, tot dintr-acel ispisoc, giopinesii Milintienii⁸, fetei loi Tuduran, nipoată loi Ponici, pi on sat, Hilisău⁸, la ținutul Dorohoiilor, într-on loc⁶ și cu a<l>⁹ sămînții, ca să le fii lor drepte ocini și danii, cu oric di întăritură¹⁰, cu tot vinitul, ca să nu s(e) atingă nimine¹¹, în veci.

Singor domol au poroncit.

✠ Иѣс, л(ѣ)т(о) ✠ѡмѣ ап(р)нѣѣ Ѧ.

Пѣтрашко Башотѣ вел лог(о)ѣѣт.

Acest suret di pi ispisocol cel sîrbăsc esti scos, cari ispisoc esti la onchesul¹² Pascal și, vînzîndo-m(i) mii o a patra parti di Hrișeni, dopă com au dat zapisol di vînzari, cu voe tuturor namoloi său, cari sîntu iscăliți. Și am oprit la mini așemine suret și acesta l-am dat la mîna domnilorsale, onchēsuloi¹², Ion Botescul, și fiiloi său, Vasile, și zăt său, Toader, și fii di credință.

Și m-am iscălit, Manoli cupeț ot Botoș(a)n(i) <m. p.>.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XLVII/98, f. 1 r.

Trad. din a doua jum. a sec. XVIII.

Arh. Centr. de Stat - Chișinău, fond 2, op. 1, dos. 5498, f. 6 r.-v. (trad. rusă, din 1818 februarie 21, de Hîncu secretar de stat).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II₁, nr. 77, p. 96 (trad. de la Arh. St. Iași); *Moldova*, III, nr. 160, p. 323-324 (trad. de la Arh. St. Chișinău, cu trad. rom.).

Particularitățile fonetice ale actului (v. notele) se explică probabil prin originea grecească a traducătorului, Manole cupeț.

¹ Aici și deseori în continuare, "o", pentru "u".

² În trad. rusă (v. EDIȚII): "Rogojești".

³ În aceeași trad. se precizează: "întărirca satelor din ținutul Hotin".

⁴ Tot acolo, numele satelor apare în formă corectă: "Socrujeni", "Bisericiani", "Zalucceni" și "Svicicăuți".

⁵ În loc de "ispisoc".

⁶ Pentru "la un loc".

⁷ Aici și mai jos (v. n. 8 și 12), "s" pentru "ș".

⁸ În trad. rusă: "Melentinci", "Șeleșeu".

⁹ Omis.

¹⁰ Greșit, în loc de "și uric și întăritură".

¹¹ În trad. rusă, sfârșitul *dispoziției* este redat în ordinea firească a elementelor: "... cu tot venitul, neclintit, în veci. Și nimeni altul să nu se amestece".

¹² Așa în trad.: pentru "uncheșul".

† Иѡ Баснаѣе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прїдошѣ, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими молдавски[х]ми болѣри, великими и малими, Тофана, кнѣгинѣ Костантин ѡрикар, и зѣтов ен, Накѡла, и Стрѣтѡлат Добренкїи и Истратїе, и с(ы)нѣ ен, Савин, и тегали сѣ за лицем, прѣд Нами, съ Янтеміа, кнѣгинѣ Кр(ъ)стїиан логоф(е)т, и съ с(ы)н(ѡ)вѣ ен, Іѡнашко и Георгниц(ъ), радї єдин село, на нмѣ Лѣмъшѣнїи, что ѡ волост Сѡчавскому, рекъщ(е) Тофана, съ зѣтов ен, аж(е) тот село било въкѡпѣ Кр(ъ)стїианови логоф(е)т съ Костантиновѣ ѡрикар, понеж(е) били братїи, и бил(о) дал и м(н)ловал им Симиши Могїла воевода, и сътвори им и ѡрик, и за что било им нан прѣжде тот село и дѣдн(н)ѡ.

Я кнѣгинѣ Янтеміа Кр(ъ)стїианс(а) и с(ы)нѡвѣ ен, Іѡнашко и Георгниц(ъ), казали, прѣд Нами, како тот село бил(о) дан ѡт Симиши Могїла воевода самомѡ Кр(ъ)стїианови логоф(е)т, а потомъ възѣл тог(о) село Стефан Томшѣ воевода и дал монастырѡ своему, Солкѡи. Я къ<г>¹да бил(о) при д(ъ)ни Радѡлови воевода, а Кр(ъ)стїиан логоф(е)т тегал сѣ за лицем, съ тот ѡрик ѡт Симиши Могїла воевода, съ калѡгери ѡт с(вѣ)таа монастыр ѡт Солка и не могѣ добеватї ничта, почто шѡрѣтал сѣ аж(е) бил(о) тот ѡрик лѣж. Я ѡи єгда видѣвшѣ аж(е) не могѣ добевати тот село съ тот ѡрик, ѡи припадошѣ [по] за ш(тъ)цу и м(о)лѣбникѡ нашему, кѣр ѡвлогїе еп(н)ск(о)пѣ Радѡвскїи, и за калѡгери ѡт монастыр Солка и кѡпи тот село, Лѣмъшѣнїи, радї єго правїи и питоми п(н)н(ѣ)си, и имѣа сѣ сътворити до тоа с(вѣ)таа монастыр єдин турнѡ и єдин стѣно каменнїи и чѣтири варнице.

Инож(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мн, съ всѣ съвѣт Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мн, съдїхом на нїх по правдѣи и по закону зѣмскому и шѡрѣтохом им съдом аж(е) не исма<ѣ>²ет Тофана, кнѣгинѣ Костантин ѡрикар, ни с(ы)н(ѡ)вѣ ен ни єдноє потребѣ съ тот село, але да имает дѣржати тот село Янтеміа, кнѣгинѣ Кр(ъ)стїиан логоф(е)т, и с(ы)нѡвѣ ен, радї что кѡпи тот село Кр(ъ)стїиан логоф(е)т на єго правїи п(н)н(ѣ)си. И радї тот турнѡ и тот стѣно камен и за тїх чѣтири(и) варници дали ѡни калѡгером ѡт монастыр Солка єдна сто ѡги, п(н)н(ѣ)си добрих, и єдна сто матче пчелнїи и ѡправили с(ѣ) и поставили собѣ фѣрѣю ѡ вистѣр Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мн кѡ злати.

Тѣм радї, ѡт н(ы)нѣ на прѣд да не имают ма<и>¹ тегатѣ с(ы)нѡвѣ Костантин ѡрикар на с(ы)нѡвѣм Кр(ъ)стїиан логоф(е)т радї тот село, Лѣмъшѣнїи, а не. добеватї на нїх николїж(е), на вѣки вѣчнїи, нѣ да бѣдет правда ѡтн(н)ѡ и кѡпѣжно с(ы)н(ѡ)вѣм Кр(ъ)стїиан логоф(е)т, и ѡрик и потвѣржденїе, съ вѣсем доходом. И ни да с(ѣ) не ѡмїшаєт.

† Пис оу Іѡсох, в(ъ) л(ѣ)то хѣрмг, маи, ѣ днїи.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вѣл л(ѡ)гѡф(е)т [и]³ с(ѣ) искал м. р.

† Бор(ъ)лѣнѡл <писал>⁴.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Запис на село Лѣмѣшенн, что тегал
Тофана и съ Савинн.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Tofana, cneaghina lui Costantin uricar, și ginerii ei, Nacul și Strățulat Dobrenchi și Istratie, și fiul ei, Savin, și s-au pîrît de față, înaintea Noastră, cu Antemiia, cneaghina lui Cîrstian logofăt, și cu fiii ei, Ionașco și Gheorghîță, pentru un sat, anume Lămășénii, care este în ținutul Sucevei, spunînd Tofana, cu ginerii ei, că acel sat a fost al lui Cîrstiian logofăt împreună cu Constantin uricar, pentru că au fost frați, și li-l dăduse și-i miluise Simion Moghilă voievod, și le-a făcut și uric, și pentru că le-a fost mai înainte acel sat și moșie.

Iar cneaghina Antemiia Cîrstieneasa și fiii ei, Ionașco și Gheorghîță, au spus, înaintea Noastră, că acel sat a fost dat de Simion Moghila voievod numai lui Cîrstian logofăt, iar după aceea Ștefan Tomșa voievod a luat acel sat și l-a dat mănăstirii sale, Solcăi⁵. Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, Cîrstiian logofăt s-a pîrît de față, cu acel uric de la Simion Moghila voievod, cu călugării de la sfînta mănăstire de la Solca și nu a putut dobîndi nimic, pentru că s-a aflat că acel uric a fost mincinos. Iar el, cînd a văzut că nu poate dobîndi acel sat cu acel uric, el a căzut la părintele și rugătorul nostru, chir Evloglue episcop de Rădăuți, și la călugării de la mănăstirea Solca și a cumpărat acel sat, Lămășénii, pentru banii lui drepti și proprii, și s-a prins să facă la acea sfîntă mănăstire un turn⁵ și un zid de piatră și patru varnițe⁵.

Deci Domnia Mea, cu tot sfatul Domniei Mele, i-am judecat după dreptate și după legea țării și le-am aflat judecată că nu are Tofana, cneaghina lui Costantin uricar, nici fiii ei nici o treabă cu acel sat, ci să aibă a ține acel sat Antemiia, cneaghina lui Cîrstiian logofăt, și fiii ei pentru că a cumpărat acel sat Cîrstian logofăt pe dreptii lui bani. Și pentru acel turn⁵ și acel zid de piatră și pentru acele patru varnițe⁵ ei au dat călugărilor de la mănăstirea Solca o sută de ughi, bani buni, și o sută de matce⁵ de albine și s-au îndreptat și și-au pus ferie în vistieria Domniei Mele 24 de zloți.

Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă a mai⁵ pîrî fiii lui Costantin uricar pe fiii lui Cîrstiian logofăt pentru acel sat, Lămășéni, și nici a dobîndi de la ei niciodată, în vecii vecilor, ci să fie dreaptă ocină și cumpărătură fiilor lui Cîrstian logofăt, și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635>, mai 2, zile.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]³ m-am iscălit m. p.

† Borăleanul <a scris>⁴.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pe satul Lămășéni, pentru care s-a pîrît Tofana și cu Savin.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXIX/44 a.

Orig., hîrtie (43,5 x 29 cm), difolio, lipsă o treime din f. a doua, pecete mijlocie aplicată, pierdută.

Cu o trad. din prima jum. a sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/55 a (foto. după orig.) și b, c (după trad.).

¹ Omis.

² Rupt.

³ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

⁴ Validarea domnească lipsește.

⁵ Românism în textul slavon.

† В то мѣ, Савини Прѣжескуа вел дворникъ вт Долинѣ Земли и Дѣмитрашко Шолдан вел дворникъ вт Бѣшинѣ Земли, и Дѣмитръ Бѣхѣвскѣ вѣстѣрникъ, и Гангорѣ Урѣке вел спѣтаръ, и Дѣвѣла Прѣжескуа вел ключаръ, <и>¹ Ивнашко Прѣжескуа постѣлникъ, и Пѣтрашко Чоголѣ прѣжѣлабѣ Хотинскѣи и алѣи фраѣ(и) аи нѣштри, тоатѣ руда рѣпѣусатѣлуй Исакъ Balicăi, scriem și mărturisim, cu cest zapis al nostru, de rîndul unui sat ce au fost dreptu de cumpăratură(ră) rudei noastre, lui Isac² Balicăi ce au fost hatman, anume Tămăduianii, cum acel sat au fost dare și miluire dumisale, fratelui și prietenului nostru, lui Iurdachii visternicul cel mare, de <la>³ Ștefan Tomșea voevoda, pentru a lui dreptă slujbă, ce au slujit acelui domnu. Iar cînd au fost în dzilele lui Miron Bărnovschii voevoda, daca au stătut dumnealui domnu, s-au apucat dumnealui de toate satele Balicăi hatmanului și le-au luat, dzicîndu cum iaste rudă <mai>³ aproape acelui boiarin. Luat-au și acel sat, carele mai sus scrie, Tămăduianii, pre Sirét. Iară dumnealui, Iurdachi visternicul cel mare s-au sculat și au dat lui Bărnovschii Vodă⁴ trei sute de galbeni, bani buni, și ș-au făcut dumnealui acolo curți bune și mori într-apa Sirétiului. Iar dacă au venit Moiseiu Moghi<la>³ voevoda la domnie, așijdere au luat acel sat de la Iurdachi visternicul, pentru căce au fost dumnealui rudă mai aproape lui Isac Balicăi hatmanul decît Bărnovschii voevodă⁵. Iar Iurdachii visternicul, vădzîndu cea cheltuială(ă) mare la Bărnovschii voevod și apoi pre curți și pre mori în Sirét, n-au vrut să lase, ce au dat lui Moiseiu Moghila voevoda doou sute și eindzăci de galben(i) de aur, și i-au dat acel sat.

Iar cîndu au fost acmu, întru dzilele Mării Sale, domnu nostru, Ив Басмѣе Коевода, Б(о)жѣю М(и)л(о)стѣю, Г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Мѣладеескои, sculatu-ne-am noi, toată ruda lui Isac Balicăi hatmanul, și am pîrit și am luat toate sate<le>³ dumisale pre mîna noastră de pre la streini, căce ni s-au mai cădzut⁶ noou a ținea, decît streinii. Venit-au și dumnealui, Iurdachii visternicul, și ș-au arătat ispisoace de dare, de la Ștefan Tomșea voevoda, și de cumpăratură, de la Bărnovschii voevoda, așijdere, apoi, și de la Moiseiu Moghila voevoda. Deci, noi, vădzîndu și știindu că i-au dat și Moiseiu voevoda acel sat, și pentru căce i-au dat dumisali și acei 250 de galbeni de aur și pentru căce au fost dumnealui Moiseiu voevoda rudă mai aproape și decît noi, iar noi am lăsat să fie dumisale dreptu sat și miluire și cumpăratură de la acei domni mai de-nainte vrême, dumisale și fiilor dumisali, lui Iurdachi visternicul, și nepoților, și strănepoților dumisale, neclătît nici dănăoară(ă), în vécî. Dreptu acéia, nime dintru rodul nostru, dintru sămînța a răpăusat Balicăi hatmanul, ca să n-aibă a mai pîri, nice a mai dobîndi acel sat de la dumnealui, Iurdachii visternicul, anume Tămăduianii, pre Sirét, și cu curți și cu mori, ce au făcut dumnealui în Sirét, ce să-i fie dumisale cu tot venitul, cum mai sus scrie.

Și această tocmală, ce am lăsat să fie dumisale acel sat, fost-au denaintea dumisali, giupînul Pătrașco Bașotă⁴ mare logof(ă)t, și dumnealui Gavril hatmanul, pîrcălabul Sucëvei, și Gheorghie marele păharnic, și Toma sulgêrul cel mare, și Grama stolnicul cel mare, și Racovi(ă) Celian logofătul, și Toderășco logofătul al treile, și Gheorghie Jorea ce au fost sulgêr, și Gheorghie Năvrăpăscul dvornic glotnii și alți boiari au fost.

Și, pre mai mare credință, ne-am pus și pecețile și iscăliturile.

Și eu, Borăleanul uricariul, am scris acest adevărat zapis, ca să s(e) știe.

Пис в Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> маи ѿ <2>.

Пътрашко Башот(ъ) вел лwg(w)ф(ѣ)т м. р.; <sig>.

Пръжескѣ вел дворник исках <м. р.; sig>.

Д(в)митрашко Шолдан вел двор(ник) м. р.; <sig>.

† Из Лупла Пръжескѣ клѣчѣр м. р.; <sig>.

† Из Пътрашко Чугули бие лwg(w)ф(ѣ)т искал(и) м. р.; <sig>.

† Из Тодерашко третѣи лwg(w)ф(ѣ)т искал м. р.; <sig>.

<Pe f. 1 r., o îns. cont.>: Tămădueni; <iar pe f. 2 r., o îns. din sec. XVIII>: Pe Temadueni.

Arh. St. Iași, CDLIX/18.

Orig., hîrtie (40,3 x 28 cm), difolio, (lipsă 2/3 din f. a doua), 6 peceti inelare, octogonale, în tuș (a treia și a cincea neclare; pentru celelalte, v. descr. la doc. nr. 104). Pe f. a doua, primele cuvinte ale doc., care au fost răzuite.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol" - Iași, Xerogr. de doc., I/112 (xero.).

¹ Omis prin haploglie.

² Greșit, pentru "Isac".

³ Omis.

⁴ "ă", redat prin ж.

⁵ Așa în orig.

⁶ Expresie insolită; ar fi trebuit: "ni s-au cădzut mai <cu direptul> noou a ținca".

108

1635 (7143) mai 5, Iași.

† Се жео ми, Пътрашко Башотъ вел логоф(ѣ)т, и Савин Пръжескѣ вел дворник Долнеи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Бишнеи Земли, и Гѣнга бие вел логоф(ѣ)т, и Чѣхан бие дворник, и Кѣжеъ бие дворник, и Жрѣке вел спѣтар, и Иурдакѣ вел вистѣрник, и Грама вел столник, и Симион Гевка вел медѣничѣрю, и Тома вел сѣлѣрю, и Дѣмитрашко Брали вел житничарю, и Шефан Жонмъскѣ вел питар, и Лѣпѣл Пръжескѣ вел клѣчѣрю, и Раковниц(ъ) Чѣхан фторѣи логоф(ѣ)т, и Петричѣнко вел армаш, и Тодерашко третѣи логоф(ѣ)т, и Дѣмитрашко Гевка дворник глотнѣи, и Нѣнюл дворник, и Тѣнасѣе дворник и нѣи волѣри wt Двор г(о)сп(о)д(и)нъ бго М(и)л(о)стѣ. Adecă au venit, înaintea noastră, Mărica Todereas(ă), fata lui Zubco, și feciorul ei, Vasilie, ș<i>¹ Calinder² și Toder, de nimene nevoiți, nici asupriți, ce ei [a] de a lor bunăvœ, au vîndut a sa direaptă ocină și moșie și cumpărătură, giumătate de sat de Todereni, ce iaste în ținutul Hirăului, cu fînaje și cu pămînturi, dumisale, fratelui nostru, lui Gavril hatmanul, direptu o sută treidzăci de³ taler(i).

Deci, dumn(ea)lui, vădzîndu de bunăvoia lor vîndzare, le-au dat deplin acel bani, ce simtu mai sus scriș(i), întru mîna Mări[e]icăi Todereas(ă) și a feciorului ei, denaintea noastră și denaintea a mulți boiari din Curtea Măriei Sale, domnu nostru. Și direse ce au avut pre acea giumătate de sat le-au dat la mîna dumisale, hatmanului.

Direptu acéia, noi încă, vădzîndu de bunăvœ tocmală și plată deplin(ă), am făcut, și de la noi, cestu zapis dumisale, fratelui nostru, lui Gavril hatmanul, ca să-și fac(ă) și dirése domnești și întărituri pre⁴ acea giumătate[a] de sat.

Și, pentru credința, am iscălit și ne-am pus peceteile, ca s(ă) să știe.

Пис ъ Пис, л(ѣ)т(о) хэрмг <7143/1635> ман ѣ <5>.

Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.; <sig>.

Прѣжескѡ вел двѡрник м. р.; <sig>.

Д(ѡ)митрашко Шолдан вел двѡрник м. р.; <sig>.

Чѣхан бив двѡрник исках м. р.; <sig>.

† Ѳз Лѡѡл Прѣжескѡ вел клѡчар <м. р.; sig>.

Ърѣке вел спѣтар <м. р.; sig>.

Грама вел стол(ник) искал <м. р.>.

† Ѳз Раковниц(ѣ) Чѣхан лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.; <sig>.

† Ѳз Ионашко Кѡжеѣ бив ворник <м. р.>.

† Ѳз Петричанко вел армаш <м. р.>.

† Ѳз Дѡмитрашко Гѣнка двѡрник м. р.

† Ѳз Нѣнюл двѡрник искаах <м. р.; sig>.

† Ѳз Шефан Моимѣскѡл пѣтар. Шефан Моимѣскѡл <м. р.>.

Ѳз Гиѡргіе Нѣврѣпѣскѡл двѡрник <м. р.>.

Кикѡш вел шѣтар м. р.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Ѳт сѣлѣ Тѡдѣрѣни, ѡт с(ѣ)лѣст⁵
Хѣрл¹ѣвскѣ⁵.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonic, XVIII/10.

Orig., hîrtie (38 x 27,5 cm), difolio, filigran, unsprezece pceci înclare în cerneala doc.: prima (a lui Pătrașco Bașotă), octogonală, neclară, avînd în partea de sus inițialele *P. B.*; a doua (a lui Savin Prăjescul), octogonală, neclară; a treia (a lui Dumitrașco Șoldan), ovală, neclară; a patra (a lui Cehan fost vornic), ovală, neclară, cu inscripția, în ligaturi: Чѣхан; a cincea (a lui Lupul Prăjescul), octogonală, cu emblema neclară; a șasea (a lui Racoviță Cehan logofăt), octogonală, puțin clară; în partea de sus se disting literele *m. w. n.*; a șaptea (a lui Ionașco Cujbă), octogonală, arc ca emblema o aevilă bicefală, cu un buzdugan în gheara dreaptă și cu un sceptru în cea stîngă, iar între cele două capete, cu o coroană; a opta (a lui Dumitrașco Gheuca)), rotundă, neclară; a noua (a lui Ncaniul), octogonală, avînd ca emblema un căprioar alergînd, iar în partea de sus inițialele: *ф. а.*; a zecea, rotundă, arc ca emblema un scut, în cîmpul căruia apare scris, în ligaturi, Шефан (desigur, Moimăscul), iar deasupra scutului, figurat un crin; a unsprezecea (a lui Chicoș), ovală, puțin clară, arc ca emblema o felină pregătită de atac, cu coada pe spate, iar la baza scutului, trei steluțe.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/113 (xero.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 29, nr. 131 (rez. după orig., cu data de an: 7153 (1645); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 78, p. 97-98, (orig.).

¹ Omis.

² "Vasilie ș<і> Calinder", scris cu altă cerneală pe loc șters.

³ "o sută treidzăci de", scris cu altă cerneală.

⁴ "с", redat prin ѣ.

⁵ Greșit, pentru в(о)лѣст.

⁶ "Din satul Tudăreni, din ținutul Hîrlăului".

† Иѡ Баснаіѣ воєвода, Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмли Молдавскон. Ѡж(ѣ) прїде, прѣд Нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими¹ болѣри, слуга наш, Дабнжѣ старостѣ, съ єдин запис за свѣдѣтельство ѡт ...² вонт съ вї прѣгарн ѡт трѣгу Яжвт³ и ѡт многи с(ы)ни болѣрскихъ и шкрѣстнх⁴ мѣшнѣши, <на>имѣ ѡт Арват⁵ бнѣ армаш, и ѡт Глигорїѣ Сусанул, и ѡт Юрашко дїшк, и ѡт Баснаіѣ Бѣѣ дїшк и ѡт Плескуцан днѣшк, сице писашѣ и свѣдѣтельствующѣ въ того запис, како прїде прѣд нами Баснаіѣ Бобул, с(ы)нѣ Циган, ѡт село Домнеши, неким непонѣжен, а ни прислаован, нѣ за єго доброн воли, и продал своа праваа ѡти(н)нѣ и дѣдиннѣ ѡт село Домнеши, ѡт нижнаа част, ѡт чело, два ннѣи, и ѡт вѣс мѣсто что с(ѣ) избѣрет част єго, ѡт поле, и ѡт лѣс, и ѡт водн и <ѡ>т ватра за село. Таа продал слѣсѣ³ наш, Дабнжѣ старостѣ, ради три воли добрнх⁶ и два крави и три дѣсѣт бгарскихъ⁶, п(н)н(ѣ)шн добрнх.

Ино Ми, ꙗкож(ѣ) ѡбидѣхом тот запис за свѣдѣтельство, Г(о)сп(о)дство Ми вѣровахом и, ешеж(ѣ) и ѡт Нас, дадохом и потвѣрднхом ємѣ. Тѣм⁶ ради, тотѣ виш(ѣ) писанна част за ѡти(н)нѣ ѡт село Домнеши, ѡт нижнаа част, съ два ннѣи ѡт чѣло и съ вѣс приход, что с(ѣ) избѣрет част ємѣ, да єст и ѡт Г(о)сп(о)дства Ми слѣсѣ нашємѣ више писаномѣ, Дабнжѣ старостѣ, праваа ѡти(н)нѣ, и купежно, и ѡрик и потвѣрженїѣ, недвижим инкоинж(ѣ), на вѣки вѣчнїи. И ни да с(ѣ) не ѡмѣшает.

✠ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрмг мѣи ѣ.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Пѣтрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră, Dabijea staroste, cu un zăpis de mărturie de la ...² voit cu 12 pîrgari din tîrgul Ajut³ și de la mulți fii de boieri și megieși dimprejur, anume de la Arvat fost armaș, și de la Gligorie Susanul, și de la Iurașco diac, și de la Vasile Băgea diac și de la Ploscușan diac, astfel scriind și mărturisind în acel zăpis, cum a venit înaintea lor Vasilie Bobul, fiul lui Țigan, din satul Domnești, nesilit de nimeni, nici asupra, ci de bunăvoia lui, și a vîndut dreapta sa ocină și moșie din satul Domnești, din partea de jos, din frunte, două ogoare, și din tot locul ce se va alege partea lui, din cîmp, și din pădure, și din apă și din vatra de sat. Aceea a vîndut-o slugii noastre, Dabijea staroste, pentru trei boi buni și două vaci și treizeci de ughi, bani buni.

Deci Noi, cum am văzut acel zăpis de mărturie, Domnia Mea am crezut și, încă și de la Noi, i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acea parte de ocină mai sussescrișă din satul Domnești, din partea de jos, cu două ogoare din frunte și cu tot venitul, ce se va alege partea lui, să fie și de la Domnia Mea slugii noastre mai sussescrișe, Dabijea staroste, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, nemișcat niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> mai 6.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Pătrașco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Todereștii, <tăiat cu cerneala cu care s-a scris, apoi>: Domnești; <și una de la jumătatea sec. XIX>: No. 118. Să s(e) triacă în condica cu no. 2, la fila 22.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVIII/18.
Orig., hârtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, pecete aplicată, pierdută.
Ibidem, MCIV/2, nr. 1, f. 9 (rez. într-un perilipsis).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/56 (foto.).

¹ În loc de *молдавскими*.

² Loc alb, pentru nume; acesta este precizat în doc. urm.: "Petre".

³ Așa în orig.

⁴ În loc de *вкрястих*.

⁵ Omis.

⁶ După consoana finală, paieroc.

110

1635 (7143) mai 7, Iași.

Tălmăcire din uricu vechi, sirbăscu, di la Vasili voivod, domn Țării Moldovii, scris di Ionașcu(u), în Eș(i), la anul 7143 <1635> mai 7.

Iată, au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boerilor noștri ai Moldovii, a mari și mici, sluga Noastră, Dabija starosti, și au adus un zapis di mărturii di la Petre șoltuzu cu doisprezăci pîrgari din tîrgul Agiudului, scriind așa și mărturisind într-acel zapis precum că au vinit înaintea lor Tudora, fata lui Dragotă, nepoata lui Oșăl, și Avrămia, fata lui Pușcă, tij nepoata lui Oșăl, și ficiorii ei, de a lor bunăvoi, di nimine siliți, nici asupriți, ș-au vîndut a lor driaptă ocină și moșii, un vad di moară, Vadu lui Pușcă, din sus di Stoiști. Pe acelaș(i) l-au vîndutu mai sus numitului, slugii noastre, lui Dabija pîrcălabul, drept 20¹ taleri, bani gata, numărați, și patru boi și ...² vaci, înaintea preutului Savii, și a lui Ionașcul, și a Mircii, și a Irimii din Păunești, și a Iurei din Bîrlădești și a multor oameni buni, megieș(i) di pin pregiur.

Deci Noi, dacă am văzut acel zapis di mărturii, Domniia Me am crezut și, încă și de la Noi, i-am dat și i-am întărit lui.

Drept aceia, acel[i] di mai sus scris[ă] vad di moară, Vadul lui Pușcă, să-i fii și di la Domniia Me slugei noastre, lui Dabija starostili, driaptă ocină, și moșii, și cumpărătură, și uricu și întăritură, cu tot venitul, necstricat niciodinioară, în veci. Și altul să nu să amestici.

Însuș(i) domnul au poruncit.

[L(ocul) p(ceșii) g(os)pod]³.

ПѢТРАШКѢ БАШОТѢ ВЕЛ ЛОГ(О)Ф(Е)Т.

Din limba sîrbască, pe limba moldovenească, s-au tălmăcit de mini, Ion Stamatc pit(a)r, în Iași, la 1815, iulii 20 zile.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/14.
Traducere.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VII, p. 313, nr. 1 (rez. după orig. slav, cu pecete mare de ceară, cu o trad. din 1815, după care a dat extrase, și cu menț. că orig. și trad. respectivă se aflau în col. avocatului Ștefan Georgescu din Focșani); Caian, *Focșani*, Anexa, nr. X, p. 49 (trad. din 1815 iulie 20, cu data de lună: martie).

¹ La Iorga (v. EDIȚII) prețul este: "200 de taleri".

² Loc alb în trad.

³ Menț. traducătorului.

111

1635 (7143) mai 8, Zmiani.

† Eu, Ștefan, feciorul i Buciumoe, mărturisescu, <cu>¹ cest zăpis al miu, cum am vîndut a mea direaptă ocină și moșie, de pre mama, Buciumoe, ce să va alége, din sat din Strînba. Aceasta o am vîndut Dochiei călugăriței, derep<t>² cindzec(i) de potronic(i), dinnaintea lui Drăgan de Zmian(i), și Toader de-acolea, și popa Toderachi, și Efrim de-acolea, și Arsenie, și Ionașco de-acolea și mulți oameni(i) buni, să să știe.

Și <pentru>² mai mare credință, ne-am pus pecețile, să să știe

Пис в Змиан(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг ман ѿ <8>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXX/10 a, b.

Orig., hîrtie (16,5 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă cea mai mare parte din f. a doua, cinci peceți inelare, neclare. Cu o copie din prima jum. a sec. XIX.

Arh. St. Iași, DCVIII/27 (rez., într-o carte de judecată din 1784 iulie 14); DCVII/7 (menț. într-o carte a Divanului, din 1781).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/58 a, b (foto.).

¹ Omis prin haploghic.

² Omis.

112

1635 (7143) mai 9, Iași.

† Иъ Баснаѣе воевода, в(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земан Младавскон. Scriem Domnia Mea la giupîneasa Goioae. Dau-ți(i) știre pentru cel sat ce am cumpărat Domnia Mea de la tine și au mai rămas o samă de ban(i) nedați(i).

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea Domnii Méle, iar tu să vii la Suceavă; cu cîț(i) bani vom hi rămas de pre acea ocin(ă), să ți-i dăm. Și de vor mai hi rămas nescare pêtece de hîrtii, ce vor hi pre acel loc, toate să le aduci la Domnia Mea.

Тоѣ пишѣм. Иак не учините.

В Ис, хзрмг <7143/1635> ман ѿ <9>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), VIII/215.

Orig., hîrtie (16,8 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, neclară.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/59 (foto.).

113

1635 (7143) mai 9.

† Adec(ă) eu, Todosie, fata lui Avram, scriu și mărturisăscu, cu cistu zapis al miu, precum¹ am vinit la dumncalui, la fratele nostru, la Gherghel biv pîrcălab ot Bacău, di nime silită, nic(i) asuprit(ă), ci de a me bun(ă)voi, de me-am vîndut parte de moșii din sat din Lăzăști, pe Siret, în ținutul Neamfului, parte de moșii, din giunătată de sat, din² a trei parte, din parte moșu[i]lui nostru, lui Ștefan, a trei parte, a me și a părinților mie, o am vîndut dumisale, fra[te]telui nostru, lui Gherghel, și giupînesic dumisalie[i], Dragonii[i]. Și plata mi-au dat la mîna me, cincisprădzcc(i) taler(i). Și i-am făcut și eu acista zapis, ca să-i hie[i] dumisale dreptă moșie și cumpără[pără]tur(ă) de la min(e), nerușiit.

Și <acest>³ zapis <I-am>³ făcut dinnainte fratelui nostru, lui Gligorie ot Băloșăst(i), și denainte lui Isachi o<t>⁴ tam, și denainte cumnatul(ui) nostr<u>⁵, a lui Loghin ot Bî<r>³ găon(i) și a mulți omen(i) bun(i).

Și, pîntr[r]u mai mar(e) credența, mi-am pus dcgetel(e) și peciîl(e)⁶, ca s(ă) lîi de credință.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) $\overline{\text{x} \text{p} \text{m} \text{r}}$ <7143/1635> мдн, ѧ <9> л(ѣ)нѣ.

Și eu, popa Vicol, am scris zapis(u)lu.

Az Todosie <a. d.>.

Az Gligorie iscal.

Az popă Isachi.

Az Loghin iscal.

<Pe verso, o îns. de la înc. sec. XIX>: Zapisul Todosici, fetei lui Avram, ce-au vîndut pîrcălabului, din giunătată de sat de Lăzăști, a trie parte. 7143 <1635> mai 9.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXX/64.

Orig., hîrtie (cca 25,5 x 22,5 cm), o amprentă digitală

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iasi, Fotografii, XXIII/60 (foro.); Pachet Costăchescu, nr.

14 (transcr.).

¹ "c", redat prin ѣ.

² "di", adăugat ulterior în rînd.

³ Omis.

⁴ Omis prin haplologie.

⁵ р ("r"), adăugat ulterior, în ligatură cu т ("t").

⁶ Expresie superfluă, inserată potrivit formularului, dar fără ca martorii să-și fi pus pecetea (v. *descr. arheogr.*).

114

1635 (7143) mai 10.

Is[s]pisuc¹.

Adecă eu, pop(a) Chicuș, măr[ă]torisescu com amo dat 2 vi<i>² m(ănă)stiri<i>², ca să scri<i>² <l>² a po<mel>²ncc. 1 vie a<m>² dat; a[a]<l>²ta, am loat 1 crateț(ă), și eu și feciur(i).

Și-u fost star[r]oste <de>² negoțotor(i) și alți negoțător(i).

Cine va <în>²to<r>²ci să cie³ proclēt.

† Și mi-<am>² pos pe<ce>²te.

ⲕⲣⲙⲓ <7143/1635> ⲙ(ⲉⲥⲁⲩⲁ) ⲙⲁⲛ² ⲙ̅ <10>.

Διμιτρίου Γαλουσκά⁴ <m. p.; sig.>.

<Pe verso, trei îns. cont.>: Του παπα Κικοσι⁵; <apoi>: Του Κοκοσι⁶ δια αμπελα⁷; <și>: Του Κικοσι δια τα αμπελι(α)⁸.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVII/132.

Orig., hîrtie (20 x 15 cm), difolio, filigran, șase peceti inclare în cerneala doc., dintre care ultima este mai clară: în partea superioară are inscripția Πῆνος Πανῆ, iar în partea de jos, ca emblema, un leu gata de atac.

Ibidem, M-reă Aron Vodă, II/21, nr. 48 (rez., cu data de lună: martie); ibidem, ms. nr. 644 (Cond. M-rii Aron-Vodă), f. 16 v. (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/61 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 288, nr. 1079 (rez. după menț. din ms. nr. 644).

¹ Aici, și descori în continuare, "u", pentru "o", și "o" pentru "u".

² Omis.

³ În textul chirilic: чѣ, desigur, pentru χ<τ>ε (h<i>e).

⁴ "Dumitru Gălușcă".

⁵ "Al preotului Chicoș".

⁶ Greșit pentru Κικοσι.

⁷ "Al lui Cocoș (în loc de "Chicoș"), pentru vii".

⁸ "Al lui Chicoș, pentru vii".

† Ⲑⲧⲟ ⲁⲛ, Ⲓⲁϣⲁⲣ̅ⲓⲱ, ⲥ(ⲱ)ⲛⲉ Ⲃⲛⲁⲩⲱ, ⲅⲛⲟⲕ ⲡⲱⲥⲕⲁⲛ, ⲛ ⲥⲉⲥ¹ⲧⲣⲏ ⲅⲟ, ⲉⲣⲟⲫⲧⲏⲱ, ⲛ ⲅⲛⲟⲕⲁ ⲅⲟ, Ⲙⲉⲣⲏⲕⲁ. Adecă noi, de bunăvoia noastră, de nemene nevoiți, nice înpesurați, ce de bunăvoia noastră, amu vîndut partea noastră de ocină de sat de Pășcani, partea de gios, den giunărate de sat, a treia parte, cu vad de moară, și cu finață, și cu loc de prisacă, și pomăt și cu tot venitul, și la cîmpu și la pădure. Noi am vîndut, cumu și mai sus iaste scris, lui Istratie din Glodéni, dreptu 14 ug(hi), bani gata, ca să hie neclătît nic(i) dănăoară, în véci.

Și au fost într-acea[a]sta tocmală mulți omeni buni, din sus și din gios megiași², anume: popa Simion de Dăncești, și Pătrașco Péicul ot tam, și Frimul ot tam, și Ionașco ot tam, și Lazor de Glodéni, și Rusul ot tam și alți mulți oameni buni, megiași de prinp<r>¹legiuru.

Deci noi, vădzindu acea[a]stă bună tocmală de bunăvoe, noi le-amu făcut zapis și ne-amu pus și peceteile, să se știe.

Πῆς Γⲁⲛⲟⲣⲟⲩⲥ ⲁⲓⲱⲕ, ⲙ(ⲉ)ⲥ(ⲁ)ⲩⲁ ⲙⲁⲛ, ⲙ̅ <13> ⲁ(ⲉ)ⲛⲉ, ⲅ(ⲱ) ⲁⲉⲧ(ⲟ) ⲕⲣⲙⲓ.

<7143/1635>.

Popa Măteiu m-am tîmplat la cest(ă) tocmală <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.³>: Zapis ot Pășcani, lîngă Dăncești, pe Cușitna, ot v(o)lost Vasloi.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/7 b.

Orig., hîrtie (30 x 20 cm), difolio, filigran. Pe prima f. zapisul din 1635 (7143) aprilie 4 (v. doc. nr. 83).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/62 (foto.).

¹ Omis.

² "mc", scris pe loc ras.

³ Însemnarea se referă și la zapisul din 4 aprilie, scris pe prima filă (v. doc. nr. 83).

116

1635 (7143) mai 13, Codăești.

Adică eu, Nastasiia și Anna, fetile lui Dumitru Purcel, nepoatele lui Purcel postelnicul, scriem și mărturisim¹ cu cest zapis al nostru, de niminea nevoiți, nici asupriți², am vîndut¹ a noastră direaptă ocină și moșie¹ din sat din Codăești, partea din sus, ci să va alege, am vîndut lui Ionașco Cehan ce-au fost vornic mare, drept cinsprezece galbini, bani gata, și un hig de caragi^u <u>³gorschii, drept doisprezece galbini, din vatra satului, și din țarină, și din fîn¹, și din moară și din tot venitul, ca să-i hie ocină și moșie, lui și ficiilor lui și nepoților lui.

Și într-această tocmală au fost oameni buni: frate-nostru, Ardarie, și Iorga, și Dulde de⁴ Pogănești, și Andreica și mulți oameni buni.

Și, pre mai mare mărturie, ne-am pus pecețile noastre **ДА С(Ѣ) ЗНАИТ.**

Ѫ КОДѢШН, Л(Ѣ)Т(Ѧ) ХЗРМГ <7143/1635> М(Ѣ)С(А)ЦА МАН ГІ. <13>.

[Locu peceții]⁶.

Cinsprezece galbini s-au dat la mîna¹ mea lui⁷ Cehan vornicul și mi-au rămas cu cel vid⁸ de caragi^u, să se știe.

Așjidirea, me-au dat și caragiul și i-am dat zapisul în mîna¹ lui Vasile, să se știe.

ЧЕХАН БИЕ ДВОРНИК.

Întocma cu ur(i)ghinalu.

Chirica ban.

Enachi ban.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/8.

Copie din 1835.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/63 a, b (foto.).

¹ "i" redat prin ж.

² După ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

³ Omis prin haplogologie.

⁴ Sau: "Dul(e) de [de]".

⁵ "să se știe".

⁶ Menț. copistului, repetată de încă două ori.

- ⁷ Greșit, pentru "de".
⁸ Greșit, pentru "vig".

117

1635 (7143) mai 15.

† Adică eu, Gligorii și Dum(i)tru Șandru, scriimo¹ și mărturis(i)mo cu acistu adevărat și drept zapis al nostru, precom am vîndut driapt(a) moșie și ocin(ă) a noastră, a trei parte din sălișt(e) din Mănișt(i) și din Gruapa cea Mari, parte noastră; și am vîndut dum(i)sale, lui Ionașcu Căp(ă)țin(ă), birăului di Ocnă, drept 22 ug(hi), ban(i) bon(i). Și am vîndu<t>² di a noastră bon(ă)voe, nis(i)liț(i), nici as(u)priț(i), dum(i)sale și coc(o)nilur dum(i)sale, să-i răm(i)e moș(i)e, în vici.

Și la tucmala noastră s-au tîmplat omini bon(i) și prioți, car(e) ni-am pos și digitile mai gios, ca să s(e) ciaz(ă); și, văz(i)<n>²du plat(ă) deplin(ă) am iscălit.

ЃѢТ(о) хзрмѣ <7143/1635> м(ѣ)с(а)ц(а) маи ѣѢ <15>.

Eu, Gligore Șandru, am vîndut <a. d.>.

Eu, Dum(i)tru, frat(e)-so, Șandru, <a. d.>, noi am vîndut.

Eu, popa Arsene, mart(or) <a. d.>.

Eu, Nicolai, am scris <a. d.>.

Eu, pupa³ Nicula, mart(or) <a. d.>.

Eu, Drăgan Cupăcean(u), mart(or) <a. d.>.

Eu, Ghiorghe Surca, birău di Ocnă, mart(or) <a. d.>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Zapis de la Bostan; <și una din prima jum. a sec. XIX>: Zapisul lui Grigorie și Dumitru Șandru, ce vînd a lor driaptă moșie, a triia parte din săliști Măneștii i din Groapa Mare lui Ionașcu Căpățină, birăului de Ocnă. No. 23. 7143 <1635> mai 15.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., LVII/5.

Orig., hîrtie (28,5 x 19,5 cm), rupt în patru bucăți, șapte amprente digitale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/64 (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Tîrgu-Ocna*, p. 605-606 (rez. edit., după orig.); Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 115 (orig.).

¹ Aici și în continuare: "o" pentru "u", "u" pentru "o" și "i" pentru "e".

² Omis.

³ Pentru: "popa" (v. n. 1).

118

<1635-1651> mai 16, Iași.

† БѢ аз, Гаврила хетман и пѣркѣлаб Сучавскон. Scriem la toț(i) feciorii no[ș]stri și la vătăji și la giudzi de țigani, carii veți înbla pentru țigani la ținutul Orheiului, să aveți a-l lăsa pre cestu țigan, anume pre Neantul. Întru nemică să nu-l învăluți, ce să aveți(i) a-l lăsa, că iaste a priiatenului nostru, a fecioru[1]lui <Lu>¹pului vornicul, ce au fostu.

Тоѣ пишѣм. Инак не ученити.

Π(η)с v Πς, м(а)η sī <16>.

Γαζριλ χατμαν <m. p.; sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Pe ȝigan(i); <și una din sec. XIX>: No. 13. Mai 16.

Arh. St. București, A. N., MMDCIX/58.

Orig., hîrtic (16 x 19,7 cm), pecete inelară octogonală, în ceară naturală (2 x 1,6 cm), căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc.: I/20 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 228, nr. 1080 (rez.).

Datat după Gavril hatman și pîrcălab de Suceava și după Lupu <Hăbășescu> fost <mare> vornic. Doc. ar putea fi și din 1634, cînd Gavril Coci a fost numit hatman, în domnia lui Vasile Lupu (v. și *D.R.H.*, A, XXII, nr. 117, p. 127).

¹ Omis prin haploglie.

119

1635 (7143) mai 20.

7143 <1635> maiu 20.

Zapis de cumpărătură a giumătate de hotarul Burueneștii, <la ținutul Roman>.

Arh. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1450, op. 1651, dos. 49, f. 47 r., nr. 4.

Menț., într-un opis din 1844 noiembrie 24, "de documenturile" înfățișate "în pricina cu mon(asti)re Doljăștii, pentru înpresurarea moșiei Burueneștii despre Doljăști".

Ibidem, f. 51 v., nr. 4 (menț., în copia unui jurnal din 1852 martie 13); f. 168 v. - 169 r. (aceeași menț.); f. 197 r. (aceeași menț.).

120

1635 (7143) mai 21, Iași.

† Eu, Gavril, și frete¹-mieu, Pană, și cu soru noastră, Nastasiia, feciorii Irinei den Băloșen(i), nepoții lui Fădor de acoloa, înșine pre noi mărturisim cum am vîndut toată partea noastră din sat din Băloșen(i), și din vatra satului, și din cîmpu, pre unde va hi partea noastră de finaț, și din șes și dintr-apa Jijii, [din] car(e) sat iaste spre Jijia, toată partea noastră, de nime siliț(i), nice înpesuraț(i), ce de bunăvoia noastră, drept patruzeci de taleri de argintu, dumisal(e), lui Toader Ștefan și lui Parades Saula și lui Mihai Ungurul, ca <s>²ă le hie lor direaptă moșie, și feciorilor săi³, și nepoților ș<i>² strănăpoților¹.

Și în tocma<l>²a noastră au fost Ionașco, fe<ciorul>⁴ Buzei de acoloa, i Ștefan, zeat Toader ot tam, i Lupul Dîrlău, i Dumitrașco, s(i)nă Șetrar, i Vas(i)lie Hăugul, i Căzacul ot Mălăeș(i), i Strătulat Dupniț(ă) și mulți oamen(i) bun(i) din megiaș(i).

Pre mai mare credință, ne-am pus și pe <ce>⁴țil(e), să șă știe.

Ж Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмг <7143/1635> мѧи кѧ <21>.

Из Костантин Хѣргѧл искал m. p.; <sig.>.

† Из Савѧ Хѣоуг(ѧ) искал <m. p.; a. d.>.

<Pe f. 2 r., o îns. grecească>, <iar pe f. 2 v., două îns. din sec. XIX>: Gavril și frate-său, Panu; <și>: Băloșanii. 7143 <1635> mai 21. No. 6.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/51.

Orig., hîrtie (31,5 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, o pecete inelară în tuș și o amprentă digitală.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/114 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 79, p. 98-99 (orig.).

¹ Așa în orig.

² Rupt.

³ Greșit, în loc de "lor".

⁴ Omis.

121

1635 (7143) mai 24.

Împărțală de moșie¹, a lui Dumitrașcu Șăptelici și giupîneasă sa, Gaftona, și cu ginerele lor, Ștefan Gurgulen², și giupîneasă lui, Zlata, fiica lui Șăptilici, din velet 7143 <1635> mai 24.

Arh. St. Iași, CCLX/2, f. 4 v., nr. 1.

Rez., într-un perilipsis din 1805.

Ibidem, DCCXCI/547, f. 486 r. (rez., în copia unui op. de doc. de la înc. sec. XIX).

¹ "Văscăuți, ținutul Cernăuți", după titlul paginii; numele țin. este însă greșit, în loc de: "Suceava", după cum rezultă din alte doc. referitoare la stăpînirile familiei Șeptelici în satul Vascăuți/Văscăuți (v. *D.I.R.*, XVI, vol. IV, p. 44; XVII, vol. II, p. 310, 321; vol. IV, p. 84; vol. V, p. 136; Hăjdeu, *Arch. Ist. a Rom.*, III, nr. 20, p. 221-222; Bălan, *Doc. bucovinene*, II, nr. 44, p. 101-102).

² Greșit, în loc de "Murguleț", cum apare în doc. din 1646 iulie 10 (orig., la Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/85).

122

1635 (7143) mai 25, Suceava.

† Смирєніє Вєлогіє єп(и)ск(о)по Радѣ<уц>¹ скѣмѣ, и єр(ѡ)монах ...², єрѣмен
ѡт с(ѣ)т(а) м(о)настир Солка, и єрмонах проєгумєн Гиѡргіє, и єрѡмѡнах
Бєніамин, и єрѡмѡнах Иѡсип, и єр(ѡ)монах Дєѡнтіє, и єрѡмонах Тѡфил, и
Сиѡан, и Гафтин дѡѡкѡн, и Силєєстрѣ дѡѡкѡн, и Ѣфрєѡм дѡѡкон, и єрѡмонах
Дѡѡнїсѣє și alți fraț(i), cu totu soborul de la mănăstire de la Solca, scriem și
mărturisim, cu cestu zăpis al nostru, cum s-au sculat toată ruda carii au fostu mai
aproapi lui Isac Balica ce-au fostu hayman și au pîritu înaintє Mării Sale, domnului
nostru, Іѡ Басилєє в(оє)в(о)да, вѡж(ію) м(и)лостнїю¹, г(о)сп(о)дари Зємли
Шѡ(а)д(а)вскѡн, пан Савин Прѣжєскѡл вєл вѡрник Дѡлнин Зємли, и пан
Дѡмитрашкѣ Шѡладѡн вєл вѡрник Бншнєн Зємли, и пан Дѡмитрѣ Бѡхѡш
вистєрник, и пан Глигѡри Зрєки вєл спат(ар)и, и пан Дѡбѡл Прѣжєскѣ вєл
клѣчарѡ, и Іѡнашкѡ Прѣжєскѡл постєлник, и Пѣтрашкѡ Чѡголѣ пѣркѣладѡв

Хотинскѣи și cu toț(i) frații a dumilorsale, cum toat(e) sateli lui Isac Balica le țin totu oameni streini și nime den ruda lui nice un satu nu ține.

Dec(i), Măriia Sa, domnul nostru, au socotitu cu totu sfatul Mării Sali, cu vlădicii și cu boerii cei mari și cei mici, și au aflat cum si <ca>¹ de să ții acele sate ruda lui Isac Balica, decitu streinii.

Dec(i), Măriia Sa, domnul nostru, au luat acele sate toate de la streini și le-au datu pre mîna cestor boeri ce sîntu mai sus scriși, rudei lui Isac Balicai hatmanul. Deci, au fostu datu și Ștefan Vodă nește sate mănăstirii Solcăi, care³ au ziditu-o dumnealui, Ștefan Vodă, anumi Lujenii și <Și>⁴peniții, în ținutul Cernăuțului, și Iubăneștii și Dumenii și o parte³ den Licina, din giurăte de satu, din gios, a tria parte³, den ținutul Dorohoiului, și Hortlénii⁵, la Fălciu, și cinci fălci de vii în Țomb<tr>¹icu, la Cotnariu.

După acéia, socotit-am noi, împreună cu dumenalor, cu acești boiari, cu toț(i) ce mai sus scriu, și am aflatu cum aceste sate au fostu a lui Isac Balicai. Deci, într-acéia, noi, de bunăvoe noastră, ni-am tocmitu cu dumnalor⁶, cu acești boeri, ca să ții dumnalor⁶ satul Lujénii și Șepeniții și Dumenii și celi 5 fălci de vii de la Cotnari, ce-au fostu cumpăratu Isac Balica acele vii de la Petrea Grosul din Bae, apoi le-au vîndut Petrea⁷ Grosul lui Ștefan Vodă și am dat și noi o samă de bani de la sv(i)nta mănăstiri, preț ca di doau sute de taleri, și au dat Ștefan Vodă cincidzeci de taleri de argintu. Aceste sate și cu aceste vii, ce mai sus scriu, am lăsatu acestor boiari ca si le ții toate dumnalor⁶. Iar dumnealor, acești boeri, iarăș(i) ne-au lăsatu noou, sv(i)ntii mănăstiri, satul Iubăneștii, carele am avutu noi schimbătur(ă) cu călugării de la mănăstire de la Suceviț(a) pentru Hrințești, și ne-au lăsatu și part(c) den Licina, din giurătat(c) de satu, a triia parte, din gios, ce-au fostu cumpăratură Balicai de la Moșenița. Și noi <să>¹ avem a scrii pre dumnealui, pre Isac Balica, la sv(i)ntul pomelnic. Și am lăsatu și acei bani, ce au datu Ștefan Vodă, și altă sam(ă), ce-am datu noi Petrii Grosul, ca să fii în paci de noi; numai, cum ni-am tocmitu, așe să ținem, căci și diresă și urice ce-am avutu pre aceste sate, ce s-au lăsatu acestor boieri, încă li-am datu dumilorsale. Iar, de să vor găsi cînduva nescari dires(e) sau urice la noi, să le dăm dumilorsale; iar nice să nu avem noi a mai scorni vreo pîr(ă) cu acele dirésă.

Direptu aceia, nimene din călugării noștrii de la Solca ca să n-aibă a mai pîr pre³ acești boiari, ce sîntu mai sus scriși, ruda Balicai. Nici dumnealor, nici ruda dumilorsali, carii vor lii dintru dumnealor, ca să n-aibă a ne pîr(i) pentru Iubănești și pentru partea de Licina, nici odinăoară, în véci.

Și, pre mai mari credință, am pus și pecete mănăstirii că<tră>¹ acestu adivăratu zapis al nostru.

Și în tocmala noastră fost-au părintele Барлаам архієпископъ, митрополитъ Сѣчавскіи, и Митрофан епископъ Руманскѣи, и Георгіи еп(и)скопъ Хѣшскіи, и пан Пятрасъ¹ку Башот(ъ) вел луг(w)ф(е)т, и пан Гаврил хетман и пѣркѣлѣв Сѣчавскіи, и пан Георгіи вел чашник, и пан Ивдаки вел вист(ѣрник), и Грама вел столник, и пан Тѣма вел сѣлцар, и Раквениц(ъ) луг(w)ф(е)т, и Тѣдѣрашкѣи трети луг(w)ф(е)тѣ, и Петриченкѣи вел армашин, и Гаврилаш ворник, и Георгіи Жѣра сѣкл¹цѣр, и Тѣвтѣл луг(w)ф(е)т, и Гиѣргіи Нѣврѣпѣскѣи ворник, и Тѣнасъи ворник, и Нѣнюл ворник и Стрѣтѣлатѣи ворникѣи, и Дѣчюл пѣхарник, и Бремѣ Жѣргѣлец и инѣи болѣри били при сна нашем токмежѣ.

Și eu, Dumitrașcu Șaider, am scris acestu adivăratu zapis, ca să să știi.

Пис ѣ Сѣчавѣ, л(ѣ)т(ѣ) хѣрмѣ <7143/1635> ман кѣ <25>.

Arh. St. Iași, CDLVI/9, f. 93 r. - v.

Copie, din a doua jum. a sec. XVI^u, într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea.

¹ Omis.

² Lipsă numele.

³ "e", redat prin **ѣ**.

⁴ Omis prin haplogologie.

⁵ "Hor-", scris deasupra rîndului; greșit, pentru "Podolenii" (v. *D.I.R.*, A, Moldova, XVII, vol. 4, nr. 321, p. 267).

⁶ "n", considerat "ni", ca în slavă, și făcînd inutilă prezența lui "e"; v. totuși, în același paragraf, și forma: "dumnealor".

⁷ "ca", redat prin **а**.

† Adecă eu, Gligorie Geapa, feciorul lui Ionașco, și cu toți nepoții mii din sat din Băiceni, scriem și mărturisim, cu cestu zăpis al nostru, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nic(i) asuprit, ce de a mea bunăvoe, m-am sculat și am vîndut a mea dreptă ocină și moșie din sat din Băloșeni, din cultul de sus, ce să va alége partea mea toată, am vîndut-o giupînului Mihai neguțătorul din tîrg din Iași, dreptu doadzăci și cinci de taleri bătuți. Și am luat [luat]¹ ceaști bani toți, deplin, din mîna² lui Mihai, și i-am dat acea parte de ocină³, ce să va alége partea⁴ mea din sat din Băloșeni, cu tot venitul, din vatra satului, și din cîmpu, și din apă și din finațu, din tot venitul, denaintea lui Simion, fecorul lui Ghiorghe, și denaintea lui Bejan, și denaintea Savei, feciorul Hăugului, și Pătrașco, feciorul Hăugului, și Căzacul din sat din Mălăești, și denaintea Lungului ce-au⁴ fostu armaș, încă s-au întîmplat⁵ la această tocmală.

Și eu, Gorovei diiacul, am scris, <s>⁶ă să știe.

V Иѣс, маи кѣ <25>.

† Și această tocmală s-au făcut denaintea Porții Măriei Sale, lui Vodă, și noi, toți vornici de Portă³, fost-am de față cîndu i-au dat bani deplin. Dece, noi încă, dacă am văzut plat(a) și ei mărturisindu cum au vîndut de bunăvoe, am iscălit într-acestu zăpis.

† Яз Гиѡргие Нѣѡръпѣскѡа дворник т. р.

† Яз Басиліе Рошка дворник т. р.

† Яз Ирмѣа Бенкулеѡ дворник искал т. р.

<Pe f. 2 r., începutul zăpisului, sub altă formă>: "† Adecă [e]⁷ noc⁸, a<nu>⁶me Gligorie Geapa și Rusca <Că>⁶l<d>⁶ărușo[o]ae și Măria, fata Geapei, și Isacu⁹; <iar pe f. 2 v., trei îns. cont.>: Зчинилъ ѡрик¹⁰; <apoi>: Бѣлошанѣ; <și>: Γληγοριε Τζαπα, τις Παγητζενης¹¹ <și una din prima jum. a sec. XIX>: Băloșanii. Fără an, iar luna, mai 25. No. 11.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/56.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecetea Porții domnești, ovală, în cerneala însemnării vornicilor de Poartă.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/115 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, IV₂, nr. 17, p. 171-172 (orig., datat: (ante 7153) mai 26).

Datat după Vasile Roșca, vornic de poartă abia de la 24 iulie 1634 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 167, p. 189-190, nr. 198, p. 225-226, și nr. 207, p. 234-235), după Irimia Vînculeț, atestat în

funcție la 23 martie 1636 (v. doc. nr. 371), și după Gheorghe Năvrăpăscul, care în 1638 mai 12 apare ca fost vornic (v. *Catalog*, II, p. 266, nr. 1271; v. și Stoicescu, *Dicționar*, p. 435 și 455).

¹ Literele "lua", șterse cu aceeași cerneală", iar "t" este suprascris.

² "mîna", scris deasupra rîndului.

³ "ă", redat prin A.

⁴ "ca"/"c-a", redat prin A.

⁵ În textul chirilic: АНТЪМПААТ.

⁶ Rupt.

⁷ Probabil diacul a vrut să scrie inițial: "eu".

⁸ Pentru "noi".

⁹ Lectură nesigură.

¹⁰ "Am făcut uric".

¹¹ "Gligorie Țapa, de la Paiceni".

124

1635 (7143) mai 28, Suceava.

† Dintr-aeșt(i) ban(i)¹ am dat eu un cal roibu, dreptu 19 galben(i). Și au dat Lazor altu cal, iar(ă) roibu, dreptu 11 galben(i). Făcutu-s-au 30 galben(i).

Car(e) cai i-au luat Pierdutul și au dat banii la Grama stolnicul. Ținu<tu>²-i-au dumnealui din dzilel(e) lui Moisei Vodă, domniia dintîiu, pîn(ă) în dzilel(e) lui Vasilie Vodă; iar dzêce galben(i) ce-au fost nedaț(i), iarăș(i) i-am dat: eu, cinci galben(i), și Grama stolnicul, alți cinci galben(i). Și s-au plătit deplin aestu zapis, 40 galben(i), în mîna Iurgăi cămănariu.

Iar de va vrea cîndva Grama stolnicul să ceară acei ban(i), 5 galben(i), ce-au dat pintru Vîrlan, nu să cade să i-i dea, căce s-au ținut dumnealui cu acei ban(i) atîta vrême și n-au vrut să-i dea la mine, cîndu i-am cerșut, mrgîndu la Ț(a)rigradu, să-m(i) dea acei 30 galben(i) și eu să plătescu aestu zapis deplin, 40 galben(i); sau, de va ținea dumnealui banii la sine, să plătească³ dumnealui deplin aeșt(i) 40 galben(i). Iar pintru gîlceava, iarăș(i) am mai dat eu cinci galben(i), cum știu mulți boiar(i) de aestu lucru.

Dzisu-i-am dumisal(e) și într-alt chip: să dăm aeșt(i) bani, treidzeci de galben(i), la un neguțător, să facă cu dinșii⁴ negoț, să agonisească acei dzéc(e) galben(i), pînă a veni zapisul. Dzisu-i-am săvai să-m(i) dea la mine 15 galben(i) și să oprească la sine alți 15 galben(i), iar cîndu va veni zapisul să dau eu 20 galben(i) și dumnealui iar(ă) 20 galben(i). Iar dum[s]⁵n(ea)lui nic(i) într-un chip n-au vrut, ce-au ținut banii toț(i) la sine, pînă ce s-au plătit aestu zapis.

În Suceav(a), v(ă)l(ea)tu 7143 <1635> mai 28⁶.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Ομολογια του στολνικου Γραμα και Πουγουσιν δια 40 φλορια⁷; <și>: † Zapisul ce-am dat 40 galben(i) pintru Vîrlan, ficiorul lui Lucoci⁶.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLVII/182 b (f. 1 v. -2 r.).

Orig., hîrtie (20 x 16 cm), difolio, filigran.

Ibidem, S. Zotta, dos. nr. 25, f. 83 (copie modernă), și f. 39 v., nr. 5 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/65 a, b (foto. după orig.); Ibidem, Xerogr. de doc. I/21 (xero. după copie și după rez.); Pachet Costăchescu, nr. 15 (transcr. orig.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 184, nr. 533 (rez. dezv., după copie).

¹ Este vorba de cei 40 de galbeni pentru care Grama stolnic și Dumitru Buhuș vistiernic se puneau chezeși în <1631> aprilie 27 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 107, p. 119, cu data de an greșită: <cca 1634>, deoarece în actul de față se menționează prima domnie a lui Moise Movilă), prin zăpisul de pe f. 1 r. (v. *descr. arheogr.*).

² Omis.

³ "ca", redat prin a.

⁴ Așa în orig.

⁵ Deasupra lui н ("n"), un с ("s") superfluu. Desigur, Dumitru Buhuș, scriitorul actului, inițial a vrut să scrie "dumisalc".

⁶ Documentul și a doua îns. de pe verso, sînt scrise de Dumitru Buhuș vistiernic.

⁷ "Înscrisul stolnicului Grama și al lui Buhuș, pentru 40 de galbeni". Însemnarea se referă la actul din <1631> aprilie 27 (v. mai sus).

125

1635 (7143) mai 31, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Scriem Dom[Dom]nea¹ Mea la sluga Domnii Méle, la Dumitru uicar biv dvornic². Dămu-ț(i) știr(e), dacă vei vedea cartea Domnii Méle, să stringe¹ oameni buni, bătrîni, să mergi să hotărăști la sat la Gurbănești și la Budeșt(i)³, să le alegi hotarul despre alte hotar(e) și⁴ altor sate, ce sîntu înpregiur, a svintei mănăstir(i) S(vea)ti Sava, pre zăpis de la Enachi postelnicul.

Și, cum le-i alége, să faceț(i) scrisoar(e) la Domnea¹ Mea. Cum va hi mai cu dreptul, să socotiț(i).

Тоѣ пишем Г(о)сп(о)д(а)стѣ(о) Ми.

V Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмг <7143/1635> маи ма <31>.

† Г(о)сп(о)д(а)нъ реч(е).

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т m. p.

† Иѣнош <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Εν το Κουρμπανεστιν, να χοταρισουν⁵.

Arh. St. București, M-reă Sf. Sava-Iași, XLIII/1.

Orig., hîrtie (30,3 x 12 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/22 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 228, nr. 1081 (rez.).

¹ Așa în orig.

² De la "Dumitru" pînă aici, scris de altă mînă, cu altă cernelă, pe loc lăsat alb.

³ "și la Budeșt(i)", scris deasupra rîndului, cu altă cernelă.

⁴ Greșit, în loc de "ale", sau diacul a intenționat să scrie, la început: "și despre alte sate"?

⁵ "La Gurbănești, să hotărînicească".

126

1635 (7143) <iunie> 1, <Trotuș>.

Copie.

Milostive și luminat(e) Doamne, știri dăm Mării [Domnii] Tali, ca domnului milostiv, cum au venit vornicu Neniul cu cinstită cart(e) Mării Tali și cu satul

Bîrsăneștii, scriind în cinstită carte a Mării [Domnii] Tali ca să strîngem oameni buni, megieși din sus și din gios și orășani, bătrîni și tineri, ca să socotim o siliști de sat, anumi Pleșăștii, ci s-au pîrît satul Bîrsăneștii cu vornicu Neniul înaintea dum(i)s(a)li log(o)f(ă)t(u)lui celui mare, zicînd Bîrsăneștii că iasti¹ acia săliști ce scrii mai sus, Pleșăștii, din hotarul lor, iar Neniul vornic au zis că esti de hotarul satului său, anume Rediul.

Deci, am strînsu oameni buni din megieși, slugi Mării [Domnii] Tali și orășani bătrîni, anumi: Ilisăiu din Poiană, și Vasile, ficiorul său, și Lazăr de acolo, și Ion din Brătîla, și Marcu de acolo, și Andrei Măcău, și popa Vămava de acolo, și Grigori Orășul din Stroești, și popa Dumitru cel domnesc, din tîrg din Troțuș, și Ion Petre, și Chihaia¹, și Soci Mihai, și Grigori diiacul, și Ioniți bîrăul, și Nistor sluhariul, și Marcu, și Ioniți, ficiorul popii Manii, și Cozma din Vilipești², și mulți oameni buni; și i-am întreat pe acești oameni, pe toți carii scriu mai sus, cum știu ei cu sufletele lor de acia săliști, de ci hotar esti.

Deci, ni-au mărturisit cu sufletele lor cum iasti acia săliști de hotarul Rediului și i-au zis Bineștii³, pre numili Benii, și s-au mutat dintr-acia săliști mai gios, în capul hotarului din drumul cel mari, iar Bîrsăneștii n-au avut triabă cu acia săliști și cu acel hotar, ci, cînd au arat Bîrsăneștii într-acia săliști, cine au ținut Rediul li-au luat lor den a zăci.

Deci, pre unde au arătat oameni buni și bătrîni și cu satul⁴ din Bîrsănești și cu Dumitru de acolo și cu Mihăilă cel bătrîn di-acole că esti hotarul acei siliști, noi am stilpit despre Bîrsănești și s-au ales cum am aflat mai cu dreptul, cu oameni buni.

Pre mai mari credinți, am pus pecetia orașului și pecețile noastre într-aciașă cart(e).

Măriia¹ [Domnii] Voastre⁵ vei faci cum te va milostivi Dumnezău.

Milostivul Dumnezău să dăruiască Domnii Tali zile multe, cu bună paci, întru mulți ani, de la H(risto)s adevăr.

Robii Mării [Domnii] Tali, <Nicolai>⁶ Bejan ci au fost pah(a)r(nic) și Patrașcu Șolomon⁷ și Conde șoltuzul cu doisprezăci pîrgari de tîrg de Troțuș.

7143 <1635> iulie⁸ 1.

[L(ocul) p(eceții)]⁹.

Giudecătorie ținutului Iașii.

Cu orighinalnicul document copie aciasta din cuvînt în cuvînt poslăduindu-să și pentru că întocma esti, s-au adiverit după cerire dom(isa)li, Gheorghe Nigolici, cu iscăliturili mădularilor și punire gherbului acestui tribunal, supt no. 2147.

Iași, 1835 săpt(em)v(rie) 12.

Gherghel spat(a)r.

Director, sulger Botescu.

Arh. St. București, Ms. nr. 657 (Cond. moșiei Ocna), f. 3 v. - 4 r.

Copie.

Ibidem, f. 62 r. nr. 2 (rez.); Ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/21 d (rez., cu data de lună: iunie, într-un periphrasis din 1841 septembrie 29).

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 105, f. 136 v. (rez., cu data de lună: iunie); Ibidem, Divanul de Apel al Țării de Jos, Tr. 1146, op. II 1300, dos. 49, f. 256 r., nr. 1 (rez. dezv., numai cu vâlcatul, într-un jurnal din 1834 octombrie 18).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/23 (xero. după copia de la Arh. St. București).

EDIȚII: Ghibănescu, *Țirgu-Ocna*, p. 602 (rez., cu extrase sub data de lună "iulie"); Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (sec. XVII)*, p. 16, nr. XXXI (rez. de la Arh. St. Iași, Anaf., nr. 105); *Catalog*, II, p. 230, nr. 1090 (rez., după copie).

Deoarece cele două rez. cu dată completă (v. *deser. arheogr.*) au luna: "iunie", iar ispisocul domnese de întărire a seliștei Pleșești, datează tot din luna iunie, probabil că și orig. acestui act a avut aceeași lună. Deși Ghibănescu (v. EDIȚII) a publicat actul sub data de lună: "iulie", este de presupus că el a folosit, direct sau indirect, aceeași copie din Cond. moșici Ocna.

¹ "ia", redat prin а.

² În loc de "Filipești".

³ În rez. de la Arh. St. București, Doc. istorice: "Benești", iar în cel de la Arh. St. Iași, Anaf.: "Bănești".

⁴ Probabil greșit, pentru: "Savul".

⁵ Greșit, pentru: "Ta".

⁶ Completat după aceleași rez. (v. n. 3).

⁷ În loc de "Solomon".

⁸ Greșit (v. *datarea*).

⁹ Menț. copistului, scrisă de trei ori, în chenare rotunde.

127

1635 (7143) iunie 3, Iași.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Землѣ Мѡлдавскѡи. Гѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мѣи даемъ и потвѣждаемъ слѣдѣи нашіе, Костантинѣ Удрѣ Гѣнскѣ дѣмъ, его правою шти(н)нѣ и даданіе, шти исписокъ за даданіе и м(н)лованіе что имаетъ шти Мѡнсею Могилѣ воєвода, едни мѣсто да сътворитъ собѣи мѣли и стѣпа[м]¹ на потока что с(ѣ) имѣнѣетъ Саска, что изидетъ, источникъ тонъ потоци, [н] изъ рѣца Мѡлна, что естъ, <тонъ мѣсто>², прав(о) г(о)сп(о)д(а)ръскѡи, изъ хотаръ трѣгъ Бае, по тоє стороны, черезъ рѣца Мѡлдавѣ, штъкъ планинѣ, и мѣсто за паснкѣ, да собѣи учинитъ кѣлко бѣдетъ емѣ досѣтъ, и едина бѣкатѣ шти бѡковина, бити емѣ за готованіе вѣпримъ его.

Тѣмъ радѣ, како да естъ емѣ, и шти Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи, правѡи шти(н)нѣ, и даданіе, и м(н)лованіе, и ѡрикъ и потвѣрженіе, съ вѣсемъ дохѡдомъ, непорѣшенномѣ никѡлиж(е), на вѣки вѣчнѣи. И ни нѣкто да с(ѣ) не ѡмнѣшетъ.

Писъ ѡ Иѡсѣ, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмгъ, юн(іе), гѣ д(ѣ)ни.

† Сѣмъ г(о)сп(о)д(а)нѣ вѣлѣа.

† Пѣтрашко Башѡт(ѣ) вѣа лѡг(ѡ)ф(ѣ)тъ <m. p.>.

† Бор(ѣ)лѣнѣа <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovci. Iată Domnia Mea dăm și întărim slugii noastre, Costantin Udrea Gînscă diiac, dreapta lui ocină și danie, din ispisocul de danie și miluire pe care-l are de la Moiseiu Moghila voievod, un loc să-și facă moară și piuă³ pe pîrîul ce se numește Sasca, care iese, izvorul acestui pîrîu, din riul Molna, care este, <accest loc>², drept domnesc, din hotarul tîrgului Baia, pe cealaltă parte, de peste riul Moldovei, dinspre munte, și loc pentru

prisacă, să-și facă⁴ cât îi va fi de ajuns, și o bucată de făget, să-i fie pentru folosința porcilor lui.

Pentru aceea, să-i fie, și de la Domnia Mea, dreaptă ocină, și danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635>, iunie, 3 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраșко Баșотă mare logofăt <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice(fost Bibl. Acad.), CCCLV/4.

Orig., hîrtie (30 x 40 cm.), pecete aplicată, stricăta.

Ibidem, CCCLV/5 (trăd.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/66 (foto.).

¹ Așa în orig., s-ar putea citi și: и <съ> стѣнам(и) ("și <cu>pive").

² Omis.

³ V. n. 1.

⁴ Se subînțelege, în continuare: "cu hotarul".

Б(ъ) лѣт(о) х̄р̄м̄г̄ юнѣ ї.

Іоу Василе воєвода. Ѓѡжи приидоше, предъ Нами и предъ нашими боилри молдавскии, Думитру и брат его, Ивнашку, и сѣстра[х] ихъ, Мѣрина, с(ъ)нове Фѣтѡлове, и внука ихъ, Марїе, все вноци Киранин Збирои ворничас(а); <шт>¹ доброн воле давали есми част[ти]и наше за штинив, половинна сѣлици шт Петросѣл. Тоа давали есми сѣродниц(и) наше, Гиоргие Рошка бие вистер, ради многа кѣтование <х>¹то сѣтвориш шн до коле извадил нам дрѣги наше штин(и)не, <х>¹то вѣсли¹ присоловни². Тим ради, никто шт¹ сѣродници ихъ да ни имаєт <требо съ тоа половинна сѣлици шт Петросѣл.

Ино Господство Ми, шко ѡвндѣхом ихъ³ доброволною дани, и Ми, ежеж(е) и шт Нас, дал(и) и потвердили¹ болерѣ наше вас⁴ писанному, Гиоргие Рошка бие вел вистерник, на тоа пред реченаа половинна сѣлици Петросѣл, како да ест им, и шт Нас, съ всем дѣхѡ<до>¹м, непорошенно неколижи, на вечнии. И ин да съ⁵ не вмешает.

Тоадѣрашкѣ⁶ Башотѣ вел логоф(е)т.

În anul 7143 <1635> iunie 5.

Io Vasile voievod. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Dumitru și fratele lui, Ionașcu, și sora lor, Mărina, fiii lui Fătul, și nepoata lor Marie, toți nepoții Chiranei Zbiraia vorniceasa⁷; <de>¹ bunăvoie am dat părțile noastre de ocină, jumătate de seliște din Petrosul. Aceea am dat-o rudei noastre, Ghiorghe Roșca fost vistiernic, pentru multă cheltuială pe care a făcut-o el pînă cînd ne-a scos nouă alte ocini ale noastre, care au fost cotropite². De aceea, nimeni dintre rudele lo, să nu aibă <treabă cu această jumătate de seliște din Petrosul.

Deci, Domnia Mea, dacă am văzut³dania <lor>³de bunăvoie, și Noi, încă și de la Noi, am dat și am întărit boierului nostru mai susscris, Ghiorghe Roșca fost mare vistiernic, această mai înainte zisă jumătate de seliște Petrosul, ca să-i fie, și de la Noi, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Toderașcu⁶ Bașotă mare logofăt.

<Deasupra, îns. copistului>: Pe Petrosul, peste Prut, a lui Costantin Rosăt vor(nic).

Arh. St. București, Ms. nr. 626, (Cond. Asachi), f. 295.

Copie din prima jum. a sec. XVIII.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/67 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 229, nr. 1082 (rez.).

¹ Omis.

² De la <wt> добром воле (de bunăvoie), pînă aici, text redat după modelul unui zăpis, fie de întărirea domnească, fie direct de copist.

³ Loc alb în copie.

⁴ În loc de выше (mai sus).

⁵ În loc de съ (se).

⁶ Greșit, în loc de Пятрашко (Pătrașco).

⁷ Așa în text. slav.

129

1635 (7143) iunie 5, Iași.

Иѡ Баснѣе вѣвѣд(а), б(о)ж(ѣ)ю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Землѣ Мѡладвскѡи. Пишим слугам нашим, Глигорѣ Галбанѣу вѣ Козмѣици. Даму-ѣи штире сѣ Дumnii Мѣле s-au jăluit sluga noastră, Apostolachie din Oșăști, și Porcea, pre Ciudin și pre Ioniță, ficiorii Albei de acolo, și pre ginerele lor, pre Vartic, zicînd că, pentru cîsla lor, le s-au tras bucatele lor, di i-au dat ei 15 ughi și doi boi¹. Și pentru cîsla au plătit deusăbi, în uglii, bani buni; au plătit și dabile, di are și hîrtii de la dăbilari. Și pentru Toader și pentru femeia lui, iar au plătit cîteva dabile, și nu vor să-i întoarcă lui.

Dirept aceea, decă vei vedea cartea Dumnii Méle, iar tu să aibi a le faci lur² lége diriaptă cu denșii, să le plătească banii și boii, cumu-i scrie zăpisul de la ...³. Iar de nu-i vor plăti, tu să le oprești ocinile, pînă-i vor plăti bucatele acele.

Iar, de li să va para cu strimbul² și n-or vrea să le întoarcă dabilele ...³ da bani și Vartic o giumătate, de nu, pentru aceea să le oprească ocina, să o ție ei, pînă le va întoarce bucatele. Iar, de le ia⁴ para cu strimbul², iar tu să le dai lor zi, să vie să stea toți de față înaintea Porții Dumnii Méle. Инак не ѡчинити.

Ѥ ИѤс, лет(о) хѣрмѣ <7143/1635> юнѣ ѣ <5>.

Г(о)сп(о)д(а)нѣ реч(ѣ).

Дѡмнтрашкѣ Юрашко пис(а).

Col. prof. C. Cihodaru -Iași.

Copie modernă, defectuoasă, după orig.

¹ "doi boi", între paranteze rotunde, urmate de "?"; v., totuși, menționarea banilor și a boilor.

² Așa în copie.

³ Loc alb în copie.

⁴ Greșit, în loc de "va" (v. și mai sus).

130

1635 (7143) iunie 6, Iași.

† Иѡ Басиліѣ воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ ЗЕМЛИ МѡЛДАВСКОН. Scriem Domniia Mea la sluga noastră, la Burleanul uricariul, și la Isac Stîrcea. Dămu-v(ă) știre că s-au jăluit înaintea Domniei Méle sluga noastră, Onciul¹ ce au fostu staroste, dzicîndu că-i înpesură Lupul Talpă ce au fostu comis o bucată de hotar de la Șandréni² și i-au pusi³ niști fin de⁴ pre partea lui.

Pentru acéia, deaca veți vedea cartea Domnie<i>⁵ Méle, iară voi să <s>⁵trîngeț(i) oamen(i) bun(i), din sus și din gios, să mérgeț(i) și să socotiți și să alégeț(i) partea a Onciului deiusăbi, cum va hi mai cu dreptul, nemăruî să nu fățăriți, ce, după cum le⁶ vor spune diresese și cum vor ști oamen(i) bun(i), așa să le alégeți.

Așijdere, și de acel fin să-i socotiți, de să va afla că i-au fostu a Onciului, să-i faceți lége, să-i plătească. Și cum veț(i) afla mai cu dreptul, să faceți scrisoare, să ne dați știr(e). Тон пишем.

✠ Ис, л(ѣ)т(о) хэргѣ <7143/1635> юн(ѣ) љ <6>.

Г(о)сп(о)д(н)ъ реч(е).

† <П>⁵ѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Дмитръ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Лист за хотар Шендричѣнскѣн⁷, Borăleanului i Stîrcii; <și alta din sec. XIX>: Anul 7143 <1635> iuni 7. No. 16.

Arh. St. Iași, CDXXIII/25.

Orig., hîrtie (29,3 x 18,3 cm), filigran, rupt și lipit la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, CDXXIII/24 (copie de la sf. sec. XIX); CLXII/9, f. 1 v. (rez.); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 16 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/116 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XIX, p. 16 (orig., cu greșeli de transcriere).

¹ Înaintea cuvîntului "Onciul" mai este o literă, care ar putea fi n ("p").

² În însemnarea de pe verso, ca și în alte doc. din epocă (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 226, p. 282-283, și nr. 292, p. 372-373, și în volumul de față doc. nr. 191, 232, 424, 456, 491, 528): Шендричѣни ("Șendricéni").

³ De la настѣ, pers. a III-a sg. a aoristului sigmatic de la настн = "a paște, a pășuna".

⁴ "de" scris deasupra rîndului.

⁵ Rupt.

⁶ "le" adăugat ulterior în rînd, cu litere mai mici.

⁷ "Carte pentru hotarul Șendricenilor".

† Өтү аз, дүпүл Гангѣ, scriu și însumi pre mine mărturisesc cumu m-am prinsu eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nice înpresurat, să aibu a da o sută și nooîdzeci de galbini, să răscumpăru eu nește zăloage a nepotului, a lui Ion, feciorul lui Ciolpan, care zăloa[a]ge le-a pus părintele nostru, logofătul, Dumn(e)dzău să-l pomenească. Însă m-am prinsu să dau banii de astăzi, de duminică, din luna lui iuni 7, într-o săptămână, și să iau eu giumătate de sat de Parcova și giumătate de Sireșel.

Și într-această tocmală a noastră au fostu B<u>¹za<novsch>¹i ce au fostu vornic, și <Ghi>¹orglie Năvrăpăscul vornic și Nacul Năvrăpăscul și alți mulți oameni buni și bătrâni s-au prilejit.

Iar de nu vor hi banii la dzi și de vor peri unéltele nepotului, lui Ion, să aibu eu a-i da acea sută și noodzeci de galbini, iar cu giupîineasa Safta, sau cu giupînul Dumitrașco, să n-aibă nepotul a-ș(i) întreba. De aceasta scriu.

Însă cîtu va gice² nepotul Ion, cu sufletul lui, că fac acéle zăloage, să aibucu a plăti.

Тоѣ пишем.

Пис в Жолдеши, л(ѣ)т(о) хрѣмг <7143/1635> юни ѣ <7>.

дѣпѣл Гангѣ искаах т. р.; <sig.>³.

† дѣ Гиургѣ Нѣврѣпѣскѣ дворник искаах <т. р.; sig.>.

дѣ Дмитрѣ искаах <т. р.; sig.>.

дѣ Накѣ искаах <т. р.; sig.>⁴.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), V/100.

Orig., hîrtie (30,5 x 20 cm), filigran, rupt, șase peceti inclare în fum; prima, ovală, arc ca emblemă un înger, iar în exergă inscripția: MIHI TEMPERANTIA NIHIL PRECIOR⁵; a doua, rotundă, arc o inscripție în criptogramă; a treia, rotundă, slab imprimată; a patra, ovală, arc înscris într-un scut, în ligaturi, numele Иѣѣам, iar deasupra scutului, trei flori de crin; a cincea, rotundă, arc ca emblemă o felină pregătită de atac, tot într-un scut, în a cărei parte superioară se disting literele A, și C; a șasea, octogonală, slab imprimată, iar a șaptea arc ca emblemă un pom cu rădăcini, avînd *in dextra* un leu rampant, iar *in senestra* un personaj îmbrăcat cu caftan, finîndu-se cu mîna dreaptă de pom.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/68 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 16 (transcr.).

¹ Rupt.

² Așa în orig.

³ Urmează două sigilii fără iscălitură.

⁴ Urmează încă un sigiliu fără iscălitură.

⁵ "Nimic nu-mi este mai scump decît cumpătarea".

† Adec(ă), eu, Piiatra și cu bărbatul meu, cu Nuor, nepoata lui Costantin și a Brîndușei, fata lui Gavril și a Măricăi, den sat den Dzărnești, de ținutul Colurluiului, însumi, de nime asuprit(ă), nici nevoit(ă), ce de bun(ă)voia mea, scriu și mărturisesc, cu cest zapis al meu, de o parte de ocin(ă), ce iaste a mea, în sat, în Dzărnești, a patra parte; eu, de bun(ă)voia mea, cu toate bucate<le>² datuli-am dumisale, lui Pană ce-au

fostu păharnic, ca să-i hie dumis(a)le direaptă ocină și moșie, și feciorilor dumisale, pentru căce acea siliște¹ a noastră, ce-<i>² mai sus scris(ă), fost-au un locu pustii de 50 de ani și l-au făcut dumnelui sat, de iaste cu oameni.

Iar eu, Piiatra, ce-<s>² mai sus scris(ă), hiindu eu o săracă răzlătită și străin(ă) și neavînd <pe>² nime, nici feciori, nici surori, nici nepoți, nici nepoate, nici veri¹, nici vére, ce hiindu noi numai cu capul, vâdzîndu noi sat cu oameni la moșie moșilor și a părinților miei, venit-am și noi la moșie mea, neavîndu eu <pe>² nime, eu, de bun(ă)voia mea, dat-am ace parte de ocină den sat den dzărnești dumi(s)ale, păliarnicului, ce-<i>² mai sus scris, ca s(ă)-i hie lui direptă moșie <și>² ocin(ă), și coconilor dumisali. Iar dumnelui, păharnicul, să aib(ă) a ne grij(i) și a ne comînda la moarte noastră și după moarte noastră, ca pre nește părinți a dumis(a)li.

Iar după moarte noastră, de să va face noorooadă și să va ispiti a scoate pre dumnelui den ocină ce i-am dat noi, de bun(ă)voia noastră, acela om să hii triclét¹ și proclét de 318 oteți из [вѣ] Пѣкѣи² și să hii<e>² cu Arie într-u<n>² locu și omul acela și cine va face acela giudeț, pentru căce n-are nime nici o treabă cu ace ocină, nici soțul mie<u>².

Ce i-am făcut cestă carte, să-i hii dumisale de mărturii, ca să-ș(i) facă și uric pre ace parte de ocin(ă).

Pre mai mare mărturie, pusu-mi-em și pecete.

† V Пс, хэрмг <7143/1635> юн(іе) ѿ <8>.

Пѣтрашко Башотѣ вел луг(у)ф(е)т <m. p.; sig.>, fost-am de față.

Прѣжескѣ вел дворник искал <m. p.; sig.>.

Гаврил хетман <m. p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Pietra. Este în ispisoc ot Dzărnești; <și una de la înc. sec. XIX>: 7143<1635> iuni7. Zapisul Pietrai cu bărbatul ei, Nuor, nepoata lui Costantin și a Brîndușii, ce au dat d(umisale), lui Pană ce au fost paharnic, Zimeștii.

Arh. St. Neamț, v. Col. Doc. și scrisori, M-rea Văratec, III/140.

Orig., hîrtie (32,7 x 20,5 cm), difolio, filigran, trei peceti inelare, octogonale, în cerneala doc., dintre care prima are inițialele P. B (Pătrașco Bașotă), a doua, a lui <Savin> Prăjescul, are ca emblema o mîină care ține un crin, iar ultima are inițialele Г. К. (Гаврил Кочи).

Ibidem, nr. 490, f. <2> r. (rez. într-un perilipsis din 1782 august 19).

Arh. St. Iași, CCLVIII/49 (rez. într-un perilipsis din 1815 martie 10).

EDIȚII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, nr. VIII (numerotare greșită), p. 96 (orig., cu unele omisiuni); idem, *Doc. m-rii Văratec*, nr. VIII (numerotare greșită), p. 86 (orig., cu unele omisiuni).

¹ "с", redat prin ѿ.

² Omis.

³ "Din Nichcea".

⁴ Аșacîn origi.

† Иѡ Басиліе воевода, Б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскѣ. Ѡж(е) Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Мн дадохом, и укрѣпихом и поновихом

болѣринѣ нашъ, Тома вел сѣлѣхъ, из превелѣхъ за викѣплѣнїе что он имаетъ¹
 въ Стефан воевода, и въ Гашпар воевода и въ Радѣл воевода, на ег(о) праваа
 втн(и)наа и викѣплѣнїе, една полѣна что с(ѣ) имѣнѣтъ Полѣна Костови, в
 хотар Бѣрлещим, что тоа[а] соби кѣпила въ Басилѣ Ченѣше и въ сѣродници
 его, радѣ пет талери битихъ.

Тѣм ради, како да ест им¹, и въ Нас, праваа втн(и)нѣ, и викѣплѣнїе, и
 оурик и потврѣженїе, съ вѣсем доходом. И инѣ да сѣ не ѡмншае прѣд сем
 листом Г(о)сп(о)д(а)ст(а)в(а)>² Ми.

В Мсох, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрме³ юн(їе) ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл>².

†>² Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѣг(о)ф(ѣ)т искал⁴ <m. p.>².

† Гаврил Онул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată
 Domnia Mea am dat, și am întărit și am înnoit boiarinului nostru, Toma marc sulger,
 din privilegiile de cumpărătură pe care el le are de la Ștefan voievod, și de la Gașpar
 voievod și de la Radul voievod, dreapta lui ocină și cumpărătură, o poiană care se
 numește Poiana Costei, în hotarul Birleștilor, pe care, aceea, și-a cumpărat-o de la
 Vasilie Cenușe și de la rudele lui, pentru cinci taleri bătuți.

Pentru aceea, să-i fie lui, și de la Noi, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și
 întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7145³ <1637> iunie 10.

<† însuși domnul a poruncit>².

<†>² Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit⁴ <m. p.>².

† Gavril Onul⁵ <a scris>.

După Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 94, p. 120-121.

Text slav după orig. (care se afla atunci în Fondul Spiridonici, VI/5 - lipsă în prezent) și
 trad. (cu un comentariu referitor la datarea actului și descrierea succintă a peceteii, cu legenda:
 †Іѡ Басіііе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю¹ г(о)сп(о)д(а)рѣ Зємліи Мѡлдавскєи⁶.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.* V, p. 24, nr. 1 (incont., după orig.).

¹ Așa în text. edit.

² Omis în text. edit.

³ Greșit, în loc de хѣрме (7143), deoarece în 1637 nu mai era logofăt Pătrașco Bașotă, ci
 Gavril Mățiaș, așa cum observă și editorul actului. Avînd în vedere posibilitatea de confuzie
 între cele două litere slavone: г (3) și ѣ (5), nu este totuși exclusă eventualitatea unei lecturi
 cronate chiar din partea lui Gh. Ghibănescu.

⁴ În doc. originale: [и] с(а) искал (m-am iscălit); v. și doc. nr. 1, n. 4.

⁵ Greșit, pentru "Onciul" (v. nr. 442).

⁶ Pentru descr. emblemei și conținutul inscripției, v. observațiile de la doc. nr. 25.

7143<1635> iuni 12.

Ispisocul domnului Vasili v(oie)v(o)d, de giudecata ce au avut Neniul vor(ni)c
 pentru sileștea Pleșăstii, prin care s-au întărit stăpînirea lui Neniul vor(ni)c, dovedindu-
 să că Pleșăstii sînt de satul Rădiu, iar nu din Bîrsănești.

Arh. St. Iași, Anaf. nr. 105, f. 136 v, nr. 5.

Rez. într-o anaf. din 1849 ianuarie 19.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/21 e (rez. într-un doc. din 1841 septembrie 29, cu menț. că orig. se afla la spătarul Botezatul).

EDIȚII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (sec. XVII)*, p. 16, nr. XXXII (rez. de la Arh. St. Iași).

135

1635 (7143) iunie 12.

† Adeacă¹ eu, Vasilie Roșca biv jitnicér și Eremiia Murguleț, scriem și mărturisim, cu ceastă¹ adevărată¹ scrisoare a noastră¹, înșine mărturisim¹ cum noi, de bunăvoia¹ noastră¹, am ales pre fratele nostru, Pătrașco Dragotă¹ ce au fost spătar, și frate-său, Dumitru Dragotă¹; și Ionașco, și Marco, și C(i)rstea, și Andreiu, feciorii Ilei, și Ștefan cel bătrîn², și Maxin, feciorul Turcului din [în] Bereșt(i), și mulți oameni buni, ca să ne aleagă¹ hotarele, cum au ținut mai denainte vrême moșii noștri și cum au hotărîr² și C(i)rstea vomicul, împreună¹ cu Dragotă¹. Dec(i), ne-au socotit să ne fie hotarul di în hotarul Oneștilor în gios, alătura² cu hăleșteul, însă¹ într-apa hăleșteului să nu aibă¹ Eremiia treabă¹; și de la iaz, pre supt deal, pînă² desupra puțului cu un pas; și de la puț pre supt deal, pre drum(u)șor, pînă² în drum; și pre drum în sus pînă² în capul piscului; și di în capul piscului, într-o scursură¹ ce dă în capul³ iazului Vrînceanului, ca să-ș(i) facă¹ iaz, unde au fost Iazul Vrînceanului; pre acela loc să-ș(i) facă¹ și Eremiia iaz. Însă¹ di în capul Iazului Vrînceanului la deal să nu aibă¹ Eremiia treabă¹ și satul Păușeștii nemică¹, numai să aibă¹ treabă¹ cu hăleșteul tot⁴. Și nime di întru noi și di în<tru>⁵ feciorii noștri să nu aibă¹ a strica această¹ tocmală¹ a noastră¹, în véc(i).

Și, mai pre mare din<ță>⁵, am iscălit și ne-am pus pecețile⁶ împreună¹ cu cest(i) boiari, ce-s mai sus scriși.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) >эрмг <7143/1635> юн(іе) ѿ <12>.

Însă¹ să aibă¹ treabă¹ cu țărmurii pînă² în scursura Vrâncei⁷.

Из Басиане Рошка бив жит(ничѣр) искал м. р.; <sig.>.

Из Преміа Мургулѣц сам искал <m. р.; sig.>.

Пѣтрашкѣ спѣтар <m. р.; sig.>.

Из Максим⁸ м. р.

C(i)rstea Drăguș, am scris <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis, cum ne-am tocmît cu Vasilie Roșca, să s(e) știe.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CXXXVIII/10.

Orig., hîrtie (31,5 x 19 cm), dfolio, filigran, patru peceți inelare, din care trei rotunde și una octogonală, în cerneala doc.

Ibidem, CXXXIX/1 a (copie din sec. XVIII, numai cu vâleatul); CXXXIX/1b (copie din sec. XVIII).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/69 a, b (foto.).

¹ "ă", redat prin ѿ.

² În textul chirilic: БЪТРАМ, ХОТЪРАТ, АЛАТУРА, ПЪНЪ.

³ "c", scris peste altă literă.

⁴ "tot", scris deasupra rîndului.

⁵ Omis.

⁶ "-lc", adăugat deasupra rîndului.

⁷ De la "Însă", pînă aici, adăugat de diac după semnul de încheiere a textului și după scrierea *datum*-ului.

⁸ Lectură nesigură.

136

1635 (7143) iunie 12, Hălăștiani.

† Adecă eu, Isac, ficiorul Stanei din Pășcani, și Dumitrașco, ficiorul popei, lui Vasilie, din Românești, și Precopiia, ficiorul Dinei din Țigănești, nepoții Toflei, înșene¹ pre noi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum noi, de bunăvoe noastră, de nimene nevoiți și de nime¹ asupriți, am vîndut dumisali, Lupu[l]ui Prăjescului clucérului celui mare, un țigan; anume Lupul, ficiorul lui Răchit(ă), cu ficiorii lui, cu toți, dreptu doadzeci ugh(i)². Și banii s-au dat deplin în mîinule noastre.

Și aiastă totmală³ au fost dinnainte lui Gheorghie vornicul de Portă, și dinnainte lui Lazor Moțoc din Moviléni, și dinnainte Petrei din Miclăușéni, și dinnainte lu<i>⁴ Gheorglie vătămanul din Lățcani, și dinnainte popei din Hălăștiani, și dinnainte lui Vasilie Benei și dinnainte a mulți oameni buni și bătrîni, de prin pregiur megiiashi, s-a făcut aiastă tocmală, și ca să-și aibă a-și faci dumelui și dires domnescu pre aiastă a noastră scrisoare.

Pre mai mare credință, ne-m pus și pecețile¹, să fie de credință. De iasta mărturi[m]siin, ca să să știe.

† Пис в Хълъцинан(н), въ л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> юн(ѣ) вѣ <12>.

† Яз Гнургѣ Нѣврѣпѣскѣ дворник нскадх м. р.; <sig.>.

Яз Іѡн Прѣжескѣл бив чашник нскал м. р. m-am tîmplat într-această tocmală, după scrisul zapisului <sig.>⁵.

† Popa Ștefan <m. p.; sig.>.

† Eu Lazur Moțoc <m. p.; sig.>⁵.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pre Lupul țiganul; <apoi, adăugat cu altă cernelă>: ce-i dzice Răchită.

Arh. St. București, A. N., MDCCCLXI/2.

Orig., hîrtie (31 x 19,3 cm), difolio, filigran, opt peceți inelare, imprimate în fum: prima, ovală, are înscris într-un scut, în ligaturi, numele IIIѣѣан, iar deasupra scutului, trei flori de crin. Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/24 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 228, nr. 1083 (rez.).

¹ "c" final, redat prin ѣ.

² v ("u"), adăugat ulterior în rînd, iar r ("g"), suprascris.

³ Greșit, pentru "tocmală".

⁴ Omis.

⁵ Urmează un sig., fără iscălitură.

⁶ Urmează încă trei sig., fără iscălituri.

Eu, Bercea, feciorul Fratelui de Brădeani, însumi pre men<e>¹ mărturisescu, cu cestu zăpis al meu, cum să să știe că am dat și am dăruit o parte de ocină, partea mea din Brădeani, ce să va aleage, din giurăta de sat, din partea din gios, însă partea mea, fără părțile fraților mei. Acele părți nu le dau, ce dau și dăruesc partea mea, lu<i>¹ Costantin, vărul² meu, iuzbașa de Micești.

...³ însă dau și dăruescu de nime neînbiat, nici înpresurat, ce de bunăvoia mea, dau și dăruescu fratelui² meu, lui Costantin iuzbașa, cum mai sus să arată.

Din sat din Brădeani, s-au dat din partea mea, și s-au dat pentru sufletul părintelui meu, Fratelui, și pentru sufletul fratelui meu Iacob și a lui Negruțu; pentru aceale suflete dau și dăruesc, să fie lui dreaptă ocină și moșie, lui și cuconilor lui și nepoților săi.

Și s-au tîmplat la această darea⁴ și tocmală, cum mai sus scrie, Ostahie de Dumbrăviță, și Costantin Grosul de Brădeani și Ambrohie de acolo.

Și s-au scris în casa lui Gavriil, sluga hatmanului.

Și Isac Huțul⁵ <...>⁶.

Și eu, popa Samson, de la Bescareca lui Ștefan Vodă, am scris.

Și pre mai mare mărturie iaste că ne-am pus și pecețile, ca să să știe.

În Iași, leat 7143 <1635> iuni 15.

[L(ocul) P(eceții)]⁷.

Az Isac Huțul.

După Boga, *Doc. sec. XVI-XVII*, nr. IX, p. 148-149.

Orig., patru peceți inelare.

¹ Omis în text. edit.

² Mai jos (mai sus): "frate-" ("văr-").

³ "Loc rupt în original" (n. edit.).

⁴ Așa în text. edit.

⁵ În isc. "Huțul".

⁶ Urma, probabil, o formulă de mărturie: "a fost de față", "s-a tîmplat la această tocmală" etc.

⁷ Menț. edit., scrisă în rînd, de patru ori.

† Иѡ Баснаѣе воевода, Б(о)жѣю М(и)л(о)стѣю, Г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскѣи. Adec(ă) au vinit, înaintea Domniei Méli¹ și înaintea a tot Svatului Domniei Méli¹, rugătorii Domniei Méle¹, egumenul și cu tot săborul de la s(fîn)ta mănăstir(e) de la Bistriț(a), cu un zăpis de mărturie de la oameni buni și preoț(i), anume: popa Ion di Sirbi de Sus, și de la Lazor vătavul de acolo, și de la Neagomir din Micău, și de la Țigan de acolo și de² la mulți oameni buni, megiiș(i) di prin pregiur, și așa scriindu și mărturisindu într-acei za<p>³is, cum au vinit înaintea lor Lazor Vechiul din Bătinești și cu alți răzêș(i) a lui, anume: Anton din Sirbi de Sus și alți fraț(i) a lui, anume Ion Robe, s(i)n(o)ve[i]⁴ G<al>⁵es, și Șandru de acolo, și Petrea, ficiorul Gagii de acolo, și Anghelina, fata <Fratelui vătavului, și Trifan ot>⁶ Vîtănești, ginerile

Fratele⁷, și alți ră<zeși, de bunăvœ lor, di nemene nevoiți>⁶, nici asupriți(i), ce de a lor bun(ă)vœ, și au vîndut un <vadu de moară, ce este în Gîrla Putnei, l>^{6a} Găgești, lui Ștefan logofătului, dereptu p<atruzeci⁸ de taleri bătuți. Iar Ștefan l>⁶ogofătul le-au plătit lor deplin acei ba<ni, 40 de taleri, întru mîinile ace>⁶lora ce mai sus scrii.

Și au făcut Ștefan log<ofătul și moră și au dat 12 tale>⁶r(i) de argintu meșterilor și 12 mierză <de grîu și o buc<ată>⁹ de vii și o ialo>⁶viț(ă). Iar apoi Dumitrașco log(o)f(ă)t, ficiorul lui Șt<efan logofăt, au dat ace moră>⁶svintei mănăstir(i) Bistriței.

Pentr-a<cee, Domnie Me și cu tot sfatul>⁶ Domnii Mêle, vă[n]dzîndu acel zapis de m<ărturie de la acei oameni buni>⁶, așea scriindu și mărturisindu, <cum mai sus este scris, Domnie Me am>⁶credzut și Dumneă Mea încă le-am dat și le-a<m întărit rugătorilor Domnii M>⁶éle ce mai sus sintu scriș(i), călugării <de la sfînta mănăstire Bistrița>⁶, după dar(ul) ce le-au dat Dumitrașco log(o)f(ă)t, ca să l<e>³ hie de la Domnea Mea dreaptă oci<nă>³, și dar(e), și miluire și uric, cu tot vinitul, acea moar(ă) ce mai sus iaste scris(ă), în Gîrla Putnei. И нн да с(ѣ) не ѡмншдет.

У Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)т(ѡ) хэргл <7143/1635> юн(ѣ) ѡѣ <19>.

† Сам г(ѡ)сп(ѡ)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башѡс(ѣ)>¹⁰ велѣ лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† И нѣш <писал>.

<Pe verso, o îns. grecească>: Δια του Πατου του милу еис την Пουтина еис то Гатзеστη χο χορηон¹¹.

Arh. St. București, M-rea Bistrița, VII/9.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, lipsă noimea din mijloc a primei file, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

Ibidem. VII/28, nr. 6 (copie din prima jum. a sec. XIX, cu vâleatul greșit: 7118 <1610>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/25 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 229, nr. 1086, (rez.).

1 "é", redat prin а.

2 "e", scris peste un "a".

3 Rupt.

4 Inițial, diacul a scris "s(i)n(o)ve ci", după care a anulat al doilea cuvînt scriind un "e" mai mare peste cei doi "e".

5 Șters și rupt; completat după copia din sec. XIX (v. *descr. arheogr.*).

6 Lipsă; completat după aceeași copie.

7 În loc de "Fratelui".

8 În copie, în cifre (м).

9 Omis în copie.

10 Sub pecete.

11 "Despre vadul de moară de pe Putna, din satul Găgești".

† И ѡв Басилѣе воевода, в(ѡ)жѣю м(н)л(ѡ)стѣю, г(ѡ)сп(ѡ)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) прѣиде, прѣд Нами и прѣд нашими великими и малими болѣри, болѣринн нашими¹, Павел бие² логофет, съ своего доброю волю, неким непонужден[н], а ни присилован, и продал² его права ѡтн(н)нѣ и вникѡплениѣ, ѡт

записе² за купежна что имал шт болѣри, н шт шолтвж(н)¹, н шт кѣпци н шт мнози лю<ди>³ добри, что соби кѣпил шт Мѣринка н шт брат ен, Гаврил, н шт Тоадер², с(ы)н(о)вѣ Соркѣн¹, вѣнци Ёнюл, вѣсѣ часть дѣдо² им Ёнюл, шт село Ёлешешин, на Гръло Путною, съ мѣсто за млени в Гръло, н шт полѣ н съ вес приход, радї шест десат талер(н) среб(ръннх). Тоа продавал[н] слѣза наше, Дабнжѣ старостѣ, [тиж(е)]⁴ радї шест десат тал(ерн) сребръннх.

И тиж(е) продало имѣ дръгаа часть, шт четвѣртаа часть, четвѣртаа, шт того село, Ёлешешин, шт полѣ н шт мѣсто за млени въ потоцѣ Грълою, что било имѣ вникѣплениѣ шт Мѣрина, дочка Лазоровн. Тоа тиж(е) продал имѣ, за два десѣт н пет талер(н) сребро⁵.

И въ том, тиж(е) продал имѣ н дръгаа часть шт тог(о) вышѣ речениаго село, Ёлешешин, на Путною⁶ Гръло, часть едному стар, пет нивн въ чело, н съ една виноград, една фалчи, съ рѣ сажини, н съ брод за млени, половин(а) <вин(о)>⁷градн что тоа было имѣ вникѣплениѣ шт Костантин, с(ы)нѣ Урсвл, н шт вѣси братїи его, радї седм десѣт н шест тал(ерн) среб(ръннх). Тоа тиж(е) продал слуга наш⁸, Дабнжа старостѣ, за ѿ тал(ерн) среб(ръннх).

И въ том, тиж(е) продал имѣ часть дръгою стар шт тот <се>⁹ло, Ёлешешин, пет нивн н един рѣзор, ѣж(е) въ чело, н съ една фалче за виноград, съ садове н съ рѣ пержи въ тоа виноград, н шт бро(а) за млени, что т<о>⁹а было имѣ вникѣплениѣ шт Костантин, с(ы)нѣ Урсвлѣвѣ, вник Ставѣровѣ, радї ѿ тал(ерн) вѣтнх. Тоа тиж(е) продал слуг(а) наш⁸, Дабнжѣ старости, пакнж(е) радї седм [се] дес(ѣ)т шест тал(ерн) сребро¹.

И також(е) продал имѣ един рѣзор ѣ чело, въ тог(о) село, шт часть Барварн шт тог(о) село, нижнѣю, н съ брод за млени(в), что тот было имѣ купежна шт Чорчѣ, дочка Дръгою, вѣнка Барварн, радї вї тал(ерн) среб(ръннх).

И, тиж(е), манѣ[~] продал имѣ н дръг рѣзор, пакнж(е) шт тот село, шт чело, шт нижна часть, шт брод за млени н шт полѣ н съ вес приход, что было имѣ вникѣплениѣ шт Барноски, с(ы)нѣ Кѣлннен¹ ї <шт>⁹ Ивн Дръман, вѣнци Шербан, за два на десат тал(ерн) вѣтнх. Ы Шербановн, пакнж(е) было им(в) вникѣплениѣ шт Лупул, с(ы)нѣ Югѣн, а Югѣ¹н была купежна шт Дръгаа, радї вї тал(ерн) вѣтї<х>⁹.

И въ том, тиж(е) продал имѣ н дръг рѣзор, что въ чело, шт тог(о) село, Ёлешеш(н), съ вин(о)град н съ садове, что тот было имѣ купежна шт Ырманка Фѣштѣноаѣ¹, дочка Мѣринка, вѣнка Ивновн Юга, радї три десѣт н шест тал(ерн) сребръннх.

И тиж(е), ман¹ продал имѣ един нив² въ чело шт тогож(е) село, Ёлешешин, часть едному стар(н)цу, съ брод за млени, шт часть вышнѣа, что было имѣ купежнаа шт Урсвл, с(ы)нѣ Павл, радї шест десат талер(н) сребро⁵. И тоа пакнж(е) продавал слуг(а) наш⁸ вышѣ писан[нх], Дабнжа старостѣ, радї тотї выш(е) речени(х) ѣ тал(ерн) сребром.

Тѣх вѣсѣх вышѣ [прѣд] речених части за шти(н)н шт того село, Ёлешеш(н) шт ннж(е) н шт выш(е), съ бродове за млени, н съ садове, н съ виноградо¹ н съ вес приход, продал слугам наши⁸, Дабнжѣ старости, за три ста н три десѣт талер(н) сребръннх.

Ино Мѣ, съ вѣсими нашими великими н малыми болѣри, шкож(е) вѣндѣхом нх² доброе волѣ токмалу н, пакнж(е), н испѣно заплатв, ш(т) прѣд Намн н прѣд нашими болѣри, а Мн, ѣщеж(е) н шт Нас, дал(н) н потерѣдил(н) слуга¹ Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Дабнжовн старостї, на тотї прѣд речених части

вт село Ылешеци, на Путною Гръло, съ бродове за млену, вт въш(е) и вт
ниж(е), яко да ест ему, и вт Нас, правда втн(н)ну, и вкупленіе и урик, съ
вѣсем доходом, непорошену [съ вѣсем доходом] <никонже>⁹, на вѣки вѣчнихъ.
И ни да с(ѣ) не ѡмшадет.

V Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг юн(ѣ) к̃.

† Сам г(о)сп(о)д(н)ъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лмг(ш)ф(е)т м. р.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Запис за Ылешеци.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, boierul nostru, Pavel fost logofăt, cu bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra, și a vîndut dreapta lui ocină și cumpărătură, din zapise² de cumpărătură ce a avut de la boieri, și de la șoltuji², și de la neguțatori și de la mulți oameni buni, ce și-a cumpărat de la Mărica și de la fratele ei, Gavril, și de la Toader, fiii Sorcâi², nepoții lui Oniul, toată partea bunicului lor, Oniul, din satul Oleșești, pe Gîrla Putnei, cu loc de moară în Gîrlă, și din cîmp și cu tot venitul, pentru șasezeci de taleri de argint. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Dabijea staroste, [tot] pentru șasezeci de taleri de argint.

Și, de asemenea i-a vîndut altă parte, a patra din a patra parte, din acel sat, Oleșești, din cîmp și din locul de moară în pîrîul Gîrlei, care i-a fost cumpărătură de la Mărina, fiica lui Lazor. Aceea, de asemenea, i-a vîndut-o, pentru douăzeci și cinci taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea i-a vîndut și altă parte din acel sat mai suszis, Oleșești, pe Gîrla Putnei, partea unui bătrîn, cinci ogoare în frunte, și cu o vie, o falce, cu 140 stînjeni, și cu vad de moară, care acea jumătate de vie i-a fost cumpărătură de la Costantin, fiul lui Ursul, și de la toți frații lui, pentru șapte zeci și șase de taleri de argint. Aceea, de asemenea, a vîndut-o slugii noastre, Dabija staroste, pentru 76 de taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea i-a vîndut partea altui bătrîn din acel sat, Oleșești, cinci ogoare, și un răzor, care este în frunte, și cu o falce de vie, cu grădini și cu 150 perji² în acea vie, și din vad de moară, care, aceea, i-a fost cumpărătură de la Costantin, fiul lui Ursul, nepotul lui Stavăr, pentru 76 de taleri bătuți. Aceea, de asemenea, a vîndut-o slugii noastre, Dabija staroste, iarăși pentru șaptezeci și șase de taleri de argint.

Și, de asemenea i-a vîndut un răzor în frunte, în acel sat, din partea Varvarei din acel sat, cea din jos, și cu vad de moară, care, aceea, i-a fost cumpărătură de la Ciorcea, fiica lui Drăgoi, nepoata Varvarei, pentru 12 taleri de argint.

Și, de asemenea, i-a mai² vîndut și alt răzor, iarăși din acel sat, din frunte, din partea de jos, din vad de moară și din cîmp și cu tot venitul, care i-a fost cumpărătură de la Barnoschi, fiul Călinei², și <de la>³ Ion Dărman, nepoții lui Șerban, pentru doisprezece taleri bătuți. Iar lui Șerban, iarăși i-a fost cumpărătură de la Lupul, fiul Iugăi², iar Iugăi² i-a fost cumpărătură de la Drăgaia, pentru 12 taleri bătuți.

Și întru aceasta, de asemenea i-a vîndut și alt răzor, care este în frunte, din acel sat, Oleșești, cu vie și cu grădini, care, aceea, i-a fost cumpărătură, de la Armanca Fintînoae², fiica Măricăi, nepoata lui Ion Iuga, pentru treizeci și șase de taleri de argint.

Și, de asemenea, i-a mai² vîndut un ogor în frunte din același sat, Oleșești, partea unui bătrîn, cu vad de moară, din partea de sus, care i-a fost cumpărătură de la Ursul,

fiul lui Paul, pentru șasezeci de taleri de argint. Și aceea iarăși a vîndut-o slugii noastre mai susscrise, Dabija staroste, pentru acei mai susziși 60 de taleri de argint.

Pe toate acele mai sus-[înainte]zise părți de ocină din acel sat, Oleșești, din jos și din sus, cu vaduri de mori, și cu grădini, și cu vie și cu tot venitul, le-a vîndut slugilor noastre⁸, Dabija staroste, pentru trei sute și treizeci de taleri de argint.

Deci Noi, cu toți boierii noștri mari și mici, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și, iarăși, și plata deplină, dinaintea Noastră și dinaintea boierilor noștri, și Noi, încă și de la Noi, am dat și am întărit slugii Domniei Mele, lui Dabija staroste, acele părți înainte zise din satul Oleșești, pe Gîrla Putnei, cu vaduri de moară, din sus și din jos, ca să-i fie, și de la Noi, dreaptă ocină, și cumpărătură și uric, cu tot venitul, neclintit [cu tot venitul] <niciodată>⁴, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> iunie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Focșa <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Zapis pe Oleșești; <și alta, din sec. XVIII>: Ispisocu pi Oleșăști, ot Putna; <și>: † Zapis za Oleșești.

Arh. St. București, Doc istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/34.

Orig., hîrtie (41,5 x 26,3 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, cu legenda și emblema ca la nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/70 a, b, c (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 17 (transcr. după orig. și trad.).

¹ Așa în orig.

² După consoana finală, paieroc.

³ Omis, desigur, din cauza lui *до* - următor.

⁴ Precizare de natură să provoace confuzie, deoarece se referă la aceeași vînzare.

⁵ Greșit, în loc de *серебряных* (v. mai jos/mai sus).

⁶ Scris peste alt cuvînt, de aceeași mină.

⁷ Omis prin haplogogie.

⁸ Mai sus, corect, la sing.: *наша* (slugii noastre).

⁹ Omis.

140

1635 (7143) iunie 20.

Übersetzung¹.

Wir², Vasilie Vojvod, von Gottes Gnaden, Fürst der Moldauer Landschaft, schreiben an unsern Fürbitter und Hochwürdigsten Erzbischof und Suczawaer Metropoliten, Herrn³ Varlam, auch machen zu wissen, dass Wir Dero Schreiben, das Sie an Uns in betref der¹ des Logofeten Jurko gewesenenen, nunmehr aber der Mitropoli gehörigen Häuser erlassen, durchgehens verstanden, und zufälliger Weise auch die Schwester des obgedachten Bojers, und Logofeten Jurko mit dem Jonaschko Paus bey dem Divan erschienen, dann ihre Einwendungen in betref denselben Häuser vorgebracht, worauf Wir dieselben um die umständliche Beschaffenheit mit den obgedachten Häusern befragt, und sie es ausgesagt⁴.

Darnach aber haben auch unsern Bojers bey dem Divan bezeugt: dass wenn die Häuser an die Mitropoli nicht wären verkauft gewesen, dermalen nur der Grund mit dem Keller sich vorfinden würde, indem die Häuser eingefallen und gänzlich wären verfault geworden⁴.

Derowegen haben Wir es überleget, und den Spruch gefällt: dass der Joanaschko Paus mit den Schwestern des oberwehnten Logofeten sich einen Grund mit Keller alldorten in der Stadt aussuchen, den Wir um unser Geld für dieselben kaufen werden, dann sollen Sie von den weiteren Streitigkeiten dieser Mitropolitanischen Häuser wegen abstehen.

Sonach beten uns die eröffneten Schwestern des Logofeten Jurko, womit Wir statt dem obgemeldeten Grunde keinen andern kaufen, sondern es sollen Euer Hochehrwürden dem Verstorbenen Bojar in die Gedächtniss-Verzeichniss eintragen⁴.

Dahero tragen Euer Hochehrwürden demselben in die obgemeldete Verzeichniss ein, damit es ihme statt einer Allmosen⁵ diene, und demselben von den hinterlassenen Habschaften zu Nutzen werde.

Dieses schreiben Wir, und wünschen Ihnen, dass Sie Ihr Seelenheil durch Christum⁶ erlangen mögen.

Den 20-sten Junii 7143/1635.

Vasilie Vojvod.

Dass vorstehende Abschrift seinem ins Deutsche übersetzen Originali gleichlautend seyn, zeuget unsern Fertigung.

Czernowitz, am 26<-n> Julii 1784.

[L. S.]⁷.

Y(on) Orlandiini m(anu) p(prop)ria, Stabs-und Ober-Auditor.

Aaron m(anu) pr(op)ria, Dollm(etsch).

Traducere¹

Noi², Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Scriem rugătorului nostru și Înalt Preasfințitului chir⁸ Varlaam, arhiepiscop și mitropolit al Sucevei, făcându-i de asemenea cunoscut că am înțeles pe deplin scrisoarea care ne-a trimis-o, în privința caselor fostului logofăt Iurco, aparținând însă acum Mitropoliei, și că înfățișându-se, cu totul întâmplător, în fața Divanului, și surorile sus pomenitului boier și logofăt Iurco, cu Ionașco Paus, care și-au înfățișat apoi obiecțiile⁹ în privința aceluiași case, la care Noi le-am cerut acelora să Ne relateze în amănunțime cum stau lucrurile cu casele sus amintite, iar ei Ne-au spus-o⁴.

După aceea, însă, și boierii noștri au mărturisit înaintea Divanului că, dacă acele case n-ar fi vândute Mitropoliei, atunci acolo s-ar afla în prezent doar terenul cu pivnița, de vreme ce casele ar fi fost năruite și putrezite în întregime⁴.

De aceea, Noi am chibzuit și am hotărât ca Ionașco Paus, împreună cu surorile sus pomenitului logofăt să-și caute acolo¹⁰ în oraș un teren cu pivniță, pe care li-l vom cumpăra Noi, pe banii noștri, astfel ca după aceea să înceteze cu alte plângeri pentru aceste case ale Mitropoliei.

După aceea, ades-pomenitele surori ale logofătului Iurco ne-au rugat să nu cumpărăm alt teren în locul celui sus amintit, ci Înalt Preasfinția Voastră să-l treceți pe răposatul boier în pomelnic.

De aceea, Înalt Preasfinția Voastră să-l treceți pe acela în pomelnicul sus amintit, ca să-i slujească drept pomană⁵ și să-i fie de folos pentru casele lăsate în urmă-i.

Aceasta vă scriem și vă dorim să dobîndiți mîntuirea întru Hristos.

La 20 iunie 7143/1635.

Vasilie voievod.

Semnăturile noastre atestă că prezenta copie este identică cu traducerea în germană a originalului.

Cernăuți, la 26 iulie 1784.

[L. S.]⁷.

[V(on) Orlandini, m(anu) p(rop)ria, prim auditor și auditor de stat major¹¹.

Aaron, m(anu) pr(op)ria, tîlmaci.

Arh. St. București, Cons. Aulic de Război, XVII/23 p.

Copie după trad. germ.

Ibidem, XVII/23, nr. 20 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/167 (xero.).

EDIȚII: *Doc. Suceava*, nr. 133, p. 263-265 (aceeași trad. germ. și trad. edit.); *Catalog*, Supl. I, p. 185, nr. 535 (rez.).

¹ Notificația traducătorului Aaron.

² "Wir" ("Noi"), gr., în loc de particula *Нw* ("Io").

³ "domn", desigur, interpretarea lui *кѣр* ("chir") din orig.

⁴ În trad., virgulă, textul continuînd cu minusculă.

⁵ În *Doc. Suceava* (v. EDIȚII): "Villmesen", tradus "liturghie" și notificat: "Lectura nesigură".

⁶ În *Doc. Suceava* (v. EDIȚII): "Geistum" ("suflet").

⁷ Menț. ns.

⁸ V. n. de la trad. germ.

⁹ În trad. din *Doc. Suceava* (v. EDIȚII), în loc de: "și-au înfățișat ... obiecțiile", s-a preferat "jeluirea lor".

¹⁰ În aceeași trad.: "aici", sugerîndu-se emiterea doc. la Suceava, ceea ce contravine chiar începutului *narativei*: domnul nu i-ar fi scris mitropolitului Varlaam de la Suceava la Iași pentru a urmări rezolvarea unei pricini de proprietate în perimetrul celui dintîi oraș.

¹¹ În aceeași trad., cele două calități sînt echivalate astfel: "ofițer de stat major și procuror șef militar".

141

1635 (7143) iunie 21, Iași.

† *Нw Басиліе воєвода, Б(о)жю мнлостю, Г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Младавскон.* Dat-am cartea Domniei Méle părintelui și rugătorului nostru, Ghiorghe, ep(i)sc(o)pul de Huși, și pre cine va trimite să fie tare și puternic¹ cu cartea² Domniei Méle a bate séd<n>³icul¹ într-apa Prutului, la sat la Vîrîți, unde au fost și mai de-nainte vrême sédnicul¹ svintei Ep(i)sc(o)pie din Huși.

Și nime să nu cutédză¹ a ținea sau a opri înaintea cărții Domniei Méli¹. Iară cui va părea² <cu>⁴ strîmbu, să vie de față înaintea Domniei Méli(c).

† *Ѧ Пис, л(Ѧ)т(о) хрѣмѣ <7143/1635> юн(Ѧе) ка <21>.*

† *Сам Г(о)сп(о)д(а)нъ велѣл.*

† *Нw Басиліе воєвода <m. p.>.*

<Pe verso, o îns. din prima jum. a sec. XIX>: Scrisoarea lui Vasiliie v(oi)e v(o)d, pentru sădnicul de la sat de la Viriți, dîndu-să episcopului de Huși, Gheorghii, să fie tari și puternic.

Arh. St. București, Episc. Huși, XIX/4.

Orig., hîrtie (29,4 x 20 cm), ros de cari, pecete inelară, octogonală, în ceară roșie, deteriorată în partea superioară, cu legenda și emblema ca la doc. nr. 34A.

Ibidem, XIII/41, nr. 9 (rez.); Ms. nr. 545 (Cond. Episc. Huși), f. 117 v. - 118 r. (copie fragmentară).

Arh. St. Iași, XXXVIII/57, f. 4 (rez., într-o copie din 1844 a unei cărți de judecată a Divanului, din 1809 decembrie); CDLVIII/74 (rez., într-o anaf. din 1809 decembrie); CDLXII/36 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/26 (xero.).

EDIȚII: Melchisedek, *Chronica Hușilor*, p. 114 (rez., după orig., numai cu vâleatul);

Aricescu, *Indice*, II, p. 62, nr. 1906 (rez., după orig.); *Catalog*, II, p. 230, nr. 1052 (rez., după orig.).

¹ "é, redat prin а.

² "ca", redat prin а.

³ Ros de cari.

⁴ Omis.

142

1635 (7143) iunie 23, Iași.

Noi¹, Vasilii voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn pămîntului Moldavii. De la Domniia Me dăm și întărim slugii noastre, Ionașco biv cămăraș, a lui dreaptă ocină de cumpărătură, după a lui dreaptă arătare de cerere, ce au avut spre întărire de la Moisei Moghila voevod, pe a patra parte din satul Neșcani, cu poiana ce se cheamă Răcila², ce este în drept³ Orheiului, pe Bîc, care ace parte de ocină, cu poiana Răcila², i-au fost dreaptă cumpărătură bătrînului Căzacului de la Gheorghîță, ficiorul Diviceanului, de la Ghetilova, și de la Malence⁴, so[a]ra lui⁵; aceea au vîndut-o bătrînului Căzacul, drept o sută douăzeci taleri, bani buni.

Drept aceea, ca să fie slugii noastre mai sus arătate, Ionașco cămăraș, și de la Domnie Me ace parti de moșie, de la satul Neșcani, cu poiana Răcila⁶, dreaptă ocina de cumpărătură, cu uric de întărire, cu tot cuprinsul ei, moșie vecinică, nerușuit, <în veci>⁷.

În Iași, let 7143 <1635> iuni 23.

[L(ocul) p(eceții)].

După *Moldova*, III, nr. 161, p. 324.

Trad. veche, publicată cu caractere rus., ce se păstrează la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi din Moscova, fond 1299, op. 1, dos. 4202, f. 5 r.;

Ibidem, p. 325 (trad. rusă a edit.).

ALTE EDIȚII: Puiu ș. a., *Doc. din Basarabia*, nr. CII, p. 184 (trad. veche, de dascălul Foma Gheorghe din Chișinău).

- ¹ În loc de "Io".
² În ccalaltă trad. (v. ALTE EDIȚII): "Răcilaic".
³ Greșit, pentru "ținutul" (v. cealaltă trad.).
⁴ În aceeași trad., greșit: "Malevce".
⁵ În trad. menționată: "lor".
⁶ În cealaltă trad.: "Poiana lui Răcilă".
⁷ Completat după cealaltă trad.

Suret de pe un zăpis sirbăscu a lui Simion Pilipovschi și a fâmei sale, Mărica, pe giământat(e) de sat de Șerbiceani, din țin(u)t(ul) Hotinului, iscălit de toț(i) boiarii c<ei>¹ mari ai Divanului și de alții mai mici, din leat 7143 <1635> iuni 25.

Adecă eu, Simion Pilipovschi, și fâméia mia, Mărica, fata lui Ionașco Dărman, nepoata lui Vrîngan², și feciorii noștri, Gligorie și Vasilie, și frații lor, Ionașco și Gavril și Ștefan, și surorile lor, Gaftona și Safta și Ana, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru pre<cum>¹ că <au>¹ jăfuit și au prădat feciorii noștri, anume Vasilie și frate-său, Ionașco, pe Isar cămărașul, la Buoreni, și au luat de la dînsul multă avere, trei mii de lei, bani gata, și zăpise de noao mii de lei, și <I-au>¹ înpușcat pe dînsul, și pe alți priiateni ai lui, neguțitori, i-au ucis. După acéia, prinzindu-i, pre dînșii, i-au pus la temniță și au hotărît giu<de>¹cata ca s(ă) piară, ca niște făcători de rău.

Deci, neavîndu cu c<e plă>¹ti capitele sale de acea faptă, căci bani au dat ei numai <șapte>¹ sute și cincizeci de lei, am dat noi, pentru greșala feciorilor <noștri>¹, giământate de sat de Șerbiceani, cu vecini, și cu iaz, și cu lo<c de moară>¹ și cu tot venitul, ce iaste în țin(u)t(ul) Hotinului, în obîrșie³ Rădiului⁴, pe părău Drabiștii. Și dresurile ce am avut pe acia giământate de sat, încă li-am dat în mîinule <lui>¹.

Pentru acéia, acea giământate de sat, de Șerbiceani, să-i fie lui driaptă ocină și moșie și cumpărătură, de vrême ce am întrebat pe toate rudile noastre, ca doară s-ar afla cineva ca să dia bani pentru acea <giu>¹mătate de sat, și nu s-au aflat nime din neamul nostru. Deci i-a<m>¹ d<at>¹ lui acea giământate de sat, dreptu doao sute și cincizeci lei.

Și, pentru mai mare tăria și întăritura, însum(i) eu, Simion Pilipovschi, am scris acest zăpis, ca să s(e) știe.

S-au tălmăcit de Gheorghic Evlog<lic>¹, l(ea)t 7281 <1773> ghenar(ie) 7.

Surețul acesta, posleduindu-l cu zăpisul⁵ cel adevărat, din cuvînt în cuvînt, și fiind întocma, l-am adeverit, 1808 dechemv(rie) 22, cliuccr Pavel Debrici <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXLI/19.

Trad. ruptă pe partea dreaptă.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/71 (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 539 (rez. cu extrase, după aceeași trad.); idem, *Anciens doc.*, I, p. 264, nr. CCXIV (rez. din *St. și doc.*, cu trad. franceză); Bulat, *Diviziunea*, p. 396-397 (rez., după orig., aflat în posesia Marici Miclaşca, într-un raport din 1809 august 24).

¹ Rupt.

² Greșit, pentru "Vrincean". În rez. după orig., publicat de Bulat (v. EDIȚII): "Vrâncean".

³ Rupt; întregit după întărirea domnească din 15 septembrie 1635 (doc. nr. 235).

⁴ Probabil trad. greșită, în loc de: "în vârful".

⁵ "în obârșie Rădiului", scris deasupra rîndului, de altă mînă.

⁶ "zapisul", scris deasupra cuvîntului "ispisocol", care a fost tăiat.

† Иѡ Баснаѣе воевода, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рь Землѣ Мѡлдавскон. Ѡж(е) прѣидошѣ, прѣд Намн и прѣд ѡснми нашеми болѣри, великих и малих, болѣрин наш, Тѣнасѣе дворник плотнѣи, и тѣгал сѣ за лицем прѣд Намн съ м(о)лебници наше, калѣгерн шт с(вѣ)таа монастыр шт Хангѣ, гдѣж(е) ест храм Бѣвѣденѣе Прѣс(вѣ)тѣи и ч(н)стѣи и прѣбл(а)гословенѣе вл(а)д(ы)ч(н)ца наш(е) в(о)городн(ц)е и пр(н)снод(ѣ)вѣи Мѡрѣе, рекѣщи Тѣнасѣе дворник аж(е) дал и м(н)ловал емѣ Радѣла воевода една сѣиш(е), на нмѣ Рѣсканѣи, что бѣла праваа г(о)сп(о)д(а)рска, прѣслѣшна къ школ Трѣг Краснѣи, и досѣгнет хотар тоѣ сѣиши въ став калѣгером шт Хангѣ, что сѣтвори Мѡрон Бѣрновскѣи воевода до Краснѣи Трѣг, тот став, съ минни, и дал тон монастыр. Ялѣ въ една фуст что ест на една потока, что с(ѣ) зовѣт Плотѣица, и из долѣ за тот став, пакнж(е) имѣет Тѣнасѣе дворник дрѣгаа сѣише, на нмѣ Яврѣмѣиш(н), даанѣе и м(н)лованѣе емѣ шт Ялѣандрѣ воевода, с(ы)нѣ Радѣла воевода, и шт Мѡнсею воевода, и хотѣше вѣлазити съ тнх двѣ сѣиши въ тот став.

Инож(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мн и съ всѣ Сѣвет Г(о)сп(о)дств(а) Мн шѣрѣтохом нм сѣдом: если досѣгнет хотар Рѣсканѣи ѡ тот став, на потоци Плотѣиц(н), колнко досѣгнет ѡ воду, толнко да дѣржит Тѣнасѣе дворник съ калѣгерн, алѣ тѣкмѣ съ хотар Рѣсканѣи, почто бѣла ман прѣжда даанѣе Тѣнасѣеи дворник нижнѣи ѡко сѣтвори Мѡрон Бѣрновскѣи воевода тот став и дал тон монастыр. Я съ хотар Яврѣмѣиш(н) да не имѣет нм еднѣ потребѣ ѡ тот став, за что дал емѣ Ялѣандрѣ воевода, с(ы)нѣ Радѣла воевода, ман въ послѣдно нижнѣи ѡко сѣтвори Мѡрон Бѣрновскѣи воевода тот став.

И нзѣрахом Г(о)сп(о)дств(а) Мн на болѣри наше, Рѣковнц(ѣ) Чѣхан фторѣи логоф(е)т, и Гѣвргѣе Рошка вѣстѣриник, и Нѣнѣл дворник и Борѣлѣнѣл врикар, и послахом нх тамѣ да сѣмотрнли съ людѣ добрнх и старнх, шт шкр(ѣ)стѣ межѣиш(н), по гдѣж(е) шѣрѣцѣют, съ тнх людѣ добрнх, аж(е) ест хотар тон сѣиши, Рѣсканѣи, и по гдѣ ѡдарѣет.

Инож(е) болѣри наш(е) вѣиш(е) писаннх спрѣтали тамѣ людѣ добрнх и старнх и слѣгн г(о)сп(о)д(а)рѣскѣи и <нс>¹пнтѣли за нмн за рѣдѣ томѣ хотарѣи и нзѣрѣли двѣ на десѣт людѣ добрнх, и слѣгн г(о)сп(о)д(а)рѣскѣи, и ерен и дѣшкѣи и, хотѣше поставѣте и бороздѣи над главѣи нм, да подѣст шнн, съ свѣиши д(ѣ)шамн, по гдѣ ест хотар тон сѣиш(н) и по гдѣ хотарнѣи <сѣ>¹ въ д(ѣ)иш Радѣла воевода, а тнх людѣ добрнх не хотѣш(е) вѣзѣтн бороздѣи над главѣи нм, нѣ повѣдали право аж(е) не досѣгнет хотар сѣишем Рѣсканѣи на долннѣи Плотѣици, почто шѣрѣтѣло с(ѣ)и ѡриѣк что имѣл Трѣг Краснѣи шт Стѣраг(о) Стѣфанѣи воевода и сѣишѣ Плотѣица, в Рѣдѣ, съ долннѣи еи, не бѣло данѣ Тѣнасѣеи дворник нм шт еднѣ г(о)сп(о)д(а)рѣ а не имѣл нм една потребѣ съ Плотѣица.

Таж(ѣ) зостаѣ Тѣнасѣ дворникъ въ прѣдъ Намнъ и въ всѣмъ законѣ, а калѣгернъ въ монастырь Хангѣ въправилъ с(ѣ) и поставилъ(и) соби фѣрѣю въ вѣстѣр Г(о)с(по)дствѣ(а) Мнъ. Тѣмъ радѣ, въ н(и)нѣ на прѣдъ да не имаетъ мѣнъ тѣгѣтѣ Тѣнасѣ на калѣгернѣмъ радѣ тотъ ставъ, а не сърибаловитѣ николѣж(ѣ), на вѣки вѣчнѣннѣ, тѣмъ да имаютъ потрабѣ самнъ калѣгернъ съ тотъ ставъ. И нѣ да с(ѣ) не ѡмншѣтъ прѣдъ симъ листомъ нашемъ.

Писъ въ Иѣс, въ(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмъ, юн(ѣ), кнъ д(ѣ)ннъ.

† Сѣмъ г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлѣ.

И въ Бѣснѣмъ вѣнѣва да т. р.

† Фочѣ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, boierul nostru, Tănase vornic de gloată, și s-a pîrît de față înaintea Noastră cu rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire de la Hangu, unde este hramul Intrarea <în biserică>¹ a Preasfîntei și curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară, Maria, zicînd Tănase vornic că i-a dat și l-a miluit Radul voievod cu o seliște, anume Ruscanii, care a fost dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul Țîrgului Frumos, și ajunge hotarul acelei seliști în iazul călugărilor de la Hangu, pe care, acel iaz, cu mori, l-a făcut Miron Barmovschii voievod la Țîrgul Frumos și l-a dat acelei mănăstiri. Însă, la un vad² care este pe un pîriu ce se numește Plotonița și din jos de acel iaz iarăși are Tănase vornic altă seliște, anume Avrămești, dania și miluirea lui de la Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, și de la Moiseiu voievod, și voiește a se întinde cu acele două seliști în acel iaz.

Deci, Domnia Mea și cu tot Sfatul Domniei Mele le-am aflat lor lege: dacă ajunge hotarul Ruscanilor în acel iaz de pe pîriul Plotoniței, cît ajunge în apă, atît să țină Tănase vornic cu călugării, însă numai cu hotarul Ruscanilor, pentru că a fost mai³ dinainte danie lui Tănase vornic decît a făcut Miron Barmovschii acel iaz și l-a dat acelei mănăstiri. Iar cu hotarul Avrămeștilor să nu aibă nici o treabă în acel iaz, deoarece i l-a dat Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, mai³ în urmă decît au făcut Barmovschii voievod acel iaz.

Și am ales Domnia Mea pe boierii noștri, Răcoviță Celian logofăt al doilea, și Gheorghe Roșca vistiernic, și Neanul vornic și Borăleanul uricar, și i-am trînis acolo să cerceteze cu oameni buni și bătrîni, megieși dimprejur, pe unde vor afla, cu acei oameni buni, că este hotarul acelei seliști, Ruscani, și pe unde lovește.

Deci boierii noștri niai susscriși au strîns acolo oameni buni și bătrîni și slugi domnești și i-au întreat de rîndul celui hotar și au ales doisprezece oameni buni, și slugi domnești, și ierei și diaconi și, voind a le pune și brazde pe capete, să arate ei, cu sufletele lor, pe unde este hotarul acelei seliști și pe unde <s>¹-a hotărînit în zilele lui Radul voievod, acei oameni buni n-au vrut să ia brazde pe capetele lor, ci au arătat drept că nu ajunge hotarul seliștii Ruscani pe valea Plotoniței - pentru că s-a aflat și uricul pe care l-a avut Țîrgul Frumos de la Ștefan voievod cel Bătrîn - și seliștea Plotonița, la Rediu, cu valea ei, n-a fost dată lui Tănase vornic de nici un domn și să nu aibă nici o treabă cu Plotonița.

Astfel, a rămas Tănase vornic dinainte Noastră și din toată legea, iar călugării de la mănăstirea Hangu s-au îndreptat și și-au pus ferie în vistieria Domniei Mele. Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă a mai³ pîrî Tănase pe călugări pentru acel iaz și nici să pescuiască niciodată, în vecii vecilor, nunai să aibă treabă singuri călugării cu acel iaz. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7143 <1635> iunie, 28 zile.

† Înșuși domnul a poruncit.

Io Vasili voievod <m. p.>.

† Focea <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis de la Vasiliie Vod(ă) pre⁴ hălășteul <de>¹ la Tîrgul Frumos; <și una din sec. XVIII>: Δια το γιωζον εις το Τυργ(ου) Φορμωσω⁵.

Arh. St. Iași, CD/9.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXV/92 (trad., din 1810 ianuarie 15, de Ion Stamati pitar); ibidem, A. N., MMCMV/33, nr. 16, și 33a, nr. 16 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/117 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 159, p. 274-278 (text slav și trad.); Costăchescu, *Satele Ruscani și Gănești*, p. 87-88 (rez.) și *Satul Prigoreni*, p. 41 (menț.); Berechet, *Procedura de judecată*, p. 35-38 (text slav și trad., după Ghibănescu);

Creșterea colecțiunilor, X, 1909, p. 42 (rez., după trad. din 1810); *Catalog*, Supl. I, p. 185, nr. 537 (rez., după rez. din A. N.).

¹ Omis.

² În orig.: ꙗѡѡѡ; în trad. din 1810: "vad".

³ Așa în textul slavon.

⁴ "c", redat prin a.

⁵ "Pentru iazul de la Tîrgu Frumos".

145

1635 (7143) <în. de iunie 29>.

† Eu, Armanca, fata Vasil<căi>¹, nipota lui Sîon, mărturisăscu cu ceastă scrisoare a mea, de nimeni nevoit(ă) și ni prisurat(ă)², cum am vîndutu a mea parte de ocină și de moșie ce am avut, și cumpărături ce am avut, cu loc de prisac(ă), și cu poeni, și cu finați, și cu săpături, și cu loc de iaz, și cu vatră de sat, și cu pomăt și cu to[o]tu venitul, den sat den Coșă[s]ști, den totu satul, a șesa tarte³, uncu-miu², lui Ionașco Coșăscului, denaintea lui Tănase de Oncea, și Ionașco Ona, și Babas armanul de Vasluiu, și Macarie cojocarul ot tam, și popa Chirița, și Gligorie Stîrcul, și Iachim Bîrnaga, și Îndreiu Turcul și mulți omeni buni, de prin<n pregiur>⁴ megiiăș(i), dereptu cindzăci de zloți bătuți, ca să-i [e] fie lui moșie în vac, și ficiorilor lui, și nipoților lui, și a totă sămînța lui, cini să va alégi mai aproape.

Că⁵ mai m<a>¹re cridență, ne-am pos și pecițile.

Б(ъ) л(ѣ)т(ѣ) ѡ хрѣмѣ <7143/1635>.

Popa Chirița <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Арманка, с(ъ)н(ъ)⁶ Басманка, ѡт Кошешин, mărturie; <și două din sec. XVIII>: Ionașcu Coșecul; <și>: Cumpăratur(i) de Coșești i de Toporăști.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXLIX/9.

Orig., hîrtie (32,2 x 20 cm), difolio, filigran, rupt și lipit la îndoituri, două peceti inclare în tuș, fără iscălituri.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/72 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 18 (transcr.).

Datat după doc. de întărire din 1635 iunie 29 (v. doc. urm.).

¹ Rupt.

² Așa în orig.

³ Greșit, pentru "parte".

⁴ Omis.

⁵ Greșit, în loc de "spre".

⁶ În loc de дочка ("fiica") - v. doc. urm. -, desigur, sub influența situației din limba română.

146

1635 (7143) iunie 29, Iași.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земиѡ Младеско¹. Ѡж(ѣ) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, слуга наш, Іѡнашко² Кошескуѡ бив прѣкълаб, и принес прѣд Нами єдин запис за свѣдѣтельство ѡт Тѣнасіе ѡт Ѡанчѣ и Іѡнашко Ѡана, и Бабас арман ѡт Басавю, и Макаріе кож(о)кар ѡт там, и попа Кирица, и Гангоріе Стрѣквуѡ, и Мѣким Брѣнага, и Яндрен Туркуѡ и ѡт мнози люди добри, писавш(ѣ) и свѣдѣтельствующ(ѣ) како прїиде прѣд нїмї³, Ярманка, дочка Басилки, вѣска Сивни Кошескуѡ, по єи добрѣ⁴ю волѣи, и продал(а) своа права ѡтн(н)нѣ и дѣдн(н)нѣ и, пак и выкупленїе матї єи, ѡт вѣсєго село Кошеш(н), что на Раковѣ, шестаа част, съ полѣнами, и съ сѣножатї, и съ копанїе, и съ мѣсто за пасику и мѣсто за став и съ садове, и ѡт ватрѣ⁵ село и ѡт вѣс приход. Тоа продалн слуга⁶ наш, Іѡнашко Кошескуѡ, радї шест десѣт злоци єнтї.

Ино Мн, видѣвше тот запис ѡт толики людї добри, а Мн вѣрѣвахом⁷ и, ѡт Нас, тиж(ѣ) дали и потерѣдани єсми слуги наш, Іѡнашко² Кошескуѡ, на тоа прѣд речєна шестаа част ѡт село Кошеш(н), како да єст ємѣ, и ѡт Нас, съ вѣсєм доходом, непорѣшєнно неколїж(ѣ), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмншєт.

V Мѣс, л(ѣ)т(о) хзрмг, юн(їе) кд.

† Г(о)сп(о)д(н)нѣ рєчч(ѣ).

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Ѡоцѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Ionașco Coșescul fost pîrcălab, și a adus înaintea Noastră un zapis de mărturie de la Tănase din Oancea, și Ionașco Oana, și Babas armean din Vasluiu, și Macarie cojocar⁸ de acolo, și popa Chirița, și Gligorie Sfîrcul, și Iachim Bîrnaga, și Andrei Turcul și de la mulți oameni buni, scriind și mărturisind cum a venit înaintea lor³ Armanca, fiica Vasilcăi, nepoata lui Sion Coșescul, de bunăvoia ei, și a vîndut a sa dreaptă ocină și moșie și, iarăși, și cumpărătura mamei ei, a șasea parte din tot satul Coșești, ce este pe Racova, cu poieni, și cu finețe, și cu săpătură, și cu loc de prisacă și loc de iaz, și cu grădini, și din vatra satului și din tot venitul. Aceea a vîndut-o slugii noastre⁹, Ionașco Coșescul, pentru șasezeci de zloți bătuți.

Deci Noi, văzînd acel zapis de la atîția oameni buni, și Noi am crezut și, de la Noi, de asemenea am dat și am întărit slugii noastre, Ionașco Coșescul, acea înainte zisă a șasea parte din satul Coșești, ca să-i fie, și de la Noi, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7143 <1635> iunie 29.

† Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: *Арманка, <с>ни¹⁰ Басилка, w<т>⁴ Кошеци* (Armanca, fiica¹⁰ Vasilcăi din Coșești); <și alta, din sec. XIX>: Ispisoc de Coșești, de la fiica Armancăi. Vînzare lui Eonașcu Coșescul¹¹. Tănăsie.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXLIX/8.

Orig., hîrtie (30,3 x 19,6 cm), difolio, pecete mijlocie timbrată, stricată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/73 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 19 (transcr.).

¹ *а* și *в*, în ligatură.

² *а* și *к*, în ligatură.

³ *прѣд ними* (înaintea lor), scris peste loc ras.

⁴ Omis.

⁵ *т* și *р*, în ligatură.

⁶ Gr: "au vîndut-o sluga", în loc de *продана савстѣ* (a vîndut-o slugii).

⁷ *w*, scris peste *а*.

⁸ Așa în orig.

⁹ V. n. de la text. slav.

¹⁰ Greșit, în loc de *дочка* (fiica); v. și n. 6 de la doc. precedent.

¹¹ De la "fiica Armancăi" pînă aici, text anulat cu mai multe linii.

147

1635 (7143) iunie 29, Iași.

† *Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рьъ Земле Молдавскон.* Adec(ă) Domnea Mea¹ am dat și am întărit slugilor noastre, Zaharii diiacul, pre a lui direaptă ocin(ă) și cumpărătur(ă), din giumătate de sat de Orbic a cincea parte, ce au cumpărat de la fata lui Mihăil(ă) Moinescul - iar lui Mihăil(ă) Moinescul i-au fost cumpărătur(ă) de la Greaca; și au cumpăratu² dreptu o sută de florinți³ tătărăști și șes(e)⁴; ce au cumpărat fetei sale, Anisiii, și cu vadu de moar(ă) și cu tot vinitul, ce să va alêge, din giumătate de sat de Orbic a cincea parte, din tot locul - ca să le hie lor, acelora ce mai sus scrii, Zahariia diiacul, și de la Domnea Mea, direaptă ocin(ă) și cumpărătur(ă), ce au avut din ispisoc de cumpărătur(ă) de la Pătru Vod(ă).

Și așijderili, am dat și am întărit slugii noastre, lui Penteleiu, pre a lui direaptă ocin(ă) și cumpărătur(ă) din sat din Orbic, ce au cumpărat de la fata lui Bucur armașul, anume Agafia, giumătate din partea lui Bucur armașul, cu tot vinitul, ce au fostu partea Agafiei, din ispisoc de la Costantin Vod(ă), pentru ce [pentru ce] au plătit Penteleiu și frate-seu, Vas(i)lie, capul lui Toader, ficiorul Agafiei, pentru ce au fostu furat Toader un cal; deci cu⁵ altă n-au avut cu ce să plăti, ce i-au plătit Penteleiu și frate-seu, Vas(i)lie, capul, și au luat acea ocin(ă).

Pentru a<acé>⁶ea, ca să le hie lor, și de la Domnea Mea, direaptă ocin(ă) și cumpărătur(ă), cu tot vinitul, acéle părți de ocin(ă) ce mai sus scrii, slugii noastre, lui Penteleiu, și ficiorilor sei și nepoților sei și a toat(ă) seminția lui, cini să va alége mai aproape, și uric și întărit<ură>⁷.

И н<н>⁷ да с(ѣ) не вмишлет.

У Иѣс, въ л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7143/1635> юн(ѣ) кѣ <29>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ речн.

Пѣтрѣшко Бѣшот(ъ) велѣ лѣт(ѣ) ѣет нскѣл м. р.

† Ianos⁸ <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/60.

Orig., hîrtie (30 x 19,5cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

¹ "ea", redat prin а.

² Ultimul "u", scris peste un "o".

³ Ultimul "i", redat prin ѣ.

⁴ "ѣ", redat prin а.

⁵ Deasupra lui "cu", un "l" suprascris superfluu.

⁶ Rupt.

⁷ Sub pecete.

⁸ Cu litere latine.

† И ѡ Баснаѣ воеводѣ, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Землѣ Мѡлдавскѡи. Adecă au venit înaintea Noastră și în<ainte>¹ tuturor boiarilor noștri, a mari și mici, boiarenul nostru, Conde vamășul, de a lui bunăvœ, de ni<mene>¹ nevoit, nici asupra, și ș-au vîndut a lui direaptă ocin(ă) și cumpărătură, din dirés(e) de cumpărătură ce a <avut de la>²...³ vœvoda, un sat, anume Popricanii, la Tivova, între Posadnici și între Cîrniceîni. Acela sat <l-au vîndut>¹ boiarenului nostru credincios, lui Iurdachii vistîrnicul cel mare, dreptu o sută de galben(i) buni. Iară lui C<onde i-au fost>¹ cumpărătură de la Toader Gogoneș, din uric de moșie ce au avut de la Ștefan vœvoda.

Intra acéia, Dom<niia Mea>¹ ales-am pre cinstiș(i) și credincioș(i) boiarii Domnii Méli, Dumitrașco Șoldan vornicul cel mare de Țara <de Sus>¹ și pre Necula Catargiu ce au fost vistîrnic mare și pre sluga noastră, pre Borăleanul uricariul, ș<i au ho>¹ tîrît hotariul aceluia sat, a Popricanilor, pren pregiur, cu oameni buni și bătrîni, de pren pregiur megî<iași, și>¹ slugi domnești, anume: Lupul Dîrlău ot Cîrniceîni, și Coșciug ot tam, și Petrea ot tam, și Arsenie ot Șendr<eni, și>¹ Ionașco Sasul tij, și Sanson tij, și Tétea tij, și Vas(i)lie ot Ionășeni, și <Pave>⁴ ot Mălăeșt(i) și alți oameni <buni>¹.

Și liotarul să încépe, dintîiu, din gura Tivovei, pre din gios de sat, direp<tu la>⁵ deal, pren pădure, în vîrvul d<ealului>¹, unde să cheamă Dealul Mar<e; de acolo>⁶, dreptu la vale, pren pămînturi, pînă în vale, și priste vale și pris<te drumul>¹ <mare, la un stîlpu de peatră, ce-i pus de la>⁶ deal de drum; de acolo, dreptu <la deal, la Movila l>⁴ui Hilip; <de acolo>⁷, <drumul în sus>⁸, pînă la un stîlpu de piatră, de>⁹spre liotarul Moimeștilor; <de acolo merge iarăși la vale, pînă la alt stîlp de piatră, de>⁹spre liotarul Puricênilor; de acolo, dreptu pre din s<u>¹⁰s de gura drumul<ui>¹⁰ cel mare care

merge la Movila Boerilor; de⁷ acolo pogoar(ă) la vale, pre din gios de Puricén(i), și lovêște h<ot>¹⁰arul în gur<a Troianului>⁴, la un stîlp <de piatră>², priste Jijie, în tîrlă; de acolo, dreptu în Iazul Popei, la un stîlpu de pi<atră>¹⁰, în capul iazului, și d-acii, d<ireptu priste>² șes, într-altu stîlpu de pîiatră, în mijlocul șesului; de acolo, într-al<tu stîl>¹⁰pu de pîiatră, lîngă un dr<um, împo>²triva unor spinișori; de acolu, acel drum(u)șor, la altu stîlpu de pîiatră; de-acii, în drumul mare, la alt<u stîlpu de>² pîiatră; de-acii, tot drumul mare în gios, pînă în Tivova, și matca Tivovei, spre apa Jijii, pînă în <gura Tivovei>². Acolo se împreuneadză hotariul.

Dreptu acéia, ca să fie, și de la Noi, boiaren¹⁰ui nostru credincios, lui <Iurdachii>¹ vistêrnic, acela sat, Propricanii, cu loc de mori în Jijia, ce iaste între P<osadn>⁵ici și între Cîrnicéni, d<ireaptă ocină>¹ și cumpărătură și hotărîtură, cu tot venitul, nerușeit nici dănăoar(ă), în <v>¹⁰éci.

Și altu nime să nu s(ă) am<estec>¹.

Пис <8>¹⁰ Пис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг, <7143/1635>, м(ѣ)с(ѣ)ца юл(ѣ) ...¹¹.

† Сѧм г(о)сп(о)д(н)ъ велѣл.

† Пѣт<рд>¹⁰ш<ко Б>аш<от(ъ) вел <лшго>¹⁰ѣ(ѣ)<т нскал>¹⁰ м. р.

<Борѣлѣнѣл писал>¹².

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XLV/69.

Orig., hîrtie (cca 39 x 24 cm.), rupt și pătat; cu părți lipsă la mijloc și în partea de jos, o margine, din partea dreaptă este tăiată, iar în stînga se află o tăietură semicirculară (L = 15 cm., l = 2 cm.), care nu afectează textul, lipit din vechime, pe altă hîrtie; pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/119 (xero.); Pachet Costăchescu, nr. 20 (transcr.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 81, p. 100-101 (orig.); Iorga, *St. și doc.*, V, p. 23, nr. 102 (rez. după orig.).

¹ Lipsă; doc. a fost tăiat în partea dreaptă, pe toată lungimea.

² Lipsă; întregit după doc. din 1636 (7144), martie 20 (v. nr. 365).

³ Loc alb în orig.

⁴ Rupt; întregit după același doc. (v. n. 2).

⁵ Șters.

⁶ Rupt și pătat; întregit după același doc. (v. n. 2).

⁷ Șters; întregit după același doc. (v. n. 2).

⁸ Șters, apoi lipsă; întregit după trad. din 1777 august 20, a doc. din 1636 (7144) martie 20.

⁹ Rupt, șters, apoi lipsă; întregit după doc. din 1636 (7144) martie 20.

¹⁰ Rupt.

¹¹ Data de zi a fost scrisă, probabil, pe porțiunea din dreapta a doc., care a fost tăiată (v. n. 1).

¹² Partea de jos a doc., lipsă; numele diacului completat după scris (v. doc. nr. 101).

† Иѡ Бѧснѣе воевода, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земле М<о>¹ладвскон. Пишем Г(о)сп(о)дств(о) Мн слъзѣм нашн<м>², Ончюл Юрашквѣнч вѣе пѣркѣлѣб, и Борѣлѣнѣл ѣрикѣр, и Исак ѡт Костинѣнч, и

Думитрашко ѡт ѡпотѣши, и Тоадѣр Яреѡре и Гочюл. Dau-v(ă) știre, deaca veți vedea ceast(ă) carte a Dumii Méle, iar voi ca să aveți a strînge oameni buni și bătrîni și de prin pregiur megiiși și să mărgeți la sat la Duméni, ce iaste pre Ibăneasa, ca să alégeți hotarul acelu sat despre alte sate de prin pregiur, despre Miclăușan(i), și despre Cordăren(i), și despre Popéni și de cătră³ Săpoténi, din cînpu și într-apă, hăleștee ce vor fi, pre unde au fos hotarul mai de demultu, ca să fie acmu a boiarinului Dumii Méle, a lui Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin, pre dirése ce are.

Și, cum veți afla cu oameni buni, voi să rădicați și stîlpi despre alte hotară³.

СНЕ ВАМ ПИШЕМ. ИНАК НЕ ВЧЕНИТЕ ПРЕД СНО РЕЧЕНИЕМ Г(О)С(НО)ДСТВ(А) МН⁴.

Пис в Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> юл(іе).

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

Исак <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: De hotărît, cu Stîre(ea)⁵; <alta, mai tîrzie>: Miclăușenii; <și una din sec. XVIII>: De hotărît, Dumenii.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXX/172.

Orig., hîrtie (32 x 20,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri și lipit cu fișii de pînză, lipsă o treime din f. a doua, pecete mijlocie, în chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Ibidem, DCCXXXV/59 (copie din 1870 martie 9); DCCXXXVIII/82 (rez.); ibidem, ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljești), f. 5 v., nr. 13 (rez., cu data de lună: iunie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iasi, Fotografii, XXIII/74a, b (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XIX, p. 24 (rez., cu extras);

Catalog, II, p. 230, nr. 1088 (rez., după ms. nr. 599).

¹ Rupt.

² Omis.

³ Ultimul "ă"/"ă", redat prin ж.

⁴ "Aceasta vă scriu. Altfel să nu faceți înaintea celor zise de Domnia Mea".

⁵ În textul chirilic: Стрѣч(а).

150

1635 (7143) iulie.

Copie

Noi¹, Vasîli v(о)ie)vod, вѡж(ію) мно҃сти[в], <господаръ>² Земле Мѡладѣвскѡи. Scriem Domnie Me slugelor noastre, Ioan³ Iurașcovicu biv pîrcălabu, i Borălianul uricariul, i Isac ot Costinești, i Dimitrașcu ot Ipotești, i Toader Arburi i Gociul. Dau-vă știre, dacă veți vide această carte a Domniei Meli, iar voi să aveți a strînge oameni buni și bătrîni, de pin pregiur megieși, să mergiți la satul Hudeștii cei Mari, ce-s pre Bașău, și să aveți a socoti să alegiți hotarul acelu sat despre alte sate ce sînt pin pregiur și să alegiți și niște poeni cu finu, ce sînt pe Baranca, ca să fie spre hotarul Hudeștilor, pe unde vor ști oameni buni că au fost pînd și mai înainte hotarul. Novăsălița Hudeștilor încă să alegiți, să fie spre hotarul Hudeștilor, cum au fost și mai înainte vremi.

Așijdire, să alegiți și niște părți de ocină din sat din Bobești cei din Dial, din cie Bobești ce sint în Vali, cari părți de ocină au fost cumpărate de Isac Balica pe dresă ce are boerinul Domnii Meli, Pătrașcu Ciogole pîrcălabu de Hotinu.

Deci, să aveți a alegi din vatra acelor sate, și din cîmpu, și din heleștei și din păduri.

Și cum veți afla cu oameni buni, voi să rădicați și stîlpi despre alte hotară și despre alți răzăși.

7143 <1635> iuli.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLVI/9.

Copie de la înc. sec. XIX.

Ibidem, CDXXVI/23 (copie, din aceeași vreme).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/75 a, b (foto., după ambele copii).

¹ În loc de "Io".

² Omis.

³ Greșit, pentru "Onciul" (v. doc. ant.).

151

1635 (7143) iulie.

7143 <1635> iuli.

Tij zăpis de cumpărătură a giuătate de hotarul Burueneștii¹, <la ținutul Roman>.

Arh. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1450, op. 1651, dos. 49, f. 47 r., nr. 5.

Menț., într-un opis din 1844 noiembrie 24, "de documenturile" înfățișate "în pricina cu mon(asti)re Doljăștii, pentru împresurarea moșiei Burueneștii despre Doljăști".

Ibidem, f. 51 v. -52 r., nr. 5 (menț., în copia unui jurnal din 1852 martie 13); f. 169 r. (aceeași menț.); f. 197 r. (aceeași menț.).

¹ V. și doc. din 1635 (7143) mai 20 (nr. 119).

152

1635 (7143) iulie 1, Iași.

† **ѢТО АЗ, ПЪТРАШКО БАШОТ(Ъ) ВЕЛ ЛУГ(У)Ф(Е)Т, И САВИН ВЕЛ ДВОРНИК, И ГАВРИЛА ХЕТМАН И ШОЛДАН ВЕЛ ДВОРНИК**, scriem și mărturisim cum au venit, înaintea noastră, frațele nostru, Lupul Prăjescul clucér și cu Dumitru Cărbăbă de Lăpușna[a], de s-au tocmnit dinaintea noastră pentru niști țigani ce-au fost de moșie a fratelui nostru, ce mai sus scrie, a Lupului Prăjescul clucér, care țigani au fost cumpărat Dumitru Cărbăbă, anume Costea, de la un turcu din Cetate Albă, iar țiganka nu au răscumpărat-(o). Deci, s-au tocmnit de bunăvoie lor, dinaintea noastră, de au împărțit ficiorii, și s-au vinit în parte dumisali, clucériului, Motoiu țiganul, cu un copil, și Costea(a) țiganka, cu Ion țigan, copilul cel mai mic. Iar în parte lui Dumitru Cărbăbă s-au vinit Răzvan țigan, cu țiganka sa, cu Mărica, și Pădure copilul, fratele lui Răzvan, c<u>¹ soro-sa, c<u> Ma>¹rina țiganka. Deci, s-au tocmnit și s-au împărțit denainte noastră, cum scriem mai sus.

Deci, noi, vădzîn² de bunăvoie lor tocmală și împărțal(ă) dinnainte noastră, am iscălit și ne-am pus și peceteile³, să nu mai aibă a mai pîrî unul pre altu nici dănăoar(ă), peste această tocmală ce s-au făcut denainte noastră. Aiasta scriem.

Пис в Иис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хр҃м҃г <7143/1635> юли, а <1> а(ъ)нѣ.

Пѣтрашко Башот(ъ) вел лог(о)ф(ѣ)т m. p.; <sig.>.

Прѣжеску вел дворник искаѣ m. p.; <sig.>.

Д(ѣ)митрашко Шолдан вел дворник искал <m. p.; sig.>.

Габрил хатман m. p.; <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pre nește țigan(i), ce au fost dat Molodețu lui Cărăbățu.

Arh. St. București, A. N., MDCCCLXI/3.

Orig., hîrtic (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, patru pecetei inelare, octogonale, în cerneala doc.: prima este slab imprimată (se disting doar inițialele latine din partea superioară: P. B.), a doua are ca emblemă un crin, a treia are înscris în ligaturi, într-un scut răsturnat, numele Дѣмитрашко, iar ultima este slab imprimată (se disting doar inițialele: T. K.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/27 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 230, nr. 1089 (rez.).

¹ Rupt.

² Omis prin haplogie.

³ În textul chirilic: печетилѣ.

153

1635 (7143) iulie 1, Iași.

† **Ѣто аз, Пѣтрашко Башот(ъ) вел лог(о)ф(ѣ)т**, scriem și dăm știre cum au venit înaintea noastră Pătrașco Stănil(ă), nepotul Bratei, de bunăvoia lui, de nime nevoit, nic(i) silit, nici împresurat, ce de a lui bunăvoie, au vîndutu a lui direaptă ocină și¹ moșie, a patra parte den Drisleve, dumisal(e), fratelui nostru, Tomei sulgériului celui mari, drept dzéci galbeni buni, cu tot vinitul ce să va alége den tot locul, den vatra satului, și den cîmpu, și den păduri, și [și] den hăleșteu și den tot locul.

Pentru acéia, dacă am vădzut noi de-a lor bunăvoie tocmal(ă) și plată deplin(ă), noi am făcut această scrisoare a noastră, ca [s] să le hie de mărturie. De-aceasta scriem și dăm știri.

Și, pe mai mari credință, am pus și pecétea ș-am iscălit, ca s(ă) să știe și să să creadză.

В Иис, л(ѣ)т(о) хр҃м҃г <7143 /1635> юли(ѣ) а <1>.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лог(о)ф(ѣ)т искал m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis de cu^m2părătură вт силл³ Дрислевѣ⁴.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, IX/45.

Orig., hîrtic (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran.

Ibidem, CCCXC/21 (menț. fără dată, într-un izvod din 1784, cu doc. M-rii Precista din Roman).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/120 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 80, p. 99 (orig.).

¹ "ș" (ш), transformat dintr-un "d" (д), de la "di".

² Omis.

³ În loc de *сѣла*.

⁴ "din satul Drisleve".

154

1635 (7143) iulie 1.

Un zapis di la Mărie, fata Aftimii, nepoata Nastasîii, sc<r>¹indū precum ș-au vîndot toată parte ei din Știuborăn(i), din a patra parti, a trie parti, lui Margini și Irimii pîrcălab[o]ului, drept doisprăzeci taliri.

Д(ѣ)т(о) х<з>¹р<м> <7143/1635>, юл(їѣ) д <1>.

Arh. St. București, M-reă Ștoboreni, VIII/2, nr. 13.

Rez., într-un perilipsis de la înc. sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., Perilipsisuri I (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 230, nr. 1091 (rez. edit.).

¹ Omis.

155

<1635-1638> iulie 2.

† Adecă eu, Ichimașco¹, și cu toț(i) frații miei, cu Ursu și Andrei, și Antimii și Busca, mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum am vîndut noi dintr-o parte de bătrîn doo părți, așijd<e>²re ș<i> eu³, Nastasiia, fata lui Drăgan, și Sohiica, sora Nastasiei, iar am vîndut a treia parte dintr-acea parte⁴, din partea din mijloc, în sat în Băloșeni, ce iaste pre apa Jijiei, în ținutul Iașilor, de nimene nevoiț(i)⁵, nici înpresuraț(i), ce de bunăvoia noastră, dumisal(c), giupînului Toader Ștefan, și lui Mihaiu Ungurul și lui Paradis Saula, pintru o sută de lei, dinnaintea a mulți oameni(buni): Ghiorghei Grecul din Bășeni, și Onaca, frate lui Romășcel, și Vasilie, ficiorul Hăugului, și Sava, frate-său, și Toader, ficiorul Grecului, și Vasilie Hubăe ot Hrițcani, și Pană Caceaun din Iaș(i), și Alexa, și Ghiorghei Dimuț(ă), și Costantin biv vornic ot Glodeni, și Căzucul din Mălăeș(i) și Nicoar(ă) Dubniț(ă), și Strătulat, frate-său, și mulți oamin(i) bun(i) și bătrîni de prin pregiur.

Deci, noi toț(i), [de] carii sîmtu mai sus scriș(i), dac-am vădzut de bunăvoe tocmală întru dînși, printru credința, noi ne-am pus și pecețile.

Д(ѣ)с(а)ца юл(їѣ), в <2> д(ѣ)нн.

Însă am vîndut cu tot venitul, din vatra satului și din țarină și din fînaț și dintr-apă, din mijloc, ca să știe.

Из Мнѣхъ ланне аprodѣл пис(ал).

<Pe f. 2 r., începutul unui alt zapis>: Adecă eu, Drăgan din Hrițcani, din ținutul Iașilor, și cu toț(i) ficiorii miei mărturi<si>³m, cu cest zapis al nostru, <că a>³m vîndut eu partea mea și a ficiorilor miei, așijdere și eu, Ion, ficiorul l<ui>³ Văscan, și cu toț(i) ficiorii miei, și iar eu, Andreica, vărul lui Ion, și toț(i) ficiorii miei ...; <Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: **УЧИНА БРИК**⁶; <și>: Pre Băloșeni.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/57.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, 3 peceti înclare, anepigrafe, în cerneala doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/121 (xero.).

EDITIII: Ghibănescu, *Ispisoace*, III₁, nr. 26, p. 38-39, (orig., datat: fără veleat (cătră 7144) iulie 2).

Datat după alte doc. din același pachet, privitoare la vînzări din același sat, la aceeași cumpărători, menționate în doc. din 1641 (7150) septembrie 21 (Ghibănescu, *Ispisoace*, II₁, p. 7).

¹ "i" și "c", în ligatură, ceea ce l-a indus în eroare pe Gh. Ghibănescu, care a citit: "Chimașco".

² Omis.

³ Rupt.

⁴ "c", redat prin **ѣ**.

⁵ "ne" scris deasupra rîndului, deoarece fusese confundat cu "ne" de la "nimene".

⁶ Am făcut uric.

156

1635 (7143) iulie 2, Iași.

† **Иѡ Бас(н)лѣе воевода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ ЗЕМЛИ МЛАДВЕСКОИ.** Scriem Domniia Mea la slugile noastre, la Avram din Lucăceni și la Neculaiu din Ghereni. Dămu-v(ă) știri că Domniei Méle s-au jeluît Bălaci, ficiorul Udrei, și Ionașco Robul și cu alți răzeș(i) a lor pre oameni din Balasinești, dzicîndu că le înpresoară pre hotarul Prerarîta. Printru acea, Domniia Mea v-am ales de înțelepți și de înțelegători: deaca veți vedea cartea Domniei Méle, iar voi să strîngeți oameni buni, bătrîni, slugi domnești și preuți, megiiăș(i) din sus și din gios, să mergeți la Prererîta, să le alegeți hotariul Prererîtei despre Balasinești, pre semne, cum le spune uricul. Și cum veți afla mai cu dreptul, cu sufletele acelor oameni buni, așe să le alegeți; și nemănuî să nu fățăriți, ce, cum le veți afla <și i>¹ veți alege cu acei oameni buni, să ne scrieți și o carte², să ne dați știre.

Iar Balasineștilor, de le va păre cu strîmbul și de vor ave nescare urice, cu ce înpresură pre hotarul Prerarîtei, ei să vie de fați și să-ș(i) aducă și dresese. Aceasta v(ă) scriem și într-alt chip să nu faceți.

У Пѣс, л(ѣ)т(о) хѣрмѣ <7143/1635> юл(ѣ) вѣ <2>.

† **Г(о)сп(о)д(а)мнѣ реч(е).**

† **Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.**

† **Кѣзакѡл писалѡ.**

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Balasinești, Perărîta.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/56.

Orig., hîrtie (32,5 x 20 cm), difolio, filigran, puțin rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda și stema ca la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/76 (foto.).

¹ Rupt.

² "c", redat prin ț.

157

1635 (7143) iulie 3.

7143 <1635> iuli 3.

Copie încredințată, de pe tălmăcire ispisocului sîrbesc a domn(u)lui Vasîlie v(oie)vod, de giudecata ce au avut Dumitru biv vor(ni)c de tîrgu Botoșanii cu călugării de mănăstire Galata, pentru niște heleștei ce tatăl lui Dumitru vor(ni)c¹li ave făcute pe hotarul satului Teișoara și în² heleșteu <în hotarul>³ tîrgului Botoșanii, pe Teișori⁴. Și, zicînd călugării că este în hotarul lor, au vrut să ei toate heleșteile acele.

Deci, fiindcă s-au dovedit făcute de tatăl acelui Dumitru vor(ni)c de Botoșani, apoi s-au hotărît ca din acele șasă iazuri, unul, carele au fost pe hotarul tîrgului Botoșanii, pe Teișoara, să-l stăpîniască el și urmașii lui, cu bună credință.

Arh. St., Cond. K, nr. 380, f. 47 r.

Rez. dezv., în copia unei anaf. din 1824 februarie;

Ibidem, f. 56 v. (rez., cu data de zi: 7); ibidem, CDL/100, f. 164 r. (rez., în copia unui raport din 1821 martie, în Cond. Cucorănilor și a Ipoteștilor); CCLXXXVI/112 (menț., numai cu vâlcatul, de la înc. sec. XIX).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 315, nr. 6/2 (menț., după rez. de la Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 380); Iorga, *Doc. Callimachi*, II, p. 9, n. 1 (rez., cu data de lună "iunie", după o copie din 1813).

¹ În rez. lui N. Iorga (v. EDIȚII): "biv vornic".

² În loc de "un".

³ Omis (v. mai jos).

⁴ La Iorga (*ibidem*), numele satului apare "Teișori", iar al pîrîului, "Teișoara", ca mai jos.

158

(1635 (7143) iulie 6, <Iași>.

† Иѡ БаснаѲе воевода, Б(о)жѲю м(и)л(о)стѲю, г(о)сп(о)д(а)рѲ Земиѡ Мѡлдавскѡи¹. Ож(е) прѲидошѲ, прѲѡдѡ Намѡ и прѲѡдѡ ѡсѡмѡи нашѡми мѡлдавскимѡи болѲѡри¹, великиѡх и малиѡх, НастасѲа, дочкѡа¹ Иѡнашко, и дѡщѡре ѡи, П. т ...², <и МѡрѲ³>ѡиѡка и ЯксѡнѲа, по нѡх доброѡу волю, неким непонѡужѡдениѡи, а ни присѡлѡзовѡни, и продаѡи ѡдин мѲсто за пасѡикѡ ѡ рѲѡѡ село КрѲъ<с>¹тѡѡци¹, чѡто ѡ в(о)лѡст КрѲъ¹лигѡтѡѡри, колико мѡтаѡт ѡдин ч(ѡ)л(ѡвѡ)кѡ съ сокироѡ, ѡт пасѡикѡѡ, на всѲ стѡ¹рани. Тоѡ продаѡи слѡѡѡи нашѡ, Янтѡновѡи ѡт Пѡшкѡни, радѲ два дѡсѡа¹т <талѡр(и) сребрѲ>¹ниѡх. И вѡстал сѲ слѡѡга нашѡ, Янтѡнѡ, и зѡ¹дѡплѡ¹ѡѡѡи исплѡѡѡѡа <вѡѡси тоѡѡи п(и)>¹н(Ѳ)ѡи, ѡ талѡр(и) сребрѲ¹ѡниѡх, ѡт прѲѡдѡ Намѡи и ѡт прѲѡдѡ нашѡми болѲѡри¹.

<Т>¹ѣм радѣ, како да ест емѣ, и шт Нас, правою штн(и)нѣ, и кѣпежно и
ѡрик, сѣ въсѣм дохо¹дом. И ин да с(ѣ) не ѡмншадет прѣ<д>¹ сим <ли>¹с<то>¹м
<наши>м.

<Оу Иѣс>¹, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ юл(ѣ) ѡ.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ каздал.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [и]⁶ с(ѣ) <искал>¹ м. р.

† Бор(ѣ)лѣнѣл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Mold<ovei>¹. Iată
au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici,
Nastasiia, fiica lui Ionașco, și fiicele ei, P. t ...² <și Mari³>⁴ica și Axeniia, de bunăvoia
lor, nesilite de nimeni, <nici>¹ asuprite, și au vîndut un loc de prisacă în rediul satului
Cîr<s>¹te<ști>¹, care este <în ținutul Cîr>¹ligăturii, cît aruncă un om cu securea, din
prisacă, <în toate>¹ părțile. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Ant<on>¹ din Pașcani,
pentru douăzeci de <talari>¹ de argint. Și s-a sculat sluga noastră, A<nton, și>¹ a plătit
deplin <toți acești>¹ bani, 20 de talari de argint, dinaintea Noastră și dinaintea boierilor
noștri.

Pentru aceea, să-i fie, și de la Noi, dreaptă ocină, și cumpărătură și uric, cu
<tot>¹ venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți <a noastre>¹.

<La Iași>¹, în anul 7143 <1635> iulie 6.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁶ m-am <iscălit>¹ <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), VII/178.

Orig., hîrtie (30,3 x 19,5 cm), deteriorat, pecete mijlocie în ceară roșie, stricată,
imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, IV/299 (copie, din prima jumătate a sec. XIX, după trad. defectuoasă) și IX/3
(trad., din 1721-1722 (7230), de Pavel gramatic).

Arh. St. București, A. N., MMDCXCV/4, nr. 2 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/77 a (foto., după orig.), b, c (foto.
după cele două trad.) și Xerogr. de doc., I/28 (xero., după rez.).

EDIȚII: Costăchescu, *Satul Cristești*, p. 48 (rez., după orig.);

Catalog, II, p. 230, nr. 1092 (rez. de la Arh. St. București).

¹ Rupt.

² Un nume de 5-6 litere.

³ Întregit după trad. din 1721-1722 (7230) - v. EDIȚII.

⁴ Șters și rupt.

⁵ Omis.

⁶ V. n. 4, de la doc. nr. 1.

† Adecă eu, Simion Gheuca medelnicéruil cel mare, scriu și mărturisescu cu cest
zapis al meu, cum eu m-am lăsat, de bunăvoia¹ mea, giupîinėsii méle, Măricăi, cu

partea mea din bucate și din tot ce vom avea, giuătate, ca [s(ă)] să mă comînde cum să cade, ca pre un om. Și ce să vor prileji datorii, iarăș(i) să plătească, din ce va prisosi de pamenți, iară ce va mai prisosi și de datorii, după pamenți, ca să aibăa da pre la mănăstiri, să-m(i) facă slujbe și sărăc[ă]uste cu bucatele méle. Iară giuătate din bucatele noastre și din tot ce vom avea să fie partea giupîinėsii méle, Măricăi, ca să s(ă) hrănească pînă unde va vrea Dumnedzău de va fi vie. Iară după moartea ei, să-i fie și ei de comîndare și de pamenți.

Așijdere, de un sat, anume Băcanii, cu mori și cu tot vecinul², ce ne iaste cumpărătură împreună cu giupîineasa mea, iarăș(i) l-am lăsat să fie a ei, cu tot venitul, să na aibă nime nic(i) o treabă cu acel sat.

Direptu acéia¹, nime din frații mie<i>3, sau din nepoții miei ca să naaibă a mai pîrî pre giupîineasa mea, Mărica, pentru bucatele méle, ce au fost partea mea, giuătate, sau pentru acel sat, căc(i) că m-am lăsat ei să mă grijască și să mă comînde.

Dintre mulți boiari ce au fost dumnealor de faț(ă), cînd am făcut acest zapis: dumnealui Chicoș șetrariul cel mare, și dumnealui Răcoviț(ă) Cehan logofătul, și dumnealui Toderășco logofătul al treile, și Caracaș ușeriul cel mare, și Apostol ce au fost pitar, și Ionașco Prăvălie și alți boiari au fost.

Dec(i), cine să va smenti, din frații noștri sau din surori sau din nepoții noștri, și va vrea să pîrească pre giupîineasa mea, după moartea mea, pentru bucate sau pentru acel sat, acela să fie trăclét și proclét și să fie ucis de Domnul Dumnedzău și de Précista, Maica lui H(risto)s, de toț(i) svenții și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia¹ și să na aibă loc în pămîntu a veni după mene. De aceasta mărturisescu cu sufletul meu.

Și eu, Borăleanul uricariul, am scris, ca să s(ă) știe.

Пис в Пис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрлмг <7143/1635> юл(іе) љ <6>.

Симихи вел мед(ѣлничер) м. р. 4; <sig>.

Кикош вел шѣтрар м. р.; <sig>.

Из Рѣковни(ъ) Чѣхан лмг(в)ѣ(ѣ)т м. р.; <sig>.

† Из Тодѣрашко третѣн лмг(в)ѣ(ѣ)т искал м. р.; <sig>.

† Eu, egumenul Gligorie de Rîcica; și noi mărtorisim <m. р.>.

† Из Борѣлѣнвл вриклар искал м. р.; <sig>.

† Ionașco Prăvălie m. р.; <sig>.

<Pe verso, o îns. tîrzie>: 7143 <1635> iuli 6. Bucate. Danie lui Simion Gheuca medelnicer cătri soția sa, Mărica.

Arh. St. Iași, CLXXIX/9.

Orig., hîrtie (33,5 x 20 cm), filigran, 6 peceti inclare, în tuș, și cea a M-rii Rîșca, în fum, cu legenda: Сѣла печат монастыр Рѣчка, și cu reprezentarea Sf. Nicolae în cîmp.

Ibidem, DXCIH/86, f. l r., nr. 3 (menț., într-un opis din 1840 iulie 9).

Arh. St. Buc., Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXXIX/128c (rez.).

Arh. St. Iași, Arh. M. Costăchescu, caiet 1, nr. 123, p. 357-359 (copie, de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/122 (orig.).

EDIȚII: Ghibănescu, Surete, XXI, nr. 30, p. 39-40 (orig.); Costăchescu, *Donățiunea Săulescu*, p. 202 (rez. edit., după orig., cu numele satului citit greșit; "Bășiani"); Iorga, *St. și doc.*, XVI, nr. 22, p. 186-187 (orig. prescurtat).

¹ "ia", redat prin a.

² Greșit, probabil, pentru "venitul".

³ Omis.

⁴ "m. p. "-cul, făcut stângaci.

Adică eu, Isac Drujina de Piciorogani, însu(mi)¹ mărturisesc, cu acestu zapis<al>² meu, că de bunăvoia me, de nime silit, nici nevoit, și cu întrebare tuturor fraților și a nepoților, [și] am vîndut dreaptă ocină și moșia din sat[ul]³, din jumătate de sat de Piciorogani, din a șesa parte, jumătate, drept 25 de taleri, bani gata, lui Toader Babici din Uriceni și ficiorului său, lui Simion, cu tot venitul și cu vad de moară.

Și în tocmală ne-au fost Romașco cel bătrîn din Piciorogani, și Dumitru Ha<s>²năș, și Zahariia, și Groze(a)¹, și Romașco de Piciorogani, și Lococi de Lături⁴, și Bîrsan de Nilipești și mulți alți oameni buni.

Și eu, popa Toader din Storești, mai mare mărturie că am scris zapis, pre acesta să aibă a-ș face și întăritură domnească.

Și, mai mare mărturie, ne-am pus pecețile⁵.

S-au poslăduit de Chirica ban.

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iași, Arh. Melchisedec, XIII/6, p. 5, nr. 5.

Copie modernă, cu litere latine, după o copie din 1821, din cond. de doc. a lui Teodor Balș.

Datat după o altă vînzare din Piciorogani din 1635 (7143) iulie 7 (v. doc. urm.), în cuprinsul căreia sînt menționate aceleași persoane, precum și după ispisocul domnesc din 7144 (1636) aprilie 20 (v. doc. nr. 408), unde apar ca proprietari în Lătâi fiii lui Lucoci.

¹ Așa în copie.

² Omis.

³ În copie, paranteze rotunde, urmate de menț.: "lipsă"; completarea se dovedește însă superflua, deoarece în doc. de epocă expresia uzuală este: "din sat din ...".

⁴ Greșit, în loc de "Lătâi", sat aflat în apropiere de Piciorogani și Uriceni (v. și *datarea*).

⁵ Urmează contururile a cinci peceți, cu inscripția: "I(ocul) p(eceții)".

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавской. Ѡж(е) прѣидошѣ¹, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, <мо>²л(е)вн(и)кѡ нашим(ѡ), поп Некѡлаю ѡт Чернеши, сѣъ³ един записъ² за свад(и)телство ѡт люді добри, слѣги <г(о)сп(о)>²дарскыхъ: ѡт Ромашко стар ѡт Стѣнени, и ѡт Глигоріе, с(ы)>²нѣ его ѡт там, и ѡт Захаріа ѡт Пичоро<гани>², и ѡт Ромашко ѡт там, и ѡт Симион ѡт там, и ѡт Імѡнашко и ѡт Павел, с(ы)н(о)вѣ Думитрѣ Хаснѣш ѡт там, и>² ѡт Іѡнашко Грозѣвѣскѡл ѡт Мѡнтени, и ѡт Микѡл ѡт Нилин<пе>²ши, и ѡт Истратіе с(ы)нѣ Юсипѣскѡл(а) ѡт Пичо<рога>²ни, и ѡт Дѡмитрашко Зупко, <и>³ ѡт Глигоріе Хаснѣш ѡт П<и>²чорогани, и ѡт Исак Дрѡжинѣ ѡт там, <и ѡт>³ Пѣтрашко Стѣнилѣ ѡт Цѡмѣтъцѣни, и ѡт нинѣ

лю<дѣ>² добри и стар(и), сиц(е) писѣща⁴ и свєднѣ³тєствєща⁴ въ тот запис како прѣидє прѣд ними Мѣрика, дѣща Дрѣжинѣ, и съ с(ы)нѣ⁵ <и>³, Дѣмитрѣ и Ялєвѣ, некѣм⁴ непонуждени, а ни приселовани, нѣ за нѣх добри волѣ, <и прода>³лѣ своѣх прав(а) втн(и)нѣ и дѣднинѣ вт село Пичорогани, <что>² в в(о)лост Хѣрлѣбскомѣ, вт половина село, <вишна>⁶, шєс<ъ>²таа част, что сѣ избєрєт вт ватрон село и <вт пол>²ѣ, и сѣ мѣсто за млин на потоцѣ Милєти>²н(а) и сѣ вєс прихѣд. Таа они продали м(о)л(е)б>²н(и)кѣ нашим(ѣ) виш(е) писан, поп Некѣлаю, р<адѣ> ...³ тал(ери) среб(рѣ)ниѣх.

Ино Г(о)сп(о)дствє(о) Мн и вѣсєг(о) нашєг(о) <с>²ѣвѣта, ѡкож(е) вєндѣхом тот истиннѣ<и>² запис вт тѣх людѣ добри, Г(о)сп(о)дствє(о) Мн вѣровѣхом <на нѣх>² и такождєре и вт Нас ещєж(е) дали и <потврѣ>²дили єсми м(о)л(е)бн(и)кѣ нашим(ѣ), поп Некѣлаю, <т>²о<ад>² прѣдрєченна част втн(и)нѣ, <вт п>²оловина село Пичорогани, вт част вишнаа, шєст<а>² част>², вт ватрѣ село, и вт полѣ, и вт мѣ<ст(о)> за>² млин на рѣца Милѣтин(а) и сѣ вєс прихѣд, <ка>²ко да єст им⁷ и вт Нас праваа втн(и)нѣ, и виѣплєнїє, и врик и потврѣженїє, сѣ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшено нико<ли>³ж(е), на вѣки вѣчнїи. И ни да с(а) нє вѣмшадєт прѣд сѣм листѣм Г(о)сп(о)дствє(а) Мн.

✠ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрлѣ юл(ѣ) з̄.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башѣтъ вєл лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [и]⁸ с(а) искаѣ м. р.

† Дѣмитрѣ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din prima jum. a sec. XIX>: Vasile v(oi)e vod, din leat 7153 <1645>⁹ iulie 7, întăreşte popii lui Neculaiu din Cernestî cumpărătura: a şesa parte¹¹ din giu(m)ătate¹¹ de sat din Piciorogani, ținutu (Hîrlăului).

† Io Vasilie voievod, din milă lui dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit¹⁰, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru, popa Neculai din Cernestî, <cu>³ un zap<is>² de mărturie de la oameni buni, slugi domnești: de la Romașco cel bătrîn din Stănești, și de la Gligori<e, fiul>² lui de acolo, și de la Zahariia din Picioro<gani>², și de la Romașco de acolo, și de la Simion de acolo, și de la Ionașco și de la Pavel, fiii lui Dumitru Hasnăș de <acolo și>² de la Ionașco Grozăvăscul din Munténi, și de la Micul din Nili<pe>³ști, și de la Istratie, fiul lui Iospăscul din Picio<roga>²ni, și de la Dumitrașco Zupco, <și>³ de la Gligorie Hasnăș din P<i>²ciorogani, și de la Isac Drujine de acolo, <și de la>³ Pătrașco Stănilă din Giumătățeni și de la alți oameni buni și bătrîni, astfel scriind și mărturisind în acel zapis, cum a venit înaintea lor Mărica, fiica lui Drujine, și cu fiii¹⁰ ei, Dumitru și Albul, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bunăvoia lor, <și au vîndut>³ dreapta lor ocină și dedină din satul Piciorogani, <care>² este în ținutul Hîrlăului, a șasea parte din jumătatea de sus a satului, ce se va alege din vatra satului și <din cîmp>², și cu loc de moară pe pîrîul <Mileti>²nului și cu tot venitul. Aceasta ei au vîndut-o rugătorului nostru mai susscris, popa Neculai, pentru ...³ taleri de argint.

Deci, Domnia Mea și întreg sfatul nostru, dacă am văzut acel adevărat zapis de la acești oameni buni, Domnia Mea <i>²-am crezut și, de asemenea, și de la Noi încă am dat și am întărit rugătorului nostru, popa Neculai, acea mai înainte zisă parte de ocină, a șasea <parte din>² jumătatea satului Piciorogani, partea de sus, din vatra satului, și din cîmp, și din locul <de>² moară pe pîrîul Miletinului și cu tot venitul, ca să-i fie lui¹⁰, și de la Noi, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7143 <1635> iulie 7.

† Domnul a spus.

† Pătrașco mare logofăt [și]⁸ m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/51.

Orig., hîrtie (31 x 21 cm), difolio, rupt la îndoituri și cu filele lipite între ele, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.

Ibidem, CCCXXIII/52 (trad., din 1805 august 8, de Pavel Debrici); CCCXXIV/16, f. 16 v., nr. 4 (rez., cu data de lună: "iunie", într-un opis din 1843); CDLVI/8, f. 5v., nr. 101 (rez., cu data de lună: "iunie", într-un opis din 1841);

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iași, Arh. Melchisedec, XIII/6, p. 3-4, nr. 4 (copie modernă, cu litere latine, după o copie din 1821 a trad. lui Pavel Debrici, dintr-o cond. de doc. a lui Teodor Balș).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/123 (xero.).

¹ Greșit, în loc de singularul прѣиде (a venit).

² Rupt; completările numelor proprii, după trad. din 1805 (v. *descr. arheogr.*).

³ Șters; completările numelor proprii, după aceeași trad.

⁴ Așa în orig.

⁵ Greșit, în loc de pluralul с(ъ)нѣмъ (fiii).

⁶ Spațiul rupt nu permite întregirea: вѣт вѣшнаа част (din partea de sus), ca mai jos.

⁷ Greșit, în loc de singularul ѣмѣ (lui).

⁸ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

⁹ Greșit, în loc de 7143 <1635>.

¹⁰ V. n. de la textul slavon.

¹¹ "с", redat prin ꙗ.

162

1635 (7143) iulie 8, Iași.

† ꙗко Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ ЗЕМЛИ МЛАДАВСКОН. Dat-am cartea Domniei Méle, boiarenului nostru, Dumitru Buhuș vistiernic, și dirigătorului său, să fie tare și puternic, cu cartea Domniei Méle, a chiama oameni de altă țară și să-i ducă să-i descalece, unde-ș(i) va afla un¹ loc de sat, în Braniștea Domniei Méle, însă în capul Braniștei de gios, ca să aibă loc de fînăț, și de arătură, și de grădini și de altă hrană. Iar de la Domniia Mea vor avea pace și odihnă; nice un lucru Domniei Méle să nu lucrédze², nice iliș să plătiască, nice sulgiu, nice dajde să dea, nice zloți casă, nice taler(i), nice leu și alte dări, ce sîntu pre alți mișei a Domniei Méle, nice de una să n-aibă val.

Așijderea³, <ș>⁴ alți oameni, ce va aduce de prin s<a>⁴tele sale, și aceia să fie în pace de toate cîte scriem mai sus, întru nemic să nu aibă val, pentru căce Domniia Mea m-am m(i)l(о)stivit și i-am lăsat acei oameni să fie de lucrul morilor, ce i-am dat Domniia Mea să-ș(i) facă și⁵ mori, în Jijiia, pentru slujbă ce au făcut Domniei Méle și țărăi⁵. Ezit-au Prutul și au făcut mori, carele sîntu de treaba Domniei Méle și țărăi⁵.

Pentr-aceia, de nime nice un val să nu aibă, ce de toate să fie în pace, de cîte scriem mai sus. Așjidirea³, și cine vor fi scriitori să nu aibă a-i scrie, nice a-i învălui, preste cartea Domniei Méle, că de mare certare vor fi. ИНАК ДА НЕ БѢДЕТ.

Писъ ѡ ИС, ЛАТ(О) ХЗРМГ <7143/1635> юл(ѣ) ѡ <8>.

† Сам г(о)сп(о)динъ вѣдал.

Иѡ Басилии вѡневода <m. p.>.

† Шандир <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Carte. Satul din Braniște; <una de la înc. sec. XIX>: Bohotin; <și alta din a doua jum. a aceluiași secol>: D(omnu)l Vasilie V(o)d(ă) lui D(umitru) Buhuș, să-ș(i) afle un loc de sat pre capul Braniștii din gios, să-și aducă oameni, să-i fie la mori.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). LXXXII/3.

Orig., hîrtic (32,3 x 20,5 cm), difolio, filigran, pecete mică, în ceară roșie, pierdută.

Ibidem, CMLII/303 (rez., fără dată, cu caractere de tranziție, de la mijl. sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/78 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 21 (transcr. după orig.).

EDIȚII: Rosetti, *Bohotin*, nr. IX, p. 207-208 (orig.).

¹ "un", scris deasupra rîndului.

² "e", redat prin а.

³ "ca", redat prin а.

⁴ Rupt.

⁵ Așa în orig.

163

1635 (7143) iulie 8, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Пишемъ с(а)лѡ¹стѣ наш, Маркѡ Блага ѡт Рѣшчѣри. Дăму-ѣ(i) ștere² că s-au jeluit, înaintea Dumnie³ Méle, Lughina, fata lui Ion de Bugdăneșt(i), pre ai săi răzės(i) de-aculea, dzicîndu, înaintea Dumnie Méle, că are ocin(ă) șe mușei cu dînșei <la>⁴ Bugdănișt(i). Derept acéia, decă vei vedea cartea Dumnie Méle, <i>¹ar tu să strînge oamen(i) buni, să sucutiț(i) cită parte i să va alége, partea t<ăti>¹ne-său, să o alege<i>⁴, de cătră alți fraț(i), ce să va <a>⁵lége în țarin(ă), șe în finaș, șe în curătur(ă), șe <în>⁴ vratra⁶ satului șe în tut lucul, să o dai în mîna fetei lui Ion, pentru ce iast[le] a ei mușei dereapta. Iar acelor răzės(i), de le <va>⁴ părea <cu>⁴ strîmbu, iar tu să l<e>¹ dai dzi, să stea de faț(ă) înaintea Dumnie Méli. Так да знаит(е).

V Иѡс, л(ѣ)т(о) хѣрмѣ <7143/1635> юл(іе) ѣ <8>.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ реч(е).

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел л<w>¹г(w)ѣ(ѣ)т m. p.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Carte de la Vas(i)li Vod(ă); <iar pe reverso, o îns. modernă>: Gh. Tabacaru 65. Documente Muslea.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDVI/97.

Orig., hîrtic (21,7 x 19 cm) filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, foarte slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/79 a, b (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 125, p. 205 (orig., cu vicleatul citit greșit: 7145 <1637>).

- ¹ Rupt.
² Aici și descori în continuare, "с" în loc de "і".
³ Aici și descori în continuare, "у" în loc de "о".
⁴ Omis.
⁵ Omis prin haplogologie.
⁶ Așa în orig.

164

1635 (7143) iulie 9, Iași.

† Иѡ Баснаѣе воевода, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавское¹. Ѡж(е) Г(о)сп(о)д(а)ст(в)о Мн дади и потвърди² есми слѣдѣ наш<емъ>³, Пѣтрашко, с(ъ)нъ <Наста>⁴, внуѣ Инушка, прѣшнуѣ Софѣиѣ и Ив<анко>⁴ сѣлѣхъ, съ едно шти(н)ну, три части шти село Кѣбичѣн(и), шти в(о)л(о)ст Дорохонское, что таа три части <за шти(н)нъ шти>³ тоѣ виш(е) писанное село било емѣ [права за дѣд] право за дѣд(и)но шти къ Иван сѣлѣхъ и потом держал Барновскіе Бодъ съ прислов<ані>³, а по с(ъ)мр(ъ)ти ег(о) пак zostala <шти>⁶нину г(о)сп(о)д(а)рска, и потом пом(н)л(о)вал на нег(о) Моисей Бодъ, радѣ ег(о) правою сѣлѣхъ что емѣ по<с>сѣлѣхъ; друга, ис прѣва било емѣ право за дѣд(и)но, пакож(е) указовал прѣд Нами и нареде³ниѣ шти М<онс>³ею воевода, за дааніѣ и милованіѣ. Тѣм радѣ, тоа трета част шти тог(о) село, Кѣбичани, да ест емѣ⁷ и шти Г(о)сп(о)д(а)ст(в)о Мн дади, и милованіѣ, и оурик, и шти(н)ну, и дѣд(и)ну и потвържде³ниѣ, съ вѣсѣм доходом. И ни да с(ѣ) не ѣмшаѣт прѣд сим листом Г(о)сп(о)д(а)ст(в)о Мн.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмг юн(іе) д.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

† Пѣтрашко Башотъ вел лѣг(у)ф(е)т [и] с(а) искал <m. p.>.

Ѡнчул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit slugii noastre, Pătrașco, fiul <Nastei>⁴, nepotul Anușcâi, strănepotul Sofi<icăi> și al lui Iv<anco>⁴ sulger, o ocină, trei părți din satul Căbicéni, din ținutul Doroloiului, care, acele trei părți <de ocină, din>³ acel mai suscris sat, i-au fost dreaptă moșie de la Ivan sulgerul și apoi le-a stăpînit Barnovschii Vodă cu silnicie, iar după moartea lui iarăși a rămas <oc>⁶înă domnească, și apoi l-a miluit pe el Moisei Vodă¹⁰, pentru dreapta lui slujbă pe care i-a slujit-o; alta, <pentru că>¹¹ dintru întii i-a fost dreaptă moșie, precum a arătat înaintea Noastră și direse de danie și miluire de la M<ois>³ei voievod,

Pentru aceea, acea a treia parte din acel sat, Căbicéni, să-i fie și de la Domnia Mea, danie, și miluire, și uric, și ocină, și moșie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7143 <1635> iulie 9.

Însuși domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁹ m-am iscălit m. p.

Onciul <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/45,

Orig., hîrtie (40 x 26,5 cm), difolio, lipsă două treimi din f. a doua, rupt, pecete mijlocie timbrată, căzută,

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/80 (foto.).

¹ AA și B, sușrascrise în ligatură.

² T și B, în ligatură.

³ Rupt.

⁴ Rupt; completat după doc. de danie al lui Moise Movilă, din 1634 ianuarie 15 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 21, p. 21-22).

⁵ Expresie adăugată la sfîrșitul rîndului, deși ea fusese scrisă normal la începutul rîndului următor; probabil diacul a intenționat să adauge: *право вѣнчанъ* (dreaptă ocină).

⁶ Omis.

⁷ În text, prescurtat: *сѣтмѣ*, cu *сѣ* sușrascris.

⁸ B, scris peste un A superfluu.

⁹ Așa în text. slav.

¹⁰ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

¹¹ Subînțeles în textul slavon.

165

1635 (7143) iulie 12, Meleşcani.

† Cinstit părintele nostru, logofete. Dăm¹ știre d(u)m(i)t(a)le că au venit la noi Dumitrașco diiacul, fecior lui Androinic, nepot Tîmpei pîrcălabului, cu cinstită cartea Măriei Sale, lui Vodă, ca să socotim și să-i alégem o parte de ocină din sat din Borășt(i), ce-s pre Bîrlădzel, ce-i lui dreaptă cumpăratură de părinții lui, partea lui Ion și a lui Costin și a surorii lor, a Vasilcăi, frați Mușei, feciori Annesiei.

Dec(i), noi am strînsu oameni bun(i), slugi domnești și preuș(i), anume: popa Dumitru, și Panhilie călugărul, și Gheorghie Turcul din Cuc(i), și Lontie de Hodorén(i), și Vicul din Borășt(i), și Hilip de Dumești, și Urlea de acoloa, i Bejan², și Vasilie Banul de acoloa, și Gligorie de acoloa, și Dumitru Rînjea de Meleşcani și alți oameni bun(i), bătrîni și tineri³, din mejiaș(i). Și am aflat cu acești oameni bun(i) și i-am ales partea lui din[n] a cincea parte de sat [de sat]⁴ den Borăști, din[n] a treia parte, trei părți⁵, a celor trei frați(i), ce-s mai sus scriș(i), din tot locul și din vad de moar(ă) și din finaș.

Așa am aflat cu sufletele noastre și cu acești oameni bun(i) și dăm știre d(u)m(i)t(a)le, să aibă <a-și face>⁶ derése domnești⁷ de pre aceasta adevărată scrisoare a noastră.

Și, mai pre mare credință, ne-am pus și pecețile pre acest zapis, AA с(Ѣ) ЗНАЕТ.

† Пис в Мелешкани, въ л(Ѣ)т(о) *хѣрмѣ* <7143/1635> юл(іе) вѣ <12>.

† Mai mic(i) feciorii d(u)m(i)t(a)le, eu Iurașco diiac ot v(i)st(ierie), ot Hodoréni⁸, și Petrea Gînscă și Vas(i)lie Căpracea ap(rod) de Armenești.

Ѥз, поп(ѣ) Дѣмѣтрѣ, писал.

<Pe verso-ul primei f. o îns. ult.>: † Pre acești trei frați i-au comîndat Andronic și cu ficiorii lui. Și s-au aflat dat(e) pre această ocină trei ialoviți, și cinsprădzeci berbeci, și trei giumătăți de bère, și trei polob(o)ace de miedu, și 9 bezmene de cear(ă) și 9 saci de făil(ă)⁹, făr(ă) alte mărunțișuri, și treidzăci de protonic(i) bun(i) popilor la pamente, și de leturghii și de părăstas, să s(e) știe.

† Fac bani, treidzăci de galbc:ii.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, VI/196.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, zece peceti inelare, în cerneala doc., din care prima arc, în cîmp, inscripția: ΘΕΩΚΤΗΤ Μ(Θ)Η(Δ)Χ, aproape toate literele fiind în ligatură.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/124 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 82, p. 102 (orig.).

¹ "d" scris peste altă literă, probabil "c".

² "i Bejan", adăugat pe marginea doc.

³ "n", scris pe loc ras, pe care fusese probabil litera "r".

⁴ Tăiat cu aceeași cerneală.

⁵ Litera "ă", transformată dintr-un "tr", scris în ligatură.

⁶ Omis.

⁷ Ultimul "c", transformat dintr-un "ca" (т).

⁸ "v(i)st(ierie), ot Hodoréni", scris deasupra rîndului.

⁹ Greșit, pentru "făin(ă)".

166

<În. de 1635 iulie 14>.

Ionașco Hrincovici, fic(i)orul¹ Nastasiei, nepotul lui Hrincovici, strenepotul lui Frițianu² și lui Bocotco² cluciarului, însumi pre mine mărturisescu, ce cestu zapisu alu meu³, scrisu-l-amu cu mîna mea și cu toți fic(i)orii¹ mei, cumu, de nimene nevoitu, nici asupritu, vîndut-amu a mea diriaptă ocină și moșie denu satu denu Voroncăuți, de<n>⁴ a patra parte, denu partea de giosu, giuătate, cu vecini; anum(e)⁵ aceasta parte de ocină vîndut-amu surorie<i>⁴ miale, Măricăi, și cumnatu-meu³, lui Dumitrașco Fulger prăcălabulu de Putna, dreptu optudzeci de zloți de argintu, și ni-au³ făcutu plata deplinu, cumu mai sus iaste scrisu.

Pentru acia, ca să hie lorū moșăi înu veaci. Nime de vecinii mei să nu întoarcă această parte în tocmala mea, înu veaci. Și să aibă a-și fac(e)⁵ și direase domnești; și i-amu datū și eu³ toate direasele miale la mîna lorū, ca să <să>⁴ știe.

Ionașco Hrincovici iscaalū.

[Pecete mică neagră]⁶.

După Iorga, *Lucruri nouă*, p. 85.

Orig.

Datat după doc. urm.

¹ În transcr. lui Iorga - "ê".

² În ispisocul lui Moisei Movilă voievod, din 1634 (7142) martie 10 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 75, p. 80-81): "Franțian" sau "Franțiaș Hrincoviciu" și "Toader Bucotco".

³ Așa în transcr. lui Iorga, deși, în orig., nu putea fi ă (ŭ).

⁴ Probabil omis în transcr. lui Iorga.

⁵ În transcr. lui Iorga: [e].

⁶ Menț. edit.

Vasile Vodă, pentru Ionașco Hrincovi, "s(i)nă¹ Anastasiei², vnuc Gligăi² Hrincovi": a vîndut ocina sa la Vorăncăuți [Soroca]³ surorii, Marica, și cumnatului, Dumitrașco Fulger.

Pătrașco Bașotă vel logofăt.

Vasilie <a scris>⁴.

După Iorga, *Lucruri nouă*, p. 85.

Rez., cu un extras, după orig. slav (?)

¹ Într. ns.

² Așa în transcr. lui Iorga; flexiunea românească poate fi considerată ca indicînd un orig. slav.

³ Precizarea edit.

⁴ Completarea ns.

† Eu, Petrea Bugulêtea¹, feciorul C(i)rstinei, însum(i) pre mine mărturisescu, cu cest zăpis al meu, cum eu, de bun(ă)voia mea, de nim(e) asuprit, nic(i) nevoit, am vîndut ocina mea, ce să vin(e) partea mea, a tree parte de în giunătare de sat de Petreșt(i), ce iaste pre Jijia, în ținutul Dorohoiului. Am vîndut dumisale, postelnicului Ionașco Prăjescului, dreptu cindzec(i) de zloț(i).

Și într-aceasta tocmal(ă) au fost Vasilie Macri căpitanul, și Bejan Balșu, și Tomița, și Petrea Chiceră ș-alți oamen(i) bun(i), megiiăș(i).

Pre mai mar(e) credință, pecetîl(e) ne-am pus ș-am iscălit, să să știe.

V ІѠс, л(ѣ)т(о) *хзрмг* <7143/1635> юл(іѣ) *ѣ* <15>.

ІѠкри искал <m. p.; sig.>.

ІѠз Бѣжан Балш искал m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Petreștii.

Arh. St. București, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.), CDXLVII/32.

Orig., hîrtie (31 x 21 cm), difolio, filigran, trei pecetîi inelare rotunde, în tuș negru.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/81 (foto.).

¹ "ca", redat prin a.

A

† Adecă eu, Vasilie, feciorul popei, lui Panăș, din <Cr>¹ăsnășéni², scris-am cestu zăpis însumi pre niene, de bună<v>¹oia² mea, de nimene nevoit, nic(i) asuprit, cum am

vîndut cestui om, an<u>¹me lui Ostahie, feciorul lui Pătrășcan din Vasiiani, partea mea de ocină², din sat din [Crăsnășeni]² Văsiiani, dintr-o bătrî<n>¹ă⁴, a cincea parte, ce s-a va⁴ alêge, co tot venitul, din vatră² din sat și din cîmpu și din pădore și de <pre>⁵tutinderile dintr-acela hotar, pre unde va fi, ca să-i hie lui dereaptă ocină și moșie. Și o am vîndut dreptu un bou de negoț și patru [zloț(i)]³ lei, denaintea a mulți oameni buni, din sat din Văsiiani, anume: Necoriț(ă), și preutul Crăciun de acolea, și Ștefan Ciocîrlan tij⁶, și Ursul, tij <ot>⁵tam, ș<i>¹ Gliguța ce au fost de Leușéni, <și> popa Vlasie>⁷ din tîrgu din Iași, și Ștefan, <fe>¹ciorul Ilei, și frate-său⁸, Vlasie armășel, că să <se>⁵ știe.

Pre mai <mare>¹ credință, pusu-ne-am și pece<ți>⁵le noastre.

† Б(Ъ) А(Ъ) Т(О) хзрмг <7143/1635> юА(ѣ) ѿѣ <15> А(Ъ)НН.

† Vasilie diiacon am scris.

<Pe verso, două îns. cont.>: Zapis de la Vas(i)lie, ficiorul popii Panăș de Crăsnășeni, ce au vîndut lui Ostahie, fratele lui Arion; <și>: S-au trecut cu parte. Iule 15. Tot Ostahi.

Arh. St. Iași, CLXXXVI/11.

Orig., hîrtie (31 x 21,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, cinci peceti inelare, în cerneala neagră a doc.

¹ Rupt.

² "ă/al doilea "ă", redat prin Ѧ.

³ Tăiat cu aceeași cerneală.

⁴ Așa în orig.

⁵ Omis.

⁶ Greșit, în loc de "ot tîrgu Iași" (v. varianta B).

⁷ Omis; completat după varianta B.

⁸ "său", scris deasupra rîndului.

⁹ Cîfra unităților ѿ ("3") a fost rasă, iar peste ea s-a scris А ("4").

B

† Adecă eu, Va<si>¹lie, <f>²eciorul popei, lui <Panăș, din Crăsnășéni>³, <scriu și>² mărturisescu, cu ceastă scrisoare⁴ a mea, <cum>² c<u>², d<e b>²unăvoe mea, de nimea nevoit, nice asuprit, ce de a mc <bu>²năvoe, am vîndut a mea dreaptă ocină și moșie din sat din Văsi<iani>², dintr-o bătrînă⁵, a cincca parte⁶, cu tot venitul, din vatra satului și din cîmpu și din pădure⁶. Aceasta o am vîndut lui Ostafie, feciorul lui Pătrășcan din Văsiiani, dreptu un bou de ne<goț>² și patru zloți, dinnaintea a mulți oameni buni, anumea: Necoriță de Văsiiani, pop(a) Cră<ci>²un ot tam, și Ștefan Cioc<îrlan>³ ot tîrgu Iași, și Ursul ot tam, și <Glig>³uța ce au fost d<e Leușéni, și>³ popa Vlasie ot tîrgu Iași, ot T<at>²araș(i), și Ștefa<n>², f<eciorul Ilei>³, și <frate-său>⁷, Vlasie armășelul ot Iași, ca să-i fie lui ocină în veci.

Dece nui⁵, acești oameni ce mai sus scriem, dac-am vădzut a lor tocmală de bunăvoie și deplin(ă) plată, noi ne-am pus și pecețilc, ca să lc fie de credință, a-ș(i) face și drese d<om>²nești.

† V Мс, хзр<м>³г <71<4>³/16<3>³5, юА(ѣ) ѿѣ <15>.

† Eu, <Vasilie di>³acon, am scris.

<Pe verso, două îns. cont.>: Zapis de la ficiorul popii de Crăsnășeni, pre Văsiiani; <și>: S-au trecut cu parte. Tot Ostahî; <și alta, mai nouă>: Cu velet vechiu rupt.

Arh. St. Iași, CLXXXVI/5.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), difolio, rupt și ros de cari, filele lipite din vechime, cinci pecceți inclare, în cerneala neagră a doc., din care pe a treia se poate distinge o cruce.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/125 b (xero.).

Doc. se păstrează în două variante, din care, prima conține greșeli și are cîteva lacune. Probabil, de aceea a fost necesară refacerea actului.

¹ Omis.

² Rupt.

³ Rupt; completat după varianta A.

⁴ Al doilea "s", scris peste altă literă.

⁵ Așa în orig.

⁶ "c", redat prin t.

⁷ Omis; completat după varianta A.

170

<În. de 1635 iulie 16>.

O mărturie hotarnică de la Costantin Hăugul ...¹, scriind cum au venit carte g(o)s(po)d la dînșii, să margă și să aliagă cu sufletele a oameni buni hotarul Mihăileștilor dispre hotarul Brătulénilor și dispre hotarul Tăuteștilor. Mărs-au și au socotit ș-au ales pre unde au găsit cu oameni buni că este hotarul Mihăileștilor. Pusu-i-au și semne de asupra Mihăileștilor, între Brătuleni. În dial, într-o moviliță, au pus un stîlpu de piatră; dintr-acel stîlpu de piatră, în dreptul locului, priste Bahlui, la Colacul Ulmului. Dece, ia² priste șes³ la dial, în Glodul Albu, drept la dial, în drumul Mihăileștilor. Deci, ia² la dial, pre din gios de Movila Găunoasă. Deci, ia² culme în sus, pe diasupra Tălpălăilor, la stîlpul vechiu; din stîlpu la vale, unde coboară drumul Tăuteștilor, la altu stîlpu, priste drum, diasupra Glodului Albu, pre¹¹coaste, în dreptul locului, la spinii lui Răhat. Di-acia², pre drum la dial, la Vale Gedzuniilor⁵, în gios pre Vale Lățcanilor, pînă în Bahlui, drept la dial în piscu, dispre Cogești⁴, pînă în obîrșiile Răcii, la are⁶ cea călugăriască, apoi ia² Rece în gios, piste drum la dial, pînă în vîrșu, unde să înpreună hotarul, cum au rădicat⁷ cu sufletele lor acești oameni buni, anume: vătămanul din Brătuleni, și vătămanul Brae din Făurești, și vătămanul din Mihăilești, și vătămanul din Tăutești, și Ionașco Argig de acolo și alți oameni buni. Ei așe au ales³ cu sufletele lor hotarul Mihăileștilor dispre Brătuleni³ și dispre Tăutești.

<Deasupra textului, însemnarea copistului>: Mihăilești, pe Bahlui, a lui Păladi vist(iernic).

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 310 v. -311 r.

Copie prescurtată, din prima jum. a sec. XVIII.

Arh. St. Iași, Ms. nr. 1855, f. 82 r. (menț. din 1745 (7254) septembrie 1, în Catastiful moșiilor lui Toader Paladi mare vistiernic); Ibidem, CDLXII/49, f. 1 v. (menț. într-o mărturie hotarnică din 1813 decembrie 23).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/82 a, b (foto. după copie).

Datat după doc. de întărire (v. doc. urm.).

¹ Loc alb în copie.

² "ia", redat prin **а**.

³ "с", redat prin **а**.

⁴ "с", redat prin **ѣ**.

⁵ În doc. de întărire (v. doc. urm.): "Vedzuniilor".

⁶ Așa în copie. În doc. urm.: "area".

⁷ Probabil greșit, pentru: "arătat".

171

1635 (7143) iulie 16, Iași.

† Иѡ Бѣснѣе воевода, Б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Молдавскѣ. Adec(ă) au venit, înaintea¹ Domnii Méli¹ și înaintea tuturor alor noștri boiar(i), a mar(i) și a mici, rugătorii Domnii Méle¹, călugării de la s(vea)taa mănăstir(e) de la Homor, de s-au jeluit cu mar(e) jalo(b)ă pre sat, pre Brătuleni și pre Tăutești și pre Cogești, dzicindu rugătorii Domnii Méle, ce mai sus sintu scriș(i), călugării de la s(fin)ta mănăstir(e) de la Homor, că le înpresură hotarul satului Mihăileștilor și ș-au cerșut hotarnic, să le aleagă hotarul despre acéle sate, ce mai sus sintu scris(e), Brătuleni și Tăutești și Cogești. Deci, Domniia Mea și cu tot svatul Domnii Méle¹ am socotit și le-am dat hotarnic pre sluga noastră, pre Costantin Hăugul, ca să margă cu oameni buni, bătrâni di prin pregiurul acelor hotar(e), să le aleagă hotarul satului Mihăileștilor despre hotarul satului Brătuleniilor și a Tăuteștilor și a Cogeștilor.

Deci, sluga noastră, Costantin Hăugul ...² ce mai sus iaste scris, au strînsu o<a>³meni buni, bătrâni și tineri, di prin pregiur acelor hotar(e), care au știut pre unde au fost hotarăle céle bătrâni, și le-au ales lor hotar(u) satului Mihăileștilor.

Și să începe hotarul de desupra Mihăileștilor, despre Brătuleni, dintr-o movilă, de acolo, în dreptul locului peste Bahluii, la Colacul Ulmului, de acolo, preste șes, la deal, în Glodul Albu, de acolo, dreptu la deal, în drumul Mihăileștilor, de acolo, la deal, pre din gios de Movila Găunoas(ă), de acolo, culmea în sus, pre desupra Tălpălăilor, în stîlpu vechiul, de acolo, la vale, unde pogoar(ă) drumul Tăuteștilor, la altu stîlpu de pîiatră, de acolo, dreptu preste drum, pre desupra Glodului Albu, de acolo, pre coastă, dreptu la Spinii lui Rohat, de acolo, pre drum la deal, în Valea Vedzuniilor, la o movil(ă), de acolo, în gios, pre Valea Lăscanilor, pînă în Bahluii, de acolo, dreptu la deal, în piscu despre Cogești, pînă în obîrșia Răcei, la area cea călugărească, de acolo, Récea¹ în gios, preste drum, la deal, pînă în vîrvu, unde să înpreun(ă) hotarul Mihăileștilor cu a Brătuleniilor, unde s-au înpłut tot hotarul Mihăileștilor.

Pentr-acea, Domnea Mea și cu tot sv<a>³tul Domnii Méle, daca am vădzut mărturie de la acei oa[oa]meni buni cum le-au hotărît și le-au ales ho<tarul, c>³um mai sus iaste scris, Domnea Mea¹ încă le-am dat și le-am întărit rugătorilor Dom<nii>³ Méli¹, călugărilor de la s(fin)ta mănăstir(e) de la Homor, ca să le hie lor hotar satului Mihăileștilor, cu tot vinitul, neurnit niciodat(ă), în véci. И <ин>³ да с(ѣ) не ѡмншдет...

Оу Иѣ, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7143/1635> юл(ѣ) сѣ <16>.

† Сам г(о)спод(и)нѣ велѣл.

Пѣтрашко Бѣшот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† ИѢШ <ПИСАЛ>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † ѠТ МНХѢИЩ(И) ⁴.

Arh. St. Ploiești, Col., doc. Inv. nr. 183.

Orig., hîrtie (34 x 28 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 311 r. (rez., cu datele de lună și de zi greșite: iunie 12).

Arh. St. Iași, Anaf. nr. 105, f. 54 r., nr. 7 (copie, prescurtată în stil indirect, într-o anaf. din 1849 ianuarie 15); ibidem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1369, op. 1556, dos. 40, f. 40 v. (rez., într-un opis din 1846 mai 14); ibidem, ms. nr. 1855, f. 82 r. (rez. din 1745 (7254) septembrie 1, în Catastiful moșilor lui Toader Paladi mare vistiernic); ibidem, Documente, CXIII, f. 12 v. (rez., numai cu vâleatul) și CDLXII/49 (menț. cu extras din hotarnică, într-o mărturie hotarnică din 1813 decembrie 23); ibidem, Arh. Mihai Costăchescu, caiet III, p. 2179, nr. 1010/1 (menț., copiată de M. Costăchescu, la Arh. St. Iași, Tr. 1788, op. 2039, dos. 477, f. 9: opis cu doc. moșilor Brătuleni și Mihăilești).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/83 (foto. după rez. de la Arh. St. București).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 229, nr. 1085 (rez., după rez. din ms. nr. 628).

¹ În textul chirilic: АНДИТА, МАЛИ, -Е, РѢЧА, МА.

² Rupt, cca 3-4 litere.

³ Rupt.

⁴ "De Mihăilești(i)".

172

1635 (7143) iulie 16.

Ispisoc di la domnu Vasili Vodă, din 7143 <1635> iuli 16¹, întăritoriu lui Dumitru aprodu di Bulbuceni² pi o a parti din tot satul Bulbucenii², ci au cumpărat-o di la Istratii, ficioru lui Ion spătărelu, drept 35 di taleri di argint³.

Arh. St. Iași, CXXX/10, f. 1 r., nr. 5.

Rez., într-o mărturie din prima jum. a sec. XIX.

Ibidem, Tr. 1146, op. II, 1300, dos. 54, f. 491 r., nr. 5 (rez. cu data de zi: 17, într-un doc. din 1837 mai 24).

¹ Sau 17 (v. *descr. arheogr.*).

² În doc. din 1837 (v. *descr. arheogr.*), sub nr. 2, se menționează, referitor la același sat: "Pulpeștii ci-i zîc și Bulbuceni", pe Tutova.

³ Urmează precizarea rezumatorului: "cari dintr-acel Dumitru aprodu să tragi tot niamu Jurebiesc și Boțâsc".

173

1635 (7143) iulie 18, Iași.

<ѠТО аз, НѢНЮЛ ДВОРНИК ГЛОТНИК>¹, scriem și mărturisim, cu ceastă s<crisoare a noastră, cumu s-au pîrit de față, înaintea Mării S>¹ale, lui Vodă, Apostol Cehan ș<i Răcoviță logofătul cu Moisea din Olănești, pentru ni>¹ște părți de ocin(ă) din

sat din <Prigorcéni, din partea despre a>¹pus, partea lui Be<r>¹dilă, <și>¹ partea Alexei Măniiacul, și <parte altui Alecsăi, ficiorul> ...¹ i Giurgioae, și parte lui Toader de Portari, și partea Petrei și a surori<i lui, a Teclei>¹, ficiorii Bicăi, dzicîndu Apostol că acele părți de ocin(ă) au fost cumpăratură socru-său, Bolei ce au fost vornic, de la acei oameni ce mai sus scriem. Iar Moisea au dzis, cu simenția lui, că acele părți de ocin(ă) ce au fostu cumpărat Bolea i-au întorsu banii înapoi și are mărturii, oameni dinnaintea a cui au întorsu banii Bolei.

Deci, Măriia Sa, Vod(ă), m-au trimis pre mene acolo, să strîngem oameni buni și să socotim; de să va afla că au cumpărat Bolea acele părți de ocin(ă) și nu va fi întorsu Moisea cu ruda sa acei bani Bolei, ca să aibă a le ținea Apostol și cu frații săi acele părți de ocin(ă), iar de va avea Moisea mărturii cum au întorsu banii Bolei înapoi, el să le ție, Moisea și cu semenția lui.

Deci, noi am strînsu oameni buni, megiași, preoți și slugi domnești, și au mărturi<si>²t cumu au întorsu Moisea și cu oamenii săi bani Bolei înapoi. Deci, eu nice așa nu i-am credzut, ce le-am dat lēge, să giure Moisa, cu 24 de oameni, pre S(vea)taa Ivanghelie. Și au giurat cu toți, cu acei giurător(i), cum au întorsu Bolei banii înapoi, cîț(i) au fostu dat pe acele părți de ocin(ă).

După acéia, s-au sculat Apostol și cu logofătul Răcoviți, au adus mărturii pre Alexa, și pre Banul și mulți oameni și au mărturisit cum acei bani nu i-au întorsu Moisea Bolei, ce au giurat pre strîmbul, Deci, Moisea, vădzindu³ că au greșit, vinit-au înnaintea noastră și înnaintea a mulți ficiori de boiar(i) din curtea Dumisale, lui Vodă, și au cădzut și s-au rugat cu mulți oameni buni, dinpregiur megiaș(i), dumisale logofătului, lui Ră<co>²viți, și frăține-său, lui Apostol, pentru acel giurămîntu, ce au greșit cum nu să cade. Deci, logofătul și cu Apostol, pentru voia noastră și a <a>⁴celor oameni bun(i), megiaș(i), n-au vrut să-l mai pîrească³ pre Moisea într-alt chip, ce l-au lăsatu și s-au înpăcatu, dinnaintea noastră, ca să aibă a ținea logofătul Răcoviți și cu Apostol și alți frați a lor toate acele <părți de ocini din Prigor>¹ceni, din partea dinspre a<pus, numai dintr-aceale părți ce mai sus scriem>¹, <și>² <ca să aib>¹ă a ținea Moisea și cu s<eminția lui partea lui Berdilă>¹. <Și i-am făcut>⁵ și lui zapis, dinnaintea <a oameni buni, pe acea par>⁵te a lui Berdilă, să o ție cu tot ve<ni>¹tul; iară cu cēlc p<ărți>¹ a <a>⁴celora oameni, ce s-au fostu amestecat întîiu, ca să nu aibă nici o treabă: așa s-au tocmit, de bunăvoia lor, dinnaintea noastră.

Deci, noi, deaca am vădzut de bunăvoia lor tocma și cu bună îngăduință, noi încă le-am făcut de la noi aceasta mărturie. Și, mai pre mare credință, nc-am lipit pecețil(e) cătră acestu zapis și am iscălit.

Și, de acmu înnainte, ca să nu să mai pîrească³ unul pre altul de aceasta pîr(ă) niciodată, în vécî, prestc scrisoarea noastră.

Și eu, Dumitrașco diacul, am scris acest zapis.

Оу Іис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмг <7143/1635> юл(ѣ) нї <18>.

† Яз Нѣнюл дворник искаах <m. p.>.

† Яз Думитру дворник глшт(нїи), și eu m-am tîmplat într-această tocmală <m. p.>.

† Яз Баснаїе Рошка⁶ дворник искал, prilejitu-m-am și eu <m. p.>.

† Яз Кикош⁷ вел шет(рар) искал, prilejitu-ne-am și noi aici <m. p.>.

Arh. St. Mehedinți, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/99.

Orig., hîrtie (28,5 x 19,5 cm), rupt, lipsă fragmente din partea de sus, două peceți inelare.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surte*, XVI, nr. LXXXVI, p. 55-57; (orig., cu unele greșeli și omisiuni);

Col. "Istrati", p. 68, nr. 105 (rez.).

¹ Lipsă; completat după Ghibănescu, *Surte*, XVI (v. EDIȚII).

² Omis.

³ Așa în orig.

⁴ Omis prin haplogie.

⁵ Lipsă (omis și de Ghibănescu); completat după doc. de întărire din 1635 (7143) iulie 21 (nr. 177) și după context.

⁶ Lectură nesigură; la Ghibănescu, "Dumitrașco".

⁷ La Ghibănescu: "Nicolas Nicolet".

174

<Cca 1635 iulie 20>.

† Сѣи оубо аз; сѣи запис¹. Adecă cum au vândut² Drăgan de Onceni o parte de ocină, patru pământuri, și cu tot venitul, pînă într-apa Siretului³, partea de sus, Gramei de Onceni, de nime silit, de nime nevoit, ce-au vîndut de bun(ă)voia sa, și bu<catele> soru-sa⁴, Agafia, derépt⁵ четирѣ на десѣтъ талер(и) бетѣн⁶, denaintea lui Dracsin, și a Guzei, și a lui Bălan, și a Gogăi, și a lui Drăgoi, și a lui Avram, și a lui Felegos și denaintea a mulți oameni buni și denaintea lui Măcăriț(ă), tij de Onceni. Și iaste sora lui Drăgan, Agafia, ce mai sus s-au greșit, <și>⁷ au vîndut amîndui.

Сѣи пишим[ѣ].

Și așijderale au avut Drăgan 2 părți în pădure, deci o parte⁸ au vândut² Gramei, și Irimii și lui Ion, a trei fraț(i), рѣдѣ двѣ талер(и) бетѣн⁹; аз <са>¹⁰ знати¹¹.

† Пис(а) Къзакѣ прѣкълабѣи иж(ѣ) бие¹².

Къзакѣ искал <m. p.>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Di Onceni; <și alta din prima jum. a sec. XIX>: Făr(ă) velet.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XIII/55.

Orig., hîrtie (30,5 x 19 cm), rupt la îndoituri, două peceti inelare, în cerneala documentului, neclare.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/126 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 133, p. 172-173 (orig. datat: "prope 7145").

Datat după doc. din 1635 (7143) iulie 20, prin care Felegos vinde o parte de ocină din același sat (v. doc. urm.); de altfel, în 1649 (7157) iunie 27 (v. Ghibănescu, *op. cit.*, II, nr. 131, p. 211-212), pentru o stăpînire din Onceni este menționat "Pavă, fiul Gramei", amintindu-se și o vînzare a acestuia din urmă către Vasile Lupu "încă din a noastră boiarie", deci în. de aprilie 1634.

¹ Formule slavone întrebuițate mecanic: "Adică eu; acest zapis".

² Așa în orig.

³ "с", redat prin ѣ.

⁴ Ghibănescu (v. EDIȚII) a citit "cu", eludînd cele cîteva litere care mai urmează; în orig., după "bu" se află o ruptură, care, însă, permite presupunerea unui к ("c") și a unui а ("a"), iar apoi, literele "ele", anulate de diac cu mai multe linii: a rezultat astfel un grup de litere ce pare a fi fost transformat în "partea"; cuvîntul următor, poate Гадѣла, a fost transformat apoi în "soru-sa".

⁵ Inițial, Căzacul pîrcălab a scris "dereptă"; apoi, pe al doilea е (e) l-a transformat în а (é), pe л l-a transformat нт, iar literele finale тѣ (tû) le-a șters.

⁶ "patrusprezece taleri bătuți"; ultimul cuvînt, redat greșit, în loc de вѣтхъ.

⁷ Rupt.

⁸ "c", scris peste un "a".

⁹ Greșit, în loc de вѣтхъ.

¹⁰ Omis.

¹¹ "pentru doi taleri bătuți; să se știe".

¹² иж(е) вѣк (care a fost), lectură nesigură.

175

1635 (7143) iulie 20.

† Eu, Felegos¹, scriemu și mărtorisimu², cu cesto zăpis al nostro, cumu am vîndoto fratelui nostro, lui Vasilie Croitorul ot Oncene¹, trei¹ răzore¹, fără nici de o silă, ci omu vîndotu de bone¹ voi, der(e)pto³ 35 de potronici, ban(i) boni, dintre¹ omini boni și bătrîni, anome¹: Pătrașco, i Andonii, i Arimiia i Apostolachii. Și nime¹ să nu mai a<i>⁴b<ă>⁴ a <n>⁴torce de feciorii mii. De aceasta mărtorisim noi co sufletéle¹ nostre¹.

Л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> юл(іе) к <20>.

Felegos.

Pătrașco.

A<n>⁴donie.

Arion⁵.

Postolachi.

† Isac Mătiiaș(e)scul, încă am fostu acole <m. p.>.

† Писал Гадѣла вт Квчв.

<Pe partea stîngă, jos, îns. diacului>: La Giosăni. Cu Drăgan este moșic; <iar alta, a aceluiași, pe recto-ul f. a doua>: Испитахмо перо⁶; <Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVII>: † Zăpisul Bațur(ii); <și>: † Zăpisul Lențai, sîn Felegos, la Giosăni; <și două din sec. XVIII>: † Este zăpis pe 3 răzoare. Cuprind(e) 6 paș(i) în frunte; <și>: Onceni.

Arl. St. Iași, Fond Spiridonie, XIII/44.

Orig., hîrtie (18,6 x 15,4 cm), difolio, rupt la îndoituri, două peceti inelare în tuș, cu inscripții în exergă, neclare, și două amprente digitale.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 83, p. 103 (orig., cu caractere chirilice).

¹ "c"/ultimul (ultimii) "c", redat prin ѣ.

² Aici și în continuare: "o" pentru "u".

³ "d", scris peste un "n".

⁴ Omis.

⁵ În text: "Arimiia".

⁶ "Am încercat pana".

Iasti faț(ă) și alt zapis din v(e)let 7143 <1635> iuli 20, întru cari scrie:

Adic(ă) noi, Simion, și Bijan, și Nastasie, și Irina și Protasie, ficiorii lui Pășcanu, nepoții Paholcii, și Ioana, fata Paholcii de Părtănoș(i), scriem și mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, di nimi nevoiț(i), nici asupriț(i), ci di a noastră bunăvoie¹, am vîndutū a noastră driapt(ă) ocină și moșiie¹, toate² părțili noastre din satū din Părtănoș(i); am vîndutū preutului Andronic, drept 30 lii, [i proci]³.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181 (Cond. fam. Paladi), f. 145 r., nr. 329.

Copie prescurtată, din 1767.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/84 (foto.).

EDIȚII: Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, nr. CCLXVIII, p. 222 (rez. edit. după aceeași copie).

¹ "ic", redat prin а.

² "с", redat prin т.

³ Adușul copistului.

† Іw Баснаіе воєвода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли мѡлдавскон. Ѡж(е) приидошѣ прѣд Нами и прѣд вѣсими нашіми мѡлдавскими болѣри, великими¹ и малими, сѡгдѣ наш, ѡпостол Чѣхан, и брат ег(о), Рѣковницѣ² лог(о)фет² и тѣгал(н) <сѣ>³ за лицом, прѣд Нами и прѣд вѣсѣми нашіми сѣвѣтом, съ Мѡнсѣ вт Ѡлѣнищѣ¹, за єдин части за вти(н)нѣ вт село Пригорчѣни, вт част вткѣ запад, част Бердиль и ѡлекс<а>⁴ Мѣниак, <и част мног(о) ѡлекса>¹, <с(ы)нѣ Цвѣрѣа>⁵, <и част Тоадѣр вт Потрар(н)>¹, и част Петрѣ и сѣстри ег(о), Текла, с(ы)н(о)вѣ Бѣка, рекѣши ѡпостол Чѣхан, аж(е) тотѣи части за вти(н)нѣ вѣш<е>¹ <право>⁶ <вѣкѣплѣнїе>¹ <тѣстѣ имѣ>⁵, <Болѣ бив>¹ дворник, вт тих люди нж(е) виш(е) пишем, а Мѡнсѣ и плѣмени нх⁷ рекѣши аж(е) <за>³ тотѣи части за вти(н)нѣ, <що вѣкѣпи Болѣ>¹ <бив дворник>⁶, <вратили п(н)н(ѣ)си>⁵ назад; имаєт и свѣдѣтелство людѣ вт прѣд кого вратили п(н)н(ѣ)си Болєви.

Іно, Г(о)сп(о)дств(о) Мн и вѣсег(о) наш<ег(о) сѣвѣта шѣрѣтахом>¹ <им сѣдѣ и послахом>⁶ <бо>¹ лѣрни наш, Нѣнѣ дворник глотнѣи, да спрѣчит людѣ(ї) добри и стар(н) и да сѣмотрити съ тих <людѣ како шѣрѣтаєт са ман съ правдѣю>¹ аще шѣрѣшал аж(е) купи Болѣ тотѣи части за вти(н)нѣ и не вратили Мѡнсѣ съ плѣмениц(н) нх⁷ п(н)н(ѣ)си <Болєви назад, и>¹ маєти дрѣжате ѡпостол и съ брати нх⁷ тотѣи части за вти(н)нѣ, а <аще>³ Мѡнсѣ и плѣмениц(н) нх⁷ имаєт свѣдѣтелство како вра>тили п(н)н(ѣ)си Болєви назад, да имаєт дрѣжати <тотѣи>³ части за вти(н)нѣ Мѡнсѣ съ плѣмениц(н) нх⁷. Таж(е), болѣрни нѣаш више писан>¹, Нѣнѣ дворник, спрѣчили людѣ добри и старни, колаїні мѣниш(н) и призвѣтер(н) и сѣлги г(о)сп(о)д(а)рѣских, и тако <мар>² тѣрнисли како>¹ вратили Мѡнсѣ съ плѣмениц(н) нх⁷ п(н)н(ѣ)си Болєви назад. ѡ болѣрни наш, Нѣнѣ дворник, ии тако ии вѣровали нх, нѣ сѣтворили

нх закон прав како да имаѣт божите Мѡнсѣ и съ племеннц(н) нх⁷, съ два десѣт(ъ) и четир(ѣ) люд(ѹ) добри, на С(вѣ)тѡа <Ѣ>⁴у(а)нг(ѣ)лѣи. ꙗ Мѡнсѣ съ племеннц(н) нх⁷, шни вѣстал(н) сѣ съ тнх людѣ усни, два десѣт(ъ) и четир(ѣ) людѣ добри, и божили на С(вѣ)тѡа <Ѣ>³у(а)нг(ѣ)лѣи како вратили тнх п(н)н(ѣ)шн Болѣви назад за испѣно, елиц(н) бнл дал Болѣ на тнх части за шти(н)нѹ.

ꙗ потом, вѣстал(н) сѣ слуга наш, ꙗпостол, и брат иг(о), Рѣковнц(ъ) лѡг(о)ф(ѣ)т, и принесли свѣдѣтелство на ꙗлѡа и Банѹл, ко<т>²орѣи бѣше продали тотн части за шти(н)нѹ, и нннх многи людѣ добри и тако мартѹрисн(н): аж(ѣ) тотѣи п(н)н(ѣ)шн не вратил Мѡнсѣ Болѣви, что шѣрѣщали аж(ѣ) божили Мѡнсѣ съ племеннц(н) нх⁷ на кривѡу.

Ино, Мѡнсѣ съ племеннц(н) нх⁷, ешеж(ѣ)⁸ видѣх аж(ѣ) божили на кривѡу), срѣчатѣ людѣ добри, болѣр(н) и воиннцн⁴ прѣдѣи шт Авор(а) Г(о)сп(о)дств(а) Мн, и моли сѣ ꙗпостол(о)ви и брат(ѣ) иг(о), Рѣковнц(ъ) лѡг(о)ф(ѣ)т, по что божили на кривѡу, да не ман тѣгати <ѣ>³, нѣ умирншѣ сѣ и потокмнлн с(ѣ). Ино, ꙗпостол и брат иг(о), Рѣковнц(ъ) лѡг(о)ф(ѣ)т, простнл(н) на ннх и не вѣсхошнт ман тѣгати на Мѡнсѣ и на племеннц(н) нх⁷ и тако умирнши сѣ и потокмнлн сѣ междо собою, шт прѣд Намн и шт прѣд вѣсег(о) нашег(о) Сѣвѣта: да имаѣт дрѣжити ꙗпостол и брат иг(о), Рѣковнц(ъ) лѡг(о)ф(ѣ)т, и нннх брат(ѣ) нх усн тотѣи части за шти(н)нѹ шт село Пригорчани, шт част шткѣ запад, тѣкмо шт тнх част(н) нх нж(ѣ) виш(ѣ) ест писан; да имаѣт дрѣжатѣ Мѡнсѣ съ племеннц(н) нх⁷ част Бердил(ъ), а съ тнх части да не имаѣт не едно трѣбо.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Мн и вѣсег(о) нашег(о) сѣвѣта, ешеж(ѣ)⁸ видѣхом аж(ѣ) тако умирнши сѣ и потокмнл(н) сѣ междо собою, за нх доброн волю⁹, Г(о)сп(о)дств(о) Мн ешеж(ѣ) дадохом и потвѣрднхом слугам наш(н), ꙗпостол Чехан и брат(ъ) иг(о), Рѣковнц(ъ) лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, и нннх братѣи нх на тоа прѣд речена части за шти(н)нѹ, нж(ѣ) виш(ѣ) ест писан, да бѣдѣт, и шт Г(о)сп(о)дств(а) Мн, праваа шти(н)нѹ, и выкупленѣ, и врнк и потвѣрженѣ, съ вѣсѣм дохос<до>³м что сѣ избѣрет, непорошнню николнж(ѣ), на вѣк[ѣ]и вѣчнѣи, и да не имаѣт ман⁹ тѣгати за сѣи тѣж(а). И ни да с(ѣ) не умирншѣт.

Оу Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмг ѹл(ѣ) кѡ.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(о)ф(ѣ)т искал т. р.

† Инош Ianos <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni <mari>¹ și mici, sluga noastră, Apostol Cehan, și fratele său, Răcovi<ja>² lo<gofăt>², și <s>³-au pîrit de față, înaintea Noastră și înaintea întregului nostru Sfat, cu Moisea din Olănești¹, pentru niște părți de ocină din satul Prigorceni, din partea dinspre apus, partea lui Berdilă și a lui Alex<a>⁴ Măniiac, <și partea altui Alex>¹ <fiul Giurgioae>⁵, <și partea lui Toader din Portari>¹, și partea lui Petrea și a surorii lui, Tecla, fiii lui Bică, zicînd Apostol Cehan că aceste părți de ocină au fost <dreaptă>⁶ <cumpărătură socrului său>⁵, <Bolea fost>¹ vornic, de la acești oameni care îi scriem mai sus, iar Moisea și seminiile lor⁷ zicînd că <pentru>³ aceste părți de ocină <pe care le-a cumpărat Bolea>¹ <fost vornic>⁵, <au întors banii>¹ înapoi; are și mărturia oamenilor înaintea cărora au întors banii lui Bolea.

Deci, Domnia Mea și cu întregul nostru <Sfat le-am aflat>¹ <lor lege>⁶ <și am trimis>¹ pe boierul nostru, Neantul vornic de gloată, să adune oameni buni și bătrîni și

să cerceteze cu acei <oameni cum se va afla mai⁹ cu dreptul: și>¹ dacă au aflat că a cumpărat Bolea aceste părți de ocină și nu au întors Moisea cu semințiile lor⁷ banii <înapoi lui Bolea, să>¹ aibă a stăpîni Apostol și cu frații lor⁷ aceste părți de ocină, iar <dacă>³ Moisea și semințiile lor⁷ au mărturie <că>¹ au întors banii înapoi lui Bolea, să aibă a stăpîni aceste părți de ocină Moisea cu semințiile lor⁷. Astfel, boierul nostru <mai sus scris>¹, Neanul vornic, a strîns oameni buni și bătrîni, megieși dinprejur și preoți și slugi domnești, și așa au mărturisit că au întors Moisea cu semințiile lor⁷ banii înapoi lui Bolea. Iar boierul nostru Neanul vornic, nici așa nu i-a crezut, ci le-a făcut lor lege dreaptă, ca să aibă a jura Moisea și cu semințiile lor⁷ cu douăzeci și patru de oameni buni, pe Sfînta <E>³vanghelie. Iar Moisea cu semințiile lor⁷, ei s-au sculat cu toți acești oameni, douăzeci și patru de oameni buni, și au jurat pe sfînta <E>³vanghelie că au întors acești bani deplin înapoi lui Bolea, cîți dăduse Bolea pe aceste părți de ocină.

Iar după aceea, s-au sculat slugile noastre, Apostol și fratele său, Răcoviță logofăt, și au adus mărturie pe Alexa și Banul, care vînduseră aceste părți de ocină, și mulți alți oameni buni și așa au mărturisit: că pe acești bani nu i-a întors Moisea lui Bolea, ci au aflat că Moisea cu semințiile lor⁷ au jurat cu strîmbătate.

Deci, Moisea cu semințiile lor⁷ încă⁸ au văzut că au jurat cu strîmbătate, au strîns oameni buni, boieri și oșteni de frunte de la Curtea Domniei Mele, și s-au rugat de Apostol și de fratele său, Răcoviță logofăt, pentru că au jurat cu strîmbătate, să nu <se>³ mai⁹ pîrască, ci să se împace și să se tocmească.

Deci, Apostol și fratele său, Răcoviță logofăt, i-au iertat pe ei și n-au vrut să mai⁹ pîrască pe Moisea și pe semințiile lor⁷ și așa s-au împăcat și s-au tocmnit între ei, dinaintea Noastră și dinaintea întregului nostru Sfat: să aibă a stăpîni Apostol și fratele său, Răcoviță logofăt, și alți frați ai lor toate aceste părți de ocină din satul Prigorcenii, din partea dinspre apus, numai din aceste părți ale lor care sînt scrise mai sus; să aibă a stăpîni Moisea cu semințiile lor⁷ partea lui Berdilă, iar cu aceste părți să nu aibă nici o treabă.

Deci, Domnia Mea și întregul nostru Sfat, încă⁸ am văzut că așa s-au împăcat și s-au tocmnit între ei, de bunăvoia lor, Domnia Mea încă am dat și am întărit slugilor noastre, Apostol Cehan și fratele său, Răcoviță logofăt, și altor frați ai lor, aceste părți de ocină mai înainte zise care sînt scrise mai sus, să fie, și de la Domnia Mea, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul care se va alege, neclintit niciodată în vecii vecilor, și să nu aibă a se mai⁹ pîrî pentru această pîră. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> iulie 21.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit m. p.

† Иѣноу Іанос¹⁰ <a scris>.

Arh. St. Mehedinți, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/98.

Orig., hîrtie (41 x 27,5 cm), difolio, pecete mijlocie, timbrată, pierdută, lipsă 1/4 din dreapta sus; cu o trad. din sec. XIX.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXXVII, p. 57-59 (trad. după orig.);

Col. "Istrati", p. 69, nr. 106 (rez.).

¹ Lipsă; completat după trad. lui Gh. Ghibănescu (v. EDIȚII), făcută înainte de pierderea unei porțiuni din doc.

² Rupt.

³ Omis.

⁴ Șters.

⁵ Lipsă; completat după extrasul slavon din trad. lui Gh. Ghibănescu.

⁶ Întregirea noastră, cerută de mărimea aproximativ egală (cca 35 spații) a fragmentelor de rînd pierdute.

⁷ Greșit, în loc de его (lui).

⁸ Greșit, în loc de ащеже (dacă).

⁹ Așa în orig.

¹⁰ În orig. cu litere latine.

178

1635 (7143) iulie 21, Iași.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Пишем Господства Мн савсѣ нашему ...². Даем ти знати ере¹ жаловал сѣ пред нами Некѣлакѣ, зѣт поконнаго Тоадер Боул вистѣрник, на Іѡнашко и на брат его, Къзан ѡт Ниспореиш(и), рекучи прѣд Господства Мн аже ѡни продали были една част за ѡтнинѡ Тоадерови Боул вистѣрник ѡт село Ниспореиш(и), а къгда был при д(ѡ)нь Гашпар вѡведи, ѡни вѣстал(и) сѣ и тѣгали на кнѣгинѣ Боде и на Некѣлакѣ, зѣт ѡи, ради таа вѡш(ѣ) реченаа част за ѡтнинѡ. Ино кнѣгинѣ Боде и зѣт ѡи, Никѣлакѣ, зостали на нѡх ѡт прѣд³ вѣсего Сѣвѣта, како ѡни указовали и лист ѡт Гашпар вѡведѡда и ѡт Ілѣѡандрѡ вѡведѡда, и поставили ѡм д(ѡ)нь, како да изидѡт ѡт село Ниспореиш(и), а ѡни даже и до нѡнѣ не изидѡшѣ.

Протѡж(ѣ), ѡко вѣриш сѣс[т] лист Господства Мн ...⁴, изѡдѡиши на нѡх ѡт сѣ⁵ло Ниспореиш и да поставиши ѡм д(ѡ)нь, како да изидѡт ѡт там сѣ вѣс что бѣдет имати. Я аще не изидѡт на д(ѡ)нь, да бѣдет за глоб вѣ вѡли Портѡвѡ Господства Мн. Я кому сѣ минѡи крѡеда, ѡни да станѡт за лицѣ прѣд Господства Мн. Сѡм⁶ пишем, ѡнак не учинише.

⟨Пис в Мс, в(ѡ) лѣто>³ хѣрмг юл(ѣ) ка.

⟨>⁶ Сам господинѣ реч(и).

⟨>⁶ Пѣтрашко Башѡтѣ вел ѡгофѣт учил <m. p.>⁶.

⟨>⁶ Ілѣѡандрѡ <писал>⁶.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Scriem Domnia Mea slugii Noastre ...². Îți dăm știre că s-a jeluît înaintea Noastră Neculachie, ginerele răposatului Toader Boul vistiernic, împotriva lui Ionașco și împotriva fratelui său, Căzan din Nesporești, zicînd înaintea Domniei Mele că ei au fost vîndut o parte de ocină din satul Nisporești lui Toader Boul vistiernic, iar cînd a fost în zilele lui Gașpar voievod ei s-au sculat și au pîrît pe cneaghina Boae⁷ și pe Neculachie, ginerele ei, pentru această mai sus zisă parte de ocină. Deci cneaghina Boae⁷ și ginerele ei, Niculachie, i-au rămas pe ei dinaintea întregului sfat, cum au arătat ei și carte de la Gașpar voievod și de la Alexandru voievod și le-au fost pus lor zi ca să iasă din satul Nesporești, iar ei nu au ieșit nici pînă acum.

Pentru aceea, dacă vei vedea cartea Domniei Mele, ...⁴ să-i izgonești din satul Nisporești și să le pui lor zi ca să iasă de acolo cu tot ce vor avea. Iar dacă nu vor ieși la zi, să fie de gloabă 12 boi Porții Domniei Mele. Iar cui i se va părea cu strîmbătate, să stea de față înaintea Domniei Mele. Aceasta scriu, altfel să nu faceți.

⟨Scriș la Iași, în anul> 7143 <1635> iulie 21.

- <†>⁶ Însuși domnul a zis.
 <†>⁶ Pătrașco Bașotă mare logofăt a învățat <m. p.>⁶.
 <†>⁶ Alexandru <a scris>⁶.

După Ghibănescu, *Surte*, III, nr. 1, p. 1-2.

Text slav după orig. (care se afla în arh. Anei Rosetti din Iași) și trad.

- ¹ Gr., probabil pentru *ажѣ* (că).
² "Loc gol" (n. edit.).
³ Parantezele edit.
⁴ Așa în text. edit.
⁵ Gr., probabil pentru *сми* (acestea).
⁶ Într. ns.
⁷ Așa în textul slavon.

179

1635 (7143) iulie 21, Iași.

† <Иѡ>¹ Ба<снѣѣ в(о)в(о)дѣ, в(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ землѣ Молда<вскон. Scribe<m Domnia Mea la>¹ slugile noa<st>¹re, la Ne<c>¹ula <Maroș>²cu, și la Gligorie, <ș>¹i la Dragul și la Iura<șcu>³ din Hilipești. D<ămu-vă>⁴știr(e) că s-au jelu<it, înaintea Domnii Mé<l>¹e, Ionașco de Bogdănești, pre Costantin Puia, dzicîndu <că-i>³ înpresur(ă) nește părți de ocin(ă) din Hilipești și din Bahnă, și <p>¹re Dumitru și pre Drăgan.

Pentr-acea, dacă veț(i) vedea cartea Domnii Méle, să strîngeț(i) oameni buni, bătrîni de pr<en>¹ pregiur, din megiiăș(i), să socotiț(i) foarte cu drept¹, cum veț(i) afla, cu sufletele acelor oameni buni, să alé<ge>¹ț(i) părțile lui Ionașco din Hilipești și Bahnă, din tot <locu>⁴l; nemăru<i să nu fățăriț(i), ce cum va hi mai cu <direptul ... Și c>⁵um <le>¹ veț(i) alé<ge, ...>⁴ să ne scrieț(i) <o c>¹art<e>¹ ...>⁶oameni <buni>¹ cu sufl<etele lor.

Iar c>⁷ui va părea cu strîm<bu>⁸l, să vi<e>¹ să stea d<e față în>⁵naintea Domnii Méle. Тоѣ пишѣм. Инак не бѣ<дет>¹.

V Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7143/1635> юл(ѣ) ка <21>.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ реч(е).

<Пѣтра>¹ш<ко>¹ Башот(ѣ) вел лог(о)ф(е)т m. p.

Arh. St. Iași, XCV/12.

Orig., hîrtic (cca 30 x 19 cm), filigran, deteriorat, cu părți lipsă, restaurat, pecete mijlocie în chinovar.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/127 (xero.).

- ¹ Rupt.
² Rupt cca 5 litere. Completat după doc. din 1638 (7146) aprilie 3 (Arh. St. Iași, XCV/11).
³ Rupt cca 3 litere.
⁴ Rupt cca 4 litere.
⁵ Rupt cca 6 litere.
⁶ Rupt cca 12 litere.
⁷ Rupt cca 10 litere.
⁸ Șters.

Noi¹ Vasilie voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldovii. Adică au venit, înaintea Noastră și înaintea alor noștri moldovinești boeri, a mari și a mici, sluga Noastră, Gheorghie Borșe ot Dobrulești, cu un zapis de mărturie de la Năvrăpăscul biv vor(ni)c și de la alți oameni buni, această scriu și mărturisăsc, precum au venit înaintea lor Ignat, sin Criste, și cu nepoștul² său, Simion, de nime siliți, nic(i) asupri(i), ce de a lor bunăvoie³, au vîndut a lor driaptă ocină și cumpărătură din satul Dobrulești, ce-i în ținutul Sucevii, pe apa Moldovii, din giunărate de sat, din⁴ a patra parte, a patra parte, a lui Ignat și a lui Simion, ce li-au fost driapta cumpărătura de la Sava și de la Ștefan și de la sora lor, Irina, ficiorii Agafi. Aceia au vîndut slugilor⁵ noastră mai sus scriș(i)⁵, Borșe vist(iernic), drept 20 taleri de argint.

Și iarăș(i) ni-au mai arătat alt zapis de mărturie, de la acelaș(i) boerin, de la⁶ Năvrăpăscul vornic, și de la alți oameni buni, această scriind, precum au venit înaintea lor Mihailă, sîn Anușcăi, nepot Marinica⁵, strănepot lui Vlaico Căprioară, și ș-au vîndut a sa driapta ocina și moșia și cumpărătura, dintru acelaș(i) sat Dobruleștii, din ...⁷ parte de sat, giunărate. Iar lui Mihail(ă) i-au fost driaptă ...⁷ Nastasiia. Aceia ...⁷ au dat tij slugii noastră, Gheorghie Borșe, drept 19 taleri de argint.

Și⁸ tij ni-au mai arătat și alt zapis de mărturie, de la Ionașcu aprod di la Soci și de la Marco com(i)s ot Dobrulești și de la alți oameni buni, această scriind și mărturisind precum au venit înaintea lor Gheorghie Răspop, sin Criste, de nime silit, nici asuprit, au pus zălog a sa driapta ocina și cumpărătura dintr-acelaș(i) sat Dobruleștii, din pol sat, din a patra parte, a patra parte. Iar lui Gheorghie Răspopa i-au fost cumpărătură de la Lupul Veisa. Aceia au pus zălog, drept un polobocu de miere, prețluit drept 15 taleri de argint, la mîna lui Borșe[i], cu vade. Iar, dacă s-au împlinit vadiaoa, el n-au avut ca să de acei bani, nici polobocul cu miere, și au rămas dintr-ace zi.

Deci, Domniia Mea și cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut acele zapisă, de la acei oameni buni, am crezut. Drept aceia, și de la Noi am dat și am întărit lui pre acele părț(i) de mai sus zisă, din satul Dobruleștii, ca să-i fie driaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul.

Let 7143 <1635> iulie 23.

Domnul au zis⁹.

De mine s-au tălmăcit ispisocul acesta, di pe sîrbie pe moldovenic, la anii 1817, iuli 14.

Theod(o)r Gașpar diac de divan <m. p.>¹⁰.

Vel log(o)f(ă)t.

Arh. St. Iași, CCCXI, f. 432, r.-v.

Traducere.

Ibidem, CDLVI/2, nr. 235 (rez. într-un opis din 1841); ibidem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 917, op. 1057, dos. 56, f. 209 v. (rez. într-un doc. din 1840).

Arh. St. București, Ms. nr. 1535 (Condica doc. fam. Sturza), f. 16 v., nr. 5 (rez. din 1843); ibidem, A. N., MDCCCXV/16, nr. 7 (menț., cu data de lună: iunie).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1094 (rez.); Supliment I, p. 185, nr. 536 (menț. de la Arh. St. București, A. N.).

¹ Greșit, pentru "Io" (Иѡ).

² Greșit, pentru "nepotul".

³ "ie", redat prin а.

⁴ "din", scris deasupra rîndului.

⁵ Așa în copie.

⁶ "la", scris deasupra rîndului.

⁷ Menț. trad.: "lipsă".

⁸ Cuvîntul "și", repetat la începutul p. următoare.

⁹ Urmează, marcată într-un cerc, menț.: L(ocul) p(eceții) g(os)pod.

¹⁰ Urmează autentificarea trad., cu pecetea octogonală, în chinovar, a lui Scarlat Calimah voievod, din 1806.

181

1635 (7143) iulie 23, Iași.

† Иѡ Баснаіѣ воєвода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Scriem Domnea Mea la slugile noastre, la Dodon și la Grecul. Damu-v(ă) știr(e) că s-au pîrît de faț(ă), înaintea Domnăi¹ Méle, boiarinul nostru, Petreceaico armașul cel mar(e), cu Costantin Nebojatco, pentru vecini ce au împreună în toate satele lor, dzicîndu că le iaste lor cu strîmbul, cine cum ține.

Pentru acea, daca veț(i) vedea cartea Domnăi¹ Méli, să strîngeț(i) oameni buni, megiiăș(i) di prin pregiur, să socotiț(i) f<o>²arte cu dreptul, să le împărțiți vecinii în trei părți. Foarte cu dreptul să le împărțiți, nemărui să nu fățăriț(i).

Și cum le veț(i) împărți să faceț(i) o scrisoar<e, să>² ne daț(i) știre. Тоѣ пишем. ИНАК НЕ УЧИННІТЕ.

Și să chemaț(i) și pre giupîneasa Nebojetcoae acoloa³.

V Иѣ, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмг <7143/1635> юл(іе) кѣ <23>.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ речн.

† Пѣтращко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Ianos⁴ <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: БЕЛ армаш; <și alta din sec. XVIII>: † Pre Vlădeni.

Arh. St. București, A. N., XXXIII/18.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chiovar, slab imprimată. Cu o copie modernă.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XXXVIII/3 (rez. dezv., din 1844 mai, de Hrisant ieromonah).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/29 (xero.); ibidem, Fotografii, XXIII/85 (foto., după rez.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1093 (rez.).

¹ Așa în orig.

² Rupt.

³ Adausul pisarului, după semnul de sfîrșit al textului.

⁴ Cu litere latine.

† Бѣто аз, Іѡнашко, с(ѡ)нѹ Кѡстѣ се свѣд(н)телсвоа, како аз, за <до>¹бро
волн и <не>¹ким непонужденъ, а не прнселовал², таж(ѣ) аадоу правію моему
штнннѹ и дѣдннн(ѹ) нж(ѣ) нмают ѡт село Бѹчюмн, третѡа част за штннн(ѹ),
съ ѡ ннѣ и брѹд млннов н мѣсто ставов что ест³ на⁴ поток Галбена, ѡт ннжна
част селовн нж(ѣ) внш(ѣ) пнсан, све ы(о)⁵ част, что[ст]⁶ са нзберет ѡт ватра
селовн, н ѡт лнс, н ѡт полѣ н ѡт повезан, [а] калогером⁷ ѡт с(вѣ)таа
монастнр Пангарацском, ннж(ѣ) ест храм С(вѣ)того Днмнтріѣ⁸, за а(ѹ)ше
поко<н>¹ннм роднтелїн свон н за свон а(ѹ)шн, а калогерн аа нмает чннн<тн>¹
себе запнс. И прнвнлїн еше аа<до>¹хом въ рѣкѹ калогером.

И <на>¹ тон наше ааанїе н токмеж бѹст многн людн добрїн: Ѡнчюл
дїѡкѹл ѡт Итрннѣш(н), тнж(ѣ) поп Ѡнчюл ѡт Бїлѣѣш(н), Іѡнашко ѡт
Маѣннѣш(н) н Глнгорїѣ ѡт Бїлѣѣш(н), тнж(ѣ) нннх многнх людїн добрїн ѡт
вншннх н ннжннх, ѡкѡл<нїн>¹ межнїѡш(н). И <на>¹н болшаг(о) марторїѣ
пос[с]тавнхом наше печат.

Тог(о) радн, ннкто ѡт сѣр<одн>⁹нц(н)>⁹ наш н ѡт наш племннц(н) аа не
нмает вѣмѣстнтн прѣд снм лнст наш.

† Пнс <вѣ>¹ юл(їѣ) кїѣ.

† Adică, Ionașco, fiul lui Coste, aceasta mărturisesc, cum eu, de bunăvoie și
nesilit de nimeni, și nici asuprit, astfel am dat dreapta mea ocină și dedină pe care o am
din satul Buciumi, a treia parte de ocină, cu 30 de ogoare și vad de moară și loc de iaz
ce este pe pîrîul Galbena, din partea de jos a satului, care este mai susscris, toată partea
lui⁵, care se va alege din vatra satului, și din pădure, și din cîmp și de pretutindeni,
călugărilor de la sfînta mănăstire Pîngărați, unde este hramul Sfîntului Dimitrie, pentru
sufletul răposaților părinților mei și pentru sufletul meu, iar călugării să aibă a-și face
zapis. Și privilegiile încă le-am dat în mînă călugărilor.

Și la această danie și tocmeală a noastră au fost mulți oameni buni: Onciul
diiacul¹⁰ din Itrinești, de asemenea popa Onciul din Bîlăești, Ionașco din Maxinești și
Gligorie din Bîlăești, de asemenea alți mulți oameni buni, megieși dinprejur, din sus și
din jos. Și pentru mai mare mărturie ne-am pus peceteile noastre.

Pentru aceea, nimeni dintre rudele noastre și dintre verii noștri să nu aibă a se
amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

† Scris <în>¹ iulie 25.

<Pe verso, o îns. din sec. XIX>: Zapis. † Ionașco, Coste sin.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XXXI/9 a.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm.), difolio, filigran, patru peceti aplicate în cernelă neagră, trei
inelare, anepigrafe, și una mijlocie, cu legenda prost imprimată: † Сѡн печатѣ (Aceasta <este>
pecetea ...).

Ibidem, XXXI/9 b (trad., din 1845 octombrie 2, de Hrisant ieromonah).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/128 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 25, p. 38-40 (text slav după orig. și trad., datat:
iulie 25 (după 7110)).

¹ Omis.

- ² În loc de *неприселован*.
³ ے scris peste *и*.
⁴ În loc de *на*.
⁵ Greșit, în loc de *мен* (a mea).
⁶ Suprascris, din greșeală, și apoi șters.
⁷ *ао*, adăugat deasupra rîndului.
⁸ *т* și *р* în ligatură.
⁹ Rupt.
¹⁰ Așa în orig.

183

1635 (7143) iulie 25, Iași.

Iași, 25 iulie 7143 (1635)¹.

"Lupul Prăjescul clucear, i Lupul și Dumitrașco, ficiorii Ghiangheai ce au fost logofăt, și Ion Ciolpan, nepotul Ghiangheai", se înțeleg pentru partea de "Sirețel" și Stolniceani și Bulești², ce au de la tată., "și o falce de vie la Iași", tot de la el, "pentru să plătim cu acei bani nește zăloage ce au fost pus zălog părintele nostru, Ghianghea logofătul, la un neguțitor, dreptu 190 ug(hi)³, și camăta s-au făcut 100 ug(hi)³ deusebit; și aceale zăloage au fost a lui Ion Cioplan, date la părintele nostru ce mai sus scrie, să i le fie după cea s-au săvîrșit tatăl lui Ion Ciolpan, iar dumnealui, părintele nostru, Ghianghea, de mare nevoe, el le-u pus zălog". Numai Lupu clucerul vrea să le iea moșiile pentru acești bani.

[Semnează și]³ Ion Ciolpan.

"Cine va avea și putearea", [se adaugă]³, "dintru frații noștri, să n-aibă a întorce aceste sate".

După Iorga, *St. și doc.*, V, nr. 34, p. 218.

Rez. al edit., cu extrase, după orig., care se afla în col. lui Al. Callimachi.

ALTE EDIȚII: Iorga, *Anciens doc.*, II, nr. CCCXIV, p. 380 (aceiași rez., cu trad. franceză).

¹ Parantezele edit.

² Probabil greșeală de tipar, în loc de "Butești". În doc. de întărire, din 1636 martie 29 (v. doc. nr. 379), sînt amintite următoarele moșii rămase de la Ionașco Ghenghea: "jumătate din satul Sirețel și jumătate din siliștea numită Stolniceni, în acel hotar, și jumătate din satul Parcova și cu o bucată de pămînt, numită Botești", iar în *D.I.R.*, A, XVII, 3, nr. 265, p. 172, apare: "satul Parcova, ce este pe Ciuhur, de la ținutul Hotin, unde sînt Buteștii".

³ Parantezele ns.

184

1635 (7143) iulie 28, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскон. Ѡж(е) ддл(и), и поновил(и) и потвѣрдил(и) есми болѣрин(Ѹ) наш, Иѡнашко Яврам бывшеш дворник, и брат(и)¹ его, Шефан, и Басн(и)ліе, на нх правѣи шти(и)ни и викупленїи, шти привилїе за потвѣржденїе что имали шни шти Гашпар воевода и шти исписоаче за[п] викупленїе что имал от(ь)цу нх, Яврам, шти Шнквл воевода, третѡа част шти въсег(о) село Месехенеши(и), [третѡа част],

съ пол млени и съ пол став, нижнѣи, в в(о)лост Романскѣи, что ест купежна
шт(ь)цв их, Яврам, шт Исак апрод, с(ь)нъ Ишн вистѣрник, внук Петрика
прѣкълаб, радѣ шест сот злати татарских, шт врик за даанїе что имал дѣд
их, Петрика прѣкълаб, шт Стараг(о) Стефана воевода².

И ш том, тиж(е) дал(и) и потвѣрди(и) есми [ѣмв] с(ь)н(о)вѣ Яврам
другаа третиаа част шт тог(о) село, Мес(е)хенеш(и), съ мѣсто за став и за
млени на потоцѣ село, шт исписок за купежна что имал(и) шни шт Костантин
воевода, что вѣше викупленїе шт(ь)цѣ их шт Гиѡрге вистѣрник, с(ь)нъ
Козми, внук Ішн вистѣрник, за два сто талер(и) среб(ръ)³них, шт врик за
свѣдїтелства что имал шт прѣднэг(о) Петра воевода.

И тиж(е), даем и потвѣрждаем, шт тогож(е) привилїю, половина село
Цурканѣи, съ⁴ мѣсто за став⁴в и за млени⁴в нка⁴ потока Тѣтова, шт
привилїе за потвѣржденїе шт Бремїа воевода, что ест и викупленїе Ішнашко
шт(ь)цѣ ег(о), Яврам, шт <Пъ>⁴трашко, с(ь)нъ ...⁵, внук Стан, и Микѡл <и>⁴
Петрѡ, радѣ три ста и пет десѣт тал(ери) среб(ръ)них, шт привилїе шт
Стараг(о) Петра воевода.

И потом, тиж(е) даем и потвѣрждаем слуг(и) наш, самом(ѡ) Ішнашко
Яврам, всоено шт къ инших братїе, шт исписок за купежна что имал шт
Гашпар воевода, едно села⁵, на имѣ Нѣмѣшїи, что с(а) раздѣлат на двое съ
хотар Мѣрчешим, въ встїю Бѣричѣ, гдѣ падает Бѣрич(ь) въ потока Брѣлада,
съ мѣсто за млени в потока Брѣлада, что в в(о)лост Фелчїюскомѡ, что ест
ѣмв купежна шт Косте, брат Хранї, радѣ десѣт десѣт вги, шт нарѣденїе что
имал шт Гашпара воевода.

И ш том, тиж(е) даем и потвѣрждаем самомѡ Ішнашко бив дворник
четвѣртаа част шт єдин брод за млени шт Нижною Грѣло Пѣтною, что ест
до село Кѡптеш(и), что ест ѣмв купежна шт Дѡмитрѣв, с(ь)нъ Мѣрта, радѣ
пет вги жолти.

И ш том, тиж(е) дал(и) и потвѣрди(и) есми слуги⁶ нашѣмѡ, Ішнашко, и
брати⁷ его, Шефан и Баснїе, шт их врик за потвѣржденїе шт Гашпара
воевода, <на>⁴ их правѣи холопи⁴ цигани, <шт>⁴ нарѣденїе что имали шт
Бримїа Могїла воевода, и шт Стефан Томша воевода и шт Радѡл Мїхнѣ
воевода⁴, на има: Тома, и Бонка, и Тодосїа и Бѡдокїа, с(ь)н(о)вѣ Глига
Рѡл, съ жена и дѣтї их⁸, и Гѡгѡл, и Логина и Глигорїе, с(ь)н(о)вѣ Данчѡл,
съ жена и дѣти их⁸, и Лазор, и Яврам, и Болбоакъ, и Янтон, и Шефан Шѡкъ,
и Докїа и Костанда, с(ь)н(о)вѣ Симишн, внук⁹ Татѡл, съ жени и съ чѣди их⁸,
и Бримїа, и Костин и Некифор, с(ь)н(о)вѣ Бѡдин, съ жени и дѣтї их, и
Янгѣл и Ягахїа, дочки Бѡдин, съ чади их, и Мѡра, и двѣ нѣми и Дѡмитра,
с(ь)н(о)вѣ Бѡскан, съ жени и чѣдї их⁸, и Ставар, и Глигорїе Цѡнцѣ и Ишн,
с(ь)н(о)вѣ Цикша, съ жени и чѣди их, и Гѡдїмѡ и Нѣисто⁴р, с(ь)н(о)вѣ
Тѡрса, съ жени <и>³ чѣди их, и Крецѡл, с(ь)нъ Дѡмѡравъ, съ жени и чади
их⁸, и Тѡдѣр и Дѡмитрѡ, с(ь)н(о)вѣ Братѡл, съ жени и чѣди их, и Мѡлаѡ, съ
жени и чѣди их⁸, и Гѡдона и Мѡлина, дочки Дѡрѡбан, и Ягахїа, съ чѣди их, и
Грѡл.

Тѣм расдѣ⁴, тотї въси въше реченни части за штн(и)нѡ шт село
Месехенеш(и) и шт Цѡркани и тотї холопи цигани да ест и <шт>³ Нас слѡзи
наш(и), Ішнашко Яврам бив¹⁰ дворник, и с(ъ) брат(и) его, Шефан и Бас(и)лїе,
правѣи штн(и)ни и врик и потвѣржденїе, съ въсем дохѡдом, непорѡшенно
николиж(е), на вѣкѡ. И ни да с(а) не вѣншадѣт.

Пис в Іис, в(ъ) л(ѣ)то хзрмг юл(їе) кн.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣѣл.

† Пѣтрашко Башотъ) вѣл лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [и]¹¹ с(а) нскл.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, am dat, și am înnoit și am întărit boierului nostru, Ionașco Avram fost vornic, și frații¹ lui, Ștefan și Vasilie, dreptele lor ocini și cumpărături, din privilegiul de întărire pe care l-au avut ei de la Gașpar voievod și din ispisoace¹² de cumpărătură pe care le-a avut tatăl lor, Avram, de la Iancul voievod, a treia parte din întreg satul Mesehenești, în ținutul Romanului, [a treia parte], cu jumătate de moară și cu jumătate de iaz, cea de jos, care este cumpărătură tatălui lor, Avram, de la Isac aprod, fiul lui Ion vistiernic, nepotul lui Petrica pîrcălab, pentru șase sute de zlofi tătarești, din uricul de danie pe care l-a avut bunicul lor, Petrica pîrcălab, de la Ștefan voievod cel Bătrîn.

Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit [lui] fiilor lui Avram altă a treia parte din acest sat, Mesehenești, cu loc de iaz și de moară pe pîrful satului, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut ei de la Costantin voievod, care a fost cumpărătură tatălui lor de la Ghiorghe vistiernic, fiul lui Cozma, nepotul lui Ion vistiernic, pentru două sute de taleri de argint, din uricul de mărturie pe care l-a avut de la Petru voievod cel dinainte.

Și de asemenea, dăm și întărim, din același privilegiu, jumătate din satul Giurcan<i>, cu>⁴ loc de <iaz>⁴ și de moară <pe>⁴ pîrful Tutova, din privilegiul de întărire de la Erimia voievod, care este și cumpărătură lui Ionașco și tatălui său, Avram, de la <Pă>⁴trașco, fiul ...⁵, nepotul lui Stan, și de la Micul <și>⁴ de la Petru, pentru trei sute și cincizeci de taleri de argint, din privilegiul de la Petru voievod cel Bătrîn.

Și apoi, de asemenea dăm și întărim slugii noastre, lui Ionașco Avram singur, deosebit de ceilalți frați, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Gașpar voievod, un sat, anume Nămăești, care se desparte în două cu hotarul Mărceștilor, caie este în ținutul Fălciului, la gura Edriciului, unde cade Edriciul în pîrful Bîrladului, cu loc de moară la pîrful Bîrladului, care îi este lui cumpărătură de la Coste, fratele lui Hrană, pentru nouăzeci de ughi, din dresul pe care l-a avut de la Gașpar voievod.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim lui Ionașco fost vornic singur a patra parte dintr-un vad de moară de la Gîrla de Jos a Putnei care este la satul Căpotești, care îi este lui cumpărătură de la Dumitru, fiul Martei, pentru cincizeci de ughi galbeni.

Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit slugii⁶ noastre, Ionașco, și fraților⁷ lui, Ștefan și Vasilie, din uricul lor de întărire de la Gașpar voievod, <pe>⁴ dreptii lor <robi>⁴ țigani, <din>⁴ dresale pe care le-au avut de la Erimia Moghila voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Radul Mihnea voievo<d>⁴, anume: Toma, și Voica, și Todosiia și Odochiia, fiii lui Gliga Răul, cu femeia și copiii lor⁸, și Guguian, și Loghina și Gligorie, fiii lui Danciul, cu femeia și copiii lor⁸, și Lazor, și Avram, și Bolboacă, și Anton, și Ștefan Ștucă, și Dochiia, și Costanda, fiii lui Simion, nepoții lui Tatul, cu femeile și cu copiii lor⁸, și Erimiia, și Costin și Nechifor, fiii lui Bodin, cu femeile și copiii lor, și Anghenia și Agahiia, fiicele lui Bodin, cu copiii lor, și Mura, și doi muți și Dumitra, fiii lui Văscan, cu femeile și copiii lor⁸, și Stavăr, și Gligorie Țonțea și Ion, fiii lui Țicșa, cu femeile și copiii lor, și Gudimia și N<isto>⁴r, fiii lui Țîrdzea, ¹³, cu femeile <și>³ copiii lor, și Creful, fiul lui Dumbravă, cu femeile și copiii lor⁸, și Toader și Dumitru, fiii lui Bratul, cu femeile și copiii lor, și Mălăiu, cu femeile și copiii lor⁸, și Gaftona și Mălina, fiicele lui Dărăban, și Agahiia, cu copiii lor, și Greul.

Pentru aceasta, toate acele părți de ocini mai susscrise din satul Mesehenești și din Giurcani și acei robi țigani să fie și <de la>³ Noi slugii noastre, Ionașco Avram fost¹⁰ vornic, și cu frații lui, Ștefan și Vasilie, drepte ocini și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7143 <1635> iulie 28.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt, [și]¹¹ m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXI/51.

Orig., hîrtie (41 x 27 cm.), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc. Cu o trad., din (1764) 7272 martie 3, de Evloghie dascăl, în copia lui Addronic Balș, din 1785 noiembrie 15.

Ibidem, DCCCLVII, f. 203 (rez.);

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 495-496 (copie nedată); A. N., MMCDXXII/51, nr. 1 (menț., după un suret adevărit de Sandu Sturza).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/86 a, b (foto. după orig.) și c, d, e (după trad.).

EDIȚII: *D.R.H.*, A, XXII, nr. H, p. 354-355 (copia din ms. 628, dată <1634 septembrie 1 - 1635 august 31 (7143)>);

Catalog, II, p. 232, nr. 1103 (rez., după copie) și *Supl. I*, p. 185, nr. 538 (menț.).

Documentul a fost publicat prima oară în vol. XXII al colecției (v. EDIȚII), după copia nedată din ms. 628 de la Arh. St. București, înainte de revizuirea generală a celui mai vechi fond de doc. de la Bibl. Acad., a cărui evidență - publicată în *Creșterea Colecțiilor* - s-a dovedit lacunară. Îl republicăm deci după orig., mai ales că primul paragraf, cuprinzând și cea dintâi vînzare, ca și formulele finale, lipsese din copie.

¹ Contextul cere dativul plural: братомъ ("fraților"), a cărui întregire nu este permisă însă de ortografie; dar, ca de obicei, diacul nu va fi flexionat decît primul cuvînt, pe celelalte lăsîndu-le la nominativ; v. și mai jos, în text, aceeași situație.

² De la третѧа частъ въ вѣсѣго село ... ("a treia parte din tot satul ..."), pînă aici, șters ulterior cu mai multe linii.

³ Omis.

⁴ Rupt.

⁵ село ("sate"), în loc de село ("sat").

⁶ Greșit, în loc de слуги ("slugii") sau românismul "slugii"?

⁷ V. mai sus, n. 1.

⁸ съ жена/женѧ и дѣти/чадѧ нх ("cu femeia/femeile și fiii/copiii lor") - formulă stercotipă și, deseori, în contradicție cu enumerarea anterioară a numelor masculine sau feminine.

⁹ Greșit, în loc de внуци ("nepoții")?

¹⁰ бѧа ("a fost"), în loc de бѧе ("fost").

¹¹ V. doc. nr. 1, n. 4.

¹² Așa în text. slav.

¹³ Sau "Tîrdziu", dacă în orig. numele apare flexionat: Тѣрси/Тѣрсиѧ.

† Иѡ Баснаѣе воевода, б(о)жѣю мнл(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Dat-am cartea Domnii Méle la credincios boiarenul Domnii Méle, Apostol vel medelnicéri, spre acea să hie tare, cu cartea Domnii Méle, să fie o parte de ocin(ă) den Băloșești(i), ce au cumpărat de la Grosul, cu tot venitul ce să va alége acii părți.

Iar cui să va părea cu strîmbul, să vie să stea de faț(ă). Aceasta scriem. Într-alt chip să nu hie.

V ИС, вѣ л(ѣ)т(о) хр̑мг <7143/1635> юл(ѣ) кн <28>.

Сам г(о)сп(о)д(а)ннѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Къзакѡл <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Να βασταζο την οψτινα του Κροσουλου, απο το Μπαλουσεστι¹ <și una din sec. XVIII>: Carte domnească de Băloșești, partea Grosului.

Arh. St. București, M-rea Neamț, XXIX/12.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,3 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, parțial neclară., identică cu cea de la doc. nr. 25.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 14 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/30 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1096 (rez.).

¹ "Să stăpînesc ocina lui Grosul, de la Balușești".

† Иѡ Баснаѣе воевода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Пишем савсѣм наш скънтѣе wt ...¹. Dămu-ți știre că s-au jeloit, înaintea Porții Domnii Méli, cest om, anume Toader de la Cruci și Isarie de Găgești, pre niște călugări, dzicînd că țin ei o moară ce iaste la Găgești și au și ei a patra parte într-acea moar(ă) și partea lor iaste nevîndută, iar călugării o țin toat(ă).

Dreptu acéia, deaca vei vedea cartea Domnii Méle, iar tu să socotești, de va hi așa cum s-au jeloit Toader cu Isariia, să aibi a l<e>² fac(e) lége direaptă cu a<ce>³i călugări, să fie și ei a patra parte dintr-acea moar(ă), ce va hi cu dreptul. Iar de nu să vor ținea de lége și le va părea cu strîmbul⁴, iar tu să aibi a le da dzi, să vie să stea⁴ de faț(ă) la Divanul Domnii Méli. Так да знанте. Инак не учините!

V ИС, вѣ л(ѣ)т(о) хр̑мг <7143/1635> юл(ѣ) кн <28>.

† Г(о)сп(о)диннѣ казал.

† Бел лѡг(ѡ)ф(ѣ)тѡ учил.

† Дарѣи <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Această carte s-au rămas; <una de la înc. sec. XIX>: Nici nu este de treabă; <și două în grecește>: Γραμμα υτε ραμας δ α το Γοτζεστη δια τους μιλους⁵; <și>: Εις τα δοκουμεντα των μυλουν εις το Γκοτζ στη⁶.

Arh. St. București, M-reă Sf. Sava-Iași, XLIII/2.

Orig., hîrtie (32,2 x 19,5 cm), filigran, rupt la în itu' pec mijl c'e in chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/31 (x ro.)

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1095 (rez.).

¹ Loc alb în orig.

² Șters și rupt.

³ Rupt.

⁴ "s", scris deasupra ultimei litere din cuvîntul precedent.

⁵ "Scrisoare de rămas a morii din Goțești".

⁶ "În documentele morii din Goțești".

187

1635 (7143) iulie 31, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земан Молдавскон. Dat-am cartea Domniii Méle rugătorilor Domniii Méle, egumenului și a tot săborul de la s(fîn)ta mănăstir(e) de la Pîngăraț(i), spre-acea ca să hie tar(i) și putérnici, cu cartea Domnii Méle, a ținea și a opri a treia parte de Buciumi, cu treidzăci de pămîntur(i), ce li-i lor dar(e) de la Ionașco, ficiorul lui Coste, și să aibă a cosi fîn, ce va li pre locul lor.

Și cine va li arat sau cosit, ca să le ia de a dzécea. Și nime să nu cutédză a ținea sau a opri, iar cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de faț(ă) înaintea Domniii Méle. Тоѡ пишем. Инак не учините!

Оу Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хэргѣ <7143/1635> юл(ѣ) лѧ <31>.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ речн.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Иѡш <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis. Buciumii.

Arh. St. Iași, Fond. Spiridonie, XXX/11.

Orig., hîrtie (30 x 19 cm), difolio, filigran, pece e mijlocie in cl in var id i a cu cea de la nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/129 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 84, p. 103-104 (orig., cu unele greșeli).

A

7143 <1635>.

Lupul Prăjăscul clucer¹, și Lupul Ghenghe, și Dumitrașco Ghenghe și Ion Ciolpan s-au împărțit toate moșiile ce li-au rămas de la părintele lor, de la Ghianghe logofăt. Deci, arată în scris a fiștecăruc ce moșii au luat.

Iară lui Ion Ciolpan i s-au venit satul Frăteștii, la Suceavă, și giumatate de sat de Bi[t]lăuți, la Hotin, și giumatate de Locoveș, ot Cernăuți, și satul Te[e]mauca, tij, și giumatate de sat de Dobrinăuți, ot Cernăuți(i), și satul Costești, ot Tutova, și o săliște, <R>²uptu<ra>², tij ot Tutova.

B

"... o împărțală din 7143 <1635> avg(ust)³ 2, între fii(i)³ Ghenghi(i)³ logofătului", pentru "giumatate de sat Volcineșul".

A. Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXXXI/31.

Rez. într-un perilipsis din 1750 (7259) noiembrie 10, de "Scrisori ce-au arătat Toader Buhăescul biv vtor(i) clucer, ginerile lui Gavril Ciolpan, și Gavril, ficior lui".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, Perilipsisuri, nr. 87 a, b (foto.).

B. După Bulat, *Diviziunea*, p. 405.

Menț. într-o adeverire din 1809 decembrie 3.

¹ În ispisocul de întărire din 1636 ianuarie 1 (v. doc. nr. 227): "vel clucer".

² Completat după același ispisoc.

³ Într. ns.

† Иѡ Бачилѣе воевода, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскон. Scriem Domniia Mea la credincios boiarenul Domnii Mélc, la Toma mare sulgéri. Dăm știre, deaca veri vedea cartea Domnii Méle, iar dumnata să socoteșt(i), cu oameni buni, megiiăș(i), să aleg(i) o parte de poian(ă), ce se cheamă Munceii, despre răsărit, partea din gios, slugii Domnii Méle, Ursului, despre Gherghiș(ă)¹, c-au avut și pîră, înaintea Domnii Méle, pentru acea bucat(ă) de poian(ă).

Dec(i), Domniia Mca făcut-am légea țării, după dirése și întărituri ce au avut, și au rămas Ursul pre Gherghiș(ă)¹ den toat(ă) légea țării.

Dec(i), cum veri socoti dumnata cu oameni buni, să fac(i) scrisoare, să lîc de mărtărie². Aceasta scriem. Într-alt chip să nu fac(i).

V Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмг <7143/1635> дв(г)вст) ѧ <4>.

Г(о)сп(о)д(н)ъ вѣлѣл.

† Къзаквл <пнсдл>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † De Moncei.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XXX/208.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, puțin clară, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/130 (xero.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, nr. 103, p. 23-24 (menț. cu extras, după orig.); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 85, p. 104-105 (orig.).

¹ "c", redat prin ʃ.

² Așa în orig.

190

1635 (7143) august 4, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю р(о)сп(о)даръ земли Молдавскон. Adec(ă) s-au pîrit de faț(ă), înaintea Domnii Méle și a tot Sv(a)tul Domnii Méle, sluga Domnii Mé[mé]le, Gherghiț(ă)¹, feciorul Annușcâi, nepotul lui Ciolpan de Bîrlești, cu sluga Domnii Méle, cu Ursul, feciorul rugătoriului și părintelui Nechitii de Vîrtop, pentr-o bucată de poiană, ce se cheamă Munceii, despre răsărit, partea din gios, dzîcînd Gherghiț(ă)¹ cum cea bucat(ă) de poiană, de părinții săi, nici <de>² frații lui, nici de dînsul nu s-au vîndut. Iar sluga Domnii Méle, ce mai sus scrie, arătat-au înaintea Domnii Méle ispisoace de cumpărătură pre acea bucat(ă) de poian(ă), ce ma<i>² sus scrie, de la răpăusatul Irimia Moghila voevoda și de la Alexandru Vod(ă) și de la Moisei Moghila voevoda.

Deci, Domniia Mea socotit-am, și cu tot sv(a)tul Domnii Méle, după légea țării, pre dirése ce au avut. Rămas-au sluga Domnii Méle, Ursul, pre Gherghiț(ă) den toată légea țării. Și s-au pus a sa fierie la vistériul Domnii Méle, 12 florinți.

Pentru aceasta pîră, ca să n-aibă a să mai pîrî, nici odănoară, în véci de véci, preste cartea Domnii Méle.

<V>³ Иѡ, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ <7143/1635> ав(рвст) ѿ <4>.

† Сам р(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

Гаврил Мѣтнашъ вел логот(ѣ)т <m. p.>.

† Къзакѣл <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † De Moncei.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XXX/207.

Orig., hîrtie (30,2 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, parțial deteriorată, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/131 (xero.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, nr. 104, p. 24 (menț. cu extras, după orig.); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, nr. 196, p. 124 (orig., cu vâlcatul, în fruntea doc.: 7144).

¹ "c" redat prin ʃ.

² Omis.

³ Sub pecete.

⁴ Apariția, ca mare logofăt, a lui Gavril Mățiaș se explică, probabil, prin încercarea domnului de a-l înlocui pe Pătrașco Bașotă, așa cum rezultă din lipsa numelui acestuia din unele doc. de cancelarie, din perioada 28 iulie - 13 august 1635 (v. doc. nr. 186, 188 și 189).

191

1635 (7143) august 4.

† Milostive și luminate Doamne, să fii Măriia Dumitale sănătos. Dăm știre Mării Dumitale, ca domnului nostru milostiv, că au venit cinstită cartea Mării Dumitale, să socotim cu oamen(i) buni și bătrîni, megiiș(i), de o bucată de hotar din hotarul Șendricénilor, satul Onciului pîrcălabul¹, că s-au jeluît înaintea Mării Dumitale că i-au înpresurat Lupul Talpă comisul cu hotarul Șeleșeului. Deci noi, vădzîndu cinstită cartea Mării Dumitale, mărs-am și am strînsu oamen(i) buni și bătrîni și megiiș(i) de pren pregiur și den tîrg din Dorolhoi și dintr-alte sate. Deci, milostive Doamne, dacă am mărșu acolo la acel loc ce au price, împreună cu aceșt(i) oameni mulți strînși și cu oameni buni, carii știu acel loc cum iaste și a cui iaste, noi am trimis la Lupul comisul, să vie și el la noi și să-ș(i) aducă și dirésele să le citim, și a lui și a Onciului, să le hotărîm pre unde le vor spune dirése, cum iaste obicérul². Iar el n-au vrut să vie la hotar și la oameni buni, cum au fost învățătura Mării Tale, ce au dzîs că va veni înaintea Mării Dumitali. Ce au trimis pre Dumitrașco din Ilișeșt(i), cumnatul lui Rugin(ă), cu un ispisocu de întăritură de la Simion Vodă³, pre o bucată de loc din hotarul Bulaicului, și scrie întra acel ispisoc acel loc în sémne despre hotarul Șendricénilor, din Jidovca în movila acea mare, la Urlea, și priste o moviliț(ă), despre hotarul Păscarilor. Dec(i) noi, milostive Doamne⁴, vrut-am să alégem nișt(e) oameni buni, bătrîni, să-i giurăm și să le punem brazde, cum iaste lége, carii vor ști cu sufletele lor pre unde sîntu acéle sémne. Iar ei n-au vrut, ce s-au tras la Măriia Dumitale.

Deci, noi le-am dat dzi înaintea Mării Dumitale și am mărșu cu aceșt(i) oameni bun(i), de ne-au arătat acéle sémne. Și ne-au arătat de unde au luat Lupul finul lui Dumitru șoltuzul din Bot(o)șăn(i), ce au vîndut Onciul pîrcălabul, și de unde i-au bătut vecinii. Deci tot iaste hotarul Onciului de Șendricén(i).

De aceasta dăm știre Mării Dumitale, iar Măriia Dumitale îi ver(i) giudeca cum va fi voia Mării Dumitale, ca un domnu milostiv.

Și să fii Măriia Dumitale sănătos și cu bună paci de la H(risto)s întra ai mulți și buni ot G(ospod)i, amin.

АѢТ(о) хспѣмѣ <7143/1635> дѢ(гѣсѣ) Ѧ <4>.

† Mai mici robii Mării Dumitale, Borăleanul uricar, și Isac Stîrcea, și Gociul din Dorohoi, și Gheorglie diregătorul ot Buhaiciu, și Grozav biv șoltuz ot Dorohoi, și Romașco tij, și Ion Ouco tij, și Stratula, și Ștefa bătrînul, și Vlașin tij, și Gligorie Oucic, și Droni, și Gavril Șelepco, și Ionaș, zeat C(i)rsti, și Ionașco Frățiian tij, Gagiul tij, și Roman tij, și Gora bătrînul tij, și Ionașco bătrînul, și Dumitrașco biv șoltuz, și Petriașiuł tij, și Isac Ilcescul tij, și Ștefa ot Buhaiciu, și Fădor ot Popén(i) și alți oameni buni au fost, și Pavăl ot Șendricén(i) star, și Eremiia tij, și Ionașco tij, și Iona<ș>⁶co Drăgăneț star și Moisea; dăm știre Mării Dumitale, toț(i), noi, cu sufletele noastre.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: De la Vasilie Vod(ă). 7143 <1635>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/26.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, rupt puțin la îndoituri și lipit. Scris de orăceanul uricar.

Ibidem, CLXII/9, f. 1 v. (rez. în copia din 1843 a unei cărți de judecată a Divanului, din 1784 octombrie 6).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/133 (xero.)

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XX, p. 16-18 (orig.).

¹ "i", redat prin 4.

² Așa în orig.

³ "ă", redat prin 3.

⁴ "a", adăugat ulterior.

⁵ Data, scrisă cu altă cerneală.

⁶ Omis.

192

16<3>5 (71<4>3) august 4, Cernăuți.

Adecă eu, Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader de Valeva, cu nepotul meu, Roman, și fiul lui, Costin, scriem și mărturisim, cu acest zăpis al nostru, precum <noi>¹, de nime siliți, ci de a noastră bunăvoie, am vîndut a noastră dreaptă ocină și moșie, a treia parte de sat de Valeva, partea de jos, cu heleșteul, cîmpul, pomătul, pădurea și cu toate veniturile, lui Gavrilaş vornicul, în fața du(mi)²sale, Dima staroste de Cernăuți, Ciohodar namesnic, Lupul vameș, Zota de Cernăuți, Stefan Unguranul ot tam și Lazar de Cernăuți, pentru ...³.

Și, pentru mai mare credință, am iscălit și am apăsă⁴t pecețile noastre, ca să știe.

7153 <1645>⁵ august 4.

Lupul Trandafir, martor.

Stefan și Lazar, martori.

Eu, Grigori diac, din Cernăuți, am scris.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 141, p. 245.

Trad., după o trad. germ., care, pe alocuri (de ex., dependențele părții vîndute), a eludat unele cuvinte ale orig.; actul se păstra în Arh. St. Cernăuți, Liber Granicialium, IX, p. 505-506.

Datat după Gavrilaş Măteiaș, mare vornic de Țara de Sus între 1627 decembrie 9 și 1629 iunie 5, și fost mare vornic între 1631 noiembrie 2 și 1636 martie 23, moment după care a devenit mare logofăt (Stoicescu, *Dicționar*, p. 413-414). S-a luat, în același timp, în considerație cea mai probabilă posibilitate de confuzie oferită de scrisul slavon: м (40) citit drept н (50).

¹ Omis în copie.

² Într. ns.

³ În text, n. copistului: "lipsește".

⁴ În orig., desigur: "ne-am pus".

⁵ Cifra zecilor, greșită; v. *datarea*.

† Aicea scrie și mărturisește Isac strămoșul, cu feciorul său, cu Crăciunaș, moșen(i) den sat din Macicăuți, din cutul din gios. Din Crăciunaș simtu cinci feciori¹, anum(e): Dochița, îmma lui Toder Metitelul și a lui Bălănaș și Oancéi, și Varvara, îmma Alecsandrei și a lui Ionașco Lincariul² și a Părăscăi, și este Stanca, îmma lui Bogdan și a Pătirlagăi² și a Gaftonei, și este Toader popa, tatăl³ lui Ionașco, a lui Scornici, și a lui Slăvil(ă), și este Orăș³ și Țiplic și Chiful și Ștefăniță, nepot de fiu. Din moșia a cinci frați, din partea Vărvarei, a vîndut Alecsandra lui Pîrvuleți a treia parte, iar partea lui Ionașco Lincariului și a Părăscăi parte, n-are treabă nime la cele părți. Den partea lui Toder, a popei, este oprit(ă) parte lui Ionașco Scornici, a doi² parte, la Pîrvuleți, că au murit la dînsul. Din partea Stancăi, a treia parte, a fost oprit Lupul vornicul partea lui Bogdan, cîndu au fost dat⁵ <dă>⁶năoar(ă), și au luat sama și n-au vrut dumnealui să-și împresure sufletul cu acel pămîntu și să-și ia păcate, ce l-am ertat.

Iar cine va vrea să ia acea parte pre urma noastră, partea lui Bogdan, să fie neertat și de mene și de Dumnădzău, că l-am adus de peste Dunăre, din sat din Mecin, la moșia sa, la sat la Macicăuți, și l-am ertat. Aceasta [tot]⁷ scriem și mărturisim.

Πис в Іис, а(ѣ)т(о) хрѣмъ <7143/1635> аѣ(рвст) ѣ <5>.

† Aiaste mărturii³ să fie⁸ în loc de is[ă]călitură⁹.

† Cumu are și mărturii³ Baciul și Curilă³ și Leuștan și Toder¹⁰ Roșca, vecini de a Lupului; și de moșeni¹¹ iaste Pîrvul și Roman. Să fie⁸ neier[ă]tat⁸ și de mine și de Dumnădzău³, să n-aibă unde vini după³ mine, cine-i va opri locul. Așe scriem⁸ și mărtorosim¹².

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. ulterioară>: Macicăuți.

Arh. St. Iași, CCXII/29.

Orig., hîrtie (30,5 x 20,5 cm), difolio, filigran, pecete inclară, ștearsă.

Ibidem, CCXII/58, f. 1 r. (menț., într-un opis din 1805 octombrie 18).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/133 (xero.).

¹ Corectat din *ѢАТЕ* ("fête").

² "i", redat prin *ѣ*.

³ "ă"/ultimul "ă", redat prin *ѣ*.

⁴ După context, în loc de "și" ar trebui "tatăl lui".

⁵ *а* ("a"), scris peste un *ѣ* ("i").

⁶ Omis prin haplologie.

⁷ "tot", transformat dintr-un "sta" repetat.

⁸ "ic", redat prin *ѣ*.

⁹ În textul chirilic: *ис[ъ]кжалтѣръ*.

¹⁰ "T", transformat din "D".

¹¹ "é", redat prin *ѣ*.

¹² Textul de după *datatio*, scris de altă mînă.

† Иѡ Басиліѣ воевода, б(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)даръ земли Мѡлдавскѡи. Scriem Domniia Mea la boiarinul Domnii Méle credincios, la Răcoviț(ă) log(o)fătul, de carte ce ai trimis la Domniia Mea. Înțeles-am scrisorei¹ dumitale, de care

lucru te-am trimis Domniia Mea acolo, să socotești de un loc de o mănăstioar(ă), ce vream Domniia Mea să facem, cu agiutoriu lui Dumnedzeu. Scrii-ne dumneata cum aț(i) socotit și s-au aflat un loc bun de acea mănăstioar(ă), la un loc unde să cliiamă La Corbul, ce iaste în hotarul călugărilor. După cum aț(i) socotit dumneavoastră ce acei orășeni de acolo, bine au părut și Domnii Méle, să fie acolo, unde aț(i) socotit dumneavoastră.

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea Domnii Méle, iar dumneata să socotești <u>²nde să va afla pîiatră de besérecă și pi[i]iatră să fie de var, să tocmești cu oamenii să s(e) scoată pîiatra toată acmu, pîn(ă) în iarnă, și să se facă varnișel(e), cîte vor trebui, să fie toate gata; în primăvar(ă), de va agiuta Dumnedzeu, să fie tot lucrul gata, numai să înceapă a lucra. <ș>²i cum vei putea tocmi cu <o>³amenii, să scoată pîiatra și să facă varnișel(e), să dai știre Domnii Méle, să-ț(i) trimitem bani.

Scrii dumneata cum să luom pîiatră de la curte din Vaslui. Ce aceasta lucru nu să cade să facem, că nu iaste cu cinste, ce de aiurea să cauț(i), unde să va afla.

Alta, te pohtești dumneata să fii pristav acolo, la <a>⁴cea mănăstioar(ă), și Domniia Mea am fost bucuros spre aesta lucru, să nu ne-ai hi scris dumneta, că, de vei lii dumneata nevoitor spre această svîntă rugă, ce va să s(e) facă, avea-vei și dumneta plată de la Dumnedzeu și de la Domniia Mea mulțămîtă și vei hi titor dumneta, ca și al<ș>²ii.

Alta, să socotești dumneta cu orășeni bătrîni, să faceț(i) liotar acei mănăstioare, din hotarul tîrgului, să s(e) poată hrăni și acei călugăraș(i) și să s(e) hrănescă și tîrgul, să nu fie gilceav(ă) între dînșii, ce să-ș(i) poată îngădui unli cu alții. Тоѣ пишемъ. Инак не будѣтъ.

V Мс, л(ѣ)т(о) хр̄мг <7143/1635> дв(гвст) ѡ <6>.

Иъ Басили вънвѡда <m. p.>.

<Pe verso, adresa>: † Болѣринъ Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Рѣковнѣ Чехан вѣторѣмъ лѡг(ѡ)ѣ(ѣ)т; <și>: Самъ Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/109.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), rupt puțin la îndoituri, pe verso pecete mică în ceară roșie, parțial deteriorată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/88 a, b (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surse*, III, nr. 179, p. 325-326 (orig., cu caractere chirilice); *ibidem*, XV, nr. LXXVIII, p. 75-76 (orig.); Lăpădatu, *Noi monumente*, p. 48 (orig.); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, nr. CCCLXIII, p. 291-292 (orig., după Lăpădatu); *Vaslui 600*, p. 38 (facs.).

¹ Așa în orig.

² Rupt.

³ Omis.

⁴ Omis prin haplogie.

Altu ispisocu de la Mărie Sa, Vasile Vod(ă), de întăritură și de pîră ce au avut Erimie Dabija și Costandin, feciori popii Savei, și cu Todosie, fata lui Nădăbaico

vornicu, tof(i) pentru Stanu căldărar, cu fâmeia și feciori lor¹, și Stan Răul, cu fâmeia și feciorii lor, care scriu mai sus, în ispisocul lui Moisi Moghila v(oie)vod.

Și asemenea și Vasile v(oie)vod au dat și au întărit Erimii și lui Costandin pe drepti șerbii lor, ce scriu mai sus, cu tot venitul. Și altul să nu să amestece.

Însuș(i) domnul au poruncit.

Let 7143 <1635> av(gust) 7.

Юрашкѣ² Башмѣ(ѣ) вел лѡг(ѡ)ѣ(ѣ)т.

Arh. St. București, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 153 v. - 154 r., nr. 7.⁹

Rezumat dezvoltat de la înc. sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/89 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1097 (rez. edit.).

¹ În doc. precedent din cond., cu data: 1631 (7139) mai 22, se menționează: "pentru niște țigani, anume: Hanul, și Simion, și Slav, și Dinga și Faraoan, feciorii lui Stan căldărar".

² Greșit, în loc de: Пѣтрашкѣ ("Pătrașcu").

196

<1635> august 7.

Mărturii hotarnică de la Costandin biv pîrcălab, i Hăugul, i Soltan ot Mălăești, și Dodan ot Hălceeni, și Gagia ot Dănușani, din avg(ust) 7, arătînd că, după carte gospod ce li-au adus Vasile Balș, poroncitoare ca să-i aliagă parte lui din sat din Forăști, ce au fost a moșului său, Bîrlădianul log(o)f(ă)t, au strîns oameni buni, slugi domnești, și ficii de boeri și slujitori din curte, anumi: popa Gheorghie de Hălceeni, Căzacu dîiac de Mișăști, Necoară Dupniță de Potîngeni, Clirila de Dănușani, Neclîta de Bulbucani, i Vasile Bulboacă, și Petre Broscariul și mulți oameni buni, și cu toții împreună au eșit la țarină și au socotit și au întreat și de bătrîni și au aflat și stîlpi puși de bătrîni lor prin mijlocul hotarului Forăștilor, precum au ținut Bîrlădianu giuătate de sat, parte de sus, iar giuătate de sat, parte de gios, au ținut Nastasiia, fata Gligorcii de Forăști, cu oamenii săi; și așa au socotit cu sufletele lor, ca să ții ei pre acei stîlpi ce sint puși de bătrîni lor, giuătate de sat, parte din sus, din tot hotarul, să ție Vasile Balș, care parte au cumpărat-o moșul său, Bîrlădianul, iar giuătate de sat, parte din gios, să ții Nastasiia cu oamenii săi.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 390, p. 274, nr. 2.

Rezumat dezvoltat, în copia unci anaf. din 1826 august 30.

Datat după Constantin <Ciogolea> fost pîrcălab <de Hotin> (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 375) și după întărirea din 1636 (7144) februarie 28 (v. doc. nr. 337), care consemnează vînzarea acestei părți de sat de către Vasile Balș.

197

1635 (7143) august 9, Suceava.

† Се збо аз, Діѡнісіе бнз епископ Романскій, и Гидіѡн ермѣн шт с(вѣ)таа мѡнастире Драгомирна, и «І»црлѣіе даскал, и Твдесіе старец, и Геласіе старец, и Иѡрестѣ, и Серафимѣ, и Митрофан², и Герман вист(ѣрник), и Фѡлѡгіе пѣвец, и Беніамин, и Фѡдѡр діѡкон, и Барлам діѡкон, и Петроніе²

дѣшкон, и Гергинтїе пѣвец, и Ѳфрѡсин и вес съборѹ ѡт с(вѣ)таа монастире Драгомирна, съзнаваѣмѹ, съ симѹ записѡмъ нашимъ, некимъ непоножденїи, а нї прїсилованїи, ни за ѡки неволѣ, нѣ по нашемъ добромъ волѣ, <аже>¹ продадї есми нашѣ праваа ѡтнин(ѡ) и дѣанїе, селѡ Бърсїнещїи, ѡт волѡст Дорохон, еж(е) ест близ Карпениш, дѣанїе еж(е) ест ѡт покойнаго Стронч² велїкїи лѡгофет с(вѣ)тѡи монастир Драгомирна, идеж(е) ест храмъ Сѡшествїе С(вѣ)т(о)г(о) Д(ѡ)ха. И продадї есмо тоє виш(е) писаное селѡ пан Іѡнашко³ кѹпар, за три² ста и пет десѣт лєи цѣнихъ, да имает ѣмѹ битї ѡт нас праваа ѡтнинѹ, и викупленїе ѡт⁴ ѡрик, съ вѣсѣмѹ дохѡдѹм(ѹ), по кѡвѡа ѡживалїи из давна, ѡ полї, и ѡ став за млин, и ѡ лѣс, съ мѣстѡ за пасикѡ.

И тихъ прѣд реченихъ [виш(е) писанихъ] пинѣси възѣхѡмъ нѣхъ да бѣдѣтъ на потрѣбѡ², на съврѣшенїе с(вѣ)тѡи монастїре, понеж(е) ест несъврѣшена ѡт Бърновскїе воевода.

И Іѡнашко да имает себе ѡчїнїти исписокъ ѡт Г(о)сп(о)д(а)рь Ѳг(о) Мил(ос)т(и), и ѡрик, на тоє прѣд реченоє селѡ. И еж(е) ест прївилїе ѡт с(вѣ)тѡе монастїре Драгомирна на тоє селѡ не възмогѡхѡмъ ег(о) датї, до рѡкъ пан(ѡ) Іѡнашко кѹпар, бо ест иншихъ селъ и ѡтнин(и) мног(и) писанихъ въ тѣмъ прївилїе. Тѣмъ радї, аще ѡбрѣщетъ сѣ нѣкихъ илї нѣгдѣ прївилїе, да не имает битї вѣрнїи нїколїже.

И при нашемъ доброволномъ токмежъ билїи людїи добрїи: Дима портар, и Франгѡле бивъ столникъ, и ѡлатѹзъ съ вїи прѣгари ѡт трѣг² Сѹчав(а), и Кира кѹпецъ, и Глїгорашко³ злѣт(ар), и попъ Грама, и Маноле кѹпецъ, и Зота кѹпецъ, и Биколъ кѹпецъ, и Мїхѣлакїѣ³ и Ѳрїмїѡ Юлѡш, еж(е) писал.

И на велїка крѹпостъ поставихѡмо вѣчѣтїѹ⁵ къ сѣмѹ истинѡмѹ исписокъ.

Писъ Сѹч(авѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмгъ ав(гѡст) д̄.

† Eu, Mihalachi <m. p.>.

† Eu, popa Grama <m. p.>.

† Eu Franguli <biv>⁶ stolnic iscal <m. p.>.

† Eu Grigore ...⁷ <m. p.>.

† Eu Zota martor ...⁷ <m. p.>.

Ѳрмонахъ Гедѡнъ егѹменъ искаа <m. p.>.

Германъ искаа <m. p.>.

Ѳрмонахъ Сѡрафимъ <m. p.>.

Митрофанъ искаа <m. p.>.

Иѡрафїе <m. p.>.

Иѡрестъ искаа <m. p.>.

Иѡлогїе <m. p.>.

Из ...⁷ <m. p.>.

† Ирмѹнахъ Бениаминъ искаа <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Записъ за сѣл(о) Бърсѣнщ(и), <continuată în sec. XVIII>: ѡсѣт¹ калѹгѣри ѡт Драгомирна.

† Adică eu, Dionisie fost episcop de Roman, și Ghidion egumen de la sfînta manăstire⁸ Dragomirna, și <A>¹ vramie dascăl, și Tudosie stareț, și Ghielasie stareț, și Iorest, și Serafim, și Mitrofan, și Gherman vist(iernic), și Evloghie cîntăreț, și Veniamin, și Theodor diacon, și Varlam diacon, și Petronie diacon, și Gherghintie

cîntăreț, și Efrosin și tot soborul de la sfînta mănăstire⁸ Dragomirna, înștiințăm, cu acest zăpis al nostru, nesiliți de nimeni, nici asuprași de nici vreo nevoie, ci de bunăvoia noastră, <că>¹ am vîndut dreapta noastră ocină și danie, satul Bîrsineștii, din ținutul Dorohoi, care este aproape de Carpieni⁹, care este danie de la răposatul Stroici mare logofăt sfîntei mănăstiri Dragomirna, unde este hramul Coborîrea Sfîntului Duh. Și am vîndut acel sat mai susseris panului Ionașco cupar, pentru trei sute și cincizeci de lei⁹ întregi, să-i fie de la noi dreaptă ocină și cumpărătură din uric, cu tot venitul, pe unde au folosit de demult, în cîmp, și în iaz, pentru moară, și în pădure, cu loc de prisacă¹⁰.

Și acei înainte ziși [mai sus-scriși] bani i-am luat de la ei să fie de trebuință la săvîrșirea sfîntei mănăstiri, fiindcă este neînterminată de Bărnovschi voievod.

Iar Ionașco să-și facă ispisoc și uric de la Milostivirea Sa Domnul pe acel înainte zis sat. Iar privilegiul care este la sfînta mănăstire Dragomirna pentru acel sat nu l-am putut da în mîinile panului Ionașco cupar, căci sînt scrise, în acel privilegiu, și alte sate și multe ocini. Pentru aceea, dacă se vor afla unele sau undeva privilegiile, să nu fie de credință niciodată.

Și la tocmeala noastră de bunăvoie au fost oameni buni: Dima portar, și Frangule fost stolnic, și șoltuzul cu 12 pîrgari din tîrgul Suceava, și Cliira negustor, și Gligorașco zlătar, și popa Grama, și Manole negustor, și Zota negustor, și Vicol negustor și Mihălachie și Eremia Iulăș, care a scris.

Și pentru mai mare putere am pus pecețile la acest adevărat ispisoc.

Scris la Suceava, în anul 7143 <1635> august 9.

† Eu Mihalachi <m. p.>.

† Eu popa Grama <m. p.>.

† Eu Franguli <biv>⁶ stolnic iscal <m. p.>.

† Eu Grigore ...⁷ <m. p.>.

† Eu Zota martor ...⁷ <m. p.>.

Ermonah Ghedeon egumen am iscălit <m. p.>.

Gherman am iscălit <m. p.>.

Ermonah Serafim <m. p.>.

Mitrofan am iscălit <m. p.>.

Avramie <m. p.>.

Iorest am iscălit <m. p.>.

Ivloghie <m. p.>.

Eu ...⁷ <m. p.>.

† Ermonah Veniamin am iscălit <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zăpis pentru satul Bîrsănești, <continuată în sec. XVIII>: de la călugării de la Dragomirna; <și alta, de la începutul sec. XIX>; Zăpisul călugărilor di la mănăstire Dragomirna, cu tălmăcirea lui.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXI/39.

Orig., hîrtie (40,5 x 28,2 cm), opt peceți imprimate în cerneala doc., două, rotunde, de dimensiuni mijlocii: prima a m-rii Dragomirna, cu legenda, între două cercuri continui: † Печатъ¹¹ с(ѣ)т(о)г(о) монаст(н)р Драгомирна, iar cu emblema reprezentînd coborîrea Sfîntului Duh, printre două șiruri de îngeri; a doua, a tîrgului Suceava, cu inscripția, între două cercuri perlate: † Печатъ Сѹсѡвскаго¹², iar în cîmp figurîndu-l pe Sfîntul Gheorghe, în picioare și cu sulita în mîna dreaptă; celelalte șase peceți, de formă octogonală, rotundă sau ovală, înfățișează: prima o cruce, a doua un cerb în poziție șezîndă, a patra o pasăre, cu crucea în

cioc, iar în exergă, o inscripție minusculă, greu lizibilă, a cincea un motiv geometric, înconjurat de un altul, spiraliform, precum și literele κ și ρ, sus, și κ și τ, jos, celelalte, două peceti fiind ilizibile.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/90 (foto.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiilor", 1919, p. 239 (rez.).

¹ Omis.

² τ și ρ, în ligatură.

³ α și κ, în ligatură (ω, suprascris)

⁴ Greșit, în loc de η (și).

⁵ În loc de πεχαι.

⁶ Rupt.

⁷ Ilizibil în orig.

⁸ Terminație românească, în ε ("e"), și în textul slav.

⁹ Așa în textul slav.

¹⁰ De la "să-i fie", pînă aici, formulă caracteristică doc. domnești.

¹¹ τ și b, în ligatură.

¹² Subînțeles, în continuare: τρηγ († Pecetea tirgului Suceava)

198

1635 (7143) august 10, Iași.

† И ѡ Басиліе воевода, в(о)жію м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Пишем салѣт[м] наш [пан], la Vasilie Muste¹. Dămu-ț(i) știre că [d]au venit înaintea Noastră sluga noastră, pan² Béchia pîrcălab, jeluindu-se pre un vătămă și pre niște vecini a boiarinului nostru, a Furtunei postelnicul, cum i-au ucis o iapă, de-au murit. Și nici o vină nu s-au putut găsi, pentru ce o au ucis. Deci, au vrut să se apuce Furtuna să se pîrască cu Béchia. Apoi el, dintre ciț(i)va boiari, s-au prinsu că-i vor plăt<i v>³ecinii și vătămănul acea iapă și i-au dat vinovaț(i) și ș-au făcut zapis, în doo săptămîni să-i plătească iapa.

Derept acea, deaca ver(i) vedea cartea Dumi Měl(e), iară tu să socoteșt(i), de nu vor plăti la cea dzi iapa Béchei acei vecini a Furtunei, tu să le iai preț de o iapă bună și să dai Béchei. Iar de vor vrea să vie de față ei, să vie. Aceasta scriem. Într-alt chip să nu faci!

V Иѣ, в(ъ) л(ѣ)т(о) хэргѣ <7143/1635> дв(гвст) ѣ <10>.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нъ велѣл.

† Белиц(и) болѣр(и) вч(и)⁴.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Cu iapa de la Fortuna.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/98.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/91 (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 123, p. 203-204 (orig.).

¹ "пан, la Vasilie Muste", adăugat cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

² "pan", adăugat pe margine, cu altă cerneală.

³ Rupt.

⁴ V. n. 3, doc. nr. 190.

199

1635 (7143) august 12, Iași.

† Иѡ Баснаѣе वोєвода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зѣмли Молдавскон. Adec(ă) au venit, înaintea Domnii Méle, Toderășco diiacul și cu giupîneasa lui Dumitrașco Solomon și cu ficiorul ei, cu Ionașco, de s-au pîrit de faț(ă), înaintea Domnii Méle, pentru sat, anume Hămeiani, dzicîndu Toderășco că are și el treabă cu giumătate de sat din Hămeiani, că i-au fost dare lui de Vasilie Stroic(i).

Deci, Domniia Mea am dzis să-ș(i) arête drésele, iar el au dzis că n-are drése, că le-au pierdut. Dup<ă aceea>¹, întreat-am Domniia Mea și pre Solomoneas(ă) cu ce ține, iar ia au <dzis că are>¹ drése de cumpărătură de tot satul, înaintea Domnii Mé<le, de la în>¹ma lui Vasilie Stroic(i), de la logofeteasa, de la Strovicioa<i>¹e, și <de la ficior>¹ul ei, d<e>¹ la Ionașco Stroic(i).

Dec(i), dac(ă) <a>¹m <vădzu>¹t Domniia Mea dré<se de cum>¹părătură și uric(e) de-ntăritură de la Radu Vodă și de la A<le>¹xandru Vodă, am socotit, cu tot Sfatul Domnii Méle, că n-are T<o>¹derașco nic(i) o treab(ă) cu acel sat, ce mai sus scrie, anume Hămeiani, ce s-au aflat că iaste dreaptă cumpărătură ei, Solomoneas(ă).

Dec(i), au rămas Toderășco din t<o>¹at(ă) légea țării, dennaintea Domni<i>² Méle, iar Solomoneasă s-au îndreptat den<ai>¹ntea Domnii Méle și ș-au pus herîia în vistériul Domnii Méle. Dec(i), c<a să>¹ aibă Solomoneas(ă) a-ș(i) ținea ocina și cumpărătura, nic(i) să mai aibă a m<ai>¹ pîrî Toderășco de aceasta pîră, nic(i) dănăoar(ă), în véci.

Оу Иѡс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7143/1635> дѣ(гѣст) ѣѣ <12>.

† Г(о)сп(о)д(а)нѣ рѣч(ѣ).

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Pre Hămeiani, de rămas.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LI/19.

Orig., hîrtie (cca 26 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt, cu părți din text lipsă inclusiv partea de jos a doc., de la pecete în jos (cu isc. marelui logofăt și cu numele diacului, cca 5 cm), prima f. este lipită pe o altă coală, iar a doua este lipită în cruce, cu aceeași hîrtie, la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roșie, pierdută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/92 (foto.).

¹ Rupt.

² Omis.

200

1635 (7143) august 12, Prăjești.

† Adecă eu, Mihăilă, feciorul Blagului din Hărțești, și cu nepoată-mea, Măriica, fata lui Valeș de Hociungi, mărturisim, cu cestu zăpis al nostru, cum noi, de bunăvöe a noastră, de nimene nevoiți și neînpresurați(i), am vîndut a noastră dreaptă ocină¹, ce să va alége partea noastră, din sat din Bîrjovéni, dumisali, lui Dumitrașco Séchil, cu tot

vinitul, în vatra satului, și în câmpu, și în pădure, și într-apă, și în pomete și în tot vinitul.

Deci, într-acea dat(ă), zapis nu i-am făcut pre acea vîndzătură ce au cumpărat la noi, de am luat de la dumnealui treidzeți² și cinci de taleri de argintu, bani numărați. Ce, dup(ă) acéia, ne-au strînsu feciorul dumisali, Neculai Séchil[i] cupariul, de i-am făcut acest zapis al nostru, dinnaintea dumisale, lui Savin Prăjescul vornicul cel mari de Țara de Gios.

Și s-au prilejit într-această tocmal(ă) Toader Beldiman, și Mihăilaș Beldiman, și Costantin, feciorul lui Gligorie Buhuș, și Oniț(ă) călugărul de Hărțești, și popa Simion de acoli, și feciorii săi, Gligorcea și Mirăuț(ă), și Dumitru de acoli, și feciorul său, Ștefan, și alții mulți oameni buni, megiiși de prin pregiur, ca să-i hie dumisali direaptă ocin(ă) și cumpăratur(ă) și să-și facă și dirése domnești pre această ocină¹, ce mai sus scriem.

Și, pre mai mare credință, iscălit-am și pecețile ne-am pus, să s(e) știe.

✝ Прѣжъши, л(ѣ)т(о) хрѣмг <7143/1635> дв(гѣст) ѿ <12>.

† Прѣжескуа вел дворник m. p.; <sig.>.

† Яз Тоадеp Бeлaниман m. p.; <sig.>.

† Яз Мнхъиладш Бeлaниман m. p.; <sig.>.

† Pop(a) Simion <m. p.>.

† Oniță¹ <m. p.>.

† Яз Костaнтин Бвхуш нскал m. p.; <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapisul Blagului, ce ș-au vîndut partea din Bîrjoveni.

Muzeul de Istorie a Moldovei-Iași, Inv. nr. 5309.

Orig., hîrtia (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, patru peceți inclarc, din care, primele două, octogonale, iar celelalte rotunde, și o amprentă digitală (probabil a lui Mihăilă), toate în cerneala doc.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/9 (copie modernă).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/93 a, b (foto.).

¹ "ă", redat prin ѿ.

² Așa în orig.

† M(i)l(o)stive și luminate Doamne, să fie Măria Dumitale sănătos. Dăm știre Măriei Tale că au vinit vornicul Neaniul, cu cinstită cartea Măriei Tali, la noi, de scrie ca să socotim de rîndul unui liotar de stat, anume Prigoreni, pre Plotoniță, la Réd(iu)¹, ce i-au fostu lui daanie de la Alexandru Vodă², de care s-au pîrît cu vornicul Tănăsie, înaintea Divanului Măriei Tale: cum vornicul Tănăsie, cu doao sate, au înpresurat și satul lui, anumea³ cu Ruscanii și cu Avrămeștii, de care lucru ai scris Măria Dumitale la noi, să strîngem oameni buni, megiiș(i) și tîrgoveți din Tîrgul Frumos, ca să aflăm, după uricul tîrgului, și acea seliște, la Réd(iu)¹, pre Plotoniță, și să-i facem și liotar.

Deci noi, după învățătura cărții Măriei Tale, strîns-am preuții de tîrg și tîrgoveți și megiiș(i) de pre înpregiur, di-am cercat și am aflat, pre Plotoniță, între Ruscani și între Avrămești, unde s-au aflat loc de Besereca de Piiatră și vatră de sat, și am ales acel loc și am stîlpit, după scrisoarea Măriei Tale. Și s-au ales hotarul acei siliști, de pre Plotoniță, care au fostu dare⁴ Neniului⁵ vornicului, și s-au stîlpit despre Ruscani și s-au ales despre hotarul[ui] Tîrgului Frumos, cum au fostu stîlpit și au fostu aleș(i)⁶ vornicului Tănasiie tîrgoveții: de la un stîlpu de piiatră, ce iaste lîngă Plotoniță(ă), aproape de Besereca de³ Piiatră, unde au fostu; de ciia, dreptu la del⁶, la un stîl<pu>⁷ de piiatră, în podul dialului; de ciia, la vale, s-au pus un stîlpu de piiatră, lîngă o cărare, ce iaste înpotriva Horpazului, pînă în dru[m]mul Pîrjolitei, ce merge acel drum în gios, pre lîngă matca Văei Lupului; de ciia, drumul în gios, pînă la un iaz bătrîn, din capul iazului, în gios, pre matca Văei Lupului, pînă unde se înpreună <cu>⁷ hotarul Popișcanilor, unde iaste un stîlpu de piiatră, lîngă matca Plotoniței; de ciia, pre Plotoniță în sus, iar(ă) pînă unde-i stîlpul, lîngă Besereca⁸ de Piiatră.

Însă, s-au tocmît să facă Neaniul vornicul hălășteu⁸ în Vale Lupului, mai gios de iazul cel bătrîn, unde-i va plăcea⁹ loc de³ iaz. Însă, din hotarul Tîrgului Frumos, nemică nu s-au clătît¹⁰, numai dintr-acel hotar ce-au fostu stîlpit tîrgoveții, lui Tănasiie vornicului, despre Ruscani.

De aceasta dăm de știre Măriei Dumitale. Deci, Măria Ta vei fac(e) cum te³ va năstăvi m(i)l(o)stivul Dumnedzău³.

Și m(i)l(o)stivul Domnul Dumnedzău să înlungească dzilele Măriei Tali, întrucinstit Scaulul¹¹ Măriei Tale, adevăr.

† Robii Măriei Tal(e): Urêche spăt(arul) cel mar(e), și Roșca visticarnic, Ștefan pîrcălab¹², Vîrlam den Ciuncești, Buțurca de Frățeni, Ionașco ot tam, Ilea ot Cudreșt(i), Machidon ot tam, Cliirila den Bălțaț(i), Andonie ot Mădîrjé<c(i)>⁷, Ionașco Hîndrescul, Pătrașco Clipeș ot Cudreșt(i), Ștefan ot tam, așijderil(e) preutul Ștefan de tîrg, și diiaconul de-acolea, și Lazor de-acolea, și Zbiiar(e) ot tam, Ionașco diiacul ot tam. De-aceasta dăm știr(e) Măriei Tal(e)¹³ <sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Carte la Măria Sa, la Vodă², de mărturie, pentru o săliște de sat pre Plotoniți, la Besereca de Piiatră, în hotarul Tîrgului Frumos; <și alta, de aceeași mînă, anulată cu aceeași cerneală>: † Carte de la tîrgu, de la Totruș, și de la Bejan pâliarnicul, de mărturie, la Măria Sa, la Vodă, pentru Pleșești, de la Totruș¹⁴.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXIX/12.

Orig., hîrtie (30,8 x 19,3 cm.), difolio, scris și pe verso-ul primei foi, două peceti inelare, ambele octogonale, în cerneala doc.: prima, a lui Grigore Ureche, iar a doua, probabil a lui Roșca visticarnic.

Ibidem, A. N., MMDCCXCV/6, nr. 1 (copie din prima jum. a sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/94 a, b, c (foto., după orig.), și Xerogr. de doc., I/32 a-d (xero., după copie); Pachet Costăchescu, nr. 24 (transcr.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surte*, III, nr. 100, p. 169-171 (orig., datat: cătră 7149).

Datat în funcție de doc. următor, referitor la aceeași hotărnicire.

¹ "é", redat prin a.

² "î", redat prin a.

³ "c", redat prin s.

⁴ "c", redat prin а.

⁵ Mai sus/mai jos: "Neaniului".

⁶ Așa în orig.

⁷ Omis.

⁸ În textul chirilic: БЕСЕРЕКА, ХЪЛѢЩЕ.

⁹ "ca" redat prin ѿ.

¹⁰ "c" (к), scris peste un "p" (п).

¹¹ Greșit, pentru "scaunul".

¹² "Ștefan pîrcălab", adăugat ulterior, la începutul rîndului.

¹³ De la "† Robii ...", pînă aici, scris de Grigore Ureche.

¹⁴ V. doc. 126, din 1635 <iunie> I, <Trotuș>, referitor la satul Rediu și seliștea Pleșești, de la Trotuș, stăpînit de același Neaniul vornic de gloată.

† Adecă eu, Neaniul vornicul de gloată, mărtur<is>¹escu, ce cest zapis al nostru, cumu ne-m tocmît noi, de bunăvoia noastră, cu fratele nostru, co vornicul Tănasie, pentru o săliște de sat, ce-am avut dare de <la>¹ Alexandru <Vodă>¹, anume Prigorénii, care săliște scrie la uricul tîrgului, pre Plotoniți, suptu Rédu. Ales-au acea săliște dumnealui, Gligorașco Uréche, spătariul cel mari, și dumnealui, vistiarnicul Ghiorghe Roșca, și cu preuții de Tîrgul Frumos, și cu tîrgoveții și cu mulți oameni buni, megeiași, unde a fost Besérecă² de Pietră³, și s-au stîlpit în sémne, dispre Avrămești și dispre Ruscani.

Deci, ne-m tocmît ca să ție vornicul Tănasie dispre Avrămești, pîn(ă) în matca Plotoneței, iar eu să ȋiu cu săliștea mea iar(ă) pînă în matca Plotoneței, dispre hotarul Ruscanilor; iar⁴ cu Prigoreni nice o treabă să n-aibu, nici a tréce peste Plotoniți dispre hotarul Avrămeștilor, nice dumnealui să n-aibă treabă peste Plotoniți, dispre Besérecă² de Pietră³. De aceasta mărturisescu cu cest zapis al meu.

Și, pre mai mari credință, însum(i) am scris acest zapis și am iscălit, să să știe.

V Пригорѣни, дв(гвст) гѣ <13>.

† Яз Нѣнюа дворник искаах m. p.; <sig.>.

Хрѣке вел спѣт(ар) m. p.

† Яз Тѣнасѣ искаах <m. p.>.

† Fost-au în tocmala noastră: Vîrlan de Cincești, și Buțurca de Frăténi, și Ionașco de acoloa, și Ilea de Cudrești, și Ionașco Machidon, și Pătrașco, și Chirila de acolo și Ștefan pîrcălabul.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Pre Avrămești; <și două, din prima jum. a sec. XIX>: Av(gu)st 13; <și>: Un zapis pi-Avrămești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXIX/13.

Orig., hîrtic (30,5 x 19 cm), filigran, o pecete inelară octogonală în cerneala doc.

Ibidem, A. N., MMCMV/33, nr. 24; și 33 a, nr. 24 (mențiuni).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/95 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 25 (transcr.).

EDIȚII: Glibănescu, *Surte*, III, nr. 145, p. 245-246 (orig., cu specificarea: fără veleat); *Catalog*, Supl. I, p. 185, nr. 539 (menț. edit., datată: <1635-1640> august 13).

¹ Omis.

² În textul chirilic: БѢТѢКА.

³ Așa în orig.

⁴ De aici, pînă la sf. alineatului, textul redă, tot la persoana întîi; obligațiile pe care și le-a asumat Tănăsie vornic de gloată.

203

1635 (7143) august 13.

Surețul ispisocului sirbăscu de la Vas(i)li Vod(ă), din vălețul 7143 <1635> av(gust) 13, scos românești.

† Precum¹ au vinit, înainte Noastră și înainte a tuturor al<or>² noștri boer(i)³, mari și mici, rugătorul nostru, Simon, și cu tot săborul de la sfînta m(ă)n(ă)st(i)re Florești³, și s-au pîrit înainte Noastră cu boierul³ nostru, Vas(i)lii Roșca vornicul de gloată, pentru satul Blăjerii³, pe Bîrlad, în ținutul Tecuciului. Deci, călugării de la sfînta m(ă)n(ă)st(i)re, ei au dzis cum acel sat au fostu cumpărătură de ctitorul lor, Cîrste vornicul, și au miluit pe a sa m(ă)n(ă)st(i)re ce de sus pomenită, iară Vas(i)lii Roșca vornicul au dzis p<r>²ecum acel sat au fostu cumpărătură Cîrstii vornicului, gium(ă)tate de sat, iar altă gium(ă)tate de sat dintr-aceiași sat, s-au sculat niști oameni dintr-aceiași sat, în dzilile¹ Radului Vod(ă) Mihnea, și au pîrit pe boiariul nostru, Vas(i)lii Roșca, și pe călugări de la acea mănăstire, dzicînd cum li-au făcut lor Cîrstea vornicul mare înpresurătur(ă) pe acea gium(ă)ta[a]te de sat, de sus, și au rămas ei pe boierul³ nostru, Vas(i)lii Roșca vornicul, și pe călugări și li-au luat lor și drăsăle, pentru căci au fost lor înpresurătură.

Iară apoi, după acéia⁴, Vas(i)lii Roșca vornicul multă cheltuial(ă) au făcut și iarăși au luat acea gium(ă)tate de sat, de sus, înapoi, în dzilile¹ lui Barnovschii Vod(ă). Și [s-au sculat]⁵, după acéia, s-au sculat boierul³ nostru, Roșca vornicul, și⁶, pentru multă gîlceav(ă) și pric(e) [pentru ...⁷ și]⁵, s-au tocmit cu acei razeș(i)³ de Blăjer(i)³ pentru acea gium(ă)tate de sat, de sus, și au vîndut-o ei boierului³ nostru celui de sus scris, Roșca vornicul, și au cumpărat el de la dînșii și li-au dat 60 de taler(i) de argint, făr(ă) altă cheltuial(ă), care el au dat cîndu au scos drăsăle de la Dumitrașco Ștefan vel log(o)f(ă)t. Și singur Vas(i)lii Roșca au făcut doao mori într-acei sat, cu a lui cheltuial(ă).

Deci, Noi i-am giudicat pe dînșii, ca să aibă a ține⁸ călugării gium(ă)tate de sat, den gios, iară gium(ă)tate de sat, din sus, ca să aibă a ține⁸ boierul³ nostru, Vas(i)lii Roșca vornicul, și să aibă călugării a întoarce cheltuiala, toată cîta au făcut-o Vas(i)lii Roșca la cel sat, și să-i întoarcă lui cheltuiala a iazului și a morilor și să aibă a ține pe gium(ă)tate într-acele mori.

Și s-au sculat călugării denainte Noastră și s-au tocmit cu boierul³ nostru, Vas(i)lie Roșca vornicul, ca să aibă a-i întoarce acea cheltuială den mori și din iaz și din silîști, ca să fie lor pe gium(ă)tate.

Și mai mult să n-aibă ei a mai pîri pentru aceasta, în veci de veci. Și altul să nu să mai amestici.

† Singur g(ospo)d(in)⁹ au învățat¹⁰.

† Pătrașco Bașotă vel log(o)f(ă)t.

Eu, Vas(i)lii ur(i)car, l-am scos rom(â)nești de pe sirbie.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVI/19.

Trad. din sec. XVIII.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/96 a, b (foto.).

EDIȚII: *Carte de hotărnicie*, p. 2, nr. 7 (rez., într-o hotărîre judecătorească din 1892).

¹ "с", redat prin ѣ.

² Omis.

³ "с", redat prin а.

⁴ În textul chirilic: ачѣа.

⁵ Anulat de traducător.

⁶ De aici pînă la "...⁷", adăugat, de aceeași mînă, între rînduri.

⁷ Indescifrabil.

⁸ În textul chirilic: цина; mai jos: цине.

⁹ Adică: "domnul".

¹⁰ Greșit, în loc de "au poruncit"; termenul este atribuit, în alte trad., logofătului, definindu-i rolul.

204

1635 (7143) august 13, Iași.

† Се ѡбо мы, Пѣтрашко¹ Башотѣ вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, и Савни Прѣжескѡл² вел дворник Долган Земли, и Дѡмитрашко Шолдан вел дворник Гѡрнѣи Земли, и Гаврил хѣтман и прѣкълаб Сѡчавскон, и Глигоорѣ Оѡрѣкѣ³ вел спѣтар, и Гиѡргѣ вел чашиник, и Юрдаки вел вистипарник, и Некѡла Катарѡнѡл вистипарник, и Гаврилаш вив вел дворник, и Д(ѡ)митрашко вел комис, и Грама вел стѡлник, и Япостол вел меделничар, и Ѣнакѣ вел питар, и Лѡпѡл Прѣжескѡл вел клѡчар, и Дѡмитрашко Йѡрали вел житинчар, и Тѡадѣр Петринчанко вел армаш, и Кочѣ ага, и Кикѡш вел шѣтрар, и Раковниц(ѣ) Чѣхан вторѣи лѡг(ѡ)ф(ѣ)то, и Банѡл вистипарник, и Тодѣрашко третѣи лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, и Иѡнашко Прѣжескѡл постелиник, и Нѣнѡл дворник глотнѣи, и Тѣнасѣ двѡрник глотнѣи, и Стрѣтѡлатѡ дворник глотнѣи и нишнѣ с(ѣ)н(ѡ)вѣ панскѣх ѡт Дѡр Г(ѡ)сп(ѡ)д(н)нѣ Ѣг(ѡ) М(н)л(ѡ)ст(н), пишем и свадѣтелствѡем, съ сѣм записом нашим, какѡ прѣнде прад на[ш]ими кир ѡ(тѣ)цѡ Диннисѣ, вив еп(н)скоп Романскон, и Гидниш егѡман ѡт с(ѣ)тѡа монастыр Драгомирна, и Яѡрамѣ пестѡи, и Тодосѣ старец, и Геласѣ старец, и Иѡрес[с]тѡ, и Сѣрафим, и Митрофан, и Герман вист(ипарник), и Ѣѡлѡгѣ павец, и Бенѣпанин, и Ѣѡдѡр дѣпѡи, и Барлаам дѣпѡи, и Петронѣ дѣпѡи, и Гергентѣ павец, и Ѣфросин и вѣс съѡбор ѡт с(ѣ)тѡа монастыр Драгомирна, неким непонѡждан(н) а ни присѣлован(н) нѣ за волѣ им добра, и продал(н) им праваа <ѡт>⁴н(н)ѡ и дѣанѣ, село Бѣрсѣниш, что ест оѡ³ вѡлост Дѡр(ѡ)хѡнскомѡ, вѣнж(ѣ) Кѣрпениш, еж(ѣ) бѣст ѣм даанѣ ѡт поконнаг(ѡ) Стронча вив великѣи лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, с(ѣ)тѣи монастыр Драгомирна. Таа продал(н) село виш(ѣ) писанѣи, Бѣрсѣниш(н), пан Иѡнашкови коѡпар³, радѣ три ста и пат дѣсат тѡлири бѣтих, да ест ѣмѡ права² <ѡт>⁴н(н)ѡ и вѣкупленѣ, съ вѣсам дохѡдом, по кѡѡа ѡживѡи из давѣа, ѡ полн, съ став за мѡли, и оѡ³ лѡс, съ мастѡ за пасик. И вѣстал са Иѡнашко кѡпар и заплатѡи испѣлно тѣх пинѣзи виш(ѣ) писан(н), три сто и пат дѣсат тѡлѣри бѣтѣ, вѣ рѡки кѡлѡгер(ѣ) ѡт с(ѣ)тѡа монастыр Драгомирна.

И тѣ пинѣс<и>⁵, еж(е) <вѣ>⁴эл(и) калугѣри на тон сало, келтовали са за
<по>⁵т<р>⁵авѣ с(вѣ)тан монастир, того радѣ бившаго с(вѣ)таа монастир не
сѣврѣша<на>⁵.

<И>⁵ нарѣдениа еж(е) имають с(вѣ)таа монастир на т<он>⁵ село <не>⁵
възмогохом дати въ руки Ионашко купар, сего радѣ бивших писанных
мног(о) селахъ въ тот исписок. И аще ѡ<вр>⁵ащат нѣкихъ принаиѣ, да не имають
варныи. Тог(о) ради, мы, яко оувѣдѣхом³ доброю токмѣж исплъною плато,
мы сътворихом сиа потверженіе. И наи болаша вѣрныи искалихом и
поставихом и печат(и).

И Басиліе Горовен дияк писал, да с(ѣ)знаніе.

Ѫ Ис, л(ѣ)т(о) хѣрмг, ав(гѣст), гѣ д(ѣ)н(и).

Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

Прѣжескул вел дворник исках м. р.

Д(ѡ)митрашко) Шолдан дворник м. р.

Гаврил хетман <м. р.>.

Урѣке вел спѣт(ар) м. р.

Из Гиѡргие вел пѣхарник <м. р.>.

Некула Катарциул искал м. р.

Гаврил Мѣтѣш м. р.

† Из Дѡмитрѡ Бѡхѡш пѣрхѣлаб м. р.

Из Грама вел стѡл(ник) м. р.

† Из Лѡпѡл Прѣжескул клѡчѣр м. р.

† Из Петричанко вел армаш м. р.

Дѡмитрашко Ирали <м. р.; sig>.

... м. р.

† Из Басилие Кочѣ агѣ м. р.

Бѡлан вторѣи постѣлник м. р.

† Из Пѣтрашко Чоголѣ бив л(ѡ)г(ѡ)ф(ѣ)т искал м. р.

... м. р.

† Из Тодѣрашко третѣ лѡг(ѡ)ф(ѣ)т искал м. р.

† Из Ионашко Прѣжескул постѣлник м. р.

† Из Басиліе Банѡл вист(иар)ник <м. р.>.

† Из Стрѣтулат дворник глѡт(нѣи) искал <м. р.>.

† Иѡн бив постѣлник Даб(и)же <м. р.>.

† Adică noi, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi Savin Prăjescul mare vornic de
Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavril hatman şi
pîrcălab de Suceava, şi Gligorie Urèche mare spătar, şi Ghiorghie mare ceaşnic, şi
Iordachi mare vistiernic, şi Necula Catargiul vistiernic, şi Gavrilas fost mare vornic, şi
Dumitraşco mare comis, şi Grama mare stolnic, şi Apostol mare medelnicer, şi Enachic
mare pitar, şi Lupul Prăjescul mare clucer, şi Dumitraşco Iarali mare jîtnicer, şi Toa r
Petriceaico mare armaş, şi Cocea agă, şi Chicoş mare şetrar, şi Racoviţă Cehan log fă
al doilea, şi Banul vistiernic, şi Toderăşco logofăt al treilea, şi Ionaşco Praj
cul postelnic, şi Neaniul vornic de gloată, şi Tănăsie vornic de gloată, şi Stratulatu vornic
de gloată şi alţi fii de boieri de la Curtea Milostivirii Sale domnul, scriem şi mărturisim,
cu acest zăpis al nostru, cum au venit, înaintea noastră, părintele chir Dionisie, fost

episcop de Roman, și Ghidion egumen de la sfânta mănăstire Dragomirna, și Avramie dascăl, și Todosie stareț, și Ghelasie stareț, și Iores[s]tu, și Serafim, și Mitrofan, și Gherman vistiernic, și Evloghie cîntăreț, și Veniamin, și Theodor diacon, și Varlaam diacon, și Petronie diacon, și Gherghentie cîntăreț, și Efrosin și tot soborul de la sfânta mănăstire Dragomirna, nesiliți de nimeni și nici asupriți, ci de bunăvoia lor, și au vîndut dreapta lor ocină și danie, satul Bîrsăneștii, care este în ținutul Dorohoiului, aproape de Cărpeniș, care le-a fost danie de la răposatul Stroici fost mare logofăt, sfintei mănăstiri Dragomirna. Și au vîndut satul mai susscris, Bîrsăneștii, panului Ionașco cupar, pentru trei sute și cincizeci de taleri bătuți, să-i fie dreptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, pe unde au folosit de demult, la cîmp, cu iaz pentru moară, și, în pădure, cu loc de prisacă. Și s-a sculat Ionașco cupar și a plătit deplin acei bani mai susscriși, trei sute și cincizeci de taleri bătuți, în mîinile călugărilor de la sfânta mănăstire Dragomirna.

Iar acei bani, pe care i-au luat călugării pentru acel sat, s-au cheltuit pentru trebuința sfintei mănăstiri, fiindcă sfînta mănăstire rămăsese neterminată.

Iar dreselc pe care le are sfînta mănăstire pe acel sat nu l-am putut da în mîinile lui Ionașco cupar, pentru că au fost scrise multe sate în acel ispisoc⁷. Iar dacă se vor afla niște privilegii, să nu fie de credință.

Pentru aceea, noi, cum am văzut bună tocmală și plată deplină, noi am făcut această întărire. Și, pentru mai multă credință, am iscălit și am pus și pecețile.

Și Vasilie Gorovei diac a scris, să se știe.

La Iași, anul 7143 <1635> august, 13 zile.

Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.; <sig.>.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.; <sig.>.

D(umitrașco) Șoldan vornic am iscălit m. p.; <sig.>.

Gavril hatman <m. p.; sig.>.

Urécie mare spătar m. p.; <sig.>.

Ghiorghe mare paharnic <m. p.; sig.>.

Necula Cătarciul am iscălit m. p.; <sig.>.

Gavril Matiaș m. p.; <sig.>.

† Eu Dumitru Buhuș pîrcălab m. p.; <sig.>.

Grama mare stolnic m. p.; <sig.>.

† Eu Lupul Prăjescul clucer m. p.

† Eu Petriciaico mare armaș m. p.; <sig.>.

Dumitrașco Iarali <m. p.; sig.>.

...

† Eu Vasilie Cocă agă m. p.; <sig.>.

Bălan postelnic al doilea m. p., <sig.>.

† Eu Pătrașco Ciogolea fost logofăt am iscălit m. p.; <sig.>.

...<sig.>.

† Eu Toderașco logofăt al treilea am iscălit m. p.; <sig.>.

† Eu Ionașco Prăjescul postelnic m. p.; <sig.>.

† Eu Vasilie Banul vist(iernic) <m. p.; sig.>.

† Eu Strățulat vornic de gloată am iscălit <m. p.; sig.>.

† Ion Dabije fost postelnic am iscălit <m. p.; sig.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXI/38 a.

Orig., hîrtie, difolio (42 x 28 cm), 24 de peceti înclare aplicate.
Ibidem, CLXXXI/38 b (trad., din 1763 august 31, de Evloghie dascăl).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/97 (foto.).

- ¹ Aici, ca și descori în continuare, τ și ρ în ligatură.
- ² Aici, ca și descori în continuare, n și ρ în ligatură.
- ³ γ, scris deasupra unui dublu o.
- ⁴ Omis.
- ⁵ Rupt.
- ⁶ Semnătură ilizibilă.
- ⁷ Paragraf redînd, în stil direct, spusele călugărilor.

205

1635 (7143) august <14-31>.

Un act din 10¹ august 7143 <1635>, prin care Vasile Vodă arată că au venit la el "chir Gavriil², ci au fost episcop Romanului, și Gheorghii³ egumenul de la sfînta mănăstire Dragomirna, și Avramii starețul⁴, și Tudosii starețul, și Ghelasii starețul, și Orestii, și Sărafii⁵ și ceilalți călugări de la Dragomirna, și au vîndut satul Bîrsăneștii, în ținutul Dorohoiului⁶, "care, acel sat, li-au fost și lor danii de la răposat Stroici vel log(o)⁷f(ăt)⁷", și l-au vîndut slugi noastre, lui Ionașcu cupar, drept 350 taleri bătuți".

După Iorga, *St. și doc.*, V, p. 237, nr. 1.

Rez., cu extrase, după copia unei trad. din 1763 (7271) august 30, de Evloghie dascăl, pe altă filă a copiei unui doc. din 1736 (7245) octombrie 20, din Col. Al. Callimachi.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 383, f. 13 v. (menț.), cu data de zi "14", în copia unui hrisov din 1824 februarie 20.

¹ Data de zi, greșită; orig. a putut avea "14", cum se arată în menț. de la Arh. St. Iași (v. descr. *arheogr.*) și cum sugerează mărturia boierească din ziua precedentă (v. și doc. nr. 197, din 1635 august 9), sau "29", cum îndreptățește mărturia celor patru ierarhi moldoveni, din 1635 august 26 (v. doc. nr. 218) și posibilitatea de confuzie grafică a cifrei ă ("9"), interpretată greșit AÎ ("14") sau citită parțial Î ("10").

² Greșit, în loc de "Dionisie" (v. doc. anterior).

³ Greșit, în loc de "Ghidion" (v. doc. anterior); probabil, în însemnările lui N. Iorga s-a produs o încurcătură, numele boierilor martori; Gavril hatman și pîrcălab de Suceava și Gheorghie mare ceașnic, fiind raporate, din neatenție, la demnitățile vinzătorilor.

⁴ Greșit, în loc de "dascăl" (Δακδλ), ca în zăpisiul din 1635 august 9 (v. doc. nr. 197), de "învățător" (Πετρη), ca în mărturia boierească anterioară, sau "cîntăreț" (Πετρε), ca în mărturia ierarhilor din 1635 august 26 (v. doc. nr. 218).

⁵ În loc de "Serafim".

⁶ În menț. de la Arh. St. Iași se precizează: "aproapi de Cărpeneș, cu iaz la cîmpu și prisacă la păduri".

⁷ Intr. ns.

206

1635 (7143) august 14, <Iași>.

Suret scos moldovenesc¹ despre ispisoc sîrbăsc, de la răpăusatul Vasile v(oi)e vod, din let 7143 <1635> avgust 14, care ispisoc este pe multe locuri stricat, fiind ars de foc, și, pe cît s-au cunoscut cuvintele, atîta s-au tălmăcit.

Noi² Vasile v(oi)e vod, domn Țării Moldovii. Iată au venit, înaintea Domnii Mele și înaintea tuturor boerilor noștri, mari și mici, <sluga noastră, Tertie>³, de a lui bunăvoină, de nimene silit, nici asuprit, și au vîndut a lui driaptă otcină și moșie și cumpărătură, care și el a cumpărat-o de la Bucinschii⁴, din satul ce scrie mai sus, Cetnicăuții⁵; aceste părți el li-a vîndut slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, drept o sută șasăzeci de taleri de argint.

Așijdere, au mai vîndut el a triia parte din satul Cetnecăuții⁵, care acea parte au fost răscumpărat-o Tartie⁶ de la Marica din Suceavă, sora lui Matieș; pre aceia au vîndut-o iarăș(i) slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, drept una sută patruzeci taleri [taleri] de argint.

Și iarăș(i), dintru a tria parte ...⁷, iarăș(i) tot dintru acel sat, ce mai sussescriem, Cet<ni>⁸căuții⁹, parte lui Mătieș și a fetii¹⁰ lui Drăcșan, vătavului din Butușeni¹¹; așijdere aceasta parte au vîndut-o sluga noastră, Tertie⁶, slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, drept patruzeci de taleri și noaă bani de argint.

Și iar au mai vîndut sluga noastră, Tertie⁶, din parte Petricăi, doao părți; pre aceste li-au vîndut iarăș(i) slugii noastre, lui Hăjdău, drept optzeci taleri de argint.

După aceia, au venit înainte Domnii Mele ...⁷, dinpreună cu frații lui, anume: Iurașcul, și Nechifor, și Pente, și Filip, și sora lor, Odochiia, ficiorii lui Duroș¹² din Cernăuți¹³, de a lor bunăvoină, de nimene siliți, nici asupriți, și au vîndut a lor driaptă otcină și moșie, din a tria parte a satului Cetnicăuții¹⁴, a noao parte, parte ...⁷, care se numește din¹⁵ uricul¹⁶ Văscăuții¹⁷; pe aceia ei au vîndut-o slugii noastre de mai sussescri(e), Efrim Hăjdău ...¹⁸.

Așijdere, au mai vîndut slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, toată parte lui Andrei Terțipa¹⁹, ginerile Petricăi, de la femeia lui, Annii, fata <Petricăi>⁷, a lor driaptă otcină și moșie din satul Cetnicăuții¹⁴, cum ²⁰ să va alege parte Petricăi, parte din sus ...⁷, sora lui Banteș²¹, din parte lui Banteș²¹. Așijdere, și parte de răscumpărătură, cît să va alege din Pricupia²², și încă și din parte ce să va alege a părinților săi, dintre amîndoao săliștile, cu loc de .heleșteu și cu livezi [livezi], care el li-au cumpărat drept 30 taleri de argint, de la un Miron răspopă.

Așijdere, au mai vîndut a lui driaptă moșie, din parte lui Crisco²³, giumătate de parte; și pe această parte au cumpărat-o aluga noastră, Efrim Hăjdău, drept 30 taleri de argint.

Care toate aceste de mai sus scrisă părți de moșii le-au cumpărat toate, cu toate zapisăle de mărturie și ispisoocele domnești, ce li-au avut razeșii vînzători, sluga noastră, Efrim Hăjdău.

Pentru aceia, iată că și Domnie Me, dacă am văzut a lor învoială și plată deplin(ă), cu totul m-am încredințat și am dat și i-am întărit și de la însuș(i) Domniia Me, cu acest hrisov a Domnii Mele, cu toate aceste mai sus scrisă părți de moșie din satul Cetnicăuții¹⁴, încă și celelante părți de moșie din celelante săliște ce mai sus scriem, i-am dat și de la Domniia Me slugii noastre Efrim Hăjdău, să-i fie lui driaptă otcină și moșie, cumpărătură și răscumpărătură, și u{n}ric și întăritură, nesmintit nici odinioară, în veci. Și altul nime, preste hrisovul Domnii Mele, să nu cuteză a să amesteca.

Însuș(i) Domniia Me poroncesc.

S-au tălmăcit hrisovul acesta de Procopie uricariul, docal g(os)pod, sin Andrei²⁴ Golăescu, în cursul anilor 1773 iunie 20.

Departament Innostrannîi Del.

Si' kop'ia v pisana s perevoda gramotî podlinnoi, kotoraiia v tocinosti s pod inn kom ve a a na cito udostveream so s oronî naşei.

V Iassoh, 1814-o goda, senteabrea 3-o dnea.

<Podpisalı>:

Vornic Nikolai Stratulati;

Aga Andronik Donici;

Aga Aleka Gricean;

Spatari Teodor Balş;

Spatari Ioan Rakoviţa;

Otcital Vasilii Danu <m. p.>²⁵.

<Dedesupt, o îns. în limba polonă, scrisă de Tadeu Haşdeu>: Ten dokument pozyczytem Jordakiemu Millo, w Poharnyczeny, za Kiszenewem²⁶.

Bibl. Acad., Ms. nr. 90 (Cond. de acte a lui Tadeu Haşdeu), p. 20-22, nr. IX.

Copie, după trad. rom., cu o trad. rusă, în iuxtă; orig. se afla, la începutul sec. XX, la Arh. St. Bucureşti, Doc. depuse de baronii Stîrcea, pachet II, nr. 2²⁷.

Arh. Centr. de Stat a R. S. S. Moldoveneşti, Chişinău, fond 220, op. 1, doc. 202 (copie încredinţată în Iaşi, în 1814 septembrie 3, după trad. din 1773 iunie 20, de Procopie uricar şi dascăl domnesc, fiul lui Ardarie Golăescu).

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, doc. nr. 414 (menţ. în copia modernă a unui opis de doc.).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/98 a, b, c (foto. după copia de la Bibl. Acad.).

EDIȚII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, nr. XVI, p. 17-18 (copie după trad. din 1773); Bulat, *Hotinul*, p. 48 (rez.); *Moldova*, III, nr. 162, p. 325-328 (copie după trad. de la Chişinău şi trad. rusă a edit.);

Bianu, *Catalog*, I, p. 198-199, nr. 9 (rez. după copia de la Bibl. Acad.).

¹ În loc de "moldoveneşte".

² În loc de "Io".

³ În text: "stricat" (menţ. traducătorului); pentru numele vânzătorului, v. mai jos.

⁴ La Boga (v. EDIȚII): "Buceschi".

⁵ În *Moldova* (în continuare: M), III (v. EDIȚII), greşit: "Cernicăuţi".

⁶ La Boga: "Terintie (Terentic, Terinte)". În zăpisiul de răscumpărare din 1620 (7128) iunie 8 (M, I, nr. 162, p. 365-366), apare, în textul slav forma de dativ: Іѡновѣ Тѣртѣ ("lui Ion Tertie").

⁷ În text: "stricat" (menţ. trad.).

⁸ Omis.

⁹ În M, III, greşit: "Cernecău".

¹⁰ La Boga: "fimeii".

¹¹ Greşit, pentru "Butici", cum apare la Boga şi în M, III; v. şi M, I, nr. 67, p. 156-157: Дрѣгшан вѣт Бѣтѣичи ("Drăgşan din Butici").

¹² Greşit, pentru "Dragoş", cum este la Boga şi în M, III.

¹³ Greşit, pentru "Cernicăuţi", cum apare la Boga; în M, III: "Cernecău".

¹⁴ În M, III: "Cernăcăuţi".

¹⁵ După "numeşte", "din" nu are sens; probabil în orig. slav era вѣтѣина ("ocina"), din care traducătorul nu a citit decât вѣт ("din").

¹⁶ Probabil greşit, în loc de menţ. traducătorului "stricat", așa cum apare la Boga.

¹⁷ La Boga: "Vascăuţeni", iar în M, III: Văscăuţanii, formă mai apropiată de ceea ce a putut să fie în orig. slav: "care se numeşte ocina Vascăuţenilor".

¹⁸ În text: "stricat doao rînduri" (menț. trad.).

¹⁹ La Boga: "Munța", iar în *M*, III: "Tunța".

²⁰ Greșit, pentru "cît".

²¹ La Boga și în *M*, III: "Bantăș".

²² La Boga, menț. trad.: "stricat", iar în *M*, III: "-preună parte".

²³ La Boga: "Crance", iar în *M*, III: "Irașco".

²⁴ Greșit, pentru "Ardare"; în *M*, III: "Sardare" (pentru "sin Ardare").

²⁵ "Departamentul Pricinilor Străine.

Acastă copie, scoasă după traducerea cărții originale, care, fiind întocmai cu originalul, o adevărim din partea noastră.

În Iași, anul 1814, luna septembrie, 3 zile.

<Au iscălit>:

Vornicul Nicolai Stratulat.

Aga Andronic Donici.

Aga Alecu Greceanu.

Spătarul Teodor Balș.

Spătarul Ioan Racoviță.

A colecționat Vasiliu Danu <m. p.>".

²⁶ "Acest document l-am împrumutat lui Iordache Millo, la Păharniceni, pentru Chișinău".

²⁷ Zotta, *Spița neamului Hăjdău*, p. 140.

207

1635 (7143) august 14, <Iași>.

La 14 august 7143 <1635>, întărire pentru Avram de Lucăcenii "pe satul Soloniuca, pe pârăul Cotele, cumpăratură de la Tudori pîrcălabul ...¹. Dinu movila săpată, dinu colțul a patru moșii², și pînă în opcina dialului, înu colțul iară a patru moșii²: Săncăuții, Buticiul, Cochiujăni și Soloniuca". "Totu opcina, pînă înu hotarul Varticăuților"³.

După Iorga, *Boicri și răzeși*, p. 65, nr. II.

Rez., cu extrase, după o mărturie din 1811 octombrie 15.

¹ Așa în text. edit.

² Formulare improprie epocii; ea aparține, desigur, autorului măturicii din 1811.

³ Situație neclară în text. edit.; ultimul enunț ar putea să aparțină întăririi din 1814 noiembrie 17, menționată în continuare.

208

1635 (7143) august 14, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Пишем Г(о)сп(о)дств(о) Ми савгам Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Ціѣам вт Мърѣинѣни. Дăму-ѣи щіре că te-am ales de om bun și înțelegătur¹. Deaca vei vedea cartea Domniei Méle, iară tu să strîngi oameni bun(i), megiaș(i), <și să>² mergi la sat la Plopoasa, <s>²ă socotiți și să alégeți a treia parte de sat, ce iaste direaptă ocin(ă) și cumpăratur(ă) slugei Domniei Méli, a lui Pătrașco Boldescul pîrcălabul de Roman, cum au arătat și zăpis înaintea Noastră.

Derept acea, ca să aveți a-i alége acea a treia parte de sat, din cîmpu, și din vatra sa<tu>³lui, și din pădur(e), și din finați și din tot locul, cum veți afla mai cu dreptul; nemăruî să nu-i fățăriți.

Și<i>², deaca veți alége, <să>²-i <f>²aceți o scrisoare și să ne dați știre, să știm cum le-ați ales. Iară cui va părea cu strîmbul, să vie de fați, înaintea Domniei Měl(e).

Тон пишем Г(о)сп(о)дств(о) Мн. Инак не будет.

V Иис, л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> дв(гвст) дї <14>.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ рѣч(е).

Пѣтрашко Башѣт(ъ) вел лwg(w)ф(е)т m. p.

† Дмитрѣ <писал>.

<Pe verso, două îns. cont.>: De hotărît, la Plopoasa; <și>: De hutărît¹, la Pl<opoasa>². Gavril.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/72.

Orig., hîrtie (29,7 x 19 cm), filigran, rupt la îndoituri, cu părți lipsă, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/99 a, b (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 51, p. 84 (orig.).

¹ Așa în orig.

² Rupt.

³ Omis.

209

<1635-1639> august 15, Iași.

† Пѣтрашко Чоголѣ бие лог(о)ф(е)т, пѣркѣлаб Хотинскїи. Dau a ști, cu ceastă scrisoare și zapis al mieu, cum sîntu dator dumisal(i), lui Uzon Mustafa, cu cinci sute de lei. Și așa ne iaste tocma: să-i dau bani deplin, cinci sute di lei, carei mai sus scriu, de astăzi, den avgust, den cinsprădzece dzili¹, în cinci luni, carile să îple în 15 dzili a lui ghenvar, să avem a-i face plata deplin.

V Иис, дв(гвст) дї <15>.

Пѣтрашко Чоголѣ бие лог(о)ф(е)т нск(ддх) m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Doî suti de lei bătuș(i) am dat eu, Mustafa, den bani ce scriu în zapis; noev(rie) 20; <și alta, în turcește>: Zapis Çokolia. Arslan-i guruş, 500².

Arh. St. Iași, CLXXIV/102.

Orig., hîrtie (19,7 x 15,5 cm), filigran.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, nr. 31, p. 40-41 (orig., cu caractere chirilice, datat: "cca 7143 (1635)"³ avg(ust)⁴ 15).

Datat după Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 375-376).

- ¹ "dzili", transformat din lei.
² "Zapis <de la> Ciogolea, 500 de lei-talcri".
³ Parantezele edit.
⁴ Parantezele ns.

210

1635 (7143) august 18, Iași.

† Иѡ Басиліѣ воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Adec(ă) au avut dzi, înaintea Domnii Méle¹, sluga noastră, Dumitrașco diiacul, ficiorul lui Andronic, nepotul Tîmpii pîrcălabul, cu Mușea, fata Anesiei, nepoata Licilui², pentru o parte de ocin(ă) din Borăști, ce iaste pre Bîrlădzăl, în ținutul Vasluiului, ce au fostu cumpărătur(ă) părinților sei de la Liciul și de la fata lui, Măriica³, și de la Mușea, partea lui Costin și a lui Ion și a Vasilicăi, fraț(ii) Mușei, ficiorii Anisei.

Deci, Dumitrașco diiacul au vinit la dzi și au așteptat o săptămîn(ă) preste dzi, iar Mușea și cu semînția ei tot n-au vinit la dzi, ce au rămas de dzi dinnaintea Domnii Méli și din toat(ă) légea țării. Iar Dumitrașco diiacul s-au îndireptat și ș-au pus ferîia, cinci taler(i), în vistériul Domnii Méle.

Deci, ca să aibă a ținea el acea parte de ocin(ă) din Borăști, ca să-i hie, și de la Domnea Mea, direaptă ocin(ă) și cumpărătur(ă), cu tot vinitul. Și de acmu înaintea ca să nu s(e) mai pîrască pentru aceasta pîr(ă) niciodat(ă), în véci. И ин да с(ѣ) не вмишает.

Оу Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) $\overline{\text{xзpmг}}$ <7143/1635> ав(гвст) нї <18>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Иѣнѣш <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Запис ѡт Борѣщи. Cumpărătura lui Dumitrașco.

Arh. St. Iași, Fond. Spiridonie, VI/197.

Orig., hîrtie (30,3 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, parțial deteriorată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 86, p. 105-106 (orig.).

¹ "ѣ", redat prin а.

² Așa în orig.; v. mai jos.

³ "ca", scris cu altă cerncală.

211

1635 (7143) august 19, Iași.

† Иѡ Басиліѣ воєвода¹, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. ГЖ(ѣ) прїндошѣ, прѣд Нами и прѣд нашими молдавскими Болѣри, великими и малими, слѣга наш, Яврам ѡт Лѣкѣчанъ, съ єдын записъ за свѣдѣтелство ѡт Болѣры наш(и): ѡт Глигоріѣ Хрѣч бнѣ дворник, и ѡт

Костантин бив пѣркѣлаб Хотински и ѡт инѣх людѣ добри, слѣг(и) г(о)сп(о)дарскихъ, имѣ, ѡт Ифрим Хѣждаѣ, и ѡт Гевургіе Коростѣнѣла, и ѡт Костантин Дрѣгѣцескѣла, и ѡт Захаріѣ ѡт Хотин, и ѡт поп Некита ѡт Лѣкѣчани, и ѡт Лавер дѣяконѣла ѡт там, и ѡт Гаврил Коростилѣ ѡт Котела и ѡт инѣх людѣ добры и воини прѣднѣи, сици писааша и свидѣ(ѣ)тельствовааша, како прѣиде прѣд нимѣ Ѡдочіа, кнѣгинѣ Тома бив дворник Ботѣшанскіи, съ сынѣ еи, Мардаріе, и тѣже Костанда и съ брат еи, А<н>²дроник, сынове Басиліе ѡт Болчинѣци, и, такожде, Аврам, сынѣ Мѣрика, внѣк Фѣдора, и брат еи, Тоадер(о)ви ѡт Ливѣны, вѣсы внѣцы Билавы ѡт Сенкеѣци, по их доброй воли, неким не понежѣны а ны приселовани, и продали своихъ права ѡтнинѣ и дѣдинѣ и кѣпѣжна, ѡт вес село Сенкеѣци, четвертъа³ част, что именѣет стѣлп Билава, и съ став и съ⁴ брѣд за млинѣ на⁵ потоцѣ Биліа, ѣ волостѣ Хотинскон. Таа ѡни продали слѣсѣ наш више писан, Аврам, радѣ два сто и три десѣт тал(ери) сребнѣихъ, пинѣзы готови.

Ино Г(о)сп(о)дство Мѣи и вѣсего нашего Сѣвѣта, ꙗкоже ѡвидѣхом тот записъ за свидѣтельство ѡт тѣх болѣри и слѣги г(о)сп(о)д(а)рскихъ више писани, ино Мѣи вѣровали есми и ѡт Нас ещѣе дадохом и потвѣрдихом слѣсѣ нашемѣ, Авраам ѡт Лѣкѣчани, на тоа прѣдречѣнна част за ѡтнинѣ, четвертъа част ѡт вѣсего село Сенкеѣци, что сѣ именѣет стѣ<л>²п Билава, съ став и съ млин на рѣцѣ Биліа, како да ест <е>⁶мѣ, и ѡт Нас, права ѡтнинѣ, и викѣплѣнїе, и ѡрик <и> п¹отвѣржѣнїа, съ вѣсѣм доходом, непорѣшенно николиже, на вѣкы вѣчнѣи.

И ин да се не ѡмнѣает прѣд сим листом наш.

Оу Иѣс, в(ѣ) лѣто <ѣ>рмѣ авгѣст дѣ.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ казал.

Пѣтрашко Башотѣ вел лѣг(ѡ)ф(ѣ)т [и]⁷ с(а) искал т. р.

† Дѣмитрашко <писал>.

Io Vasilie voievo<d>¹, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Avram din Lucăciani, cu un zapis de mărturie de la boierii noștri: de la Gligorie Hruци fost vornic, și de la Costantin fost pîrcălab de Hotin și de la alți oameni buni, slugi domnești, anume: de la Ifrim Hăjdău, și de la Gheorghie Corosteanul, și de la Costantin Drăguțescul, și de la Zahariia din Hotin, și de la popa Nechita din Lucăciani, și de la Laver⁸ diaconul⁹ de acolo, și de la Gavril Corostil¹⁰ din Cotela și de la alți oameni buni și oșteni de frunte, astfel scriind și mărturisind, că a venit înaintea lor Odochiia, cneaghina lui Toma fost vornic de Botușani, cu fiul ei, Mardarie, și, de asemenea, Costanda și cu fratele ei, A<n>²dronic, fiii lui Vasilie din Volcineți, și, de asemenea, Avram, fiul Măricăi, nepotul Fădorei, și fratele ei, Toader din Liveni, toți nepoții lui Bilava din Sencheuți, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură, a patra³ parte din tot satul Sencheuți, care se cheamă stîlpul lui Bilava, și cu iaz și cu⁴ vad de mori pe⁵ pîrîul Vilii, în ținutul Hotinului. Aceea ei au vîndut-o slugii noastre mai susserise, Avram, pentru două sute și treizeci de taleri de argint, bani gata.

Deci, Domnia Mea și tot Sfatul nostru, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la acei boieri și slugi domnești mai susserise, Noi am crezut și încă am dat și am întărit, și de la Noi, slugii noastre, Avraam din Lucăciani, această parte de ocină înainte spusă, a patra parte din tot satul Sencheuți, care se numește stîlpul lui Bilava, cu iaz și cu moară pe rîul Vilii, ca să-i fie lui, și de la Noi, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric <și>¹ întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 <1635> august 19.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁷ m-am iscălit m. p.

† Dumitrașco <a scris>.

Bibl. Acad., Ms. nr. 4048, f. 52.

Orig., hîrtie, pecete mijlocie aplicată, căzută.

¹ Rupt.

² Omis.

³ Înainte de acest cuvînt, adăugat ulterior, de altă mină: w<т> пол ("din jumătate").

⁴ Deasupra lui и съ ("și cu"), adăugat ulterior, de altă mină: половина ("jumătate").

⁵ Înainte de acest cuvînt, adăugat ulterior, de altă mină: пол ("jumătate").

⁶ Omis prin haplogologie ("ст" - suprascris).

⁷ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁸ În loc de "Lazăr" (Лазар) ?

⁹ Așa în text. slav.

¹⁰ În text. slav., vocala finală: ъ !

212

1635 (7143) august 20, Iași.

† Иѡ БаснаѲе воєвода, б(о)жѲю м(н)л(о)стѲю, г(о)сп(о)д(а)рѲ Земли Молдавскон. Ѡж(ѳ) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвѣрдани есми наше вѣрномѢ и почтенномѢ болѣринѢ, Пѣтрашко Башот(Ѳ) великѲ лѡгофѳтѢ, на его права шти(н)на и даанѲе, една селище, на имѣ Тѣртѣреши, что тоа селище била права г(о)сп(о)д(а)рска, прислѣшно къ школа трѣг Камен, шт его правѲи и питомѲи нарѣденѲе что имаєт за даанѲе и м(н)лованѲе шт Моѡси Могила воєвода.

Тѣм ради, како да естѢ и шт Г(о)сп(о)дств(а) Ми наше вѣрномѢ и почтенномѢ болѣринѢ, Пѣтрашко Башот(Ѳ) вел лѡг(ѡ)фѳ(ѳ)т, тоа виш(ѳ) прѣд реченна село, Тѣртѣреши, права шти(н)нѢ и даанѲе¹[нѲе] и мнлованѲе, съ вѣсѣ<м>² доходо<м>², непорошино николиж(ѳ), на вѣкѲи вѣчнѲи. И ин да с(ѳ) не ѡмншаєт.

Оу Мс, в(Ѳ) л(ѳ)т(о) хзрмг дв(гѢст) кѢ.

Сам г(о)сп(о)д(н)нѢ велѣл.

Иѡ БаснаѲе вѡнєшда <m. p.>.

† ИѡнѢш <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, Domnia Mea am dat și am întărit credinciosului și cinstului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, dreapta lui ocină și danie, o seliște, anume Turturești, care, acea seliște, a fost dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul Țîrgului Piatra, din dreptul și propriul lui dres de danie și de miluire, pe care îl are de la Moise Moghila voievod.

Pentru aceea, să-i fie, și de la Domnia Mea, credinciosului și cinstului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, acea mai înainte zisă³ sat, Turturești, dreaptă ocină și danie¹[nie] și miluire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 <1635> august 20.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Ianăș <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, III/8.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), lipit pe altă hîrtie, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.

Ibidem, III/9 (trad., din 1779 iulie 13, de Mihăilă Strilbițchi protoiereu); Ms. nr. 548 (Cond. m-rii Bisericiani), f. 36 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/33 a (xero. după orig.) și b (după trad.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1098 (rez., după orig.).

¹ Pînă aici scris de un alt diac decît cel care continuă pînă la sfîrșit (Ianăș).

² Omis.

³ Probabil, diacul a intenționat să facă acordul cu "seliște" (v. mai sus), dar a continuat, greșit, cu село ("sat").

213

1635 (7143) august 20, Iași.

† Иѡ Баснаіѣ воевода, в(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвърдили есми сѡвѣ и болѣрен Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Шефан Боул бѣе кѡвчар, его правою штиннѣ и дѣдн(и)нѣ и вратеніе, село Давидѣніи, на Молдавѣ, в в(о)лост Немецскон, шт его правою и питомји нарѣденіе за переніе и за потвържденіе шт Барновскіѣ воевода, что тот село вѣш(ѣ) писан, Давидѣніи, наи прѣжде бѣше право за дѣдн(и)нѣ [им] ш(тъ)ць имѣ, Боул вистѣрник, вѣкупѣ съ брат ег(о), Пѣтрашко Боул и Думитрѣ, и сестри им, Фросина, и наи прѣжде вѣѣмѣ, тот вѣш(ѣ) писан село, Давидѣніи, изгвѣил за дѣдовиѣ и вѣпадал вѣ рѣце Тѡлпѣ постѣлник, ¹ и вѣстал сѣ ш(тъ)ць его, Боул вистѣрник, и скѣповал тот село, Давидѣніи², шт рѣка Тѡлпѣ пѣхарник и дал една тисѣщ(ѣ)³ ѡги жолтіи и половина село Бѣдѣши, что на Бода Чорна, а вѣковѣ его, Пѣтрашко Боул и Думитрѣ и сестра их, не хотѣли дати п(и)н(ѣ)зи съ ш(тъ)ць ег(о), Боул вистѣрник, нѣ сам дал п(и)н(ѣ)зи; таж(ѣ) шни тѣгали на нег(о) вѣ д(ѣ)ни Барновскіѣ воевода и сѣе зостали, занѣж(ѣ) не дали п(и)н(ѣ)зи.

Тѣм раді, тот вѣш(ѣ) писан село, Давидѣніи, да ест и шт Г(о)сп(о)дств(а) Ми сѡвѣ Г(о)сп(о)дств(а) Ми вѣш(ѣ) писан, Шефан Боул кѡвчар, шсѡбною шт кѣ вѣковѣ его, и права штн(и)нѣ, и дѣдн(и)нѣ, и вратеніе, и врик и потвържденіе, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшено емѣ никѡлиж(ѣ), на вѣки. И ин да с(ѣ) не вѣмшѣет.

У Иѣс, л(ѣ)т(о) хрѣмг ав(гѣст) к̃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вѣл лѡг(ѡ)ф(ѣ)т нискал <m. p.>.

† Иѡнашко⁴ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, Domnia Mea am dat și am întărit slugii și boierului Domniei Mele, Ștefan Boul fost clucer,

dreapta lui ocină și dedină și întoarcere, satul Davidénii, pe Moldova, în ținutul Neamțului, din dreptul și propriul lui dres de pîră și de întărire de la Barnovschie voievod, că acest sat mai sus scris, Davidénii, fusese mai înainte drept de moștenire al tatălui lui, Boul vistiernic, împreună cu frații lui, Pătrașco Boul și Dumitru, și cu sora lor, Frosina, și, mai înainte vreme, acest mai sus scris sat, Davidénii, a fost pierdut de buncii lor și a căzut în mîinile lui Talpă postelnic¹, și s-a sculat tatăl lui, Boul Vistiernic, și a răscumpărat acest sat, Davidénii, din mîinile lui Talpă paharnic, și a dat o mie de ughi galbeni și jumătate din satul Budești, care este pe Apa Neagră, iar unchii lui, Pătrașco Boul și Dumitru și sora lor, n-au voit să dea bani cu tatăl lui, Boul vistiernic, ci singur a dat banii; și ei l-au pîrît și în zilele lui Barnovschie voievod și tot au rămas, pentru că nu au dat bani.

Pentru aceea, acest mai sus scris sat, Davidénii, să fie, și de la Domnia Mea, slugii Domniei Mele mai sussescrie, Ștefan Boul clucer, deosebit de unchii lui, și dreaptă ocină, și dedină, și întoarcere, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7143 <1635> august 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit m. p.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Neamț, XXXVII/13.

Orig., hîrtie, difolio (31,5 x 20 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc., identică cu cea de la nr. 25. Cu o trad. din 1908, de St. Nicolaescu.

Ibidem, XXXVI/22, nr. 10 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/34 (xero.).

EDİTİİ: Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 91, nr. 192 (rez., după orig.);

Catalog, II, p. 231-232, nr. 1099 (rez.).

¹ Mai jos, пѣхарник (paharnic).

² Дав-, scris peste тѣт, repetat, din greșeală.

³ După ultima consoană, paieroc.

⁴ а și к, în ligatură, iar ш, suprascris.

Noi¹, Vasili v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu pămîntului Moldovii. Iată dăm și întărim boeriului nostru, lui Gheorghii Roșca ce-au fost v[o]listernic, pre a lui driaptă ocină și cumpăratură, dintr-a lui drepte și adevărate ispiso[a]²c, ce-au avut di la Miron Barnoschii Moghila v(oie)vod, prea acea parte di moșie din sat din Țibănești, din giunăta satului, giunăta, ce este dispri răsărit, cu loc di moară pi părau satului, ce este pi Gîrbovățu, în țin(u)t(ul) Vasluiului, ce[-i], a cie parte de moșie din sat, el au fost [el fost și elu] cumpărat-o di la Ionașcu și di la sora lui, Mărica, ficiorii Cîrstii șătrar, și di la nepoții lui, Grozav, și nepoatili lui, Todosca și Urîta, ficiorii Țoncăi, ce-au fost lor cumpăratură di la părintili lor, Cîrste șătrariul, și de la Anușca, fata Lucăi Pojar, nepoata lui Pojar, și di la nepoții ei, Costin și Sîmion, și surorile lor, Brona și Iliana și Părasca, fetili Nastii, nepoții Petrei lui Pojar, și de la rudili lor, Marco și frati-său, Antinac, și sora lor, Antimie și Ana, ficiorii lui Vasuschi, așijdere nepoți Lucăi lui Pojar. Aceia³ au

cumpărat-o boeriul nostru care mai sus scriem, Gheorghi Roșca ce-au fost visternic, drept șasăzăci di taleri di argint.

Așijdere, mai dăm și întărim boeriului nostru, ce-i mai sus scris, și alte părți di ocină din sat din Țibănești, din a trie parti, din mijloc, giământate di parte, ce-au cumpărat-o și e<1>² di la Istrate și di la sora lui, Ana, ficioarii lui Tocsabe, nepoții lui Băloș. Aceia³ o au cumpărat-o și iel⁴, drept șasăzăci di taleri di argint.

Pentr-acea³, ca să fii, și di la Domniia Me, dreaptă ocină și cumpăratură boeriului nostru ce-i mai sus scris, Ghiorgghi Roșca ce-au fost visternic, aceia³ parti di ocină și de moșie din sat din Țibănești, din giământate di sat, giământate, și, dintr-acelaș(i) sat, altă parti di ocină, din a trie parte, din mijloc, giământate, cu hălăștiu și cu moară pi părau satului, ca să-i fii lui și cuconilor lui cu tot vinitul și cu uric di întăritură, nielintit nici odănoară, în veci. Și altul să nu să amestece înaintea aceștii cărți a Domnii Meli.

În Iaș(i), 7143 <1635> av(gust) 21.

Sîngur domnie au poruncit.

[Locul peceșii g(o)sp(o)dū]⁵.

БѢЛ АWR(ω)Ф(ε)Т НСКАЛ.

БЛАСІЕ <ННКАЛ>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/43.

Copie de la înc. sec. XIX, în cond. Țibăneștilor.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/100 a-c (foto.).

¹ Pentru "Io".

² Omis.

³ "i-z", redat prin A.

⁴ "ic", redat prin A.

⁵ Menț. copistului.

215

1635 (7143) august 21 <Iași>.

7143 <1635> av(gu)st 21.

Ispisoc de la Vasili Vodă pe giământate de sat de Șandreni, cu loc de moară în părau Stavnicului, i cu loc de prisacă și giământate de poiană.

Arh. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 92, f. 48 r., nr. 1.

Rez., într-o "socotință" din 1845, cuprinzînd doc. prezentate de spătarul Iordache Gane la procesul de împresurare a satului Căpotești de către Șandreni, intentat de M-rea Bîrnova.

216

<1635 august 24>.

Milostive și luminate doamne, să fie Măria D(umita)le sănătos. Dăm știre Măriei D(umita)le că au trimis dumnealui, Pătrașco Ciogolea parcalabul de Hotinū, cinstită carte Măriei D(umita)le pre la noi, să ne stringem noi, slugile Măriei Tale, slugi domnești și oameni bătrîni de prin prejurul satului Dumenilor, să-i hotărîm despre satu,

despre Miclăușeni, cu Costantin Stărcea, pentru cătu au price împreună pentru unu heleșteu și pentru hotarul satelor.

Deci, noi am strins oameni buni și bătrâni: Lupul Talpă comisul, și Ionașco Roșca ot Popenii, și popa Matieși de acolo, și Ioan Tîrte, și Isac din Bobești, și Golăi ot tam, și Olan, și popa Iordachi cel domnescu din Dorhoiu, și Ioan șoltuzul tij, și Miron de acole, și Grozav tij, și Gădjul¹ tij, și popa Ștefan tij și alți oameni mulți, și i-am întrebatu întâi cum știu ii cu sufletele lor de acel heleșteu, ce este pre valea Bilaucăi, unde se împreună hotarul Dumenilor cu a Miclăușenilor. Iară popa Iordachi celu dumnescu, și Grozav bătrânul din Dorhoiu, și Gădjul¹ tij, oameni buni și bătrâni, au mărturisitu, cu sufletele lor, cum acel heleșteu au fostu a niște popi ce au fostu locuindu în Dumeni. Deci, au cumparatu a treia parte de acel heleșteu unu omu, ce l-au chematu Țepișca, din Dorhoiu, și l-au ezitu elu și l-au ținutu până cându au dobânditu Balica hatmanul Dumenii, de i-au cumparatu. Deci, au trimis de au chematu pre Țepișcă și i-au întors 56 de taleri, bani gata, și [de] alt dobitocu și sladul, pentru iazu, și l-au ținutu Balica către satu, către Dumeni. Deci, am întrebatu și de hotarul Dumenilor despre a Miclăușenilor.

Deci, acești oameni buni au mărturisit, cu sufletele lor, cum este din capulu acelui iazu hotarul dreptu la dealu, peste o muche de dealu, și de aci pre la niște capete de pămînturi, pre de la vale, până întru unu piscu. Deci, am ales alți oameni buni: Toader Arbore ot Cordărenii, și popa Ștefan ot Dumenii, și Ioan Bănulețu; deci au dat ii cu sufletele lor cum merge dintre acel piscu totu muchea dealului, peste o moviliță tot dealul, până în drumul mare ce vine de la Dorohoiu, și de aci drumul, până întru o movilă² despre Cordăreni, unde se împreună hotarul Dumenilor și a Miclăușenilor și a Cordărenilor.

Iară adevăr, milostive doamne, că dacă au încăputu acele sate Balica hatmanul, d(omnu)lu Dumnezeu-l pomenească, au împreunatu hotarele de au aratu unu iazu în hotarul altui satu, că au fostu amîndouă satele celui boerin, iară mai de demult au fostu pre acolo hotarul și heleșteul au fostu de Dumeni. Așa ne-au mărturisitu acești oameni cu sufletele lor. Iară Costantin Stîrcea nu s-au ținut de lege, iară noi am zis d(umi)sale să aleagă macar și alți oameni buni, cine-i va hi voea, se-i jurăm și se le dăm brazde se meargă se dei hotarul, pre unde va hi fostu hotarele acelor sate, iară Stîrcea nici așa n-au vrutu, ci au fugit acasă.

Deci, noi am făcutu această mărturie, iară Măria Ta vei face cum va fi voea Măriei D(umi)tale, и Господ Бог да умножит дни и лети Господства Ти, в Христѣ, амин³.

Mai mici robi Măriei D(umita)le: Turcul biv stolnic, i Onciul Iurașcovič biv staroste, i Borilianul uricariul, i Isac ot Costinești, i Toader Arbore ot Cordăreni, i Gociul ot Dorohoiu dam știre Măriei D(umita)le.

[L(ocul) p(eceții)]⁴.

Romania. Președintele Tribunalului Iassy, Secțiunea III. Copia prezentă, colaționîndu-se și fiind conform cu originalu, se legalizează în asta privință. P. Președinte (indescifrabil), Greffieriu, Dudescu. Biroul II. N. 2778. 1870 martie 9.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXXXV/60.

Copie modernă.

Ibidem, Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljcești), f. 50 v. (rcz. din prima jum. a scc. XIX); ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljcești), f. 6 r., nr. 15 (rcz.); M-rcă Doljcești, X/93, nr. 7 (rcz. într-un prcilipsis din 1776 (7285) noicmbrie 26); X/238, nr. 20 (rcz.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/101 a, b, c (foto. după copia modernă);

Xerogr. de doc., I/35 (xero. după rez.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 232, nr. 1101 (rez., cu data: <1635> aug. 24).

Datat după mărturia hotarnică din 1635 august 24 (v. doc. urm.).

¹ Pentru "Găgiul", ca în mărturia hotarnică (v. doc. urm.).

² În rez. din 1776 (v. *descr. arheogr.*) se precizează, probabil de rezumator: "ci iasti în Dumbra<va> Naltă, în parte de sus a Cordărenilor, undi arat(ă) că să lovescu Miclăușenii cu Cordărenii în capu, pin costile Dumenilor, în Dumbra<av>ă, iar nu pisti Dumbravă".

³ "și Domnul Dumnezeu să înmulțească zilele Domniei Tale, întru Hristos, amin"; în copie, cu litere latine.

⁴ Menț. copistului, marcată într-un cerc, de cinci ori.

217

1635 (7143) august 24, Dumeni.

Copie di pi hotarnica Dumenilor.

Бто мы, Түркүл бие столник, и Борълѣнул ырикяр, и Ёнчюл Юрашкович бие старосте, и Тоадѣр прѣвѣре, и Басълине, сын Исак ѿт Костинищи, и Гочюл ѿт Дорогою, scriem și mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum au vinit cinstită cartea Mării Sale, lui Vodă, la noi, ca să hotărîm, să alegim hotarul satului Duménilor dispre alte hotară și dispre hotarul satului Miclăușenilor. Deci, noi am strîns oameni buni și bătrîni și slugi domnești, anume: Lupul Talpă comisul, și Ionașco Roșca ot Popéni, și popa Mătiaș de acoloa, și Ioan șoltuzul ot tîrg Dorohoiu, și Miron ot tam, și Grozav ot tam, și preutul, pop(a) Iordachi cel domnesc ot Dorohoiu, și Gîgiul¹ tij, și Ioan Tértă², și Isac ot Bobești, și Golăi³ tij, și Olan tij, și pop(a) Ștefan ot Dumeni și alți oameni buni. Deci, i-am întrebat noi întîi de un heleșteu ce iese pe valea Bilăuca, mai sus de sat, de Miclăușeni, ci au fost price pentru acel heleșteu. Deci, Iordachi, preutul cel domnesc, și Grozav bătrînul din Dorohoiu și Gîgiul¹ de acolo au mărturisit cum acel heleșteu au fost mai dinai<n>⁴te vreme a niște popi ci au fost lăcuind în Duméni, de moșie. Apoi s-au sculat un om, ci l-au chemat Cipejca⁵, ș-au fost șăzînd în Dorohoiu acel om și au cumpărat acel hăleșteu, înse a tria parte, și l-au ezit tot el și l-au ținut tot el, pînă ci au dobîndit Isac Balica hatmanul satul Dumeni. Déci[i] au răscumpărat acel hăleșteu di la Cepijca⁶ din Dorohoiu Isac Balica hatmanul și l-au lăsat să fie iarăș la Duméni și l-au ținut călugării de la Solca, pînă acum.

Deci[i] am întrebat pre unde lovește hotarul, iară oameni buni au spus cu sufletile lor că lovește din capul iazului drept la dial, priste muchi și pri la capetile unor pămînturi, pre din gios, și într-un piscu mare; și de-acii⁷, au arătat Toader Arburi și popa Ștefan ot Dumeni și Ioan Bănuleanu, cu sufletile lor, cum lovește de acolo tot muchea dealului, preste o moviliță, tot dealul, pînă în drumul cel mare, ci vine di la Dorohoiu; și de-acii drumul, pînă într-o movilă, unde să înpreună hotarul Dumenilor și cu a Miclăușenilor și cu a Cordărenilor. Iară adivăr că au fost mestecat hotarale Balica hatmanul, a Miclăușenilor și cu a Dumenilor, căci au fost amîndouă satile a lui, iară acești oameni buni și bătrîni, megiiăș(i), așa au mărturisit, cu sufletile lor, cum au fost

hotarul Duménilor pre acolo, pîn(ă) nu le-au fost dobîndit Balica hatmanul acéle sate, amîndouă, și acel hăleșteu au fost tot de Duméni.

Deci, noi, daca am văzut cum mărturisăscu acești oameni buni cu sufletele lor, noi am făcut această mărturie și scrisoari, cum mai sus scrie.

De aceasta scriem și mărturisîm cu scrisoarea noastră, să să știe.

Пис в Дѹмѣни, въ лѣт(о) 7143 <1635> дв(гѣст) 24.

Stoln(i)c Turcu [L(ocul) p(eceșii)]⁸.

Iurașcu biv staroste [L(ocul) p(eceșii)].

Borălianu uricar [L(ocul) p(eceșii)].

Talpă comis [L(ocul) p(eceșii)].

Vasîle Isac [L(ocul) p(eceșii)].

Gociul⁹.

Toader Arbure [L(ocul) p(eceșii)].

[L(ocul) p(eceșii) tîrgu(lui) Dorohoiului].

Ioan șoltuzul.

Popa Iordachi.

Grozav biv șoltuz.

Miron biv șoltuz.

Gîciul¹⁰.

Іѡнашкѹ Рошка искал.

Исак ѡт Бѡбѣци.

Голън ѡт Бѡбѣци.

Иѡан Тѣртѣ искал.

Divanul Apelativ al Țării de Sus.

Copia aceasta, după posleduire ce i s-au făcut, fiind întocmai cu orihinalul, de aceea, în urmare cererii ce prin jalubă au făcut vor(ni)c(ul) Neculai Demachii, s-au adiverit de către Divan.

Grig(ore) G(hica) vor(ni)c.

C. Sturza agă.

M. Bogdan agă.

Mihai Veisa agă.

Posleduit, director ...⁵. Posleduit, șef s(ecție), Ioan pah(amic).

Reghistr(ator) Ioan căminar.

No. 1735. Secția I.

<1>834 noemv(rie) 20.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/34 a.

Copie.

Ibidem, LXXXII/34 b (copie din 1834 mai 1, după altă copie, din 1795 martie 22); DCCXXXV/61 (copie din a doua jum. a sec. XVIII, cu unele omisiuni); DCCXXXV/62 (copie din 1870 martie 9); DCCXXXVIII/2 (rez. într-un perilipsis); MXIV/78 (rez. dezv., într-un perilipsis din prima jum. a sec. XIX); DCCCXLV/53 bis (menț.); Fond S. Zotta, dos. 137, f. 9 (copie modernă fragmentară, după altă copie de la Arh. St. Iași. Tr. 1765, op. 2014, dos. nr. 4, f. 350 (Divanul de întărituri), care s-a pierdut în timpul celui de al doilea război mondial); ibidem, ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljești), f. 50 v. (rez., fără dată de zi); ibidem, ms. nr. 599 (Cond. M-

rii Doljești), f. 5 v. nr. 14 (rez., fără dată de zi); M-reă Doljești, X/93, nr. 6 (rez. într-un periphrasis din 1776 (7285) noiembrie 26); X/238, nr. 19 (rez., fără dată de zi).

Arh. St. Iași, CDLIII/38, f. 2 r. (rez. în copia unui hrisov din 1760 ianuarie 5); ibidem, CDLIII/39, f. 2 r. (rez. în copia unui hrisov din 1760 iunie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/102 a-c (foto. după Doc. istorice, LXXXII. /34 a); d-f (după copia din 1834 mai 1) și g, h (după copia din a doua jum. a sec. XVIII); Xerogr. de doc., I/36 a, b (xero. după copia S. Zotta); Pachet Costăchescu, nr. 26 (transcr.).

¹ În copia din 1834 mai 1: "Gîcil", iar în cea din a doua jum. a sec. XVIII: "Gugiul" (v. descr. arheogr.), în doc. orig. din 1636 (7144) august 30: "Ghiciul" (v. doc. nr. 491).

² În celelalte două copii (v. n. precedentă): "Terte" și, respectiv, "Tirtă".

³ În copia din a doua jum. a sec. XVIII: "Gulie".

⁴ Omis.

⁵ În celelalte două copii (v. n. 1): "Cepiica" și respectiv, "Cepijca".

⁶ Mai sus: "Cipejca" (v. n. 5).

⁷ "c-a", redat prin A.

⁸ Menț. copistului, aici și în continuare.

⁹ În copia din 1834 mai 1 sînt indicate pînă aici șapte peceți, deci și a lui Gociul.

¹⁰ V. în text: "Gîgiul", iar în copia din 1834 mai 1: "Ghiciul".

¹¹ V. în text: "Tértă".

218

1635 (7143) august 26.

Suret de pe zăpis sîrbăscă, l(e)a t 7143 <1635> av(gust) 26.

Chir Varlaam, arhiepiscop și mitropolit Sucevii, și Mitrofan, <episcop al>¹ Roman[n]ului, și Evloghie al Rădăușului și Gheorghie al H<u>¹șului, facem înștiințare, cu această scrisoare a noastră, precum să s(e) știe că au venit înainte noastră chir Dionisie, ce au fost episcop Romanului, și Ghedeon egumen și cu tot săborul de la sf(i)nta mănă[s]stire² Dragomirna, anum(e): Avramie peveș, și Tudosie stareț, și Ghelasie stareț, și Orest, și Serafim, și Mitrofan, și Gherman vi[s]stiiar, și Evloghie peveș², și Veniamin, și Theodor diiacon, și Varlaam diiacon, și Petronie diiacon, și Gherghentie peveș, și Efrosin și tot soboriul de la sfinta mănă[s]stire² Dragomirna, de nimc siliți, nici asupriți, ci de a lor bunăvov, ș-au vîndut a lor dreaptă ocină și danie, un sat, anume Bîrsăneștii, la ținut(ul) Dorohoiului, care sat și lor li-au fost dreaptă danie de la răpăosatul Stroici vel log(ofăt). Pre acel sat l-au vîndut fiului nostru, Ionașco cupar, drept trei sut(e) și cincidzăc(i) tal(eri) bătuți, care bani, acei 350 tal(eri), luînd-i călugării din mina lui Ionașco cupar, i-au cheltuit în treaba mănă[s]stirii, de vreme că rămăses(e) sf(i)nta mănă[s]stire nei[s]sprăvită.

Iară dresul sf(i)ntii mănă[s]stirii, carele îl au călugării, nu s-au putut da în mîinile lui Ionașco cupar, de vreme că sint și alt(e) moșii scris(e) întru acel ispisoc. Deci, de s-ar afla cînva niscavai dresur(i), ca să nu s(e) creadză.

Pentru acéia, și noi, dacă am vădzut a lor bună învoială și tocmală și plat(ă) deplin(ă), i-am făcut și noi acea[s]stă întăritură și mărturie, ca s(ă) fie de mare credință.

Vasilie Gorovei diiac au scris.

S-au tălmăcit de Evloghie dascăl, l(e)t 7271 <1763> av(gust) ...³.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXV/100.

¹ Omis.

² "c"/ultimul "c", redat prin ț.

³ Rupt.

219

1635 (7143) august 28, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sîrbie, de la Vasili v(oi)e vod, domn Țării Moldavii, scris de Ionașcu diiac, în Iaș(i), din let 7143 <1635> avg(u)st 28.

Iată că Domniia Mea am dat și am întărit credincios boeriului Domniei Méle, lui Bălan Hațimirițchi¹ vtori² post(e)l(nic), driaptă ocina lui și cumpărătură, satul Stăucenii, în sâmnii, cliar dintr-a lui drept dires de cumpărătură, ci l-au avut de la ...³ v(oi)e vod, și de întăritură de la însuș(i) Domniia Mea, cari acest sat îi esti lui driaptă cumpărătură de la Condre biv vel vamiș, iar lui Condre i-au fost danie de la Alexandru Ilieș v(oi)e vod.

Drept aceia, acest de mai sus numit sat, Stăuceni, din țin(u)t(ul) Hotinului, să fie și de la Domniia Mea mai sus numitului, boeriului nostru, lui Bălan post(e)l(nic), în sâmnii, pe undi au hotărît și au stîlpit slugile Domniei Méli, Gligorie și Hruciu⁴ vornici, și Burlianul⁵ uricariul și cu alți oameni buni și megieși de pin pregiur.

Și începîndu-să hotarul satului acestuia, a Stăucenilor, întii despre hotarul satului Cruhlic, pe unde au arătat Pilat clucer⁶, cu sufletul lui, de la un stîlpu de piatră, carile desparti și hotarul despre Cruhlic și dispre Dolineni; de acoloa, tot drumul cel mari pîn(ă) la hotarul despre Cerlena, pîn(ă) undi au pus ei tot stîlpi de pîiatră, pîn(ă) la o piatră ci iasti într-un hat, lîngă drum, și de acolo la altă pîiatră; de acoloa, să întoarci hotaul și mergi pîn(ă) la dialul la Gliivina, undi au pus un stîlpu; de acolo, să sui tot pe coasta dialului Ghivinei, pîn(ă) la niști ciritei de ulmi, pîn(ă) la o pîiatră ci iasti în mijlocul Ghivinei; de acoloa, la alt stîlpu, în capul Ghivinei din sus, și să pogoară tot pe dial și apoi treci pisti drumul cel mari a Cerlinii, pîn(ă) la alt stîlpu, în pisculeț, din sus de matca văii Cerlinii, și mergi drept în matca Cerlinii și apucă matca în sus⁷, și valea Potolianului desparti hotarul despre Cîrstești⁸, și tot matca acei văi, pîn(ă) la hotarul Șărăușilor, și acoloa, de cătră Șărăuș(i) și de cătră Vlădiceana⁹, s-au pus doi stîlpi de pîiatră, unul de o parti de drumu și altul de altă parti; de acoloa, drept locul pisti cîmpu și pisti vale Uhareului, pe din sus de undi-i hotarul a Nădăbăușilor, pîn(ă) la alt stîlpu de pîiatră, ci iasti în mijlocul capitilor a țarenilor, a Nedăbăușilor și a Stăucenilor; de acoloa, la alt stîlpu de pîiatră, din sus de Struica¹⁰, și drept pisti vale Derenovășului, în vîrvul dialului, despre Nădăbăuți, undi vin și țarinile Dumenilor în dial; de acoloa, dialul în gios, pisti hotar, pîn(ă) la un colțu ci vini pîn(ă) la Săpanca¹¹ și drept pisti vale Dumenilor; de acoloa, la dial, pe din sus de Hliboca¹²; de acoloa, în gios, la movila cea mari, ci să numești Păuniacica¹³, la ...³, pîn(ă) undi să înpreună hotarul, la acel stîlpu de pîiatră, ci iasti lîngă drum, despre Cruhlic. Atîta iasti tot hotarul satului acestuia, a Stăucenilor.

Așă să să știie și altul să nu să amestice înpotriva cărții noastre aceștiia.

Însuși domnul a poruncit.

[L(o)c(ul) p(e)cet(e) g(os)pod]¹⁴.

Pătrașc(o) Bașotă vel log(o)ff(ă)t au iscălit.

De pe sîrbie pe limba moldoviniască am tălmăcit, la anul 1810 noemvr(ie) 16.
Clucer Pavăl Debre¹⁵.

De la Dipartam(en)t(u)l Pricinilor Străine.

Copie aceasta, fiind întocma cu suretul tălmăcit în limba moldoviniască de către d(u)m(nealu)i, clucer Pavăl Debre¹⁵, s-au încredințat de către noi.

D(imitrie) Ralet v(el) vornic <m. p.>.

Iancu Mic(lescu) spat(ar) <m. p.>.

1814 ghenari 2.

De mini s-au poslăduit.

Vasile Racliș med(elni)cer <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. mold., XXXVIII/5.

Copie după trad.

Ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/140 (copie după aceeași trad., neautenticată).

Bibl. Acad., Ms. nr. 90 (Cond. de acte a lui Tadeu Hașdeu), p. 24-26 (copie din sec. XIX, după aceeași trad., autenticată de Ioan Cheșcu stolnic, la 1811 iulie 8, și trad. rusă juxtapusă).

Muz. Jud. Suceava, Documente, Inv. nr. 4793 (copie neautenticată, după aceeași trad.).

Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Fond. 1299, op. 1, dos. 445, f. 89 r. - 90 r. (copie de pe aceeași trad., posedată de Ioan Cheșcu stolnic, în 1811 iulie 8, și autenticată de Judecătoria județului Hotin, în 1856 februarie 29, și o trad. rusă); Ibidem, dos. 896, f. 101 r., nr. 24 (rez. după o copie adevărită de pîrcălăbia Hotinului, în 1817 martie 28, într-un izvod din 1841 octombrie 30) și f. 98 v. (trad. rusă a aceleiași rez.).

Arh. Centr. de Stat Chișinău, fond. 220, op. 1, dos. 203 (copie din 1817 martie 22, după trad. rom.).

Arh. St. Iași, CXLI/58, f. 1 r.-v. (rez. cu extras din hotarnică, în copia unei cărți de judecată din 1811 octombrie 28, cu menț. că orig. slav se afla la Ioniță Prăjescul serdar).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/104 a-f (foto. după copia de la Arh. St. București, Doc. istorice, și după cea de la Bibl. Acad.); Ibidem, Xerogr. de doc., I/37 a-c (xero. după copia de la Arh. St. București, Doc. mold.).

EDIȚII: *Moldova*, III, p. 329-332, nr. 163 (copia după trad., de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, și trad. rusă a edit.); Bianu, *Cat. ms. rom.*, I, p. 199, nr. 10 (rez. după copia de la Bibl. Acad.); Băleanu-Stoide, *Doc. Neaniul*, p. 58-59, nr. 26 (rez. cu extras din hotarnică, de la Arh. St. Iași);

Catalog, Supl. I, p. 186, nr. 540 (rez. dezv. după copia de la Arh. St. București, Doc. mold.).

¹ În copiile de pe trad. de la Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/140, și în cea de la Bibl. Acad., ms. nr. 90: "Hațimirschi", iar în cele de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, (publicată în *M*, III) și de la Muz. Jud. Suceava; "Hațemirschi", respectiv: "Hațimirschii".

² În copiile de la Bibl. Acad. și în cea de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, greșit: "vel".

³ În text, la fel ca și în toate celelalte copii; menț. trad.: "lipsă".

⁴ În copiile de la Bibl. Acad. și în cea de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova: "Hrutiū" și, respectiv: "Hruti"; în plus, este de observat că întregul enunț a fost înțeles la plural, cînd, de fapt, este vorba doar de Gligorie Hruci vornic (v. doc. nr. 211).

⁵ În copiile de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, și în cea de la Muz. Jud. Suceava, greșit: "Burlaș" și, respectiv: "Buteanu".

⁶ În copia de la Muz. Jud. Suceava, greșit: "Paladie călugăr".

⁷ În copia de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, urmează: "prin capul Cârștineștii și tot matca văii acei"; în copia de la Bibl. Acad.: "și-n capul Criștineștii", iar în cea de la Arh. St. București, Doc. istorice: "prin capu Crișteștii".

⁸ Greșit, pentru "Cîrstinești"; la fel în copiile de la Arh. St. București, Doc. istorice, și în cea de la Muz. Jud. Suceava. Forma corectă, în copia de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova ("Cîrștinești") și în cea de la Bibl. Acad. ("Cristinești").

⁸ În copiile de la Arh. St. București, Doc. istorice, și de la Bibl. Acad.: "Vlădicina", iar în cea păstrată la Moscova: "Vlădicină".

¹⁰ În copia de la Moscova: "Strunca".

¹¹ În copia de la Muz. Jud. Suceava: "Săpejca", iar în cea de la Moscova: "Supanca".

¹² În copiile de la Bibl. Acad. și în cea de la Moscova: "Hlibonca".

¹³ În copia de la Bibl. Acad.: "Păunialca", în cea de la Moscova: "Păuneasca", iar în cea de la Muz. Jud. Suceava: "Puneacica".

¹⁴ Menț. copistului.

¹⁵ Greșit, pentru "Debrici".

220

1635(7143) august 29, Goești.

† Се ѡбо ми, ѡрѣке вел спѣтар, и Гѣургіе Рошка бѣе вистѣрник, и Барлаа ѡ(ереа)¹ ѡт Чунчеш(и), и Шефан вел вѣтах ѡт Скорцеш(и), и Малич бѣе хот(ног) ѡт Шептешани, и Симѡн пит(ъреа)¹ ѡт Пешеш(и), и Басиліе, брат ег(о), ѡт <та>²м, и Ивнашко³ Ръспоп ѡт там, и Тодер Аръгншан ѡт Тодереш(и), и Юсип ѡт Бръеш(и), и Тодер ѡт Скорцеш(и), зет Згъа, ѡт <та>²м, и Михил и Стратилат, слуги ѡрѣке, и Гѡцѣ ѡт Гоеш(и), и Пѣтрашко³ Фвлѣер ѡт <та>²м, и попа Тодер ѡт Чѣплинци, и Пѣтрашко³ кравец ѡт Иш(и), и Марко дѣшк, слѡг(а) ѡрѣке, и ини мнѡги люд(и) добри и ѡткрѣснѣи мѣшѣш(и), свѣдѣтельствѣем, сим нашим писаніем, како³ прѣиде, прѣд намѣи и прѣд мнѡгѣми люд(и) добри, Ипатіе Срѣбѣ и брат ег(о), Тодер, и вѣнци нх, Нелѣниако⁴, и Исанко и Мѣрѣнка⁵, с(ы)ни⁶ Сирѣѣ ѡт Лѡ<н>гани, вѣнци Лѡпѣлови Кошчѣг ѡт Бѣлошѣни, и продали свои право⁷ ѡтнинѣ и дѣднинѣ, ѡт пол села Бѣлошѣши трета част, нижнаа, Нѣнюлови дворн<н>¹к⁸, неким принѣждени а ни прислѡвани, нѣ за доброе свои воли, за три десѣт злати бити⁹.

Ино ми, видѣвшемже нх междо себе доброе токмеж и исплѣно заплатѣ, а мѣ, такожде³, сътворишѡм Нѣнюлови дворник глотнѣи сѣи свѣд(и)тельство ѡт нас, да бѣдет Нѣнюлови за вѣрѣ, како³ да сътворит себе и испривиліе ѡт Г(о)сп(о)дств(а) Си, г(о)сп(о)д(и)нны Ѣго М(и)л(о)ст(и). И наи¹⁰ великое вѣрѣ, и печати нашей приложим и искашѡм над сѣи истиннои нашей писаніе, да сѣ вѣрѣет.

Л(ѣ)т(о) хѣрлѣг авг(уст)¹¹ кѡ, ѡ Гоеш(и).

Писах аз Паладе бѣе вѣври лѡг(ѡ)ф(ѣ)т <н>² исках <м. р.>.

ѡрѣке вел спѣт(ар) м. р.

Ѣз Гѣургіе Рошка вистѣрник) исках <м. р.>.

Ѣз Шефан искал, вел вѣтав <м. р.>.

† Поп Тодер ѡт Юргѣнѣи <м. р.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis pe o parte de sat de Băloséni, di pre Jijia, **wt Бол(ост) Мѣскон**¹².

† Adică noi, Uréche mare spătar, și Gheorghie Roșca fost vistiernic, și Varlan ușerel din Ciuncești, și Ștefan mare vătav din Scorțești, și Malici fost hot(nog) din Șepteșani, și Simion pit(ărel) din Pleșăști, și Vasilie, fratele lui, de acolo, și Ionașco Răspop de acolo, și Toder Drăgușan din Toderești, și Iusip din Brăești, și Toder din Scorțești, ginerele lui Zgîia, de acolo, și Mihil și Stratilat, slugile lui Uréche, și Gugea din Goești, și Pătrașco Fulger de acolo, și popa Toder din Cépliniți¹³, și Pătrașco croitor din Iași, și Marco diac, sluga lui Uréche, și alți mulți oameni buni și megieși din împrejurimi mărturisim, cu această scrisoare a noastră, aum a venit, înaintea noastră și înaintea a mulți oameni buni, Ipatic Sîrbea și fratele lui, Toader, și nepoții lor, Nelcăiaco⁴, și Isaico și Măriica⁵, fiii⁶ lui Sîrbea¹⁴ din Lu<n>¹gani, nepoții lui Lupul Coșciug din Băloșéni, și au vîndut dreapta lor ocină și moșie, dintr-o jumătate a satului Băloșăști a treia parte, cea de jos, lui Neaniul vornic⁸, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bunăvoia lor, pentru treizeci de zlofi bătuți⁹.

Deci noi, văzînd între ei buna lor tocmeală și plată deplină, noi, de asemenea, am făcut lui Neaniul vornic de gloată această mărturie de la noi, să-i fie lui Neaniul de credință, ca să-și facă și privilegiu de la Domnia Sa, Milostivirea Sa, domnul. Și, pentru mai mare credință, am pus și pecetea noastră și am iscălit sub această adevărată scrisoare a noastră, ca să se creadă.

Anul 7143 <1635> august 29, în Goești.

Am scris eu, Palade fost al doilea logofăt, <și>² am iscălit m. p.

Uréche mare spăt(ar) m. p.

Eu Gheorghie Roșca vistiernic am iscălit m. p.

Eu Ștefan mare vătav am iscălit <m. p.>.

† Popa Toder din Iurghițeni <m. p.>.

<Pentru îns. verso, v. text slav>.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/52 a.

Orig., hîrtic (32 x 19 cm), difolio, o pecete inclară, aplicată în cerneală neagră, neclară. Cu o trad., din 1840 februarie 14, de Hrisant ieromonah, *ibidem*, III/52 b.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/136 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 87, p. 106-108 (text slav și trad.); Iorga, *St. și doc.*, V, p. 24, nr. 105 (menț.).

¹ Completat după întărirea domnească din 28 noiembrie 1635 (doc. nr. 279).

² Omis.

³ а și к, în ligatură (w, suprascris).

⁴ Probabil, greșeală ortografică a diacului; în întărirea domnească din 28 noiembrie 1635 (v. nr. 279): Нѣмѣнако (Nemăiaco), iar în trad. din 1840: Нелеваико (Nelevaico).

⁵ и внуци (și nepoți) ... Мѣрїика (Măriica), adăugat, mai înghesuit, la sfîrșitul rîndului, de aceeași mînă, pe loc șters.

⁶ с(ъ)ни (fiii), adăugat de aceeași mînă la începutul rîndului.

⁷ În loc de правое.

⁸ Нѣниолови дворѣник (lui Neaniul vornic), adăugat, de aceeași mînă, deasupra rîndului.

⁹ злати бити, șters ulterior și scris cu altă cerneală și de altă mână и пети рги (și cinci ughi); vezi și doc. de întărire.

¹⁰ Deasupra, un a superfluu, întrucât diacul a scris inițial наа.

¹¹ а și в, în ligatură.

¹² "de la ținutul Iașilor".

¹³ În text. slav.: Члпниници; probabil, grafie nesigură a diacului: ъ, pentru ѣ (v. și p. 4, unde ar putea fi vorba de aceeași situație).

¹⁴ и pentru ѣ - alternanță frecventă în scrisul slavon; mai sus: "Sîrbea".

221

1635 (7143) august 30, Iași.

† Иѡ Басиліѣ воєвода, б(о)жїѣю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡже прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, велики и мали, слѣзи наши, с(ѣ)новн Дѣмитрѣ Гоен бившн дворник, на имѣ Глигорашко, Іѡрдакїѣ, и Япостол, и Дѣпашко и сѣстра их, Брена, съ єдин запис за свѣд(н)телство ѡт многи людї добри и стари, на имѣ, Иѡн ѡт Ширѣцен, и попа Басиліѣ ѡт Хриничѣши, и Коз[з]ма вистерничел ѡт Максинеши, и Шѣфан шетрѣрел ѡт там, и Саѡла шетрѣрел ѡт там, и Яврам Прѣвѣл, и Дѣмитрашко Прѣвѣл и нних людї добри и воини прѣднїи и слѣзи г(о)сп(о)д(а)рѣскїи, и сице писаше и свѣд(н)телств¹оуеще въ тот запис, како приндет прѣд ними Иѡнашко, с(ѣ)нѣ Пѣтрашко, неким непоножен а ни приселован, и продаа своа права ѡтн(н)нѣ и д(ѣ)дн(н)нѣ и кѣпежно ѡт село Лѣцкани, что ест ѡ волост Романскон², пѣт на десѣт ниви ѡ царинѣ, въ част ѡткѣ хотар село Должешим, подли главини нивни, на лѣга, что тоа ѡтн(н)нѣ бни емѣ кѣпежно ѡт Яница, сѣстра Болѣсковн, ѡт село Бѣлошеши. Тоа продаа болѣрин(ѣ) нашемѣ, Дѣмитрѣ Гоен бив дворник, и с(ѣ)новн его еж(ѣ) виш(ѣ) ест писан, радї пѣт десѣт талѣри, п(н)нѣши готови; и платим³ емѣ въсѣ за исплѣно, въ рѣки Иѡнашко, с(ѣ)нѣ Пѣтрашко, тих п(н)н(ѣ)ши нж(ѣ) виш(ѣ) пишем.

Тѣм радї, и Г(о)сп(о)дств(о) Ми, яко ѡвидѣхом тот запис ѡт многи лѣдїѣ добри и стари и воини прѣднїи, ещѣж(ѣ) вѣровахом и дадохом и побѣврѣдихом им, слѣзим нашим еж(ѣ) више ест писан, Глигорашко, Іѡрдакїѣ, и Япостол, и Дѣпашко и сѣстра их, Бренѣ, [съ] тоа⁴ част ѡтн(н)нѣ, пѣт на десѣт ниви ѡ царинѣ Лѣцканим, еж(ѣ) виш(ѣ) ест писан, како да ест им и ѡт Г(о)сп(о)дств(а) Ми права ѡтн(н)нѣ, и д(ѣ)дн(н)нѣ, и кѣпежно, и ѡрик и побѣврѣженїѣ, съ въсѣм доходом, непорошено неколиж(ѣ), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмншает прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Оу Ис, в(ѣ) лѣт(ѡ) хѣрмг ав(гѣст) ѡ.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)фет <m. p.>.

† Бласїѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, fiii lui Dumitru Goia⁵ fost vornic, anume Gligorașco, Iordachie, și Apostol, și Lupașco și sora lor, Erena, cu un zapis de mărturie de la mulți oameni buni și bătrâni, anume: Ion din Șirăței, și popa Vasilie din Hrinicești, și Co[z]zma vistiernicel din Macsinești, și Ștefan șetrărel de acolo, și Saula șetrărel de acolo, și Avram Pîrvul, și Dumitrașco Pîrvul și alți oameni buni și oșteni de frunte și slugi domnești, și astfel

scriind și mărturisind în acel zapis, cum a venit înaintea lor Ionașco, fiul lui Pătrașco, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și moșie și cumpărătură din satul Lățcani, care este în ținutul Romanului², cincisprezece ogoare în țarină, în partea dinspre hotarul satului Doljești, lângă ogoarele din capăt, la luncă, care, aceea ocină, i-a fost cumpărătură de la Anița, sora lui Boldescu, din satul Băloșești. Aceea a vîndut-o boierului nostru, Dumitru Goia⁵ fost vornic, și fiilor lui care sînt mai suscriși, pentru cincizeci de taleri, bani gata; și i-am plătit³ totul deplin, acei bani pe care-i scriem mai sus, în minile lui Ionașco, fiul lui Pătrașco.

Pentru aceea, și Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de la mulți oameni buni și bătrîni și oșteni de frunte, încă am crezut și le-am dat și le-am întărit, slugilor noastre care sînt scrise mai sus, Gligorașco, Iordachie, și Apostol, și Lupașco și sora lor, Erena, [cu] acea parte de ocină, cincisprezece ogoare în țarina Lățcanilor, care este mai suscrisă, ca să le fie și de la Domnia Mea dreaptă ocină, și moșie și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7143 <1635> august 30.

† Înusuși domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Vlășie <a scris>.

Arh. St. București, Ms. nr. 602 (Cond. m-rii Doljești), f. 25.

Orig., hîrtie (30 x 19 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.; identică cu cea de la doc. nr. 25. Cu o trad. din sec. XVIII, cu data de an greșită: 7145 <1637>, ibidem, f. 26.

Ibidem, M-rea Doljești, I/47, nr. 14 (menț., cu data de an greșită: 7145 <1637>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/105 a-c (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 232, nr. 1102 (rez.).

¹ Omis.

² Романскон (Roman), corectat din Немецскон (Neamț).

³ În loc de платил (am plătit).

⁴ Тоа (acea), corectat din тих (acele).

⁵ În textul slavon, "Goci".

222 <1635 septembrie 1-1636 august 31> (71<44>);

<1639 septembrie 1-1640 august 31> (71<48>), Iași.

Vasile Vodă judecă pricină dintre Pătrașco Cioglea logofăt și Gheorghe Catargiul pîrcălab pentru satul Cobălea, la Soroca, întărind acest sat lui Ciogolea. Arată că Catargiu n-are nici o treabă cu acel sat, care a fost dat de Moiseiu Movila lui Pătrașco Ciogolea, deoarece au fost drept al lui Ion Movila, iar Bandur, care l-a vîndut lui Gorgan, socrul lui Catargiu, n-a avut nici un drept să-l stăpînească.

Iași, 71[48]¹, <1640>².

<În continuare, observația rezumatorului>: Pe document scrie 7100 <1592-1692>, dar este vederat că i-au omis cele de pe urmă cifre.

Bibl. Centr. de Stat, Col. Doc. mold., XXXI/19.

Rez. dezvoltat, de la înc. sec. XX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/257 (foto.).

Datat după Pătrașco Ciogolca <fost> logofăt între 1635 și 1640, și Gheorghe Catargiul, atestat ca pîrcălab de Orhei în martie 1636 și, tot ca pîrcălab, în 1640. (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 370 și 376). A doua posibilitate, presupusă și de rezumator, este însă mai puțin probabilă, deoarece Pătrașco Ciogolca era acum cunoscut ca pîrcălab de Hotin.

¹ Întregirea și parantezele rezumatorului; v. și *datarea*.

² Parantezele ns.

223

<1635 septembrie 1-1636 august 31> (7144).

Ispisoc de la Vasili Vodă, din v(e)let 7144 <1635-1636>, întăritură lui Gligorii Ureche, feciorul lui Nistor Ureche, pe satul Lărgenii, la Prut, în gura Lărgiții, unde au fost casa lui Oanea Lărgianul, ce l-au cumpărat, acest sat, Gligori Ureche de la toți nepoții, strănepoții și altă sămenție ce s-au tras din Lărganul și dintr-alți frați a Lărganului, din dresă ce-au avut ei, tij de la Bogdan Vodă.

Arh. St. Iași, CCCV/11, f. 1 r.

Rez., în copia unui doc. din 1753 (7261) august 12, încredințată de Departamentul Pricinilor Străine la 12 noiembrie 1817.

224

<1635 septembrie 1-1636 august 31> (7144).

"... ispisoc, iarăși de la domnul Vasile v(oie)vod, din anul 7144 <1635-1636>, întărind aceiași sfinte monastire¹ o bucată de loc din hotarul tîrgului Vasluiului, de la Lipovăț, ca să fie hotar și braniște monastirii, începîndu-se hotarul acei bucăți de pămînt din matca văei Lipovățului, din sus, la dial, spre răsărit, și din gura Văei lui Spanachi, pîn(ă) la drumul Făgezelului², prin dumbravă în gios, din sămne în semne, pîn(ă) la Drumul lui Toader; de la Drumul lui Toader, pe dial în gios, pîn(ă) la Movila Domniască, și tot dialul în gios, pîn la hotarul Hîrsovenilor".

Arh. St. Iași, Cond. K., nr. 390, p. 466.

Rez., într-o anafora din 1826 decembrie 15.

Ibidem, p. 462 (menț.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 341, nr. 16/6 (menț., după același rez.).

¹ Numele m-rii este indicat în rez. din 1631 (7139) august 5, ibidem, p. 465: "sf(in)tei monastiri, ci este aproape lîngă tîrgul Vasluiului, unde este lramul Sfîntului mucenic Gheorghie, ... și închinată la sfînta mănăstire Zograful".

² Probabil, greșit, pentru "Făgețelului".

L(e)t 7144 <1635-1636>.

Carte de la Vasile v(oie)v(o)d.

Dat-am cartea Noastră slugilor noastre, lui Iliaș și lui Gheorghii(ă), feciorii lui Șeptelici ce au fost hatman, nepoții lui Solomon vist(iernic), spre acéia, să fie volnici cu cartea Domnii Méle a ținea și a opri satul Chivărul, ce iaste în ținutul Orheiului¹, cu tot venitul, pentru căci le iaste lor dreaptă ocină și moșie și au arătat înaintea Domnii Méle și dirése și urice ce au avut de la Iancul v(oie)v(o)d și de la ...².

Drept acéia, voi, toți săténii din Chivăr, să aveți a asculta de dînșii întru tot ce vă va da învățătură. Aceasta <scriem>³.

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 513 v.

Copie din prima jum. a sec. XVIII, într-un izvod cu "ispisoacele lui Ștefan Iancu vtorii log(ofăt)".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/106 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 246, nr. 1173 (rez., datat: 1636 (7144) f. 1.).

¹ "c", redat prin ț.

² Loc alb în copie.

³ Omis.

O carte g(os)pod, de la domnul Vasile Vod(ă), din let 7144 <1635-1636>, către Grigorii de Cozmești, după jaloba lui Porce și a lui Postolachi de Oșești, cum au avut moșii în Poiana ce Mari, pînă în Mănăstire lui Băisan, și au fost jelogită la Băisan de unchiul lor, Coste, și zic că au plătit-o, și au avut și diresă și <s>¹-au prăpădit.

Deci li să scrii și să cercetiazi și să de mărturii.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 369, f. 83 v. (p. 159), coloana dreaptă, nr. 2.

Rez., în copia unci anaf. din 1801 iunie 5.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 244, nr. 13/9 (menț., după aceeași anaf., cu data: 7144 <1636> martie 15, dar în care se specifică existența a "două cărpi" domnești cu această dată - v. *datarea*).

Datat după vâlcăt. Menț. din *Uricariul* (v. EDIȚII) nu poate fi luată în considerație, de vreme ce ea aparține unei porunci domnești cu alt conținut (v. doc. nr. 360). Probabil, scriitorul anaf. din 1801 le-a asociat mecanic, datorită tocmai identității vâlcătului.

¹ Omis.

Suret de pe ispisocul sîrbăscu de la Vasilie v(oi)e vod, din let 7144 <1636> ghenar(ie)¹ 1.

Facem înștiințare, precum au venit înaintea Noastră și înaintea boerilor noștri, mari și mici, boerul Domniei Mele, Lupul Prăjăscul vel clucer, și cu giupîniasa lui, Safta, și cumnații lui, Lupul Ghenghea² și Dumitrașcul Ghenghe, și Ion Ciolpan, de a lor bunăvoie³, de nimene siliți, nici asupriți, s-au tocmit între dînșii și s-au învoit și s-au împărțit a lor drepte ocine și moșii, care li-au rămasu de la părinții lor, Ghenghe vel log(o)f(ă)t.

Și s-au venit parte boerului nostru, Lupul Prăjescu vel clucer, și giupînesii lui, Saftai, satul Chilmeștii, la ținutul Hotinului, și o parte de ocină din Lățcani, la ținutul Romanului, și giumătate de sat de Scoposăni, la ținutul Cîrligăturii, și satul Vascăuții, la Orhei, și giumătate de sat de Mărășăni, la Hotin, și satul Noai Suliți, tij la Hotin, și giumătate de sat din Negrești, la Vaslui, și o seliște, anume Lineștii, tij la Vaslui, și satul Ruginoasa, la Suceavă, care i-au fostu lui driaptă danie de la părintele lui, Ghenghe logofăt, încă fiindu viu, osăbită de <a>⁴ altor frați.

Iar în parte slugii noastre, Lupul Ghenghe, i s-au venit giumătate de satu de Vlădeni, la Suceavă, și giumătate de satu de Volcinești, la Hotin, și o parte de ocină din Costești, la Roman, și o parte din satul Strășnenii, la Dorohoiu, și satul Surdeștii, la Tutova, cu moară în Bîrladu, și giumătate de sat din Șărbăuți, la Cernăuți, și satul Mălăeștii și Leoștii, la Fălciu, și o siliște Șărbăuții, la Cernăuți.

Iar în parte slugii noastre, Dumitrașcu Ghenghe, i s-au venit giumătate de satu Jioldești, la Suceavă, și satul Stircenii, la acelaș ținutu, și cu moară în Siretiu, și giumătate de satu de Vorona, tij la Suceavă, și satul Măguircanii, la Tutova, și satul Popii, tij acolo, și giumătate de satu Tole⁵, la Hîrlău⁵, și o siliște, Doljăștii⁶, la Tutova.

Iar în parte lui Ion Ciolpan i s-au venitu satul Arăteștii⁷, la Suceavă, și giumătate de satu de Bîlăuți, la Hotin, și giumătate de satu Lucovița, la Cernăuți(i), și satul Tîrnauca, tij la Cernăuți, și giumătate de satu Dobrinăuți, tij la Cernăuți, și satul Costeștii, la Tutova, și o siliște, anume Ruptura, tij la Tutova.

Iar pentru datorie lui Dumitrașc(o) Ghenghe i s-au lăsatu lui toate bucatile în parte lui Dumitrașcu, cari au rămasu de la părintile lui, pentru ace datorie. Și acel zapisu de datorie ei l-au ruptu.

Iar pentru o datorie a Lupului Prăjescu clucer, cari ari și zapisu de la părintele lor, Ghenghe logofăt, dreptu patru sute noaîzăci și șapți ug(h)i, au dat ei toți un satu, anume Săvenii, la Dorohoiu, și altu satu, Boianu, la Cernăuți(i), pentru ace datorie. Și au pus zi cumnatul lor, din 5 zile a lui avgustu⁸, în patru săptămîni, ca să dei el⁹ toți acei bani; iar de nu vor fi banii la zi, ca să fie acele doai sate boerului nostru de mai sus scrisu, drepti ocine și moșii.

Iar care dintru ei vor vre să-și vîndă moșiile lor, să nu le vîndă fără știre tuturor.

Iar mai pre urmă, acești de mai sus scriș s-au tocmitu de s-au adusu fratile lor, Lupul Ghenghe, oaricari dresuri de cumpărătură pe giumătate de satu de Volcineș, la Hotin, cari l-au cumpăratu pro a lui drepti bani, și pentru ace cumpărătură au dat ei Lupului Ghenghii satul Tuluceștii, la Covurlui. Giumătate de sat de Tulucești, să fie lui pentru ace giumătate de satu de Volcineș, iar cialaltă giumătate de satu de Tulucești s-au dat Lupului pentru parte lui din Stăncăuți și din satul Pietroasa.

Deci, Domnie Me, dacă am văzut a lor de bună<voie>¹⁰ învoială și tocmală și împărțală, Domnie Me încă am dat și am întărit pe toate acele de mai sus scrisă sate și

giumătăți de sate și părți de ocină, ca să fie lor de la Domnie Me celor de mai susu scriși boeri drepte ocine și moșii și împărțali și uric și întăritură, cu tot vinitul, nerușit nici odinioară, în veci. Și altul ca să nu să amestice peste carte noastră.

Și s-au iscălit de Pătrașc(u) Bașotă vel logofăt.

Și s-au tălmăcit de Evloghie dascalul, let 1765 iuni 24¹¹.

S-au posleduit cu cel adevărat și iaste întocma.

Ioan Nemișăscu ot vist(ierie).

După altu sureț, tălmăcit de Evloghie dascal, cari să află la dumnilui, pah(arnic) Tudurache Ciure, asămine.

Costandin Ursuian sardar.

1809 mai 3, Eși.

Cel adivărat iaste la stoln(i)c(ul) Vasile Stamati, după spusul pah(arnicului) Ciurii. Iar acum cel adevărat hrisov să află la mine.

<1>813 iuli 4.

Iamandi ban.

Asămine di pe copie tălmăcirii ispisocului celui adevărat di pe sîrbie.

1813 oct(o)mv(rie) 16.

Costandin Donici sulg(er) și log(o)f(ă)t de taină <m. p. > .

Arh. Centr. de Stat-Chișinău, Fond 121, op. 1, dos. 338, f. 2 r. - 3 v.

Copie după trad.

Ibidem, f. 8 r. (menț. în copia unei mărturii din 1809 mai 15).

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 375, p. 53 v. (rez. în copia unei anaf. din 1813 iulie 5).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 284 (menț. după rez. de la Arh. St. Iași): ibidem, XIX, p. 284 (menț. într-o mărturie din 1812 septembrie 26); Bulat, *Diviziunea*, p. 392 (menț. într-o adeverire din 1809 august 4); p. 405 (menț. într-o adeverire din 1809 decembrie 3); idem, *Hotinul*, p. 37, nr. 2 (menț. într-o adeverire din 1812 septembrie 10); Balan, *Doc. bucovinene*, III, nr. 89, p. 115 (rez. după o copie de Aurel Sava-Chișinău); *Moldova*, III, nr. 164, p. 332-335 (aceeași copie, și trad. rusă).

Este puțin probabil că acest ispisoc a fost dat chiar în ziua onomastică a domnului. Pe de altă parte, unul din paragrafele finale ale ispisocului (v. n. 7), amintește de o înțelegere a beneficiarilor în legătură cu plata datoriei către Lupul Prăjescul clucer, care urma să fie achitată în termen de patru săptămîni, începînd de la 5 august, deci cel mai tîrziu la 1 septembrie 1635. De altfel, confuzia de lectură în scrisul slavon, între denumirile celor două luni: *cen*(*темръѣ*) și *ren*(*арѣ*) s-a produs deseori și este cu atît mai probabilă, cu cît doc. ne-a parvenit prin intermediul unor copii și menț. mult mai tîrzii.

¹ Data de lună greșită; v. *datarea*.

² "ea", redat prin *a*.

³ "ic", redat prin *a*.

⁴ Omis prin haploghie.

⁵ Probabil greșit, în loc de "Coteleva", pentru care, în 1617 martie 22, Ionașco Ghenghea mare logofăt primea întărire domnească (v. *D.I.R.*, A, XVII, vol. IV, nr. 153, p. 113-114). Firește, în acest caz, în orig. era menționat ținutul "Hotin", și nu "Hîrlău", confuzia între cele două nume fiind, și ea, explicabilă.

⁶ Pentru "Dolhești", cum apare în *Tezaur*, I, p. 363 ?

⁷ Greșit, pentru "Frătești"; v. EDIȚII (Balan).

⁸ Desigur 1635; v. zapisul de împărțcală din 2 august (doc. nr. 188).

⁹ Greșit, în loc de "ei".

¹⁰ Omis.

¹¹ Urmcează sigiliul octogonal, în chinovar, al lui Scarlat Calimah voievod, din 1806.

228

1636 (7144) septembrie 2, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ож(е) прѣидошѣ прѣд Нами, и прѣд всими нашими молдавскими болари, великими и малыми, слѣга наш, Басиліе, и съ ними братиѣх его, с(ы)н(о)вѣ Некита, внуц(и) Тоадѣр, и племенници их, болѣрин нашѣмѣ, Петричанко вел армаш, и Яврам бив дворник и Козма, и племенници их, с(ы)н(о)вѣ Исак, внуци Іѡн вистѣрник, и тиж(е) племенници их, Петрѣ Хадѣмѣул и с(ы)н(о)вѣ Гоюѣ, внуци Соломѣа, и тиж(е) Тоадѣр Моцок, съ ними братѣх его, с(ы)н(о)вѣ Тодосѣа, внуци Иримѣа Пинцигаѣ, всѣи внуци и прѣшнуци Петрикѣи гетман, по их доброй волю, неким непонѣдени а ни приселовани, и раздѣлили междо ними их правѣи шти(и)ни и дѣдн(и)ни, шти их правѣи и питомѣи наредѣніе и врик за разделѣніе что они имаѣт шти Ялѣзандру воевода, село Кървѣнеши, что в в(о)лостѣ Нѣмѣцкомѣ, и Блѣцѣиши и Фърѣвани и Мѡвилѣни, что сѣт в в(о)лостѣ Баковѣ, и Мѣсѣхѣнеши, и село Русѣи, в в(о)лостѣ Романскои, и Нѣнеши, шти Тѣкѣи, и Блѣдѣиши, на Тѣтова, и Синѣерѣи, шти в(о)лостѣ Іѣскои, и Плѣшеиши, шти Крѣлигѣтѣур, и шѣсти фалчи за виногради, что сѣт в Котнар.

Таж(е) приходило сѣ въ част болѣринѣ нашѣмѣ, Петричанко¹ вел армаш, съ племенници его, Іѡнашко Яврам бив дворник и Козмен, и ними племенници их, четвѣрѣта част шти село Кървѣнеши¹, и четвѣрѣта част шти село Блѣцѣиши, и четвѣрѣта част шти половина село Фърѣвани и Мѣсѣхѣнеши, и четвѣрѣта част шти село Нѣнеши и два фалчи за виногради что в Котнар.

И въ част Тоадѣр Моцок, съ ними братѣх его(о), достало сѣ четвѣрѣтаа част шти село Кървѣнеши, и четвѣрѣтаа част шти село Блѣцѣиши, и четвѣрѣтаа част шти половина село Фърѣвани, и село Мѡвилѣни и поло¹вина село шти Плѣшеиши и сѣ два фалчи за виноград(ѣ), тиж(е) шти Котнар.

И въ част слугам нашим Петрѣ Хадѣмѣул ...! с(ы)н(о)вѣ Гоюѣ, внуци Соломѣа достало сѣ четвѣрѣ¹та част шти село Кървѣнеши, и четвѣрѣта част шти село Блѣ¹цѣиши, и четвѣрѣта част шти половина село Фърѣвани, и половина шти Русѣи, и половина шти Синѣерѣи, и четвѣрѣта част шти село Блѣдѣиши и една фалче за виноград(ѣ), тиж(е) шти Котнари.

И пак, въ част слугѣи виш(е) писанни, Басиліе, съ братѣм его, с(ы)н(о)вѣ Некита, внуци Тоадѣр, достало сѣ четвѣрѣта част шти село Кървѣнеши, и четвѣрѣта част шти Блѣцѣиши и четвѣрѣта част шти половина село Фърѣвани, и половина село Русѣи, и половина село Синѣерѣи, и четвѣрѣта част шти село Блѣдѣиши и сѣ една фалче за виногради, тиж(е) в Котнар.

Ино Г(о)сп(о)дс(т)в(о) Мн и въсег(о) нашег(о) съвѣта, ꙗкож(е) увидѣхом
 нхъ доброволюи токмеж и раздѣленіе, Г(о)сп(о)дс(т)в(о) Мн ешеж(е) дадохом и
 потвърдихом слуга нашимъ, Баснаіе и братѹхъ ег(о), с(ы)н(о)вѣ Некита, тѣхъ
 виш(е) [прѣд] реч(е)на части за шти(и)нѹ шт село Кърбунешин, и шт село
 Блѣцешин, и шт село Фърѣшани, и шт Русин, и шт Синцѣрен, и шт Блѣдешин и
 една фалче за виногради, что ест в Котнар, како да ест им, и шт Нас, права
 шти(и)нѹ и урик и потвърженіе, съ въсѣм дохodom, непоручено никомже, на
 вѣки. И ни да с(ѣ) не вмишаетъ.

Оу Ис, въ л(ѣ)то хѣрмѣ, сеп(темвр)іе ѿ.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казалъ.

† Пѣтрашко Башот(ъ) велъ лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [и]² (са) искалъ.

† Думитрашко «писалъ».

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au
 venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga
 Noastră, Vasilie, și cu alți frați ai lui, fiii lui Nechita, nepoții lui Toader, și verii lor,
 boierul nostru, Petriceaico mare armaș, și Avram fost vornic și Cozma, și verii lor, fiii
 lui Isac, nepoții lui Ion vistiernic, și de asemenea verii lor, Petre Hadîmbul și fiii
 Goioaei³, nepoții Solomie, și de asemenea Toader Moțoc, cu mulți frați ai lui, fiii
 Todosiiei, nepoții Irimiiei Pițigae³, toți nepoții și strănepoții Petricăi³ hatman, de
 bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au împărțit între ei dreptele lor ocini
 și dedini, din dreptele și propriile lor drese și uric de împărțea pe care îl au ei de la
 Alexandru voievod, satul Cărbunești, care este în ținutul Neamț, și Blăgești și Fărăoani
 și Movileni, care sînt în ținutul Bacău, și Mesăhănești și satul Ruși, în ținutul Roman, și
 Nănești, de la Tecuci, și Vlădești, pe Tutova, și Singerei, din ținutul Iași, și Pleșești,
 dela Cîrligătură, și șase fâlcii de vie, care sînt la Cotnari.

Astfel, a căzut în partea boierului nostru, Petri<ciaico>¹ mare armaș, cu verii lui,
 Ionașco Avram fost vornic și Cozmei, și altor veri ai lor, a patra parte din satul
 Cărbu<nești>¹, și a patra parte din satul Blăgești, și a patra parte din jumătatea de sat
 Fărăoani și Mesăhănești, și a patra parte din satul Nănești și doua fâlcii de vie, care sînt
 la Cotnari.

Și în partea lui Toader Moțoc, cu alți frați ai lui, s-a cuvenit a patra parte din
 satul Cărbunești², și a patra parte din Blăgești, și a patra parte din jumătate de sat
 Fărăoani, și satul Movile<ni, și>¹ jumătate de sat din Pleșăști și cu două fâlcii de vie, tot
 de la Cotnari.

Iar în partea slugilor noastre, Petrea Hadîmbul ...¹ fiii Goioaei, nepoții
 S<olomiiei, s-a cuvenit>¹ a patra parte din satul Cărbunești, și a patra parte <din satul
 Bl>¹ăgești, și a patra parte din jumătate de sat Fărăoani, și jumătate din Ruși, și
 jumătate din Singerei, și a patra parte din satul Vlădești și o falce de vie, tot la Cotnari.

Și iarăși, în partea slugii noastre mai susscrise, Vasilie, cu frații lui, fiii lui
 Nechita, nepoții lui Toader, s-a cuvenit a patra parte din satul Cărbunești, și a patra
 parte din Blăgești și a patra parte din jumătatea de sat Fărăoani, și jumătate de sat Ruși,
 și jumătate de sat Singerei, și a patra parte din satul Vlădești și cu o falce de vie, tot la
 Cotnari.

Deci Domnia Mea și tot Sfatul nostru, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie,
 Domnia Mea încă am dat și am întărit slugilor noastre, Vasilie și fraților lui, fiii lui
 Nechita, aceste mai sus înainte zise părți de ocină din satul Cărbunești, și din satul
 Blăgești, și din satul Fărăoani, și din Ruși, și din Singerei, și din Vlădești și o falce de

vie, care este la Cotnari, ca să le fie lor, și de la Noi, dreaptă ocină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1635> septembrie 2.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]² m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitrașco ...¹ <a scris>.

Arh. St. București, M-reă Răchitoasa, III/7.

Orig., hîrtie (42 x 27,5 cm), rupt la îndoituri, pătat, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, VII/12 (trad. din 1794 martie 29, de Andrei tălmăciu, căpitan).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/38 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 233, nr. 1106 (rez.).

¹ Rupt.

² V. doc. nr. 1, n. 4.

³ Așa în text. slav.

229

1635 (7144) septembrie 3, Iași.

† Иѡ КАСНАІѢ БОГОВОД, Б(О)ЖІЮ М(Н)Л(О)СТІЮ, Г(О)СП(О)Д(А)РЪ ЗЕМЛИ
МЛАДАВЕКОН. Scriemu Domnea Me la slug(a) Domii Méle, la ...¹. Dăm ții știre² că s-au jeloitu³ sluga Domii Méle, Jorea vornicolu, dzîcîndu că au compăratu o parte de ocină) din selișt(e)² din Bahnă, parte Nastei², co a feciorolo-ș(i), Gîrdan, și moșia și compărătoră, de la frate-său, Ianăș, de acolo, și partea loi[i]⁴ Nistoru, iarăș(i) din Bahnă, și iarăș(i) ținuu acmu feciorii lor și nepoții² în tăriia lor, și așijder(ea)² o parte² din Urdzici a loi[i], a Boulé[l]sii, și altor frați, și acmu iarăș(i) țin nepoții² și răzeșii în tăriia lor și dzîc că n-au vîndotu părinții lor și omenii lor și frații lor.

Printru acia, deca vei[i] vedea cartea Dumii Mele², iar(ă) tu ca s(ă) mergi acolo, la Bahnă și la Urdzic(i), și să strîngeți omeni buni, <de>⁵ prinu <pregiur>⁵ megiiăș(i), să întrebați² ce au cumpăratu Jorea vornicol din cea selișt(e)², dinu Bahnă, partea Nastei² co a feciorolu-și, Gîrdan, și co a brăbatoloi[i]⁶ <ei>⁵, Lazor, și moșie și compărător(ă), și cea part(e) a loi[i] Nistor ca s-o <a>⁵legeți, și din Bahnă și dinu Urdzici.

Deci, de va părea coiva co strîmbolu, voi[i] să căutați co acei[i] omini buni, de să ne² dați știre² com va hi mai[i] co dreptolu. De aiasta dăm știre² și într-alt chipu să no fac(i).

Пис в Иѡс, Б(Ѣ) Л(Ѣ)Т(О) ХРѢМѢ <7144/1635> СЕПТ(ЕМВРІЕ), ГѢ <3>Д(Ѣ)Н(И).

† Сам Г(О)СП(О)Д(А)НЪ КАЗАЛ.

† ПѢТРАШКО БАШОТ(Ѣ) ВЕЛ ЛВГ(Ѧ)Ф(Ѣ)Т М. Р.

† ИѦНАШКО <ПИСАЛ>.

<Pe verso, o îns. cont. > : † Compărătur(ă) de la Bahnă, de hotărîtu.

Arh. St. București, Doc. mold., XXXVIII/6.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.

¹ Loc alb în orig.

² "с"/al doilea "с", redat prin т.

³ Aici și în continuare, "о" pentru "у".

⁴ Al doilea "і", rămas de la alt cuvânt răzuit.

⁵ Omis.

⁶ Așa în orig.

230

1635 (7144) septembrie 7, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Ѡж(ѣ) прїдоша, прѣд Нами и прѣд всими нашими мѡлдавскими болѣри, великиѣ¹ и малиѣ¹, слѣга Наш, Мѡисѣ ѡт Ѡлѣнеци, и тагали <сѣ>² за лиц(ѣ) прѣд Нами съ болѣрин наш, Рѣковицѣ вторїи логофет, и брат его, Апостол Чехан, радї една част за ѡтн(и)нѣ ѡт село Пригорчѣни, что ѡ в(о)лост Баслѣюскомѣ, что тоа част за ѡтн(и)нѣ називает сѣ частѡ Бердилѣ, рѣкъши слѣга наш, Мѡисѣ, аж(ѣ) ѡприселовает им Апос[т]тол и Рѣковицѣ) лѡг(ѡ)ф(ѣ)т та част за ѡтн(и)нѣ, без нѣкое дѣло. Я слѣга наш, Апостол, и Рѣковицѣ лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, сиц(ѣ) казал(и) прѣд Нами, како кѡпил(и) тоа частѣ за ѡтн(и)нѣ Болѣ дворник, тестѡ Апостол, на ег(о) правїи пинѣси, а слѣга наш виш(ѣ) писан, Мѡиса, ѡтаил сѣ бо не знает ничта.

Таж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мѡи и всег(о) нашег(о) Сѣвѣта не вѣровал(и) на нег(о), нѣ дадохом им закон прав, по закон(ѡ) земскон, како да имаѡт Мѡисѣ божили съ кд людї добри, на С(вѣ)тоѣ Ѡб(а)нг(ѣ)лїю, како не кѡпил тоа частѣ за ѡтн(и)нѣ Болѣ бив дворник, что сѣ зовет част Бердилѣ. И вѣстал сѣ слѣга наш, Мѡисѣ, съ вѣснѣх божилици³ и присѣгати на С(вѣ)тоѣ Ѡб(а)нг(ѣ)лїю како не кѡпил Болѣ тоа част за ѡтн(и)нѣ и ѡправил сѣ и поставил соби фѣрѣю³, кд злат(и), ѡ вистѣр наш.

Тѣм радї, ѡт силѣ на прѣд да бѣдет слѣга наш, Мѡисѣюви, тоа виш(ѣ) [прѣд] речена частѡ за ѡтн(и)нѣ ѡт село Пригорчѣни², частѡ Бердилѣ, ѡт частѡ кѣ запада и съ вес[т] доход, и ѡт Нас, права ѡтн(и)нѣ, и дѣан(и)нѣ, и <ѡр>⁴ник и потвержденїе, съ вѣсѣм доходом. Я болѣрин наш, Рѣковици логофет, и Апостол Чехан и нинѣ братиѡх им да не имаѡт ман тѣгати на слѣга наш, Мѡиса, за сїа тѣж, а ни добивати, николиж(ѣ), на вѣки вѣчнини. И им да с(ѣ) не ѡмишает.

Оу Мс, в(ѣ) л(ѣ)то хрѣмд сеп(т)еврїе) ѡ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башотѣ) вел лѡгѡф(ѣ)т [и]⁵ с(ѣ) искал м. р.

† Дѡмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Moise din Olănești, și <с>²a pîrit înaintea Noastră cu boierul nostru, Răcoviță logofăt al doilea, și fratele lui, Apostol Cehan, pentru o parte de ocină din satul Prigorceni, care este în ținutul Vaslui, care, această parte de ocină, se cheamă partea lui

Berdilă, zicînd sluga noastră, Moise, că le înpresoară Apostol și Răcoviță logofăt această parte de ocină fără nici o treabă. Iar sluga Noastră, Apostol, și Răcoviță logofăt astfel au spus înaintea Noastră, că au cumpărat această parte de ocină Bolea vornic, socrul lui Apostol, pe banii lui drepti, iar sluga noastră mai susscrisă, Moise, s-a apărât⁶ că nu știe nimic.

Astfel Domnia Mea și întregul nostru Sfăt nu l-am crezut, ci le-am dat lege dreaptă, după legea țării, ca să jure Moise cu 24 de oameni buni pe Sfînta Evanghelie că nu a cumpărat Bolea fost vornic această parte de ocină, care se numește partea lui Berdilă. Și s-a sculat sluga noastră, Moise, cu toți jurătorii și au jurat pe Sfînta Evanghelie că nu a cumpărat Bolea această parte de ocină și s-a îndreptat și și-a pus fărîie³, 24 de zloți, în vistieria noastră.

Pentru aceea, de acum înainte să fie a slugii noastre, lui Moise, această mai sus [înainte] zisă parte de ocină din satul Prigorceni, partea lui Berdilă, din partea dinspre apus și cu tot venitul, și de la Noi, dreaptă ocină, și dedină, și uric și întărire, cu tot venitul. Iar boierul nostru, Răcoviți logofăt, și Apostol Cehan și alți frați ai lor să nu aibă a mai pîri pe sluga noastră, Moise, pentru această pîră, și nici să dobîndească niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1635> septembrie 7.

† Însuși domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁵ m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/43.

Orig., hîrtie (28 x 35 cm.), pecete mijlocie în ceară roșie, căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/107 (foto.).

¹ După consoana finală, scrisă în rînd, paicroc.

² Omis.

³ Așa în orig.

⁴ Rupt.

⁵ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁶ În textul slavon: *отъиде съ* (s-a ascuns).

231

1635 (7144) septembrie 12, Iași.

† И ѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прїдошѣ, прадѣ Нами и прѣдѣ всими нашими молдавскими болѣри великих¹ и малых¹, слѣга наш, Басиліе Корлятескѣл кѣм(ъ)раш, и кнѣгинѣ его, Яннесѣа, дѣща Софрон столничелѣл, и съ шѣрин его, Дѣнѣилъ², и брат его, Іѡнашко, тиж(е) с(ъ)н(о)вѣ Софрон, съ єдин запис за свад(и)телство ѡт людѣ добри и стар(и), ѡ[т]кр(ъ)стѣ меѣниачи³, ѡт Харитѣн ѡт Тѣрѣтеѣци, и ѡт Тоадѣр ѡт там, и ѡт Крѣчюн и ѡт ниних¹ людѣ добри и стар(и), сици писаѣше и свад(и)телство⁴ въ тот запис, како прїнде, прѣд ними, Глигоріе Раѣѣу и брат его, Синишн, и сестра их, Мѣрѣа, с(ъ)н(о)вѣ Занѣ, вѣнци Фетѣшн, по их¹ добром волю, неким непонѣдени а ни приселовани, и продаѣх их¹ права ѡтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, въсѣ частї их¹, что сѣ избѣрѣт³ ѡт село Гѣнгѣреѣци, что ѡ в(о)лост Іѣскон; та ѡни продаѣл(и) плѣмѣнници их вѣш(е) писанин, Софрон и кнѣгини ег(о), Илѣна, ѡ(т)ъцѣ слѣги нашим вѣш(е) писанин, радѣ пет десѣт

тал[а]єри сребръ⁵нїи. И вѣсталъ съ Софронъ столничелъ, съ кнѣгинѣ еѣго, Илѣна, и заплатилъ⁶ ѡсе тїхъ виш(е) писанни п(и)н(ѣ)ш, ѣ тал(єри) сребръ⁵нїи, ѡ рѣкѣ Гангорїе Рафѣю и братъ еѣго, Симїонъ, и сестра нѣхъ, Марїа, с(ѣ)н(о)вѣ Заненъ, вѣнц(и) Фетевнъ.

Ино Г(о)сп(о)дстве(о) Мн и вѣсег(о) нашег(о) Съвѣта, ꙗко вѣидѣхъ⁵ тотъ записъ за свѣд(и)телство ѡтъ тїхъ людѣ добри и стар(и), вѣровахомъ и ѡтъ Насъ такожде⁶ дадохомъ и потвѣрдихомъ слови нашимъ, Басилїе Корлѣтескулъ кѣм(ѣ)рашъ, и кнѣгини еѣго, Аннесїа, и братїамъ еи, с(ѣ)н(о)вѣ Софронъ, на тїхъ виш(е) [прѣд] реченнаа частъ за ѡтн(и)нѣ <ѡтъ⁷ село Гѣнгѣреши, како да естѣ нѣмъ, и ѡтъ Нас[т], права ѡтн(и)нѣ, и вѣкѣплєнїе, и ѡрнѣкъ и потвѣрженїе, съ вѣсѣмъ доходоу, непорѣшено николїж(е), на вѣки вѣчнїи. И нѣмъ да с(ѣ) не ѡмнїшаѣтъ прѣдъ симъ листомъ нашъ.

Оу Мс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ сеп(темврїе) вї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казалъ.

† Пѣтрашко Башотъ(ѣ) вѣлъ ѡвг(о)ф(е)тъ искалъ <m. p. >.

† Дѣмитрашко⁸ <писалъ>.

† Io Vasile voievod, din mifă lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Vasile Corlătescul cămăraș, și cneaghina lui, Annesiia, fiica lui Sofron stolnicul⁹, și cu cumnatul lui, Dănăilă, și cu fratele lui, Ionașco, de asemenea fiii lui Sofron, cu un zapis de mărturie de la oameni buni și bătrâni, megieși de prin prejur, de la Hariton din Turbătești, și de la Toader de acolo, și de la Crăciun și de la alți oameni buni și bătrâni, astfel scriind și mărturisind în acest zapis, cum a venit, înaintea lor, Gligorie Rafeiu și fratele lui, Simion, și sora lor, Maria, fiii lui Zane, nepoții lui Feteon, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupra, șiau vîndut ocina și dedina lor dreaptă, toate părțile lor care se vor alege din satul Găngurești, care este în ținutul Iași; și le-au vîndut ei, rudelor lor mai sus scrise, Sofron și cneaghinei lui, Ileana, tatăl slugilor noastre mai sus scrise, pentru cincizeci de taleri de argint. Și s-a sculat Sofron stolnicul⁹, cu cneaghina lui, Ileana, și a plătit toți acești mai sus scriși bani, 50 de taleri de argint, în mîinile lui Gligorie Rafeiu și ale fratelui lui, Simion, și ale surorii lor, Maria, fiii lui Zane, nepoții lui Feteon.

Deci Domnia Mea și tot Sfatul nostru, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la acești oameni buni și bătrâni, am crezut și de la Noi de asemenea am dat și am întărit slugii noastre, Vasile Corlătescul cămăraș, și cneaghinei lui, Annesiia, și fraților ei, fiii lui Sofron, aceste mai sus [înainte] zise părți de ocină din satul Găngurești, ca să le fie și de la Noi dreaptă ocină și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1635> septembrie 12.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m. p. >.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LX/12 a.

Orig., hîrtie (41,5 x 23 cm), pecete, în ceară roșie, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, LX/12b (trad. din 1786 decembrie 1, de Gheorghe Evloghie dascăl); CCLXV/16 (copie modernă, după trad. din 1786); MCCXI (fost ms. rom. 3336), f. 49 (rez., într-un perilipsis).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/108 a, b (foto., după orig. și trad.).

Și noi, Ion șoltuzul cu 12 pîrgar(i) ot trăg Dorohoi și oamen(i) buni, anume: Miron biv voiut, și Grozav biv voiut, și Ștefa star, și Vlașen star, și Gligorie <O>⁸ucec, și Droni, și Gavril Șelep, și Ionașco, zeat C(î)rsti(i), și Iosip Ilicescul, și Ionașco Frățian, ș<i>⁹ Braia star, și Ionașco Drăgănescul, și Pavăl Blisco, și Samson și alți oamen(i) bun(i) au fost, dăm știre dumitale.

† Bor(ă)lean(u) <m. p.; sig>.

† Isac Stîrcea <m. p.; sig>.

<Pe verso, două îns. din sec. XVIII>: De la [Ilieș Alexandru]¹⁰ Ilieș¹¹ v(o)e(vo)d, 7144 <1635>; <și>: De la Vasile Vod(ă), 7144 <1635>.

Arh. St. Iași, CDXXXIII/27.

Orig., hîrtie (32,3 x 20 cm), difolio, filigran, rupt și lipit la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, două peceti inelare în fum: prima, avînd ca emblema un cal cu o sabie, iar cealaltă o pasăre, și pecetea tîrgului Dorohoi, tot în fum, cu legenda: Π(μ)ατ(η) τ(η)ρ(η) Δοροχ(η)ν.

Ibidem, CLXII/9, f. 1 v. (rez. într-o carte de judecată din 1784 octombrie 6); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 18 (menț.).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/111 (copie din 1797 ianuarie 8).

Arh. St. Botoșani, Cond. Pomîrlei și a Hilișeului de Sus, p. 61 (transumpt din 1796 noiembrie 18, în hotarnica Pomîrlei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/137 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXI, p. 18-19 (orig.); Ciurea, *Organizarea administrativă*, fig. 12 (facs. după orig., cu data de an: 1636).

¹ "Părintelui nostru prea dorit, și, după Dumnezeu, de multă nădejde nouă, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, întru Domnul să te bucuri Domnia Ta, amin".

² "ă", redat prin Ѧ.

³ Primele litere, scrise peste sf. altui cuvînt.

⁴ Omis.

⁵ "Înălțarea Cinstitei Cruci".

⁶ Literele "z" și "r", scrise cu altă cerneală. Probabil, inițial, diacul scrisese "iară".

⁷ "cu movil(ă)", scris deasupra rîndului.

⁸ Rupt. V. doc. din 1635 august 4 (nr. 191).

⁹ Rupt.

¹⁰ Tăiat cu aceeași cerneală.

¹¹ Desigur, însemnarea se referă la doc. din 1632 octombrie 10 (*D.R.H.*, A, XXI, nr. 226, p. 282-283), referitor la aceeași pricină și emis, într-adevăr, de Alexandru Iliaș voievod.

233

1635 (7144) septembrie 14, Cupcici.

A

† Cumu au spus Ghiorghe Corobca de o vedzunie, ce au săpat într-o movilă, în hotarul Cubci<ciu>¹lui; și au săpat cu Ștefan, ginerele lui Bratcic din Parcovă, și Golăi de acole. Și spune Ghiorghe Corobca că au găsit o pîiatră mică și au scos-(o) el sîngur dintr-ace vedzunie. Și au mărturisit Ghiorghe Corobca că au găsit numai ace pîiatră, iară mai multe pietri n-au fost la ace viedzunie. Și au mărșu Ghiorghe Corobca la movilă, unde-u săpat ace viedzuni<e>¹, să vadză ace pîiatră, ce au găsit cîndu au săpat viedzuni[ni]ia. Și au găsit pîiatra și s-au aflat și o pîiatră mare și doădzeci și șase mai

mici, care pietri n-au fost cînd au săpat Ghiorglie Corobca ace vedzunie. N²ce de cele pietri ma¹ m²c(i) nu s-au aflat, mai multu de o piatră, ce au scos sîngur din viedzunie.

Iară de nește cuvinte ce au dzis Vasilie din Parcovă și Erema de acolo, că au fost și ei cîndu au săpat ace viedzunie Ghiorglie Corobca, [și] ei n-au fost la ce săpătură. Și Vasilie au dzis și Erema că au săpat viedzuniia cu un negeg, iară Ghiorglie Corobca au dzis că au săpat viedzuniia cu un hîrleț. Și au mas Ghiorglie Corobca la viedzunie pînă au venit Ștefan, ginerele lui Bratcic din Parcovă, și Golăi de acolo, și au săpat ei viedzuniia, tus-trei, iară Vasilie și Erema n-au fost la ace săpătură.

Și la cestă mărturie, cîndu au mărturisit Ghiorglie Corobca cumu au fost numai o pîiatră cîndu au săpat ace viedzunie ...³.

Arh. St. București, A. N., MMDCXXXIX/11.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Ibidem, MMDCXXXIX/12 (copie scoasă la Cernăuți, de Andrei Dașchevici, în 1784 august 3).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/40 a, b, c (xero. după orig. și după copie).

Documentul reprezintă probabil conceptul formei B, încheiată și validată cu iscăliturile și sigiliile martorilor. De altfel, chiar formulările și scrisul par mai neglijente decît ale formei finale, presupunînd, în plus, fie folosirea, pentru continuare, a versoului primei file, fie ambele file ale colii de hîrtie.

¹ Omis.

² Șters și rupt.

³ Lipsă partea finală a actului (v. varianta B).

233

1635 (7144) septembrie 14, Cupcici.

B

† Mărturisit-au Gheorghe Corobca din Căpoténi de o vedzunie ce au săpat într-o movilă, în hotarul Cupciciului; și au săpat cu Ștefan, ginerele lui Bra<t>¹cic din Parcovă, și cu Golăe de acolo. Și au mărturisit Gheorglie Corobca c-au găsit o pîiatră mic(ă) într-acea vedzunie și o au scos el sîngur dintr-acea vedzunie și au găsit numai acea pîiatră, iar mai multe pietri n-au fost la cea vedzunie. Și au mărșu Gheorglie Corobca la cea movilă, unde au săpat acea vedzunie, să vadză acea pîiatră ce au găsit, cînd au săpat vedzunie. Și au găsit pîiatra și s-au aflat și o pîia<tră>¹ marc și doaîdzeci și șese mai mici, care pietri n-au fost cînd au săpat Gheorglie Corobca acea vedzunie. Și din céle pietri mai mici nu s-au aflat, mai mult de cea pîiatră ce au scos sîngur din vedzunie.

Iar de niște cuvinte ce au grăit Vas(i)lie din Parcovă și Erema de acolo, că au fost și ei cînd au săpat Gheorglie Corobca acea vedzunie, [și] ei n-au fost la cea săpătură. Și Vas(i)lie au dzis și Erema că au săpat vedzunie cu un negcag, iar Gheorglie au dzis că au săpat vedzunie cu un hîrleț. Și au mas Gheorglie [Gheorglie] Corobca la vedzunie, pînă au venit Ștefan, ginerele lui Bra<t>¹cic, și Golăi din Parcovă, și au săpat ei vedzunie, tuți trei, iar Vas(i)lie și Erema n-au fost la cea săpătură.

Și la ceaastă mărturie, cînd au mărturis(i)t Gheorghe Co<rob>²ca, cum au fost numai o pîiatră, cînd au săpat acea vedzunie, <au>¹ fost Gheorghie Corosteanul, și Gligorie Tăban, și Condrea hotnogul de călăraș(i) de Vertep, și³ Eremiia chihae, și Haraga, și Ursul Pae, și Vas(i)lie Pil(i)povschii, și Gligorie⁴ Muha din Bîmova, și Toader vătăman ot tam, și Vasco ured(nic) ot Vasileuți, și Pătrașco ured(nic) ot Vozdouți, și Tabără ured(nic) ot Clocucina, și Ostahie din Vertep, și Bazga den Căpoténi, și Căzacul Comișescul din [din] Zubricéni și alți mulți oameni buni.

Printr-aceia, noi toți, dac-am vădzut mărturisind Gheorghe Corobca aceasta mărturie, pusu-ne-am și noi pecețile noastre cătră această scrisoare, printru credința, ca s(ă) să știe.

В Купичи, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрѣмѣ <7144/1635> септ(емврѣ) дѣ <14>.

† Prilejitu-s-au și Luca ured(nic) ot Hlinae.

† Дз Гингрѣ Коростенѣа искал м. р.; <sig. >.

† Дз Гингорѣ Тѣбан искал м. р.; <sig. >.

Pecet(ea) <lui>¹ Condrea <sig. >.

Pecet(ea) chihae<i>¹ <sig. >.

† Дз Басиліе Пилпвскіи м. р.

Pecet(ea) <lui>¹ Muha <sig. >.

Pecet(ea) <lui>¹ Tabăr(ă) <sig. >.

† Pecet(ea) <lui>¹ Vasco ured(nic) <sig. >.

<Pe verso, înc. unui alt act>: В(ѣ)то аз, Бас(и)ліе ворник ...⁵.

Arh. St. București, A. N., MMDCXXXIX/9.

Orig., hîrtie (35 x 12,5 cm), rupt, șapte peceți inelare, în cerneala doc., din care cinci octogonale și două rotunde, toate slab imprimate.

Ibidem, MMDCXXXIX/10 (copie scoasă la Cernăuți, de Andrei Dașchevici, în 1784 august 2, cu alte două copii fragmentare).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/41 a-c (xero. după orig. și după copia din 1784).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1107 (rez.).

¹ Omis.

² Rupt.

³ "i", scris peste un "e".

⁴ "Gli", adăugat deasupra rîndului.

⁵ "Iată eu, Vas(i)lie vornic ...".

† Eu, Hriza, cumnatul răpăusatului Enaclii postelnicul, și cu giupîneasa mea, cu Vamba, sora postelnicului, și cu nepotul nostru, cu Iane, scriem și mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiți, nice asupriți(†), am dat și am dăruit un loc de prisacă, de la Ștomeșt(i), den ținutul Cîrligături¹, cu tot locul, cu pométe și cu niște vii părăsite și cu tot vinitul. Acéia o am dat lui Vasilie Fuglea croitoriu, ce-au fost la postelnicul Enachi, Dumnedzau să-l pomeniască, pentru slujbă ce i-au slujit; alta, și pentru o datorie, ce-au avut Vasilie la postelnicul, șéptesprădzéce

galbeni, pentru niște muravschiu, ce-au fost luat Vasilie de la niște² neguțatori, de au făcut haine postelnicului, și nu l-au plătit postelnicul, ce au plătit Vasilie cu banii săi.

Pentr-acéia, noi n-am vrut să mai tragem pîră¹ și gilceavă¹ dreptu aiaștă datorie, ce i-am dat acel loc de prisacă, cu tot vinitul, cum mai susscriem, pentru datorie; alta, și pentru slujba lui, căce au slujit den copilăria lui la postelnicul, pînă ce s-au săvîrșit¹ acel boiaren.

Adevăr, fost-am dat mainte aiest loc lui Iacob copilul, iar acmu am socotit că Iacob are sat de daanie de la postelnicul și altele multe i-au dat și au și luat, iar Vasilie n-au avut nemic de la postelnicul și aŭ cadzut și la datorie, de au plătit pentru giupînu¹-său.

Ce i-am dat acel loc cu tot vinitul, să nu aibă treabă nice Iacob, nice călugării de la mănăstire, nice noi, nice altu nime de oamenii noștri.

Și am făcut aiaștă tocmală dennaintea egumenului, popa Galaftion, și a tot săborul de la mănăstire, de la S(vea)tii Sava și dennaintea Neaniului și a lui Strătulat, vornicii de Poartă, și dennaintea lui Ghiorghie arbănașul.

Și, pre mai <mare>³ credință, iscălit-am și pecețile ne-am pus.

Și eu, Șaidir, am scris, să să știe.

В Иѣс, л(ѣ)т(о) хзрѣмѣ <7144/1635> септ(εμврїε) ѿ <14>.

ѿз Стрѣтѣлат дворник искал <m. p.; sig. >.

ѿз Нѣнюл дворник искаах m. p.; <sig. >.

Εγω ω Ιω(αν)ν(ης) στερξο τα ανοθεν γεργαμ(με)να⁴ <m. p.; sig. >.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVIII>: † Pre loc de prisacă la Ștormești; <și>: Acestu zăpis este a mănăstirii Sînt Iliei ot Suceavă. Am poprit să ne aș(e)dzăm cu mănăstire cumva, să l(e) dau bani sau bucate pe acestu loc di prisacă, di sur vre; di n-or vre, să li s(ă) de zăpisul cîndu l-or cere, că nu le-am dat nimică.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/95.

Orig., bîrtic (31 x 21 cm), difolio, filigran, pecetea M-rii Sf. Sava din Iași, avînd ca legendă chipul sfîntului, în cîmp inscripția: Ο Αγνος Σα<6>⁵α<6>⁶, iar legenda: † Καθιγυομεν(ος) <της α>⁵γιας μονης Λαυρ(α) του Αγιου Σαββα⁷. și cinci peceți inclare, toate în fum, din care trei octogonale și două rotunde. Una din cele octogonale (a lui Neaniul) are ca emblemă un cerb alergînd, spre stînga, iar una din cele rotunde (a lui Iane) are, în exergă, o inscripție grecească, din care se poate distinge: Ηωαννη(σ) ...

Arh. St. Iași, CCCVII/5, f. 2, nr. 1 (menț., cu data de zi: 20).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/109 (foto.).

¹ "î", redat prin ѿ.

² "i" (ѣ), făcut din prima bară a literei "șt" (ш).

³ Omis.

⁴ "Eu, Ioan, sînt de acord cu cele scrise mai sus".

⁵ Șters.

⁶ "Sfîntul Sava".

⁷ † Egumenul sfîntei mănăstiri, Lavra Sfîntului Sava".

† Ми(лос¹)тію² в(о)жією, Мъ, Іу Басиліе воевода, г(ос³)п(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Знаменито чиним, с⁴ сим листомъ нашимъ, въсѣмъ кто на немъ възрѣт или чточѣи его услышитъ, оже⁵ прѣидоше, прѣдъ нами и прѣдъ въсѣмъ нашими молдавскими болѣри, великихъ и малыхъ, Симеон Пилиповскыи и жена его, Мѣрика, дъщи⁶ Ионашко Дѣрман, внука Брънчан, и с(ы)ны нѣхъ, Глигоріе и Басиліе, и брати нѣхъ, Ионашко и Гаврил⁷, и сестри нѣхъ, Гато⁸ и Ишта⁹ Илина¹⁰, за нѣхъ добра волѣ, некимъ непонуждени, аніе присилвани, и продали нѣхъ права отиниу и дѣдиниу, пол село отъ Шервечени, что у в(о)лостъ Хотинскон, съ сусѣди, и съ ставъ и съ мѣсто за малинѣхъ.

Тодъ пол село <отъ>¹¹ Шервечени они продали болѣрену нашему, Исарю митнику, радѣ два сто и петдѣсѣтъ левъ бытъхъ, за что жаковалѣхъ и разбивалѣхъ, с(ы)н(о)вѣ нѣхъ вишеписанѣхъ, <на>¹¹ имѣ Басиліе и братъ его, Ионашко, на болѣринѣхъ <нашему>¹¹ вишеписанѣхъ, Исарю къмъ<ъ>рашъ, до Бѣорѣни, и възѣли отъ него три тисѣщѣхъ<ъ> левъ бытъи, п(и)н(ѣ)зи готовѣи, и записѣ за дѣветъ тисѣщѣхъ<ъ> левъ, и стрѣлиахъ на него, <и>¹² нинѣхъ дружи<ъ>хъ его, купци, ѹбани; таже<ъ> понималѣи на нѣхъ и поставилѣхъ нѣхъ у темницѣхъ.

И обрѣтало сѣа<ъ> имъ сѣдъ да изгнѣнѣтъ ѣко¹³ злотворци; таже<ъ>, <они>⁹ не ималѣхъ сѣ что пѣтити¹⁴ собѣи главъ отъ тоа повѣино, нѣ далъ ему тоа пол село Шервечени, радѣ тѣхъ вишеписанѣхъ п(и)н(ѣ)зи, сѣи левъ бытъхъ. И въспитали онѣи на въсѣи племенѣици нѣхъ да дастъ тѣхъ п(и)н(ѣ)зи радѣи главъ и да въсѣи<ъ>зѣмаетъ тоа пол село, и никто не въсѣи<ъ>лѣ вѣдати п(и)н(ѣ)зи. Другама, далѣхъ они имъ сѣдимъ сотъ и петъ дѣсѣтъ левъ, п(и)н(ѣ)зи готовѣи, въ рѣки, и на рѣдѣнїе что ималѣхъ на тоа пол село, сѣе далѣхъ Бѣру и Сарю¹⁵.

Ино Г(ос)п(о)д(ст)ва Ми, ѣкоже<ъ> ѹвидѣхомъ междѣу ними добровольною токмежъ, а Мъ ѣштеже<ъ>, и отъ Насъ, дадохомъ и потвѣрдихомъ ему. Тѣмъ радѣ, та въшиписана¹⁶ пол село <отъ>¹¹ Шербачани¹⁷, съ сусѣдѣи, и съ ставъ и съ мѣстѣхъ за малинѣи и съ весъ приходъ, да ѣстъ, и отъ Насъ, болѣрену нашему више<ъ>писанъ, Исарю митнику, права отиниу, и дѣдиниу, и ѹрикъ и потвѣрженїе, ему и дѣтѣи его, и оѹнѣчатомъ, и прѣонѣчатомъ, и прѣшоратомъ и въсѣму родѣу его, кто сѣа<ъ> ему¹¹ избѣретъ наближиѣи, непорѹшено николѣже<ъ>, на вѣки бѣчиѣи.

И хотаръ тонъ пол село <отъ>¹¹ Шервечени да ѣстъ половѣина, а отокъ¹⁸ нишѣхъ стороны, по своимъ старѣи хотари, по кѹда изъ вѣка ѹживали.

И на то <ѣст>¹¹ вѣра Нашего Г(ос)п(о)д(ст)ва, въшиписаннаго, Мъ, Іу Басиліе воевода, Бѣра Бѣзлѹблена<го>¹¹ с(ы)на Г(ос)п(о)д(ст)ва Ми, Иванъ воевода и вѣра бояръ нашихъ: <вѣра>¹¹ п(а)на <Дѹпѹл>¹¹ Прѣжескѹлъ великѣи¹⁹ дворѣника Долиенъ Земли, вѣра п(а)на Дѹмитрашко Шолданъ Бѣшѣиенъ Землѣ²⁰, вѣра п(а)на Шолъ Брил²¹ гетмана и прѣкѣлабѣ²² Сѹчавскон, вѣра п(а)на Дѹмитру Бѹхѹшъ и Пѣтрашко Гоголѣ²³ прѣкѣкалобове Хотинскѣи, вѣра п(а)на ...²⁴ прѣкѣлаба Нѣмецѣи, вѣра п(а)на ...²⁴ прѣкѣлаба Романскѣи, вѣра п(а)на Ѥпостолъ Катарѣнѹлъ постѣлиника, вѣра п(а)на Глигоріе Ѥрѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Георгіе чашиника, вѣра п(а)на Іордаки вѣстерѣника, вѣра п(а)на Грама столѣника вѣра п(а)на Дѹмитрашко комиса и вѣра въсѣхъ болѣри нашихъ молдавскѣи, великѣи и малѣи.

И по нашимъ животѣи и г(о)сп(о)д(ст)вованїе, кто бѹдетъ г(о)сп(о)д(а)ръ отъ дѣтѣи нашихъ или ѹтъ нашег(о) рода или пакъ Б(о)гъ кого²⁵ избѣретъ Г(ос)п(о)д(а)тъ бытъи нашеи Земли Молдавскѣи²⁴, и онъ²⁶ би не порѹшилъ нашег(о) ѹстроѣнїе, нѣ алѣхъ би далъ и ѹкрѣпилъ [би] ему право <его>¹¹ викупленїи.

И на болашен крѣпост и потврѣ^ъжденіе тому въсему въш^еписаному, велѣми²⁷ есмь нашему вѣрному и почитенному болѣрену ^{нашему}¹¹, п(а)ну Пѣтрашко Башотѣ^ъ великому логофету, писати и нашо²⁸ печат привезати к сему истинному листу нашему.

Писал, у Исох²⁸, Ивнашко Мънжѣ, в(ъ) л(ѣ)то хр^{ма}, м(ѣса)³ца септ^ембр^іе, ѿ д^ъни.

Ив Басилей³⁰ воєвода.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasile voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Simion Pilipovschi și soția lui, Mărica, fiica³¹ lui Ionașco Dărman, nepoata lui Vrîncean, și fii lor, Gligorie și Vasilie, și frații lor, Ionașco și Gavril, și surorile lor, Gafta³¹ și fiica Ilenei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină, și moșie, jumătate de sat din Șerbiceni, care este în ținutul Hotinului, cu vecini, și cu iaz și cu loc de mori.

Aceea jumătate de sat <din>¹¹ Șerbiceni ei au vîndut-o boierului nostru, Isariu vameș, pentru două sute și cincizeci de lei băuți, deoarece fii lor mai sus-scriși, <a>¹¹-nume Vasilie și fratele lui Ionașco, l-au jefuit și l-au rănit³² pe boierul <nostru>¹¹ mai sus-scris, Isariu cămăraș, la Buoreni, și au luat de la el trei mii de lei băuți, bani gata, și zapise de nouă mii lei, și au tras asupra lui, <și>¹² pe alți tovarăși ai lui, negustori, i-au omorît; apoi i-au prins și i-au pus în temniță.

Și li s-a aflat lor judecată să fie osîndiți ca niște răufăcători; astfel, <ei>¹¹ nu au avut cu ce-și plăti capetele de acea vină, ci i-au dat lui aceea jumătate de sat <din>¹¹ Șerbiceni, pentru acei mai sus-scriși bani, 250 de lei băuți. Și le-au întrebat ei pe toate rudeniile lor să dea acei bani pentru capete și să ia aceea jumătate de sat, și nimeni nu a vrut să dea banii. Pe de alta, ei i-au dat în mîini șapte sute și cincizeci de lei, bani gata; și dresale pe care le-am avut pe aceea jumătate de sat, pe toate le-au dat în mîinile lui Iasiu³¹.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie, și Noi încă, și de la Noi, i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acea mai sus-scrisă jumătate de sat <din>¹¹ Șerbaceani¹⁷, cu vecini, și cu iaz și cu loc de mori și cu tot venitul, să-i fie și de la Noi, boierului nostru mai sus-scris, Isariu vameș, dreaptă ocină, și moșie, și uric și întărire, lui și copiilor lui, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și întrgului său neam, cine <i se>¹¹ va alege mai aproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei jumătăți de sat <din>¹¹ Șerbiceni să fie în jumătate, iar dinspre³¹ alte părți, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta <este>¹¹ credința Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința iubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: <credința>¹¹ panului <Lupul>¹¹ Prăjescul mare vornic al Țării de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic al Țării de Sus credința panului <Ga>²¹vril liatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și Pătrașco Gogolea²³ pîrcălabi de Hotin, credința panului ...²⁴ pîrcălab de Neamț, credința panului ...²⁴ pîrcălab de Roman, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gligorie Urêche spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Iordachi vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco-comis, și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe <ori>¹¹cine³¹ îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre,

Moldova, acela³¹ să nu strice întocmirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească dreapta <lui>¹¹ cumpărătura.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului <nostru>¹¹ boier, panului Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atime pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iași, Ionașco Mînjea, în anul 7144<1635>, luna septembrie, 15 zile.

Io Vasili³¹ voievod.

După Murzakevici, *Gramotf*, IV, p. 351-352.

Text slav, redat în transcriere rusă modernă³³, după orig., pecete atîrnată (șnur de mătase roșie, albă și verde), cu legenda: † Печатъ Іу Василіе воєвода, в(о)жю милостію, господар Земли Молдавскои; в(о) а(о)т(о) хр(о)м(е) († Pecetea lui Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei; în anul 7142<1634>); doc. nu a mai fost regăsit la Bibl. Șt. Centr. din Kiev, Secț. ms., unde ar fi trebuit să se afle toate doc. de la Odesa.

Arh. St. Iași, Arh. M. Costăchescu, caiet 18, f. 67 (menț., cu extras slav).

Inst. de ist. A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/168 (xero.).

ALTE EDIȚII: Berechet, *Doc. slave*, p. 337, nr. 18 (rez., după Murzakevici); Bulat, *Diviziunea*, p. 396-397 (același rez).

¹ А și с erau, desigur, litere suprascrise; probabil, edit. nu le-a observat.

² Aici și în continuare parantezele rotunde reprezintă întregirea ns. la cuvintele marcate de editor cu titlă.

³ с/ст, probabil suprascris în orig.

⁴ În cazul poziției suprascrise a м-ului final precedent, rezultă un не haplogic.

⁵ Parantezele unghiulare marchează, și în continuare, completarea ns., în cazurile cerute de ortografia scrisului slavon, dar neglijată de autor.

⁶ дѣщи (fiicele), pentru дѣща (fiica).

⁷ În zapisul lui Simion Pilipovschi, din 1635 (7143) iunie 25 (v. doc. nr. 143). după "Gavril", urmează numele a încă unui frate: "și Ștefan".

⁸ Гата (Gata), probabil gr. în loc de Гада (Gafta) sau Гадона (Gaftona); v. și doc. nr. 143.

⁹ Ишта (Ișta) gr. în loc de Сафта (Safta); v. și doc. nr. 143.

¹⁰ Илина (Ileana) gr. pentru Ана (și Ana); v. și doc. nr. 143.

¹¹ Omis în text. edit. sau în orig.

¹² Probabil omis prin haplogic.

¹³ În text., un І, urmat de grafemul rusesc "са".

¹⁴ Greșit, în loc de платити (a plăti).

¹⁵ Desigur lectură greșită în loc de въ рѣки Исарию (în mîinile lui Isariu).

¹⁶ În loc de singularul въшписана.

¹⁷ Mai sus/jos: Шербичени (Șerbiceni)

¹⁸ În loc de от къ (dinspre).

¹⁹ Mai jos: великаго.

²⁰ Pentru Земли.

²¹ Шол-(șoc-), lecturat greșit, în loc de <Га>вриа (<Ga>vril).

²² ε final, probabil greșit, în loc de а.

²³ Greșit, în loc de Чогола (Ciogolea).

²⁴ Așa în text. edit.

²⁵ Desigur, descifrare greșită a formulei: боудь кого Б(о)гъ ... (pe oricine Dumnezeu ...).

²⁶ Lectură greșită pentru тот (acela).

²⁷ În loc de вѣтъм.

²⁸ În loc de нашего.

²⁹ra, redat prin grafemul rusesc "ca".

³⁰Desigur, greșit pentru **Васили** (Vasili), cum atestă celelalte semnături autografe ale domnului.

³¹V. n. nota de la text. slav.

³²Pentru lectura corectă a inscripției sfragistice, v. doc. nr. 54.

³²În zăpislul de mărturie (v. doc. nr. 143): "<l-au> îmпуșcat pe dînsul".

³³Text. edit. prezintă următoarele transpuneri, în alfabetul rus modern, ale următoarelor litere slavice: **Ѳ**, **ѳ**/8, **ѱ**, **ѱ**, **ѱ**, **ѱ** (în anumite situații); ele au fost tratate ca atare, încercîndu-se reconstituirea ortografiei originale.

³⁴Pentru lectura corectă a inscripției sfragistice, v. doc. nr. 54.

236

1635 (7144) septembrie 15, Iași.

† **Иѡ Василіе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земан Младвсон.** Adec(ă) s-au pîrit de faț(ă), înnaintea Domnii Méle, Gligorie din Orheiu cu Lelcoae din Furceni și cu ginere-său, Gligorcea, pentr-un vad de moar(ă), pen<tru că au>¹ fost vîndut Lelcoae lui Gligorie și acmu i-au vrut să întoarcă și au dzis că au vîndut numai giunătare de vad.

Deci, Domniia Mea am socotit cu Divanul Domnii Méle, deac-au vîndut întîiu, acmu nu încape să întoarcă. Deci, au rămas Gligorie pre Lelcoae și pre ginere-său, Gligorcea, denaintea Domnii Méle, ca s(ă) aibă a-ș(i) ținea moara, iar Lelcoae și cu ginere-său ca s(ă) n-aibă nice o treabă, nic(i) od(ă)nuoar(ă), în vécî, înnaintea cărței Domnii Méle. **Тоѣ пишем. Инак не будет.**

V Пѣс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1635> септ(емврїе) ѿ <15>.

† **Сам г(о)сп(о)д(а)ннѣ велѣл.**

† **Курлат <писал>.**

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Carte de rămas, de la Vasilie Vod(ă), ce s-au giudecat Grigoriie den Orheiu cu Lelicoae și cu ginere-său, Grigorce, de Furceni, pentru iaz(u)l ot Furceni, și i-au rămas la el. 7144 (1635) săp(temvrie) 15 <sig. >; <și alta, din prima jum. a sec. XIX>: 2. Trecut.

Arh. St. București, A. N., MMDCXCIII/1.

Orig., hîrtie (28,5 x 19,3 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri și pătat, lipit pe altă hîrtie, pecete mijlocie în chinovar, și o pecete inelară octogonală, pe verso-ul f. a doua.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc I/42 a, b (xero.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 404 (menț. cu extrase); Caproșu, *O condică de doc.* (II), nr. 3, p. 119, (copie);

Catalog, Supl. I, p. 186, nr. 542 (rez.).

¹ Omis.

237

1635 (7144) septembrie 15.

7144<1635> săpt(emvrie) 15.

Carte de la Vasile v(oie)vod, dată lui Gheorghie Jora sulg(er)¹, să aibă a lua de a zăce din Hliniște și din Novacăuți și a ține moara cu tot venitul, pînă cînd va plăti ficiorul log(o)f(ă)t(u)lui ce este datoriu, pentru căci sînt pusă zalog acele săliști și are zapis pe 200 ug(hi), iar dacă va plăti, iel va fi în pace.

Arh. St. Iași, CXLVI/7, f. 4 r.

Rez. într-un opis din 1809 martie 13, cu scrisorile moșilor din ț. Hotin, ale lui Iordache Roset mare vistiernic;

Ibidem, DCCXCI/512, f. 434 v. (copia aceluiași rez.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VII, p. 210, nr. 10 (menț. după un rez. din 1792).

¹ La Iorga (v. EDIȚII): "biv sulgeriu".

238

1635 (7144) septembrie 15, Iași.

† Кир Барлаам, архїи ип(и)ск(о)пъ и митрополит Сѣчавскїи. Scriem și dăm știri, cu această scrisoare a noastră și cu toată credința noastră, cum au mărturisit, înaintea noastră, popa Bilăi, den tîrgu den Șchiai¹, însuși cu gura sa, cum, cîndu au fost el ucinic la Niculae egumenul den mănăstirea Bistrețai, l-au învățatu Niculae egumenul și cu nești călugări de-acolea, de au ras un uric, cu nești merșteșuguri² diiavolești, de l-au ras peste tot și l-au scris hiclean, de la Pătru Vodă cel Bătrîn; ș-au pus într-î<n>³ sul hotarul mănăstirii Beserecanilor. Și pentru căci s-au și mărturisit de acest uric hiclean, căci că s-au fost spăriat de moarte, dentr-o dzăcari ce au cădzut.

Deci, de s-a ivi cînduva acel uric, după viața noastră, să nu să creadză, căci iaste hiclean.

Iar cîndu au mărturisit popa Bilăi de acel uric, înaintea noastră, mulți boiari mari au fost de față. Pentr-acea, am făcut și noi această mărturie, ca să să creadză și să s(ă) știe cu adivărat, cum spune și cel beerescū⁴ zapis.

V Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хр҃ма <7144/1635> септ(емврїе) ѿ <15>.

† Барлаам митрополит м. р.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Mărturie de la popa Bilăi, s-au cetit; <și>: Ѡкр(ъ)сть монастыр⁵; <și una din sec. XIX>: 7144 <1635> septemvr(ie) 15. Cartea mitropolit(ului) Sucevei, după opisul mare, iar nu după condică.

Arh. St. București, M-reă Bisericiani, XII/46.

Orig., hîrtie (26,6 x 20 cm), difolio, filigran, pecetea Mitrop. Sucevei (2,8 cm), în ceară verde, căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/43 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1108 (rez.).

¹ "Șchiai", corectat din "Piiatră", care mai întîi a fost ras.

² Așa în orig.

³ Omis.

⁴ Greșit, pentru "boerescu".

⁵ "În jurul mănăstirii".

Iuon¹ Wasily Wojwoda, detto detto².

D(e)d(a)tto Iassy, 7144 <1635> den 16-t September.

Iuon¹ Vasilie voievod, la fel².

Dat în Iași, 7144 <1635>, la 16 septembrie.

Arh. St. Suceava, Col. doc., XIII/5, Fascicula litera A, f. 8, nr. 97.

Copie germ., de la sf. sec. XVIII sau înc. sec. XIX după menț. germ. din "Inventarul Documentelor Mitropoliei Sucevei aflate în arhiva prințului Radziwitt", întocmit la 31 ianuarie 1783, în Żółkiew, de casierul orașului Lemberg, Johann Anastasius Manovarda.

EDIȚII: Popovici, *Index Żółkiewiensis*, III, nr. 97, p. 748 (rez. germ. și trad.).

¹ Lectură și trad. greșită de către Manovarda a lui Ив ("Io") din orig.

² Se referă la doc. nr. 22 din "Inventar":

Ioan Wasily Wojwod schreibet der Geistlichkeit die Ordnung vor, und befreyet selbe von allen Landesgibigkeiten.

D(e)d(a)tto Iassy, 7146 <1638> den 28-t März.

Ioan Vasilie voievod poruncește rînduiala clerului și îl scutește de toate dările țării.

Dat în Iași, 7146 <1638>, la 28 martie.

† Eu, Mihailo, feciorul Odochiei, nepotul Grozei, strenepotul lui Brătăș din Brătășeni, din ținutul Iașilor, mărturisescu însumi pre mene, cu cest zapis al meu, de nimene nevoit, nice asuprit, ce de bunăvoia mea, am vîndut a mea dreaptă ocină și moșie, din sat din Brătășeni, din[n] a treia parte, a șésea¹ parte, din stîlpul de mijloc. Și am vîndut dumisale, lui Dumitru Buhuș visternicul, pîrcălabul de Hotin, drept doaîdzeci de taleri bătuți, și partea mea și a frăține-miu, a lui Avram, și a mătușilor méle, a Sofronei și Acsanei. Iar lor, de le va părea ceva cu strîmbul, să n-aibă nici o treabă la dumnealui, la visternicul Dumitru Buhuș, ce să-și întrebe cu mene, că mai avem și a<1>²te ocine împreună.

Iar dumnealui, Dumitru Buhuș visternicul, pîrcălabul de Hotin, ca s(ă) aibă a face și [s] ispisoc și drése domnești, dintr-acest zapis al meu.

Și în tocmala noastră prilejitu-s-au Florea de Sencheuți, și Cozma, slug(a) dumisale, lui Gheorghe R[r]oșcăi visternicul, și a Căzacului din Joldeștii de la Suciav(ă), și a lui Prodan din Căpoteni, și a lui Gavril Beșină din Ocină și altor a mulți oameni buni.

Printr-acela lucru, mai spre mare credin<șă>³, acești mărtur(i) ș-au pus toți pecețile cătră cest zapis al meu [al meu], ca s(ă) să știe.

Пис в Купчинч, в(ъ) л(ѣ)т(ѣ) хѣрѣа <7144/1635> септ(емвріе) ѿ <18>.

† Mihailo; pecet(e) <sig. > .

Florea; pec(é)te <sig. > .

Cozma; pecét(e) <sig. > ;

† Яз Козма исках <m. p. > .

† Дѣ ...⁵ писал <m. p.>.

† Гирѣгѣ Дондѣш наместник Хотинскѣи м. р.

† Noi încă ne-am prilejit aicea, într-aiastă tocmală⁶.

Кѡмнѣскѣи искаал м. р.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † D<e l>⁷a <Mi>⁷hai<lo>⁷, f<eci>⁷or⁷ Odochiei, pre partea lui din Bătrășeni, din a treia⁸ parte de sat, din partia din mijloc, <a>⁷ șesa parte.

Arh. St. București, A. N., XXXIV/8.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, trei pecetei inelare în tuș, slab imprimate. Cu o trad. rusă din sec XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/44 a-d (xero. după orig. și după trad. rusă).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1109 (rez.).

¹ "ca", redat prin а.

² Rupt.

³ Omis.

⁴ Primul "e", redat prin ѣ.

⁵ Indescifrabil.

⁶ "ă", redat prin ѡ.

⁷ Șters.

⁸ "treia", scris deasupra, cu altă cernelă.

241

1635 (7144) septembrie 18.

Adecă noi, Andronic și Dumitrașcu și Sturza, ficiorii Badiului, mărturisîmu, cu această scrisoare a noastră, cum ni-am tocmîtu cu vărul nostru, cu Gligorașu, ficiorul Nastasîii, printru vecini de moșie ce am avut în sat în Rădăuți, de cum ni-au aflat lege să-i dăm moșanii lui, cari au fost a mîne-sa, Nastasîei, anumi: Sîmionu Pașușcu, și ficiorul lui, Zahara, și Crăciunu, și Tomșa, și Fădor, și Ionu, și Sauca, în Zahara, în Fădor și Ștefan; acești oameni și cu giumătate de vatra satului, în cîmpu și în tot venitul, cu giumătate de rîbnic și giumătate de podu.

Iar printru altu hăleștiu, carile am făcut noi din pajîște, Băduleștii, datu-s-au un locu de heleșteu, ca să-ș facă. Iar dacă îl va face, să ne fie cîte giumătate la amîndoi heleșteili.

Și în tocmala noastră s-au întîmplat și alți oameni buni și <bătrîni, megieși de prin prejur.

Și, pentru mai mare¹ credința, ni-am pus peceteile.

7144 <1635> sept(em)v(rie) 18.

Andronic Badiul [P(ecete)]².

Dumitraș Badiul [P(ecete)]².

Dumitraș Barbovschii.

Grigorașco.

Andrieș, m-am întîmplat și eu la această tocmală, să să știi.

Asămine di pe ce adevărat(ă) scrisoare de așezare.

1813 oct(om)v(rie) 16.

Costandin Leondari sulger și log(o)f(ă)t de taină <m. p. >.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), DXLIX/1.

Copie, într-o cond. "de toate scrisorile moșiei Rădăuții, de la ținutul Dorohoiului".

Ibidem, CDXXXVII/40 (trad. rusă, defectuoasă, din sec. XIX, de Vasiliu Zotov).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/110 a, b (foto. după copie și după trad. rusă).

¹ Loc liber în copie.

² Menț. copistului.

242

1635 (7144) septembrie 19, Iași.

† Иѡ БАСНАНЕ ВОЕВОДА, Б(О)ЖІЮ М(Н)А(О)СТІЮ, Г(О)П(О)ДАРЪ ЗЕМЛІ
МОЛДАВСКОН. Scriem Dumniia Mea la sluga Dumnii Méle, la Grapă¹ spăt(ărel) den
Cerăteoani. Dăm ție știre că Dumnii Méle s-au jeluit sluga Dumnii Méle, Ștefan Béchea
pîrcălabul de Bogdănești, pre Mirăuțe și pre frate-seu, Tănăsie, ot tam, dzicîndu
înnaintea Dumnii Méle că i-au² plătit de multe dabile și au arătat și hîrtii de la dăbilarî.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea Dumnii Méle, iar tu se le fac(i) lége
dereptă, se-i plătească bucatele, cîte i-au peret³ într-acéle dabile, sau să le oprești ocina
din sat din Bogdănești, și se o dai în mînule Béchei pîrcălabului. Iar, de va părea cuiva
cu strîmbul, ia<r>⁴ tu se le dai dzi, să stea de faț(ă), înnaintea Dumnii Méle. Г҃Ѧ
ПИШЕМ Г(О)П(О)ДСТВ(О) МН. ИНАК НЕ ВЧИТЕ!

V ПС, в(ъ) л(ѣ)то хзрмд <7144/1635>, м(ѣ)с(а)ца септ(емврїа) дї <19>.

† Г(О)П(О)Д(Н)НЬ КАЗАЛ.

† ПЪТРАШКО БАШОТ(Ъ) ВЕЛ ЛУГ(У)Ф(Е)Т m. p.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: [† Cărțu răsuflate]⁵; <și alta, de la înc. sec.
XIX>; Carti gospod.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CXVI/99.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), rupt la îndoituri și pătat de umezeală, pecete mijlocie, în
chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/111 a, b (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surte*, III, nr. 115, p. 196 (orig.).

¹ Aici și în continuare, pentru "ă" sau "î", ierul mic (ъ).

² În textul chirilic: ав.

³ "peret", scris deasupra rîndului.

⁴ Omis.

⁵ Tăiat cu aceeași cerneală.

† Иѡ Баснаіѣ воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землн Мѡлдавскон. Ѡж(ѣ) прїдошѣ прѣд Намн и прѣд ѡсннн нашими молдавскими болѣрни, великими и малыми, слѣга наш, Бндрашко, съ жена его, Настасїа, с(ы)нѣ Илника, вѣск Костѣ митник¹, по нх¹ доброн болѣ, неким непонедени, анн приселовани, и продали своа шти(н)нѣ и вѣскѣленїе, половинна² село Бѣнчещн, что ѡ в(о)лосту Сѣчавскнн, на Хораецн, съ дом готовн, и съ став подлн домо<в(ѣ)>², и <с>²ъ садовѣ, и съ мѣстѣ за сѣножатї и съ вес прихѡд; та продал(н) нашѣ вѣрному болѣрнн, Петричѣнко великїн армаш, радї една сто талер(н) сребрѣннх, а слугам наш(ѣ), Бндрашковн <и женѣ его>³, бнло нм правїн купежно шт Іѡнашко и шт брат <его>³, Флорѣ, с(ы)н(о)вѣ Дрѣгннх. И вѣстал сѣ нашѣ вѣрному Петричѣнко вел армаш и заплатн нм ѡсе исплѣнна, тнм внш(ѣ) писаннн р̃ тал(ерн) сребрѣ³нїн ѡ рѣк слѣга<м на>³ш внш(ѣ) писан, Бндрашко<вн>³, и женѣ его, Настасїа, шт прад Намн и прѣд нашими болѣрни.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Мн и вѣсег(о) нашег(о) Сѣвѣта, шкож(ѣ) ѡвндѣхом нх доброволноѣ токмеж⁴ <н>⁴ исплѣноѣ заплатѣ; въ том, и Мн, шт Нас, дадохом и потвѣрднлн єснн болѣрнн наш вѣрному, Петричанко великїн ар<ма>²ш <тоа>² в<н>²ш(ѣ) <п>²рѣд] р<е>²чена <половина сѣ>²ло Бѣнчещн, съ дом готовн, и съ став, и съ садовѣ, и съ мѣстѣ за сѣножат(ї) и съ вес прихѡд. Тѣм радї, како да єст нм праваа шти(н)нѣ, и вѣскѣленїе, и ѡрнк и потвѣржднїе, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшено нколанж(ѣ), на вѣкн.

И нн да с(ѣ) не ѡмншаєт прѣд снм нстонном⁵ лнстом н(а)шѣм.

Оу Іис, л(ѣ)то хр̃ма сеп(темврїе) к̃а.

† Г(о)сп(о)д(н)нѣ къзал.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т [н]⁶ с(ѣ) нскал м. р.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaint(e)a tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Vidrașco, cu soția lui, Nastasiia, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste vameș, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut ocina și cumpărătura lor, <jumătate din>⁷ satul Băncești, care est(e) în ținutul Sucevei, pe Horaeți, cu case gata, și cu iaz lîngă case, și cu livezi și cu loc de finaț și cu tot venitul; și l-au vîndut credinciosului nostru boier, Petriceaico mare armaș, pentru o sută de taleri de argint, iar slugilor noastre, lui Vidrașco, i-a fost dreaptă cumpărătură de la Ionașco și de la fratele <lui>³, Florea, fiii Drăghinei. Și s-a sculat credinciosul nostru Petriceaico mare armaș și le-a plătit totul deplin, acei mai sus-scriși 100 de taleri de argint, în mîinile slugilor noastre mai sus-scrise, lui Vidrașco și soției lui, Nastasiia, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci Domnia Mea și cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, întru aceea și Noi, de la Noi, am dat și am întărit boieriului nostru credincios, Petriceaico mare ar<ma>²ș, <acea> mai sus [înainte] spusă <jumătate din>⁸ satul Bănceștii, cu case gata, și cu iaz, și cu livezi, și cu loc de finaț și cu tot venitul.

Pentru aceea, să-i fie lui dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, anul 7144 (1635) septembrie 21.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁶ s-a iscălit m. p.

<Pe verso, o îns. ulterioară>: Bănceştii ...⁹.

Arh. St. Suceava, Documente, I/49.

Orig., hîrtie (27,5 x 40 cm.), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/120 (trad., din 1764 februarie 8, de Vartholomei <Măzărcau>, arhimandrit al m-rii Putna.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/112 a (foto. după orig.) şi b (după trad.).

EDIȚII: *Tezaur sucevean*, p. 144, nr. 370 (rez. după orig.).

¹ După consoana finală, scrisă în rînd paieroc.

² Rupt.

³ Omis.

⁴ ме, adăugat deasupra rîndului.

⁵ Aşa în orig.

⁶ V. n. 4 de la doc. nr. 1.

⁷ În trad. din 1764, în loc de "jumătate" (половина), Măzărcau a presupus un "anume" (на име); v. şi doc. din 1606 iunie 22 (*D.R.H.*, A, XVII, vol. II, nr. 50, p. 49).

⁸ În aceeaşi trad., greşit: "acel sat mai sus scris".

⁹ Şters.

244

1635 (7144) septembrie 21, Iaşi.

† <Eu, Țiganca,>¹ şi cu frate-mieu, Lupul, feciorii lui Andrei, <nepoţii lui Fi>²rat, din sat din Băloşeni, de pre apa Jijiei, di<n>³ ū<i>³nutul Iaşilor, mărturisim, cu cest zăpis al nostru, cum am vîndut noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, partea noastră de ocină(ă) din Băloşeste, cît să va alege partea noastră toată(ă) din sat, şi din cîmpu, şi-n şes, şi din apă şi din tot venitul, ce să va alege partea noastră, pre hotarul satului. Şi o am vîndut lui Toader Ştefan şi Păradie⁴ Saula şi lui Mihaiu Ungurul, dereptu cîncidzăci de taleri bătuţi.

Şi acei bani i-am luat noi, de bunăvoia noastră, deplin, pen<tru>⁵ această moşie, ce mai sus scrie, ca s(ă) le lie şi lor de acmu direaptă ocină, şi feciorilor lor, şi nepoţilor lor şi strenepoţilor lor. Aşijderea, cene să va alege din sămenţia noastră, ca s(ă) nu mai aibă nici o treabă, nici să mai amestece alte cuvente, că am vîndut noi, de bunăvoie.

Eu, Țiganca, neştiindu scrie, m-am rugat lui Ionaşco, feciorul lui Macsin Surilă din Chivereşt(i), de Lăpuşna.

Şi eu încă am scris şi am fost la ceastă tocmală, şi Solon, feciorul Niţului ce au fost vornic, şi Vas(i)lie, feciorul lui Miron din Păşcani, de la Orheiu, şi alţi oameni b<uni> ...³, scrie mai gios. Aceasta scriem ...³, ca s(ă) <se>⁵ ştie.

Ѹ ꙸс, в(ъ) л(ѣ)т(о) >³ хѣрмѧ <7144/1635> септ(емвріе) ꙗѣ <21>.

ѧз Солон искал <m. p. >.

ѧз Василіе искал <m. p. >.

ѧз Сава Хѣргоѧ искал <m. p. >.

ѧз Нонашко искал <m. p. >.

ѧз Костантин Хѣргоѧ искал <m. p. >.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Учинилъ ѱрик⁶; <și alta, ulterioară>:
Бѣлошани.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/54.

Orig., hîrtie (30,3 x 19 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă o parte din stînga sus și două treimi din f. a doua.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/138 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 88, p. 108-109 (orig.).

¹ Rupt; completat după textul de mai jos.

² Rupt; v. doc. din 1634 decembrie 20 (*D.R.H.*, A., XXII, nr. 293) și din 1635 februarie 15 (v. doc. nr. 35), referitoare la vînzări din același sat.

³ Rupt.

⁴ În loc de "Paradis".

⁵ Omis.

⁶ "Am făcut uric".

245

1635 (7144) septembrie 23.

7144 <1635> săpt(emvrie) 23.

Un ispisoc sîrbesc de la Vasile v(oie)vod, ci întărești cumpărătura lui Vînculeț vor(nic) de Poartă pe moșie Părucenii.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVI/180.

Menț. într-un perilipsis din 1818 septembrie 29, cu "scrisorile moșiei Siliștea cu seliștele ei".

246

1635 (7144) septembrie 26, Iași.

† Иѡ Бас(н)лѣе воевода, Б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ ЗЕМЛИ
МЛАДАВСКОН. Scriem Domniia Mea la[a] slugile Domniei Méle, la Văsiian Ordzea de
Tălharești și la Tomița de Șătrăreni. Dămu-v(ă) știre că Domniei Méle s-au jeluît sluga
noastră, Macrii căpitanul, pre Ionașco din Giumătățeni și pre frații lui[i] Ionașco,
dzicîndu că-i înpresură un loc de moșie din Petrești și au dzîs că ș-au pus Ionașco
prisaca pre locul lui Macrii, iar Ionașco au dzîs că unde ș-au pus prisaca au plătit
moarte de om, de au dat cindzeci de boi, cum au arătat Ionașco, înnaintea Domniei
Méle, și zapis domnescu, cum au plătit ace moarte¹ de om, driptu acel loc.

Printru acéia, Domniia Mea v-am ales de întelepți și de întelegători; deaca veți
vedea cartea Domniei Méle, iar voi să mergeți la satu la Petrești și la Iurești și să
strîngeți oameni buni, megiiăș(i) din pregiur, bătrîni, slugi domnești și preuți, și să
socotiți foarte¹ cu driptul, nămărui să nu fățăriți, să <a>²legeți cu acei oameni buni
parte de ocină a Petreștilor despre <lu>³rești și să le socotiți dereșele, pre unde le spune,
pre acolo să le alegiți. Și să socotiți accle prisăci a lui Ionașco: de va hi pre locul lui
Macrii, să-i scoateți prisaca, iar de va hi prisaca lui Macrii pre locul lui Ionașco, așîjderi
să-i scoată prisaca.

Și cum le veți alege, să le puneți semne și să ne faceți scrisoare cu acei oameni
buni, să ne dați știre. СИЦИ ВАМ ПИШЕМ. ИНАК НЕ УЧЕНИТЕ!

V Пс, л(ѣ)т(о) хзрѣма <7144/1635> септ(емврїе) кѣ <26>.

Г(о)сп(о)д(и)нѣ речн.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Къзакѡл <писал>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXLVII/33.

Orig., hîrtie (32,5 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda obișnuită (v. doc. nr. 54).

Ibidem, A. N., MMCDLVI/16, nr. 39 (rez.).

Arh. St. Iași, CXXIII/45, f. 3 r (rez. într-o mărturie din 1806 august 10).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/113 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1110 (rez., după rez. de la Arh. St. București).

¹ "с", redat prin ѣ.

² Rupt.

247

1635 (7144) septembrie 26.

7144 <1635> săpt(emvrїe) 26.

O mărturii di la Pătrașco Bașotă vel log(o)f(ă)t i Savin Prăjescul vel vor(nic) și di la alți boeri di pre atunce, în care scrii c-au mersu înaintea lor Iordachi și giupiniasa lui, Irina, fata lui Crăciun Găozu, și, di a lor bunăvoi, au vîndut o bucată di loc ce să chiamă Lungul Grindul¹, ci esti în ținut(ul) Fălciului, ce-au fost la ocol(ul) Hușilor, a tîrgului, și cu doi bălți di pește, anumi Lăpușna și Lăpușnița, din uric ce-au avut di la Pătru Vodă. Ș-au vîndut-o lui Dumitru ce-au fost pitar, drept 150 di zloți. Și, plătind ban(i) diplin, au întărit cu a lor iscălituri².

Arh. St. București, Episc. Huși, LXX/40, nr. 1.

Rez. dezv., în copia unui perilipsis din 1754 (7263) octombrie 29, cu "scrisorile Agăriceștilor".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/114 a, b (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1111, (rez. edit.).

¹ Desigur pentru: "Grindul Lung".

² În continuare, rezumătorul precizează: "Dară nume di boeri sînt mulți, iar iscălituri mai puțini".

248

1635 (7144) septembrie 29.

Л(ѣ)т(о) хзрѣма <7144/1635> септ(емврїе) кѣ <29>.

Noi¹ Vasile voevoda.

† Scriem Domnie Me la sluga noastră, Gabor pîrcălabul. Facem² șt<i>³re că s-au pîrît di față, înaint(ea) Domnii Meli, călugării di la mănăstiri Agapie cu tîrgoveții di Fălciu, pintru o bucată di loc și pintru niști bălți cu pești, ci li-a fost danie di la Irimie Vod(ă), din hotarul tîrgului.

Pintru aceasta, dacă veț(i) vide carte Domnii Meli, iar tu să socotești cu omini buni, să alegi ace bucat(ă) di loc și aceli bălți cu pești, dispre hotarul tîrgului, pi undi vor spuni dresăli lor. Și, cum vei afla cu dreptul, să alegi și să faci și o scrisoare la mîna călugărilor, pentru căci au rămas călugării pi tîrgoveți înaintea Domnii Meli, ca să aibă ei a-ș(i) ține ace bucat(ă) di loc, cu tot vinitul. Altul să nu s(e) amestici pist(e) cart(ea) Domnii Meli.

<Pe partea de sus a paginei, două îns.>: Pe bălțile de la Făciuu, al(e) Agapii; <și>: A Agapii.

Arh. St. București, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 296 r.
Copie din prima jum. a sec. XVIII.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/115 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1112 (rez.).

¹ Pentru "Io".

² Aici și descori în continuare, "c", făcut ca "i".

³ Omis.

249

1635 (7144) octombrie 2, <Bîrlad>.

† Andreiiașu șoltuzul cu 12 pîrgari, i Ionașc(o) Dinga, i Enachii Goian, i Ursul Vîntul, și mulți oameni buni, orășeni de tîrg de Bîrladu, și Nenea¹ de Obîrșiiiani, scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare și mărturie a noastră, cum au venitu înaintea noastră Petra de Tominești și au dat ea¹, de bunăvoia ei, de nimenc silit(ă), nice înpresurată, o parte de ocină a ei din sat din Tominești și altă parte de ocină iar din Bănțești, cu tot venitul ce va hi pre acela locu a ei. Și le-au dat acéle dooau părți, amîndooau, lui Scărlet și giupînesei sale, ca să le fie lor ocină dreptă, în véci, pentru căci i-au plătit Scărlet un fecior a ei, anume Ion, de o șugubină și au dat doisprăzéci ga<1>²beni³.

Dereptu aceasta, nime de ruda ei sa<u>² de feciorii ei să n-aibă tria<bă>², nicolij(e).

Noi încă, văzîndu bună tocmală de bunăvoia lor și plată deplin(ă), noi i-am făcut aceasta mărturie de la noi, ca să le fie lor de credință, pînă ce-ș(i) vor face ei dirése domnești.

Și, pentru credința, pus-am și pecétea orașului și ale nostre⁴, văsim, <pe acest>² [list] zapis.

БѢ ЛѢТ(О) ХЗРМА <7144/1635> ОКТ(ОМВРІЕ) БѢ <2>.

Из ...⁵ искаа и писаа сѣю запис съ ѿченіе емѢ⁶.

Arh. St. Vaslui, Doc. I/12.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecetea tîrgului Bîrlad și trei peceti inelare, în tuș.
Arh. St. Iași, CDIX/105 (rez., numai cu vâleatul).

EDIȚII: "Miron Costin", IV (1916), nr. 1, p. 196 (orig.); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, nr. XLIV, p. 74-75 (orig.).

¹ "c", redat prin a.

² Omis.

³ "doisprăzéci ga<|>beni", scris ulterior, cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

⁴ Așa în orig.

⁵ Indescifrabil.

⁶ "Eu ... m-am iscălit și am scris acest zăpis cu învățătura lui" (a șoltuzului?).

250

1635 (7144) octombrie 4, Oboroceni.

A

Oboroceni, 4 octombrie 7144 (1635).

"Popa Anton de Oboroceani și cu fâmeaia mea, cu Mărica, și toț(i)¹ feciorii² miei, anum(e)³ Măria și Anna, și eu, Gavrilaş Furduiu, și cu feciorii² miei, și eu, Nechifor, feciorul² lui Ionașco Calot(ă)³, ...⁴, și eu, Lealea⁵, cu feciorii² miei, cu Ostalie și cu popa Isac, și Acsiniia" vînd "o parte de ocin(ă)³ a nostrî, ce-am⁶ avut în cel liăleșteu nou, ce-au⁵ făcut dumnealui, postelnicul Ionașco Prăjăscul, la Podul Ordzei ...⁴ de în deal, despre Șcheai".

Se face înaintea "vornicului, lui Gheorghie Năvrăpăscul, lui Iurașco Adam de în Vlădeșt(i)³, lui Toader Hărescul de Hăsnășeani, lui Andonic de-acolea și a lui Iosip de-acol(o)³ și a mulți oameni(i)³ buni, megiaș(i) de pre înpregiur".

Iscălesc și Nichifor, Slăvil(ă)² pis(ar⁷)³.

Peceți cu cerneală și urme de degete.

După Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 278.

Rez., cu extrase, după orig., care se afla în arhiva Goilav din Roman.

¹ Întregirea noastră; în orig., probabil, consoana finală era suprascrisă.

² În text. edit., "ci", redat prin ă.

³ În text. edit., paranteze drepte.

⁴ Așa în text. edit. (v. forma B și doc, nr. 407).

⁵ Probabil gr. pentru "Ile (Ilea)" (v. doc. nr. 407).

⁶ În text. edit., "ce", redat prin ă.

⁷ Greșit, pentru "pis(al)".

B

Suret de pe zăpisul popii lui Anton pe heleșteul Orzii, din let 7144 <1635>.

Adică eu, popa Anton din Oboroceni, și cu fimeia me, Mărica, și cu toț(i) ficiorii mei, anumi: Mărica și Ana, și eu, Gavrilaş Furdoiul¹, și ficiorii mei, și eu, Nichifor, ficiorul lui Ionașcu Cacotu², și eu, Grigori Bîscotianul³, cu ficiorii mei, și eu, Sofroniea, și Toader și Irimie, ficiorii lui Gherasîm, și eu, Ilia⁴, cu ficiorii mei, cu Ostahi și cu popa Isac, și Acsînie, dăm știre, cu acest zăpis al nostru, pintru o parti de ocină a noastră, ce am avut în cel heleșteu nou, ce au făcut dum(nealu)i, post(elnicul) Ionașcu Prăjăscu, la Podul Orzii, cum noi ni-am tocmit, de bunăvoia noastră, di i-am dat dum(isal)i acel loc ci mi l-au înneecat apa și ni-au dat dum(nialu)i alt loc, drept locul nostru, din parte dum(i)s(ale), loc de fînaț, de la prisaca dum(i)s(al)i de în dial, despre

Șchei, ci iasti hotarul dum(i)s(al)i, loc de patruzăci și patru prăjini⁵ și giurămate, cîte de trei stînj(en)i prăjina, că ațita au cuprinsu locul nostru ci ni li-au înneecat apa, și stîlpindu-s(e) locul nostru, ca să nu s(e) strice hotarul.

Și aciastă tocmală s-au făcut dinainte vor(ni)c(ului) Gheorghe Năvrăpăscul, și dinainte lui Iurașcu Adam din Vlădești, și dinainte lui Toad(e)r Herescul din Hăsnășani, și a lui Andon Dănilian⁶, și a lui Iosîp dascalul⁶ și dinainte a mulți oameni, megieși den pin pregiur.

Deci, de acumu înainte ca să n-aibă nime a mai faci pîră, din oamenii noștri, pentru aciastă tocmală, pentru căci ni-am tocmît de bunăvoea noastră. Iar de va și stîrni cineva vreo pîră, ca să n-aibă⁷ a să credi⁸ înnaite acestui zapis al nostru.

Spre mai mare credință, pecețile ni-a<m>⁹ pus pre acest zapis, ca să fii de credință.

Aiasta scriem și dăm știre, ca să s(e) știe.

Fiind întocma s-au adiverit.

Ghiorghe Sturza vel log(o)f(ă)t m. p.

Arh. St. București, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.), CXII/5.

Copie de la sf. sec. XVIII, sau înc. sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/116 a, b (foto.).

¹ În doc. de întărire din 1636 aprilie 27 (nr. 407): "Fordoiu".

² Greșit, pentru "Calot(ă)" (v. forma A și doc. 407).

³ În același doc.: "Boscătianul (Buțcăteanul)".

⁴ Probabil gr. pentru "Ile (Ilea)"; v. doc. nr. 407.

⁵ Corectat din cuvîntul "stînjăni",

⁶ Gr., pentru "de-acolea" (v. forma A).

⁷ "ca să n-aibă", repetat la începutul paginii următoare.

⁸ "c", adăugat deasupra rîndului.

⁹ Omis.

251

1635 (7144) octombrie 5, Cotnari.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскѣи. Ож(е) прїишоѣ, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великих и малих, болѣрин наше вѣрніи, Иѡнѣшкѣцъ Прѣжескѣи постелник, и принѣс єдин запис за свѣдѣтелство ѡт сѣлѣ наш, Мѣкри кѣпитан, и ѡт Бежан Балше, и ѡт Томица, и ѡт Петрѣ Кичѣрь и ѡт инних людї добрин и воинїи прѣданїи, сице писашѣ и свѣдѣтелствовашѣ въ тот запис, како прїидѣ, прѣд Нами¹, Петрѣ² Бугѣлѣцѣ³, син Крѣстинен, за єго доброю волю, неким непонѣжден а не присилован, и продал своѣ права ѡтн(и)ну и дѣдн(и)ну, ѡт пол сѣло⁴ Петреци, трѣта част, что єст на Сижїе, в волостѣ Дорохонскѣи, радї пет десѣт злотї битїх.

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Ми, ѡко видѣхом тот запис за свѣдѣтелство, Г(о)сп(о)дств(о) Ми вѣровахом и, ешеж(е) и ѡт Нас, дадохом и потвѣрдїхом им. Тѣм радї, тоа трѣта част ѡт пол сѣло Петреци² да єст, и ѡт Нас, болѣрин(в) наш виш(е) писан, Иѡнашко Прѣжескѣи постелник, права ѡтн(и)ну,

и дѣдн(и)нѹ, и ѹрик и потвѣрженіе, съ вѣсѣмъ дѹхомъ, непорѹшено ємо
ніколож(е)⁵, на вѣки вѣчнѣи. И ин да сѣ не ѹмншаетъ.

У Котнар, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ шкт(омеріе) ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѹ вѣлѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т [и]⁶ сѣ нискал <m. p.>.

† Шефан <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, Domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, boierul nostru credincios, Ionășcuță Prăjescul postelnic, și a adus un zăpis de mărturie de la sluga noastră, Macri căpitan, și de la Bejan Balșe, și de la Tomița, și de la Petrea Chiceră și de la alți oameni buni și oșteni de frunte, astfel scriind și mărturisind în acel zăpis, cum a venit, înaintea lor⁷, Petrea Bugulêța³ fiul Cîrstinei⁸, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a treia parte din jumătatea satului Petrești, care este pe Dzijia, în ținutul Dorohoi, pentru cincizeci de zloți bătuți.

Deci Domnia Mea, cum am văzut acest zăpis de mărturie, Domnia Mea am crezut și, încă și de la Noi, i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, această a treia parte din jumătatea satului Petrești să fie și de la Noi boierului nostru mai sus scris, Ionașco Prăjescul postelnicul, dreaptă ocină, și dedină, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Cotnari, în anul 7144 <1635> octombrie 5.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁶ m-am iscălit <m. p.>.

† Ștefan <a scris>.

Arlh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXLVII/34.

Orig., hîrtie (30 x 21,5 cm), pecete mijlocie timbrată, deslipită. Cu o trad. din 1806.

Ibidem, A. N., MMCDLVI/16, nr. 10 (rez.).

Arlh. St. Iași, CXXIII/45 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/117 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 235, nr. 1113 (rez., de la Arlh. St. București, A. N.).

¹ Gr., pentru нмн (lor).

² т și р, în ligatură.

³ ц (ț), scris peste т (t).

⁴ ѣ scris peste и.

⁵ и, scris peste ѣ.

⁶ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁷ V. n. 1.

⁸ Așa în textul slavon.

моладескыми болѣри, великих и малых, м(о)леник наш, егүмен, и вес събор ѿт с(вѣ)таа монастыр Гѣлата Бѣш и тегали за лица прѣд Нами на словѣ наше, Ионашко Добренкѣ урникар, радѣ село Мѣчкѣтѣни, что ѿт школ трѣг наш, Ботошѣни, рѣкъщи м(о)леници наше, калу҃гери, аж(е) тот село выш(е) писан, Мѣчкѣтѣни, ест право дааніе и м(н)ловааніе у с(ва)тѣн монастыр ѿт Петра воєвода и указовали прѣд Нами м(о)лениц(и) наш(и), калу҃гери ѿт Гѣлата, и нарѣденіе на тог(о) село ѿт Петра воєвода за дааніе и м(н)ловааніе и, за потвержденіе, ѿт Еремѣа воєвода и ѿт нинѣх г(о)сп(о)д(а)ри прѣжде Нас бывшим, и вписеловаѣт им тот село, Мѣчкѣтѣни, Добренкѣ урникар, без испрае, съ великоѣ приселовааніе. Я словга наш выш(е) писан, Добренкѣ урникар, рѣкъщи прѣд Нами аж(е) тот село дал ему и м(н)л(о)вал Бѣрновскѣ воєвода и указовал прѣд Нами и нарѣденіе за дааніе ѿт Бѣрновскѣ воєвода и за потвержденіе ѿт Плѣандарѣ воєвода и ѿт нинѣх г(о)сп(о)д(а)ри прѣжде Нас бывше.

Таж(е), Г(о)сп(о)д(с)тв(о) Ми съдихом на нѣх по правдою и по закону земскон и ꙗкож(е) видѣхом тѣх истинниѣ нарѣденіи, еж(е) указовали прѣд Нами м(о)леници наа(и), калу҃гери ѿт Гѣлата, на тот село, Мѣчкѣтѣни; друкое, шерѣтохом г(о)сп(о)д(с)тв(о) ми истинно аж(е) тот село ест право дааніе и м(н)л(о)вааніе с(ва)тѣн монастыр из давна врѣмѣ, а тѣх нарѣденіе еж(е) указовал Добренкѣ на тот село шерѣтохом Г(о)сп(о)д(с)тв(а) Ми истинно аж(е) сътвори ми тѣх нарѣденіе съ хитростіа и съ великоѣ приселовааніе. Таж(е) м(о)леници Г(о)сп(о)д(с)тв(а) Ми, калу҃гери, ѿни вправилисѣ прѣд Нами и поставили соби фѣрѣю кѣ златѣ въ вистѣр Г(о)сп(о)д(с)тв(а) Ми, а Добренкѣ, ѿи зостал ѿт прѣд Нами и ѿт вес закон земскон. И нарѣденіе ѿт нег(о) ешеж(е) възѣл(и) сѣ и шрѣдан сѣ ѿт прѣд Нами. Ино ѿт сѣлѣ на прѣд Добренкѣ да не имает маи тегаті, а ни добнеаті на калу҃гери, радѣ сѣа тѣж(е), николнж(е), на вѣки, прѣд сѣи листом нашим.

V Ботѣшѣни, л(ѣ)т(о) хзрмд.

† Сам господинѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѣг(о)ф(е)т [и]¹ (са) искал <m. p.>.

† Ионашко Мѣнжѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Ѡт Басиліе воєвода, Мѣч(и)кѣтѣни; <alta, de la mijl. sec. XIX>: Scrisor(e) di Măscăteni; <și alta, grecească>: Μάσ <...>² κατηανη εις το οκολη του Μποτοσιανη³.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, doinn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru, egumenul, și tot soborul de la sfînta mănăstire Galata de Sus și au pîrîit de față înaintea Noastră, pe sluga noastră, Ionașco Dobrenchie uricar, pentru satul Măcicătēni, care este din ocolul tîrgului nostru, Botoșēni, spunînd rugătorii noștri, călugării, că acest sat mai susseris, Măcicătēni, este drcaptă danie și, miluire sfîntei mănăstiri de la Petru voievod și au arătat înaintea Noastră rugătorii noștri, călugării de la Gălata, și drese de danie și miluire pe acest sat de la Pctru voievod și, de întărire, de la Eremia voievod și de la alți domni foști mai înainte de Noi, și le asuprește acest sat, Măcicătēni, Dobrenchie uricar, fără drept, cu mare asupreală. Iar sluga noastră mai susserisă, Dobrenchie uricar, a spus înaintea Noastră că acest sat i l-a dat și l-a miluit Bărnovschie voievod și a arătat înaintea Noastră și dres de danie de la Barnovschie voievod și, de întărire, de la Alexandru voievod și de la alți domni foști mai înainte de Noi.

Astfel, Domnia Mea i-am judecat după dreptate și după legea țării și dacă am văzut aceste adevărate drese, pe care le-au arătat înaintea Noastră rugătorii noștri, călugării de la Gălata, pentru acest sat, Măcicăténii alta, am aflat Domnia Mea cu adevărat că acest sat este dreptă danie și miluire sfintei mănăstiri de demult, iar aceste drese, pe care le-a arătat Dobrenchie pentru acest sat, am aflat Domnia Mea cu adevărat că el a făcut aceste drese cu vicleșug și cu mare asupreală. Astfel rugătorii Domniei Mele, călugării, ei s-au îndreptat înaintea Noastră și și-au pus ferie 24 de zloți în visteria Domniei Mele, iar Dobrenchie, el a rămas dinaintea Noastră și din toată legea țării. Și dresese încă s-au luat de la el și s-a rupt dinaintea Noastră. Deci, de acum înainte, Dobrenchie să nu mai pîrască, nici să dobîndească asupra călugărilor, pentru această pîră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Botășani, anul 7144 <1635-1636>.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco bașotă mare logofăt [și]¹ m-am iscălit m. p.

† Ionașco Mînjea <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCIV/85.

Orig., hîrtie (42 x 27,5 cm), filigran, pecete mijlocie în ceară roșie, pierdută, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCVI/172 (trad. din 1789 iulie 15, Gheorghie Evloghie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/118 a, b (foto., după orig. și trad.).

EDIȚII: Iorga, *Doc. Callimachi*, II, p. VII, n. 1 (rez. edit., probabil după trad. lui <Gheorghie> Evloghie).

Datat în funcție de locul de emiterie al actului: Botoșani, unde Vasile Lupu s-a putu afla, în limitele intervalului 1 septembrie 1635-31 august 1636, atestat de văleatul 7144, doar în luna octombrie 1635 (v. doc. anterior, emis, de cancelaria domnească, la Cotnari) sau în luna iunie (v. doc. nr. 430-431, emise la Suceava).

¹ V. doc. nr. 1, n. 4.

² Șters.

³ "Măscăteni, în ocolul Botoșanului".

253

1635 (7144) octombrie 11, Hălăștiani.

† Adecă eu, Ion Cioplan, feciorul lui Gligorie Cioplan ce au fostu hatman, mărturisescu, cu cestu zapis al meu, cumu m-am tocmît cu dumnealui, cu Lupul Prăjescul cliuciarel¹, de i-am vîndut dumisali o vie la Cotnariu, ce iaste în deal, la Cîrjești, care vie mi[i]-au fostu mie moșie de la moașe-mea, Nastasiia Cioplăneasă. Și cîndu i-o am vî<n>²dut dumisali acea vie, au fostu pustie, țelină³.

Și mi[i]-au dat dumnealui patrudzăci de lei, dennaintea lui Pătrașco Ciogolea, și dennaintea lui Lazor Moțoc, și dennaintea lui Strătulat Dracii, și dennaintea lui Ștefan den Drăgoténi, și a lui Pătrașco de-acolea, și dennaintea popei de Hălăștiani, și a lui Țușurmac de-acolea și a mulți oameni buni, cîfi, nu-s scriși. De aiasta scriem și mărtirisim.

Și, mai pre mare credință, am iscălit și ni-am pus și pecețile, ca să să știe.

В Хѣлѣщїани, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмѧ <7144/1635> вкѣ(омѣрїе) аѣ <11>.

† Яз Ивн Чолпан искал <m. p.; sig.>
 † Яз Страт(влат) Драч(а) искал <m. p.; sig.>
 † Яз Пътрашко Чоголѣ m. p.; <sig.>
 † Яз Попа Шефан вт Хълъциани <m. p.; sig.>
 † Туѣрмаѣ <m. p.>
 † Шефан вт Дръготѣни <sig.>
 † Пътрашко вт Дръготѣни.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis ot Ciolpan pre o vie la Cîrjești, să fac ispisoc domnesc și să o scriu la tîrgu; <și, adaus ulterior>: Ispisoc dom[ă]nescu amu făcut; <și una din sec. XVIII>: La Cotnar(i).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVII/148.

Orig., hîrtie (30,7 x 21,3 cm), difolio, filigran, cinci peceti inclare în fum, din care trei rotunde și două octogonale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/119 a, b (foto.).

¹ Greșit, pentru "cliuciarul".

² Omis.

³ "e", redat prin ѣ.

254

1635 (7144) octombrie 16, Bodești.

СЕ УБО АЗ, Тома постелник¹, scriu și mărturisesc, cu cest zapis al meu, cum au învățat și au grăit cătră noi răposata giupîneasa Mărica cluceroae, la datul sufletului său, zicîndu că s-au prilejuit nepotul său, popa Vasile den Șerbești, de au pricestuit și au făcut masle și rugă, înaintea morței dumisale, și au scris toate trebele la moartea dumisale.

Deci, dumneaei, fiindu-i preutul nepot și au slujit den pruncia lui la dumnealor, i s-au făcut milă și ș-au adus aminte și l-au dăruit cu partea dumisale de ocină la sat la Vîrtop, ce se va alege în tot lhotarul, cu tot venitul moșii dumisale. Așijderea, au fost cumpărat dumneaei, giupîneasa Mărica, și cu Dochia, înma² preutului Vasile, depreună, partea lui Simion Beșetea³, văru-su. Deci, acea cumpărătură încă i-au dăruit preutului, să hie de tot a preutului și aceia cumpărătură. Și i-au dat și zapisul ce i-au făcut Beșetea³ și altu zapis de-ntăritură, de la Vasile Vodă. Așijderea o parte de moșie, ce să va alege, ce au fost cumpărat dumneaei de la Ioana, dreptu 12 taleri bătuți, aceia încă o au dăruit preutului, pentru căci este Ioana sor(ă) înmei preutului.

Aceste, ce mai sus sîntu scrise, danie și milă, dumneaei le-au dat la moartea dumisali și să-și facă și dires domnescu. Și s-au rugat la moartea dumisali preutului, ca să aibă a ruga pe milostivul Dumnezeu la sfîntul jărtvânic și la svîntul prestol, unde să slujăște sfîntul agneț, unde iaste nădejdea creștinătăței.

Și aceasta d[e]anie⁴ au dat dumneaei cu mare blăstăm, să fie anaftema și proclat cine să va amesteca sau va gilcevi den rudele sau den nepoții dumisale.

Și, cînd au miluit pe nepotu-său, pe popa Vasile, cu această adevărată danie, tîmplatu-s-au acole părintele Andonie de Besericani și Ghiorghie Bos(ie)⁵ de Dolliești.

Și, spre mai mare credință, am iscălit și ne-am pus și peceteile, ca să să știe și să se crează.

Пис ѿ Бодѣши в(ъ) лѣт(о) хр҃ма <7144/1635> м(ѣ)с(а)ца окт(омвріа),
сї ани¹ <16>.

Andonie.

[L(ocul) p(eceții)]⁶.

După Ghibănescu, *Surete* III, nr. 78, p. 121-122.

Orig., care se afla în posesia lui Gr. Buțureanu, Iași, (*Ms. Surete*, V, 248).

¹ În text. edit., cu litere latine.

² Urmează, în paranteză, cu caractere chirilice: аниа.

³ În text. edit.: "Beșcata".

⁴ În text. edit.: аѣниѣ.

⁵ Parantezele edit.

⁶ "Pecete în fum" (precizarea edit.).

255

1635 (7144) octombrie 18, Miclăușăni.

Adecă eu, Toader, și Dumitru, și Irinna și Anna, ficiorii lui Ghermanu, nepoții Nichitii, strănepoții Săcuianului, de nimine nevoi(i), nici asupri(i), ci de bunăvoia noastră, am vîndut o săliști de sat, di moșîea noastră, ci ni s-au vînit de împărțală, parte dispre alți frați, anumi Hrobnea, în ținutul Hotinului, cu locuri di heleștei, și de mori, și cu pomet și cu tot venitul. Și am vîndut dumisali, pîrcălabului Costandin Stîrce, drept cinci sutu di taleri bătute.

Și într-această tocmală fost-au Toadir Arbure diacărdureali¹, și Avram de Lucăceanul², și <E>³frim Hăjdeu, și Costandin Drăgășăscul, și Toma sulgeriul, și Grigorie și Nicolaiu, ficiorii Tăutului.

Și eu însumi, Toader Gherman, am scris, să știe.

Пис ѿ Миклаѣшѣни, окт(ом)вр(іе) 18, лѣт(о) <7144/1635>.

Toadir Arbure.

Lupul ot Băloșăni.

Eu, Gociul de Dorohoiu, m-am prilejit la această plată.

Eu, Ștefan Tăban, încă m-am prilejit.

Arh. St. Iași, DCCXCI/40, f. 39 v. - 40 r.

Copie de la înc. sec. XIX.

Ibidem, DCCXCI/512, f. 438 v. (rez. într-un perilipsis din 1809 martie 13); CXLVI/7, f. 8 (rez. într-o listă de scrisorile moșilor din ț. Hotin, ale lui Iordache Roset vistier, din anul 1809); CCLIX/2, f. 23 r. (menț., într-un izvod din 1807 februarie 10).

¹ Lectură greșită, pentru: "din Cordăreni"; v. doc. de întărire, din 1635 (7144) noiembrie 28 (nr. 280).

² În loc de: "Lucăceni".

³ Omis.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Scriem Domniia Mea la credincios boiarinul Domniei Méle, la Chicoș setrariul cel mare. Dămu-ți știre pentru o pîră ce au avut boiarinul Domniei Méle, Roșca vornicul de gloată, cu niște oameni den ținutul tecuciului, pentru niște¹ ocine. Deci, Domniia Mea te-am ales pre dumneata de boiarinu bun și înțeleptu, ca s(ă) mergi la sat(e), la Țigănei și la Blăjéri.

Deci, boiarinul Domniei Méle, Roșca vornicul, n-au putut veni la dzi, că l-am fostu lăsat Domniia Mea cu credincios și cinstit boiarinul Domniei Méle, logofătul cel mare, la Scaunul Domniei Méle. Deci, n-au putut veni la dzi. Pentru acela lucru, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, iar dumneata să mergi la céle sate, ce scrie mai sus, să-i alegi părțile de ocină, pre unde-i vor spune dirésele și uricele, și să-i pui stîlpi pre unde va fi² locul lui. За тоє пишем Г(о)сп(о)д(с)тв(о) Мн. Инак не вчините!

Оу Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7144/1635> вкѣт(омвѣрїе) кѣ <23>.

† Садм г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

Тоддер <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Blajeri.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XX/39.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/120 (foto.).

¹ ("șt"), scris peste altă literă.

² "f", scris deasupra rîndului.

O carte de la Vasilie Vodă, den let 7144 <1635> oct(ombrie) 24, prin cari scrii cătră un Pătrașcu pîrcălabul, porocindu-i ca să margă să aliagă o parte de ocină din Muntini și din Sirbi, de la țin(u)t(ul) Niamțului, ce li-au luat Ștefan Boul, pentru datorii ce-au avut tată-său <de>¹ la Ciocîrlui, precum au arătat și zăpisili.

Arh. St. Iași, Cond. K 372, p. 267.

Rez. într-o copie a unei cărți a Divanului, din 1786 iulie 21.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 267, nr. 24/2 (menț. după rez. din Cond. K).

¹ Omis.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Scriem Domniia Mea la slu<ga>¹ noastră, Sava cămăraș². Dămu-ți știre

că³ s-au pîrit de fați înaintea Domnie Méle, boiarinul Domniei Méle, Vasilie Roșca dvornicul, cu Hîrbor și cu oam<e>¹nii săi, pentru sat, pentru Dimaci, dzicîndu înaintea Domnie Méle boiarinul nostru, Vasilie Roșca, că-i iaste cumpărătură acel sat Crîstei vornicul și au arătat și zapis de cumpărătură de la Crîstea vornicul. Iar Hîrbor cu o<a>⁴menii săi au dzis c<ă nu>⁵ iaste cumpărătură Cîrstei vornicul, nici au vîndut, nici Hîrbor, nici oamenii săi.

Deci, Domniia Mea le-a, aflat lége să vic acolo, să scrie giurători Hîrbor, doadzeci și patru de giurători: unii <să-i>¹ scrie boiarinul nostru, vornicul Roș<ca>¹; alți giurători să-i pue Hîrbor. deci, pentr-<acé>⁴ia, da<c>⁴a vei vedea cartea D<omn>⁵ie Méle, iar tu să scrii acei giurătorii într-un izvodu, să vic să giure aicea, înaintea Domniei Méle și să le pui dzi în doa săptămîni, să stea de fați, înaintea Domnia Méle, Hîrbor cu giurătorii. Тон пишем Гос(под)с(т)во Мн. Инак не вчините!

✕ ИѢс, л(ѣ)т(о) хзрѣдѣ <7144/1635> н<ое>⁴в(рѣ) ...⁵.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лшг(ш)ѣ(ѣ)т м. р.

† Шеѣан <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII: † Carte ce de pîră pentru satu Dimăceni, la Vadul Roșcăi.

Arh. St. București, M-reă Adam, VI/11 a.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,5 cm), rupt la îndoituri și ros de cari, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, IV/90 (nr. 2), IV/112 (nr. 2) și VI/212 (rezumate).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/45 (xero.).

EDIȚII: Solomon - Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. XV, p. 12-13 (orig., cu data de lună și zi: iunie 15);

Catalog, II, p. 236, nr. 1120 (rez. edit.).

¹ Omis.

² "Saca cămăraș", adăugat cu altă cernelă.

³ "ă", scris peste un "u".

⁴ Rupt.

⁵ Șters și rupt.

† Adecă noi, Liontic și T<o>¹a[s]der și Hilip și Părasca, feciorii Varnave[e]i, nepoții Drace[e]i ot trăg Camen(a), scriem² și mărturisim, cu cestu zapis al nostru, înșine pre noi, de nime nevoiți, nic(i) presurați, ce de bunăvoia³ noastră, am vîndut un loc de prisac(ă), direaptă moșia noastră, unde au fost lăcuindu⁴ strămoșii noștri, în Torturești, ce-au fost oarecîndu sat. Am vîndut sfente[e]⁵i mănăstiri Bcserecanilor, dreptu o sută de tale<ri>¹, bani buni, cu cheltuiala, ca să lîie sfent[e]i mănăstiri ce mai sus sc<r>¹ie, Bcserecanilor, direaptă moșii și neclătită în véci, cu tot locșorul și cu pomii ce simt a cumpărăturiei, cu poeni cu tot.

Ce-am înblat de-am arătat locul călugărilor, cu șoltuzul, cu Toader, și cu pîrgarii săi, anume: cu Nechita, și cu altu Nechită, și cu Ștefan Munteanu și cu mulți oameni buni, bătrîni și tineri, din tîrgu⁶, și de mejiași, ș-am pus sémne pen pregiurul locului, ce s(ă) începe din carpănu ce iaste din gios de hălășteu, pre zănoagă la deal, pînă <în>¹ nukul cel mare; din nuc pînă în cireș; din cireș pînă în măstacăn; din măstacăn pînă în drumul cel [... rîn]⁷ bătrînu, tot den sămnu în <să>¹mnu; de acia, drumul în sus pre margine, pînă în teiu, unde iaste sămnu; din teiu în sus, pînă în curățitura lui Hilip, și pre lîngă⁸ curățitura lui Hilip, pînă în vale, și valea în gios, pînă³ în furcitură⁹.

Aceasta curătură o am cu<m>¹părat deusebi de la Leontie, fratel(e) lui Hilip, iarăși, și i-am făcut plată deplin, deusebi de ceia frați ce mai sus se<r>¹ie, și iarăși denaintea șoltuzului și a pîrgarilor și a celor oameni buni, ce mai sus scrie.

Și iarăși, din furcitura văie<i>¹, valea în gios, pe lî<n>¹gă prisacă, pînă den gios de hălășteu, unde să înpreună sémnele, la carpănu, pen pregiurul locului.

Dec(i), s-au scula<t>¹ egumenul și cu tot săborul de la sfînta mănăstire, ce mai sus se<r>¹ie, de ne-au făcut noo plat(ă) deplin, cu acei bani, ce mai sus scrie. Și lui Leontie iarăș(i) au făcut plată deplin, deusebi, pre acea curătură.

Și iarăși au cu<m>¹părat acești părinți, ce-<s>¹ mai sus scriși, trei pămînturi pe deal, la lac¹⁰, doo de la Leontie, iarăși, și un(u)lu de la Acsinte din Furceni. Acestea părți s-au cu<m>¹părat tot denaintea șoltuzului Toader și a pîrgarilor săi și a mulți oameni buni, cumu și mai sus scrie.

<Pre>¹ mai mare mărturie, amu pus pecetea tîrgului cătră acest zapis. De¹¹ aceast(a) scriem și mărturisim cu credința noastră.

И БЫСТ(Ъ) ТЕЧЕНІЕ ЛѢТІ¹² хрѣмѣ <7144/1635>, м(ѣ)с(ѧ)ца нев(р)ѣ, ѿ <2> л(ѧ)н(н).

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Исписок¹³ въ Тортѣреци.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, III/10.

Orig., hîrtie (31,6 x 19,8 cm.), filigran, pecetea tîrgului Piatra în fum, neclară.

Ibidem, M-rea Bistrița, X/2 (copie); Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericiani), f. 36 r. (rez.):

Arl. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 253, f. 431 r. (rez.);

Bibl. Acad., Fotografii, XXVI/38 (foto. după f. 2 r.)

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/121 a, b (foto.); ibidem, Xerogr. de doc., I/46 (xero. după f. 1 r.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiilor", 1937, p. 59 (rez. după foto. de la Bibl. Acad.);

Catalog, II, p. 235, nr. 1114 (rez. după orig.).

¹ Omis.

² р "r", adăugat ulterior, între "c" (κ) și "i" (и).

³ "ă"/ ultimul "ă", redat prin ѧ.

⁴ "c" (κ), adăgat înghesuit în rînd.

⁵ "f" (ѳ), transformat din altă literă.

⁶ Deasupra, un "g" (r) anulat.

⁷ Anulat ulterior de diac.

⁸ "gă" (rѧ), adăugat deasupra rîndului.

⁹ "ă" (ѧ), scris îngroșat, peste altă literă, cu altă cerneală.

¹⁰ "la lac", adăugat pe margine, cu altă cerneală.

¹¹ "c", redat prin ѣ.

¹² "Și" a fost cussul anilor 7144 <1635>, luna noiembrie, 2 zile¹.

¹³ Transformat ulterior, cu altă cerneală, în ѡанисѣ.

† Иѡ Бас(н)лѣе воевода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земѡи Мѡладѡвскѡи. Adecă au venit, înaintea Noastră și înaintea boiarilor noștri, a mari și a mici, Elinca, giupîneasă lui Iacob Moțoc, fata lui Calapod, de a ei voie¹ bonă, de nime nevoită, nice înpresurată, de au vîndut a sa[a] dreaptă ocină și moșie¹ din sat din Brătēni, din ținutul Sucevei, din giumătate² de sat, din[n] a patra parte², giumătate², cu vad de moară și cu tot venitul, de au vîndut slugii noastre, lui Buzanoschie ce-au fostu vornic și lui Bădiliți, fiiștrul lui Buzanoschie, dreptu patruzăci de taleri de argintu.

Deci, Domniia Mea și cu tot Svatul Domnii Méle, vădzîndu de bunăvoie¹ tocmală și deplin(ă) plată, Domnia Mea încă³ le-am dat de la noi, ca să le hie lor dre<p>⁴tă ocină și moșie¹, cu tot venitul, aceia ce mai sus iaste scrisă, din satu din Brătēni, <din giumătate de sat>⁴, din a patra parte², giumătate², neclătītă nici dănăoară, în vec(i), nici să să <a>⁴mestece nime priste cartea Domniei Méle. За сѡе пишѡм Г(о)сп(о)д(а)ств(о) Мѡи. Инак не бѣдет.

У Мѡс, л(ѣ)т(о) хрѣмѡ <7144/1635> номѡв(рѣе) ѡ <6>.

† Сѡм г(о)сп(о)д(а)нѡ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Кѣзакѡл <писал>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/8.

Orig., hîrtie (31 x 19,7 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe treimea stîngă a doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/122 (foto.).

¹ "ie", redat prin ѡ.

² "e", redat prin ѣ.

³ "încă", scris înghesuit. Inițial, diacul a scris un "a" care, prin ligatură cu "c" (к) a devenit "i" și a scris înghesuit în rînd, ultima literă: ѡ ("ă").

⁴ Omis.

Suret di la Vasile voevod, scos di<n>¹ cel sîrbăscu.

† Noi Vasile voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldovii. Viind înainte Noastră și înainte boerilor noștri di Moldova, mari și mici, sluga noastră, Toder Beldiman, și cu soție sa, Candachie, și cu soru-sa Drăgulina² Gherghiloe, fetile lui Pătrășcan biv clucer, și, stînd di față cu [să]³ Moglan, și cu Toder, și cu Nașcul, și cu Ionașcu ce-o fost hotnog, și cu Samoilă și cu alți oameni a lor din satul Mușăteștii, zăcînd sluga noastră, Toader Beldiman, și cu soția sa, Candachița⁴, și cu soru-sa, Gherghiloei, cum că li s-ar fi înpresurînd o bucată di moșii din hotarul satului Rușii fără de ispravă, iar acei oameni, arătînd scrisoare, din satul Mușăteștii, zăcînd înainte Noastră că este ace bucată de hotar dreptă a lor moșii și ocină.

Iar Noi, necrezîndu-i, am socotit cu tot Sfatul nostru și am rînduit pe boierul nostru, Tănasiе dvornic di Poartă, ca să mergă la acele sate, și să strîngă oameni bătrîni, și să facă cercetare pintre megieși și să dei și scrisoare la care parte să cade. Și, mergînd sluga noastră, Tănasiі vornic, cu alți oameni domnești, iar ei au stătut și s-au dovedit și au ascunsu scrisorile lor cari arată că au pe ace bucată de hotar, ce au mărturisitt pîntru

acea bucată di hotar din satul Rușii, din ținutul Bacăului, piste Bistriți, cum că acea bucată di hotar au fost stîlpită di Alixandru voevod, ficior lui Ștefan voevod; și au rămas ră ace scrisoare a lui Moglan, i Nașcul, i Ionașco hotnog și a lui Samoilă din Mușătești și au întorsu cheltuiala, 12 zloți, înainte Noastră, slugii noastre, lui Toader Beldiman și soții sale, Candachița⁴, și surori-sa, Gherghiloi.

Și, văzînd și Noi a lor dreptate, le-am întărit și di la Noi, tot după vechile hotară, di la Alexandru voevod, ca să le fii întăritură di la Noi și di la tot sfatul nostru, lor și ficiorilor, nepoților și strănepoților, nesupărați de nimene, în veci, peste această scrisoare a Domniei Mele.

Let 7144 <1635> noevrie 6.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Transcr. particulare, nr. 4.

Copie modernă după trad.

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 81, f. 129 v., nr. 1 (rez. din 1846 iulie 13); ibidem, Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 126, f. 30 r. (rez., într-un opis din 1836 august, după o trad.⁵, care "să află la pole(ovnicul) Șardicov, la Chișinău, fiind părtaș la moșia Rușii, spre a căruia dovadă stă adeverința sa, aceasta din<d> înțelegire că Fundul din Bacău nu esti acolo uni d(umnealor) boerii îl stăpînesc").

¹ Omis în copie.

² În cele două rez. (v. *descr. arheogr.*): "Drăguna" și, respectiv "Drăghina".

³ În copie: "Sămoglan"; desigur, contopire greșită a prepoziției съ (să cu) cu numele propriu ce urma - greșcală aparținînd traducătorului.

⁴ Mai sus: "Candachie".

⁵ Copia edit. este făcută, probabil, după această trad.

262

1635 (7144) noiembrie 10, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, Г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мѡлдавскѡи. Dat-amu cartea Dumiei Méle slugiei noastre, lui Costantin Boldur, spre acea ca să hic tare și puternic cu cartea Dumiei Méle a opri o a patra parte de sat de Negrești, parte Huhulei, ce iaste partea din gios, despre alți răzêși(i).

Iar cui va părca cu strîmbul, iei vor veni de față cu sluga Dumiei Mélc, carele mai sus iaste scris, Costantin Boldur. <И>¹ никто да не смѣет им дрѣжатї или вниратї, прѣд сим лист Г(о)сп(о)дстве(а) Ми².

† Пис ѡ Иис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣ <7144/1635> ноев(рїе) ї <10>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Иѡн <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIIÎ>: Negrești. Carte de o parte a lui Costantin Boldur, dc Negrești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLI/8.

Orig., hîrtie (16 x 19,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, parțial slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/123 (foto.).

! Rupt.

² "<Și> nimeni să nu îndrăznească să le țină sau să le oprească, înaintea acestei cărți a Domnului Mele".

† Иѡ Бас(н)аіе воевода, Б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли
Младавскон. Бж(е) прїижд(а) прѣд Нами и прѣд въсѣм(н) нашим(н)
болѣр(н), болѣрни Г(о)сп(о)дства Мѣ, Ивраки вел вистѣрник, и указал[н]
прѣд Нами єдин запис за мартурїе шт болѣр Г(о)сп(о)дства Мѣ, шт
Петричанко¹ вел армаш, и шт Банѣл вистѣрник, и шт Шефан Монахскѣл бив
вел питар и шт ннѣх, написавши въ ним како приидет² прѣд ним(н) Грѣждѣи,
с(ы)нѣ Иѡнашко Бѣрдѣш и Марикѣн Бѣрдшоае шт Нѣмцѣ, некимже
непобѣдени и ни прислѣвани, нѣ за своих доброволїи, и продаи(н)² своих
права чѣст за шти(н)и, кѣ ннѣи шт царини шт ннѣ, что имали шни чѣст нѣ, ѿ
село Крѣлицини, шт ватра¹ селѣе, шт поли, и шт вода, и шт садов и шт вес
мѣста, еж(е) избѣрит са чѣстїи нѣ. Та продаи болѣрниѣ Г(о)сп(о)дствѣ Мѣ
виш(е) писаному, Ивраки великому вистѣрнику, радї ава дѣстѣт угорски
добрнѣх, п(н)и(ѣ)шн готови. И дал им въснѣх за исплн(о) платв, въ рѣках им,
Грѣжданѣ, с(ы)нѣ Иѡнашко Бѣрдѣш, и Марикѣн, яко да ест ему шти(н)и и
дѣди(н)и и выкупленїе, съ въсѣм доходом.

Ино <Мъ>, видѣвше нх за доверованїи токмежно и зансплн(о)е за-
платѣ и съ вѣанка мартурїе шт выш(е) писаних, шт болѣри Г(ос)п(о)дства
Мъ, а Г(оспо)дства Мъ ѿш(е) дал(и) и потверѣди(и) есми им, сим листом
Г(ос)п(о)дства Мн, шко да ест им шти(и)на и дѣди(и)на за выкупленїе. И ни
да с(а) не ѡмншает прѣд сим листом нашим.

Пис в Пис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хЗрмд ноев(рїе), дї д(ь)н(и).

† СѢМ Г(О)СП(О)Д(Н)НЪ ВЕЛѢА.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лωг(ω)ф(ε)т нскал <m. p.>.

† Сергіє «писал».

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Част Бѣрдѣш ѡт Кѣрлѣш, ѡт
Гръждѣн.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, boierul Domniei Mele, Iordachi mare vistiernic, și a arătat, înaintea Noastră, un zapis de mărturie de la boierii Domniei Mele, de la Petriceaico mare armaș, și de la Banul vistiernic, și de la Ștefan Moimăscul fost mare pitar și de la alții, scriind în el cum a venit înaintea lor Grăjdean, fiul lui Ionașco Vêrdeș și al Măricăi⁴ Verdișoiaie⁴ de la Neamțu, nesiliți de nimeni și nici asupriți, ci de bunăvoia lor, și au vîndut partea lor dreaptă de ocină, 26 de pămînturi din țarină de la ei, pe care le-au avut ei, partea lor, din satul Cîrligii, din vatra satului, și din cîmp, și din apă, și din grădini și din tot locul, care se vor alege părțile lor. Și le-au vîndut boierului Domniei Mele mai sus scris, Iordachii are vistiernic, pentru douăzeci de ughi buni, bani gata. Și le-a dat toți plată deplină, în mîinile lor, lui Grăjdan, fiul lui Ionașco Vêrdeș și al Măricăi, ca să-i fie ocină și dedină și cumpărătură, cu tot venitul.

Deci <Noi>³, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și cu mare mărturie de la mai sussescrișii, de la boierii Domniei Mele, Domnia Mea încă le-am dat și le-am întărit, cu această carte a Domniei Mele, ca să le fie ocină și dedină de cumpărătură. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 11 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit m. p.

† Serghie <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Partea lui Verdeș, din Cîrlidzi, de la Grăjdani; <și alta, de la sf. sec. XVIII>: † Cîrligii, la Neamțu.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LVI/11.

Orig., hîrtie (31,8 x 19,8 cm) pecete mijlocie în ceară roșie, timbrată.

Ibidem, CXXII/105 (trad. din 1787 mai 30, de Gheroghe Evloghie dascăl) și LVII/89.

(rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii XXIII/124 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 35-36 (trad. din 1787);

"Creșterea colecțiilor", 1908 p. 190 (rez., după aceeași trad.).

¹ т și р, în ligatură.

² п și р, în ligatură.

³ Omis.

⁴ Așa în orig.

† Се оубо ми, Савин Пръжескѣл великѣи дворник Долѣи Земли, и Юраакѣи великѣи вистѣрник, и Нѣнюл дворник глотнѣи, и Тоадер Белдинан, и Пънтелею вт Хърлнч¹ѣши, и Миръбѣцъ вт Бълѣшѣши, и Дамаскин, с(ы)нѣ Манѣ, и нинѣ болѣри и воини прѣдни вт Двор Г(о)сп(о)д(и)нѣ Ъго М(и)л(о)стѣ, п(и)н²шем и свѣд(и)телствонм, съ сим наш запис, како прѣнде прѣд нами Дѣмитрѣ Хром, с(ы)нѣ Настасѣа Чолпнѣса, внук г(о)сп(о)жда Марики, по ег(о) доброю волѣ, неким непонужден а не присилован, и продали своего³ прави холопи цигани, на имѣ Пепелѣ, с(ы)нѣ Гаврила, и съ дѣтї ег(о), что тотї цигани бѣло право за дѣдн(и)нѣ г(о)сп(о)жда Марикѣ; та он продали г(о)сп(о)дства сн⁴, п(а)нѣ Пътрашко Башот(ѣ) великин лѣгѣфетѣ, радї десѣт вгї жолти. И вѣстал са п(а)нѣ Пътрашко Башот(ѣ) вел лѣг(ѣ)ф(ѣ)т и заплатил⁵ вѣси исплѣна тих виш(ѣ) писанинѣх п(и)н(ѣ)си, ї вг(ї) жолти, ѣ рѣк Дѣмитрѣ⁶ Хром, с(ы)нѣ Настасѣа, внук г(о)сп(о)жда Марики, вт прѣд нами.

Ино ми, шкож(ѣ) ѡвѣдахом нх⁷ доброволное токмеж и плѣною заплато, а ми, такождере, и вт нас сътворихом сїа ѡкрѣпленїе, внтї емѣ за вѣрности до колѣ сътворитї соби нареденїе г(о)сп(о)д(а)рских.

И, на велико вѣрное и потвържденїе, поставихом наше печатї къ сим истинном наш запис, да съ⁸ знает.

Оу Мс, в(ѣ) л(ѣ)то хърмд ноев(рїе) дї.

Пръжескѣл вел дворник искадах <m. p.>.

† Юрдакѣ вел вист(нарник) искал <m. p.>.

† Нѣнюл дѣврник искаах <m. p.>.

† Тоадер Бѣлдиман <m. p.>.

† Гнѣргѣн Прѣжескул исках <m. p.>.

† Adică noi, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Iurdachi mare vistiernic, și Neaniul vornic de gloată, și Toader Beldiman, și Pănteleiu din Hărlicești, și Mirăuță din Bălușăști, și Damaschin, fiul lui Manea, și alți boieri și oșteni de frunte de la Curtea Milostivirii Sale, Domnul, scriem și mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră Dumitru Șchiopul, fiul Nastasiiei Ciolpăneasa, nepotul doamnei Marica, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreptii săi robi țigani, anume Pepelea, fiul lui Gavril, și cu copii lui, care acești țigani, au fost dreaptă moștenire doamnei Marica; și i-a vîndut domniei sale, panului Pătrașco mare logofăt, și a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 10 ughi galbeni, în mîinile lui Dumitru Șchiopul, fiul Nastasiiei, nepotul doamnei Marica, dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, noi, de asemenea, și de la noi am făcut această întărire, să-i fie de credință, pînă cînd își va face drese domnești.

Și, pentru mai mare credință și întărire, am pus peceteile noastre la acest zapis adevărat al nostru, să se știe.

La Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 11.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

Eu Iurdachie mare vistiernic am iscălit m. p.

Eu Neaniul vornic am iscălit m. p.

Eu Toader Beldiman m. p.

Eu Gheorghii Prăjescul am iscălit, m-am tămplat într-aciastă tocmal(ă)⁹ m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Pepelea.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/6.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,7 cm), filigran, cinci peceti inclare, în cerneala doc., din care două octogonale și trei rotunde; cea a lui Iordache <Cantacuzino> arc în partea de jos inițialele T și K.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/125 (foto.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiilor", 1916, p. 89 (rez.).

¹ Omis.

² Inițial omis; ulterior, diacul a adăugat încă o bară verticală la u, fără a reuși totuși să-l omită.

³ ѣ, scris peste нѣ.

⁴ см, adăugat ulterior deasupra rîndului.

⁵ са, adăugat ulterior deasupra rîndului.

⁶ т și р, în ligatură.

⁷ După consoana finală, paieroc.

⁸ Greșit, pentru сѣ

⁹ "M-am" ... tocmal (ă)", românește în orig.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зѣмли Молдавскон. Adecă au vinit înaintea Domniei Méle Ionașco, Hândrești, de bunăvoia lui, de niminea nevoit, nici asuprit, și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie, ce are în hotarul Hândreștilor, alătura¹ cu [cu] hotarul Dăncénilor, de unde iase drumul Hândreștilor, la Moviliță, și de la Moviliță pînă în Rédul Popii, și din Rédul Popei pînă în margine, la dumbravă, ci este partea lui Ionașco, loc de 30 pămînturi. Deci, Ionașco, el au vîndut alui¹ nostru credincios boerin, Lupului Prăjescul clucérul cel mare, drept 20 de taleri bătuți.

Deci, Dumnea Mea, deaca am văzut de bunăvoia lui vînzînd², de nimine nevoit, nici asuprit, și de la Dumnea Mea i-am dat și i-am întărit pre zcéle <30>³ pămînturi, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie, neclătită, nerușeită, în véci.

Și nime să nu să amestece înaintea cărții Domniei Méle.

Пис ѿ Иѣс, в(ъ) лет(о) хрѣмѣ <7144/1635> ноемв(р)ѣ ѣї <12>.

Г(о)сп(о)динъ велѣл.

[Locul peceții g(os)pod]⁴.

Пѣтрашко Башотъ велѣл ѡг(ъ)ф(ѣ)т нскал м. р.

Бѣрнат <писал>.

Arh. St. București, Ms. nr. 818 (Cond. moșiei Mielăușeni), f. 95 r., nr. 1 (Hândrești).

Copie de la sf. sec. XVIII sau înc. sec. XIX.

Arh. St. Iași, Ms. nr. 1798, f. 90 (copie modernă, după aceeași copie); Cond. K, nr. 369, p. 106 r. (menț. într-o anaf. din 1802 aprilie 4); Cond. K., nr. 370, f. 12 v. (menț., în copia unui hrisov din 1803 martie 8).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/47 a, b, (xero.).

EDIȚII: Melehisdec, *Bibl. Sturza*, nr. 12, p. 713 (aceeași copie, cu caractere chirilice și cu vâlcatul echivalat greșit: 1636); Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 245, nr. 15 (menț. din Cond. K, nr. 369);

Catalog, II, p. 235, nr. 1115 (rez.).

¹ Așa în copie.

² "ї", redat prin ѣ.

³ În copie urmează: "..."; v. mai sus.

⁴ Menț. copistului, marcată într-un cerc.

† Adecă eu, Vasile Hăugul, și Sava Hăugul, și Costantin și Toader mărturisim, cu cest zăpis și cu ceastă scrisoare a noastră, cum am vîndut o parte de ocină den sat den Băloșeni, den cutul de sus, partea lui Drăgan Tăriță și a surorii lui, Motrei, ce am avut noi dereaptă cumpăratură de la dînșii, și am avut și dirése de la Drăgan Tăriț(ă) și de la Motrea. Am vîndut lui Toader Ștefan și lui Parades Saula și lui Mihaiu Ungurul, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiți, nic(i) înpresurați, ce de bunăvoia noastră. Și am luoat de la dumnealor plat(ă) cindzăci de lei, bani gata, și ne-au făcut noa deplin(ă) plată. După aceea, le-am făcut de la noi acest zăpis, ca să le fie lor direap<tă>¹ ocină și moșie, și fecioșilor și nepoșilor lor.

Și în tocmala noastră au fost dumn(ea)lui, Trandafir căpitan, și Lupul Dîrlău, și Dumitrașco, s(î)nă Șetrar, și Pan(ă) Caceaun ot Cîndeșt(i), și Căzacul de Mălăeșt(i) și mulți oamen(i) bun(i).

Pre mai mar(e) credință, pusu-ne-am peceșil(e) și iscăliturile, да с(ѣ) знает.

✠ И҃с, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1635> ноев(р)ѣ, Бѣ <12> а(л)н(н).

Trandahir căpitan <m. p.>.

† Vasilie Hăugu <m. p.>.

† И҃з Сава Хъѣгѣл нскал <m. p.>.

† И҃з Костантин Хъѣгѣл нскал <m. p.>.

† И҃з Твадѣр нскал <m. p.>.

† Eu, Pătrașco Hăugul, am scris acest zăpis.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Учинилъ ѡрик. Бѣлошани²; <și>: <și una din sec. XVIII>: Vasilie Hăugul.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/59.

Orig., hîrtie (40 x 19,8 cm), difolio, filigran.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/139 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 89, p. 109-110 (orig.).

¹ Omis.

² "Am făcut uric. Băloșeni".

267

1635 (7144) noiembrie 14.

Ispisoc din 7144 <1635> noemv(rie) 14, de la domnul Vasile v(oie)vođ, de pîra ce au avut Neculai, ficiorul Albului, cu Tăutu log(o)f(ă)t, cerînd acel Nicolai satul Dămilenii, cu dresuri vechi di 200 ani, și, dovedindu-să cu mulț(i) marturi că acel Nicolai și tatăl său, Albu, n-au stăpînit niciodată, s-au dat rămas.

Arh. St. Iași, CXLIII/52, f. 4 r.

Rez. într-o mărturie hotarnică din 1805 august 20.

Ibidem, DCCLII/3, f. 4 r. - v. (rez. într-o copie din 1840 martie 19 a aceluiași mărturii); Ibidem, Cond. K, nr. 326, f. 82 r., nr. 4 (același rez., în copia unei anaf. din 1805 decembrie 22); Ibidem, Fond Divanul domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 77, f. 125 r., nr. 4 (rez. într-o copie din 1838, a aceluiași anaf.).

EDIȚII: Codrescu, *Unicariul*, VI, p. 203, nr. 12/6 (menț., după rez. de la Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 326).

268

<1635> noiembrie 15, <Iași>.

Și mai este și alta asămine carte, tot dintr-acel an, noemvr(ie) 15, și tot de la acel domnu, <pentru siliștile Hliniște și Novacăuți, din ținutul Hotin>¹.

Arh. St. Iași, CXLVI/7, f. 4 r.

Menț. într-un opis din 1809 martie 13, cu scrisorile moșiilor din ț. Hotin, ale lui Iordache Roset mare vistier.

Ibidem, DCCXCI/512, f. 434 v. (copia aceleiași menț.).

¹ V. doc. din 1635 (7144) septembrie 15 (nr. 238).

269

1635 noiembrie 15, Iași.

Copie.

† Нши¹ Басиле в(о)евѡд(а), божн милости, г(о)спѡд(аръ) Зимле Молдавскѡн. Adică au venit înaintea Noastră și înaintea alor noștrii boeri, ai mari și a mici, boierii nostri, Neniul vornicu, și iarăș(i) s-au pîrit de fați, înaintea Domnii Meli și a tot sfatului, tot cu satul Bîrsăneștii, pentru siliște Pleșăștii, ci s-au chemat și Beneștii, de pre un Benia, cari esti de hotarul satului său, a Rădiului, și s-au mutat mai gîos de drumul cel mari, în capul hotarului. Și Bîrsăneștii n-au avut triabă cu acea săliști și cu acel hotar, cum au arătat Neniul vornic mărturie de la Bejan ci au fost palh(a)r(nic), și Patrașcu, și Solomon, și Condre șoltuzul cu doisprezăci pîrgari de tîrgu de Troțuș și cu pecețile lor.

Deci, făcurăm Domniia Me cart(ea) Domnii Meli, ca să ții Neniul vornic acia siliști cu paci, dar Bîrsăneștii tot nu i-au dat paci. Și Domnie Me, dacă am văzut mărturii bune de la oameni buni că acia săliști Pleșăștii, ci i-au zis și Benești, iasti de hotarul satului său, a Rădiului, cari mergi spre răsărit, pînă într-apa Caraculului, și nici Bîrsăneștii nici alții cu acest hotar triabă n-au avut, și boierii nostri, Neniul vornic, avîndu-l miluire cu dresu<ri>² domnești, și noi încă i-am dat cart(ea) Domnii Mele, pentr-aceia ca să hie tari și puternic a ține acest sat al său, Rădiul, cu siliște ce mai sus serie, cu bună paci, în veci. Și nimine să nu cutezi preste carte Domnie Meli.

У Мс, в(ъ) лѡт(о) хзрѡд <7144/1635> ноемвр(ѣ) ѿ <15>.

[Locul peceții g(os)pod]³.

Прочит(а) вел лог(о)ф(ѣ)т.

Giudecătorie de ținut Iașii.

Cu urighinalul însuș(i), din cuvînt în cuvînt aciașă copie proslăduindu-să, și pentrucă esti întocmai, pe temeiul dum(isal)i, Gheorghe Nigolici, s-au adiverit cu iscăliturile mădulărilor și punire ghebului acestui tribunal, supt no. 2172.

Iașii, 1835 săpt(em)v(rie) 12.

Gheorghel spat(a)r.

[Locul peceții]³.

Director, sulger Bostelui⁴.

Arh. St. București, Ms. nr. 657 (Cond. moșiei Ocna), f. 4 v.

Copie.

Ibidem, f. 62, nr. 3 (rez.); ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/21 f. (rez. într-un doc. din 1841 septembrie 29).

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 105, f. 136 v. (rez.); ibidem, Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 121, f. 34 r. (rez. de la mijl. sec. XIX); ibidem, Divanul de Apel al Țării de Jos, Tr. 1146, op. II-1300, nr. 49, f. 256 r. - v., nr. 2 (rez., din 1834 octombrie 17, fără dată de lună și zi).

EDIȚII: Ghibănescu, *Țirgu Ocna*, p. 603 (rez.); Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (sec. XVII)*, p. 17, nr. XXXIV (rez. de la Arh. St. Iași);
Catalog, II, p. 235, nr. 1116 (rez.).

¹ Greșit, în loc de: Иw.

² Omis.

³ Menț. copistului, marcată într-un cerc.

⁴ Prob. gr., în loc de: Botescu (v. doc. nr. 126).

270

1635 (7144) noiembrie 17, Iași.

† Иw Баснаіѣ воєвода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Зѣмли Молдавскон. Ѡж(ѣ) прїидошѣ¹, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Макаріа, с(ы)нѣ Нѣгола, неким непонѡжен а ни приселован, нѣ за егw доброю волю, и продал своег(о) права шти(н)на и дѣан(н)на, что сѣ избѣрѣт² част его wt село Мирѣици, что ѡ в(о)лост Текѡчу. Таа wi продал м(о)л(ѣ)бници<м>³ нашим, калѡгером wt с(вѣ)таа м(о)н(а)стир наѣже ест храм Прхнерарха⁴ и Чюдотворца Х(ри)ст(о)ва, Нѣкѡлаю, радї два волн и єдин кон, цѣновани за четири на дѣсѣт ѡг(н) жолти; и да имаєт калѡгером⁵ wt с(вѣ)таа м(о)н(а)стир написати его и ш(тѣ)ци им⁶, въ свѣ(т)їи, великїи помѣник. И вѣстал(н) сѣ калѡгери[м] wt с(вѣ)таа м(о)н(а)стир виш(ѣ) писаниих⁷ и заплатил(н) ѡсе исплѣна, тих виш(ѣ) писаниих⁸ два волн и єдин кон, цѣновани за четири(н)⁹ на дѣсѣт ѡг(н) жолти, ѡ рѡк Макаріѣ, с(ы)нѣ Нѣголѣ, wt прѣд Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино Ми, <яко>³ ѡвнѣх<ом>³ нх доброволное токмеж и пѣльное заплато, въ том, и Ми, wt Нас, дали и потвѣрдилн есми м(о)л(ѣ)бници<м>³ нашим, калѡгером, тоа виш(ѣ) [прѣд] речена част за шти(н)нѡ wt село Мирѣици, что сѣ избѣрет част Макаріѣ, сѣ вес дохѡд, како да ест им¹⁰ праваа шти(н)на, и вишѡплѣнїѣ, и ѡрик и потвѣржѣнїѣ, сѣ вѣсѣм дохѡдом, непорѡженно николнж(ѣ), на вѣки вѣчни.

И ни да с(ѣ) не ѡмншаєт праа сим истинном листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Оу Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрмѡ ноев(р)їѣ зїї.

† Г(о)сп(о)д(н)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лшг(ш)ф(ѣ)т [н]¹¹ с(а) искал <m. p.>.

† Дѡмитрѡ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit¹, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Macarie, fiul lui Neagoie¹², nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lui, și a vîndut dreapta sa ocină și moșie, ce se va alege partea lui din satul Mirăești, care este în ținutul Tecuciului. Aceea el a vîndut-o rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta mănăstire unde este hramul Arhierarhului și Făcătorului de minuni al lui Hristos, Neculai, pentru doi boi și un cal, prețuiți la patrușprezece ughi galbeni; și să aibă călugări¹³ de la sfînta mănăstire a-l scrie pe el și pe părinții lui¹³ în sfîntul, marele pomelnic. Și s-au sculat călugări de la acea sfîntă mănăstire mai sus scrisă și au plătit

totul deplin, acei mai sussescriși doi boi și un cal, prețuși la patrusprezece¹³ ugli galbeni, în mîinile lui Macarie, fiul lui Neagoie¹², dinaintea Noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci Noi, <dacă>³ am văzut tocmela lor de bunăvoie și plata deplină, întru aceea, și Noi, am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor, acea mai sus [înainte] zisă parte de ocină din satul Mirăești, ce se va alege partea lui Macarie, cu tot venitul, ca să le fie lor¹³ dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 17.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]¹¹ m-am iscălit m. p.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. grec. și două de la începutul sec. XIX>: S-au scos rom(â)nești; <și>: 7144<1635> no(ie)mv(rie) 17.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad., CCXIX/3).

Orig., hîrtie (40,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCXIX/4 (trad., din 1815 ianuarie 30, de Ioan Stamate pitar); MCIV/95, f. 184, nr. 2 (rez., cu data gr.: "iunie 17", într-un opis cu doc. moșiei Mirăești, ținutul Putna).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/125 a (foto. după orig.); Xerogr. de doc., I/48 (xero. după trad.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiilor", nr. XLIX-LIII (1938-1942), p. 104 (rez.).

¹ Gr.: прѣидошѣ (au venit), în loc de прѣиде (a venit), cum rezultă din text.

² În loc de изверет.

³ Omis.

⁴ p și x, în ligatură.

⁵ În loc de nominativul калѣгери.

⁶ În loc de genitivul singular его.

⁷ În loc de писанна.

⁸ În loc de писанниѣ.

⁹ чѣтири (ptaru), scris peste дѣсѣт (zece) - cuvînt parțial răzuit.

¹⁰ În loc de genitivul их.

¹¹ V. doc. nr. 1, n. 4.

¹² Nu poate fi "Neagoie", cum ar sugera textul slavon; de fapt, și rezumatorul din sec. XIX (v. descr. arheogr.) a interpretat: "fiul Niagului".

¹³ V. n. de la text. slav.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(и)л(ш)остю г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. бж(е) прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великими и малими, дѣмитръ Хром, с(ы)нъ Настасіа, внѣк Г(о)сп(о)жда Мѣрика, по ег(о) доброю волю, неким непонѣжен а ни приселован, и продал своѣго правн холопи циган(и), имѣ Пепелѣ, с(ы)нъ Гаврил,

и съ дѣти его; та продал наше вѣрномѣ и почтѣнному болѣринну, Пѣтрашко Башотъ) великѣи лѣгофѣтѣ, за дѣсѣт вг(и) жолти.

И ѡт том, тиж(е) прѣиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣры, Настасѣа, и сѣстра еа, Грѣка, дѣщи Янгелина Бѣрбоае, тиж(е) вѣскове Г(о)сп(о)жда Марикѣ, по ен добронѣ волѣ, неким непонѣжденни а ни приселовани, и продал(и) паки свои и права холопа цыганка, имѣ Настасѣа, тиж(е) дочка Гаврил, сѣстра Пепелѣ виш(е) писанни, и съ дѣтѣм ен, что тѣм² цыгани бѣло право за дѣдн(и)нѣ г(о)сп(о)жда Марикѣ. Таа они продал(и) и таж(е) вѣрномѣ и почтѣнному болѣринну, Пѣтрашко Башотъ великѣи лѣгофѣтѣ, радѣи шемѣ³ вг(и) жолти.

И вѣстал сѣ наше вѣрномѣ и почтѣнному болѣринну, Пѣтрашко Башотъ) вел лѣг(в)ф(е)т, та заплаати все исплѣна, тѣх виш(е) писанни п(и)н(ѣ)зи, шем на дѣсѣт вг(и) жолти, в рѣк Дѣмнтрѣ Хром, с(ы)нѣ Настасѣа Чолпѣнѣс(а), и в рѣки Настасѣа и Грѣка, дѣщи Янгелина Бѣрбоае, вѣси вѣнцѣ г(о)сп(о)жда Марикѣ, ѡт прѣд Нами и прѣд нашим болѣри.

Тѣм радн, шкоже вѣндѣхом нх⁴ доброволное токмеж <и>⁵ исплѣное заплаато, а Мн, и ѡт Нас, ешеж(е) дадохом и потѣрѣдихом наше вѣрномѣ и почтѣнному болѣринну, Пѣтрашко⁶ Башотъ), вел лѣг(в)ф(е)т, на тѣм виш(е) [прѣд] речени холопи цыгани, како да ест им прави холопи цыгани, и вѣкѣленіе и вѣрк и потѣрѣженіе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшенно никѣлиж(е), на вѣки. И ин да с(ѣ) не вѣмшае.

Оу Мс, в(ѣ) лѣто хѣрмѣа нѣе(рѣ) нѣ.

† Господнѣ казал.

И ѡ Басилѣ вѣнѣшда м. р.

† Дѣмнтрѣ <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Dumitru Șchiopul, fiul Nastasiei, nepotul doamnei Mărica, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asupra, și a vîndut dreptii săi robi țigani, anume Pepelea, fiul lui Gavril, și cu copiii lui; și i-a vîndut credinciosului și cîstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, pentru zece ughi galbeni.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, Nastasiia, și sora ei, Greaca, fiicele Anghelinei Bărboae⁷, de asemenea nepoatele doamnei Marica, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni și nici asupra, și au vîndut iarăși dreapta lor roabă țigancă, anume Nastasiia, tot fiica lui Gavril, sora mai susscrisei Pepelea, și cu copiii ei, care, acești țigani au fost drept de moștenire doamnei Marica. Pe aceștia i-au vîndut tot boierului nostru credincios și cîstit, Pătrașco Bașotă mare logofăt, pentru opt³ ughi galbeni.

Și s-au sculat credinciosul și cîstitul nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, și a plătit totul deplin, acești mai susscriși bani, optsprezece ughi galbeni, în mîinile lui Dumitru Șchiopul, fiul Nastasiei Cioplăneasa⁷, și în mîinile Nastasiei și Greacă, fiicele Anghelinei Bărboae⁷, toți nepoții doamnei Marica, dinaintea Noastră și înaintea boierilor noștri.

Pentru aceasta, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, Noi, și de la Noi, încă am dat și am întărit credinciosului și cîstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, acești mai sus [înainte] ziși robi țigani, ca să-i fie drepti robi țigani, și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 18.

† Domnul a spus.

Io Vsilie voievod <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Pepele ȣigan. Ficiori Pepeli ce s(ă) află la mănăstire la Bărbui: Ghiorghei, ficior lui Dumitrașco Pepeli, Ionniș(ă), brat Ghiorghei, 2 surori tij a lor.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/5.

Orig., hîrtie (30,3 x 19,4 cm), pecete mică, în ceară roșie, pierdută. Cu o trad., din 7216 <1708> iunie 9, Iași, de Axinte Uricariul.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/126 a-d (foto., după orig. și trad.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, nr. 5, p. 296-297 (trad. din 1708 și rez. după orig., cu extrase rom. și slave).

"Creșterea colecțiilor", 1916, p. 89 (rez.).

¹ s și p, în ligatură.

² Scris deasupra rîndului.

³ wcmъ (opt), scris de aceeași mînă, pe loc ras.

⁴ După concoana finală, paicroc.

⁵ Omis.

⁶ т și p, în ligatură.

⁷ Așa în orig.

272

1635 (7144) noiembrie 18, Iași.

† Иѡ Баснаѣе воевода, б(о)жѣю м(н) > ¹ л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Ми <да> ¹ ли и потвърдили есми слѣгам наш, <Ки> ¹ рила, с(ъ)нѣ Яндренка и Неа(е)лы, на его правдаа шт > ¹ н(и)на, и дѣд(и)на и вѣкѣплєнїе, шт <испис> ¹ ок за кѣпєжно что имають ш(тъ)цѣ его, Яндрєнк > ¹ а, шт Старого Ялєзак > ² дрѣ воевода, <и. за> ¹ потвърждєнїе, шт Богдан воевода, wcm <аа> част > ¹ шт село Бѣсєци, что ѡ в(о)лост Бако <вѣ, на Бєлн > ¹ кїи Тазловѣ, съ полѣ и съ сѣно <жати и> ¹ съ вес приход, что тоа част за <штн(и)нѣ Кир > ¹ илови <было> ² правдаа кѣпєжна ш(тъ)цѣ его, <Ян > ¹ дрєнка, шт Кр(ъ)стѣ, за сто и шєст дєсѣт <злат т> ¹ атарски.

Тѣм радн, како да <єст> ¹ емѣ, слѣгам наш, Кирили, с(ъ)нѣ Яндрєнка, таа ви > ¹ ш(ѣ) [прѣд] речєнна част <за> ¹ штн(и)нѣ <шт> ¹ село Бѣсѣци, и шт Нас, правдаа <данїє > ³ и вѣкѣ > ¹ плєнїе и ѡр <ник и потврѣ> ¹ ждєнїе, съ > ¹ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшєнко н > ¹ николиж(ѣ), на вѣки. И ин да <с(ѣ)> ¹ не <ѡмнш> ¹ дєст > ¹.

Оу Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмд ноев(рѣ) иї.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вєл лѡг(ш)ф(ѣ)т [и] ⁴ с(ѣ) искал <m. p.>.

... ¹ <писал>.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu¹, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit slugii noastre, <Chi> ¹ rilă, fiul lui Andreica și al

Nedelei, dreapta lui ocină și dedină și cumpărătură, din <ispis>¹ ocul de cumpărătură pe care îl are tatăl lui, Andre<ic>¹a, de la Alexa<n>²dru voievod cel Bătrîn, și <de>¹ întărire, de la Bogdan voievod, a opta <parte>¹ din satul Băsești, care este în ținutul Bacău, <pe>¹ Tazlăul <Mare>¹, cu cîmp și cu finețe <și>¹ cu tot venitul, care, această parte de <ocină a lui Chir>¹ilă, a fost dreaptă cumpărătură a tatălui său, <An>¹dreica, de la Cîrstea, pentru o sută și șasezeci de <zloți>¹ tătărești.

Pentru aceea, să-i <fie>¹ lui, slugii noastre, Chirilă; fiul lui An<dreica, această>¹ mai sus [înainte] zisă parte de ocină din satul Băsăști, și de la Noi, dreaptă <danie>³, <și>¹ cumpărătură, și uric și>¹ întărire, <cu>¹ tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu <se amestece>¹.

La Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 18.

† Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁴ m-am iscălit <m. p.>.

...¹ <a iscălit>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXX/11.

Orig., hîrtie (23 x 19 cm), rupt, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. București, Ms. nr. 1252 (Cond. M-rii Neamț), f. 127 (trad.).

Arh. St. Iași, Curtea de apel, dos. 76/908, p. 190 (trad. de Ilie Bărbulescu, după orig.);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/127 (foto., după orig.); Xerogr. de doc., I/49 (xero. după trad. de la Arh. St. București).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 235, nr. 1117 (rez.).

¹ Rupt.

² Omis.

³ Sau wтн(н)нѣ (ocină).

⁴ V. doc. nr. 1, n. 4.

273

1635 (7144) noiembrie 20, Iași.

† Иѡ Баснаїе воевода, б(о)жїю н>¹(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскон. Ѡж(ѣ) прїишошѣ, прѣд Нами и прѣд всими нашими болѣри, великих и малих, кнѣгини Грозави>² поконнаг(о) Стратѣл Болѣ чашник, съ един запис за свѣд(н)телство вт прѣд поп Симиѡн вт Тръзї, и поп Павел вт Сирѣи, и Глигорїѣ Богдан вт Гънчѣни, и вт прѣд Козма Бач, и Думитръ>³, и Бушил(ъ), и вт прѣд ними людї добрих и стари, вткрѣст(н) мѣѣиш(н), сиц(ѣ) писающе въ тот запис, како прїиде прѣд ними Іѡн и брат ег(о), Бѣлан, и сѣстра>³ ег(о), Барвара, с(ъ)н(о)вѣ Данчюл вт Ѡберъшїѣ, неким непонуждени а ни приселовани, нѣ по ихъ доброволное, и продал(н) своег(о)>⁴ права втн(н)нѣ и дѣданинѣ вт село Дънчѣни, вт вс прихѡд; та они продали кнѣгини Грозави>⁵, радї всимъ лѣи битї.

И тиж(ѣ), кѣпил кнѣгини Грозави и друга част за втн(н)нѣ вт село Дънчѣни вт Іѡн, част вюкѣ своему, Яврам, и Іѡн Дѣмѣткѡш <и>¹ Магда, и част Бѣлан, и Ядимїска>¹, и Бѣлаа, и Янисїа и Фѣтѣл, внѣц(н) Іѡнашко ...¹та част, част Кѣлинен, радї тѣри де>¹сат и пет талѣр>²и бити.

Таж(е) Г(о)с(по)дств(о) Мн, ꙗкож(е) <внѣхѡм нх>¹ доброволное токмеж
 си исплъна зап¹латѹ, Г(о)с(по)дств(а) Мн вѣровахѡм и шт Г(о)с(по)дств(а)
 Мн ешеж(е) дадохѡм и потверѣдихѡм⁶ кнѣгини Гроз⁵ави на тѣх части за
 шти(н)нѹ шт село Дѣнчѣни, како да бѣдет ен права шти(н)нѹ и выкупленіе, съ
 вѣсѣм прихѡдом, непорѣшенѹ никѡмж(е) на вѣки. И ни да с(ѣ) не вѣншаѹт. V
 ІІс, л(ѣ)т(о) хрѣма нове(р)іе кѣ.

† Г(о)сп(о)д(н)нѣ казал.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т <m. p.>.

<†> ...¹ писал.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a
 venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, cneaghina
 Groza<va>¹, a răposatului Stratul Bolea ceașnic, cu un zăpis de mărturie dinaintea popii
 Simion din Tîrziî, și popii Pavel din Sirbi, și Gligorie Bogdan din Găiceni, și dinaintea
 lui Cozma Baci, și Dumitru, și Bușil(ă), și dinaintea altor oameni buni și bătrîni,
 inegieși dimprejur, astfel scriind în acel zăpis, cum a venit, înaintea lor Ion și fratele
 lui, Bălan, și sora lui, Varvara, fiii lui Danciul din Obîrșie, nesiliți de nimeni și nici
 asupriți, ci de bunăvoia lor, și au vîndut dreapta sa⁴ ocină și dedină din satul Dănceni,
 din tot venitul; și au vîndut-o cneaghinei Groza⁵, pentru opt lei bătuți.

Și de asemenea, a cumpărat cneaghina Groza⁵ și altă parte de ocină din satul
 Dănceni de la Ion, partea unchiului său, Avram, și a lui Ion Dămăcuș <și>³ a Magdei, și
 partea lui Bălan și a Aftimi<ei>¹, și a Bălăei, și a Anisiei și a lui Fătul, nepoții lui
 Ionașco, ...¹ parte, partea Călinei, pentru treizeci și cinci tal<er>² bătuți.

Deci Domnia Mea, dacă <am văzut>¹ tocmeala <lor>¹ de bunăvoie și plată
 <deplină>¹, Domnia Mea am crezut și de la Domnia Mea încă am dat și am întărit
 cneaghi<nei> Groz³ava aceste părți de ocină din satul Dănceni, ca să-i fie dreaptă ocină
 și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1635> noiembrie 20.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

<†> ...¹ <a scris>.

Arh. St. București, M-reă Soveja, V/3.

Orig., hîrtie (29,5 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roșie,
 pierdută. Cu o trad. din 1795 aprilie 5, ibidem, V/4.

Ibidem, Ms. nr. 656 (Cond. m-rii Soveja), f. 46 v. (copie după trad.).

Arh. St. Iași, Ms. nr. 1855, f. 10 r. - v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/128 a, b (foto., după trad.); Xerogr.
 de doc. I/50 a, b, (xero. după orig.) și c, d (xero. după ambele trad.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 235, nr. 1118 (rez. după orig.).

¹ Rupt în orig.

² Omis.

³ Т și р, în ligatură.

⁴ În loc de свонх (lor).

⁵ În loc de Грозави (Grozava).

⁶ Т și а, în ligatură.

Altă parte ce să va alegi, a fetei lui Casian, dintr-același sat¹, cumpăratură Grozavii, giupînesii Stratului Bole păl(amic), parte Manciuului, drept 6 oi și 3 taleri buni, și parte fetei lui Casi<a>²n, drept 8 taleri, cu ispisoc de la Vasili Vod(ă), din let 7144 <1635> nov(embrie) 20.

Arh. St. Iași, Ms. nr. 1855 (Catastiful moșiilor lui Toader Paladi mare vist(iernic), f. 8 r. Rez. din 1745 (7254) septembrie 1.

¹ Năfordești, Tecuci.

² Omiș.

Hotarnica de alegere a părților lui Vasile Roșca din Blăjari¹, din anul 7144 <1635> noiembrie 20.

După *Carte de hotărnice*, p. 2, nr. 8.

Rez. din 1892, în lista actelor privind "moșia Blajari, partea numită Biserica Florei și, astăzi, tîrgușorul Ivești".

¹ Vasile Roșca stăpînea partea de sus a satului (v. doc. nr. 203, din 1635 august 13).

7144 <1635> noemv(rie) 20.

Grigorii Hermezîu vinde lui Petrișor aprod un loc de prisacă, la sat la Popești, în ținu(tul) Vasluiului, în Codru, cu livadă, în sămne, pîr(ă) în margine luncii, și în gios pîn(ă) la Glod și la dial în margine Codrului, unde să sfîrșăște livada.

Bibl. Acad., Ms. nr. 827, f. 5 r.

Rez. de la înc. sec. XIX.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/247 (rez., fără data de zi, într-un perilipsis din 1829 martie 6); CCCXXXIX/53 (rez., fără data de zi, într-o plîngere de la înc. sec. XIX) și 81 (rez., fără data de zi).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 252 (menț., fără data de zi); XXII, p. 149 și 185 (menț., fără data de zi);

Bianu-Nicolaiaș, *Cat. ms. rom.*, t. III, p. 305 (rez., după rez. de la Bibl. Acad.).

Ispisocu de la Vas(ii)le Vodă, let 7144 <1635> noev(rie) 22, în care arată că s-au pîrît Gherman, și Ghervasiie, și Vasile, și Alecsa și sora lor, Tudosiia, sîn¹ lui Dumitru

Hudiciu, nepoți lui Sîmion Bonții, și cu alte niamuri a lor, cu V(a)sîle, sîn lui And<ri>²ian, și cu altu Vas(i)le, [sîn lui Andrian]³, sîn lui⁴ Ghiorghe[i]ie, și cu Vlad, zăt lui Hiperi⁵, și cu A...², fata Braii, și toți strănepoții Malii, și iarăș(i) au întărit stăpînire lui Hudici <pe o parte din satul Dragomirești, ținutul Neamțului>⁶.

Arh. St. Iași, CLXXXIII/204, f. 1 v.

Rez. în copia unei cărți de judecată din 1789 septembrie 13.

¹ În textul slavon, desigur: сынове "sînove" (copiii, fiii).

² Rupt în copie.

³ Cuvinte șterse cu aceeași cerneală.

⁴ Omis în copie.

⁵ Nume neobișnuit; probabil lectură greșită a copistului, pentru "Chiper", confuzia între literele chirilice к și х fiind ușor de făcut.

⁶ Completat după rez. precedent, din 1629 (7137) iulie 17.

278

1635 (7144) noiembrie 26, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(е) тѣгали сѣ за лицо¹, прѣд Нами, болѣри наши, Нѣнюл дворник² съ Тънасїе дворник. Ино болѣрино¹ наш[и], Нѣнюл дворник, тако казал[и], аж(е) имал даанїе една санище за село <шт>³ Ялѣзандръ Радѣл воевода, въ хотар Тръг Краснїи, над потока Плотоницон, под Р[р]ѣдѣю, что сѣ нарицаемаго Пригорѣнїи; а болѣрин наш, Тънасїе дворник, ѡн оуказовал прѣд Нами пакиж(е) нарѣденїе ѡт тогож(е) Ялѣзандръ воевода, с(ы)нѣ Радѣл¹ воевода, такожде за даанїе, на една санище на том мѣсто и въ тот хотар², називаими с(а) Яврѣмѣши. И вѣстал са Тънасїе дворник, въ днѣ Мѡнсеа воевода, и тѣгали на Нѣнюл дворник и рекуч аже тоа санище Пригорѣнїи, на Плотоницон, под Р[р]ѣдѣю, естѣ све една санище съ Яврѣмѣши и принесли Танасїе дворник и свѣдителие съ словеси лъжними и свѣдѣтельствоваше прѣд томѣ г(о)сп(о)д(а)рѣ како не было никогда таковое санище Пригорѣнїи, на Плотониц(ь), нѣ ест ѡт хотар² Яврѣмѣши и бывше зостал Тънасїе дворник на Нѣнюл дворник, съ тоти свѣдителие съ сѣтеними и лъжами словеси.

Ино къ<г>³да было н(ы)нѣ, при д(ь)нѣ Наши, Нѣнюл дворник, видѣе своа кривленїе, вѣстал са и донисли прѣд Г(о)сп(о)д(а)стѣ(а) Ми ѡрик Тръг Краснїи и искахѣм и шерѣтохѣм въ тот ѡрик тоа санище за ѡсебно ѡт Яврѣмѣши, междо Рускани и междо Яврѣмѣши, на Плотоницѣ. Ино Г(о)сп(о)д(а)стѣ(о) Ми избрахѣм и послахѣм наши вѣрни⁴ болѣри, Глигорашко Ѱрѣке вел спатар и Гиѡргїе Рошка вистѣрник, и ѡтидоша там и спрѣ[д]тали⁵ многи людї добри и стари ѡт Тръг Краснїи и ѡт ѡкрѣст том(ь) мѣсто и слагги г(о)сп(о)дарскиѣх и шерѣтали ѡни тоѣ санище, Пригорѣнїи, междо Рускани и междо Яврѣмѣши(и), до Камен Ц(ъ)рсква, на потока Плотоницѣ¹; и тако ѡни, тоти наши болѣри, прѣд Г(о)сп(о)д(а)стѣ(а) Ми свѣдѣтельствовали.

Тѣм радѣ, и Г(о)сп(о)д(а)стѣ(а) Ми оум(и)лостивил са и ешеж(е) дадохѣм и м(и)ловахѣм болѣрино¹ наши, Нѣнюл дворник, съ тоа санище на имѣ Пригорѣнїи, междо Рускани и междо Яврѣмѣши(и), въ хотар Тръг Краснїе, како да ест ѡмѣ права даанїе и милованїе тоа санище, съ вѣсем доходом. И да не имает Тънасїе дворник тѣгати или прѣпиратї на болѣрин наши, Нѣнюл

дворник, за сѣю селницѣ, николнж(ѣ), на в[в]ѣкѣхъ в[в]ѣчнѣхъ. И ин да с(а) не
вѣншаѣт праѣ сим наш лист.

Писа[л]ѣ оу Иѣс, в[ѣ]л(ѣ)тон х[ѣ]рмѣ но[в]о[в]рѣд кс.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нѣ велал.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѣг(ѣ)т искал м. р.

† Иван Фоча <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată s-au pîrît de față, înaintea Noastră, boierii noștri, Neaniul vornic cu Tănase vornic. Deci, boierul nostru, Neaniul vornic, așa a spus, că a avut danie o seliște de sat <de la>² Alexandru Radul voievod, în hotarul Țîrgului Frumos, pe pîrîul Plotonița, sub Rédiu, care se numește Prigorénii; iar boierul nostru, Tănase vornic, el a arătat înaintea Noastră iarăși un dres de la același Alexandru voievod, fiul lui Radiul¹ voievod, de asemenea de danie, pe o seliște pe acel loc și în acel hotar, care este numită Avrămești. Și s-a sculat Tănase vornic, în zilele lui Moise voievod, și a pîrît pe Neaniul vornic și a spus că acea seliște, Prigorénii, sub Rediu, este tot o seliște cu Avrămeștii și a adus Tănase vornic și martori cu cuvinte mincinoase și au mărturisit înaintea celui domn că nu a fost niciodată o asemenea seliște, Prigorénii, pe Plotonița, ci este în hotarul Avrămeștilor, și a rămas Tanasie vornic pe Neaniul vornic cu acei martori cu cuvinte deșarte și mincinoase.

Deci cînd a fost acum, în zilele Noastre, Neaniul vornic, văzînd strîmbătatea sa, s-a sculat și a adus înaintea Domniei Mele uricul Țîrgului Frumos și am căutat și am aflat, în acel uric, acea seliște deosebită de Avrămești, între Ruscani și între Avrămești, pe Plotonița. Deci, Domnia Mea am ales și am trimis pe credincioșii noștri boieri, Gligorașco Uréche mare spătar și Gliorghie Roșca vistiernic, și au mers acolo și au întrebat mulți oameni buni și bătrîni din Țîrgul Frumos și dimprejurul celui loc și slugi domnești și ei au aflat această seliște, Prigorénii, între Ruscani și între Avrămești, la Biserica de Piatră, pe pîrîul Plotonița; și așa au mărturisit ei, acești boieri ai noștri, înaintea Domniei Mele.

Pentru aceea, și Domnia Mea m-am milostivit și încă am dat și am miluit pe boierul nostru, Neaniul vornic, cu acea seliște, anume Prigorénii, între Ruscani și între Avrămești, în hotarul Țîrgului Frumos, ca să-i fie dreptă danie și miluire acea seliște, cu tot venitul. Și Tănase vornic să nu aibă a pîrî sau a rosti boierului nostru, Neaniul vornic, pentru această seliște, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scriu la Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 26.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ioan Focă <a scris>.

Arh. St. Iași, DCCVI/32.

Foto., după orig. (ce se afla în posesia lui G. I. Kirilcanu-Piatra-Neamț), hîrtic, peete mijlocic, în ceară roșie, deteriorată, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc. cu legenda: † Иѣ Басѣланѣ воєвод(а), в(о)ж(ѣ)у ж(илос)т(ѣ)у, господарь Земли Молдавской (după transcrierea lui M. Costăchescu, pe verso-ul fotocopiei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Pachet Costăchescu, nr. 28 (transcriere după foto, cu precizarea că o trad., din 1806 septembrie 21, de Pavel Debrici clucer, se afla în posesia lui Ghi. Ghibănescu).

Ibidem, Xcrogr. de doc., I/140 (xcro. după foto.).

¹ Așa în orig.

² După ultima consoană, paieroc.

³ Omis.

⁴ в, făcut peste altă literă.

⁵ ѣ, făcut peste altă literă.

⁶ În mod normal, diacul trebuia să-și pună, aici sau după Иѣ (Iași), numele; în această situație, forma de trecut a verbului devine superfluă.

279

1635 (7144) noiembrie 28, Iași.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жїею м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(е) тот истинїи вѣрно болѣр, Нѣнюл дворник глотнѣн, оуказовал прѣд Нами єдин запис за свѣдѣтелства ѡт прѣд наши болѣри и ѡт слѣги г(о)сп(о)д(а)рѣскихъ и людї добри, <на>¹ имѣ: Глигорашко Ѡрѣке вел спѣтар, и Гиѡрге Рошка вистѣрник, и Барлан ѡшерел ѡт Чюнчѣши, и Шефан вѣтахъ ѡт Скорцѣши, и Малич бие хотнѡг, и Симїон пит(ѣ)рел ѡт Плешѣши, и Басиліе тиж(е), и Иѡнашко Рѣспѡп, и [и] Тоадер Дрѣгушан ѡт Тодерѣш(и), и поп Тоадер ѡт Чѣплѣнцї и многи людї добри, тако² писавши, како прїиде [иде]³ прѣд ними Ипатїе Срѣбѣ и брат єго, Тоадер, и внуци нѣх, Нѣмѣнако, <и>¹ Исаїко и Мѣрїнка, с(ѡ)ни Срѣбѣ, внуци Лупулови Ко[г]шчюг, по нѣх доброн волю, неким непонуждени а ни присиловани, и продал(и) нѣх права ѡтн(и)нѡ и дѣднїнѡ, ѡт пол села Бѣлошѣнїи⁴ третѡа част, нижаѡа. Тоѡ продалѡ болѣр(ю) наш Нѣнюлови дворник, за три десѡт злати бѣти⁵.

Иѡ Мн, видѣвши тот запис ѡт прѣд болѣри и людї добри, а Мѣх, и ѡт Нас, ешеж(е) дал(и) и потвѣрдилї єсми болѣрю наш, Нѣнюл дворник, тоѡ прѣд речѣннѡ ѡт половинѡ село Бѣлошѣнїи третѡа част, како да єст ємѡ, и ѡт Нас ѡрик и потвѣрженїе, сѣ вѣсем дохѡдом, непорошенѡ николиж(е), на вѣкѡх. И нѣ да сѣ нѣ ѡмншаєт.

Пис ѡ Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)то хр҃ма нѡєв(рїе) кн.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѡ велѣл.

† Пѣтрашко Башѡт(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Фѡчѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat boier credincios, Neniul vornic de gloată, a arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie dinaintea boierilor noștri și de la slugi domnești și oameni buni, anume: Gligorașco Urêche mare spătar, și Ghiorghe Roșca vistiernic, și Varlan ușerel din Ciuncești, și Ștefan vătah din Scorțești, și Malici fost hotnog, și Simion pitărel din Pleșești, și Vasilie, de asemenea, și Ionașco Răspop, și Toader Drăgușan din Toderești, și popa Toader din Céplenți și mulți oameni buni, așa scriind, cum au venit înaintea lor İpatie Sîrbea și fratele lui, Toader, și nepoții lor, Nemaïaco <și>¹ Isaico, și Măriica, fiii lui Sîrbea, nepoții lui Lupul Coșciug, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, dintr-o jumătate a satului Băloșeni⁴, a treia parte, cea de jos. Aceasta au vîndut-o boierului nostru, Neniul vornic, pentru treizeci de zloți bătuți⁵.

Deci Noi, văzînd acest zăpis dinaintea unor boieri și oameni buni, Noi, și de la Noi, încă am dat și am întărit boierului nostru, Neaniul vornic, această zisă a treia parte din jumătatea satului Băloșénii, ca să-i fie și de la Noi uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scriș>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Ispisoc pre a șasea parte de sat de Băloșéni, di pre Jijiia, la ținutul Iașilor.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, III/60 a.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie în ceară roșie, imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. din sec. XVIII și alta din 1840 februarie 15, de Hrisant ieromonah.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/141 (xero.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 29, nr. 132 (menț., după orig., cu data de an greșită: 7154 <1645>; Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 110-112 (text slav și trad.).

¹ Omis.

² а și к, în ligatură.

³ Anulat de diac cu o linie.

⁴ н (n), scriș peste ш (șt).

⁵ злати бѣти, șters ulterior și scriș de altă mînă и пет ѿи (v. și zăpisul de vînzare din 1635 august 29).

280

1635 (7144) noiembrie 28, Iași.

Noi¹, Vasilie v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldav[v]iei. Iată, au vînit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, ai Moldav[v]iei, a mari și a mici, cinstit credincios boierul nostru, Costandin Stîrce pîrcălab di Hotinu, și au arătat înaintea Noastră un zăpis di mărturie de la Toadir și di la Dumitru și de la surorile lor, Irinna și Anna, fii lui Gherman, nepoț(i) di fii² a lui Nechita, strănepoț(i) ai lui Săcuianu, făcut dinainte a oameni buni și bătrîni și megieș(i) di pinpregiur, anumi: Toadir Arbure di Cordăreni, și Avram di Lucăceni, Ifrim Hăjdău, și Costandin Drăgăășcul, și Toma slugeriul, și Grigorie și Neculaiu, fii Tăutului, și alți boeri și oameni buni, precum că au vîndut fiii lui Gherman, Toader, și Dumitru, și Anna, și Irina, dinainte lor, driaptă ocină și moșie, o săliști di sat, ci li s-au vînit parte lor de cătră cielanți frați ai lor, anumi Hrobnea, ci esti în ținutul Hotinului, și cu păduri și cu locu di heleșteu și cu livezi, de a lor bunăvoie, di nimine nevoiți, nici siliți. Și au vîndut cinstit credincios boierului nostru di mai sus scriș, Costandin Stîrce pîrcălab di Hotinu, drept 550 taleri băuți.

Deci Noi, văzînd acel adivărat zăpis de la acei oameni buni, Noi am credzut și iarăș(i) și de la Noi am dat și am întărit lui Costandin Stîrce pîrcălabul pe ace numită săliști, Hrobnea, ca să-i fii lui și de la Noi driaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întăritură, cu tot venitul. Și altul să nu să amestice.

În Iaș(i), let 7144 <1635> noemb(rie) 28.

Însuș(i) domnul au poroncît.

Bașotă vel log(o)f(ă)t au iscălit.

Din limba sîrbască s-au tălmăcit, în Iaș(i), la 1806 iulii 30, de³.

Arh. St. Iași, DCCXCI/41, f. 40 r.-v.

Copie de la înc. sec. XIX, după trad.

Ibidem, CXLVI/7, f. 8 r. (rez., într-o listă de scrisori ale moșiilor din ț. Hotinului, ale lui Iordachi Roset mare vistiernic, din 1809); CCLIX/2, f. 23 r. (menț., într-un izvod din 1807 februarie 10).

¹ Pentru Иѡ (Io)

² Pentru "fiu".

³ Lipsă numele traducătorului.

281

1635 (7144) noiembrie 28, Iași.

† Иѡ Бѣслаѣе воевода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскон. Пишемъ сѣмѣ нашимъ Крѣстѣмъ въ тах¹. Дăму-ѣ(i)² știre că s-au jeluit satul Torcești, nepoții lui Bilăiu, zicîndu că au ei ocină și moșie, den Brălădiț(a)² pără în apa Brăladului, păn poenile Agapiei, pre lacul Frasinului, pren Gărla lui Spin, pănă în hotarul Umbrăreștilor, și mergu alți oameni de le cosescu fânul și le înpresoară ocina și moșia, cu tăriia lor.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, iar .tu să le faci lége direaptă, să le lase ocina și inoșia în pace. Iară de va părea cuiva cu strămbul, să le dai zi, să vie să stea de faț(ă)² înaintea Domnii Méle. Инак³ не ѡчините!

Ѥ Иѡс, лет(о) хрѣмѣ <7144/1635> ноем(р)ѣ кн <28>.

Г(о)сп(о)д(а)нѣ велѣл.

† Кожок⁴ <писал>.

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 156, p. 261.

Orig., hîrtie, pecete în tuș roșu, după transcr. din *Ms. Surete*, VIII, 993, cu ă redat în grafie chirilică; și cu data de lună redată greșit în rez. "martie", în loc de "noiembrie". Doc. se afla în posesia lui Albert Daniel.

¹ Urmcăză, în paranteză, trad. edit.

² Întregirea ns.

³ De aici, pînă la sfîrșit, în text edit., cu caractere latine și cifre arabe.

⁴ Probabil greșit, în loc de: Корлат.

282

1635 (7144) noiembrie 30, Iași.

† Иѡ Бѣслаѣе воевода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскон. Ѣж(ѣ) Г(о)сп(о)д(а)сте(о) Ми дали и потвърдили есми сѣмѣ наш, Глигоріе, с(ы)нѣ Іѡнѣц, вѣнкъ Голѣн, на его правѣа штнина и дѣднина и измѣнѣ[ли], мѣст(о) за два домовѣ, шт село Силищѣ, что на Мѡрадї Шомѣз, ѡ

в(о)лостѣ Сучавскіѣ, въ частъ нижнѣю, четвертаа частъ, втѣхъ вѣстокъ¹, въ ватрѣ село и съ жирѣѣи въ полѣ и съ четвертаа частъ въ ставъ что ѿ Шомѣзъ, ѿ противъ село, и съ вчищеніе что <сѣ>² зоветъ ѿ конецъ полѣ, и въ вѣс хотаръ втѣхъ иншихъ стороны, что, тихъ части за втн(и)нѣ, вилло[ви] им³ праваа измѣнѣ съ братъ его, Бас(и)ліе Динга дѣшакъ, въ нѣхъ правѣи и питомѣи нареденіе, что вни имаютъ, за купежно, въ Симѣонъ Могилла воевода, и, за потвержденіе, въ Костантинъ воеводъ и въ Стефанъ Томшѣ воевода, и, тиж(е), въ исписокъ за измѣнѣ⁴ что вни имаютъ въ Радѣла воевода.

И въ томъ, тиж(е)⁴ дадохомъ и потвердихомъ слѣсѣ нашъ, Глигоріе, съ нѣкихъ лазѣрѣ⁵, тиж(е) въ того хотарѣ село Силищѣ, что сѣтъ на Потока Глодѣлѣи, на вѣбахъ части, что сѣ изберетъ частъ Мацарина, и въ исписокъ за тѣхъ что имаютъ братъ его, Бас(и)ліе Динга дѣшакъ, въ Миронъ Барновски воевода.

Тѣмъ радѣ, тѣхъ вни(е) писаниихъ части за втн(и)ноу⁶ въ село Силищѣ, съ ставъ, и съ вчищеніе, и съ жирѣѣи и съ вѣс доходъ, како да естѣ, и въ Насъ, слагамъ⁷ нашъ вни(е) писанъ, Глигоріе, с(ы)нѣ Іоанѣи, праваа втн(и)на, и измѣнѣ, и врик⁸ и потвержденіе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшенно николиж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмѣшаетъ прѣдъ симъ истинномъ листъ нашѣ.

Оу Мѣс, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрѣма ноев(р)іе) лѣ.

† Саамъ г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) велъ лѣгѣѣ(ѣ)т м. р.

† Думитру <писалъ>.

<Pe verso, o îns. din prima jumătate a sec. XIX>: Sîrbăscu; 7144 <1635> no(e)mvrie 30.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit slugii noastre, Gligorie, fiul lui Ionuș, nepotul Golăi⁹, dreapta lui ocină și dedină și schimb, un loc pentru două case, din satul Siliștea, care este pe Șomuzul Împușit, în ținutul Sucevei, a patra parte din partea de jos, dinspre răsărit, din vatra satului și cu jirebii de la cîmp și cu a patra parte din iazul care este la Șomuz, împotriva satului, și cu curătura care <se>² cheamă La capătul cîmpului, și din tot hotarul dinspre alte părți, care, aceste părți de ocină, i¹⁰-au fost schimb drept cu fratele lui, Vasilie Dinga diac, din dreptele și propriile lor drese, pe care le au ei, de cumpărătură, de la Simion Moghila voievod și, de întărire, de la Costantin voievod și de la Ștefan Tomșea voievod și, de asemenea, din ispisocul de schimb pe care îl au ei de la Radul voievod.

Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit slugii noastre, Gligorie, niște lazuri¹⁰, tot dintr-acei hotar al satului Siliștea, care sînt¹¹ pe pîrăul Glodului⁹, pe ambele părți, care se va alege partea lui Mașarin¹², și din ispisocul de pîră pe care îl are fratele lui, Vasilie Dinga diac, de la Miron Barnovschi voievod.

Pentru aceea, aceste mai susserise părți de ocină din satul Siliștea, cu iaz, și cu curătură, și cu jirebii și cu tot venitul, să-i fie, și de la Noi, slugii noastre mai susserise, Gligorie, fiul lui Ionuș, dreaptă ocină, și schimb, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1635> noiembrie 30.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. р.

† Dumitru <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/43.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.

Ibidem, A. N., MMCMLXVII/7 (trad., din 1732 octombrie 19).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/129 (foto., după orig.) și Xerogr. de doc., I/51 a, b (xero., după trad.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 187, nr. 544 (rez., după trad. din 1732).

¹ Aici și, deseori, în continuare/pînă aici, după consoana finală, paieroc.

² Omis.

³ În loc de емѣ (lui); deci: "i-au fost", nu "le-au fost".

⁴ Rupt.

⁵ Greșit, în loc de лазуръ (lazuri).

⁶ ҃, adăugat, distinct, deasupra lui о.

⁷ "slugilor", în loc de цаѣѣ (slugii).

⁸ ѣ и ѣ, litere scrise peste -еніе.

⁹ Așa în orig.

¹⁰ V. n. de la text. slav.

¹¹ Acord mecanic, în text. slav, cu numele satului, avînd, obișnuit, forma plurală; dar, în acest caz, numele înfățișîndu-se la singular, еѣ devine superfluu.

¹² Sau "a Mațurei/Mațarei".

283

1635 (7144) noiembrie 30, Iași.

† Се вбо ми, аз Пѣтрашко Башотъ вел лог(о)ф(е)т, и Савин вел дворник Долнѣи Земле, и Думитрашко Шолдан вел дворник Бишнѣи Земле, и Глигоріе Врѣке вел спѣтар, и Гевргіе вел чашник, и Гаврилаш бѣв вел дворник, и Грама вел столник, и Дупул Прѣжескул вел клучар, и Иврдакіе вел вистѣрник, и Шефан Жонмѣскул питар, и Нѣнюл дворник глотнѣи, и Времѣа дворник, и Тѣнасіе ворник, и Стежеранул ворник и нинѣ¹ болѣри вѣт Двор Г(о)сп(о)д(и)нѣт Г(о) Ж(и)л(о)ст(и), пишем и свидѣтелствуем, съ сим записом нашим, како прѣиде прѣд нами Мнѣхал² Фуртѣна бѣв вел постѣлник, за его доброю волю, неким непонужден а не приселован, и продал своа права вѣт(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ и викупленіе, пол село Превтеши, что на Шомвз¹, в в(о)лост Сѣчавскон. Тоа продал[и] прѣпѣтелю нашему, Тоадѣр Шолдан пѣркѣлаб, радї чѣтири ста вгорскїи жолтїи. И тоа пол село бѣше ему купежно вѣт Глигорчѣ Писос[с]кїи.

Ино ми, пакож(е) увидѣхом междо ними доброволною токмеж и полно платѣ, а ми ешеже, и вѣт нас, сътворихом ему сїа вкрѣпленіе. И на велико крѣпост и потверждаеніе поставихом наш печат къ семѣ истинномѣ записѣ нашему.

V Иѣс, л(ѣ)т(о) хѣрѣа ноев(рїе) ѣ.

Пѣтрашко Башотъ(ъ) вел лог(в)ф(е)т <m. p.>.

Прѣжескул вел дворник искал <m. p.>.

Из Дѣпѣл вел клочар <m. p.>.

Из Басиліе Банул вистѣрник.

Тѣнасїе дворник <m. p.>.

Грама вел столник <m. p.>.

† Iată dar noi, eu Patrașco Bașotă mare logofăt, și Savin mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, și Gligorie Uréche mare spătar, și Gheorghie mare ceașnic, și Gavrilaş fost mare vornic, și Grama mare stolnic, și Lupul Prăjescul mare clucer, și Iordachie mare vistiernic, și Ștefan Moimăscul pitar, și Neaniul vornic de gloată, și Eremiia vornic, și Tănasia vornic, și Stejeranul vornic și alți boieri de la Curtea Milostiviri Sale domnul, scriem și mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră Mihaiul² Furtună fost mare postelnic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură, jumătate de sat din Preutești, care este pe Șomuz, în ținutul Suceava, aceasta a vîndut-o prietenului nostru, Toader Șoldan pîrcălab, pentru patru sute de galbeni ungurești. Și această jumătate de sat i-a fost cumpărătură de la Gligorcea Pisoschi.

Deci noi, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie și plată deplină, noi încă, și de la noi, i-am făcut această întărire. Și, pentru mai mare putere și tărie, am pus pecețile noastre la acest zapis adevărat al nostru.

La Iași, anul 7144 <1635> noiembrie 30.

Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

Prăjescul mare vornic am iscălit <m. p.>.

Eu Lupul mare clucer <m. p.>.

Eu Vasilie Banul visti(ernic) <m. p.>.

Tănasia vornic <m. p.>.

Gramă mare stolnic <m. p.>.

† Și eu, Ștefan Moimăscul biv vel pitar, m-am prilejit într-aciastă tocmală³. Ștefan Moimăscul am iscălit <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis pe Preutești, ot Furtuna vel post(elnic); <și una din prima jum. a sec. XIX>: Let 7144<1635> noemv(rie) 30, Pătrașco Bașotă vel log(o)făt i Furtună post(el)nicu.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/107.

Orig., hîrtie (33,5 x 19,5 cm), difolio, o pecete înelară, octogonală, în tuș.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/130 a, b (foto.).

¹ După ultima consoană paieroc.

² Așa în orig.

³ De la "† Și eu" pînă aici, românește în orig.

† Adec(ă) eu, Mărica, fata lui Ionașcu vătavul de Săucești, și cu feciorii mei, Gligorie și Țuica și Chelsiia, noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiți, nice asupriți, ne-am vîndut a mea dreaptă ocină(ă) și moșie, din giurăta de sat de Bogdăneș(i), ce simtu în ținutul Romanului, ce să va alége partea mea despre frații mei. Acéia am vîndut eu frăține-meu, lui Ștefan Béchea biv pîrcălab, din dirése și di<n>¹ urice ce arc moșu meu, Béchea, de la Pătru Vod(ă) și de la Iancul Vod(ă). Și deplin ne-au plă<tit>¹

între mîinile noastre, cu bani gata, 30 [dzeci] de galben(i) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) și moșie neclă<ti>¹tă, cu tot venitul, din tot, dinaintea a omeni buni, preoți și slugi domnești(i).

† Și au mai cumpărat sluga noastră, Bé<chea>¹, iar dintr-acéia giunărate de sat, din partea Petrei lu<i>² Păun, din a cincea parte, din partea popei, lui Ilnat, giunărate, ce să va alége partea Bălaei. Și deplin mi-au plătit întru mîna mea, cu bani gata, 6 ug(hi) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) și moșie, cu tot venitul, din tot locul, dinaintea a omeni buni, preuți și slugi domnești(i).

† Și, așijdirea, eu, Nechita, feciorul lui Ion Praznic, ear am vîndut Béchei de Bogdănești(i), din partea Petrei lui Păun, a cincea parte, ce să va alége partea părintelui meu, lui Ion, iar dintr-acélea dirése ce mai sus scri<u>¹. Și mi-au dat 12 ug(hi) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) și moșie, neclătit, cu tot venitul, din tot locul, dinaintea a omeni buni, preuți și slugi domnești, anume: po³<pa I>²lnat de Prăjiști, †⁴ și Nechifor, și Toder, și Frățian de Bogdănești, și popa Chiril(ă) de Prăjești(i), și Gavril vist(ernicel), și Sava, și Cur⁵ de Bogdănești, și Ion vist(ernicel), și Andronic, și Davi⁶ și Gurie de-acolea.

Și, <pentru>¹ mai mare credință, ne-am pus peceți, să-și fac(ă) și dirése domnește de pre⁷ acesta zapis al nostru.

<Pe partea de jos a doc., o îns. cont.>: Zapes den bătrînul lui Păun.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/102.

Orig., hîrtie (31 x 21,5 cm), rupt la îndoituri și în partea de jos, șase peceți inelare în cerneala doc., neclare.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/131 a, b (foto.).

Datat după întărirea domnească a vînzării lui Nechita (v. doc. urm.).

¹ Omis.

² Rupt.

³ "po", scris deasupra rîndului.

⁴ De aici, scris pe verso.

⁵ "c", scris cu altă cerneală.

⁶ Greșit, pentru "David".

⁷ "c", redat prin ă.

† Иѡ Басиліе Коево¹да, Б(о)жїю М(и)л(о)стїю, Г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Scriem Domnia Mea la sluga Domniei Méle; <l>¹a Grată² den Cereteoani. Deaca [ca] vei vedea cartea Domniei Méle, iar tu s<ă>³ mergi la sat la Bogdănești, și să strîngi oameni buni, megiași d<e>³ pren înpregiur, și să alégiți o parte de ocină a slugii noastre, a Béchei ce-au fostu pîrcălab, den sat den Bogdănești, care ocină au cumpărat de la Nechita, nepotul lui Păun, den cînpu și den vatra satului și <de>¹n tot locul, cum va fi mai cu dreptul și cum veți ști voi cu sufle<t>³ele voastre, așea să hotărîți. Și cum veți alégi și veți hotărî, <să>³-i faceți o scrisoare de la voi, să-și facă și dirése domnești.

Așijdere, să alegiți și partea îi Ghiervăsoae, de-acolea, dentr-acel sat, ce mai sus scriem, den tot locul, și să o dați pre mîna slugii noastre, Béchei, pentru căci o au plătit d<e>³ dajde, cum au arătat și hîrtie de la dăbilarî.

Iar de-i va părea cu strîmbul, să l(e) dai dzi⁵, să vie să stea de față <în>¹ naintea Domniei Méle și să le faci și hîrtie de dzi.

Aceasta scriem, într-altu chip să nu f<i>¹e.

✓ Иѣс, л(ѣ)т(о) хзрѣмѣ <7144/1635> дѣк(емврѣ) ѿ <4>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Бѧшот(ѣ) лѧг(ѡ)ѣ(ѣ)т м. р.

<Pe verso, o îns. cont.>: <Car>³tea ce <au>⁵ cumpărat partea Bîlhacei din Bogdănești; <și două din sec. XVIII>: De bătrînul lui Păunu; <și>: De la Nechita, nepot lui Păun.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/100.

Orig., hîrtie (31 x 19,3 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, puțin clară.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/132 a, b (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 106, p. 180-181 (orig., după transcr. din *Ms. Surete*, VIII, 343).

¹ Rupt.

² Greșit, pentru "Grapă" (v. doc. nr. 242).

³ Șters.

⁴ "să le dai dzi", scris înghesuit, deasupra rîndului.

⁵ Omis.

286

1635 (7144) decembrie 13.

Zapis din 7144 <1635> decembrie 13, a lui Gheorghie și Iacov, feciorii lui Mercu Hore¹, prin care vînd Neniului vornic o parte de moșie din sat din Radomirești, dintru a patra parte de sat, a patra parte.

Arh. St. Iași, Divanul de Apel, Tr. 1146, op. II 1300, nr. 49, f. 262 r., nr. 5.

Rez., într-un jurnal din 1834 oct. 18, referitor la împresurarea unor moșii din Ț. Bacău dinspre moșia Griști.

¹ Așa în rez.

287

1635 (7144) decembrie 14.

Noi am¹, eu, Zaharioae, giupîniasa Zahariei ot Pungești, și cu toț(i) ficiorii miei, anume: Ionașco, cu Dochîța, și cu Ale[c]xandra, și Anghelina i Maria, <scriem>² și mărturisim, cu acestu zapis al nostru, cum am vîndut de bunăvoia noastră, de nime nevoiți, nici asupriș(i), [cum am vîndut] o cumpărătură de ocină, de în sat de în Pungești, lui Gheorghie Movilița de în Pungești, parte Dronței, nepoatei iui Mihail

logofătului, drept 15 zloți, din parte de gios, dintr-a șasă parte³, giumătate, să-i fie ocină dreaptă și moșie, cu tot venitul, din vatra satului, și din țarină, și din finaț, și din vad de moară, și cu loc de prisacă, ce noi am cumpărat această parte³ de ocină de la Dronța, ce mai sus scriem, [Dronța]. Și i-am dat și diresăle noastre întru minule lui Gheorghie, carile am avut de la Dronța.

Și în tocmala noastră <au fost>² mulți oameni buni, anume: Gligorce serdar ot Stîngaci, și Gheorghie pitar de Iaș(i), și Bogonosie din Gîrcini, și Păntelei de acolo, și Gavrilaş așijdire, și Nichita ot Pungești, și Bejan de acolo, i Ionașco, i Grosul i Anton de acolo.

Și, pre mai mare credință, ni-am pus și pecețile pre acest zapis.

7144 <1635> dechem(vrie) 14.

[L(ocul) p(eceții)]⁴.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDII/142, f. 147 v.

Copie din 1820, în cond. de doc. a lui Costache Cantacuzino fost marc vistier.

¹ Așa în copie; probabil, în loc de "iată" sau "adică".

² Omis.

³ "c" redat prin ț.

⁴ Menț. copistului, marcată în cinci cercuri.

288

1635 (7144) decembrie 17, Iași.

† Иѡ Басиліе воєвода в(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Мѡ дали и потвѣрдилѡ есми м(о)л(е)бниц(и) наши, калѣгером ѡт С(вѣ)т(о)го Ярхїерарха и Чюдотворца Х(ри)ст(о)ва Нѣкѡла>¹, гдѣ сѣ зовет Ѡ царинѣ, на их² правѣи холопи цигани на имѣ, Силишкан, сѣ жен(а) и сѣ дѣти их, и Иримїа, сѣ жена ег(о) и сѣ дѣти их, и Бѣлан, сѣ жен(а) и сѣ дѣти их, и Костантин, сѣ жен(а) и сѣ дѣти их, и Яндрѣи², сѣ жена ег(о) и сѣ дѣти их², и Глигорїе Кикиц, сѣ жен(а) и сѣ дѣти их², и Гаврил, ѡт их² правѣи и питомїи нарѣденїе, что ѡни имают, за данїе и милованїе, ѡт Петръ воєвода и ѡт Ярон воєвода, и за потвѣржденїе, ѡт Радѡла Мїхѡнович воєвода и ѡт Мїрон Барновски воєвода. Тѣм ради, како да ест им и ѡт Г(о)сп(о)д(ств)а Мѡ прави холопи цигани, и ѡрик и потвѣржденїе, сѣ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно никѡлиж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмнїшет прѣд сим истинном листом н(а)шем.

Оу Мѣ, в(ъ) л(ѣ)то хѣрмѡ дек(ебрїе) зѣ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т искал <m. p.>.

† Думитрашко³ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta mănăstire unde este hramul Sfîntului Arhierarh și Făcător de minuni al lui Hristos, Neculai, unde se cheamă În țarină, dreptii lor robi, țigani, anume: Silișcan, cu femeia și cu copiii lor, și Vartolomei, cu femeia lui și cu copiii lor și Irimia, cu femeia lui și cu copiii lor, și Băban, cu femeia și cu copiii lor, și Costantin, cu femeia și cu copiii lor, și Andreian, cu femeia lui și cu copiii lor, și Gligorie Chichiț, cu femeia și cu copiii lor, și Gavril,

din dreptele și propriile lor drese, pe care leau ei, de danie și de miluire, de la Petru voievod și de la Aron, voievod și de întărire, de la Radul Mihnovici voievod și de la Miron Barnovschi voievod.

Pentru aceea, să le fie și de la Domnia Mea drepti robi țigani, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1635> decembrie 17.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраșcu Баșотă mare logofăt a iscălit m. p.

† Dumitrașco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. grec. și două din sec. XVIII>: S-au scris la condică <și> pe Silican.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVII/95.

Orig., hîrtie (41,5 x 27 cm), difolio, filigran, pecete aplicată, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 56 v. (rez. grec).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" Iași, Fotografii, XXIII/133 a-c (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 236, nr. 1121, (rez. de la Arh. St. București, Ms. nr. 628).

¹ Omis.

² După consoana finală, paicroc.

³ т și р, în ligatură.

289

1635 (7144) decembrie 18, Iași.

† И<w>¹ Басиліе воєвода, в(о)жією м(и)л(о)стією, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвѣрдили есми м(о)л(е)н(и)ци нашими, Гаврил егѣмен и вес събор шт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Йрон(а) воєводи, шт царинѣ т<р>¹ъг Йским, ндеж(е) ест храм Йрхїе[є]рарха и Чюдотворца Х(ристо)ва, Неколае Мѣрликїискаг(о), на их² правїи шти(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, едно селище, на имѣ Фетевнеши, что ѡ в(о)лостѣ Йскон, на Жижїа, съ брѣд за млин ѡ Жижїю, и шт исписок за раздѣленїе что имает шт Плєздандръ Илиаш воєвода, что тоа силище било им праваа измѣнѣ[ли] съ слѣга и болѣринѣ н(а)шѣмѣ, Гевргїе Жорѣ бив пѣркѣлаб: и дал(и) им³ ш(тѣ)ци м(о)нихи⁴, измѣнно за измѣнно, една силищи, на имѣ Селичканїи, на Башовѣ(ѣ)², что ѡ в(о)лостѣ Дорохонскомѣ.

Тог(о) ради, тоа силище, <на>¹ имѣ Фетевнеши, на рѣца Жижїю, съ брѣд за млин ѡ Жижїю, да ест и шт Нас[т] прѣд реченним м(о)лєбником нашим, егѣменѣ и вѣсемѣ събор(ѣ) шт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Йрон(а) воєводи, шт царинѣ трѣг Йским, права шти(и)нѣ, и ѡрик и потвѣрженїе, съ вѣсѣм доходоу, непорѣшенно николїж(е), на вѣки вѣчнїи. И ин да съ⁵ не ѡмїшаєт прѣд сим истинном лист<ом>¹ н(а)шѣм.

Пис оу Йс[т], в(ѣ) л(ѣ)т(о) хзрмд дєк(ємврїє) иїї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотї(ѣ) вел лшг(ш)ф(є)т [и]ѣ с(ѣ) искал. m. p.

† Дѣмитръ «писал».

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, Gavril egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire a lui Aron voievod, din țarina târgului Iași, unde este hramul Arhierarhului și Făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae de la Miralichia, dreapta lor ocină și dedină, o seliște, anume Feteonești, care este în ținutul Iași, pe Jijia, cu vad de moară la Jijia, și din ispisocul de împărțeală pe care îl au de la Alexandru Iliaș voievod, care, această seliște, le-a fost lor schimb drept cu sluga și boierul nostru, Gheorghe Jorea fost pîrcălab: și i-au dat părinții monahi, schimb pentru schimb, o seliște, anume Selicicanii, pe Bașău, care este în ținutul Dorohoiului.

Pentru aceea, această seliște, anume Feteonești, pe râul Jijia, cu vad de moară la Jijia, să fie și de la Noi înainte zișilor rugători ai noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire a lui Aron voievod, din țarina târgului Iași, dreaptă ocină, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

S-a scris la Iași, în anul 7144 <1635> decembrie 18.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраșко Баșотă mare logofăt [și]⁶ m-am iscălit m. p.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, două îns. grec. și una din sec. XVIII>: S-au scris la condică; <și alta, din sec. XIX>: Ispisoc de la Vasilie v(oi)e vod sîrbesc, pe siliștea Feteonești; 7144 <1635> dech(emvrie) 18. No. 2.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXVI/82.

Orig., hîrtie (41 x 26,5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe treimea stîngă a doc.

Ibidem, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 33, și Ms. nr. 644 (Cond. M-rii Aron Vodă), f. 4 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/134 a, b (foto., după orig.) și Xerogr. de doc., I/52 a, b (xero. după Ms. nr. 644).

EDIȚII: "Creșterea Colecțiilor", 1933-1936, p. 23 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 236, nr. 1122 (rez., după Ms. nr. 628).

¹ Omis.

² După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

³ În loc de емѣ.

⁴ Gr. pentru м(о)нахи.

⁵ În loc de сѣ.

⁶ V. doc. nr. 1, n. 4.

510 stînj(e)n(i)¹, ci au cumpărat Enachi postelnicul și călugării di la Arun Vod(ă) di la niști răzeș(i), ci-i scrie ispisocul lui Vasili Vod(ă) anume.

L(e)t 7144 <1635> dic(hemvrie) 18.

¹ Precizarea alcătuirii izvodului, reprezentînd suprafața totală cumpărată.

291

1635 (7144) decembrie 20, Iași.

† Иѡ Баснаіѣ воєвода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали и поновили¹ и потвердили есми нашеѡ варномѡ и почитѣнномѡ болѣрин(ѡ), Савин Прѣжеску вєл дворник Долнѣи Земли, на своа права шти(и)ну и купежно, два фалчи ла² виноградї в Котнар, в Гор Пѣкурар, что купил шт Янастасїе калу<г>¹ер шт с(в)ѡта монастыр Сучевиц(а), за сто и два десат тал(ери) сребрѣних, шт исписок что имал шт Александрѡ Илиаш воєвода, да бѣдет и шт Г(о)сп(о)дств(а) Мн права шти(и)ну и выкупленїе, тѣх два фалчи за виноградї иж(е) виш(е), [прѣд] речєна, нашеѡ(ѡ) варномѡ и почитѣнномѡ болѣрин(ѡ), Савин Прѣжеску вєл дворник Долнѣи Земли, съ вѣсѣм дохodom, и урик и потвержденїе, непорошино николиж(е), на вѣки вачни³.

И ин да с(а) не вмишает прад сем листом Г(о)сп(о)дств(а) Мн.

Оу Іѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмд⁴ дек(емврїе) ѡ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлал.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вєл лѡг(ѡ)ф(е)т <m. p.>.

† Іѡнъш, Іanus <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Pre viia den Dealul lui Păcurar; <și alta, din prima jum. a sec. XIX> 7140 <1632>⁵ dechemv(rie) 20.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am înnoit și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, dreapta sa ocină și cumpărătură, două fâlci de⁶ vie la Cotnar, pe Dealul Păcurar, pe care le-a cumpărat de la Anastasie călu<g>¹ăr de la sfinta mănăstire Sucevița, pentru o sută și douăzeci de taleri de argint, din ispisocul pe care l-a avut de la Alecsandru Iliaș voievod, să-i fie și de la Domnia Mca dreaptă ocină și cumpărătură, aceste două fâlci de vie care sînt mai sus [înainte] zise, credinciosului și cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, cu tot venitul, și uric și întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7144⁴ <1635> decembrie 20.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

† Іanăș, Іanus <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXII/3.

Orig., hîrtie (30,2 x 18,5 cm), filigran, pecete mijlocie, dar imprimată în clinovar, pe ambele laturi ale doc. în ceară roșie, căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/142 (xero.).

¹ Omis.

² Greșit, în loc de: *sa* (de).

³ ч, scris peste altă literă.

⁴ Cifra unităților scrisă îngroșat, de aceeași mână, peste un ă (2).

⁵ Greșit, în loc de 7144 <1635>; v. și n. 4.

⁶ V. nota de la textul slav.

Zapis pe Borodiceni, tot lângă Popeni.

† Иѡн¹ Баснѣе в(о)е(о)дѣ, бѡж(і)ю м(н)лвстн, р(о)сп(о)дѣр[н] Зѣмлѣ
Мѡладѣвскѣн. Iată, Domnie Me am dat și am întăritu și am înuițu, din ispisoc de
cumpărătură de la Radul v(oie)vodū, slugii noastre, Isac Stîrce, a lui dreaptă ocină și
răscumpărătură, din a tric parte <din>² satu Borodiceni, parte den mijloc, cu loc di
heleşteu în satu, pi părău Borodacica, ce est(e) la ținutul Dorolhoiului, ce e<l>² ș-au
cumpăratu mai înaint(e) de la Glieorghii pîrcălabul de Hotin și di la Iurșe, ficiorul lui
Dălbă, iar după aceia s-au sculatu giupîneasa Cîrstîna pîrcălăboae, de a ei bunăvoe, și
au vîndutu slugii noastre, lui Isac Stîrcii, într-o 130 taleri de argintu. Și care ispisoc au
avutu Isac Stîrci de la Radul v(oie)vodū pi această a trie parte de Borodiceni, au fost lui
înpreună cumpărătură cu satul Lozenii; iar cîndu s-au sculatu Isac Stîrce ș-au dat satu
Lozenii, cu heleşteu în sat, <la>² al nostru credincios și cinstitu boeriu, Gavrilăș ce-au
fostu vornic, și is<pi>²soc³ ce-au avutu di cumpărătură di la Radul v(oie)vodū încă l[i]-
au⁴ dat de mai susseris boierul<ui>² Domnii Meli, Gavrilăș ce-au fostu vornic, și au
scris toată a trie part(e) de satu Borodicenii.

Pentru aceia, de acumu înaint(e), ca să nu aibă trea<bă>² Gavrilăș b(i)v v(c)l
vornic pi aceli⁴ mai sus <scrisă>², a trie part(e) de satu Borodiceni, numai ci să aibă
treabă cu satul Lozenii, cu tot vinitul. Iar la aceia a trie part(e) de satu Borodiceni, parti
din mijloc, nime să n-aibă treabă, numai Isac Stîrce.

Și altul să nu s(e) ames<ti>²ce pist(e) cart(ea) Domnii Mé<le>².

✠ Ис, в(ъ) лѣт(о) ✠ 7144/1635 ✠ дѣк(емвріе), ѿ <30> д(ьни).

Sîngur domnul au poroncitu.

Башѡт(ъ) в(ѣ)л лѡг(ѡ)ѣ(ѣ)т.

Arh. St. Iași, CDLVI/9, f. 22 r.

Copie din a doua jumătate a sec. XVIII, într-o cond. de doc. a familiei Stîrcea.

Arh. St. București, M-reă Doljești, X/203, nr. 2 (rez., cu menționarea unui doc. din 1588
(7096); ibidem, ms. nr. 598 (Cond. m-rii Doljești), f. 30 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/53 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, V, nr. CCII, p. 292-293 (copie veche după transcr. din *Ms. Surete*, VII, 25);

Catalog, II, p. 236, nr. 1123 (rez. după rez. de la Arh. St. Buc.).

¹ Greșit, pentru: Иѡ.

² Omis.

³ La Ghibănescu (v. EDIȚII), gr.: "Isac".

⁴ Așa în copie.

Un zapis din 7144 <1636> ghen(a)r(ie) 4, de la un Apostol med(elnicer) și de la Strățulat <și>¹ Toader diiacul, prin carele arată că au venit înaintea lor Irina călugărița, ce-au fost giupiniasă lui Ilii șat(rar), fata Agaftiei, nepoata lui Toader pîrcălabul, și au vîndut a sa moșii, din giumătati de sat din Alexăști, ce sînt în țin(u)t(ul) Vasluiului, a noa parti, Lupului Prăjăscului clucer.

Arh. St. Iași, CDII/67, f. 1 r.

Rez. în copia din 1827 iunie 3, a unei cărți de judecată din 1785 iunie 15.

Ibidem, CDVII/113 (menț. din 1823, în rez. unui doc. din 1776 iulie 28).

¹ Omis.

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскоѡ. Ѣж(е) прїиде прѣд Нами и прѣд нашими мѡлдавскими болѣри, нашему¹ вѣрному болѣрин, Лѡву Прѣжеску клучару, съ еднѣ запис за свѣдѣтельство ѡт Апостол вел меделничар, и ѡт Стратулату², и ѡт Нѣну и ѡт Гіѡргіе Нѣврѣпску, дворници глотнїи, и ѡт Тоадер діѡак, писаюч въ нему¹ како прїиде[т] прѣд ними Ѣрина монахїѡ, что была кнѣгинѣ Илѣви шетрар², дѣща Ягадіе, вѣска Тоадерови прѣкѣлаб, неким непоножденнаа а не приселоваана, нѣ за своа доброѡ воле, и продал своа пр(ав)да ѡтн(и)ну и дѣдн(и)ну, ѡт половина село Ялѣзѣши, что ѡ в(о)лѡст Басилнскоѡ³, дѣвѣтаа част, ег(о) м(и)л(о)ст(ю), п(а)нѣ Лѡву Прѣжеску клучар, радї два десѣт злот(и) бити. И вѣстаа сѣ болѣрину наш више пишем⁴, Лѡву Прѣжеску, ѡт прѣд ними и платиа въ руках Ѣриневи, вѣска Тоадер прѣкѣлаб, к злотї бити.

Тѣм радї, Г(о)сп(о)дство Мн, ѡко ѡвидѣхмо тот запис за свѣдѣне ѡт тнх болѣр виш(е) пишем⁴, Г(о)сп(о)дство Мн⁵ вѣровахмо и ѡт Нас еше дади и потвердили⁶ есми⁷ болѣрину нахшемѣ вѣр⁵ному, Лѡву Прѣжеску, тоа дѣвѣтаа част за ѡтн(и)ну ѡт половиннаа село Ялѣзѣши, да ест ему ѡт Нас праваа ѡтн(и)ну и викѣплениѡ. И ни да сѣ не ѡмн⁵шадет прѣд снм листом Г(о)сп(о)дств(а) Мн⁸.

Ѡ Иѡс в(ѣ) лѣто хр҃ма ген(арїе) 3.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ реч(е).

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)фет [и]⁹ с(а) искаа <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru boier, Lupul Prăjescul clucerul, cu un zapis de măturie de la Apostol mare medelnicer, și de la Stratulat, și de la Neanul și de la Ghiorghe Năvrăpscul, vornici de gloată, și de la Toader diac, scriind în el cum a venit înaintea lor Erina monohia¹⁰, care a fost cneaghina lui Ilea șetrar, fiica Agaftiei, nepoata lui Toader pîrcălab, nesilită de nimeni și nici asuprită, ci de bunăvoia ei, și a vîndut dreapta ei ocină și dedină, a noua parte din jumătatea satului Alexești, care este în ținutul Vasluiului, milostivirii sale, panului Lupul Prăjescul clucer, pentru douăzeci de zloți bătuți. Și s-a sculat boierul nostru mai

suscris, Lupul Prăjescul, dinaintea lor și a plătit în mîinile Erinei, nepoata lui Toader pîrcălab, 20 de zlofi băuți.

Pentru aceea, Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la acei boieri mai susscriși, Domnia Mea am crezut și de la Noi încă am dat și am întărit boierului nostru credincios, Lupul Prăjescul, această a noua parte de ocină din jumătatea satului Alexești, să-i fie de la Noi dreaptă ocină și cumpărătură. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 6.

† Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și]⁹ m-am iscălit <m. p.>.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XX/40.

Orig., hîrtie (38 x 22 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roșie, stricată.

Ibidem, XL/12 (trad., din 1783 iulie 28, de <Gheorghe>¹¹ Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/135 a, b (foto., după orig. și trad.).

¹ *mv*, adăugat între rînduri.

² *т* și *р*, în ligatură.

³ Pentru ambii *и*, o singură suprascriere.

⁴ Gr. pentru *писан*.

⁵ Rupt.

⁶ *т* și *в*, în ligatură.

⁷ *и*, făcut din *в*.

⁸ *м* și *и*, în ligatură.

⁸ Așa în orig.

⁹ V. doc. nr. 1, n. 4.

¹⁰ Omis; în anul 1783 activa ca traducător Gheorghe Evloghie, fiul lui Evloghie dascăl (v. *D.R.H.*, A, I, II, *Indice de nume*).

† Иѡ Баснаіѣ воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмли Молдавскон. Ѡж(ѣ) тоти истинїи наши м(о)лєбнїци, ... <ѣгѣмєн>¹ и всє събор с(вѣ)тѣе монастир(и) Бєсєреканї; adus-au înaintea Domniei Méle și a toți boiarii noștri, mari și mjiс(i), ș-au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la Toader șoltuzul cu 12 pîrgari din tîrg din Piatră și alți oameni buni, anume: Nechita de-acolea, și alt om, iară Nechita, și Ștefan Munteanul și alți mulți oameni buni, scriindu și mărturisind(u) cum au venit înaintea lor Leontie și frate-său, Toader, și Hilip și sora lor, Parasca, feciorii Vamavei, nepoții Dracei din tîrg din Piatră, de a lor bunăvoie, de nimene nevoit(i), nic(i) asupriți, și ș-au vîndut a lor dreaptă moșie, un loc de prisacă la siliște ce să chiamă Turtureștii, tot în sémne înpregiur. Acesta l-au vîndut călugărilor ce mai sus scrie, egumenului și a tot săborul <de>2 la s(vca)taa mănăstire Beserecani, drept o sută de taler(i) băuți, cu cheltuiala, cu pomăt și cu poeni, cu pomătul cumpărature[e]i.

Și sémnel(e) sîntu: ce să încépe din carpănul ce iaste din gios de hlălășteu, pre zănoagă la deal, pînă în nucul cel mare; din nuc pînă în cireș, și din cireș pînă în măstacăn, și din măstacăn <p>³înă în drumul cel bătrîn, tot din sămnu în sămnu; de-acia, drumul în sus, pre margine, pînă în teiu, unde iaste sămnu, și din teiu în sus, pînă în curățitura lui Hilip, și pre lîngă curățitura lui Hilip, pînă în vale, și valea în gios, pînă

în Furcitură; aceasta curătură o au cumpărat deusebi de la Leontie, fără de alți frați, și i-au făcut plată deusebi; și iară din furcitura văei, valea în gios, pre lângă prisacă, pînă din gios de hălășteu, unde să înpreuneadză sémnele, la carpănu, pen pregiurul locului.

Și așij<de>²re, au mai cumpărat doo pămîntură⁴ de la Leontie și un pămînt de la Alsintie⁵ de Furceni, drept 30⁶ taler(i) buni.

Deci noi, vădzînd acel zapis de la șoltuzul și 12 pîrgari din tîrg din Piatră, cu pecétea tîrgului, și, așijdere, avînd un ispisoc de întăritură de la[a] A[a]lexandru Radul voevoda, iar(ă) pre acéstea pați⁴ și loc de prisacă, Domnia Mea încă le-am dat rugătorilor noștri, călugărilor de la svînta mănăstire, ca să lc fie lor tot în sémne, cum mai sus serie, neclătit nici dănăoară, în véci, cu⁷ tot venitul. Și altul să nu să améstece.

Писъ Иисъ, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> гѣн(аріе) ѿ <8>.

† Самъ г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврилъ Мътиашъ⁸ велъ логоф(ѣ)т м. р.

† Иванъ Фочѣ <писалъ>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Tortoreșt(i); <și, adăugat mai tîrziu>: **wt** Басил(ѣ) вонвоа; <apoi una din sec. XVIII>: <7>144 <1636>. S-au scris; <și una din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc de la Vasile Vod(ă) pe satul Tortoreștii, ot Neamțu, pe zapisul lui Leonte și Hilip <și>² sora lui, Paras<ch>²iva. 7150 <1642>⁹ghen(arie) 8.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, III/7.

Orig., hîrtie (42 x 29 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută.

Ibidem, III/8 (copie din sec. XIX, cu data de an greșită: <7140 <1632>); ibidem, ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericiani), f. 35 v. (rez., cu data de an greșită: 7150 <1642>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/54 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 237, nr. 1125 (rez., după orig.), și p. 319, nr. 1573 (rez., după ms. nr. 548, cu data de an: 1642 (7150)).

¹ Loc lăsat alb pentru nume și calitate.

² Omis.

³ Rupt.

⁴ Așa în orig.

⁵ Greșit, în loc de "Acsintie".

⁶ Cifra "30" (л), scrisă cu altă cerneală.

⁷ "cu", scris peste un "și".

⁸ Deși doc. ulterioare îl atestă în dregătoria de mare logofăt tot pe Pătrașco Bașotă, prezența lui Gavril Mătiș pare să indice intenția domnului de a-l schimba din funcție pe cel dintîi.

⁹ Vălcatul greșit; v. data doc.

7144 <1636> ghen(arie) 9.

Un ispisoc sîrbăscu de la [v(oi)e]vod] <Va>¹si le v(oi)e]vod.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVII/45. f. 1 r.

Menț., într-un izvod din 1786 decembrie 21, cu scrisorile moșiei Polițani.

† Іѡ Басиліе воевода, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, р(о)сп(о)д(а)ръ Зѣмли Молдавскон. Scriem Domnia Mea la toț(i) mișei noștri, la <†>¹ăranii din [în] ținutul Hotinului². Dăm[m]u-v(ă) știre că ne-au venit de la Împărăție ca să dăm haraciul c(in)stitului împărat, cum au fostu obiceiul de veacu. Pentru acela lucru, socotit-am Domnia Mea cu tot Sveatul nostru, cu vlădicii, și cu boiar(ii) și cu mazilii, și am aruncat dajde pre vlădic(i), și pre boiar(i), și pre mazili, și pre curtēni, și pre pop(i), și pre căl(ă)raș(i) și pre toat(ă) țeara. Aruncat-am și pre voi, ca să daț(i) de un nume cîte doi zloț(i), ce iaste dajdea c(in)stitului împărat.

Iar lipsele banilor, să le daț(i) cum aț(i) dat și pînă acum; numai cine va da zloț(i) bătuț(i) să nu dea lipsele. Așijd<e>³rea, cine va da potronic de argintu, să dea cîte un ban leșesc, pentru cîț(i) să iau cu scădēr<e>³ acolo, la haznaoa împărătească.

Derept acéia, deaca veț(i) vedea carte Domniei Méle, iar voi cum mai de sirgu să vă pl<ă>¹tiț(i) întru mînule slugilor noastre, care vor veni acolo, să adun(e) toț(i) banii la v(i)stiiariul Domniei Méle. Тоѣ пишем. Инак не учинити!

Оу Іѡс, л(ѣ)т(о) <ѣ>³рмд <7>³144/<1>3636> рен(ар)ѣ дѣ <11>.

† Сам р(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. din sec. XVII>: Satul Ordzăști⁴.

Arh. St. București, Episc. Roman, IV/58.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/55 a, b (xero.).

EDIȚII: Ligor, *Aspecte demografice*, p. 81-82 (orig., cu unele greșeli de transcr.);

Catalog, II, p. 237, nr. 1126 (rez.).

¹ Omis.

² "Hotinului", scris de altă mînă, cu altă cerncală.

³ Rupt.

⁴ După această însemnare, confirmată de păstrarea actului în arh. Episc. de Roman, se pare că porunca domnească nu a ajuns în ț. Hotinului, cum se specifică în adresă.

7144 <1636> ghen(a)ri 13.

Ispisoc de la Vasile Vodă, prin care hotărăște ca să întoarcă călugării de Tazlău cheltuiala ce au făcut călugării de mănăstire Rîșca cu înnoirea iazului <Verdele>¹, cum și banii cumpărăturii, ce au dat pe iaz Agafton episcopu².

Arh. St. Iași, D/4, f. 2 v.

Rez. într-un perilipsis din 1793 septembrie 20.

Ibidem, CXL/60, f. 14r. (menț., din a doua jum. a sec. XVIII, în "scara" unei cond. de doc.).

EDIȚII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (Sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXIII (rez. de la Arh. St. Iași, D/4).

¹ V. doc. nr. 299 și 300.

² Greșit, pentru "egumen" (v. doc. urm.).

299

1636 (7144) <după ianuarie 13-august 31>.

Zapis de la Agafton, egumenul de Rișca, din v(e)let 7144 <1636>¹, ce-au făcut la mîna călugărilor de Tazlău, pentru banii ce-au întorsu tazlăoanii, pentru heleșteul Verdile.

Arh. St. Iași, CXL/6, f. 14 r.

Rez. din a doua jum. a sec. XVIII, în "scara" unei cond. de doc.

Ibidem, D/4, f. 2 v. (rez., cu data de lună și zi greșită: ianuarie 13 (v. *comentariul*) într-un perlipis din 1793 septembrie 20).

EDIȚII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (Sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXIV (rez. de la Arh. St. Iași, D/4).

După cel de al doilea rez. de la Arh. St. Iași (v. *descr. arheogr.*), zapisul ar fi fost scris în aceeași zi cu ispisocul domnese. Dar, întrucît atît zapisul, cît și cel de al doilea ispisoc domnese (v. doc. următor) figurează în perlipis sub aceeași dată ca și primul act domnese (v. doc. anterior), nu este exclus să ne aflăm în fața unei contaminări eronologice, cu atît mai mult cu cît cele trei acțiuni reflectate de rezumatele în discuție nu se puteau petrece în același moment.

¹ Pentru datele de lună și zi, v. *comentariul*.

300

1636 (7144) <după ianuarie 13-august 31>.

Ispisoc de la Vasile Vod(ă), din l(e)t 7144 <1636>¹, precum s-au pîrit călugării de mănăstiri Tazlău cu călugării de Rișca, pentru heleșteu Verdile, ce-l vinduse egumănul de Tazlău, și au întorsu tazlăoanii rișcanilor 260 ug(hi) și au luat tazlăoanii heleșteul.

Arh. St. Iași, CXL/60, f. 14 r.

Rez. din a doua jum. a sec. XVIII, în "scara" unei cond. de doc.

Ibidem, D/4, f. 2 v. (rez., cu data de lună și zi greșită: ianuarie 13 (v. n. 1), într-un perlipis din 1793 septembrie 20).

EDIȚII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (Sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXII (rez. de la Arh. St. Iași, D/4).

¹ V. n. 1 de la doc. anterior.

Adeca eu, Acsinte, fata lui Broștocu, și eu, Andreiu, ginere lui Broștocu, înșine mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, ne-am dat la măn(ă)stire Bistrii, să ne scrie la pomelnicul cel mare, și pre noi și părinții noștri, pentru un vadu de moară, ce am avut gîlcea[a]vă cu dum(ea)lui, Dumitrașco logofătul cel mare. Deci noi, încă l-am dat cu toată inema noastră, însă vadu cel din sus, și au scris pe tatăl meu, Groșstoc¹, și mama, Candachie, și Evghenie și Iona.

De aceasta mărturisim, cu acest zapis al nostru, și, cine se va scula din oamenii noștri, să nu li să crează, ci încă să fie proklet și treclet și să nu-i agiute 318 părinți de la Nichee și doisprădzăci apostoli și patru evangheliști.

Și, pentru credința, ne-am pus pecețile.

Arh. St. București, M-rea Bistrița, VII/28, nr. 9.

Copie din 1815.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/56 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 257, nr. 1127 (rez.).

Datat după întărirea domnească (v. doc. urm.), unde Andrei, ginerele lui Broștoc, apare călugărit, cu numele Avram.

¹ Așa în copie.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡладвскон. Ѡж(е) имал д(е)нѣ прѣд Нами м(о)л(е)бници нашим(и), калѣгером ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир називает сѣ Бистрици, съ Яврам калѣг¹ер, бив зѣт Броцок², ѡт Бн[н]зантіа, радї едно брѣд³а за млин, что ѡ Грѣло Путною, ѡ селѡ¹ Гѣуеши, что тот брѣд за млин било им права дааніе и мливаніе ѡт Дѡмитрашко⁴ Шефан лѡгоф(е)тѣ, а Дѡмитрашкови⁴ лѡгофетѣ бѣше его права кѣпежна ѡт Лазор Бекюл и ѡт ниних рѣзѣши ег(о), и ѡт Янтон, и ѡт врат нх⁵, Иѡн Робе, с(ѣ)н(о)ви Галеш, и ѡт Шандрѣ⁶ и ѡт Петрѣ, с(ѣ)нѣ Гаѣе, и ѡт Ангелина, дочка Брат вѣтавѣл, и ѡт Трифан ѡт Битѣнеши, зѣт Фрателѣн, и ѡт ниних рѣзѣши нх⁵, радї четирн десѣт талер битих.

Ино било им д(е)нѣ. М(о)л(е)бници нашим виш(е) писанным, калѣг¹ерим ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Бистриц(и), ѡни пришол на д(е)нѣ и иждаа через д(е)нѣ до съднм д(е)нѣ и ѡказовал(и) прѣд Нами и нарѣденіе и запис за кѣпежно, что имал Дѡмитрашко⁴ Шефан лѡгофетѣ ѡт прѣд люди добри и стари и воини прѣдни, и за потвѣрженіе ѡт сам Г(о)сп(о)дств(а) Мн. Я тот виш(е) писаннѣ Яврам калѣг¹ер, зѣт Броцок² ѡт Бнзантіа, ѡн не дошел на д(е)нѣ, нѣ zostал ѡт прѣд Нами и ѡт вес закона земскаго, а м(о)л(е)бници нашим, калѣгером ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир ѡт Бистрицѣ⁴, ѡни ѡправил(и) сѣ и поставил(и) соби фѣрѣн.

Ино, ѡт н(ѣ)нѣ на прѣд да ест моцни и силни, сѣс лист Г(о)сп(о)дств(а) Мн, дѣржатї своих праваа ѡтн(и)на и дааніе и м(и)лованіе, тѣти млинн ѡт

Грѣло Путною, ѡт село Гѣѣши и съ вес доход. Я Аврам калугѣ¹ер и съ нних племенѣхъ его да не имаетъ нѣмъ тѣгатѣ а не добивати за сѣю николиж(е), на вѣки. Ино аще промѣлетъ съ въ нѣка вѣѣме нѣкихъ нарѣденѣ до Аврам калѣ²гѣ³ер на тотъ вѣѣда за млин, да с(ѣ) не вѣрветъ, нѣ да с(ѣ) ѡрветъ. И ин да сѣ не ѡмншетъ прѣдъ симъ листомъ н(а)шемъ.

✠ Мс, л(ѣ)т(о) хрѣма ген(арѣ) дѣ.

† Самъ г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башотъ(ъ) велъ ѡг(ъ)ф(ѣ)тм. р.

† Димитрашко⁴ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au avut zi înaintea Noastră rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire care se numește Bistrița, cu Avram călugăr, fost ginere al lui Broștoc de la Vi[n]zantiia, pentru un vad de moară care este pe Gîrla Putnei, la satul Găgești, care, acest vad de moară, i-a fost dreaptă danie și miluire de la Dumitrașco Ștefan logofăt, iar lui Dumitrașco⁶ logofăt i-a fost dreaptă cumpărătură de la Lazor Vechiul și de la alți răzeși ai lui, și de la Anton, și de la fratele lor, Ion Robe, fiii lui Galeș, și de la Șandru⁷ și de la Petrea, fiii lui Gage, și de la Anghelina, fiica lui Bratu vătavul, și de la Trifan din Vitănești, ginerele Fratelui⁸, și de la alți răzeși ai lor, pentru patruzeci de taleri bătuți.

Deci au avut zi. Rugătorii noștri mai susscriși, călugării de la sfânta mănăstire Bistrița, ei au venit la zi și și au așteptat peste zi pînă la șapte zile și au arătat înaintea Noastră și dresul și zapisul de cumpărătură, pe care le-a avut Dumitrașco Ștefan logofăt dinaintea a oameni buni și bătrîni și oșteni de frunte, și de întărire de la însumi Domnia Mea. Iar acest mai susscris Avram călugăr, ginerele lui Broștoc din Vizantiia, el n-a venit la zi, ci a rămas dinaintea Noastră și din toată legea țării, iar rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire de la Bistrița, s-au îndreptat și și-au pus ferie.

Deci, de acum înainte să fie tari și puternici, cu această carte a Domniei Mele, să stăpînească dreapta lor ocină și danie și miluire, aceste mori de la Gîrla Putnei, din satul Găgești, și cu tot venitul. Iar Avram călugăr și cu alte rude ale lui să nu aibă a mai pîrî și nici a dobîndi pentru aceasta niciodată, în veci. Deci, dacă se vor mai ivi în vreo vreme niște drese la Avram călugăr pe acest vad de moară, să nu se creadă, ci să se rupă. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 14.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. București, M-reă Bistrița, VII/10.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată.

Ibidem, VII/28, nr. 8 (trad.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/157 a, b (xero. după orig. și trad.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 237, nr. 1128 (rez.).

¹ Omis.

² ѣ și ѣ, în ligatură.

³ Rupt.

⁴ т și ѣ, în ligatură.

⁵ După consoana finală, paieroc.

⁶ Greșit, în loc de "Ștefan logofăt", tatăl lui Dumitrașco Ștefan logofăt (v. doc. nr. 138).

⁷ ШАН- (Șan-), scris pe loc răzuit.

⁸ Mai sus, Bratu (acceași persoană?); românism în text. slavon.

† Иѡ Басиліе воєвода, б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прѣдошѣ, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими мѡлдавскими болѣри, великих¹ и малих¹, м(о)л(е)бници нашим, калѣг²ери ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир рекома Бистрици, едеж(е) ест храм пр(ѣ)с(вѣ)тѣи, ч(и)стѣи и пр(ѣ)бл(аго)сл(о)веніе³ вл(а)д(и)ч(и)цѣ наш(а) б(о)городицѣ и пр(и)сно д(ѣ)ви <Маріи, и т>⁴ѣгал(и) са за лица прѣд Нами съ Тоадер Клѡнчю и съ Тѣбѣлток калѣг²ери и съ Исаріе⁴е и съ нинѣ рѣзѣши нѣх¹, радї нѣкиѣ мѡл(и)ни ѡт село Гѣцѣши, ѡт Грѣло Пѣтною, рѣкѣши м(о)л(е)бници нашим виш(е) писанни аж(е) ест им тих мѡл(и)ни права дааніе и м(н)л(о)ваніе ѡт покоинаг(о) Дѣмитрашко Шефан бив великомѣ логофетѣ, а Дѣмитрашкови логофетѣ било [им] праваа кѡпѣжна ѡт Гѣвргіе Богдан и ѡт брат ег(о), Бас(и)ліе, и ѡт нинѣ братіѣх им, радї два сто и чѣтири десѣт вг(и) жолти. Я тих людї виш(е) писанни, Тоадер Клѡнчю и Тѣбѣлток калѣг²ери и Исаріе, ѡни тако казал(и) прѣд Нами, како не сѣт продали части нѣх¹ и ѡприселовает им без нѣкоє дѣло.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Мѡи и вѣсег(о) нашег(о) Сѣвѣта искахом тѣх нарѣденіе, что имал(и) м(о)л(е)бници нашим, калѣг²ери ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Бистрици, и ѡбрѣтохом аж(е) бѣше продад(и) и части тим людї виш(е) писанни за Богдан питар и за брат ег(о), Бас(и)ліе, и за⁵ нинѣ племеници нѣх¹, Дѣмитрашкови великомѣ логофетѣ. Ино Тоадер Клѡнчѣ и Тѣбѣлток калѣг²ери и Исаріе и нинѣ племеници нѣх¹, ѡни зостали ѡт прѣд Нами и ѡт вѣс закона земскаг(о), а м(о)л(е)бници наши, калѣгерим ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Бистрици, ѡн(и) ѡправи(и) сѣ и поставил(и) соби фѣрѣю, кѣ злат(и), ѡ вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Мѡи.

Ино, ѡт силѣ на прѣд, болше да не имает мѡи тѣгатї Тоадер и Тѣбѣлток и Исаріѣ, съ нинѣ племеници нѣх¹, на кѣлѣгером ѡт Бистрици⁶, радї сна тѣж, а не добивати николиж(е), на вѣки. Ино, аще промѣлѣет сѣ въ нѣка врѣме нѣкиѣ нарѣденіе до Тоадер или нинѣ племеници нѣх¹, на тих мѡл(и)ни, да с(ѣ) не вѣрѣет, ни⁷ да сѣ ѡрѣдет. И ни да с(ѣ) не ѡмѡшдет.

Ѡ Мѣс, л(ѣ)т(о) ѡзрѣмѣ генар(іе) дї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)фет [и]⁸ с(а) искаа <m. p.>.

† Дѣмитрашко⁶ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire numită Bistrița, unde este hramul preasfîntei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară <Maria, și>⁴ s-au pîrît de față înaintea Noastră cu Toader Clonciu, și cu Tăbîltoc călugăr, și cu I<sari>⁴e și cu alți răzeși ai lor, pentru niște mori din satul Găgești, de la Gîrla Putnei, spunînd rugătorii noștri mai susscriși că aceste mori le sînt dreaptă danie și miluire de la răposatul Dumitrașco Ștefan fost mare logofăt, iar lui

Dumitrașco logofăt i-a fost dreaptă cumpăratură de la Gheorghie Bogdan și de la fratele lui, Vasilie, și de la alți frați ai lor, pentru două sute și patruzeci de ughi galbeni. Iar acești oameni mai susscrîși, Toader Clonciu și Tăbîltoc călugăr și Isarie, ei au spus așa înaintea Noastră, că nu sînt vîndute părțile lor și-i împresoară fără nici o treabă.

Deci, Domnia Mea și tot Sfatul nostru am cercetat aceste drese, pe care le-au avut rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire Bistrița, și am aflat că au fost vîndute și părțile acestor oameni mai susscrîși de Bogdan pitar și de fratele lui, Vasilie, și de² alte rude ale lor, lui Dumitrașco mare logofăt. Deci Toader Clonciu și Tăbîltoc călugăr și Isarie și alte rude ale lor, ei au rămas dinaintea Noastră și din toată legea țării, iar rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire Bistrița, ei s-au îndreptat și și-au pus fierile, 24 zloți, în vistieria Domniei Mele.

Deci, de acum înainte, mai mult să nu aibă a mai³ pîrî Toader și Tăbîltoc și Isarii, cu alte rude ale lor, pe călugării de la Bistrița, pentru acea pîră și nici să dobîndească niciodată, în veci. Deci, dacă se vor ivi în vreo vreme niște drese la Toader sau la alte rude ale lor, pentru aceste mori, să nu se creadă, nici⁷ să se rupă. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 14.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt [și] s-a iscălit <m. p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Tazlău, VIII/23.

Orig., hîrtic (33 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, strică.

Ibidem, VII/28, nr. 7 (trad. din sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xcrogr. de doc., I/58 a (xcro. după orig.) și b-d (după trad.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 238, nr. 1129 (rez.).

¹ După consoana finală, paieroc.

² Omis.

³ a, suprascris o singură dată.

⁴ Rupt.

⁵ sa (de) adăugat deasupra rîndului.

⁶ τ și ρ, în ligatură.

⁷ În loc de нъ.

⁸ V. doc. nr. 1, n. 4.

⁹ Așa în orig.

† Adecă noi, Bașotă logofătul cel mare, și Ureache¹ spătarul cel mare, și Ghiorghie păharnicul cel mare, și Iordachie vistiarnicul² cel mare, și Buluș biv vistiarnic² și Ciogolea, pîrcălabii de Hotin, și Mălai ce-au fost vistiarnic, și Toderășco al treile logofet, și Dumitrașco Glianghea, și Costantin Ciogolea, și Ștefan Murguleț, și Pătrașco postelnicul, și Lupul biv cupar, și Ipatie Murguleț, și Costantin Drăgășescul, și Ghiorghie Corosteanul, și Lupul Giunescul, și Lupul Stroescul, și Hăjdeu, și Nacul de Malinți, și Ionașco Grozăvăscul și alți mulți ficiori de boiar(i), adecă au vinit înaintea¹

noastră Isac Stîrcea de ne-a mărtorisit cum s-au fost tîmplat cu Mihalcea Durac la eșirea¹ lui Bărnovschii Vodă, D(u)mn(e)dzău-l pomenească¹, la Hîrlău, de-au jecuit o cocie a vornicului Gavrilăș, de-au fost loat den cocie ban(i) gata, o mie și trei sute și șasedzeci de galbeni, și o dulamă de adămască, și o dulamă de atlas, cu blane, și o blană de jder, și o blană de spinări de hulpe, și un căftan de zărba cea bună, și un căftan de adămască³, cu jder(i), cu bumbi de mărgăritar, și dzéce caragie, și o sabie ferecată⁴ cu argint, și o lăduncă ferecată⁴, de 20 de taleri, și un covor nou, și o scoarță noai⁵ și alte multe unelte și cociia² cu bulgariu și hamuri noai⁵, pentru care lucru fost-au pîră multă și tot l-au rămas vornicul Gavrilăș: întîi dennaintea¹ lui Moisei Vodă, și de la Alexandru Iliiaș² Vodă și de la d(u)mnealui, d(o)mnu nostru, Vasilie⁶ Vodă, cum are și vornicul tot cărți de rămas. Și Mihalcea Durac, ce-au fost partea¹ sa de bani, ei au plătit deplin, iar Stîrcea, ce-au loat parte de bani și aceale⁷ unelte toate și veșminte și postave și tot ce mai sus scrie, cu cocie cu tot, tocmitu-s-au, după ce l-au agiunsu legea¹ și s-au aflat adevărat vinovat: dat-au Isac Stîrcea d(u)m(i)s(a)le, vornicului Gavrilăș, partea¹ sa de moșie direaptă¹, a treia² parte de sat de Boian, partea¹ den sus, cu vad de⁸ moară⁹, și giuimătate de sat de Onut[t]ul de Sus, partea¹ den gios, cu vadur(i) de moară(ă) pre apa satului, ce i-au fost cumpărătură de la Ionașco Stroic(i), și satul Lozeníi, ce i-au fost cumpărătură împreună cu Musteață¹ de la C(i)rstina, giupîneasa lui Ghiorghie pîrcălabul de Hotin, care parte ș-a lui Musteață¹ vinitu-s-au lui, căc(i) au fost giupîneasa Stîrcei nepoată lui Musteață, iar pîrcălabului Ghiorghie așijderea i-au fost cumpărătură acel sat, Lozeníi¹⁰, de la Lăzian și de la Nedelco, iar(ă) de moșia² giupîneasei Stîrcei, și cu locuri de mor(i) și de hălăstée pra¹¹ apa Borodacei. Și dirése ce-au avut pre aceaste⁷ ocine, ce-s mai sus scrise, datu-le-au pre mîna vornicului Gavrilăș, și de moșie și de cumpărătură.

Și-ntr-această tocmală fost-au și frații Stîrcei, Costantin pîrcălabul și Darie Stîrcea. Fost-au și Nicolai silitrariul și altă seminție a lor. Întrebatu-i-au și Isac Stîrcea și vornicul Gavrilăș: carii vor să cumpere aceaste⁷ ocine, ei să le cumpere, iar de nu, de-acmu înainte, nime den ficii sau den ruda lor să nu încapă a mai cumpăra, nic(i) a mai pîrî de-această pîră, că s-au tocmit de bunăvoie, dennaintea¹ noastră, ca să-ș(i) facă vornicul dirése domnești și să-l fie d(u)m(i)s(a)le ocine și cumpărătură dirépte, cu tot vinitul, în véc(i)¹⁰.

Și, pre mai mare credință, pusu-ne-am¹ pecețile la acest adevărat zapis, să să știe.

У Мс, в(ъ) л(ѣ)то хѣрмѣ <7144/16636> ген(ар)ѣ еѣ <15>.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Яз Симнон Мѣлан м. р. бив вист(ѣ)рник.

Хрѣке вел спѣт(ар) искаах <м. р.>.

Дѡмитрѡ Бѡхѡш бив вист(ѣ)рник м. р.

† Яз Юдаки вел вист(ѣ)рник искаа <м. р.>.

† Яз Дѡмитрашко Гѡнгѣ искаах <м. р.>.

† Яз Хрсѣл бив лог(ѡ)ф(ѣ)т искаах, аз писах <м. р.>.

† Яз Петричанкѡ вел армаш <м. р.>.

† Яз Тодѣрашко третѣи лѡг(ѡ)ф(ѣ)т искаа <м. р.>.

† Яз Ип(а)те Мѡргѡлец искаа <м. р.>.

† Яз Пѣтрашко бив постѣланник <м. р.>.

† Яз Талпѡ комис <м. р.>.

† Яз Накѡл искаах <м. р.>.

† Яз Костантин Дрѡг(ъ)шесѡѡл <м. р.>.

Из Дупна Строевска <m. p.>.

† Из Константин Чоголѣ <m. p.>.

† Из Данович <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † A Stîrcei, съ Дурак¹²; <și una din sec. XVII>: Și pe pol Onutul de Sus.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/15.

Orig., hîrtie (41,5 x 27 cm), difolio, filigran.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/136 (foto.).

EDIȚII: Karadja, *Doc.*, nr. 8, p. 29-30 (orig., cu unele iscălituri descifrate greșit); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 194, și II, p. 144, nr. 3 (menț. și rez. dezv.).

¹ "ea", redat prin а.

² "ia", redat prin а.

³ "adă", scris pe loc ras.

⁴ "ă", redat prin а.

⁵ În textul chirilic: нодѣ.

⁶ Cuvînt scris pe loc ras.

⁷ În textul chirilic: ачаде, ачаде.

⁸ Greșit, pentru "de".

⁹ Litera "o", adăugată deasupra rîndului.

¹⁰ "ѣ", redat prin а.

¹¹ Greșit, pentru "pre".

¹² "cu Durac".

305

1636 (7144) ianuarie 15, Iași.

† Иѡ Басидѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рьъ Земли Молдавскѡи. Adecă au venit înaintea¹ Noastră și-naintea boiarilor noștri, a mari și a mic(i), sluga noastră, Isac Stîrcea, de ne-au mărtorisit cum s-au fost ținplat cu Mihalcea Durac la eșirea lui Bărnovschi Vodă², de la Hirlău în sus, de-au jecuit o cocie a boiarenului nostru, a lui Gavrilaş ce-au fost vornic, de i-au fost loat den cocie bani gata, o mic și trei sute și șasedzec(i) de galbeni, ban(i) gata, și o dulamă de adămască, și o dulamă de atlaz, cu blane, și o blană³ de jder, și o blană de spinări de hulpc, și un căftan de zarba de cea bună, și un căftan de adămască, cu jder(i), cu bumbi de mărgăritar, și dzéce caragie, și o sabie ferecată, și o laduncă cu argintu, de 20 de talcr(i) buni, și un covor nou, și o scoarță noa⁴, și cociia⁵, cu hamuri cu tot. Pentru care lucru fost-au și pîră⁶ multă⁶ la Moisei Vodă și la Alexandru Iliiaș Vodă și tot l-au rămas vornicul Gavrilaş, cum are și cărți de cum au rămas Stîrcea și Durac; și ce-au fost partea lui Durac, el au plătit partea¹ sa de bani deplin, iar Stîrcea, pentru ce-au loat den bani, giunăte, și aceale⁷ veșminte și postave și toate ce-s mai sus scrise, tocmitu-s-au, după ce l-au agiunsu légea¹, și s-au aflat adevărat vinovat. Dat-au Isac Stîrcea vornicului Gavrilaş partea¹ sa de moșie direaptă, a treia⁵ parte de sat de Boian, partea des sus, cu loc de moar(ă), și giunăte de sat de Onutul de Sus, partea den gios, cu loc de moar(ă) pre apa satului, ce i-au fost cumpărătură de la Ionașco Stroic(i), și satul Lozénii, cu loc de hălăștee și de mori pre apa Borodacei, ce i-au fost cumpărătură Stîrcei, cu Musteață pîrcălabul, de la C(i)rstina, giupîncasa lui Ghiorghie pîrcălabului de Hotin, <c>⁸are parte a lui Musteață încă s-au vinit Stîrce<e>⁸i de pre giupîneasă-ș(i),

căc(i) au fost nepoată lui Musteață, care sat fost-au cumpăratură pîrcălabului Ghiorghie de la Lăziiian și de la Nedelco, fost-au de moșia¹ giupîneșei Stîrcei. Și dirêse ce-au fost avîndu Isac Stîrcea pre aceaste⁷ ocine, ce-s mai sus scrise, și de moșie și de cumpăratură, încă le-au dat pre mîna vornicului Gavrilas.

Ș-au fost aceasta⁷ tocmală și cu știrea fraților săi și a rudelor sale, ca să <ră>⁹scumpere aceaste⁷ ocine, și n-au vrut nime să-ntoarcă.

Pentr-aceia⁷, vîdzîndu Domniia Mea de bunăvoe tocmală și plată, așijderea, și D(o)mniia Mea dat-am ș-am întărit boiarenului nostru, vornicului Gavrilas, pre aceale⁷ ocine, ce-s mai sus scrise, ca să-i fie și de la D(o)mniia Mea ocine pentru ale sale dirêpte bucate, bani ș-avușie, ce i s-au loat.

Și nime, de-acmu, să nu mai scornească pîră⁶, nic(i) dănăoar(ă), în véc(i), preste această adevăra<ță scri>¹⁰soare a Domnii Mele, să să știe.

В Мѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7144/1636> гл҃н(арїе) ѿї <15>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Бѧшот(ъ) велѣ лѡг(ѡ)ф(ѣ)т m. p. ¹¹.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Lozenii și Onutului den Sus și a tree parte de Boian.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/16.

Orig., hîrtie (41 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată, imprimată pe ambele laturi ale doc. Cu o copie modernă, dactilo.

Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/137 a, b (foto.).

EDIȚII: Karadja, *Doc.*, nr. 9, p. 31-32 (orig.).

¹ "ca", redat prin a.

² Așa în orig.

³ Cuvînt scris pe loc ras.

⁴ "i", redat prin ѿ.

⁵ "ia", redat prin a.

⁶ "ă", redat prin ѧ.

⁷ În textul chirilic: ачаде, ачаде (-а), ачаа.

⁸ Rupt.

⁹ Omis.

¹⁰ Sub pecete.

¹¹ Ispisocul domnesc este scris, ca și mărturia boierească (v. doc. ant.), tot de Ursul fost logofăt.

† Иѡ Бѧснлѣе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земле Молдавскон. Ѡж(ѣ) тѣглии сѣ за лице, прѣд Нѧми, Наквл, с(ъ)нѣ Іїне ѡт Бр(ъ)лаа, сѣ Трифѣ Змеурнѣ, и сѣ Гаврил Калот(ъ) ѡт Гъцеш(и), и сѣ поп Мѡргѡ ѡт Бранчѣ, и сѣ Стонка ѡт Клипичеш(и) и сѣ иншихъ сѣмѣнцїи¹, рѣзѣш(и) им, рѧдї една част за ѡтн(и)нѡ ѡт село Битѣнеш(и) и сѣ брод за млен ѡ Нижнюю Грѣло и <сичѣ>² Трифѣ, и Гаврил, и поп Мѡргѡ, и Стонка и инихъ рѣзѣш(и) казали, аж(ѣ) тот мѣсто, ѡт четвертъаа част, четвертъаа, ѡт село Битѣнеш(и) и тот брод за млен ест им прислѡваданїе за Наквл. Я Наквл

указоваѣ прѣд³ Нами исписок ѡт Радѣѣ <воевода, аж(ѣ) бѣше тоа част>⁴
искупленіе ѡт(ъ)цу его, Ино⁵ кѣпецъ, ѡт Бѣтѣнѣѣ бие пит(ар), и ѡт Бѣлканъ,
и ѡт Костаки, и ѡт Лазоръ Търъцъ и ѡт инихъ плѣмѣниц(и) ихъ.

Ино зостаѣ Нѣкулъ, с(ъ)ну Ине, на тотѣ виш(ѣ) писани, Трифъ, и
<Гаврил>⁴ и <поп>⁴ Мургу, и на Стонка и на плѣмѣниц(и) ихъ, како⁶ ѡт н(ъ)нѣ
напрѣд³ бѣѣше д⁴ не имаетъ ег(о) маи тега³тѣ на Нѣкулъ за тоа част ѡтн(и)ну,
<а ни добивати>⁴ николиж(ѣ), на бѣки, прѣд³ симъ листъ нашъ.

У Иисъ, в(ъ) л(ѣ)то хрѣма генаріе еѣ.

† Самъ г(о)сп(о)д(и)нъ вѣѣѣ.

† Пѣтрашко Бѣшотъ(ъ) вѣѣ лѣг(ѣ)ѣѣѣ <m. p.>.

† Фоца <писалъ>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată s-au
pîrît de fașă, înainteа Noastră, Nacul, fiul lui Iane din Bîrlad, cu trif Zmeurnă, și cu
Gavril Calotă din Găgești, și cu popa Murgu din Vrancea, și cu Stoica din Clipicești și
cu alte sămăntii¹, răzeșii lor, pentru o parte de ocină din satul Vitănești și cu vad de
moară în Gîrla de Jos și <astfel>² au spus Trif, și Gavril, și popa Murgu, și Stoica și alți
răzeși, că acest loc, a patra parte din a patra parte din satul Vitănești și acest vad de
moară le sînt împresurate de Nacul. Iar Nacul a arătat înainteа Noastră ispisoc de la
Radul <voievod că a fost această parte>⁴ răscumpărătură tatălui său, Iane⁵ negustor, de
la Bălțeanul fost pitar, și de la Vîlcan, și de la Costachi și de la Lazor Tărlîță și de la alte
rude ale lor⁷.

Deci a rămas Nacul, fiul lui Iane, pe acești mai sussescriși, Trif, și <Gavril>⁴, și
<popa>⁴ Murgu, și pe Stoica și pe rudele lor, ca de acum înainte mai mult să nu aibă a-l
mai pîrî pe Nacul pentru această parte de ocină <și nici a dobîndi>⁴ niciodată, în veci,
înainteа acestei cărți а noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 15.

† Însuși domnul а poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

† Focea <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/5.

Orig., hîrtie (32 x 19 cm), difolio, rupt și șters, pecete mijlocie în chinovar, slab
imprimată.

Ibidem, CLX/113 (trad., din 1786 ianuarie 12, de Gheorghe Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/138 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXI, p. 254 (trad. din 1786, cu văleatul echivalat greșit:
1637).

¹ Cuvînt adăugat ulterior pe margine de uricar.

² Șters.

³ n și p, în ligatură.

⁴ Rupt.

⁵ Greșit, pentru Ине (Iane).

⁶ а și ѡ, în ligatură.

⁷ V. și doc. de întărire din 20 aprilie 1622 (*D.I.R.*, A, XVII, V, nr. 172, p. 125), din care rezultă că partea de ocină cumpărată de Ianc de la Bălceanul i-a fost vîndută acestuia de Vilcan și rudele sale.

307

1636 (7144) ianuarie 15.

Suretu di pi ispisocul di la Vas(i)lie voevoda, din velet 7144 <1636> ghen(arie) 15.

† Adică au vinit înaintea Noastră și-nainte a tuturor alor noștri moldovinești boer(i), a mari și a mic(i), Anghilina și Schiva, fetili Cîrstii vornicul(u)i, și Vas(i)lie Roșca, giniril(e) Măricăi Cernătoae, și cumnații lui, Ștefan Cernat și Meriuță¹, iar(ă) giniri Cernătoae, și s-au pîrît di faț(ă), înaintea Noastră, cu Hărbor[r]u, și cu Andrii, fratrii lui Moțoc, și cu Chizel, și cu Fition, și cu Grecul, și cu Bratin, și cu Albot(ă), și cu Corni, și cu Zimbril(ă), și cu Băloș² și cu alte rude a lor, pentru satul Dimăcenii, din ținutul Ticuciului, dzicîndu înaintea Noastră precum acel sat de mai sus scris, Dimăcenii, acei oameni de mai sus scriși³ au vîndut părinților Cîrstii <vornic>⁴ul, drept 120 de galbeni, și au arătat în<na>⁴inte Noastr<ă un>⁴ zapis d<e>⁴ cumpărătur(ă) pre acel sat. Iar Hărbor și cu semînțenie lor, ...⁴, ș-au dzis înaintea Noastră precum n-au vîndut ei acel sat, <Di>⁴măcenii, lui>⁴ Cîrstea vornicul, și le-au făcut lor înpresurări.

Deci, Domnie Me am socotituū cu tot Sfatul Domnii Mel(e) și i-am giudecat pre dînșii cu dreptate și după lege țăr<ii>⁴: li-am pus lor dzi⁵ ca să-ș(i) aduc(ă) Hărbor și cu semînție lui marturi, oamin(i) bun(i) și di pin pregiur megieși, ca s(ă) giuri precum n-au vîndut acel sat Cîrstii vornicul. Și, după(ă) obiceiul țării, cîndu au fost la dzi, ei n-au putut să-ș(i) aduc(ă) lor oamin(i) buni, giurăto<r(i)>⁴, și au rămas Hărbor și cu semînție lui din dzi și din toat(ă) lege țării. Iar Anghilina și Schiva, feti(e) Cîrstii vornicul, și Vas(i)lie Roșca vornicul, și ginirii⁶ lui, Ștefan Cernat și Merăuță, ei au vinit la dzi și au așteptat peste dzi pîn(ă) la trii săptămîni și s-au îndreptat înaint<e>⁴ Noastră și ș-au pus lor și ferfe, 24 zloți, în visterie noastră pîntru acel de mai sus scris sat, Dimăcenii, ca să le fie de la Domnie Me Anghilini și Schivii și Roșcăi vornicul și cumnaților lui dîriapt(ă) ocină și moșie și cumpărătur(ă) și uric di-ntăritur(ă), cu tot vinitul, ncrușiiit, ca s(ă) nu s(e) mai amesteci nim(e), în veci.

V Иѣс, л(ѣ)т(ѣ) хѣсѣдѣ <7234/1726> маи сѣ <16>.

Și eu, Ghiorghei Pîrvul, am scris suretul di pi sîrbie pe romînie.

<În continuare, îns. trad.>: Suret di la Vasili Vod(ă) de pe Dimăcenii; <și, în continuare, din prima jum. a sec. XIX>: de pîra ce au avut fetele Cîrstii vor(ni)c cu Hărbor.

Arh. St. București, M-rea Adam, VI/10.

Traducere.

Ibidem, IV/112, nr. 3 (rez., numai cu vâlcatul).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/59 a, b (xero.).

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. 16, p. 13, (aceeași trad., cu omisiuni și cu greșeli, mai ales la citirea numelor, și cu data de lună: iunie);

Catalog, II, p. 238, nr. 1130 (rez.).

- ¹ "ă", transformat din altă literă.
² "ă", redat prin Ѧ.
³ Urmează trei litere șterse de traducător.
⁴ Rupt.
⁵ "dzi", scris peste altă literă.
⁶ Greșit, pentru "cumnății"; v. mai sus.

308

1636 (7144) ianuarie 16, Iași.

† Иѡ Баснѣе воевода, <во>¹жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землн Молдавскон. Scriem la sl<uga>¹ Domniei Méle, la Scintée vătavul. Dau-ț(i) știre că s-au pîrît de față, înaintea Dumi Mél(e), Nacul de B(î)rlad, feciorul lui Iane neguțătorul, cu Trif Zmiurnă, cu Gavril<il>¹ Calotă și cu Mățeș de Clipiceșt(i) și cu alți răzēsș(i) ai lor, pentru o moară ce iaste la <V>¹ităneșt(i), și i-o au fost luat ei cu strîmbul, fără ispravă, de o au ținut trei săptămîni. Deci, au rămas Nacul pre Zmiurnă și pre Calot(ă) și pre Mățăș și pre toț(i) oamenii lor, ca să-ș(i) ție Nacul moara <și>¹ să-i întoarcă tot ce-au agonisit <la>¹ acea moar(ă), într-acele 3 săptămîni, și ce-au măcinat ei.

Drept acea, deaca ve<i>¹ vedea cartea Dumi Mél(e), tu să-i întorci cîtă pîine să va afla c-au luat ei într-acele 3 săptămîni tot în mîna Nacului, și² ce-au ei măcinat făr<ă>¹ cale, tot să socoteșt(i).

Aceasta scriem. ИНАК НЕ ВЧ(Н)НИТЕ!

Ѡ Иѡс, в(ѡ) л(ѣ)т(о) хѣрѡд <7144/1636> ген(ар)ѣе ѡѣ <16>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѡ велѣл.

† Фоча <писал>.

Arh. St. București, A. N., MMDCCLXXV/2.

Orig., hîrtie (32 x 18,8 cm), rupt la îndoituri, lipit pe hîrtie, pecete mijlocie, în clinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/60 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 238, nr. 1131 (rez.).

¹ Rupt.

² Litera "i" (н), scrisă foarte mare peste un "a".

309

1636 (7144) ianuarie 20, Iași.

Noi¹, Баснѣе в(о)евад(а)², в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землн Молдавскон. Dat-am cartea Domniei Méle boiarinului Domniei Méle, lui Ionașco Cehan ce au fost vornic mare, spre aceia ca să hie tare și puternic, cu cartea Domniei Méle, a soroci și a chema naintea Domniei Méle pre Pîntea³ și Vasilie Purcel, să aducă uricul Codăeștilor, să hie a triia zi³ naintea Domniei Méle.

И НИКТОЖ(ѣ) ДА НЕ СМѢТ ЕМѢ⁴ ДЕРЖАТИ НИИ ШПИРАТ(н)⁵, ПРѢД СИМ ЛИСТОМ Г(о)сп(о)д(а)стѣ(а) Мн⁶.

Ѡ Иѡс, л(ѣ)т(о) хѣрѡд <7144/1636> генар(ѣ)е ѡ <20>.

Сам г(о)сп(о)д(а)стѣ(о) Мн велѣл.

ЦЕФАН <ПИСАЛ>.

Întocma cu ur(i)ghinalu.

Chirica ban <m. p.>.

Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/9.

Copie din 1835.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/139 a, b (foto.).

¹ Greșit, pentru Нw.

² Până aici, scris în chinovar.

³ "І", redat prin Ѧ.

⁴ Greșit, pentru нх.

⁵ După т ("t"), paieroc.

⁶ "Și nimeni să nu îndrăznească să-i țină sau să-i oprească, înaintea acestei cărți a Domnicei Méle".

310

1636 (7144) ianuarie 20.

7144 <1636> ghenar(ie) 20.

Zapisul lui Anastasic¹ vornicu di gloată, atingătoriu de satul Drăgăneștii, cu copie lui.

Arh. St. București, M-reă Neamț, XXXV/26, nr. 4.

Menț., în "Opisul documenturilor moșici Drăgăneștii, din țin(u)t(ul) Sucevii², a Măn(ă)stirii Neamț", de la mijl. sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., perilipsuri.

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 238, nr. 1132 (menț. edit.).

¹ Probabil greșit, pentru "Tănasic".

² Greșit, pentru "Neamțului".

311

1636 (7144) ianuarie 22, Iași.

† Нw Басиліе воєвода, б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зѣмли Молдавскѣ. Dat-am cartea Domnicei Méle [rugăto]rugătorilor noștri, călugărilor de la sv(i)n[s]ta mănăstirc, de la S(vea)ti Ilic proroc, spre acéia să fie tari și puternici, <cu ca>²rtea Domnicei Méle, a opri un loc de fînați a sv(i)n[s]tei mănăstiri, ce să cliiamă La Căldare, ce iasti în hotarul ținutului Sucevei, ce iaste dare sv(i)n[s]tei mănăstiri de la domnii bătrîni. Să aibă a ținca și a cosi fîn pre undi iaste stîlpit din dzile bătrîne.

Altu nime să n-aibă treabă a să amesteca înaintea cărții Domnicei Méle. Инак не вѣдет.

V IIIc, л(ѣ)т(о) xзрмд <7144/1636> гѣн(аріе) кѣ <22>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. cont.>: † La Căldare, hotariul târgului Sucévei; <două din sec. VII>. S-au cetit, <și>: Fînașă, La Căldare², 7142, <1634> ghen(arie) 22; <și una de la aceluiasi sec.>: Lit(era) C.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/61.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, ceteriorată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/140 (foto.).

EDIȚII: *Doc. Suceava*, nr. 134, p. 265 (orig., cu descr. peceteii).

¹ Șters și rupt.

² "c", redat prin Ѣ.

Adică eu, Mărica, fata Cîrstii șătrariului, însumi pre mine mărturisescu¹, cu acest ăpis al meu, cum eu, de bunăvov me, de nime asuprită, nici nivoită, am vîndut a me lăriaptă ocină de moșie, parte me, cîtă să va alege din Țibănești, din țin(u)t(ul) asluului. Aceasta o am vîndut-o dumisale, lui Ghiorgghii Roșca vistermicul, cu tot nitul, și cu vad de moară în vale satului, în Gîrbovățu, și din cîmpu și din pădure și cu c di prisacă, undi să va alege. Aceasta o am vîndut-o dumisali, drept doîzăci și cinci e taleri bătuți.

Și mi-au făcut plata deplin, dinainte vornicului Neniului, și a lui Silion, și a lui efan Ciocîrlan, și Iordachi de Arpășăști și a mulți oameni buni.

Și, pre mai mari cridința, pusuni-am peceteile și-am iscălit, ca să aibă a-ș(i) face u)m(nea)lui și dresă domnești, ca să să știi.

НЕНЮЛ ВОРНИКУЛ НСКАЛ [Pecete]².

СИЛИОН НСКАЛ [Pecete]².

Ștefan Ciocîrlan.

ЇВРДАКИ НСКАЛ [Pecete]².

David [Pecete]².

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/44.

Copie de la înc. sec. XIX, în cond. moșiei Țibănești.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/141 (foto.).

Datat după doc. de întărire (v. doc. urm.).

¹ Așa în copie.

² Menț. copistului.

Noi¹ Vasile vo(ie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu pământului Moldovii. Iată, acestu adivarat boer al nostru, Ghiorghii Roșca vistiernic, au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturii di la boeriul nostru și sluga noastră, anume Neniul dvornicul, și di la Sîlion, și di la Ștefan Ciocîrlan, și de la Ștefan din Arpășăști și di la mulți oameni buni, scriind precum au vinit dinainte lor Marica, fata Cîrstii șătrariului, și, di a ei bunăvov, de nimeni silită, nici asuprită, ș-au vîndut a sa driaptă ocină și moșie, toată parte ei, cîtă i s-ar alege, din satul Țibăneștii, pe părău Gîrbovățului, ce-i în țin(u)t(ul) Vasluiului, cu vad de moară în părău, și din cîmpu, și din pădure și cu-n loc de prisacă, undi s-ar alege. Acești li-au vîndut boeriului nostru, ce-i sus scris, Ghiorghii Roșca vistiernicul, drept doizăci și cinci di taleri băuți.

Deci, și Noi, văzînd a lui drept zapis di la boeri și slugi a Domnii Meli, l-am crezut pre dînsul și di la Noi, așijdere, i-am dat și i-am întărit boeriului Ghiorghii Roșca vistiernic pre acești di mai sus zisă părți din Țibănești, din cîmpu, și din pădure, și cu vadul morii, și cu locul de prisacă, ca să-i fii lui dreaptă cunpărătură și uric de întăritură, cu tot vinitul, nerăsluit nici odănăoară, în vecu².

Și altul să nu să amestece prest(e) această carte a Domnii Meli.

În Iaș(i), let 7144 <1636> ghen(arie) 24.

Sîngur domnul au poruncit.

[Locul peceșii g(o)sp(o)dû]³.

ПѢТРАШКО БАШОТ(Ъ) ВЕЛ ЛОГ(О)ФЕТ ИСКАЛ.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/45.

Copie de la înc. sec. XIX, în cond. moșiei Țibănești.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/142 a, b (foto.).

¹ Pentru "Io".

² "vecu", repetat pe p. urm.

³ Menț. copistului.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) тот¹ истинъи болѣринъ наш, Гиѡрги Рошка бѣвше вистѣрник, оуказовал, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, един запис за свѣдательства ѡт прѣд люди добри и савги наш, <на>² имѣ: Силишан, и ѡт Юраки, и ѡт Давид, и попа ѡт Хонсеши, тако писаѡщи, како прїиде прѣд ними Софронїа, дочка ...³, по еи доброе волѣ, неким непонужденаа, а ни присилованна, и продал(а) своа праваа ѡтн(и)нѡ и дѣднинѡ, част еи, елико с(ѣ) изберит ѡт село Ѡнеши<и>⁴, ѡ в(о)лост Кърлигътѡр(а); таа продал болѣринѡ наш, Гиѡрге Рошка вистѣрник, радї д<в>⁴а десѣт талер(и) сребръни.

Ино Ми, ѡко увидѣхѡм тот запис, а ми вѣровали есми <и>⁴, ѡт Нас, ешеж(е) дадохѡм и потвърдихѡм болѣрин(ѡ) наш, Гиѡрге Рошка вистѣрник, тоа <прѣд>⁵речена част за ѡтнинѡ ѡт село Ѡнеши, како да ест ему, и ѡт Нас, праваа ѡтн(и)нѡ и вик<в>⁴ленїе, съ вѣсем дохѡдом, непорошенно николиж(е) на вѣки. И ин да с(ѣ) не ѡмиш<ает>⁴.

V ИѢ, вѣ) лѣ)то хрѣмѣ ген(дрѣ) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѣг(ѡ)ѣ(ѣ)т м. р.

† Фоча <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Част Софронїа, вт Ѡнеци.

† Io Vasilie voievod, din mila Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Gheorghe Roșca fost vistiernic, a arătat înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri un zapis de mărturie dinaintea a oameni buni și slugi ale noastre, anume Silioan, și de la Iurdachi, și de la David și popa din Hoisești așa scriind, că a venit, înaintea lor, Sofroniia, fiica ...³, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, partea ei, cît se va alege din satul Onești⁴, în ținutul Cîrligătura; și a vîndut-o boierului nostru, Ghiorghe Roșca vistiernic, pentru douăzeci de taleri de argint.

Deci Noi, dacă am văzut acest zapis, noi am crezut <și>⁴ de la Noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Ghiorghe Roșca vistiernic, această <înainte>⁴ zisă parte de ocină din satul Onești, ca să-i fie, și de la Noi, dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 23.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Focșa <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Partea Sofroniei, din Onești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXVIII/255.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.; cu o trad. din 1766.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/143 (foto.).

¹ După ultima consoană, paieroc.

² Omis.

³ Loc alb în orig.

⁴ Rupt.

315

<1635-1636> ianuarie 24, Iași.

† Мѣстоу б(о)жїю, Мѣ, Іѡ Касилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земле Мѡлдавскѡе. Знаменїето ченим ис сѣм листѡм нашим, въсѣм² кто на немъ вѣзрит или чточїи ег(о) вслышит, вж(ѣ) тотѣ истинїи наш вѣрїи болѣри, Ѡвнѣшкѡуцѣ Прѣжескѡа третїи постѣлник, служил правою и вѣрною слѣжею иншим прѣжде Нас бивше г(о)сп(о)д(а)рѣх², а днес служил и Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мѣ правою и вѣрною слѣжею. Тѣм ради, Мѣ, шкѡ видѣхом ег(о) правою и вѣрною слѣжею до Нас, жаловали есми на него шкѡбною нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвѣрдилы есми емѣ, вт Нас, ѡ нашеи Земле Мѡлдавскѡе, ег(о) правѣ

штн(и)нѣи и купежни, шт³ ег(о) правнѣх и питѣмнѣх нарѣденіе что имал ш(тѣ)цѣ его, Никоарѣ лѣгофетѣ, за викупленіе, шт Петра воевода прѣднаго, и за потверженіе, шт Костантин Мовила воевода, четверта часть шт пол село Деещ(и)², что ш⁴ в(о)лост Иское, что тоа часть била⁵ за кѣпжно ш(тѣ)цѣ емѣ, Никоар(ѣ) логофетѣ, шт Козма, с(ѣ)нѣ ѿвнашко, и шт Марко, с(ѣ)нѣ Чорчен, вѣск Косте, радѣ шестѣ десѣтѣ талери бити.

И тижѣ, данмѣ и потверждаемѣ емѣ и дръга часть шт того⁶же, село Диещ(и)², шт пол село, шт четвертаа часть, половина, что тоа часть била кѣпжно Никоар(о)ви лѣг(ш)фетѣ шт Глигоріе и шт брат² его, Яндроник, с(ѣ)нѣ Дръганѣ, вѣнци Драгоше, и шт племенник ег(о), Кондрѣ, с(ѣ)нѣ Сорн, вѣнк Драгоше, радѣ три десѣт² талери лични. Тѣм радѣ, да ест емѣ и шт Нас съ вѣсѣм² дохѣдом.

И ш[т] том, тиж(ѣ) даем и потверждаемѣ емѣ четверта часть шт село Ивнѣшѣни, шт вишнеа часть, что тоа часть билаа кѣпжна Никоар(о)ви лѣг(о)фетѣ шт Бенѣ, с(ѣ)нѣ Мѣрики, и шт братаничѣе его, Глигоріе и Бѣръвара и Чѣвка, дѣти Некити, и шт Тодосіѣ, дѣща Глигѣн, и шт Настасіѣ, дѣща Станкѣн, и шт Тодосіѣ, дѣща Ягафѣе, вѣси вѣнци Дѣми, радѣ стѣ и пет² десѣтѣ талере бити, что тоа часть била Бенѣви и племенником ег(о) права дѣднина.

И тиж(ѣ), данмѣ и потверждаемѣ емѣ и дръга часть шт того село Ивнѣшѣни, на Сижію, и съ Дѣберова, шт четвертаа часть [и] шт вес село, половина, что тоа часть билаа кѣпжна ш(тѣ)цѣ емѣ, Никоар(ѣ) логофетѣ, шт Некита, с(ѣ)нѣ Савѣн, вѣск ...¹, и шт сестрица его, Грозава, и шт Тодаер, с(ѣ)нѣ Марди, вѣнци Савѣн, прѣшнѣнци ...¹, радѣ три десѣт² и пет² талери личниѣх.

И тиж(ѣ), данмѣ и потверждаемѣ емѣ и дръгаа часть шт тогож(ѣ) село Ивнѣшѣни, шт четверта часть², шт вишнеа часть², половина, и съ два домове гѣтовѣ, что тоа купил Никоар(ѣ) вистѣрник шт Портарѣ и шт брат² его, Глигоріе и Тома и Дѣмитрѣ Дѣвкѣ, и шт Горчѣл² и шт Пержѣлѣ, с(ѣ)нѣ ѿвѣнци, вѣск⁷ Савѣн, радѣ шест десѣт² талери бити.

И тиж(ѣ), даем и потверждаем⁸ емѣ и дръгаа часть, тиж(ѣ) шт того село ѿвнѣшѣни, четвертаа часть² шт вес село, часть нижнаа, и⁹ съ брѣдѣ за мѣни ѿ Сижію и съ Дѣберова на гор, что тоа часть² било кѣпжно Никоар(о)ви вистѣрник шт Басѣтка и сестра ен, Софроніѣ, дѣшир^и⁹ Лѣпен [дѣшири], вѣнци Кръстен, радѣ сто и пет² талери бити, а им била дааніе и вратеніе шт Ивнѣ Диспод воевода; что тѣ село, ѿвнѣшѣни, еств по више Конѣцѣ Стѣнкѣ. Тѣм радѣ, како да ест <ѣ>⁶мѣ, и шт Нас, съ вѣсѣм² дохѣдом.

И ш[т] том, тиж(ѣ) даем и потверждаем² болѣринѣ наш², ѿвнѣшкѣц(ѣ)² постѣлник, ег(о) праваа штн(и)нѣ и викупленіе, шт исписѣк за кѣпжно что ѿн¹⁰ имал шт Мирон Барновскі воевода и за потверженіе шт Мѣнсею Мѣгвила воевода, една часть² за штн(и)нѣ шт село Бѣлѣшѣщ(и)², что ш⁴ волостѣ ѿѣчѣвское, еже ѿн себѣ кѣпил шт, Янгѣлина дѣща Тодаер шт Бѣлѣшѣщ(и)², жена Тодаер Капшен питѣрѣлѣ, вѣс(ѣ) часть ен, елико сѣ изберѣтѣ шт тот село, Бѣлѣшѣщ(и)², часть ен за дѣдн(и)нѣ и за викупленіе, съ вѣтра шт село, и ш⁴ полѣ, и ѿ вода, и ѿ лѣс, и съ¹¹ копаніе и съ вес прихѣдѣ; та ѿн себѣ кѣпил² радѣ пет² десѣт² талери лични. Тѣм² радѣ, како да ест емѣ, и шт Нас, съ вѣсѣм² дохѣдом.

И ш том, тиж(ѣ) даем² и потверждаем емѣ его праваа штн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, пол село шт Рѣзѣѣн(и), вишна часть², съ дѣвѣтѣ сѣсиди за лице, шт исписѣк за раздѣленіе шт Ялѣзѣндѣрѣ Ялѣшѣ воевода, иже ѿн раздѣлилѣ съ

върнатъ его, доподо прѣжескѣхъ ключѣхъ, что тотъ село, Гъзбоѣн(н), било имъ право
за дѣдн(н)нѣ. Тѣмъ радѣ, како да естъ сѣ⁷мѣ съ вѣсѣмъ дохѣдомъ.

И ш[т] том, тиж(е) даем и потвърждаем болѣиши(ѡ) наш, ѿвнѣшкѣцѣ
постелиник, ег(о) правую шти(и)нѡ и виждѣнїе, един село, на имѣ Блѣдѣиш,
что ест ш⁴ волост² Романской, и съ брѣд за млин ѡ Сирѣтѡ и мѣсто за шраниѣ
и за сеножати, что то село, Блѣдѣиѣ, шн себѣ кѡпиа шт кѣлѣгер² шт с(вѣ)таа
монастир шт Рѣчка, шт Ягафтон егѣменѡ, и шт ермонах Стахѣи, и Глигораш,
и Гидиши, и Прекопѣи, и шт Бисар(и)ши, и шт Бѣрлан и шт вес събору шт тоа
с(вѣ)таа монастир више писана, Рѣчка, радѣ два сто и пет² десѣт² шгорскихѣ,
п(и)нѣси добри, а калѣгером било тотѡ село, Блѣдѣиш, за изменѣиѣ шт
Гаврил логофѣтѡ, шт исписок за изменѣиѣ шт Іанкѡл² воевода. И дали
калѣгери Гаврил⁶ови логофѣт², радѣ село Блѣдѣиш, един село, на имѣ
Балкѣшц(и)², что ш⁴ вол(о)ст² Хѣтинском, съ мѣст за стави и за млини, и
ещи придал² Гаврилови логофѣт², кѡ село Блѣдѣиш, сто злати татарски. Я
Гаврилови логофѣт² било тот² село, Блѣдѣиш, право за виждѣнїе шт
Ифтимїа, кнѣгиня Хѣрцѣ, дѣща Настасїа, виѡка Дрѣгини, кнѣгинѣ Козма
Шѣрпе постелиник, и шт с(ы)нѡ ен, Дѣпѡл², виѡк Хѣрман, ис превѣлю что шни
имали шт Старого Богдан(а) воевода и шт испревѣлїе за виждѣнїе шт
Старого Стефана воевода.

Тѣмъ радї, тѣхъ въсѣхъ вѣш(є) писанимъ сѣламъ и половинамъ сѣламъ и части
за вти(н)ни да им¹² и вт Нас болѣрни(Ѹ) нашѣмѸ вѣш(є) писан, ѿвнашко
Прѣжескѣмъ постѣлникъ, правѣѣ вти(н)ны, и дѣди(н)ни, и вѣкѣплѣнїѣ, и оурикъ и
потвѣрждѣнїѣ, съ въсѣмъ доухѣдомъ, емѸ¹³ и дѣтѣмъ его, и вночѣтомъ, и
прѣвѣночѣтомъ, и прѣцѣорѣтомъ и вѣсѣмъ родомъ его, кто сѣ избѣретъ² намъ
вѣлїжїи. непорѣшено на неколижѣ, на вѣкѣхъ вѣчїини.

И хвтар тмъ въш(е)² писаним² селамъ и половиннамъ селамъ и частъ за
вти(н)ни да естъ втъ ѡснхъ сторонни по своимъ старамъ хвтарн, по кудѣ изъ
вѣка воживали сѣ.

И на то [тѣтъ] ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, выш(е)² писаннаго, Жъ,
Иѡ Басиліе воевода, и вѣра боѣр² наших: вѣра п(а)нна Савин Пръжескулѹ
великаго дворника Долнѣн Зѣмле, вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан великаго
дворник(а) Горнѣн Зѣмле, вѣра паниа Гавриѹ гетман и пръкълабѣ Сѣчавскон,
вѣра п(а)нна Дѣмитрашко Бѣхѣшѣ и Пѣтрашко Чоголѣ, пръкълабѣ
Хѣтинскѣн, вѣра п(а)нна Фѣртѹна пръкълабѣ Неметскѣхъ, вѣра п(а)нна
Пѣтрашко Болдѣскулѹ пръкълабѣ Романскѣн, вѣра п(а)нна Йп(о)ст(о)лѣ
Катарѹнѣл² постѣлника, вѣра п(а)нна Глигоріѣ Оурѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)нна
Гѣѡргіѣ чашинка, вѣра п(а)нна Йѡрдакѣхъ вѣстѣриникѣ, вѣра п(а)нна Грама
стѣлника, вѣра п(а)нна Дѣмитрашко кѣмнѣса «и»⁶ вѣра вѣстѣх² боѣтрѣ нашихъ
молдавскѣхъ, великѣхъ и малѣхъ.

И на болшїи крѣпост² и потвържденїе томѹ въсему выш(е) писанномѹ, велѣлы есмы нашемоу вѣрномѹ и почитенномѹ болѣннѹ, п(а)нѹ Пѣтрашко Башотѹ великому логофет², писати и нашею печат² привезатѹ къ семѹ истинномѹ лѣстѹ нашемоу.

Гаврила бѣвъ прѣкълабѣ писалъ, ѿ Исоу, вѣ) лѣ)то хрѣм ...¹⁴ гн(дріе) кд.

Иw Бдснлне вwнвwдд <т. р.>¹⁵.

<Pe verso, îns. cont.>: † ... Ивнѣшкѣцѣ Прѣжескѣл¹⁵; <și alte două, posterioare>: Uric pe Eonășeni și pe Liești, de la Prăjăscul; <și> Uric pe Ionășeni și pe alte săliști.

✠¹ Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a Noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, Eonășcuță Prăjescul postelnic al treilea, a slujit cu slujbă dreaptă și credincioasă altor domni foști mai înainte de Noi, iar acum slujește și Domniei Mele cu slujbă dreaptă și credincioasă. Pentru aceea, Noi, dacă am văzut slujba lui dreaptă și credincioasă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreptele lui ocini și cumpărături, din⁵ dresale lui drepte și proprii, pe care le-a avut tatăl lui, Nicoară logofăt, de cumpărătură, de la Petru voievod cel de dinainte, și de întărire, de la Constantin Movilă voievod, a patra parte din jumătatea satului Leești, ce este în ținutul Iași, care, această parte, a fost de cumpărătură tatălui său, Nicoară logofăt, de la Cozma, fiul lui Eonașco, și de la Marco, fiul Ciorcei¹⁷, nepotul lui Coste, pentru șasezeci de taleri bătuți.

Și de asemenea, îi dăm și îi întărim și altă parte din același sat Liești, jumătate din a patra parte din jumătatea satului, care, această parte a fost de cumpărătură lui Nicoară logofăt de la Gligorie și de la fratele lui, Andronic, fiii lui Drăgan, nepoții lui Dragoș, și de la vărul lui, Condrea, fiul Sorei, nepotul lui Dragoș, pentru treizeci de taleri numărați. Pentru aceea, să-i fie și de la Noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea îi dăm și întărim a patra parte din satul Ionășeni, din partea de sus, care, această parte, a fost de cumpărătură lui Nicoară logofăt de la Banea, fiul Măricăi, și de la nepoții lui de frate, Gligorie și Vărvara și Ceuca, copiii Nechitei, și de la Todosiia, fiica Gligăi¹⁷, și de la Nastasia, fiica Stancăi¹⁷, și de la Todosiia, fiica Agafiei, toți nepoții Dumei, pentru o sută și cincizeci de taleri bătuți, care, această parte, a fost dreaptă dedină lui Benea și rudelor lui.

Și de asemenea, îi dăm și întărim și altă parte din acest sat, Ionășeni, pe Dzijia, și cu Dumbrava, jumătate din a patra parte din tot satul, care, această parte, a fost de cumpărătură tatălui său, Nicoară logofăt, de la Nechita, fiul Savei¹⁷, nepotul ...¹, și de la sora lui, Grozava, și de la Toader, fiul Marthei, nepoții Savei¹⁷, strănepoții ...¹ pentru treizeci și cinci de taleri numărați.

Și de asemenea, îi dăm și îi întărim și altă parte din același sat, Ionășeni, jumătate din a patra parte, din partea de sus, și cu două case gata, pe care a cumpărat-o Nicoară vistiernic de la Portar și de la fratele lui, Gligorie și Toma și Dumitru Leucă, și de la Gorciul și de la Perjul, fii Oancei, nepotul⁷ Savei, pentru șasezeci de taleri bătuți.

Și de asemenea, îi dăm și îi întărim și altă parte, tot din acest sat, Eonășeni, a patra parte din tot satul, partea de jos, și cu vad de moară în Dzijia și cu Dumbrava la deal, care, această parte, a fost de cumpărătură lui Nicoară vistiernic de la Vasutca și de la sora ei, Sofroniia, fiucele Lupei¹⁷, nepoatele Cîrstei¹⁷, pentru o sută și cincizeci de taleri bătuți, iar lor le-a fost danie și întoarcere de la Ion Dispot voievod; care sat, Eonășeni, este din sus de Capul Sfîncii. Pentru aceea, să-i fie și de la Noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru, Eonășcuță postelnic, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care el l-a avut de la Miron Barnovschi voievod și de întărire de la Moiseiu Moghila voievod, o parte de ocină din satul Bălușești, care este în ținutul Sucevei, pe care el și-a cumpărat-o de la Anghelina, fiica lui Toader din Bălușești, femeia lui Toader Capșea pitărelu¹⁷, toată partea ei cît se va alege din acest sat, Bălușești, partea ei de dedină și de cumpărătură, cu vatră de sat, și din cîmp, și din apă, și din pădure, și cu¹¹ săpături și cu tot venitul; și el și-a cumpărat-o pentru cincizeci de taleri numărați. Pentru aceea, să-i fie și de la Noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea îi dăm și întărim dreapta lui ocină și dedină, o jumătate din satul Războiani, partea de sus, cu nouă vecini de față, din ispisoc de

împărteală de la Alexandru Iliaș voievod, pe care el l-a împărțit cu fratele lui, Lupul Prăjescul clucer, care, acest sat, Războeni, le-a fost drept de dedină. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru, Eonășcuță postelnic, dreapta lui ocină și cumpărătură, un sat, anume Vlădenii, care este în ținutul Roman, și cu vad de moară în Siret și cu loc de arat și de finaț, care, acest sat, Vlădenii, el și l-a cumpărat de la călugării de la sfânta mănăstire de la Rîcica, de la Agafton egumen, și de la Stahie ermonah, și Gligoraș, și Ghidion, și Precopie, și de la Visarion, și de la Vărlan și de la tot soborul de la această sfântă mănăstire mai susscrise, Rîcica, pentru două sute și cincizeci de ughi, bani buni, iar călugărilor le-a fost acest sat, Vlădenii, de schimb de la Gavril logofăt¹⁷, din ispisoc de schimb de la Iancul voievod. Și au dat călugării lui Gavril logofăt, pentru satul Vlădeni, un sat, anume Balcăuți, care este în ținutul Hotin, cu loc de iaz și de moară, și încă i-au mai dat lui Gavril logofăt, pe lângă satul Vlădeni, o sută de zloți tătarești. Iar lui Gavril logofăt i-a fost acest sat, Vlădenii, drept de cumpărătură de la Iftimii, cneaghina lui Hărtea, fiica Nastasiei, nepoata Drăghinei, cneaghina lui Cozma Șerpe postelnic, și de la fiul ei, Lupul, nepotul lui Hărman, din privilegiul pe care ei l-au avut de la Bogdan voievod cel Bătrîn și din privilegiu de cumpărătură de la Ștefan voievod cel Bătrîn.

Pentru aceea, toate aceste mai susscrise sate și jumătăți de sate și părți de ocini să fie și de la Noi boierului nostru mai susscrise, Eonășco Prăjescul postelnic, drepte ocini, și dedine, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui, și nepoților, și strănepoților, și răstrănepoților și la tot neamul lui, cine se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai susscrise sate și jumătăți de sate și părți de ocini, să fie din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde s-au folosit un veac.

Și la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința șanului Dumitrașco Buhuș și Pătrașco Ciogolea pîrcălabi de Hotin, credința panului Furtuna pîrcălab¹⁸ de Neamț, credința panului Pătrașco Boldescul pîrcălab de Roman, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gligorie Urêche spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Iordachie vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis <și>⁶ credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cîstitutului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

Gavril fost pîrcălab a scris la Iași, în anul 714...¹⁴ <163...>¹⁴ ianuarie 24.

Io Vasilie voievod <m. p.>⁵.

<Pentru îns. verso, v. text slav>.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XLV/1.

Orig., perg. (50,5 x 60 cm), pecete atîrnată, pierdută, șnur de mătase roșie, verde, albastră și portocalie. Cu o trad. din sec. XVIII, ibidem, XLV/2.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 153, p. 211-218 (text slav și trad.).

Datat după sfatul domnesc.

- ¹ Loc alb în orig.
- ² După ultima consoană, paieroc.
- ³ wt (din), adăugat ulterior în rînd.
- ⁴ În loc de v (în).
- ⁵ лд, adăugat deasupra rîndului.
- ⁶ Omis.
- ⁷ În loc de вѣци (пероѣи) ?
- ⁸ Rupt.
- ⁹ Șters.
- ¹⁰ Pentru wn.
- ¹¹ După сѣ (cu), două litere șterse.
- ¹² Greșit, în loc de ест.
- ¹³ м, făcut din го.
- ¹⁴ Rupt; v. datarea.
- ¹⁵ Scris cu chinovar.
- ¹⁶ "Ionășcuță Prăjescul".
- ¹⁷ Așa în orig.
- ¹⁸ În orig.: прѣкълабѣе (pîrcălabi).

† Се оубо ми, Пѣтрашко Башот(ъ) великѣи логофет, и Савин Прѣжескуа великѣи дворник Долѣни Зѣмли, и Дѣмитрашко Шолдан великѣи дворник Гѣврѣни Зѣмли, и Гаврил гетман и прѣкълаб Сѣчавскои, и Глигорашко Зрѣке великаг(о) спатарѣ, и Гиургѣе великѣи чашник, и Юрдаки великѣи вистѣрник, и брат его, Тома великѣи сулѣар, и Грама великѣи столник, и Лѣпуа Прѣжескуа вел клѣчар, и Бануа вистѣрник, и Бѣличко вторѣи постѣлник, и Пѣтрашко¹ Чоголѣ бив логоф(е)т, и Тѣнасѣе и Нѣнюа, дворнич(и)² глотнѣи, и инози воини прѣднѣи wt Двор г(о)сп(о)д(и)нѣ Наш М(и)л(о)сти, пишем и свѣдѣтельствомъ како прѣидѣ прѣд нами Тодосѣмъ, дочка Нѣдѣбанико великѣи дворник, съ с(ѣ)н(о)вѣеи, по их³ доброе волное, неким непонуждени, а ни присиловани, и продали их³ правѣи холоп циган, wt их правѣи нарѣдени, что имали wt Радѣа воевода и wt инших г(о)сп(о)д(а)рих³, на имѣ цѣган Тодѣр, съ женамъ его, ...⁴, и съ чѣди своимъ. Тотѣи продад(и) брат(ѣ) нашѣм(ѣ), Тодѣр[р]ашко третѣе логофет, за три десѣт ѣги жолти. И вѣстал сѣ брат нашѣмъ, Тодѣрашко логофет, и заплатил исплѣно ѣ, тих ѣги жолти, вѣ рѣк Тодосѣмъ, дочка Нѣдѣбанико дворник, и с(ѣ)н(о)вѣеи.

Ино ми, ѣко ѣвидѣхомъ им⁵ доброе волною токмал(ъ)² и исплѣно заплатѣ, а ми ешеж(е), и wt нас, сѣтворихомъ сѣмъ наш писанѣе, ѣко да сѣтворит сѣбѣ нарѣдениѣ г(о)сп(о)д(а)рѣскихъ. И наи пач(е) вѣра приложихомъ наш печат под рѣкаписанѣе, да бѣдетъ имъ за вѣрностѣе. Да с(ѣ) знаетъ.

Пис ѣ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмд ген(арѣе) кѣ.

Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѣг(ѣ)ф(е)т <m. p.>.

Прѣжескуа вел дворник искахъ <m. p.>.

ѣз Гиургѣе вел пахѣр(ни)к <m. p.>.

ѣз ...⁶.

ѣз Тѣма стѣлник искал <m. p.>.

ѣз Юрдакѣе вел вист(ѣрник) ис искал <m. p.>.

ѣз Пѣтрашко Чоголѣ бив лѣг(ѣ)ф(е)т искал <m. p.>.

ꙗз Грама вел стѣл(ник)² м. р.
 ꙗз Басилъ Банул вист(ѣрник) <м. р.>.
 ꙗз ꙗпостол исках <м. р.>.
 ꙗз Беличко постѣл(ник) искал <м. р.>.
 Пис Фочѣ ѡрикар.

† Adică noi, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Țara de Sus, şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, şi Gligoraşco Uréche mare spătar, şi Ghiorghie mare ceaşnic, şi Iordachi mare vistiernic, şi fratele lui, Toma mare sulger, şi Grama mare stolnic, şi Lupul Prăjescul mare clucer, şi Banul vistiernic, şi Velicico postelnic al doilea, şi Pătraşco Ciogolea fost logofăt, şi Tănase şi Neniul, vornici² de gloată, şi alţi oşteni de frunte de la Curtea Milostivirii Noastre, domnul, scriem şi mărturisim cum a venit, înaintea noastră Todosiia, fiica lui Nădăbaico mare vornic, cu fiii ei, cu bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut dreptul lor rob ȝigan, din dreptele lor drese, pe care le-au avut de la Radul voievod şi de la alţi domni de mai înainte, anume ȝiganul Toader, cu femeia lui ...⁴, şi cu copiii lor. Pe aceştia i-au vîndut fratelui nostru, Toderaşco logofăt al treilea, pentru treizeci de ughi galbeni. Şi s-a sculat fratele nostru, Toderaşco logofăt, şi a plătit deplin, aceşti 30 de galbeni, în mîinile Todosiei, fiica lui Nădăbaico vornic, şi ale fiilor ei.

Deci noi, dacă am văzut tocmală² de bunăvoia lor şi plată deplină, noi încă, şi de la noi, am făcut această scrisoare a noastră, ca să-şi facă drese domneşti. Şi, pentru mai multă credinţă, am pus peceteile noastre sub semnături, să-i fie de credinţă. Să se ştie.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 25.

Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

Eu Ghiorghie mare paharnic m. p.

Eu ...⁶.

Eu Toma stolnic am iscălit m. p.

Eu Iurdachie mare vistier(nic) am iscălit m. p.

Eu Pătraşco Ciogolea fost logofăt am iscălit m. p.

Eu Grama mare stolnic² m. p.

Eu Vasili Banul vistier(nic) m. p.

Eu Apostol am iscălit m. p.

Eu Velicico postelnic am iscălit m. p.

A scris Focea uricar.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Pe ȝigani. 7144 <1636> ghen(arie) 25; <şi alta de la mijlocul sec. XIX>: † Pe ȝigani.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/67.

Orig., hîrtie (32,5 x 20 cm), difolio, filigran, opt peceti aplicate; pe f. a doua, un început greşit al actului: Пѣтрашко Башотѣ великѣи дворник⁷ (Pătraşco Başotă mare vornic⁷).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/144 (foto.).

EDIȚII: Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*, p. 623 (menț.).

- ¹ τ și ρ, în ligatură.
² Așa în orig.
³ După consoana finală, paieroc.
⁴ Loc alb, pentru un nume.
⁵ În loc de ηχ.
⁶ Iscălitură neterminată.
⁷ Greșit, în loc de λογοφειτ (logofăt).

† Prea m(i)l(o)stive și luminate Doamne, dăm știr(e) Măriei Dumitale că au venit la noi, cu cinstit(ă) cartea Măriei Dum(i)t(a)le, dumialui Ap(o)st(o)lū medelnicériul cel mare, scriind ca să strîngem oameni buni și să socotim cu dreptul, ca să-i alégem toată¹ ocina lui de la Băloșeșt(i)¹, parte de moșie și părți de cumpărătur(ă) de acol(o).

Socotitu-s-au și ales cu oameni buni; aflatu-s-au partea dum(i)s(a)le de moșie și de la Vasilcea cincisprădzéce pămînturi, din partea Dureștilor, șapte pămînturi, partea lui Maxin și a Mierăi și a lui Ionașco, din partea Lupului de Mijlocéni, feciorul Mircei, și doasprădzéce pămînturi din Mijlocéni, partea lui Mih(ă)il(ă), fratele Annesiei, și șase pămînturi, iar(ă) din Mijlocéni, partea lui [Mih(ă)ilă] Dumitru, nepotul Vistérnicului, ce li-i cumpărătur(ă) de tatăl lor, Necoar(ă) armașul, și doasprădzéce¹ pămînturi², iar(ă) din Mijlocéni, partea lui Ursu, din partea Vistérnicului, și optsprădzéce¹ pămînturi², însă cu ploștenci, din partea [Popeștilor]³ Urgiceștilor, partea popei lui Ionașco, și optsprădzéce¹ pămînturi², însă⁴ cu ploștenci⁵, din partea popei, lui Larion, partea lui Hasnăș, și patru pămînturi și o giu(m)ătate din hotarul Glodénilor, ce li-i cumpărătur(ă) de tatăl lor, armașul, de la Gligorie Pobircu, și o cumpărătur(ă), ce-i în [hotarul Iucșeștilor]³ marginea pădurei, despre prisaca Băiseanului, ce-i iaste cumpărătur(ă) de la Ștefan, feciorul Sindzeanei, și făr(ă) finașuri, ce să vor alége, partea dum(i)sale, în hotarul Băloșeștilor¹.

Și aceasta s-au ales numai partea lui despre frații săi, moșie și cumpărătur(ă), dinnaintea a mulți oameni buni: Toader de Iucșești, Vas(i)lie de acoloa, Avram de acoloa, Larion de acoloa, Simion Băisan¹ de Băloșești, Ursu de acoloa, Toader Fărcescul de Iucșești, și Bălan de Glodéni și Baciul de acoloa.

Noi așa am aflat cu sufletele noastre și, pentru credința, ne-am pus și pecețile.

Eu, Luchian, am scris.

Și m(i)l(o)stivul Dumnedzău să cruțe pre Măria D(u)m(i)t(a)le, cu bun(ă) sănătate și cu pac(e) întru mulți ai și domnie îndelungată, вт Г(оспод)и, амин.

Și Ioana Măteeșoae și feciorul ei, Dumitrașco.

† Mai mic robul Măriei D(u)m(i)t(a)le, Luchian diiac iscal <m. p.>.

† Vas(i)lie <sig.>.

† Avram.

† Larion <sig.>.

† Иѣ Симиѡнъ Бѣисанѡлъ искал <m. p.; sig.>.

† Ursul <sig.>.

† Fărcescul <sig.>.

† Toader Oncescul <sig.>.

† Bălan, fratele Zahariaeiei <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. grecești>: Τζετεστι ... Χοτηνη⁶; <și>: Το ζαπησι ωπου εδηδαξα(ν) την οψτινα στο Μπαλουσεστη⁷ <și una din sec. XVII>: De Băloșești(i).

Arh. St. București, M-reă Neamț XXIX/113.

Orig., hîrtie (26,5 x 20 cm), difolio, filigran, șapte pecetei inclare, în tuș, neclare.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 105 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/145 a-d (foto.) și Xerogr. de doc., I/61 (xero. incompletă).

Datat după doc. urm., în care este menționată această măturie.

¹ "ă", redat prin Ѡ.

² "ї", redat prin Ѡ.

³ Tăiat de diac cu o linie.

⁴ "in", scris peste "iar", iar "să", adăugat deasupra rîndului.

⁵ "o", scris peste un "u".

⁶ "Cetești ... Hotin".

⁷ "Zapisul prin care au ales ocina de la Bălușești".

318

1636 (7144) ianuarie 26, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) тот¹ истинїи болѣрин наши вѣрнїи, Апостол велїкїи меделничѣр, дал(н) и потвѣдил(н) есми ем(ѣ)¹ его правїи втн(н)ни и викѣпленїи, вт его правою привилїе вт Мирон Барновски воевода, нѣких части за втн(н)ни вт село Бѣлошеи(н), ѣ волост Романскомѹ, вт половина село, вт третѣа часть, четвѣртаа часть, часть Илѣна Хъснѣшодае, что соби кѣпили вт Басилїе Хаснѣш и вт сестра ег(о), Тодосїа, и Настасїа, радї едина сто тал(ѣри) сребро.

И тиж(ѣ), дал(н) и потвѣдил(н) есми ег(о) другаа часть вт тог(о) село, что себѣ купил вт поп Иѡнашко и вт пападїа ег(о), Марїнка, дочка Ѣрзникѣ, вѣсѣ часть нѣ и с(ѣ)н(о)вѣ им, нинко с(а) им избѣрет вт вѣс мѣсто, что тоа раздѣлила са съ Флорѣ ѣ двоѣ, съ половина вт став и съ мѣсто за пасника, радї пет десѣт и четир(н) тал(ѣри) сребро.

И тиж(ѣ), дал(н) и потвѣдили есми ем(ѣ) другаа часть вт тог(о) село, что ест емѹ викѣпленїе вт Ѣрсѹл и жена ег(о), Настасїа, и вт сестра² еи, Симзѣна, и вт с(ѣ)нѣ еи, Цѣфан, вѣсѣ часть нѣ вт тот село, Бѣлошеи(н), радї четир(н) десѣт тал(ѣри) сребро, что им бил кѣпжна вт Бистѣрник.

И тиж(ѣ), дал(н) и потвѣдил(н) есми емѹ другаа часть вт тог(о) село, Бѣлошеи, что ест емѹ викѣпленїе вт Мирѣ и вт брат его, Иѡнашко Сорѣч, и вт сестра нѣ, Млѣнинѣсѣ, вѣсѣ часть нѣ, нинко с(а) избѣрит, за три десѣ(ѣ)т тал(ѣри) сребром.

И тиж(ѣ) себѣ купил вт Пентелею вт Бѣчѹм(н), нинко с(а) избѣрет часть ег(о) вт Бѣлошеи(н), радї три ѣги добри.

И тиж(ѣ), дал(н) и потвѣдили есми ем(ѣ) другаа часть вт тог(о) село, что ест емѹ викѣпленїе вт Мнѣхнѣл(ѣ), брат Ілѣсеи, два на десѣт ниви, радї два десѣт и четир(н) тал(ѣри) сребро, съ став и съ мѣсто за млен, и съ мѣсто <за>³ пасника и съ вѣс прихода, ис часть Мнжлочани. И тиж(ѣ), дрѣга

част тиж(е) вт Мнжлочанин, что бнл ему купежна Думитру², внук Бистърник, шестъ ннен, радѣ два на десѣт тал(ерн) среб(ро).

Тѣм радѣ, како да ест емѣ съ вѣсем доходом, что тотѣ вѣсѣх части поснлахм(о) лнст Г(о)сп(о)дств(а) Мн до слуг наш, Дѣкѣм дѣшк, и изберал нм и верѣшет са една сто и два десат и шсим ннен, без сѣножатѣ и без ватра² село и без една копанѣ, что вт кѣ пасника Дѣрѣн.

И вѣ том, тиж(е) дал(н) и потверѣдил(н) есмн ему, вт исписок за потверѣженѣ вт Стефан Томша воевода и врик за потверѣженѣ вт Мирон Барновски воевод, четверѣтаа част вт село Глодѣни, что бнл ему купежна вт Глигорѣ Побирку и вт жена его, Дѣла, дочка Грозав, и вт с(ы)н(о)вѣ нх, Костаки и Севериан и Козма, и дочка нх, Ивана, и Мѣрѣнка л Логина, и вт зет нх, Ннстор и Яндрѣу⁴, за една сто тал(ерн) битих, съ половина вт став, и съ десѣт ннен, что сѣт при сѣножатѣ, и съ четир(н) ннен вт Фундѣтур(ѣ) и съ вчнщнѣ, како да ест ему съ вѣсем доходом.

И тиж(е) собн купил вт Гаврила, с(ы)нѣ Фрѣмѣн, вт четверѣтаа част вт тог(о) село вѣсѣ част ему, еанко с(а) изберет, за четир(н) десѣт тал(ерн) среб(ро) и едни кон, съ част вт став и вт млен, и съ сѣножатѣ и съ вес приход, како да ест ему и вт Г(о)сп(о)дств(а) Мн съ вѣсѣмн приходамн.

И вѣ том, болѣрин наш, Япостол вел меделннчар, ѣказовал прѣд Намн нѣкнх записе за сѣднтелство⁵ вт людѣ добри, нмѣ: Бикол, и Некопое, и вт Бѣкѣ вт Богдѣнншн, и Гаврил Банул, и Чомрѣтан вт Кѣцѣлеш(н), и Ларншн и Яврам вт Юкшеш(н), како прѣнде прѣд нмн Гаврил Цѣул и продал своа част за вти(н)нѣ, два ннен вт село Фундѣни и пол; и продал болѣрин наш, Япостол вел меделннчар, за два ѣгн жолт(н).

И тиж(е) продал Тоадѣр, с(ы)нѣ Яндроник, два ннен, тиж(е) ѣ сел(о) Фѣндѣни, радѣ два ѣг(н) жолтѣ⁶.

И вѣ том, тиж(е) дал(н) и потверѣдил(н) есмн ем(у) его правѣн холопн цѣгани, вт исписоч(н) за потверѣженѣ вт Мирон Барновски воевод, и вт Ялександрѣ воевод Илѣш, и вт Стефан Томшн воевод и вт Мѣйсн воевод, на нмѣ: Лазор, внук Сорнцн, и Козма, съ жен(а) его и дѣти нх, и Блад, съ жен(а) его и дѣти нх, и Дурдѣца, съ три дѣти, и Бѣрлнбаш, съ дочка его, Тѣтора, и Солонка, и Мѣнѣла(ѣ), и Барчѣл, и Тѣдор, съ жен(а)⁷, Даял, съ жена и дѣти нх.

И вѣ том, тиж(е) дал(н) и потверѣдил(н) есмн ем(у), вт исписок за потверѣженѣ вт Мѣнсн Мѣгнл(а) воевода, нѣкнх части за вти(н)нѣ вт село Батѣрѣшн, в в(о)лост Кѣрлнгѣтурѣ, что собн кѣпил вт Глигорѣ и жен(а) его, Грозавѣ, вѣсѣ части нх, за три десат талер(н) сребѣрннх; а нм бнло кѣпежна вт Ннкоар(ѣ) Попа.

И тиж(е), дрѣгаа част, что сѣбѣ кѣпил вт Нѣдѣбанко и вт жена его, Яѣнѣа, вт половина село Батѣрѣшн что с(а) изберет част нх за дѣдннн(ѣ) и за кѣпежна, радѣ три десѣт талер(н) сребро.

Тѣм радѣ, тоѣ вѣсѣ по рѣд писаннн части за вти(н)нн и холопн цѣгани да ест и вт Г(о)сп(о)дств(а) Мн болѣрин(ѣ) нашег(о) вѣше писанномѣ, Япостол вел меделннчар, и вт Нас, даанѣ и потверѣженѣ и ѣрик, съ вѣсем доходом, непорошен(о) ннколнж(е), на вѣкн. И нн да с(а) не вмншаѣт.

Пнс ѣ Мс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрѣд ген(арѣ) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѣг(ѣ)ф(ѣ)т <m. p.>.

† Фоча <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, acestui adevărat boier credincios al nostru, Apostol mare medelnicer, i-am dat și i-am întărit dreptele lui ocini și cumpărături, din dreptul lui privilegiu de la Miron Barnoschi voievod, niște părți de ocini din satul Băloșești, în ținutul Romanului, a patra parte din a treia parte din jumătate de sat, partea Ilenei Hăsnășoae⁸, pe care și-a cumpărat-o de la Vasilie Hăsnăș și de la sora lui, Todosiia, și Nastasiia, pentru o sută de taleri de argint.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit altă parte din acest sat, pe care și-a cumpărat-o de la popa Ionașco și de la preoteasa lui, Mariica, fiica lui Urzică, toată partea lor și a fiilor lor, cât li se va alege din tot locul, pe care și-au împărțit-o în două, cu Florea, cu jumătate din iaz și cu loc de prisacă, pentru cincizeci și patru taleri de argint.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit altă parte din acest sat, care îi este cumpărătură de la Ursul și femeia lui, Nastasiia, și de la sora ei, Simzeana, și de la fiul ei, Ștefan, toată partea lor din acest sat, Băloșești, pentru patruzeci de taleri de argint, care le-a fost cumpărătură de la Visternic.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit altă parte din acest sat, Băloșești, care-i este cumpărătură de la Mira și de la fratele lui, Ionașco Sorăc(i), și de la sora lor, Maxineasă⁸, toată partea lor, cât se va alege, pentru treizeci de taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat de la Penteleiu din Buciumi, cât se va alege partea lui din Băloșești, pentru trei ugli buni.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit altă parte din acest sat, care îi este cumpărătură de la Mihăilă, fratele Anăseei⁸, douăsprezece ogoare, pentru douăzeci și patru de taleri de argint, cu iaz și cu loc de moară, și cu loc <de>³ prisacă și cu tot venitul, din partea Mijlocianilor. Și de asemenea, altă parte, de asemenea din Mijlociani, care i-a fost cumpărătură de la Dumitru, nepotul lui Visternic, șase ogoare, pentru doisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul, că <pentru>⁹ toate aceste părți Domnia Mea am trimis carte la sluga noastră, Luchiiian diac, și le-a ales și se află o sută douăzeci și opt de ogoare, fără finețe și fără vatra satului și fără o săpătură, care este dinspre prisaca lui Durăi⁸.

Și întru aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Ștefan Tomșa voievod și uric de întărire de la Miron Barnoschi voievod, a patra parte din satul Glodeni, care i-a fost cumpărătură de la Gligorie Pobircu și de la femeia lui, Lélea, fiica lui Grozav, și de la fiii lor, Costachi și Severiiian și Cozma, și fiica lor, Ioana, și Măriica și Loghina, și de la ginerele lor, Nistor, și Andrei⁴, pentru o sută de taleri bătuți, cu jumătate de iaz, și cu zece ogoare care sînt lîngă finețe, și cu patru ogoare din Fundătură și cu curătură, ca să-i fie cu tot venitul.

Și de asemenea, și-a cumpărat de la Gavril, fiul Erimiei⁸, toată partea lui, cât se va alege, din a patra parte din acest sat, pentru patruzeci de taleri de argint și un cal, cu parte din iaz și din moară, și cu finețe și cu tot venitul, ca să-i fie și de la Domnia Mea cu toate veniturile.

Și întru aceasta, boierul nostru, Apostol mare medelnicer, a arătat înaintea Noastră niște zapise de mărturie de la oameni buni, anume: Vicol și Necopoe, și de la Bécliea din Bogdănești, și Gavril Banul, și Ciomîrtan din Căjălești, și Larion și Avram din Iușești, cum a venit înaintea lor Gavril Țăul și a vîndut partea sa de ocină, două ogoare și jumătate din satul Fundeni; și a vîndut boierului nostru, Apostol mare medelnicer, pentru doi ugli galbeni.

Și de asemenea a vîndut Toader, fiul lui Andronic, două ogoare, tot în satul Fundeni, pentru doi ugli galbeni⁶.

Și întru aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit dreptii lui robi ȱigani⁸, din ispisocaci⁸ de întărire de la Miron Barnoschi voievod, și de la Alexandru Iliăș voievod, și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Moisi voievod, anume: Lazor, nepotul Soriței, și Cozma, cu femeia lui și copiii lor, și Vlad, cu femeia lui și copiii lor, și Durduța, cu trei copii, și Bîrlibaș, cu fiica lui, Tutora⁸, și Solonca, și Mănăilă, și Barciul, și Tudor, cu femeia⁷, Daiul, cu femeia și copiii lor.

Și întru aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Moisi Moghilă voievod, niște părți de ocină din satul Batărăști, în ținutul Cîrligătura, pe care și le-a cumpărat de la Gligorie și femeia lui, Grozava, toată partea lor, pentru treizeci de taleri de argint; iar lor le-a fost cumpăratură de la Nicoară Popa.

Și de asemenea, altă parte, pe care și-a cumpărat-o de la Nădăbaico și de la femeia lui, Axeniia, ceea ce se va alege partea lor de moștenire și de cumpăratură din jumătate din satul Batărăști, pentru treizeci de taleri de argint.

Pentru aceea, toate aceste părți de ocină scrise pe rînd și robii ȱigani⁸ să fie și de la Domnia Mea boierului nostru mai susscris, Apostol mare medelnicer, și de la Noi, danie și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 26.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Neamț, XXIX/13.

Orig., hîrtie (42 x 28 cm), difolio, pecete mijlocie timbrată. Cu o trad., din 1786 ianuarie 19, de Gheorghe Evloghie dascăl, o copie și o trad., moderne, și un extras din trad. lui Evloghie.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 15 (rez.).

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 372, p. 196, (rez., numai cu văleatul, într-o copie după o carte de judecată a Divanului, din 1786 martie 4).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/62 a, b (xero.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 266, nr. 19/1 (menț., după rez. de la Arh. St. Iași);

Catalog, II, p. 238-239, nr. 1134 (rez.).

¹ După consoana finală, paieroc.

² τ și ρ, în ligatură.

³ Omis.

⁴ De la ЧЕТВРТАА (a patra) pînă aici, șters cu aceeași cerneală de diac.

⁵ τ și ε, în ligatură.

⁶ De la ГАВРИЛ ПЪУЛ (Gavril Țăul) pînă aici, șters cu aceeași cerneală de diac.

⁷ ТУДОР СЪ ЖЕН(А) (Tudor cu femeia), scris de diac peste loc ras.

⁸ Așa în orig.

⁹ Subînțeles în textul slavon.

Un zapis a lui Georgie¹, sin Solomicăi², din leat 7144 (1636) ghen(arie) 27, întru care arată că au vîndut <din>³ a șase parte din Șăndreni, giomătate, cu baltă și cu vad de moară în Prut, fratelui⁴ său, lui Efrim Hăjdău, drept 150 taleri bătuți.

¹ Transliterație greșită, în caractere latine, a numelui Γεωργίε ("Gheorghie").

² În celălalt rez., forma corectă: "Soloncăi".

³ Omis.

⁴ Așa în text.

320

1636 (7144) ianuarie 28, Iași.

Иѡ Басиліе воєвода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Гѡж(е) прїишоша, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, кнѣгинѣ Тодосїа, дочка Нѣдѣаико бывше великїи дворник, съ с(ы)н(о)вем¹ ен, по нх¹ доброю волѣ, неким непонуждени, а ни присиловани, и продал(и) нх¹ правю за дѣданинѡ холопи цѣгани, на имѣ Тодер, съ жена его, ...², и съ чѣди своими, шт нх¹ нарѣдениѣ за потвържденїе шт Радул Мїхнѣ воєвода и шт инших г(о)сп(о)д(а)ръх¹; тоти продал(и) вѣрному болѣрин, Тодерашко третїи логофѣт, за три десат уги жолти. И вѣстал сѣ нашим вѣрному болѣрин, Тодерашко логофѣт, и заплатил исплѣно, ѡ уги жолти, въ рук Тодосїа, дочка Нѣдѣаико дворник, и с(ы)н(о)вем ен, шт прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими болѣри.

Ино Мѣ, видѣвши нх¹ доброе колное токмал(ъ) и³ заплато испл(ъ)но, а Мѣ, ещеж(е) и шт Нас, дал(и) и потвърдил(и) еси болѣрин(ѡ) наше, Тодерашко логофѣт, на тотї вѣше реченных⁴ холопи цѣгани, на имѣ Тодер, съ жена ег(о), ...², и чѣди им, како да ест емѣ и дѣтим его, и шт Нас, правїи холопи цѣгани, непорошено николиж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмїшаѣт.

У Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ ген(арїе) ки.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нѣ велѣл.

Иѡ Басиліе вѣнѣвѣда <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, cneaghina Todosiia, fiica lui Nădăbaico fost mare vornic, cu fiii ei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au vîndut robii lor țigani⁵ drepti de moștenire, anume Toader, cu femeia lui, ...², și cu copiii lor, din dresul lor de întărire de la Radul Mihnea voievod și de la alți domni; pe aceștia i-au vîndut credinciosului nostru boier, Toderășco logofăt al treilea, pentru treizeci de ughi galbeni. Și s-a sculat credinciosul nostru boier, Toderășco logofăt, și a plătit deplin, 30 de ughi galbeni, în mîinile Todosiei, fiica lui Nădăbaico vornic, și ale fiilor ei, dinaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, Noi încă, și de la Noi, am dat și am întărit boierului nostru, Toderășco logofăt, pe acești mai sus ziși robi țigani⁵, anume Toader, cu femeia lui, ...², și copiii lor ca să-i fie lui și copiilor lui, și de la Noi, drepti robi țigani⁵, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. ulterioară>: pre țigani, ot Toderășco log(o)făt.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/66.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), difolio, pecete mijlocie, timbrată între foi, cu legenda și emblema ca la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/146 (foto.).

¹ După ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

² Loc alb.

³ Токмал и (tocmeală și), cuvinte adăugate deasupra rîndului.

⁴ În loc de реченных.

⁵ Așa în orig.

321

1636 (7144) ianuarie 28, Iași.

De la Vasile Vodă, din v(ă)let 7144 <1636> ghen(arie) 28.

† Adică au venit, înaint(ea) Noastră și înaint(ea) tut(u)ror alor noștri moldovenești boer(i), Anghelina, fata Cîrstii ce au fost vel vornec, și cu ficiorii ei, Dum(i)trașco, și Crăciun, și Costantin, și Necula¹, și Parvana, și Apostolachi, cu surorile lor, Tofana, și Nastasie, și Ilința, și Marie, nepoții Cîrstii vor(nic); și iarăș(i), Schiva, fata Cîrstii vor(nic), cu ficiorul ei, Ghione, și cu fetile ei și cu ginerii ei, toți nepoții Cîrstei vor(nic), așijdere cu nepoții lor, Ștefan și Armanca și Alexandra, ficiorii Măr(i)cuții Cernătoae, toți nepoții Cîrstii vornicului, de a lor bunăvoe², și au în[u]părțit³ a lor drept(e) ocini și moșii și cumpăratur(i), dintr-a lor drept hrisov de la Irimie Movila Vodă, ce au avut tatăl lor, C(î)rste vornecul.

Și s-au venit în part(ea) Anghelinii, fata Cîrstei vorne<c>⁴, cu feciorii ei, Dum(i)trașco, și Crăciun, și Costantin, și Necula¹, și Parvana, și Apostolachi, și suror(i)lor lor, Tofana, și Nastasiia, și Elința și Marie, nepoții Cîrstei vornecului, satul Bujoreni, cu Negoestii, din țin(u)t(ul) Bîrladului, cu mori pe părăul Bîrladului, și a trie part(e) din satul Dumeștii, cu iazul cel din sus, împreună cu chioa, și satul Scîndurenii, din țin(u)t(ul) Covului(u)lui⁵, și satul Tomeștii, din țin(u)t(ul) Tutovii, și satul Singureni, cu silește, din țin(u)t(ul) Chigheciului, și part(e) din Cîndești, din țin(u)t(ul) Sucevii, și a trie part(e) din satul Dimăcenii, din țin(u)t(ul) Tecuciului; toat(e) aceste sate, cu locur(i) de mori și de iazur(i).

Dec(i), văzînd Noi a lor de bunăvoe² și plăcută între dînșii înpărțală, drept acee, și Noi încă și de la Noi am dat giupînesii Anghelinii, fiicăi Cîrstei vornecului, și ficior(i)lor și fetelor ei toat(e) aceli de mai sus pomenite sate, ca să le fie lor și de la Noi drept(e) ocini și înpărțeli, cu toate veniturile lor, nerășuită nic(i) odănoară, în vec(i)i vec(i)lor. Și altul să nu s(e) amestice înaint(ea) aceștii scrisori a Domnii Meli.

În Eș(i).

Însuș(i) domnul au poruncit.

Această copii, fiind întucmai de pe cel adevărat, cari este la mini, am încredințat.
<1>830 noemv(rie) 26.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/57.

Copie.

Ibidem, DLXIV/58 (copie din prima jum. a sec. XIX, neautenticată); Ibidem, M-reă Răchitoasa, X/44, nr. 9 (rez., fără dată).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/147 a-b, c-d (foto., după ambele copii).

EDIȚII: *Catalog*, III, p. 500, nr. 2406 (rez., după rez., datat: <1674-1675 noiembrie, f. z.>).

¹ În cealaltă copie: "Nec(u)laiu".

² "c", redat prin а.

³ "în", scris peste alte litere.

⁴ Omis.

⁵ Greșit, pentru "Covurluiului".

322

1636 (7144) ianuarie 28, Hălășteiani.

† Се вбо ми, Думитрашко Гангѣ, и Гиургіе Нѣврѣпскѣа бие дворник, и Лакзор¹ Моцок, и Фокшѣ вт Рѣцниоас(а)², и Пѣтрашко вт Томеши, и Мисаю, sluga l<ui>³ Dumitrașco, și Luca aprodul, de ȋrg de Iaș(i), și Zahariia de Ruginoas(a), scriem și mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cumu au venit Măriica Ionășcoae și cu feciorii ei, Ipifanie și cu Dum(i)tru și cu Irina, de nimene nevoită, nice asuprită, ce de bunăvoia ei, de au vîndut a sa dreaptă ocină și moșie ce au avut, o vie la Băiceni, pre ȋngă viia vlădicăi, lui Pavăl, și pre ȋngă viia Bléndei. Vîndutu-o-au dumisale, Lupul Prăjescul clucérul cel mare, dreptu ...³, bani buni.

Deci, noi, vădzîndu făcîndu-i-să plată deplinu, și noi am făcut acestu zăpis de la noi și am și iscălit și ne-am pus și pecețile pre acestu adivărat zăpis, ca să-ș(i) facă dumnealui și dirése domnești.

Prilejitu-m-am și eu, Bărnat, într-această tocmală, să să știe.

Пис ѿ Хѣлѣщени, в(ъ) л(ѣ)т(ѡ) $\overline{\text{xзpmā}}$ <7144/1636> гєн(аріе) кѣ <28>.

† Яз Д(ѡ)митрашко Ган(гѣ) искаах <m. p.; sig.>.

† Яз Гиургіе Нѣврѣпскѣа бие дворник <m. p.; sig.>.

<Pe verso, o ȋns. cont.>: Zăpis pre 1 vie ot Băiceni, ce amu cumpărat ot Răspopoai и вт син ен⁴. Făcut-amu și ispisoc dumnescu pre dîn[ă]să.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/206.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt pe marginea dreaptă, șapte peceți inelare, în tuș negru, prima și a treia octogonale, iar celelalte rotunde.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/148 a, b (foto.).

¹ Rupt.

² ѿ ("u"), transformat dintr-un а.

³ Loc alb în orig.

⁴ "și de la fiii ei".

† Се оубо мѣ, Пѣтрашко Башотъ) великѣи логоф(е)т, и Савин Прѣжеску великѣи дворник Долнѣи Земли, и Дѣмитрашко¹ Шолдан великѣи дворник Горнѣи Земли, и Гаврил хѣтман и прѣкѣлаб Сѣчавскои, и Глигорашко Жрѣке великѣи спатар, и Гишрге великѣи чашник, и Ишрдаки великѣи вистѣрник, и Тома великѣи свлцѣр, и Дѣмитрѣ Бѣхуш прѣкѣлаб Хотинскому, и Грама вел столник, и Дѣпул Прѣжеску вел клѣчар, и Банул вистѣрник, и Беличко вторѣи постелник, и Тѣнасѣ и Нѣнюл, дворниц(и) глотнѣи, и многи воини прѣднѣи въ Двор Г(о)сп(о)д(и)нѣ, пишем и свидѣтельствомъ, съ сим листомъ наш, како прѣиде прѣдъ нами Фокша, с(ѣ)нѣ Яврам, внукъ Мѣнтѣе, по его доброе вола, некимъ непонуждено, а ни присилован, и продалъ свою правду шти(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, съ частъ внукъ его, Буда, въ привилѣе что имал(и) дѣднх¹ въ Старого Стефана воевода, половина село Грѣбеши, на Башева, что ѣ в(о)лостъ Дорохоюскому, съ мѣсто за ставъ и за мѣли на посто³цѣ Башевѣ. Тоа продалъ врат(ѣ) наш, Тодѣрашко третѣи логоф(е)т, за една сто⁴ талер(и) сребрѣнѣх. И вѣсталъ сѣ брато наш, Тодѣрашко логофет, и заплатилъ исплъно тѣхъ вѣше писани ...⁵ тал(ери) битѣхъ въ рукъ Фокша, с(ѣ)нѣ Яврам, въ прѣдъ нами.

Ино мѣ, видѣвши нх² доброе воинное токмежъ и <и>⁶ сплъное заплат(ѣ), а ми, ешеж(е), и въ насъ, сътворихомъ сѣи наше писанѣ<е>³ брат(ѣ) наш, Тодѣрашко лог(о)ф(е)т, како да бѣдетъ ему за вѣра и да сътворитъ себѣ и нарѣденѣе г(о)сп(о)д(а)рѣски на тоа половина село Грѣбеши(и) на Башевѣ. И наи пач(е) вѣра, приложихомъ наши печатѣ подъ рѣка нашъ писанѣ. Да с(ѣ) знаетъ.

Въ Мѣс, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрмѣ ген(арѣе) ѣ.

Пѣтрашко Башотъ) велъ лог(о)ф(е)т <м. р.>.

Прѣжеску велъ дворникъ искахъ <м. р.>.

Врѣке велъ спѣт(ар) м. р.

Гишргѣ велъ пахар(ни)к м. р.

Дѣмитрѣ Бѣхуш прѣкѣлабъ Хотинскѣи <м. р.>.

Язъ Юрдакѣ велъ вистѣрникъ искалъ <м. р.>.

Грама велъ стѣл(ник)⁷ м. р.

Язъ Тома стѣлникъ искалъ м. р.

<Pe verso, o îns. cont.>: На Грѣбѣни⁸.

† Adică noi, Pătrașco Bașotă mare logofăt, și Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, și Gavril hatman și pircălab de Suceava, și Gligorașco Urêche mare spătar, și Ghiorghe mare ceașnic, și Iordachi mare vistiernic, și Toma mare sluger, și Dumitru Buhuș pircălab de Hotin, și Grama mare stolnic, și Lupul Prăjescul mare clucer, și Banul vistiernic, și Velicico postelnic al doilea, și Tănăsie și Neaniul, vornici de gloată, și mulți oșteni de frunte de la Curtea Domnului, scriem și mărturisim, cu această carte a noastră, cum a venit înaintea noastră Focșa, fiul lui Avram, nepotul lui Mantie, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, cu partea nepotului său, Buda, din privilegiul pe care l-a avut bunicul lor, de la Ștefan voievod cel Bătrîn, jumătate din satul Gîrbești, pe Bașeu, care este în ținutul Dorohoiului, cu loc de iaz și de moară pe pîrîul Bașeu. Aceasta a vîndut-o fratelui nostru, Toderășco logofăt al treilea, pentru o sută⁴ de taleri de argint. Și s-a sculat fratele nostru, Toderășco logofăt,

și a plătit deplin acești mai susscriși ...⁵ taleri bătuți în mîinile lui Focșa, fiul lui Avram, dinaintea noastră.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, noi încă, și de la noi, am făcut această scrisoare a noastră fratelui nostru, Toderășco logofăt, ca să-i fie de credință și să-și facă și dres domnesc pe această jumătate din satul Gîrbești, pe Bașeu. Și pentru mai mare credință am pus pecetile noastre sub semnăturile noastre. Să se știe.

La Iași, în anul 7144 <1636> ianuarie 30.

Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

Urêche mare spăt(ar) m. p.

Ghi[i]lgorhiie mare paharnic m. p.

Dumitru Buhuș pîrcălab de Hotin <m. p.>.

Eu Iurdachie mare vistiernic am iscălit <m. p.>.

Grama mare stul(nic)⁷ m. p.

Eu Tomă stolnic am iscălit m. p.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXXXV/2.

Orig., hîrtic (31 x 21,5 cm), șase peceti inelare, în tuș.

Ibidem, DCXXVIII/5 (trad.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/149 (foto.).

¹ Т și р, а și к în ligatură.

² După consoana finală, paieroc.

³ Omis.

⁴ ЕАНА СТО (o sută), scris ulterior, pe loc lăsat alb.

⁵ Loc alb.

⁶ Omis prin haplogogie.

⁷ Așa în orig.

⁸ "Pe Gîlbeni".

324

1636 (7144) ianuarie 30.

Suret de la Vas(i)le v(oie)voda, v(e)l(ea)t 7144 <1636> ghen(arie) 30.

Facem înștiințare precum au venit înainte Noastră și înainte tuturor boerilor¹ noștri Focșa, sin Avraam, nepot Mantii, de a lui bunăvoie, de nime silit, nici asuprit, și-au vîndut a sa dreaptă ocină și moșie, și au vîndut și parte nepotului său, Buda, giuimătat(e) de sat de Gîrbeni, pe Bașou², ce est(e) în ținutul Dorohoiului, cu loc de hălășteu și de moară în apa Bașăului, dintru a lui drepte diresuri, ce au avut el de la bătrînul Stefan v(oie)vod. Acéia au vîndut-o credincios boerului¹ nostru, dum(nealui) Toderășco 3 log(o)f(e)t, drept ...³, care bani i-au plătit Toderășco 3 log(o)f(e)t tot deplin în mîinile Focșii, feciorul lui Avraam, nepotul Mantii.

Deci Noi, văzînd a lor bună învoială și tocmală și plată deplin(ă), așijderea, și de la Noi, am dat și am întărit credincios boerului¹ nostru, lui Toderășco 3 log(o)f(e)t, pe acea de mai sus zisă giuimătat(e) de sat de Gîrbeni, pe Bașou², în ținutul Doroh(oiului), cu hălășteu și cu loc de moară întru acea apă, a Bașoului, ca să-i fie lui și feciorilor lui

de la Domniia Mia driaptă ocină și cumpărătură și uricu și întăritură, cu tot venitul, nerușuit, nic(i) odănoară, în vécî.

Și altul ca să nu s(e) amestice preste această carte a Domnii Méli.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXVIII/4.

Copie din a doua jum. a sec. XVIII.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/150 (foto.).

¹ "c", redat prin a.

² "o", întărit de scriitorul actului.

³ Loc alb în copie; în mărturia boierească (v. doc. ant.) se menționează prețul: "o sută de taleri de argint".

325

1636 (7144) ianuarie 30, Iași.

† Adecă eu, Lontie, și cu frate-miu, cu Simion, feciorii lui Ion Lupe, și Mihalcea, feciorul Frăsinei, și cu nepoții mii, Gligorie și Simion, feciorii Titianii, înșine scriem și mărturisim, cu cest zapis al nostru, de nimene asupriți, nici nevoiți, cum am vîndut un loc de prisacă, pre partea noastră, din sat din Ștoboréni, Cîrstei, ginerele preutései de Iași¹. Însă i-am vîndut pădure întreagă, ca să-și fac(ă) el prisac(ă) și pomăt și ce-i va trebui, drept 24 de zloți bătuși.

Pe<n>²tr-acela <lu>³cru, de să va afla cînduva ci<ne>²va, dintru oamenii noștri, să s(e) ispitească a întoarce, ca să nu poată, pentru căci i-am vîndut pădure întreagă, cum și mai sus scrie, să-ș(i) fac(ă) el prisac(ă), ca să-i fie lui dreaptă ocină și moșie, și feciorilor săi și nepoților <ș>³i strănepoților săi.

Și la tocmala noastră au fost Ghiorghie Arapul sulger⁴, și <lor>³dachi și Apostol, feciorii Goei, și Selion de Moimești, și Moisei de Romăneșt(i), și Gl<igo>³rie Hermezi<u>³ de Tă<u>³te<ști>³, ...⁵, <fe>³cioru<l>³ lu<i>³ Penteleiu vornicul, și Nacul den Dî<r>³j<en(i)>³, și Precup hotnogul din tîrgu de <Iaș>³i, și Isac, ginerili lui Feștil(ă), și Petrea, sluga Vlădicăi, și Isăil(ă) hotnogul și alți mulți oameni buni.

Derepta acéia, pre acest zapis al nos<tr>³u ca să aibă a-și faci și dresuri domnești.

Și, mai pre mare credinți, ne-am pus și pecețil(c) noastre, ca să s(e) știe.

✂ Иѣс, л(ѣ)т(о) хзрѣмѣ <7144/1636> гѣн(аріе) ѿ <30>.

† Și eu, Poian(ă), am scris, să s(e) știe.

† Leontii <m. p.; sig.>.

† Ghiorghie Arapul sulger⁴ <m. p.; sig.>.

† Az Dumitru v(a)tav încă am fost într-această toc(mală) <m. p.; sig.>.

† Иѣз Нѣрдаки Гоѣ нскал <m. p.; sig.>.

† Илѣ, син(ѣ) двѣрник(а) <m. p.; sig.>.

† Силѣи нскал <m. p.; sig.>.

† Иѣз Глигоріе Врѣм(зи)ѿ <m. p.>.

† Apostol Goia <m. p.; sig.>.

† Nacol <m. p.; sig.>.

† Иѣз Исак нскал <m. p.>.

† Иѣз Исак нскал <m. p.; sig.>.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, restaurat, patrusprezece peceti înclare, din care unsprezece în cerneala doc., două în tuș negru și una în fum, toate neclare, în afară de una, octogonală, care are ca emblemă pe Sf. Gheorghe ucigînd balaurul, iar în exergă legenda greu lizibilă (pare a fi pecetea Mitrop. Sucevei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/143 (xero.).

¹ "de Iași", scris deasupra rîndului.

² Omis.

³ Rupt.

⁴ "с", redat prin т.

⁵ Rupt cca 4 litere.

326

1636 (7144) februarie, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, Скива, кнѣгинѣ Давижа вел чашник, съ с(ы)н(о)вѣ ен и съ дочки ен, и указовали прѣд Г(о)сп(о)дс(т)в(а) Ми нѣкихъ записи за свидѣтельство въ многи болѣри и въ сѣлги г(о)сп(о)д(а)рски и воини прѣднихъ: въ Игнатъ бѣе кѣмъраш, и въ Басиліе Рѣчинъ въ Гѣчанни, и въ Хрѣбор, и въ Герасимъ спѣтаръ въ Мѣцкани, и въ Калотъ въ Хрѣщи, и въ Кервасїе въ Цорсѣи(н), и въ Исакъ въ Херничеши, и въ Иѡнашко, с(ы)нъ Кр(ъ)стѣ въ Унгѣрѣни, и въ попъ Янтѡи въ Чиковѣни, и въ Тоадѣръ дѣшак, и въ Пашкул, и въ Кигичан, и въ Лника въ Мрѣни, и въ Бѣрлан, и въ Гѣвргѣ Биц(ъ) въ Стѣнѣши и въ многи людѣ добри и стари, писашѣ свидѣтельствѡще како прїиде, прѣд ними, Гѣврги, с(ы)нъ Флорѣ, внукъ Дѣмитрѣ, по его добромъ волн, некимъ непонужденъ, а ни приселованъ, и продаа своа праваа вѣт(и)нѣ и дѣдннѣ и выкупленїе, два на десѣтъ нивѣи въ сѣлѡ Мѣрѣни, на Перескиевъ, что въ волѡстъ Тѣтов(ѣ), въ вѣтрѣ сѣлѡ и въ полѣ, и въ лѣс, и въ вод, и въ сѣножатї и въ весъ приходъ. Тотѣи продани бѣли Давижи чашникѣ и кнѣгинѣи его, Скива, за два на десѣтъ талѣри.

Я пакиж(е), бѣи купилъ дѣругаа частъ въ того сѣлѡ, въ Пахѡмїе, с(ы)нъ ...¹, въсѣ частъ его въ того сѣлѡ, что сѣ избѣретъ въ всѣго мѣсто, радї шѣстъ вг(и). И тиж(е) купилъ въ Бѣробан, с(ы)нъ ...¹, что сѣ избѣретъ частъ Драгош и частъ Стегар, два части въ единъ старъ, радї два на десѣтъ талѣри, въ всѣго мѣсто и приходъ. И пакиж(е) собѣи бѣи кѣпилъ дѣругаа частъ въ того сѣлѡ Мѣрѣни, въ Кигичан, въсѣ частъ его, что сѣ избѣретъ, съ виноградъ и съ садовѣ, за два на десѣтъ талѣри. И тиж(е) собѣи кѣпилъ въ Наста, дочка Мѣхѡч, частъ ен, пѣтаа частъ въ того сѣлѡ, радї ...¹ ѡг(и). И тиж(е), собѣи кѣпилъ въ Дрѣгинодѣ, въ Пѣтрѣни, частъ Дѣмитрѣ, с(ы)нъ Пантѣ, въ тогѡ сѣлѡ, что бѣи поставила закладъ до Дрѣгичѡдѣ², радї десѣтъ³ талѣри, въ мнѡго вѣремена. И пакиж(е) купилъ дѣругаа частъ въ Тоадѣръ, с(ы)нъ Пашко, третѣа частъ въ частъ Герасимъ, въ тогѡ сѣлѡ, Мѣрѣни, радї два на десѣтъ талѣри, въсѣхъ тотѣи третѣа частъ, ѣлико сѣ избѣретъ въ всѣго мѣсто.

И тиж(е), собѣи купилъ дѣругаа частъ, въ Пѣраска, частъ ен въ частъ Теркилъ, въ сѣлѡ Стѣнѣши, на тоѣи потокъ, радї к³ талѣри. И тиж(е), собѣи купилъ и дѣругаа частъ въ того сѣлѡ, Стѣнѣши, что собѣи купилъ въ Бѣрлан, въсѣ частъ его, ѣлико сѣ избѣретъ въ тог(о) сѣлѡ, съ вѣрдъ за мѣли и въ царини и въ всѣго доходъ.

И други нареждени, что имал Давида чашиник на тотѣ виш(е) реченихъ части за шти(и)ни, изгубил егда сам изгнело, съ многѣмъ своѣмъ именѣмъ, при д(ь)ни Стефана Томши воєводаѣ, въ първое г(о)сп(о)д(ст)во его.

Тѣмъ радѣ, Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мн, яко увидѣхомъ съ вѣсьми нашими великими и малими болѣри, тотѣ записи за свѣдетелство и наи паче многи болѣри и воини прѣднихъ свѣдетелствующи, а Мн вѣровали есми, и шт Нас, ешеж(е) дали и потвѣждали есми кнѣгини Скнѣв и с(ь)н(о)вѣмъ и зѣтовѣмъ еи на вѣснхъ тотѣ частѣ за шти(и)ни шт село Мрѣни и на тѣхъ два части за шти(и)ну шт село Стѣнѣши, како да ест имъ и шт Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мн прави шти(и)ни и выкупленіи, и урик и потвѣрженіе, съ вѣсемъ доходомъ. И ни да сѣ не умнишаѣтъ прѣдъ симъ листомъ Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мн.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣма феврварѣ).

Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѣт(ъ)ф(ѣ)т м. р.

† Инаки <писалъ>.

<Pe verso, o îns. din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc de Miren(i).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Schiva, cneaghina lui Dabija mare ceașnic, cu fiii ei și cu fiicele ei, și au arătat înaintea Domniei Mele niște zapise de mărturie de la mulți boieri și de la slugi domnești și oșteni de frunte: de la Ignat fost cămăraș, și de la Vasilie Rugină din Găiceani, și de la Hîrbor, și de la Gherasim spătar din Mățani, și de la Calotă din Hruști, și de la Chervasie din Giordzești, și de la Isac din Hemicești, și de la Ionașco, fiul lui C(i)rstea, din Ungureni, și de la popa Anton din Cicoveni, și de la Toader diac, și de la Pașcul, și de la Chigicean, și de la Liica din Miréni, și de la Burlan, și de la Gheorghe Viț(ă) din Stănuești și de la mulți oameni buni și bătrîni, scriind și mărturisind că a venit, înaintea lor, Gheorghe, fiul lui Florea, nepotul lui Dumitru, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură, douăsprezece ogoare din satul Miréni, care este în ținutul Tutovei, pe Pereschiv, din vatra satului și din cîmp, și din pădure, și din apă, și din finețe și din tot venitul. Acestea le-a vîndut lui Dabija ceașnic și cneaghinei lui, Schiva, pentru doisprezece taleri.

Și iarăși a cumpărat altă parte din acest sat, de la Pahomie, fiul ...¹, toată partea lui din acest sat, ce se va alege din tot locul lui, pentru șase ughi. Și de asemenea, a cumpărat de la Buroban, fiul ...¹, ce se va alege partea lui Dragoș și partea lui Stegar, două părți dintr-un bătrîn din tot locul și venitul, pentru doisprezece taleri. Și iarăși și-a cumpărat altă parte din acest sat, Miréni, de la Chighician, toată partea lui, ce se va alege, cu vie și cu grădini, pentru doisprezece taleri. Și de asemenea, și-a cumpărat de la Nastea, fiica lui Mihoci, partea ei, a cincea parte din acest sat, pentru ...¹ ughi. Și de asemenea, și-a cumpărat de la Drăghinoae din Petréni partea lui Dumitru, fiul lui Pantea, din acest sat, care a fost pusă zălog de multă vreme la Drăghicioae², pentru zece³ taleri. Și iarăși a cumpărat altă parte, de la Toader, fiul lui Pașco, a treia parte din partea lui Gherasim, din acest sat, Miréni, pentru doisprezece taleri, toată această a treia parte, cît se va alege din tot locul.

Și de asemenea, și-a cumpărat altă parte, de la Părasca, partea ei din partea lui Terchilă, din satul Stănuești, pe acest pîrîu, pentru 20³ de taleri. Și de asemenea, și-a cumpărat și altă parte din acest sat, Stănuești, pe care și-a cumpărat-o de la Burlan, toată partea lui, cît se va alege din acest sat, cu vad de moară și din țarină și din tot venitul.

Iar alte drese, pe care le-a avut Dabija ceașnic pentru aceste mai sus zise părți de ocină, s-au pierdut când el însuși a pierit, cu multă avere a sa, în zilele lui Ștefan Tomșa voievod, în prima lui domnie.

Pentru aceea, Domnia Mea, dacă am văzut cu toți boierii noștri, mari și mici, aceste zapise de mărturie și încă mulți boieri și oșteni de frunte care au mărturisit, Noi am crezut, și de la Noi, încă am dat și am întărit cneaghinei Schiva și fiilor și ginerilor ei toate aceste părți de ocine din satul Miréni și aceste două părți de ocină din satul Stănuești, ca să le fie și de la Domnia Mea drepte ocini, și cumpărături, și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7144 <1636> februarie.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Ianachi <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCLVIII/6.

Orig., hîrtie (43 x 27 cm), difolio, lipsă 2/3 din f. a doua, rupt la îndoituri, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută, dar imprimată în chinovar (4,7 cm), pe treimea stîngă a doc.

Arh. St. Iași, DXII/22 (copie, din prima jum. a sec. XIX, după trad., cu data de zi gratuită⁴: 5).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/151 (foto. parțial ilizibilă).

¹ Loc alb.

² Mai sus, Дръгѣиноѣ (Drăghinoae).

³ Scris ulterior, de altă mînă, pe loc lăsat alb.

⁴ Orig. nu are data de zi.

† БѢСЪ азъ, ПѢНЮЛ ДВОРНИКЪ ГЛОТНИИ, scriem¹ și mărturisim, cu a noastră scrisoare, cum au venit Nastasiia Solomoneas(ă) și cu ficiorul său², Ionașco, cu cinstită cartea³ Mării Sale, lui Vasilie Vod(ă), la noi, ca să mergem să le hotărîm nișt(e) ocine și să le alăgem despre călugării de Schitul lui Drăgușan, anume la sat la Băsăști și la Edumirești.

Deci, am mărșu și am strînsu oameni buni și bătrîni, megiiși din pen pregiur, și toți răzeșii⁴ lor, cari i-au avut. Deci, am socotit cum au fost învățatura⁵ de la Măriia Sa, de <la>⁶ Vod(ă), ca să socotim pre unde le vor spune drésele, să hotărîm și să stîl[pi]pim.

Deci, călu<gă>⁶rii de la schit au scus⁷ drésele lor pre giuătate de loc de Băsăști⁸ și cu a lor răzeși⁴, iar Solomoneas(ă) și cu ficiorii săi au scos zapis și uric de la Alecsandro⁷ Vod(ă), de cumpărătură, pre a patra parte de loc, cum au cumpărat Dumitrașco Solomon ce au fost sulger⁴, de la Lazor și de la frați lui, de la Petrea³ Bordzea³ și de la Tănase și de la sora lor, de la Dochiiia, ficiori lui Ion Plavăț, nepoți popei Lucăi, cum ș-au vîndut ei toat(ă) par<tea l>⁹or din sat din Băsăști, cu tot vinitul, <drept>¹⁰ ...⁹ t<a>⁹li<r>⁹ buni.

Și, așijder(e), au sc<o>⁹s s<cli>⁸tu zapis¹¹ de cumpărătură, cum au cumpărat de <la> ...¹²ru Istrat<ie>⁹ toa<tă>⁹, pa<rtea> ...⁹, cu tot venitul, drept un cal bun, prețuit

dreptu 20 de tal<eri>⁹, cumpărat de <la>⁹ Ionașco S<o>⁹lomon, dup(ă) moarte tătine-s<ău>⁹.

Și, așijdere, au scos ș-altu zapis <de>⁹ cumpărătură, cum au cumpărat de la Îndreiu, ficiorul Oancei, toat(ă) partea³ lui, ce i să va veni într-acela sat, cu tot venitul, drept 23 de taleri buni, Dumitrașco Solomon, din ceialaltă a patra parte de sat.

Și, așijdere, au scos și altu zapis de cumpărătură de la ...⁹, diiaconia lui Toader diiaconul ce au fost, cum ș-au vîndut toat(ă) partea ei ce i s-a veni, în tot locul, cu tot venitul, într-acesta sat, în [Po] Băsăști, dreptu 10 taleri buni.

Deci, am socotit și am măsurat cu funea ș-am pus stîlpu în mijlocul locului și¹⁴ ș-au usăbit călugări de la schit partea din sus, giuătate de loc, ci <est>⁹i despre mănăstire¹⁵, și munte Geamăna¹⁶. Și au luat Solomoneas(ă) partea³ din gios, și cu răzeshii săi, <giu>⁹mătate de sat. Dintr-acea giuătate, giuătate s-au aflat ai Solomonés(ii) cu<m>⁶părătură, cum mai sus scrie, de la ficii lui Ion Plavăț, de la Lazor și de la Petrea Bordzea și de la [Istra] Tănăsie¹⁷ și de la s<o>⁹ro-sa, Dochiiia, și de la¹⁸ Vasilie Plavăț. Iar în ceialaltă a patra parte ca să aibă a ținea, cu răzeshii⁴ săi, parte lui Beldiman, sin Istratie, și a lui Îndrei, sin Oancea, și a diaconului, a lui Toader. Iar poeni ce <sin>⁹tu pe de laturi, aș(a) am socotit și s-au tocmnit ca să ție <c>⁹ălugării de la schit poiana desp<re>⁹ cireș(i)¹⁵, pentru căci iaste în dreptul hotarului; iar Sol<om>⁹oneas(ă) și cu răzeshii⁴ săi să ție po<iana>⁹ din gios, de la fîntînă, pentru căci ca să nu mai aibă <a ținea>⁹ călugării de la hotaru <în> gios. Iar So<om>⁹oneas(ă) cu¹⁹ răzeshii⁴ ei ...²⁰ și ceia din ...⁹ <o>⁹dănăoar(ă), nic(i) ca să mai aibu vrul dintru dînșii a mai scorni pîră sau a mai muta hotarul.

Iar cine va mai scorni svad(ă) sau pîră peste tocmală ce am tocmnit și peste hotar ce am hotărît, cum amu aflat cu sufletele noastre și cu oameni buni și bătrîni și pe unde le-au spus a lor drêpte zapise, ca să hie gloabă Porții Mării Sale, lui Vod(ă), 50 de boi.

Și, pre mai mare credință, am pus pecete⁴ și iscălitura căt<re>⁶ aceasta²¹ carte, ca să liie de credință și lor îndrept<ăt>⁶ură și mărturie, în²² véci.

Și alți megiași ce au fost la cesta hotar⁷, încă toți au pus pecețile cătră aceasta carte.

De aceasta mărturisim²³, anume: Vasilie Solomon²⁴, și Bejan ce au fost păliarnic, și Ursul din Verșești, și Pepelea, și Alecsa, și Ponici(i), și Gherman, și Nicoar(ă), și Gligorcea, și Mărian, și Chiril(ă) ot Sirbi, și Costantin ot Comănești, și Pătrașco ot Albotești și <a>⁹lți mulți oameni buni.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636>, м(ѣ)с(ѧ)ца фекрваріѧ⁶ ѣ <3>.

Нѣнѧ дворянник нскѧл т. р.>⁹; <sig.>.

<Împreună cu orig. se află, pe o altă hîrtie, o îns. de la înc. sec. XIX>: 7144 <1636> fevr(uarie), în 3. Hotarnica moșiilor Băsăștii și Dumireștii, de la ținut(ul) Bacăului, a schitului Frumușica, foarte stricată, însă să alăturiază o copii încredințată de Gheorghii Costanda diiac de Divan.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CD/121.

Orig., hîrtie, filigran, rupt la îndoituri, treisprezece peceți înclare, în fum, din care șase octogonale și șapte rotunde.

Ibidem, DLXXXVIII/2 (copie, cu lipsuri, din 1780 iunie 22, de Gheorghie Costanda diac de Divan); M-rea Frumușani, I/48, nr. 13 (menț., într-un izvod din 1795).

Bibl. Acad., Fotografii, XXXII/64, 65 (foto.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/152 a, b (foto.).

- ¹ c ("s"), scris peste un A ("d").
- ² "său", adăugat deasupra rîndului.
- ³ "ea", redat prin A.
- ⁴ "é" redat prin A.
- ⁵ "ță", adăugat deasupra rîndului.
- ⁶ Omis.
- ⁷ Așa în orig.
- ⁸ "de Băsăști", adăugat deasupra rîndului.
- ⁹ Rupt.
- ¹⁰ Rupt; completat după copia din 1780 iunie 22 (v. *descr. arheogr.*).
- ¹¹ "zapis", adăugat deasupra rîndului.
- ¹² Rupt cca. 8 litere.
- ¹³ Loc alb, cca. 6 litere.
- ¹⁴ "și", scris deasupra rîndului.
- ¹⁵ "e", redat prin ă.
- ¹⁶ "și munte Gea", scris înghesuit, la sf. rîndului, cu altă cerneală.
- ¹⁷ Inițial, diacul a scris "Istratic", apoi a tăiat grupul "Istra", iar peste "tic" a scris "Tăn".
- ¹⁸ "la", scris deasupra rîndului.
- ¹⁹ κ ("c"), scris peste un a ("a").
- ²⁰ Rupt cca. trei sferturi din ultimul rînd.
- ²¹ Al doilea "a", scris peste un "c".
- ²² "i", scris peste altă literă.
- ²³ Urmează semnul sfîrșitului de text, rîndurile care urmează fiind scrise mai mărunț și numai pe trei sferturi din lățimea paginei.
- ²⁴ Nume modificat din altul.

328

1636 (7144) februarie 7, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавской. Ѡж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд ѡсми нашим(и) молдавскими болѣри, великими и малими, слѣга наш, Пѣтрашко Стѣнилъ(ъ) с(ы)нъ Цоца, внука Братен, неким непонѣжен¹, а ни приселован, нъ за ег(о) добраа волѣ, и продаа своа права шти(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, четвъртаа част шт село Дрислєє, что ѡ в(о)лостѣ Дорохонскомѣ, шт ватрѣ село, и шт полѣ, и шт лѣс, и шт став и шт вѣс прихѡд. Таа продаа нашємѣ вѣрномуѣ болѣринѣ, Томи великомѣ сѣлажарѣ, радї дєстѣ ѡги жолтих. И вѣстал са болѣринѣ нашємѣ, Тома сѣлажарѣ, та заплатил ѡсе исплѣнаа тих п(и)н(ѣ)ш, ї ѡг(и) жолтих, ѡ рѣк Пѣтрашко Стѣнилъ(ъ), внука Братѣ²и, шт прѣд Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Ми, видѣвше междо ними нѣ доброволною токмеж и исплѣнною заплатѣ, шт Нас ещєж(е) дали и потвѣрдани есми ємѣ, како да естѣ ємѣ и шт Нас правою шти(и)нѣ, и викѣплєннїє, и ѡр[р]ик и потвѣрждєннїє, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно николиж(е), на вѣки. И ни да с(а) не оумишадѣт.

✠ Иѡсох, в(ъ) л(ѣ)то хр҃ма фєв(р)варїє з̄.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башотъ(ъ) вел лѡг(ш)ф(ѣ)т <m. p.>.

† Дѣмитрѣ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Ispisoc domnescu, de sat din Drisleve³, de ținutul Dorohoiului, de la Pătrașco Stănilă, pe a patra parte de sat, l(eat) 7144 <1636> fev(ruarie) 7.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari, și mici, sluga noastră, Pătrașco Stănilă, fiul lui Țoța, nepotul lui Bratei, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din satul Drisleve, care este în ținutul Dorohoiului, din vatra satului, și din cîmp, și din pădure, și din iaz și din tot venitul. Aceasta a vîndut-o boierului nostru credincios, Toma mare sulger, pentru zece ughi galbeni. Și s-a sculat boierul nostru, Toma sulger, și a plătit totul deplin, acei bani, 10 ughi galbeni, în mîinile lui Pătrașco Stănilă, nepotul lui Bratei, dinaintea Noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci, Domnia Mea, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, de la Noi încă i-am dat și i-am întărit, ca să-i fie și de la Noi dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> februarie 7.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, IX/46 a, b.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, strică. Cu o trad., din 1785 ianuarie 1, de Gheorghe Euloghi dascăl.

Ibidem, CCCXC/21 (menț., într-un izvod din 1784, cu doc. m-rii Precista din Roman).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/144 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 91, p. 112-113 (text slav și trad.).

¹ Primul e, scris peste o.

² Omis.

³ Ultimul "e", redat prin t.

329

1636 (7144) februarie 9, Iași.

† **БТО аз, Савин Пръж(е)скѣ великѣи дворник Долѣи Земѣи.** Scriem și mărturisim, cu ceastă scrisoare a nost<r>¹ă, cum ne-am tocmit, de bunăvoia noastră, cu fratele nostru, dumiialui, Pătrașco Bașot(ă) velichii logofetu, și am făcut schimbătur(ă), de am dat dumisale un ȋigan de moșia noastră, anume Larion Babeț, cu sororile sale, anumi: Agarra, și cu Vărvara, și cu Ionia, i Băluț(a); iar dumiialui ne-au dat, schimbătur(ă) dreptu schimbătur(ă), pre Platon ȋiganul cu ficiorii sei, ce au fostu de moșia dumisale, de pre Ciolpănești, și l-au <ră>²scumpărat de cătră popa Ionașco și de cătră Andreiu, ficiorii Tudorei. Derept a<ceia>², ca să-i fie dumisale direpți șerbi ȋigani, neurniți nic(i) o<dă>¹năoară, în véc(i), și să aibă a-ș(i) fac(e) ș<i d>¹irés(e) domnești.

Mai pre mare credință, pusu-ne-am și pecețile cătră <aceas>¹t(ă) adevărat(ă) scrisoare a noastră.

Ѓ ИѢс, в(ѣ) л(ѣ)то хр҃ма <7144/1636> фѣв(р҃варїе) ѣ <9>.

† Прѣжекуа вѣа дворник нскаѣ м. р.; <sig.>.

† Дѣмитрѣ <писал>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/11.

Orig., hîrtie (30 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la indoituri, pecete inelară, octogonală, în tuș negru.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/153 (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, nr. 6, p. 297 (rez., cu extrase); "Creșterea colecțiilor", 1916, p. 89 (rez.).

¹ Rupt.

² Omis.

330

1636 (7144) februarie 11.

Copie.

Io Vasîlii v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu păm(î)ntului Moldavii. Iată, au venit, înainte Noastră și înainte boerilor noștri, a Moldaviei, mari și mici, Ionașcu, fiul Ierimiei, și Ionașcu, fiul lui Macsin, nepot lui Corin, de nime siliți, neci îndemnați, ci de a lor bunavoi, au vîndut dreptă a lor moșii părintiască, jumătate den sat Șușmăneștii, cari iaste în ținutul Dorohoiului. Și au vîndut-o credinciosului și cînstului boiariului nostru, lui Dumitrașcu Șoldan marile vornic a Țării de Sus, pre șaptezeci și șase taleri de argintu.

Așijdirea, iarăși au vinet, înainte Noastră și înainte boerilor noștri, Cozma cu fraței lui, fiei lui Robul, nepotei¹ Fătului, și au vîndut iarăși driaptă a lor moșii părintiască, a patra parte dentru aciași satu, Șușmăneștii, tij [ai] credinciosului și cînstului boiariului nostru, Dimiatrașcu Șoldan vel vornec, pre[n] cînzăci de taliri de argintu. Și s-au sculatu credinciosul și cînstul boiariul² nostru, Dumitrașcu Șoldan vel vor(ni)c, și au plătitu deplin banei acia gata, cari sîntu mai sus scriși, și i-au dat în mîna lui Ionașcu³, fiul lui Irimia, și lui Ionașcu, fiul lui Macsin, nepotu lui Corin, și în mîna Cozmii și a fraților lui, fii lui Robul, nepoții Fătului și a Saței, împreună, și a ginerii ei[i], Rusul, înainte Noastră și înainte boerilor noștri.

Și Noi, dacă am văzut a lor bunavoință și tocmală și plata deplin(ă), deci și Noi i-am dat de la Noi întărire credinciosului și cînstului boiariului² nostru, Dumitrașcu Șoldan vor(ni)c de Țara de Sus, pre părțile acele de moși[i] den satul Șușmăneștii, ca să fii lui, și de la Noi, dreaptă moșie⁴ și cumpărătură, uric și întăriri, cu tot vîntul, lui, necălit niciodată, în veci. Și nime să nu să amesteci.

La anul 7144 <1636> fev(ruarie) 11.

Sîngur domnul au poruncit.

Pătrac [v]el log(o)ff(ă)t.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLIV/167.

Copie de la înc. sec. XIX.

Arh. St. Iași, DXCVII/24, nr. 4 (rez., într-un izvod din 1834 martie 21, menționînd existența orig.: "uric cu copia lui").

¹ Așa în copie.

² "ia", redat prin а (mai sus, prin ѿ).

³ Urmează un cuvânt anulat de copist: "Carinŭ" ?

⁴ "с", redat prin а.

331

1636 (7144) februarie 12, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прѣиде, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слѣга наш[и], Костантин, с(ы)нѣ Савен ѡт Чѣбкани, съ єдин запис за свѣдѣ[д]телство ѡт многи людѣ добри, слѣги г(о)сп(о)д(а)рѣскѣи и воинѣи прѣднѣи, на име: ѡт Иѡнашко Тѣтованѣл, и ѡт Ѡберѣжѣи ѡт Тѣтърѣци, и ѡт Ѡрсѣл ѡт Гѣлицѣи, и ѡт Мѣхѣилѣ ѡт Лѣмината, и ѡт Дѣмитрашко ѡт Бѣжорѣни, и ѡт Иѡнашко, с(ы)нѣ Савен, и ѡт Бежан, с(ы)нѣ Дѣмитрашко и ѡт <ѡт>¹ Цопа, сице писаеце и свѣдѣтелствѣаще въ тот запис, како прѣиде прѣд ними Моѡсен, с(ы)нѣ Тѣдоран бие чашник, ѡт село Стрѣнеа, и съ вѣнѣкове свои Іѡн и Гѣѡргѣи, и Флорика, и Марта и Шкѣѣка, с(ы)нове Мѣгдѣлинѣи и Илѣнѣи, по их доброю волю, неким непонождѣни, а ни присѣловани, и продал своа права ѡтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ ѡт село, ѡт Стрѣнеа, ѡт половина село, половина, ѡт ватрѣ села, и съ брѣд за млинѣ, и съ мѣсто за пасикѣи, и съ мѣсто за сѣножати и съ вѣс²с приход.

Тѣм радѣи², и Г(о)сп(о)дство Мѣи², ѡко <ѡ>³вѣдѣхом тот запис <ѡт лю>²дѣи² дѣобер²и и <воинѣи прѣднѣи>²и, Г(о)сп(о)дств(о) Мѣи вѣровахом и ѡт Нас ешеж(е) дѣдохом и поѣтверѣдихом слѣгѣи н³аши иж(е) виш(е) пишем, Костантин, син Савѣ³и, съ тоа част за ѡтн(и)нѣ иж(е) прѣ дреченѣи, ѡт село Стрѣнеа, ѡт половина сѣла³, половина, съ ватрѣ село, и съ брѣд за млинѣ, и съ мѣсто за пасики, и съ мѣсто за сѣножати и съ вѣс приход, да єст и ѡт Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи <п>²ра<ва>² ѡтн(и)нѣ и кѣпечно, емѣ и дѣѣ³тим єго, непорѣшенно неколиж(е), на вѣки вѣчнѣи. И ин да с(а) не <ѡ>³мишаєт прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи.

Оу Іѡс, в(ѣ) л(ѣ)тѣ ѡѣрѣмѣ ф(е)в(р)ѣрѣи вѣ.

† Савен г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лог(о)ф(е)т м. р.

† Бласіе <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. de la înc. sec. XIX>: Ispisoc a lui Vasile Vodă, pentru o parte de moșie din Strînba, din giuământati de sat, giuământate ce au cumpărat Costandin, sin Savii din Ceucani, de la Moisăiu, sin Tudoran, și de la alte rude a lui, 7144 <1635>; <și alta grecească>: Αυθεντικη επιστολη δια του Γρηγορη⁵.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Costantin, fiul Savei⁴ din Ceucani, cu un zapis de mărturie de la mulți oameni buni, slugi domnești și oșteni de frunte, anume: de la Ionașco Tutovanul, și de la Obrėjeie din Tătărăști, și de la Ursul din Găliștești, și de la Mihăilă din Luminata, și de la

Dumitrașco din Bujoréni, și de la Ionașco, fiul Savei⁴, și de la Bejan, fiul lui Dumitrașco, și <de la>¹ Țopa, astfel scriind și mărturisind în acest zăpis, cum a venit înaintea lor Moisei, fiul lui Tudoran fost ceașnic, din satul Strînba, și cu nepoții săi, Ion, și Ghiorghe, și Florica, și Marta și Șcheauca, copiii Măgdălinii⁴ și ai Ilenei⁴, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din sat din Strînba, jumătate din jumătate de sat, din vatra satului, și cu vad de moară, și cu loc de prisacă, și cu loc pentru finețe și cu tot venitul.

Pentru aceea, și <Domnia Mea>², dacă am văzut acest zăpis <de la>² oameni buni și <oșteni de frunte>², Domnia Mea am crezut și de la Noi încă am dat și am întărit slugii noastre pe care o scriem mai sus, Costantin, fiul Sa<ve>³i⁴, această parte de ocină care este mai suszisë, din satul Strînba, jumătate din jumătate de sat, cu vatră de sat, și cu vad de moară, și cu loc de prisacă, și cu loc pentru finețe și cu tot venitul, și să fie și de la Domnia Mea dreaptă ocină și cumpărătură, lui și copiilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7144 <1636> februarie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Vlasie <a scris>.

<Pentru îns. verso., v. text. slav>.

Arh. St. Iași, DXII/21.

Orig., hîrtic (30,2 x 19,1 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri și lipit, șters pe alocuri, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută; la stînga, aceeași pecete, imprimată în chinovar, peste formula validării domnești.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/145 (xero.).

¹ Omis; s-ar putea totuși înțelege că "Țopa" era soția lui "Dumitrașco" și, în acest caz, ar trebui tradus: "fiul lui Dumitrașco și al Țopei ...".

² Șters.

³ Rupt.

⁴ Așa în textul slavon.

⁵ "Carte domnească, pentru Grigori".

332

1636 (7144) februarie 13.

Suret de pe înpărțala lui Toader Petreceico vel armaș cu soru-sa, Antimie, ce-au fost după Cîrstiian, velet 7144 <1636> fev(ruarie) 13.

Scriem și mărturisim cum noi, de bunăvoe, ni-am învoit și ni-am înpărțit cu a noastre ocini și moșii, ce am avut de la părintele nostru, Petreceicu log(o)f(ă)t, și de la maica noastră, Mărica.

Și s-au venit în parte mea: Cîrcenii¹ și Hancăuții. S-au socotit pre un sat, Căfienii cu Brînzăanii, iarăș(i) un sat, și a trie parte de Culiceni, ce-au fost deosăbiti de acești ocini, c-au fost moșii maicii noastre, Măricăi.

Iar în parte surori-mea, Antimii, i s-au venit sat întregu Băscăcenii, cu vecini, și Pătrăuții cu Tețcanii, cît să va alegi parte noastră, și Hrițanii, a patra parte, iarăș(i) pre

un sat, și a trie parte de Culiceni, fără de vecini, c-au luat vecinii în Băscăceni pentru cei de Culiceni, iar în Culiceni să aibă a-ș(i) face vecini.

Iar, de să va rădica vro pîră sau va eși vro ocină, să fii din mijloc. Iar o parte de ocină, ce-au avut maica noastră, Mărica, datu-au frățiini-mieu, care mai sus scrii, Toader Petreceico, anume Durneștii, unde-s curțile lui, pentru căci au murit în mîna lui și au grijit-o el.

Pentru aceea, noi, dacă am văzut dare maicii noastre, cu blăstăm lăsată, de bunăvoe mea², deci de acum să nu mai avem a ne împărți, că ni-am tocmnit și ni-am împărțit cu dreptul.

Și, pre mai mare credința, Toader Petreceicu armaș am scris și am iscălit acest zăpis.

Let 7144 <1636> fev(ruarie) 13.

Iar cea adivărată împărțală iasti la noi.

Toader ap(rod) <m. p.>.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonic, XLVII/99, f. 1 r.-v.

Copie de la înc. sec. XIX.

Bibl. Acad., Ms. nr. 90, (Condica de acte a lui Tadeu Hașdeu) p. 27-28 (trad. rusă, după o copie rom., încredințată la Iași, în 1814 august 25).

Arh. St. Iași, CIX/43 (menț., într-o spiță de neam).

Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, fond 1299, op. 1, dos. 2343, f. 462 r., nr. 4 (rez., într-un opis din 1827 mai 26).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 92, p. 113-114, (aceeași copie); idem, *Surete*, XI, p. 118-119 (rez., într-un doc. din 1810 martie 11); "Miron Costin", II, nr. 8-9, p. 119 (rez., într-un perillipsis);

Bianu, *Cat. ms. rom.*, I, p. 199, nr. 11 (menț., după trad. rusă).

¹ În ms. nr. 90 de la Bibl. Acad.: "Ghirceni", v. și *Arh. ist. a Rom.*, tom 1, partea 1, p. 52.

² "voe mea", repetat la înc. p. următoare.

333

1636 (7144) februarie 20, Suceava.

† Eu, Manea de Suceav(a), și fămēia mea¹, Mărica, și cu feciorii miei, mărturisescu, cu acest zăpis al nostru dreptu, de rîndul a giumătate de satu de Cîrstinești, de ținutul Dorohoiului, cum eu am datu aceea giumătate de satu dzestre ginere-mieu, Căzacului, și fētei mēle, Elēnei. Dec(i) [I]-au vîndut aceea giumătate de sat ginere-meiu, Căzacu, și fata mea, Elena, lui Ștefan Vod(ă), și le-au plătitu tot deplin, cu bani gata, cum au fostu tocmala. Apoi, l-au dat Ștefan Vod(ă), acel sat, mănăstirei Solcăi. După acēia, eu, Manea, și cu fămēia mea și cu feciorii miei, am cădzutu la nevoe și la slăbitur(ă); n-am avutu ce fac(e), ce am mārșu eu la cinstitu părinte mare, Evloghie, ep(i)sc(o)pū de Radăuți, și la tot săborul de Solca și m-am rogat cu mare rugă la nevoe, să-m(i) mai dea după aceea cumpărătur(ă) a lui Ștefan Vod(ă) și mi-au dat părintele Evloghie și săborul <de>² Solca patru giumătăi(i) de vin și trei poloboace de miiare.

Dec(i) eu, Manea, și fămēia mea și feciorii miei nic(i) o treabă să nu mai avem, în vēc(i), nic(i) a mai scorni nimic, pîr(ă) sau cuvinte. Și am dat și ispisocul satului, cel

de cumpărat, să fac(ă) ispisoc și derése domnești de pre acela și de³ pre acestu zapis al nostru. Iar de să vor găsi alte derése sau scrisori, tot să fie minciunose, în véc(i).

Și la ceastă tocmal(ă) fost-au preuți și boiari: pop(a) Grama, și pop(a) Gheorghie, și pop(a) Gonțul, și Coad(ă) vornicul, și Franguli stolnic, și Ștefan, fratele mitropolitu<lui>², și Dima portar, și Gligorie Cărăscul, și Erimiia Iulăș, ce au scris, cu dzisa Manei. Pre mai mare credinți, toț(i) ne-am pus pecețile.

Пис ѿ Сѣч(а)вѣ, в(ъ) л(ѣ)т(о) хр҃ма <7144/1636> фев(р)аріе к̃ <20>.

Eu Franguli biv stolnic <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Cristenești, Manea; <și două din sec. XVIII>: Крестинище. Запис от Мане Сочавского, на Крестинищи⁴; <și> Сѣч(а)вѣ⁵ спис(о)къ на впотребиш(ъ) толко половинѣ села Крестинищи⁶.

Arh. St. Iași, CDXXVII/61.

Orig., hîrtie (31,7 x 19,5 cm), difolio, filigran, cinci peceți inelare, din care trei rotunde și două octogonale, patru în fum și una în tuș; prima arc inscripția Иаши, a doua, o inscripție greu descifrabilă, a treia arc ca emblemă un delfin și a patra, pe rîndul superior, prezintă literele М. Н. (Manea?), iar în partea inferioară, ca emblemă, o felină în salt, de la stînga la dreapta.

Ibidem, CCCXII/27 (copie din 1787 iulie 26), și 28 (trad. germ., de la sf. sec. XVIII); DCCXCI, f. 76 v. (copie din 1777 iulie 26) și DCCXCI/545, f. 481 v. (menț., într-un izvod din 1805 august 20); Cond. K., 326, f. 89 r.-v. (rez., în copia unei anaf. din 1805 decembrie 15).

Arh. St. Suceava, Fond Mitrop. Bucovinei, Secția Diverse, dos. 71/1785, f. 50 r. (M-rea Sucevița), nr. 124, litera C (rez. germ., într-un inv. din 1785 iulie 30).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/146 (xero.).

EDIȚII: *Doc. Suceava*, p. 266, nr. 135 (rez. germ. din 1785 și trad.).

¹ Litera т ("ea"), scrisă cu altă cerneală, peste o alta.

² Omis.

³ "de", scris deasupra rîndului.

⁴ "Crestinești. Zapis de la Mane din Suceava, pe Crestinești".

⁵ Omis prin haplogologie.

⁶ "Acest ispisoc de întărire este numai pe jumătate din satul Creștinești".

334

1636 (7144) februarie 25, Iași.

† Adecă eu, Vas(i)lie Balșe, feciorul lui Gheorghie Balșe logofătul, nepotul Bîrlădeanului logof(ă)ț, scriu și mărturisescu, cu cest zapis al miu, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nic(i) asuprit, am vîndut a mea direaptă ocină și moșie, giupătate de seliștea Forăștilor, pre Miletin¹, lîngă Mălăești, ce iaste în ținutul Iașilor. Această giupătate de seliște am vîndut dumisale, giupînului Bălan postelnicul, dreptu o sută de galben(i), bani buni. Și i-am luat aceștea bani deplin dentru mînule dumisale, lui Bălan postelnicul.

Și în tocmala noastră au fost² dumnealui, giupînul Savin vornicul cel mare den Țara de Gios, și giupînul Dumitrașco Șoldan вѣл аеорник от Бѣшнѣи Зѣмли, și giupînul Gavril hatmanul, pîrcălabul de Suciav(a), și giupînul Gligorie Uréche mare spătar, și giupînul Gheorghie păhamicul cel mare, și dumnealui, giupînul Iurdachii visternicul cel mare, și giupînul Gavrilăș vornicul, și dumnealui, Dumitru Buhuș, pîrcălabul de Hotin, și Simion Mălăiu vist<e>r³nicul, și Lupul Prăjescul cliucérul cel

mare, și Pătrașco Ciogolea logofătul, și Ionașco Prăjescul postelnicul, și Velic(i)co postelnicul, și Toader Petriciaico armașiul, și Neanul vornicul de Poartă, și Ionașco Stăjăreanu vornicul de Poartă, și Costantin ce au fost vornic, zeat Nebojatco, și alți boiar(i) și feciori de boiari au fost în tocmala noastră.

Și eu, Borăleanul uricar, am scris acest adevărat zapis, să se știe.

Пис в Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) $\overline{xзpmд}$ фев(рваріе) кѣ.

† Пръжескѣл вел дворник искаах <m. p.; sig.>.

† Гаврил Мѣтнаш m. p.

Шолдан вел дворник <m. p.>.

Габрѣл хатман <m. p.; sig.>.

† Яз Юрдакіе вел вист(ѣрник) искаа <m. p.; sig.>.

Зрѣке вел спѣт(ар) искаа m. p.; <sig.>.

Гинургие вел пѣхар(ник) <m. p.; sig.>.

Димитрв Бухуш прѣкѣлаб <m. p.>.

Яз Симион Мѣлан бие вист(ѣрник) <m. p.>.

Яз Пѣтрашко Чоголи бие лог(в)ф(е)т <m. p.>.

Яз Лупул Пръжеску клвчѣр <m. p.>.

Яз Йовнашко Пръжескул жикничѣр <m. p.>.

Яз Тодѣрашко третѣн лог(в)ф(е)т искаа <m. p.>.

Яз Бѣлничко постѣл(ник) <m. p.>.

Яз Петричанко вел армаш <m. p.>.

Яз Нѣнюл дворник искаах <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Forăștii; <și două, din sec. XVIII>: Zapis de la Vasili Balș pe pol sat Forăști, ce au [schimbat cu călugării de Bîrnova; au dat Rădiul la Hîrlău]⁴, vîndut lui Bălan post(elnic); <și>: Δια το Φορεστη⁵.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/22.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, unsprezece peceti inclare.

Arh. St. Iași, Cond. K 390, p. 274 (rez., în copia unei anaf. din 1826 august 30).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/155 (foto.).

¹ "с", redat prin ѣ.

² "au fost", adăugat de uricar deasupra rîndului.

³ Omis.

⁴ Tăiat cu o linie.

⁵ "Pentru Foresti".

Iași, 26 februarie 7144 (1636)¹.

Vasilie Vodă, pentru "Mierla, cneaghina lui Strătulat Dobrenchii, și surorile ei, Nastasia, cneaghina Nacului, și Măricuța, cneaghina lui Istrătie biv logofăt, și fratele ei, Savin, fiii lui Costantin uricariul și ai Tofani, fata lui Mălaiu vătah", cari își împart o parte din Rotompănești, cu curți, mori etc., o parte din satul Hreasca, pe Șomuz,

"jireabii" din Oncești și o falce de vie la Cotnari, в гор Цумерик², precum și locuri la Nemirceani.

Pătrașco Bașot(ă)¹ vel logofăt.
Borleanul.

După Iorga, *St. și doc.*, VII, nr. 2, p. 102.

Rez. al edit., după orig. slav, care se afla în proprietatea lui Gr. Goilav, din Botoșani, "pecete mare³, ruptă, de ceară roșie".

¹ Parantezele edit.

² În continuare, "la Țombricul de sus", trad. edit., greșită, pentru: "în dealul Țombric".

³ Probabil pecetea domnească obișnuită, de mărime mijlocie.

336

1636 (7144) februarie 27.

7144 <1636> februar 27.

Unu zapisu a Fătului dinu Mărășani, pe doai jirăbii dinu partea dinu giosu, ce vinde Hancie¹ ce au fostu portaru la Suceavă.

După Iorga, *St. și doc.*, XXI, p. 206, nr. 6.

Rez., într-un "perilipsisū de scrisori a moșiiilor spătarului Ionu Canano, dinu ținutului Sucevii".

¹ Pentru Ханчиа (Hancii), din orig. slav? Între 1626 și 1629, acesta era în funcție; v. *Doc. Suceava*, I, p. 245, nr. 106.

337

1636 (7144) februarie 28, Iași.

† Иѡ Басиліѣ воевода, в(о)жю <м(и)л(о)>¹стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїдошѣ, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашеми болѣри, великим(и) и малим(и) слѡга наш, Басилѣ¹е Балше, с(ы)нѣ Гевргіе Балше логоф(е)т, внук Брѣладѣнѣа логоф(е)т, по его доброю волю, неким непонужден, а не приселован, и продал своего правою шти(и)ну и дѣди(и)ну, половина шти селишѣ Форѣцим, на встѣ Милѣтинѣ, подли Мѣлѣши, съ синожатї и съ вѣс прихода, что ест в волост Искомѣ; тоа продал болѣринѣ Г(о)сп(о)дства Ми, вѣрному Бѣланѣ постѣлника, за една сто и два десат ѡги, п(и)н(ѣ)си добрих. И вѣстал сѣ наш болѣрин више писан, Бѣлан постѣлник, и заплатил исплѣна вѣсих тих виш(е) писаних п(и)н(ѣ)си, рѣк вги, п(и)н(ѣ)си добрих, въ рѣк Бас(и)лѣ Балше, с(ы)нѣ Гевргіе Балше логоф(е)т, шти прѣд Нами и шти прѣд вѣсѣми нашеми болѣри.

Инож(е) Ми, видѣвше их доброволною токмеж и плѣнож(е) платѣ въ рѣк слѣси наш, Басиліе Балше, с(ы)нѣ Гевргіе Балше логоф(е)т, а Ми, такожде, и шти Нас, дадохом и потверданхом болѣринѣ нашему, Бѣланѣ постѣлник, како да ест емѣ, и <шти>² Нас, правою шти(и)ну, и кѣпечно, и ѡрик и потвержденіе, съ вѣсем доходом. И ин да с(ѣ) не ѡмшает.

Пис в Иѡс, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрма феврѣаріе кн.

† СѦМ Г(О)СП(О)Д(И)НЪ ВЕЛѦЛ.

† ПѦТРАШКО БАШОТЪ(Ъ) ВЕЛ ЛУГ(У)Ф(Е)Т <m. p.>.

† БОРЪЛѦНУЛ <ПИСАЛ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră, Vasil<i>1</i>e Balșe, fiul lui Gheorghie Balșe logofăt, nepotul lui Bîrlădeanu logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, jumătate din seliștea Forăștilor, care este în ținutul Iașilor, la gura Miletinului, lîngă Mălăești, cu finețe și cu tot venitul; aceea a vîndut-o boierului Domniei Mele, credinciosului Bălan postelnic, pentru o sută și douăzeci de ughi, bani buni. Și s-a sculat boierul nostru mai susseris, Bălan postlenic, și a plătit deplin toți acești mai susscriși bani, 120 de ughi, bani buni, în mîinile lui Vasilie Balșe, fiul lui Gheorghie Balșe logofăt, dinaintea Noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină în mîinile slugii noastre, Vasilie Balșe, fiul lui Gheorghie Balșe logofăt, Noi, de asemenea, și de la Noi, am dat și am întărit boierului nostru, Bălan postelnic, ca să-i fie și <de la>² Noi dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7144 <1636> februarie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/23.

Orig., hîrtic (38 x 27 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată, dar imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCLXXIV/5 (trad.)

Arh. St. Iași, Cond. K. nr. 390, p. 274, nr. 4 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/156 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 110-114 (text slav și trad.); ibidem, VI, p. 339 (menț., într-o anaf. din 1825 decembrie 20); Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 50-51, nr. 17 (rez., după o trad. din 1880, de Pavel Debrîț, de la Mîitropolic).

¹ Rupt.

² Omis.

Altu zapis a Cotlucii, nepot lui Dan Hurul, precum au vîndut Erimii pe Șoica țigan, feciorul Neagăi, cu feciorii săi, drept 40 lei.

Așijdere, iarăș au mai vîndut dumisale pe Axinia, fata Ionigăi, pentru că o ține un țigan al său, drept 20 lei.

Și la tocmală s-au prilejit care s-au iscălit.

[Fără veletu]¹.

Cotlușe.

Cuțuian².

Bădița.
Popa Mihai.
Enache iscal.

Arh. St. București, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 153 v., nr. 4.
Copie prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII.

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 198, nr. 925 (rez., datat: <cca 1633-1636>).

Datat după cumpărător, Eremia Cîrstian, și după martorii Țuțuian și popa Mihai, menționați în zăpăsul din 1636 martie 1 (v. doc. nr. 340).

¹ Menț. copistului.

² Greșit, pentru "Țuțuian" (v. doc. nr. 340).

339

<Cca 1636 martie 1>.

Altu zăpis, a Dabiji, cum au vîndut de a lui voe pe un țigan, anume Bunune, cu cîți ficiori va avea în parte lui; l-au vîndut Erimii lui Cîrstian, drept 40 de galbeni, ca să hie moșie, în veci.

Și la tocmală s-au tînplatu oameni buni, care s-au iscălit, să să știe.

[Fără velet]¹.

Eu, Dabij(a), a. d.>.

Eu, Ionașcu <a. d.>.

Toader [pecete]¹.

Dumitrașcu <a. d.>.

Săliște [pecete]¹:

БѢРЛАДІИ ИСКАЛ [pecete]¹.

Arh. St. București, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 153 v., nr. 5.
Copie prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII.

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 249-250, nr. 1190 (rez. datat: <Cca 1636>).

Datat după cumpărător, Eremia Cîrstian, și după Bîrlădian, martor, menționați în zăpăsul din 1636 martie 1 (v. doc. urm.).

¹ Menț. copistului.

340

1636 (7144) martie 1.

Un¹ zăpis a Nastasii, fata lui Erimie Nădăbaico ce au fost vor(ni)cu, precum au vîndut Erimii lui Cîr<s>²tian pe Hilipu țiganu, cu fâmeia sa, cu Nastasie, și cu toți ficiorii săi, drept шѣстъ дѣтѣ³ galbeni, de a ei bunăvoe, ca să fie⁴ Erimie<i>² drepti țigani.

Așijde<re>² au vîndut pe Tecla, fata lui Hilipu țiganu, mai-nainte vreme, drept 20 ug(hi).

Și la tocmala aceasta s-au tînplat mulți, care s-au iscălit, să să știe.

ДѢТ(о) хзрмѦ <7144/1636> март(їе) ѧ <1>.

Бърлѧѧн нскѧл.

Neculai <a. d.>.

Настасѧе, сънѧ Ѡримїн.

Попа Сава ѡт Крѧче.

Popa Mihai.

Мързѧ нскѧл.

Țuțuian <a. d.>.

Gidin <a. d.>.

Doroescul <a. d.>.

Arh. St. București, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 154 r.

Copie prescurtată, de la sf. sec. XVIII-înc. sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/157 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 239, nr. 1136 (rez.).

¹ "U", scris majuscul, cu chinovar.

² Omis.

³ "șase zeci".

⁴ Adăugat deasupra rîndului.

⁵ Data, scrisă cu chinovar.

⁶ Greșit, pentru Аѧца ("fiica").

341

1636 (7144) martie 1, Iași.

O parte¹ din ispisocul lui Vasilie v(oie)vod, din leat 7144 (1636) mart(ie) 1, scris de Ionașc(o) Minjea, în Iaș(i).

Iar hotarul acelu de mai sus numit sat, Voroncăuții, să fie dup(ă) cum să scrie în ispisocul lor, ce-l au de la Bogdan v(oie)vod, începîndu-se din capul Peșterii, din Cruhlic, cărarea din rîpă, la vîrfu dialului, la Piatra, pe din sus de movilă; de acolo drumul Nemirencăi, pîn(ă) la fîntîna săpată, apoi la doi stîlpi de piatră, ce sînt pe din sus de drumul Timileușilor; de acolo drept la calea Soloneșului, pîn(ă) la Troian, pînă la alți stîlpi de piatră, ce sînt pe din sus de drumul de cătră Stoicani; de acolo peste vale Cerișnovățului, pîn(ă) în matca Racovățului, apoi matca, pîn(ă) la Nistru.

Și <hotarul>² acelor giurătași de sate și părților de ocine de mai sus scrise să fie pe părți și pe giurătași de sate, iar de cătră alte¹ părți, dup(ă) a sale vechile hotară, pîn(ă) unde s-au apucat din veac.

Și spre aceasta este credința și altele.

De pe sîrbie pe limba moldoveniască s-au tălmăcit, la anul 1803 mart(ie) 4. Polc(o)v(nic) P(a)v(e)l Debr(ici), ot Mitr(opolie) <m. p.>.

Чехан вторїи лог(о)ф(е)т, и принес єдин запис за свидѣтелство wt Нестор пѣх(ѣрничеа), wt Бенеши, и wt Гевургїе пѣх(ѣрничеа) [wt там]¹, wt Гѣрбеши, и wt Гавриа Бєнкѣ, wt Фереши, и wt Парка шет(рѣреа) wt там, и wt Чокѣрлїе пїт(ѣреа) wt там, и wt Дѣнїилѣ сулѣреа wt там, и wt Басилїе Лѣцѣ wt там и wt нїиѣ людї добрїи и воїни прѣднїи и шкр(ѣ)снїи мєїїши, сїц(е) писаше и свидѣтелстваше въ тот запис, како прїиде прѣд ними Ардарїе, с(ѣ)нѣ Пурчел, и сестри єго, Аннесїа и Наразїа² и Солонка, за нѣх доброю волю, нєким непонудєни, а не приселовани, и продади нѣх права wтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, въсѣ част w(тѣ)цѣ им, Дѣмитрѣ Пурчел, єлико с(ѣ) избєрєт, wt село Бїлинеши, на Тележєна, что єст v в(о)лостѣ Басанїскон. Тоа продади болѣренѣ Г(о)сп(о)дств(а) Мїи въш(е) писан, Рѣковиц(ѣ) Чехан, радї єдин кон добрїи.

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Мїи, шкож(е) увидаѣхом тот запис за свидѣтелство, Г(о)сп(о)дств(о) Мїи въровахом и ешеж(е), и wt Нас, дадохом и потвѣрднѣхом ємѣ, тѣм радї, тоа въш(е) писанна част за wтн(и)нѣ wt тог(о) село Бїлинеши, єлико с(ѣ) избєрєт част Дѣмитрѣ Пурчел, да єст, и wt Г(о)сп(о)дств(а) Мїи, болѣренѣ наш въш(е) писан, права wтн(и)нѣ, и дѣдн(и)нѣ, и вїкупленїе, и врик и потвѣрждєнїе, съ въсѣм дохodom, непорѣшенно ємѣ нїколиж(е), на вѣки. И нї да с(ѣ) не умїшаєт.

V Иѣс, л(ѣ)т(о) хзрѣмд м(а)р(тїе) 5.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѣг(о)ф(е)т <m. p.>.

† Иѣнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul boier al Domniei Mele, Răcoviță Cehan logofăt al doilea, și a adus un zăpis de mărturie de la Nestor păh(ărnicea), din Benești, și de la Gheorghie păh(ărnicea) [de acolo]¹, din Gîrbești, și de la Gavril Benchea, din Ferești, și de la Parca șet(răre) de acolo, și de la Ciocîrlie pit(ăre) de acolo, și de la Dănăilă sulgerel, și de la Vasilie Lētea de acolo și de la alți oameni buni și oșteni de frunte și megiași dimprejur, astfel scriind și mărturisind în acest zăpis, că au venit înaintea lor Ardarie, fiul lui Purcel, și surorile lui, Annesiia și Nazariia³ și Solonca, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, toată partea tatălui lor, Dumitru Purcel, cîtă li se va alege din satul Vilnești, pe Telejna, care este în ținutul Vasluiului. Aceasta au vîndut-o boierului Domniei Mele mai susscris, Răcoviță Cehan, pentru un cal bun.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut acest zăpis de mărturie, Domnia Mea am crezut și încă, și de la Noi, i-am dat și i-am întărit această mai susscrisă parte de ocină din acest sat, Vilnești, cîtă i se va alege partea lui Dumitru Purcel, ca să-i fie, și de la Domnia Mea, boierului nostru mai susscris, dreaptă ocină, și dedină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> martie 6.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Mehedinți, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/44.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt și pătat în partea de sus, restaurat, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată. Cu o trad. din prima jum. ascc. XIX (I/114 a).

¹ În zăpisiul de vânzare (v. doc. ant.): "Grigorie tij păh(ărnice), ot Gîrbești".

² În loc de *Насадѣ*.

³ V. nota precedentă.

344

<În. de 1636 martie 7>.

... Бѣисѣни врикарѣ(ѣ)¹ с(ы)¹нове продады тѣхъ млины² покоеному
Басиліе воєвода, рѣд(ѣ)¹сто вѣгарскы злати ...³.

... Fiii lui Băiseanu uricar au vîndut aceste mori răposatului Vasilie voievod, pentru o sută de zloți ungurești ...³.

După Ghibănescu, *Surete*, IV, nr. CCLXXII, p. 309.

Extras din doc. cu data: 1662 (7170) ianuarie 11 (orig., care se afla în col. Hina, din Iași, transcris în Ms. *Surete*, VII, p. 741); cu trad. edit., p. 310.

ALTE EDIȚII: *Ibidem*, XV, nr. XCIII, p. 88 (trad. edit.).

Datat după doc. urm., prin care Vasile Lupu voievod dăruiește aceste mori ctitoriei sale din Vaslui.

¹ Într. ns.

² În narația aceluiași doc. (v. descr. *arheogr.*) se precizează: *ѣдинъ врѣдъ за млины, съ млины готовы, на рѣцѣ Бѣрладѣ, ниж[ш]е трѣгъ Басиліюскѣму, въ хотаръ трѣгъ Басилію* ("un vad de mori, cu mori gata, pe pîrîul Bîrlad, mai jos de tîrgul Vasluiului, în hotarul tîrgului Vaslui").

³ În text urmează precizarea: *и указовал(и)¹ и записъ за купежно въ нихъ* ("și au arătat și un zăpis de cumpărătură de la ei").

345

1636 (7144) martie 7.

A

Ispisocul domnului Vasilie v(oie)v(o)d, din 7144 <1636> mart(ie) 7, prin care miluește pe mon(astirea) Zugraf, din Vaslui, cu un vad de moară în apa Bîrladului, din gios de tîrgul Vasluiului, în hotarul satului Muntenil(o)r.

B

... Басиліе воєвода дал и помиловал с(ѣ)¹тада новосъзданна своа
м(о)¹н(а)¹стир, Зѣграѣни, съ тѣхъ млины, да бѣдетъ въ памѣт сѣбѣ и въ
сп(а)¹сѣніе д(ѣ)¹ше ...

... Vasilie voievod a dat și a miluit sfînta sa mănăstire nou zidită, Zugraful, cu aceste mori, să fie pentru pomenirea sa și pentru mîntuirea sufletului său.

A. Arh. St. Iași, Anaf. nr. 12, f. 5 r., nr. 3.

Rez. într-o anaf. din 1836 decembrie 19.

Ibidem, Anaforale nr. 8, f. 4 r. (rez).

Ibidem, Arh. M. Costăchescu, caiet III, p. 2 607, nr. 1 347 (copie, de M. Costăchescu, a rez. din Anaforale, nr. 8, f. 4 r.).

B. După Ghibănescu, *Surețe*, IV, nr. CCLXXII, p. 309.

Extras din doc. cu data: 1662 (7170) ianuarie 11 (orig., care se afla în col. Hina, din Iași, transcris în *Ms. Surețe*, VII, p. 741); cu trad. edit., p. 310.

B. ALTE EDIȚII: *Ibidem*, XV, nr. XCIII, p. 88 (trad. edit.).

¹ Într. ns.

346

1636 (7144) martie 7, Iași.

† Иѡ БачаѡѢ КОЕКОДА, Б(О)ЖІЕЮ М(Н)А(О)СТІЮ, Г(О)СП(О)ДА(А)РЪ ЗЕМЛН МѡЛАДЕСКОМ. Dat-am cartea Domniei[i] Méle rugătorilor noștri, călugărilor de la Mănăstirea a Balicăi¹, den tîrg den Iaș(i), ca să fie volnic(i) și puternic(i), cu cartea Domniei Méle, a opri și a ținea satul Vlășineștii, ce iaste la ținutul Fălciului², care sat au fost mai denainte vrême a lui Isaac Balica ce au fost hatman, ca să fie acel sat pre mîna călugărilor, cu tot venitul; altu nime să nu aibă a să amesteca.

Iară, de va avea cineva nescai derése pre acel sat, să-ș(i) aducă derésele, să stea de față cu călugării înaintea Domnici[i] Méle.

ТОЕ ПИШЕМ Г(О)СП(О)ДСТВ(О) МН. ИНАК ДА НЕ БЪДЕТ.

Ѫ ИѢс, в(Ѣ) А(Ѣ)Т(О) ХЗРМА <7144/1636> МАРТ(Ѣ) Ѫ <7>.

† САДМ Г(О)СП(О)ДА(Н)НЪ ВЕЛѢЛ.

† ПНАКН <ПНСАЛ>.

<Pe verso, o îns. grecească>: Κατ'ἰκὶ Φαλτζη(ου), Βλασινεστί χοριον³; <și alte două, din prima jum. a sec. XIX>: 7144 <1636> mart(ie) 7. Vălcinești; <și>: 7144 <1636> mart(ie) 7. No. 5.

Bibl. Acad., Fotocopii de doc., LXXXIII/101.

Foto. după orig., hîrtie (31,5 x 20 cm), pecete mijlocie, în chinovar, foarte bine conservată (v. descr. la doc. nr. 25). Actul se păstrează în Arh. Inst. de ist. din Sankt Petersburg, Acte moldovenești (Col. Lihacev), nr. 61.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/158 a, b (foto.).

Arh. St. București, Col. Microfilme U. R. S. S., rola 90, c. 148.

EDIȚII: *Moldova*, III, nr. 165, p. 335-337 (text orig. în alfabetul chirilic și trad. rusă a edit.).

¹ "a Balicăi", scris pe loc ras, pe care se poate distinge: "de la Svînta[ta] Vineri".

² "Fălciului", scris pe loc ras, pe care se poate distinge prima literă, κ ("c"), și un ρ ("r") suprascris, reprezentînd, probabil, începutul cuvîntului "Cîrligături".

³ "Județul Fălciu, satul Vlasinești".

347

1636 (7144) martie 7, Iași.

† Иѡ Баснлѣе воєвода, б(о)жїѣм м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землн Мѡладѣскои. Dat-am cartea Domniei Méle rugătorilor noștri, călugărilor de la Mănăstirea Balicăi¹, den tîrg den Iaș(i), ca să fie tari și puternic(i), cu cartea Domniei Méle, a opri și a ținea satul Mogoșești, ce iaste la ținutul Cîrlig(ă)turei, care sat au fost a Balicăi ce au fost hatman, să aibă a ținea acel sat călugării de la mănăstire ce mai sus scrie, cu tot venitul.

Iară, de va avea cineva nescai derése pre acel sat, să-ș(i) aducă derésele, să stea cu călugării de față, înaintea Domniei Méle.

Тоє пишѣм Г(о)сп(о)дѣ(о) Мн. Инак не бѣдет.

✕ Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7144/1636> март(їе) ѡ <7>.

† Саам г(о)сп(о)д(а)нѣ велѣл.

† Инакн <писал>.

<Pe verso, două îns.>: No. 2. 7144 <1636> Μαρτι(ου) 7. Του αυθεντου Βασιλει(ου) βοєβοδα, δι ου διδει ισχυν τοις πατρασι του μοναστηρι(ου) δια να εξουσιαστουν το χωριον Μογοσεστι με ολου το εισοδημα²; <și>: Χοριον Μουγουςεστη³.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/44.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,7 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată (v. descr. la doc. nr. 25).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/159 a, b (foto.).

¹ "Mănăstirea Balicăi", scris pe loc șters, pe care fusese scris "mănăstire de la Sfinta[a] Viner(i)".

² "Martie 7. A domnului Vasile voievod, prin care împuternicește pe părinții mănăstirii să stăpînescă satul Mogoșești, cu tot venitul său".

³ "Satul Mogoșești".

348

<1636> martie 8, Iași.

† Се ѡбо ми, Пѣтрашко Башотъ вел лог(о)ф(ѣ)т, и Савни Прѣжескѣл вел дворник Долнѣи Землн, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Землн, и Гаврил хѣтман и пѣркѣлаб Сучавскон, и Глигврїѣ Ърѣке вел спѣтар, и Гиѡргїѣ вел чашник, и Юдакїѣ вел вистїѡрник, и Лѣпѣл Прѣжескѣл вел клѣчар, и Гаврилаш бнѣ вел дворник, и Дѣмитрашко Бѣхѣш пѣркѣлаб Хотинскон, и Дѣмитрашко Ирали вел житничар, и Тѡдѣрашко третїи лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, и Иѡнашко Прѣжескѣл житничар, и Нѣнѣл дворник глѡтнїи, и Тѣнасїѣ дворник, и Пѣтрашко Чѡголѣ лѡг(ѡ)ф(ѣ)т и нишнѣ с(ъ)н(о)вѣ панскнѣ ѡт Дѡр г(о)сп(о)д(а)нѣ, Ѣг(о) М(н)л(о)стн. Scriem și mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum au venit, naintia noastră dumncalui, Bălan postelnicul, de

nime nevoitu, nice înpresuratu, ce de a lui bunăvoe, și au făcut tocmală cu călugări de la svînta mănăstire de la Bîrnova și au schimbat a lui direaptă ocină și moșie, giuătate de satu Forăști, în gura Miletinului¹, ce i-au fostu dumisal(e) dereptă cumpărătură acea giuătate de siliște, de la Văs(i)lie Balșe, feciorul lui Balșe Ghiorghie log(o)f(ă)t, nepotul Bîrlădeanului log(o)f(ă)t; aceasta siliște au schimbat că² călugării de la svînta <mănăstire>³ de la Bîrnova, de i-au dat o siliște, anume Rădénii, suptu Margine⁴, mai sus de Hîrlău, în ținutul Hîrlăului, ce le-au fostu lor direaptă ocină și dare și milui<re>⁵, din uric de miluire ce-u avut de la Barnovschi Vodă, ce i-au fostu dumisal(e), Dumn(e)dzău să-l pomenea[a]<s>³că, și cumpărătură acea siliște, anume Rădénii, dereptă ocină și cumpărătură de la feciorii lui Precop Căraiman, din uric de [de] dare de la Costantin Vodă. Și le-au mai dat d(u)mnealui, Bălan postelnicul, dăpă⁵ acea giuătate de sat de Forășt(i), cincidzăci de galbeni buni, pentru acea siliște, anume Rădénii.

Și anume călugării carii au fostu de la svînta mănăstire, anume: Lazar egumen, și Thoma proegumen, ier(o)monah Varnava, ier(o)monah Misail, ier(o)monah Iosif, ier(o)monah Theodosie, ier(o)monah Larion, i Visarion clisiariu, irodiiacôn Sălevestru, irodiiacôn Dumentian și tot săborul de la svînta mănăstire de la Bîrnova.

Deci noi, deaca am vădzut întru dînșii bună tocmal(ă) și schimbare de bunăvoia lor, noi încă le-am făcut acestu adevărat zapis al nostru.

Și drêsă ce au avut Bălan postelnicul, pre acea giuătate de siliște, anume Forăștii, toate s-au dat pre mîna călugărilor de la svînta mănăstire de la Bîrnova. Iară de să vor mai afla undeva nescare dirêsă pre acea giuătate de siliște de Forșt(i), acele încă să <să dea>⁴ pre mîna călugărilor ce mai sus scrie.

Pre mai <mare>⁶ credință, am iscălit, să s(ă) știe.

И аз, Баснаїе Гороеви днѣк, пискал тотъ⁶ запис, да с(ѣ) знает.

✓ Иѣс, м(а)рт(ѣ) ѿ <8>.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.; <sig>.

† Прѣжеску вел дворник исках м. р.; <sig>.

Шолдан вел дворник искаах <m. р.; sig>.

Габрил хатман <m. р.; sig>.

† Гнѡргіе вел пѣхарник <m. р>.

Зрѣке вел спѣт(ар) искаах <m. р.; sig>.

† Гаврил Мѣтнаш м. р.

† Из Йордаки вел вист(ѣрник) искаах <m. р.; sig>.

† Из Лѣпѣл Прѣжескѣл клѣчер искал м. р.; <sig>.

† Из Пѣтрашко Чоголи бие лѡг(ѡ)ф(ѣ)т искал <m. р.; sig>.

† Из Беличко пост(ѣлник) <m. р.; sig>.

† Из Тодѣрашко третїи лѡг(ѡ)ф(ѣ)т искал <m. р.; sig>.

† Из Нѣнюл дворник искаах <m. р.; sig>.

† Из Дѣмитрашко ...⁷ столник <m. р.; sig>.

† Из Гнѡргин Рошка искаах <m. р.; sig>.

Ионашко Прѣжескѣл жикничѣр <m. р.; sig>.

† Тѣ<насеїе>³ ворник искал <m. р.; sig>.

Г ...⁷ ватах за апрош <m. р.; sig>.

Arh. St. București. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/24.

Orig., hirtie (42,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, şaseprezece pecetei inelare, în cerneala doc., din care două rotunde, iar restul octogonale.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 390, p. 275 (rez., cu data de zi: "20", într-o "socotinţă a Divanului", din 1826 august 30).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/160*(foto.).

Datat după întărirea domnească (v. doc. urm.).

¹ "с", redat prin ѿ.

² În loc de "cu".

³ Omis.

⁴ Adică: Marginea <"Codrului">; în doc. urm.: под Краещи ("sub Crăeşti").

349

1636 (7144) martie 8, Iaşi.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавски[х]ми болѣри, великими и малыми, наше вѣрніи болѣрин, Бѣлан постелник, по его доброю волю, неким непонужден, а не приселован, и измѣнил своего правою втн(и)ну и кѣпжно, вт исписок за викѣпленіе, что имал вт самаго Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мн, половина вт една селище, на имѣ Форѣщн, въ встѣ Милѣтинѣ, подли село Мѣлѣши, в волост Іскому, что тоа пол¹ селище ест емѣ кѣпжно вт Басиліе Балше, с(ы)нѣ Гевргіе Балше логоф(е)т, внук Брѣлѣдѣнул логоф(е)т. Тоа пол селищ(е) Форѣщим, съ сеножатї добрих, измѣнул съ м(о)лѣбници наш(и), калѣгери вт с(вѣ)таа монастыр вт Бърнова, что ест в Боковн(ѣ) Іскому, на имѣ: Лазар игѣмен, и Ѡма проегѣмен, и ер(о)монах² Барнава, и ер(о)монах Мисани, и ер(о)монах Ивсиф, и ер(о)монах Ѡеадосїе, и ер(о)монах Ларишн, и [н] Бисарїѡн клисаршю, <и>² иродїакон Селевѣстрѣ, <и>² иродїакон Іковѣ Дѣментїан и прочїи калѣгери вт тоа с(вѣ)таа монастыр.

Я пак, калѣгери дали, измѣно за измѣно, една селищ(и), на имѣ Рѣдѣнїи, под Краещи(и), в вол(о)>³ст Хрѣловѣ, что тоа селищи било даанїе и м(н)лованїе с(вѣ)тѣи монастыр вт Бърновскїи воеводї, а Ѡго М(н)л(о)стѣ било кѣпжно тоа селищ(и) вт с(ы)н(о)вѣ Прокоп Кърѣнман вистѣрник, вт врик за даанїе и м(н)лованїе, что имал в(тѣ)цѣ им, Прокоп Кърѣнман, вт Костантин Могнаа воевода. Тоа селищи измѣнул(и) съ болѣрин наше, Бѣлан постелник; и маи придад калѣгером ешеж(е) пет десат вги, п(и)н(ѣ)зи добрих. Ино ми, видѣвше межди ними нѣ добровольноу токмеж и лагоднои измѣненїе, а Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Мн ешеж(е) <и>⁴ вт Нас, дадохом и потверѣдихом м(о)лѣбницим нашим, калѣгером вт монастыр Бърнова, тоа половина а в>⁴т <едн>⁴ <селище, на имѣ Форѣш>⁴тї, съ вѣсем доходом, како <да>⁴ ест с(вѣ)тѣи монастыр, и вт Нас, праваа втн(и)ну, и измѣненїе, и врик и потверѣденїе, съ вѣсем доходом.

И нарѣденїе что имал Бѣлан постелник, за викѣпленїе, на тоа пол селищ(е) Форѣщим, ешеж(е) дало с(ѣ) въ рук калѣгером.

Тѣм радї, и ни никто да с(ѣ) не ѡмншает.

Пис в Іс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмд, м(ѣ)с(а)ца мар(тїа), ѡ д(ѣ)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(в)ф(е)т м. р.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boerilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier, Bălan postelnic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a schimbat dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut de la însuși Domnia Mea, jumătate dintr-o seliște, anume Forăștii, la gura Miletinului, lângă satul Mălăești, în ținutul Iașilor, care această jumătate¹ de seliște îi este cumpărătură de la Vasilie Balșe, fiul lui Gheorghie Balșe logofăt, nepotul lui Bîrlădeanu logofăt. Această jumătate din seliștea Forăștilor, cu finețe bune, a schimbat-o cu rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire de la Bîmova, care este în Codrul Iașilor, anume: Lazar egumen, și Thoma proegumen, și eromonah Varnava, și ieromonah Misail, și eromonah Iosif, și eromonah Theodosie, și eromonah Larion, și [și] Visarion clesiarh, <și>² irodiacon Selevăstru, <și>² irodiacon Iacob Dumentian și ceilalți călugări de la acea sfântă mănăstire.

Și iarăși, călugării au dat, schimb pentru schimb, o seliște, anume Rădénii, sub Crăești, în ținutul Hîrlăului, care, această seliște, a fost danie și miluire sfintei mănăstiri de la Bărnovschi voievod, iar Milostivirii Sale i-a fost cumpărătură această seliște de la fiii lui Procop Căraiman vistiernic, din uricul de danie și de miluire, pe care l-a avut tatăl lor, Procop Căraiman, de la Costantin Moghilă voievod. Această seliște au schimbat-o cu boierul nostru, Bălan postelnic; și a mai³ dat călugărilor încă cincizeci de ughi, bani buni.

Deci Noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și schimbul cu bună înțelegere, Domnia Mea încă, și de la Noi, am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la mănăstirea Bîmova, această jumătate dintr-o <seliște, anume Fărăș>⁴ tii, cu tot venitul, ca <să>⁴ fie sfintei mănăstiri, și de la Noi, dreaptă ocină, și schimb, și uric și întărire, cu tot venitul.

Și dresul de cumpărătură, pe care l-a avut Bălan postelnic, pentru această jumătate din seliștea Forăștilor, încă s-a dat în mîinile călugărilor.

Pentru aceasta, nimeni altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7144 <1636>, luna martie, 8 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Seliștea Forăști; <una grecească și alta de la sf. sec. XVIII>: Pe pol sat, de la Vasili Vod(ă), întăritură pe giurmătat(e) de sat de Forăști, lui Bălan postelnic, ce-au schimbat cu călugării de bîmova; i-au dat lui Bălan post(elnic) Rădénii, la Hîrlău.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/23.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda obișnuită (v. doc. nr. 25).

Ibidem, CCLXXIV/6 (trad.).

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 390, p. 275, nr. 6 (rez., în copia unei anaf. din 1826 august 30).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/161 (foto.).

¹ *ноа* (jumătate), adăugat deasupra rîndului.

² Omis prin haplogologie.

³ Omis.

⁴ Rupt.

⁵ Așa în orig.

350

1636 (7144) martie 8, <Iași>.

Surețul ispisocului di la Vasili Vod(ă), de împărțala ce ș-au împărțit moșiile ficiorilor și fetilor Cîrstii Ghenovic(i) biv v(e)l vor(nic) și nepoții lui, precum scrii pe sirbii, s-au scos pe românii, din let 7144 <1636> mart(ie) 8.

Adică au vinit, înaintea Noastră și înaintea a tuturor boerilor noștri, a mari ș-a mici, Schiva, giupîniasa Dabijii ci au fost pah(arnic) mari, fată Cîrstii ce au fost vor(nic) mari, și cu toți ficiorii ei, și iar(ă)și sora ei, Anghelina, fata Cîrstii vor(nic), și cu toți ficiorii ei, Dumitrașcu, și Crăciun, și Costandin, și Neculai, și Parvana¹ și Postolachi, și surorii lor, Tofana și Nastasie, și Ilența și Mărie, și iar(ă)și nepoții ei, Ștefan, și Armanca și Alexandra, ficiorii Măricuții Cernătoai, fată iar(ă)și Cîrstii vor(nic), toate feteli și nepoții Cîrstii vor(nic), și, de a lor bunăvoi, s-au tocmît și s-au împărțit în de ei <cu>² a lor drepti ocini și moșii, cumpărături, dintr-a lor drepti dresuri, și³ au avut tatul lor, Cîrste vor(nic), de la Irime Vod(ă) Movila și de la alți <de>² mai înaintea domni.

Și s-au vinit în parte Schivii, fata Cîrstii vor(nic), și a ficiorilor ei și a fiților ei, lui Ghiune, și Marii, și Nastasii, și Irinii, și a Tofanii, și Anasii, nepoții Cîrstii vor(nic), satul Blîndăreștii⁴ și Săcătura, la țin(u)t(ul) Trotușului, cu vaduri de mori și cu locuri de poeni și cu iaz și cu tot vinitul, și a trie parti din sat din Dumești, ce este în ținut(ul) Cîrligătorei, și sînt într-acel satu patru siliști, patru lotară, anumi: Drîngei⁵ și Hodoreonii și Bereștii⁶, cu două iazuri.

Și s-au mai venit lor, cu Anghelina, sora ei, și cu ficiorii ei, un iaz dintr-aceli două iazuri: un iaz esti gata, cu apă și cu pești, iar unul est(i) loc de de iaz, și satul Spinenii și Cogenii, de la ținut(ul) Tutovii, cu vaduri de moară într-apa Tutovii și cu tot vinitul, și satul Movilenii, iarăș(i) de la acel ținut, cu vaduri de moară, și cu heleștii, și cu vii, și cu livezi și cu tot vinitul, și satul Văcăreștii, de la ținut(ul) Putnii, cît să va alegi parte Cîrstii vor(nic), și i-au fost cumpăratură, cu vad de moară în Gîrla Putnii, și a trie parti din sat din Glăvănești, ce este în ținut(ul) Tecuciului, cu vad de moară în părau Zeletinului, și a tre<e>² parti din sat din Dimași, iar(ă)și la acel ținut, cu vadu de moară într-acela părau.

Și s-au vinit în parte Anghelinii Vasilioai, fata Cîrstii vor(nic), și fetii ei și ficiorilor ei, satul Bujoreonii, și Pipărcanii, și Bîcsăneștii și Măstăcanii, și sînt la ținut(ul) Bîrladului⁷, cu tot vinit(ul), cu două mori într-apa Bîrladului, și satul Sîngurenii, la ținut(ul) Tigheciului, și a tree parti din Cîndești⁸ și satul Scîndurinii, la ținut(ul) Covurluiului, și satul Tomeștii, la ținut(ul) Tutovii, cu vii, cu rîmnic, și a tree parti de Dumești, la ținut(ul) Cîrligăturii, cu două heleștei. Și, iarăș(i), s-au mai venit lor, dinpreună cu sora lor, ce mai sus scris(ă), Schiva, fata Cîrstii vor(nic), și a tree parti din Dimăcenii⁹, ce esti la ținut(ul) Tecuciului.

Și s-au vinit în parte Măricuții Cernătoai, iar(ă) fata Cîrstii vor(nic), și ficiilor ei și fetilor ei, [și] toți nepoții Cîrstii vornicului, satul Movilenii, la ținut(ul) Niamțului, cu vad de moară în <pîrîul>² Ciorniiu¹⁰, și a tree parti din Dumești, cu heleșteu din gios, și giumatati de sat de Iacobeni, ce sînt tot la acel ținut¹¹, și Popîrșiocei, la țin(u)t(ul) Bîrladului⁷, și a tree parti din ...¹², satul Țigănenii¹³, de la țin(u)t(ul) Tecuciului, și satul Popeștii, din țin(u)t(ul) Fălciului, cu vadu de moară în părau Elanului, și a tree parti din Dimăceni⁹, ce sînt la țin(u)t(ul) Tecuciului, și cu tot venitul.

Pentru acie, Domnie Me, dacă am văzut de a lor bunăvoi tocmală și împărțal(ă) de bunăvoi, și di la Domnie Me, am dat și am întărit, ca să li fii aceli ce mai sus scriu sati și părți de ocini¹⁴, drepti <ocini>², și moșii, și uric și întăritură, cu tot venitul, lor, și ficiilor, și nepoților, și strănepoților și a toat(ă) semențenie lor, și³ să va alegi mai aproape, neclătit, nerăsluit, în veci. Altul nimi să n-aibă a să amesteca. Și într-alt chip să nu fii.

Let 7273 <1765> mart(ie) 22.

Acest suret l-am scos eu, di pi un suret, ce era iscălit de dumnalui, Iordachi Cantacuzino vel log(o)f(ă)t, și am iscălit.

<În continuare, însemnarea>: Ispisocu cel vechiu [esti] de la Vasili Vod(ă), esti la Lupu Bujoranul, și am iscălit.

Grigoraș Huștiul.

Ion Mov(ilă) com(is).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXIII/37.

Copie după trad.

Ibidem, MCDLVIII/60 (copie de la înc. sec. XIX, probabil după aceeași trad., cu unele deosebiri).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/162 a-d (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXI, p. 258-261 (aceeași copie).

¹ În cealaltă copie: "Pîrvanu".

² Omis.

³ Greșit, pentru "ce".

⁴ În cealaltă copie, "Blidereștii".

⁵ În aceeași copie: "Drigei".

⁶ "B", scris peste altă literă.

⁷ În copia amintită, greșit: "Tutovii", probabil conform situației de la înc. sec. XIX.

⁸ În cealaltă copie: "Gîndești, la țin(u)t(ul) Sucevii".

⁹ Mai sus: "Dimăși".

¹⁰ Termen slav, netradus, pentru "Negru".

¹¹ Avînd în vedere că în ț. Cîrligătura nu este atestat un sat Iacobeni, este posibil ca această menț. să se refere la ț. Neamțului, menționat în. de. s. Dumești, care se afla însă în ț. Cîrligătura (v. *Indice de nume proprii*).

¹² Loc alb; în cealaltă copie, după "Tutovii", urmează: "și sat Brăitănii, la ținutul Fălciului".

¹³ În cealaltă copie: "Țigăneștii".

¹⁴ Probabil greșit, în loc de "sate".

Нон¹ Бастыли воевода, божію милостию, господар Земли Молдавскон. Dat-am carti Domniei Meli boeriului Domniei Meli credincios, vornicului Gavrilas, și pre cine va trimeti să fii tari și puternic, cu cartea Domniei Meli, a traji² și a lua vecini drepti, cari ei sînt din Ocnină și sînt în Dînji³, cari vecini au fost strînsu Bărnovschi voevod în Dînji⁴. Și apoi, dacă au cumpărat Gavrilas satul Ocnina, el i-u dat iar înapoi acei vecini, toș(i)⁵ cîți au fost di moșie⁶ din Ocnina, cum au mărturisit înaintea Domnii Meli și vînzătorii și alți oameni, de la cari au cumpărat vornicul Gavrilas satul, și cum le-au fost vecin(i)⁷ și lor de moșie, anume: Bobăscul și Robul și alți răzăși ai lor, și acei au fost luat Dobrinschi și cu cumnații lui la Dînji⁸, dacă au eșit Barnovschi Vodă din țară. Deci, să aibă a-<i>⁹ lua, cu toate bucatile lor, și să-i ducă la Ocnină, precum au arătat izvod¹⁰ di acei vecini, cari sînt de moșie.

Alte⁷, aștjdire, să aibă acest aprod a Domnii Meli a lua 20 di oi și 2 boi și orice de la Dobrinschi și de la Lupul, ci au luat de la niște vecini a lua⁸ Gavrilas vornicului din Ocnină.

Și nimi să nu cuteze a ține sau a-l opri înaintea cărții Domnii Meli. De aceasta scriem Domniia Me. Într-alt chip să nu fii.

Сам господар⁹ велел.

Ж Иѣс, лет 7144<1636> март(ѣ)³ 8.

[L(ocul) p(eceții)]¹⁰.

Pentru că, cu adivărat, această copii cu originalul esti întocmai, întru acei Mejevaia Kontora a Oblastii Basarabiei, pi temeiul jurnalului, la 23 acești luni mai, cu iscăliturili cuviincioasă, o încredințaze.

În Chișinău, anul 1844 mai, 27 zili.

Cilen Donici.

Sekretari Kiriiak.

Gubernskii sekretari Grozav.

După *Moldova*, III, nr. 166, p. 337-8.

Copie, după copia care se păstrează la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Fond 1299, op. 1, dos. 730, f. 408. Cu o trad. rusă (f. 409).

Ibidem, p. 338 (trad. rusă a edit.).

¹ Pentru Иѣ ("Io").

² Așa în text. edit.: ж ("j"), pentru ѣ ("gi", "ge").

³ Într. ns.

⁴ În text edit.: "ia".

⁵ Omis în text. edit.

⁶ Așa în text. edit.

⁷ Probabil greșit, pentru "alta".

⁸ Probabil greșit, pentru "lui".

⁹ Greșit, pentru господинъ.

¹⁰ Menț. copistului.

Suret de pe ispisocu vechi pe sîrbie, de la Vasîlie v(oi)e vod, domn Țării Moldavii, scris de Borălianul, în Eș(i), din let 7144 <1636> mart(ie) 9.

Precum au venit înnainte Noastră și înnainte tuturor boerilor noștri a Moldovii, a mari și mici, Mardarie din Cuzlău și, de bunăvoia lui, de nime sîlit, nici asuprit, ș-au vîndut drepte ocinile, danii și miluiri, ci li-au avut de la Mărica, giupîniasa a lui Chiriță Dumitrașcu post(elnic), cari i li-au dăruit și l-au miluit pentru driaptă și ce cu credință a lui slujbă ce li-au slujit, giumătate de sat de Mihăilășăni, parte ce din sus, cu loc de heleșteu și ...¹, ce-i în obîrșie Ciuhurului, în țin(utul) Hotinului, și din giumătate dintr-acelaș(i) sat, Mihăilășăni, a cince parte, iar(ă) cu parte din locu de heleșteu și de moară, ce i-au fost lui miluire de la Mărica, giupîniasa lui Dumitrache Chiriță post(elnic), din ispisoaice de cumpărătură ce li-au avut boeriul ei, Chiriță post(elnic), de la Costandin Movila v(oi)e vod, care i-au fost cumpărătură de la Fădor, și Griga, și Ștefan, și Dima și Costin, toți nepoți lui Miliăilaș, ace giumătate de sat, din Mihăilășăni; și ceialantă a cince parte din ceialantă giumătate dintr-acelaș(i) sat i-au fost lui cumpărătură de la Ștefan, feciorul lui Dumitru, nepot a lui Fădor. Aceste li-au vîndut credincios boeriului nostru, lui Gavrilăș Măteeș vor(nic), drept trei sute taleri de argint.

Și iarăș(i) s-au mai sculat mai sus numitul Mărdarie și ș-au mai vîndut alte drepte ocinele sale, niște părți din sat(ul) Lopatinți, ce-i sînt lui iarăș(i) danie și miluire de la giupîniasa lui Chiriță Dumitrache post(elnic), din giumătate de sat, a trie parte, pe Viliia ce Mică, cu loc de heleșteu și de moară, ce-i în țin(u)t(ul) Hotinului, ce i-au fost cumpărătură Chiriții post(elnic) de la Gherman diac, ficiorul Fădorii², nepot Hapcăi, strănepot Negritei și preastrănepot Leucăi, din uric ce l-au avut moșul său, Leucu, de la bătrînul și bunul Alexandru v(oi)e vod, cum și altă parte dintr-acelaș(i) sat, Lopatin<ți>³, din giumătate de sat, doai părți, ci este între Dușceni și între Lopatinții cei Vechi, ce i-au fost cumpărătură de la Gherman diac, ficiorul Fădorii², nepot Hapcăi, strănepot⁴ lui Leucu log(o)f(ă)t. Aceste părți de ocină din Lopatinți le-au vîndut iarăș(i) credincios boeriului nostru, lui Gavrilăș Măteeș vor(ni)c, drept patru sute și cincizăci taleri de argint.

Deci, sculîndu-să boeriul nostru, Gavrilăș Măteeș vor(ni)c, di au plătit toți, deplin, acei de mai sus arătați bani în mînule mai sus numiților oameni, dinainte Noastră și dinainte boerilor noștri.

Drept aceia, aceste de mai sus numite părți de ocină din satul Mihăilășăni, ce sînt în obîrșie Ciuhurului, în ținut(ul) Hotinului, și acelea părți din satul Lopatinții, să fie boeriului nostru, lui Gavrilăș Măteeș vor(ni)c, și de la Noi, drepte ocini și cumpărături și uric și întăritură, lui și fiilor lui, nestrămutate, nici odinioară, în vecii vecilor. Și altul nime să nu să amestece.

[Locul peceții g(o)spod]⁵.

Însuș(i) domnul au poruncit.

Pătrașco Bașotă vel log(o)f(ă)t.

Di pe sîrbie pe limba moldoviniască am tălmăcit, la anul 1806 declēm(v)rie) 12, polcov(nic) Pavăl ot Mitr(o)polii.

Poslăduindu-să, este întocma.

Și cel adevărat să află la d(umnealu)i, sărd(a)r Alexandru Anastasă; iar acesta s-au dat la d(umnea)lor, boerii Bălășăști, pentru Lopatinți.

1809 mai 13.

Manolache Dimache vor(nic) m. p.

† Ion Tăutul pah(arnic) m. p.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXV/230.

Copie după trad.

Arh. St. Iași, CDXXIII/149, f. 3 r. (rez., în copia unui doc. din 1810 ianuarie 15); Ibidem, CCCLXXIII/6 (menț., într-o carte a Divanului, din 1809 august 11).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/163 a, b (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Arh. senatorilor*, III, p. 92 (rez.).

¹ "lipsă" (menț. traducătorului).

² Greșit pentru "lui Fădor" (v. mai sus).

³ Omis.

⁴ Mai sus: "preastrănepot".

⁵ Menț. traducătorului.

353

<1636> martie 11.

Copie.

Eu, Petru Dahnovici, și cu soră-me, Antimiia, mărturisim noi însuș(i) pre noi, cum noi, de bunăvoia noastră, de nimine siliț(i), nici asupriț(i), de bunăvoia noastră, am vîndut a noastră driaptă moșii¹, ci am avut-o de la părinții noștrii, giumătate de sat de Dumeni, citu-i stîlpitū Dumenii, la Prut, în ținut(ul) Hotinului, și în țărmurili ezerului și cu parte de iaz, ci să va vini în ezăr; și am vîndut-o d(umnea)lui, lui Ifrim Hăjdeu, ca să-i fii driaptă moșii și cumpărătură, și ni-au dat d(umnea)lui anumi 150 lei bătuți.

Și în tocmala noastră au fost d(umnea)lui, giupînul Jăvârdan Căcian, și Costandin Stîrce pîrcălabul, și Costandin Drăgușe, cum², și Vartic <din>³ Cîrsteiaști⁴, Gheorglii Corostianu, și Darii Stîrce, și Toma ci au fost sulger, și Lupul Păulescul și este și Tofan și alții oameni buni.

Și, spre mai mari credință, ni-am pus și pecețili către aciașă scrisoare.

<... martie 11>⁵.

Iscăl(it), Pătrașcu Dalnovici [L(ocul) p(eceții)]⁶.

Iscăl(it), Costandin Stîrce pîrcălabu, martur [L(ocul) p(eceții)]⁶.

Costandin Drăgușa⁷, martur [L(ocul) p(eceții)]⁶.

Vartic din Cîrsteiaști⁴, martur [L(ocul) p(eceții)]⁶.

Darii Stîrce.

Toma ci au fost sulger.

Lupul Păulesc(ul).

Și Tofan și alți oameni buni.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), L/155 a.

Copie din prima jum. a sec. XIX.

Ibidem, CXIII/47, nr. 10 (rez., într-un izvod din 1815 decembrie 4, cu data: "martie 11").

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iași, doc. nr. 414, f. 2 v., nr. 2 (copie modernă a unui rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/163 A (foto.).

Datat după rez. de la Arh. St. București și după întărirea domnească din 1636 martie 16 (v. doc. nr. 362).

¹ "moșii", corectat.

² Lectură greșită, pentru terminația numelui "Drăgușescul"; v. și mărturia din 1636 martie 17 (doc. nr. 363).

³ Omis.

⁴ Probabil greșit, pentru "Cîrstinești".

⁵ Completat după rez. din 1815 (v. descr. arheogr.).

⁶ Menț. copistului.

⁷ V. n. 2.

354

1636 (7144) martie 12, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Младавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Ми далъ и потврѣдилъ¹ есмъ сѣа кнѣгинѣ, Мелинтіана, дѣща Тѣдоран, и с(ы)нѣ еи, Дѣмитрашко Шандир, на нх² правѣи шти(и)нѣи и вѣкѣплениѣ, шти нх² правѣи и питомни нарѣдениѣ что они имаѣт, за свад(а)телство¹ шти Радѣл Мѣхнович воевода и за потврѣдениѣ¹ шти Мирон Барновски Могила воевода, и дрѣгнѣх нарѣдениѣ шти Плѣзандръ Илѣаш воевода и шти Моѣси Могила воевода, на пѣт жирѣбѣи за дѣдн(и)нѣ шти Бишнѣи Шилишѣѣ, что ѣ в(о)лостѣ Дор(о)хонскомѣ, и на една жирѣбѣи шти тог(о) село, что они сами кѣпили(и) шти Юсип, с(ы)нѣ Софѣинка шти Юѣеши, и на два жирѣбѣи, тиж(е) за вѣкѣплениѣ, шти тогож(е) село, Шелишеѣ, что они сами кѣпили шти Лека Тѣрчул шти Брѣто³, зѣт Кр(ѣ)стен шти Биколѣни, радѣ тры десѣт и пѣт талѣри сребрѣ⁴иниѣх. Я нарѣдениѣ и исписовач(е) что они имали мѣи стари, шти иншиѣх с(вѣ)топоченишѣ⁶ г(о)сп(о)д(а)ринѣ, прѣжде Нас бившиѣх, на тѣх вѣиш(е) писании части за шти(и)нѣ шти село Шилешѣѣ, вѣзѣлѣ им разбѣишнѣи, ис многа имѣниѣ, когда разбѣивали на Дѣмитрѣ⁷ Понич шти Рѣгѣшѣици на Костантин Чоголъ⁸ и на иншиѣх болѣри шти Бишнѣи Земли.

Тѣм радѣ, како да ест им и шти Г(о)сп(о)дств(а) Ми права шти(и)на и дѣдн(и)на, и ѣрик, и потврѣдениѣ¹, сѣ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшнно николиж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѣмшаѣт.

Ѡ Ми, л(ѣ)т(о) хѣрма м(а)рт(ѣ) вѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) велѣ лѣг(ѣ)т <m. p.>.

† Дѣмитрѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit acestei cneaghine, Melintiana, fiica lui Tudoran, și fiului ei, Dumitrașco Șaidir, dreptele lor ocini și cumpărătură, din dresale lor drepte și proprii, pe care ei le au, de mărturie de la Radul Mihnovici voievod și de întărire de la Miron Barnovschi Moghila voievod, și alte drese de la Alexandru Iliaș voievod și de la Moisi Moghila voievod, pe cinci jirebii de moștenire din Șilișăul de Sus, care este în ținutul Dorohoiului, și pe o jirebie din acest sat, pe care ei și-au cumpărat-o de la Iusip,

fiul Sofiicăi din Iugești, și pe două jirebii, tot de cumpărătură, din același sat, Șelișeu, pe care și le-au cumpărat de la Leca Turcitul din Virto<p>³, ginerele Cîrstei⁹ din Vicolēni, pentru treizeci și cinci de taleri de argint.

Iar dresese și ispisoacele⁵ pe care le-au avut mai⁹ vechi, de la alți sfînt răposăți domni, foști înaintea Noastră, pentru aceste mai susscrise părți de ocină din satul Șileșeu, li le-au luat tîlharii, cu multă avere, cînd au jefuit pe Dumitru Ponici din Rugășăști și pe Costantin Ciogoli și pe alți boieri din Țara de Sus.

Pentru aceea, să le fie și de la Domnia Mea dreaptă ocină, și dedină, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> martie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/114.

Orig., hîrtie (31,5 x 19 cm), difolio (foile lipite din vechime), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roșie, scoasă prin tăierea hîrtiei.

Arh. St. Iași, CDLVI/9, f. 51 r.-v. (copie de la mij. sec. XVIII, după trad., într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea).

Arh. St. Botoșani, Fond Liceul "Anastase Bașotă", inv. nr. 82 (Cond. cu doc. moșiiilor Pomîrla și Hilișeu de Sus, ale logofătului A(nastase) Bașotă), doc. nr. 5, p. 175-176 (copie de la mij. sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/164 (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Sureta*, V, nr. CCIII, p. 293-295 (text slav și trad.).

¹ т и ѡ, în ligatură.

² După consoana finală, паиерос.

³ Rupt.

⁴ Omis.

⁵ În text. slav: исписоач(е).

⁶ Greșit, în loc de почивши.

⁷ т и р, în ligatură.

⁸ Pentru Чорғали.

⁹ Așa în orig.

† И ѡ Касиліе воевода, в(о)жію¹ м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Милдавскон. Дали есми сес лист Г(о)сп(о)дства Ми слѣси нашему, Шефану Боул кувчѣр, на то <что>² ѡн да ест моцен и силен, съ листом нашим, держати една част за шти(н)у шт село Мунтѣни, в в(о)лост Нѣмецскон, част Чокръліевн бив прѣкълѣб, за что ѡн бил должен шт(ѣ)цѣ емѣ, Тодѣрови Боул вистѣрнику, съ четири десат вги жолтих, и четири воли, и четири крави и един кон добри.

И такождѣре, да ест моцен, съ листом Г(о)сп(о)дства Ми, держати ег(о) шти(н)у шт село Сирѣн, шт в(о)лост Нѣмецскон, за что ѡн такождѣре бил должен шт(ѣ)цѣ емѣ, еж(е) више пишем, Тодѣрови Боул вистѣрнику, съ шест десат вги жолтих, како ѡказовали прѣд Нами и лист шт Костантин Милгилл

БОГЕВДА. Я КЪДА БНА Н(Ъ)НѢ, ВЪЗѢЛИ ШНИ СОБИ Д(Ь)НѢ АБИ ПРИХОДИЛИ ЛИЦЕМ
ПРѢД НАМИ ДА ПИТАЕТ СОБИ РАДИ ТИХЪ ДЛЪГОВЕ; И КОГДА БИЛО НА Д(Ь)НѢ, СЛУГА
НАШ, ШЕФАН БОУЛ, ПРИШЕЛ И ЕЩЕ И ЖДАЛ ПО Д(Ь)НѢ ЕДИН НЕДѢЛЮ, А ЧОКРЪЛІЕ НЕ
ПРИШЕЛ НА Д(Ь)НѢ, АЛЕ ЗОСТАЛ ШТ ВЪСЕГО НАШЕГО ЗАКОНУ³А.

ТѢМ РАДИ, ШТ Н(Ъ)НѢ НАПРѢД <ДА НУ³Е ИМАЕТ МАИ⁴ ТЕГАТИ ЧОКРЪЛІЕ НА
ШЕФАН БОУЛ, РАДИ СІА ТАЖЕВ, НИКОЛИЖ(Е), НА ВѢКИ ВѢЧНИ, ПРѢД ЛИСТОМ
Г(О)СП(О)ДСТВА МН. ИНАК ДА НЕ БѢДЕТ.

✠ Мс, л(Ѣ)Т(О) ХРМДА М(А)РТ(ІЕ) ГІ.

† СЛАМ Г(О)СП(О)ДСТВА МН ВЕЛѢХОМ.

† ПЪТРАШКО БАШОТ(Ъ) ВЕЛ ЛУГ(У)ФЕТ <m. p.>.

† АЛЕКСАНДРУ <ПИСАЛ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Am dat
această carte a Domniei Mele slugii noastre, lui Ștefan Boul clucer, pentru aceea ca el
să fie tare și puternic, cu cartea noastră, să stăpânească o parte de ocină din satul
Munteni, în ținutul Neamțului, partea lui Ciocîrlie fost pîrcălab, pentru că el a fost dator
tatălui său, lui Toader Boul vistiernic, cu patruzeci de ughi galbeni, și patru boi, și patru
vacii și un cal bun.

Și de asemenea, să fie puternic, cu cartea Domniei Mele, să stăpânească ocina lui
din satul Sirbi, din ținutul Neamțului, pentru că el de asemenea a fost dator tatălui său,
pe care-l scriem mai sus, lui Toader Boul vistiernic, cu șaizeci de ughi galbeni, cum au
arătat înaintea Noastră și carte de la Costantin Moghila voievod. Iar acum ei și-au luat
zi ca să vină de față înaintea Noastră, să se întrebe pentru acele datorii; și cînd a fost la
zi, sluga noastră, Ștefan Boul, a venit și a așteptat încă o săptămînă după zi, iar
Ciocîrlie n-a venit la zi, ci a rămas din toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte <să>³ nu aibă a mai⁴ pîri Ciocîrlie pe Ștefan Boul,
pentru această pîră, niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a Domniei Mele.
Altfel să nu fie.

La Iași, anul 7144 <1636> martie 13.

† Însuși Domnia Mea am poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt <m. p.>.

† Alexandru <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Rîșca, VI/4.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată, căzută. Cu o trad., din 1785
noiembrie 15, de Gheorghe Evloghic dascăl, ibidem, VI/5.

Ibidem, Ms. nr. 576 (Cond. M-rii Rîșca), f. 54 v., nr. 90 și 92 (menț.).

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 372, p. 267 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/63 a (xero. după orig.) și b, c (după
trad.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 239, nr. 1138 (rez.).

¹ Б și Ж, în ligatură.

² Omis.

³ Rupt.

⁴ Așa în orig.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Младавскон. Dat-am cartea Domniei Méle slugei noastre, lui Gheorghe Moșoc, și semenții lui, spre acéia ca să fii tari și puternici, cu cartea Domniei Méle, a ținea și a opri giumătate de sat de Vlăiceni, ce simtu pre Jijiia, și cu giumătate de moar(ă) și cu tot vinitul, din tot locul ce să va veni pre acea giumătate de sat.

Iară cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de faț(ă), înaintea Domniei Méle, și să-ș(i) aduc(ă) și dirésele.

И никто да не смѣет дрѣжати ни ишпрати прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Мн.

✕ Иѡс, л(ѣ)т(о) хрѣмд <7144/1636> м(а)рт(ѣ) гѣ <13>.

Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Дѡмитрѣ «писал».

După Constantinescu, *Doc. mold.*, pl. V (facs.); nr. 12, p. 343-344 (orig.).

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iași, Arh. Melchisedec, LXII, f. 102 r. (copie modernă).

ALTE EDIȚII: Berechet, *Doc. din sec. XVI-XVII*, p. 253 (facs. nr. 12); nr. XXV, p. 199-200 (orig.).

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Младавскон. Ъж(ѣ) прѣидошѣ, прѣдъ Нами и прѣдъ ѡсими нашими болѣри, великими и малими, Дѡмитра и братъ ен, Къзакѡл, с(ы)ни Настаски, вѣнци Петриман(а), и ѡказовали прѣдъ Нами единъ записъ за свидѣтельство ѡт Солтан бие ватахъ за питар(и), и ѡт Яврадинъ пѣхъ(ърничел) ѡт Кончеши, и <ѡт>¹ Мѣтею старъ ѡт там, и ѡт Бантъшъ вѣтахъ ѡт Корнеши(и) и ѡт ннихъ людѣ добрихъ и старихъ, ѡкрѣстѣ межиѡши, како² прѣиде прѣдъ ними Дѡмитра³ съ братъ ен, Казакѡл, с(ы)ни Нѣстаски, съ сѣродници им, с(ы)нове Дѡмитрѣ Чюдѣнскѣи, вѣнкове Мнѣхиловѣмъ Чюдѣнскѣи, съ листъ г(о)сп(о)д(а)р(ъ)скон, и раздѣлили собеи своихъ правѡю ѡтн(и)ну и дѣдн(и)нѣ, село на имѣ Жѡржешии, на потоцѣ Подразн, что естъ ѡ волостъ Дорохонскомѣ.

Тотъ село раздѣлили собеи, ѡт прѣдъ ними, ѡ двое: и достало сѣ въ частъ Дѡмитри и братѣ ен, Къзакѡлови, с(ы)нѣ Нѣстаски, вѣнци Петриманов(и)³, нижнѣа половина тог(о) село, Жѡржешиим, съ двѣ ставовѣ, единъ нижнѣи, еж(ѣ) бие Петриманов(и), и инъ сѣднѣи; а въ частъ с(ы)н(о)вѣмъ Дѡмитрѣ³ Чюдѣнскѣи, вѣнкомъ Мнѣхиловѣмъ Чюдѣнскѣи, достало сѣ имъ вишнѣа полъ тог(о) село, Жѡржешиим, съ двѣ ставовѣ, единъ вишнѣи, Мнѣтѣем, и инъ сѣднѣи, виш(ѣ) Петриманова, съ малини.

Инож(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мн, видѣв(ше) тотъ записъ за свидѣтельство ѡтъ тнхъ людѣ добрихъ - и ѡказовали и ѡрикъ старъ за дѣдн(и)нѣ на того село, ѡтъ Ялѣзандра воевода Старого - а Мнъ ихъ ѡвѣровахомъ и пакнж(ѣ), и ѡтъ Нас, д<а>⁴дохомъ и потвѣрднхомъ Дѡмитри и братѣ ен, Къзакѡл, с(ы)ни Нѣстас<ы>³ки, вѣнци Петриман(а)³, тоа полъ ѡтъ село Жѡржешии, нижнѣа

половина, съ двѣ ставове, едни нижніи, что бѣл Петримановѣ, <и>⁵ ни срѣдніи, како да ест ѿ нас, и ѿт нас, правою ѿтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ и раздѣленіе, непорѣшенномѣ николнж(е), на вѣки вѣчнїи. И ни никто да с(ѣ) не ѡмншдет.

Писъ в трѣхъ Пискомѣ, в(ѣ) л(ѣ)то хрѣма мар(т)ѣ дї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пѣтрашко Башот(ъ) велъ лѡг(о)ф(е)т м. р.

† Борѣленъ <писал>.

<Pe verso, o îns. tîrzie>: Dires pre Giurgești.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, Dumitra și fratele ei, Căzacu, fiii Nastascăi, nepoții lui Petriman, și au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la Soltan fost vătaș de pitari, și de la Avradin păh(ărmicel) din Concești, și <de la>¹ Măteiu cel bătrîn de acolo, și de la Bantăș vătaș din Cornești și de la alți oameni buni și bătrîni, megiași dimprejur, că a venit înaintea lor Dumitra, cu fratele ei, Cazacu, fiii Năstascăi, cu rudele lor, fiii lui Dumitru Ciudenschii, nepoții lui Mihail Ciudenschii, cu carte domnească, și și-au împărțit dreapta lor ocină și dedină, satul anume Jurjeștii, pe pîrful Podraga, care este în ținutul Dorohoiului.

Acest sat și l-au împărțit, dinaintea lor, în două și s-a cuvenit în partea Dumitrei și a fratelui ei, Căzacu, fiii Năstascăi, nepoții lui Petriman, jumătatea de jos a acestui sat, Jurjești, cu două iazuri, unul de jos, care a fost al lui Petriman, și altul la mijloc; iar în partea fiilor lui Dumitru Ciudenschii, nepoții lui Mihail Ciudenschii, li s-a cuvenit jumătatea de sus a acestui sat, Jurjești, cu două iazuri, unul de sus, al lui Mantie, și altul la mijloc, mai sus de al lui Petriman, cu mori.

Deci Domnia Mea, văzînd acest zapis de mărturie de la acești oameni buni—și au arătat și uric vechiu de moștenire pe acest sat, de la Alexandru voievod cel Bătrîn—. Noi i-am crezut și iarăși, și de la Noi, am dat și am întărit Dumitrei și fratelui ei, Căzacu, fiii Năstascăi, nepoții lui Petriman, această jumătate din satul Jurjeștii, jumătatea de jos, cu două iazuri, unul de jos, care a fost al lui Petriman, <și>⁵ altul la mijloc, ca să le fie lor, și de la Noi, dreaptă ocină și dedină și împărțire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece.

Scris în tîrgul Iașilor, în anul 7144 <1636> martie 14.

† Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Borăleanul <a scris>.

<Pt. îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIII/2.

Orig., hîrtie (42 x 27,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată.

Ibidem, XXXIII/21a (trad. din 1767 iunie 14, de Gheorghe Evloghie) și XXXIII/21b (trad. din 1741 ianuarie 25, de Miron Gafenco).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/165 (foto.).

¹ Omis.

² ко, adăugat, de aceeași mînă, deasupra rîndului.

³ т și р, în ligatură.

⁴ Rupt.

⁵ Omis prin haplogogie.

† Иѡ Василіѣ воєвода, б(о)жїѣю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡже прїиде, прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, Хелотею ермонах и тѣгали за лице прѣд Нами на болѣрини наш[н], Лупул Прѣжескул вел клѣчар, радї една част за штиниѣ шт село Костешин. И тако казала ермон(а)х <Х>¹елотею, аж(е) имал токмалу съ поконнаг(о) Иѡнашко Гѣнга логоф(е)т радї тоа част за шти(н)иѣ аби ему продаїтї, а пинїси ем(ѡ) что было потокина, а ми не дал. Я болѣрини наш, Лупул Прѣжескул вел клѣчар, оуказовал прѣд Нами исписок за кѣпежна шт Радул воєвода, шт прѣва г(о)сп(о)дстваа его, како купил тест его, Гѣнгѣ вел лѡг(ѡ)ф(е)т таа част за штиниѣ шт село Костешин, шт сег(о) вѣше писаннаг(о) Хилотею ермонах, радї една сто и пет ѡгн, како свѣдѣтелствовашн прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн наших вѣрин болѣри, Чехан бивше вел дворник и Тѣвтул лѡг(ѡ)ф(е)т, аж(е) заплаїни ему тот(ї) пинїси исплаїно въ рук ему, сег(о) ермонах.

Иѡнашѣм вѣрин болѣрини, Лупул Прѣжескул вел клѣчар, шправил сѣ шт прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн, а Хилотею клѣчар, ми зостал шт прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн и вѣсем Сѣвѣтом нашим, како шт н(ѣ)иѣ на прѣд болѣше да не им²ает ман³ тегатї на болѣрини наш[н], Лупул Прѣжескул вел клѣч(ар), а ми добѣватї за сїа част за шти(н)иѣ николиже, на вѣки. И ми да с(ѣ) не ѡмншает прѣд сим листом наш.

✠ Иѡсох, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хр҃ма март(їе) її.

† Сам г(о)сп(о)д(н)иѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont., de Lupul Prăjescul>: † Pre Costești, cîndu am rămas pre Filotei călugărul.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Heloteiu ieromonah și a pîrît de față înaintea Noastră pe boierul nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, pentru o parte de ocină din satul Costești. Și așa a spus ieromonahul Heloteiu, că a avut tocmeală cu răposatul Ionașco Gheanghea logofăt pentru acea parte de ocină ca să i-o vîndă, însă banii cu care s-au tocmit nu i-a dat. Iar boierul nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, a arătat înaintea Noastră ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, din prima lui domnie, cum a cumpărat socrul lui, Glianghea mare logofăt; această parte de ocină din satul Costești, de la acest Hiloteiu ieromonah mai susscris, pentru o sută și cinci ughi, cum au mărturisit înaintea Domniei Mele credincioșii noștri boieri, Cehan fost mare vornic și Tăutul logofăt, că i-a plătit deplin acei bani în mîna acestui ieromonah.

Deci boierul nostru credincios, Lupul Prăjescul mare clucer, s-a îndreptat dinaintea Domniei Mele, iar Hiloteiu călugăr a rămas dinaintea Domniei Mele și a tot Sfatul nostru, ca de acum înainte mai mult <să nu>² <mai>³ pîrască pe boierul nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, și nici să dobîndească pentru această parte de ocină niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> martie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XX/41.

Orig., hîrtie (27,5 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/34 (trad. din 1766 (7274) februarie 15, de Procopie dascăl de la Mitropolie).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/166 (foto.).

¹ Pentru cei doi "х" care se succed, diacul a scris doar unul.

² Rupt.

³ Așa în orig.

359

1636 (7144) martie 15, Iași.

† ИѢ БАСИЛІЕ БОГОВОДА, Б(О)ЖІЮ М(И)Л(О)СТІЮ, Г(О)СП(О)Д(А)РЪ ЗЕМЛИ МЛАДАВСКОН. Scriem Domniia Mea la boiarinul Domniei Méle credincios, Neaniul vornicul. Dau-ți știre cum au avut piră de faț(ă), înaintea Domniei Méle, al nostru credincios boiarin, Dumitru Buhuș visternic, cu Ghiorghie Jorea ce-au fost pîrcălab, pentru nești stîlpi de hotar de la Costești și pentru înecatul unui hălășteu, ce au făcut Jorea, și pentru seliștea Costeștilor, căci au scos Jorea vecinii din vatra satului și i-au mutat unde au fost loc de fineaț(ă) și pentru nești vecini ce au luat Ghiorghie Jorea, a visternicului Buhuș.

Pentr-acea, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, să mergi acolo, să socotești și să strîngi oamenii din partea Jorăi, din Costești, să afle cine au lepădat acei stîlpi de hotar, iar de nu vor afla vinovatul, să iai cindzeci de boi din partea Jorăi, din Costești, și de pre la megiași de pren pregiur, să fie picitor(i) acei boi.

Și să mergi să tai hălășteul morilor Jorăi, să-și mute morile unde au fost a tătîne-său, la vadul cel bătrîn, pentru <ca>¹ să nu înéce vadul morilor a visternicului Buhuș.

Iar pentru vecinii, carii i-au scos de șed unde au fost loc de fineaț(ă), să le strici casăle și să-i muți în vatra satului. Așijderi, pentru vecinii carii i-au luat Jorea, a visternicului Buhuș, să giure Jorea ce va fi cheltuit pentru [pentru] acei vecini, să-i întoarcă visternicul Buhuș, și să iai acei vecini de la Jorea și să-i dai pre mîna visternicului Buhuș, pentru că-i simtu vecini bătrîni dumisali. Aiasta scriem. ИНАК НЕ ЖЧИННИТЕ!

Ж ИѢ, Л(Ѣ)Т(О) ХЗРМА <7144/1636> МАРТ(ІЕ) ІІ <15>.

† САДМ Г(О)СП(О)Д(И)НЪ ВЕЛѢЛ.

† ПЪТРАШКО БАШОТ(Ъ) ВЕЛ ЛМГ(У)Ф(Е)Т М. Р.

<Pe verso, o îns. cont.>: Pentru pricina cu Jora, pi iazu și moară; <și alta de la înc. sec. XIX>: † Pintru Costești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXV/115.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/167 (foto.).

Carte g(o)spod de la Vasile Vodă, din let 7144 <1636> mart(ie) 15, scriind la Dumitru vor(ni)c i Lungul armaș cum s-au pîrît de față Porce și Postolachi cu Dumitru Gheuca ce-au fost vornic, pentru niști poeni și pentru un loc, undi au fost mănăstire Rafail(a), zicînd Porce și Postolachi că le esti lor driaptă ocină și moșii, iar Dumitru Gheuca au arătat înaintea Domnii Sale un uric di la Bogdan Vodă, ce scrii c-au dat un loc de prisacă lui Caraghiuzel, și le să poroncești să strîngă oameni bătrîni și, di s-a afla că au fost loc domnesc, să aibă a ține Gheuca acel loc de prisacă, iar de va fi locul de hotarul Oșeștilor, să-l ții Porce și frate-său, Postolachi, iar Gheuca vornic să nu aibă triabă nici cu poenile, nici cu locul de la Rafail(a). Și, precum vor afla, să de mărturii.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 369, f. 83 v. - 84 r., coloana dreaptă, nr. 3.
Rez. dezv., în copia unei anaf. din 1801 iunie 5.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 244, nr. 13/9 (menț., după același rez.).

† Milostive și luminate doamne, să fii <M>¹ăriia Domnii Tale sănătos². Dau știre Mării Tale c-au ven<it>¹ slugile Mării Tal(e), Porcea și frat-<s>¹ău, Apostolachii, de Oșe<ști>¹, cu cinstită² cartea Mării Tale la noi, să strîngem oa<me>²ni buni și să le socotim n<i>³ște hotară² de la s<at>³ de Oșeșt(i), de care lucru ce s-au pîrît² înaintea Mării Ta<le>¹ cu Dumitrașco Gheoca, pentru loc ce-au fost făcut Băisanu<l>¹ o mănăstioară, cu poene⁴.

Pentra acéia, noi am strînsu oameni buni și bătrîni den pren pregiurul celui loc, anume: Samson de Albeșt(i), și Gavril Ciurlan de acoloa, și Gavril de Ruginoși, și Gligor(e) de Cozmeșt(i), și Porcea de Băleșt(i), și C(i)rstea Zăpo<d>³ie de Cozmeșt(i), și Dumitra<șc>¹o de Pietreșt(i), și Busul de F<is>¹tici, și Ștefan de a<colea>¹, și Pavel de Cozmești; aceștea sint <t>⁵oț(i) de valea Stemnicului; și Pinul de Hultureșt(i), și Lazor de acoloa, și Costantin de Tă<r>¹iceni⁶, și Dumitrașco de Buhăeșt(i), și P<as>³cal de acoloa, și Portărescul² de Condrește, și Macsin de Meleșcani, și Dumitru Popăscul de Țigăneșt(i), și Gorcea de acoloa, și Rașea de acoloa, și <D>¹umitru Gîdea de acol(ea), și Bejan de Du<m>³eșt(i), și Melintie d<e acol>¹ea, și Vicol de Borăști², și Florea de acoloa, și Dumitru de Armeneșt(i), și Simion de <a>¹colea; aceșt(ea) toți sintu de <p>¹ea apa Bîr<lă>⁷dzelului⁸; și Gligor(e) de Gîrcini, și Bogonie d<e ac>³olea, și Căzacul de Curceci; <aceștea s>¹intu de pre apa Ra<covei>¹.

Dec(i), milostive doa<mne>¹, ales-am dentr-aceșt(i) oameni dzéce oameni carei au fost mai oameni buni <ș>³i bătrîni și slugi domnești, carei au știut hotarăle² acelor sate, <d>¹e le-am pos brazde de pămîntu în capetele lor, ș-au mărșu <p>³re unde au știut că agiunge hotarul Oșeștilor. Dec(i), s-au găsit <la loc>¹ul acel de mănăstire, ce să cheamă Rafailă, și cu pométe și cu fintîni și cu toate poenile, că sintu de hotariul satului Oșeștilor și s(e) tinpină cu hotarăle² satelor despre Bîrlădzel; despre altă² parte, cu hotarăle² Racovei. Dec(i), am mărșu de-am încungiurat hotarul Oșeștilor <și>⁷ am pos

stîlpi. Iar pre ace<l>¹ loc ce-au fost mănăstirea ce să cheamă Raf<ailă ... nu au>¹ fost loc domnescu, ce iaste hotarul⁹ Oșeștilor.

Iar acelui uric, ce are Dumitrașco Gheouc<a>¹⁰ ce-au fost dvornic, <n>¹u i s-au găsit hotar nic(i) <l>¹oc.

De aceasta dăm știr<e>¹⁰ Mării Tale și Domnul Dumn(e)dzău să înmulțească anii și dzilele Mă<ri>¹i Tale, cu bună pac(e), fără de grij(ă), de la Dumn<edzău>¹⁰ adevăr².

† Robii de sup<t>¹u talpele Mării T<ale>¹⁰, Dumitru ce <au>¹ fost dvornic și Lun<gul armaș>¹¹.

Arh. St. București, M-rea Socola, V/3.

Orig., hîrtic (31 x 19,7 cm), filigran, rupt la îndoituri și tăiat, două peceti inelare, în tuș, neclare.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 369, f. 84 r., coloana dreaptă, nr. 4 (rez., în copia unei anaf. din 1801 iunie 5).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/64 a, b (xero.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 244, nr. 13/9 (menț., în rez. anaf. din 1801);

Catalog, II, p. 244, nr. 1160 (rez., cu data: <În. 1636 (7144) iulie 9>).

Datat după porunca domnească din 1636 martie 15 (v. doc. ant.) și după întărirea din 1636 iulie 9 (v. doc. nr. 451).

¹ Rupt.

² "ă"/ ultimul "ă", redat prin Ѧ.

³ Șters.

⁴ "cu poene", adăugat pe margine, la înc. rîndului.

⁵ Omis prin haplogie.

⁶ "i", redat prin Ѧ.

⁷ Omis.

⁸ "Bîr<lă>dzclului", pare să fie adăugat de aceeași mînă, pe loc șters.

⁹ "u", scris cu aceeași cerneală peste un ю ("iu").

¹⁰ Lipsă; pare să fi fost tăiată marginea filei.

¹¹ Lipsă; completat după rez. de la Arh. St. Iași (v. descr. *arheogr.*).

362

1636 (7144) martie 16, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земи Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїнде, прѣд Нами и прѣд всими нашими мѡлдавски[х]ми болѣри, великими и <м>¹алими, слѣга наш, Пѣтрашко Данов(и)ч, <и съ сест>²ра его, Янтеміа, с(ы)ни ...³, по их доброй воли, неким непонуждени, а не приселовани, и прѡд<ал>¹и своих правю шти(и)ну и дѣд(и)нѣ, половина село шт Дѣмѣн(и), на Прѣтѣ, что ест ѡ волост Хотинскомѣ, съ бр<ѣд>¹ за млин на рѣцѣ Прѣтѣ и съ част шт став и шт млин на пштоцѣ Черлени и съ част шт пѣзер, что с(ѣ) приходит част тѡи село. Тоа продали слѣзи наш, Ѡфрим Хъждев, за едно сто и пет десат лен битих.

И вѣстал сѣ слѣга наш, Ѡфрим Х<ъ>¹ждев, и заплатил исплъно тих виш(е) писаних п(и)н(ѣ)ш, рн лен битих, въ рѣка Пѣтрашко Данович и сестри его, Янтеміи, с(ы)ни старшму Данович(у), шт прѣд Нами и шт прѣд нашими болѣри.

Ино Ми, внаѣвше нхъ доброволною токмеж и плънож(е) платѣ, а Г(оспо)дств(о) Ми ешеж(е) дадохом и потврѣданхомъ слѣзи наше, Ѡфрнмъ хъждев, тоа полъ селъ штъ дѣмѣнн, съ мѣсто⁴ за мѣнн на потоцѣ⁵ Прѣтѣ, и съ ставъ и мѣнн на потоцѣ Черл<ен>¹н, и съ частъ штъ ѡзеръ за рнѣвъ и съ вѣсъ приходъ, како да естъ имъ и штъ насъ правою шти(н)нъ, и кѣпекно, и ѡрнкъ и потврѣженіе, непорѣшено <е>⁶мѣ ннколнж(е), на вѣкн вѣчнн. И нн да с(ѣ) не ѡмншае прѣдъ снмъ лнстомъ нашемъ.

Писъ Ѡ Мс, в(ѣ) л(ѣ)то хърмѣ март(ѣ), зѣ д(ѣ)нн.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ казалъ.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вѣлъ лѡг(ѡ)ф(ѣ)тъ м. р.

† Бор(ѣ)лѣнъ <писалъ>.

Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.: † Duménii; <continuată ulterior cu precizarea>: la Hotin; <și alta din sec. XVIII>: † Dumeni, N. 103.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Pătrașco Danovici, <și cu so>¹ra lui, Antemiia, copiii ...³, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, jumătate de sat din Duméni, pe Prut, care este în ținutul Hotinului, cu vad de moară pe riul Prut, și cu parte de iaz și de moară pe pîrîul Cerlena și cu parte de iezer, ce se va veni în acea parte de sat. Pe aceea au vîndut-o slugii noastre, Ifrim Hăjdeu, pentru o sută și cincizeci de lei bătuți.

Și s-a sculat sluga noastră, Efrim H<ă>¹jdeu, și a plătit deplin acei mai sus scriși bani, 150 de lei bătuți, în mîinile lui Pătrașco Danovici și ale surorii lui, Antemiia, copiii lui Danovici cel bătrîn, dinaintea Noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, și Domnia Mea încă am dat și am întărit slugii noastre, Efrim Hăjdeu, acea jumătate de sat din Duméni, cu loc⁴ de moară pe pîrîul⁵ Prut, și cu iaz și moară pe pîrîul Cerl<en>¹ii, și cu parte de iezer de pește și cu tot venitul, ca să le fie lor, și de la Noi, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scrie la Iași, în anul 7144 <1636> martie, 16 zile.

† Domnul a spus.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Borileanul <a scris>.

<Pt. o îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. Centr. de Stat-Chișinău, fond 220, op. 1, d. 204.

Orig., hîrtie (28,3 x 41,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri și restaurat, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

Ibidem, o trad. din 1809 aprilie 9, de Costache pitar, cu data de zi greșită: 17.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXIII/47, nr. 11 (rez.) și LI/37 (menț.).

Arh. St. Iași, Ms. nr. 65, f. 233 r. (menț.).

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iași, Doc. nr. 414, f. 2 v., nr. 1 (menț. în copie modernă).

¹ Rupt.

² Rupt; completat după precizarea făcută în paragraful următor.

³ Loc alb; ar fi trebuit, scris ca mai jos: старшмн Даноич(у) (lui Danovici cel bătrîn).

⁴ Mai sus: вѣд (vad).

⁵ Greșit, în loc de рѣцѣ (rîu), ca în *narație*.

⁶ Omis.

363

1636 (7144) martie 17, Iași.

† Adecă eu, Pătrașco Boldescul, feciorul ...¹, scriu și mărturisesc, cu cest zăpis al meu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nic(i) asuprit, am vîndut a mea direaptă ocină și moșie, din uric din² împărțare³, ce am avut cu v<erii mi>⁴i, feciorii lui Miron din Sinehău, de la Eremia Vodă⁵, giurățate de sat den <Cernăcău, cu>⁶ locuri de mori și de pive pre valea satului, ce iaste în ținutul Ce<măușilor. A>⁴ce giurățate de sat am vîndut-(o) dumisale, giupîinului Gavrilaş Mătiiaș v<omi>⁴cu, drept o sută și optudzăci de galben(i), bani buni, însă și cu niște zăpis(e), ce am fost pus eu zălog acea parte de Cernăcău la fata lui Orăș, giupîineasa Onciului Iurașcovic(i), pentru un inel de aur, dreptu șes(ă)dzăc(i) de galben(i) de aur, care zapise <ce>⁷ am făcut eu de zălojitură pre acea giurățate de sat, sîntu acmu toate pre mîna dumisale, vornicului Gavrilaş. Ș<i>⁴ alți bani, toți mi-au dat dumnealui <de>⁴plin întru mînule noastre, ca să-i fie dumisale direaptă ocină și <cu>⁴mpărătură, în vécî, căce că eu am întrebă și de toț(i) verii mii, feciorii lui Miron din Sinehău, și de altă rudă a noastră, și nime nu s-au aflat, nic(i) au vrut nime să o cumpere, fără dumnealui, vornicul Gavrilaş.

Și în tocmala noastră au fost dumnealui, Lupul Prăjescul marele cliucér, și Turcul ce au fost stolnic, ot Cuzlău, și Efrim Hajdău, și Avraam ot Lucăceni, și Costantin Drăgășescul, și Gheorghie Corosteanul, și Andrei Murguleț și alți feciori de boiar(i) și boiari au fost.

Și, pre mai mare credință, pusu-ne-am și pecéți<le>⁷ to<ți>⁴ și aceșt(i) boiari, toț(i), au iscălit.

Și eu, Borăleanul uricar, am scris cu mîna mea acest adevărat zăpis, să s(e) știe.

Пис ѿ Пѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрѣа <7144/1636> март(ѣ) зѣ <17>.

† Из Басиле Стронч искаах <m. p.>.

† Из Лупул Прѣжескул вел клвчѣр искаа <m. p.>.

† Из Пѣтрашкв Болѣескул m. p.

† Из Костантин Дрѣгѣшескул <m. p.; sig.>.

† Из Гигурѣе Коростенул иска(а) <m. p.; sig.>.

Из Андриен Мурѣ(а)ц искаа <m. p.>⁸.

<Pe verso, o îns. cont.>: Cernăcău.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/17.

Orig., hîrtie (30 x 19,7 cm), filigran, rupt la îndoituri, cu o parte lipsă în dreapta sus, două pecetei inelare, în tuș negru. Cu o copie dactilo.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/168 a, b (foto.).

¹ Loc alb în orig.; ar fi trebuit "Toader Boldescul" (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 351-352).

² Pentru "de".

³ Așa în orig.

⁴ Rupt.

⁵ "ă", redat prin ȃ.

⁶ Rupt; v. mai jos.

⁷ Omis.

⁸ Iscălitură pe verso.

364

1636 (7144) martie 19.

Ispisocū domnescū de la Vasili v(oie)vod, în carele scriie că au datū și au înoîtū și au întărit igumenului și a tot soborul de la sf(i)nta m(ă)n(ă)stire¹ Homorulū pe a lorū drépte¹ moșii și cumpărături, din ispisoculū de cumpăratură, ce au de la Radulū v(oie)vod, pe o j(i)rebiie, cu casă cu tot, și cu pomăt, parte Hilipeștilor, ce ieste¹ în satulū Derzsca, pre care au cumpărat-o de la Derzsca pitariulū; și de la Zaharica, iarăși o casă cu jirebiie și cu pomătū și cu totū venitulū, întru același satū, dreptū¹ 50 taleri de argintū pe fieștecare¹ j(i)rebiie.

Și iarăși au adusū la Mărie Sa unū zăpis de mărturie de la Nicoriță vel dvornic, în care scriie cum au venitū înnaite lor Axana, soțulū lui Nicorici, și fata ei, Evdochia, și Tămașū, nepotulū lui Nicoriciū, și, de a lorū bunăvoie, de nime siliți, nice asupriți, și au vîndutū a lorū driaptă moșie din moși, toate¹ părțile¹ lui Nicorici dintru același sat, Derzsca, cîte¹ să vor alege¹; acele li-au vîndutū călugărilor de la sf(i)nta mănăstire¹, dreptū 60 taleri.

Și iarăși s-au sculatū Dornovca și Todoran și au vîndut a lor driaptă moșie, partea lor cît să va alege¹ întru același satū, Derzsca, cu tot venitul, dreptū¹ 60 de taleri.

Pentru acéia, toate¹ părțile¹ ce s-au scrisū mai sus, de moșie, din satulū Derzsca, ca să fie și de la Mărie Sa moșie și cumpăratură sfintei m(ă)n(ă)stiri Homorulū, cu tot venitul.

7144 <1636> mar(tie) 19.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Cond. M-rii Homor), f. 23 v., nr. 24.

Copie prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII, de Vartolomei Măzărceanu.

Arh. St. Succava, Doc. III/18, f. 1 v., nr. 8. (rez., cu data de zi: 9, într-un periphrasis din 1749 mai 28).

Arh. St. Iași, CCLIX/3, f. 14, nr. 24 (menț., după orig. slav, însoțit de copie și trad., din 1804 septembrie 27, cu data de zi: 9).

EDIȚII: *Tezaur sucevean*, p. 144, nr. 371 (rez., după rez. din 1749).

¹ "c"/ultimul "c", redat prin ȃ.

† М¹(н)л(о)стїю б(о)жїю, Мѣ, Иѡ Баснаїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскон. Знаменн²то чиним ис³ сѣм листом нашим, въсѣм кто на немъ възрѣт или кто чѣтѣ²чїи его оуслишит⁴, вж(е) прїидошѣ прѣд Нами и прѣд всими нашими мѡлдавски[х]ми болѣри, великими и малыми, болѣрини нашему, Конди митник, по его доброу волю, неким непонужден а не приселован, и продал своего правоу шти(н)ну и купежно, шт нарѣденїе за выкупленїе что имал шт ...¹ воевода, едно село, на имѣ Поприканїи, на Тивова, межди Посадничим и межди Къринчѣнн²м, что ест в волост Искому. Тот продал болѣрини Г(о)сп(о)д(а)ст)в(а) Мн вѣрному, пан Юдакїи великому вистѣрини, радї една сто угн, п(н)иѣси добрих. И възстал наше бѡлѣрини више писан, Юдакїи вел вистѣрини, и дал⁵ тїх више реченїи п(н)и(ѣ)си, р угн, п(н)и(ѣ)си добрих, шт прѣд Нами и шт прѣд насшн²ми болѣри, въ руки Конди митник; а емѣ было купежниш шт Тоадер Гогоней, шт урик за дѣди(н)ну что имали дѣдове его шт Стефана воевода Старого.

Ино Г(о)сп(о)д(а)ст)в(о) Мн, видѣвшѣ меж(е)³ ними добровольною токмеж и плънож(е) платѣ въ руках болѣрини нашему, Конди митник, а Г(о)сп(о)д(а)ст)в(о) Мн еще, и шт Нас, дадохом и потвердихом болѣрини наше^{мѣ}² вѣрному више писанно, п(а)ну Юдакїи великому вистѣрини², тое прѣд реченному село, на имѣ Поприканїи, на Тивова, межди Посадничим и меж(е) Къринчѣнн²м, что ест в волост Искому, како да сѣст² емѣ, и шт Нас, правоу шти(н)ну, и купежно, и урик и потверженїе, емѣ и дѣтїм его, и шнучатом, и прѣшнучатом, и прѣшюрѣтом и въсѣму роду его, кто с(а) емѣ избѣрет нан ближнїи, непорущенному николиже, на вѣки вѣчнїи.

А хотар тому више писанному село, на имѣ Поприканїи на Тивова, меж(е) Посадничим и меж(е) Къринчѣнн²м, да сѣст² емѣ хотар по гдѣ емѣ хотарили и столпи наше вѣрїи и почитенїи болѣрини, пан Димитрашко Шолдан великїи дворник Горнїи Земли, и пан Некула Катарцїну вистѣрини, съ людї добрих и старих, межншїи шт шкрѣстѣ, на имѣ бѣше: Дунул Дърлѣш шт Къринчѣнн, и Кошчюг шт там, и Петрѣ шт там, и Ярснїи шт Шендрѣнн, и Ивнашко Сасул шт там, и Сансон шт там, Тѣтѣ тиж(е), и Баснаїе шт Ивнѣшнїи, и Павѣл шт Мѣлѣши и ниних людї добри и старин. И починиши того хотар шт вст Тивови, по ниже село, право на гнло⁶, по на лѣса, в вѣрху горѣ гдѣ сѣ зовет Гор Беликїи; шт толѣ, право в долѣ, по на <н>⁷ивах, даж(е) до долину и через долину и через великое дорогу что прїидет шткѣ Искїи трѣг, до едини стосл²п каменїи что <п>⁷оставило с(а) тамѣ, шт више дорога; шт толѣ, на дило, в Могила Хилпа; шт толѣ⁷, ...⁸, даж(е)² до едини стосл²п каменїи шткѣ хотар Момешии шт толѣ идѣт пакнж(е) в долѣ, до друг стосл²п каменїи, шткѣ хотар Пуринчѣнн; шт толѣ правс² по више всти великому дорогу, гдѣже видѣт до Могила Бѣол⁷ѣром; шт толѣ идѣт в долѣ, пониж(е) Пуринчѣнн, и ударѣт хотар въ всти Трошном, до едини стосл²п каменїи через Жижїн⁹, гдѣж(е) была една тѣрлѣ, а шт толѣ право в хрѣбелю попи, до едини стосл²п каменїи⁷ни на глав хрѣбелю; <а> шт толѣ⁷ѣ право чере⁷з ровнїи, до друго стосл²п каменїи, въ средѣ ровнїи; шт толѣ, до друг стосл²п каменїи по<д>²ли едини дорог, в потрїев единим тѣрини; шт толѣ, свѣ тот дорог до друг стосл²п каменїи; шт толѣ в великою дорог, до друг стосл²п каменїи; шт толѣ, свѣ дорогу великою, в долѣ, даж(е) до Тивова и матку Тивови, до водѣ Жижїи, даж(е) до всти Тивови. Тамѣ с(а) съ въкупѣет вс хотар селом Поприканїи.

И на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, виш(е)³ писаннаго, Мъ, Ив Басилѣе воевода, и вѣра прѣвѣзлюбленаго и срѣ[с]д(ь)чнаго с(ь)на Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Ми, Иван воевода, и вѣра болѣри наших: вѣра п(а)на Савини Прѣжескуа великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Думитрашко Шолдан великаго дворника Гврнѣи Земли, вѣра п(а)на Гавриа гетмана и прѣкълдава Сучавскому, вѣра п(а)на Думитру Бухуншѣ и п(а)на Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкълдавоу Хотинскѣи, вѣра п(а)на ...¹, прѣкълдави Немецискѣи, вѣра п(а)на ...¹, прѣкълдави Романскѣи, вѣра п(а)на Апостол Катаржинуа постелника, вѣра пана Глигорѣе Урѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Гевургѣе чашника, вѣра пана Грама столника, вѣра п(а)на Думитрашко комиса и вѣра вѣснх болѣри наших младавскихъ, велиски² ми и малими.

И по нашим животѣ и г(о)сп(о)д(ство)вани, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рѣ вт дѣтихъ наше или вт наш(е)го рода или пакъ бѣдъ ког(о)³ Б(о)гѣ избере г(о)сп(о)д(а)рѣ бити нашѣи Земли Младавской, тотъ би ему не порушилъ нашего устроенїе и потвѣрженїе, нѣ дѣи ему данн и укрѣпленн, за что естѣ ему правую втн(и)ну и купежну на его правѣихъ <и>² питоми п(и)н(ѣ)си.

И на булшѣи крѣпости и потвѣрженїе тому вѣсему више писанному, велѣли есми нашему вѣрному и почитенному болѣрину, п(а)ну Пѣтрашко Башотѣ великому лого<ф>е²т, писати и наше печатъ завеждати къ сему истенному листу нашему.

Писалъ Стра<т>ула<т>тъ <Бо>⁷рѣлѣнуа, у Исохъ, в(ъ) л(ѣ)то <зрѣма>, м(е)с(ѣ)ца март(ѣ), ѣ д(ь)ни.

Ив Басиліе воевода¹⁰ <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Сѣи оурикъ естъ п(а)нѣ Юрдакѣеви великому вистѣрникъ, на село Поприканн, вт волостъ Искому, на Жижѣе.

<†>¹ Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau care o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru, Conde vameș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, din dresale de cumpărătură pe care le-a avut de la ...¹ voievod, un sat, anume Popricanii, pe Tivova, între Posadnici și între Cîmiceni, care este în ținutul Iași. Acesta l-a vîndut credinciosului boier al Domniei Mele, pan Iurdachii mare vistiernic, pentru o sută de ughii, bani buni. Și s-a sculat boierul nostru mai susscris, Iurdachii mare vistiernic, și a dat acei bani mai sus ziși, 100 de ughi, bani buni, dinaintea Noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile lui Conde vameș; iar lui i-a fost cumpărătură de la Toader Gogoneș, din uricul de dedină pe care l-au avut bunicii lui de la Ștefan voievod cel Bătrîn.

Deci Domnia Mea, văzînd între ei tocmeală de bunăvoie și plată deplină în mîinile boierului nostru, Conde vameș, Domnia Mea încă, și de la Noi, am dat și am întărit credinciosului nostru boier mai susscris, pan Iurdachii mare vistiernic, acest sat mai înainte zis, anume Popricanii, pe Tivova, între Posadnici și între Cîmiceni, care este în ținutul Iași, ca să-i <fie>² de la Noi dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, lui și copiilor lui, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și la tot neamul lui, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai susscris, anume Popricani, pe Tivova, între Posadnici și între Cîmiceni, să-i <fie>² liotar pe unde a hotărnicit și stălpit credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, și pan Necula

Catargiul vistiernic, cu oameni buni și bătrâni, megieși din prejur, care au fost anume: Lupul Dîrlău din Cîrniceni, și Coșciug de acolo, și Petrea de acolo, și Arsinie din Șendreni, și Ionașco Sasul de acolo, și Sanson de acolo, și Têtea de asemenea, și Vasilie din Ionășeni, și Pavăl de la Mălăești și alți oameni buni și bătrâni. Și începe acest hotar de la gura Tivovei¹¹, pe din jos de sat, drept la deal, pe la pădure, în vîrfu dealului, unde se cheamă Dealul Mare; de acolo, drept la vale, pe la ogoare, pînă la vale, și peste vale și peste drumul mare care vine dinspre tîrgul Iașilor, pînă la un stîlp de piatră ce s-a pus acolo, din sus de drum; de acolo la deal, la Moghila lui Hilip; de acolo, ...⁸, pînă la un stîlp de piatră dinspre hotarul Moimeștilor; de acolo merge iarăși la vale, pînă la alt stîlp de piatră, dinspre hotarul Puricénilor; de acolo, drept pe din sus de gura drumului mare, unde merge la Moghila Boierilor; de acolo merge la vale, pe din jos de Puriceni, și lovește hotarul la gura Troianului, la un stîlp de piatră, peste Jijia, unde a fost o tîrlă¹¹, iar de acolo drept la zăgazu popii, la un stîlp de piatră în capătul zăgazului, <iar de acolo>⁷ drept peste șes, la un alt stîlp de piatră, în mijlocul șesului; de acolo, la alt stîlp de piatră, pe lîngă un drum, în fața unor spini; de acolo, tot acest drum, pînă la alt stîlp de piatră; de acolo, la drumul mare, la alt stîlp de piatră; de acolo, tot drumul mare, la vale, pînă la Tivova și pe matca Tivovei pînă la apa Jijiei, pînă la gura Tivovei. Acolo se încheie tot hotarul satului Popricani.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința prea iubitului și scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și panului Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului ...¹ pîrcălab de Neamț, credința panului ...¹ pîrcălab de Roman, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gligorie Urêche spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentru că îi este dreaptă ocină și cumpărătură pe banii lui drepti <și>² proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cîstitutului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Stră<tula>⁷t <Bo>⁷răleanul, la Iași, în anul 7144 <1636>, luna martie, 20 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>¹⁰.

<Pe verso, o îns. cont.>: (Acest uric este al panului Iordache mare vistiernic, pe satul Popricani, din ținutul Iași, pe Jijie); <și alta, din sec. XVIII>: Uricu pe Popricani, în cari ești pus și suretul de hotaru și arată de Tiova.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XLV/139.

Orig., perg. (53,5 x 70,5 cm), pecete (diam. 9,4 cm) atîrnată (șnur de mătase verde și albastră), cu legenda identică cu cea de la doc. nr. 54.

Ibidem, XLV/140 (trad., din 1839 martie 9, de Hrisant ieromonah) și XLV/141 (copie după aceeași trad.); ibidem, CCCXII/29 (copie după trad.) și XLV/70 (trad., încredințată la 1777 august 20 de Iordache mare clucer, cu data greșită: 7143 <1635> iunie); LXXVIII/20 (rez., într-

un opis cu scrisorile S. Rădescu); LXXVIII/33 (rez.); CXLVI/2, f. 1 (rez.); DLXXXIII/140 (menț.); Anaf. nr. 5, f. 3 v. - 4 r. (rez. cu hotarnica în extras, după trad. din 1777);

Arh. St. București, A. N., CCXXI/13, nr. 4 (copie după trad., cu omisiuni).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/65 (xero. după copia de la Arh. St. București).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 114-120 (text slav și trad.); Iorga, *St. și doc.*, V, p. 24, nr. 107 (rez. după orig.);

Catalog, II, nr. 1139, p. 239-240 (rez.).

¹ Loc alb în orig.

² Omis.

³ Aici, ca și deseori în continuare, după ultima consoană scrisă în rînd, paieroc.

⁴ ҃, scris distinct peste un dublu o.

⁵ и ааа (și a dat), adăugat între rînduri de aceeași mînă.

⁶ În loc de аааа.

⁷ Șters.

⁸ 10-12 litere șterse; în trad. din 1839; "dumul în sus", dar, după cum reiese din paragraful anterior, hotarul depășise drumul, așa încît nu este exclusă o eroare de interpretare a textului șters.

⁹ Rupt.

¹⁰ În clinovar.

¹¹ Așa în orig.

¹² Stricat.

366

1636 (7144) martie 20, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѡ Земли Молдавскон. Ѡж(е) тот[и] истинїи болѣрин наш[и], дѣмитрашко Гевка бие дворник глотнїи, ѡказовал, прад Нами и прад нашими болѣри, єдин запис за свѣдїтелства вт наших вѣрни и почитени болѣри, Савин Прѣжескуа вел дворник и вт Кикош вел шетрар, тако писаѡщи, како прїиде прѣд ними Бѣлан Булпе съ внѡц(и) єго, Тоадєр и брѡдѡт <ѡ>го, Кр(ѣ)ста, с(ѣ)н(о)вє Сорн, и Яримїнка, внѡц(а) Флорн, по нѣх доброе волн, неким непонуждени а ни присиловани, и продал(и) част(ѣ) нѣх за втн(и)нѡ и вѡкупленїе, что купил вт(ѣ)цѣ нѣх, Пѣкурар Булпе, вт село Рѣтѡмпѣнещи, что с(а) зовєт Грєчїи, вт вишнѣа част три нивн 8 чело и три нивн и пол вт част нижнѣа, пакиж(е) в чело, съ брѡд за мленѡ, и съ мѣсто за пасика, и съ сѣножати и съ копанїе. Тотн² частѣ продал(и) дѣмитрашкови Гевка бие дворник, за пет десѣт злотн битнѣх; что тоа част(ѣ) било вѡкупленїе Пѣкурарови вт Баснака, дѣща Мѣрїен, и вт брат єго, Грозав, и вт част ѡѡк³ нѣх, Нєгрїти, и вт половина част Грозав, брат єи.

И тиж(е), прїиде прѣд Нами Ялєѡа и сестра єг(о), Мѣрїнка, с(ѣ)н(о)вє Мѡфтен Кѣрас, внѡц(и) Нѡкоар(ѣ), по нѣх доброе волѣ, и продал(и) нѣх праваа втн(и)нѡ и дѣднїнѡ вт село Грѣдїш(и), на Тѡтова, и вт Стрѣнѡа, вѣсѣ част нѣх что с(а) избєрет, съ мѣсто за млен и съ сѣножати. Тоа продал(и) пак болѣрин(ѡ) наш виш(е) писан, дѣмитрашко дворник, за два десѣт злотн битнѣх, како да єст ємѡ съ вѣсем дѡдѡхѡм.

И вѣ том, тиж(е) дѡд(и) и потвѣрднлн ємѡ, вт испїсок за вѡкупленїе вт Ялєѡандрѡ Илнѡш воевода, єдна част за втѡц(и)нѡ вт село Костєш(и), на

Хо[хъ]ръѡта, что тоа част за шти(н)нѡ дал Тоадер съ брат его, Кр(ъ)стѣ, с(ъ)н(о)вѣ Робѡл, въсѣ част нѡ шт тот село, Костеш(н). Тоа дал(н) Думитрашкоѡн дворник, радѡ един кон добро, бичѡловат за пет десѣт злотн. Тѣм радѡ да ест емѡ съ въсем доходом.

И тиж(ѣ) дал(н) и потерѣдил(н) есми емѡ едно мѣсто за пасика ѡ село Ръкнтоаса, на Зелетин, что тот мѣсто за пасика дал и подаровал Барнаѡа, съ с(ъ)н(о)вѣ ег(о), Миѡт<о>¹дѣе, и Мидроник и Иѡнашко. Тоа подаровал(н) Думитрашкоѡн дворник<ѡ>⁴, ѡ тоа потока, Ръкнтоаса, шт више или шт нижи, <г>⁴дѣ хошет ѡн въсадитѣ пасика, [съ] елико вѣрго<шет>¹ѣ по шкр(ъ)стѣ съ секирѡѡ.

Тѣм радѡ, тотн въси виш(ѣ) [прад] р<ѣ>¹чениѣн части за шти(н)нѡ, съ мѣсто за мленѡ, <н за п>¹асики, и съ сѣножатѡ и съ въсѣми приходами, да ест болѣрни(ѡ) наш више писаниѡ, Думитрашко бив дворник, шт Г(о)сп(о)аств(ѡ) Ми правѡ шти(н)ни, и вишплениѣ, и ѡрик и потерѣженѣе, емѡ и чадом его, непорошен(о) николнж(ѣ), на вѣки вѣчниѡх. И ни да се и<ѣ>⁴ѡмишет.

Пис <ѡ>¹ Ис, в(ъ) лѣто хрѡма мар(т)ѣѣ к̃.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѡ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѡ вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Фоча <писал>.

<În josul filei, un exercițiu de pană>: Și din t ...; <iar pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Ispisocol de la Vas(i)lie Vod(ă) pentru părți de moșie a lui Bănila Hulpeș, a nepoților lui Toader și Cîrst(ea), ficii Sorii și [a] Arimicăi, ficiorul Florii din Greci, trei pămînturi din part(ea) din sus și trei pămînturi și p(o)l din par(ea) din jos și a Alecsăi și a Mării(i), ficiorilor lui Maștei din Grădești și din Strî<n>⁴ba și a lui Toader și a Cîrsti(i), ficiorul Robului din Costești, ce au vîndut lui Dumitrașco Gheucăi vornicului; <și alta, din sec. XIX>: 7148 <1640> mart(ie) 20. Am însămnat tot.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Dumitrașco Gheuca fost vornic de gloată, a arătat înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, un zapis de măturie de la credincioșii și cinstiții noștri boieri, Savin Prăjescul mare vornic și de la Chicoș mare șetrar, astfel scriind, că a venit înaintea lor Bălan Vulpe cu nepoții lui, Toader și fratele lui, Cîrstea, fiii Sorei, și Arimiica, nepoata Florii⁵, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, șiau vîndut părțile lor de ocină și cumpărătură, pe care le-a cumpărat tatăl lor, Păcurar Vulpe, din satul Rătumpănești, care se numește Grecii, trei pămînturi în frunte din partea de sus și trei pămînturi și jumătate din partea de jos, iarăși în frunte, cu vad de moară, și cu loc de prisacă, și cu finețe și cu o săpătură. Această⁶ parte au vîndut-o lui Dumitrașco Gheuca fost vornic, pentru cincizeci de zloți băuți; care, acea parte, a fost cumpărătură lui Păcurar de la Vasilca, fiica Măriei⁷, și de la fratele ei, Grozav, și din partea unchiului³ lor, Negrita, și din jumătate de parte a lui Grozav, fratele ei.

Și de asemenea, a venit înaintea Noastră Alexa și sora lui, Măriica, fiii lui Maștei Căraș, nepoții lui Nicoară, de bunăvoia lor, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din satul Grădești, pe Totuva, și din Strînba, toată partea lor ce se va alege, cu loc de moară și cu finețe. Aceasta au vîndut-o iarăși boierului nostru mai susscris, Dumitrașco vornic, pentru douăzeci de zloți băuți, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea îi dăm și îi întărim, din ispisoc de cumpărătură de la Alexandru Iliăș voievod, o parte de ocină din satul Costești, pe Ho[hă]răiața, care,

această parte de ocină, i-a dat-o Toader cu fratele lui, Cîrstea, fiii lui Robul, toată partea lor din acest sat, Costești. Aceasta i-au dat-o lui Dumitrașco vornic, pentru un cal bun, biciuluit la cincizeci de zloți. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Și de asemenea, i-am dat și i-am dăruit un loc de prisacă în satul Răchitoasa, pe Zeletin, care, acest loc de prisacă, l-a dat și l-a dăruit Varnava, cu fiii lui, Mift<o>¹die, și Andronic și Ionașco. Pe acesta l-au dăruit lui Dumitrașco vornic, pe acest pîriu, Răchitoasa, din sus sau din jos, unde va vrea el să întemeieze prisacă, [cu] cît va arunca împrejur cu securea.

Pentru aceea, toate aceste mai sus [înainte] zise părți de ocină, cu loc de moară, <și de>¹ prisacă, și cu finețe și cu toate veniturile, să fie boierului nostru mai susses, Dumitrașco fost vornic, de la Domnia Mea, drepte ocini și cumpărătură, și uric și întărire, lui și copiilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris <la>¹ Iași, în anul 7144 <1636> martie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Focea, <a scris>.

<Pentru îns. verso v. text. slav.>.

Arh. St. Iași, CDLVIII/39.

Orig., hîrtie (38,9 x 27,3 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie în ceară roșie, pierdută.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surte*, III, nr. 137, p. 230-233 (text slav și trad.).

¹ Rupt.

² Greșit, în loc de **ТОТА, ТОА** (această), ca mai sus și mai jos.

³ Greșit, în loc de **ТЮТКИ** (mătușii), cum cere numele propriu și pronumele **ѣи** (ei) de la sf. frazei.

⁴ Omis.

⁵ Greu de precizat nominativul și, implicit, genul, forma genitivală din textul slavon permițînd ambele alternative.

⁶ V. n. de la textul slavon.

⁷ Așa în textul slavon.

367

1636 (7144) martie 20, Iași.

† **Іѡ Басиліе Воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон.** Adece au vinit înaintea Divanului Domniei Méle ai noștri credincioși boiari, Dumitru Buhuș visternic și Lupul Prăjescul clucér, și s-au pîrit de faț(ă) pentru satul Boldeștii, dzicîndu boiarinul Domniei Méle, Lupul Prăjescul, că acel sat au fost cumpăratur(ă) mai demult tătine³-său, lui Necoar(ă) Prăjescul, și i să cade să cumpere iarăși ei² acel sat.

Deci, Domnia Mea am socotit cu tot Devanul, dup(ă) légea țării, ș-am aflat cum Necoar(ă) Prăjescul au schimbat această cumpăratur(ă), ce mai sus scrie, cu Calapod, și au luat pentru Boldești altă moșie, satul Stolnicénii, unde sint casăle lui Ionașco Prăjescul.

Deci, au rămas boiarinul Domniei Méle, carili mai sus iaste scris, Lupul Prjescul³ clucér, și frate-său, Ionașco Prăjescul jitnicér, din toată légea Domniei Méle și a țării, cum să n-aibă nici o treabă de acmu înainte cu satul, cu Boldești, iar boiarinul Domniei <M>⁴éle, carili mai sus scriem, Dumitru Buhuș vistérnic, s-au îndreptat: cum au cumpărat pîn(ă) a<c>⁴mu, să cumper(e) și de acmu tot satu<l>⁴ Boldeștii, de la cini va vinde de bun(ă)voe.

Și alt(u) nime să nu s(ă) amésteci. Într-alt chip să nu fie.

✚ Мс, л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7144/1636> март(ѣ) ѿ <20>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

Пѣтрашко Бѧшот(ѣ) велѣм г(о)сп(о)д(и)нѣ м. р.

<Pe verso, o îns. cont.>: Pîră ce am avut cu cluceariul, pentru Boldești; <și alta, ulterioară>: Boldeștii.

Arh. St. Iași, DCLXXXV/30.

Orig., hîrtie (30 x 20,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri și lipit, pecete mijlocie în ceară roșie.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/147 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surse*, III, nr. 68, p. 107-108 (orig.).

¹ "I", redat prin Ѧ.

² Adică Lupul Prăjescul și fratele său, Ionașco (v. mai jos).

³ Așa în orig.

⁴ Rupt.

368

1636 (7144) martie 20, Iași.

† Иѡ Бѧснѣе воєводѧ, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)дѧръ Зѣмли Мѡладѣсѡн. Scriem Domniia Mea la al nostru credincios boiarin, Chicoș șetrariul cel mare. Dăm știre dumitali că Domniia Mea m-am m(i)l(o)stivit și am miluit pre boiarinul Domniei Méle credincios, Dumitru Buhuș vistérnic, cu <un>¹ vad de moar(ă) în gîrla Jijiei și cu loc de sat, să-și descaleci și oamenii, să fie de treaba morilor.

Pentr-acéia, <te>¹-am ales pre d(u)mn(ea)ta, să mergi acolo, să socotești unde iaste acel loc de mori, să faci acelor oameni loc, să aibă undc ara[a], și loc de finéț(e) și de prisăci și de altă ce va trebui să să hrănească, și să alegi pre unde va fi loc adevărat a Domniei Méle. Iar pre unde vor fi locuri a nescari mănăstiri, să nu s(ă) înpresoare.

Și acest loc a boiarin(u)lui Domniei Méle, ce mai sus scrie, Dumitru Buhuș vistérnic, să² socotești să fie pre lîngă un loc a mănăstir<e>¹ a Pîngăraților, ce le iaste dare de la Andreiu hatmanul, dintru un dres carile i-au fost lui miluire de la Pătru Vodă. Și să pui sémne, pre unde veri³ alége, și să-i dai știri Domniei Méle cu o scrisoare, cum ț-am și mai dat Domniia Mea învățătur(ă). Aiasta scriem. Инак не бѣ<дѣ>⁴т.

✚ Мс, л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7144/1636> март(ѣ) ѿ <20>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Бѧшот(ѣ) велѣм г(о)сп(о)д(и)нѣ м. р.

<Pe verso, o îns. cont.>: † La Chicoș șetrar, de hotarul satului din Branișt(e).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/4.

Orig., hîrtie (31,7 x 21 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie.

Ibidem, CMLII/96 (copie prescurt.).

Arh. St. Iași, CCLIX/1, f. 5 r., nr. 5 (menț., într-un perilipsis cu scrisorile moșiei Posadnici, ț. Iași, cu silistele ei) și LXXVIII/20, nr. 1 (menț. referitoare probabil la același doc., într-un perilipsis pentru Rădeni, din 1825 iunie 1).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/169 (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Bohotin*, nr. X, p. 208 (orig., cu data de an greșită: 1633 (7141)).

¹ Omis.

² "ă", redat prin Ѧ.

³ "veri", scris pe loc ras.

⁴ Sub pecete.

369

1636 (7144) martie 22, Iași.

† Иѡ Баснлѣе воевода, Б(о)жѣею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскон. Ѡж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) ѡн дал(н) и потвърдана(н) есми болѣр наш, Дѣмитрашко¹ Гевка бие дворник глотиѣн, его праваа шти(н)нѡ и викупленїе, шт исписок за купежна что имал шт Гашпар воевода, половинна брод за млен, част прѣдана, съ мѣст(о) за една млен, ѡ Гръло Пѣтною, ѡ село Болѣтеши(н), что ест ему купежнаа шт Баснлѣе и шт жена ег(о), Мѣрїа, дочка Брънѣсъ, за три десѣт и пет тал(ери) среб(рънн)х).

И тиж(ѣ) дал(н) и потвърдана(н) есми ем(ѡ) една виноград шт село Ивнѣшеши, что ѡ волост Текѡчском(ѡ), что таа виноград ест ему викѡпленїе шт Нѣстасїе, с(ѡ)нѣ ...², за два десѣт и пет тал(ери) среб(рънн)х).

Тѣм радї, тоѣ виш(ѣ) реченное пол брод за млен шт село Болѣтеши(н)³, на Гръла Пѣтнон, и една вин(о)град шт сел(о) Ивнѣшеши(н), да ест болѣрин(ѡ) наш, Дѣмитрашко¹ дворник, и шт Нас, ѡрик и потвържденїе, съ вѣсем доходом.

И въ том, тиж(ѣ) дал(н) и потвърдана(н) есми ем(ѡ) една част за шти(н)нѡ шт село Рѣкитиш, част Петрен⁴, елико с(ѣ) изберет, что ест ему викѡпленїе шт Бърнава и шт жена ег(о), Кирѣна, и шт с(ѡ)ни нѡ и съ мѣсто за пасика и съ сѣножатї, рад(ї) три десѣт тал(ери) среб(рънн)х). ѡ Бърнаве било ем(ѡ) пак купленїе шт Петрѣ и шт с(ѡ)н(о)вѣ ему, имѣ: ѡнтон, и ѡндроник, и ѡрсенїе, и ѡксенїе и ѡнстор. И тиж(ѣ), продад ему Тома, с(ѡ)нѣ Грозав шт Рѣкитиш, вѣсѣ част Болден⁴ шт тог(о) сел(о), Рѣкитиш, радї пет на дес(ѣ)т злотї среб(рънн)х).

Тѣм радї, да ест ему и шт Г(о)сп(о)дств(а) ѡн шти(н)нѡ и ѡрик и потвържденїе, съ вѣсем доходом, непорошенѡ николнж(ѣ), на вѣки. И ни да се не ѡмншадѣт.

Ѳ Иѡс, в(ѡ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ март(їе) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѡ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т м. р.

† Фоча <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: **ГѢТ ПУТНА И УТ РѢЧИТИШ**⁵; <alta, din prima jum. a sec. XIX>: Răchitiș; <și două îns. grec.>:

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit boierului nostru, Dumitrașco Gheuca fost vornic de gloată, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Gașpar voievod, o jumătate de vad de moară, partea din față, cu loc pentru o moară, pe Gîrla Putnei, la satul Bălotești, care îi este cumpărătură de la Vasilie și de la femeia lui, Măriia, fiica Brăneșei, pentru treizeci și cinci de taleri de argint.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit o vie din satul Ionășești, care este în ținutul Tecuciului, care, această vie, îi este cumpărătură de la Năstasie, fiul ...², pentru douăzeci și cinci de taleri de argint.

Pentru aceea, această mai sus zisă jumătate de vad de moară din satul Bolătești³, pe Gîrla Putnei, și o vie din satul Ionășești să fie boierului nostru, Dumitrașco vornic, și de la Noi, uric și întărire, cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit o parte de ocină din satul Răchitiș, partea Petrei⁴, cît se va alege, care îi este cumpărătură de la Vîmav și de la femeia lui, Chireana, și de la fiii lor și cu loc de prisacă și cu finețe, pentru treizeci de taleri de argint. Iar lui Vîmav i-a fost iarăși cumpărătură de la Petrea și de la fiii lui, anume: Anton, și Andronic, și Arsenie și Acsenie și Nistor. Și de asemenea, i-a vîndut Toma, fiul lui Grozav din Răchitiș, toată partea Boldei⁴ din acest sat, Răchitiș, pentru cinsprezece zloți de argint.

Pentru aceea, să-i fie și de la Domnia Mea ocină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> martie 22.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, M-reă Răchitoasa, I/1.

Orig., hîrtie (31 x 21 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută. Cu o trad., din 1712 (7220) ianuarie 10, de Axinte Uricariul, ibidem, I/2;

Ibidem, Ms. nr. 573 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 67 (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/66a (xero. după orig.) și I/66 b (xero., după trad. din 1712).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 240, nr. 1140 (rez.).

¹ Т, р și ш, în ligatură.

² Loc alb în orig.

³ Mai sus: БѢЛОТЕШ(И) (Bălotești).

⁴ Așa în orig.

⁵ "De la Putna și de la Răchitiș".

† Иѡ Баснаіѣ воєвода, в(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землн Мшлдавскон. ¹ Ѡж(ѣ) прѣидошѣ, прѣд Намн и прѣд нашнми болѣри, великнми и малнми, слѣга наш, Кондрѣ Малнч, и съ многн мартѣрї[н], людї добри, шкрѣст(н) мѣшш(н), нмѣ: Гншргїѣ Манкѣш шт Ѣрканн, и лѣпѣл шт там, и Истратїѣ шт там и ннх людн добри, и жаловали сѣ прѣд Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мн аже наредѣнїѣ что нмал за дѣдн(н)нѣ, шт половина село Ѣрканїн, что в в(о)лост Кѣрлнгѣтѣр(а), шт вншна част, третаа част, казала бо нзгнѣ когда прншол Кос[с]тантнн воєвода и съ многа вонско лѣховн въ землн нашн.

Таж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мн, шко вѣндѣх тотн мартѣрї[н], людї добри, вѣровахом и дали и потврѣднлн есмн емѣ, слѣга наш, Кондрѣ Малнч, на тѣх частн за штн(н)нѣ шт село Ѣрканн, шт половина село, част, вншнаа, третаа част, шт ватро село и шт полѣ и шт водо и шт вес прнхот², како да ест и шт Г(о)сп(о)дств(а) Мн права штн(н)нѣ и дѣдн(н)нѣ, съ вѣсѣм доходом, непорошн.

И тнж(ѣ), <дае>³м и потврѣжда⁴ем слѣга наш, Кондрѣ Малнч, <на е>⁴г(о) прѣаво⁴ штн(н)нѣ и внкѣпленїѣ, что шн себе кѣплн шт<³ Хнлп Блѣха<н, шт>⁴ половина <село>³ Ѣрканїн, вншнаа част>⁴, третаа част>⁴ шт тоаа третаа част что сѣ нзберет част Блѣхан, шт<⁴ нспнсок за внкѣпленїѣ что вказовала К<он>⁴дрѣ Малнч шт Костантнн воєвода.

Такоже, и Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали и потврѣднлн <есмн>⁵ слѣга наш, Кондрѣ Малнч, на тѣх, шт половина село вншна, третаа част шт третаа част, что сѣ нзберет, како да ест егѣ⁶ права штн(н)нѣ, и внкѣпленїѣ, и Ѣрнк и потврѣженїѣ, непорошеномѣ ннколнж(ѣ), на вѣкн. И нн да се нсѣ в>⁴мншаѣт.

Оу Иѡс, л(ѣ)т(о) хѣрмѣ март(їѣ) кѣ.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лшг(ш)ф(ѣ)т <m. p.>.

† Корлаат <ннсал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră, Condrea Malici, și cu mulți martori, oameni buni, megieși dimprejur, anume: Ghiorglie Maicăș din Uricani, și Lupul de acolo, și Istratie de acolo și alți oameni buni, și s-au jeluît înaintea Domniei Mele că dresle ce le-a avut de moștenire, din jumătate din satul Uricanii, ce-i în ținutul Cîrligătura, din partea de sus a treia parte, a spus că le-a pierdut cînd a venit Costantin voievod și cu multă oaste leșească în țara noastră.

Astfel Domnia Mea, dacă am văzut acești martori, oameni buni, am crezut și i-am dat și i-am întărit lui, slugii noastre, Condrea Malici, aceste părți de ocină din satul Uricani, din jumătate de sat, partea de sus, a treia parte, din vatra satului și din cîmp și din apă și din tot venitul, ca să-i fie și de la Domnia Mea dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul, neclintit.

Și de asemenea, <dăm>³ și întărim slugii noastre, Condrea Malici, <dreapta>⁴ lui ocină și cumpărătură, pe care el a cumpărat-o de la Hilip Bleha<n, din>⁴ jumătate din <satul>³ Uricanii, din partea de sus, a treia <parte>⁴ din această a treia parte, ce se va alege partea lui Blehan, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a arătat C<on>⁴drea Malici de la Costantin voievod.

Astfel, și Domnia Mea <am>⁵ dat și <am>⁵ întărit slugii noastre, Condrea Malici, acestea, din jumătatea de sus a satului, a treia parte din a treia parte, ce se va

alege, ca să-i fie lui dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întăritură, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> martie 22.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt m. p.

† Corlat <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCLXXI/19.

Orig., hîrtie (41,3 x 27,8 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie timbrată. Cu o copie modernă după trad. lui Gheorghe Evloghie dascăl (v. mai jos).

Ibidem, MCLXXI/72 (trad., de Gheorghe Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/170 a-b, c (foto. după orig. și după copie).

¹ A și B, suprascrise în ligatură.

² În loc de приход.

³ Șters.

⁴ Rupt.

⁵ Omis.

⁶ În loc de емѣ.

371

1636 (7144) martie 23, Iași.

† Се ѡбо ми, Барлаам архїєп(и)ск(о)пъ и митрополит(ъ) Сѡчавскїи, и Пѣтрашко Башотъ вел лог(о)ф(е)т, и Савин вел дворник Долнен Зѣман, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Бишнїи Зѣман, и Гаврилаш бив дворник, и Чѣхан бив дворник, и Гаврила хет¹(ман) и пѣркѣлаб Сѡчавскїи, и Гиѡргїе вел чашник, и Никѡла Катарѡнѡла бив вистѣрник, и Глигорїе Урѣкїе вел спѣтар, и Иѡрдакїе вел вистѣрник, и Дѡпѡла Прѣжескѡла вел клѣчѣрю, и Тодѣрашко третїи лог(о)ф(е)т, и Тѣнасїе дѣворник глотнїи, и Нѣнѡла дворник, и Бинкѡлеци дворник, и Жора дворник и инїих болѣри ѡт Дѡр г(о)сп(о)д(и)нъ Ѳг(о) М(и)л(о)стъ, scriem și mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum au venit înaintea noastră părintele egumănul și cu tot săborul de la sv(e)ata mănăstire de la Pîngărați, de bănăvoia² lor, și au schimbat cu demnealui, fratele nostru, cu Dumitru Buhuș visternicul, și i-au dat călugării un loc de prisacă la Bohotin, la Braniște, iar dumnealui, visternicul Buhuș, le-au dat altu loc de prisacă, la Mesteacăn, preste Bistriță, ce iast<e>³ în ținutul Bacăului, partea Hrișcanului, ce să va alêge, cu tot venitul.

Deci noi, vădzîndu de bunăvoie tocmală și schimbătură, le-am făcut de la noi acestu zapis, pînă-ș(i) vor face și dirêse domnești.

Și, pentru credința, am iscălit și ne-am pus pecețile, да сѣ знаѣт.

Ѫ Иѡс, л(ѣ)т(о) хѣрмѡ <7144?1636> март(їе) кѣ <23>.

Барлаам митрополит <m. p.; sig.>.

Пѣтрашко Башѡт(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т m. p.; <sig.>.

† Прѣжескѡла вел дворник исках m. p.; <sig.>.

† Дѣмитрашко) Шолдан вел дворник m. p.

Габрил хатман <m. p.; sig.>.

† Гиѡргїе вел пѣхарник <m. p.>.

† **Нз Дупна Пръжескна клучѣр** <m. p.>.
 † **Нз Юрдакѣ вел вист(ѣрник) нскал** m. p.; <sig.>.
 † **Нз Тодерашко третѣн лѡг(ѡ)ѣ(ѣ)т нскал** m. p.; <sig.>.
 † **Нз Нѣнюл дворник нскал**х m. p. <sig.>.
 † Tănas(ie) vornic iscal m. p.; <sig.>.
 † **Ивнашкѡ Жора двор(ник)** <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVIII>: Bohotinul; <și>: † Mărturie mitropolitului de schimbătura cu Pingărații, de la Vărlam mitropolitul și cu toți(i) boerii. 7144 <1636> mart(ie) 23; <și una de la mijl. sec. XIX>: Schimbu mitropolitului Varlam cu D(umitru) Buhuș, dînd prisaca D(umnealu)i, Hemeiani, în Bohotin, [pentru] și primind alta la Mestacăn, peste Bistrița; <și încă una, ștearsă>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/5.

Orig., hîrtie (31,5 x 20,3 cm), difolio, filigran, pecetea Mitrop. Sucevei, slab imprimată, avînd ca emblemă pe Sf. Gheorghe ucigînd balaurul, iar în exergă legenda: † Печат С(вѣ)тѣа Гѣоргѣа, Митрополитѣ Сѣчавскоѣ, și zece peceti înclare, în tuș.

Ibidem, M-rea Neamț, CXXXVII/4, nr. 3, și CXXXVII/5, nr. 3 (rez., fără data de zi).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/171 a, d (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XXVI, p. 215-216, (orig., cu data greșită: 1656 (7164);

Catalog, II, p. 241, nr. 1144 (rez. edit., după rez. din fond M-rea Neamț).

¹ Scris înghesuit între cuvinte.

² Pentru "bunăvoia".

³ Rupt.

372

1636 (7144) martie 24, Iași.

Noi¹, Vasile v(oi)e vod, божію милостію господаръ Земли Молдавскон. Scriem Domniia Mea la slugile <Domniei Mele>², la Moglan din Moșotești și la Ionașco de acolo și la Ursul din Vereșeni. Dămu-vă știre cum s-au pîrit de față, înaintea Domniei Mele, Ștefan diiacul din Mărgineni cu Costandin, ginere-său, pentru niște moșii și cumpărături, anume din Mărgineni, ce-au ținut împreună amîndoi, pîră au acustan³ fimei lui Costantin, fata lui Ștefan, iar acmu, daca s-au însurat ginere-său, Costantin, de au luat altă fimeie, iar Ștefan, el, va să-l scoață din moșia de la Mărgineni și de tutindire.

Deci, Domniia Mea și cu tot Sfatul Domniei Mele am socotit și am aflat lege, să-i întoarcă Ștefan gineri-său, lui Constandin, tot deplin, cît va rădica Constandin cu sufletul său și cu oameni buni, că au dat pre acel loc, la Mărgineni, și pre alte cumpărături.

Dreptu aceia, dacă veț(i) videa carte Domniei Mele, iar voi să socotiț(i) cu oameni buni, să biciuluiți acolo, și tot ce va hi pregiur casăi, să-i întoarcă Ștefan lui Costandin deplin, cît veț(i) biciului, și de pre moșii și cumpărături, pre unde se vor afla c-au ținut împreună, tot să-i întoarcă. Și, dacă va întoarce tot deplin, cum veț(i) afla cu sufletele voastre și cu oameni <buni>², iar Constantin să iasă de pre acele locuri, ce mai sus este scris. Aceasta vă scriem, și într-alt chip să nu faceți!

Însuș(i) domnul au poruncit.

Оу Ис, лет(о) 7144 <1636> мартѣ 24.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDII/59.

Copie din 1820, în Cond. de doc. a lui Costache Cantacuzino fost mare vistiernic, p. 65-66.

¹ Pentru Иw ("Io").

² Omis.

³ Greșit, pentru "custat".

373

1636 (7144) martie 25, Iași.

Нwн¹ Баснани в(о)в(о)дд, божію мнлвстнѣ², г(о)сподарю Земли Младвскнх. Scriem Domnie Mea la slugile Domnii Meli, la Avram din Lucăceni și la Pilipovschii. Dămu-vă știri că s-au jăluit, înaintea Domnii Meli, Costandin Stîrce pre sat pre Vascăuți, și pre Inăuți, și pre Novosilița și pre Rosoșăni, zicînd că-i întră în hotarul lui, la Hrobne, de ară și cosăsc.

Drept a[a]ceia, dacă viți vede această carte a Domnii Meli, iară voi să strîngeți oameni buni și bătrîni di prin megieși și să mergeți să socotiți(i) dispre toati capitile și dispre Hrimancăuți și, cît veți găsi cu sufletile voastre și cu oameni buni, voi să puniți(i) și pietri prin pregiur, dispre toati satile ci mai sus scriim. Și cît veți(i) afla voi, să scriiți(i) la Domniea Mea. De aceasta scriem. Într-alt chip să nu faciți(i)!

Ѹ Ис, 7144<1636> мартѣ 25.

Сдм г(о)сплвд(н)[р]нд³ влвд<л>⁴.

Пѣтрашкв <Башот(ъ)>⁴ вел лwг(w)ф(ѣ)т.

Arh. St. Iași, DCCXCI/39, f. 39 v.

Copie de la înc. sec. XIX.

Ibidem, DCCXCI/512, f. 438 v. (rez.); CXLVI/7, f. 8 r. (rez., într-o listă de scrisori, pentru sate din ț. Hotin, ale lui Iordache Ruset mare vistiernic, din 1809).

¹ Greșit, pentru Нw.

² Greșit, pentru мнлвстнѣ.

³ д, în loc de ѣ.

⁴ Omis.

374

1636 (7144) martie 26.

7144 <1636> martie 26.

Suret di pe uricul lui Vasili Vodă, prin cari întărești popei Gheorghie din Bacău moșie Fundeni, de la ți(nut)u Bacăului, cu moară pe părau Sîretului¹.

Arh. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 126, f. 39 r., nr. 2.

Rez., în copia unui opis din 1836 august 8.

¹ Urmează menț.: "Originalul esti la casa răp(osatului) hatman Paladi".

† Иѡ¹ Баснѣе воевода, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскон. Ѡж(ѣ) прѣиде прѣд Нѡми и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слѣга наш, Тоадѣр Моцок, по его доброю волю, неким непонужден а ни приселован, и продал своег(о) права холопа циганкѣ, на имѣ Марика, съ дѣти еи, что ест жена Пепел(ѣ)вѣ циган, что тоа циганкѣ било ем² права за дѣдн(н)нѣ шт в(тѣ)цѣ емѣ, Моцок бие дворник. Таа ѡн продал наше вѣрннѣ и почтеннѣ болѣрин(ѣ), Пѣтрашко Башот(ѣ) великѣи логоф(ѣ)тѣ, радѣ пет на десѣт вг(н), п(н)н(ѣ)сн добрих. И вѣстал са наш вѣрннѣ и почтеннѣ болѣринѣ, Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, та[а] заплати исплѣною тих п(н)н(ѣ)сн виш(ѣ) писанин, еѣ вг(н) добрих, ѡ рѣк Тоадѣр Моцок, с(ѣ)нѣ Моцок дворник, шт прѣд Нѡми и прѣд нашими болѣри.

Ино Мѣ, ꙗко ѡбидѣхом нѣ доброволное токмеж и исплѣною платѣ, а Мѣ, и шт Нѣс, ꙗжеж(ѣ) адоухом и потвѣрдихом болѣринѣ Г(о)сп(о)дств(а) Мѣ виш(ѣ) писаннѣ, Пѣтрашко Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, на тоа виш(ѣ) [прѣд] реченна циганкѣ, <на>³ имѣ Марика, <съ>⁴ дѣт>⁴ еѣ, како да естѣ емѣ правн х<оло>⁴пи цигани, и вкупленіе, и врик и потвѣрженіе, непорѣшенно николиж(ѣ), на вѣки. И ин да с(а) не ѡмнишет.

✠ Ис, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ м(а)рт(ѣ) кн.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Прѣжескѣ вел дворник искал <m. p.>.

† Дѣмитрашко⁵ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † За Пепелѡе.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Toader Moțoc, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa roabă țigancă, anume Marica, care este femeia lui Pepelea țigan, cu copiii ei, care, această țigancă, i-a fost dreaptă de moștenire de la tatăl lui, Moțoc fost vornic. Aceasta a vîndut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, pentru cincisprezece ughi, bani buni. Și s-a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, și a plătit deplin acești bani mai susscriși, 15 ughi buni, în mîinile lui Toader Moțoc, fiul lui Moțoc vornic, dinaintea Noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci Noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, Noi, și de la Noi, încă am dat și am întărit boierului Domniei Mele mai susscrise, Pătrașco Bașotă mare logofăt, această mai sus [înainte] zisă țigancă, anume Marica, <cu>⁴ fiii ei, ca să-i fie drepti robi țigani, și cumpărătură, și uric și întărire, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> martie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

† Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

† Dumitrașco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Pentru Pepeloe.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/9.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, lipsă două treimi din f. a doua, pecete mijlocie în ceară roșie, stricată. Cu o trad., din 1708.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/172 (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, nr. 7 și 8 (menț. după orig. și rez. după trad. din 1708, cu extrase);

"Creșterea Colecțiunilor", 1916, p. 81 (rez. după orig.).

¹ w, adăugat ulterior, deasupra rîndului.

² ɛ, făcut din и.

³ Omis.

⁴ Rupt.

⁵ т, р și ш, în ligatură.

376

1636 (7144) martie 28, <Iași>.

7144 <1636> mart(ie) 28.

† Іw Басїлїе в(о)в(о)дѣ, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Землї Молдавскон. Adecă s-au pîrît de față, înaintea Domnii Méle și înaintea a tot Sfatul Domnii Méle, a boiari mari și a mici, sluga noastră, Dumitrașco, ginerile lui Ignat, și frații săi, și Brohnnin, ginerile Părsacăi, și Solomon și frații săi, feciorii lui Nechifor, și Ursul cu frații săi, feciorii Chirilei, toț(i) nepoții Isacăi, vataful de siiméni. Și s-au pîrît de față, înaintea Domnii Méle, cu Mircea și cu Leontie și cu alți răzeș(i) ai lor, pentru cumpărătură ce au avut moșul lor, Isaca vataful, a treia parte din sat din Siméni, ce iaste cumpărătură din jos, despre Bogdănești, din vatra satului, și dintr-apa Prutului și din cîmpu. Deci, sluga noastră, Dumitrașco, ginerile lui Ihnat, el au arătat, înaintea Domnii Méle, un zapis de cumpărătură, cum au cumpărat moșul lor, Isaca vataful, a treia parte din sat din Siméni, partea din gios, despre Bogdănești, de la Ilea, și de la Zăgan, și de la Cîmpan, și de la Gheuca, sora lui Zăgan, drept doao sute de florinți, bani tătărăști, și în ...¹, drept 2 <boi>² buni, de negoț. Iar Mircea și Leontie, cu oamenii lor, au zis că au și ei amestec într-acea vatră de sat, mai gios, și în pod, <căci>² um² lă podul pre acea cumpărătură a Isacăi³.

Deci, Domniia Mea, cu tot sfatul nostru, am trimis din Curtea Domnii Méle sluga Domnii Méle, pre Focșa uricariul, acolo, la acel locu, să strîngă oameni buni și slugile domnești din sus și din gios, cum vor afla cu sufletele lor mai cu dreptul, așa să dea seama și să le aleagă și să le stîlpească locul. Deci, au umblat și au socotit și le-au ales și le-au stîlpit și au dat seamă înaintea Domnii Méle cu mulți oameni buni și slugi domnești, cum acea parte din gios, a treia parte, cu podul, iaste dreaptă cumpărătură Isacăi vataful, iar Mircea și Leontie, cu alți răzeș(i) ai lor, ei n-au nici o treabă cu acea a treia parte, nici în pod, nici în vatra satului, ci s-au fost acolisind fără ispravă, ci ei au treabă în cutul de sus, unde au lăcoit moșii lor și pîrinții lor, înpotriiva țarinilor.

Drept acea, Domniia Mea, văzînd sluga Domnii Méle, ce scrie mai sus, Focșa uricariul, cu mulți oameni buni, slugi domnești, așa mărturisind și dînd seama înaintea Domnii Méle, Domniia Mea am dat și am întărit slugii Méle, lui Dumitrașco, ginerile lui Ignat, pre acea a treia parte, partea din gios, despre Bogdănești, cu acel loc di pod și cu vatra satului, pe unde le-au³ stîl[i]pit sluga Domnii Méle, Focșa uricariul. Iar Mircea și Leontie, cu oamenii lor, mai mult(ă) treabă acolea să n-aibă, nici dănăoar(ă), în veci.

Iar, de să vor arăta cîndva niscari scrisori sau vreun dires la Mircea și la Leontie, sau la oamenii lor, să nu să crează.

<La înc. copieii, două menț., din care prima, de altă mînă>: Pe a trie parte de sat de Simini, parte di gios, dispre Bogdănești, pe Prut; <iar a doua>: Ale mă(nă)st(irei) Sfintei Vineri, ot Iaș(i).

Arh. St. București, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 297 r. - 298 r.

Copie din prima jum. a sec. XVIII.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/173 a-c (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 240, nr. 1141 (rez.).

¹ Loc alb în copie.

² Omis.

³ Repetat pe p. următoare.

377

1636 (7144) martie 28.

† Izvod de pămînturi, din hotarul Boldeștilor, ca s(ă) să știe.

† 34 de pămînturi, despre pădure, pre deal.

† 38 de pămînturi, mai sus de Sîrbi, pînă în hotarul Todereștilor.

† 3 pămînturi, pre la obrațele pămînturilor Todereștilor.

† 24 de pămînturi scurte, ce înblă doaî drept unul, pre grind, printre¹ hotarul Todereștilor și al Bîrleștilor.

† 18 pămînturi, pre lîngă céle scurte.

† 22 de pămînturi, din drum în gios, pînă în loze.

† 38 de pămînturi, în rîndul lozelor, despre Sîrbi.

† 12 giunățăți, botéicele lozelor.

† 52 de pămînturi, în rîndul de mijloc.

† 33 i pol de pămînturi, în rîndul morilor, despre Boldești.

Б(ѣ) л(ѣ)т(ѣ) ѡ ѡзрѣмѣ <7144/1636>, м(ѣ)с(ѣ)ца март(ѣ) кн <28>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Izvod de pă<mî>²nturi, din hotarul Boldeștilor și a Sîrbilor; <și una din prima jum. a sec. XIX>: No. 10. 7144 <1636> mart(ie) 28.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXIX/3.

Orig. hîrtie (30,5 x 19 cm), filigran.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/174 (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Vascani*, nr. LXV, p. 92 (orig.).

¹ "c", scris peste un "u".

² Omis.

† Иѡ Василіеѣ воєвода, в(о)жю м(н)лостію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) Г(о)с(по)дств(о) Ми проѡм(н)л(о)стивнѡм съ и дадохом и пом(н)л(о)вахом слѡга наш вѣрнѣи, Гевргіе Катарцину пѣсѣлаб Ѡрхен¹скѣи, съ една сѣлище, на имѣ Пѣтра, что тоа сѣлище была права наш г(о)сп(о)д(а)рскы, прислужна къ школ трѣг наш Ѡрхенскон, радѣ его правою и вѣрною служев что Нам послужил и земли наш.

Тѣм Мѡ, видѣвши его правою и вѣрною служев что Нам послужил, того радѣ пом(н)л(о)вахом на нег(о). Тѣм радѣ, тоа вѣш(е) писана сѣлище, на имѣ Пѣтра, близ трѣга наш Ѡрхенскон, да ест и шт Г(о)с(по)дств(а) Ми слѡсѣ Г(о)с(по)дств(а) Ми, Гевргіе пѣркѣлаб, права шти(н)н и дѣдн(н)н [и дѣдн(н)н], и даднѣ, и м(н)л(о)ваднѣ, и урик и потвѣрждѣнѣ, съ вѣсѣм доходом, непорѣшено ему николж(е), на вѣки вѣчнѣи.

V Ис, лѣто хрѣмд м(а)рт(іе) кѡ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)ъ велѣл.

† Иѡ Василіе вшивѡда <m. p.>.

Иѡнашко² Мѡнжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea m-am învrednicit și am dat și am miluit pe sluga noastră credincioasă, Gheorghe Catargiul pîrcălab de Or<hei>¹, cu o seliște, anume Piiatra, care, această seliște, a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului nostru, Orhei, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă pe care ne-a slujit-o Nouă și Țării noastre.

De aceea, Noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă pe care Ne-a slujit-o, pentru aceea l-am miluit pe dînsul. Pentru aceea, această mai suscrisă seliște, anume Piiatra, aproape de tîrgul nostru, Orhei, să fie și de la Domnia Mea slugii Domniei Mele, Gheorghe pîrcălab, dreaptă ocină, și dedină [și dedină], și danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

La Iași, anul 7144 <1636> martie 29.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Vasilie voievod³ <m. p.>.

† Ionașco Mînjea <a scris>.

Arh. St. București, A. N., XCI/9.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

Arh. St. Chișinău, Fond 37, op. 3, dos. 551, f. 180 (trad. rusă);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/175 a, b (foto.).

EDIȚII: *Moldova*, III, nr. 168, p. 341-342 (trad. rusă și trad. rom. în alfabet rus mod.); *Catalog*, II, p. 240, nr. 1142 (rez.).

¹ Omis.

² а și к, în ligatură.

³ Așa în text. slav.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Молдавскоу. Ѡж(е) прїдоша, прѣд Нами и прѣд ѡсми нашими молдавскими болѣри, нашег(о) вѣрїи болѣрин, Ѧвнул Прѣжескуа великїи клучар, и Ѧвнул Гѡнгѣ и брат его, Думитрашко Гѡнга, с(ъ)н(о)вѣ Гѡнги бнѣ вел лѡгоф(ѣ)т, и внук нѣх, Иѡн Чолпан, и вѣстал(и) сѣ шни, меж(е) ними, по нѣх доброе волю, неким непонуждени а ни присиловани, и извадили въ продажно нѣкнѣх части за шти(и)ни, половина село Сирецел и половина слияше нарица(и)ни Столинчѣни, въ томѣ хотар, и половина село Паркова и сѣ една букатѣ земне¹, називани Ботешїи, вѣса части елико дрѣжали ш(тѣ)цѣ нѣх, Гѡнгѣ лѡгоф(ѣ)т, сѣ вѣс приход, и една фалче за виноградї, что ест ѡ трѣг Иѡс, что тоа пак било Гѡнги лѡгофѣт.

Тоти извадил(и) продажнїе како да заплататї шни нѣкнѣх закладї что било поставлени Гѡнгѣ лѡгоф(ѣ)т, коли был живѣ, до едни купец, радї два сто и девѣт десѣт ѡгн жолти. И тотї закладї, бнѣшнѣ Иѡнѡн Чолпан, еж(е) был дал са до ѡец² его, Гѡнгѣ лѡгоф(ѣ)т, аби емѣ дрѣжит, ино радї доволное тѣгати, бнѣше поставил, тотї заклад(ї), до тог(о) купец, ради тоти вѣш(ѣ) писани сѣ ѡг(и) добри. Ино шни сами себѣ извадили тотї шти(и)ни продажни да икуповатї тотї закладї. Ино шни вѣспросишѣ вѣси плѣмѣнници нѣх и братїе, кто шт нѣх шѣрѣшет са купити, и ни никто не хошет куповатї, нѣ ѡмолни сѣ братѣ им, наш почтеномѣ болѣрини нан вѣш(ѣ) писанномѣ, Ѧвпашко Прѣжескуа вел клучар, аби куповатї шни, ниж(е) ли едни страни.

Ино наше вѣрномѣ болѣринѣ, Ѧвнул Прѣжескуа вел клуч(ар), вѣстал сѣ и дадоша два ста и девѣт десѣт ѡгн жолти, шт прѣд Нами и шт прѣд ѡсми нашими болѣри, и икуповали тоти закладн шт тот купец и дало сѣ въ рук Иѡн Чолпан. И радї тоти пинѣшн, сѣ ѡг(и) жолти, дал(и) емѣ, вѣси тоти вѣше писани, Ѧвнул и Думитрашко, с(ъ)н(о)вѣ Гѡнги лѡгоф(ѣ)т, и Иѡн Чолпан, внук Гѡнги лѡгоф(ѣ)т, половина село Сирецел и половина слияше нарицани Столинчани, въ тот хотар, и половина село Паркова и сѣ една букатѣ мѣсто, нарицает са Ботешїи, елико дрѣжил ш(тѣ)цѣ нѣх, Гѡнги лѡгоф(ѣ)т, сѣ вѣсѣмн доходами, и една хвалче за виноград(ї) шт трѣг Иѡн.

Ино Г(о)сп(о)дствѣ(о) Иѡн, ѡко ѡвнѣхѣмн им доброе воле, сѣ лагодною меж(е) ним<и>³ доброе токмалу, а Иѡн ешеж(е) подал(и) есми и потвѣрдил болѣринѣ Г(о)сп(о)дствѣ(а) Иѡн вѣрїи вѣше писанно, Ѧвнул Прѣжескуа, тоти вѣш(ѣ) речени шти(и)ни и една хвалче за виноград(ї) шт Иѡс, како да ест емѣ и шт Г(о)сп(о)дствѣ(а) Иѡн, емѣ и чѣдом его и ѡнчатом емѣ, праваа шти(и)нѣ и врик, сѣ вѣсем доходом, непорошенно николнж(е), на вѣки. И ни[и] да с(а) не ѡмншае.

V Иѡс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ март(їе) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Гавриѡ Мѣтѡш вел лѡгоф(ѣ)т <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.: † Ispisoc pre Parcova și pre Sirețel, ce am cumpărat de la cuminații mie, ficiorii Ghi<en>ghii logofătul.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru

boier, Lupul Prăjescul mare clucer, și Lupul Ghianghea și fratele lui, Dumitrașco Ghianghea, fiii lui Ghianghea fost mare logofăt, și nepotul lor, Ion Ciolpan, și s-au sculat ei, între dînșii, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, ni i asupriți, și au s os in vînzare niște părți de ocini, jumăta e din satul Sirețel și, în ac st hotar, jumăta e din seliștea numită Stolniceni, și jumătate din satul P rcova și cu o bucata de pămînt numită Boteștii, toate părțile, cîte a stă înit t tăl lor, Ghianghea l gofăt, cu tot venitul, și o falce de vie ce e te lîngă tîrgul Iași, care, aceasta, a fos iarăși a lui Ghianghea logofăt.

Acestea le-au scos în vînzare ca să plătească și niște zăloage pe care le pusese Ghianghea logofăt, cînd a fost viu, la un negustor, pentru doua sute și nouăzeci de ughi galbeni. Și aceste zăloage, care au fost ale lui Ion Ciolpan, care s-au dat unchiului² său, Ghianghea logofăt, ca să le fie, au fost puse, deci, pentru destule nevoi, aceste zăloage, la acel negustor, pentru cei 290 de ughii buni mai susscrîși. Deci ei singuri și-au scos aceste ocini în vînzare, să răscumpere aceste zăloage. Deci, ei au întrebat toate rudele lor și frații, cine dintre ei s-ar afla să cumpere, și nimeni altul nu a voit să cumpere, ci s-au rugat de fratele lor cinstitul nostru boier mai susscris, Lupașco Prăjescul mare clucer, ca să cumpere el, nu un străin.

Deci credinciosul nostru boier, Lupul Prăjescul mare clucer, s-a sculat și a dat două sute și nouăzeci de ughi galbeni, dinain ea Noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri, și a răscumpărat aceste zăloage de la acel negustor și s-au dat în mîinile lui Ion Ciolpan. Și pentru acești bani, 290 ughi galbeni, i-au dat toți cei mai susscrîși, Lupul și Dumitrașco, fiii lui Ghianghea logofăt, și Ion Ciolpan, nepotul lui Ghianghea logofăt jumătate din satul Sirețel și jumătate din seliștea numită Stolniceni, în acest hotar, și jumătate din satul Parcova și cu o bucată de loc care se numește Boteștii, cît a stăpînit tatăl lor, Ghianghea logofăt, cu toate veniturile, și o falce de vie din tîrgul Iași.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut bunăvoia lor, cu înțelegere <și>³ bună tocmeală, între dînșii, și Noi încă am dat și am întărit credinciosului boier al Domniei Mele mai susscris, Lupul Prăjescul, aceste mai sus spuse ocini și o falce de vie de la Iași, ca să-i fie și de la Domnia Mea, lui și copiilor lui și nepoților lui, dreaptă ocină și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> martie 29.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCVII/73.

Orig., hîrtie (38 x 24 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată.

Arh. St. Iași, DCCXCI/513, f. 439 r. (rez.); ibidem, CCLXV/9 (rez. dezv.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/176 (foto.).

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, nr. 58, p. 548-550, (text slav și trad.).

¹ În loc de SEMAE.

² Ionașco Gheanghea nu a fost unchiul, ci bunicul lui Ion Ciolpan (v. doc. nr. 131 și 461).

³ Omis prin haploglie.

† **Ѣто аз, Ѧвнѡ Прѣжескѡа вѡа клѡчѡр.** Scriem [la iubit]¹ la iubit frate<le>² nostru, la dumnealui, la Buhuș pîrcălab de Hotin, sănătate. Cătră aceasta dăm știri dumitali, că ni s-au³ jeluescu cești vecini [a] ai noștri den Parcova, de zic <c(ă)>⁴ le oprești dumneata o bucată de loc den hotarul Parcovei și-l fac(i) că iaste în hotarul du<mitale>⁵; și li-ai luat dumneata a zécea den pîine. De cari lucru n-ai făcut dumneta nic(i) un bini, că n-ai îngăduit pîn(ă) ne vom întreba cu légea: cui va da légea, acela va ținea. Pentru[u] acela lucru, poftescu pre dumneta să pui acea pîine la un loc, pîn(ă) ne vom întreba.

Alta, au arat niști săraci de oameni pre acea bucată de <loc>⁶. Dece, nu le s-au făcut pîinea. De cîtă s-au făcut, încă au pe<rit>⁵ și s-au scuturatu acolea. Dece, te poftescu pre du<mneata>⁶ să-i lași să ari pre acel loc, pîn(ă) ne vom într<eba>⁶, iar de <să va vini în partea dumi>⁶tal(e), dumneta totuș(i) vei lua a zécia. Iar macar d<e-i vrea>⁷ să-i oprești, încă n-ai cumu-i opri, pînă nu vom fi de față; d<ece>⁶ cui va da légea, acela va ținea. De aiasta poftescu pre dumneata.

Să fii dumneta săn(ă)tos, **ѡ Х(рист)ѣ, амин**⁸.

† **Брат г(о)сп(о)дств(а) ти, Ѧвнѡ Прѣжескѡа клѡчѡр, клѡнѣю сѣ**⁸.

<Pe verso, adresa>: † **Ѧвѡмѡмѡу болѣр(ѡ), пан Ѧвѡмѡтрѡв Ѣвѡхѡш, мног(о) задрѡвѡ**⁹.

Arh. St. București, A. N., MMDCXXXIX/35.

Orig., hîrtie (19,2 x 15,3 cm), deteriorat, cu părți lipsă, pătat de umezeală, pecete inelară în ceară verde, pusă la închiderea plicului.

Ibidem, MMDCXXXIX/36 (copie de Andrei Dașchevici, de la sf. sec. XVIII); MMDCXXXIX/24 (trad. germ., din 1790 ianuarie 31, după copia lui Andrei Dașchevici).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/67 a, b, c-c (xero. după orig., după copie și după trad. germ.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 237, nr. 1124 (rez., după trad. germ.), și Supl. I, p. 187, nr. 545 (rez., după copia lui Andrei Dașchevici).

Datat după întărirea domnească, din 1636 martie 29 (v. doc. ant.) și după Dumitru Buhuș, pîrcălab de Hotin (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 355).

¹ Tăiat, cu aceeași cerneală.

² Șters.

³ În loc de "se", cerut de prezentul verbelor care urmează.

⁴ Omis prin haplogie.

⁵ Rupt.

⁶ Rupt; completat după copia lui Andrei Dașchevici.

⁷ În aceeași copie, probabil greșit: "dumneata"; completat după sens.

⁸ "întu Hristos, amin. † Fratele domniei tale, Lupul Prăjescul clucer, mă închin".

⁹ "Iubitului boier, pan Dumitru Buhuș, multă sănătate".

† Ѡ(тъ)щѹ н родителю нашему, по Б(о)жѣ, нам, многу надеждѣ¹ному, пан Гаврилаш Мѣтіаш вел логоф(ѣ)т². Dăm știre dumitale ca³ au venit la noi, cu cin<s>⁴tită cartea Mării Sale, lui Vodă, Onciul Iurașcovic(i) și cu Măricuța șoltuzoae, ca să venim aicea, la sat la Beserican(i), să le alégem și să hotărîm moșia. Dec(i), noi am venit și am strînsu oamen(i) buni și bătrîni, megiiș(i), și toată ruda lor și li s-au ales partea lor den giumătate de sat de Besiricani, a patra parte, și le-am ales și le-am stîlpit. Acum s-au poftit la dumneata, ca să-ș(i) fac(ă) și dirése domneșt(i). Dec(i), noi dăm știre dumitale.

Și la acestu hotărît au fost oamenii bun(i) și bătrîni, anume: Dumitru Ponici(i) ot Rugășeșt(i), și Pahulcea bătrînul din Tomeșt(i), și Ambros vătămănuș din Cajva, și <To>⁴ader Dohate<o>⁴ diiacul, și Gavri⁵>⁴lcea Polșchii, și Gliguța din Giuleșt(i), și Chicer(ă) din Dărmăneșt(i), și G<he>¹o<r>⁴ghie den Tomeșt(i), și Ihnat tij, și ...⁴ tij, și Dumitru den Ranghileșt(i) și alți oameni(bun(i)) au fost.

De aceasta dăm știre dumitale și să hii dumneata sănătos, w r(осно)д Б(о)г)д, амин⁶.

<Sig.>⁷.

† Mai mic(i) feciorii dumitali, Borăleanul uricariul și Anton din Tomeșt(i).

<Pe verso, o îns. cont.>: † Запис на Бесерекан(и)⁸.

Arh. St. București, M-rea Agathon, II/97.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), rupt la îndoituri, trei pecetei inelare, una octogonală și două rotunde, în tuș.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/68 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 191, nr. 558 (rez., datat: <cca 1636-1639>).

Datat după înc. logofetei lui Gavriș Mateiaș - deși Pătrașco Bașotă revine în funcție între 5 și 13 aprilie (v. doc. nr. 391) și după ultimele menț. documentare ale lui Borăleanul uricar, pe care grafia îl arată și autor al scrisorii (v. doc. din 1639 mai 27 (Arh. St. București, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.), DCCCXXXV/78), și din <1640 septembrie 1-1641 august 31> (7150) (Arh. St. Iași, Fond. Spiridonie, IX/57 a).

¹ Omis.

² "Tatălui și părintelui nostru, întru Dumnezeu, <care ne este> de multă nădejde nouă, pan Gavriș Mătiș mare logofăt".

³ Așa în orig.

⁴ Rupt.

⁵ Rupt, într. nesigură.

⁶ "întru Domnul Dumnezeu, amin".

⁷ Trei pecetei inelare.

⁸ "† Zapis pe Beserecan(i)".

† И ѡ Басиліе воевода, Б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмлян¹ Младавскон. Da<t-am>¹ cartea Domniei Méle <1>¹a credincios și cinstit boiarinul

Domniei Méle, Gavrilaş, logofătul cel mare, și deregătoriului din sat din Buhac(i), spre acéia ca s(ă) fie tare și puternic, cu cartea D mniei Méle, a ținea și a opri tot hotarul și finaful cît va hi prin pregiurul satului, pre hotarul cel bătrîn, pre unde au fostu dc vac, pre nime să nu lasă să calce cu dobitoace pre acela hotar.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vi să stea d fa i înnain ea Domniei Méle și să-ș(i) aduc(ă) și dirésele

Mai multu, nime să nu cuté<ze>¹ a ținea s u a opri innain ea cărții Domniei Méle. ИНАК НЕ БУДЕТ.

✠ ИС, л(ѣ)т(о) хзрѣа <7144/1636> а (рнл) л² <31>.

† СѦМ Г(О)СП(О)Д(Н)НЪ ВЕЛѢЛ.

Гаврила Мѣтнаш вел логоф(ѣ)т м. р.

† Думитру <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns ulterioară>: Δια το Πογκιτζη να μην δοσκουν ξενα πραματα³; <și una din prima jum. a sec. XIX>: 1639 (7147) ap(rilic) 31. Vasîli Vodă.

Arh. St. București, M-rea Bîrnova, I/5.

Orig., hîrtie (30,5 x 20,5 cm), difolio, filigran, l'psă două tre'mi din f. a doua, pecete mijlocie în chinovar, parțial neclară. Pe f. 2 r. (treimea din stîn a, cît se mai pastrează), un fragment din textul aceluiași doc., probabil nevalidat

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc , I/69 (xero)

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1152 (rez.).

Datat de zi a doc., evident, greșită, pentru luna aprilie, implică reîncadrarea cr nologică a acestuia. Avînd în vedere cele două elemente afectate de eroare, luna și ziua, se poate considera că Dumitru diac a consemnat exact fie luna și, în acest caz, ar trebui admisă ziua de "1 aprilie" și nu cea de "31", care aparținea lunii precedente, fie ziua și, în această situație, se impune ca autentică luna "martie", deoarece "1 mai", căzînd într-o duminică nu poate fi reținut ca posibilitate reală.

¹ Omis.

² Așa în orig.; v. *datarea*.

³ <Zapis> pentru Boghici, ca să nu pască lucruri (sic!) străine.

383

1636 (7144) aprilie 1, Iași.

† Иѡ Басіліѣ вѣсѣдаа, б(о)жію м(и)л(о)стію, господаръ Земли Младавскѣи. Ѡж(ѣ) прїидоше, прѣд Нами и прѣд всѣми нашими младавскими болѣри, великими и малими, слѣга наш, Костантин Драчѣ, и съ Гѡфѣн ѡт Гѡшмани, и тѣгали сѣ <за>¹ лице, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми и прѣд всѣ Сѡвѣт Г(о)сп(о)дств(а) Ми, ради трех ставѣе что имали междо ними на сѣлѡ Гѡшмани, на потоцѣ Бѡрбикѡл, чтѡ ѡ вѡлѡст Немецкѡмѡ. Я Г(о)сп(о)дств(о) Ми съдихом их, съ всѣми нашими болѣри, пѡ закѡнѡ земскѡмѡ, и достало сѣ въ част Кѡстантин Драчѣ ѡт тих више писаних ставѡви двѣх что сѡт ма² великих, достало сѣ слѣг[г]ѡ наше²мѡ что више [прѣд] реченѡгѡ, Кѡстантинѡ Драчѣ, єдин став чтѡ єст ма² више на тотѣ потоцѣ и, тѣж(ѣ), єдин став чтѡ єст на срѣд. Такожѣе да имают дѣжжати

вѣкупѣ которомѣ кѡлико сѣ приходит и вѣ хѡтар села да имает дрѣжати и вѣ ставѣ.

Тѣм ради ѡт силѣ <на прѣд>¹ да не имают сѣ мѡн² тегати за сѣм теж никѡлиж(ѣ), на вѣки, прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Мн.

Ж Ис, в(ѣ) л(ѣ)тѡ хзрѡмѡ ап(р)лѣ(ѣ), ѡ д(ѣ)нѣ.

† Сѡм Г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Гаврил Мѣтѡш вел логоф(ѣ)т <m. p.>.

<Pe verso, o fns. din sec. XVIII>: Ѡт силѡ Гочманѣн.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Costantin Dracea, și cu Tofan din Goșmani, și s-au pîrit <de>¹ față, înaintea Domniei Mele și înaintea a tot Sfatul Domniei Mele, pentru trei iazuri, pe care le-au avut între ei la satul Goșmani, pe pîriul Orbicul³, ce este în ținutul Neamțului. Iar Domnia Mea i-am judecat, cu toți boierii noștri, după legea țării, și a căzut în partea lui Costantin Dracea, din aceste mai susscrise iazuri, din cele două care sînt mai² mari, a căzut slugii noastre ce s-a zis mai sus, Costantin Dracea, un iaz care este mai² sus pe acest pîrîu și, de asemenea, un iaz care este în mijloc. De asemenea să aibă a stăpîni împreună cît i se va cuveni fiecăruia și în hotarul satului să stăpînească și în iaz.

Pentru aceasta, de acum <înainte>¹ să nu se mai² pîrască pentru această pîră niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7144 <1636> aprilie, 1 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaș mare logofăt m. p.

<Pe verso, o fns. din sec. XVIII>: † Din satul Gocimani, <continuată la începutul sec. XIX>: ce s-au pîrit cu Tofana; <și alta, din prima jumătate a aceluiași sec.>: Goșmani, ținutul Niamțului, 7144/1636 april(ie) 1.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXVIII/77.

Orig., hîrtie (33,8 x 27,5 cm), filigran, pecete mijlocie în ceară roșie, stricată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/177 (foto.).

¹ Omis.

² Așa în orig.

³ În textul slavon: Борбикѡл.

Savin Prăjescul, vornicul cel mare de Țara de Gios, și Dumitrașco Șoldan¹, vornicul cel mare de Țara de Sus, și Lupul Prăjescul vel clucéru, și Vasilie Banul visternecul, și Ionașco Prăjăscul jitnicierul, și Costandin Stîrcea pîrcălab, și Toade<r>² Șoldan pîrcălab, și Costandin vornicu, și Tudosii Udre, și Docol biv ceașnicu, și Nacul Zbére, și Vasilie Răpceanul, scriem și mărturisim, cu această scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră³ Filcea de Nohoréni, cu ficiorii săi, cu Vasile și cu fata sa, cu Marica, și cu Sanfira, și cu Tudora, de a lor [de] bunăvoi, au vîndut a lor dreaptă ocenă

și moșie din sat din Răchiteni, dinu⁴ giuătate de sat, a triia parte, și din giuătate de sat de Tămășani, a treia parte, și din sat din Iugani, din giuătate de sat, a triia parte. Aceste părți de sate vîndutu-le-au lui Dumitrașco Fulgeru, dreptu o sută și cinzeci <de galbeni>² ungurești. Și au dat acești bani deplin, înnainte noastră, întru mîna Filcii și feciorii săi.

Pentru⁵ aceia, dacă am văzut noi plata deplin(ă) denainte noastră dată, noi am făcut această scrisoare a noastră lui Dumitrașco Fulger, să-i fie de mărturie, ca să-ș(i) facă pe acestu zapis și dresă domnești.

Și, pentru credința, noi, toți, am pus iscăliturile și peceteile, ca să știe.

Оу Иѣс, л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7144/1636> ап(р)илѣ а <1>.

Savin Prăjăscul vel vor(nic) <m. p.>; [Pecete]⁶.

Dumitrașco vor(nic) <m. p.>; [Pecete]⁶.

Lupul clucer [Pecete]⁶.

Vasile Ban vist(iernic) [Pecete]⁶.

Costantin Stîrcea pîrcălab [Pecete]⁶.

Toader Șoldan [Pecete]⁶.

Ionașco Prăjăscu jîtnicer <m. p.>; [Pecete]⁶.

Dociul vel șașnicu⁷ [Pecete]⁶.

Costandin vornic <m. p.>; [Pecete]⁶.

Arh. St. București, Ms. nr. 578 (Cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 269 v. - 270 r.

Copie de la înc. sec. XIX.

Ibidem, Ms. nr. 579 (cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 153 v. -154 r. (rez., din aceeași vreme).

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 14, f. 149 v. (rez., într-o anaf. din 1837 mai 17).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/70 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 241, nr. 1145 (rez.).

¹ IIIѣ (Șu), scris peste un ве (ve), probabil de la веа (mare).

² Omis.

³ Cuvînt reluat pe p. următoare.

⁴ "in", scris peste alte litere.

⁵ "e", scris peste un "r".

⁶ Menț. copistului.

⁷ Așa în copie.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмли Мѡлдавскои. Г(о)сп(о)дств(о) Мѡи дали и потвърдили есми слѣгам нашим, Пѣтрашко кѣмѣраш, и братїям ег(о) и въсѣм плѣменицим их, на своих правахъ втн(и)нѣ и дѣднинѣ, половина вт сѣлахъ Шолдеци, на вода Зѣбрьци(и).

И хотаръ тог(о) половина сѣлахъ начѣнши сѣ ниж(е) хотаръ Спърїшцим, на долина Зѣбрьци(и), право виш(е), даж(е) до шеръшїа и горъ вт Кѣпосте¹ци, по гдѣ повѣдѣет и ѡрикъ что имають вт Старого Стефана воеводї. Я полѣни и вчищенїи да имають дрѣжати по гдѣ хотарѣа имъ болѣринъ наш, Дѣмитрашко²

Гѣбка дворникъ, съ людѣ добри, шкрѣстнѣи мѣщѣши, и стари, по за едно сто лѣтъ, на имѣ: Калчѣ шт Мѣнчѣл, и Зѣбрѣшцѣ шт Брѣдѣрѣши, и Зрѣсѣ Двѣдѣилѣ шт Сѣкѣтѣрѣ, и Ганга шт Бѣдѣ, и Ѡпрѣ бив прѣкѣлабѣ, и поп Йвакимъ шт митрополитъ² Барлаамъ, и поп Сава шт Крѣчѣ, и Фоча ѡрикаръ, и Фрѣнкѣлъ шт Нѣдѣлѣницѣ(и), и Прикопѣ дѣшкѣ шт Бѣлѣшѣши и многи людѣ добри и стари.

Ино да ест им тоа прѣд речѣнаа половина шт сѣлѣ Шолдѣши, и съ полѣни вишѣ(ѣ) пишемъ, праваа штнѣ(и)нѣ, и дѣднѣ(и)нѣ, и ѡрикъ и потѣврѣженѣѣ, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непѣрѣшѣнно <имъ ни>¹колижѣ(ѣ), на вѣки вѣчнѣи. И инъ да <сѣ н>¹ѣ ѡмѣшѣетъ.

✠ Иисъ, вѣ(ѣ) лѣ(ѣ)тѣ(ѣ) ѡ хрѣмѣ априлѣѣ ѣ.

† Саамъ гѣ(ѣ)спѣ(ѣ)дѣ(и)нѣ вѣлѣлъ.

† Гаврилъ Мѣтѣшъ вѣлъ лѣгѣфѣ(ѣ)тъ м. р.

† Инаки³ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit slugilor noastre, Pătrașco cămăraș și fraților lui și tuturor rudelor lor, dreapta lor ocină și dedină, jumătate din satul Șoldești, pe apa Zăbrăuți.

Și hotarul acestei jumătăți de sat începe mai jos de hotarul Spăriiaților, pe valea Zăbrăuți, drept în sus, pînă la obîrșie și dealul de la Căpo<te>¹ști, pe unde arată și uricul pe care îl au de la Ștefan voievod cel Bătrîn. Iar poienele și curăturile să aibă a le stăpîni pe unde le-a hotărîcit boierul nostru, Dumitrașco Gheuca vornic, cu oameni buni și bătrîni, megieși din prejur, de peste o sută de ani, anume: Calcea din Muncel, și Zăbrăuț din Brudurești, și Ursu Dudăilă din Săcătură, și Gliga din Budea, și Oprea fost pîrcălab, și popa Ioachim de la mitropolitul Varlaam, și popa Sava din Cruce, și Focșa uricar, și Frîncul din Nădălbîți, și Pricopie diac din Bălotești și mulți oameni buni și bătrîni.

Deci să le fie această înainte zisă jumătate din satul Șoldești, și cu poienele pe care le scriem mai sus, dreaptă ocină, și dedină, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit <lor>¹ niciodată, în vecii vecilor.

Și altul <să>¹ nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> aprilie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt <m. p.>.

† Ianachi <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Brazi, XXXVII/5.

Orig., hîrtie (30,5 x 19 cm), pecete mijlocie în ceară roșie, strică. Cu o trad., din 1762 (7270) ianuarie 16, de Evloghie dascăl.

Ibidem, Ms. nr. 591 (Cond. m-rii Brazi), f. 32 (copie); M-rea Bogdana, XVII/9, nr. 3 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/71 a (xero. după orig.) și b-d (după trad.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 241, nr. 1146 (rez.).

¹ Rupt.

² т și р, în ligatură.

³ а și к, în ligatură.

A

7144 <1636> apr(ilie) 3.

Ispisoc vechi, pe sîrbie, de la Vasile voivod, prin cari întărești lui Pătrașco Ciogole vel¹ log(o)f(ă)t, întri altile, și o parti, cîtă să va alegi, partea Căzacului, din Căpoteni, din ținutul Hotinului.

Arh. Centr. de Stat a Actelor vechi, Moscova, Fond 1299, op. 1, dos. 2343, f. 462, nr. 5.
Rez., din 1827 mai 26.

B

Un ispisoc din 7144 <1636> apr(ilie) 3, tot de la același domnu², de pîra ce au fost între Pătrașcu Ciogole biv log(o)f(ă)t și între Căzacul, ficiorul lui Gheorghie Ciulei, și alte niamuri a lui, care vîndusă Badiuții și Săbășenii, în cari ei nu ave triabă, și s-au împlinit Ciogolii de la Căzacul a patra parte din satul Iadinții, ce-i în țin(u)t(ul) Hotinului.

Arh. St. Iași, CXLVI/7, f. 7 v.

Rez., într-un opis din 1809 martie 13, cu scrisorile moșiilor din țin. Hotin, ale lui Iordache Roset mare vistiernic.

Deși numele satelor diferă în cele două rez.: Iadinți și, respectiv, Căpoteni, ne aflăm probabil în fața unui singur doc., mai ales că forma A precizează întărirea părții în cauză "între altile".

¹ Greșit, în loc de "biv" (fost), întrucît Pătrașco Ciogolea nu a fost decît logofăt al III-lea (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 375-376).

² Adică: Vasile Lupu voievod.

Fără velet.

Fratele lui Frățîman pah(amic)¹, sin Sorăi, au vîndut driaptă a sa ocină și moșie, din sat din Morozăni, din parte de sus, din parte Sorăi, a triia parte, ci să va alegi parte sa; aceia au vîndut-o Gligorcii lui Durac, drept 2 vaci cu vițai, 6 lei².

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXVIII/37, nr. 1.
Rez., într-un perilipsis din prima jum. a sec. XIX.

Datat după doc. din 1636 (7144) aprilie 4 (v. doc. urm.), cînd Gligorcea al lui Durac cumpără altă parte din același sat.

¹ În loc de: păhărnice.

² Desigur, trebuie subînțeles: "prețăluite" la valoarea de 6 lei, și nu un adaos la prima formă de plată.

388

1636 (7144) aprilie 4, Orhei.

† Eu, Petre Tru<fa>¹șul, pîrcălabul de Orhei, <și>² Chiriia vamașul, și șoltuzul cu l<2>³ pîrgari și Chirecel, vătavu de sinețari, și Gligorie Drăg<hin>²ic(i)>², și Vas()lie Drăghinic(i), și Iane <ne>³guțătorul, și Bosii, și Biha, și Turceac, și Milaș, și Hilip, și Bulmezea, și Nistor ce au fost șoltuz și mulți oameni buni, orășeni den tîrgu den Orhei, scriem și mărtorosim cumu au vinit înaintea noastră Badiul, ficiorul lui Miron den Morozénii, nepotul Gatonei, și au vîndut Gligorcei lui⁴ Durac pîrcălabul parte sa de ocin(ă) den sat den Morozénii, ce i să va alége⁵ partea lui, și <di>²n <va>²tră, și din țarin(ă), și din fîn, și din pométe și den tot ci <să va al>²ege⁵ partea lui; vîndutu-o dreptu unsprădzéc(e) mascuri de jîr, prețului(i) cite patru zloț(i) bătuț(i), și dereptu un bou de negoț, dereptu 22 zloț(i), iar(ă) bătuț(i), de nime⁵ asuprit sau silit, ce de bun(ă)voia sa au vîndut.

Dec(i) noi, vădzindu această(ă) bun(ă) tocmală a lor, noi, pre mai mare credință și bun(ă) dereptate, pus-am pe[a]cete orașului și ne-m pus și pecețile noastre, ca să știe.

В ОРХЕН, В(Ъ) Л(Ъ)Т(О) ХЗРМА <7144/1636> АП(РИЛІЕ) А <4>.

† Год дѣяк писал.

Arh. Centr. de Stat-Chișinău, Fond 220, op. 1, nr. 207.

Orig., hîrtie (20,5 x 32,5 cm), rupt la îndoituri și restaurat, pecetea tîrgului Orhei, în fum, avînd ca emblemă în cîmp un cal, mergînd de la dreapta spre stînga, iar în exergă legenda: Печать трѣга ОРХЕНЮ, și douăsprezece peceți inelare în fum, din care zece rotunde și două octogonale. Cu o transcr. modernă, cu caractere rusești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), DCCCXLVIII/37, f. 79 r., nr. 2 (rez., într-un perilipsis din a doua jum. a sec. XVIII).

EDIȚII: Giurgea, *Trecutul Basarabiei*, p. 151, fig. 10 (facs.); Iorga, în "Rev. ist. ", an XIV, 1928, nr. 7-9, p. 342 (transcr., după Giurgea, cu unele omisiuni); *Moldova*, III, nr. 170, p. 356-358 (orig., cu caractere chirilice, și trad. rusă).

¹ Rupt; completat după rez. din a doua jum. a sec. XVIII (v. *descr. arheogr.*) și după doc. de la Arh. St. București, Sever Zotta, dos. nr. 137, f. 129 (*Catalog*, Supl. I, p. 198, nr. 590 (v. doc. nr. 429)).

² Rupt.

³ Omis prin haplogie.

⁴ "lui", scris deasupra rîndului.

⁵ Ultimul "e", redat prin ѣ.

389

1636 (7144) aprilie 4, Iași.

† М(и)л(о)стїю б(о)жїю, Мѣ¹, Ив Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Знаменото² чиним, ис сим листом нашим, въсѣм кто на нег(о) възрит или чтоучи его оуслишит, вж(е) тот истинїи нашег(о) вѣрномѣ болѣринѣ³, Гивргїе Рошка бывше вистѣрник, савжил и [нашим] прѣжде Нас

И въ том, тиж(е) дал(н)⁸ и потвърдили есми болѣрни(Ѹ) наши въше писанномѸ, Гиѡрги Рошка вистѣрник, ѡт исписок за вѣкѡплєнїе ѡт РадѸл воевода и ѡт того въше речєнно привѣлїе ѡт Гашпар воевода, и ѡт Стефан воевода, ѡт четвѣртаа частъ ѡт село Хонсеѡи и <ѡт>⁵ Баломиреѡи, четвѣртаа частъ, съ частъ за мѣни(Ѹ) Ѹ БахлѸю, что соби кѡпиѡ ѡт Марко, с(ѡ)нѸ ЧорчѸ, вѣк ЗабѸлк, прѣѡночато¹³ Илѣни, и прѣпрѣѡночато¹³ МѣнонѸ, радѸ ...¹⁰ талєкр(н)⁵ сребрѣниѸ. Тѣм радѸ(ї), како да естѸ емѸ съ вѣсем дохѡдом.

И ѡ[т] том, тиж(е) дал(н)⁸ и потвърдили есмы емѸ и дрѸгаа частъ за ѡтн(н)ѡ ѡт того село Хонсеѡи и <ѡт>⁵ Баломиреѡи, что соби кѡпиѡ пак ѡт Марко, с(ѡ)нѸ Чорчи, <что>³ было <емѸ>³ кѡпежно ѡт Ынтон, а ЫнтоновѸ было емѸ дѣдинѡ ѡт Ѹюко своем, Базга, съ мѣсто за мѣни(Ѹ) Ѹ БахлѸю, за три десѣт талєри сребрѣниѸ.

И тиж(е), дрѸгаа част ѡт тог(о)¹⁴ сєловє, ѡт нарѣдєнїе¹⁵ въше писанин¹⁵, вѣсѸ част МарковѸ, Ѹюком єго, Базга, ѡт привѣлїю что имѡ Базга ѡт Старѡг(о) Стефан воевода, что тот(н) частн[тї] ѡт Марко, с(ѡ)нѸ¹⁶ ЗабѸлк, кѡпиѡ болѣрни наш въше писанномѸ ради єдна сто и двѣ десѣт талєри(н) сребрѣниѸ.

И въ том, тиж(е) дал(н)⁸ и потвърдил(н)⁸ есмы емѸ, ѡт исписок за вѣкѡплєнїе ѡт Мирѡн Барноски воевода, ѡт четвѣртаа част <ѡт>⁵ село Хонсеѡи и ѡт Баломиреѡи, ѡт ѡбѸ село, по половинѡ, съ мѣсто за мѣни(Ѹ)⁶ Ѹ БахлѸю, что естѸ емѸ права вѣкѡплєнїе ѡт Саѡа, с(ѡ)нѸ БаснѸїе, и ѡт сєстриннѸ єго, НастѡсїѸ, дочка Ыѡѡѡт, и ѡт Тоѡдєр, с(ѡ)нѸ ДѸмитрѸ Исѡнчєл, и <ѡт>⁵ сєстриннѸ єго, Юѡашко, с(ѡ)нѸ ЧѸѸка, и ѡт ТоѡдєсїѸ, дочка ДѸцєн, и ѡт дочка єн, ЫѡѡсїѸ, вѣсн вѣдци Исѡнко и прѣѡнѣдци МарѸшки, за двѣ сто и пєт десѣт Ѹги жѡлтн.

И тиж(е) соби кѡпиѡ ѡт МѸрїнка, дочка Кѡзми, вѣкѡ ЗабѸлк, прѣѡнѣкѡ МѣнонѸ, част єн, єнко сѸ избєрєт ѡт тогож(е) село Хонсеѡи и ѡт Баломиреѡи, ѡт Ѹрик за дѣдинѸ что ѡни имѡли ѡт Старѡго Стефѡна воеводѸ, за три десѣт и пєт талєри сребрѣниѸ.

Тѣм радѸ, тоє въше писани сєловє, Хонсеѡїн и Баломиреѡїн, на БахлѸю, съ мѣсто за мѣни на потоѸѸ БахлѸѸ, да естѸ болѣрнино наш, Гиѡргїє Рошка вѡстарник, съ вѣсем дохѡдом.

И хѡтарн тнѸ сєловє, Хонсеѡи и Баломиреѡи, почєнши са ѡт могиѡ(ѡ) ѡт концѸ⁸ рѣдѸ ѡѡшнѸєго, таѡ ѡт могиѡ(ѡ) право чєрєс полѣна БахлѸѸ, до концѸ⁸ ѡѡшнїн пискѸ, Ѹ рипѸ, а ѡт писк(ѡ) право чєрєс БахлѸѸ, до крѣниц(н)⁸, на концѸ пискѸлєц(ѡ)⁶, а ѡт крѣниц(н)⁸ право чєрєс полѣ, до концѸ⁸ хрєблн Татарѡшѡком, а ѡт хрєблн, на врѸх днѡ, Ѹ могиѡ(Ѹ), та на днѡ, Ѹ дрѸги могиѡ, а ѡт тоѡ, днѡм горѸ, до концѸ⁸ пискѡ, таѡ пискѡм долѸ, чєрєс поток(ѡ), таѡ на днѡ до ѡѡѡ, таѡ право на днѡ, до Могиѡ(ѡ) Ѹрлєѡѡ, таѡ ѡт тоѡѸ повѣртѡѸт <са>⁵, на вѣрѸѸ днѡ, до вѣлнкон дорог(н)⁸, таѡ чєрєс дорог(н), до могиѡ, таѡ право чєрєс полѣ, до могиѡ блнз дорог(н), таѡ ѡт тоѡа право до <гдє>⁵ блнѡ² солѡнцн, таѡ под горїю, до могиѡ(Ѹ) ѡт ѡсє, таѡ ѡт тоѡѸ, право чєрєс полѣ, до БахлѸю, таѡ чєрєс БахлѸю, право до Крѣниц(н)⁸ Дринѡѡѡ, под днѡ, таѡ ѡт тоѡѸ на поток горѸ, право чєрєс дорог(н) Ѹ стѡп, гдє са снѡмѡѸт хѡтар Ынѡѡѡи съ хѡтар Ыѡнсеѡи, таѡ право чєрєс днѡ(Ѹ), до крѣницѡ, до ѡѡѡѡшїю потѡчнѡн, а ѡт крѣниц(н), тиж(е) чєрєс днѡѸ, таѡ чєрєс поток(ѡ) до концѸ⁸ нѡнѡнѸєго пискѡ, таѡ, ѡт тоѡѸ, потѡѡѡ, прѡѡ(ѡ) чєрєс рѣдѸ, до рѣптѸри ѡт днѡ, на могиѡѸ, а ѡт тоѡѸ, днѡм, до дрѸги могиѡ(ѡ).

И ѡ томъ, тѣж(е) дал(и) и потвѣрдилъ есмѣ, ѡтъ исписокъ за
«вн»⁵кѣплениѣ ѡтъ Ялѣксандрѣ Илѣѡшъ воевода, полъ село Ѣниканъ²⁶ и Тѣрѣвѣрѣинъ и
третѣа частъ ѡтъ село Бѣнчѣинъ, ѡ в(о)лостъ Хрѣльѣвскому, что естъ есмѣ
кѣпежнаа ѡтъ братъ его, Басилѣе Рошка дворяникъ, за една сто и три десатъ ѡгнъ
злати и три на десатъ половики меда; а Басилѣевъ Рошка дворяникъ приходило сѣ
ему, въ частъ его, ѡтъ къ братъ его, Костантинъ Рошка вистѣрникъ, съ ставовѣ
и съ мѣсто за мѣнинъ. Тѣмъ радѣ, како да естъ есмѣ съ вѣсемъ доуходомъ.

И въ томъ, тиж(е) дал(н)⁸ и потвърдил(н) есмн его¹¹, въ исписокъ за потвържденіе въ Г(о)сп(о)дства Ми и въ исписокъ за вникъпленіе въ Ялѣандръ воевода, петаа част въ село Ивоещи, въ в(о)лостъ Кърлингътъръ, на Бахлуку, съ петаа част въ бродъ за млену, что было ем(у) вникъпленіе въ Басиліе и сестра ег(о), Настасіа, с(ъ)н(о)вѣ Гаврила, и въ вѣкъ нхъ, Павелъ, и въ братъ его, Басиліе, с(ъ)н(о)вѣ Янинъ, всѣхъ вѣнци Гаврилови, и тиж(е), въ вѣнци Иванашко, с(ъ)нъ Цъгановъ, за една стъ и два десатъ талер(н) вѣнтихъ; и тиж(е), тоа петаа частъ вѣхъ кѣпѣжна ш(тъ)цъ нхъ, Гаврила, въ егѣменъ и всѣхъ соборъ <въ монастыръ>⁵ С(вѣ)томъ(у) Иліе, въ Свчае(а)⁸, въ исписокъ что ималъ Гаврила въ Бриміа воевода, и въ брѣкъ за потвържденіе въ Радѣла воевода; и пакѣж(е), дрѣгаа частъ въ тог(о) село, Ивоещи, въ петаа частъ, половина, съ частъ въ бродъ за млену, что было емѣ вникъпленіе въ Миосенъ, с(ъ)нъ Ялѣнчъ Іоанъ, въ тотъ нарѣденіе еж(е) вѣше писахъ, радѣ шестъ десатъ тал(ерн) среб(ръ)нихъ, како да естъ емѣ съ всѣмъ доуодомъ⁵.

И тиж(е) дал(и) и потвърдн(и) есми еми, вт исписок за кѣпежна вт Барноски воевода и за потвържденіе вт Г(о)сп(о)дства Ми, вт половинна того село, Цѣбънѣши, половинна, что естъ вт кѣ вѣсток, съ мѣсто за млен ъ тоу поток, что ест еми кѣпежнаа вт Ишнашко и вт сѣстра его, Марѣнка, с(ы)н(о)вѣ Кр(ъ)сти шетрар, и вт сѣстринич его, Грозав, и вт сѣстра его, Годоска и Уржта, с(ы)н(о)вѣ Понка, радѣ шестъ десет талери; а в(тъ)цѣ нх, Кр(ъ)ста шетрар, било им¹¹ кѣпежна вт Янѣшка, дочка Лѣка Пожар, и вт вѣк еи, Костин и Симишн, и сѣстри нх, Брона, и Илѣна и Пѣраска, дѣти Настн, вѣнци Пожар⁸, и вт плѣмѣнник нх, Марко, и брат нх,⁹ Янтѣнаш²⁷, и сѣстра нх, Янтимѣа, с(ы)н(о)вѣ Басѣтки, тиж(е) вѣнци Лѣка Пожар, за шѣст десет талери среб(рѣних); и тиж(е) дрѣгаа част, вт село Цѣбънѣш(и), вт трѣтаа част, средна, половиннаа, что кѣпнл вт Истратіе и сѣстра его, Яна, с(ы)н(о)вѣ Токсае, вѣк(и) Бѣлош, за шѣст десет тал(ери) среб(рѣних).

и Циганка, с(ы)н(о)вѣ Гаврил, прѣвнѣк²⁸ Дѣмитръ, и ѡт сѣродниці нѣ, Фръсина, дочка Сорн, и ѡт Пъраска папидна, дочка Янтимиѣа, и сѣ²⁹ плѣмениц(и) нѣ, Павѣл, и Рѣсѣл, и Барвара и Шефанѣа, с(ы)н(о)вѣ Дѣмитръ Бѣсъ, и ѡт сѣродники нѣ, Гиѡрги, с(ы)нѣ Тодосѣи, и ѡт Глигор(ѣ), с(ы)нѣ Янгѣлини, и ѡт Урсѣл, с(ы)нѣ Жарици, вѣси вѣнци и прѣвнѣци Дѣмитръ и Басилчи, радѣ шест десат талѣр(и) битиѣ.³⁰

И тиж(е) дал(и) и потвърдил(и) есми еѣѣ, ѡт исписок за кѣпѣжна ѡт
 Моисѣю воевода нѣкиѣ части за ѡтн(и)нѣ ѡт село Копѣжани, ѡт в(о)лост
 Лѣпѣшною, что соби кѣпил ѡт Пентелею, с(ы)нѣ Берич апрод, и ѡт Иѡнашко,
 с(ы)нѣ Жаріѣн, вѣѣк Берич ап(род), ѡт исписок за купѣжна что имал Берич ѡт
 Костантин воевода, съ мѣсто за стави и за млинѣ, раді чѣтири десѣт
 тал(ери) сребрѣ(ниѣ), како да ест еѣѣ съ вѣсем доѣходом.

И тиж(е), половина село Извище, вт в(о)лост Ърхеевскому, вт исписок за кѣлешна вт Г(о)сп(о)дства Ми, что кѣпил вт род его, Дмитръ и Іовнашко, и вѣска их, Маріе, с(ы)н(о)ве Фѣтѣл, ввук Зберое, радї една фалче за виноград вт Хуши и три десат ъги жолти³¹.

Тѣмъ радї, тоѣ вѣси вѣш(ѣ) писани селове и половина селове и части за
вѣш(и)ни, за дѣднни, за кѣпешно, съ ставови и съ мѣни и съ пасики, да ест
болѣр наш^н, Гиѡргѣцъ Рошка вѣстѣрник, емѣ и дѣдомъ его, и вночѣтомъ емѣ,
и прѣвночѣтомъ и прѣшѣрѣтомъ нх⁹ и вѣсемъ роду «его»⁵, кто сѣ избѣретъ
наибѣлжнїи, непорошенно николиж(ѣ), на вѣкы.

И хотари тоє селове да естѣ им по своими старами хотари, по кѣда из
вѣка ѡживали.

И на то естъ вѣра Наше(о) Го(с)п(о)дства въше писаннаго, Мъ, Іѡ
Басиліе воевода, и вѣра прѣвѣзлѣннаго с(ъ)на Го(с)п(о)дство Ми, Иѡн
воевода, и вѣра бояри наш(и): вѣра пана Савин Прѣжеску вѣл дворник, вѣра
пана Дѣмитрашко Шолдан вѣл дворник, вѣра пана Гаврил хѣтман и прѣкълас
Сѣчавско, вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣхуш и «пана»⁵ Чоголи, прѣкъласи
Хотинскомѹ, вѣра пана Николаки, прѣкълас Немецкомѹ, вѣра пана ...¹⁰,
прѣкълас Романскомѹ, вѣра пана Апостол Катарци вѣл постѣлник, вѣра пана
Глигораш Зрѣке вѣл спатар, вѣра пана Гиѡргіе вѣл чашник, вѣра пана Грама
вѣл столник, вѣра пана Иѡрдаки вѣл вистѣрник, вѣра пана Дѣмитрашко вѣл
комис и вѣра въснх болѣри наших, великих и малых.

И по нашѣм животѣ и г(о)сп(о)дстваа, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ, въ дѣти наши или въ нашег(о) рода, или пакъ бѣдъ кого Б(о)гъ изберетъ г(о)сп(о)д(а)ръ бѣти оу нашихъ Земли Молдавскон, тотъ би имѣ не порѣшилъ нашег(о) дааніе и потвържденіе, нѣ али би имѣ далъ и ѹкрѣпил[и], занѣж(е) <дали есми имѣ за що>³² есто им¹¹ праваа³³ въти(и)ни, и дѣди(и)ни и вѣкѹплєніе³³, на своємъ правѣи и питомѹ п(и)н(а)си, и пакъ на своа праваа и вѣрнаа служба.

И на[и] болше крѣпостъ и потвържденіе томъ всѣи вѣше писанни,
вѣдѣли есмъ нашѣмъ вѣрному и почитенномъ болѣрину, пан Пѣтрашко
Башот(ъ), писати и наше печат[и] привѣзати къ семъ истинномъ листу нашѣмъ.

Писал Иван Фоча, оу Псвх, в(ъ) л(ѣ)то хр҃ма, м(ѣ)с(а)ца априлѣ, д(а)ни.

Иw Басили вwивода <т. р.>.

<Pe verso, o îns. cont.: ГДТ ИКОСИМ³⁷; <în partea de sus a textului, în partea stîngă>: Văzut de noi la 5 febr(uarie) 1874. Direct(or) Arhiv(e), C. D. Aricescu; <iar pe mijloc>: No. 91.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios, Ghiorghe Roșca fost vistiernic, a slujit și [nouă] domnilor care au fost înainte de Noi, iar astăzi ne slujește³⁴, și Nouă și Țării noastre, cu dreaptă și credincioasă slujbă.

De aceea, Noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit ocinile și moștenirile lui drepte și împărțirea cu frații săi, din ispisoc³⁵ de împărțire și de întărire de la Moise voievod, și de la Alexandru Iliaș voievod și de la Domnia Mea: satul Volnăeștii⁷, pe Ișnovăț, care este în ținutul Lăpușnei, cu vad de moară în pîrîul Ișnovăț, și jumătate din satul Negrești, tot pe Ișnoveț, și satul Cozmeștii, pe riul Prut, de asemenea în ținutul Lăpușnei², cu bălți de pește, iarăși de împărțire cu frații lui, și a șaptea parte din Izbiște, și a șaptea parte din Pietrosul, care iarăși <sînt>³⁶ în ținutul Lăpușnei, și două părți din satul Cotelova, în ținutul Hotinului, care, aceste două părți, iarăși au fost de împărțire cu frații lui și au fost de la fratele lui, Costantin Roșca vistiernic. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea <i>⁵-am dat și <i>⁵-am întărit <lui>⁵ a treia parte din satul Cotelova, din ispisoc de cumpărătură și din uric de întărire de la Miron Barnosclii voievod și de la alți domni de mai înainte, care, această a treia parte, i-a fost de cumpărătură de la Ionașco Herțea, pentru două sute și cincizeci de taleri de argint. Pentru aceea, să-i⁵ fie <lui>⁵ cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea am dat și am întărit boierului nostru mai susscris, Ghiorghe Roșca vistiernic, jumătate din a patra parte din satul Balomirești și din Hoisești, din uric de întărire de la Ștefan Tomșa voievod, cu loc de mori la pîrîul Bahlui, pentru că i-a fost lui cumpărătură de la Zahariia, fiul lui Andreica, nepotul lui Isaico, strănepotul Marușcăi, și cu partea nepotului lor⁹, ...¹⁰, fiul surorii lor⁹, Anisie, pentru o sută de taleri de argint, din uricul de moștenire pe care l-a avut străbunica lor⁹, Marușca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn, și din ispisocul de răscumpărare de la Erimiia Moghilă voievod, pe care l-a avut tatăl lor, Andreica. Pentru aceea, să-i fie lui³⁴ cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea îi dăm și îi întărim lui, din ispisocul de întărire de la Radul voievod și, de asemenea, din uricul iarăși de întărire, de la Gașpar voievod, și de la Ștefan voievod, a patra parte din jumătatea satului Hoisești și <din>⁵ Balomirești, cu parte din moara care este la Bahlui, pe care, aceea, i-a dăruit-o lui fratele său, Costantin Roșca fost vistiernic, iar lui Costantin Roșca vistiernic i-a fost [și] cumpărătură de la Erimiia comis și de la soția lui, Părasca, și de la Frăsina Drăghineasă, pentru patruzeci și cinci de taleri, din ispisoc de cumpărătură de la Ștefan voievod, pentru că îi fuscse cumpărătură lui Erimiia și soției sale, Părasca, de la Ileana, fiica Elincăi, nepoata lui Tăbăică. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit lui dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod și din acel uric de la Gașpar voievod, și de la Domnia Mea, jumătate din a patra parte din satul Hoisești și din Balomirești, cu loc de moară la Bahlui, pe care și-a cumpărat-o de la Silion aprod și de la Șuverdean¹² vătah, pentru șaptezeci și șapte de taleri bătuți, din ispisoc de cumpărătură de la Radul voievod, care, acea parte de ocină, a fost de cumpărătură lui Silion de la Rusul și de la Costachi, fiii Poravei, iar lui Șuverdean vătah i-a fost cumpărătură de la Eftimie, fiul Poravei, din uricul de cumpărătură pe caare l-a avut Porava de la Petru voievod. Pentru acea, să-i fie lui³⁴ cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Ghiorghe Roșca vistiernic, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod și din acel

maai suszis privilegiu de la Gașpar voievod, și de la Ștefan voievod, a patra parte din a patra parte din satul Hoisești, și <din>⁵ Balomirești, cu parte de moară la Bahlui, pe care și-a cumpărat-o de la Marco, fiul lui Ciorcea, nepotul lui Zabulic, strănepotul Ilenii, răsstrănepotul lui Manoil, pentru ...¹⁰ de tale<ri>⁵ de argint. Pentru aceea să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit lui și altă parte de ocină din acel sat Hoisești și <din>⁵ Balomirești, pe care și-a cumpărat-o iarăși de la Marco, fiul lui Ciorcea, <care i->⁵ a fost <acestui>⁵ cumpărătură de la Anton, iar lui Anton i-a fost moștenire de la unchiul său, Bazga, cu loc de moară la Bahlui, pentru treizeci de taleri de argint.

Și de asemenea, altă parte din acele³⁴ sate, din dresese³⁴ mai sus scrise³⁴, toată partea lui Marco de la unchiul lui, Bazga, din privilegiul pe care l-a avut Bazga de la Ștefan voievod cel Bătrîn, care, acele părți de la Marco, fiul¹⁵ lui Zabulic, le-a cumpărat boierul nostru mai sus scris pentru o sută și douăzeci de taleri de argint.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Miron Barnoschi voievod, cîte o jumătate din a patra parte din ambele sate, <din>⁵ satul Hoisești și din Balomirești, cu loc de moară la Bahlui, care îi este lui dreaptă cumpărătură de la Sava, fiul lui Vasilie, și de la nepoata lui de soră, Nastasiia, fiica lui Arvat, și de la Toader, fiul lui Dumitru Isăicel, și <de la>⁵ nepotul lui de soră, Iurașco, fiul Ceucăi, și de la Todosiia, fiica Duței³⁵, și de la fiica ei, Arvasiia, toți nepoții lui Isaico și strănepoții Marușcăi, pentru două sute și cincizeci de ugli galbeni.

Și, de asemenea, și-a cumpărat de la Măriica, fiica lui Cozma, nepoata lui Zabulic, strănepoata lui Manoil, partea ei, cît se va alege din același sat Hoisești și din Balomirești, din uricul de moștenire pe care ei l-au avut de la Ștefan voievod cel Bătrîn, pentru treizeci și cinci de taleri de argint.

Pentru aceea, acele mai sus scrise sate, Hoiseștii și Balomireștii, pe Bahlui, cu loc de mori pe pîrîul Bahlui, să fie boierului nostru, Ghiorghie Roșca vistiernic, cu tot venitul.

Iar hotarele acelor sate, Hoisești și Balomirești, se începe de la movila din capătul rediului de sus și, de la movilă, drept peste Poiana Bahluiului, pînă la capătul de sus al piscului, în rîpă³⁵, iar de la pisc drept peste Bahlui, la fîntînă, la capătul pisculețului³⁵, iar de la fîntînă drept peste cîmp, la capătul iezăturii Tătărășilor, iar de la iezătură la vîrfu dealului, la movilă, și la deal, la altă movilă, iar de acolo, dealul în sus, la capătul piscului, și piscul în jos, peste pîrîu, și, pe deal, pînă la groapă, și drept la deal, pînă la Movila Vulturului, și de acolo, <se>⁵ întoarce, pe vîrfu dealului, pînă la drumul cel mare, și, peste drum, pînă la movilă, și drept peste cîmp, pînă la movila de lîngă drum, și, de acolo, drept pînă <unde>⁵ au fost sărăturile și, de sub deal, pînă la movila din șes³⁵, și, de acolo, drept peste cîmp, pînă la Bahlui, și, peste Bahlui, drept la Fîntîna lui Dringă, sub deal, și, de acolo, pe pîrîu în sus, drept peste drum, la stîlp, unde se întîlnește hotarul Nijeștilor cu hotarul Ivoiseștilor, și, drept peste deal, la fîntînă, la obîrșia pîraielor, și, de la fîntînă, tot peste deal și peste pîrîu, pînă la capătul de jos al piscului, și, de acolo, pe pîrîu, drept peste rediu, pînă la rupturile³⁵ din deal, la movilă, iar de acolo, pe deal, la altă movilă. Acesta este tot hotarul, din sus și din jos, pe toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Și întru aceea, de asemenea am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Gliorghei Roșca vistiernic, jumătate din satul Pietrosul, <în>⁵ ținutul ...¹⁷, din ispisoc de danie și întărire <de la>⁵ Domnia Mea, pe care i-au dat-o rudeniile lui, Dumitru și fratele lui, Ionașco, și sora lor, Marina, copiii lui Fătul, și nepoata lor, Mariia, toți nepoții Chirénei Zberoaia vor<ni>⁵ceasa³⁵, pentru niște moșteniri ale lor: jumătate din

satul Izbiște, în ținutul Orheiului, și jumătate din satul Slobodziia Zberoei, pe Prut, în ținutul Lăpușnei, și jumătate din satul Petrosul, în același ținut, care, acele jumătăți de sate, le-au fost lor asupra, de la Alexandru voievod cel Minunat¹⁸ pînă astăzi; însă boierii noștri maisus scriși, cu multă greutate și cu multă cheltuială, au scos acele jumătăți de sate. Pentru aceea, i-am dat lui această jumătate din satul Pi<e>⁵trosul, [pentru aceea] ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea am dat și am întărit boierului <nostru>⁵ mai susscris, Ghiorghe Roșca vistiernic, din privilegiu de cumpărătură de la Miron Barnovschi voievod și din i<s>⁵pisoaie³⁵ de întărire de la alți domni, satul Scobențenii, care este în ținutul Cîrligătura, cu trei iazuri pe pîrîul ...¹⁰, care îi este lui cumpărătură de la Pavel și fratele lui, Mătei, și de la Tudora, soția lui Gligorie, și de la Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco, și, de asemenea, de la Țo<n>¹⁹ța și sora ei, Dumitra, fiica²⁰ lui Petrașco, nepoatele lui Ion Scobenceanul², și, de asemenea, de la Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasa³⁵, și de la Gligorie și de la fratele lui, Ionașco, și sora lor, Măriica, copiii lui Ghiorghe, și de la Miron, nepotul lui Lupan Botăș, și de la Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul, și de la Erimiia, fiul ...²¹, și de la Dochiiia, fiica lui Drăgan, și de la Erina, <fiica>³⁶ Odochiei, iar Erinej³⁵ i-a fost cumpărătură de la Alexa fost stolnic; și, de asemenea, o parte din același sat Scobențeni, care îi este cumpărătură de la Vasilie Lupan și de la sora lui, <Loghina, a șasea parte din>²² tot satul Scobențenii³⁴, pentru opt sute și cincizeci de taleri de argint, cu trei iazuri, și cu mori, și cu grădini și cu tot venitul. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit, lui din privilegiu de la Miron Barnoschi voievod, o seliște, anume Vălișenii, care este³⁶ în ținutul Cîrligătur<ii>²⁴, care, aceea, îi este lui de cumpărătură de la egumen și <de la>⁵ tot soborul de la mănăstirea Sfîntului Ilie, aproape de tîrgul Suceava, pentru două sute de ughi galbeni; și, pe acești bani i-a lăsat la sfînta mănăstire. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit lui, din ispisoc de schimb de la Alexandru voievod, jumătate din satul Mateuți, pe Nistru, în ținutul Orheiului, care i-a fost lui schimb cu Ionașco și fratele lui, Gavrilăș, și Coste, și Ștefan, și sora lor, Varvara Lupăneasa³⁵, și Nastasia, copiii lui Ghiorghe Siminecianul, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Siminecianul de la Erimiia Moghila voievod. Pentru aceea, să-i fie lui³⁴ cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea îi dăm și îi întărim lui, din ispisoc de danie și miluire de la Alecsandru, fiul lui Radul voievod, satul Stărpénii, care este³⁶ în ținutul Fălciului, și din ispisoc de întărire de la Moisi voievod și de la Domnia Mea, care, acel sat, Sterpéni, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul satului Stăniileștilor, cu bălți și cu tot hotarul; <și>⁵ l-am miluit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul²⁵.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Alexandru Iliaș voievod, jumătate din satul Oncani și din Turburéni și a treia parte din satul Băicéni, în ținutul Hîrlăului, care îi este lui de cumpărătură de la fratele lui, Vasilie Roșca vornic, pentru o sută și treizeci de ughi de aur și treisprezece poloboace³⁵ de miere; iar lui Vasilie Roșca vornic i-a revenit, în partea sa, de la fratele lui, Costantin Roșca vistiernic, cu iazuri și cu loc de mori. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea <i>⁵-am dat și <i>⁵-am întărit <lui>⁵ satul Tîmpeștii, în ținutul Sucevei, și jumătate din satul Mihalcăuții, în ținutul Hotinului, pe Viliia Seacă, cu iazuri și cu loc de mori, pe care, acestea, i le-a dat lui de dzestre³⁵ soacra lui, Safta Barnoschioae³⁵ postelniceasa, pentru că le-a fost lor dreaptă moștenire, împreună cu panul ei, Barnoschi postelnic, ca să-i fie lui³⁴ cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit lui³⁴ din ispisoc de întărire de la Domnia Mea și din ispisoc de cumpărătură, de la Alexandru voievod, a cincea parte din satul Ivoești, din ținutul Cîrligăturii, cu a cincea parte din vadul de moară, care i-a fost lui cumpărătură de la Vasilie și sora lui, Nastasiia, copiii lui Gavril, și de la nepotul lor, Pavel, și de la fratele lui, Vasilie, fiii Annei, toți nepoții lui Gavril, și, de asemenea, de la nepoții lui Ionașco, fiul lui Țigan, pentru o sută și douăzeci de taleri bătuți; și, de asemenea, acea a cincea parte a fost cumpărată de tatăl lor, Gavril, de la egumenul și tot soborul <de la mănăstirea>⁵ Sfîntului Ilie de la Suceava, din ispisocul pe care l-a avut Gavril de la Eremiia voievod și din uric de întărire de la Radul voievod; și iarăși, altă parte din acel sat, Ivoești, jumătate din a cincea parte, cu parte din vadul de moară, care i-a fost lui cumpărătură de la Moisei, fiul lui Ion Albici, din aceste drese pe care le-am scris mai sus, pentru șasezeci de taleri de argint, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit lui, din ispisoc de întărire de la Domnia Mea, niște părți de ocină din satul Țibănești, pe pîrîul Gîrboveț, în ținutul Vasluiului, care îi sînt lui de cumpărătură de la Mariica, fiica lui Cîrstea șetrar, toată partea ei³⁴ de moștenire <din>⁵ acel sat, cu loc de moară în acel pîrîu, pentru douăzeci și cinci de taleri de argint.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Barnoschi voievod și de întărire de la Domnia Mea, jumătatea care este dinspre răsărit din jumătatea acelui sat, Țibănești, cu loc de moară în acel pîrîu, care îi este lui de cumpărătură de la Ionașco și de la sora lui, Mariica, copiii lui Cîrstea șetrar, și de la nepotul lui de soră, Grozav, și de la sora lui, Todosca, și Urîta, copiii Țoncăi, pentru șasezeci de taleri; iar tatălui lor, Cîrstea șetrar³⁴, i-a fost de cumpărătură de la Anușca, fiica lui Luca Pojar, și de la nepotul ei, Costin, și Simion și surorile lor, Brona, și Ileana și Părasca, copiii Nastei, nepoții lui Pojar, și de la vărul lor, Marco, și fratele lui³⁴, Antănaș²⁷, și sora lor, Antimiia, copiii Vasutcăi, de asemenea nepoții lui Luca Pojar, pentru șasezeci de taleri de argint; și de asemenea, altă parte din satul Țibănești, jumătate din a treia parte, cea din mijloc, pe care a cumpărat-o de la Istratie și sora lui, Ana, copiii lui Tocsabă, nepotul lui Băloș, pentru șasezeci de taleri de argint.

Și de asemenea, i-am întărit lui, din ispisoc de întărire de la Alexandru Iliaș voievod și de la Domnia Mea, a patra parte din satul Hlăpești, [pe Prut], în ținutul Lăpușnei, pe riul Prut, cu gîrlă de pește și cu finețe, însă fără jumătatea de sat a lui Hăbiiac, care, acea a patra parte, îi este lui cumpărătură de la Bilca, fiica lui Ghiorglie, nepoata lui Gavril, și de la Sora și Antimiia, și de la verii lor, Piscul, și Stratul, și sora lor, Jiianca, și Anița, și Bălaia și Țiganca, copiii lui Gavril, strănepoții³⁴ lui Dumitru, și de la rudeniile lor, Frăsina, fiica Sorei, și de la Părasca preuteasa, fiica Antimiei, și cu²⁹ verii lor, Pavăl, și Rusul, și Varvara și Ștefania, copiii lui Dumitru Budză, și de la rudeniile lor, Gliorghii, fiul Todosiei, și de la Gligore, fiul Anghelinei, și de la Ursul, fiul Mariței, toți nepoții și strănepoții lui Dumitru și ai Vasilcăi, pentru șasezeci de taleri bătuți³⁰.

Și de asemenea, i-am dat și i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Moisei voievod, niște părți de ocină din satul Copujani, din ținutul Lăpușnei, pe care și le-a cumpărat de la Pentelei, fiul lui Berici aprod, și de la Ionașco, fiul Mariei³⁵, nepotul lui Berici aprod, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Berici de la Costantin voievod, cu loc de iazuri și de moară, pentru patruzeci de taleri de argint, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și de asemenea, jumătate din satul Izbîște, din ținutul Orheiului, din ispisoc de cumpărătură de la Domnia Mea, pe care a cumpărat-o de la ruda lui, Dumitru, și Ionașco și nepoata lor, Maria, copiii lui Fătul, nepotul Zberoei, pentru o falce de vie de la Huși și treizeci de ughi galbeni.

Pentru aceea, toate acele sate mai sus scrise și jumătăți de sate și părți de ocini, de moștenire, de cumpărătură, cu iazuri și cu mori și cu prisăci, să-i fie boierului nostru, Ghiorghiță Roșca vistiernic, lui și copiilor lui, și nepoților lui, și strănepoților și răsstrănepoților lui și întregului <său>⁵ neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acelor sate să le fie după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic, credința panului Gavril hațman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și <a panului>⁵ Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Necolachi, pîrcălab de Neamț, credința panului ...¹⁰, pîrcălab de Roman, credința panului Apostol Catargi mare postelnic, credința panului Gligoraș Urêche mare spătar, credința panului Ghiorghie mare ceașnic, credința panului Grama mare stolnic, credința panului Iordachi mare vistiernic, credința panului Dumitrașco mare comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu-i strice dania și întărirea noastră ci să-i dea și să-i întărească, deoarece <i-am dat pentru că³² îi³⁴ sînt drepte³⁴ ocini, și moșteniri și cumpărături³⁴ pe banii săi drepti și proprii, și iarăși pentru slujba sa dreaptă și credincioasă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Focea, în Iași, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 4 zile.

Io Vasile voievod <m. p>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. Centr. de Stat-Chișinău, Fond 220, op. 1, d. 205.

Orig., perg. (68 x 50 cm), pecete mare atîrnată, pierdută.

Ibidem, d. 206 (trad., din 1809 aprilie 28, de Ioan Stamate pitar).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXVII/247 (copie, după trad. din 1809); ibidem, LX/121 (extras din trad., cu hotarnica satelor Hoisești și Balomirești) și CCLXXXVIII/5 (același extras).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fîotografii, XXIII/178 a-h și i (foto. după trad. și extras de la Arh. St. București).

EDIȚII: Boga, *Doc. sec. XVII (b)*, p. 76-82, și *Doc. basarabene*, VIII, p. 2-9 (text slav, cu omiterea paragrafelor referitoare la satele din dreapta Prutului, și trad.); *Moldova*, III, nr. 169, p. 342-356 (text slav și trad. cu caractere rusești).

¹ Мъ, pentru мн/мы.

² Așa în orig.

³ Întreaga expresie ar fi trebuit redată la *nominativ*: тот истинѣи наш вѣрнѣи болѣрнѣи.

⁴ Greșit, în loc de слѣжит (slujește).

⁵ Omis.

⁶ Omis prin haplogogie.

⁷ Greșit, în loc de Болкѣици <Болкѣици <Блакѣици (Volcăești <Volcănecști <Vîlcănecști); v. *DRH*, A, I, nr. 225, p. 315-316, și *D.I.R.*, A, XVII, vol. IV, nr. 579, p. 454-455.

- ⁸ După ultima consoană, paieroc.
⁹ Greșit, în loc de *ѣо* (al/a lui) / *ѣи* (a ei).
¹⁰ Loc alb.
¹¹ Greșit, în loc de *ѣмѣ* (lui).
¹² După *а* (ea), un semn suprascris, care poate fi citit *и* (n); v. și mai jos.
¹³ În loc de *прѣ/прѣшнѣуѣа, -тѣ*.
¹⁴ Greșit, în loc de *тѣх* (acele); situația se explică prin considerarea celor două așezări drept una singură, așa cum rezultă și din restul paragrafelor referitoare la ele.
¹⁵ Acord greșit; se poate înțelege atât: "dres ... scris", cât și "drese ... scrise".
¹⁶ Greșit, în loc de *оуноук* (nepot); v. mai sus, ultimele două paragrafe.
¹⁷ Loc alb; ar fi trebuit precizat: *Лѣпшнѣи* (Lăpușnei); v. mai sus și mai jos.
¹⁸ În loc de *давнѣо* (de demult)? Dacă diacul a cunoscut într-adevăr sensul acestui termen atunci ne aflăm în fața unei dovezi a circulației manuscriselor cronicărești din sec. XVI, deoarece Eftimie îl califică pe Alexandru Lăpușneanu cu un epitet sinonim: *чюдныи* (v. *Cronicle*, p. 114, rd. 3, și p. 115, rd. 10).
¹⁹ Omis; completat după întăririle anterioare (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 100, p. 121, și nr. 101, p. 125).
²⁰ În loc de *дочкѣ/дочцѣ* (ficele).
²¹ Loc alb; aceeași lacună și în doc. anterioare (v. n. 19).
²² Loc alb; completat după doc. anterioare (v. n. 19).
²³ Așa în orig.: cu metateză, pentru *Скобѣнцѣнѣи*.
²⁴ Șters.
²⁵ După *доходѣи* (venitul), urmează patru puncte, sugerînd colțurile unui romb sau terminalele unei cruci; probabil, diacul a considerat inițial că aici se sfîrșesc toate stăpînirile confirmate lui Ghiorghe Roșca vistiernic, dar ulterior a trebuit să continue șirul acestora.
²⁶ În *Moldova* (v. EDIȚII), greșit: *Инокѣи*, dar numai în textul slav.
²⁷ Așa în orig.; pentru *Антѣиш* (Antonaș)?
²⁸ Singularul pare nefiresc în această situație; în loc de *прѣшнѣи* (străncopoți)?
²⁹ Greșit, în loc de *вт* (de la).
³⁰ După *вѣтѣх* (bătuți), același semn ca mai sus (v. n. 25).
³¹ După *жолѣи* (de aur) se repetă aceleași puncte (v. n. 25 și 30), dar, de această dată, șirul cumpărăturilor acestuia, într-adevăr, se încheie; este posibil, de aceea, ca semnul să separe conținutul celor trei documente de întărire menționate la începutul acestui act: de la Moisi voievod, de la Alexandru Iliaș voievod și de la însuși Vasile Lupu.
³² Completare cerută de expresia finală a formulei.
³³ Greșit, în loc de *правѣи* (drepte) și *викѣплѣнѣиѣ* (cumpărături).
³⁴ V. n. de la textul slavon.
³⁵ Românism în textul slavon.
³⁶ Subînțeles în textul slavon.
³⁷ "De la Ivoești".

390

1636 (7144) aprilie 5, < Iași >.

†¹ М(и)л(о)стѣю б(о)жѣю, Иѡ Басилѣе воевод(а), г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскѣи. Знаменито чинимъ <и>^{1с} симъ листѣи нашимъ, вѣсѣ<м>¹ кто на немъ възритъ или чточѣи его въслѣ¹ышитъ, <и>же¹ жаловали есмъи въсѣишою нашею м(и)л(о)стѣю и дали и потвѣрдѣи есмъи въ Насъ, въ нашею Земли Молдавскѣи, наше с(вѣ)тѣи молѣи и монастыръ гл(а)голе¹ма Галатѣи, гдѣж(ѣ) естъ храмъ Бѣзнесе¹нѣи Г(о)сп(о)д(а) Б(о)г(а) и Сп(а)са нашего І(ѣс)с(а) Х(рист)а, нѣхъ права вѣтн(и)нѣи и дадѣи и м(и)л(о)вадѣи, два части за вѣтн(и)нѣи въ село Фѣнтѣнѣи, что въ в(о)лостъ Текѣчскѣи, въ нѣхъ правѣи и питомѣи нареде¹нѣи, что ималъ с(вѣ)тѣи монастыръ, за викѣплѣнѣи Ѣнакиѣи постѣишникъ, въ Стефанъ вод(ѣ)и Томѣи, что тѣхъ два части за вѣтн(и)нѣи въ тѣго село, Фѣнтѣнѣи, бѣше

вѣкѣплєніѣ ѿнакѣѣ постѣлникъ², една част, вѣшна част, ѿ Ставѣръ бѣше прѣкѣлабѣ, ради сто и десѣтъ талер(и)³ сребрѣ¹ныхъ, а тоа дрѣга част бѣше вѣкѣплєніѣ ѿнакѣѣ постѣлникъ ѿт ...⁴, и ѿт ...⁴, и ѿт ...⁴, и ѿт ...⁴, и ѿт ...⁴, и ѿт ...⁴, с(ѣ)н(о)вѣ ...⁴, вѣнци и прѣшнѣнци ...⁴, рад(и) сто и ...⁴ десѣтъ талер(и)³ сребрѣ¹ныхъ. И потомъ ѿнакѣѣ постѣлникъ даа и пом(и)л(о)ваа своа права ѿтн(и)нѣ и вѣкѣплєніѣ, тѣхъ два части за ѿтн(и)нѣ ѿт тог(о) село, Фѣнтѣнѣ, свѣтѣн монастыръ вѣше писанна, Галатѣа.

Тѣмъ ради, тѣхъ два части за ѿтн(и)нѣ, елико с(ѣ) избѣретъ за вѣкѣплєніѣ ѿнакѣѣ постѣлникъ, съ виноградѣ и съ вѣс прихѣдъ въ тогѣ село вѣше писанъ, Фѣнтѣна, да естъ и ѿтъ насъ с(ѣ)тѣн монастыръ, Галатѣа, права ѿтн(и)нѣ, и дѣдн(и)нѣ, и данѣѣ, и м(и)л(о)ванѣѣ, и ѣрикъ и потерѣжденѣѣ, съ вѣсемъ дохѣдомъ, непорѣшенѣ с(ѣ)тѣн монастыръ неколиж(ѣ), на вѣки.

И хотаръ тѣмъ вѣш(ѣ) писаннимъ два части за ѿтн(и)нѣ ѿт тогѣ село, Фѣнтѣна, да естъ на два части, а ѿтѣхъ нѣнихъ стороны по своимъ старымъ хотарѣмъ, по кѣда изъ вѣка ѡживали.

<Ѧ>¹ на то естъ вѣра Нашѣго¹ Г(о)сп(о)дствѣа, вѣш(ѣ) писаннаго, Мѣ, Иѡ, Баснаѣѣ воѣвода, и вѣра вѣзлюбленнаго с(ѣ)на Г(о)сп(о)дствѣа(а) Мѣ, Иѡн¹ воѣвода, и вѣра боѡре нашихъ.

Лѣт(о) хзрд⁵ ап(ри)лѣѣ ѣ.

<Ѧ>¹ Din mila lui Dumnezeu, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, <сѧ>¹ am miluit cu deosebita noastră milă și am dat și am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, sfintei noastre rugi și mănăstiri numită Galatiia, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru, Isus Hristos, dreapta lor ocină și danie și miluire, două părți de ocină din satul Fîntînă, care este în ținutul Tecuciului, din dreptele și propriile lor drese de cumpărătură, ale lui Enache postelnicul, de la Ștefan vodă Tomșea, pe care le-a avut sfînta mănăstire, care aceste două părți de ocină din acest sat, Fîntînă, au fost cumpărătura lui Enachie postolnic², o parte, partea de sus, de la Stavăr fost pîrcălab, pentru o sută și patruzeci de taleri de argint, iar cea de a doua parte a fost cumpărătură a lui Enachie postelnic de la ...⁴, și de la ...⁴, și de la ...⁴, și de la ...⁴, și de la ...⁴ și de la ...⁴, fiii lui ...⁴, nepoții și strănepoții lui ...⁴, pentru o sută și ...⁴ zeci de taleri de argint. Și după aceea Ianachie postelnic a dat și a miluit cu dreapta sa ocină și cumpărătură, aceste două părți de ocină din acest sat, Fîntînă, sfînta mănăstire mai sus scrisă, Galatiia.

Pentru aceea, aceste două părți de ocină, cît se va alege de cumpărătură lui Enachie postelnic, cu vii și cu tot venitul din acest sat mai sus scris, Fîntîna, să fie și de la Noi sfintei mănăstiri Galatiia dreaptă ocină, și dedină, și danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit sfintei mănăstiri niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai susscrise două părți de ocină din acest sat, Fîntîna, să fie pe două părți, iar dinspre alte părți pe vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

<Іар>¹ la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai sus scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința iubitelui fiu al Domniei Mele, Ion voievod, și credința boierilor noștri.

Anul 7134 <1626>⁵ aprilie 5.

<Deasupra, îns. copistului>: Gălății.

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 214.

Copie din prima jum. a sec. XVIII.

Ibidem, M-reă Galata, VII/2 (rez., din 1784 martie 15, de Gheorghe Evloghic).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/179 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1148 (rez.).

¹ Omis.

² În loc de постелник (postelnic).

³ După consoana finală, scrisă în rînd, în copie, paieroc.

⁴ Loc alb, în copie.

⁵ În loc de хрѣма (7144 <1636>), cînd domnea Vasile Lupu, iar fiul său, Ioan voievod († 1641), mai trăia, cifra zecilor fiind singură, în această situație, care a putut fi transcrisă greșit.

391

1636 (7144) aprilie 5, Iași.

†М>¹(н)л(о)стѣю б(о)жѣю, Мѣ, Иѡ Басилѣе воевода, г(о)сп(о)д(а)рѣ
Земли Молдавскон. Знаменито чиним с(ѣ) сим листом нашим, въсѣм кто на
нем възрѣт² нам чточѣм его въслышѣт, ѡж(ѣ) тот(а) истинна Марѣа, кнѣгинѣ
нашему вѣрному и почитенному болѣрен, Савин Прѣжескѣа вел дворник
Долиѣн Земле, дѣща Бѣлдиман бѣе лог(о)ф(ѣ)т, и брати ен, Тоадѣр и
Мнѣхълаш, с(ѣ)н(о)вѣ Бѣлдиман логофѣт, жаловали есмѣ нѣх ѡсобною нашею
м(н)л(о)стѣю и дали и потвѣрдѣли есмѣ им ѡт Нас, ѡ нашею Земле
Молдавскон, нѣх правѣн ѡтн(н)ни и дѣдн(н)ни и кѣпежнѣи, что кѣпи ѡ(т)ѣцѣ
им, Бѣлдиман логофѣт, ѡт нѣх правѣн и питомѣи нарѣдѣнѣе за свѣдѣтелство и
за раздѣленѣе, что ѡни имали ѡт Моѡси Могила воевода. Ино въ част
кнѣгинѣ Марѣа достало с(ѣ) село Нѣгоѣщи, на ѡренк, сѣ стави и сѣ млинни и
сѣ вес приход, что ѡ волост <Немецкомѣ>³, а въ част братѣ ен, Тоадѣр
Бѣлдиман, достало сѣ половина село Бѣлинѣн, что сѣт ѡ в(о)лост(ѣ)
Немецкомѣ, сѣ стави и сѣ млинни и сѣ нѣкѣи части кѣпежнѣи ѡт Сирѣн
Сасѣловн, а въ част братѣ нѣх, Мнѣхълаш, достало сѣ половина село Пѣпѣщи,
сѣ стави и сѣ млинни, что сѣт ѡ в(о)лост(ѣ) Нѣмцѣ. И нинѣх ѡтн(н)ни и
дѣдн(н)ни и кѣпежнѣи, что имал ѡ(т)ѣцѣ нѣх, Бѣлдиман логофѣт, по нинѣх
мѣстѣе, зостали им нераздѣленн, да держѣт по правдою, како [с] сѣ подобѣет.

Тѣм радѣ, тотъ въш(ѣ) писан село, на имѣ Нѣгоѣщи, на ѡренк, сѣ стави
и сѣ млинни и сѣ вес[т] приход, что ест ѡ в(о)лост(ѣ) Нѣмцѣ, да ест, и ѡт Нас,
кнѣгинѣ Марѣа въш(ѣ) писанна, права ѡтн(н)нѣ, и раздѣленнѣе³, и дѣдн(н)нѣ,
и ѡрк и потвѣрдѣнѣе, сѣ въсѣ(м) доходом, ен и дѣтѣм ен, и ѡнѣчатом, и
прѣѡнѣчатом, и прѣѡратом и въсѣмъ родѣ ен, кто сѣ избѣрет нам ближнѣи,
непорѣшено им никѣлиже, на вѣки вѣчнѣи.

И хотѣр томѣ въш(ѣ) писанному село, на имѣ Нѣгоѣщи, сѣ стави и сѣ
млиннѣи³, да ест ѡт ѡснѣх стороны по своимѣ старамѣ хотѣри, по кѣда из вѣка
ѡживали.

И на то ест вѣра Нашѣго Г(о)сп(о)дства, въш(ѣ) писаннаго, Мѣ, Иѡ
Басилѣе воевода, и вѣра възѣбленаго³ с(ѣ)на Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Иѡан
воевода, и вѣра бояр наших: вѣра п(а)на Савин Прѣжескѣа, великаго дворника
Долиѣн Земле, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан, великаго дворника Горѣн
Земле, вѣра п(а)на Дѣмѣтрѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкѣлабѣе
Хѣтинскаго, вѣра п(а)на Фѣртѣна⁵, прѣкѣлаба Нѣмецкѣх, вѣра п(а)на
Бѣлескѣа⁵, прѣкѣлаба Романскѣи, вѣра п(а)на Гаврил гѣтман и прѣкѣлаб

Сѣчавскон, вѣра п(а)на Глнгорѣе Зрѣке спѣтар, вѣра пана Ѳпостол Катаринѣа постелника, вѣра п(а)на Йврдаци вистѣринка, вѣра п(а)на Гѣвргѣе чашинка, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на Дѣмитрашко столник⁶ и вѣра вѣсн болѣри нашихъ молдавскихъ, великихъ и малыхъ.

Ѳ по нашимъ жнвотѣ и г(о)сп(о)дствовааніе, кто бѣдетъ г(о)сп(о)д(а)ръ вт дѣтнхъ нашихъ или вт нашего рода или пакъ бѣдъ кого Б(о)гъ Г(осподъ)ъ избереетъ г(о)сп(о)д(а)ръ быти нашъ Земли Молдавскон, тотъ би не порѣшилъ нашего ѡстроеніе, нъ ал(ѣ) би далъ и ѡкрѣпилъ, за что естъ би права вти(н)нѣ и дѣдн(н)нѣ и раздѣленіе.

Ѳ на болшен крѣпость и потверженіе томѣ вѣсемѣ вѣш(ѣ) писанномѣ, велѣли есмъ нашемѣ вѣрномѣ и почтенномѣ болѣрни, п(а)нѣ Пѣтрашко Башот(ъ) великомѣ логофет(ѣ), писати и нашею печатъ привезати къ семѣ истинномѣ листѣ нашемѣ.

Пис(а) Іовнашко Мѣнжѣ, ѡ Іѡсохъ, въ л(ѣ)т[т]ѣ хзрмѣ, м(ѣ)с(а)ца ап(ри)лѣ, ѣ д(ь)ни.

Иѡ Басианѣ вѣнчвѣда <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Сѣмъ вѣрикъ естъ ...⁷, на нмѣ снѣо Нѣгѣешн.

<†>¹ Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Maria, cneaghina credinciosului și cinstului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, fiica lui Beldiman fost logofăt, și pe frații, ei Toader și Mihăilaș, fiii lui Beldiman logofăt, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreptele lor ocini și dedini și cumpărături, pe care le-a cumpărat tatăl lor, Blediman logofăt, din dreptele și propriile lor drese de mărturie și de împărțeală pe care le-au avut ei de la Moise Moghila voievod. Deci în partea cneaghinei Maria a căzut satul Negoești, care este în ținutul <Neamțului>³, pe Orbic, cu iazuri și cu mori și cu tot venitul, iar în partea fratelui ei, Toader Beldiman, a căzut jumătate din satul Vălinei, care este în ținutul Neamțului, cu iazuri și cu mori și cu niște părți cumpărate din Sîrbii⁷ Sasului, iar în partea fratelui lor, Mihăilaș, a căzut jumătate din satul Plopești, care este în ținutul Neamțului, cu iazuri și cu mori. Iar alte ocini și dedini și cumpărături, pe care le-a avut tatăl lor, Beldiman logofăt, prin alte locuri, le-au rămas neîmpărțite, să le stăpîneasă după dreptate, cum se cuvine.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, anume Negoești, care este în ținutul Neamțului, pe Orbic, cu iazuri și cu mori și cu tot venitul, să fie, și de la Noi, mai susscrisei cneaghinei Maria dreaptă ocină, și împărțeală, și dedină, și uric și întărire, cu tot venitul, ei și copiilor ei, și nepoților, și strănepoților, și răstrănepoților și întregului ei neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai susscris sat, anume Negoești, cu iazuri și cu mori, să fie din toate părțile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai susscrisei, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Dumitru Buhuș și Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Furtună² pîrcălab de Neamț, credința panului Boldescu⁵ pîrcălab de Roman, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gligorie Ureche spătar, credința panului

Apostol Catargiul postelnic, credința panului Iordachi vistier, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco stolnic⁶ și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească întocmirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi este dreptă ocină și dedină și împărțeală.

Iar spre mai mare putere și tărie a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionașco Mînjea, la Iași, în anul 7144 <1636> luna aprilie, 5 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este <peste continuare s-a scris ulterior>: Mihăilaș ...⁷ anume satul Negoești; <una de la sfîrșitul sec. XIX>: † Ispisoace de Negoești; <și alta, de la începutul sec. XIX>: Pol sat Vălenii, pol sat Polpeștii, la {{i)n(u)t(ul) Niamțului.

Arh. St. București, (Doc. istorice, fost. Bibl. Acad.), Peceti nr. 141.

Orig., perg. (62,5 x 24,5 + 10 cm), pecete mare afirmată, șnur de mătase galben, portocaliu și cafeniu, iscălitura domnului, în chinovar.

Arh. St. Iași, Ms. nr. 118, f. 73 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/180 (foto.).

¹ Nescrise.

² Aici și deseori în continuare, după consoanele finale scrise în rînd, paieroc.

³ Omis.

⁴ Suprascris peste cuvîntul precedent.

⁵ Adăugat ulterior, de aceeași mînă, pe loc lăsat alb.

⁶ Greșit, în loc de комиса (comis).

⁷ Șters.

⁸ În textul slavon: Sirbii.

† Слѣви Прѣжеску вѣл дворник Долни Земли и Тѣтѣвѣ логофѣт, mărturisim, cu aiaștu zapis al nostru, cum au vinit înaintea noastră dumnealui, Lupul Prăjescul cliuceriul, și cu¹ Dumitrașco, cumnatu-său, Ghianghea, de s-au tocmnit de <a>² lor bunăvoia și au împărțit nișt(e) vii, ce-au fost rămas de la părintele lor, de la Ghianghea logofătul, noao falci de viia la Cîrjești și patru falci în Dalul³ lui Vodă și doao falci în rîndul tîrgului. Vinitu-s-au dumisali, Lupului Prăjescului cliucer, trei falci la Cîrjești și doao falci în rîndul tîrgului, iar lui Dumitrașco Ghianghêi s-au vinit șese falci la Cîrjești și patru falci în Dalul³ lui Vod(ă).

Iar, de s-arū scula niscar(i) frați, din frații dumilorsali, să gîlcevască pentru împărțala acestor vii, iar Lupul Prăjescul cliucer să n-aibă nici o trabă³ la cea gîlceavă, pentru căci c-au luat numai ce au fost parte dumisali.

Așijdere, s-au tocmnit și pentru sat, anumia Oance, ce-i pre Prut, și cu mori în Prut, să ție morile depreună, frățeșt(e), iar la altu vinit a satului, la pîine⁴ de a dzece și la vii și la grădini, să n-aibă trabă³ dumnealui, Lupul Prăjescul cliuceriul, ce numai să

lucredze săténii din Oance la mori, ce va trebui, iar, cîndu va trebui a să lucra lucru multu la acele mori, să scoță³ depreună, cine cîte sate va ave în Țara de Gios, să lucredze depreună ce va trebui, să nu pizmască unul altoia.

Deci, noi, vădzînd <d>⁵e bunăvoia tocmindu-se dinnainte noastră, pre mai mare credință, am iscălit și ne-am pus și pecețile, аа с(ѣ) знает.

V Иѣс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хр҃ма <7144/1636> ап(р)илѣ, ї <5> а(ѣ)н(и).

Прѣжескѣ вел дворник искаах т. р.

† Дз Тѣѣѣл бие лѣг(ѣ)ф(ѣ)т искаа <т. р.>.

† Дз Лѣлѣл Прѣжескѣ клѣчѣр искаа <т. р.; sig.>

<Pe verso, o îns. cont.>: † Zapis ce amu avut cu Dumitrașco depreun(ă), prentu vii și prentu Oancea⁶; <una din sec. XVIII>: Cotnar(i); <și una, de la înc. sec. XIX>: Trei fălci de vie la Cîrjăști, doi fălci de viie⁷ în rîndul tîrgului, parte Lupului Prăjăscu.

Arh. St. București, Doc. mold. XXXVIII/8.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, o pecete inelară octogonală, în tuș, necclară. Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/72 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl., I, nr. 17, p. 189 (facs.), și p. 188, nr. 550 (rez.).

1 "cu", scris deasupra rîndului.

2 Omis.

3 Așa în orig.

4 Litera ѣ ("i"), transformată dintr-un р ("r").

5 Omis prin haplogie.

6 Scris de Lupu Prăjescu.

7 "ie", redat prin а.

393

1636 (7144) aprilie 6.

7144 <1636> apr(ilie) 6.

Ispisoc sîrbesc, de la domnul Vasilie v(oie)vod, întăritoriu lui Balan Hațimirschi v(tor)i post(elnic) pe săliștea Rădenilor, de supt Crăești¹, din ținutul Hîrlăului, pe care o au luat în schimb de la părinții sv(inte)i monastiri Bîrnova, unde au fost danie și miluire <a>² ctitorului ei, Miron Barnovschi³, de cătră <Costantin>² Movila v(oie)vod.

Arh. St. Iași, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 127, f. 41 r, nr. 3.

Rez., într-un perilipsis din 1841.

Ibidem, Tr. 1357, op. 1543, dos. 251, f. 6 v. (același rez., într-o "cercetare" din 1841 noiembrie 26), și f. 59 r. (menț., într-un op. din 1841 septembrie 18); Anaf. nr. 78, f. 114 r., nr. 3 (rez., mai succint, într-o anaf. din 1845 septembrie 24).

Doc. nu poate fi identificat cu cel din 1636 martie 8 (nr. 349), stipulînd aceeași tranzacție, date fiind diferențele de dată, și de beneficiar: în cel dintîi, Mănăstirea Bîrnova, iar în cel de al doilea, Bălan Hațimirschi postelnic al doilea. Ca urmare a schimbului, cancelaria domnească a emis deci două acte, cum era și firesc, menționînd, în ultimul, numele întreg al boierului și dregătoria completă a acestuia.

¹ În mărturia boierească din <1636> martie 8 (v. doc. nr. 348): "suptu Margine".

² Omis.

³ Rez. prezintă, în cont. o lacună; ispisocul domnesc, înmînat călugărilor de la m-rea Bîrnova (v. doc. nr. 349), menț. astfel că: "milostivirii sale i-a fost cumpăratură această scliște de la fiii lui Procop Cărăiman, vistier, din uricul de danie și de miluire pe care l-a avut tatăl lor, Procop Cărăiman de la Costantin Moghilă voievod".

394

1636 (7144) aprilie 7, Iași.

Иъ Бачмѣе в(ѡ)еѡвѡ(а), cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldovii¹. Adecă Domnie Mea am dat și am întărit și am miluit a noastră rugă, sfînta măn(ă)st(i)re ce să numește Bîrnova, unde iaste hram a Sfîntului marele mucenic Gheorghie și a Sfîntului Ioan Novi, din ispisoaace de danie și de miluire ce are pe satele Morénii și Chipereștii, care aceste de mai sus arătate sate, fiindu drepte domnești, de suptu ascultare ocolului tîrgului Iașii, au fostu dat mai nainte ș-au fost miluit Miron Barnovschie v(oie)vod pe Costin post(elnic) cu aceste sate, Morenii și Chipereștii, dar apoi au făcut schimbu cu dînsul și au dat postelnicului altu sat, anume Vîrbova, în ținut(ul) Sorocăi. Și, luîndu satele de mai sus arătate, Morenii și Chipereștii, li-au dat și au miluit pe a sa din nou zidită, de mai sus arătată, sfînta mănăstire Bîrnova, cu mare blăstăm. Dreptu aceia, iată <să>² fie și de la Domnie Mea sfîntei măn(ă)stiri cu tot venitul. Iar cine s-ar ispiți ca să strice a lui danie și miluire, acela să nu fie ertat de Domnul Dumnezeu, atotțitoriul, și de Precurată a sa Maică, de cei 12 apostoli și de toți svinții cei bine plăcuți lui Dumnezeu, amin.

După aceasta, iarăș(i) am dat și am miluit și am întărit egumenului și la tot soborul sfîntei măn(ă)stiri Bîrnova, a lor danie și miluire, din ispisoaace de danie și de miluire de la răposatul Miron Barnovschie v(oie)vod, un satu, anume Buhăeciul, și siliște Păscarii, cu Iazul cel Mare, din sus de tîrgul Dorohoiului, și cu mori din gios de Iazăr, care, acel satu, anume Buhăeciul, și siliște Păscarii, cu Iazărul cel Mare, iarăș(i) au fost drepte domnești și supt ocolul tîrgului Dorohoiului și li-au dat cei din nou zidite a sale de mai sus numite, măn(ă)st(i)rii Bîrnova. Drept aceia, acele de mai sus arătate sate, Buhăeciul și siliștea Păscarii, cu Iazărul cel Mare, mai din sus de tîrgul³ Dorohoiului, <să>² fie și de la Domnie Mea danie și miluire și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în veci. Iar cine ar vrea să strice a lui danie și întocmire, acela să fie proclat și treclet și anafteama de cătră domnul nostru I(su)s H(risto)s și să aibă pîrîș(i) pe sfîntul Gheorghie și pe sfîntul Ioan Novi la strașnica a lui H(risto)s giudecată, în vecii nesfîrșiți.

După aceasta, tij am dat și am întărit sfîntei măn(ă)stiri <satu>², anume Gurguiații, pe Prut, de ceia parte, în ținutul Chigheciului, care acel satu, fiindu cumpăratură lui Miron Barnovsche Vodă de la Toderachie, drept doao sute tal(eri) de argint, iarăș(i) au dat și au miluit a sa sfîntă măn(ă)stire Bîrnova, cu gîrle de pește, cu doao bălți și cu vatra de iazu. Dreptu aceia, să le fie lor și de la noi cu tot venitul.

După aceia, tij am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la mai sus numită măn(ă)stire, după ispisoc de cumpăratură de la Miron Barnovschie v(oie)vod, o giunătare de siliște Drăjăștii și giunătare de siliște Grecii, care sintu mai sus de Scînteii, supt Codru cel Mare, cu poeni de finațe ...⁴ și cu vatră de iaz în pîrîu, ce-i în țin(ut)ul Vasluiului, ce le iaste lor ...⁴ de la Mirăuță vor(ni)c, <fiul lui Hraniță, și de la neamurile lui>⁵ de la Andrei Grebince și de la frate-său, Moisi, și Căzacul și sora <lor>², Anghelina, ficiorii lui Gavrilăș Gribince, cum și de la nepoții lor, ...⁴ <Gheorghie> Năvrăpăscul, și frate-său⁶, Nacul și Vasile⁷, și sora lor, Todosie, ficiorii Năvrăpăscului,

cum și de la nepoții Cîrstei, ficiorii lui Miron, și de la frate-său, Ștefan, sîn Miron, și de la fratele lor, Ionașcu, toți nepoții și strănepoții Magdei, fetei Drulii spat(ar), ce li-au fost bătrînul lor, din uricu de înpărțală ce l-au avut moașa lor, fata Drulii spat(ar), de la Ștefan v(oi)e vod, drept 350 tal(eri) de argint.

Și iarăș(i) ș-au mai cumpărat de la popa Ștefan și de la frate-său, popa Grigore, ficiorii ...⁴, iarăș(i) nepoți Magdei, fetei Drulii spatarului, și de la toți frații lor, dintr-acelaș(i) uricu, de la Ștefan v(oi)e vod, altă giuătate de siliște, giuătate de satu Drăjeștii, cu giuătate de siliște Grecii, cu toate poenile și cu vad de moară, drept 350 tal(eri) de argint.

Drept aceia, acele de mai sus arătate sate, Morenii, Chipereștii și Gurguiații, și siliștea Drăjeștii și Grecii, să fie și de la Domnie Mea sfintei măn(ă)stiri Bîrnova ocene și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în vecii vecilor.

Și altu, nime, să nu s(e) amestece.

S-au scris în Iaș(i), la anii 7144 <1636> ap(rilie) 7⁸.

[Pecete g(os)p(o)d]⁹.

ПѢТРАШКЪ БАШУТЪ ВЕЛ АУГ(У)Ф(Е)ТЪ КИСКАЛ².

ИѦН ФЮЧѢ КИСКАЛ.

Arh. St. București, Ms. nr. 646 (Cond. M-rii Bîrnova), f. 6 r.-v.

Copie, din 1796, de Constantin Polimaz logofăt.

Ibidem, M-rea Bîrnova, IV/7, nr. 9 (rez., sub data: 7143 <1635> aprilie 5, într-un perilipsis din 1755);

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 7, f. 140 v. (menț., într-un hrisov din 20 decembrie 1836);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, XXIII/181 a, b (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1149 (rez.).

¹ Pînă aici, scris cu chinovar.

² Omis.

³ "din sus de tîrgul", repetat pe pagina următoare.

⁴ Loc liber, marcat cu linioare.

⁵ Loc liber, marcat cu linioare; completat după *D.R.H.*, A. Moldova, XIX, nr. 422, p. 573.

⁶ Greșit, în loc de "frații lui" (v. *D.R.H.*, A. Moldova, XIX, nr. 422, p. 574).

⁷ In doc. din 10 noiembrie <1628> (v. *ibidem*): Arsenic.

⁸ *Datum*-ul, scris cu chinovar.

⁹ Menț. copistului.

395

<Cca 1636 aprilie 8>.

Adică eu, egumenul Agafton de Rîcica, și popa Stafii, și popa Paisii, și popa Grigorii, și Ghedeon, și Grigoraș, și popa Ioan, și popa Ghedeon și cu tot soborul di sfînta mănăstire, scriem și mărturisim, cu acest zăpis al nostru, cum au fost luat Ionașcu Stroici o sută șăptizăci di galbini roșii împrumut și au pus zălog satul Lozna și au dat și uricile în sfînta mănăstire și au făcut scrisoare de la dînsul pentru ace datorie.

După aceia, au stătut Ștefan Vod(ă) domn și au dat acel sat mănăstirii Solcăi. Cînd au fost în zilele lui Vasili Vodă, ne-am întrebat cu Solcanii și am arătat scrisoare lui Ionașcu. Vasili Vodă ni-au făcut légi: cini-a ține satul să ni întoarcă banii sau să ținem noi satul.

După aceea, s-au sculat părintele, vlădica Evloghie, și cu tot soborul de la Solca, și ne-au întors noi ace datorie toată, ace sută șăptizăci galbini, și le-am dat uricile și diresili toati, a Loznii, cîti au fost la noi.

Și, spre mai mare credință, ne-am pus și pecete sfintii mănăstiri la acest zăpis. De această scriem și mărturisim.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCLVI/55, f. 1 r.
Copic din prima jum. a sec. XIX.

Datat după zăpisul lui Evloghie episcop de Rădăuți, privind aceeași problemă (v. doc. urm.).

396

<1636 aprilie 8>.

† БЕЛОГІЕ ЕП(И)СК(О)ПЪ РАДОВСКИ, scriu și mărturisesc, cu iastă scrisoar(e) a noastră¹, cum au fostu satul Lozna dat la svînta mănăstir(e) la Solca, de Ionașco Stroic(i), pentru pamentea părinților săi, Lupul Stroic(i) și Păscălina, [părinții] lui, și printru frate-său, Vasilie, și printru sin(e), de i-au scris în poménicul² cel mar(e), pamente la anul, den anu în anu, la S(vea)ti Gheorghie. Dec(i), noi facem pamențil(e), cum iaste obicina în tote mănăstiril(e), în țar(ă).

Apoi, s-au sculat domnealui, logofătul cel mar(e), Gavrilaş, și au socotit că acel sat iaste de moșieia și, de ruda dumisal(e), mai aproape rudă iaste dumnealui; au socotit de au plătit dumnealui pamentea, de au dat o sută ug(hi), ban(i) bun(i), și au plătit pamentea deplin.

Apoi, s-au sculat Rîcicanii de ne-au pîrît la Mărieia Sa, la Vasilie Vod(ă), cu u<n>³ zăpis a lui Ionașco Stroic(i), cum au fostu dator Rîc(i)canilor⁴ cu treidzec(i) și 5 ug(hi) de aur. De<ci>³, [Mă] Mărieia Sa, Vod(ă), ne-au dat să plătim acei ban(i) noi, căc(i) că e[ia]ra Lozna, <sa>⁵țul, pre mîna noastră. Dec(i), am dat noi cei ban(i) deplin, <în>⁵ mîna <Rîcicanilor>⁶. Apoi domnealui, logofătul Gavril<a>⁵ș, <ni-au dat nou acei bani, 35 galbini de aur, toți, prin a noastră mîna, deplin, ce am fost dat Rîcicanilor, și dispri aceea încă am dat în mîna dum(nia)lui, logofătului celui mare, lui Gavrilaş. <De aceasta mărturisim, cu această scrisoare a noastră.

Și, spre mai mare credință, ni-am pus și pecete și iscălituri.

Let 7144 <1636>, luna apr(ilie), 8 zili.

Iscălit: Evloghie episcop Radovschii>⁶.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: А҃В҃С҃Н҃А, ѡТ Б(О)ЛОСТѢ С҃УЧ҃АЕ҃Ъ⁷; <și alta, din prima jum. a sec. XIX>: 7144 <1636> apr(ilie) 8; <și una, modernă, în partea stîngă a textului>: Com(unicat) <de> păr(intele) icon(om) Antonie Dubău, <din> Molnița. Transcris doc(umentul) econ(om) D. Furtună. 21 mart(ie) 1922.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXXVIII/11.

Orig., hîrtie (30 x 28 cm), filigran, partea de jos ruptă.

Ibidem, MCLVI/55 (copic din prima jum. a sec. XIX, cu datare, după care s-au făcut completările).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/182 (foto.).

Datat după însemnarea de pe verso și după data copiei (v. descr. arhicogr.).

¹ "ă", redat prin ж.

² "ul", scris deasupra rîndului.

³ Omis.

⁴ Greșit, în loc de: "Rîcicanilor".

⁵ Rupt.

⁶ Lipsă: completat după copie (v. descr. arheogr.).

⁷ "Lozna, din ținutul Suceava".

† М(н)л(о)стїю б(о)жїю, Мъ, Ив Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Знаменито чиним, с(ъ) сим листом нашим, въсѣм кто на немъ ѡз[а]рит или прочїи его ѡслышит, вж(е) тотї истинїи слоуги наш(и), Бремїа Мѡргѡлец и брат(и) его, Яндрею, и Штефан и Ипатїе, жаловали есмъ его¹ воевоею нашею м(н)л(о)стїю и дали и потвердили есмъ емѡ¹, вт Нас, ѡ нашею Земле Молдавскон, нх правую втн(и)нѡ и дѣдн(и)нѡ, село на имѣ Тодерешїн, на потоце Солонец, что ѡ в(о)лостъ Сѡчавскон, вт нх правїи и питомїи нареденїе² за дѣдн(и)нѡ, что имал прѣдѣд нх, Тѡтрѡшанѡ³ логофет, вт Старого Стефан(а) воевода и вт Петра воевода, что <то>⁴ село раздѣли сѣ на три части: една часть достало с(ѣ) въ часть Глигорїи старому Ждри вт Пърхѡвци, средна часть⁶, вѡк Тротѡшанѡ логофет, а третя часть, нижня, достало с(ѣ) въ часть Гаврила Ждри. И вѣстал сѣ едни вѡк его, имѣ Ивнашко, с(ы)нѡ Грозав, и продал тоа третя часть, нижня, Босїнкови⁷ бѡв спѣтар⁵, за двѣ ста талер(и)⁵ среб(ръ)них. Я потом, тиж(е) вѣстал сѣ Глигорїе Ждрѣ стар⁵ и вратил тѡх⁵ п(и)н(ѣ)ш, два ста талер(и)⁵ личних⁵, въ рѣк Босїнвк спѣтар⁵, за что был емѡ права за дѣдн(и)нѡ, вт его правую и питомїи нареденїе за тѣж и за вратенїе, что имал дѣд нх⁵, Глигорїе⁸ Ждрѣ, вт Бремїа воевода.

Я тоа дрѡга третя часть, вѡшнѣа часть, достало с(ѣ) въ часть Исак Ждри. И вѣстал сѣ Горчѣ⁹, с(ы)нѡ Исак Ждрѣ, вѡк Глигорїе Ждри вт Пърхѡвци, и продал тоа часть Ивновн Брахѡ, за три ста талер(и)⁵ среб(ръ)них, и сѣтворил собн дворове и пивници каменн. Я потом, пакж(е) вѣстал(и) сѣ с(ы)н(о)вѣ Ивн Брахѡ и продали тоа часть Исакѡ Балики гетман⁵, за пет⁵ сот⁵ и пет⁵ дѣсѣт⁵ талер(и)⁵ лични, а вт Исак Балика, вѣстал сѣ Ивнашко, с(ы)нѡ Настасїи, вѡк⁵ Глигорїе Ждри вт Пърхѡвци, и <н>⁴скѡпил тоа часть вт Балика гетман и дал емѡ тѡх вѡш(е) писаниїи п(и)н(ѣ)ш, фн талер(и)⁵ личних⁵, за что был емѡ права дѣдн(и)нѡ, како ѡказовал(и) прѣд Намъ и нареденїе за вратенїе вт Бремїа Мѡгила воевода, и за потвержденїе, вт Костантин воевода и лист за свидѣтелство и за вратенїе вт самаго Исак Балика гетман.

Тѣм радї, тот⁵ в(ы)ш(е) писан село, Тодерешїн, на потоце Солонец⁵, да ест и вт Г(о)сп(о)дств(а) Мн слѡгам нашим вѡш(е) писаниим, Бремїа Мѡргѡлец⁵, и братѡ <его>¹⁰, Яндрею, и Штефан⁵ и Ипатїе, права втн(и)нѡ, и дѣдн(и)нѡ, и вратенїе, и вѡкѡпленїе, и ѡрик и потвержденїе, сѡ въсѣм доходом, им и дѣтїм им, и вѡвчатом, и прѣвнѡвчатом, и прѡшоратом⁵ и въсѣмѡ родом нх⁵, кто с(ѣ) избѣрет наемлїжїи, непорѡшено им николїж(е), на вѣки.

Я хотар⁵ томѡ вѡш(е) писанномѡ село Тодерешїн, да ест вт ѡснхъ стороны по своимн старамн хотари, по кѡда из вѣка вѡживали.

И на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дств(а), вѣш(е) писаннаго, Мѣ, Ив Басиліѣ воевода, и вѣра прѣвѣзлблѣнаг(о) с(ъ)на Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Иван воевода, и вѣра бояр⁵ наших: вѣра п(а)на Савин Прѣжескѣл великаго дворника Долиѣи Зѣмли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣи Зѣмли, вѣра п(а)на Гаврил гетман и прѣкѣлаб Сѣчавском, вѣра п(а)на Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкѣлабове Хотинскаго, вѣра п(а)на ...¹¹, прѣкѣлаба Нѣмецкии⁵, вѣра п(а)на ...¹¹, прѣкѣлаба Романскѣи, вѣра пана Глигоріѣ Урѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Япостол Катарѣиѣл постѣлника, вѣра п(а)на Гѣургіѣ чашника, вѣра п(а)на Иврдакіѣ вистѣрника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на Дѣмитрашко комиса и вѣра вѣсѣх¹² болѣри наших⁵ моладавскии, великии и малии.

И по нашим животѣ и г(о)сп(о)дствова[а]ніѣ, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рѣ вѣтних⁵ наших⁵ или вѣт нашего рода, или пак бѣд ког(о)⁵ Г(о)сподѣ Б(о)гѣ избѣрет г(о)сп(о)д(а)рѣ быти нашим Зѣмлем Молдавском, тот⁵ бѣ не порѣшил нашего вѣстроєніѣ и потѣрѣженіѣ, нѣ али би им дал и вѣкрѣпни, за что ест им права вѣтн(и)иѣ, и дѣдн(и)иѣ и вратеніѣ.

И на болшии крѣпост и потѣрѣженіѣ томѣ вѣсемѣ вѣш(е) писанномѣ, велѣли есми нашемѣ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣренѣ, п(а)иѣ Пѣтрашко Башотѣ великомѣ логофѣт, писати и нашею печат⁵ привѣзати къ семѣ истинномѣ листѣ нашемѣ.

Писал ѣ Мосѣх, Ивнашко Мѣнжѣ, в(ѣ) л(ѣ)то хѣрмѣ, м(ѣ)с(а)ца ап(ри)лѣ гѣ.

Ив Басиліѣ воевода <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Сѣс(ѣ) врѣк ест вѣрѣмѣ Мѣргѣлѣц.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Eremia Murguleț și frații lui, Andreiu, și Ștefan și Ipatie, i¹⁴-am miluit, cu deosebita noastră milă și le¹⁴-am dat și le¹⁴-am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreapta lor ocină și dedină, satul anume Todereștii, pe pîrîul Soloneț, care este în ținutul Suceava, din dreptele și propriile lor drese de moștenire, pe care le-a avut străbunul lor, Tutrușanul³ logofăt, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și de la Petru voievod, care, acest sat, s-a împărțit în trei părți: o parte, partea de mijloc¹⁵, a căzut în partea lui Gligorie Udrea cel bătrîn din Părîhăuți, nepotul lui Trotușanul logofăt, iar a treia parte, cea de jos, a căzut în partea lui Gavril Udrea. Și s-a sculat un nepot al lui, anume Ionașco, fiul lui Grozav, și a vîndut acea a treia parte, cea de jos, lui Bosiic¹⁴ fost spătar, pentru două sute de taleri de argint. Iar după aceea, de asemenea s-a sculat Gligorie Udrea cel bătrîn și a întors acei bani, două sute de taleri numărați, în mîinile lui Bosiic spătar, pentru că i-a fost lui dreaptă moștenire, din dreptul și propriul lui dres de pîră și de întoarcere, pe care l-a avut bunicul lor, Gligorie Udrea, de la Eremia voievod.

Iar cealaltă a treia parte, partea de sus, a căzut în partea lui Isac Udrea. Și s-a sculat Gorcea, fiul lui Isac Udrea, nepotul lui Gligorie Udrea din Părîhăuți și a vîndut acea parte a lui Ion Brahă, pentru trei sute de taleri de argint, și și-a făcut curți și pivnițe¹⁶ de piatră. Iar după aceea, iarăși s-au sculat fiii lui Ion Brahă și au vîndut acea parte lui Isac Balica hatman, pentru cinci sute și cincizeci de taleri numărați, iar de la Isac Balica, s-a sculat Ionașco, fiul Nastasiei, nepotul lui Gligorie Udrea din Părîhăuți, <și>⁴ a răscumpărat această parte de la Balica hatman și i-a dat acei mai susscriși bani, 550 de taleri numărați, pentru că i-a fost lui dreaptă moștenire, precum a arătat înaintea

Noastră și dres de întoarcere de la Eremia Moghila voievod, și, de întărire, de la Costantin voievod, și carte de mărturie și de întoarcere de la însuși Isac Balica hatman.

Pentru aceea, acel mai susscris sat, Toderești, pe pîrîul Soloneț, să fie și de la Domnia Mea slugilor noastre mai susscrise, Eremia Murguleț și fratelui <său>¹⁰, Andreiu, și Ștefan și Ipatie, dreaptă ocină, și dedină, și întoarcere, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, lor și copiilor lor, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și întregului lor neam, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai susscris, Todereștii, să fie din toate părțile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasile voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului ...¹¹, pîrcălab de Neamț, credința panului ...¹¹, pîrcălab de Roman, credința panului Gligorie Urêche spătar, credința panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gheorghe ceașnic, credința panului Iordachie vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dumitrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu cîltimească întocmirea și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină, și dedină și întoarcere.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului și cînstitului nostru boier, pan Pătrașco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionașco Mânjea, la Iași, în anul 7144 <1636>, luna aprilie 13.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este al lui Eremia Murguleț.

Arh. St. Iași, DCLXV/1.

Orig., perg. (65 x 26 + 9,5 cm), pecete mare (10 cm diam.) atînată (șnur de mătase roșie și albastră), cu legenda: † Печать(ь) Іу Василіе воєводѣ¹³, б(о)жю м(н)а(о)стїю, г(о)сподар¹³ ЗЕМЛІ¹³ МОЛДАВСКОЇ; в(ъ) л(ѣ)т(ѣ)¹³ 7142/1634>;

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Pachet Costăchescu, nr. 30 (transcr.).

¹ În loc de pluralul мх (pe ci, i-), мм (lor, le-), întrebuițat mai sus și mai jos.

² În loc de мѣрѣиїи (dresc).

³ Așa în orig.

⁴ Omis prin haplogie.

⁵ După ultima consoană, paieroc.

⁶ сРЕДНА част (partea de mijloc), intercalată, evident impropriu, de diac în cadrul filiației, în momentul cînd și-a dat seama că o omisese, locul expresiei fiind după ЕДНА част (o parte).

⁷ Mai jos: Босїиук (Bosiioc).

⁸ Scris ulterior, pe loc rămas alb.

⁹ După р (r), paieroc.

¹⁰ Omis.

¹¹ Loc alb.

¹² ъ, făcut din ҃.

¹³ а в, а р, и м precum și л т -în ligatură.

¹⁴ V. n. de la textul slav.

¹⁵ V. n. 6.

¹⁶ Așa în orig.

† М>¹(и)л(о)стїю в(о)жїю, Мѣ, Иѡ Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рѣ
Земли Молдавскон. Знаменито чиним с(ѣ)² сим листом нашим, въсѣм кто на
немъ вѣзрит или чточїи его ѡслышит, ѡж(е) тотї истиннїи слѣгамъ нашимъ,
Ѳремыа Мѡргѣлец и кнѣгинѣ его, Кандакїа, дѣща Тоадер Драготѣ, и Мѣрко и
Кр(ѣ)стѣ и Яндрен, с(ѣ)н(о)вѣ Илен, и Настасїа и Станка, дочки Прѣвѣл,
жаловали есмы нѣ ѡсобною нашего м(и)л(о)стїю и дали и потвѣдили есмы нѣ
ѡт Нас, ѡ нашею Земли Молдавскон, нѣ права ѡтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, село на
имѣ Четирѣнїи, что сѣт ѡ в(о)лост Крѣлигѣтѣри, ѡт нѣ правїи и питомїи
нарѣдѣнїе за дѣдн(и)нѣ, что имали родители нѣ, Тоадер Драготѣ пѣх(арник), и
Илѣ и Прѣвѣл питар, ѡт Петра воевода, что платили тогда родители нѣ,
Тоадер и Прѣвѣл и Илѣ, една сѣмр(ѣ)тѣ ч(ѣ)л(овѣ)кѣ что [с]³ сѣ сѣтворил на
хотар томѣ село, въ д(ѣ)ни Петра воевода, а нинѣ рѣзѣши им не въсхотѣли
платитї сѣ родителями до тоа сѣмр(ѣ)тѣ.

Тѣмъ радї, тотъ вѣш(е) писан село, на имѣ Четирѣнїи, да ест и ѡт Нас
кнѣгини Мѡргѣлец(а), Кандакїевн, и Мѣрко и брату имѣ, Кр(ѣ)стѣ, и Яндрѣю
и Настасїи и Станка, вѣш(е) писани, права ѡтн(и)нѣ, и ѡрик и потвѣждѣнїе,
сѣ въсѣм дохѡдом, им и дѣтимъ им, и ѡнѣчатом, и прѣѡнѣчатом, и
пращѡратом и въсѣмѣ родѣ им, кто с(ѣ) избѣретъ насѣ⁴ ближнїи, непѡрѣшено имъ
николиж(е), на вѣки.

Я хотар тому вѣш(е) писанномѣ село, Четирѣнїи, да ест ѡт ѡснѣхъ
сторонї по своимъ старымъ хотаримъ, по кѣда изъ вѣка ѡживали.

Я на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, вѣш(е) писаннаго, Мѣ, Иѡ
Басилїе воевода, и вѣра вѣзлѣбленаго с(ѣ)на Г(о)сп(о)дства(а) Мѣи, Иѡванъ
воевода, и вѣра бѡтр нашихъ: вѣра п(а)на Савин Прѣжескѣл великаго дворника
Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣи
Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетман и прѣкѣлаб Сѣчавскон, вѣра п(а)на
Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пѣтрашко Чоголѣ, прѣкѣлабѣ Хѡтинскаг(о), вѣра п(а)на
«Фѣртѣна»⁵ прѣкѣлаба Нѣмецкихъ, вѣра п(а)на «Бѡлдѣскѣл»⁵ прѣкѣлаба
Рѡманскон, вѣра п(а)на Глигорїе ѡрѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Япѡстѡл
Катарѣнѣл постѣлника, вѣра п(а)на Гѣѡргїе чашника, вѣра п(а)на Иѡракїе
вистѣрника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра пана Дѣмитрашко комиса и
вѣра въснѣхъ бѡлѣри нашихъ молдавскихъ, великихъ и малыхъ.

Я по нашимъ живѡте и г(о)сп(о)дствова[а]нїе, кто бѣдетъ г(о)сп(о)д(а)рѣ
ѡт дѣтихъ нашихъ или ѡт нашего рода или пакъ бѣдъ к(о)го Г(о)сп(о)дѣ Б(о)гѣ
избѣретъ г(о)сп(о)д(а)рѣ бѣти нашѣи Земли Молдавскон, тотъ би не порѣшилъ
нашего ѡстроѣнїе и потвѣждѣнїе нѣ ал(е) би имѣ дал и ѡкрѣпил, за что ест имъ
права ѡтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ.

Я на бѡлшѣи крѣпѡст и потвѣждѣнїе томѣ въсѣмѣ вѣш(е) писанномѣ,
вѣлѣли есмы нашею вѣрномѣ и почитенномѣ бѡлѣринѣ(ѣ), п(а)нѣ Гаврилаш

БЕЛНКОМЪ ЛОГОФЕТ(Ъ), ПИСАТИ И НАШЕЮ ПЕЧАТ ПРИВЕЗАТИ КЪ СЕМЪ ИСТИННОМЪ
ЛИСТЪ НАШНМЪ.

† Писал, ѿ Исох, Іоанашко Мънжѣ, в(ъ) лѣто хзрмѧ, м(ѣ)с(ѧ)ца
апрѧл(ѣ), дѣ а(ъ)ни.

И ѿ Басиліе вѣнчѣда <m. p.>.

Pe verso, o îns. cont.: Сѣ ѿрнк ест времѧ Мѣргѣлѣц.

<Pe margine, o îns. grecească, din sec. XVII-XVIII>: Εἰς τὴν τοῦτο οὐρικὴ
συνολογήξε συνορα τοῦ χορίου τοῖ Βορι<v>⁴καουτζη καὶ ἀλῆ λεγεται με το
χοριον Τζεληνκα. (În acest uric, se cuprind hotarele satului Voroncăuți și actul
vorbește de satul Cerlinca).

<†>¹ Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei.
Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi
citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Eremiia Murguleș și cneaghina lui,
Candachiia, fiica lui Toader Dragotă, și Marco și Cîrstea și Andrei, fiii Ileî⁶, și
Nastasiia și Stanca, fiicele lui Pîrvul, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat
și le-am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, dreapta lor ocină și dedină, satul
anume Cetirénii, care este în ținutul Cîrligăturii, din dreptele și propriile lor direse de
moștenire, pe care le-au avut părinții lor, Toader Dragotă păh(amic) și Ilea și Pîrvul
pitar, de la Petru voievod, că au plătit atunci părinții lor, Toader și Pîrvul și Ilea, o
moarte de om care s-a făcut pe hotarul acestui sat, în zilele lui Petru voievod, iar alți
răzeși¹ ai lor n-au vrut să plătească cu părinții lor la acea moarte.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, anume Cetirénii, să fie și de la Noi
cneaghinei lui Murguleș, Candachiia, și lui Marco și fratelui său, Cîrstea, și lui Andrei
și Nastasiei și Stancăi, cei mai susscriși, dreaptă ocină, și dedină, și uric și întărire, cu
tot venitul, lor și copiilor lor, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și
întregului lor neam, care se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul sat mai susscris, Cetirenii, să fie din toate părțile după vechile sale
hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie
voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința
boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința
panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Gavril hatman
și pîrcălab de Suceava, credința panului Dumitru Buhuș și Pătrașco Ciogolea, pîrcălabi
de Hotin, credința panului <Furtună>⁵ pîrcălab de Neamț, credința panului
<Boldescul>⁵ pîrcălab de Roman, credința panului Grigorie Uréche spătar, credința
panului Apostol Catargiul postelnic, credința panului Gheorghie ceașnic, credința
panului Iordachie vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului
Dumitrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din
neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn în țara
noastră, Moldova, acela să nu clinească întocmirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-
i întărească, pentru că le este dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit
credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Gavrilăș mare logofăt, să scrie și să atîrne
pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

† A scris, la Iași, Ionașco Mînjea, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 14 zile.

<Pe margine, o îns. grecească, din sec. XVII-XVIII>: În acest uric, se cuprind hotarele satului Voroncăuți și actul vorbește de satul Cerlinca; <iar pe verso, una cont.>: Acest uric este <pentru> Eremiia Murguleț; <și una din sec. XVIII>: Uricu de Cetireni, pi Bahlui.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceți, nr. 224.

Orig., perg. (73,5 x 16,2 + 7 cm), pecete mare atînată (șnur de m'tase roșie, verde și albastră), parțial deteriorată, dim. = 9, 3 cm, isc. domnului în chinovar.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/183 a, b (foto.).

¹ Nescrise.

² Aici, ca și deseori în continuare, după consoana finală, paieroc.

³ c, suprascris peste cuvîntul precedent.

⁴ Omis.

⁵ Loc alb în orig.; completat după doc. din 1636 aprilie 5 (v. nr. 391).

⁶ Așa în orig.

399

1636 (7144) aprilie 14, Iași.

† Мѣ¹(н)л(о)стію б(о)жію, Мѣ, Іу Басиліе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Знаменито чиним сѣ² сим листом нашим, въсѣм кто на нем възрит или чточи его въслышит, шж(е) тот истиннын слѣга наш, Крѣ³стѣ Кюсѣ Брѣнлѣнѣл, слѣжили ниним прѣдніи г(о)сп(о)д(а)ри прѣжде Нас бивши, а днес слѣжит Нам правою³ и вѣрною слѣжеб. Тѣм Мѣ, видѣвше его правою и вѣрною слѣжеб до Нас, жаловали есмъ егго шсобною нашего м(н)л(о)стію и дали и потвѣрдил есми емѣ шт Нас ѡ нашею Земли Молдавскон, едно село, на имѣ Рѣсѣн, по выш(е) Ботѣшѣни, съ мѣстоуе за стави и за млинни³ на потоце село и на потоце Сѣтною, съ садове, шт его правѣи и питомїи нарѣденїе, что <шн имал за даанїе и за м(н)л(о)ванїе шт Ялѣзандрѣ Илїаш воевод и за потвѣрженїе шт сам Г(о)сп(о)дства Мн; дрѣгое за что шн обрѣтал сѣ до тѣготно Г(о)сподства Си и дал тогда два³ сто <ш пет десѣт>⁴ ѡгорских, пинѣзи довернх, въ потрѣбѣ Г(о)сп(о)дства Си и земскон. И тот село нан прѣжде было право наш г(о)сп(о)дскон, прислѣшно къ школ трѣг наш Ботѣшѣни.

Тѣм радї, тот выш(е) писан село, Рѣсѣн, съ мѣстоуе за стави и за млинни на потоце село и на потоце Сѣтною, да ест³ и шт Г(о)сп(о)дства Мн слѣга нашею выше писан, Крѣ³стѣ Кюсѣ Брѣнлѣнѣл, права даанїе и м(н)ловаанїе и ѡрик и потвѣрженїе, съ въсѣм доходом, емѣ и дѣтим его, и шнѣчатом, и прѣшнѣчатом, и пращоратом и въсѣмъ родѣ его, кто с(ѣ) изберет нан ближніи, непорѣшено емѣ николнж(е), на вѣки³.

И хотар тот выш(е) писан село, на имѣ Рѣсѣн, да ест по гдѣ хотарил(н) и стѣповали слѣги наши к ...³ чере[с]з Хѣк, къ глав хреблю став Пѣтрѣнескѣл, шт къ Стѣнчѣши, даж(е) до дрѣг стѣлпѣ каменїи, еже ѡдакрнт³³ <дрѣ>³гїи стѣлпѣ, близ Крѣ³нници Крѣчѣновн, по выш(е), шт тѣдѣ через Сѣтна, выш(е) Бѣртѣв, и на дол ...³.

<И на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства³, выш(е) писанного, Мѣ, Іу Басиліе воевода, и вѣра възлѣблен<аг>⁴о с(ы)на Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Іуан

воевода, и вѣрѣа боар наших: вѣра п(а)на Савин Прѣжескѣа великаго дворника Долиѣи Земли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра п(а)на Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пѣ>трашко Чоголѣ, прѣкѣлабове Хотинскаго, вѣра п(а)на Гавриа гетман и прѣкѣлаб Сѣчавскон, вѣра <п(а)на Фѣртѣна прѣкѣлаба Нѣмецких, вѣра п(а)на Болдѣскѣа прѣкѣлаба Романскон, вѣра п(а)на Гангорѣи Зрѣке спѣтарѣ, вѣра п(а)на Япостол Катарѣнѣа постѣлникѣа, вѣра п(а)на>³ Гѣургѣи чашникѣа, вѣра п(а)на Иврдѣкѣи вѣстѣрникѣа, вѣра п(а)на Грама столникѣа, вѣра п(а)на Дѣмѣитрашко комѣса и вѣра вѣсѣх болѣри наших молдавских, великих и малых.

И по нашим животе и г(о)сп(о)дствова[а]нїе, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рѣ ѡт дѣтих наших или ѡт нашего рода>³ или пак бѣд ког(о) Г(оспод)ѣ Б(ог)ѣ избѣрет г(о)сп(о)д(а)рѣ быти нашѣи Земли Молдавскон, тот бы не порѣшил <нашего ѡстроѣнїе и потѣрѣженїе, нѣ але бы емѣ дал и ѡкрѣпил, за что ест емѣ права ѡтн(и)нѣ, и данїе и вѣкѣплѣнїе.

И на болшеи крѣпост и потѣрѣженїе томѣ вѣсѣмѣ>³ вѣш(ѣ) писанномѣ, велѣли есмы нашеѣм вѣрномѣ и почтѣнномѣ болѣрен(ѣ), п(а)нѣ Пѣтрашкѣо Башотѣ великомѣ логофѣт(ѣ), писати и нашеѣу печат приѣзати къ сѣмѣ истинномѣ листѣ нашеѣмѣ.

† Писалъ Иѡнашко Мѣнжѣ>³, ѡ Иѡсѣх, в(ѣ) л(ѣ)то хрѣмѣа, м(ѣ)с(а)ца ап(рѣлїе), дѣа д(ѣ)ни.

Иѡ Баснѣи вѣнѣвада <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Сен ѡрник ест Кр(ѣ)стѣ Кюсѣ Брѣнѣнѣа.

<†>¹ Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Țării Moldovei. Facem știre cu această carte a noastră, <tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Cîrstea Chiusea Brăileanul, a slujit altor domni, foști mai înainte de Noi, iar astăzi ne slujește Nouă cu dreaptă>³ și credincioasă slujbă. De aceea, Noi, văzînd slujba lui dreaptă și credincioasă către Noi, l-am miluit <cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit de la Noi, în țara noastră, Moldova, un sat, anume Rușii, mai sus de Botășeni, cu locuri de iazuri și de mori>³ pe pîrîul satului și pe pîrîul Sîtna, cu grădini, din dresele sale drepte și adevărate, pe care <el le-a> avut de danie și de miluire de la Alexandru Iliaș voievod și de întărire de la însumi Domnia Mea; alta, pentru că el s-a aflat la nevoia Domniei Sale și a dat atunci două>³ sute <și cinci zeci>⁴ de ugli bani buni, în treaba Domniei Sale și a țării. Și acest sat a fost mai înainte drept <al nostru domnesc, ascultător de ocolul tîrgului nostru, Botășeni.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, Rușii, cu locuri de iazuri și de mori pe pîrîul satului și pe pîrîul Sîtna, să fie>³ și de la Domnia Mea slugii noastre mai susscrise, Cîrstea Chiusea Brăileanul, dreaptă danie și miluire și uric și <întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui, și nepoților, și strănepoților, și răsstrănepoților și întregului său neam, neclintit niciodată, în veci>³.

Iar hotarul acestui sat mai susscris, anume Rușii, să fie pe unde au hotărnicit și stîlpit slugile noastre C ...³ peste Huc, în capul iazului lui Pătrănescul, dinspre Stîncești, pînă la alt stîlp de piatră, care lovește ...³ alt stîlp, lîngă Fîntîna lui Crăciun, pe din sus, de acolo peste Sîtna, mai sus de Verdeb, și la vale ...³.

<Iar la aceasta este credința Domniei Noastre>³, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, și credința preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, și credința <boierilor noștri: credința panului Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, credința

panului Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, credința panului Dumitru Buhuș și Pă³trașco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Gavril hatman și pîrcălab de Suceava, credința <panului Furtună pîrcălab de Neamț, credința panului Boldescul pîrcălab de Roman, credința panului Gligorie Uréche spătar, credința panului Apostol Catargiu postelnic, credința panului>³ Gheorghie ceașnic, credința panului Iordachie vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Dum<itrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din copii noștri sau din neamul nostru³ sau iarăși pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Țării noastre, Moldova, acela să nu strice <intocmirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi este lui dreptă ocină, și danie și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor³ mai susscrise, am poruncit credinciosului și cinstiului nostru boier, pan Pătra<șco Bașotă mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

† A scris Ionașco Mînjea⁵>³, la Iași, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 14 zile.
Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este <pentru> C(î)rstea Chiusca Brăileanul.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVII/64.

Orig., perg. (grosier), jumătate lipsă (34,5 x 25 cm).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/184 (foto.).

¹ Nescrise.

² Aici, ca și descori în continuare, după consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

³ Lipsă 2/3 din document; întregit, în funcție de spațiu (cca 120-125 semne în rînd), după formularul de epocă, după actele scrise de același diac, Ionașco Mînjea (v. doc. ant.), și după privilegiile anterioare acordate lui Cîrstea Chiusca Brăileanul (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 258 și 319, și XXII, nr. 120).

⁴ Omis; v. doc. citate mai sus.

⁵ Diacul, identificat după scris.

400

1636 (7144) aprilie 14, <Iași>.

7144 <1636> apr(ilie) 14.

Vasili v(oie)v(o)d întărești stăpînire cumpărătoriului¹ pi locul de prisacă².

Bibl. Acad. Ms. nr. 827, f. 5 r.

Menț., de la înc. sec. XIX, într-un perilipsis de acte ale moșiiilor Popești, Treștiana ș. a., din ț. Vaslui.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/247 (menț., într-un perilipsis din 1829 martie 6) și CCCXXXIX/53 (menț., fără data de zi, într-o plîngere de la înc. sec. XIX).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 252; XXII, p. 149, 173 și 252 (menț., fără data de zi);

Bianu-Nicolaiasa, *Catalog*, III, p. 306 (rez., completat după doc. din 1635 noiembrie 20) (v. n. 1).

¹ Adică lui Petrișor aprod (v. doc. nr. 276, din 1635 noiembrie 20).

401

<1636 aprilie 14-1644 ianuarie 11>.

† Adecă eu, Gligorie, ficionul Muntencăi, scriu și mărturisescu, cu cestu zapis al meu, cum am vîndut a me parte de ocină din Ciohoreni, din sat, și din țarină, și din cîmpu și cu tot vinitul, dumiial<ui>¹, semenției noastre, lui Pătrașco Bașotă biv logofet, de nime silit, nice înpresurat, ce de a me bunăvoe, drept 14 tal(eri) bun(i).

Pentru-ace, să-i hie² dumisale dreptă moșie, și cuconilor dumisal(e), și nepoților și strenepoților; dere<p>¹t ace, să-și facă dumilui și ispisoc domnescu.

Și-n tocmal(ă) ne-u fostu Oprea³, și Andreica, și Gheorghiiță de Bodești, și Dănăilă de Ciohoreni, și Andreica ot tam și Ursu ot tam.

Și, pentru mai mare credință, ne-m pus și pecețile pre acest zapis, să să știe.

Și eu, Necolcea Bran, m-am tîmplat, cîn<d>¹ au dat domnealoi logofătul banii, și am iscălit.

† Бран искал <m. p.; sig>.

Eu, Căzacul diiac <am scris; sig>.

<Pe verso, o îns. cont>: ѿт Чохорени⁴.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXI/33.

Datat după Pătrașco Bașotă <mare> logofăt, în funcție pînă la 13 aprilie 1636 (v. doc. nr. 397), dată după care a fost înlocuit cu Gavrilăș Mateiaș (v. doc. anterioare), și ianuarie 1644 (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 344), cînd este menționat documentar pentru ultima oară.

¹ Omis.

² "hie", corectat din "aib(ă)".

³ "p" corectat din altă literă.

⁴ "De Ciohoreni".

402

1636 (7144) aprilie 16, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) дали и потвърдили есми м(о)л(е)бници нашим, калѣгеромъ вт с(вѣ)таа монастыр <что>¹ називает се Гѣкѣл, едеж(е) ест храамъ с(вѣ)таго и славнаго пророка и пр(ѣ)д(и)т(е)чѣ, Кр(ъ)стителѣ, Іѡана, съ нѣкихъ части за втн(и)нѣ вт село Цѣлещи, что ѡ волосту Сѣчавскомѣ, на рѣца Молдавѣ, что есту имъ праваа даанїе и м(и)лованїе вт Иѡнашко Молгѣдѣ бив дворникъ, вт исписокъ за кѣпѣжно что имал Молгѣдѣ вт бремя Молгила воевода, что онъ соби кѣпилъ вт Цѣфанъ, с(ъ)нѣ Иѡнѣци Фѣрѣмѣ, и вт нинѣхъ племеници его, ради двѣа сто злати тѣтарскихъ.

Тѣмъ ради, тѣхъ виш(е) [прѣд] речени части за втнннѣ вт село Цѣлещи да есту имъ, и вт Г(о)сподств(а) Мн, м(о)л(е)бници наше, калѣгеромъ вт с(вѣ)таа монастыр виш(е) писаннаа, права втн(и)нѣ, и даанїе, и м(и)лованїе, и ѡрикъ и

ПОТЕРѢЖЕНІЕ, СЪ ВЪСѢМ ДОХОДОМ, НЕПОРѢШЕННО НИКОИЖ(Е), НА ВѢКИ. И НИ ДА
С(Е) НЕ ВМНИШАЕТУ.

Оу ІѢс, в(ѣ) л(ѣ)т(ѡ) хзрмѡ ап(р)наіе сї.

† Сѡам г(о)сп(о)д(н)нѡ велѣл.

† Гаврил Мѣтѡш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Бласїе <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire <care>¹ se numește Săcul, unde este hramul Sfintului și slăvitului prooroc și înaintemergător, Ioan Botezătorul, niște părți de ocină din satul Giulești, care este în ținutul Sucevei, pe râul Moldova, care este dreaptă danie și miluire de la Ionașco Mogîldea fost vornic, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Mogîldea de la Eremia Moghilă voievod, că el și-a cumpărat de la Ștefan, fiul lui Ionuța Fărîmă, și de la alte rude ale lui, pentru două sute de zloți tătărești.

Pentru aceea, aceste mai sus [înainte] zise părți de ocină din satul Giulești să le fie, și de la Domnia Mea, rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire mai susscrisă, dreaptă ocină, și danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> aprilie 16.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. București, M-reă Neamț, IV/6.

Orig., hîrtie (30, 5 x 20, 5 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată. Cu o trad. din 1796, încredințată de Sofronie stareț al M-rii Neamț și Secul, precum și o copie și o trad. mod.

Ibidem, XXXVI/25, nr. 6, și CXIV/6, nr. 26 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/73 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1150 (rez.).

¹ Omis.

† Adeică noi, Enachi, și cu soru-mea, Anghelina, ficiorii lui Mihai ce au fost¹ vornicu la Botășeni, mărturisim, cu cest¹ zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră², am vîndut a noastră² dreaptă ocină³ și moșie, o vie, în Fundătură, la Copou, care vie au fost vîndută mai denainte⁴ de sora noastră², de Părasca, fără voia noastră, neavîndu ia⁵ nice o treabă cu viia; noi, de bunăvoia noastră², de iznovă², o am vîndut egumenului de la Sveti Sava și a tot săborul, dreptu patrudzeci de lei bătuți. Și cîți bani au luat sora noastră², Părasca, mainte, ținutu-i-am în samă.

Și în tocmala noastră² fost-au vlădica Evloghie de Rădăuți, și Neaniul vornicul de gloată, și Nistor neguțătorul, și Ghiorghe a Sanhirie, și Condrea zlătariul, și Roman Lapteacru, și Vas(i)lie ai C(i)mbăloe, și Ionașco Roșca, și Ilea sădlariul⁶ și mulți oameni buni, bătrîni și tineri, ne-m prilejit într-această tocmală.

Vădzindu noi de bunăvoia lor tocmală și plată deplin(ă) dinnaintea noastră², noi ne-am pus pecețile într-acest¹ zapis și am iscălit, ca să fie de credință.

Și eu, Neaniul vornicul, am scris acest¹ zapis, să știe.

У Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣма <7144/1636> ап(ри)лѣ сѣ <16>.

† Вѣлогѣ еп(и)ск(о)пѣ Радковски <m. p.; sig.>.

† Дз Нѣнюл дворник искал <m. p.; sig.>.

<Sig.>.

Брѣв Мнхалча вт Цр(ъ)ковѣ Бѣлѣа⁷ <m. p.; sig.>.

<Sig.>.

Eu pop(a) Roșca Steclar <m. p.; sig.>.

Roman Lăptr<ea>⁸crea <sig.>.

Ilea <sig.>.

Vasilie <sig.>.

† Curu, ce ține pre Anghilean(a) <sig.>.

† Внаки, с(ъ)нѣ Мнхали <sig.>.

† Și zapisul ce-au avut părintele nostru, Mihali, de cumpără<tură>⁸, pre⁹ acéle vii, de la Ștefan și de la Toader, încă l-am dat la mîna părinților.

Имнашко, жен(ъ) Сада¹⁰ <sig.>.

<Pe verso, o îns. cont>: Δια το αμπελ<ι>⁸ οπου μας αδιτησαν εις, το Κοπουου¹¹.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXVII/192.

Orig., hîrtie (31 x 19, 5 cm), difolio, filigran, douăsprezece peceți în fum, din care prima, a. Episc. de Rădăuți (diam. = 2, 8 cm), cu legenda: † Печатъ С(ѣ)т(о)го Н(и)колаи вт Ѡпископиѣ Радковскѣ, și Sf. Neculai, figurat în cîmp; iar celelalte, boierești, inclare, din care prima, octogonală (a lui Neaniul), arc ca emblemă un cerb alergînd de la dreapta la stînga, iar în partea de jos, literele нма: Н(ѣ)н(ю)л л(ѣ)в(ор)ник; a doua, rotundă, cu inscripția Косма, încercuită de un ornament în "S"-uri; a treia (a lui Mihalcea), rotundă, neclară; a patra, rotundă, cu o acvilă în cîmp; a cincea (a popii Roșca), octogonală, cu un scut flancat de cruci, tăiat oblic de o bară (spadă?) și umplut cu mai multe elemente neidentificabile; a șasea, ovală, avînd ca emblemă două-trei capete de bovidu și o cruce; iar restul de cinci, rotunde, neclare.

Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/186 a-c (foto.).

¹ "st", redat printr-un c (s) punctat, suprascris.

² Așa în orig.

³ Deasupra lui ѣ (ă), o literă suprascrisă, ștearsă.

⁴ Pentru "denainte"; v. mai jos: "mainte".

⁵ Redat prin л.

⁶ Sau "sudlariul".

⁷ "Ereu Mihalcea de la Biserica Albă".

⁸ Omis.

⁹ "с", redat prin ѣ.

¹⁰ "Ionașco, însurat cu Safta".

¹¹ "Pentru via pentru care ne-au nedreptățit, la Copou".

† Иѡ Басиліѣ воевода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ¹ Земли Молдавскон. Ѣж(ѣ) даем и потвърждаем болеринѣ нашемѣ вѣрномѣ, Тодерашко²ви третому логофет(у), его правин шти(н)ни и кѣпежно, шти исписок за вѣкѣплєніе что имал шти Барновскии воевода, половина село шти Унгураш(и), внишнєа часть, на рѣцѣ Молдовѣ, что єст у волост(у) Немецкомѣ, что тоа ши соби кѣпила шти Панѣ вистѣриникѣ, за три ста шги³ жолтих, шти врник что имал шиѣ, за кѣпежно, шти Радул воевод(а), и за потвърждєніе шти Гашпар воевода, что тоа пол село било купежно и Панови вистѣриник шти Пѣскѣлини, кингинѣ Йкоми прѣкѣлабє, а Пѣскѣлини Йкоминѣс(а) било купежно, вѣкѣпѣ сѣ пан єи, Йкоми прѣкѣлабє, шти Пѣскѣлини, кингинѣ Стронч логоф(ѣ)т, и с(ы)нѣ єи, Иѡнашко, с(ы)нѣ Стронч.

И ш. том, тиж(ѣ) продал ємѣ Панѣ вистѣриникѣ и друга часть шти тогож(ѣ) село, шти нижнѣа часть, сѣ часть за мѣсто за [с] млини(ѣ) на Тополницѣ и на рѣцѣ Молдовѣ, что било и ємѣ кѣпежно шти Глигоріє Дрѣгѣ и шти жена его, Соломѣа, и шти с(ы)ни нѣ, Іѡни, и Пѣнтелєю, и Дѣмитрашко⁴ и времѣа. Тоа продал пакиж(ѣ) слѣзи наш, Тодерашкови логоф(ѣ)т(ѣ), за пи талєр(и) среб(рѣ)них.

Тиж(ѣ) продал єму и другаа часть шти тоа село, шти нижнѣа часть, что било и ємѣ купежно шти поп Тодєрѣ, с(ы)нѣ Іѡни Тодєрниц(ѣ). Тоа продал єму, за сєдинм дєсєт талєр(и) среб(рѣ)них.

И тижє продал ємѣ и другаа часть шти тоа пол село, что било и єму купежно шти Мѣрини, дѣшѣа⁵ Радул, и с(ы)н(о)вє єи, Гаврил, и Ларини, и Шефан, и Кєлєїа и Янна⁶, вѣсѣ часть им за дєдину и за купежно. Тоа продал ємѣ за пєт талєр(и) среб(рѣ)них.

И тиж(ѣ) продал єму и другаа часть шти тогож(ѣ) село, что имал Панѣ вистѣриник за кѣпежно шти Мѣрика и шти Лупул, с(ы)нѣ Дрѣган. Тоа продал ємѣ за пє талєр(и) среб(рѣ)них.

И тиж(ѣ) продал Панѣ вистѣриник и дрѣгнѣх частї за шти(н)ну, шти село Бєврѣни, чєтири жирѣбїи за домовѣ, что било ємѣ купежно: три жирѣбїи шти Мирѣуц(ѣ) Хранич; а когда бил(о) прѣд д(ѣ)ни Гашпар воевода вѣпадашѣ Панѣ вистѣриникѣ вѣ єдна нєволю и продал тѣх г жирѣбїи Гѣвргїє Нѣврѣпѣскѣл, а потєм пакиж(ѣ) хєдил Нѣврѣпѣскѣл вѣ єдна дан и зостал сѣ иѣкнѣх п(и)н(а)сїи и тиж(ѣ) продал Панѣ вистѣриникѣ; а єдна жїрєбїє продал ємѣ Йрсєнїє, брат Гѣвргїє Нѣврѣпѣскѣл.

Тѣм радї, тѣх частн, вѣснѣх внишє писани, како да єст и шти Нас болєринѣ <нашемѣ>², Тодєрашкови логоф(ѣ)т(у), правїи шти(н)ни и кѣпєжини, сѣ вѣсєм дохєдом. И ни да с(ѣ) нє умнишєт.

Пис в Іис, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрмѣ, мєс(аца) ап(рѣ)лїє, кѣ д(ѣ)ни.

† Саам г(о)с(по)д(и)нѣ велєл.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, dăm și întărim boierului nostru credincios, Toderăș<co>² logofăt al treilea, dreptele lui ocini și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Barnovschi voievod, jumătate de sat din Ungurași, pe râul Moldova, partea de sus, care este în ținutul Neamțului, pe care, aceasta, el și-a cumpărat-o de la Pană vistiernic, pentru trei sute de ughi galbeni, din uricul de cumpărătură pe care el l-a avut de la Radul voievod și de întărire de la Gașpar voievod, care, această jumătate de sat, a fost cumpărătură și lui

Până vistiernic de la Păscălina, cneaghina lui Iacomî pîrcălab, iar Păscălinei Iacomiasa i-a fost cumpărătură, împreună cu panul ei, Iacomî pîrcălab, de la Păscălina, cneaghina lui Stroici logofăt, și de la fiul ei, Ionașco, fiul lui Stroici.

Și întru aceasta, de asemenea i-a vîndut Pană vistiernic lui și altă parte din același sat, din partea de jos, cu parte de loc de moară pe Topoliță și pe riul Moldova, care i-a fost și lui cumpărătură de la Gligorie Drugă și de la femeia lui, Solomiia, și de la fiii lor, Ion, și Pănteleiu, și Dumitrașco și Eremiia. Aceasta a vîndut-o iarăși slugii noastre, Toderășco logofăt, pentru 88 de taleri de argint.

De asemenea i-a vîndut lui și altă parte din această jumătate de sat, din partea de jos, care i-a fost și lui cumpărătură de la popa Toader, fiul lui Ion Toderiță. Aceasta i-a vîndut-o lui pentru șaptezeci de taleri de argint.

Și de asemenea i-a vîndut și altă parte din această jumătate de sat, care i-a fost și lui cumpărătură de la Mărina, fiica lui Radul, și de la fiii ei, Gavril, și Larion, și Ștefan, și Chelsiia și Anna, toată partea lor de moștenire și de cumpărătură. Aceasta i-a vîndut-o lui pentru cinci taleri de argint.

Și de asemenea i-a vîndut și altă parte din același sat, pe care a avut-o Pană vistiernic de cumpărătură de la Mărica și de la Lupul, fiul lui Drăgan. Aceasta i-a vîndut-o lui pentru 85 de taleri de argint.

Și de asemenea a vîndut Pană vistiernic și alte părți de ocină, din satul Bouréni, patru jirebii de case, ce i-au fost lui de cumpărătură: trei jirebii de la Mirăuță Hranici; și cînd a fost în zilele lui Gașpar voievod a căzut Pană vistiernic într-o nevoie și a vîndut aceste 3 jirebii lui Ghiorghie Năvrăpăscul, iar după aceea iarăși a umblat Năvrăpăscul într-o dare și a rămas <data>⁷ cu cîțiva bani și le-a vîndut tot lui Pană vistiernic; iar o jirebie i-a vîndut-o Arsenie, fratele lui Ghiorghie Năvrăpăscul.

Pentru aceea, toate aceste părți mai susscrise să fie și de la Noi boierului <nostru>², Toderășco logofăt, drepte ocini și cumpărături, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scrie la Iași, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 21 zile.

Însuși domnul a poruncit.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXI/8.

Orig., hîrtie (37 x 22 cm), pecete mijlocie, timbrată, identică cu cea de la nr. doc. 25.

Ibidem, Fotografii, LXXII/15 (foto.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/187 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 31 (transcr.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiilor", 1938-1942, p. 76 (rez.).

¹ Aici și descori în continuare ь, făcut aproape ca ь.

² Omis.

³ În loc de врн.

⁴ т și р, în ligatură.

⁵ 4, adăugat deasupra rîndului.

⁶ Așa în orig.

⁷ Subînțeles.

Ispisoc a lui Vasili Vodă, din 7144 <1636> april(ie) 24, pe Vicoleni, <ținutul Dorohoi>.

Arh. St. Iași, CDLXIX/51.

Menț. într-o "socotință" din 1849 iulie.

† Иѡ Баснѣе воєвода, б(о)жѣю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмли Молдавскон. Ѡж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали и потвѣрдани есми нашен молви, с(вѣ)тѣн монастири Драгомирни, наєж(ѣ) ест храм Сѣшествїе С(вѣ)т(а)го Д(ѣ)ха, на нх праваа шти(н)нѣ за даанїе и м(н)лованїе шт поконнаго и с(вѣ)топочневшаго Семѣи Могїла воєвода, на єдно мѣсто за паснкѣ, на потоцѣ нарицаємом Свѣт(а)дѣнїе, си рѣч(ѣ) Марторїа, како да ест и шт Насвише [прѣд] речениѣн с(вѣ)тѣн монастири Драгомирни права даанїе, и помил(о)ванїе, и ѡрнк и потер(ѣ)жденїе на тоє мѣсто за паснкѣ, на потоцѣ нарицаємом Свѣт(а)дѣнїе, шт [нс]привнїлѣх еже имаєт с(вѣ)таа монастир на тоє мѣстѣ за паснкѣ, шт с(вѣ)топочневшаг(о) Іѡ Семѣи Могїла воєвода, за даанїе и помилванїе, бѣти с(вѣ)тѣн цр(ѣ)к(о)ви за просвѣщенїе и калѣгером за пожнєленїе, съ вѣсем хотаром тон паснки, [да ест] шкоже ест и нини паснкам монастирским, и съ вѣсем дохѣдом тоє мѣсто за паснкѣ, непорѣшенно николиже, на вѣки.

И ни да сѣ не ѡмншаєт прѣд сим листом нашим.

Ѡ Мс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣма ап(р)нїе) кс.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл².

† Гаврил Мѣтнаш вел логоф(ет) т. р.

† Мнаки <писал>.

<Pe verso, o îns., probabil cont., ștearsă în cea mai mare parte>: † За <па>⁴снкѣ оу Бранищ<н>⁴, ѡ Марторїа<а>⁴; <reluată în sec. XVIII>: За паснк оу Бранище; <iar aceasta, continuată, în prima jum. a sec. XIX>: pe pîrîul Mărturiei, de la Vasile Vodă, 7144 <1636> ap(ril)ie) 26; <și, de altă mînă>: S-au scris, <probabil, într-o cond.>. <De la sf. sec. XVIII sau de la înc. sec. XIX, două îns. germ.>: No. 2 <corectat din "4">, Lit. A: Bienengarden auch. Detto; <și> Dragomirna, No. 11, Lit. A: Bulgarisch; nebst zu in Moldauischien, und einen Deutschen Übersetzung. <Din aceeași vreme (a ocupației rusești?) cu notificarea de pe verso (v. n. 2), o altă îns.>: За пасѣкѣ Свѣдѣнїса.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, Domnia Mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri Dragomirna, unde este lîramul Coborîrea Sfîntului Duh, dreapta lor ocină de danie și miluire de la adormitul și sfîntrăposatul Semeon Moghilă voievod, un loc de prisacă pe pîrîl numit Svedenia, adică Martoria³, ca să-i fie și de la Noi mai sus [înainte] zisei sfinte mănăstiri, Dragomirna, dreaptă danie, și miluire, și uric și întărire, acest loc de prisacă, pe pîrîl numit Svedenia, din privilegiu de danie și miluire pe care îl are sfînta mănăstire pe acest loc de prisaca de la sfîntrăposatul Io Semeon Moghilă voievod, să fie sfintei

biserici pentru luminare și călugărilor pentru folosință, cu tot hotarul aceste prisăci, [să fie] precum este și la alte prisăci mănăstirești, și cu tot venitul acestui loc de prisacă, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> aprilie 26.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso, o îns., probabil cont., ștearsă în cea mai mare parte>: † Pentru prisaca din Braniște, la Martoria; <reluată în sec. XVIII>: Pentru prisaca din Braniște; <iar aceasta, continuată în prima jum. a sec. XIX>: pe pîrîul Mărturiei, de la Vasile Vodă, 7144 <1636> ap(rilie) 26; <și, de altă mînă>: S-au scris, <probabil, într-o cond.>. <De la sf. sec. XVIII sau de la înc. sec. XIX, două îns. germ.>: No. 2 <corectat din "4">, Lit. A: Prisacă, asemenea. *Datum*-ul; <și> Dragomirna. No. 11, Lit. A: Bulgărește; împreună cu o traducere în moldoveneste și una în germană. <Din aceeași vreme (a ocupației rusești?) cu notificarea de pe verso (v. n. 2), o altă îns.>: Pentru prisaca Mărturia.

Bibl. Centr. Univ.-Cluj, Fond. Gh. Sion, nr. 25.

Orig., hîrtic (28 x 42, 5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată pe treimea stîngă a doc.

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 174 v. (copie); Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XIX/72 (trad., din 1811 ianuarie 25/februarie 6, încredințată de Isaia Băloșescul arhimandrit).

Arh. St. Iași, DCCCLXXXIII/5 (menț., într-un izvod de scrisori și urice din 1842 martie 23).

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/2, nr. 77, f. 7 r. (rez., numai cu vâlcuțul).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, III/168 a, b (foto.); Xerogr. de doc., I/73 bis, a-c (xero.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 122-124 (text slav, după orig., și trad.); Bălan, *Doc. bucovinene*, II, nr. 2, p. 141 (rez., după trad. din Codrescu); *Tezaur sucevean*, p. 146, nr. 372 (rez. de la Arh. St. Suceava, completat după ed.).

¹ Deasupra lui ж și а, un paieroc, suprascris asimetric de diac.

² Urmează, în dreapta locului pe care fusese imprimată pecetea domnească, o îns. rus. recentă: (Consilier departamental, Timcovich).

³ Așa în text. slav.

⁴ Șters.

407

1636 (7144) aprilie 27, <Iași>.

Suret di pi întăritura lui Vasile Vodă pi schimbul ce faci popa Anton, din let 7144 <1636> apr(ilie) 27¹.

Noi², Vasile voevod, бож(ію) милости, г(о)спод(а)р(ъ) Молд(а)в(и). Adecă au vinit, înnai<n>³te Domnii Mele și a toț(i) boerii Domnii Mele, mari și mici, boiarinul Domnii Mile credincios, Ionașco Prăjăscu jic(nice)r, și cu un zapis de mărturii

de la popa Anton din Oboroceni și de la fimia lui, Mărica, și de la [Sofronii]⁴ [Anton]⁵ feciorii lui, Mărica și Ana, și de la Gavrilaş⁶ Fordoiu⁷, și de la Nechifor, ficiorul lui Ionoșco Calotă, și de la Gri[i]gorii⁸ Boscătianul⁹, și de la Sofroniia și Toader și Irimiia, ficiorii lui Gherasim, și de la Ilie¹⁰ și ficiorul său¹¹, Ostahie, și de la popa Isac și de la Ocsinie¹², așe scriind și mărturisind într-acei zapis cum ei, de bunăvoie lor, de nimeni nevoi(i), nici asupri(i), ce de a lor bunăvoie, s-au tocmnit cu boierul Domnii Mele, cu Ionașcul Prăjăscul jic(nice)r, printr-o bucată de loc, ce l-au înecat cu hăleșteu ce au făcut la podul Ordzii.

Deci, s-au tocmnit ei între sine și au dat boierul Domnii Mele ...¹³ și acel loc și patruzăci și patru de prăjini și giurățate, și prăjina câte de patru stințani.

Deci, Domnie Me, dacă am văzut de bunăvoie loc tocmală, așijdere am dat și am întărit boierului Domnii Mele, Ionașcul Prăjăscu jic(nice)r, pre ace bucată de lucru, ce au înecat-o apa din hăleșteu ce au făcut la pod³ Ordzii, ca să-i fii și de la Domnie Me driptă ocină și schimbătură boierului Domnii Mele ce scrii mai sus, Ionașcul Prăjăscu, cu tot vinitul, neclătit nici odinioară.

<Gavril Mătiș vel logof(e)t.

Corlat>¹⁴ <a scris>¹⁵.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXXXV/65.

Copie din prima jum. a sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/188 a, b (foto.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XI, nr. 32, p. 278-279 (rez., cu extrase, după orig., "pecete mare, roșie", cu data de zi: 26, care se afla în arhiva Goilav din Roman).

¹ La Iorga (v. EDIȚII): "26".

² Pentru Hw ("Io").

³ Omis.

⁴ Tăiat cu aceeași cerneală.

⁵ Probabil gr. pentru "ot tam".

⁶ "la", scris peste altă literă.

⁷ În doc. din 1635 octombrie 4 (nr. 250 A-B): "Furduiu (Furdoi)", după care urmează: "și cu feciorii miei".

⁸ La Iorga: "Gligorie".

⁹ La Iorga: "Buțățeanul", iar în doc. nr. 250 B: "Biscotianul", după care urmează: "și cu ficiorii mei".

¹⁰ La Iorga: "Ilea", iar în doc. nr. 250 A-B: "Lealea (Ileana)".

¹¹ În doc. nr. 250 A-B: "cu ficiorii mei, cu Ostahie și cu popa Isac și Acsiniia".

¹² În doc. nr. 205 A-B: "Acsiniia (Acsinie)".

¹³ Loc alb în copie, cam un rînd și jumătate.

¹⁴ Completat după EDIȚII.

¹⁵ Într. ns.

† Іѡ Басиліе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Adec(ă) s-au pîrit de faț(ă), înaintea Domnii Méle și a tot Svatul Domnii Méle, Simion și Pavăl, feciorii Gherghlinei, cu feciorii lui Lucoci, pentru sat, pentru Lătăi, dzicîndu feciorii lui Lucoci că au ținut feciorii Gherghlinei¹ pîn(ă) acmu pe a treia parte de sat de Lătăi, iar Simion și Pavăl au arătat înaintea Domnii Méle

ispisocu de rămas de la Bărnoschie Vodă, cum să ție giuimate de sat feciorii Gherghinei¹, iar giuimate să ție feciorii lui Lucoci.

Pentr-acéia, și Domniia Mea, deacă am vădzut acéle direse de rămas de la <a>²lți domni mai de-nainte, am dat și am întărit slugilor noastre, lui Simion și lui Pavăl, feciorii Gherghinii¹, pre acea giuimate de sat, cu hălăștee și cu mori în apa Mileatinului și în Dodolea, și cu tot v<enit>³ul ce va fi pre hotarul acelui sat, ca s(ă) le fie și de la Domniia Mea d<reapt>³ă ocină și moșie, neclătită nici odănuoar(ă), în vécii.

Ș<i cu altă>³ pîră să nu să mai pîrască <in>⁴naintea cărței Domnii Měl<e>³. И нн да сѣ не ѿмншасѣт>¹.

Ъ Пс, <л(ѣ)т(о)>⁴ хэрмад <7144/1636> ап(риліе) кд <29>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ <вѣлѣл>³.

Гаврил Жътиаш вел логоф(ѣ)т <m. p.>.

† Кворлат <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Vasili Vod(ă).

Arl. St. Iași, CCCXXIII/44.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), filigran, rupt și lipit la înndoituri, pecete mijlocie în ceară roșie, pierdută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCCXXII/77, f. 1 v. (rez., în copia unei cărți de judecată din 1756/7264 iunie 12).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/148 (xero.).

¹ În rez. urm., menționat în cartea de judecată de la A. S. I. (v. descr. arheogr.), se precizează: "Gheorghie Gherghina", dovadă că ultimul reprezintă un nume de familie.

² Șters.

³ Rupt.

⁴ Rupt și șters.

409

1636 (7144) mai.

Suret de pe mărturie de hotărîtu Mileștilor, de la Ștefan Beche pîrcălabul, din v(e)let 7144 <1636> mai.

Milostive și luminate D(oa)mne. Dăm știre Mării Tale că s-au pîrit de fațe, înaintea Mării Tale, Isac din Milești, și Puiul de acolo, și Ștefan de acolo, și Cîrste de acolo cu giupîneasa lui Ionașc(o) Paos din Zlătari, pentru niște cumpărături, ce au cumpărat Paos la Milești și nu ține ce au cumpărat, ce ține mai mult.

Deci, Mărie Ta ai făcut cartia Mării Tale la mine, să merg acolo, la acel sat, la acele cumpărături(i) a lui Paos, și să strîng oameni megieș(i) din sus și din gios și, cum oi afla cu dreptul, să alegem.

Deci, am ales giupînesii lui Paos toate cumpărăturile dintr-acel sat, din Milești, și <din partia>¹ Sohodomnilor, ...² și din partia lui Andrei, a patra <parte>¹, lîngă biserică, și dintr-a <a>³ltor răzeș(i), ce au cumpărat ...⁴ bătrîn ...⁵.

<Și la aceasta au fost mulți oameni buni, anume>⁵: ...⁵ Axentie ot tam⁶, și Hangul, și Ursul ot tam, Ion vornic, și Nacul de Mușetești, și Ionașc(o) ...⁷ și mulți <oameni>¹ buni și bătrîni.

Și partia Buneștilor ce au avut încă o am ales de ...⁷ și o am stîlpit cu oameni buni, ce au dat samă cu sufletele lor, anume: Zaharie Ciocodei, și Isac Grani, și Pavăl și toți aceștia oameni de Zlătar(i).

Robul Măriei Tale, Ștefan Beche pîrcălab.

Pis di m(ine)⁸, Rimut, diiac, let 7243 <1744-1745>.

Și eu am scos acest suret de pe cel vechiu și am iscălit, erei Ioan.

Arh. St. Iași, CCCXXXVIII/1.

Copie după altă copie.

¹ Loc alb în copie.

² Loc alb în copie (cca 10-12 litere).

³ Omis prin haplologie.

⁴ Loc alb în copie (cca 15 litere).

⁵ Loc alb în copie (aproape două rînduri).

⁶ Folosirea acestei expresii dovedește că, înainte de Axintie, mai figura cel puțin un martor.

⁷ Loc alb în copie (cca. 5 litere).

⁸ Lectură nesigură.

410

1636 (7144) mai 5.

Єї вѣо аз, попа Hilip, i Toader Zăpalcea, i Mihalcea, i Dămiiian. Ѡж(є) принаѣ прѣд нами Басиліѣ, с(ѣ)нѣ Гинда¹ înainte noastră Vasilie, sin Glinnda, nepot Condri² i ot Domnești², волост Нем(є)чкон³, de nimene nevoit și de nimene împresorat, și au vîndot, den a treia parte, doo părți, partea Condre[e] i ș<i>⁴ Mariei, dereaptă partea loru den sat den Drăgliști, волост Романскон, cită s-au ales partea Condrei și coa Mariei, den sat, și den țarină, și den finaț, pădure <ș>⁴ i den tot locul, și co tot venitol, dereptu чет<и>⁵ ре дєсєт⁶ zloți bătuți, loi Vicol Titic(i) și fâmeei sale, Urîtei⁷, вт прѣд нами⁸ și denaintea a mulți oameni boni, și tinere⁹ și bătrîni, și din mejiissi, имѣ¹⁰: Isac, sî<n>⁵ Domitrașco, i Costantin, с(ѣ)нѣ¹¹ Ionașco Guglă.

Dec(i), noi [i]-am vățăt¹² cum s-au tocmit denaintea noastră și au dat patruzăci de zloți, bani gata, вт прѣд нами⁸.

Dec(i), mai pre mai mare credință, ne-m pos și a nostre pece<ț>⁴ i, да сѣ знаєт.

V(ă)let 7144 <1636> mai 5.

În zilele lui Vasilie V(oie)vod, au scris popa Hilip.

Бѣ д(ѣ)ни Басиліѣ воевод(а), пис(а) поп(ѣ) Хилип, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хзрмѣ, в м(ѣ)с(а)ц(а) маи ѣ¹⁵.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Ion Mustață.

Arh. St. Neamț, Col. doc. și scrisori, I/9.

Orig., hîrtie (30 x 18, 5 cm), difolio, rupt la îndoituri și ros de cari și lipit pe altă foaie, patru peceti inelare în cerneala doc.

Ibidem, Doc. Drăgeștilor, nr. 228, nr. 4 (rez., numai cu văleatul, într-un perilipsis din 1828 iunie 3).

¹ "Iată a venit înaintea noastră Vasilie, fiul Ghindei".

² "ști", adăugat deasupra rîndului.

³ Greșit, pentru Немецком.

⁴ Rupt.

⁵ Omis.

⁶ "patruzeci".

⁷ "c", scris peste un "a".

⁸ "dinaintea noastră".

⁹ Așa în orig.

¹⁰ "anume".

¹¹ "fiul lui".

¹² Greșit, pentru "văzut".

¹³ Ros de cari.

¹⁴ "să se știe".

¹⁵ "În zilele lui Vasilie voievod, a scris popa Hilip, în anul 7144 <1636>, luna mai 5".

411

1636 (7144) mai 6, Iași.

† Иѡ Василіе воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit, înaintea Domniei Méle și înaintea a tot Svatul Domniei Méle, Isarie și cu soru-sa, Cătălina, ficiorii Floarei, și s-au pîrît de fați, înaintea¹ noastră, cu Bălăban, ginerele popei, lui Toader, din Teişori, de la Chighéc(i), pentru o parte de ocină din Orgoești², de la ținutul Tutovei, dzicîndu Isarie³ și cu Cătălina că ș-au fostu pus zălog înma lor acea parte de ocină, din tot satul, a cincea¹ parte, la popa Toader, socrul lui Bălăban, dreptu unsprădzeci⁴ mii de aspri și opt boi de negoț. Iar Bălăban așea au dzis înnain<t>⁵ea¹ noastră<ă>⁵, că n-au fostu pusă zălog, ce au fostu vîndută, și au arătat și zapis făcut de înma lor, de Floarea, cum ea¹, de bunăvoia ei, ș-au vîndut toat(ă) partea din sat din Orgoești popei, lui Toader, încă în dzilele lui Pătruū Vod(ă). Și, așijdere, au arătat și altu zapis de mărturie, făcut de hotarni<ci>⁶, cîndu au mîrsu de au hotărît acea parte de ocină a Florei, despre alți răzeși, și au fost și Cătălina de fați, de au mărturisit înaintea acelor hotarnici cum ș-au vîndut înma lor ocina dintr-acei sat, de bunăvoia ei.

Deci, Isarie³ și cu soru-sa, cu Cătălina, ci au rămas dinnaintea Domniei Méle și din toată légea țării. Iar Bălăban, el, s-au îndireptat și ș-au pus ferie[ia] 12 florinți în vistéru Domniei Méle.

Deci, de acmu înnainte, ca să nu mai aibă a mai pîrî Is<ari>⁵ie și cu soru-sa, Cătălina, pre Băl<ăb>⁶an de aceasta pîr(ă) nic(i)odată, în véci, ce ca s(ă) aibă a ținea acea ocină sluga noastră, Cămîrzan diiacul, pentru căci elu o au cumpăratu⁷ de la Bălăban și de la făméia lui, de la Vărvara, fat(a) popei, lui Toader, dreptu patrudzeci de galbeni, ca să-i fie și de la noi direaptă ocină și cumpărătur(ă), cu tot vinitul. И ѡ да с(ѣ) не ѡмшадет.

✠ Иѡс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> мѡи 5 <6>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мѣтнаш вел логоф(ѣ)т м. р.

† Димитрашко <писал>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCIV/159.

Orig., hîrtie (33, 5 x 21, 7 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată.

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 14, f. 140 v. (menț. într-o anaf. din 1837 iulie 8).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/189 (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, "Teodor Codrescu", anul III, nr. 3, p. 5-6 (orig., cu data de zi: 16); Antonovici, *Doc. schituri*, p. 35 (rez.).

¹ "ea", redat prin a.

² Așa în orig.

³ "c", redat prin a.

⁴ "unsprădzeci", scris pe loc șters, de aceeași mînă.

⁵ Rupt.

⁶ Omis.

⁷ "cum", scris deasupra rîndului.

412

1636 (7144) mai 8.

7144 <1636> mai 8.

O carte gospod, de la domnul Vasile voevod, ce scrie cătră Pătrașcu de Hlăpești că popa Ionașcu din Bărgăoani au jăluit pre un văr primare al său de acolo, Ion Ciurea, zicînd popa că i-au vîndut o parte de ocină din sat din Cîrligi, din a șăsa parte, giurătare, și popii, lui Ionașcu, nu i-au dat nimică și poruncește Domniea rînduitului să facă lege popii, lui Ionașcu, cu gineri<1>¹ și lui Ion Ciurea², să-i dea ocină drept ocină, iar, de le va părea cu strîmbu, să le dea zi de soroc, să meargă față la Divan.

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 132-133.

Rez. dezv., într-un "Perilipsis de pe scrisorile de Bărgăoani, ce sunt la razăși, să se știe. 1806 noemvrie 8".

¹ Omis.

² Mai sus, Ion Ciurea este arătat ca "văr primar" al popii Ionașcu.

413

1636 (7144) mai 8.

† Eu, Selevestru culugărul¹, și Gligorie Negrul, din Vătămăni, și Ionașco ot Vercești, și Ignat Scîntee ot Rêd(i)², și Catrina ot Măstacăn(i) și Nastasiia ot Romăneșt(i) mărturisim, cu cest zăpis al nostru, cum au cădzut frate-nostru, Neanul, într-o nevoe mare. Deci, vâdzind nevoia și răutatea lui, nu l-am lăsat să-ș(i) pue capul, căce ni-i frate, ce ne-am sculat toț(i) frații și toată sămenția noastră și am dat noi toată partea noastră de ocină, cîta să va alége la sat la Măstacăn(i), din vatra satului, și din cîmpu, și dintra apă, și-n pădure, și-[n] din poenă și din curături, cu tot venitul; l-am dat fratelui nostru, Neanului[n], ca să aibă a-l vende acest loc tot, să ia preț, să-ș(i) plătască¹ capul de la nevoe.

Iară de noi de sămenția noastră să n-aibă nice o nevoe, cine va compăra această moșie, în véci de véci. Aceasta mărturisim.

Și, pre mai mare credință, ne-am pus pecețile. Cine n-a avut pecete, ne-am pus degetul, ca să să știe.

хэрма <7144/1636> маю ѿ <8>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Pre Măstacăn(i); <și alta, ulterioară>: ут Нѣнюа³.

Arl. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/33.

Orig., hîrtie (27 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, trei peceți inclare și o amprentă digitală.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/190 (foto.).

¹ Așa în orig.

² "é", redat prin а.

³ "de la Neaniul".

414

1636 (7144) mai 9, Iași.

† Adecă noi, Simion Țirea vel vatah Suceavscoi i Borăleanu uricar, scriem și mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au venit cinstită cartea Mării Sale, domnu nostru, Иѡ Бачнаѣе वोववाद, ca să hotărîm și să alégem toate părțile lui Coste Băcioc vornicul, Dumnedzău-l pomenească, ce au avut în sat în Hănțești, pe Siret¹, cu locuri de mori întra apa Siretiului¹ și pre valea satului. Deci, noi am strînsu oameni buni și bătrîni, de pren pregiur mejiaș(i), și am socotit pre dirése și am măsurat cum să cade, cu otgonul, și s-au ales părțile lui [lui] Băcioc vornicul, giумătate de sat, unde am pus doi stîlpi de piatră, unul de ceasta parte de vale, altul de céia. Și întra această giумătate de sat s-au aflat trei jirebii¹, a lui Avraam, și iarăș(i) s-au stîlpit din-gios, la mijlocul satului, cu stîlpi de piatră. Însă măsura satului s-au pus din gardul țintirimului besericii, din sus de portiț(ă), pînă în casa Gligorcii, unde au fost despre Siret¹, și s-au stîlpit și s-au tocmît.

Iară din țarină să aibă a ținea și în finați și din toloci, tot în doou; numai ce să vor afla lazuri făcute cu săpatul, să le ție a cui va fi săpat; iară, de să vor fi făcute² cu arsura focului și să vor fi făcute¹ poeni, să fie iarăș(i) în doou. Așijdere, de doou jirebii¹, ce s-au aflat un zapis la Avraam, cumpărătură lui Băcioc de la Gherla Pătrășcoae, ce au dzîs Avraam că au cumpărat de la Pilat, încă s-au dat pre mîna visternicului Mălaiu și s-au ales în cea giумătate de sus, în partea lui Băcioc, deusebi de céle trei jirebii¹ ce i-am stîlpit, ce au fost cumpărătură de la Lola, sora Onului. Așijde<re>³, o poiană ce iaste priste Siret¹, cîndu s-au pîrît călugării de Gălata cu⁴ Bîrlădenița și au rămas pre călugăr(i) să ție pînă în Siretul¹ bătrîn, fost-au atunce la pîră toți frații cîț(i) au fost răzész(i) în Hențești, ca să aibă a ținea iarăș(i) în doou frățeste, cum s-au stîlpit și în sat.

Și la cest hotar au fost Ionașco Băzăceanul ot Băzac(i), și Ionașco Dărman din Ungurén, și Drăgușan bătrînul din Dvoriște, și Eremiia Paliulcea ot Șerbănești, și Iachim din Vilcești, și Ionașco Nechiforescul ot tam, și Dumitrașco ot Hreasca, și Gligorcea star ot Hențești și alți oameni buni și bătrîni au fost și s-au tocmît și s-au voit și ei, de bunăvoie.

Dec(i), noi am făcut această mărturie a noastră, ca să s(e) știe.

Și, pre mai mare credință, am pus și pecețile noastre.

Пис ѡ Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хэрма <7144/1636> маю ѿ <9>.

† Иѡ Бѡрѣлѣнѡл ѡрикар иискал <m. p.; sig.>.

† Яз Симиѡн Цѣра искал <m. p.; sig.>.

Dărman <m. p.; sig.>.

† Ionașco Băzăcean <m. p.; sig.>.

Iremi<ia>³ Pahul<cea>³ m. p.; sig.>.

† Дръгѡшан стар <m. p.>.

† Дѣмитрашко ѡт Хрѣска <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Ce s-au hotărît Hănceștii).

Arh. St. București, A. N., CI/11.

Orig., hîrtie (31 x 20, 5 cm), difolio, filigran, cinci peceti inelare în tuș, din care una rotundă (1, 8 cm), are în ligatură inscripția Тѡмѡшъ.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/74 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 242-243, nr. 1153 (rez.).

¹ "с", redat prin ѣ.

² Așa în orig.

³ Omis.

⁴ "u", scris peste altă literă, probabil "v".

415

1636 (7144) mai 11.

† Adecă eu, Anesiia, fata lui Dumitru Purcel, nepoata lui Purcel postelnicul, scriu și mărtu<ri>¹sescu, cu cest zapis al miu, însămi² pre mene, de nime nevoită, nic(i) asuprită, cum am vîndut a mea directă ocină și moșie, din sat din Părișeni, dumisale, lui Ionașco Cehan ce-au fost vornic mare, partea mea, ce să va alége, drept dzéce lei bătuți, să-i fie lui ocină și moșie, lui, și feciorilor lui, și nepoților lui, și strenepoților lui și a tot rodul lui, cine să³ va alége mai aproape, în vatra satului, și în țarină și în tot venitul, ce va fi partea mea.

Și în tocmala noastră⁴ au fost popa Ma[t]fteiu de la Episcopia de Huși, și dinaintea popei, lui Năstasie, de la Movila Corodului, și dinaintea lui Veniamin călugărul de la mănăstire, de la tîrg din Vaslui, și dinaintea lui Iașco croitorul de Iași, ș-a lui Vasilie croitorul de Iași, și dinaintea altui Vasilie croitor, și dinaintea lui Ion teslariul, ș-a lui Ionașco teslar ș-a lui Precop teslar.

Și, mai pre mare mărturie, ne-am pus și peceteile.

Eu, Simion Sprînceană diacul, am scris.

Тоѣ[м] пишемъ, да с(ѣ) знаетъ.

† Бѣ лѣт(о) хѣрмѣ <7144/1636>, м(ѣ)с(а)ца маи дѣ <11>.

† Поп(ѣ) Янѣстасѣ <m. p.; sig.>.

† Поп(ѣ) Мадѣи <m. p.; sig.>.

Спрънчанъ искахъ m. p.; <sig.>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVII>: † Zapis di la Păr(i)șeni, di la Purcelești; <și, adăugat mai târziu>: lîngă Miclești și lîngă Chiricești, ot Vaslui.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/26.

Orig., hîrtie (31 x 19, 5 cm), difolio, filigran, șase pecetei inclare, în fum.
Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/191 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XI, p. 280 (orig.); Tiktin, *Doc. române*, p. 105-107 (orig., cu caractere chirilice și transcr. cu litere latine).

¹ Omis.

² "ă", transformat din "u".

³ "să", adăugat deasupra rîndului.

⁴ "a", scris peste altă literă.

416

<Cca 1636 mai 14>.

A

Adică noi, Solonca și Diia, fetile lui Dumitru Purcel, ficiorul lui Purcel postelnicul, înseș(i) pre noi mărturisim¹, cu cest zapis al nostru, cum, de bunăvoia noastră, de nime² nevoite, nici înpresurate, am vîndut a noastră direaptă ocină și moșie¹, toate părțile noastre din sat din Codăești, din partea din sus. Acestea le-am vîndut¹ lui Dumitru ce-au fost vornic, drept o vacă cu vițel, biciuluită drept 9 zloți și giurățate, bani buni, și 40 de potronici de argint și un sac de făină de șasă mirțe, drept doi lei, cu loc de hrană preste tot lotarul și cu locuri de moară și în Cușitna și în Dobrovăț, și cu fina¹ în lăbarnic și în cîmpu¹, și cu vatră de sat și cu loc de prisacă.

Și într-această tocmală a noastră s-au tîmplat oameni buni: Bălan de Șerbotești, și Gavril de acolo, și Dumitru Duguleiu² de acolo, și Gheorghie de acolo, și Buțurcă de Todirești și alți oameni buni, de pren pregiur megieși. Și înmă³ noastră, Purceloaia, încă au fost de față. Drept aceia, să liie lui oaină și moșie și să-ș(i) facă direse domnești.

Și, mai pre mare credință, ne-am pus peceteile cătră acest zapis, să se știe.

[L(ocul) p(eceteii)]⁴.

Întocma cu ur(i)ghinalu(l).

Chirica ban <m. p.>.

Enachi ban <m. p.>.

Arl. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/39.

Copie din 1835.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/191 a, b (foto.).

¹ "î", redat prin *ж*.

² "e", redat prin *ѣ*.

³ "ă", redat prin *ж*.

⁴ Menț. copistului, marcată prin șase cercuri.

Adică noi, Solonca și Diia, fetile lui Dumitru Purcel, ficiorul lui Purcel postelnicul, înseș(i) pre noi mărturisim¹, cu cestu zăpis al nostru, cum, de bunăvoia noastră, de nimene nevoite, nici înpresurate, am vîndut¹ a noastră dreaptă ocină și moșie¹, toate părțile¹ noastre din sat din Codăești, partea din sus. Acestea le-am vîndut¹ lui Dumitru ce-au fost vornic, drept douzeci și unul de galbini buni, cu loc de lîrană preste tot lîotarul, și loc de moară și cu² Cuțitna și în Dobrovăț, și cu finaț¹ în lîlabnic și în cîmpu¹, și cu loc de prisacă și cu vatră de sat.

Și într-această tocmală s-au tîmplat¹ oameni buni: Bălan din Șerbotești, și Gavril de acoloa, și Dumitru Duguleiu³ de acoloa, și Gheorghie de acoloa, și Buțurca de Todirești, și Vasilie spăt(ărel) de acoloa, și Condrea de acoloa și alți oameni buni, de prin pregiur megieși. Și îma noastră încă au fost de față. Deci, să lîie ocină și moșie și să-ș(i) facă și ispisoc domnesc.

Și, mai pre mare credință, pusu-ni-am și peceteile cătră acest zăpis, să se știe.

[L(ocul) p(ecetii)]⁴.

Întocma cu ur(i)ghinalul.

Chirica ban <m. p.>.

Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DfV/40.

Copie din 1835.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/192 (foto.).

Cele două doc. reprezintă, evident, forme diferite ale aceluiași act, prima înfățișînd prețul vînzării în produse, iar cea de a doua, în bani.

Datat după doc. urm., prin care i se întărește lui Dumitru fost vornic părțile vîndute de Solonca și Diia, împreună cu cele ale fratelui lor, Ardarie, cu un preț. firește, mai mare: 27 de ugli, în loc de 21 de galbeni, cît menționează zăpisul.

¹ "î", redat prin ж.

² Greșit, pentru "în" (v. varianta A).

³ "с", redat prin њ.

⁴ Menț. copistului, marcată prin cinci cecreuri.

Нѡи¹ Басиле в(о)еѡвд(а)², б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)с(о)д(а)рѡ Земли Мѡлдавскон. Ѣж(е) прїдошѣ прѣд Нами и прѣд ѡснми нашими молдавскими болѣри, великиѡ и малиѡ, сѡгдѡ наш, Басилїе Пѡрчел, с(ѡ)нѡ Гаврил Пѡрчел, вѡѡ Пѡрчел пѡстелник, по егѡ доброн волѣ, неким непонѡжден а ни приселован, и продал своа права ѡтн(н)ѡ и вѡѡпленїе, что ѡт³ имает ѡт село Кѡдѡеши, что ѡ в(о)лост Басилѡнскомѡ, ѡт половина село вѡшнѡ, петѡа част, и ѡт єдин стар, петѡа част, что ѡт³ соби кѡпил ѡт пѡрѡи брат <чед>⁴ его, Ярдарїе, и ѡт сестрї емѡ, Солка, и ѡт Ана, радн два десѣт и ѡснм ѡгн сѡ <н>⁴ частѡ Пѡтрашко Пѡрчел, и тѡж(е) <ѡт>⁴ Янесїа и ѡт Янна, дѡшн Дѡмитрѡ Пѡрчел, нѡж(е) бил кѡпил Чѡхан дворник ѡх⁵ нѡх радї дваа десет и сѡднм ѡгорскнѡ,

п(и)н(ѣ)си добрих; та продали тѣстѹ его, Дѣмитрѹ бив дворник, радї пет десѣт и пет ѱгарских, п(и)н(ѣ)си добрих и готови. И вѣстал сѣ болѣрин наш, Дѣмитрѹ бив дворник, та заплатил исплѣннѹ тїи п(и)н(ѣ)си виш(ѣ) писа[л]них, не ѱг(и) добрих, ѱ рѣк Басилїе, син(ъ) Гаврил Пѣрчел, ѱт прѣд Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино Мѹ, ꙗкож(ѣ) ѱвидѣхом нх доброволное токмеж ис исплѣное⁶ заплато[т] ї Мѹ, и ѱт Нас, ещеж(ѣ) дали и поств⁴ерѣдили есмѹ болѣрин(ѹ)⁷ нашѹ, Дѣмитрѹ бив дворник, на тѣх виш(ѣ) [прѣд] речени части за ѱтн(и)ни ѱт село Кѡдѣѣщи, сѹ ватрѹ за село, и ѱт мѣсс⁴тѹ за млин на рѣца Кѡцитное и Добровец, и сѹ Хлабник за сѣнѹ, и сѹ сѣнѹждает ѱ полѣ, и сѹ мѣстѹ за хѡдованїе през вес хѡтар и сѹ мѣсто за пасик⁸, како да еств емѹ правда ѱтн(и)нѹ, и вишѣпенїе, и ѱрик и поств⁴ерѣженїе, сѹ вѣсѣм дохѡдом, емѹ и дѣтим его, непорѡшеннѹ неколож(ѣ), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѱмишает.

Ъ Мѣс, л(ѣ)т(о) хѣрма мѡи дї.

Саам г(о)с(о)под(и)нѹ велѣл.

Гаврил вел лѡг(о)ф(ѣ)т.

Дѣмитрашкѹ <писал>.

Noi¹ Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Adică au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Vasilie Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel postelnic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, pe care el o are din satul Codăești, care este în ținutul Vasluiului, a cincea parte din jumătatea de sus a satului și a cincea parte dintr-un bătrîn pe care el și le-a cumpărat de la vărul său primar, Ardarie, și de la sora lui, Solca¹⁰, și de la Dia, pentru douăzeci și opt de ughi și aceasta este partea lui Pătrașco Purcel, și, de asemenea, de la Anesiia și de la Anna, fiicele lui Dumitru Purcel, pe care o cumpărase Cehan vornic de la ele pentru douăzeci și șapte de ughi, bani buni, și le-a vîndut socrului său, Dumitru fost vornic, pentru cincizeci și cinci de ughi, bani buni și gata. Și s-a sculat boierul nostru, Dumitru fost vornic, și a plătit deplin acești bani mai sussescriși, 55 ughi buni, în mîinile lui Vasilie, fiul lui Gavril Purcel, dinaintea Noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci Noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoca și plata deplină, și Noi, și de la Noi, încă am dat și am întărit boierului nostru, Dumitru fost vornic, aceste mai sus [înainte] zise părți de ocină din satul Codăești, cu vatră de sat, și din loc de moară pe rîurile Cușitna și Dobrovăț, și cu hlabnic pentru fin, și cu fînețe la cîmp și cu loc de folosință peste tot hotarul și cu loc de prisacă, pentru ca să-i fie dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> mai 14.

Însuși domnul a poruncit⁹.

Gavril mare logofăt.

Dumitrașcu <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/10.

Copie din 1835.

Ibidem, DIV/11 (trad., de Iustin ieromonah).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/193 a, b (foto.).

¹ Greșit, în loc de Нѹ (Io).

- ² Până aici, scris cu roșu.
³ Greșit, în loc de он (el).
⁴ Omis.
⁵ Greșit, în loc de wt (de la).
⁶ În loc de и испаносе.
⁷ După consoana finală, paieroc.
⁸ Greșit, în loc de пасик.
⁹ Menț. copistului, marcată într-un cerc.
¹⁰ În doc. ant.: Solonca.

418

1636 (7144) mai 14, <Iași>.

Copi.

Іw Басил(е) воєвод(а) г(оспо)д(а)р(ъ) З(е)мле Молдавски. Iată au venit, înnai<n>¹te Noastră și-nai<n>¹te tuturor boerilor noștri, mari și mici, Gliorghie Goga și ficii Fătului și Petriman și cu popa Boțul și s-au pîrit <de>¹ fațe, înnai<n>¹te Noastră, cu popa Strătulat și cu frate-seu, Gliorghie, ficii Anghelinii Șe<p>¹telicioe, și Grigorie, ficiolur² lui Dumitru, și cu Macoveiu, nepoții Cozmii și a Vărvarii, pe<n>¹tru oarecar(i) părți de moșie, din sat din Tăoști i Ciba<r>¹țu și din Gănești, ce sint la ținutul Vasluiului, zicî<n>¹d acești mai sus scriș(i) ome[n]ni că li să cad[d]e să ție ei acele părți de moșie, pe<n>¹tru că ei sintu m<ai> aproape n>³iam Cozmii și Vărvarii. Iar popa Strătulat și Gliorghie și G<rigorie>³ Macoveiu au arătat, înnai<n>¹te Noastră un ispisoc di la Mi<ron> Bărnovschi<³ Vod(ă) și un zapis de la Cozma și de la Vărvara, scrii<n>¹d și mărtu<risind cum>³ ei, de bunăvoe lor, au dat danie acele mai sus scriș(e) părți de moșie din sat din Tăoști și din Ciba<r>¹țu și din Gănești acelor mai sus scriș(i), popii, lu(i) Strătulat, și lui Ghiorghie, ficii Șeptelicioe, și lui Grigorie, ficiolul lui Dumitru, și lui Macoveiu, nepoții Cozmei și Vărvarii, pe<n>¹tru sufletel(e) lor și a pări<n>¹ților lor.

Deci, Domnie Me am giudecat după obiceiul țerii și așe am aflat, că nu s(e) cuvine ca s(ă) stăpîniască acele mai sus <scrise>¹ niamur[r]i, ce se cade să stăpîniască acel(e) părți di moșie popa Strătulat, și Ghiorghie, și Grigorie, și Macoveiu, nepoții Cozmii și a Vărvarie, de vrem(e) că lor este danie di la Cozma și de la Vărvara.

Deci, Ghiorghie Goga și ficii Fătului și Petriman și popa Buțul a<u>¹ rămas inai<n>¹te noastră, și înnai<n>¹te a totă lege pămî<n>¹tului, iar popa Strătulat, și <Ghiorghie, și>¹ Grigorie și Macoveiu s-au îndreptat și ș-au pus și ferie în visterie g(ospo)d.

Deci, di amu ina<in>¹te, ca să n-aibă a se mai pîri peste această tocmală, în veci. Și altu să nu s(e) mai amestece.

Дѣт(о) ѿ ѿрмѣ <7144/1636> маю дѣ <14>.

Arh. St. Iași, CCXXX/3.
 Copie de la înc. sec. XIX.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, nr. 32, p. 41-42, și idem, *Arhiva*, fasc. I, nr. 32, p. 41-42 (aceeași copie).

¹ Omis.

² Greșit, pentru "ficiolul".

A

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїдоше¹, прѣд Нами и прѣд вѣсѣми нашими мѡлдавскими болѣри, великих и малих, Дѣмитру Сирбулѡ вт трѣг Іѡш(н), съ єдин запис вт самаг(о) Мнѡчалчѣ и Козмица и вѣси брати им², сице писаше и свѣдѣтельствующе вѣ тот запис, како они, за нѣх доброю волею, нѣким непо³ждени, а не присиловани, нѣ за им² доброю³ волю, продал(н) своим⁴ права вти(н)нѣ и дѣд(н)нѣ, вѣсѣ част нѣх что сѣ избѣрет вт село Могошѣци, что ѡ в(о)лост Басилуяскому, на рѣца Билна, вт ватро село, и вт полѣ, и вт вода, и съ брѣд за мл(н)ни, и вт лиса⁵, и съ мѣсто за пасники и съ вѣс прихода, что сѣ избѣрет вт вѣс село част нѣх; таа продал(н) више писаномѣ³ Дѣмитру Сирбулѡ, радї четири полобѣчки за мѣд.

Тог(о) ради, Г(о)сп(о)дств(о) Мн, ꙗко ѡвѣдѣх между ними добровольною токмеж[до] и исплнѡю заплат, Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали и потвѣрдил² више писаному Дѣмитру Сирбулѡ вт трѣг Іѡскаго³, како да ест <емѣ, и ѡ³т Г(о)сп(о)дств(а) Мн, права вти(н)нѣ, и викѣплєніе, и ѡрик и потвѣрженїе⁶, съ вѣсѣм доходом. И ни да сѣ не ѡмншаєт.

Оу Іѡс л(ѣ)т(о) хѣрмѣ ман нї.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Гаврил М(ѣ)тѡш вел логофѣт <m. p.>.

† Корлат <писал>.

B

† Иѡ Басиліе воево⁷да, <б(о)>⁷жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, слѣга наш, Дѣмитру⁸ Сирбулѡ вт трѣгу Іѡскаг(о), съ єдин запис за свад(н)телство вт самаг(о) Мнѡчалчѣ и вт Козмица и вт вѣси братїих им², сици писаше и свѣдѣтельствующе, како <они>⁷, за <нѣх>³ доброй волю, неким непонѣдени, а ни присиловани⁹, продали нѣх права вти(н)на и дѣд(н)нѣ, что сѣ избѣрет част им² вт село Могошѣци, что ѡ в(о)лосту Басилуяско³му, на рѣца Билна, вт ватрон⁸ село, и вт полѣ, и вт лѣс(а), и вт брѣд за мл(н)ни, и съ мѣст(о) за пасники и вт вѣс прихода; та продали слугам наш, виш(е)исанном(у), Дѣмитру⁸ Сирбулѡ, ради четири полобѣчки⁷ за мѣд.

Тѣм ради, Г(о)сп(о)дств(о) Мн и вѣс Сѣвѣта нашег(о), ꙗкож(е) ѡвѣдѣхом между ними добровольною токмеж и тот запис вт нѣх, вѣровали есми н, вт Нас, ещєж(е) дали и потвѣрдил⁶ слугам¹⁰ н(а)шем(у), Дѣмитру⁸ Сирбулѡ, на тоа виш(е) [прѣд] речєна част за вти(н)нѣ вт село Мог(о)шѣци, съ брѣд за мл(н)ни, и съ мѣст(о) за пасники и съ вѣс прихода, како да ест емѣ права вти(н)на, и викѣплєніе, и ѡрик[н] и потвѣрженїе⁶, съ вѣсѣм доходом, непорѡшенно николж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѡмншаєт.

Ѡ Іѡс л(ѣ)т(о) хѣрмѣ ман дї¹¹.

† Слж г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мѣтъш вел логофѣт м. р.

† Корлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au¹ venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, <sluga noastră>¹², Dumitru Sirbul, din târgul Iași<lor>¹², cu un zăpis <de mărturie>¹² de la însuși Mihalcea și <de la>¹² Cozmița și <de la>¹² toți frații lor², astfel scriind și mărturisind în acel zăpis, cum ei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bunăvoia lor², au vîndut dreapta lor¹³ ocină și moșie, toată partea lor ce se va alege din satul Mogoșești¹⁴, care este în ținutul Vasluiului, pe riul Vilna, din vatra satului, și din cîmp, și din apă, și cu vad de moară, și din pădure, și cu loc de prisacă și cu tot venitul, ce se va alege partea lor din tot satul; aceea au vîndut-o <slugii noastre>¹², mai susscrisului Dumitru Sirbul, pentru patru polobocele de miere.

Pentru aceea, Domnia Mea <și tot Sfatul nostru>¹², dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoc și plată deplină¹⁵, <am crezut și, încă și de la>¹² Domnia Mea¹⁶, am dat și am întărit <slugii>¹³ noastre¹², mai susscrisului Dumitru Sirbul din târgul Iași<lor>¹², <acea mai suszisă parte de ocină din satul Mogoșești>¹⁷, cu vad de moară, și cu loc de prisacă și cu tot venitul>¹², ca să<-i>³ fie, <și de la>³ Domnia Mea, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, <neclintit niciodată, în veci>¹². Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> mai 18/19¹⁸.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril mare logofăt m. p.

† Corlat <a scris>.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold. XX/42.

Orig., hîrtie (30 x 19 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe treimea stîngă a doc.; pe fila a doua r. un dublet, nevalidat.

Ibidem, XL/13 (copie și trad., după varianta A).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/194 a, b (foto., după ambele forme), și XXIII/194 c (foto., după trad.).

¹ Greșit прїидоше (au venit), în loc de прїиде (a venit); v. și varianta B.

² Dativul имѣ (lor), în loc de genitivul ихъ (a/ai lor).

³ Omis.

⁴ În loc de сѡонх; v. și varianta B.

⁵ În loc de лѣса.

⁶ т și я, în ligatură.

⁷ Rupt.

⁸ т și р, în ligatură.

⁹ În loc de прїсѣловани.

¹⁰ În loc de singularul сѡсѣ.

¹¹ Varianta A, reprezentînd, probabil, conceptul textului primar, dar care totuși, a fost, în cele din urmă, validat, fusese elaborată cu o zi înainte, purtînd data: ѡї (18).

¹² Completat după varianta B.

¹³ V. n. de la textul slav.

¹⁴ În varianta B: "Mogoșești".

¹⁵ În forma B, în loc de "plată deplină", s-a preferat "acest zăpis".

¹⁶ În forma B, în loc de "Domnia Mea", s-a preferat pronumele "Noi".

¹⁷ În varianta A: "Mogoșești"; v. și mai sus.

† Adecă eu, Iurașco, s(i)n(ă) pop(ă) Gavril de Gănești, nepotul lui Steian, însumi pre mene mărturisăscu, cu cestu zăpis al miu, cum am vîndut¹, de bunăvoia mea, de nime silit, nice asuprit, vîndut-am a patra parte de sat de Dracsin(i) [a pa]², cu tot venitul, ce să va alége din vatra satului, și din cîmpu, și din țarină, și cu <loc>³ de prisac(ă), și cu loc de hălăstee și cu curături și cu tot venitul ce să va alége. Aceasta am vîndut-(o) vratei⁴ nostru, lui Eftimie, vătavului dumisale, vistemicului Iurdachie, dreptu un cal ș<i>⁵ dreptu o iapă și dreptu <un>⁵ caragiu.

Și în⁶ tocma la noastră a fost Ursu de Sirețel, și Statie neguțătorul, și Ghiorghie Boț, și Gavril Simeniceanu, și Ionașco vătavul, de la slugéiul Toma, și Ștefan Béchea de Bogdănești, și Ghiorghie de pre Ulița Strîmbă, și Istratie, tij <de pe>³ Ulița Strîmbă, și alți mulți feciori de boiari.

Pre mai mare credință, am iscălit și ne-am pus pecețile, ca să aibă⁴ a-ș(i) fac(e) și zăpis domnescu.

Eu, Vasilie Botedzu, am scris, să s(e) știe.

Б(ъ) лѣт(о) хрѣмѣ <7144/1636> мѣн нѣ <18>.

† Нѣ Зрѣлѣ вѣмѣшоуѣ <m. p.; sig.>.

† Нѣ Басилѣи Ботѣс нскадѣх m. p.; <sig.>.

† Нѣ Гѣурѣи Ботѣ <m. p.; sig.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/118.

Orig., hîrtie (31, 5 x 19, 5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, șase peceti înclare, în cerneala doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/195 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 13-14 (orig., cu unele greșeli de lectură).

¹ Litera "d", corectată din "t".

² Tăiat cu o linioară.

³ Omis.

⁴ Așa în orig.

⁵ Rupt.

⁶ Litera 4 ("i"), corectată din 4 ("d").

† Иѣ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Мѣлѣвскѣ. Ѡж(е) прѣидошѣ, прѣд Нѣми и прѣд нашими болѣри, слѣга наш, Иѣнашко Рѣшка <дѣш>¹к, и кнѣгини ег(о), Мѣрѣѣ, съ єдин запис за свѣдѣтельство ѡт Иѣан и ѡт Бѣтич, бѣе зрѣдниц(и) ѡ Дорогою, и <ѡт Гл>¹нгорѣе шолтѣз ѡт там, и ѡт Крѣстѣ стар, и ѡт ин Глнгорѣе, бѣе шолтѣз, и ѡт Мѣгѣш², и ѡт поп Ынтѣн ѡт Сѣ<по>¹тѣни, и ѡт Гѣцѣл ѡт там, и ѡт Ѡстахѣе ѡт там и ѡт ннѣх люди добри, ѡт ѡкрѣстѣ мѣрѣш(и), писавѣш(е) въ тѣот за<1>пис, ѡкож(е) прѣидѣ[т], прѣд ними, слѣга наш, Иѣнашко дѣшк, съ

лист вт Радѣа воєвода, и вт Гѣнгѣ логоф(е)т и вт Нѣкодръ <двор>¹ник, како да имаетъ вни посокоити за редъ единъ ставъ вт село Попѣни и вт село Съпотѣни. И вѣрѣтали вни, <съ сво>¹ими дѣшми, како имал(и) Ивнашко съ Петра³ третѣа частъ вт ставъ вт Попѣни, на Юеѣнѣса, вт нижніи <с>¹тав, и тиж(е), вт Съпотѣни, половин(а) <ставъ вт къ> ...¹ ни брег⁴, тиж(е) Ивнашковъ съ рѣзѣши своимъ.

Ино Ми вѣдѣхомъ то¹т, записъ за свѣдѣтелство вт <толнѣи людѣи добри и слѣгн>¹ г(о)сп(о)д(а)рскъ, а Ми вѣровахомъ и, вт Нас, такождѣре дали и потвѣрдн>¹ли есми слѣсѣ нашѣмъ, Ивнашко Рошка дѣшк, и кнѣгини его, Марїѣ, ...⁵/ ...⁶/ вт Съпотѣни ...⁷/ единъ записъ за свѣдѣтелство> ... <людѣи>⁷/ добри, писавши(е) ѣкож(е) ...⁷/ -на и вт дѣшѣи еи, Кандакїѣ>¹⁸, ага ... <съ вѣсѣмъ>⁷/ дохода, непорѣшеннѣо николиже, на вѣки> ...⁷/

† Господинъ рече.

...¹.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Ionașco Roșca <diia>^c, și cneaghina lui, Maria, cu un zapis de mărturie de la Ivan și de la Botici, foști ureadnici la Dorolhoi, și <de la Gl>¹igorie șoltuz de acolo, și de la Cîrstea cel bătrîn, și de la alt Gligoric, fost șoltuz, și de la Maguș, și de la popa Anton din Să<po>¹téni, și de la Guțul de acolo, și de la Ostalie de acolo și de la alți oameni buni, megieși dimprejur, scriind în acel <za>¹pis că a venit, înaintea lor, sluga noastră, Ionașco diac, cu carte de la Radul voievod, și de la Gheanghea logofăt și de la Nicoară fost vornic, ca să aibă ei a socoti de rîndul unui iaz de la satul Popéni și de la satul Săpoteni. Și au aflat ei, <cu>¹ sufletele lor, că Ionașco cu Petrea au avut a treia parte din iazul de la Popeni, pe Iubăneasa, din iazul de jos, și, de asemenea, de la Săpoténi, jumătate <de iaz dinspre> ...¹ mal, tot a lui Ionașco și a răzeșilor săi.

Deci Noi, văzînd <acel>¹ zapis de mărturie de la <atîți oameni buni și slugi>¹ domnești, și Noi am crezut și, de la Noi, de asemenea // am <dat și>¹ am <întărit>¹ slu<gii noastre, Ionașco Roșca diac, și cneaghinei lui, Mariia>, ...⁵ //...⁶ din Săpoteni ...⁷ // un zapis de mărturie ... <oameni>⁷ // buni, scriind că ...⁷ // și de la fiica ei, Canda<clia>¹⁸ ... <cu tot>⁷ // venitul, neclintit <niciodată, în veci>¹.

† Domnul a spus.

...¹.

Arlh. St. București, M-reă Doljești, XXIX/29.

Orig., hîrtie (30 x 26, 7 cm), lipsă 2/6, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută. Cu o trad. veche, incompletă (lipsă 1/2), ibidem, XXIX/30.

Ibidem, X/57 (nr. 40), X/239 (nr. 15) și Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljești), f. 4 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/256 (foto.); Xerogr. de doc., I/75 a, b (xero., după orig. și trad.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1156 (rez., datat: cca 1636 mai 19).

Datat după doc. din 19 mai 1636 (nr. 423), în legătură cu care se află și această întărire.

¹ Rupt.

² Lectură nesigură.

³ Т și р, în ligatură.

⁴ r, neclar: făcut peste altă literă sau într-o pată de cerneală.

- ⁵ Lipsă 1/3 de rînd.
⁶ Lipsă 2 rînduri.
⁷ Lipsă 2/3 de rînd.
⁸ Scris deasupra rîndului.

† Întru tot cînstît, părintele nostru, Gavr<i>¹laș mar(e) log(o)făt, dăm știre dumital(e) și mărturisim noi, cu suflete n<oa>¹stre, de rîndul unui hălăștiu, ce ar(e) pîră Ionașco diiacul de Popeni cu Isac Stîrcea. Dec(i), noi știm c-au ezit Solomie Posmăgoe, socra <lui>² Ionașco deiacul, împreună cu Hăc(i)măndoe, socra lui Isac Stîrcea, că iaste un țarmure <a>² Săpoténilor, al<t>² țarmor(e) a Popenilor; dec(i), dec-au ezit acel hălășteu acéle giupînese, dec(i) au înnălțat ezul peste măsură și ne-au innecatu hălășteul nostru, a Levenilor, ce iaste înprotiv(a) Popénilor. Dec(i), noi am mărșu cu tot săborul sf(i)ntei m(ă)n(ă)stir(i) la cînstît și răpăusat Radul Vod(ă), Dumnędzău-l pomenească, și am pîrît pre Solomie, socra lui Ionașco diiacul, și pre Hăc(i)măndoe, socra lui Isac Stîrcei. Domnul Radul Vod(ă) au tremes un om a Mărie Sal(e) și au tăiat acel heleșteu și l-au lăsat mai gios, pentru <ca>² să înble mora noastră și a celor giupînese, cîndu vor să fac(ă) moar(ă) și <în>² acel hălăștiu.

Dec(i), dentr-acéia noi știm cu sufletel(e) nostre c-au ținut [ținut] giupîneasa Solomie, socra lui Ionașco diiacul, și cu giupîneasa Hăc(i)măndoe, socra lui Isac Stîrcei, că el(e) sta amîndoi la iazu și să ruga să nu le tăiem iazul.

De-aiasta dăm știr(e) dumital(e) și mărturisim noi, cu sufletel(e) nostre. Dumneata vei fac(e) cum te va înderepta Dumnăzău pre giudețu³ dreptu.

De-aiasta dăm știr(e) dumital(e), să fi dumniia ta sănătos, de la H(risto)s, amin.

[Pecetea m-rii Sucevița].

† Smeritul БЕНЕДИКТУ БНБ ЕП(Н)СК(О)ПЪ, ЙЕРОМОНАХ МЕЛЕНТИЕ, ЕГУМЕН, И ВЕС СЪБОР С(ВЪ)ТЪН М(О)Н(А)СТНР(Н) СУЧЕВНИКОМ⁴, facem metanie dumital(e), cu fețele la pămîntu.

Arh. St. București, M-rea Doljești, XXIX/45.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecetea m-rii Sucevița, în fum, avînd ca emblemă scena Învierii Domnului, iar în exergă legenda: † ГІА ПЧАТЬ УТ МОНАСТ(Н)Р СУЧЕВНИЦ(А).

Ibidem, XXIX/46. (copie din sec. XVIII); X/57, nr. 36, și Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljești), f. 4 r., nr. 23 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/76 a, b (xero. după orig. și după copie).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1155 (rez.).

Datat după doc. urm., referitor la aceeași pricină.

¹ Rupt.

² Omis.

³ у ("gi"), scris peste altă literă.

⁴ "Venedictu fost episcop, ieromonah Melentie, egumen, și tot soborul sfîntei mănăstiri Sucevița".

† Иѡ Басилѣе <во>¹вода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли
Младавскон. Пишем Г(о)сп(о)дств(о) Мн болѣху наш(в) вѣрномѹ, Чоголѣ
<прѣ>¹кѣлаб Хотинскомѹ. Дăму-ѣ(и) știre că s-au pîrît de faș(ă), înaintea Domnii
Miale, Ionașco diacul de Popéni cu Isac Ștircea, de acoloa, prentu un hălășteu ce
ias[s]te la Popéni, un țarmure a Popénilor și altul a Săpoténilor. Și Ștircea nu-l las(ă) să²
ție într-acel hălășteu², ce gice³ Ștircea⁴ că ias[s]te un hălășteu mai mare gios, de ias[s]te
un țarmure Săpoténilor și altu țarmure a Popénilor. Iar Ionașco au dzis că iaste un
țarmure a Săpoténilor și altul a Duménilor.

Prent-acea, deac(ă)⁵ ver(i) vedea cartea Domnii Méle, iar tu să mergi să
socoteșt(i) cu oameni buni, megiaș(i), însă să nu hie vecinii Știricii. De <ve>¹r(i) afla
că² ias[s]te acel hălășteu, că iaste a Popénilor, cu un țarmure a Săp<oté>¹nilor, cum au
dzis Ionașco, și să socoteșt(i) și cel hălășteu den gios, de va hi un țăr<mure a
S>¹ăpoténilor cu a Duménilor și nu va hi cum au dzis Ștircea, că iaste P<opénilor și>¹a
<Să>¹poté<n>¹i<I>¹or, iar tu să scrii, să ne dai știre la Domniia Mea. Ace(a)sta-ț(i)
scriem. <Итак>¹ не вчиниш(ь)⁶!

V Иѡс, л(ѣ)т(о) хрѣма <7144/1636> маи дї <19>.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нъ велѣл.

[† Гаврил Мѣ<тиаш>⁷].

† Гаврил Мѣтиаш вел логоф(ѣ)т м. р.

† Дупул <писал>.

Arh. St. București, M-rea Doljești, XXIX/31.

Orig., hîrtie (30, 5 x 20, 5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar,
bine imprimată.

Ibidem, XXIX/32 (copie din sec. XVIII); X/57, nr. 35, și Ms. nr. 598 (Cond. M-rii
Doljești), f. 4 v., nr. 24 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/77 a, b (xero. după orig. și după
copie).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1154 (rez.).

¹ Rupt.

² "ă"/ultimul "ă", redat prin ж.

³ Așa în orig.

⁴ "Ștircea", adăugat deasupra rîndului, de aceeași mînă.

⁵ "ea", redat prin а.

⁶ Pentru вчинит(ѣ).

⁷ Sub pecete.

† Иѡ Басилѣе во>вода(а), б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли
Младавскон. Scriem Domniia Măa la [la] slugile noastre, la derégătorii de Dorohoiu.
Dau-vă știre că Domniei Méle s-au jeluît rugătorii Domniei Méle, egumenul <ș>¹i tot
săborul de la svînta mănăstire, de la Bîrnova, și sluga noastră, Onciul ce-au fostu
pîrcălab, pre Dumitrașco, cumnatul lui Rugină², și pre Lupul ce-au fostu comis,

dzicindu că le iau de la trei sate hotară, de la Buhaiciu și de la Șendriceni și de la Păscari.

Pentr-acéia, deaca veți vedea cartea Domniei Méle, iar v<o>¹i să le dați dzi, să stea de față în<n>¹aintea Domniei Méle și să-și aducă dirésele cu ce iau acéle hotară. Și să le faceți și hîrtie de dzi. [Татъ] Инак не бѣдет.

Ъ Мс, л(ѣ)т(о) хрѣма <7144/1636> ман дѣ <19>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мѣтиш вел логоф(е)т м. р.

† Мадарне <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Лист за сорок, на Дѣмитрашко и Талпъ комис³.

Arh. St. Iași, CDXXXIII/28.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), rupt și lipit la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, cu legenda puțin lizibilă.

Ibidem, CDXXXIII/29 (copie modernă); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 17 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/149 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXII, p. 19-20 (orig.).

¹ Rupt.

² Litera "r", scrisă peste alte litere (probabil "s" și "t").

³ "† Carte de soroc, la Dumitrașco și Lupul Talpă comis".

† Иѡ Басиліе коєвода, в(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Зѣмли Молдавскѣ¹. Ъж(е) приидошѣ², прѣд Нами и прѣд всими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, наш варни болѣрин, Дѣмитрѣ Бѣхѣш вистѣрник, и ѡказовал єдин запис за свѣдѣтельство³ ѡ(тѣ)цѣ и м(о)л(е)бник наш, Барлаам архіеп(и)скоп и митрополит⁴ Сучавски, и ѡт варниѣх и почитенниѣх болѣри Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи, Пѣтрашко⁴ Башот(ѣ) вел лѡг(ѡ)фѣт, и Савин Прѣжескул вел дворник Долѣи Зѣмли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Зѣмли, и Гаврил хѣтман, и Гіѡргіе вел чашник, и Никѡла Катарциул бив вистарник, и Григоріе Зраке вел спѣтар[и], и Юргак Катакозино вистѣрник, и Дѡнул Прѣжескул клѣчѣр[и], и Тодѣрашко третин лѡг(ѡ)фѣт, и Тѣнасїе дворник¹ глотни, и Нѣнѡл дворник, и Брѣмїа дворник, и Жора дворник и ниѣх болѣри ѡт Двор Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи, писашѣи и свѣдѣтельствѣши³ въ тот запис како приидоша прѣд ними єгѣмен и всє събор ѡт с(вѣ)таа монастир називаємаго Пѣнгѣраци, по нѣх добрен воли, неким непонѣждѣни, а ни приселовани, и сътворили³ измененїе съ виш(е) писаннаго болѣрина Г(о)сп(о)дств(а) Мѣи, Бѣхѣш вистѣрник: и дали ємѣ калѣгери єдно мѣсто за пасикѣ ѡ Бохотин, до Бранише, а Дѣмитрѣ⁴ Бѣхѣш вистѣрник дал калѣгером другни мѣсто за пасикѣ, до Мѣстакѣни, через Бистрицѣ, что ѡ в(о)лост Баковски, част Хричканул, єлико сѣ избѣрет, съ всє прихѡд.

Тѣм радї, и Г(о)сп(о)дств(о) Мѣи, видѣше тот запис за свѣдѣтельство³ ѡт самаго митрополита⁴ и ѡт толикиѣх болѣри, вѣровахом и ѡт Нас єщеж(е) дадохом и потвѣрдихом³ прѣд реченномѣ болѣринѣ н(а)шемѣ, Дѣмитрѣ⁴

БѸХУШ ВИСТѢРНИК, НА ТОГО МѢСТО ЗА ПАСИКУ ШТ БОХОТИН, ШТ БРАНИЩЕ, КАКО
ДА ЕСТ ЕМУ ПРАВАА ШТИ(И)НА, И ИЗМѢНЕНІЕ, И ВРИК И ПОТВЕРЖЕНІЕ³, СЪ ВЪСѢМ
ДОХОДОМ, НЕПОРУШЕННО НИКОЛИЖ(Е), НА ВѢКИ. И НИ ДА СѢ НЕ ВМИШАЕТ.

✠ И҆С, Л(Ѣ)Т(О) ХЗРМД МАН КД.

† СДМ Г(О)СП(О)Д(И)НЪ ВЕЛАЛ.

† ГАВРИЛ МЪТЮШ ВЕЛ ЛОГОФ(Е)Т <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Schimbarea prisecei de la Bohotin cu Pîngărații, mănăstirea.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier, Dumitru Buhuș vistiernic, și a arătat un zapis de mărturie de la părintele și rugătorul nostru, Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava, și de la credincioșii și cinstiții boieri ai Domniei Mele, Pătrașco Bașotă mare logofăt, și Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus, și Gavril hatman, și Ghiorghe mare ceașnic, și Nicula Catargiul fost vistiernic, și Grigorie Uréche mare spătar, și Iordachi Catacozino mare vistiernic, și Lupul Prăjescul clucer, și Toderașco logofăt al treilea, și Tănase vornic de gloată, și Neaniul vornic, și Eremiia vornic, și Jora vornic și alți boieri de la Curtea Domniei Mele, scriind și mărturisind în acest zapis cum au venit înaintea lor egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire numită Pîngărații, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au făcut schimb cu mai susscrисul boier al Domniei Mele, Buhuș vistiernic: și i-au dat călugării un loc de prisacă la Bohotin, la Braniște, iar Dumitru Buhuș vistiernic a dat călugărilor alt loc de prisacă, la Măstacăni, peste Bistrița, care este în ținutul Bacău, partea lui Hricicanul, cît se va alege, cu tot venitul.

Pentru aceea, și Domnia Mea, văzînd acest zapis de mărturie de la însuși mitropolitul și de la atîția boieri, am crezut, și de la Noi, încă am dat și am întărit înainte zisului boier al nostru, Dumitru Buhuș vistiernic, acest loc de prisacă de la Bohotin, din Braniște, ca să-i fie dreaptă ocină, și schimb, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> mai 21.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din a doua jumătate a sec. XVII>: † Schimbarea prisecei de la Bohotin cu Pîngărația mănăstirea; <și două din sec. XVIII>: Bohotin, 7 <și>: Schimbu pentru Hămeiosul.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/6.

Orig., hîrtie (31 x 19, 5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. din 1799 decembrie 21, de Pavel Debrici polcovnic, de la Mitropolie.

Ibidem, CMLII/96 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/196 a, b (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Cronica Bohotinului*, nr. XI, p. 208-209 (trad. din 1799).

¹ А și В, în ligatură.

- ² În loc de **приде**.
³ **т** și **в**, în ligatură.
⁴ **т** și **р**, în ligatură.

426

1636 (7144) mai 26, <Bîrlad>.

† Ilie șoltuzu, să¹ pîrgari, și popa Zăgan de Corlătești, și popa Buguța ot tam, și Ionașco de Foltești scriem și mărturisim, cu ceast(ă) mărturie a nostr(ă), cum au venit înaintea nostră² ceastă fămée, Belmezoae, și cu feciorii ei, Ionașco și cu fratele său, Pascal, din Sucévni, de nimene siliți, nice asupriți, ce de a lor bunăvov, ș-au vîndut partea lor, ei, cită să va alég<e>³ cu oameni buni, rămas(ă) de la tată-său, Ihnat Bulmezu, din sat din Sucevni, din cî<m>⁴pu, și din pométe, și din țarină, și din grădini și din tot ce vor alége oameni buni, și din tot locul, cum scrii în carte Măriei Sale, lui Vodă⁵, că s-au pîrît ia, deo<săb(i)>³, <cu ră>³zézii ei⁶. Și o au v<îndu>³t <ea, cu f>³iciorii ei, lui Costachii de Foltești, <di>³rep<tu>³ 23 de galbeni², ba<ni>³ <gata>⁷, ca să-i fie lui ocină direaptă², și <lu>³i și feciorilor săi.

Iar, de vor v<rea să>³ întoarcă cineva dintru răzézii l<o>³r, ei să aibă a-i da banii, cît mai <sus s>³crie, în ceastă mărturie de la noi, ce i-am <fă>³cut, iar, de nu-i vor întoarce, el să <aibă a>³ ținea ocina lui, ce-au cumpărat, pînă cîndu-și va face și dirése domnești.

Și, mai pre mare credință, pus-am și pecétea orașului întra<ce>³asta mărturie și zapis, să s(e) știe.

Б(ѣ) л(ѣ)т(о) <71>³44 <1636> mai 26.

Arh. St. Iași, CDLVIII/37.

Orig., hîrtic (26, 3 x 19, 5 cm), rupt, cu părți lipsă, restaurat, pecetea tîrgului Bîrlad, în fum, cu legenda, în exergă, neclară.

Ibidem, CDX/117 (menț. într-un doc. din 1830); Tr. 860, op. 1005, dos. 70, f. 3 și 168 (rez.), și Tr. 1146, op. II, 1300, dos. 54, f. 626 r.-v. (rez., într-un jurnal din 1837 iunie 22).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCI/5 (copie din sec. XVIII).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/197 (foto. după copie).

EDIȚII: Antonovici, *Bogdana*, p. 19 (orig.); idem, *Doc. bîrlădene*, IV, nr. XLV, p. 76-77 (orig.).

¹ Slavonism; pentru "eu".

² În copia de la Arh. St. București (v. *descr. arheogr.*) urmează un spațiu alb.

³ Rupt.

⁴ Omis.

⁵ "ă", redat prin Ѧ.

⁶ În copia menț., textul orig. a fost transcris, probabil corect, astfel: "că s-au pîrît ei în de ei, răzașii ...".

⁷ Completat după aceeași copie.

427

<1636> iunie 5, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жійю м(и)л(о)стійю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) Г(о)с(по)дстве(о) Мн дадохом и потверданхом болѣром

нашим, Гевргіе Башотъ(ъ) бѣвѣ вистѣрник и брату ег(о), Юрашко Башотъ бѣвѣ хѣтман, и сѣстра их, Мѣрика, с(ы)н(о)вѣ Тоадѣр Башотъ пивничар, и кнѣгини ег(о), Ангѣлини, дѣща ...¹, их правѣи шти(и)ни и дѣдн(и)ни, четвѣртаа част шт село Бодѣши и четвѣртаа част шт село Дѣнчѣши, на Краковѣ, что в в(о)лост Нѣмецкѣи, что тих части бѣло правѣи за вѣкупленіе тѣкмо самому Тоадѣр Башотъ пивничѣр шт Гѣргицъ Чолпан; и пакѣи вѣсѣ част за дѣдн(и)ну и за вѣкупленіе, елико с(а) избѣрет част Тоадѣр Башотъ пивничар шт село Кѣчвлаци, пакиж(ѣ) шт того в(о)лост; и тиж(ѣ) друкѣи част за шти(и)ну, шт село Бѣреши, елико с(а) избѣрет за вѣкупленіе, тиж(ѣ) самому ш(тѣ)цѣ их² вѣш(ѣ) писан, Тоадѣр пивничар, что купил шт Гѣргицъ(ъ) Чолпан и шт нѣих² рѣзѣши ег(о); и тиж(ѣ) шт третѣаа част шт село Бѣтеши, на рѣцѣ Мѣлдавѣ, что в в(о)лост Сѣчавскѣи, елико с(а) избѣрет част за дѣдн(и)ну кнѣгини Ангѣлини старому Башотъ; и тиж(ѣ), друкѣа част за дѣдн(и)ну, шт село Мѣгошеши, на Бѣстриц(и), елико с(а) избѣрет шт третѣаа част шт тог(о) село; и тиж(ѣ), шт третѣаа част село Шѣтѣнѣши, елико с(а) избѣрет за дѣдн(и)ну и за вѣкупленіе м(а)ти их, Ангѣлини, шт тог(о) село вѣш(ѣ) писан, шт их правѣи и питомѣи нарѣдѣнѣи за раздѣленіе, что имѣл ш(тѣ)цѣ им шт вѣремѣа вѣевода и шт Сѣмѣиши вѣевода, что раздѣлил им тог(о) ш(тѣ)цѣ их², Башотъ стар, и шт запис за свѣдѣтелство и за раздѣленіе, что шни имѣли шт ш(тѣ)цѣ их, Башотъ стар.

Тѣж(ѣ) приходило с(а) вѣ част вѣш(ѣ) писанна кнѣгини, Мѣрики клѣчерѣаа, четвѣртаа част шт тог(о) село, Бодѣши, и тиж(ѣ), четвѣртаа част шт село Дѣнчѣши, и шт третѣаа част шт село Бѣтеши, елико с(а) избѣрет част м(а)ти еѣ, Ангѣлини, шт тог(о) село.

Ѧ вѣ част слѣгам нашим Гевргіе Башотъ и Юрашко Башотъ, приходило с(а) вѣсѣ част за дѣдн(и)ну и за вѣкупленіе, елико с(а) избѣрет шт село Кѣчвлаци, и друкѣа част, шт село Бѣреши, елико с(а) избѣрет за вѣкупленіе, и друкѣа част шт село Мѣгошеши, пакиж(ѣ) елико с(а) избѣрет за дѣдн(и)ну, и друкѣа част за шти(и)ну, шт село Шѣрѣнѣши, елико с(а) избѣрет за дѣдн(и)ну и за вѣкупленіе шт сѣх вѣш(ѣ) писанних сѣлове Ангѣлини, кнѣгинѣ старому Башотъ, <за что>³ тих части бѣли Ангѣлини за дѣдн(и)ну и за вѣкупленіе.

Тѣм радѣ, тѣх² вѣсѣх вѣш(ѣ) писанних части за шти(и)ну да ест, и шт Г(оспо)дств(а) Мѣи, вѣше писанним правѣи штинни, и дѣдн(и)ну и раздѣленіе, и врик и потѣрѣженіе, сѣ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшѣно имѣ никѣлиж(ѣ), на вѣки. Ѧ им да с(а) не умѣшѣет.

У Мѣс л(ѣ)т(о) хѣрѣмѣ⁴ юн(іе), ѣ д(ѣ)ни.

† Сѣм г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлѣл.

† Гѣврил Мѣтѣш вѣл лѣгоф(ѣ)т <in. p.>.

† Иѣнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit boierilor noștri, Gheorghie Bașotă fost vistiernic și fratelui lui, Iurașco Bașotă fost hatman, și surorii lor, Marica, fiii lui Toader Bașotă pivnicer și ai cneghinei lui, Anghelina, fiica ...¹, dreptele lor ocini și dedină, a patra parte din satul Bodești și a patra parte din satul Dănecești, pe Cracău, ce sînt în ținutul Neamțului, care părți au fost drept de cumpărătură numai lui Toader Bașotă pivnicer de la Gherghiță Cioplan; și iarăși, toată partea de dedină și de cumpărătură, cît se va alege partea lui Toader Bașotă pivnicer, din satul Cuciuța, iarăși din acel ținut; și de asemenea, altă parte de ocină, din satul Berești, cît se va alege de cumpărătură, de asemenea numai tatălui lor mai susseris, Toader pivnicer, care a cumpărat de la

Gherghiță Cioplan și de la alți răzeși ai lui; și de asemenea, din a treia parte din satul Botești, care este în ținutul Sucevii, pe râul Moldova, cît se va alege partea de dedină a cneaghinei Anghelina a lui Bașotă cel bătrîn; și de asemenea, altă parte de dedină, din satul Mogoșești, pe Bistrița, cît se va alege din a treia parte din acest sat; și de asemenea, din a treia parte a satului Șerbănești, cît se va alege de dedină și de cumpărătură mamei lor, Anghelina, din acest sat mai susseris, din dreptele și adevăratele lor dresc de împărțeală, pe care le-a avut tatăl lor de la Eremia voievod și de la Simion voievod, ce le-a împărțit atunci tatăl lor, Bașotă cel bătrîn, și din zapisul de mărturie și de la împărțeală pe care l-au avut ei de la tatăl lor, Bașotă cel bătrîn.

Și a căzut în partea mai susserisei cneaghinei Marica cluceroaia, a patra parte din acest sat, Bodești, și, de asemenea, a patra parte din satul Dăncești și, din a treia parte din satul Botești, cît se va alege partea mamei ei, Anghelina, din acest sat.

Iar în partea slugilor noastre, Gheorghie Bașotă și Iurașco Bașotă, a căzut toată partea de dedină și de cumpărătură, cît se va alege din satul Cuciulați, și altă parte, din satul Berești, cît se va alege de cumpărătură, și altă parte, din satul Mogoșești, iarăși cît se va alege de moștenire, și altă parte de ocină, din satul Șerbănești, cît se va alege de dedină și de cumpărătură din aceste mai susserise sate Anghelinci, cneaglina lui Bașotă cel bătrîn, <pentru că>³ aceste părți au fost Anghelinci de dedină, și de cumpărătură.

Pentru aceea, toate aceste părți de ocină mai susserise să fie, și de la Domnia Mea, mai sus-scrișilor drepte ocini, și dedini, și împărțeală, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1634>⁴ iunie, 5 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt <m. p.>.

† Ionașco <a scris>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Ispisoc den sat din Bodești și den Cuciulați, de-npărțirea Bășoteștilor.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XXX/30.

Orig., hîrtie (38, 5 x 25, 5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută. Cu o trad., din 1827 mai 30, de Naftanail ieromonah de la M-reă Neamț.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Pachet Costăchiescu, nr. 32 (transcr.); Xerogr. de doc., I/151 (xerogr.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 19, p. 139-142 (text slav. și trad.).

Întărirea acordată de domn celor doi boieri nu putea data decît din anul 1636, cînd Gavrița Matciaș a devenit mare logofăt (v. doc. nr. 403) și cînd mai trăia încă unul din beneficiari: Iurașco Bașotă, mort în 1636 octombrie 29 (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 345).

¹ Loc alb în orig.

² După ultima consoană, paieroc.

³ Omis.

⁴ Vălcatul greșit; v. *datarea*.

† Adeică¹ eu, Gherghil, cu făméia mea, Magda, scriu și mărturisăscu, noi, cu cesto² zăpis al nostru, cum am mărșu noi, amîndoi, de-amu loat un zlot de la Pitirc(ă) Petir, că ne-u treboit împrămot, pîn(ă) vom vinde un finaț. Apoi Petir ș-au cerșut banii la noi, iar noi n-am avut de unde <da>³ banii, ce ne-m rugat loi Petir să ne mai aștepte, pîn(ă) vom vinde acel finaț. Apoi, Petir au dzis că, decîtu-l va loa altol, ial încă-l va cumpăra, precum va hi prețul acelei finaț. Iar noi am prinsu bocoroși și ne-au dat banii noo, banii Petir deplin, precum ne-m tocmit, ca să hii a lui direaptă ocin(ă), în veci, loi, și feciorilor loi; nim(e) din sămenție noastră să nu să améstece, în veci.

Deci, am mărșu eu, Gherghil, cu făméia mea, cu Magda, la Glihorglie Todașco șoltuzul, de-am loat banii de la Petiri, pre finațu, și l-au scris în catastivul tîrgului, ș-am băut și aldămaș cu tîrgoveții, anome: Antal Mihai, și Dumetir Fețian și Turda Petir și mulți oameni buni.

Aiasta scriiam, <Ad>³ c⁴ 3H4ET.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) xзрмА <7144/1636> юн(іе), ẽ <5> А(ъ)н(н).

Gherghil <a. d.>.

Antal Mih(ai) <a. d.>.

Fețian <a. d.>.

Turda Pet(ir) <a. d.>.

<Pe verso, o îns. ult.>: † Zăpis de finaț. Ș-au întors moșul bani lui Petir<că>³ Petir; <și alta, grecească>: Κηνολογηα του Ρουσου που ρελαν να παρουν το φουνατζο⁵.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXIX/8.

Orig., hîrtic (32 x 20 cm), filigran, patru amprente digitale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Pachet Costăchescu, nr. 33 (transer.).

EDIȚII: Costăchescu, *Doc. comunicate*, nr. XCI, p. 179-180 (orig.).

¹ "c"/ultimul "c", aici și descori în continuare, redat prin т.

² Aici și descori în continuare, "o" în loc de "u".

³ Omis.

⁴ Greșit, pentru сѣ.

⁵ "Mărturia lui Rusu, cum că voiau să ia fincața".

Petre Trufașul pîrcălab Orheischii¹. Adcc(ă)² au părăt¹ Rusul den Mac(i)³căuț(i)⁴ pre Roman de acolo pentru un cal turcesc, cu șea cu tot, cc s-au fost furat; și au fost Roman sodăș⁵ de acel cal, <dar>⁶ Roman s-au bălăluit⁵. Într-ac(i)iaia³, Rusul au zis că are tot satul mărturie și au vinit și satul Mac(i)căuț³ înnaintea noastră și au mărtorisit, cu sufletul lor, cumă-i⁵ sodăș [sodăș]⁷ Roman de accl cal.

Într-ac(i)iaia³, noi n-am crezut pre Rusul și pre Măc(i)căuțeanii³, ce le-am dat legea de au giurat la svânta¹ beserecă; și au rămas Rusul pre Roman și ș-au pus ferăi⁸.

Dec(i)³, Roman să aibă a plăti toat(ă)² cheltuiala Rusului, cât¹ va fi cheltuit, cum va zici cu sufletul său.

Și de-cmu⁹, ac(i)³ast(ă)² păr¹(ă)² să nu să mai părască¹, iar carelea va mai scorni ac(i)astă³ păr¹(ă)², să aibă a da Porțai¹ dumisal(e)², lui Vodă, 12 boi, ca să s(ă)² știe.

U Orheiu, iun(ie)⁴ 7¹⁰.

Arh. St. București, Fond S. Zotta, dos. nr. 137, f. 129.

Copie, de S. Zotta, după orig., cu îns.: "sig(iliu), ceară verde, rot(und), mic, semn(ul) crucei și alte elemente", sub marca peceții.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/78 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 198, nr. 590 (rez., datat: <1640-1650>).

Datat după doc. din 1636 (7144) aprilie 4, Orhei (nr. 388), în care apare același pîrcălab de Orhei: Petre Trușul. În ceea ce privește justificarea datării din *Catalog*, ea nu este exactă, deoarece termenul "poartă domnească" apare și înainte de "a treia decadă" (v., de ex., *DRH*, A, XIX, nr. 288, p. 391 și nr. 289, p. 393).

¹ Așa în copie.

² Într/ edit., în paranteze [č].

³ În transcr. edit.: "".

⁴ Într. ns.

⁵ În copie urmează transcr. cuvîntului cu caractere chirilice.

⁶ Completarea ns., conform înțelesului.

⁷ În transcr. edit., urmează: "(sic)".

⁸ În transcr. edit., urmează o literă slavă, probabil а.

⁹ Pentru "de acmu".

¹⁰ Urmează, pe mijl. paginii, marca peceții.

430

1636 (7144) iunie 10, Suceava.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Adeceă au venit înaintea Domni Méle boiarinul nostru, Tănăsie ce-au fost dvornic, și cu soacra lui, cu Soltana, cu zapis de împărțeală, ce ș-au împărțit vecinii din sat din Oglindești cu Vădeanul. Și s-au venit în partea boiarinului nostru, lui Tănăsie dvornic, și soacrei sale, Soltanei, Ion de sus, și Ionașco, și Toader a Martei, și Gliorghii(a), și Condrea, și Andreica și Mihuța.

Dec(i) Noi, deac-am vădzut <de>¹ a lor bunăvœ tocmală și împărțeală, i-ani dat și de la Domnia Mea, ca să le hic lor direpți vecini, neclătiți, în vœci.

И н н д а с е н е ѡмншает, прѣд сим лист<ом>¹ Г(о)сп(о)дств(а) Мн.

Пис ѡ Сѡчав(ѣ), в(ѣ) л(ѣ)т(о) хрѣмд <7144/1636> юн(їе) ї <10>>

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

Гаврил вел логоф(е)т м. р.

† Іѡн <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Cartea de la Vas(i)lic Vodă, de împărțit vecinii den Oglindești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/119.

Orig., hîrtie (31, 5 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/198 a, b (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, X, p. 109 (orig., cu trad. expresiilor slave, de N. Beldiceanu); *Ibidem*, XVII, p. 14 (orig.).

¹ Omis.

431

1636 (7144) iunie 10, <Suceava>.

Suret de la Vasile v(oie)vod, l(ea)t 7144 <1636> iun(ie) 10.

Facem înștiințare precum au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră, Isac Scorpan, cu un zăpis de mărturie de la oameni buni și slujitori g(o)sp(o)d, anume: de la Ion lîn(sar), și de la Neagul, și de la Rotumpan sulger, și de la Sculeș vătăh, și de la Isac Stîrcea, și de la Vrabie vătăh, și de la Vasilie Corlat diiac și de la mulți oameni buni, scriind și mărturisind întru acel zăpis precum au venit înaintea lor Todosca, fata lui Nicorici Urmeziu, și iarăș(i) Lupașco, sin Toader ot Ocină, nepoții lui Nicorici, de a lor bunăvoe, de nime siliți, nici asupriți, și au vîndut a lor dreaptă ocină și moșie din satul Hudeștii Mici, ce-i în ținutul Doroloiului, din a patra parte, a doa parte, cu loc de moară pe apa Prutului și cu loc de hălășteu și cu tot venitul. Acéia au vîndut-o slugii noastre de mai sus scris(e), Isac Scorpan, drept șasezăci și șase taler(i) bătuți.

Deci, Noi, dacă am văzut acel zăpis de mărturie de la acei oameni buni și slujitori g(o)sp(o)d, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre, lui Isac Scorpan, pre acéle de mai susscrise părți de ocină din satul Hudeștii Mici, cu vad de moară pe apa Prutului și cu loc de hălășteu, ca s(ă)-<i>² fie lui dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul, nerușuit niciodată, în véci. Și altul ca s(ă) nu s(c) [mai] amestece.

S-au tîlcuit de Evloghie dascal, l(ea)t 7269 <1761> mai 5.

<Pe verso, o îns. de la înc. sec. XIX>: Arată că Hudeștii sînt despre Slăvnicești și ari și licleșteu.

Arh. St. Bucurcști, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXXX/26.

Traducere.

Ibidem, DXXX/89, nr. 6 (menț.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, nr. 11, p. 295 (menț., în rez. unei cărți de judecată din 1761 (7269) mai 8).

¹ În doc. din 1636 (7144) iulie 10 (v. nr. 453), menționînd aceiași matori, probabil greșit: "Hanul".

² Omis.

† Иѡ Басиліѣ воеводѣ, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмли Молдавскон. Scriem Domniia Mea la sluga noa<s>¹tră, la Onul din Oncești. Dămu-ți știre că Domniei Méle s-au jăluit Enachie din Ciofrăcești pre Purece și pre Nichita ...², dîzcîndu, înnaintea Domniei Méle, că i-au tăiat un hăle[ș]șteu și i-au răsipit o<n>¹ pod și au pus ei o moar(ă) <a>³ lor, în locul morei lui Ian<a>¹chii, și n-au avut nici o trabă ci.

Pănt-r-acéia, dac(ă) vei vede cartea Domniei Méle, iar tu să le dai dzi lui Ianachie cu Purece și c<u>⁴ Niclita ...², să vie să stea dc fați, înnaintea Domniei Méle<c>⁴.

Тоѣ пишем Г(о)сподств(о) Мн. Инак не бчинитѣ!

Оу Сѡ<ч>⁴д<вѣ>⁴, в(ѣ) л(ѣто) хзрмд <7144/1634> юл(їѣ)⁵ ї <10>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл<а>⁴.

Arl. St. Iași, DCXIV/6.

Orig., hîrtie (31, 5 x 20 cm), rupt la îndoituri și restaurat, pecete mijlocie în chinovar.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/152 (xero.).

Documentul nu putea fi emis din Suceava la 10 iulie, cînd domnul se afla la Iași (v. doc. nr. 454). Probabil, diacul a greșit, scriind "iulie" în loc de "iunie", deoarece pe 10 ale acestei luni domnul dădea, într-adevăr, întăriri și porunci din fosta capitală a țării (v. doc. anterioare).

¹ Omis.

² Loc alb în orig.

³ Omis prin haplogologie, "r", din cuvîntul precedent, fiind suprascris.

⁴ Rupt.

⁵ Greșit; v. *datarea*.

† Adecă eu, Iorga dc tîrg dc Suceav(a), mărtorisescu, cu ceastă scrisoare a mea, cum eu am fost cum[ă]părat dc la Lupul Pahlulcea o j<i>¹rcbie den sat den He<u>¹țești, dereptu 20 dc lei bătuț(i), dennaintea <a>² omen(i) bun(i) și dinnain<tea>¹ înneci lui și dennaintea fraților lui, ca să-m(i) fie mic ocină direaptă.

După ccéia, s-au sculat giupînul Avram dc Lucăcén(i), căce c-au fost moșan mai bătrîn în sat în Hențești. Dec(i), n-au vrut să hiu răzēs cu dumncalui într-acea ocină și mi-au întorsu banii deplin, cum a fost cumpărătura, 20 dc lei bătuț(i), ce-am fost eu, Iorga, dat Lupului, fără pîră și fără price, dennaintea <a>² omen(i) bun(i), anume: Hruc(i) vornicul, și Gheuca, dc tîrg dc Cotnar(i), și Iacob a Cliței, dc tîrgu dc Succav(a), ginerel(c) Gheuchei, și Iusip dc tîrg dc Hotiu, <cc-au>³ fost șoltuzu și alți omen(i) bun(i) au fost într-acastă tocmală, ca să n-aibu eu, Iorga, treabă dc-acumu la <a>²cea ocină, în véc(i), dennaintea acestor omen(i) bun(i), cum mai sus serie.

Dc-acastă mărtorisim, să-i fie dumisale, dc pre partea noastră, moșie și cumpărătură, în veci.

Și, pre mai mar(c) niărtorie, noi, accști oamen(i) bun(i), nc-am pus pecetile dc mărtorie.

† Iorga <m. p.; sig>.

Iacob <m. p.; sig.>.

Pop(a) Ionașco <m. p.; sig.>.

† Și eu, popa Ionașco, de tîrg de Suceav(a), anume de la Ețcan(i), am scris acest zăpis de mărtorie, în tîrg în Cotnar(i), de⁴ să să știe.

Бъ л(ѣ)то хзрѣмѣ <7144/1636>, м(ѣ)с(ѣ)ца юн(ѣ) аѣ <11>.

† ꙗзъ Грѣгѣрѣ Хрѣч(и) бѣвѣ двѣр(и)нкѣ м. р.; <sig.> бѣхомѣ на сѣмѣ токмѣж(и)о⁵.

Arh. St. București, A. N., CI/10.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), filigran, rupt la îndoituri, patru pecetei inelare, din care trei în fum și una în cerneala doc. Pe verso, un izvod din sec. XVIII.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/79 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1158 (rez.).

¹ Omis.

² Omis prin haplogie.

³ Rupt.

⁴ Pentru "ca".

⁵ "† Eu, Grigorie, Hruc(i) fost vornic, am fost la această tocmeală".

434

1636 (7144) iunie 13.

7144 <1636> iuni 13.

Mărturie hotarnică de ia vor(ni)c(ul) de Poartă, Ichim Bandur, cuprinzătoare că, din poronca gospod, mergînd la satul Ciumuleștii, să cercetezi pîra ce au avut Ciumuleștii cu Gheorghie Roșca vist(ie)r(nic), pentru un loc de prisacă, strîngînd oameni buni, au aflat că acel loc de prisacă n-au fost nici a Roșcăi vist(ie)r(nic), nici a Petreștilor, ci l-au distupat un om ocinaș, anumi Gavril Pîrscă, ci au fost om de moșie. Iei așa s-au tocmit, ca să-ș(i) mute Gligorie stupii de acolo, la un loc ci are cumpărătură, în partia din sus, iară acolo, în prisacă, să stei stupii Roșcăi vist(ie)r(nic), pîn(ă) în toamnă, iar din toamnă iei să-ș(i) aliagă și să-ș(i) stîlpiască; despre a cui parte va veni ace prisacă, aceleia să fie. Iară de hotărît așa au aflat, că umblă locul în noaă părț(i), cinci părț(i) sînt a Roșcăi vist(ie)r(nic), iar patru părț(i) sînt a Petreștilor, ci este și el cumpărători cu moșenii răzăș(i) a lor, în țarină, i în finaș și în tot locul, așa să aibă a ține. Iar de niște mori, ce s-au jeluît Petreștii că au făcut vist(ie)r(nicul) Roșca, n-au vroît Petreștii să întoarcă Roșcăi, ca să întri la mori, ci s-au tocmit să-ș(i) ție Roșca vist(ie)r(nic) morile și iei, de vor vroi să aibă mori, să-ș(i) facă în vadul de sus, pre cît să va veni partia lor, că și acolo ave amestic visternicul.

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 24, f. 65 v. - 66 r., nr. 1.

Copie prescurtată, într-o anaf. din 1839 martie 15.

Ibidem, Arh. M. Costăchescu, caiet III, p. 2587-2588, nr. 1313 (copie, de M. Costăchescu, a aceleiași piese); Divanul Domnesc, Tr. 805, op. 915, dos. 9, f. 46 r. (menț.).

† Иѡ Басиліѣ воевода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавской. Ѡж(е) пріиде, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слѣга наш, Иѡнашко Дърман, съ жена его, Мъррика, и съ дѣти им, и ѡказовали прѣд Нами един запис за свидѣтельство въ людѣ добрихъ и старихъ, имѣ: Иѡнашко Бѣзъчѣнѣла, и Ѡремѣа Ѡлѣш, въ трѣхъ Сѣчавскомѣ, и Тоадер Боул въ Нелипеш(и)¹, и <И>²ѡнашко Боул тиж(е), и Басиліѣ въ Бѣлѣшѣни, и Исакъ въ там, и Басиліѣ, с(ы)нѣ Къпитан, тиж(е), како пріиде прѣд ними Глигоріѣ въ Липѣши, братъ Костанди, с(ы)нѣ Пѣтрашкоа³, по ег(о) доброю волю, некимъ непонужденъ а не приселован, и продалъ една жирѣбѣѣ, частъ его въ село Липѣш(и), съ частъ въ мѣстѣ за малинъ въ село и съ всѣ приходъ. Тоа продалъ(и) виш(е) писаннымъ слѣга нашимъ, Иѡнашко Дърман, и житѣльници его, Мъррики, и дѣти ихъ, за два десѣтъ талер(и) битихъ, сребр(ъ)ннихъ⁴.

И въ томъ, тиж(е) ѡказовалъ(и) они, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, и другъ записъ за свидѣтельство⁵ въ Лѣпѣл, с(ы)нѣ Костандиѣ, внукъ Глигоріѣ, сътворенъ въ прѣд людѣ добрихъ и старинъ, межѣш(и), имѣ: Басиліѣ, с(ы)нѣ Къпитанъ въ Бѣнеши, и Лѣпѣл, братъ его, и Тоадер Боул въ Липѣши, и Шѣфанъ въ Бѣлѣшѣни и въ нихъ людѣ добрихъ, како они сами кѣпили и дрѣга жирѣбѣѣ въ тогож(е) село, въ Липѣш(и), въ тогож(е) виш(е) реченомѣ, въ Лѣпѣл, с(ы)нѣ Костандиѣ, внукъ Глигоріѣ, за два десѣтъ талер(и) сребр(ъ)ннихъ⁴.

Инож(е), Г(о)с(по)дств(о) Мн, видѣвши тихъ више реченныхъ записе въ тихъ людѣ добрихъ виш(е) писанныхъ, а Мн ихъ вѣровахомъ и пакиж(е), и въ Нас, дадохомъ и потвѣрдихомъ⁵ слѣси наш, Иѡнашко Дърману, и житѣльници его, Мъррики, и дѣти ихъ, тихъ двѣ жирѣбѣи въ село Липѣши, съ всѣмъ доходомъ, въ ватрѣ³ село, и въ полѣ, и въ лѣсо и въ всѣ приходъ. Тѣмъ радѣ, како да естъ имъ и въ Насъ правою вѣт(и)ну, и купежну, и ѡрикъ и потвѣрженіѣ⁵, съ всѣмъ доходомъ². И ни никто да с(ѣ) не ѡмшадѣтъ.

Писъ ѡ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ юніѣ кѣ.

† Самъ г(о)сп(о)д(и)нъ велѣлъ.

† Гаврилъ М(ъ)тѣшъ велъ логоф(е)тъ <m. p.>.

† Бор(ъ)лѣнуа <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Ionașco Dărman, cu soția lui, Mărica, și cu copiii lor, și au arătat înaintea Noastră un zapis de măturie de la oameni buni și bătrâni, anume: Ionașco Bazăceanul, și Eremia Olăș, din ȧrgul Sucevei, și Toader Boul din Nelipești¹, și <I>²onașco Boul, de asemenea, și Vasilie din Bălășeni, și Isac de acolo, și Vasilie, fiul lui Căpitan, de asemenea, că a venit înaintea lor Gligorie din Lipăești, fratele Costandei, fiul Pătrașcoaci, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asupra, și a vîndut o jirebie, partea lui din satul Lipăești, cu parte din locul de moară din sat și cu tot venitul. Acestea le-a vîndut mai susscrisei noastre slugi, Ionașco Dărman, și soției lui, Mărica, și copiilor lor, pentru douăzeci de taleri bătuți, de argint.

Și după aceea, de asemenea au arătat ei, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, și alt zapis de măturie de la Lupul, fiul lui Costandei, nepotul lui Gligorie, făcut dinaintea a oameni buni și bătrâni, megieși, anume Vasilie, fiul lui Căpitan din Bănești, și Lupul, fratele lui, și Toader Boul din Lipăești, și Ștefan din Bălășeni și de la alți

oameni buni, că ei și-au cumpărat și altă jirebie din același sat, din Lipăești, de la același mai sus zis, de la Lupul, fiul Costandei, nepotul lui Gligorie, pentru douăzeci de taleri de argint.

Deci Domnia Mea, văzînd acele mai sus zise zapise de acei oameni buni mai sus-scriși, Noi i-am crezut și iarăși, și de la Noi, am dat și am întărit slugii noastre, Ionașco Dărman, și soției lui, Marica, și copiilor lor, aceste două jirebii din satul Lipăești, cu tot venitul, din vatra satului, și din cîmp și, din pădure și din tot venitul. Pentru aceea, să le fie și de la Noi dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7144 <1636> iunie 20⁶.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Gavril Mătiăș mare logofăt <m. p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/115.

Orig., hîrtie (31, 8 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/199 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, X, p. 45-46 (trad., după orig., de N. Beldiceanu).

¹ Greșit, pentru Липѣщи (Lipăești); v. mai jos.

² Omis.

³ т și р, în ligatură.

⁴ După al doilea р, паісрос.

⁵ т și в, în ligatură.

⁶ к (20), adăugat cu altă cerneală.

436

1636 (7144) iunie 20, <Iași>.

Γραμμα προστακτικόν του Ιων Βασηλη Βοδα απο ετος 7144<1636> Ιουνιου 20, δια να ελθουν να κριθουν εις το Διβανη με το μοναστηρι εκεινοι οπου ποδουν το μισον χωριον Μουσετεστη του μοναστηριου εις το Σηρετι και να φερουν και τα γραμματα τους.

Scrisoare de poruncă a lui Ion Vasili Vodă, din anul 7144 <1636> iunie 20, ca să vină să se judece la Divan, cu mănăstirea <Tazlău>¹, aceia care doresc jumătate din satul Mușetești, al mănăstirii, de pe Siret, și să aducă și scrisorile lor.

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu", Iași, Ms. 277 (Cond. M-rii Tazlău), p. 90, nr. 6.
Rez. de la sf. sec. XVIII.

¹ Omis.

Un ispisoc, tij de la Vasilie voevod, sîrbescu, den leat 7144 <1636> iuni 21, <privind satul Ghitcăuți, ținutul Dorohoiului>¹.

Arh. St. Iași, CDVIII/49, f. 1 v.

Menț., într-un "Perelipsis de pe scrisorile moșiei Ghitcăuți, de la țin(u)țul Dorohoiului. 1786 mart(ie) 22".

¹ Completat după titlul perilipsisului (v. *descr. arheogr.*).

†¹ Иѡ Касиліе воевода, б(о)жію милостію, господарь Земли Младавскон. Ѡже прїиде, прад Намн и прѣд всми нашими младавскими болѣри, великих и малих, слѣга наш, Пашко Бландѣ, по его доброю волю, неким непонѣжен а ни присилован, и продал своа праваа штинна и вкѣпленїе, что сѣ избереет част емѣ шт село Тѣпнац(н), что на Молдовѣ, въ волосту Сучавскон, шт ватрѣ село, и шт полѣ, и шт лѣс, и сѣ сѣнножатни и шт вес прихѡди. Та продал наше варинѡмѣ болѣри<нѣ>¹, Томи вел сѣлжѣр, ради сѣдним десат злоци бнтих. И вѣстал сѣ бѡлѣрни Господства Мн, Тома вел сѣлжар, та заплаати ѡсе исплѣнна, тих виш(е) писанин пинѣзн готови, ѡ рѣки(н) Пашко Блѣндѣ, шт прад Намн и прѣд нашими болѣри.

Ино Мн, ѡко ѡбнѣхѡм нѣ добровѡльное токмеж и исплѣное заплатѣ, а Мн, и шт Нас, ешеже дадохѡм и потерѣдихѡм наше вѣринѡмѣ болѣрни(ѣ), Томи великїи сѣлжар, на тоа виш(е) [прад] реченна част за штиннѣ шт село Тѣпнацн, сѣ мѣст за млин на рѣца Младовѣ и сѣ вес прихѡдом, како да ест емѣ праваа штиннаа и вкѣпленїе ѡ² ѡркн и потерѣженїе, сѣ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно николиже, на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмншаеет прѣд сим истиннѡм листѣу нашему.

Ѡу Ис, въ лѣто хр҃ма юн(їе) кд.

†¹ Саам господинѣ велал.

†¹ Гаврил Матеаш вел логофет <m. p.>. ¹

†¹ Думитрашко Блѣуѣ <писал>.

†>¹ Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Pașco Bléndeа, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asupra, și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, ce se va alege partea lui din satul Tupilați, care este pe Moldova, în ținutul Sucevei, din vatra satului, și cu vad de moară pe râul Moldova, și din cîmp, și din pădure, și cu finețe și din tot venitul. Aceasta a vîndut-o boierului nostru credincios, Toma mare sulger, pentru șaptezeci de zloți bătuți. Și s-a sculat boiarinul Domniei Mele, Toma mare sulger, și a plătit totul deplin, acești mai susscriși bani gata, în mîinile lui Pașco Bléndeа, dinaintea Noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci Noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, Noi, și de la Noi, încă am dat și am întărit boierului nostru credincios, Toma mare sulger, această mai sus [înainte]¹ zisă parte de ocină din satul Tupilați, cu loc de moară pe râul

Moldova și cu tot venitul, ca să-i fie lui dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> iunie 24.

<†>¹ Înсуși domnul a poruncit.

<†>¹ Gavril Mateiaș mare logofăt <m. p.>¹.

<†>¹ Dumitrașco Vlăgea <a scris>.

După Ghibănescu, *Surte*, III, nr. 8, p. 16.

Text slav, după transer. din *Ms. Surte*, VIII, p. 58, a orig. din arh. Spiridon Irimescu, pecete în ceară <roșie>, cu legenda: † Іѡ Баснаїѣ воєвода, б(о)ж(і)ю м(и)л(о)стїю, г(о)сподарь Земли Молдавскон, și stema: "cap de bou, stea, soare și lună, sabie și buzdugan"³; cu trad. edit., p. 17.

¹ Într. ns.

² În loc de м (și).

³ Pentru legendă și stemă, v. *descr. arheogr.* de la doc. nr.

439

1636 (7144) iunie 26, Iași.

Іѡ[и]¹ Баснаїѣ воєвода, б(о)ж(і)ю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Ож(е) приидоше, прад Нами и прад ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, Замости бископ Баковски и тегал лицам на слѣга наш, Шефан бие дворник, радї едно село, <на>² имѣ Трѣбешѣл Бишиїн³, рѣкѣши зископ Баковски ож(е) ест тоє село, Трѣбешѣл, прав из давно тои виш(е) писанїи Пископїи³ ѡт Баков, а слѣга наш виш(е) писан, Шефан бие дворник, ѡказовал прѣд Нами ѡрик за раздѣленїе прѣдѣдѣ ег(о), Тоадѣр лѡгофет, ѡт Старагѡ Петра воєвода, а виш(е) писан Замости бископ не ѡказовал ни єдногѡ нарѣденїе.

Ина⁴ Г(о)сп(о)д(а)с<т>²в(о) Ми и съ вѣсего Сѣвѣта нашего сѣдихом нѣх по законѣ земскон и шерѣт<ах>²ом како тоє прѣд реченное село, Трѣбешѣл, ест права ѡти(и)на и дѣди(и)на слѣзи нашѣмѣ, Шефан. И потом, Замости бископ Баковски вѣспроси себе ѡт Нас хотарник, како да съм<о>²трѣет имѣ хотар село своемѣ, Трѣбешѣл Нижиїн³ Бєнгєрски, ѡт кѣ хотар село Трѣбешѣл Бишиїн³. Ино Г(о)сп(о)д(а)с<т>²в(о) Ми избрахом нашего вѣрнагѡ болѣрини, Пѣтрашко Бѡѣл бие вел спатар, и послахом его тамо и събирал многи люди добри ѡкрѣ(ъ)стини и хотарни, и стѣпловал и шерѣтоше⁵ им хотар <вѣ>² знаменїе потока Трѣбешѣл, а ѡт иншихъ сторони, по старомѣ хотарѣ.

Того радї, виш(е) писан Замости бископ и съ нинихъ бѣ<ъ>⁶раці свои zostали из вѣсего закона земскагѡ, а слѣга наш, Шефан бие дворник, ѡправила са и поставил себе фѣерюю вѣ вистѣр Г(о)сп(о)д(а)с<т>²в(а) Ми, како да имаєт дѣржати себе село Трѣбеш Бишиїн³, съ виноград и съ вєс хотар, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѣшенно никѡлиж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѡмншаєт.

Ъ Ис, л(ѣ)т(о) хѣрѣдѣ юн(ї)е кс.

† <Са>²м г(о)сп(о)д(и)нѣ велал.

† Гаври[х]лаш⁷ вел логоф(е)т⁸.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Zamosti episcop de Bacău și a pîrît de față pe sluga noastră, Ștefan fost vornic, pentru un sat, anume Trébeșul de Sus, spunînd episcopul de Bacău că este acest sat, Trébeșul, drept din vechime al acestei mai susscrise Episcopii de Bacău, iar sluga noastră mai suscrisă, Ștefan fost vornic, a arătat înaintea Noastră un uric de împărțire al străbunicului său, Toader logofăt, de la bătrînul Petru voievod, iar mai susscrisele Zamosti episcop n-a arătat nici un dres.

Deci Domnia Mea și cu tot Sfatul nostru i-am judecat după legea țării și am aflat că acest mai sus zis sat, Trébeșul, este dreaptă ocină și moștenire slugii noastre, Ștefan. Iar după aceea, Zamosti episcop de Bacău și-a cerut de la Noi hotarnic, ca să-i cerceteze hotarul satului său, Trébeșul de Jos Unguresc, dinspre hotarul satului Tébeșul de Sus. Deci Domnia Mea l-am aflat pe credinciosul nostru boier, Pătrașco Boul fost mare spătar, și l-am trimis acolo și a strîns mulți oameni buni dimprejur și a hotărît și a stîlpit și le-a aflat hotar <în>² semne pîrîul Trébeșul, iar dinspre alte părți, pe hotarul vechi.

Pentru aceea, mai sus scrisul Zamosti episcop și cu alți barați ai săi au rămas din toată legea țării, iar sluga noastră, Ștefan fost vornic, s-a îndreptat și și-a pus fierie în vistieria Domniei Mele, ca să aibă a-și stăpîni satul Trébeșul de Sus, cu vie și cu tot hotarul, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> iunie 26.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavrilaş⁷ mare logofăt⁸.

Arh. St. București, Fond. Sever Zotta, dos. 131, f. 12-15.

Copie și trad., de S. Zotta, după orig., ce se afla în posesia fam. Brăescu, din Călugăra, jud. Bacău.

Arh. St. Iași, CMXI/8 (menț., într-un izvod de moșii ale lui Constantin Roset jitnicer).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/80 a-d (xero., după copia și trad. lui S. Zotta).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 190, nr. 552 (rez.).

¹ În copie, literele suprascrise în orig. sînt marcate în paranteze rotunde, iar cele omise, cu paranteze drepte.

² Omis.

³ În copie, terminația este redată: нѣ.

⁴ Greșit în copie, pentru нно.

⁵ Greșit, în loc de *вспрѣтѣ*.

⁶ Într. ns.

⁷ În loc de *Гаврила Мѣтлаш* (Gavril Mățiaș).

⁸ În continuare, însemnarea: "colțul rupt".

† *Ѣто аз, Савин Прѣжескиа, великѣи дворникъ ут Долнѣи Зѣман*. Scriem și mărturisim¹, cu cestu zapis al nostru, cum au venit înaintea noastră Salomiia, nepoata Budului, cu bărbatul său, cu Ilnat, de nimene nevoiți și nesiliți și neîmpresurați(i), ce de bunăvoia lor, și și-au vîndut a lor dreptă parte [lor] de ocină și moșie, a opta parte din

sat di Gropéni și din Sălcéni², din giuătate de sat, a opta parte. Și o-u vîndut Iliase și cu feciorii săi. Și o-u plătit deplin[n]u plată¹ în mînule Solomniei, nepoata Budei, și cu bărbatul ei, Ihnat. Și i-au dat 20 de galbeni, bani bun(i).

Dec(i) noi, deaca am vădzut de bunăvoia lor <plată>³ și s-au tocmit tocmal(ă) deplin[n]u, noi le-am făcut zapis⁴, den naintea lui <I>⁵lie șoltuz și a 12 pîrgari de tîrgu de Bîrlad, și denaintea lui Gligorie Roșca, și Gligorie Perjea⁶, și denaintea a mulți orășéni², și denaintea lui Vartic vornicul, și a pop(ii) Simion ot Popi, și Bichiul ot tam, și Apostolachi, s(i)nă Grecul ot Tutova, și Ionaș din Bojéni², și Mierăuță din Coposéni², și Simion, s(i)nă Liciul de Chiujdești, și mul<ți>³ omen(i) bun(i) și megiiăș(i) de pren pregiur.

Deci, de acmu înaintea, ca să le hie lor ocin[n]ă¹ și moșie, și lor, și feciorilor lor și nepoților săi, în véci de veac², neclătită¹.

Dec(i), pre mai mare credință, noi ne-am pus și pecețile într-acestu zapis.

Dec(i), de acmu în<na>³inte⁷, nime să nu să mai <a>⁵mésece² peste cestu zapis.

ИНАК НЕ БУДЕТ.

Пис ѓ Брѣладу, в(ѣ) л(ѣ)то хрѣма <7144/1636>, м(ѣ)с(а)ца юн(їа), кs <26> а(ѣ)н(н).

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Zapis pre Sălceni, ot Bîrlad.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXVIII/3.

Orig., hîrtie (31, 3 x 21, 8 cm), difolio, filigran, pecetea tîrgului Bîrlad, avînd ca emblemă soarele înconjurat de trei pești, iar în exergă legenda: † Печать тѣрѣга Брѣлада, și trei peceți înclare, în fum.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/200 (foto.).

¹ "ă", redat prin Ѧ.

² "é", redat prin Ѧ.

³ Omis.

⁴ "zapis", scris pe loc ras.

⁵ Omis prin haplologic.

⁶ "ca", redat prin Ѧ.

⁷ "e", redat prin ѣ.

441

1636 (7144) iunie 29, Iași.

<†>¹ Io Vasilie voevod, bojiu milostiu, <gospodar>² Zemli Moldavscoi. Scriem la boiarinul Domniei Meale³, la Glica spatariul. Dă<mu-ț(i)>⁴ știre pentru Săndul Aniș⁵ vecini, ce se jăluiescu [că] călugări de la mănăstire lui Toader Ră ...⁶ că sîntem a lor de moșie, din Bașeu, și au fugit de la eșirea lui Barnovschi Vodă încoaci îi ai⁷ în Dimileani³.

Pentru aceaia³, deacă³ vei vedea cartea Domniei Meale³, să socotiți cu oameni buni: de să va afla că sîntu vecini de moșie călugărilor și vor fi fugit din satul lor după eșirea lui Barnovschi Vodă(ă)⁸, să și-i ia călugării, iar de-i va hi apucat eșirea lui Barnovschi voevod în Dimileani³, să-i lasă călugării în paci. Cum vei afla naicu Direptul⁹, cu acei oameni buni, așa să-i socotiți; și să faci și o scrisoare, să ne dai știri. Toi <pișem>⁴ Gospodstva Mi; inaci¹⁰ ne budet.

U Ias, let хрѣма¹¹ = 7144 <1636> iunie 29.

...⁴ Sam Ghindă velul¹².

Dumitru <a scris>¹.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Transcr. particulare, nr. 5.

Transcr., de Th. Holban, după orig., "găsit la răzeșii din Glodeni, prin anii 1927-1928"¹³.

EDIȚII: Holban, *Două acte mold.*, p. 308 (text după orig., cu unele deosebiri față de transcr. de la Inst. de ist. "A. D. Xenopol", cea mai importantă fiind transformarea numelui satului "Dimileani" în "Dimideani", deși acesta din urmă - azi Stroici, j. Botoșani (v. Gonța, *Indice*, p. 78, sub voce) - se află, spre deosebire de primul, mult prea departe de satul Bașeu).

¹ Completarea ns.

² Th. Holban a scris mai întâi silaba "gos-", pe care apoi a tăiat-o cu mai multe linii; să fi omis diacul acest cuvânt sau doc. era aici rupt ?

³ În orig., probabil ă (ê).

⁴ În copie, puncte de suspensie.

⁵ Lectură greșită, pentru "rîndul a nișt(e)", ы (șt) putînd fi ușor confundat cu ы (ț).

⁶ "Ră ...", greșit pentru "Movilă". În unele doc. anterioare, m-reă Pantocrator este numită și "Mănăstirea lui Toader Movilă" (*D. I. R.*, A, veacul XVII, vol. III, p. 41, nr. 67, și vol. IV, p. 154, nr. 191).

⁷ Desigur, descifrare greșită, în loc de: "în sat".

⁸ Într. ns.

⁹ Lectură greșită, pentru "mai cu direptul".

¹⁰ Probabil greșit, în loc de *иначе* (altfel).

¹¹ Așa în copie.

¹² Lectură greșită, pentru "g(o)sp(o)d(i)nă veleal".

¹³ Îns. lui Th. Holban.

442

1636 (7144) iunie 30, Iași.

† Иѡ Басиіѣ воевода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земаѣ Мѡлдавское. Ѡж(ѣ) прѣиде, прѣд Нами и прѣд всими нашеми молдавскими болѣри, великими и малыми, нашему вѣрному болѣрину, Тома великіе слыцѣрю, съ єдин запис за свѣдѣтелство ѡт людѣ добрихъ, <ѡт>¹ Ѡнашко Ръспоп ѡт Бодѣш(н), и ѡт Гѣргинцъ вѣтахъ ѡт Бодѣш(н)² и ѡт ннихъ людѣ добри, сице писуѣщаа и свѣдѣтелствѣщаа въ нимъ, ѡко прѣиде прѣд нимиж(ѣ) Гѣургіѣ Прѣвничѣ, съ жена ег(о), Мларѣнка, дѣща Ялвотъ, неким непонѣждени а ни присланивани, нъ по нхъ доброю волно³, и продади нхъ праваа ѡтн(н)на и дѣдан(н)нѣ, єдно мѣсто лѣвнаа⁴ за виноградъ, в Горъ Ласлѣвлада, в Котнар. Та продади болѣринѣ нашему виш(ѣ) писанному, Тома великіе слыцѣрю, радѣ шестѣ на десѣтѣ злотѣ битихъ и єдин волъ, цѣновалъ радѣ шестѣ ѡг(н), и єдна крава съ телъ, радѣ читирѣ ѡг(н).

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Мн, ѡкож(ѣ) вѣндѣхомъ тотъ записъ ѡт тѣхъ людѣ добрихъ, вѣровали єсми и ѡт Насъ дадохомъ и вкрѣпихомъ болѣрино нашему виш(ѣ) реченному, Тома велъ слыцѣрѣ, на таа винограда, <в Горъ>¹ Ласлѣвлада, како да бѣдетъ єму съ вѣсѣмъ доходоу, праваа ѡтн(н)нѣ, и викупленіѣ, и оурикъ и потерѣженіѣ, непорѣшено неколиже, на вѣки.

У Пѣс, в(ъ) л(ѣ)то хрѣмъ юн(ѣ) лѣ.

† Самъ г(о)сп(о)д(а)нъ велѣлъ.

† Пѣтрашко Башотъ(ъ) искалъ <m. p.>.

<Pe verso, îns. din sec. XVIII>: Ispisoc de o țalina, de la Cotnar, din Dealul Laslăului, de la Prebici. 7144 <1636> iun(ie), 30 zile.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier, Tomaa mare sulger, cu un zapis de mărturie de la oameni buni, <de la>¹ Eonașco Răspop din Bodești, și de la Gherghiță vătah din Bodești și de la alți oameni buni, astfel scriind și mărturisind în el, cum a venit înaintea lor Gheorghie Prebiciu, cu femeia lui, Marica, fiica lui Albotă, nesiliți de nimeni și nici asupriți, ci de bunăvoia lor, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, un loc de țelină pentru vie, în Dealul Laslăului, la Cotnari. Aceasta au vîndut boierului nostru mai susscris, Toma mare sulger, pentru șasesprezece zloți bătuți și un, bou prețuit la șase ughi, și o vacă cu vițel, de patru ughi.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de la acei oameni buni, am crezut și de la Noi am dat și am întărit boierului nostru mai sus zis, Toma mare sulger, această vie, <din Dealul>¹ Laslăului, ca să-i fie cu tot venitul, dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, neclintit niciodată, în veci.

La Iași, în anul 7144 <1636> iunie 30.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă a iscălit <m. p.>.

Gavrel Onciul <a scris>.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, II/98.

Orig., hîrtie (31, 5 x 19, 5 cm), difolio, pecete mijlocie timbrată (diam. =4, 5 cm). Cu o trad., din 1840 septembrie 4, de Hrisant ieromonah.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/153 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 122-123 (text slav și trad.); Iorga, *St. și doc.*, V, p. 24, nr. 108 (rez., după orig.); Ungureanu, *Cronica Cotnarilor*, între p. 144 și 145 (fasc., prezentat greșit, ca fiind al unui doc. de la Eremia Movilă).

¹ Omis.

² După consoana finală, paieroc; v. și mai sus.

³ În loc de волю.

⁴ Penultimul а, făcut din о.

⁵ ч și в, în ligatură.

† Иѡ Басиліѣ воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскоѡ. Adec(ă) s-au pîrît de faț(ă), înaintea Domnii Méle, sluga noastră, Bosiiuc diiacul, cu popa Cîrstea den Armășeni¹ și cu Măriia² și cu Ștefăneas(ă) de acolo, prentu o bucat(ă) de ocin(ă) den Armășeni¹, partea popei, lui Gavril, ce i să va alége; ce acea pate de ocin(ă) o au dat Gavril hină-sa, Măricuții, cuconii slugii noastre, lui Bosiiuc, dzicîndu popa Cîrstea și cu semninția lui, Măriia și Ștefăneasă, că n-au dat popa G<av>³ril acea bucat(ă) de ocin(ă) den Armășeni¹, la moartea lui, hină-sa. Iar

sluga noastră, Bosiiuc, au arătat înaintea Domnii Méle un zăpis făcut de mîna popei, lui Gavril, și au adus și mărturie oameni buni, megiiș(i) den sus și den gios, de au mărturisit cum au dat popa Gavril și cu preuteasa lui acea parte de ocin(ă) den Armășeni¹, ce să va alége partea lor, den vatra satului, și den cîmpu, și den vad de moar(ă), ce iaste în apa Armășeni<lor>⁴, și den tot venitul. Acéia o au dat hină-sa, cuconii lui Bosiiuc.

<D>⁴ic(i), Domniia Mea, dec-am vădzut acel zăpis și acei megiiș(i) mărturisindu, Dumnea Mea i-am credzut; dic(i), Domniia Mea încă am dat și am întărit slugii noastre, ce-i mai sus scris(ă), lui Bosiiuc, acea parte de ocin(ă) den Armășeni, să-i hie și de la Noi ocin(ă) și moșie, cu tot venitul. Iar popa Cîrstea și seminția lui, Măriia și Ștefăneas(ă), au rămas den toat(ă) légea, dennaintea Domnii Méle, iar Bosiiuc s-au îndireptat și ș-au pus herîia, să-i hie lui direaptă ocin(ă) și moșie, în véc(i). Altul să nu s(e). <a>³meste<ce>⁵.

V ИѢс, л(ѣ)т(о) хѣрмѧ <7144/1636> юн(ѣ), ѧ <30> д(ѣ)н(н).

† Сѧм г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Гаврил Мѣтиаш вел логоф(ѣ)т м. р.

† Лѣнѧ <писал>.

<Pe verso, o îns. de la înc. sec. XIX>: De Armășeni.

Arh. St. București, Episc. Huși, XXIX/1.

Orig., hîrtie (30 x 11,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

Ibidem, Ms. nr. 546 (Cond. Episc. Huși), f. 84 v. - 85 r. (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/81 (xero.).

EDIȚII: Melchisedek, *Chronica Hușilor (Appendice)*, p. 61 (rez. după copie);

Aricescu, *Indice*, II, p. 68, nr. 1962 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 243-244, nr.

1159 (rez.).

¹ "é", redat prin ѧ.

² "ă", redat prin ѧ.

³ Omis.

⁴ Rupt.

⁵ Sub pecete.

† Adeacă au venit Simion co feméia sa, Alexandra, fata lui Gavril Tiholoi. Mărturisăscu, cu cestu ispisoc al miu, cum am vîndot a mea direaptă ocină și moșie din sat din [în] Prigorcenii, вът волост(ѣ) Баслою, partea Tiholoi, ce să va alége din tot locul, despre apus, de neme nevoitū nice împresuratū, ce de¹ a sa bonăvoe; și o vîn[ă]dot lui Apostol Cehan, dereptū² 20 de taleri, bani buni.

Și această tocmală s-au făcut denaintea a omeni boni, anume: diiaconul Bosie, și Vasilie, și Gavril Bénchea, și Parca, și Moisea și Toader.

Dereptu acea, și noi, vădzindu toc[ū]mală bună între denșii, noi încă ne am pos pecețile, ca să să știe.

† Diiac<on>³ul Bosiiu.

Поп(ѣ) Баснѧѣ писал.

<Pe veros-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Prigorcenii; <și una din prima jum. a sec. XIX>: Prigorcenii. Dispri apus.

Arh. St. Mehedinți, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/101.
Orig., hîrtie (19 x 15, 5 cm), difolio, patru amprente digitale.
Arh. St. Iași, CDXX/8 (rez. din sec. XVII).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXIV, p. 49 (orig., nedatat, după *Ms. Surete*, XXXI, p. 330);

Col. "Istrati", p. 69, nr. 109 (rez.).

Datat după doc. de întărire (v. doc. urm.).

¹ "de", scris deasupra rîndului.

² Ultimul "c", redat prin ҃.

³ Omis.

445

1636 (7144) iulie 3, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Ѡж(е) тот истинѣи слѣга наш, ꙗпостол Чихан, ꙗказо¹ вал прѣд Нами един запис за свѣдѣтельство, ѡт людѣ добри и слуги г(о)сп(о)д(а)рѣскихъ, имѣ: Босѣ дѣтѣкон, и Моисѣ², и Басилѣе, и Гаврил Бѣнка, и Тоадер, и Парка и многи людѣ добри, како прѣиде прѣд ними Симѣиши, съ жена его, ꙗлександра, дочка Гаврила(а) Тихул(а), внука Коцен², по нх добром волѣ, неким непонуждени, а ни присилвани, и продад(и) нх права ѡтн(и)ну, въсѣ част еи, елико сѣ избѣрет, ѡт село Пригорчѣни, что в в(о)л(о)ст(ѣ) Басилу; тоа продад(и) ꙗпостолови Чиханѣ², за два десѣт и пет тал(ери) сребрѣнихъ.

Ино Ми, видѣвши его запис, а Ми вѣровали есми и, ѡт Нас, ешеж(е) дади и потвѣрдили есми слуг(ы)³ наш(ѣ), ꙗпостол Чихан², тое прѣд реченнаа част ꙗлександри, дочка Тихул(а) Гаврила(а), внука Коцен, ѡт село Пригорчѣни, какъ⁴ да ест ему, и ѡт Нас, права ѡтн(и)ну, и викупленіе, <и>⁵ врѣк и потвѣрженіе, съ въсем дохodom, непорошенну николиж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не вмишлет.

V Ми, в(ъ) л(ѣ)то хзрѣмд юл(іе) г̃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Гаврил Мѣтиши вел логоф(е)т <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată, această adevărată slugă a noastră, Apostol Cihan¹, a arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la oameni buni și slugi domnești, anume: Bosie diiac¹on, și Moisea¹, și Vasilie, și Gavril Bência, și Toader, și Parca și mulți oameni buni, cum au venit înaintea lor Simion, cu soția lui, Alexandra, fata lui Gavril Tilul, nepoata Coge², de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au vîndut ocina lor dreaptă, toată partea ei, cît se va alege, din satul Prigorcenii, care este în ținutul Vasluiului; acesta au vîndut-o lui Apostol Cihan², pentru douăzeci și cinci de taleri de argint.

Deci Noi, văzînd zapisul lor, Noi am crezut și, de la Noi, încă am dat și an întărit slugii noastre, Apostol Cihan², această de mai înainte zisă parte a Alexandrei fata lui Gavril Tihul, nepoata Coge², din satul Prigorceni, ca să-i fie lui, și de la Noi dreaptă ocină și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> iulie 3.

† Înсуși domnul a poruncit.

Gavril Mătiaș mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Mehedinți, Col. "Dr. C. I. Istrati", I/115.

Orig., hîrtie (32 x 25 cm), difolio, filigran, lipsă din primele două rînduri dreapta, restaurat, pecete mijlocie în ceară roșie.

Arh. St. Iași, CDXX/8 (rez., numai cu vâlcuț, într-un perilipsis, de la mij. sec. XIX, pentru Prigoreni, Ț. Vaslui).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXXIX, p. 60-61 (trad.);

Col. "Istrati", p. 69-70, nr. 110 (rez.).

¹ Lipsă; completat după Ghibănescu (v. EDIȚII).

² Așa în orig.

³ Greșit, în loc de *каса*.

⁴ Rupt.

⁵ Omis.

446

1636 (7144) iulie 4.

Carte domnească, din anii 7144 <1636> iuli 4¹, prin care atîta să înțălegi că au avut atunce giudecată Comăneștii și Vasîeștii cu Bejan pah(arnic), pentru poiana Buruenest(i), ce-au fost zălogită drept 45 jderi și 5 boi, și să înțălegi că s-au dat rămas pe Bejan din giudecată².

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 371, f. 220 v.

Rez. în copia unei anaf. din 1804 martie 28.

¹ Urmează menț.: "treuț(i) fiind pîră acum 169 di ani, dar de la cari domnu va fi nu s-au putut înțălegi, fiind din vechime ei ruptă la început".

² Urmează menț.: "iar alte cuvinte, ce vor fi fost la sfîrșitul aceștii cărți, iarăș(i), fiind ruptă, nu să văd ce-au fost scrisă". Conținutul actului poate fi întregit după rez. următor din aceeași cond., din 1646 august 8, prin care Vasile Lupu voievod dă carte sătenilor din Comănești și din Văsiești să stăpînească poiana Buruiianul, pentru că ei au dat lui Cîrstea vornic 45 de jderi și 5 boi, pentru o moarte de om ce s-a făcut în această poiană, care a fost a lui Bejan paharnic.

447

1636 (7144) iulie 6, Iași.

† Иѡ Баѡилѣе воевода, б(о)ж(е)у м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Бж(е) прїиде, прѣд <На>ми и прѣд ѡсми нашими болѣри,

Юрашко, с(ы)нь поп Гаврил вт Гънеш(и), внук Стіян аprod, по <его>¹ доброн волю, неким непонужден, а ни присилован, и измѣнвл[и] его праваа втн(и)нѣ и дѣдн>¹(и)нѣ, вѣсѣ част дѣдѣ его, Стіян, вт село Гънеши, на Тутова, съ част внкѣ его, Мафтею. Таа измѣнѣ>¹л[и] и дал[и] паѣмником его, слѣдѣ нашемѣ, Фочѣ врикар, и кнѣгини ег(о), Маріинки, вкн>¹бци Дръгъилѣ и Дѣмитра. Я слѣг(а) наш, Фоча врикар, и кнѣгинѣ его, Маріинка, дали Юрашковн, вкнук С>¹тіян, вѣсѣ част нх вт част баба нх, Дѣмитра Дръгъилѣсѣ, вт село Дръмѣши, вт волост Немс>¹цскомѣ, половина, и вт царинѣ, и съ копаніе, и съ вѣташине вт сѣножатї и съ вес приход.

Ино Ми, видѣвше нх доброе волное измѣненіе и правое>¹ междѣ ними токмалѣ, а Ми, <такожде и вт Нас>¹ дал(и) <и потвер>²дани еси слѣдѣ на<шем>¹ виш(е) писанномѣ, Фочѣ врикар, и кнѣгини ег(о), Маріинка, таа прѣд реченна вѣсѣ част Сті>¹ян вт село Гънеши, вт част вкнѣ его, Мафтею, како да ест емѣ и вт Нас втн(и)нѣ и праваа нз>¹мѣненію, съ вѣсем додохом, непорѣшенно николнж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѡмншает.

V Ис в(ѣ) л(ѣ)т(о) <зрѣд юл(іе) ѡ.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

Гаврил М(ѣ)тиаш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Iurașco, fiul popii Gavril din Gănești, nepotul lui Stiiian aprod, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a schimbat dreapta lui ocină și dedină, toată partea bunicului său, Stiiian, din satul Gănești, pe Tutova, cu partea unchiului său, Maftieiu. Aceasta a schimbat-o și a dat-o vărului său, slugii noastre, Foccea uricar, și cneaghinei lui, Mariica, nepoții lui Drăgăilă și ai Dumitrei. Iar sluga noastră, Foccea uricar, și cneaghina lui, Mariica, au dat lui Iurașco, nepotul lui <S>¹tiian, toată partea lor din satul Arămești, din ținutul Neamțului, jumătate din partea buncii lor, Dumitra Drăgăileasă, și din ținută, și cu săpătură, și cu vâtaștine din finețe și cu tot venitul.

Deci Noi, văzînd schimbul lor de bunăvoie și tocmeala <dreaptă>¹ între ei, Noi, <de asemenea, și de la Noi>¹ am dat <și>² am întărit slugii noastre mai susscrise, Foccea uricar, și cneaghinei lui, Mariica, această înainte zisă, toată partea lui St<i>¹ian din satul Gănești, din partea unchiului său, Maftieiu, ca să-i fie și de la Noi ocină și schimb drept, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> iulie 6.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mătiiaș mare logofăt m. p.

† Ianachli <a scris>.

Arl. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIV/11 a.

Orig., hîrtic (32 x 19 cm), rupt la îndoituri, restaurat, în patru fragmente, peecete mijlocie în ceară roșie, stricată, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.; inițial, o parte a acestui doc. figura la cota CLXXIV/4.

Ibidem, CLXXIV/11 b (trad., din 1823 mai 19, de Ioan Stamate, cu data de zi: 5); CLXXIV/25, f. 1 r. (trad. prescurtată, cu data de zi: 5, într-un perilipsis de la înc. sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/201 (foto.).

EDIȚII: *Creșterea colecțiunilor*, 1908, p. 166 (rez., după orig., și rez., după trad., cu data de zi: 5).

† Иѡ Басиліѣ воєвода, б(о)жю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ѡж(е) прїдошѣ, прад Нами и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, сѡлги нашим, Дръган апрод и Ялевѣ и брат ег(о), Ифрим, и племенници их, Ярсънїе, и тѣгали са за лице прѣд Нами съ болѣрин наш, Симиѡн Гевка бив медѣлничар, радї три частї за шти(и)нѡ в село Пъвлѣши, что в в(о)лостѡ Тѣтовѣ, на рѣца Смилы, рѣкѡщи слѡги нашим виш(е) писанным аж(е) ест имѣ праваа шти(и)на и дѣдн(и)на и[и] кѡпежна и ѡпрѣсѡлоует им Гевка медѣлничар) тих частї за шти(и)нѡ, без нѣкое дѣло. Я болѣринѡ наш, Симиѡн Гевка, тако казал прад Нами, аж(е) естѡ имѣ, тотї частї за шти(и)нѣ, права купежно вт иних племенници их, вт Станка и вт вѡвци Мѡргоч Тофлѣ, и ѡказовал прѣд Нами и исписок за купежно вт Стефанѡ Томшѣ воєвода. Я сѡлги нашим, Дръган апрод) и Ялевѣ, съ иних братїѡх их, ѡни ѡказовали прѣд Нами дрѡги запис[т], за купежна и за искѡплена, вт Ѣремїѡ Могила воєвода и вт Семеѡн Могила воєвода, писаѡще како искѡповал(и) та шти(и)нѣ вт ѡекѣ их, Иѡн, с(ѡ)нѣ Гангѡр, и вт тѡтка их, Янница, и вт Гѡѡн, и дрѡгаа част купил(и) вт племенниковѣ их, Исак, и вт Дѡмитрашко, и вт поп Гангорїе и вт с(ѡ)н(о)вѣ Динѡ, вѡвци Мѡ<р>гоч Тофлѣ, радї една сто и пет десѣт злотѣ битих.

Иѡ, Г(о)сп(о)д(а)стѡв(о) Мѡи и вѣсег(о) нашег(о) Сѡвѣта сѡдиѡм на нѡх по правдоѡ и по законѡ земскон и тако ш[т]ѡрѣтоѡм им закон како да имаѡт дрѡжати тих частї за шти(и)нѡ сѡлги наш(и), Дръган, и Ялевѣ, и Ифрим и Ярсънїе, съ иних братї их, почто ѡни имаѡт старог(о) нарѣдѣнїе, вт Ѣремїѡ Могила воєвода и вт Семеѡн Могила воєвода. Таж(е), болѣринѡ наш(е), Симиѡн Гевка медѣлничар), ѡн зостал вт прѣд Нами и вт вѣс законѡ земскаг(о), а слѡги нашим виш(е) писани, ѡни ѡправили с(а) и поставили собѣ фѣрѣѡ ѡ вистѣр Г(о)сп(о)д(а)стѡв(а) Мѡи, како да имаѡт ѡни дрѡжати собѣ их праваа шти(и)на и дѣдн(и)на, тои више [прѣд] рѣченни три частї вт село Пъвлѣши, съ вѣсѣм доѡдоѡм.

Я болѣринѡ наш, Симиѡн Гевка, да не имаѣт вт силѣ на прѣд ни едно трѣѡ ѡмишати с(а) въ тих частї частї а ни маѡ² тѣгати за сїа тѣж николиж(е), на вѣки. Я тотї нарѣдѣнїе, что имѡл Гевка вт Стефанѡ Томшѣѡвч, вѣзѣли вт нег(о) и исписал вт них тих частї за шти(и)нѣ вт³ Дивѡн Г(о)сп(о)д(а)ста Мѡи. Иѡ, аще проѡвѡлѣѣт са въ нѣкаѡ врѣмѣ нѣкиѡх нарѣдѣнїе до болѣринѡ наш, Симиѡн Гевка, на тих частї за шти(и)нѡ, да съ не вѣрѡѡт, нѣ⁵ да са ѡрѡѡѣт. И ѡи да с(а) не ѡмишаѣт прѣд сим листѡм наш.

✠ Мѡс, в(ѡ) л(ѣ)то хѣрѡд юлїе) ѡ.

† Саѡм г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлѡл.

† Гавриѡ М(ѡ)тѡш вѣл лѡгѡфѣт <m. p>.

† Дѡмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, slugile noastre, Drăgan aprod și Albul și fratele lui, Ifrim, și văru! lor, Arsănie, și s-au pîrît de faţă

înaintea Noastră cu boierul nostru, Simion Gheuca fost medlnicer, pentru trei părți de ocină din satul Păulești, care este în ținutul Tutova, pe râul Simila, spunînd slugile noastre mai susscrise că le sînt dreaptă ocină și dedină și cumpăratură și le cotopește Gheuca medelnicer aceste părți de ocină, fără nici o treabă. Iar boierul nostru, Simion Gheuca, așa a zis înaintea Noastră, că-i sînt aceste părți de ocină dreaptă cumpăratură de la alți veri ai lor, de la Stanca și de la nepoții lui Murgoci Toflea, și a arătat înaintea Noastră și ispisocul de cumpăratură de la Ștefan Tomșea voievod. Iar slugile noastre, Drăgan aprod și Albul, cu alți frați ai lor, ei au arătat înaintea Noastră alt zapis de cumpăratură și de răscumpărare de la Eremiia Moghila voievod și de la Simeon Moghila voievod, scriind că a răscumpărat această ocină de la unchiul lor, Ion, fiul lui Gangur, și de la mătușa lor, Annița, și de la Goian, și altă parte au cumpărat-o de la verii lor, Isac, și de la Dumitrașco, și de la popa Gligorie și de la fiii Dinei, nepoții lui Murgoci Toflea, pentru o sută și cinci zeci zloți bătuți.

Deci, Domnia Mea și tot Sfatul nostru i-am judecat după dreptate și după legea țării și așa le-am aflat lege ca să stăpînească aceste părți de ocină slugile noastre, Drăgan, și Albul, și Ifrim și Arsănie, cu alți frați ai lor, pentru că ei au dresе vechi, de la Eremiia Moghilă voievod și de la Simeon Moghila voievod. Astfel, boierul nostru, Simion Gheuca medelnicer, el a rămas dinaintea Noastră și din toată legea țării, iar slugile noastre mai susscrise, ei s-au îndreptat și și-au pus ferie în visteria Domniei Mele, ca să aibă ei a-și stăpîni dreapta lor ocină și dedină, acele mai sus [înainte] zise trei părți din satul Păulești, cu tot venitul.

Iar boierul nostru, Simion Gheuca, să nu aibă de acum înainte nici o treabă a se amesteca în aceste părți și nici a mai² pîrî pentru această pîră niciodată, în veci. Iar acele dresе, pe care le-a avut Gheuca de la Ștefan Tomșevici, s-au luat de la el și s-au șters din ele aceste părți de ocină de³ Divanul Domniei Mele. Deci, dacă se vor ivi în vreo vreme niște dresе la boierul nostru, Simion Gheuca, pentru aceste părți de ocină, să nu se creadă, ci să se rupă. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> iulie 7.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt <m. p.>.

<Pe verso, o îns. din prima jumătate a sec. XIX>: 7144<1636>. Ot Negruzești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLI/19.

Orig., hîrtie (38,8 x 25,3 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută.

Ibidem, CXLIV/III (trad.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/202 (foto.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiunilor", 1912, p. 113 (rez. după trad.).

¹ Omis.

² Așa în orig.

³ Greșit, în loc de **кѣ** (în).

⁴ Greșit, pentru **сѣ**

⁵ Adăugat ulterior în rînd.

Suret di pi carte g(o)sp(o)d vechi, de la Vasîlii v(oie)v(o)d, scrisă în Eș(i), la let 7144 <1636> iulii 7.

Noi¹ Vasîlii voivodu, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldovii. Dat-amu carte Domnii Meli slugii Domnii Meli, lui Prodanu aprodu², să fii tare și puternic, cu carte Domnii Mele, a opri și a ține părțile de ocină a lui Cadirco³, ce să va alege din sat din <Rujaviniț(i)>⁴ și din Horbinești, cumu vor spuni dresăle, ce ari de la Petru v(oie)vod și de la Aronu Vodă, așa să sibă a ține a lua a zăce.

Și nimine să nu cutezi a ține sau a opri, înaintea cărții Domnii Meli. Iar cui va păre cu strîmbul, să vie de faș(ă) și să-ș(i) aducă dresăle, înaintea Porții Domniei Meli. Într-alt chip să nu fii.

Domnul au zis⁵.

[L(ocul) p(eceșii) g(os)pod]⁶.

Din limba sîrbască s-au tălmăcit de Ion Stamate pitar, Eș(i), 1820 iuli 3.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXCII/223.

Traducere.

Ibidem, DXCII/222 (copie după trad., de la înc. sec. XIX, adevărită de Vasile Cocială).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/203 a, b (foto. după trad. și după copie).

¹ Pentru Нw ("Io").

² În copie (v. descr. arheogr.): "Apostol".

³ În copie: "adecă ...".

⁴ În text, menț. trad.: "lipsă"; completat după copie.

⁵ În copie: "au poroncit".

⁶ Menț. trad.

O mărturie fără let, de la Dumitru ce-au fost vor(ni)c i Lungul aramș, pe cum li-au mărturisit oamenii cari au fostu cînd au hotărît Dumitrașco Gheuca¹ vor(ni)c moșia Oșeștii, la <a>²ci<l>² loc de mănăstire <ce>³ să chieamă Rafail(a), cum pre acel loc s-au făcut și niști morți de om și au plătit moșii și părinții Porcii și a frăține-său, Postolachi, și acum, la acest hotar⁴, iar au cheltuit numai Porce și cu Postolache cîtăva cheltuială cu hotarnicul și cu oamenii maturi. Deci ei, dacă au văzut atîta oameni buni bătrîni mărturisind cu sufletele lor, cum au plătit aceli morți de om, le-au făcut ace mărturie, ca să aibă Porce și Postolachi a ține ocina și poenile și acel loc de mănăstiri, cu pomăt, dispre alți răzăș(i), pîr(ă) vor întoarce pe aceli morți de om și cheltuiala ce-au făcut la hotărît ...⁵.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 369, f. 83 r.-v., coloana dreaptă, nr. 1.

Rez., în copia unei anaf. din 1801 iunie 5.

Datat după întărirea domnească din 1636 (7144) iulie 9 (v. doc. urm.); Această mărturie se deosebește de cea anterioară (v. doc. nr. 361), deoarece menționează o "moarte de om", săvârșită pe locul disputat, omisă de raportul inițial.

¹ Deși întărirea domnească citată mai sus menționează ca hotarnic pe Dumitru Leoa, în timp ce Dumitrașco Gheuca apare doar ca pretendent al locului disputat; este totuși de admis că, înainte de cazul judecat acum, avusese loc o altă hotărnicie, efectuată chiar de Dumitrașco Gheuca.

² Omis prin haploglie.

³ Compl. ns.

⁴ În loc de "hotărît" (v. mai jos).

⁵ Urmează menț. rezumatului: "Cum pre largu arată mărturia aceea".

451

1636 (7144) iulie 9, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. Adecă au venit înaintea Noastră și înaintea alor noștri moldovenesti boiari, la cei mari și la cei mici, slugile noastre, Porcea¹ și cu frate-său, cu Postolachi, ficiorii Tomei, nepoții Dolcăi, și alți răzăși ai lor, cu toți nepoții Dolcăi, și s-au pîrît de fați, înaintea¹ Domniei Méli, cu boiarinul nostru, cu Dumitrașco Gheuca ce au fostu vornic, și cu alte simenții a lui Caraghiuzel², pentru o bucată de loc, unde au fostu mănăstirea Rafaila, și cu poiană înpregiurul acelu loc și cu pométe, ce iaste în hotarul satului Oșeștilor, pre Stemnic, în ținutul Vasluiului, dzicîndu slugile noastre, ce mai sus scriu, că le iaste lor acel loc direaptă ocină și moșie și le-au făcut lor mare înpresurătur(ă) Carachizel². Iar boiarinul nostru, Dumitrașco Gheuca vornicul, așa¹ au dzis, înaintea Noastră, că i-i lui direaptă ocină și dare și miluire de la Bogdan Vodă și au arătat și uric de la Bogdan Vod(ă), ficiorul lui Alexandru Vod(ă).

Deci, Domniia Mea¹ și cu tot Svatul Domniei Méle am socotit și am ales pre boiarinul Domniei Méle, pre Dumitru Leoa ce au fostu vornic și pre Lungul armașul, și i-am trimăs acolo, cu cartea Domniei Méle, ca s(ă) strîngă oameni buni și bătrîni, din pregiur megiaș(i), să socotească de rîndul acelu loc de mănăstire; de să va afla c-au fostu loc domnescu, să fie a lui Dumitrașco vornicul, iar de nu va lii fostu loc domnescu, să ne dea știr(e).

Deci, boiarinul nostru, Dumitru Leoa vornicul, și cu Lungul armașul, au mărșu acolo, cu mulți oameni buni, și au socotit de rîndul acelu loc, ce să cheamă Rafail(a), și așa¹ au aflat cu sufletele lor, cum iaste acel loc direaptă ocină și moșie a Porcei și a lui Postolachi, ficiorii Tomei, și altor oameni a lor, din hotarul satului Oșeștilor; nu iaste loc domnescu.

Derept acea, boiarinul nostru, Dumitrașco Gheuca vornicul, și cu toate semențiile lui Carachizel², ei au rămas dinaintea Noastră și din toată légea¹ țării. Iar slugile noastre, Porcea și frate-său, Postolachi, și alți oameni a lor, ei s-au îndireptat și ș-au pus herfia în vistériul Domniei Méle.

Deci, de acmu înaintea, ca s(ă) aibă a-ș(i) ținea ei ocina și mo<ș>³ia lor, acel loc, unde au fostu mănăstirea R<a>³fail(a), și cu poian(ă) prin pregiurul acelu loc și cu pométe și cu tot vinitul.

Iar boiarinul nostru, Dumitrașco Gheuca vornicul, și cu alte semenții a lui Car(a)ghiuzel², ca s(ă) nu mai aibă treabă a să amesteca într-acela loc, unde să cheamă Rafail(a), nic(i) a mai pîrî de aceasta pîr(ă) nic(i)odată, în vec(i)⁴, preste cartea¹ Domniei Mél(e)⁵.

Iar acel uric, ce au avut Dumitrașco Gheuca de la Bogdan Vod(ă) și de întăritur(ă) de la Domniia Mea, luatu-s-au de la dînsu și s-au ruptu⁶ din⁷ Divan. Deci, de să vor ivi niscar(i) dirêse[le] la vomicul Gheuca și uric(e), sau la alte semenții a lui Caraghiuzel² pre acel loc, să nu s(e) creadză, ce să s(e) rupă. Și altu nime să nu s(e) amêstec(e) prest(e) cartea noastră.

Ъ МѢ, в(ѣ) л(ѣ)то хзрѣма <7144/1636> юл(іе) дѣ <9>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велал.

† Гаврила Мѣтнаш вел логофѣт м. р.

† Думитрашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Zapisul Rafail(ei), să s(e) știe; <și una din prima jum. a sec. XIX>: No. 3. 7144 <1636> iulie. Vasili v(oie)voda.

Arh. St. București, M-rea Socola, V/6.

Orig., hîrtie (39 x 26 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 369, f. 83 v. - 84 r., coloana stîngă, nr. 4 (rez., într-o anaf. din 1801 iunie 5); ibidem, Anaf. nr. 62, f. 69 r. (menț.)

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/82 a, b, c (xero.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, III, nr. III/2, p. 44 (menț.); VI, p. 244, nr. 13/3 (menț. după rez. din Cond. K, nr. 369);

Catalog, II, p. 244, nr. 1161 (rez.).

¹ "ca", redat prin Ѧ.

² "c", redat prin ѣ.

³ Rupt.

⁴ вѣ ("ve"), transformat din alte litere.

⁵ "é", redat prin Ѧ.

⁶ "r", scris peste un "d".

⁷ Așa în orig.

452

1636 (7144) iulie 9.

O mărturie a lui Dumitrașco(o) Șoldan i a altor boeri, din leat 7144 <1636> iuli 9, întru care arată că au venit înaintea lor Antimiia Pătrășcioae, fata Anghelinii, strănepoată lui Șoldan i Stan vist(iernic), și, de a ei bunăvöe, au vîndut a sa ocină, din a treia parte din satul Șăndreni și din Ezărul Albu și a treia parte din seliștea Negreștilor, ce iaste pe Prut, și cu tot venitul, lui Efrim Hăjdău, drept 200 taleri.

Arh. St. Iași, Ms. nr. 65 (Cond. Șcheiană), f. 231 r., nr. 2.

Copie modernă, de Olga Sturdza, a unui rez. vechi dintr-un opis de doc. din ț. Hotinului, ale fam. Sturza.

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iași, doc. nr. 414, f. 1 r., nr. 2 (copie modernă, a aceluiași rez.).

Suret de pi ispisocul sîrbăscu, di la Vasîli Vodă, din velet 7144 <1636> iuli 10.

Adică au venit, înnainte Noastră și înnainte a tuturor al<or>¹ noștri moldovinești boeri, mari și mici, sluga noastră, Ionașcu Hasnăș, cu zapis di niști părți di la niști neamuri al(e) lui, oameni buni și voinici dinainte [lor], anumi: Ion Hanul², și di la Neagul, și di la Rotopană sulg(er), și di la Sculeș vătav, și di la Isac Stîrce, și di la Vrabie vătav, și di la Vasîli Curlat³ diiacul și di la mulți oameni buni și hotarnici, scriind și mărturisind într-acestu zapis precum au venit înnainte lor Tudosca, fata lui Nicorici Hermeziu, și Lupașco, sîn Toader di la Ocnîța, nepot lui Nicorici, și di a lor bun(ă)voi, de nîmi sîliți, nici asupriț(i), nici înpresurați, și-au vîndut a lor draptă ocină și moșie di sat Hăsnășanii, ci esti la țin(u)t(ul) Sorocii, pi apa Coboltii, părțili lor, ci li să tragi di pi moași-șă lor, Acsana, ce-au avut tot di pi parte lui [a] Hasnăș; au vîndut slugii noastre, lui Ionașcu Hasnăș, toati părțili lor, drept 132 di taleri, cari moșii esti la gura vâii Rădului Spăimos⁴, ce înlă pi amîndoi părțili Coboltii.

Și Noi, daci⁴ am văzut acest zapis <de>¹ mărturii di la atîța oameni buni și vonici <di>¹nainte [lor], am crezut și, di li Noi am dat ș-am întărit slugii noastre, lui Ionașco Hasnăș, pi aceli di mai sus pomeniti părți de moșii, sat(ul) întreg Hăsnășanii, pi apa Coboltii, cu loc di heleșteu în apa Coboltii, ce înlă pi amîndoo părțile Coboltii, ca să-i fii di la Domnie Me lu[lui] dreaptă moșii, și cumpărătură, și uricu di întăritură, cu tot venitul, niclătit nici odinioară, în veci. Aceasta am dat, să s(e) știi.

Sîngur domnul au învățat⁶.

Și esti iscălit di Gavrilaş vel logofăt.

Și esti scris di un Dumitrașcu.

Iar acmu, acestu suret, di pi acel ispisoc sîrbăscu, l-am scris eu, Sîmion Cheșco uricari, la velet 7268 <1760> mai 14.

Întocmai după suetu.

...⁷.

Arh. Centr. de Stat-Clîșinău, Fond 220, op. 1, doc. 209.

Copie după trad.

Ibidem, doc. 208 (altă copie după trad.).

Arh. St. Iași, CDXVI/54 (menț., în copia unei cărți domnești din 1778 iulie); CDXVI/293, f. 1 r. (rez., într-un izvod de doc. al moșiei Hăsnășeni, de la înc. sec. XIX); CDXVIII/100, f. 1 r. (rez., într-un izvod din 1814) - toate cu data de lună "iunie".

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, IX, nr. LXXI, p. 164-165 (trad. din 1760, ce se afla în Acta Catargiu, după copia din *Ms. Surete*, XXV, p. 690, cu data de zi "5"); Boga, *Doc. basarabene*, VII, nr. XL, p. 42-43 (aceeași copie); *Moldova*, III, nr. 171, p. 358-359 (aceeași copie, cu litere rusești, și trad. rusă).

Data și locul de emitere al acestei copii pot fi suspectate de neautenticitate, dacă le comparăm cu cele ale doc. nr. 431: 1636 (7144) *iunie* 10, <*Succava*>, cuprinzînd menționarea unui alt zapis, dar adevărit de aceeași martori. În lipsa unor probe mai elocvente, am luat, totuși, în considerare datele sub care ne-au parvenit.

¹ Omis.

² În doc. din 1636 (7144) iunie 10 (nr. 431), menționând aceiași martori: "Hîn(sar)", ceea ce pare verosimil, avînd în vedere prezența, printre aceștia, a "voinicilor dinainte".

³ Greșit, pentru "Corlat".

⁴ În loc de: "Spinós"?

⁵ În loc de: "dacă".

⁶ Expresie definind rolul logofătului; în loc de: "au poruncit", "au zis" sau "au spus".

⁷ Isc. indescifr.

454

1636 (7144) iulie 10, Iași.

Copie.

Noi¹, Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domn Țării Moldaviei. Scriem Domnie Ma² la sluga noastră, Toader ot Drăgoteni, și la Pătrașco, și la ...². Dămu-vă știre că s-au jăluit, înaintea Domniei Meli, Ionașco de Toderești și Gheorghii ot tam pre Căruvan și pre Ștefan Borșe <pentru părțile lor>³ de Balasinești și de Tîmpești. Viind înaintea Domniei Meli, au arătat că au și ei ocină cu dînșii.

Drept aceia, dacă veș(i) vide carte Domniei Meli, iar voi să <so>⁴cotaț(i)² cu oameni buni ...² <ce să>⁵ vine parte lor, să o alegeț(i) și să li o las(e) în paci alți răzăș(i).

Iar cui s-a păre cu strîmbul dintr-acel răzăș(i), iar voi să le daț(i) zi, să stei de față înaintea Divanului Domniei Meli, și să le faceț(i) carte de zi, întru care să scrie zioa. Și într-alt chip să nu fie.

În Iași, 7144 <1636> iuli 10.

Сам г(о)снѡд(ннѣ) велѣл.

[L(ocul) p(eceșii)]⁶.

Originalul să află la isprav(ni)cu(l) Costandin Horhaz.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/35.

Copie din prima jum. a sec. XIX.

Ibidem, A. N., MMCMV/7, nr. 3 (rez., cu data de lună greșită: "iunie", dar cu menționarea clară a scopului poruncii domnești: "alegerea părților" celor doi jeluitori din satele "Tîmpești și Balasinești".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/204 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 188, nr. 551 (rez., după rz. de la A. N., cu aceeași greșeală de dată).

¹ Pentru Нѡ ("Io").

² Așa în copie.

³ Întregit după sens și după rez. (v. *descr. arheogr.*).

⁴ Omis.

⁵ Completarea ns.

⁶ Menț. copistului.

† Иѡ Басиліе воевѡда, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Младавскон. Dat-am cartea² Domniei Méle lui Ștefan spre acéia, ca s(ă) fie tare și putérnic, cu cartea <D>¹omniei Méle, a ținea și a opri a lui direaptă ocină și moș<ie>¹ din sat din Lăzăști, ce s(ă) va alége partea lui, și o livad(ă), ce să cheamă Ochișor<u>¹, și cu alte poeni, ce sintu înpregiur, în gura Văii Négre, pentru căce au dat pentru acéle poeni doadzeci și doi de taleri, pentru ca s(ă) aibă el a ț<i>¹nea acéle poeni, pînă-i <vo>¹r întoarce alți răzeși³ partea lui. Iar pînă nu-i vor înt<oarce>¹, nime să nu aibă nici o trabă⁴.

И комѡ са <менѣт кривдѡ>¹, да имаюť стати лица прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн⁵. Инак не бѣдет.

Ъ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> юл(ѣ) дѣ <11>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл¹.

Гаврил Мѣтнаш вел логоф(е)т м. р.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXX/65.

Orig., hîrtie (cca 27 x 19 cm), filigran, deteriorat, pecete mijlocie în chinovar, parțial imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/205 (foto.).

¹ Rupt.

² "ca", redat prin а.

³ "с", redat prin ѣ.

⁴ Așa în orig.

⁵ "Și cui i se <va părea cu strîmbul>, să stea de față înaintea Domniei Méle".

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Младавскон. Пишем Г(о)сп(о)дств(о) Мн слѣгн<м>¹ нашим, Костантин Чогола, ѡрѣдник ѡт Ботъшѣни, и Борѣлѣн(ѡл) ѡрикар. Dămu-v(ă) știre că s-au pîrît de fați, înaintea Domniei Méle, slugile noastre, Onciul Iur[r]așco și cu Dumitrașco, ginerele lui Rugin(ă), pentru o bucată² de hotar, dzicîndu Onciul că-i iaste lui direaptă ocin(ă) și moșie din hotarul Șendricénilor, iar Dumitrașco și cu alți frați a lui așa au dzis, că li-i lor dare și miluire, cum au arătat și uric de la Pătru Vod(ă), din hotarul Șilișăului.

Pentru acéia, deaca veți vedea cartea Domniei Méle, iar voi <s>³ă strîngeț(i) oameni buni, bătrîni, din prenpregiur megiiia<ș(i)>³, și din Dorohoiu, carei vor lii oameni buni, și să mergeț(i) la acéle hotar(e), să socotiți pre acel uric de la Pătru Vod(ă), pre unde va spune în sémne și pre unde au hotărît Gheorghie pîrcălabul și cu alți oameni⁴ buni pre acéla hotar; să socotiți cum veți afla mai cu dreptul, nemăruî să nu fățăriți. Și, deaca veți alége, să puneți sămne și să faceți scrisoare, să ne dați știr(e). Тон пишем Г(о)сп(о)дств(о) Мн. Инак не ѡчените!

Ъ Мс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> юл(ѣ) вѣ <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Гаврил Мѣтнаш вел логоф(е)т <m. р.>.

† ДѢМИТРУ <ПИСАЛ>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Лист до Чоголѣ Костантин vornic и Борѣлѣн(ѣл) ѡрикар, за хотар Шендричѣн(и)⁵.

Arh. St. Iași, CDXXIII/30.

Orig., hîrtie (33,5 x 20,5 cm), rupt și lipit la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, CDXXIII/29 (copie de la sf. sec. XIX); CLXII/9, f. 1 v. (rez., în copia din 1843 a unei cărți de judecată a Divanului, din 1784 octombrie 6); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 22 (menț., din 1842 aprilie 2, într-o "catagrafie" a scrisorilor moșiei Șendriceni).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/154 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXIII, p. 20 (orig.).

¹ Omis.

² "o bu-", scris peste alt cuvînt.

³ Rupt.

⁴ "a" scris ulterior, înghesuit, în rînd, iar "e" scris peste altă literă.

⁵ "Carte către Ciogolea Costantin vornic și Borălean(ul) uricar, pentru hotarul Șendricenilor".

457

1636 (7144) iulie 12, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскон. Dat-am cartea Domnii Méle părintelui și rugătorului nostru, egumenului și a tot săborul de la mănăstire de la S(vea)tii Sava, și <pe>¹ cine vor trimite, ca să hie tari și puternic(i), cu cartea Domnii Méle, a ținea și a-ș(i) apăra a lor dirapte sate și miluire, ce au ei de la postelnicul Enachi, [pre] anume satele: Răciuleștii, la ținutul Fălciului, și Bechenii și Budeștii, la Chighéc(i), și Furteștii², iar(ă) la Fălciu, cum le va alége și le va hotărî al nostru credincios boiarin, Răcoviță Cihan logofătul, ei să ție pre-acolo, cu tot venitul. Altu nime să n-aibă treabă și améstec cu acélia hotară, ce numai călugherii de la svînta mănăstire să aibă a le lua a dzécca din țarină și din finaț și din tot locul.

Iar de le va părea cuiva vro strîmbătate, ei vor veni de-ș(i) vor întreba, înaintea Dumi Méle. Și nime să nu [le] cutéze a le ținea ș-a le opri preste cartea Dumi Mél(c).

V Мѣс, л(ѣ)т(о) ѡзрѣмѣ <7144/1636> юл(ѣ) вѣ <12>.

† Сѣм г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Фѡчѣ <ПИСАЛ>.

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava-Iași, XLIII/3 b.

Orig., hîrtie (31 x 22 cm), difolio, filigran, scris pe f. a doua a doc. urm., din 1636 iulie 13, nevalidat.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/83 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 244, nr. 1162 (rez.).

Fără pecete și fără iscăliturile domnului și logofătului, documentul se prezintă lipsit de valoarea juridică necesară. De altfel, în doc. de întărire din 1635 martie 27 (v. nr. 76), printre

satele primite de mănăstire de la Enache postelnic nu figurează decât Furdești și Budești. Este posibil, de aceea, ca pretențiile de stăpînire ale mănăstirii asupra celorlalte două sate să fi comportat obiecții, mai ales că unul din acestea, și anume Răciulești, apare, în 1644, ca răzeșesc (v. *Catalog*, II, nr. 1713). A doua zi, s-a impus, astfel, refacerea actului (v. doc. urm.) într-o formă restrînsă, porunca domnească limitîndu-se la un singur sat, Furdești, deși, și în acest caz, existau, așa cum denotă una din formulele finale, contestații.

¹ Omis.

² În doc. urm.: "Furdești".

458

1636 (7144) iulie 13, Iași.

† Иѡ Басилѣе воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рьъ землн Мѡладѣвскѡи. Dat-am carte Domniei Méle rugătorului nostru, egumânului de la S(vea)tii Sava, ca să fie tare și puternic, cu carte Domniei Méle, a ținea și a opri a sa dreaptă ocină și cumpărătură, satul Furdești¹, și să aibă a lua pîine de² a dzéc(ea).

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie de față, înaintea Domnii[i] Méle, să-ș(i) întrebe cu egumânul și să-ș(i) aduc(ă) și dirés(e), cine ce va avea pre acel sat.

И никто да не смѣет дрѣжати или шпирати прѣд сим листом Г(о)сп(о)дства Мн.

V Мс, л(ѣ)т(о) >7144/1636< юл(їе) гї <13>.

† Сдам г(о)сп(о)д(а)ннѣ велѣл.

<Фочѣ писал>³.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. ulterioară>: Του Βασιλη βοηθουτα δια να χοταρισουν το Φουρτεστη. λβ-ου. ζρμδ ιουλ<ι>⁴ου ιγ⁵.

Arh. St. București, M-reă Sf. Sava-Iași, XLIII/3 a.

Orig., hîrtie (31 x 22 cm), difolio, filigran, scris pe recto-ul primei f. a doc. ant., din 1636 iulie 12, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/85, (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II p. 244, nr 1163 (rez.).

¹ În doc. ant.: "Furdești".

² "с", redat prin ѣ.

³ Același scris ca în doc. ant., semnat de "Foceă".

⁴ Omis.

⁵ "<Cartea>⁴ lui Vasile voievod ca să hotărînicească <moșia>⁴ Furdești. Al treizecișidoilea. 7144 <1636> iulie 13".

459

1636 (7144) iulie 13, Iași.

† И<ѡ>¹ Басилѣе воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рьъ землн Мѡладѣвскѡи. Бж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали есмѣ м(о)л(е)бници нашим, калѣгером ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир називает са Скит Дръгѡшан(н), едеж(е) ест храм С(вѣ)т(о)г(о) и славен(о)го пр(о)рѣка и пр(ѣ)д(ѣ)т(е)че, Кр(ъ)ст(н)е)ла

Ивана, съ ихъ правѣи втн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ, что они имали[ли] за дадані[ані]е и за вѣкѣплєніе, вт ихъ правѣи и питомѣи нарѣденіе, что они имали вт Петръ воевода и вт Симиѣи Могила воевода, половина вт село Бѣсеши, что на Тазловѣ, въ в(ш)лѣствѣ Баковѣ, нижнѣю част, и съ мастѣ за млин на потоца Тазлова и съ мѣствѣ за пасикъ, что они сами купил(и) вт Марга вт Рус(и), и вт Бѣнча, с(ы)нѣ Дѣмитрѣ, и вт Мѣрика, дочка Мѣгдѣлины, и вт Дѣпѣл и вт братъ иг(о), Дѣмнѣ, с(ы)н(о)вѣ Хѣнна, радѣ дваа сто и шестъ десѣтъ и единъ злати татарскихъ; и дрѣгда част вт тоа половина виш(е) писанаа ест имъ праваа даданіе дарованіе вт Петра², с(ы)нѣ Ивнашко, радѣ д(ѣ)шѣ иг(о) и родѣтелѣмъ его.

И в[т] томъ, тиж(е) даемъ и потвѣждаемъ м(о)л(е)беници нашимъ, калѣгеромъ вт с(вѣ)таа м(о)н(а)стѣръ выш(е) писанни³, дрѣгда част за втн(и)нѣ и вѣкѣплєніе, тиж(е) вт тихъ нарѣденіе выш(е) <п>исаннѣмъ, вт половинна село Бѣмѣриши, всѣа част, тиж(е) вт тог(о) в(о)лѣстѣ Бакова, съ мѣстовѣ за млины на потоца Солонцы и на Тазловѣ, и съ мѣсто за пасика и съ Полѣнѣ Бѣловѣ, тиж(е) вт вишнѣю част, что они сами купили вт Дѣпул и вт с(ы)н(о)вѣ иг(о), за два[а] десѣтъ и симъ ѡгарскихъ, и написати ихъ въ с(вѣ)тѣи великѣи помѣникъ. <Т>⁴ѣмъ радѣ, како да ествѣ имъ и вт насъ съ всѣмъ дохѣдомъ.

И дрѣгда, н(ѣ)на имали тѣжъ прѣдъ нами съ княгинѣ Настасіа Солѣмонѣса и с(ы)н(о)вѣ еи, радѣ тихъ частѣ за втн(и)нѣ виш(е) писаннѣмъ, вт село Бѣсѣши и вт Бѣмѣриши, рѣкѣши княгинѣ Солѣмонѣс(а) аж(е) естъ имъ праваа втн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ. И Мѣ казади есмѣ да извадите себѣ нарѣденіе за дѣдн(и)нѣ и за купежнѣ на тихъ части за втн(и)нѣ, а она не имали ни едно нарѣденіе. И м(о)л(е)бѣнцыи н⁴аши, калѣгеромъ⁵ вт с(вѣ)таа м(о)н(а)стѣръ выш(е) писанни³, ѡказовали прѣдъ нами тихъ нарѣденіе выш(е) писанни вт Петръ воевода и вт Симиѣи Могила воевода и дрѣгѣхъ записъ за свѣд(и)тельство вт многѣхъ людѣ добри, на тихъ части за втн(и)нѣ. Ино, княгинѣ Солѣмонѣса и съ с(ы)н(о)вѣ са, они зостали вт прѣдъ нами и вт всѣ законно земскаг(о), а м(о)л(е)бѣнцыи наши, калѣгеромъ⁵ вт с(вѣ)таа м(о)н(а)стѣръ Скитъ дрѣгѣшанѣ, они ѡправил(и) са и поставил(и) сами фѣрѣю ѡ вѣстаръ Г(о)сп(о)дствѣ(а) Мѣ.

Ино, вт сила на прѣдъ, да имаетъ они дѣржати сами своихъ праваа втн(и)нѣ и вѣкѣплєніе и даданіе вт с(вѣ)ло Бѣсеши и вт Бѣмѣриши, съ брѣдовѣ за млины на потоцѣ⁶ Сѣ⁴лонцы и на Тазловѣ, и съ мѣсто за пасики и съ всѣ прихѣдъ. И княгинѣ Солѣмонѣса и съ с(ы)н(о)вѣ еи да не н⁴ають мѣн⁷ тѣгати на м(о)л(е)бѣнцыи наши виш(е) писанни, радѣ сѣа тѣжъ, а не добиватѣ никѣлиж(е), на вѣки. И инъ да с(а) не ѡмѣшаетъ прѣдъ симъ истинномъ листъ н(а)шѣмъ.

Оу Мѣ, в(ѣ)лѣ(ѣ)то хѣрма юл(ѣ) гѣ.

† Саамъ г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣалъ.

† Гаврилъ Мѣтѣшъ велѣ лѣгоф(е)тъ <м. р.>.

† Дѣмитрашко² <писалъ>.

<Pe verso-ul f. a doua, trei însemnări de la sf. sec. XVIII și înc. sec. XIX>: хѣрма юл(ѣ) гѣ (7144/1636, iulie 13); îspisoc de la Vasili Vodă. 7144/1636 iulie 13. Îspisoc a domnului Vasili v(oi)e v(o)d, prin care întărești schitului Drăgușani pol sat Băsăștii și a opta parte din Dumrești, din țin(u)t(ul) Bacăului; <și>: † Îspisoc de giuământate de sat de Băsăști și de Dumrești, monăstirii ...⁸ Drăgușani.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire ce se numește Schitul Drăgușani, unde este hramul Sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător, Ioan Botezătorul, dreptele lor ocini și dedini, pe care ei le-au avut de dănic și cumpărătură, din dreptele și propriile lor drese, pe care le-au avut ei de la Petru voievod și de la Simion Moghila voievod, jumătate din satul Băsești, cc este pe Tazlău, în ținutul Bacăului, partea de jos, și cu loc de moară pe pîrîul Tazlău și cu loc de prisacă, ce ei și-au cumpărat de la Marga din Ruși, și de la Băncea, fiul lui Dumitru, și de la Mărica, fiica Măgdălinei, și de la Lupul și de la fratele lui, Dănilă, fiii lui Hăinal, pentru două sute și șasezeci și unu de zloți tătarești; și altă parte din această jumătate mai suscrisă le este dreaptă danie și dăruire de la Petrea, fiul lui Ionașco, pentru sufletul lui și al părinților lui.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire mai suscrisă, altă parte de ocină și cumpărătură, tot din aceste drese mai susscrise, a opta parte din jumătate din satul Edumirești, tot din acest ținut Bacău, cu locuri de mori pe pîrîul Solonț și pe Tazlău, și cu loc de prisacă și cu Poiana Boului, tot din partea de sus, pe care ei și-au cumpărat-o de la Lupul și de la fiii lui, pentru douăzeci și șapte de ughi, și să-i scrie în sfîntul marele pomelnic. Pentru aceasta, să le fie și de la Noi cu tot venitul.

Și alta, au avut acum, pîră înaintea Noastră cu cneaghina Nastasia Solomoneasa și fiii ei, pentru aceste părți de ocină mai susscrise, din satul Băsești și din Edumirești, spunînd cneaghina Solomoneasa că îi este dreaptă ocină și dedină. Iar Noi am spus să-și scoată diresale de moștenire și de cumpărătură pentru aceste părți de ocină, dar ea n-a avut nici un dires. Iar rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire mai suscrisă, au arătat înaintea Noastră aceste direse mai susscrise, de la Petru voievod și de la Simion Moghila voievod, și alt zapis de mărturie de la mulți oameni buni, pentru aceste părți de ocină. Deci, cneaghina Solomoneasa și cu fiii ei, au rămas dinaintea Noastră și din toată legca țării, iar rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire Schitul Drăgușani, ei s-au îndreptat și au pus ferie în vistieria Domniei Mele.

Deci, de acum înainte să aibă ei a-și stăpîni dreapta lor ocină și cumpărătură și danie din satul Băsești și din Edumirești, cu vaduri de moară pe pîrîul Solonț și pe Tazlău și cu loc de prisacă și cu tot venitul. Iar cneaghina Solomoneasa și cu fiii ei să nu mai⁷ pîrască pe rugătorii noștri mai suscrși, pentru această pîră și nici să dobîndească niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> iulie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gayril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Dumitrașco <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIV/5.

Orig., hîrtie (41,5 x 28 cm), difolio, lipsă două treimi din fila a doua, pecete mijlocie, timbrată, pierdută.

Ibidem, DLXXXIX/45 (copie, de la înc. sec. XIX, după trad. vechi); Fotografii, XXXII/63 și 66 (foto.). Ibidem, M-reă Frumușani, I/2 a (copie, de Serafini ieromonah, după trad. vechi) și I/48, nr. 1 și 3 (rez.).

Arh. St. Iași, Curtea de apel, secț. I, dos. 76/1908, p. 94 (copie modernă, după o alta, vechi) și 4, 74 și 82 (rez.).

EDIȚII: Mihail, *Doc. Constantinopol*, nr. 26, p. 35-37 (trad., din 1779 ianuarie 9, de Gheorghe Evloghie dascăl); Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 552-555 (text slav și trad.); *Catalog*, II, p. 244-245, nr. 1164 (rez., după copia lui Serafim).

¹ Omis.

² т și р, în ligatură.

³ În loc de писанна.

⁴ Rupt.

⁵ În loc de калугеры.

⁶ Al doilea о, adăugat ulterior deasupra rîndului.

⁷ Așa în orig.

⁸ Șters.

460

1636 (7144) iulie 13, Iași.

† Се ѡбо аз, Иѡн Чѡлпан, свидѣтелсехом¹ снѣ² нашѣмѡ запис какѡ
прѡдал³ смѣ⁴ свѣа права ѡти(н)на⁵ и дѣдинн(а), сѣлѡ Тѣрнаука, ѡт
Бѡжковини¹, ѡѡ ѡт вѡлѡст Чернѣвци, и съ мѣстѡ за став и за мѡни на
пѡтѡци сѣло и съ вѣс[т] прихѡд³; та смѣ⁴ продал Кѡстантин Чѡгѡлѣ.

И пре сѣн тѡкмѡлѡ бѣлѣ¹ пан Лѣпѣл Прѣжескѣл³ вѣл клѣчѡр, и
Дѡмитрашкѡ⁶ Гѣнгѡ, и Пѣнтѣлен, и Дѡмитрашкѣ⁷ и Сѣмѣнѡн, Бѡрѣвѣвчѣшѣ¹,
и Гѡврилѣ ѡт Бѡскѣвци, и Яндрѣн и Шефѡн, Мѣргѣшѣ¹.

И вѣзѣл смѣ⁴ ѡт прѣд нимѡ, ѡт Кѡстантин Чѡгѡлѣ, радѣ тѡгѡ сѣлѡ,
стѡ ѡгѡрски, пинѣн добри⁸, гѡтѡвѣн.

И нан бѡлѡша вѣра, аз, Иѡн Чѡлпан, писал смѣ⁴ сѣн⁹ запис, своеѡ
рѣкамѡ. Я вѣсен бѡлѣри вѣше писани пѡставѣн свѣ¹ печѣте и нска ...¹⁰. <Да
са>¹⁰ знаѣт.

V Ис вѣ л(ѣ)тѡ <хѣр>мѣ¹¹ юлѣ гѣ.

† Яз Лѣпѣл Прѣжескѣл клѣчѣр м. р.

† Яз Дѡмитрашкѡ Гѣнгѣ нскаѣ м. р.

† Яз Иѡн Чѡлпан нскал <m. р.>.

Яз Илѣ Шептѣлѣнч м-ам тѣмплѣ¹² <m. р.>.

Яз Яндрѣн Мѣргѣлѣц нскаѣ <m. р.>.

† Яз Шефѡн Мѣргѣлѣц, рѣка власѣа м. р.; <sig.>.

Гѡврил ѡт Бѡскѣвци¹³ <m. р.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Zapis pe Tîrnauca, sîrbăsc; <și una
din a doua jum. a sec. XIX>: Pe Tîrnauca, la Cernăuți.

† Adică eu, Ion Ciolpan, mărturisim, cu acest zapis al nostru, că am vîndut
dreapta noastră ocină și moșie, satul Ternauca, din Codru, care este în ținutul Cernăuți,
și cu loc de iaz și de moară pe pîrîul satului și cu tot venitul; și am vîndut lui Costantin
Ciogolea.

Și la această tocmeală a fost pan Lupul Prăjescul mare clucer, și Dumitrașco Gheanghia, și Păntelei și Dumitrașcu și Simion, Barbovuceștii¹², și Gavrilcea din Văscăuți, și Andrei și Ștefan, Murguești¹².

Și am luat dinaintea lor, de la Costantin Ciogolea, pentru acel sat, o sută de ughi, bani buni gata.

Și pentru mai mare credință, eu, Ion Ciolpan, am scris acest zăpis cu mîna mea iar toți boierii mai sus-scriși au pus pecețile lor și iscă<liturile>¹⁴. <Să se>¹⁰ știe.

La Iași, în anul <71>44¹¹ <1636> iulie 13.

† Eu Lupul Prăjescul clucer m. p.

† Eu Dumitrașco Ghianghea am iscălit m. p.

† Eu Ion Ciolpan am iscălit <m. p.>.

Eu Ilie Șeptelici m-am tîmplat¹² <m. p.>.

Eu Andrei Murguleț am iscălit <m. p.>.

Eu Ștefan Murguleț cu mîna proprie m. p. <sig.>.

Gavrilcea din Văscăuți¹³ <m. p.; sig.>.

<Pentru îns. verso, v. text slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad., CLX/116).

Orig., hîrtie (30 x 20 cm), difolio, filigran, două peceți inelare, octogonale, aplicate.

Inst. de ist. și arh. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/207 (foto.).

¹ Așa în orig.

² În loc de *смм* (cu acest); v. și mai jos.

³ *п* și *р*, în ligatură (aici și peste tot în continuare).

⁴ În loc de *смм*.

⁵ *а*, făcut din *ѣ*.

⁶ *травшк* -toate literele, în ligatură

⁷ *тр* și *ш*, în ligatură.

⁸ *в* și *р*, în ligatură.

⁹ Omis.

¹⁰ Șters și rupt.

¹¹ Primele două cifre ale văleatului, șterse, dar au fost repetate, din vechime, mai jos, cu aceeași cernelă.

¹² Așa în text. slav.

¹³ *вт Васкѣуци* (din Văscăuți), lectură nesigură.

¹⁴ Întregire nesigură; ar fi putut fi și "s-au iscălit" (*искалѣти са*).

461

1636 (7144) iulie 14, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавской. Ож(е) прїиде, <п>¹рѣд Нами и прѣд нашими болярн, слѣга наш, Иѡн Чолпан, с(ъ)нъ Янтимїен², внук Гѣнгїн логоф(е)т, нѣким непонсѣ>³жд<ен, а ни приселован, и продал свод, втн(н)на и дѣдн(н)на, село Тернавка, что пѣд Бѣковинн, <у в(о)л>¹ост Чернѣвцискомѣ, и съ мѣсто за став и за млин на потс<о>¹це село, вт испревнїе что имал дѣд ег(о), Гѣнгїн логоф(е)т, вт ...³ воевода. Тоа продал слѣс<н>¹ нашемѣ, Костантин Чоголѣ

дворник Ботъ<шан>¹скѣи, ради една сто вгорскѣихъ, п(и)н(ѣ)зи доерѣи. И <за>¹плати слуга наш више писан сѣси п(и)н(ѣ)зи, вѣси, вѣ рѣки слуга наш, Ион Чолпан, испъано.

Бъ томъ, Г(о)сп(о)дств(о) Ми, мако ѡ видѣхомъ за нѣхъ доеронъ волнои токмалѣ и исполноу заплатѣ, а Ми, такожде, и шт Н<а>¹с, дали и побѣрѣдани еси слуге <на>¹шемѣ више писан, Костантин Чоголѣ дворникъ, <на>¹ того село Тернавка, како да есту ему ш<т>¹ Г(о)сп(о)дств(а) Ми праваа шти(и)на, и выкупленіе и побѣрѣжден¹їе, съ вѣсѣмъ дахodomъ. Я ни да съ не <вмнишает>¹.

Ѫ Иѣс в(ѣ) л(ѣ)т(о) ѡрмѣ⁴ юл(їе) дї.

† Г(о)сп(о)д(и)нѣ рече.

† Гаврил Мѣтиш логоф(е)т <m. p.>.

† Дмитрашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din a doua jumătate a sec. XIX>: Ispisoc pe Țîmauca.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Ion Ciolpan, fiul Antimiei², nepotul lui Gheanghia logofăt, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, satul Ternauca, ce este sub Codru, <în>¹ ținutul Cernăuților, și cu loc de iaz și de moară pe pîrîul satului, din privilegiul ce a avut bunicul lui, Gheanghia logofăt, de la ...³ voievod. Aceasta a vîndut-o slugii noastre, Costantin Ciogolea vornic de Botășani, pentru o sută de ughi, bani buni. Și a plătit sluga noastră mai suscrisă deplin toți acești bani, în mîinile slugii noastre, Ion Ciolpan.

Întru aceasta, Domnia Mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, Noi, de asemenea, și de la Noi, am dat și am întărit slugii noastre mai susscrise, Costantin Ciogolea vornic, acest sat, Ternauca, ca să-i fie de la Domnia Mea dreaptă ocină, și cumpărătură și întărire, cu tot venitul. Iar altul să nu se <amestece>¹.

La Iași, în anul 7144⁴ <1636>, iulie 14.

† Domnul a spus.

† Gavril Mătuș logofăt m. p.

† Dumitrașco <a scris>.

<Pt. îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/44. Orig., hîrtie (38 x 25 cm), difolio, cele două file lipite din vechime între ele, ros de cari, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII 208 (foto.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiunilor", 1908, p. 65 (rez.).

¹ Rupt.

² Așa în orig.

³ Loc alb.

⁴ 7144 (40), scris deasupra celorlalte cifre.

† Adec(ă) eu, Iacob, fe<cio>¹ul Măricăi, nepotul lui Paingu din Durnești, mărturisăscu, cu cestu zăpis al meu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici silit, ce de-a mea bun(ă)voe, am vîndut tot(ă) partea mea de ocină, cîtă să va alêge partea mîne-mea, Măricăi, din sat din Măstacăni, ce iaste în ținutul Bacăului, din vatra satului, și din cîmpu, și din poeni, și din păduri, și dintr-ap(ă) și din totu vinitul, ce <se>² va al<é>³ge. Acéia tot(ă) om vînd(u)tu-o giupînului Gligorașco Bejan, dereptu dzéce lei bătuț(i)⁴ [ug(hi)], ban(i) gata.

Deci, ca s(ă) aibă a-i hi dumisali direaptă ocină și moșie, în véci.

Și la tocmala noastră au fost: Neculae Séchil biv cupar, și Costantin Bantăș, și Gliga ot Cuciuțați, și Dumitrașco Varnav, și Gavrilas, s(i)nă Ciocîrlie, și Gligorie Hudici, și Gligorcea Herțea⁵ și alții, mulți oameni(i) bun(i). Aceasta scriem și mărturisim, cu cestu zăpis al nostru⁶.

Și, <pre>² mai mari cred<i>³nță, ne-am pus toți pecețile și iscăliturile, ca să aibă a<ș(i) f>¹ace și dirés(e) domnești, ca să s(c) știe.

† АѢТ(о) хѣрмѧ <7144/1636> юл(ѣ), ѣѣ <15> дѣн(и).

Iu Iacob am vînd[id]ot <a. d.>.

Hudici <sig.>.

Gligorcea Hercea⁵ <sig.>.

† Из Никѡлаѡ Сѣкѡил исѣкал м. р.; <sig.>.

† Из Костѡнтин исѣкал м. р.; <sig.>.

† Из Дѣмитрашко Барнав исѣкал м. р.; <sig.>.

Gliga <m. p.; sig.>.

† Гаврил Чокѣраѣ исѣкал м. р.

† Vas(i)lie Bran, m-am prile[je]jit la ias[s]tă tocmal(ă).

† Бран исѣкал <m. p.>.

† Богѡд писал.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/34.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, șase peceți inelare, în tuș, și o amprentă digitală.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/209 (foto.).

¹ Șters și rupt.

² Omis.

³ Rupt.

⁴ "dzéce lei bătuț(i)", scris cu altă cerneală.

⁵ Primul "e", redat prin ѣ.

⁶ "nostru", corectat peste "meu".

Copie.

†¹ Иѡ Бѡсилѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стию, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскѡи. Ѡж(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мѡ дали и потвѣрдѡи есми м(о)л(ѣ)бници

нашимъ, калѣгеромъ шт с(вѣ)таа монастир називает са Сѣчевѣиц(а), едеже естѣ храмъ С(вѣ)тѣе Б(о)гѣявленіе Г(о)с(по)да Б(о)га и сп(а)са нашегѣ Ин(сѣ)съ Хр(и)ста, на нхъ праваа штнина и дааніе² и милованіе, шт нхъ правѣи и питомѣи нарѣденіи, шт ѡрикъ и от исписок, что шни ималы шт Петра воєвѣди и шт иннихъ г(о)сп(о)даремъ прѣжде Насъ бывшихъ, еано село, на има Мѣндреці, что на Сиритѣ², ѡ волости Сѣчевскон, съ мѣстове за млинѣ на рѣцѣ Серецкомѣ, что тоє село вѣшъ писанни было имъ праваа за дѣданиѣ.

Тѣмъ радн, тоє вѣш(е) писанное село, Мѣндреци, на потоцѣ Сѣчевѣицѣ³, съ мѣсто за млинѣ ѡ рѣци Сирѣти, да естѣ и от Г(о)сп(о)дств(а) Мъ тоє с(вѣ)тѣмъ монастири еже вѣш(е) пишемъ, Сѣчевѣици, праваа штнинѣ, и дааніе, и м(и)л(о)ваніе, и ѡрикъ и потврѣженіе, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшенно никѣлиж(е), на вѣки. И ин да сѣ не ѡмншаєт, прад симъ листомъ истиннимъ нашимъ.

Оу Мс[с]ѣ, в(ѣ) л(ѣ)то хр[и]ста юліе сѣ.

†¹ Самъ г(о)сп(о)динъ вѣлѣ⁴.

†¹ Гаврил вѣл лѣгѣѣ(ѣ)т.

Copie.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire care se cheamă Sucevița, unde este hramul Sfânta Înviere a Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, dreapta lor ocină și danie și miluire, din dreptele și propriile lor drese, din uricul și din ispisocul pe care ei l-au avut de la Petru voievod și de la alți domni care au fost mai înainte de Noi, un sat, anume Mîndrești, care este pe Sirit², în ținutul Sucevei, cu locuri de moară pe riul Seret, care, acest sat mai sus scris, le-a fost drept de moștenire.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, Mîndrești, pe pîriul Suceviței³, cu loc de moară la riul Siret, să fie și de la Domnia Mea acestei sfinte mănăstiri, pe care o scriem mai sus, Sucevița, dreaptă ocină, și danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți adevărate a noastre.

La Iași, în anul 7144 <1636> iulie 16.

†¹ Însuși domnul a poruncit⁴.

<†>¹ Gavril mare logofăt.

Copie aceasta, de pe uricul scris sîrbește, s-au scos de mini, tij pe sîrbic, întocma după matca cea adevărată, în Cernăuți, leat 1787 sept(embrie) 9, Andrei Dașchevic(i) <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXL/7.

Copie.

Arh. St. Iași, CCLIX/3, f. 5 r., nr. 13(5) (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/210 a, b (foto.).

¹ Omis.

² Așa în copie.

³ Greșit, v. mai sus și mai jos.

⁴ După text, la mijloc, fus. copistului: Мѣсто печати (Locul peceteii).

† Eu, Ionașco de Zmiiani, și Costantin Bîrsan și Moldovan, mărturisim, cu cest zăpis al nostru, cum ne-am tocmnit cu dumnealui armașul cel mari, cu Ștefan, și <cu>¹ logofătul Răcoviți și cu Apostol, de am luat trei părți de slujbă de d(e)seatenă² de stupi de la ținutul Tutovei și a Bîrladului, să împlin cîsla domnească cu dobînda dumlorsali pre aceste³ trei părți, doo sute și dzêce galbeni, fără partea cămărașului⁴ celui⁵ mare, a patra parte, însă cu stupii de pre la curténi, or(i) dobîndă, or(i) ce va da Dumnădzău.

Iar, pentru credința, ne-am pus pecețile și am iscălit.

V Иѣс, юл(ѣ) сѣ <16>.

Иѣ Іунашко нскаѣ <m. p.>.

Костантин нскаѣ <m. p.>.

Иѣ Молдован нскаѣ <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Datu-ne-au doadzeci și optu de galbeni și ne-au rămas cu doi galbeni.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/143.

Orig., hîrtie (26,3 x 19 cm), filigran, două peceți inelare rotunde, în cerneala doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/211 (foto.).

Datat după Ștefan <Moimăscu> mare armaș (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 418).

¹ Omis.

² "d"-, scris deasupra rîndului.

³ primul "c", redat prin ѣ.

⁴ "-lui", scris pe loc ras.

⁵ "-lui", adăugat deasupra rîndului.

Adică noi, Iurașco din Pleșești, și Aramă, și Gheorghie Mălaiu din Hriasca, și Dumitrașco Șeptelic(i), și Dileu din Spătărești, și popa Gheorghie ot Hriasca, și Ilieș și Gheorghită, Ion¹ Șeptelici și alți mulți oameni buni din megieș(i), mărturisim, cu această scrisoare a noastră, cum au venit cinstită carte Mării Sali, lui Vasilie v(oie)vod, la noi, să alegim părțile de ocină din sat din Nemerniceni; să alegem părțile deosebit, cine cît i să va veni.

Deci, am socotit cu sufletele noastre: venitu-s-au Ioloaei, cu ficiorii săi, o jerebie, a Grigii, locul casii, cu un om, anume Tonul, și a patra parte, jîrebia lui Andronic, cu tot venitul, și din vatra satului, și din țarini, și din fînațe și dintr-apă, din tot locul, pre unde li să va alege părțile lor, ce mai sus scrie, ca să le fie lor driaptă ocină și moșie, lor și ficiorilor lor, în veci de veci, ca să n-aibă ei a să pîrî de iasta, în veci. Iar carile va vra ca să mai pîrască, să nu să criadă.

Deci noi, dacă i-am tocmnit, acești carii sîntem mai sus scriș(i), pre mai mare credință, ni-am pus și pecețile. De iasta mărturisim.

7144 <1636> iulie 17.

Eu, Nacul, sin Simionnel ot Ronipănești², am scris.

ИЛІЕ ШЕПТЕЛИЧ, ИСКАА.
Юрашко ШЕПТЕЛИЧ, ИСКАА.
Toderasco Evloghie.
Aramă Șeptilici.
[L(ocul) p(eceții)]³.

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, p. 828, nr. 8.

Copie din 1818 noiembrie 10, de Theodor Gașparovici diac de Divan, în Cond. Mitrop.

Mold.

Ibidem, CDLVI/6, f. 2 v., nr. 61 (rez. într-un opis din 1841).

¹ Greșit, în loc de "sîn" ("fiul"); cf., în aceeași cond., p. 823, nr. 1, și p. 829, nr. 10 ("Ilie și frate lui, Gheorghită, feciorii lui Șeptilici biv hatman" (v. doc. din 1636 octombrie 16, nr. 541)).

² Probabil transcris greșit de copist, în loc de "Rotompânești".

³ Menț. copistului, marcată în două cercuri.

466

1636 (7144) iulie 19, Iași.

† Иѡ Басиліе вѣвовѡдѡ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскѡи. Scriem Domniia Mea la sluga noastră, la Dabijea ce au fost staroste. Dămu-ți știre că au avut pîră, înaintea Domnie Méle, călugării de la Beserecani cu Ileana, și cu Dumitru, și cu Gligorcea și cu Hareta, pentru sat, pentru Razimești. Deci, călugării de la Beserecani au arătat, înaintea Domnie Méle, dirése pre acel sat, cum iaste cumpărătură lui Istratie logofătul și Istratie logofătul l-au dat sventei mănăstire, iar acești oameni, ce mai sus scriem, ei dzic că nu ș-au vîndut părțile lor.

Dereptu acéia, Domniia Mea am trimăs de aicea pe sluga noastră, pre Focea uricariul, ca să margă acolo, să strîngă oameni buni și bătrîni, slugi domnești di prin pregiur, să întrebe, cum va afla mai cu direptul, să le aleagă și să le stîlpească locul. Direptu acéia, dacă vei vedea cartea Domnie Méle, iar tu să mergi, să fii cu omini acolo. Cum să va găsi mai cu direptul, să ne dați știre pre sluga Domnie Méle, ce mai sus scriem, Focea uricariul, Тон пишем Г(о)сп(о)д(а)ств(о) Мн. Инак не учините!

V Иѡс, л(ѣ)т(о) хзрѡдѡ <7144/1636> юл(ѣ), дѣ <19> дѣн(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Шефан <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: La Putna; <și una din prima jum. a sec. XIX>: Carte domnească di la Vasilie v(oi)e vod, din 7144 <1636> iulii 19.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, XV/15.

Orig., hîrtie (32 x 20,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericiani), f. 66 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/86 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 245, nr. 1165 (rez.).

† Иѡ Басиліѣ воевода, б(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Dat-am cartea Domnii Méli ceștii femei, anume Anisie, fetei îi Buhlo[o]ae din Micleșt(i) și ai Văro[o]ști¹, și ficiilor ei, spre-acéia, ei să hie tari și puternici, cu cartea Domnii Méli, a-ș(i) ținea și a-ș(i) apăra a lor directă ocină și moșie, din satu din Miclești, cu tot vinitul, ce li să va alege partea lor dintr-acea moșie. Iar cine va hi arat sau va hi cosit pre moșia lor, să aibă a-i lua a dzécea din pîne și din fin și din tot vinitul, cum iaste obiceiul² țării.

Iar cui va părea vreo strîmbătate, el să vii, să stea de față la Poarta Domnii Méli.

Și nime să n-aibă a ținea sau a opri, înaintea cărții Domnii Méle.

✠ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣта <7144/1636> юл(ѣ) кѣ <22>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Гаврилаш вел луг(у)ѣ(т) ѡч(и).

† Ларини писал.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXLI/20.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/212 (foto).

¹ "și ai Văro[o]ști", scris pe loc ras.

² "e", redat prin ѣ.

† Иѡ Басиліѣ воевода, б(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Ёж(е) прѣдошѣ, прѣд Нами и прад ѡсими нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, м(о)л(е)бныци наши, калѣгеры ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир називает са Хомор, гдѣж(е) ест храм Оүспеніѣ Прѣчнстїѣ вл(а)д(ы)ч(и)цѣ нашѣ Б(о)г(о)рднцѣ и пр(и)сно д(ѣ)вы М(а)рїѣ, и тѣгали с(ѣ) за лицѣ и прѣд Нами съ кнѣгинѣ Кр(ъ)стїенѣс(а) и съ с(ы)н(о)вы ен, Іѡнашко и Гѣѡргїци, радї село Бѣишѣци, что на Молдавѣ, ѡ в(о)лостѣ Сѣчавскомѣ, рѣкѣци калѣгеры аж(е) ѡни имаѣт половина ѡт тог(о) село, Бѣишѣци, а кнѣгинѣ Крѣстїенѣсѣ имаѣт дрѣга половина ѡт тогож(е) село и дѣржалы ѡна ман¹ мног(о) за колко естѣ част им² и вѣзѣл едно бѣкатъ за хотар ѡт хотар калѣгери и сътворѣт собѣ два стѣпах на потоцѣ Молдовѣ, въ част калѣгерым. Я кнѣгинѣ Кр(ъ)стїенѣс(а) и съ с(ы)н(о)вѣ ен тако казал(и) прѣд Нами <аж(е)>³ не сътвори(и) тот(и) стѣпах въ част калѣгером, нѣ сътворѣт въ част ен. Я м(о)л(е)бныци наш(и), калѣгери ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир виш(е) писаниим ѡказовал(и) прѣд Нами един ѡрик ѡт Стараго Стефана воевода повндаѣт въ знаменїѣ.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Мн и вѣсг(о) нашег(о) Съвѣта съмотрихом и избрахом на слѣг(а) наше, Гангорчѣ дїѣк ѡт Илишѣци, и послахом⁴ там, съ лист Г(о)сп(о)дств(а) Мн, да съматрѣѣт съ люди добры, ѡкр(ъ)сны мѣшнѣш(и). Таж(е), слѣгам наш, Гангорчѣ дїѣк, пошед та<м(о)>⁵, съ многї людї добры, и тако ѡбрѣтохом, съ своимѣ д(ѣ)шами, како сътвори(и) кнѣгинѣ

Кр(ъ)стѣнѣс(а) тих два стѣпахъ въ хотар калѣгерым и избрахом им хотар по гдѣ повѣдають тот ѡрик, по старому знаменіе.

Ино, кнѣгинѣ Кр(ъ)стѣнѣс(а) и съ с(ъ)н(о)вѣ еи, они zostали въ прѣд нами и въ вес законномъ земскаг(о), а м(о)л(е)еници нашемъ, калѣгери въ с(вѣ)таа м(о)н(а)стиръ выш(е) писанны, Хомор, они ѡправили(и) съ и поставили(и) соби фѣрѣю въ вистѣр Г(о)с(по)дств(а) Мъ.

Ино, въ сила на прад, да имаютъ они дѣржати своихъ правдъ въти(и)на и дааніе и м(и)лоданіе, тое выш(е) [прад] реченна половина село Бѣишеци и съ тих два стѣпахъ, что сѣтворѣтъ кнѣгинѣ Кр(ъ)стѣнѣс(а), съ с(ъ)н(о)вѣ еи, и съ вес прихода, по гдѣ повѣдають нарѣденіе ихъ⁶ въ знаменіе, по старому, и да не имаютъ ни тѣгати с(ѣ), радѣ сѣа тажъ николиж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмнишѣтъ.

Оу Мъ, в(ъ) л(ѣ)то хрѣмдъ юл(ѣ) кѣ.

† Саамъ г(о)сп(о)д(и)нъ велалъ.

† Гаврилъ М(ъ)тѣшъ велъ логоф(е)тъ <m. p.>.

† Дѣмитръ Блѣцѣ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire ce se numește Homor, unde este hramul Adormirea Preacuratei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, și s-au pîrît de față, înaintea Noastră, cu cneaghina Cîrstieneasa și cu fiii ei, Ionașco și Gheorghiișă, pentru satul Băișeăști, care este pe Moldova, în ținutul Sucevei, zicînd călugării că ei au jumătate din acest sat, Băișești, iar cneaghina Cîrstieneasa are altă jumătate din același sat și a stăpînit ea mai¹ mult decît este în partea lor² și a luat o bucată de hotar din hotarul călugărilor și și-a făcut două pive pe apa Moldovei, în partea călugărilor. Iar cneaghina Cîrstienecasa și cu fiii ei așa au spus înaintea Noastră, că n-au făcut aceste pive în partea călugărilor, ci le-a făcut în partea ei. Iar rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire mai suscrisă, au arătat înaintea Noastră un uric de la Ștefan voievod cel Bătrîn arătînd semnele.

Deci, Domnia Mea și cu tot Sfatul nostru am socotit și am ales pe sluga noastră, Gligorcea diac din Ilișești, și l-am trimis acolo, cu cartea Domniei Mele, să socotească cu oameni buni, megieși de primprejur. Astfel, sluga noastră, Gligorcea diac, a umblat acolo cu mulți oameni buni și așa au aflat, cu sufletele lor, că a făcut cneaghina Cîrstieneasa acele două pive în hotarul călugărilor și le-au ales hotarul pe unde arăta acel uric, după semnele vechi.

Deci, cneaghina Cîrstieneasa și cu fiii ei, ei au rămas dinaintea Noastră și din toată legea țării, iar rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire mai suscrisă, Homor, ei s-au îndreptat și și-au pus ferîc în vistieria Domniei Mele.

Deci, de acum înainte să aibă a-și stăpîni ei dreapta lor ocină și danie și miluire, aceasta mai sus [înainte] zisă jumătate din satul Băișești și cu aceste două pive, pe care le-a făcut cneaghina Cîrstienecasa cu fiii ei, și cu tot venitul, pe unde arată dreselile lor în semne, din vechime, și să nu aibă a se mai pîrî pentru această pîră niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7144 <1636> iulie 27.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș marc logofăt n. p.

† Dumitru Vlăgea <a scris>.

Muzeul jud. Suceava, Inv. nr. 2105.

Orig., hîrtie (25 x 39 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată slab pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. germ.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Cond. m-rii Homor), f. 13 r.-v. (copie, după trad. prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII, de Vartolomei Măzăreanu).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, III/54; XXIII/213 a (foto. după orig.) și XXIII b-c (foto. după trad. germ.).

EDIȚII: Wickenhauser, *Homor*, p. 112-113 (trad. germ.); Balan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 111, p. 211-213 (text slav și trad.); Costăchescu, *Neamul lui Oană*, p. 29, (rez., după Wickenhauser).

¹ Așa în orig.

² Greșit, în loc de *и* (ci).

³ Omis.

⁴ *и* corectat din *т*.

⁵ Rupt.

⁶ *и*, corectat din *ѣ*.

469

<1636 august 1, Feținghești>.

† Milostive și luminate Doamne, să hie Măriia Domniei Tale sănătos¹. Dăm știre Măriei Tale, ca unui domnu milostiv, pe întru rîndul călugărilor de la Beserecani, că au avut pîră¹, înaintea Măriei Tale, cu Ileana, soacra lui Iani postelnicul, și cu alte semenții ale ei, pe întru niște parți² de ocină, ce au dzis Ileana cu oamenii ei că-i înpresură călugării. Măriia Domniei Tale ne-ai trimis pre noi acicea², cu învățătura¹ Măriei Tale, la sat la Feținghești, ca să strîngem oameni buni³ și bătrîni, de pre înpregiur megiiși, cum vor ști ei, cu sufletele lor, mai cu dreptul. Carii oameni, ce vor hi vîndut călugărilor, să hie vîndut, iar carii oameni nu vor hi vîndut, să le alégem cu oameni buni parțile² de ocină, caruia² pre unde să va veni partea, să s(e) știe.

Mers-am, milostive Doamne, la sat la Feținghești, cum au fost învățătura Măriei Tale, și am strînsu oameni buni și bătrîni, megiiși de pre înpregiur, și i-am întrebat cum știu ei mai cu <di>⁴reptul, cu sufletele lor, și cine au vîndut și cine n-au vîndut.

Milostive Doamne, oamenii cei buni așea au mărturisit, cum acéia parte de loc, ce să chiiamă a treia parte de sat de Feținghești, cîți oameni au fost de acéia parte, toți au vîndut călugărilor de la Beserecani moșia, cu tot venitul. Numai ce să au aflat nevîndută partea Ilénei și acéia, milostive Doamne, cu acești oameni buni, i-am ales partea ei și o am stîlpit despre alții, dzéce pași în frunte. Așea s-au aflat partea ei, cu tot venitul, de în vatra satului, și de în vad și la cîmpu, întru tot locul, cît iaste hotarul satului.

Și, așijdere, s-au mai ales parțile² a doi oameni, iar(ă) nevîndute, a lui Dumitrașco și a Haritei, ce acești doi oameni, deaca ș-au ales parțile², de bunăvoia lor au dăruit parțile² lor sfentei mănăstire⁵ Beserecanilor, cu tot venitul, parțile² lor, de în sat, și de în vad și la cîmpu, cît le iaste hotarul, pe întru D(u)mn(e)dzău și pe întru sufletele părinților săi, denaintea acestor oameni, a toți carii au fost acicea² adunați, cu învățătura Măriei Tale, anume: Dabiiea ce au fost pîrcălab, și <I>⁶saia Batin ce au fost pitar, popa Procopie, Scîntée, Pătrașco diiac, Bîrlădean, Drăguțul, Boldescul, Procopie diiac, Zaharia Țaga, Dumitru, zcat Drăguțul, Lupul de Căpotești, Ion, Avram, Popîrșoc, Crăciun, Pătru și alți mulți oameni buni.

Aceasta dăm știre Măriei Tale, să hie Măriia D(o)mniei Tale sănătos, в(ъ) в(ъ)се съмхреніе, на много да лѣтъ, амин⁷.

† Mai mic, robul Măriei Tale, Foccea uricariul m. p.; <sig.>.

Și cu viile călugărești n-are treabă Ileana nimică.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: † La Putna; <și>: Putna; <și una din prima jum. a sec. XIX>: No. 51. Mărturie hotarnică de la Focce uricariul din ... N-ar(e) an, nici lună.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, XV/50.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, o pecete inelară în tuș.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericiani), f. 74 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/87 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 245, nr. 1167 (rez., datat: 1636 (7144) august 1).

Datat după mărturia din 1636 (7144) august 1, cu conținut asemănător (v. doc. urm.).

¹ "ă"/ ultimul "ă", redat prin Ѧ.

² Așa în orig.

³ "buni", scris deasupra rîndului.

⁴ Omis.

⁵ "nă", scris deasupra rîndului.

⁶ Omis prin haploghie.

⁷ "în deplină pace, la mulți ani, amin".

470

1636 (7144) august 1, Feșinghești.

† Adecă eu, Foccea uricariul, scriem și mărturisescu, cu cest zăpis al miu, și dăm știre cum ne-au trimis Măriia Sa, domnu nostru, Vasilie voevoda, de la Divanul Măriei Sal(c), la sat la Feșinghești(i), ce să chiamă Răzimeștii, pentru pîră ce-au avut călugării de la Beserecani cu Ileana, soacra lui Iane postelnicul, și cu Harita și cu Dumitrașco, pentru niște părți de ocină, ce-au dzîs Ileana și Dumitrașco și Dumitru¹ că ei nu ș-au vîndut părțile² lor, ce le-au înpresurat. Dec(i), noi am venit aicea, după cuvîntul și giudețul Măriei Sal(e), domnu nostru, ș-am strînsu mulți oameni buni și slugi domneșt(i) și oameni dinainte, anume: Dabijea ce-au fost staroste, și Scîntée vătavul, și Dumbravă vătah, și Ionașco Boldescul de Cruce, și Văsacn Codan de Țigăneșt(i), și Zaharia diiacul de Țigăneșt(i), și Dumitru de-acolca, și Pepelea Cireș de Țirgoveșt(i), și Ion Negrul de-acolo, și Avram din Căpoteșt(i), și popa Drăghic(i) de-acolea, și Dumitru de-acolea, și Ion Iosip, și pop(a) Precup de Cofeșt(i), și Vasilie diiacul de Bătineșt(i), și Isaia ce-au fost pitar, și Oprea de-acolea, și Bîrlădeanul de la Cruce, și Procopie diiacul, și Giurgea călugărul și mulți oamen(i) buni. Deci, am întreat de dînșii, cum vor alége ei, cu sufletele lor, cine au vîndut și cine n-au vîndut, din toate rudele lor. Dec(i), așea-u mărturisit ei, cu sufletele lor, că alții tot(i) au vîndut în[n] această parte, ce țin călugării, numai ce s-au aflat o parte pușintea, a Ilénei, soacrci lui Ianc postelnicul, 10 paș(i) în frunte.

Dec(i) noi, cu acești oameni buni, am tras cu fuinea² și am ales părțile² călugărilor și le-am stîlpit cu bolovani ș-am ales și partea Ilénei și iar o am stîlpit cu bolovani, și din țarină și din vatra satului.

Așijdere, s-au mai găsit dintr-acéste rude, nescrîș(i) la dirésele călugărilor, la vîndzare, anume: Harita și Dumitru [și Dumitrașco]³ Sprinceană⁴. Dec(i) și aceștea ș-au dat ei părțile, ce li să va veni, călugărilor, să le hie pomană la svînta mănăstire, drept sufletele lor și a părinților lor, dinnaintea noastră, a tuturor. Aceasta scriem și dăm știre cu sufletele noastre, să să știe.

Пис в Фѣцингѣш(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) $\overline{\text{xэpмa}}$ <7144/1636> $\overline{\text{ав(гвст)}}$ $\overline{\text{а}}$ <1>.

Și cu viile călugăreșt(i) să n-aibă treabă Ileana, că nu-i în partea ei.

Ѧз Иѡн Фочѣ брнкар, сам писах <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † La Putna; <și două din prima jum. a sec. XIX>: Fițingheștii; <și>: Mărturie hotarnică di la Ion Focă uricariul, din 7144 <1636> avgust 1.

Arh. St. București, M-reă Biserici XV/14.

Orig., hîrtie (32,5 x 20,5 cm), difolio, filigran, patru peceti inelare, în tuș.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Biserici), f. 66 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/88 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 245, nr. 1166 (rez.).

¹ Din corectura care urmează (v. n. 3 și 4), ca și din raportul lui Focă către domn (v. doc. anterior) rezultă că este vorba de o singură persoană: Dumitrașco sau Dumitru Sprinceană.

² Așa în orig.

³ Tăiat de uricar cu o linie.

⁴ "Sprinceană" scris deasupra cuvîntului ["Dumitrașco"].

⁵ Data de lună a fost corectată din "fev(ruarie)".

471

1636 (7144) august 1.

† Adecă eu, Du<mi>¹tru Telagă, și Precup Urduca, și <I>²on Buga, și <I>²on ...³ broșan, și sora noastră, Sanhira, scriem și mărturis<im>¹, cu est zăpis al nostru, cum noi ne-am pus moșie noastră z<ă>¹log, cu tot venîtu⁴ ce s-a alége⁵, la Lazor [di]⁶, la Drulea de Gloden(i)⁷, pă<n>⁸tru [cin]⁹ 15 taler(i) și 4 stupi.

Și la iastă tocmal(ă)¹⁰, cîndu am făcut acestu¹¹ zăpis, au fostu Pătrașcu păh(ămicel) de Dăncești¹², și Iunașcu Talpă ot tam, și Gîdea tij, și Dane de Potro<po>⁸pești, și Sirghi o<t>² tam și Ionel tij.

Și, pre¹¹ mai mare¹¹ credință⁵, ne-am pos și pecetile⁵, ca s(ă) hie de credință⁵.

Ѧ(ѣ)т(о) $\overline{\text{xэpмa}}$ <7144/1636> $\overline{\text{ав(гѣст)}}$ $\overline{\text{а}}$ <1>.

Pătrașcu <a. d.>.

Ionașcu <a. d.>.

Gîdea <a. d.>.

Danea <a. d.>.

Sirghi <a. d.>.

Ionel <a. d.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/14.

Orig., hîrtie (29,5 x 18,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, restaurat, șase amprente digitale.

- ¹ Rupt.
- ² Omis prin haplologie.
- ³ Rupt, cca două litere.
- ⁴ Așa în orig.
- ⁵ "c"/ ultimul "c", redat prin Ɑ.
- ⁶ Tăiat cu aceeași cerneală.
- ⁷ "de Gloden(i)", adăugat deasupra rîndului.
- ⁸ Omis.
- ⁹ Tăiat de aceeași mînă.
- ¹⁰ "a", transformat din "ă".
- ¹¹ "c", redat prin Ɑ.
- ¹² "ă", redat prin Ɑ.

472

1636 (7144) august 4.

7144 <1636> avg(ust) 4.

Altă copie de pi ispisocul sîrbăscu a domnului Vasîli v(oie)vod, întărită tot di Andrei Ivașcu, prin cari dănuiești și întărești dănuirea, după ispisocul dom(nulu)i Miron Barnovschii v(oie)vod, pe satul Nicșăanii¹ rugătoril(o)r călugări de la sfînta monastiri ci să chiamă Dragomirna, undi iasti hramul Cuborîrii² Sfîntului Duh, cu tot venitul și cu tot hotarul, ca să-i fii mănăstirii driaptă ocină și danii, nestrămutat, în veci.

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 2, f. 195 r.-v., nr. 3.

Rez., într-un hrisov din 1835 iunie 10.

Ibidem, CCLIX/3, f. 11 v., nr. 22/5 (menț., într-un izvod din 1804 septembrie 27).

Arh. St. Suceava, Doc., XIII/2, nr. 46, f. 5 v. (menț. într-o catagrafic de la mijl. sec. XVIII).

¹ În menț. din 1804 (v. *descr. arheogr.*) se adaugă: "cu Matieni, ț(i)nut(ul) Botoșani"; apartenența administrativă are, desigur, în vedere situația din sec. XIX, deoarece ținutul Botoșani nu exista încă la 1636, pentru Necșeni specificîndu-se în ispisocul de danie că fusese domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoșani, ținutul Hîrlău. (v. *D.R.H.*, A, Moldova, XIX, nr. 32, p. 43-46).

² Așa în rez.

473

1636 (7144) august 10, Iași.

† Иѡ Басиліе воевод(а), в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Земли Молдавскон. Scriem Domniia Mea la slugile Domniei Méle, la Mihăilă din Oișeni și la Leia¹ din Citereni. Dămu-vă știre cum s-au pîrît de față, innaintea Domniei Méle, Malcoci pîrcălabul cu Toader, ficiorul lui Ionașco Burdușel, dzicîndu Malcoci că au fost tatăl lui Toader vecin socrului <lui>² Malcoci, Erimiiceii vornicului. Iar Toader au dzis cum tată-său n-au fost vecin, ce i-au fost slugă.

Pentru aceia, deacă veți vedea cartea Domniei Méle, iar voi să socotiți cu oameni buni, megiiiaș(i) de pren pregiur. De să va afla cum au dzis Malcoci, că au fost tată-său vecin Erimiiceii vornicului, să aibă a lua și pre Toader, feciorul lui Ionașco, cu

t<o>³ate bucatele⁴ lui, și să-l ducă în satele sale, unde-i va fi voia, iar de-i va fi fost tatăl lui Toader slugă la Eremiicea vornicul și nu va fi fost ve<ci>⁵n de moșie, să aibă a-l l<ăs>⁵a Malcoci pre Toader în pace.

Și cum veți afla mai cu dreptul, așe să faceți și mărtorie și să ne dați știre Domniei Méle. Aceasta vă scriem Domniia Mea. Într-altu chip să nu faceți. !

✠ Иѣс, л(ѣ)т(о) хэрма <7144/1636> ав(гѣст) ѿ <10>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Глигоріе <писал>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IV/234.

Orig. hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/215 (foto.).

¹ "с", redat prin ѣ.

² Omis prin haplogogie.

³ Omis.

⁴ Primul "с", redat prin ѣ.

⁵ Rupt.

474

1636 (7144) august 11.

7144 <1636> avg(u)st 11.

Cartea domnului Vasili v(oie)v(od), cuprinzătoare cum s-au giudecat Avrămiia Popoai și fata ei, Todosiia, cu Cilian Racoviț(ă) v(tori)i log(ofă)t, pentru o parti din satul Cămîrzanii și șasă jîrebii, tot din acel hotar, dîndu-s(e) rămasă pi ace fimei, îndreptîndu-s(e) Racoviț(ă) log(o)f(ă)t.

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 17, f. 66 r., nr. 3.

Rez., în copia unei anaf. din 1837 decembrie 7.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Pachet Costăchescu, nr. 34 (transcr.).

475

1636 (7144) august 12, Iași.

† Иѣ Басиліе воевода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Младавскои. Scriem Domniia Mea la boiarinul Domniei Méle credincios, Neaniul vornicul de gloat(ă). Dau-ți știre că au pîrît de faț(ă), înaintea¹ Domniei Méle, satul Podolénii pre boiarinul Domniei Méle, Dumitru Buhuș vistérnic, cum le-au luat o bucată de loc din hotarul satului. Iar boiarinul Domniei Méle, Buhuș vistérnicul, au arătat drése de la Pătru Vodă, pre o bucată de loc din Braniști, cum au dat lui Andreiu hatmanul, iar Andreiu hatmanul au dat sv(i)ntei mănăstiri Pîngăraților, iar Pîngărații au schimbat acel loc cu boiarinul Doimniei Méle, ce mai sus scrie, Dumitru Buhuș vistérnic.

Deci, Domniia Mea am ales pre d(u)mn(ea)ta de om bun. Deaca vei vedea cartea Domniei Méle, să mergi acolo și să strîngi oameni buni, din sus și din gios, mcgiiși de pren pregiur, să socotești de să va afla acea bucată de loc, ce au pîrît ei, cum iaste a Podolénilor, să o dai iarăși pre mîna lor; iar de nu va hi din hotarul lor, să alegi pre

unde vor spune sémnele acelor drése, ce simt a boiarinului Domniei Méle, Buhuș vistérmicul, de la Pătru Vodă, dare lui Andreiu hatmanul. Pre unde să va afla mai cu dreptul să pui pietri, să să știe.

Așjdere, să socotești și să alegi un loc de sat, ce am dat Domniia Mea boiarinului Domniei Méle, carile mai sus iaste scris, Dumitru Buhuș vistérmic, din hotarul Braniștei Domniei Méle, pre unde veri socoti și veri alége cu oameni buni, pre acolo iarăși să pui sémne și să stîlpești.

Și cum vei afla mai cu dreptul și veri tocni cu oameni buni, într-acela chip să dai știri Domniei Méle, cu o scrisoare. Aiasta scriem. ИНАК НЕ ВЧИНИТЕ!

V ИС, л(ѣ)т(о) $\overline{\text{хзрмд}}$ <7144/1636> ав(гвст) вѣ <12>.

† Сдм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мѣтнш вел логоф(ѣ)т м. р.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. ulterioară>: † Carte de la Vasili Vodă, pentru un hotar din Bohotin.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/7.

Orig., hîrtie (31 x 19,7 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Ibidem, CMLII/96 (copie); CMLII/9, f. 172 v. (rez. dezv.); ibidem, M-rea Neamț, CXXXVII/4, nr. 4 (rez.); CXXXVII/5, nr. 4 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/216 (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XII, p. 209 (orig.);

Catalog, II, p. 245, nr. 1168 (rez., edit., după rez.).

¹ "ca", redat prin А.

† Mil(o)st(i)ve și luminate Doamne, să fie Măriia Domniei Tali sănătos. Dăm știre Măriei Domniei Tali, ca domnului nostru milostiv, de care lucru m-ai trimis Măriia Domniei Tali ca să alégem și să stîlpim pre sémne ce va scrie întru uric a dumisali, a lui Dumitru Buhuș ce au fost vistiérmic. Noi am strînsu mulți oameni buni și bătrîni și slugi Măriei Tali. Prilejitu-s-au de au fost la acest hotar și Gheorghie Roșca vistiariaric și Strățulat vornicul de gloat(ă). Și oameni carii au fost, anume: Toma, prisăcariul Hăbășascăi, și Toader Pășco de Coropceni, și Rusul de Cozmești, și Ifrim, de la prisaca cămănariului, și Gligorie Budzea vînătoriul, și Macoveiu vînător, și Blaca vînător, și Simon vînător, și Pătrașco Mîndzul, și Tărnovschi, și Ionașco Vlădiceanul, și Ion de Onești, și Vicol de acolo, și Pavăl de Cozmești, și Bălan de acolo, și alt Vicol, de Bănești, Rîșco de acolo, Andonie de Grozești, Gavril de acolo, și Necoar(ă) de acolo, Gligorie de acolo, Andronic de acolo, Hilip de la Poponeț(i), Ștefan Faurul de Tăist<r>¹éni, Trofin de acolo, Simion de Țoțorea, Ursul de la Slobodzia ii Zbîroae, Toader de acolo, Ipatie de acolo.

Deci, m(i)l(o)st(i)ve Doamne, s-au cetit uricul înaintea acestor oameni și i-am întrebat de sémnele uricului, pre unde simtu. Deci, m(i)l(o)stive Doamne, pre unde s-au arătat sémnele uricului, pus-am pietri, cum au fost învățătura Măriei Domniei Tali. Alta, m(i)l(o)st(i)ve Doamne, i-am întrebat: dintr-acéle sémne a celui uric, mai iaste loc

de braniști de hotarul Măriei Domniei Tali, pînă la hotarul Podolénilor și pînă unde le spune hotarul Bohotin? Ei, m(i)l(o)st(i)ve Dumne, s-au ales dintr-acești oameni, ce serie mai sus, anume: Toma cel bătrîn, de la prisaca Hăbășascăi, și Toader Pașco cel bătrîn, de Coropceni, și Rusul de Cozmești, și Ifrim cel bătrîn, de la prisaca cămănariului, și Gligorie Budzea vînătorul și Macoveiu vînător și au dzis, cu sufleteli lor, că agiunge hotarul Podolénilor pînă în zarea Dealului Bohotinului; mai gios nu să coboară. Deci, m(i)l(o)st(i)ve Doamne, pre unde au mărturisit ei, cu sufleteli lor, pus-am sémne, despre Podolénii. Iar cum s-au jeluít Podolénii, înaintea Măriei D(o)mnice Tali, n-au fost luat vistérnicul Buhuș nimic din hotarul Podolénilor, numai cît au scris în uric, carile² s-au cetit înaintea Măriei Tali.

Iar de rîndul satului, carile te-ai m(i)l(o)st(i)vit Măria Domniei Tali și l-ai miluit din hotarul Măriei Domniei Tali, alesu-i-s-au pre unde au socotit Chicoș, șetrarul cel mari, pre acolea am ales și noi, de unde să fac morili dumisali, în gios pre Jijiia, pînă unde să înpreună cu hotarul carile serie în uricul dumisali.

Iar de o mărturie ce au arătat Podolénii, la Chicoș șetrariul, și au dzis că o au făcut megiașii, prilejitu-s-au unii dintr-acei megiași aicea de faț(ă) și i-am întrebat de acea mărturie și de hotarul Podolénilor. Ei s-au tăgăduit și au dzis că n-au făcut ei acea mărturie, ce pre unde au vrut ei, pre acolea ș-au făcut hotar înșiși, făr(ă) megiași, și cîndu au mărșu Roșca vornicul, așijderi, au mărșu ei sînguri, făr(ă) megiași, de au făcut sémne, pre unde au fost voia lor.

Aiașta dăm știri Măriei Domniei³ Tali, и Г(о)с(подин)ъ Б(ог)ъ да умножит д(ъ)ни и лѣти Г(о)сп(о)дств(а) Ти, съ миреніе, ѿ Х(ри)с(та), амин⁴.

† Mai mic, robul Măriei D(o)mnice Tali, Нѣню дворник <sig.> глвѣтнен.

† M(i)l(o)st(i)ve Doamne, tîmplatu-ne-am mai mic robul Măriei Dumit(a)le, Гевргіе Рошка бив вист(ѣрник) <m. p.>.

† Mai mic, robul Măriei Dumitale, Стрътвлат дворник глвѣтнен, m-am prilejuit și eu aicea, la acestu⁵ lutar⁶ <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Mărturia hotarnicilor, pre unde au aflat cu omen(i) buni, hotarul Bohotinului și a Podolénilor; <și alta din prima jum. a sec. XVIII>: † Mărturie de la hotarnici, di[l] la Neniul vornicul di glot(ă), pe undi au aflat hotarul Bohotinului.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/30.

Orig., hîrtic (32,5 x 19,8 cm), difolio, filigran, o pecete inelară, în tuș negru.

Ibidem, CMLII/96 (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/217 a, b, c (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XIII, p. 210-211 (orig., cu datarea edit.: 1636 august).

Datat după porunca domnească de cercetare la fața locului (v. doc. ant.) și după întărirea domnească acordată lui Dumitru Buhuș la 1636 (7144) august 20 asupra acelorași locuri (v. doc. nr. 482).

¹ Omis.

² De aici înainte, scris pe certo-ul f. a doua.

³ "Do", scris peste alte litere.

⁴ "și Domnul Dumnezeu să înmulțească zilele și anii Domniei Tale, cu pace, întru H(risto)s, amin".

⁵ "c", redat prin ѣ.

† Іѡ Басиліе воєвода, б(о)жю¹ м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рѡ Земли Мѡлдавскон². Ѡж(е) даем и потвѣждаем м(о)л(е)бником н(а)шим, калѣгером ѡт с(вѣ)таа монастир гдѣже ест храм С(вѣ)т(а)г(о), славнаго пророка Ѡліѡ, нѣ права ѡтн(н)на и дааніе и м(н)л(о)ваніе, ѡт ѡсписок за дааніе и за м(н)л(о)ваніе, ѡт Стефан воєвода Томшевнч, и за потвѣжденіе³, ѡт Радѡл воєвода Мнѣновнч, едни став називаемаго Кѡпчѣ съ кѡ фалчи за сѣно, что ест ѡ хотар трѣг⁴ Сѡчавскн, ѡт кѡ хост⁵ар Тѣтѣрашим, кѡк⁵о да ест нѣ, и ѡт Нас, праваа дааніе, и м(н)л(о)ваніе, и ѡрнѣ и потвѣжденіе³, съ вѣсам дахѡдом, непорѡшенно нѣколиже, на вѣки. И нѣ да сѣ не ѡмншаѣт.

Ѡ Іѡс, л(ѣ)т(о) хрѣта ав(гѡст) гї.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нѡ велѡл.

Іѡ Басиліе вѡнѡвада.

† Шандѡр <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată dăm și întărim rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire unde este hramul Sfântului, slăvitului prooroc Ilie, dreapta lor ocină și danie și miluire, din ispisocul de danie și de miluire, de la Ștefan voievod Tomșevici, și de întărire, de la Radul voievod Mihnovici, un iaz numit Cupcea, cu 24 fâlcii pentru fîn, care este în hotarul târgului Sucevei, dinspre hotarul Tătărașilor, ca să le fie lor, și de la Noi, dăptăm danie, și miluire, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> august 13.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Șaidir <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/62.

Orig., hîrtie (29 x 23 cm), pecete mijlocie, timbrată între foi.

Arh. St. Suceava, Fond Mitrop. Bucovinei, secția Diverse, dos. 71/1785 (M-rea Sf. Ilie), nr. 86, litera D (rez. germ., din 1785 iulie 30).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/218 (foto.).

EDIȚII: Doc. Suceava, nr. 136, p. 266-267 (text slav și trad.).

¹ ѡ și ж, în ligatură.

² Ѡ și ѡ, suprascrise în ligatură.

³ т și ѡ, în ligatură.

⁴ т și р, în ligatură.

⁵ Rupt.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Dat-am cartea Domniei Méle boiarinului Domniei Méle, Dumitru Buhuș visternic, și pre cine va trimite ca să fie tari și puternic, cu cartea Domniei Méle, a lua a dzécea din pîine și din fin și din tot vinitul, cît va hi pre părțile [d] boiarinului Domniei Méle, ce mai sus scrie, la sat la Tălhărești, anume de pre partea ii Misăileasă și de pre alte părți. Așijdere, ca s(ă) aibă a lua a dzéceai¹ și din sat din Iurghiceni, partea lui Băltag și a Beneștilor și a lui Fetion, din pîine și din finé(e) și din tot vinitul, cît să va vini părțile boiarinului Domniei Méle, ce mai sus scrie, Dumitru buhuș visternic.

Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri înaintea cărții Domniei Méle. Iar cui va părea cu strîmbul, să fie de fați înaintea Domniei Méle. ИНАК НЕ БУДЕТ.

V Мс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> ав(гвст) гї <13>.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. cont.>: A dzécea de la Iurgician(i); <una din sec. XVIII>: Carte g(os)p(o)dŭ de Tălhărești; <și, adăugat cu altă cerneală>: și Iurghiceni; <și o isc. de la înc. sec. XIX>: Costantin Paladi hat(man) <m. p.>.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., I/69.

Orig., hîrtie (31,5 x 20,3 cm), pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/219 (foto.).

¹ În textul chirilic: сѣча.

† Иѡ[н] Басиліе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Ож(е) прїишошѣ, прѣд Нами и прѣд нашими мѡлдавскими болѣри, великих¹ и малих¹, Ялѣза и Дмитр², с(ы)нни Бускѣи, и нини плем(е)нници нх, внуци Бѣс³кѣи⁴, и тѣгали за лице, пр⁴ѣд Нами, на Титиан(а)⁵ Пънтилѣс(а) и на зѣт еѡ, Иѡнашко Ботъш дворник глотнин, ради въсѣ част Бѣскѣи, что с(ѣ) изберет ѡт село Фѣтеши, что с(ѣ) именует Ботеши, рекъши аж(е) сътворили им великаю прислѡванїе на тоѡ част за ѡтн(н)ѡ. Я Титїиан⁵ Пънтѣлѣс(а) и зѣт еѡ, Иѡнашко⁶ Ботъш дворник, ѡказовали, прѣд Нами, нарѣденїе ѡт Радѡл воевод, како тоѡ част за ѡтн(н)ѡ была за кѡпежно Пънтелеѡви ѡт Ялѣза и ѡт брат еѡ, Дѣмитрѣ, с(ы)нны Бѣскѣи, и ѡт Глигорчѣ Хрѣчканѡл, с(ы)нъ Грозавѣи, и ѡт Басиліе, с(ы)нъ Ѡнчюл, и ѡт ...⁷, сынъ Кѡндри.

Таж(е), снх виш(е) писанин, ѡни⁸ зостал(н) ѡт прѣд Нами и ѡт прѣд вес наш Сѡвѣт, а Пънтилѣс(а) и зѣт еѡ, Ботъш дворник, ѡправили с(ѣ) и поставили соби фїерїю, ѡ вистѣр Г(о)сп(о)дства Мн, два десѣт и чѣтири златнх.

Тѣм ради, да не имает ...⁷ тѣгати, а ни добѣвати на Пънтелеѡс(а) и на зѣт еѡ, за снѡ тѣж николиж(е), на вѣки, прѣд сим листом Г(о)сп(о)дства Мн.

Ѱ Мс, л(ѣ)т(о) хзрмг ав(гвст) еї.

† Садм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мѣтѣш вел логоф(ѣ)т м. р.

† Пѣтрашко⁶ <писал>.

<Pentru îns. verso., v. trad.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Alexa și Dumitru, fiii Buscăi⁹, și alte rude ale lor, nepoții Bus³<căi>⁴, și au pîrît de față, înaintea Noastră, pe Titiana⁵ Pântileasa și pe ginerele ei, Ionașco Botăș vornic de gloată, pentru toată partea Buscăi, care se va alege din satul Futești, care se numește Botești, spunînd că le-au făcut mare asuprire pe această parte de ocină. Iar Titiana⁵ Pânteleasa și ginerele ei, Ionașco Botăș vornic, au arătat, înaintea Noastră, drese de la Radul voievod, cum această parte de ocină a fost de cumpărătură lui Păntelei de la Alexa și de la fratele lui, Dumitru, fiii Buscăi⁹, și de la Gligorcea Hreacicanul, fiul Grozavei⁹, și de la Vasilie, fiul lui Onciul, și de la ...⁷, fiul lui Condrea.

Astfel, acești mai susscriși, ei⁸ au rămas dinaintea Noastră și dinaintea întregului nostru Sfat, iar Pântiliiasa și ginerele ei, Botăș vornic, s-au îndreptat și și-au pus fierfe, în vistieria Domniei Mele, douăzeci și patru zloți.

De aceea, să nu aibă ...⁷ a pîrî și nici a dobîndi asupra Pănteleiasăi și asupra ginerelui ei, pentru această pîră niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, anul 7143 <1635> august 15.

† Însuși domnul a poruncit.

Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Pătrașco <a scris>.

<Pe verso, îns. din sec. XVII>: Carte de rămas, de la Vasilie Vodă, pe Boschi¹⁰ vornicul de Poartă; l-au rămas Pânteliias(a), pentru niște părți de Butești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/110.

Orig., hîrtie (30,6 x 21 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată.

Arh. St. Iași, DCCCXLI/80, nr. 1 (menț., într-un opis din 1845 noiembrie 23).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/220 (foto.).

Datat după Gavril Mățiaș mare logofăt.

¹ După consoana finală, paieroc.

² т și р, în ligatură.

³ De la Думитръ (Dumitru), pînă aici, adăugat cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

⁴ Omis.

⁵ Numc adăugat ulterior cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

⁶ а și к în ligatură.

⁷ Loc alb în orig.

⁸ De la сѣх (acești), pînă aici, adăugat cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

⁹ Așa în textul slavon.

¹⁰ Însemnare parțial greșită, deoarece nu "Boschi" (de fapt: "fiii Buscăi") era "vornic de Poartă", ci Ionașco Botăș, după cum rezultă chiar din doc.

† Ade<că>¹ eu, Focșea, vnuc Nădușal(ă), scriu și mărturisăscu, cu ces[s]tu zapis al meu, <c>²um amu vîndut un loc de prisac(ă), dreptu doisprădzeci galbeni, lui Dumitrașco Negurici biv pîrcălab, la sat la Hîrlești, la ținutul Neamțului, alaturea³ cu Beleul⁴, den partea moșu-meu, lui Bălcu, denaintea lui Drăgan, șoltuzul armenescu den Roman, și Ghiorgghi butnarul, și Marco, s(i)nă Petriman, și a mulți oameni buni.

Cum³ mai mari credență, ne-am pus și pecețili, să s(e) știe.

† Бѣ лѣт(о) хзрѣма <7144/1636> аѡ(гѣст), ѣѣ <15> аѡн(н).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/105.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, patru peceți inelare, în tuș negru. Pe verso-ul primei file este un alt zapis, ilizibil, deoarece cele două file au fost lipite din vechime.

Ibidem, XXVII/119, XXXVIII/184, CXVII/136 (rez., toate din 1753, numai cu vâleatul).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/221 (foto.).

¹ Omis.

² Rupt.

³ Așa în orig.

⁴ Primul "e", redat prin ѣ.

† Іѡ Басиліе воевода, в(о)жю м(н)л(о)стию г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡ¹. Ѡж(е) приидошѣ, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн и прѣд вѣсими болѣрни Г(о)сп(о)дств(а) Мн, село Подолѣнии и тѣгали лицом на н(а)шего вѣрнаго болѣрни, Дѡмитрѡ² Бѡхѡш вистарник³, ражѡше сице, аж(е) им вѣзѣл Бѡхѡш вист(арник) една вѣкатѣ за мѣсто, ѡт хотар село Подолѣном, когда себѣ хотарил едно мѣсто за село, чтож(е) ес[т]ми ему дал ѡ Бранище Г(о)сп(о)дств(а) Мн. Я болѣрни наш, Дѡмитрѡ Бѡхѡш вистарник, ѡказовал Нам ѡрник и исписок ѡт Петра воевода, писавши въ нем тоа вѣкатѣ за мѣсто, ꙗкоже било даданіе, ѡт Петра воевода, покоинному Яндрѣев хѣтман⁴, а Яндрѣи хѣтман, ѡи дал тоа мѣсто с(вѣ)тѣи монастыр Пънгѣраци, а калугѣри ѡт с(вѣ)таа монастыр Пънгѣрацки сътворили измѣненіе съ болѣрни н(а)шѣ, Дѡмитрѡ² Бѡхѡш вистарник.

Тѣ<м>⁴ радї, Г(о)сп(о)дств(о) Мн избрахом н(а)шего вѣрнаго болѣрни, Нѣниѡ дворник глотини, и послахом его тамо, да сѣматрѣет знаменїа тим привнїѡх ѡт Петра² воевода. И сѣматрѣашѣ² вѣкѡпѣ съ ниших болѣрни и съ дюдн довери и ѡкр(ъ)стини мѣшѡш(н), и ѡбратоше како не вѣзал Дѡмитрѡ² Бѡхѡш вистѣрник ничто ѡт хотар село Подолѡномї; тѣжко вѣзал³ по гдѣ повадают³ знаменїе томѣ ѡрник ѡт Петра² воевода и хотарил на тих знаменїе и сѣматрѣвал³.

Ино, село Подолѣнии зостали ѡт вѣсего н(а)шего и земскаго закона, а болѣрни Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Дѡмитрѡ² Бѡхѡш вистарник, ѡправил³ са и поставил себѣ фїерѣ въ вистар Г(о)сп(о)дств(а) Мн.

Тѣм ради, и ѡт Г(о)сп(о)дств(а) Мн дадохом и потвѣрдихом⁵ тоа внш(е) писанное мѣсто, что на Бѡхотина, да ест н(а)шемѣ варномѣ [вѣрномѣ]

болѣрин(ѣ), Дмитръ² Бѹхѹш вистарник, правда шти(н)на, и дѣдн(н)на, и ѹрик
и потврѣженіе⁵, вѣкѹпѣ съ тоѣ мѣсто за селоже(ѣ) Г(о)сп(о)дств(о) Мн ѣмѹ
адаоѹх и пом(н)л(о)ваѹх, съ вѣсам доѹходом, и да не имаѹт нѣм тегати са радн
сїѡ таж николиже, на вакн. И ин да сѣ не ѹмншаѣт, прѣд снм истинном
листом н(а)шнм.

✠ Иѣс, л(ѣ)т(о) хр҃ма, м(ѣ)с(а)ца ав(гѹст) ѿ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѹ велал.

† Гаврила М(ѹ)теѡш вел логоф(ѣ)т <m. p.>.

† Шандир <писал>.

<Pe verso, o îns. contemporană>: † Ispisoc de rămas pre Podolēni, pintru
Bohotin <continuată în sec. XVIII>: de la Vasilie Vodă, 7144 <1636> august 20.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au
venit, înaintea Domniei Mele și înaintea tuturor boierilor Domniei Mele, satul Podolēnii
și au pîrît de față pe credinciosul nostru boier, Dumitru Buluș vistiernic, spunînd așa,
că le-a luat Buhuș vistiernic o bucată de loc din hotarul satului Podolēni, cînd și-a
hotărnicit un loc de sat, pe care l-am dat în Braniștea Domniei Mele. Iar boierul nostru,
Dumitru Buluș vistiernic, ne-a arătat uric și ispisoc de la Petru voievod, scriind în el
această bucată de loc, cum a fost danie de la Petru voievod răposatului Andrei hatman,
iar Andrei hatman, el a dat acest loc sfîntei mănăstiri Pîngărați, iar călugării de la sfînta
mănăstire Pîngărați au făcut schimb cu boierul nostru, Dumitru Buluș vistiernic.

Pentru aceasta, Domnia Mea am ales pe credinciosul nostru boier, Neaniul
vornic de gloată, și l-am trimis acolo să cerceteze semnele aceluia privilegiu de la Petru
voievod. Și a cercetat împreună cu alți boieri și cu oameni buni și megiași dimprejur și
au aflat că n-a luat Dumitru Buluș vistiernic nimic din hotarul satului Podolēni; a luat
numai pe unde arată semnele aceluia uric de la Petru voievod și a hotărnicit pe acele
semne și a stîlpit.

Deci, satul Podoleni au rămas din toată legea noastră și a țării, iar boierul
Domniei Mele, Dumitru Buluș vistiernic, s-a îndreptat și și-a pus fier⁶ în vistieria
Domniei Mele.

Pentru aceasta, și de la Domnia Mea am dat și am întărit acest mai susscris loc,
care este la Bohotin, să fie credinciosului [credinciosului] nostru boier, Dumitru Buluș
vistiernic, dreaptă ocină, și dedină, și uric și întărire, împreună cu acest loc de sat, pe
care i l-am dat și l-am miluit Domnia Mea, cu tot venitul, și să nu se mai pîrască pentru
această pîră niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți
a noastre.

La Iași, anul 7144 <1636>, luna august 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt <m. p.>.

† Șaidir <a scris>.

<Pt. îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/9.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), filigran, pecete mijlocie, timbrată căzută. Cu o trad. din
1781.

Ibidem, LXXXI/93 (rez., într-un izvod din 1720, după o trad. de Luca fost vistiernic); M-
rea Neamț, CXXXVII/49, nr. 2 (menț., fără dată, într-o întărire domnească din 1720 august 20).

EDIȚII: Rosetti, *Bobotin*, nr. XVI, p. 212 (rez. dezv., cu extrase); Meteș, *Familia Buhuș*, p. 24-25 (rez.);

Catalog, V, p. 471, nr. 1721 (menț., fără dată, după întărirea din 1720).

¹ а și в, suprascrise în ligatură.

² т și р, în ligatură.

³ După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

⁴ Omis.

⁵ t și v, în ligatură.

⁶ Așa în textul slavon.

482

1636 (7144) august 20, Iași.

† Иѡ Баснѣе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)спод(а)рь Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) тот истинни н(а)шь вѣрныи болѣрни, Дмитръ Бѣхѣш вистѣринк², слѣжил² Нам² правою и варною слѣжеѣ. Тѣм, Мы, видѣвше правою и варною слѣжеѣ ег(о) до Нас, жаловали есми ег(о) всобною н(а)шего м(н)л(о)сти, ѡ н(а)шен Земли Молдавскон, съ едно мѣсто за село ѡ Бранище Г(о)сп(о)дств(а) Ми н съ брѣд за млини на гяръ Бѣзова н да извадит² волѣ Жижню на тоу гяръ вт ѡстню Ковасна н да сътворит² себе томо млини стѣпы и терпѣх, и съ волотами рибнами, и съ пором на Прѣтѣ, и съ мѣсто за пасники, и съ саножати и съ мѣсто за годованіе, съ вѣсем доходом, како да всадит себе тамо село, что тоѣ више писанное мѣсто за село было н(а)ше право г(о)сп(о)д(а)рско, прислѣшно къ н(а)шен Бранище³. Там ради, Г(о)сп(о)дств(о) Ми даходом си помилувахом емѣ⁴ ради своею правою и варною слѣжеѣ⁴, что нам слѣжи и слѣжит² присно зємли⁴ Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Я хотар томѣ виш(ѣ) писанному села да ест вт самую рѣцѣ Жижнѣ³ню, вт една могилу что сѣ именѣт² Междо Ширагурн⁵, просто через долини Козню, гдѣ са именѣт Лозница, а вт тола, просто через лас, до долини Бохотини, и деже сѣт² знамени и стѣлпи пасникѣ с(вѣ)тѣи монастыр Галати, а вт тола, просто на верхѣ горѣ, гдѣ сѣ Четѣцѣа, междѣ Піетроасѣ, и на верхѣ Хемеусѣа, и на полѣна что сѣ именѣт² Зинѣронка, а вт тола, просто до єдин стѣлпѣ еж(ѣ) ест по верхѣ волока Бохотини, а вт тола, також(ѣ) вт знамениѣ до знамениѣ, по гдѣ хотарни варни н(а)ши болѣрни, Кикош вел шетрар, и Нѣнюл дворник глотини, и Гіѡргіе Рошка вистаринк и Стратилат дворник, съ многи люди добри и стари и съ вкр(ѣ)стни мѣцїаш(н), дажѣ до хотар Подолѣном и до хотар с(вѣ)тон монастыр Немецскон, а вт тола, просто до рѣца Жижю, и на раца Жижню гора, даж(ѣ) до више писанною могилу, что ест Междо Ширагурн. То ест вес хотар.

Там ради, тоѣ прѣд реченное мѣсто за село да ест више писанномѣ варномѣ болѣрниѣ Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Дмитръ Бѣхѣш вистаринк, праваа вти(н)на, и дааніе, и милованіе, и ѡркн и потвѣржѣденіе, съ вѣсем³ доходом, якоже више пишем, непорѣшенно николиж(ѣ), на вѣки. И ни да с³ не ѡмшаєт.

Ѡ Иѣс л(ѣ)т(о) хѣрма ав(гѣст) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)ъ велал.

Иѡ Баснѣе вивевда <т. р.>.

† Шандир «писал».

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Ispisoc de dan(ie) de la Măriia Sa, Vasilie voievoda, pentru loc de mori la Braniște, la Jijiia; <și alta, din sec. XVIII>: † Ispisoc ot Vasili Vodă, de dan[n]ie pe Boh(o)tin. † 7144 <1636> av(gust) 20.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Dumitru Buhuș vistiernic, ne-a slujit cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceea, Noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, în țara noastră, Moldova, cu un loc de sat în Braniștea Domniei Mele și cu vad de moară la gîrla Buzova - și să scoată apa Jijiei în acea gîrlă de la gura Covasnei și să-și facă acolo moară și piuă și ștează - și cu bălți cu pește, și cu pod umblător pe Prut, și cu loc de prisacă, și cu finețe și cu loc de folosință, cu tot venitul, ca să-și așeze acolo sat, care, acest loc de sat mai susscris, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de Braniștea noastră. Pentru aceea, Domnia Mea am dat <și l-am miluit>⁴ pentru dreapta și credincioasa sa slujbă ce ne-a slujit și slujește mereu <țării>³ Domniei Mele.

Iar hotarul acestui sat mai susscris să fie chiar de la riul J<ij>³ia, de la o movilă ce se numește - Între Șiraguri⁵, drept peste valea Coziei, unde se numește Loznița, iar de acolo, drept peste pădure, la valea Bohotinului, unde sînt semnele și stîlpii prisăcii sfintei mănăstiri Galata, iar de acolo, drept la vîrfurile dealului, unde se numește Cetățuia, între Pietroase⁵, și pe vîrfurile Hemeiosul, și la poiana ce se numește Unguroica⁵, iar de acolo drept la un stîlp care este în sus de voloaca Bohotinului, iar de acolo, de asemenea din semne în semne, pe unde au hotărîmit credincioșii noștri boieri, Chicoș mare șetrar, și Neaniul vornic de gloată, și Ghiorghe Roșca vistiernic și Stratilat vornic, cu mulți oameni buni și bătrîni și cu megiași de primprejur, pînă la hotarul Podolenilor și la hotarul sfintei mănăstiri Neamț, iar de acolo, drept la riul Jijia, și pe riul Jijia în sus, pînă la movila mai susscrisă, care este Între Șiraguri⁵. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, acest înainte zis loc de sat să fie mai susscrisului boier credincios al Domniei Mele, Dumitru Buhuș vistiernic, dreaptă ocină, și danie, și miluire, și uric și întărire, <cu tot>³ venitul, cum mai sus scriem, neclintit niciodată, în veci. Și altul <să>³ nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> august 20.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Șaidir <a scris>.

<Pt. îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVIII/92.

Orig., hîrtie (38 x 22 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată. Cu o copie, din 1781, după trad.

Ibidem, XLVIII/68 a (trad., din 1712 februarie, de Axinte Uricariul, revăzută de Gheorghe Evloghie dascăl, în 1781 februarie 20), și b (copie incompletă, după aceeași trad.); LXXXI/93 c (rez. dezv., într-un izvod din 1720, după o trad. de Luca fost vistiernic); CMLII/96 (copie), precum și 166, nr. 13, și 170, nr. 1 (menț., în două opisuri din sec. XIX); M-rea Neamț, CXXXVII/5, nr. 6 (trad., din 1751); CXVII/30, nr. 4 (rez. grec.); CXXIV/14 a, nr. 11, și b, nr. 11 (rez., primul cu data de zi: 12); CXXXVII/4, nr. 4-6 și 16 (rez., ultimul cu data de zi: 12).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/223 a (foto., după orig.), b și c (foto., după copia din 1781); Xerogr. de doc., Perilipsisuri (xero., după rez. din fond. M-rea Neamț).

EDIȚII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XIV, p. 211 (trad. din 1718); Meteș, *Familia Buhuș*, p. 308-309 (rez.); *Catalog*, II, p. 245, nr. 1169 (rez., cu data de zi: 12) și p. 246, nr. 1170 (rez., după trad. din 1751).

- ¹ A și B, suprascrise în ligatură.
² După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
³ Rupt.
⁴ Rupt; întregit după trad. din 1712.
⁵ Așa în textul slavon.

483

1636 (7144) august 20, Iași.

† Иѡ БѢСЛАВЪ ВОЕВОДА, Б(О)ЖІЮ М(И)Л(О)СТІЮ, Г(О)СП(О)ДА(Д)РЪ ЗЕМЛИ
 МЛАДАК¹СКОИ. Scriem Domnia Mea la credincios boiarinul Domniei Méle, Dumitru Buhuș ce au fost visternic. Dau știre dumatăle că s-au jeluît, înnaintea Domniei Méle, oamenii boiarinului Domniei Méle, cămănariului celui mare, dzicîndu că le iai a dzécea din piîne și din fin, de pre care loc ț-am dat Domniia Mea din hotarul Branîștei Domniei Méle.

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, să-i lași d(u)mn(ea)ta în ceastă var(ă), să nu le iai a dzécea, căci i-am lăsat pentru voia acelu boiarin, că ne slujéște pentr-alte țăr(i), la Т(a)риград, ce simt treabele noastre și a ț(ă)rii. Și am socotit că pînă acmu acel loc, ce ț-am dat Domniia Mea, n-au fost ales, nici stîlpit. Iar de acmu înainte, cine va ara sau va cosi, volnic ești d(u)mn(ea)ta de a apărarea locul dumatăle și a nu lăsarea pre nimerili, numai pre cine va hi voia dumatăli. Aiasta scriem.

У ИѢС, Л(Ѣ)Т(О) ХЪРМА <7144/1636> АВ(ГѢСТ) КЪ <20>.

† Гаврил МѢТНІШ ВЕЛ ЛОГОФ(Е)Т м. р.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>. † Pîrea Podolénilor, pentru Bohotin; <și una din sec. XVIII>: Bohotin.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/8.

Orig., hîrtie (31 x 19,7 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, LXXXI/93 (rez., din 1720 ianuarie 16, într-un izvod de "scrisorile lui Ștefan Ruset stolnic, pentru Bohotin").

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/224 (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XV, p. 212 (orig.).

Deși doc. prezintă dovezile minime de autenticitate: scrisul de epocă, pecetea domnească și iscălitura logofătului, lipsa numelui diacului, dar mai ales a formulei de validare domnească și a iscăliturii voievodului, la care se adaugă ciudățenia acestei porunci, preconizînd o hotărnicire pe care cele două decizii domnești din aceeași zi (v. doc. ant.) o atestau ca încheiată, sugerează o situație particulară, constînd, poate, în interesul special al lui Gavril Mătiș.

¹ Omis.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жїю милостїю, господарь Земли Мѡлдавскѡи¹. Iată, viind înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, a mari și mici, Guliasa și Drăgostiniasa, și fiii lor și nepotul lor, Costin, ficiorul lui Guțan, din târgul Botoșanii, și au pîrit de față pe sluga Domnii Meli, pe Dumitru Roșca isprav(ni)c² di târgul Eșii, zicînd așa, precum că Dumitrașcu Roșca li-au făcut asuprire și, în putere sa, li-au luat un heleșteu. Iar sluga noastră, Dumitrașcu Roșca, au răspunsu că el acel heleșteu și l-au cumpărat de la Drăgostin și de la Gulie și de la nepotul lor, Costin, drept una sută și cincizăci zloți și patrușprezăci oi cu miei, în zilele lui Bărmovschii V(oie)v(o)d, cînd i-au dat lui satul Brătineștii, din ocolul Botoșanilor. Iar acești de mai sus numitele fimei, Guliasă și Drăgostiniasă, și fii lor și nepotul lor, Costin, au vrut să-i întoarcă lui acei bani, însă sluga noastră, Dumitrașcu Roșca, au răspunsu că acel heleșteu nu esti pi hotarul târgului Botoșanilor, ci-i în hotarul satului lui, Brătineștilor, și ezătura heleșteului și o a triia parti din apă, iar celelante doăi părți din sus, cît ține apa, sînt în hotarul Botoșanil(o)r; și pentru aceia l-au cumparat de la dînșii, pentru ca să nu aibă a împărți cu dînșii.

Însă, Domnie Me nici pe unii n-am crezut, ci am ales pe credincios boierul nostru, pe Bălan postelnic, și l-am triimis acolo. Iar el, strîngînd oameni buni din târgul Botoșanilor, așijdire și din megieș(i), anumi: Gheorghiță șoltuzul, și Dumitru șoltuzul, și Andronic bătrînul, și Chirilă, și popa Marcu, popa Ionașcu, și popa Costin, și ...³, și Bogdan, și Ovanes, din târgul Botoșanilor, cum și din megieș(i), slugile noastre, Toader Bunițu, și Dumitrașcu din Ipotești, și Tudosă Udre, și Vasili din Costinești și alți mulți oameni buni, și așa au aflat, cu sufletile lor, precum că ezătura acelui heleșteu, cum și a trie parti din apă, esti cu adivărat în hotarul satului Brătineștii.

Deci, Guleiasa și Drăgostiniasa și fii lor și nepotul lor, Costin, au rămas din toată lege țării, iar Dumitru Roșca s-au îndreptat și ș-au pus și fierie în vist(e)rie Domnii Meli, pentru ca să aibă a-ș(i) stăpîni Dumitru Roșca acel heleșteu, cu tot venitul; și să nu aibă a să mai trage la giudecată pentru această pricină nici odinioară, în vecii vecilor.

Și iarăș(i), mai dăm și mai întărim mai sus numitului boieru, slugii noastre, lui Dumitru Roșca isprav(ni)c² de Eș(i), și alt heleșteu, mai din sus de hotarul acesta, din hotarul târgului Botoșanilor, ci-l ari cumpăratură de la Popăscul din Botoșani, drept ...⁴ zloți bătuți, pentru ca să-i fie lui, de la Domnie Mea, driaptă ocină, și cumpăratură, și danie, și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în veci. Și altul să nu să amestice.

Let 7144 <1636> avg(ust) 20.

Însuș(i) domnul au poruncit.

Gavril Măteăș vel log(o)f(ă)t.

Di pi sîrbie pe limba moldoviniască s-au tălmăciț, de polc(ovnic) Pavăl Debr(ici) ot Mitropolie, la anul <1>¹809 apr(ilie) 5.

Arh. St. Iași, DCCXCI/143, f. 134 v. -135 r.

Copie, de la înc. sec. XIX, după trad.

¹ Omis.

² Așa în trad.; în loc de "vornic" ?

³ În text, menț. copistului: "lipsă".

⁴ Loc alb în copie.

Zapis pe Borodiceni, tot lângă Popeni.

Иѡ[н]¹ Баснаѣе в(о)в(о)аа, вѡж(ѣ)ю м(н)лвстн, г(о)сп(о)аарн Земли
Мѡладвскѡн. Scriem Domnie Me la slugili Domnii Méle, la Ga ...² și la Popăscul,
pîrcălabii de ținutul Dorohoiului. Dămu-vă știre că s-au pîrîtu de faț(ă), înaint(e)
Domnii Méle, sluga Domnii Méle, Isac Stîrcea, cu Onciul și cu frat(e)-său, Dumitru,
ficioii Iurșii, nepoții lui Dălbă, pentru a trie part(e) de satu de Borodiceni, parte den
mijloc, care part(e) o au cumpăratu Gheorghii pîrcălabul de Hotin de la Iurșe, tatăl
Onciului și a lui Dumitru, ficioii Iurșii. După aceea, dacă au muritu Gheorghii
pîrcălabul, s-au sculatu giupîneasa lui Gheorghii și au vîndutu ace a trie part(e) de satu
de Borodiceni lui Isac Stîrcii; cîtu au arătat Isac și direasă de cumpărătură de la
giupîneasa pîrcălăboae.

Dreptu aceea, dacă viț(i) vide carte Domnii Mele, iar voi să strîngeț(i) oameni
buni și bătrîni și megiaș(i) di pen pregiur, să întrebaț(i) de va fi ținutu pîrcălabulu ace
ocină pînă au fostu viu, sau giupîneasa pîrcălabului. Și, <de>³ să va afla că au vîndutu
Iurșe, <ta>³ tăl Onciului și a lui Dumitru, ace ocină, voi să ni daț(i) știre. Iar, de nu să va
afla că [n]-au ținutu pîrcălabul Gheorghii, nice giupîneasa pîrcălabului, și n-au fostu
vîndută ace ocină de tatul acestor oameni, de Iurșe, voi iarăși să ne daț(i) știre, să știm,
și să fii apoi la zi, după Sfîntă Mărie Mic(ă), într-a noa zi. De aceasta vă scriem; într-alt
chipu să nu faciț(i).

Ѥ Иѡс, в(ѣ) лѣт(о) хрѣта <7144/1636>, м(ѣ)с(аца) аѣ(гвста) ѡ <20>.

Сам г(о)сп(о)а(н)нѣ вѣлѣл.

Гаврилаш вѣл лѡг(о)ѣѣт.

Arh. St. Iași, CDLVI/9, f. 22 r.-v.

Copie din a doua jum. a sec. XVIII, într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea.

¹ În loc de Иѡ ("Io").

² Loc alb în copie.

³ Omis.

† Иѡ Баснаѣе вѡвѡаа, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)а(а)рѣ Земли
Мѡладвскѡн. Adece au vinit, înaintea Domniei Méle și înaintea a toți boiarii
Domniei Méle, mari și mic(i), Mărica Homiceneasă, fata lui Calapod, și s-au pîrît de
față cu boiarenul Domniei Méle credincios, cu Dumitru Buhuș vistêrnicul, pentru doao
părți de ocină, den sat den Boldeșt(i) și den seliște den Sîrbi de la ținutul Sucêvei, care
părți le-au cumpărat Buhuș vistêrnicul de la surorile ei, de la Păscălina, feméia lui
Toderiț(ă), și de la Tofana, feméia lui Costantin.

Dec(i), Mărica Homiceneasă au dzîs că n-au fost cu știrea ei cîndu au cumpărat
acéle părți, nic(i) o au întrebat nime, ce s-au apucat să întoarcă banii vistêrnicului.
Dec(i) Noi, încă am socotit, după légea țării, și i-am făcut lége, să întoarcă banii și i-au
întorsu t<o>¹și banii deplin, la mîna căruia mai <s>¹us scriem, Dumitru Buhuș
<vistê>¹r<ni>¹cul. Și așea am socotit <ș>¹i am ales aest lucru d<e>au în<tor>¹su Mărica
Homiceneasă banii. Ea² să aibă a-ș(i) ținca ocina, să nu aibă voe a o vinde, nice a o da

nemăruia, nice a o schimba, nice altu meșterșug să facă, ce să aibă ea² singură a ținea acél(e) ocin(e), căce că au fost vîndute de surorile ei, și au întorsu banii.

Dec(i), nice surorilor sale, nice fraților săi, nic(e) nepoților, nice altuia, nemăruia, nice să vîndză, nice să dea, nice să schimbe.

Și de-aiaste dirése le-am făcut doao: unul am dat la mîna vistémicului, altul l-am dat la mîna Măricăi Homicenease. Într-alt chip să nu fie.

V ИС, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> ав(гѣст) ка <21>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

Гаврил Мѣтишъ вел лог(о)ф(ѣ)т м. р.

† Шандир «писал».

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Ispisoc pre 2 părți din Boldeșt(i), ce mi-au întorsu banii Homicenița, și n-au vrut să-ș(i) ia aestu dires de la log(o)fătul, pintru căc(i) să nu-i fie a da fierie. Și iaste la noi și altul ca <a>³esta⁴; <și alta din prima jum. a sec. XIX>: No. 11. 7144 <1636> avgust 21.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXIX/4.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată între foi.

Ibidem, DCXX/85 (îns. de pe verso).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/225 a, b (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Vascani*, nr. LXVIII, p. 94-95 (orig.), și p. 102 (menț., numai cu vâlcatul, într-un izvod din 1697 iunie 24).

¹ Rupt.

² "ea", redat prin а.

³ Omis prin haploglie.

⁴ Îns. este scrisă de Dumitru Buhuș, cum reiese și din context.

487

1636 (7144) august 22, Iași.

† Иѡ Баснаѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡладѣвскѡи. Adecă s-au jăluit, înaintea Domnii Méle, sluga Do[o]mnii Méle, Dumitru ce au fost dvornic, de-au dzîs, înaintea Do[o]mnii Méle, că are o ocină¹ moșie, satul Mîndreștii, pre Prut, mai su<s>² de cura³ Sărăției¹, alaturea cu ocina satului Gurbăneștilor¹, ce acel sat iaste alui nostru cinstit și credincios boiarin, Gheorghie marele păharnic. Dec(i), ocina slugei noastre, lui Dumitru ce-au fost vornic, și a fraților săi iaste stîlpită¹ și hotărîită despre ocina Gurbăneștilor. Ce s-au rugat satul Gurbăneștii să le dea să are; dec(i) Dumitru vornicul le-au dat să are și să dea a dzécea⁴. Dec(i) au arat și tot le-au luat a dzécea⁴. Acmu încă¹ le-a luat a dzécea⁴, cum iaste obiceiul, de pre moșia sa, iar dumnealui, păharnicul, le-au potcit stugurile céle de-a dzécea.

Pentr-acéia, státut-au de față, înaintea Do[o]mnii Méle. Dec(i), Do[o]mnia Meaa am dat slugii noastre, lui Dumitru ce-au fost vornic, și fraților săi, să-ș(i) ție pînea ce-au luat de-a dzécea⁴ de la Gurbănești, iar diregătoriul păharnicului și a călugărilor să n-aibă nic(i) o treabă cu ocina Mîndreștilor și cu pînea de-a dzécea⁴, care⁵ au luat Dumitru și cu răzéșii săi de-a dzécea, de pre locul Mîndreștilor și a Gurguiaților, ce

sintu mai sus de ocina Mîndreștilor, ce iaste ocina și moșia numai a lui Dumitru vornicul, deusebi de alți răzēși.

Aceasta scriem Do[o]mnii Mea și să nu cutēdze nime a opri sau a să¹ amesteca, înaintea cărții Do[o]mnii Méle.

† Пис в Мѣсох, л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> дв(гвст) кѣ <22>.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

† Шандир <писал>.

<Pe verso, o îns. contt.>: Mîndrești, Gurgueții.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXV/198.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/226 (foto.).

EDIȚII: "Creșterea colecțiunilor", 1919, p. 239 (rez.).

¹ "ă"/ultimul "ă", redat prin ѧ.

² Omis.

³ Greșit, pentru "gura".

⁴ "ea", redat prin ѧ.

⁵ "c", redat prin ѣ.

488

1636 (7144) august 22, Iași.

† Иш Басиліе воевода, в(о)жю м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)даръ Земли Милдавскон. Scriem Domnia Mea la dregătoria și la vătămanul și la toți sătēnii din sat din Podolēni. Dămu-v(ă) știre, deaca veți vedea cartea Domniei Méle, iar voi să aveți a da cea scrisoare, ce aveți mărturie de la megiași pentru hotarul satului vostru, care scrisoare ați arătat boiarilor¹ Domniei Méle, la Dumitru Buhuș visternic și la Chicoș șetrariul, cîndu au vinit întiu acolo, de au socotit hotarul Braniștii.

Iar, de nu veți da acea mărturie, ce mai sus scrie, așea am d<a>²t învățatur(ă) boiarinului Domniei Méle, Neaniului vornicul, să ia de la voi cindzeci de boi și să-i aduc(ă) la Domnia Mea. Și bine să știți că vor fi acei boi piitori. Aiasta scriem Domnia Mea. Инак не вѣдет.

В Мѣс, л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> дв(гвст) кѣ <22>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Pintru mărturia Podolenilor, ce le-au făcut megeiași, și nu-i adevăr<at>³ă.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/10.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată, dar imprimată slab, invers, pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/227 (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Bobotin*, nr. XVII, p. 212-213 (orig.).

¹ "Io", transformat din alte litere.

² Rupt.

³ Omis.

489

1636 (7144) august 24, Iași.

† Иѡ Бѣс(и)лѣе воевода, б(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зѣман Молдавскон. Dată-i¹ cartea Domniei Méle părintelui și rugătoriului no[o]stru, lui Mitrofan, ep(i)sc(o)pul de Roman, ca să hie tar(e) și puternic, cu cartea Domniei Méle, a ținea țigani Măricăi Domnișorei, anume: Băsărab, și Necoar(ă), frate lui Băsărab, Ion², și Condrea, tij frate lui Băsărab, și Pepelea, și Sava, și Gavril, și Nicula, fratele lui Gavril, și Nastasiia, sora Pepelei, și Andreiu, cum[m] au lăsat dumneaci, cu limbă de moarte, ca să hie acești țigani dan(ie), unde-i vor dzăc(ea)³ oasăle ei. Și s-au găsit și scrișoar(e)¹ de la vlădica Dionisie, ce-au fost la Roman mainte, de la nepotul dumisal(e), dzicindu cum mai sus scrie.

Iar de ruda ei, de va avea cinev(a)⁴ derés(e) pe țigani dumisale, ca să le aduc<c>⁵ă înaintea Domniei Měl(e).

Тоѣ пчн>шѣм Г(о)сп(о)д(а)ст(о) Мн. Инак не [не] бѣдет.

† Ѫ Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣмѣ <7144/1636> ав(гѣст) кѣ <24>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.

† Бѣр[с]лам <писал>.

<Pe verso, trei îns. cont.>: І потокми са прѣд пипо⁶; <apoi>: † Țigan(ii) Doamnei Măricăi; <și>: Andrei țiganul.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXI/45.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, pierdută, dar imprimată invers pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/228 a, b (foto.).

¹ Așa în orig.

² Cuvîntul "Ion", întărit cu altă cerneală.

³ În textul chirilic: сѣч(ѣ).

⁴ Litera "v", scrisă cu altă cerneală.

⁵ Rupt.

⁶ "Și s-a tocmit înaintea popii".

490

1636 (7144) august 28, Iași.

Adică eu, Pîntea, scriu și mărturisesc, cu ceastă scrisoare a mea, cum am luat doă poloboace de miiare de la giupînul Ionașco Cehan dvornic, drept triizeci și doi de zloți. Și am pus zelog partea mea din Dușești, pîr(ă)-i voi da dumisale <ba>¹nii. Dacă-i voi da banii, ci mai sus scrie, eu să fiu iarăși volnic cu ocina și zapisul să se spargă. Aceasta scriu și mărturisesc.

<Pre>² mai mare credință, însumi am scris și am iscălit, să se știe.

Пис Ѫ Иѣс, лѣт(о) хрѣмѣ <7144/1636> ав(гѣст) кѣ <28>.

Întocma cu ur(i)ghinalu.

Chirica ban <m. p.>.

Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/133.

Copie din 1835.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/229 a, b (foto.).

¹ Rupt.

² Omis.

³ Menț. copistului, marcată într-un cerc.

† Întru tot cinstit(e) și, pre după Dumnădzău, mult nedejdeitori, părintele nostru, dumnealui, giupînul Gavril[¹]aș l(o)<go>¹[f]făt² maire³. Pohtim pre m(i)l(o)stivul Dumnădzău pace și sănătate dumatiale. Alt(a), dăm știre dumatiale, ca părintelui nostru: vi<ni>¹t-au Onciul Iurașcovici cu o cinstită carte a Măriei[ei] Sale, a lui Vod(ă), la Costantin Ciogolea vornicul de Botășe<ni>¹ și la dumnealui Bor(ă)leanul uricari, de să strî<n>¹gă⁴ omin(i) bun(i), bătrîn(i), de pre megiaș(i), și să <so>¹cotească de pîra Onciului, ce are cu Dumitrașco, cumnatul lui Rugină, și cu Lupul Talpă co<mi>⁵sul, prentro o bucată d<e>⁵ hotar de Șendricén(i), ce o iau acmu cu un uric de la Pătru Vod(ă). Și scrie în uric că au hotărît Ghiorghie pîrcălabul pre acea bucată de hotar³.

Deci, pre noi ne-au poftit⁶ acolea și am mărșu cu boiar(i) și cu omin(i) mulți, bătrîni, de megiaș(i) și de la noi de tîrgu. Și au arătat omin(i) bătrîn(i), cu sufletele sale, tot cu dreptul, că iaste aiasta Orliia și pre matca cătră Jidovca, pînă la Iazul Pribagului, pînă în drum(u) Păscarilor, tot iaste hotarul Șendricénul<or>¹. Și au hotărît Onciul Iurașcovici, în dzilele lui Alecsandru Vod(ă), feciorul lui Ileaș Vod(ă), cu Rugină și cu omen(i) bun(i), de pre megiaș(i), și de la noi au fost omen(i) bun(i), bătrîni, de au fost la hotărît atonci, iar Rugină, Dumnădzău-l iarte, n-au arătat nice un uric atunci, ce pînă acmu tot au ținut tot Onciul acea bucată de hotar, pînă au murit și Rugină, și fără de gîlceav(ă), cu pace. Iar acmu, Dumitrașco și cu Lupul, ei rădică pîră pre Onciul.

Iar noi am întreat de omin(i) bătrîn(i)⁷, să știe pre unde au înblat Ghiorghie pîrcălabul, de⁸ au hotărît și pus sémne sau stîlp(i). Deci, nu s-au [au] aflat nime să știe să fie hotărît Ghiorghie pîrcălabul, dentr-ace<i>¹ omin(i) bătrîni. Așe-au mărtorosit ace<i>¹ omin(i) bătrîn(i), cu sufletele sale, înaintea hotarnicilor. Și noi, încă mărtorosim cu sufletele noastră³, vâdzin pre acei omin(i) bătrîn(i), pre unde au arătat. Și, pînă acmu, de patru ori s-au socotit acel lucru și s-au[s] a[u]flat⁹ așe.

Și au fost boiar(i) [eu]¹⁰ hotarnici: Isac Stîrcea, și Ionașco Roșca¹¹, și Gociul diiacul, și Petrea, diregătoriul de Dohoriu¹², și Glig<o>¹rie Tăutul, și <I>¹onașco, diregătoriul de Iugșén(i), și Ghiorghie, diregătoriul de Buhaici, și Tinașco, vătămănu de acolea, și Tiron den Pomîrla și Vasilie Căzăcescul de acolea. Și au fost și alți omin(i) mulți, de pre megiaș(i).

De iasta dăm știre dumitale, cu sufletele nostre, iar dumneata vei face cum te va năstăvi Dumnădzău. Și să fii dumneata sănătos, cu pace de la Isus H(ri)st(o)s, amin.

Ъ Дор(о)хон, мес(аца) ав(гѣста) ѿ <30>.

Noi, мин мичи, feciorii dumitale, Ion, șoltuzul de Dorohoi, și Grozav, и Юрашко старин, и Гичюл, и Жичнѣ, и Гора старин, и Ивн Боч(и)к, и Глигоріе Бочик и <S>¹тратѣлат, и Ивнашко¹⁴ Латъш и нинних люди старин, добри, бист тамо¹⁵.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Лист за марторіе ут люди добрих, ут дороханчѣ<ни>¹; <și>: Лист за хотар Шендричѣн(и) за Жидовка, Прибег и Орлаа¹⁶; <și una din sec. XVIII>: Mărturie la Gavrilaș lo(go)ff(ă)t cel mari, di la Ion, șoltuz de Dor(ohoi).

Arh. St. Iași, CXXIII/32.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt și lipit la îndoituri, pecetea tîrgului Dorohoi, în tuș, slab imprimată.

Ibidem, CXXIII/31 (copie din sec. XIX, incompletă).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/155 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXIV, p. 21-22 (orig.).

Văleatul, stabilit după porunca domnească de hotărnicire, din 12 iulie, menționată în această mărturie (v. doc. nr. 457).

¹ Omis.

² Inițial, diacul scrisese "Gavril logofăt"; pe urmă "o" de la "logofăt" a fost transformat în "a" și s-a suprascris un "ș". "G", de la "logofăt" a fost transformat în "l" și s-a suprascris un "f", cu toate că urma altul în rînd.

³ Așa în orig.

⁴ "gă", scris pe loc șters, pe care se poate distinge un "t" și un "a" sau "r".

⁵ Rupt.

⁶ "pof", scris pe loc șters.

⁷ Literele "bă" și "n", scrise cu altă cerneală.

⁸ "d", scris peste altă literă, probabil "s".

⁹ Inițial, s-a repetat "s-au", cu "u" suprascris, apoi, s-a scris "flat".

¹⁰ Scris deasupra rîndului.

¹¹ "Roșca", întărit ulterior, cu altă cerneală, peste vechiul scris, care era șters, fără a se respecta întru totul conturul literelor.

¹² Greșit, pentru "Dorohoi".

¹³ Greșit, pentru "mai".

¹⁴ w, scris peste na.

¹⁵ "... și Iurașco cel bătrîn, și Ghiciul, și Mihnea, și Gora cel bătrîn, și Ion Voț(i)c, și Gligorie Vocic, și <S>¹tratulat, și Ionașco Latăș și alți oameni buni, bătrîni, au fost acolo".

¹⁶ "Carte pentru hotarul Șendricenilor, pentru Jidovca, Pribeg și Orlea".

†¹ Іу Баснаїе воевода, божію милосѣтію¹⁴, господар Земли Молдавскон. Оже прїишоуѣ, прѣд Нами и прѣд всѣми <нашими>² молдавскими болѣри, великими и малими, слѣга наш, Исак, с(ъ)нъ Івнашко Явраам, и тегади сѣ

лицом съ наши вѣрніи болѣрин, Григоріе Урѣке вел спатар, ради една селище, на имѣ Мънѣши, еже именѣет сѣ н(ъ)нѣ Блѣдѣши, въ вст Іадрич, ѡ волост Фалчиюскомѣ, рекъше Исак аже тоа селище ест правда кѣпжна штецѣ своемѣ, Іѡнашко Яврам, шт Кѡсте Храма, и ѡказовал и ѡрик за потвържденіе шт Гашпар воевода. Я виш(е) писан болѣрин наш, Григоріе Урѣке <вел>¹ спѣтар, шн пакиже ѡказовал ѡрик за потвържденіе шт Радѡ воевода Мѣхнович, из първоа господ(ст)во, и принѣст свидѣтельствваніе на Яѡпан бив сѡлар и Ставѣр бив дворник и иншихъ люди добри и стари, свидѣтельствѡщи съ своими дѡшамн аже когда кѣпи Іѡнашко Яврам, штеч Исаков, тоа прѣд реченнаа селище, Блѣдѣши, еже именѣит сѣ наи прѣжде Мънѣши, шн не кѣпи съ своими пинѣзи, нѣ кѣпи съ пинѣзи понкоиноѣ Нистор Урѣкѣ³ бивши вел дворник. И шѣрѣтохом истинною, како не имаѣт ни едно дѣло Іѡнашко Яврам, ни сѣн его, Исак, <съ>¹ тоа селище.

И сѣматрѣхом и дрѣг ѡрик, еже шни имаѡт и⁴ иншихъ сѣлахъ, <шт>⁵ Гаспар воевода, пакиже писаѣши <им сѣ>⁶ виш(е) писаннаа селище и и⁷<стр>⁶ахом шт ѡрик гдѣ написал имѣ⁸ тѣи селище, Блѣдѣши, еже именѣит сѣ из давно Мънѣши.

Того ради, виш(е) писах⁹ Исак, сѣн Іѡнашко Яврам, zostал шт въсего закона земскаго, а болѣрин наш, Григоріе Урѣке вел спѣтар, ѡправила сѣ и поставила сѣ себѣ фѣрже <ка злат>⁶ ѡ вистѣр Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Мѣи, како да ест емѣ тоа селище, Мънѣши, еже именѣет сѣ Блѣдѣши, правда штинна, и дѣднина, и ѡрик и потвържденіе, сѣ въсам доходом, и да не имаѡт са наи тегати ради сѣа таже николиже, на вѣки. И ни да са не ѡмишаѣт.

Пис ѡ Исохъ, в(ъ) лѣто хѣрмѣ авгѡст лѣ.

Сѣм господин велал.

Гаврил Матѣаш <вел>¹ логофѣт.

Шандир¹⁰ <писал>.

<†>¹ Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată am venit înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor <noștri>² moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Isac, fiul lui Ionașco Avraam, și s-a pîrit de față cu credinciosul nostru boier, Grigorie Urêche mare spătar, pentru o seliște, anume Mănăești, care acum se numește Vlădești, în gura Iadriciului, în ținutul Fălciului, zicînd Isac că această seliște este dreaptă cumpărătură a tatălui său, Ionașco Avram, de la Coste Hrana, și a arătat și uric de întărire de la Gașpar voievod. Iar boierul nostru mai susscris, Grigorie Urêche <mare>¹ spătar, a arătat uric de întărire de la Radul voievod Milnovici, din prima domnie, și a adus mărturie pe Lupan fost sulger și pe Stavăr fost vornic și alți oameni buni și bătrîni, care au mărturisit, cu sufletele lor, că atunci cînd a cumpărat Ionașco Avram, tatăl lui Isac, această mai înainte zisă seliște, Vlădeștii, el nu a cumpărat pe banii săi, ci a cumpărat cu banii răposatului Nistor Urêche fost mare vornic. Și am aflat cu adevărat că nu are nici o treabă Ionașco Avram, nici fiul lui, Isac, <cu>² această seliște.

Și am văzut și alt uric pe care îl au ei și⁴ alte sate, <de la>⁵ Gașpar voievod, care iarăși le scrie <lor această>⁶ mai susscrisă seliște, și <am șters-o>⁶ din uricul unde le scrie lor această seliște, Vlădești, care s-a numit din vechime Mănăești.

Pentru aceea, mai susscrisul Isac, fiul lui Ionașco Avram, a rămas din toată legea țării, iar boierul nostru, Grigorie Urêche mare spătar, s-a îndreptat și și-a pus fierîie <24 de zloți>⁶ în vistieria Domniei Mele, ca să-i fie lui această seliște, Mănăești, care se

numește Vlădești, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, și să nu aibă a mai pîrî, pentru această pîră, niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7144 <1636> august 31.

Însuși domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaș <mare>¹ logofăt.

Sandir¹⁰ <a scris>.

După Codrescu, *Uricariul*, XXIII, nr. 46, p. 124-127.

Text slav și trad., după orig., hîrtie, pecete mijlocie, aplicată; actul se afla în arh. Bercă de la Huși, pachetul Mănești (al treilea).

Bibl. Acad., Ms. nr. 3380, f. 60 r. (copie după trad., din sec. XVIII).

¹ Omis în textul editat.

² Întregit după trad. edit.

³ În loc de ὅρῳκε.

⁴ Greșit, în loc de H_4 (pe).

⁵ Completarea editorului.

⁶ În textul editat, puncte de suspensie.

⁷ În textul editat: *и* ..., care însă nu se poate întregi în context.

⁸ În textul cditat: и (мъ?).

⁹ În loc de писан.

¹⁰În loc de Шандир (Şaidir).

493

<1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

Ispisoc di la Vas(i)lii Vod(ă), sîrbăscu, din l(e)t 7145 <1636-1637>, pricum au vinit, înnaint(ea) Domnii Sali, Moisan și cu frații săi, feciorii Driguții¹, și s-au pîrît di față cu Ionașco Rusul, pentru o parti din sat di Ghitilova, di la Orhei, dzicînd acești ficiori a Drăguții precum acest Moisan² n-ar fi avut moșie în Ghitilova. Și, sculîndu-să Ionașco Rusul, și ș-au adus mărturie și cu iscălituri, a mulți omeni buni, și au dovedit pe ficiorii Drăguții, că s-au aflat că au vîndut această Drăguță acea part(e) lui Ionașco Rusul, și au rămas cu acest ispisoc, ci scrii mai sus, să-și stăpînească Rusul acea part(e) din Ghitilova.

Arh. St. București, Doc. mold., XXXVIII/2, nr. 7.

Rez. dezv., într-un periphrasis din sec. XVIII.

EDITII: *Catalog*, Supl. I, p. 193, nr. 567 (rez. edit., datat: 1637 (7145) f. 1. z.).

¹ Greșit pentru "Drăguții" (v. mai jos).

² Greșeală, probabil a rezumatorului, în loc de: "Ionașco Rusul", care este partea adversă la această judecată.

494

<1636 septembrie 1-1637 august 31> 7145.

Surit de pe înpărțania ci au avut Nastasia, giupiniasa lui Toadir Tăutul, sora stol(ni)c(ului) Turcul, cu frat(e)-său, <Turcul>¹ stol(ni)c, lit 7145 <1636-1637>.

Adică au vinit Toadir Tăutul cu giupîniasa sa, cu Nastasîia, sora stolnicului Turcului, și au vinit Toadir, cumnatul lui, cu cartea lui Vod(ă), la stolnicul <Turcul>¹. Deci, stolnicu și cu soro-sa, Nastasîia, dici, di bunăvoia sa, s-au tocmît și s-au împărțit cu vecini, ci au fost din moșii din Cuzlău, și au dat pre Giurirul, cu ficiorii săi, și pre fratele lui, pre Giurel Theodor. Di aiasta să s(e) știie.

I din giumătat(e) di satu, a triia part(e), de Cuzlău; din giumătat(e) di satu, a triia part(e), de Horodiște; din giumătat(e) di sat, a triia part(e), de Medvidca; din giumătat(e), giumătat(e), de Crasnaleuca.

Adică au vinit la acea tocmală și au fost: Isac Stîrcea, [la ace tocmală], și Ionașcu Nichita, și Bobescul, și Lupașcu, și Căzacul și alți oameni buni, la ace tocmală au fost, ca să s(e) știie.

Această împărțanie, ci s-au găsit la mîna lui Tănas(e) Tăutului, care iast(e) întăritur(ă) cu iscălituri și cu trii peciți, aducînd la mini dumn(ea)lui, Toadir Manole, întru adivăr s-au scos copiie, aice, în tîrgu în Hotin, ș-am iscălit.

L(e)t 1773 av(gu)st 27.

Leca Chirilovici²...

Și eu am scris această copiie, Ioan Scurtu.

Arh. St. Iași, CDXVII/10.

Copie.

¹ Loc alb în copie.

² Lectură nesigură.

Suret di pi un zapis di la Vasile voivod¹, din velet 7135² <1626-1627>.

Adică eu, Nechifor Țanchiu, sin Siminii, nepot lui Băilă, făcut-am zăpisul mieu³ la mîna d(u)misalîi, lui Chicoș stolnicului ot Pătrăscanii⁴, și a jupînesii d(u)misalui⁴, ca să-i fie³ di credință, și cuconilor d(u)misalii, și nepoților și<i>⁵ strănepoților, precum să să știie³ că, umblînd eu cu o desătină la ținutul Tutovii, împreună cu Chicoș stolnicul, și rămîind la pagobă, di om cîte șasăzăci di galbini, bani vechi, și, neavînd eu banii să-i dau, i-au dat d(u)mnalui, Chicoș stolnicul, pentru mine, di m-au scos di la Cămară, și au istovit banii la Cămară. Dară, apucîndu-mă d(u)mnalui, stolnicul Chicoș, pentru banii, și, neavînd ei di unde i-i da bani și n-avem nic(i) o facere, i-am dat d(u)misalui⁴ o moșie³, jumătate, ci iaste la Ve[ș]ștelești, ci s-ar alege din vatra satului, ot fundul Bogdăni, ot ținut<u>⁵ Totovii, cu loc di prisacă și cu vad di moară și cu livezi di pomi, ca să-i fie³ d(u)m(i)sale, și jupîneșii⁴ d(u)m(i)sale, și cuconilor d(u)m(i)sale, și nepoților d(u)m(i)sale, și strănepoților d(u)misale, să fie³ ocină și moșie³, în vecu.

Dară, întrebîndu-mă d(u)mnalui, Chicoș stolnicul, pentru dresul cel vechi, eu i-am spus că s-au prăpădit; iară, aflîndu-să undeva, la un neam al mieu³, ori zăpis, ori uric, ori cărți d(o)mnești, pi numile mieu³, să nu să fie³ în samă, or(i) de ar mer(i) la judeca<ă>⁵, fiind vîndută.

Și m-au apucat ca să i-o și hotărăscu, că să țină înșălat, zicînd că n-a fi moșia pe banii acia.

Și la făcutul zapisului s-au tînplat și oameni bun(i) fiind, s-au pus și digitile lor jos și, pentru credința, am pus și eu degitul.

Eu, Nechifor Tănchiu.

Eu, Ionașcu ot Tu<n>⁵săștii.

Eu, Costantin Sitariu, ot Veșteleşti, martur.

...⁶ Porc(a)r, martur.

Și Costantin vătavul Iacus.

Șarban ot Coroiești, martur.

Și Dumitrașcu Spiriu, ot Micești(i), martur.

Și popa Vasile, ot Veșteleşti, am s<c>⁵ris, cu zisa lor.

Și am făcut zapisul d(u)misalii, în zilele Mării Sale, la Vasile voievod, ca să-i fiie³ d(u)misale, stolnicului Chicoș, moșiie³ pi acii bani, ori să-i dau banii înapoi, fiindcă-s bani mai mulți, ori să-i mai dau moșiie³ și aiure, și d(u)mnalui, Chicoș, pîră la hotărît, să să știie³ ci esti.

Λετ(ο) x3pme <714[4]5/1636-1637>.

Și eu, Ion dascal, am prifăcut sur(e)t(ul).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/20.

Copie din sec. XVIII.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/230 a, b (foto.).

¹ Adică: "din zilele lui Vasile voievod".

² Cifra zecilor din vâleat, citită greșit de copist (v. sf. doc.).

³ "ie", redat prin Λ.

⁴ Așa în copie.

⁵ Omis.

⁶ Neclar.

496

<1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

7145 <1636-1637>.

"Anghelina, fata lui Sămionu Codău¹, otu Bezănu` dă "un locu de casă fratelui nostru, lui Apostolu aprodulū, cu locu deocolū, și de arie și cu locu de grădină, ce este triaba casăi omului".

Cine va călca, "să fii trecetū și proclētū și anaftima și în locu cu dracii".

Marturi: "popa Bălanū dinū Bizinū, și Ionașco ginere, <-său>², otū tamū, și Ionașcu Bățu³ otū tamū, și Costinū, și Ivanco otū tamū, <și>² Petre otū Turburești, <și>² Ionașco Popăsculū otū tamū, și Albulū otū tamū, și Moga otū tamū, și Bosăi otū Gărbleşti⁴, și Iosăpu otū tamū "și Vasăle fec(i)orulū⁵ lui Grozavū de Tulburești"⁶.

După Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 392.

Rez., cu extrase, după o copie dintr-o cond. "a d-lui Iuniu Lecca", "colecția d-lui avocat Fote, din Iași".

¹ Așa în text edit.; în orig., probabil, vocala finală era (u).

² Omis în text. edit.

³ În orig., probabil: Бѣуѣ ("Bîță") sau Бѣуѣ ("Bățu").

⁴ În loc de Grăblești <Greblești>.

⁵ "c(i)", redat în text. edit. prin ă.

⁶ Mai sus: "Turburești".

497

<1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

Ciudin, Zaharia, Ilinca, Seachil și popa Gligor, nepoții lui Oancea, vînd <partea lor de ocină ...>¹.

După Repertoriu Vasile Lupu, sub dată.

Rez., după un fragment de orig. rom., hîrtie, din Arh. M-rii Agapia; fragmentul acestui doc. a fost identificat cu prilejul unei deplasări de documentare, din anii 1965-1966, efectuată de cercetătorii Ioan Caproșu și Leon Șimanschi, care au examinat resturile pieselor arse în incendiul suportat de m-re în anul 1903. Lada în care ele se păstrau atunci nu a mai putut fi însă regăsită ulterior și nici la Arh. St. Neamț, unde a ajuns arhiva m-rii, nu au apărut alte informații.

¹ Afiș numele satului, cît și cel al beneficiarului nu s-au conservat.

498

<1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

7145 <1636-1637>.

Zapis de la Vasile Ciomîrtan și sora sa, Constanda, pe Tîrzii.

Arh. St. Iași, CDXV/8, f. 1 r., nr. 3.

Menț., din prima jum. a sec. XIX, într-un "Opis de documenturile moșii Tîrzii, sau Bîrlești".

499

<1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

7145 <1636-1637>.

Zapis prin cari un Dragomir și fimeia lui, Antonia, vînd parte lor, ci li să va veni, din sat din Sacalușa, Porcii de Oșăști.

Arh. St. Iași, Anaf. nr. 89, f. 161 v., nr. 2.

Rez., într-o anaf. din 1840 februarie 15.

500

<1636 septembrie 1-1637 mai 4> (7145).

Carte lui Ion Ciolpan, ce i s-au venit la înpărțala fraților¹.

7145² <1636-1637>.

Satul Frăteștii, ot Suciavă.

Pol sat Bilăuții, la Hotin.

Pol sat Lucoviț(a)³, la Cernăuț(i)³.
 Satul Cernăuca⁴, tij.
 Pol sat Dobroncăuții⁵, tij.
 Satul Costești, la Tutova.
 Sălește Ruptura, tij.
 Aceste-s parte lui Ion Ciolpan⁶.
 Condrătești, pe Culi, supt Chearu(?)⁷, în ținutul Orheiului.
 Pol sat ci să cheamă Torcești, ot Suciavă⁸.
 Pol sat Negrești, la Vaslui.
 Parcova⁹, pol sat, ot tam¹⁰.
 Coposăni, pol sat, ot Cîrligătură.
 Mălăești, la Fălcii.
 Boianu,, la Cernăuț(i)³.

Aceste moșii s-au scos de pe scrisori și¹¹ împărțală.
 Toader Buhăescu clucer.

După "Miron Costin", an. IV(1916), nr. 2, p. 212-213, nr. 388.
 Extras vechi, comunicat de A. Saint-Georges.

Datat după vâleat și după doc. din 1637 mai 4 (Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bîbl. Acad.), V/101, (orig. slav), din care rezultă că satele Costești și Parcova fuseseră cedate de Ion Ciolpan lui Lupu Prăjescu clucer.

¹ Este vorba de copiii lui Ionașco Ghenghea: Lupul, Dumitrașco, Safta (soția lui Lupul Prăjescu clucer) și Antimia (mama lui Ion Ciolpan).

² "Împărțala" avusese loc cu un an înainte: v. doc. din 1635 august 2. (nr. 188) și 1635 <septembrie> 1 (nr. 227). Izvodul de față rezumă, probabil, o carte domnească ce cuprindea atît satele moștenite de Ion Ciolpan după mamă, cît și pe cele ce i-au revenit de la tatăl său.

³ Intr. ns.

⁴ Greșit, pentru "Ternauca" (v. doc. nr. 227).

⁵ Greșit, pentru "Dobrinăuți" (v. doc. nr. 227).

⁶ Precizare din care rezultă evident că ne aflăm în fața unui extras dintr-un act ce menționa și părțile celorlalte rude; să fie chiar actul din 1635 august 2 (v. mai sus)?

⁷ Așa în text. edit.

⁸ Probabil lectură greșită, fie a numelui satului (în ț. Succava nu este atestat un astfel de sat), fie a numelui ținutului (un sat Torcești se afla, de exemplu, în ț. Tecuci).

⁹ Din 1636 martie 29 (v. doc. nr. 379), Parcova se afla în stăpînirea lui Lupul Prăjescu clucer.

¹⁰ Greșit; Parcova se afla în ț. Hotin.

¹¹ În loc de "de" ?

Ispisocă scrisă pe sirbiie¹, de la Vasili v(oie)vod, în car² scrie¹ că au venit, înaintea Mării Sale² și a tuturor boierilor¹ moldovenești, igum(enul) și tot soborul de la sf(i)nta m(ă)n(ă)stire² Homorul și au arătat un zapis de la Theofan arhiepiscopul, ce-au fostă mitropolit, și de la ieromonahul Anastasii, igum(en), și de la tot soborul

de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stire² Slatina, făcutu zapisul³ asupra lor³, cum că, din bunavoia lor³, de nime siliți, nici asupriți, au vîndut³ a lor³ driaptă moșiie¹ și daniie¹ ce-au avut-o ei de la Huhuroaia călugărița și de la Lateșu, și din ispisocul de întăritură de la Petru v(oie)vod, 6 jirebii din³ satul din Băiești, ci iast(e) în ținutul Sucevii, cu vatră de sat³, cu cînp³ și cu pădure² și cu tot venitul³. Acelea au vîndut³ ei mai sus numitului igum(en) și la totu soboul de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stire Homorol³, drept³ 80 taleri bătuți.

Și, dacă au vădzut Mărie Sa acel³ zapis, au credzut³. Deci și de la Mărie Sa au dat³ și au întărit³ călugărilor de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stire² Homorol³ pe acele² 6 jirebiie¹, ce s-au scris mai sus³, din satul Băieștii, și cu totu venitul³, pentru ca să fie¹ sf(î)nte m(ă)n(ă)stiri Homorului driaptă moșiie, și cumpăratură, și uric³ și întăritură, cu tot venitul³, nestrămutată nici odănoară, în vecii de veci.

Din anii 7145 <1636> sep(tembrie)⁴ 2.

Bibl. Acad. Ms. nr. 111 (Cond. m-rii Homor), f. 14.

Trad. prescurtată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/231 (foto.).

Înscris, sub această dată, în *Cond. m-rii Homor*, și purtînd în însemnarea ulterioară de pe reverso aceeași lună: "septembrie", documentul a fost repertoriat inițial sub *datum*-ul aparent. După consultarea originalului, s-a putut observa însă că, ceea ce părea, la prima vedere: сѣн (cu ultima literă suprascrisă), este, de fapt: ѿн. - confuzie normală în scrisul slavon, impunîndu-se deci o republicare a documentului, după original, în volumul următor, sub data 1637 (7145) iunie 2. Îl menținem, totuși, în această ipostază, pentru că descoperirea datei corecte a survenit într-un moment cînd operațiunile implicate de eliminare nu au mai putut fi operate.

¹ "ic", redat prin a.

² "e", redat prin ѣ.

³ Trad. gr. a expresiei slavone: сѣтворѣ самѣ на сѣбѣ (făcut de ei înșiși).

⁴ Lectură gr.: comentariul.

502

1636 (7145) septembrie 3.

Suret de la Vasilie v(oie)vod³, l(ea)t 7145 <1636> săpt(emvrie) 3.

Facem înștiințare precum am dat Domnie Me și am întărit slugilor noastri, lui Grigori Surtă și ficiilor lui și rudenilor lui, lui Simion Barză și ginerelui său, popii Alecsăi, și preutesii lui, Palaghiei, și altor rudenii a lor, toți nepoți și strănepoți lui Coste și Băloș, pre a lor ocini și moșii, dintru a lor drepte dresuri, ce au avut moșii lor, Coste și Băloș, de daniie și de întăritură de la bătrînul Stefan v(oie)vod și de la Petru v(oie)vod, a patra parti din satul Horgeștii, pe Bogdana, parte din gios, ci iasti în ținutul Tutovii, și giunătați de sat Brăneștii, parte din gios, și cu giunătați di moară, pe părăul Bogdaniei, și satul Mihăileștii, din gura Tutovii, pe apa Bîrladului.

Pentru aceia, Domnie Me, dacă am văzut drept(e) dresuri de la alți domni, ce au fost mai înainte Noastră, așijdere și Domnia Me am dat și am întărit slugilor noastre, de mai sus scris(i), lui Grigori Surtă și ficiilor lui și rudenilor lor, lui Simion Barză și rudenilor lui, toți nepoți și strănepoți lui Coste și lui Băloș, pre aceli sate și părți de ocină, de mai sus scrisă, ca să le fie lor și de la Noi drept(e) ocini și moșii și uric și întăritură, cu tot venitul, lor și ficiilor lor, nerușuit niciodată, în veci. Și altul să nu să mai amestice.

S-au tălmăcit de Evloghie dascal slovenesc, l(ea)t 7269 <1761> fev(ruarie) 25.

Arh. St. Iași, XIII/24.

Traducere.

Ibidem, Cond. K, nr. 378, p. 198 (rez.); DCVII/53 (rez., cu data de zi: 4); DCCCIII/13, f. 1 r, nr. 1 și 14 (rez., din 1834 ianuarie 30, cu data de zi: 4); Anaf. nr. 2, f. 179 r. (rez., cu data de zi: 4); Anaf., nr. 66, f. 131 r. (rez.).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCI/16 (aceeași trad., cu o copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/232 a, b, c (foto. după trad. și după copia de la Arh. St. București).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 310, nr. 19/1 (menț., după rez. din Cond. K).

503

1636 (7145) septembrie 5.

† Adec(ă) eu, Todora¹ Silioie², fata lui Vasilie² din Florintești, scriu și mărturisăscu, cu cestu zapis ale³ meu, cum am dat ocină și moșie² me, din sat din Florintești, ce <e>⁴ste a patra parte din bătrîni, a lui Vasilie², tătine-meu; o-m dat nepoto-meu, lui Toader⁵, ficiorul lui Raico, drept⁶ sufletul părinților ș-al meu, daniie². Să n-aibă trebă alți nepoți.

Și, cîndu o-m dat, denainte Moisăi căpitanoloi di Olănești, și⁷ Istratie² de acole, ș<i>⁸ Nacol Poșchină d<e>⁸-acole, și Irimia de acole, și Iocaș Moga de⁹ acole, și Meleştan de acole, și Ignat de acole, și Ionașc(o) și molți omeni boni.

Și, pre mai ma[i]re credință, ne-m pos și pecefile, ca să să știe².

Б(ъ) лѣт(о) хрѣмѣ <7145/1636> септ(емврѣ), ѿ <5> д(ь)нѣ.

Moise <a. d.>.

Todor(a) <a. d.>.

M(e)leştan <a. d.>.

Ignat <a. d.>.

† Из Накола <ис>⁸ка<л>² <m. p.>.

Istratie <a. d.>.

Irimia <a. d.>.

Ionașc(o) <a. d.>.

Ionașc(o) <a. d.>.

Isachi călog(ă)r pis(al).

<Pe verso, o îns. cont.>: Florinte[ș]ști.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXLIV/10.

Orig., hîrtie (19,5 x 15,5 cm), difolio, tăiat la îndoituri, opt amprente digitale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/233 (foto.).

¹ Aici și în continuare, "o" în loc de "u".

² "ie", redat prin A.

³ Așa în orig.

⁴ Omis prin haplogogie.

⁵ "er", scris peste alte litere.

⁶ "c", redat prin ѣ.

⁷ "i", scris peste altă literă, iar "I" din cuvîntul următor, peste un "d".

⁸ Omis.

⁹ "de", scris deasupra rîndului.

Suret tălmăcit di pi ispisocu sîrbăscu, de la Vasîli v(oie)vod, din leat 7145 <1636> săpt(emvrie) 6.

Precum Domnie Me am dat și am întărit slugilor noastre, lui Toader Liciul și fratelui său, lui Costandin biv agă, și celorlalți frați a lor, ficiorii Liciului, nepoți lui Cotela, pe a lor drepte ocini și moșii și cumpărături, dintru a lor drepte și adivărate direse, din ispisoc de întăritură de la Radul v(oie)vod Mihnovici și alte derese de cumpărătură, ce au avut tatu-lor, Liciul, dinnainte a mulți oameni buni, pe giunărate de sat de Șepe[n]¹leuți, parte din gios, ce este în țin(u)t(ul) Hotinului, că o parte au fost a lor de baștină, iar ceialantă parte dintr-ace² sat, ce mai sus s-au numit, au fost driaptă cumpărătură tatălui lor, Liciului, pe a lui drepti și adivărați bani, de la Drăgan și de la rudile lui Tiron Căue, și de la ficiorii lor, și de la Ionașcu, și Anisie, și Vesălina și Mărica și, iarăș(i), de la Macsîn Smiteanca și de la ficiorul său, Sîmion, și de la sora lui, Anușca, dreptu patru suti și doizăci zloț(i) tătărăști.

Pentru aceia, Domnie Me, dacă am văzut a lor drepte diresuri de la alți domni ce au fost mai înainte Noastră, Domnie Me încă am dat și am întărit slugilor noastre, lui Toader Liciul și fratelui său, Costandin ce au fost agă, și celorlalți frați(i) a lor, ficiorii Liciului celui bătrîn, ca să fii lor ace giunărate de sat Șepe[n]¹leuți, parte cea³ din gios, dreaptă ocină și moșii și uric și întăritură, cu tot venitul, nerășuit, în veci. Și altul să nu să amestece peste această adivărată carte a noastră.

Însuș(i) domnul au poroncit.

Gavrilaș vel log(o)f(ăt).

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal.

1773 oct(omvrie) 7.

Suretul acesta, posleduindu-l eu, din cuvînt, în cuvînt, cu ispisocul cel adevărat și fiind întocma și fără de nici o greșală, l-am adevérit.

1809 apr(ilie) 5.

Cliucer Pav(e)l Debr(ici).

<Pe verso, o îns. de la sf. sec. XVIII>: Tălmăcirea hrisovului pe Șepeleuți⁴.

Arh. St. Iași, CDXIX/18.

Traducere.

Ibidem, CDXIX/253, f. 10 r.-v. (copie a trad. de mai sus, adevérită de Departamentul Pricinilor Străine, la 6 iulie 1818); f. 2 v. (rez. din 1809); CDXIX/230 (rez., din 1809); CDXIX/232 (menț.).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIV/142 (rez. dezv., din 1809 aprilie 27).

EDIȚII: Ghibănescu, *Sureta*, XI, nr. 15, p. 33-34 (copia de la Arh. St. Iași, cu data de zi: 26); *ibidem*, p. 19, 21, 24 (rez.); Bułat, *Diviziunea*, p. 119 (rez., din sec. XIX).

- ¹ "n" provine probabil de la un semn diacritic.
² "ntr-acel", adăugat deasupra rîndului, de Pavel Debrici.
³ "cea", adăugat de Pavel Debrici.
⁴ "pe Șepeleuți", adăugat ulterior, cu altă cernală, probabil de Pavel Debrici.

505

1636 (7145) septembrie 7.

Ispisocul domnesc, scris pe sîrbiie¹, de la Vasiliu v(oi)e vod, în care² scrie¹ că s-au pîrît de față, înaintea Mării Sale², Mînta și feciorul ei, Strătulat, și ginirile² ei, Pătrașco Ciotăricostu³, cu Mihașco Cornaci, feciorul popei, lui Cornaci, din Dersca, pentru o parte² de moșie¹, doao j(i)rebii dintru același sat, Derzsca, din parte Țicșai, dzicîndu că le ține Cornaci moșia lor, în puterea lui, și i-au făcut împresurare² tatălui său, popa Cornaci. Iar Mihașco Cornaci au arătat un ispisoc de cumpăratură, de la Radul v(oi)e vod, în care² scrie¹ cum au cumpărat popa Cornaci acea moșie¹ de la Mînta, sora Zaharii din Dersca, și de la nepoții ei, Tudoran, feciorul Madonii, drept 40 taleri bătuți. Și iarăși au întors popa Cornaci și 60 galbeni ungurești lui Miron de la Cruglic, pentru acea parte², ce-au fost zălojiti lui Miron.

Pentru aceia, Mărie Sa au giudecat după legea țării și n-au putut să facă mincinosu acelui ispisoc de la Radul v(oi)e vod. Deci, ce mai sus scrisă femeie¹, anume² Mînta, și cu feciorul ei, Strătulat, și ginirile² ei, Pătrașco, au rămas de la a Mării Sale și a țării lege², iară Mihălașco⁴ Cornaci s-au îndreptat și au pus ferei în visteria Mării Sale²; și [ca] să aibă a-și stăpîni moșia, cu tot venitul, și să nu aibă a să mai pîrî pentru ace giudecat(ă), în veci, i proci.

Din anii 7145 <1636> sep(temvrie) 7.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Cond. M-rii Homor), f. 24 r.-v., nr. 26.

Copie prescurtată după trad., din a doua jum. a sec. XVIII, de Vartolomei Măzărcau.

Arh. St. Iași, Ms. nr. 1965, f. 3 r., nr. 25 (rez.); ibidem, CCLIX/3, f. 15 r., nr. 25 (menț., într-un izvod din 1804 septembrie 27).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/23 (foto.).

¹ "ie", redat prin a.

² "e", redat prin ă.

³ Așa în copie.

⁴ Mai sus: "Mihașco"!

506

1636 (7145) septembrie 12.

7145 <1636> săpt(embrie) 12.

Copia zăpisului de dănie, prin cari un Nicoară, sîn Ignat de Florințești, afierosăști [și vindit]¹ lui Gavril diiacul, [drept 30 taleri bătuți(i)]¹, din driapta ocina sa de moșii din Florințești², ci ari cumpăratură de la Petrașcu³, <drept 30 taleri bătuți(i)>⁴, <din>⁵ giumătati di bătrîn, giumătati parti, iar giumătati o lasă ficiilor săi ...⁶.

Arh. St. Iași, Tr. 1369, op. 1556, dos. 83, p. I, f. 217 r., nr. 3.

Rez., într-o carte de judecată a Judecătorei Tutovei, din 1833 martie 13.

Ibidem, Anaf., nr. 138, f. 74 r., nr. 3 (rez., într-un perilipsis din 1853 februarie 24).

Data transmisă de cele două rez., poate fi suspectată de neautenticitate, întrucât întărirea domnească, emisă în aceeași lună și zi, are vâlcatul 7148 <1639> ! (v. n. 3, și *DRH*, A, XXV, suba dată - în ms.).

¹ Interpretarea greșită a rezumatorului, vânzarea, cu 30 de taleri, fiind făcută de Petrina (v. mai jos).

² Satul este indicat, în cartea de judecată, pe pîrîul Hirșova, Ț. Vaslui.

³ Greșit, în loc de "Petrina", așa cum se menționează în cel de al doilea rez., ca și în întărirea domnească din 1639 (7148) septembrie 12 (Arh. St. Iași, DXI/9 - copie).

⁴ Desigur, aici se menționa, în orig., prețul ocinii vîndute de Petrina lui Nicoară (v. mai sus, n. 1).

⁵ Omis.

⁶ Urmează precizarea: "cari copii să vedi încredințată și de către isp(răvnicia) Vasluiului, la 1827 mart(ie) 17, că esti întocmai cu orghinal(ul)".

507

1636 (7145) septembrie 12.

Di pe hrisovul lui Vasilie v(oi)e vod, din let 7145 <1636> sept(embrie) 12.

Grigorie, cu fimeia lui și copiii lor.

Bălăban, cu fimee și copiii lor.

Sîmion căldărar, cu fimee și copiii lor.

Zahariia, cu fimeia și copiii lor.

Căpriian, cu fimee și copiii lor.

Bodin, cu fimee și copiii lor.

Dămian, cu fimee și copiii lor.

Alt Dimian, cu fimeia și copiii lor.

Calibir, cu fimee și copiii lor.

Țăloit, cu fimee și copiii lor.

Toader, cu fimee și copiii lor.

Marco, cu fimee și copiii lor.

Sav[v]a, cu fimee și copiii lor.

Vlasi, cu fimee și copiii lor.

Sîmeon Ciobot(ă), cu fimee și copiii lor.

Gavril Hertul, cu fimee și copiii lor.

Proselia, cu fimee și copiii lor.

Leontie, cu fimeia și copiii lor.

Alt Marco, Buha, cu fimee și copiii lor.

Ștefan, sîn Grozav, cu fimee și copiii lor.

Drăgun¹, cu fimee și copiii lor.

Toader Boldușco, cu fimee și copiii lor.

Luca, fratele lui, cu fimee și copiii lor.

Dumitru, cu fimee și copiii lor.

Patrichi, fratele lui, și Ivașco și Nechita, cu femeile lor și copiii lor.

Dolban, cu fimee și copiii lor.

Stratul, cu fimee și copiii lor.
 Trifan, cu fimee și copiii lor.
 Zahariia, brat Căpriian, cu fimee și copiii lor.
 Bădam, sîn Drăgun¹, cu fimee și copiii lor.
 Giangul, cu fimee și copiii lor.
 Ionașco, brat Căprioară, cu fimee și copiii lor.
 Pentelei, sîn Ionașco, cu fimee și copiii lor.
 Vasile Ciobot(ă), sîn Nechita, cu fimee și copiii lor.
 Ioan Ciorilă, cu fimee și copiii lor.
 Alt Ionașco, cu fimee și copiii lor.
 Crăciun, cu fimee și copiii lor.

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXXXII/35, nr. 5.
 Menț. cu extras, într-un perilipsis din prima jum. a sec. XIX.
 Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., Perilipsisuri I, a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 190, nr. 554 (menț.).

¹ Probabil greșit, în loc de: "Drăguț" (v. *D.R.H.*, XIX, A, nr. 210, p. 288-290).

508

1636 (7145) septembrie 13.

Andrei din Odobești, ținutul Roman, vinde lui Dumitrache Măteeș, precum și lui Chiriac și Dumitrașcu, cumnații lui Mălin, pământurile sale din Odobești, din partea Bîrsănească.

Arh. St. Bacău, XL/2, nr. 22.
 Rezumat.

EDIȚII: *Col. doc.-Bacău* (II), p. 23, nr. 24 (rez.).

509

1636 (7145) septembrie 14.

7145 <1636> săpt(embrie) 14.

Zapis de la Neniul vor(ni)c, i Ionașcu vor(ni)c, i Iachim vor(ni)c și Strătulat vor(ni)c, pentru un loc de prisacă din sat din drăgești, din margine Bărbosului, ci au vîndut Grigori Mojilă Lupului Prăjescu clucer.

Arh. St. Neamț, Col. "Doc. și scrisori", Drăgești, nr. 143, f. 1 r., nr. 1.
 Rezumat într-un perilipsis din <1>843 mai 14.

† Сѣмъ имѣ нимъ запис¹. Adecă eu, Mihaiu, и братъ иг(о), Тѣтор², и братъ Тѣнасіѣ³, de nime asupriți, nici înpresurați, [ni]⁴ci de bunăvoia noastră, am vîndut⁵ loi Ion Hotceanul și feciorilor săi, ca să fie lor moșie, o vie de la Temerleni, cu garduri⁶, pînă <în>⁶ cărare, și cu pomi, și pînă <în>⁶ gardul Temerlenului, pe unde au fost gardul cel bătrîn, pe lîngă cărare. Și au dat Ion Hotceanul un cal bun și 20 lei bătuți lui Tutor² și au dat loi Mihaiu o vacă cu vițal și cu giuncie <și>⁶ 10 lei, și au dat loi Tănasiе [d] ...⁷ 2 крав(н)⁸ cu vițai și cu giuncie <și>⁶ 12 lei.

Și le-u dat înmînule acestor trei frați, aceste bucate, dinai<n>⁶te Petrei Temerlenului⁹ și a feciorii Petrei, taj¹⁰, și Vasi<l>⁶e Mîndzare și Dumitrașco de colea; și noi am fost în tocmală, și Mariia căpitanul, și papa¹¹ Fene, și popa Simion, și Herіe căpitanul, cum [s]-au vî<n>⁶duț de bănăvoia¹² lor, aceste vii.

Deci, feciorii noștri nice o trebă să n-aibă cu vile, în véci.

† Сѣпт(емврѣ), дѣи <14> д(ь)н(н), в(ъ) лѣ(то) хрѣме <7145/1636>.

† Пис(а) поплъ Фене.

<Pe verso, o îns. cont.>: Aicia scrisă¹³: Vasiliі diiacul a lu M(i)ru<n>⁶, și <I>¹⁴onașco, și Ilіe, și pe Clima, și Dumitr<r>⁶așco et tam, Ionică¹³, și Davidu diiacul, Micul <i>⁶ Mric(u); <alta, de la înc. sec. XIX>: De vii; <primele cuvinte ale zapisului>: † Сѣмъ имѣ нимъ запис. Adecă e ...; <și, probabil, două încercări de condei, tot cont.: † ... <înpre>⁶surati, nici <asupriți, ci>⁶ de bunăvoia noastră, am vîndut lor; <și>: și au dat.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/120.

Orig., hîrtie (32 x 21 cm), difolio. filigran, șase amprente digitale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/235 a, b (foto.).

¹ "† Acesta este anume zapisul lor".

² Probabil, pentru "Tudor".

³ "și fratele lui, Tutor (v. n. 2), și fratele Tănasiе".

⁴ Tăiat de aceeași mînă.

⁵ "d", corectat din "t".

⁶ Omis.

⁷ Loc alb în orig.; probabil scriitorul actului a vrut să scrie: "două".

⁸ "vacii".

⁹ "loi", scris deasupra rîndului.

¹⁰ Greșit, pentru "tij".

¹¹ Greșit, pentru "popa".

¹² Așa în orig.

¹³ "ă", redat prin ж.

¹⁴ Omis prin haplogistic.

† Іѡ Басиліе воевода, в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ, прѣдъ Нами и прѣдъ всими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Мѣрика Хомиченѣсъ и Тодерницъ, съ жена иго, Тофана, дѣщери Гѣургіе Калапод, и съ братъ нх, Іѡнн, и тѣгали¹

лицом на вѣрини болѣрин Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Дѣмитрѣ Бѣхуш вистѣриник, и въсхотѣше братити ему половина село Болдѣш(и) и половина вт сѣлицѣ Сѣрен, что² в в(о)лост Сѣчавскон, еж(е) ест ему кѣпежно вт Илинка, дѣша Тоадѣр Калапод, и вт с(ы)н(о)вѣ ем, Исак и Сада, и тиж(е) два части вт дрѣгаа половина, вт тогож(е) село Болдѣш(и), еж(е) ест ему кѣпежно вт Пѣкѣрари и вт жена ег(о), Настасѣа, и вт Баснаѣе, с(ы)н(о)вѣ Гѣургѣе Калапод. Я вш(е) писан вѣрини болѣрин Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Дѣмитрѣ Бѣхуш вистѣриник, рсказоваа сице аж(е) когаа кѣпил снх вш(е) писаних вти(и)ни и измѣниа бѣше вѣсн лицом.

Ино Мѣс², сѣдихом нх по закону земскон и тако шерѣтохом: да не имают вратистн³, понеж(е) бѣше за лице когаа кѣпил и измѣниа вистѣриник тнх вти(и)ни вт братѣих нх, тѣкмо да имают шни дѣржати свои части еж(е) вратниа Хомиченѣсѣ, а сѣ нишнх частѣ да не имают дѣло, понеж(е) бѣше лицом когаа кѣпил Бѣхуш вистѣриник. Ино, вш(е) писаних, Мѣрика Хомиченѣсѣ и сѣ Тодѣриц(ѣ), сѣ жена своа, Пѣскѣлини, и Костантин, сѣ жена своа, Тофана, и брат нх, Іоан, сѣн Калапод, zostали вт вѣсего закона земскаго, а вш(е) писан болѣрин Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Дѣмитрѣ Бѣхуш вистѣриник, вправиа сѣ и поставиа себѣ фѣерѣе, вѣ вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Ми, како да ест емѣ тоа половина село Болдѣш(и) и половина вт Сѣрен и два части вт дрѣгаа половина вт тѣг(о)же село Болдѣш(и) праваа вти(и)на, и купежно, и измененѣе, и врик и потвѣрженѣе, сѣ вѣсѣм доходом. И н³и да с(ѣ) не вѣмѣшае.

V Ис, л(ѣ)т(о) хѣрмѣ сѣпт(емерѣе) ѣѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣа.

† Гавриа Мѣтнаш вел логоф(ѣ)т м. р.

† Шандир <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, îns. lui Dumitru Buhuș>: † Pîră ce am avut al doil(ea) r<ind>⁴ cu Boldeștii.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Mărica Homiceneasă și Toderiță, cu soția lui, Păscălina, și Costantin, cu soția lui, Tofana, fiicele lui Ghiorghe Calapod, și cu fratele lor, Ion, și au pîrît de față pe credinciosul boier al Domniei Mele, Dumitru Buhuș vistiernic, și au voit să-i întoarcă jumătate din satul Boldești și jumătate din seliștea Sîrbi, care sînt în ținutul Sucevii, care îi sînt lui cumpărătură de la Ilinca, fiica lui Toader Calapod, și de la copiii ei, Isac și Safta, și, de asemenea, două părți din cealaltă jumătate din același sat Boldești, care îi este lui cumpărătură de la Păcurari și de la soția lui, Nastasiia, și de la Vasilie, fiii lui Ghiorghe Calapod. Iar mai sus scrisul credincios boier al Domniei Mele, Dumitru Buhuș vistiernic, a spus așa, că atunci cînd a cumpărat aceste mai sus scrise ocini și a schimbat au fost toți de față.

Deci, Noi i-am judecat după legea țării și așa am aflat: să nu aibă a întoarce, pentru că au fost de față cînd a cumpărat și a schimbat vistiernicul aceste ocini de la frații lor, numai să aibă ei a stăpîni părțile lor, pe care le-a întors Homiceneasă, iar cu alte părți să nu aibă treabă, fiindcă au fost de față cînd a cumpărat Buhuș vistiernic. Deci, mai susscrișii, Mărica Homiceneasă și cu Toderiță, cu soția sa, Păscălina, și Costantin, cu soția sa, Tofana, și fratele lor, Ion, fiul liu Calapod, au rămas din toată legea țării, iar mai sus scrisul boier al Domniei Mele, Dumitru Buhuș vistiernic, s-a îndreptat și și-a pus fierie în vistieria Domniei Mele, ca să-i fie această jumătate din

satul Boidești și jumătate din Sîrbi și două părți din cealaltă jumătate din același sat Boldești, dreaptă ocină, și cumpărătură, și schimb, și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7145 <1636> septembrie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt <m. p.>.

† Șaidir <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Iași, CDXXIV/22.

Orig., hîrtie (31,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie, timbrată între foi, cu emblema, deteriorată și legenda obișnuită (v. doc. nr. 479).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/156 (xero.).

¹ Ъ, transformat din altă literă, probabil o.

² о (o), adăugat, înghesuit, între litere.

² Rupt.

³ Omis prin haplogie.

⁴ Sub lipitura de la restaurare.

† Се убо ми, Сочин Мнѣхан, шолѣвъ въ Тръгъ Тотрѣш, и вѣ пѣрѣгрѣ(и) въ там, и дрѣвнѣхъ людѣ добрихъ и старѣхъ, врѣшани и школни мѣщани(и), болѣрни и иншѣхъ савѣхъ г(о)с(о)д(а)рскѣхъ, имѣ: бѣнаки кѣмѣраш, бѣнѣфанѣ староста, и Нѣкѣла старостѣ въ Тотрѣш¹, și Iane vamășul, Dumitru Puia de Negoesti, Bosiioc de Bordzești, Ionașcu vo<r>²nicul de Bogdana. Adecă au vinit înaintea noastră Ion Tazlăonul, ficiorul lui Toader diiaconul, și Măteiu de Provăzăști, cum au fostu vîndutu frate nostru, Ion, a noastră dereaptă moșii, un bătrîn din sat din Dănăești, cu tot vîntul, din vatra satului, și din cîmpu, și den pădure și den f<in>³u, lui Arhip biv cămăraș și fămei sale, Evgheniei, dereptu cinsprădzăci galbeni, bani buni.

Noi, dac-am audzit că o-u vîndut, noi am făcut carte⁴ Mării Sale, lui Vodă, să-i întorče<m>⁵. El n-au vrut; deci ne-am pîrit înaintea Mării Sale, lui Vodă, pentru ce ne-au zălojit moșia. Deci ne-u rămas Arhip, ca să ție toate păr[ă]șile lui Ion, din Dănăești și din Mănește și den Dzeameș, iar cu părțile nostre să n-aibă treabă. Eu m-am clizăsluit cum c-oiu trimit(e) un cal, cum au fostu calul lui Arhip, ce i-au dat lui Ion, dereptu 6 ug(hi) p(o)l și optu ug(hi) p(o)l, bani gata, de astădză, mai, 23 dzile, în doo luni. Iar de nu vor fi banii și calul la dzi, să f<ie>³ [a] partea noastră de ocină peitoare, cum au vîndut Ion.

Iarăș(i), dup-acéia, ne-am vorovit și am vinit, cum mai sus scrie, și ne-am tocmit cu Arhip biv cămăraș, să ție toată partea noastră din Dănăești, cum mai sus scrie. Și ne-u dat ban(i), 10 ug(hi), ban(i) bun(i), de ne-u făcut dereaptă plat(ă), ca să fie lui dereaptă moșie, dumisale, și fămeii dumisale și cuconilor dumisal(e).

Neme ca să nu aibă treabă a să amesteca [nime] la acea moșie din Dănăești, den rudele nostre, că ne-au făcut deplin(ă) plat(ă). Iar, de să va scula vreun om de ai noștri cu neescar(i) cărți, să nu să bage în sam(ă), că noi ne-am tocmit și ne-au plătit toată partea noastră din sat din Dănăești⁴.

Deci, noi, vădzindu a lor de bunăvoie tocmală și plată deplin(ă), făcut-am acestu zapis lui Arhip cămărașul și fâmeii sale, Evghenie, ca să fie de credință și de mărturie, pîn(ă) cîndu va face și dirêse domnești.

Eu, Prodan, ce am fostu vesternecel, am scriis acestu zapis.

Пис в Тотруш, в(ъ) л(ѣ)т(ѣ) хр҃ме <7145/1636> септ(ѣ)мври, ѿ <15> а(ъ)ни.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVII>: † Dănești.

Arh. St. Iași, CCLXXXVII/33.

Orig., hîrtie (27,3 x 20,3 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă treimea din dreapta a f. a doua, pecetea Tîrgului Trotuș, în fum (d = 2,8 cm), avînd ca emblemă o mină ținînd un ciocan, iar în exergă, legenda: "† Pecetea Totrușului".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/157 (xero.).

¹ "Iată deci noi, Soci Mihai, șoltuz de Tîrgul Totruș, și 12 pîrgari de acolo și alți oameni buni și bătrîni, orașeni și megiași de prin prejur, boieri și alte slugi domnești, anume: Enachi cămăraș, Epifanie staroste și Necula staroste de Totruș".

² Omis.

³ Rupt și șters.

⁴ "e" redat prin ѣ.

⁵ De la "Noi" (începutul celui de al doilea paragraf), pînă aici, textul reprezintă, probabil, un extras din zapisul de mărturie al celor aflați în pricină.

⁶ Rupt.

513

1636 (7145) septembrie 15, Suceava.

Adică eu, Dumitrașco Evloghie, și cu fimeia me, Antemiia, fata lui Bochiuc ce au fost spatar, scriem acestu zapis al nostru, cum ni-am tocmît cu dumnialui, cu fratele nostru, cu Nacul, ficiorul lui Simion din Soloneț, și cu fimeia sa, cu Nastasiia, de bunăvoia noastră, de ni-amu învoit și ni-am tocmît, de nime nevoi(i), nici asupri(i), de am tocmît și am schimbat ocină pentru ocină. Am dat noi a patra parte de sat de Nemerniceni, cu heleșteu întreg și cu moară și cu tot venitul, în vatra satului, și în țarină, și în finațe, și la imaș și în sprățări¹ și în tot locul, cît să va alege din toate, pre ace a patra parte de sat de Nemerniceni. Și mie mi-au dat dumnialui, fratele nostru, Nacul, așijdere, a patra parte de sat de Dărmănești, care au fost a noastră moșie și au fost de noi vîndut(ă) iarăș(i) frașilor noștri, ficiorilor lui Simion din Soloneț. Am schimbatu noi, de bunăvoia noastră, și am luat moșie drept moșie, cu tot venitul și cu apă și cu vad de moară, însă numai ce mi-au plătit iazul heleșteului din Nemerniceni, cu bani gata, 100 lei bătuți, cît spun(e) într-un zapis a tătîni-meu. Și i-am dat și diresile, ca să-i fie lui driaptă ocină și moșie, lui și cuconilor lui, neclătîtă în veci de veci, și să aibă a-ș(i) face și diresă domnești de schimbătură.

Și în tocmala noastră au fost: Simion Mălaiu visternic, și Dima portariul, și Ionașco Bîtcianul, și Iorașco portariul, din Pleșești, și Gheorghiișă Mălaiu, și Arame din Hriasca, și Vasilie din Nemerniceni, și Roșcolț Vicol, și Ștefan din Bunești, și Strătulat Dobrenchie, și Țica postelnic, și Gligorce din Ilișești și Ion de acole.

Și, pre mai mare credință, ni-am pus și pecețile și alți mulți oameni buni, să să știe.

S-au scris în Suceava, V(ă)let 7145 <1636> săpt(em)v(rie) 15.

Dumitrașcu Evloghie.

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, p. 828-829, nr. 9.

Copie, din 1818 noiembrie 10, de Theodor Gasparovici diac de Divan, în Cond. Mitrop.

Mold.

Ibidem, CDLVI/6, f. 3 r., nr. 62 (rez., într-un opis din 1841).

¹ Așa în copie.

514

1636 (7145) septembrie 18.

7145 <1636>¹ septembrie 18.

Scrisoare cum s-au tocmnit Gheorghe Jora părcălab cu Buhuș vist(iernic)¹, pentru hotarul Costeștilor, ca să nu mai jure nimeni pentru acei stâlpi, ce s-au lepădat, și să-și împărțească tot locul di iznovă și în vatra satului, în țarină, și în fânaț și în tot locul, iar heleșteele și imașul morilor să le ție cum au fost împărțite de bătrini; și Buhuș vist(iernic)¹ să ție o parte, iar Jora părcălabul să ție două părți în tot locul².

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 163/3, p. 289.

Rez. dezv., într-un opis de "scrisori pentru moșii din ținutul Hotinului, ce au arătat dumnealui banul Arghire Cuza cu frații și neamurile sale" (*Ms. Surete*, VI, p. 533-552).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MXXXI/68, f. 136 r., nr. 7 (rez., într-un opis din 1851).

¹ Parantezele ns.

² Urmează: "mai fiind și altă asemenea scrisoare, dată dintr-acel an și zi".

515

1636 (7145) septembrie 19, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жю м(н)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зѣмли Мѣлаевскѣ. Scriem la slugile Domniei Méle, ...¹. Dămu-v(ă) știre că v-am ales de oameni buni și bătrini. Deaca veți vedea cartea Domniei Méle, iar voi să mărgeți, să alăgeți giurățenie de sat de Boldeș(i) și giurățenie de seliște de Sirbi și doao părți dentr-altă giurățenie de sat, iarăș(i) den Boldeș(i), ce simtu de cumpărătură boiarenului Domniei Méle(e) credincios, Dumitru Buhuș visternicul. Cum va fi cu dreptul, așa să alăgeți, pre dirése, den vatra satului, și den câmpu, și den pădure, și den locuri de prisacă, și dentr-apă, și den hăleștee, și den vecini și den tot vinitul.

Și la dajde să-i tocmniți iarăș(i) pre putere și să dea toți, nime scutelnic să nu fie. Ș*>*² în ce chi<p ve>³ți afla mai cu dreptul, s<ă>³ faceți mărturie de la voi. Тоѣ пишем.

V Иѣс, л(ѣ)то хэрме <7145/1636> септ(емвріе) дѣ <19>.

† Сам г(о)сп(о)д(а)нъ велел.

† Шандир <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Pre ales: Boldeș(i).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCV/210.

Orig., hîrtie (31,8 x 19,3 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în clunovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/236 (foto.).

EDIȚII: Rosetti, *Vascani*, nr. LXIX, p. 95 (orig.).

¹ Loc alb în orig.; slugă domnească însărcinată cu această alegere a fost Gheorghie Năvrăpăscul (v. doc. urm.).

² Ros de cari.

³ Rupt.

516

<După 1636 septembrie 19>.

†Întru tot cinstit al nostru părinte, dumneata, jupîne Log(o)f(e)t(e) Mar(e). Dăm știr(e) dumatile că au venit o cinstit(ă) carte a Măriei Sal(e), lui Vod(ă), la noi, să alégem giumătate de sat de Boldeșt(i), ce iaste cumpărătur(ă) a dumisal(e), visternicului Buhuș, de la jupîneasa Ilinca¹ Moțocoie, și din céia jumătate, din a șés(a) parte, doo părți, partea lui Vasilie, ficiorul lui Ghiorghie Calapod, și partea lui Păcurar și cu a femeii lui, Nastasie, fata l<u>²i Ghiorghie Cal<apo>³d, din vatra satului și din cîmpu; din heleștee să ție împreună, cum au ținut depreună.

Și s-au aflat noo⁴ vecini bătrîni, rămaș(i) de la Calapod. Deci am socotit că să vin pre doo părți, trei vecini⁵.

Pre mai mar(e) mărtu<rie>⁶, [adevărat]-să-ș(i) fac(ă) dămnealui⁷ și dirése pre această adevărat(ă) scrisoar(e) a noastră-și ne-am pos peceșil(e).

De aceasta dăm știr(e) domitale, и лнкоеш(и) съ Б(о)гу, амин⁸.

† Яз Гѣургіе Нѣврѣпѣскѣа бивѣ ворник искадѣх m. p.; <sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † De la Năvrăpăscul, pre împărțeala Boldeștilor.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCIX/143.

Orig., hîrtie (27,3 x 20 cm), filigran, patru peceți inclare, în tuș, trei rotunde și una hexagonală, neclare.

EDIȚII: Rosetti, *Vascani*, nr. LXX, p. 95 (orig.).

Datat după porunca domnească din 1636 (7145) septembrie 19 (v. doc. ant.).

¹ La Rosetti (v. EDIȚII), citit greșit: "Tinca".

² Rupt.

³ Ros de cari.

⁴ La Rosetti, lectură deficitară: "niște".

⁵ "vecini", corectat din "părți".

⁶ Omis.

⁷ Așa în orig.

⁸ "și să te bucuri cu Dumnezeu, amin".

7145 <1636>.

Un zapis de la Tofana, fata lui Gheorghie Calapod, <precum>¹ au vîndut parte ici de moșie, din a 4 parte din satul Văscanii, ce se împărția în șes(e) părți, o parte, și cu 10 pămînturi în țarină, și cu vad de moară în Bahluețu, și cu finați la luncă și cu tot venitul, ce s(e) va alege parte ici, Lupului Prăjescului cliucer.

Arh. St. Iași, CDXXVIII/57, f. 1 v.

Rez., într-un opis din 1756 (7264) iunie 24, "de scrisori pe satul Oncești, ce să numește Văscanii, ot ținutul Romanului".

EDIȚII: Rosetti, *Vascani*, p. 51 (același rez., cu calitatea cumpărătorului indicată greșit: "medelnicer").

Datat după mărturia boierească din 1636 (7145) septembrie 20 (v. doc. urm.), confirmată de întărirea domnească din 20 decembrie, același an (v. doc. nr. 571).

¹ Compl. ns.

† **Ѣто аз, Гаврила<ш>¹ вел лог(о)фет, и Савин вел дворник Долнѣи(и) Земле, и Грама вел столник, и Тома вел сѣлцѣр и Басиліе Рошка дворник** mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră Tofana, fata lui Ghiorghie Calapod, de nime nevoită, nece asuprită, ce de a sa bunăvoie, de-au <v>¹îndut a sa dreaptă ocină și moșie, den[n] a patra parte den sat den Văscani, ce să înparte în șese părți, o parte, și cu dzéce pămînturi în țarină, și cu vad de moară în Bahluețu, și cu finaț la luncă și cu tot venitul, ce să va alége partea ei. Acéia o au vîndut dumisale, Lupului Prăjescul clucériu, dreptu ...² galbeni, bani de-argintu.

Dece, noi, vădzîndu de-a lor bunăvoie tocmală tocmindu-să, noi încă am iscălit și ne-am pus și pe<ce>¹ile într-acestu adev<ă>¹rat za<pis>¹ al nostru, ca să știe.

Ѡ Ис, хэргіе <7145/1636> септ(емврїе) ѡ <20>.

† **Гаврил Мѣтнаш вел логоф(е)т м. р.**

† **Із Тома вел сѣлцѣр искал м. р. <sig>.**

Прѣжескѣл вел дворник м. р.; <sig>.

Із Басиліе Рошка дворник исках м. ѡ.; <сиг>.

Грама вел столник искал м. ѡ.

Arh. St. Iași, DCLXXXV/31.

Orig., hîrtie (29,3 x 20,2 cm), filigran, rupt la îndoituri, trei pecetei înclate, în tuș negru, neclare.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. doc., I/158 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 86, p. 130-131 (orig., cu caractere chirilice, cu unele omisiuni); Rosetti, *Vascani*, p. 45 (rez. vechi, fără dată), și p. 51 (rez. vechi, numai cu vâlcatul)

¹ Rupt.

² Loc lăsat liber în orig.; prețul a fost de 20 de lei (cf. întărirea domnească din 1636 (7145) decembrie 20 - v. doc. nr. 572).

519

1636 (7145) septembrie 20, Iași.

† Adecă eu, Vasilie Fugle croitorul, de tîrg de Iași, și cu femeia mea, Mărica, scriem și mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiți, nice asupriți, am făcut tocmală cu dumnealui, cu log(o)fătul Toderășco, și ne-au dat dumnealui noao o vie, cu tot vinitul, de-aicea, de la Iași. Și ne-au mai dat și bani, șesedzec(i) de galbeni. Iar pentru acea vie și pentru aceșt(i) bani, datu-i-am și noi, dumisale, un loc de prisacă, cu pométe și cu vii părăsite, în ținutul Cîrligătorei, în hotarul Ștornestilor; ce acel loc de prisacă fost-au cumpăratură răpăusatului Enachi postelnicul, cu vii și cu pométe, cum mai sus scriem, de la Ursan, și de la Zahariia, ficiorul Nasturei, și de la Sava Veveriță¹, ficiorul Madonei, nepotul Cozmei Ștornescului. Iar mie îm(i) iaste daanie de la giupîneasa Vamba, sora postelnicului Enachi, și de la giupînu-său, Hriza, și de la nepotu-său, Iane, pentru slujba mea, ce am slujit acelui boiaren, lui Enachi postelnicul, Dumnedzău să-l pomenească.

Și aiastă tocmală o am făcut dennaintea dumisale, Gavrilaš log(o)fătul cel mare, și Dumitrașco Șoldan vornicul cel mare, și Ștefan Moimăscul armașul cel mare, și Banul visternicul și Neaniul vornicul și dennaintea a mulți boiari.

Și eu, Șaidir, am scris, să s(e) știe.

В Пис, л(ѣ)т(о) хзрме <7145/1636> септ(емврїе) ѿ <20>.

† Гаврила Мѣтїиш вел логоф(ѣ)т м. р.

Шолдан вел дворник искал м. р.; <sig.>.

† Яз Басил(ѣ) Банѣл вист(ї)рник м. р.; <sig.>.

Цефан вел вржжник искал м. р.; <sig.>.

<Pe verso, o îns. din prima jum a sec. XIX>: Storneștii. 7145 (1636) săpt(em)v(rie) 20. No. 1.

Arh. St. București, Mitrop. Mold., CXLV/1.

Orig., hîrtie (30,5 x 21,5 cm), filigran, trei peceti inclare, în tuș, slab imprimate.

Ibidem, Ms. nr. 522 (Cond. Mitrop. Mold.), f. 227 v. -228 r. (copie).

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, p. 558, nr. 1 (copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Mitrop. Mold.); ibidem, CCCVII/5, f. 2 r. (menț., cu vâleatul: 7144 <1635>, în copia unui opis de doc. moșiei Batirești, ț. Iași); Arh. M. Costăchescu, caiet I, p. 805-806, nr. 330 (copie, de M. Costăchescu, după copia de la Arh. St. Iași).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/89 (xero.).

EDIȚII: M. Costăchescu, *Sineștii*, p. 334 (rez. dezv., după copia de la Arh. St. București);

Catalog, II, p. 246-247, nr. 1174 (rez.).

¹ Primul "c", redat prin ѣ.

† Іw Басиліе воевода, б(о)жію м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскон¹. Ѡж(е) приидошѣ, прада Нами и прада ѡснми и(а)шмми мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Басиліе Фугле кравец, ѡт трѣг² Мшски, и съ жителница своа, Марика, по нх доброн воли, неким непонѡдени, а ни приселовани, и сътворил³ токмеж и измѣненіе съ наш вѣрини болѣрин, Тодерашко⁴ третын² лѡг(ѡ)фет: и дал им Тодерашко лѡг(ѡ)фет една виноград ѡт Мшскихъ винограді и ешеж(е) им ман⁵ дал шест десат ѡгарскихъ, а виш(е) писанихъ, Басиліе Фѡгле шн⁵ съ жителница своа, Марика; они дали, раді сіа виноград и раді снх пинази, едно масто за паснкѡ, и съ садове, и съ винограді и съ вес прихода, ѡт в(л)ѡст Кжрингѣтѡрски, ѡт хотар село Цѡрнец(и), что тоѡ паснкѡ⁶ и съ садове и съ винограді бѣше кѡпежно поконинѡмѡ ѡнаки постелник ѡт Ѥрсан и ѡт Захаріа, сын Настѡра, и ѡт Сава Бѣвернц(ъ), сын Мадона, внѣк Козма Шорнескѡ. Я по съмѣрти ѡнаки постелник вѣстала съ кнѣгинѣ Бамба, сестра ѡнакѣевн пост(елник), и пан ен, Хриз, и внѣк ен, Мнѣ, и дали и миловали тоѡ мѣсто за паснкѡ, съ садове и съ винограді, прѣд речениѡмѡ Басиліевн Фѡгле, раді ег(о) вислѡженіе, что он послѡжил поконинѡмѡ ѡнаки постелник.

Того раді, и Мн, видѣше нх добровѡлноѡ токмеж и правда измѣненіе, такожде, и ѡт Нас, дадохѡм и потвѣрднхѡм³ и(а)шемѡ варнѡмѡ болѣрин(ѡ), Тодерашко⁴ лѡг(ѡ)фет, на тоѡ мѣсто за паснкѡ, съ садове и съ винограді, како да ест имѡ правда ѡти(и)на, и измѣненіе, и ѡрик и потвѣрженіе³, съ вѣсам доходом, непорѡшени николнж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѡмншаѣт.

V Мс, л(ѣ)т(о) хѣрме сеп(тември)ѣ к.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлал.

† Гаврил Мѣтѡш вѣл логоф(е)т м. р.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Vasilie Fugle croitor, din târgul Iași, și cu soția sa, Marica, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, și au făcut tocmeală și schimb cu credinciosul nostru boier, Toderășco logofăt al treileca: și le-a dat Toderășco logofăt o vie din viile Iașilor și încă le-a mai⁵ dat șasezeci de ughi, lor, mai susserșii, Vasilie Fugle și⁶ cu soția sa, Marica; ei au dat pentru această vie și pentru acești bani un loc de prisacă, și cu grădini, și cu vii și cu tot venitul, din hotarul satului Ștornеști, din ținutul Cîrligăturii, care, această prisacă, și cu grădini și cu vii, au fost cumpărătura răposatului Enachi postelnic de la Ursan și de la Zahariia, fiul Nasturci, și de la Sava Veveriță, fiul Madonei, nepotul lui Cozma Ștornescul. Iar după moartea lui Enachi postelnic, s-a sculat cneaglina Vamba, sora lui Enache postelnic, și panul ei, Hriz, și nepotul ei, Iane, și au dat și au miluit acest loc de prisacă, cu grădini și cu vii, mai suszisului Vasilie Fugle, pentru slujba lui, pe care a slujit-o răposatul lui Enachi postelnic.

Pentru aceea, și Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și schimbătura dreaptă, de asemenea, și de la Noi, am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Toderășco logofăt, acest loc de prisacă, cu grădini și cu vii, ca să-i fie dreaptă ocină, și schimbătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7145 <1636> septembrie 20.

- † Înсуși domnul a poruncit.
 † Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.
 † Șaidir <a scris>.

Arh. St. București, Mitropolia Moldovei, CXLV/2.

Orig., hîrtie (30,5 x 21,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie timbrată.

Ibidem, Ms. nr. 522 (Cond. Mitrop. Mold.), f. 228 v. - 229 r. (trad.).

Arh. St. Iași, CCCXXXIX (Cond. Mitrop. Mold.), p. 558 - 559, nr. 2 (copie din 1818);
 ibidem, Arh. M. Costăchescu, Caiet I, p. 806-808, nr. 337 (copie, de M. Costăchescu, după copia
 precedentă); CCCVII/5, f. 2 r., nr. 2 (menț.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/90 (xero.).

EDIȚII: Aricescu, *Indice*, II, p. 39, nr. 1703 (rez.); *Catalog*, II, p. 247, nr. 1175 (rez.).

¹ A și Ț, suprascrise în ligatură.

² T și p, în ligatură.

³ T și Ț, în ligatură.

⁴ o și k, în ligatură (u, suprascris).

⁵ Așa în orig.

⁶ c scris peste altă literă.

521

1636 (7145) septembrie 20.

7145 <1636> săpt(embrie) 20.

Un zapis a lui Vasili Sturza, zăt lui Mirăuți, i cu niamurile sale, prin care au
 vîndut sat(ul) Părucenii, ci s-au chemat mai înainte Stancăuții, lui Irimie Vînculeț
 vor(nic).

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVI/180.

Rez., într-un perilipsis din 1818 septembrie 29.

522

1636 (7145) septembrie 21, Iași.

Noi¹, Vasili v(oie)vod, cu mila lui D(u)mnezău, domnu pămîntului Moldovii.
 Adică au vinit, înainte Noastră și înainte alor noștri boeri, Țigan de Țibănești, și
 Păcurar di acolo, și Avram di acolo, și Gligori di ...² și alți răzăș(i) a lor, și s-au pîrît de
 față, înainte noastră, cu boeriul nostru, cu Ghiorgii Roșca ce-au fost visternic, pentru
 o parte de ocină din sat din Țibănești, din parte din sus, di pre Gîrbovățu, zicînd ei, ceia
 ce mai sus scriu, că le împresoară Roșca acea parte de ocină și au cumpărat-o fără de
 știre lor și acmu vor să întoarcă ce-au dat Roșca, înapoi, și să-ș(i) fie ocina. Iar
 boerenul nostru, ce mai sus scrie, au arătat, înainte Domniei Meli, dresă de cunpăratură
 și ispisoc și uric de întăritură di la Domnie Me, scriind cum au cunpărat ace parte de
 ocină di la Mărica, fata Cîrstei ce-au fost șătrar.

Deci, Domnie Me și cu tot Sfatul nostru am socotit și am aflat lor lege driaptă,
 după lege țării, că nu pot ei încăpe să întoarcă banii boerului nostru, Roșcăi
 visternicul, pentru căci s-au uricit și au fost vîndut de bunăvov lor. Deci, Țigan, și
 Gligorii, și Păcurar, și Avram și alte sămeții a lor, ei au rămas dinainti Noastră și din

toata lege țării. Iar boeriul nostru, Roșca visternicul, el s-au îndreptat și s-au pus ferie în visteriul nostru, ca să aibă a-ș(i) ține ocina și cumpărătura, cu tot venitul.

Și această pîră să nu mai fii nici odănoară, în veci, preste carte Domnii Meli, și alta, să nu mai fii.

În Iaș(i), let 7145 <1636> săpt(emvrie) 21.

Sîngur domnul a poroncît.

[Locul peceții g(o)sp(o)dū]³.

Gavrilaș vel log(o)f(ă)t, iscălit.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/48.

Copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Țibăneștilor.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/237 a, b (foto.).

¹ Pentru Hw ("Io").

² Loc alb în copie.

³ Menț. copistului, marcată într-un cerc.

523

1636 (7145) septembrie 25, Iași.

Noi¹, Vasîli v(oi)e vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu pămîntului Moldovii. Adică au venit, înaintea Noastră și înaintea alor noștri boeri, Costantin și cu fimeia sa, cu ...², fata Anii, nepoata Tocsabii, strănepoata lui Băloș, și s-au pîrît de față, înaintea Noastră, cu Ghiorgihii Roșca visternicul, pentru o parte de ocină, din a trie parte de sat de Țibănești, din parte din mijloc, giuătate, zicînd ceia ce mai sus scriu, că le face lor mare înpresurătură și le ia moșie făr-de ispravă. Iar boeriul nostru, Roșca ce-au fost visternic, au arătat, înaintea Domnii Mele, ispisoc și uric de cumpărătură³ di la Barnoschii Vodă și de întăritură de la Domnie Me. Scrie într-aceli dresă cum au cumpărat Roșca visternicul ace parte de ocină di la unchiul lor, di la Istratie, și di la sora lui, Ana, ficiorii Tocsabii, nepoții lui Băloș; iar lui Istrate și surorii sale, Anii, au fost lor schinbătură cu sora lor, cu ...², fimeia lui Costantin, cu altă parte de ocină, din Dracsîni.

Deci, Costantin și cu fimeia lui, ce mai sus scrie, ei au rămas denainte Noastră și din toată lege țării, iar boeriul nostru, Roșca visternicul, s-au îndreptat și s-au pus ferie în visteriul nostru, ca să aibă a-ș(i) ține ocina și cumpărătura, cu tot vinitul. Iar fimee lui Costantin și cu toată săminție lor să aibă a-ș(i) ține parte lor din Dracsîni, și de această pîră să nu să mai pîrască niciodată. Și altul să n-aibă a să amesteca.

În Iaș(i), l(e)t 7145 <1636> săpt(emvrie) 25.

Sîngur domnul au poroncît.

[Locul peceții g(o)sp(o)dū]⁴.

Gavrilaș vel log(o)f(ă)t, iscălit⁵.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/47.

Copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Țibăneștilor.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/238 a, b (foto.).

¹ Pentru Hw ("Io").

² Loc alb în copie.

³ Scris peste cuvîntul "întăritură".

⁴ Menț. copistului, marcată într-un cerc.

⁵ Așa în copie.

Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn pămîntului¹ Moldaviei. <Adică>² au venit, înaintea Noastră și înainte tuturor boerilor noștri a Moldaviei, mari și mici, credinciosul nostru boerio³, Panu ce au fost paharnic, și au arătat înainte Noastră un zăpis de mărturie de la credincioșii noștri cinstiți boeri: de la Petrașco Bașot(ă)⁴ ce au fost logofăt, și de la Saba⁵ Prăj<escu>⁶ marele vornic a⁴ Țării de Jos, și de la Gavril hatman și părcălab al Sucevii și de la alți boeri din Curtea domnească, scriind așa întru acel zăpis, cum au venit înainte lor Pietra, cu bărbatul său, Nuor, fiica lui Gavril și a Marinchii, nepoata lui Constantin și a Brăndușii, de nimenea îndemnați, nici siliți, ci de a lor bunăvoință, și au dat și au dăruit a sa dreaptă ocină și moșie, a patra parte din satul Zîrnești, care iaste în ținutul Cuvurliului, împreună cu tot venitul; l-au dăruit aceia⁷ boeriolui³ nostru cel mai sus scris, Panu ce au fost paharnic, pentru ale sale sufletești a născătorilor săi⁸ și ca să fie lor pomenire.

Și tot de acolo, tij au arătat înaintea Noastră alți zăpise de mărturie de la mulți oameni buni, slugi domnești, anume: popa Ignat ot Târgovește⁹ i ot Cernica¹⁰ i¹¹ de acolo, și den¹² Ionașco Boean, și de la alți oameni buni și bătrîni, scriind cum au venit, înaintea lor, Tiron Negre, fiol³ lui Condra, de nimenea îndemnat, nici silit, și au vîndut a sa dreapta otcina¹³ și moșie, tij a patra parte din acel mai sus scris sat, Zîrnești; acea au vîndut tij boeriolui³ celui mai sus scris, Panu paharn(ic)⁴, drept patruzeci <galbeni>² ungurești, pentru care au fost datorio³ cu doi cai buni lui Mihail Sîrbul și au dat acei bani pentru acești cai în mîinele lui Mihail Sîrbul.

Și așijdere, au arătat înaintea Noastră boeriol³ nostru cel mai sus scris alt zăpis de mărturie de la mulți oameni buni, anume: <de la>² Matei de la Puțeni și de la Apostol de acolo, și de la Ionașco de acolo, și de la Sinzan, și de la Grigorie, și de la Petroșcan¹⁴, și de la Toader Rouă, și de la bătrîni lor¹⁵, și de la Simeon Rîdeanul, și de la Ilarion Borotca ot Zărnești, și de la Miron de acolo, și de la Ursul diac¹⁶ din Galan¹⁷ și de la alți oameni buni și bătrîni, scriind cum au venit, înainte lor, Sava cu muerea sa, nepoată Bălaei, de nimenea îndemnați, nici siliți, și au vîndut dreapta a sa ocină și moșie, ce se va alege partea lor dintru acel mai sus scris sat[ul]¹⁸ Zîrnești, din o parte a patra parte, din vatra satului, și din cîmp, și din șes și cu tot venitul; acea au vîndut tij credinciosului nostru boerio³, Panu ce au fost vel paharnic, pentru douăzeci ungurești galbeni.

Și Noi, deacă am văzut acel adevărat zăpis de la cei mai sus scriși boeri a Domnii Meale și de la alți oameni buni și bătrîni, am crezut <și>² așijderea, și de la Noi, încă am dat și am întărit boeriolui³ nostru cel mai sus scris, Panu ce au fost paharnic, pe aceli mai sus scrise părți pentru¹⁹ moșie din satul Zîrnești, ca să fie lui și fiilor lui dreaptă moșii, și cumpărătoare¹³, și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înainte acestuia adevărat hrisov al nostru.

Eși, anul 7145 <1636> sept(embrie) 26.

[L(ocul) p(eceții)]²⁰.

După Bulat, *Doc. m-rii Văratec*, nr. XIII, p. 16-17.

Trad. din sec. XIX; orig. slav, hîrtie (42 x 27 cm), pecete aplicată, stricată, se afla, în anii 1965-1966, în arh. M-rii Văratec, sub dată, unde a fost examinat de edit. colecției D.R.H., : I. Caproșu și L. Șimanschi, dar nu a mai fost regăsit la Arh. St. Neamț, care a preluat întregul fond documentar al m-rii.

Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 251 (rez.).

Arh. St. Iași, CXLVII/1, f. 8, și CCLVIII/49, f. 1 r. (rez. cu data de zi: 21, într-un perilipsis din 1815 martie 10).

ALTE EDIȚII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, V, nr. XIII, p. 375 și VI, p. 65 (aceeași trad.);

Catalog, II, p. 247, nr. 1176 (rez. din ms. nr. 628, completat după Bulat).

¹ Trad. ad litteram, în loc de "Țării".

² Omis în trad.

³ Probabil, transliterație gre. a diftongului ю: "io" în loc de "iu".

⁴ Într. ns.

⁵ Gr., în loc de "Sava".

⁶ Compl. edit., dar în paranteze rotunde: ().

⁷ Inversiunea trad.; în loc de "aceea au dăruit-o".

⁸ Trad. defectuoasă; v. zapisul din 1633 septembrie 8 (D.R.H., A, XXI, nr. 388, p. 488).

⁹ În loc de "Țirgoveți" ?

¹⁰ După "Cernica" urmează un (sic) pus de edit., care l-a interpretat, probabil, drept toponim.

¹¹ Desigur greșit, în loc de "tij".

¹² Trad. gr.; pentru "de la".

¹³ Așa în trad.

¹⁴ Desigur gr., pentru "Pătrășcan".

¹⁵ În orig., probabil: старец (cel bătrîn).

¹⁶ După "diac" urmează un semn de întrebare al edit.: (?).

¹⁷ În loc de "Galați" ?

¹⁸ Parantezele ns.

¹⁹ Gr., pentru "de".

²⁰ Menț. trad.

525

1636 (7145) septembrie 27, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, в(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Зѣмли Мѡлдавскон¹. Ѡж(ѣ) прѣидошѣ, прада Нами и прѣд ѡсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, слѣги нашим, Костантин Ситарюл и с(ъ)нѣ его, Тоадѣр, и зѣт его, Дѣмитрашко, и сѣ внѣци емѣ, Дѡра и брат его, Костантин, и сѣстра их, Дѡрофѣѣа, внѣци Гавриил и прѣвнѣци Тоадѣр Звѣщал(ъ), и тѣгал(и) са за лица, прѣд Нами, сѣ Некифор Цѣнкю и <сѣ>² с(ъ)нѣ ег(о), Лѡка, с(ъ)нѣ Сима, и сѣ иних плѣменици их³, вѣси внѣци и прѣвнѣци Бѣнлови, радѣ половина село Звѣщелѣщи, что на Богдана, в в(о)лостѣ Тѡртовѣ, рѣкѣщи слуги нашим вѣш(ѣ) писанни аж(ѣ) ест им правда втн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ. И ѡказовал(и) прѣд Нами ѡричѣ⁴ за дѣдн(и)нѣ, вт Стараг(о) Стефана воевода и вт Петръ воевода, и дрѡг исписок за тѣж, вт Петръ воевода, како сѣ тѣгал тогда в(ъ)цѣ их³, Гавриил, сѣ Сима, в(ъ)цѣ Некифор, радѣ тоа половина село Звѣщелѣщи. Ино тогда zostал на Сима и врати им п(и)нѣси, что дал за тоа половина село, и вѣзѣл Гавриил собѣ своа правда втн(и)на и дѣдн(и)на⁵. Я слуга наш, Некифор, и с(ъ)нѣ его, Лѡка, и

сѣ⁵ племеници нх³, ѡни не имаѹт ни едѣно⁵ нарѣденіе ѿна тои половинѣ⁵ а село
 <З>⁵вѣщаещи, да <ѣ>⁵казовати прѣд⁵ нами и прѣд нашими болѣри. Та ѡни
 зостал(и) ѡт прѣд на⁵ми и прѣд вѣсег(о) нашего сѣвѣта и ѡт вѣсег(о)⁵
 закона земскаго, а слѣди наши вѣш(ѣ) писанни, Костантин Ситарюа и с(ѣ)нѣ
 его, Тоадер, и <з>⁵ѣт его, Думитрашко⁶, и вѣщи его, Дѣра и брат его,
 Костантин, <и>⁵ сестра нх³, Дорофѣѣа, с(ѣ)н(о)ви Драгаа, и съ племеници нх³,
 вѣси внуци и прѣвѣнѣци Гаврил и Тоадер Звѣщалѣ, ѡни ѡправили(и) сѣ и
 поставили собеѣ фѣрѣю ѡ вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Мн.

Таже, ѡт н(ѣ)нѣ на прѣд, да не имаетъ маи⁴ тѣгати радѣ сѣа тѣж
 николиж(ѣ), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѡмишае прѣд сим истинном листом
 наш(ѣ).

Оу Мс, л(ѣ)т(о) хр⁷ме сеп(темврѣе) кѣ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлаа.

† Га⁵вриа Мѣтѣш вѣа логоф(ѣ)т м. р.

† Думитрашко⁶ <писал>. м. р.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au
 venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici,
 slugile noastre, Costantin Sitariul și fiul lui, Toader, și ginerele lui, Dumitrașco, și cu
 nepoții lui, Dura și fratele lui, Costantin, și sora lor, Doroftiia, nepoții lui Gavril și
 strănepoții lui Toader Zviștal(ă), și s-au pîrît de față, înaintea Noastră, cu Nechifor
 Țenchiu, fiul lui Sima, și cu fiul lui, Luca, și cu alte rude ale lor, toți nepoții și
 strănepoții lui Băilă, pentru o jumătate din satul Zviștelești, care este pe Bogdana, în
 ținutul Tutova, spunînd slugile noastre mai sus scrise că le este dreptă ocină și dedină.
 Și au arătat înaintea Noastră urice⁴ de moștenire, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și de la
 Petru voievod, și alt ispisoc de pîră, de la Petru voievod, că s-a pîrît atunci tatăl lor,
 Gavril, cu Sima, tatăl lui Nechifor, pentru această jumătate din satul Zviștelești. Deci,
 atunci a rămas pe Sima și i-a întors banii pe care i-a dat pe această jumătate de sat și și-
 a luat Gavril dreapta sa ocină și ded<ină>⁵. Iar sluga noastră, Nechifor, și fiul lui,
 Lu<ca>, și⁵ cu rudele lor, ei nu au nici un dres <pe această jumătate din>⁵ satul
 <Z>⁵viștelești, să-l <arate înaintea>⁵ Noastră și înaintea boierilor noștri. Deci, ei au
 rămas dinaintea Noastră și înaintea întregului nostru Sfat și din <toată>⁵ legea țării, iar
 slugile noastre mai sus scrise, Costantin Sitariul și fiul lui, Toader, și ginerele lui,
 Dumitrașco, și nepoții lui, Dura, și fratele lui, Costantin, <și>⁵ sora lor, Doroftiia, fiii
 Dragăi, și cu rudele lor, toți nepoții și strănepoții lui Gavril și Toader Zviștală, ei s-au
 îndreptat și și-au pus ferie în vistieria Domniei Mele.

Astfel, de acum înainte, să nu aibă a mai⁴ pîrî pentru această pîră niciodată, în
 veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, anul 7145 <1636> septembrie 27.

† Însuși domnul a poruncit.

† <Ga>⁵vril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Dumitrașco <a scris> m. p.

<Pe partea de jos a actului, o îns. ulterioară>: † Com au dat Toder Sitariul de au
 <în>²tors ocina de Veștelești(i), 13 ugh(i) au dat chcltoiala.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/17.

Orig., hîrtie (29 x 18 cm), pecete mijlocie, în ceară roșie stricată. Cu un decalc și o trad.,
 din 1739 iunie 26, de Tănăsă logofăt, cu data de zi greșită: 26).

¹ А și ѡ, suprascrise în ligatură.

² Omis.

³ După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

⁴ Аșa în orig.

⁵ Rupt.

⁶ Т și р, în ligatură.

526

1636 (7145) octombrie, Iași.

† И ѡ Басилѣе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскон. Ѡж(ѣ) прїиде, прѣд Нами и прѣд ѡсими нашими молдавскими болѣри, м(о)л(ѣ)бници наши, егуменом и вѣсем събор ѡт с(вѣ)таа мѡнастир називаема С(вѣ)ти Савѡ, и тегади сѣ за лица, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми съ Иѡтинїе и съ Шѣфан, с(ѡ)н(о)вѣ Дѣнѣил(ѣ) дїак ѡт Ромѣнѣши, радї една пасик(а), что ѡ хотар Бутунѣшим, ѡ в(о)лѡств Кѣрлигѣтѣр(ѣ), съ виноград и съ садовѣ и съ ѡчищенїе, рекѡч Иѡтенїе¹ и Шѣфан аж(ѣ) ѡни по[с]тавлѣ на² заклад таа пасик(а) до ѡнаки по[с]теелник, радї десѣт злотї битїх, а м(о)л(ѣ)бници наш(и), калугѣри, ѡни казали, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, аж(ѣ) не била поставлена заклад, нѣ продад(и) ѡни таа пасик(а) ѡнакиѡв(и) постѣелник, съ виноград, и съ садовѣ и съ ѡчищенїе ѡ лес, радї чотир³ д(ѣ)сѣт⁴ злотї битїх, и прїнесил(и) м(о)л(ѣ)бници наш(и), калугѣри, и мартѡрїе на болѣри⁵ Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Нѣнѡл дворник, ѡ свѣдѣтелствовал⁶ аж(ѣ) кѡповал ѡнаки постѣелник таа пасик(а) и дал до с(вѣ)таа мѡнастир еж(ѣ) ѡнш(ѣ) пишѣм⁷.

Таж(ѣ), Г(о)сп(о)дств(о) Ми съдїхом им по закону земскому и ѡврѣтохом, коли бил продад таа пасик(а), да имает тѣрпїти Иѡтенїе¹ и Шѣфан, с(ѡ)н(о)вѣ Дѣнѣил(ѣ) дїак, и вѣсѣ племенїци их, и зо[с]стал(и), ѡт прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, и ѡт вѣс Съѡат Г(о)сп(о)дств(а) Ми, ѡт закону земскому. И м(о)л(ѣ)бници наш(и), калугѣри, ѡправили сѣ и по[с]тавили соби фѣрѣю ѡ вїстѣр Г(о)сп(о)дств(а) Ми. И єдин испїсок, что ѡни имали ѡт Радѡл воевода, на тоа пасик(а), єщеж(ѣ) вѣзѣхом и дадохом вѣ рѡк калугѣром. И ѡт силѣ на прѣд, да не имает маи тѣгати с(ѣ), а ни добиватї, за сїѡ тежѣв, николиж(ѣ), на вѣки, прѣд сим ли[с]стом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Ѡ Ис, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрѣѣ ѡк(то)мврїе).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Гаврил Мѣтѡш вел логоф(ѣ)т м. р.

† Дѡпѡл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, rugătorii noștri, egumenul și întregul sobor de la sfânta mănăstire numită Sfântul Sava, și s-au pîrît de față, înaintea Domniei Mele, cu Ifinie și cu Ștefan, fiii lui Dănăilă diac din Românești, pentru o prisacă, care este în hotarul Butuneștilor, în ținutul Cîrligătura, cu vie și cu livezi și cu curătură, zicînd Aftenie¹ și Ștefan că ei au pus zălog această prisacă la Enachi postelnic, pentru zece zloți bătuți, iar rugătorii noștri, călugării, ei au spus înaintea Domniei Mele, că nu a fost pusă zălog, ci ei au vîndut această prisacă lui

Enachi postelnic, cu vie și cu livezi și cu curătură în pădure, pentru patruzeci⁴ de zloți bătuți, și au adus rugătorii noștri călugării, și mărturie pe boierul⁵ Domniei Mele, Neaniul vornic, și a mărturisit că a cumpărat Enachi postelnic aceasta prisacă și a dat-o sfintei mănăstiri, pe care o scriem mai sus.

Astfel, Domnia Mea i-am judecat după legea țării și am aflat că, dacă au vîndut această prisacă, să aibă a răbda Aftenie¹ și Ștefan, fiii lui Dănăilă diac, și toate rudele lor, și au rămas din legea țării, înaintea Domniei Mele și a întregului Sfat al Domniei Mele. Iar rugătorii noștri, călugării, s-au îndreptat și și-au pus fierfie în vistieria Domniei Mele. Și un ispisoc, pe care ei l-au avut de la Radul voievod, pe această prisacă, încă l-am luat și l-am dat în mîinile călugărilor. Și de acum înainte, să nu se mai pîrască pentru această pîră și nici să dobîndească niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a Domniei Mele.

La Iași, în anul 7145 <1636> octombrie.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Lupul <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCXCV/41.

Orig., hîrtie (31,5 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, stricată, dar imprimată pe trimeca stîngă a doc. Cu o copie modernă după trad., de Gheorghe Evloghie dascăl.

Ibidem, MCLXXI/73 (trad., de Gheorghe Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/240 a-b (foto.).

¹ Mai sus: ИѢТНИЕ (Iftinie).

² Greșit, pentru по[с]тавиши (au pus).

³ Așa în orig.

⁴ чотир а(ѣ)сѣт (patruzeci), scris cu altă cernelă, pe loc lăsat alb.

⁵ на болярн, calc după limba română.

⁶ т și ѡ, în ligatură.

⁷ Omis.

527

<Cca 1636> octombrie 4.

Ос(том)в(rie) 4.

O mărturie hotarnică de la Dumitru uricar, că au ales partea lui Pană pah(arnic), din Zărnești.

Arh. St. Iași, CCLVIII/49, f. 1 r.

Rez., într-un perilipsis din 1815 martie 10.

Datat după seria actelor lui Pană paharnic, referitoare la Zărnești, datînd din 1636 septembrie 26 și noiembrie 9 (v. doc. nr. 524 și 551), precum și din 1637 mai 8 și mai 12 (v. Arh. St. Neamț, M-reă Văratec, II/139 și 142); v. și *D.R.H.*, A, XXI, nr. 388, p. 488.

† Иѡ Басилѣе воевод(а), в(о)жѣю м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡладарскѡм. Scriem Domniia Mea la slugile Domnii Méli, la Costantin Ciogolea vornicul de Botășen(i) și la Bor(ă)leanul uricar. Dămu-v(ă) știre de carte ce ne-aș(i) tremis aicea, la Domniia Mea, printru o pîră a Onciului Iurașcovici, ce au avut cu Dumitrașco, cumnatul lui Rugină, și Talpă Lupul comisul, printru o bucată de hotar[r]ul Șendricénilor, car(e) vrea ei să o ia spre¹ hotarul Șeleșului. Printr-a<ce>²ia, ași socotit voi, cu oamin(i) bun(i) și bătrîn(i) și slugi <a>² Domnii Méli(i), cum aș(i) aflat cu sufletele vostre³, cum acel loc iaste de hotarul Onciu<l>²ui din Șendricéni.

Deaca veș(i) vedea <ca>⁴rte Domnii Méle, iar voi să aveș(i) <a>⁵ merge cu oamen(i) bun(i), să puneș(i) stîlpi pre unde aș(i) socotit și aș(i) <af>²lat cu sufletel(e) vostre³ și cu megiiăș(i), pre hotarul Șendricénilor, de cătră alte hotară; și stîlpîi ce i-au pus Dumitrașco cu Lupul Talpă să aveți a le³ lepăda, să să pue stîlpîi pre unde au fost de vac hotarul de Șendricén(i).

Și, așijdere, să aveș(i) a face lege Onciului, cu Lupul Talpă, printru nește fîn ce i-au luat, de pre hotarul Onciului: să-i plătească, cum veți afla cu dreptul și cu oamin(i) bun(i). Și <de la>² cine va fi arat pre hotarul lui, să aibă a lua a dzécea și să-și oprească hotarul, cu ceastă carte <a>² Domnii Méle; nime să n-aibă a ara sau a cosi făr(ă) voia lui.

De iasta scriem Domniia Mea. Инак не вчините!

✝ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрме <7145/1636> окт(омвриѣ) д̃ <4>.

† Сам г(ос)п(о)д(н)нъ велѣл.

† Гаврил Мѣтнаш вел логоф(ѣ)т м. р.

Глигорѣе <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Лист до Чоголѣ vornик и до Бор(ъ)лѣнюл за хотаръ Шендрич(ѣ)н(н)⁶; <și alta, tîrzie>: De la Vasili Vod(ă). 7145 <1636> oct(omvrie) 4.

Arh. St. Iași, CDXXXIII/33.

Orig., hîrtic (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt și lipit la îndoituri, pecte mijlocie, în chinovar, identică cu cea a doc. nr. 25.

Ibidem, CLXII/9, f. 1 v. (rez., în copia din 1843, a unei cărți de judecată a Divanului, din 1784); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 19 (menț., din 1844 iulic 1).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/159 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXV, p. 22-23 (orig.).

¹ "pr" scris pe loc șters.

² Omis.

³ Așa în orig.

⁴ Șters și rupt.

⁵ Rupt.

⁶ "Carte către Ciogolea vornic și către Bor(ă)leanul, pentru hotarul Șendricenilor".

† Adec(ă) eu, Cîrstiaan și Ilea, feciorii lui Cocioban de în Românești, mărturisim noi, cu cest zăpis al nostru, cum noi, de bun(ă)voe a noastră¹, de nime nevoiți, nice îndemnați, am vîndut un pămînt în frunte, și prespe tot locul, sv(i)ntei mănăstiri Beserecanilor, la sat la Românești(i), pre lîngă moara mănăstirei¹, drept<t>² doi boi buni, biciuluii derep<t>² doisprădzéc¹ galbeni și 30 de potroinic(i) și doo oi și doosprădzéc(i)¹ miște de pîne, cite patru potroinic(i) mișta.

Și într-această¹ tocmală¹ au fost: iuzbașa Pepelea Cireș, și vătavul Scîntée, și Lupul călărașul¹, și Vasilie Lucoc(i), și Crăciun¹ călărașul¹, și Borvină călugărul¹, și Gîrbovină¹ călugărul¹ și de înaintea a mulți oameni bun(i), de pre înpregiur megiiăș(i).

Și, <pentru>² mai mare credință, ne-am pus pecețile noastre, ca să să creadză³ această³ această¹ a noastră¹ scrisoare.

† К(ѣ) л(ѣ)тѡ ѡрмѣ <7145/1636>, м(ѣ)с(ѣ)ца вкѣ(омвріѣ) ѡ <6>.

<Pe verso-ul primei f., două îns. din sec. XVIII>: Putna. 7145 <1636> oct(omvrie) 7; <și>: Românești, Cocioban; <și una din prima jum. a sec. XIX>: Zăpis di vînzare de la Cristiian și de la a lui ficii, lui Cocioban, din 7145 <1636>.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, XV/16.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, lipsă mai mult de două treimi din f. a doua, filigran, rupt la îndoituri, șase peceți înclare, în tuș.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericiani), f. 67 v. (rez., cu data de lună și zi: mai 6).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/91 (xero.).

EDIȚII: Hăjdeu, *Arch. ist.*, I, 1, nr. 110, p. 86-87 (orig., cu caractere chirilice, cu data de zi: 7); Stoide, *Bisericiani*, p. 151 (rez., după Hăjdeu, fără dată de zi);

Catalog, II, p. 247, nr. 1178 (rez.).

¹ "ă"/ ultimul "ă" redat prin ѡ.

² Omis.

³ În textul chirilic: крѣсѡ. Litera "dz" (s), scrisă peste un "f" (u).

† Adecă noi, Cîrstiaan și Ilea, feciorii lui Cocioban, nepoții lui Bălan, strănepoți Tomci lui Bir, și Marija, fata lui Ilic, nepoata Tomci lui Bir, scriem și mărturisim înșine, cu cest zăpis al nostru, cum noi, de a noastră¹ voe, de nime îndemnați, nici sîliți, am vîndut un pămînt în frunte, în sat în Românești, ce iaste pre Gîrla Putnei de Gios, cu partea de în vadul morci și în sileștea satului, cu pomăt, de în apa Putnei la cîmpu, cît ține hotarul satului, cu tot venitul. Aceasta pămîntu, ce mai sus scriem, l-am vîndut călugărilor de la sv(i)nta mănăstire de la Beserecani, dreptu patru boi, biciuluii dreptu 24 de galbeni și 30 pot(ronici), bani gata, și 12 merțe de grîu, cite patru pot(ronici) merța, și 2 oi.

Și, așijdere, cu, Alexandra, fata lui Ion Andreicăi, nepoata Faurului, și frate-micu, Vasilie, semențiile acestora ce mai sus sîntu scriș(i), mărturisim cum au fost rămas într-acest pămîntu o părțica a noastră, nevîndută. După acéia, și noi, cu frate-micu, Vas(i)lie, am vîndut acestor părinți, dreptu o vacă și 14 pot(ronici), să cliiam(ă)

tot pământul vîndut, cum, de acmu înnainte, să hie ocină dereaptă sv(i)nteî mănăstiri, în veci².

Tocmala ne-au fost denaintea a mulți oameni buni: iuzbașea Pepelea Cireș, și Scîntée vătavul, și Lupul călăraș, Vas(i)lie Lucoc(i), Crăciun tij³, Gîrbovin(ă) calugher, și Borvin(ă) calugher, și Gavril de Balomirești, Avram ot Căpotești.

Pe întru credința, și pecețile ne-am pus, cu acești oameni buni, cu toți, să s(e) știe.

† Pepelea Cireș m. p.

Lucoc(i) <a. d.>.

Crăciun <a. d.>.

Gavril <a. d.>.

Scîntée <a. d.>.

Gîrbovin(ă) <a. d.>.

Borvin(ă) <a. d.>.

Avram <a. d.>.

† *Нс Захариа Цара нис(ал).*

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Putna; <una din sec. XVIII>: La Romănești(i); <și una din prima jum. a sec. XIX>: Zapis de vînzare de la Cîrstian și Ilii, feciorii lui Cocioban. Făr(ă) an sau lună.

Arh. St. București, M-rea Biserici, XV/27.

Orig., hîrtie (30,5 x 21,5 cm), difolio, filigran, o pecete inelară, în tuș, și șapte amprente digitale.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Biserici), f. 69 r. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/92 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 247, nr. 1178 (rez.).

Datat după doc. ant., față de care acesta ar putea fi considerat doar o altă variantă (cu prețul vînzării modificat), dacă adaosul unui nou paragraf nu ar proba insuficiența juridică a formei dinții.

¹ "ă", redat prin *а*.

² "e" redat prin *ѣ*.

³ Adică tot "călăraș" (v. doc. anterior).

531

1636 (7145) octombrie 7.

Copie de pe un ispisoc sîrbesc, a d(omnu)lui Vasile Voivod, din 7145 octombrie 7 <1637>¹, tîlmăcit de Gheorghe Evloghie dascăl, de pîra ce au avut un Stan Vișa, i Vasilca, i Turcul, Măgdălina, fecior¹ Neagului Momic, și Vasile, cu feciorii lui, și Tudoriță, cu feciorii lui, și Ion, sin Scîntee, și cu multe rude a lor, toți nepoți și strănepoți Manii, și Stancului², și Bratului și Bolcăi, cu un Gheorghe și cu Husan și cu alte rudeni a lor, strănepoți Oanii Ureche și Boaghii și Fătușcăi, pentru jumătatea satul<ui> Brătulești, parte din sus, care se numește Focșani, pe Milcov, la Vadul Vechi,

și să dă dreptate neamului lui Manea, i Stanciului, Bratului și Bolcăi, ca să stăpînească
acea jumătate de sat Brătulești.

După Cajan, *Focșani*, *Анexe*, nr. IV/1, p. 10-11.

Rez. dezv., într-o hotărîre a Dîvanului Domnesc, din 1803 august 20.

¹ Așa în text. edit.

² V., mai jos: "Stanciului".

³ Omis.

532

1636 (7145) octombrie 10, Iași.

† Іѡ Баснаіѣ воєвода, б(о)жю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли
Молдавскон. Scriem Domniia Mea la slugile noastre, ...¹ Dămu-vă știre că s-au jeluit
boiarenul nostru, Buhuș ce-au fost vistiarnic, pre sat pre Pietrișan(i), c-au intrat cu
pluguril(e), de au stricat hotarul și au arat cîțva loc din hotarul Criveștilor.

Pintru acéia, dacă veț(i) vedea cartea² noastră, iar voi să aveț(i) a strînge omen(i)
buni și bătrîni și din pregiur megeiaș(i) și <să>³ socotiț(i) acéle hotară, pre unde au fost
de veacu. Și, cum veț(i) afla cu sufletel(e) vostre și cu omen(i) bun(i), să aveț(i) a fac(e)
scrisore, să daț(i) știre Domniei Méle. Aiasta scriem. Într-alt chip să nu⁴ faceț(i)!

V ІѤс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрме <7145/1636> вкт(омврїе) ї <10>.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ реч(е).

† Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т м. р.

<Pe verso, o îns. a lui Dumitru Buhuș>: † Pentru hotarul Criveștilor, ce au stricat
Pietrișénii.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLIV/175.

Orig., hîrtie (30,7 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată,
identică cu cea a doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol-Iași, Fotografii, XXIII/241 a, b (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 144, p. 244-245 (orig.);

"Creșterea colecțiunilor", 1913, p. 90 (rez.).

¹ Loc alb în orig.

² "ca", redat prin а.

³ Omis.

⁴ "nu", adăugat deasupra rîndului.

533

1636 (7145) octombrie 10.

Zapis din 7145 <1636> oct(ombrie) 10, de la Gheroghie, ficior lui Nistor vataș,
de Mitești, cu care au vîndut lui Gheorghe Jora pîrcălabul de Hotin a treia parte din
Mitești, ce au avut de la tatăl lor.

După Bulat, *Hotinul*, p. 32.

† Се ѡбо ми, Бърсан дворник глотнѣи, и Ирмиѣ Бинквлец дворник, и Стрътвлат ворник, и Ивнашко Ботич дворник, и Шандир ѡрикар, и Гиѡргѣ Саѡла ѡт Прочѣлнич, и Костаки ѡт Фолтеши, ѡт в(о)лост Тѡтов(а), <и>¹ иннѣ болѣри ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нѣ вг(о) М(и)л(о)стѡ². Adec(ă) au venit înaintea noastră Tănăsie, feciorul lui Nicoar(ă) de Muntenești, și Vărvara, fata Petrei, și frate-său, Costantin, și vărul lor, Tacul, feciorul Măricăi, de nime nevoi(i), nici asupri(i), ce d<e>³ a lor bunăvœ, și au vîndut un loc de prisacă, ce iaste în hotarul Muntenestilor, în pădure, cu pomăt, ce va li înpr<e>³giurul prisăcei, și c<u>² vie <și cu po>³lrib de stupi, ...⁴.

Acéia au vîndut priia<t>³inului nostru, lui Costanti<n>³ de Tăricéni, dreptu treidzec(i) <d>³e zloți bătuți și un cal, biciu<l>³uit dreptu doisprădzéce galb<en>³i, bani buni.

Deci noi, deacă am vădzut între dînșii tocmală și plată deplin(ă), am făcut această scrisoare de la noi, ca să-i fie <d>³e mărturie, pînă-ș(i) va face și dirés(e) domnești.

Și eu, Vasilie <C>³orlătescul cămăraș, am scris cătră acestu adevărat zapis, să <s>³(e) știe.

Ѳ Мѣ, в(ъ) л(ѣ)тѡ хрѣ^{ме} <7145/1636> ѡк(то)мврѣ вѣ <12>.

Бърсан д<вор>³ник <m. p.; sig.>.

† Из Стрътѡлат дворник <m. p.; sig.>.

Ботич дворник <m. p.; sig.>.

† Из Ирѣмиѡ Бѣнквлѣц, искал <m. p.; sig.>.

† Из Саѡле кѣпитан, искаах <m. p.>.

† Из Шандир ѡрикар, искаах <m. p.>.

<Pe verso-ul primei f. o îns. rom., cu litere grecești, din sec. XVIII>: Μ(ου)ταινεστι, δαι λα Τανασι Νηκορα⁵.

Arh. St. Iași, CLXXIV/20.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, patru peceti inelare, în tuș, din care: prima, rotundă, cu legenda: Γερακις Παναγιωτι; celelalte, octogonale, ultima avînd ca emblema pe Sf. Gheorghe, ucigînd balaurul. Cu o copie din 1780 iulie 8, de Andrei "biv izbașe".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/160 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Arhiva*, nr. 33, p. 42-43, (orig., cu caractere chirilice); idem, *Surete*, XXI, nr. 33, p. 42-43 (același text).

¹ Omis.

² "Iată dar noi, Bîrsan vornic de gloată, și Irimiia Vinculeț vornic, și Strătulat vornic, și Ionașco Botici(i) vornic, și Șaidir uricar, și Ghiorghe Saula din Procélnici, și Costachi din Foltești, din ținutul Tutov(a), <și>¹ alți boieri de la Curtea Milostivrii Salc, domnul".

³ Rupt.

⁴ Rupt cca. 6 litere.

⁵ "Muntenești, de la Tanasi Nicora".

A

† Adec(ă) eu, Ionașco Hușan, den sat den Ciucești, scriu și mărturisescu, cu cest zăpis al miu, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a mea¹ bunăvoe², am vîndut partea¹ mea de ocină², den sat den Ciucești, den partea¹ de sus, unde cade Bărhéciul³ în apa Bîrladului, ce iaste în ținutul Tecuciului, ce să va alége dentr-un bătrîn², a treia parte, în vatra satului, și într-apă², și în țarină² și den tot vinitul. Acéia parte de ocin(ă) am vîndut-(o) unchiu-miu, lui Simion Barhon vătavul, dreptu dzece lei bătuți², pentru nești bani ce i-am fost dator. Și mi s-au făcut² plată² deplin(ă), denaintea¹ uncheshului⁴ Bălan² Bîrdea, de Bosincești, și Pavăl², brat Buhuș, o<t>⁵ tam, și Ionașco vezeteu, de Iași, și Goian stegar, tij, și Ion Chilineș, tij.

Mai pre mari credință², ne-am pus pecețile, să să² știe.

Eu, Vlasie diiac, пис(а) ѿ Иши, л(ѣ)т(о) хрме <7145/1636> вк(т)оме(р)іе вѣ <12>.

† Ionașco Hușan <sig.>.

† Bălan Bîrdea¹ <sig.>.

† Pavăl² <a. d.>.

† Ionașco vezeteu <a. d.>.

† Goian steg(ar) <a. d.>.

† Ion Chilineș <a. d.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din prima jum. a sec. XIX>: Ciucești.

B

† Adecă eu, Ionașco, den sat den Ciucești, scriu și mătur(i)s(e)s(cu)⁷, cu cest zăpis al mieu, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a mea bunăvoe², am vîndut parte me de ocină², ce am avut, den sat den [den] Ciucești, den partea¹ de sus⁶, ce s(e) va alége dentr-un [un] bătrîn, a treia parte, den vatra satului, și dentr-apă², și den țarină² și den tot vinitul, unde dă² Bărhéciul în apa Bîrladului, ce iaste Barhon vătavul, dreptu dzece lei bătuți, pentru nești bani, ce am fost dator. Și mi s-au făcut plată² deplin.

Și la toc[u]mala noastră⁸ au fost uncheshul⁴ Bălan Bîrdea, de Bosincești, și Pavăl¹, fratele lui Buluș, ot tam, și Ionașco vezeteul, de Iași, și Goian stegar și Ion Chilineș.

Mai pre mari credință, ne-am pus pecețili, să să² știe.

A-B. Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXIX/46.

Orig., hîrtie (23,5 x 18 cm), difolio, rupt în partea de jos și pătat, două peceți inelare și patru amprente digitale, în cerneala doc. Pe rectoul f. a doua, ciorna zăpisului, cu unele greșeli, fără datare și subscrieri (B).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/242 a, b (foto., după A și B).

¹ "ca", redat prin а.

² "ă", redat prin Ѧ.

³ În textul chirilic: Бѣрхачюа.

⁴ "e", redat prin а.

⁵ Omis prin haplogogie.

⁶ "de sus", adăugat deasupra rîndului.

⁷ Sau mărtur(e)sco, "s" figurînd o singură dată, suprascris.

⁸ "ă", adăugat deasupra rîndului.

536

1636 (7145) octombrie 13, Iași.

† Иѡ Басиліе коєвода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земии Мѡлдавскон. Ѡж(е) прїидає, прѣд нами и прѣд всими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)л(е)бници наши, егѹменѹм и вес събор ѡт с(вѣ)таа молебъ, монастыр зозиваема¹ С(вѣ)ти Сава, и тѣгали с(ѣ) за лица, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, съ Янгелина Фотѣс(а) и съ сестра ен, Палага, и съ дѣщи ен, Мѣрїѡ и Ялѣандра, ѡт трѣг М[с]скомѹ, радї єдиа домов, что єст ѡ хорода калѣгером, рекѹч Янгелина Фотѣс(а) и съ сестра ен, Палага, аж(е) єств и таа дом ѡт дѣдовѣ нѹ. Я молебници наш(и), калѹгери, сици казали, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, аж(е) ѡни купили таа домов, за двѣ сто лѹкѡв битиѹ, ѡт Манолаки бнѣ вѣмѣш.

Таж(е), Г(о)сп(о)дств(о) Ми съдиѹм на нѹ, по законо земскомѹ, и ѡбрѣтоѹм съ наш Сѣвѣт да бѹдет таа дом м(о)л(е)бници наш(и), калѹгером, почто <ѡ>²ни кѣпил(и), съ хрѡши готови, и ѡказовали калѹгери и єдин запис ѡт Манола[ла]ки вѣмѣш. Таж(е), Янгелина Фотѣс(а) и сес[с]тра ен, Палага, и дѣщи нѹ, Мѣрїѡ и Ялѣандра, и вѣсѣ плѣмєници нѹ зостаѡи ѡт прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми и ѡт вес закон земскомѹ, а м(о)л(е)бници наш(и), калѹгери ѡт с(вѣ)таа монастыр, єж(е) виш(е) пишем, ѡправил(и) сѣ и поставили соби фѣрѣю ѡ вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Ми. И ѡт силѣ на прѣд, да не имѣет ма<и>³ тѣгатї а ни добиватї Янгелина Фотѣс(а) и съ плѣмєниц(и) ен на м(о)л(е)бниц(и) наш(и), калѹгери, за сїѡ теж, никѡлиж(е), на вѣки, прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми>⁴.

Оѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)то хѣрмѣ ѡк(томѣрїе) гїї.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ вѣлѣл.

† Гаврила М(ъ)тѣш вѣл логоф(е)т м. р.

† Лѹплѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfînta rugă, mănăstirea numită Sfîntul Sava, și s-au pîrît de față, înaintea Domniei Mele, cu Anghelina Foteasa și sora ei, Palaga, și cu ficele ei, Măriia și Alexandra, din tîrgul Iași, pentru o casă, care este în grădina călugărilor, spunînd Anghelina Foteasa și cu sora ei, Palaga, că este și această casă de la bunicii lor. Iar rugătorii noștri, călugării, așa au spus înaintea Domniei Mele

că ei au cumpărat această casă, pentru două sute de lei bătuți, de la Manolachi fost vameș.

Astfel, Domnia Mea i-am judecat după legea țării și am aflat cu Sfatul nostru să fie această casă a rugătorilor noștri, călugărilor, fiindcă ei au cumpărat cu hroși⁵ gata, și au arătat călugării și un zapis de la Manolachi vameș. Astfel, Anghelina Foteasa și sora ei, Palaga, și fiicele lor⁶, Măriia și Alexandra, și toate rudele lor au rămas dinaintea Domniei Mele și din toată legea țării, iar rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire pe care o scriem mai sus, s-au îndreptat și s-au pus ferie în vistieria Domniei Mele. Și de acum înainte să nu mai⁷ pîrască și nici să dobîndească Anghelina Foteasa și cu rudele ei pe rugătorii noștri, călugării, pentru această pîră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a Domniei <Mele>⁴.

La Iași în anul 7145 <1636> octombrie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Lupul <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava-Iași, LVII/3.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), pecete mijlocie în ceară roșie, stricată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/93 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 247-248, nr. 1179 (rez.).

¹ Greșit, în loc de НАЗНАЧЕМА.

² Rupt.

³ Omis.

⁴ Acoperit de pecete.

⁵ Așa în textul slav, pentru ПИНѢСИ ("bani").

⁶ Mai sus "fiicele ei".

⁷ Așa în orig.

537

1636 (7145) octombrie 14, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жїѹ<ю>¹ м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Ѡж(е) прїдоше, прѣд Нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Юрашко, с(ѹ)нѣ ѡнесїен², вѣнѣ Иѡнашкови вѣтах ѡт сѣбѣци, неким непоножен а ни приселован, нѣ за его доброю волю, и дал и подаровал своа права ѡтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ ѡт село Богдѣнеши, ѡ волостѣ Романскон, ѡт пол село вишна, что с(ѣ) изберет вѣсѣ частѣ его ѡт вѣсѣдѣ, ѡт ватрѣ село, и ѡт полѣ, и сѣ сѣножатї, и сѣ вчещї[т]енїе, и сѣ боло>¹ти за рнеѣ и сѣ вѣс приход. Тоа дал и подаровал сестриничевї свое, Северинкѣн², дѣтища Бѣкїен² вѣв пѣркѣлаб, за д(ѣ)ше свое и за д(ѣ)ше родителе свое.

Тѣм радї, и Г(о)сп(о)дств(о) Мн, ѡко ѡвндѣхом за его доброволнои данїе и подарованїе, и ѡт Нас, ешеж(е) дадохом и потѣвѣ<р>³дїхом иж(е) виш(е) писанномѣ, Северинкѣн², дѣтища Бѣкїен² вѣв пѣркѣлаб, на тоа прѣд реченнаа частѣ за ѡтн(и)нѣ ѡт Богдѣнеше, ѡт пол село вишна, вѣсѣ частѣ Юрашкови, что с(ѣ) изберет ѡт вѣсѣдѣ, ѡт ватрѣ село, и ѡт полѣ, и сѣ сѣножатї, и сѣ вчещенїе и сѣ болотї за рнеѣ, како да ест ен и ѡт Нас[тѣ] права ѡтн(и)нѣ и

ДАНІЕ Н ПОДАРОВАНІЕ, НМ Н ДѢТНМ НМ, СЪ ВЪСѢМ ДОХОДОМ, НЕПОРѢШЕННО
НЕКОЛНЖ(Е), НА ВѢКН ВѢЧННІН. И НН ДА СЕ НЕ ЗМНШАЕТ.

ОУ ПС, В(Ъ) Л(Ѣ)Т(О) ХЗРМѢ УКТ(О)МЕРІЕ) ДѢ.

† Садм Г(О)СП(О)Д(Н)НЪ ВЕЛѢЛ.

† Гаврнл МѢТНМШ ВЕЛ ЛОГОФ(Е)Т м. р.

† Власіе <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Iurașco, fiul Anesiei², nepotul lui Ionașco vătah din Săucești, nesilit de nimeni și nici asuprit, ci de bunăvoia lui, și a dat și a dăruit dreapta sa ocină și dedină din satul Bogdănești, în ținutul Romanului, toată partea lui care se va alege din jumătatea de sus a satului, de pretutindeni, din vatra satului, și din cîmp, și cu finețe, și cu curături, și cu bălți de pește și cu tot venitul. Aceasta a dat-o și a dăruit-o nepoatei sale de soră, Severincăi², fiica Béchiei² fost pîrcălab, pentru sufletul său și pentru sufletul părinților săi.

Pentru aceasta, și Domnia Mea, dacă am văzut dania și dăruirea lui de bunăvoie, și de la Noi, încă am dat și am întărit celei care este mai sus scrisă, Severincăi², fiica Béchiei² fost pîrcălab, această înainte zisă parte de ocină din Bogdănești, toată partea lui Iurașco, care se va alege din jumătatea de sus a satului, de pretutindeni, din vatra satului, și din cîmp, și cu finețe, și cu curătură și cu bălți de pește, ca să-i fie și de la Noi dreaptă ocină și danie și dăruire, ei și copiilor ei, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7145 <1636> octombrie 14.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIX/57.

Orig., hîrtie (38 x 21 cm), pecete mijlocie în ceară roșie, stricăță.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/243 (foto.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surte*, III, nr. 126, p. 205-207 (text slav și trad.).

¹ Omis.

² Așa în orig.

³ Rupt.

† Adeică eu, Ion, din sat din Obîrșie, s(i)nă Danciul¹, de ținutul Tecuciului, însumi pre mine scriu și mărturisăscu, cu ceastă scrisoare a mea, cum eu, de bunăvoia mea, de nime² nevoit, nic(i) asuprit, am dat dumisal(e), lui Savin, vornicul cel mare de Ț(a)ra de Gios, un loc de prisac(ă), anume la Obîrșie, pintru o deșugubină, ce-au făcut un ginere al mieu³, anume pintru Roman, ca să-i hie dumisal(e) dir[e]eaptă ocină și moșie, neclătita⁴, înaintea scrisorei mele. Și, de pre aest adevărat al mieu zapis, ca să aibă dumnealui a-ș(i) fac(e) și zapis domnescu.

Și-ntr-aceasta tocmal(ă) au fost: Moisea din Obîrșie, și Ion, și Albul, feciorul Lupului de acoloa, și alți mulți oameni buni, megiiăș(i).

Și eu singur, Ghiorghe⁵ Prăjescul, cu mîna mea, am scris și am și iscălit, să s(e) știe.

V ИѢ, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хзрмѣ <7145/1636>, м(ѣ)с(а)ца вкѣт(омвръѣ) дѣ <14>.

Dégetul lui Ion <a. d.>.

A Moisei pecete <sig.>.

Dégetul Albului <a. d.>.

Гѣврѣ Пр(ѣ)вѣснѣ нскдл <m. p.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXIII/3.

Orig., hîrtie (33,7 x 20,5 cm), difolio, lipsă două treimi din f. a doua, o pecete inelară octogonală, în tuș negru, și două amprente digitale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol-Iași, Fotografii, XXIII/244 (foto.).

EDIȚII: *Creșterea colecțiunilor*, 1933-1936, p. 24 (rez.).

¹ "s(i)nă Danciul", adăugat deasupra rîndului.

² "i", corectat din "c".

³ и ("i") scris peste un ѣ ("ea"), iar "c", adăugat deasupra rîndului.

⁴ Ultimul "ă", redat prin Ѧ.

⁵ "ie", scris peste altă literă.

539

1636 (7145) octombrie 15, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, в(о)жѣю¹ м(н)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ Землѣ Молдавскон. Adăca² s-au pîritu de fați, înaintea Domniei Méle, boiarinul nostru, Fortuna ce-au fostu postelnic, și cu ceș[t]i³ oameni den Prăjeșt(i), anumi: Simion Carciul⁴, [iarăș(i)] și Miron, și Istratie, și Ștefan și Cîrstea, și așa au dzîs, înaintea Domniei Méle, boiarinul nostru, ce scriem mai sus, că-i simtu vecini aceș[t]i³ oameni, iar <ei>⁵ au dzîs că nu-i simtu vecini, ce simtu și ei oameni de moșie și au ocină acoloa, în satu, și dirése.

Deci, Domniia Mea le-am pus dzi, să-și aduc(ă) dirésile, și au adus niște dirése menciunoase. Deci, au rămas denaintea Domniei Méle boiarinul nostru ce scriem mai sus, Furtuna postelnicul, pre Simion Mareș, și pre Miron, și pre Istratie, și pre Ștefan și pre Cîrstea, ce scriu și mai sus, ca să-i fie vecini, pentru căci au rămas nișt[t]e³ oameni de menciună, că n-<au>⁵ nici o ocină.

Deci, să ⁵e vecini boiarinului nostru, ce scriem mai sus, și să nu s(e) mai pîreas[s]că² nici dănăoar(ă), înaintea cărții Domniei Méli. Într-altu chip să nu fie.

V ИѢ, л(ѣ)т(о) хзрмѣ⁶ <7145/1636> ок(томвръѣ) ѣ <15>.

† Сѡм г(о)сп(о)д(а)нѣ вѣлѣл.

Гѣврѣл ѡѣтѣаш вѣл логоѣ(ѣ)т m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: De rămas, pe vecin(i) ot Prăjești.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/40.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,3 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea a doc. nr. 25.

¹ ж, scris peste w, iar deasupra, un л, superfluu.

² Așa în orig.

³ Baza literei ш ("ș") din textul chirilic, suprascrisă, tăiată oblic cu o hastă și sugerînd lectura ш ("șt").

⁴ Inițial diacul a scris Мл/рѣш (Mareș); apoi, a modificat litera М ("M") în К ("C"), a suprascris un р ("r") și a adăugat, în rînd, grupul ччл ("ciul"), iar silaba -рѣш (-reș), de la înc: rîndului următor, a fost și ea modificată în -рѣш (-răș); în sfîrșit, prin antescierea unui ѧ ("ia") și transformarea lui ѣ ("e") în ѧ ("ă"), a rezultat noul text.

⁵ Rupt.

⁶ Cifra unităților: 5 (5), modificată ulterior, cu altă cerneală, în 9 (9), rezultînd astfel vâlcatul 7149/1640, cînd, însă, Mihai Fortuna era mare comis (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 400).

540

1636 (7145) octombrie 15, Iași.

† Eu, Ștefana, fata lui Ionașco Dăvidu din V<ălénii>¹, ot v(o)lost Falciiu, scriem și mărturisăscu însămi pe mene, c<um>², de bunăvoia mea³, m-am tocmit cu giupînul Scărlet de Zorilénii, de i-am vîndut partea mea³ de ocină din Vălénii, dreptu 15 galbeni, denaintea giupînului⁴ Chicoș șetrariul cel mare, și Ursul aprodul, ot Zmiiiani, și Gligorașco, s(î)n Dumitrașco Gheuca biv dvornic, și Simion Oana ot Stoenest(i), și Pavăl aprodul, ot Olănești și a mulți oameni buni și voinic(i) denainte.

Mai pre mare mărturie, am iscălit și am pecetluit.

Eu, Dumitrașco Cam(i)rgan, am scris.

Писъ ѿ Пѣс, хрѣмѣ <7145/1636> ѡК(ТОМЕРІЕ) ѿ <15>.

† ѿз СНИМОВИ ИСКАЛ <m. p.>.

† Ursulu aprod <m. p.>.

КНКОШ ВЕЛ ШЕТ(РАР) <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVII>: † Zapis(ul) Văléniiilor; <două din sec. XVIII>: Ștefana, fata lui Ionașcu; <și>: În condică; <și una din prima jum. a sec. XIX>: În copii hrisovului di la Gheuca esti sept(emvrie). No. 5.

Arh. St. București, Eforia Școalelor din Moldova, I/4.

Orig., hîrtie (29 x 20,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, o pecete inelară.

Ibidem, I/73, nr. 2 (rez., într-un perilipsis din 1810 decembrie 11).

Arh. St. Iași, Ms. nr. 106, f. 40 r. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/94 a-d (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 248, nr. 1180 (rez.).

¹ Rupt; v. mai jos.

² Rupt.

³ "ca", redat prin л.

⁴ "u", scris peste un "o".

Noi, Vasilie voevoda, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Țării Moldavvii. Precum au venit, înaintea Noastră și înaintea a tot Svatul Domniei Mele, sluga noastră, Ilie, și fratele lui, Gheorghiță, ficionii lui Șeptelici biv hatman, și s-au pîrît <de>¹ față, înaintea Domniei Mele, cu Vasilie, și cu Vasilie Roșca, și cu Ana, și cu Corne și Varvara, toți nepoșii lui Ștefan și fratele lui, Coifeș, pentru un heleșteu, ce-i pe pîrîul Șumuz, în satul Nemernicenii, ce-i în ținutul Sucevii, care, acel heleșteu, este mai gios de toate heleșteile, care să chiamă Heleșteul lui Coifeș, zicînd Ilie și cu frate-său, Gheorghiță, precum au giurățat și ei într-acel heleșteu, și au arătat înaintea Domniei Mele un ispisocu ce-au avut moșul lor, de cumpărătură, de la Ștefan și de la frate-său, Coifeș, de întăritură, de la Petru v(oi)e vod; iar Vasilie și cu frații lui au zis, înaintea Domniei Mele, precum că n-au parte într-acel heleșteu Ilie și fratele lui, Gheorghiță; au alte locuri de heleștei mai <în sus>² de acesta.

Drept aceia, Domniia Mea am triimes <...>³ și n-au găsit alt loc de heleșteu, precum au zis Vasilie cu frații lui.

Pentru aceia, Domniia Me<a>¹, văzînd a lor dreptate, ce au după ispisocul ce am văzut, de la Petru v(oi)e vod, am găsit lege ca să aibă a ține Ilie și cu frate-său, Gheorghiță, giurățat dintr-acel heleșteu, și izitura și în apă, în lungu.

Pentru aceia, să nu mai pîrască nici odinioară, în veci; nici o lege să nu mai aibă înaintea aceștii cărți a Domniei Mele.

7145 <1636> octomv(rie) 16.

Sîngur domnul a poroncît.

L(ocul) p(eceșii) g(ospod)]⁴.

Gavril vel logofăt.

S-au posleduit, Costandin Leondari sulger.

Vel log(o)f(ă)t.

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, p. 829, nr. 10.

Copie, din 1818 noiembrie 10, de Theodor Gașparovici diac de divan, în Cond. Mitrop. Mold., după trad.

Ibidem, CDLVI/6, f. 3 r., nr. 63 (menț., după orig. slav, într-un opis din 1841, cu data de lună greșită: "septembrie").

¹ Omis.

² Evidentă oraisiune, completată după precizarea anterioară privind poziția heleșteilor.

³ În orig. urma, desigur, numele slugilor domnești trimise să cerceteze situația.

⁴ Precizarea trad.

Suret.

Adecă eu, Obrejie, feciorul lui Dănil(ă), eu însumi mărturisăscu, cu cestu zapis al meu, <cum eu>¹, de nimi nevoit, nic(i) înpresurat, am vîndut parte me tot(ă) de ocină, di sat di Drăgănești, din partea lui Ro'ești², cu tot vinitul, di vatra satului, și di în

cîmpu, și în păduri, și di vad di moară la Sîret³ și di finați și di bălți și de tutundirile, în hotarul acelu sat, a Drăgăneștilor, giupînului Fortunii postelnicului, drept cincisprăzăci taler(i), ca să-i hii dumisali ocină, în veci, și dumi<sali>¹ și feciorilor dumi(sa)li.

Așijdire, Cozma, feciorul lui Bărcan, mărturisăscu, cu acestu zapis, cum și eu am vîndut parte mea tot(ă) și cu tot vinitul, din sat di Drăgănești, di vatra satului, și di în cîmpu, și di pădure, și di în finațe, și di în bălți, și di vad de moară la Sîretiu³, giupînului Fortunii post(e)l(nic), dreptu cinsprăzăci [de] taler(i), ca să-i hii dumi(sa)le ocină, și feciorilor dumi(sa)li, în vec(i).

Așijdire Ilie, feciorul Arvasiei, mărturisăscu, cu acestu zapis, cum și eu am vîndut parte mea tot(ă) și cu tot vinitul, ce mi să va vini[i], din sat di Drăgănești, di vatra satului, și di cîmpu, și di în pădure, și di finațe, și di în bălți și di vad di moară la Sîret³, giupînului Fortunii post(e)l(nic), drept opt taler(i), ca să-i hii dumi(sali) ocină și feciorilor dumi(sali), în vec(i).

Și în tocmelile noastre au fost mulți oameni buni, megeiași, anume: Béchea, și Ion, și Gavrița de-acolu, și Grapă de Cereteiani, și Ionașcu, feciorul Béchei, și alți oameni buni de pîpregiur.

De-aceasta mărturisim noi, cu cestu zapis al nostru. Ni-am pus și pecețili noastre, să să știe.

Acesta este fără velet și fără lună⁴.

Di mini s-au posleduit și, fiind asemenea, am iscălit, ...⁵. 1770 iuli 16.

Înnainte noastră s-au posleduit suretul acesta și fiind întocma, s-au încredințat cu al(e) noastre iscălituri: ...⁵ vel log(o)f(ă)t, ...⁴ vel vornic. 1880 iuli 17.

Arh. St. București, M-reă Bistrița, XI/18.

Copie.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/95 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 303, nr. 1473 (rez., datat: <1640-1643>).

Datat după întărirea domnească a cumpărăturilor lui Fortuna postelnic (v. doc. urm.).

¹ Omis.

² Pentru "Rotești"/"Roateș", sau pentru "partea Roteștilor"/"Răteștilor"?

³ "c" redat prin т.

⁴ Urmează mărcile a nouă amprente digitale.

⁵ Isc. indescifr.

Suret.

Noi¹ Vasilie v(oie)vod, божіе милости, господарь² Земли Милдовскій. Adică au vinit înnaainte Domnie Meli slugile noastre, Miron, și Andrunichi Grosul, și Chirighim, și Istratei și alți oameni ai lor și s-au pîrît de față, înnaainte Noastră, cu boeriul nostru, cu Furtuna ce au fost postelnic, pentru o parte de ocină din sat din Drăgănești, ci esti în țin(u)t(ul) Romanului, zicînd ciia ci mai sus scriu cum au

cumpărat Furtuna postelnic ace parte de ocină de la niști răzăși a lor și ei n-au știut nimic și acmu le faci multă asuprială. Pentru acela lucru, Domniia Me și cu tot Sfatul no[e]stru am socotit și le-am dat lor legi, ca să aibă ei a-i întoarci banii Fortunii înapoi și toată cheltuiala, ce va fi făcut Fortuna.

Și am făcut carte Domnii Meli la sluga noastră, la Bechea ce-au fost pîrcălab, ca să le socotească toată cheltuiala, ce va fi făcut Fortuna, cum va afla mai cu dreptul, cu oamini buni. Și au socotit cît au aflat cu oamini buni și li-au pus zi, ca să-i dei banii toți, în doi săptămîni, cumu-i légea³ țării.

Deci, cînd au fost la zi, ei nici un banu nu i-au dat, ci au rămas din zi și din toată legea³ țării, dinnainte Noastră. Iar boiarul nostru, Fortuna post(e)l(nic), el s-au îndreptat, dinnainte Noastră, ca să aibă a-ș(i) ține ocina și cumpărătura din Drăgănești, cu tot vinitul.

7145 <1636> oct(om)v(rie) 18.

[Loc(ul) peceții g(o)sp(o)d]⁴.

Гаврилаш[кѡ] вел лѡг(ѡ)Ѣ(ѣ)т.

Дѡмнтрѡ <писал>.

Di mini s-au posleduit, și, fiind asemine, am iscălit.

1800 iuli 16.

Dumitru <m. p.>.

Arh. St. București, M-rea Bistrița, XI/2.

Copie.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/96 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 248, nr. 1181 (rez.).

¹ Pentru Hw ("Io").

² Omis.

³ "ca", redat prin A.

⁴ Menț. copistului, marcată într-un cerc.

544

1636 (7145) octombrie 23.

Suret di pe ispisocul de la Vas(i)lie Vod(ă), din v(e)let 7145 <1636> oc(tombrie) 23.

† Precum au venit, înainte Noastră și înainte <a tuturor>¹ ai² noștri moldovenești boiari³, a mari și a mici, acești oameni, anume: Toader, ficiorul lui Hîrbor din Blăjeri, și Răchitan, ficiorul Ghizălii, și Ionașco, nepot Grecului, și Fetion, nepotul lui Fetion cel bătrîn, și Ștefan izbașe, din Dumbrăviță, și Hîrbor de acolo, și Antonii den Liești, toți nepoții și strănepoții Niagului Buze, și sora lor, Mușe⁴, și verii lor, Buze, ș(i) surorile lor, Stana⁵, și s-au pîrit de față cu al nostru boiarin³, Vas(i)lie Roșca vornicul, ginerile Măricăi Cernătoae, și cu sluga noastră, Toader căm(ă)rașul, gineril(e) Schivei⁶, fetii Cîrstii vornicul<ui>⁷, pentru un sat, anume Dimăcenii, ce iaste³ în ținutul Tecuciului, dzicînd acești di mai sus scriși oameni precum acel sat, Dimăcenii, le iaste³ lor driaptă ocină și moșie, din uric ce au arătat înainte Noastră de la Ștefan v(oie)vod Bătrînul. Iar acest de mai sus scris, Vas(i)lie Roșca vornicul, și Toader căm(ă)rașul, ei

așia³ au mărturisit, precum acel sat [sat], Dimăcenii, le iaste³ driaptă ocină și cumpărătură răpăosatului Cîrstii, vornicul de Țara di Gios, de la Hîrbor și de la Andrei, frate(e) lui Moțoc, și de la Chizăle⁸, și de la Fition, și de la Grecul, și de la Bratin, și de la Albotă, și de la Corni, și de la Zîmbrilă și de la Bîlor. Și au arătat un adivărat zapis de demult, de la Ursul ce-au fost pitar mare, și de la Ghenghe logofătul, cînd au fost vornic de gloată, și de la Lupul Balși sulger mare, și de la Pilipovschi, ce-au fost vătav mare de Iaș(i)³, și de la Barnovschi, cînd au fost drigător de Huși, și de la Irimie armașul, și de la Gheorghe ce-au fost armaș; precum și într-alte drese scrie <că iaste>⁷ de cumpărătură acel sat, Dimăcenii, Cîrstii vornicul<ui>⁷, de la acei oameni(i), ce sint mai sus scriși.

Și așia³ mărturisind într-acel zapis, precum, cînd au vîndut acei oameni ace mai sus scrisă ocină(ă), tot satul Dimăcenii, ei așia³ au mărturisit, precum n-au drese, că i-au prădat pe dîșii niște limbi streini, și atunci li-au perit toate dresîli ci-au avut ei. Iar acmu, ei au arătat un uric de demult, de la Bătrînul Ștefan v(oi)e vod, de 120 di ani, și l-am luat acel uric de la dîșii, pentru căc(i) am aflat cu adevărat precum n-au nic(i) o triabă la acel sat, Dimăcenii. Așijderi, și într-alt chip au răspuns, precum s-au făcut într-acel hotar o moart(e) de om și au căzut pi capul lor, și au plătit.

Deci, Noi așia³ am aflat, dup(ă) lege țării: dac(ă) n-au avut ei moșie într-acel sat, în Dimăceni, să nu să fi aședzat ei într-acel hotar.

Deci, acești di mai sus scriși oameni au rămas din toată lege țării, iar Vas(i)lie Roșca vornicul și Toader căm(ă)rașul s-au îndreptat și ș-au⁹ pus și ferie în vistirie Domnii Măli, ca să n-aibă a să mai pîrî pentru această pîră niciodată, în veci. Și altul să nu s(ă) amesteci.

U Ias, 7260<1752> mai 17.

Arh. St. București, M-rea Adam, VI/13.

Traducere.

Ibidem, VI/12 (trad., din 1726 (7234) mai 17, cu unele omisiuni și într-o grafie deficitară, făcînd imposibilă diferențierea corectă între "i" și "e"); VI/90, nr. 39 (rez.).

Arh. St. Iași, Tr. 692, op. 765, dos. 31, f. 382 v., și Anaf., nr. 32, f. 293 v. (rez., cu data de lună: septembrie, într-o anaf. din 1839 octombrie 31).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/97 a-c (xero. după ambele trad.).

EDIȚII: Solomon - Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. XVIII, p. 13-14 (rez. de la Arh. St. Iași, cu data de lună: septembrie) și nr. XVII, p. 14-15 (trad. din 1752).

¹ Omis; completat după trad. din 1726 (v. *descr. arheogr.*).

² Sau "al", putîndu-se citi, mai ales că a doua literă este suprascrisă sub titlă, și "al(or)"; aceeași ortografie o prezintă și trad. menț.

³ "ia", redat prin А.

⁴ Evident, Mușă nu putea fi "sora" tuturor celor menț. anterior; ne aflăm în fața unei trad. greșite a pronumelui, în loc de: "și ai surorii lui", sau chiar a filiației, în loc de "nepoata lor de soră", сестриница?

⁵ Ca și mai sus, trad. deficitară; în orig. era, desigur, fie "și sora lui", fie, după "Stana", încă un nume și, eventual, ascendentul.

⁶ În trad. din 1726, probabil greșit: "Chivii".

⁷ Omis.

⁸ Mai sus, Glizăle !

⁹ "și ș-au": cei doi "ș", în ligatură, "i", fiind subscris.

7145 <1636> octomvri 24.

Hotarnica lui Dumitrașcu Cîmu stol(ni)c, iscălită și de alți boieri și megieși, prin care să arată că, după poronca domnească, au stîlpit giuimate de sat de Mărcești, ținut(ul) Tecuci, partea ce din sus, lui Iorga cămărașul, din apa Sîretilui, pîn(ă) în hotarul tîrgului Tecuci, și în sus, pîn(ă) în hotarul Oncenilor, cu vatră de sat, cu țină și cîmp, iar lunca au rămas neîmpărțită; cînd să va împărți, să fie giuimate a cămărașului și giuimate a satului.

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 38, f. 240 v. - 241 r., nr. 5.

Rez. din 1841 februarie 28.

Ibidem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 692, op. 765, dos. 33, f. 110 r. (rez.).

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. XIX, p. 15 (același rez.).

† Се вѣо, ми, Ивнашко Стежеран и Бърсан и Нѣнюл, дворници глотніи, и Бежан вие пѣхарникъ¹ и ннихъ болѣри вѣ Двор г(о)сп(о)д(и)нѣ Ого М(и)л(о)стѣ. Ож(ѣ) прѣиде прѣд нами Обрѣжїе, с(ѣ)нѣ Оренен², вникъ Лазорови, некимъ непожденъ а ни приселован, и продадъ своа права вѣт(и)на и дѣд(и)на вѣ село Брѣтлѣни, вѣ привѣлїе что имае вѣ Богданъ воеводѣ, что с(ѣ) избере вѣсѣ часту его, вѣ часту Орежїиши, вѣ полѣ, и вѣ ватру село, и сѣ сѣножати и сѣ вѣс[тѣ] приход. Таа продадъ приателю нашему, Басилїе Рошка дворникъ глотніи, радѣ десѣт талери вѣтї. И вѣсталъ сѣ прѣателю нашему, иж(ѣ) виш(ѣ) пишемъ, Басилїе Рошка дворникъ, и платилъ все испълно, тихъ виш(ѣ) писанихъ пинѣсн, ѣ талери вѣтї, ѣ рѣки Обрѣжїе, с(ѣ)нѣ Оренен², вникъ Лазорови, вѣ прѣд нами.

Ино ми, ешеж(ѣ) ѣко ѣвидѣхомъ имъ доброволноу токмѣжъ и исполноу заплачу, сѣтворихомъ имъ³ сѣа писанїе, да бѣдутъ за вѣрности.

И сѣ ман² великое вѣр(и)остѣ, искахомъ сѣ рѣки наши и поставихомъ наш(и) печатї, да с(ѣ) знае.

V Иѣс, л(ѣ)т(о) хѣрмѣ вѣ(то)мѣрїе) кн.

Вѣ Басилїе дворникъ искалъ т. р.

† Adică noi, Ionașco Stejeran și Bîrsan și Neaniul, vornici de gloată, și Bejan fost paharnic¹ și alți boieri de la Curtea Milostivirii Sale, domnul. Iată a venit înaintea noastră Obréjje, fiul Erenei², nepotul lui Lazur, nesilit de nimeni și nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din satul Brătuleni, din privilegiul pe care îl are de la Bogdan voievod, ce se va alege toată partea lui, din partea Urechieștilor, din cîmp, și din vatra satului, și cu finețe și cu tot venitul. Aceasta a vîndut prietenului nostru, Vasilie Roșca vornic de gloată, pentru zece taleri bătuți. Și s-a sculat prietenul nostru, pe care îl scriu mai sus, Vasilie Roșca vornic, și a plătit totul deplin, acești bani mai sus scriși, 10 taleri bătuți, în mîinile lui Obréjje, fiul Erenei², nepotul lui Lazur, dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, încă le³-am făcut această scrisoare, să fie de credință.

Și, pentru mai² mare credință, am iscălit cu mîinile noastre și am pus pecețile noastre, să se știe.

La Iași, anul 7145 <1636> octombrie 28.

Eu Vasilie vornic am iscălit m. p.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIX/71.

Orig., hîrtic (37 x 13 cm), trei peceți inelare în tuș, slab imprimate.

Inst: dc ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/246 (foto.).

¹ Rupt.

² Așa în orig.

³ În loc dc *ѣмѣ* ("i-").

547

1636 (7145) octombrie 29, Iași.

† **ѢТО ДЗ, ДУНУА ПРЪЖЕСКУА ВЕА КЛУЧАР, БАС(Н)АЇЕ БАНУА ВТОРІН ВИСТѢРНИК**, Vas(i)lie Roșca vornicul de Poartă, scriem noi și dăm știri, cu ccașă scrisoare¹ a noastră, cum au vinit Ionașco Capotă, den Petrești, și Bosie, ficiorul Măricăi, și Gligorie, fratele lui Bosie den Crăești, și Ionașco, brat Bosie, și Florea, ficiorul lui Capotă den Petrești, toți nepoți lui Capotă și ficii lui Capotă, cum au vinit c<i>² toți înaintea noastră, pentru o parte de ocin(ă) den sat den Porcește, loc cu patru casc, den vatra satului, și-[n] den țarin(ă), și den finaț, și den cîmpu, și den păduri, și dentr-apă și den tot locul, ce s-a vini; au vîndutu această ocin(ă), ce mai sus scrie, dumisal(e), lui Iurașco hatmanul, Dumn(e)dzău-l pomenească. Deci, hatmanul au apucat de-a dat numai optusprădzeci galbeni, bani buni, și un poloboc de miiarc.

După aceea, cu cît au rămas să dea den zapisul hatmanului, s-au sculat dumnealui, fratel(e) nostru, Toma sulgêrul cel mari, ș-au datu banii toți deplin, optudzăci și șcs(e) de taleri și giunărate, întru mîna cestor oameni, ce mai sus scrie.

Deci, dac-am vădzut și noi tocmal(ă) bună și plată deplin(ă), am făcut această scrisoare și mărturie, ca s(ă) să știe și să s(ă) creadză. De-accasta scriem și mărturisim.

Și, pe mai mari credință, ne-am pus și pecețil(e) ș-am iscălit.

† **ѢС, В(Ъ) А(Ѣ)Т(О) ХЗРМѢ <7145/1636> МК(ТОМВРІЕ) КД <29>**.

† **ѢЗ ДѢНБА ПРЪЖЕСКУА КЛУЧѢР** m. p.; <sig.>.

† **ѢЗ БАСНІН БАНБА ВИСТѢР(НИК)** <m. p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis de la Capota, pc întru ocină, ce¹ au vîndut la Porceștii¹.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XXXVI/22.

Orig., hîrtic (29,3 x 20 cm), difolio, filigran, două peceți inelare octogonale, în cerncala doc., din care, a doua, slab imprimată, arc ca emblema un scut în care se află un leu rampant, privind spre stînga, iar deasupra, tot în scut, inscripția: БАНБ.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIX/104 (copie modernă).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/161 (xero.).

EDITII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, I nr. 97, p. 125 (orig.).

¹ "c", redat prin Ѣ.

† Иѡ Василіе воєвода, б(о)жю м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Ѡж(е) прѣдошѣ, прѣд Нами и прѣд всѣми н(а)ш(и)ми мѡлдавскими болѣри, великих и малых, болѣриѡ наш, Нѣнюл дворник глотнѣи, и тѣгал[н] <сѣ>¹ за лица, прѣд Нами, съ болѣриѡ нашеѡ, Тѣнасіе ворник глотнѣи, радѣ един циган, на имѣ Лѣпул Кобѣлѣнѣл, рѣкѣши Нѣнюл дворник аж(е) ест ѣмѣ праваа дааніе и мнѣло¹ваніе, ѡт Моѡси Могили воєвода, а Тѣнасіе дворник, ѡи тако казал, прѣд Нами, аж(е) естѣ тот циган праваа за дѣдинѣи ѡт на тѣстѣ ѣмѣ, Мнѣхнѣскѣи, и принѣси прѣд Нами и многы ѡбзы и вѣтажи за цигани и свѣд(н)тѣствовали прѣд Нами како естѣ право за дѣд(н)нѣи Мнѣхнѣшнѣи. И зостал Тѣнасіе на болѣриѡ наш, Нѣнюл ворник, ѡт прѣд Нами, и раздѣлили междо ними тѣх цигани и дѣтѣи им.

И въ том, Нѣнюл ворник не лишает са и ходити и въспитати съ истинное на тѣх ѡбзи за цигани и шѣдше до наше вѣриѡѡ и почтенѡѡ болѣриѡ Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Гаврил хѣтман, купно съ нимѣ и съ Тѣнасіе ворник, ино тѣх ѡбзы и вѣтаж(н) за цигани, ѡи тако казали, прѣд болѣри Г(о)сп(о)дств(а) Мн вѣриѡѡи и почтенѡѡи, Гаврил хѣтман, аж(е) тот циган, Лѣпул Кобѣлѣнѣл, вѣше право г(о)сп(о)д(а)рскѣи и н(ы)нѣ естѣ Нѣнюлов(н) праваа даніе и м(н)л(о)ваніе, ѡт Моѡсы воєвода, а Тѣнасіе² дворник не имаѡт ни едно трѣвѣи и свѣд(н)тѣствовал(н) ѡи прѣвѣи неправ(о) до прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн. Таж(е), Тѣнасіе ворник, ѡи лишнѣ¹ с(ѣ) за тотѣ цигани и сътворил[н] сам на себѣ запис како не имаѡт ни едно трѣвѣи съ тѣи цигани вѣш(е) писаниаг(о) и вѣзѣл[н] <его>¹ без нѣкое дѣло.

И потом, вѣстал(н) сѣ наше вѣриѣи и почтеніи болѣри, Юраакѣи вел вѣстѣорник и Мѣлан бѣи вѣстѣорник, и вѣзѣл <сѣ>¹ тѣж(е) за тот циган и сици казали, аж(е) естѣ им праваа дѣд(н)нѣи ѡт на Бѣчок³. И въ том, ѡи тако лишнѣ¹ с(ѣ) ѡт нег(о), понеж(е) ѡи шѣрѣтали како не ест им и такождер(е) сътворил лист ѡт нѣх Нѣнюл⁴ов(н), да имаѡт дѣржати себѣи циган, на имѣ Лѣпул Кобѣлѣнѣл⁴, съ всѣми дѣтѣи нѣх⁵, и вправила сѣ ѡт прѣд Нами, како да ест ѣмѣ ѡт Г(о)сп(о)дств(а) Мн праваа дааніе и ѡрик, съ всѣѣм дохѡдом.

V Мс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) хѣрѣѣ ноѣв(р)іе ѡ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Гаврил Мѣтѣш вел логоф(е)т м. р.

† Дѣмитрѣ⁶ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru, Neaniul vornic de gloată, și <s>¹-a pîrit de față, înaintea Noastră, cu boierul nostru, Tănase vornic de gloată, pentru un ȋgan, anume Lupul Cobăleanul, spunînd Neaniul vornic că îi este dreaptă danie și miluire, de la Moisi Moghila voievod, iar Tănase vornic, el așa a spus, înaintea Noastră, că îi este acest ȋgan drept de moștenire de la socrul lui, Mihăilescul, și a adus înaintea Noastră și mulți giudzi⁷ și vătăji⁷ de ȋgani și au mărturisit înaintea Noastră că este drept moștenire Mihăileștilor.

Și a rămas Tănăsie pe boierul nostru, Neaniul vornic, dinaintea Noastră, și au împărțit între ei acești țigani și pe copiii lor.

Iar întru aceea, Neaniul vornic nu s-a lipsit și a umblat și au cercetat cu dreptul pe acești giudzi⁷ de țigani și a venit la credinciosul și cinstitul boier al Domniei Mele, Gavril hatman, împreună cu ei și cu Tănăsie vornic, iar acești giudzi⁷ și vătăji⁷ de țigani, ei așa au spus, înaintea credinciosului și cinstitului boier al Domniei Mele, Gavril hatman, că acest țigan, Lupul Cobăleanul, a fost drept domnesc și acum este dreaptă danie și miluire lui Neaniul vornic, de la Moisi voievod, iar Tănăsie² vornic nu are nici o treabă și au mărturisit prima dată nedrept dinaintea Domniei Noastre. Astfel, Tănăsie vornic s-a lipsit de acei țigani și și-a făcut însuși zapis că nu are nici o treabă cu acest țigan mai sus scris și <I>¹-a luat fără nici o treabă.

Iar după aceea, s-au sculat credincioșii și cinstiții noștri boieri, Iurdachie mare vistiernic și Mălai fost vistiernic, și <s>¹-au luat, de asemenea, de acest țigan și așa au spus, că le este drept de moștenire de la Băcioc³. Iar întru aceea, ei așa s-au lipsit de el, pentru că au aflat că nu este al lor, și au făcut, de asemenea, carte de la ei lui Nean<iul>⁴, să aibă a-și stăpîni țiganul, anume Lupul Cobălean⁴, cu toți copiii lor⁵, și s-a îndreptat dinaintea Noastră, ca să-i fie de la Domnia Mea dreaptă danie și uric, cu tot venitul.

La Iași, în anul 7145 <1636> noiembrie 1.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mățiaș mare logofăt m. p.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. București, A. N., MCCXCIII/1.

Orig., hîrtie (30,5 x 20 cm), difolio, pecet⁶ mijlocie în ceară roșie, deteriorată, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/247 (foto.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 248, nr. 1183 (rez.).

¹ Omis.

² -насѣ (-nasie), adăugat ulterior de diac deasupra rîndului.

³ Ultima literă, suprascrisă, nesigură, poate fi și r (g).

⁴ Sub pecete.

⁵ Greșit, în loc de его (lui).

⁶ ѣ și ѿ, în ligatură.

⁷ Așa în textul slavon.

† Иѡ Басилѣе воевода, б(о)жѣю м(н)а(о)стѣю, г(о)сп(о)даръ Земѣи Мѡлдавскѣи. Adec(ă) s-au pîrit de faț(ă), înaintea Domnii Méle, sluga noastră, Toader diiacul, den Portari, cu Huhuloae și cu Bosiiucoae și cu Busca, fetele i Măndăoae¹, prentu [patru] patrudzec(i) de galbeni, ce au plătit Toader diiacul, prentu dajdea lor, și doi boi și șes(e) ilișe, cum au arătat, înaintea Domnii Méle, și dirése de pîr(ă) și de rămas, de la Barnovschli Vod(ă) și de la Alexandru Iliiaș Vod(ă), cum s-au aflat cu adevărat că au plătit Toader diiacul toate acéle bucate prentu dînșii.

Prent-acéia, Domniia Mea i-am giudecat, dup(ă) légea țării, cu Divanul Domn<iei>² Méle, să hie tare și pu<té>²mic, cu cartea Domnii Méle, sluga noastră, ce-i mai sus scris(ă), Toader diiacul, den Portari, a le ține și a le ținea³ ocina lor toat(ă), ce au ei în sat în Torcești, și a o vinde cui va da banii și céle bucate toate, prentu căc(i) le-u rămas și dennaintea Domnii Méle⁴ și a tot Divanul Domnii Méle.

Și, de acmu înnainte, să nu aibă a să mai pîr(i) unul pre altul de iasta pîr(ă) nic(i) dănăoar(ă), în vec(i), înnainte cărții Domnii Méle. ИНАК НЕ БУДА<ЕТ>⁵.

† ѿ Иѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хрѣме⁶ <7145/1636> ноев(рѣе), ѿ <3> д(ъ)н(и).

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мѣтиш вел логоф(е)т м. р.

† Гаврил <писал>.

<Pe verso, o îns. rom., cu litere grecești, din sec. XVIII>: Δαι λα Πορταρ(ι), δα λα διακον(ου) Τοδαρ⁷.

Arh. St. Iași, Fond Spiridonie, XXII/2.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, restaurat, pecete mijlocie, în ceară roșie, căzută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/162 (xero.).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, nr. 109, p. 24 (menț., cu extrase); Glubănescu *Ispisoace*, II, I nr. 98, p. 126 (orig.).

¹ Ultimul "ă", redat prin ѧ.

² Rupt.

³ Greșit, pentru "opri".

⁴ "é", redat prin ѧ.

⁵ Sub pecete.

⁶ Cifra unităților ѣ(5), corectată, cu altă cernelă, în ѣ(6).

⁷ "De la Portar(i), de la diaconul Todar".

550

1636 (7145) noiembrie 8, Iași.

† Иѡ Басилѣѣ воєвода, в(о)жѣю м(и)л(о)стѣю, г(о)сп(о)д(а)рѣ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКИИ. <Dat-am car>¹tea Domniei Méle lui Nașco de Mușetești, <să fie tare>¹ și putérnic, cu cartea Domniei Méle, <a ținea ș>¹i a apăra ale sale drepte bucate, boi și <... și ce va a>¹vea la casa lui, nemăruî să nu dea nimic(ă), <numai să-ș>¹i plătească dajdea <s>²a.

Iar cui va părea <cu strî>¹mbul, să vie să stea de fați, înnainte <Domniei>¹ Méle. Într-altu chip să nu fie.

ѿ Иѣс, л(ѣ)т(о) хрѣме⁶ <7145/1636> ноев(рѣе) ѿ <8>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ¹ велѣл.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: S-au dat carte de apărare Nașcului.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/106.

Orig., hîrtie, fragmentar (16 x 14 cm), lipsă jum. de jos și o treime din partea stîngă, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

¹ Lipsă.

² Rupt.

551

1636 (7145) noiembrie 9, Iași.

† Иѡ Баснлѣе воевода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землн Мѡлдавскон. Adecă, s-au pîrit de față, înaintea Domniei Méle, boiarinul nostru, Pană ce-au fost păharnic, cu vecinii săi den sat den Zărnești, anume: cu Lazor, și cu Ștefan cojcarul, și Condrea, și Toader, feciorul Frăsinei, Ștefan Hulpe, Gligorie Hulpe, Nacul, Vasilie, Bîzrdîgea, Sava, Jabulicul, Costantin Bulai, Ionașco Giugariul, alt Ionașco, Ciuparda, Nastasiia Mă'lera, Teleagă¹, Nistor Purteț, Ivanu ezariul, Todosi, Micul, Andronic Corcul, Dragoș, Costantin, brat Micul, Dămghian rotariul, Bolghea, Ionașco, nepotu lui Bolghea, Pavăl rusul, Ion, den casa Micului, dzicîndu Pană păharnicul că-i simtu drepți v<e>²cini și nu vor să asculte de dînsul.

Deci, au rămas păharnicul pre acești oameni, ce scrie mai sus, ca să-i fie vecini și să aibă a asculta de dumiialui. Iară carele nu va asculta, de mare certare va fi de la Domniia Mea. Тоѣ пишем Г(о)сп(о)дство Мн. Инак не бѣдет.

V Иѣ, въ л(ѣ)т(о) хр҃мі <7145/1636> нояб(р)ѣ д̃ <9>.

Гадм г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

Гаврил Мѣтнѣш вел лѡгоф(ѣ)т м. р.

† Инаки <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVIII>: Carte de vecini, de la Vasili Vod(ă); <și>: 17 vecini.

Arh. St. Neamț, Colecția "doc. și scrisori", M-rea Văratec, II/141.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, foile lipite din vechime, rupt la îndoituri și la pecete, pecete mijlocie, în chinovar, parțial lizibilă, lipsă un fragment.

Arh. St. București, A. N., MMCMV/6, nr. 36 (rez.).

Arh. St. Iași, CCLVIII/49 (menț., într-un perilipsis din 1815 martie 10).

EDIȚII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, an. VI, nr. XV, p. 66-67 (orig., cu vâlcatul echivalat greșit: 7145/1637 în regist); idem, *Doc. M-rii Văratec*, nr. XV, p. 18-19 (orig., cu aceeași greșeală);

Catalog, Supl. I, p. 190, nr. 556 (rez. de la Arh. St. București, completat după Bulat).

¹ "ă" redat prin ѧ.

² Rupt.

† Се ѡбо ми, Гаврилаш великѣи логоф(е)т, и Савин Пръжескѣи великѣи дворник Долин Земли, и Дѡмитрашко Шолдан великѣи дворник Бишин Земли, и Глигорѣе Зрѣке вел спѣтар, и Гиѡргѣе вел чашиник, и Їѡрдакѣе вистарник, и Тома вел сѣлѣѣрю, и Грама вел столник, и Дѡпѣл Пръжескѣи вел клѣѣѣрю, и Дѡмитрѣ Бѣѣѣш вистарник, и Шефан Моимѣскѣи вел армаш, и Раковниц(ѣ) д[т]орѣи¹ логоф(е)т, и Банил вистѣриник, и Тодѣрашко третѣи логоф(е)т, и Аким Бандѣр дворник, Нѣниѡл дворник и ниѣи болѣри ѡт Дѡр г(о)сп(о)д(и)нѣ бг(о) М(и)л(о)сти, scriem și mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum au venit înaintea² noastră Costantin Dracea, de nimene nevoit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoie, și au vîndut a lui direaptă ocină și dare și miluire, giunăitate de sat de Goșmani, ce iaste în ținutul Neamțului, pre apa Orbicului, și cu un hăleșteu mai mare, ce iaste mai din sus, și dintr-altu hăleșteu, den mișlocul¹ satului, cît să va alêge partea lui, cu tot venitul, din tot locul. Acêia au vîndut-o dumisale, fratelui nostru, Gavril hatmanul și pîrcălabul Sucévii, direptu doau sute de galbeni. Ce, acea giunăitate de sat din Goșmani, și cu acel hăleșteu mare din sus și cu cît să va alêge din cel hăleșteu de mijloc, iaste lui direaptă dare și miluire de la răpăusatul Dumitrașco Ștefan și de la feciorii săi, Ghiorghit(ă) și Vasilasco și Gligorasco, pentru direaptă slujbă ce i-au slujit și căce a fostu și omul lor, cum au arătat înaintea noastră și zapis făcut de feciorii logofătului, de la Ghiorghit(ă) și de la Gligorasco și Vasilasco, căce n-au apucat a-i face zapis logofătul Dumitrașco, că i-au fostu aproape de svîrșenie, ce i-au făcut de la dinșii¹, după darea părintelui lor, pre acea giunăitate de sat.

Deci, dumn(ea)lui, fratele nostru, Gavril hatmanul, i-au făcut plată deplin, de acei bani, ce scrie mai sus, de 200 de galben(i), întru mînule lui Costantin Dracea, denaintea noastră. Și un uric de la Ștefan Vodă și alte dirêse mai noau și întărituri datule-au toate pre mîna dumisale.

Pentr-aceasta, ca să-i hie dumisale, hatmanului, acea giunăitate de sat de Gocimani, că hăleștiu întreg și dintr-altul, cît să va alêge, cum scriem și mai sus, direaptă ocin(ă) și cumpărătură, cu tot venitul. Și să aibă dumnealui a-și face și dirêse) domnești, pre acestu zapis al nostru.

Și, pre mai mare credință, am iscălit și ne-am pus pecețile, să s(e) știe.

Eu, Dumitrașco Șaidir, am scris.

Ѥ Мс, в(ѣ) л(ѣ)то хзрме <7145/1636> ноев(р)ѣ ѡ <9>.

† Гаврил Мѣтиаш вел логоф(е)т m. p.; <sig>.

Пръжескѣи вел дворник нскалх <m. p.>.

Шолдан вел дворник нскал <m. p.; sig>.

Гиѡргие вел пѣхарник <m. p.; sig>.

Зрѣке спѣт(ар) нскал <m. p.; sig>.

† Дз Дѡпѣл Пръжескѣи клѣѣѣр нскал <m. p.; sig>.

† Дз Їѡрдакѣе вел вистнер(ник) <m. p.; sig>.

† Дз Тодѣрашко третѣи лѡг(ѡ)ф(е)т нскал <m. p.; sig>.

Раковниц(ѣ) Чѣхан лѡг(ѡ)ф(е)т <m. p.; sig>.

Грамма вел стол(ник) <m. p.; sig>.

Дз Басилѣе Банил вист(ѣ)риник (m. p.; sig>.

† Și eu, Ștefan Moimăscul vel armaș, m-am prelejit la ceastă tocmală.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † **ЃѢТ** **СИЛО** **ГОЧИМАНИ**³; <una din sec. XVII>; De la boerii cei mari, cîndu au cumpărat hatman(ul); <și alta din sec. XVIII>; Zapisul de vînzare a lui Gavrilaş vel log(o)f(ă)t, pe Goșmani. 7145 <1636> noem(vrie) 9.

Arh. St. Iași, Fond. Spiridonie, XLVIII/4.

Orig., hîrtie (38,5 x 25,5 cm), difolio, filigran, douăsprezece peceti înclare, în cerneala doc., puțin clare; la prima (a lui Gavrilaş Mătiaș), în partea de sus, se disting inițialele **Г. М.**; la a patra (a lui Șoldan mare vornic) se vede într-un scut, în ligatură, inscripția **ШОЛДАН**; iar la penultima (a lui Vasile Banul vistiernic) se distinge, în partea de sus a scutului, inscripția **БАНЪ**.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/163 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, Ispisoace, II, 1 nr. 99, p. 127-128 (orig., fără încălțuri); Iorga, *St. și doc.*, V, nr. 110, p. 24 (rez.).

¹ Așa în orig.

² "ca", redat prin **а**.

³ "De satul Gocimani".

553

1636 (7145) noiembrie 11, Iași.

† **ПРН** **А(Ъ)НИ** **ІѢ** **БАСНАІѢ** **ВОЕВОДА**¹.

† Adec(ă) eu, Focșea de Gîrbéni, și cu nepoții miei, cu Buda, ficiorul lui Ștefan, și cu Urîta, fata lui Spiridon, scriem și mărturisim, cu cest zapis, cum am vîndut dum(i)sale, logofătului, lui Toderașco, giuătate de sat de Gîrbéni, pre Bașeu, în ținutul Dorohoiului, cu tot venitul ce să va alége, drept noadzec(i) de taleri, bani proști.

Și în tocmala noastră au fost: Frim Hăjdeu, și Hruc(i) vornicul, și Ghiorghită de Botășéni, și Guțul de² acolo, și Mumic(i) ce-au fost șoltuz. Dec(i), de² acmu, preste vînzarea noastră, ca să n-aibă nime a mai face pîră sau amestecătură, nic(i) den ficiorii noștri, nic(i) den nepoții noștri, nic(i) nime den oamenii noștri.

Iar dumnealui, logofătul Toderașco, ca să aibă a-ș(i) face și ispisoc domnescu, de pre zapisul nostru, pre-acea giuătate de sat, ce i-am vîndut, ce mai sus scrie. Și zapisul nostru să fie de mărturie, și ne-am pus și peceteșile. **ТОѢ** **ПИШЕМ**.

Ѳ **ІѢ** **с**, **в(Ъ)** **л(Ъ)Т(О)** **хѣрмѣ** <7145/1636> **НОѢВ(РІѢ)** **дѢ** <11>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXVIII/6.

Orig., hîrtie (31 x 20,2 cm), cinci peceti înclare, în fum.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/249 (foto.).

¹ "În zilele lui Io Vasilie voievod".

² "c", redat prin **ѣ**.

Suret de pe on zapis a Lupului, ficiorul Liahului și a Sofronii, ci vindi a sa parti din sat(ul) Mălăești, cîtă i să va alegi, cluceriului Lupul Prăjăscu.

Гаврилаш вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т, и Грама вел столник, и Банѡл вистерник, и Стрѣтълат дворник глѡтнѣи, и Бърсан дворник, и Иримѣя дворник, и Мѣким Банѡр дворник. Mărturisim, cu această scris<o>¹are a noastră, cum au venit înaintea noastră Lupul, ficiorul Liahului și a Sofronii, strenepot Cîrstii, di nime nevoit, nici asuprit, ce² de bunăvoia lui, di-au vîndut a lui driaptă ocină și moșie, ce au avut din uric de la Alexandru v(oie)vod, din a triie parte din sat din Mălăești, ci esti în țin(u)t(ul) Fălciului, pre Părăul Săc, parte sa toată, cîtă să va alegi, cu tot venitul. Acéia o au vîndut dumisali, fratelui nostru, Lupului Prăjăscu cluceri, drept cincispreci ...³, bani buni.

Deci noi, văzînd di a lor bunăvoi tocmală tocmindu-s(e), și făcîndu-i plata deplin, noi încă am iscălit și ni-am pus și peceteți într-acest adivărat zapis al nostru, ca să s(e) știi.

Let 7145 <1636> noemv(rie) 24.

Arh. St. Iași, CCXLI/2.

Copie de la înc. sec. XIX.

Ibidem, CCCVI/13, f. 3 v., nr. 14 (menț.).

EDIȚII: Bălcănu, <Doc. comunicat>, nr. LXXIII, p. 148 (aceeași copie).

¹ Omis.

² "c", redat prin ѣ.

³ Loc alb în copie.

† Ѣто аз, Нѣнюл дворник глѡтнѣи, и Іѡнашко Ѣврам бнѣ дворник, mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cumu s-au tocmî, de bun(ă)voia lor, egumenul Galation și cu tot săborul de la sfînta mănăstiri de la Sfeti Sava, cu Toder Franga și cu Oprea, ficiorul Lupei, și cu tot(ă) sămențiia lor, și cu Rusca și cu Toder Gălușcă și cu totă sămențiia lor, ca să aibă a ținea călugării de la Sf(e)ti Sava satul Băicénii, cu tot venitul, și din hotarul Carauleștilor, cît loc s-au ales și s-au stîlpit, pre acolo să ție călugării de la Sveti Sava. Cari părți de ocin(ă) s-au ales, ce au dat Lupul Dragotă și cu giupîineasa sa sfîntei mănistiri, ce au avut de moșie și de cumpărături în sat în Băicéni și în Caraulești. Însă, niști părți de cumpăratur(ă), ce au mărturisit megeiași cu sufletei lor c-au fost luot¹ Lupul Dragot(ă) cu înpresuratur(ă) și au fost puse și în uric, egumenul Galation și cu tot săborul de la sfînta mănăstiri i-au lăsat să-ș(i) ție ocina, cin(e) cîtă parte va avea, ficiorii lui Drăgan, și a Solomie, și <a>² Anușcăi, și a Părscăi, și a Nastei, și a Saftiei și a Dochiței.

Și s-au ales părțile lor tote, să ție cu Toder Franga și cu Oprea și cu Rusca și cu totă sămențiia lor săliștea Carauleștii, cini cît(ă) parte va avea, în țarină și în finaț, cît loc s-au ales și s-au stîlpit, să ție cu tot venitul. Iar la Băicéni și în hotarul sfîntei mănăstiri, cu<m s>³ -au ales și s-au stîlpit, să nu mai aibă a să mesteca, nici să aibă

treabă To<der F>³ranga, nici sămenția lui, nice călugării, nice ve<ci>⁴nii lor să n-aibă t<rea>³bă în săliștea Căărăuleștilor, nici în hotarul lor, <pre>³ unde s-au hotărât <și s>³-au <s>³tilpit. Iar carii dintru dînșii vor intra în hotarul altuia, peste stîlpi, să aibă a da Porței 50 de boi.

Așea s-au tocmnit dinnaintea noastră și dinnaintea po<pi>³i, lui Avram, de Piticeni, și a Tomei de acolo, și a popei, lui Maftei, de Sălevestri, și a lui Ionașco Băhnașul, de Săcuiani, și a lui Andronic Buzdug, de Sălev<est>³ri, și a lui Isac de acolo, și a lui Ionașco de acolo, și <a>² altui Ionașco de acolo, și a Barbului de Odobești, și a lui Ionașco de acolo, și a lui Costantin din Rusi, și lui Vasile de Mesăhănești, și a lui Ion de acolo, și a Vlașcăi de U<n>⁴gureni, și a popei; lui [lui] Andronic, de Obîrșie, și a Sociului de Odobești și a mulți oameni(i) buni, din megeiași.

Și, pre mai mari mărturie, și-au pus și pecetile lor.

Însă pădurea nu ș-au ales, ce să ție cum au ținut de vac.

Deci noi, vădzîndu că s-au tocmnit de bun(ă)voia lor, noi le-m făcut această scrisoare, să le hie de credință, și să-ș(i) facă și dirése domnești pre această scrisoare a noastră.

Și eu, Neaniul vornic, sîngur, cu mîna mea, am scris acest zăpis, să să știe.

Иъ НѢНЮА ДВОРНІК НСКЛАХ <m. p.>.

† Γαλακτηων ερ<ομον>⁴αχος κ<αι>⁴ ηγουμ<εν>⁵ος⁵.

† Popa Mafteiu <m. p.>.

БЛШК(А) НСКЛА <m. p.>.

Ignat, sin Toder.

† Popa Andronic <m. p.>.

† Поп(ъ) Аврам, вт Питичѣн(и) <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, îns. din sec. XVIII>: БѢНЧАНН, съ КѢРЪНЛЕШІН; <și alta în grecește>: Εἰς το τζινουτο του Ρωμανου δια το Παιτζени και Καραουλεστι⁶.

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava-Iași, XLI/2.

Orig., hîrtie (27 x 20 cm), difolio, filigran, rupt, opt peceti inelare, din care una în tuș și șapte în fum, și douăsprezece amprente digitale.

Ibidem, XLI/42, nr. 11 (rez. din 1820 iunie 13); ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDCXII/10, f. 1 r., coloana stîngă, nr. 6 (rez. dezv., într-o anaf. din 1804, cu data de zi: 18).

Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 325, f. 179 r., nr. 9 (rez. dezv. în copia unci anaf. din 1805 august 18).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/98 a, b (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1184 (rez.).

¹ "luot", scris deasupra rîndului.

² Omis prin haplogie.

³ Rupt.

⁴ Omis.

⁵ "Galaction ier<omon>ah și egum<en>".

⁶ "<Zăpis>⁴ pentru Băiceni și Căărăulești, de la ținutul Romanului".

А

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмли Мѡлдавскон. Ѡж(е) прѣиде, прѣд Нами и прѣд всими нашими мѡлдавскими болѣри, кнѣгинѣ Мѣрла Стецкоае и ѡказовал(а) прада Г(о)сп(о)дств(а) Мн нѣких записе, ѡт Ялѣксандру воевода и ѡт Петръ воевода, на ен правѣи х(о)лопи цигани, на имѣ: Петръ и съ жена ег(о), Магда, и Цикшѣ и с(ъ)н(о)вѣ ег(о)¹ и дѣти нх, Иѡн <и Г>²лигоріе, и ѡнчата нх, Мнхъилъ, и с(ъ) Нас<с>³тѣ и Ѡдокиа, с(ъ)н(о)вѣ Мнхъан, и Дронца и с(ъ)ни ен, и Иѡн Ръчылъ, и съ жена ег(о), и Кръчюн, съ жена ег(о), и Глигоріѣ³, и Цоа, съ жена его, и Марика, и Бървара⁴, и Магда, съ дѣти ен, и Ѡдокиа, и Настѣ и Маргит<с>³а, що сеси више писани х(о)лопи цигани сѣт ен правѣи цигани, за дѣд(и)н(и)нѣ.

И <ти>²ж(е), ѡказовал, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн, един запис ѡт Партеніе егѣмен и ѡт Ѡвлогіе егѣмен, ѡт>² Побрата, како дал ен [ен] една циганкѣ, имене Мншѣ, съ един дѣт<атъм>⁵, радѣ един циган ен, имене⁶ Мош, почто ѡбил(и) на М<о>²ш, цигани с(ѡ)т(и)н(и) монастир.

Тог(о) радѣ, Г(о)сп(о)дств(о) Мн ещ(е) дадохом и потвѣрѣдихом кнѣгини Мѣрла Стецкоае на ен правѣи х(о)лопи <ци>²гани, еж(е) више сѣт писани, да ест <е>⁷мѣ ен, и ѡт Нас, съ вѣсѣм доходом. <И>⁶ ин да сѣ не ѡмнша<е>²т.

Ѡ Мсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрме, ноев(р)іе, кѣ д(ъ)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

1636 (7145) noiembrie 30, Iași.

В

† Иѡ Басиліе воевода, б(о)жю м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Зѣмли Мѡлдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали и потвѣрдили есмѣ кнѣгинѣ Мѣрла Стецкоае съ ен правѣи х(о)лопы цигани ѡт нарѣдѣніе¹, что ѡна имали² ѡт, Ялѣксандръ воевода, и за потвѣрѣдѣніе ѡт Петръ воевода, на имѣ цигани: Петръ и жена ег(о), Магда, и дѣтѣ нх, Иѡн и Глигоріе³, и ѡнчатове нх, [и]⁴ Мнхъилъ, и Настѣ и Ѡдокиа, с(ъ)н(о)вѣ Мнхъан, и тиж(е) Ѡпрѣ⁵, и Кръчюн, цигани, и Козма⁵ и дѣти нх, и тиж(е) Иѡн Ръчылъ, и жен(а)⁶ его и дѣти нх, и Кръчюн и жен(а)⁶ ег(о) и дѣтѣ нх, и Глигоріе, съ дѣти ег(о), и Цоа, съ жена ег(о), и Магда, съ дѣти ен, и Ѡдокиа⁷, и Настѣ и Маргитъ и дѣти нх.

И тиж(е), даем и потвѣрждаем <ен>⁷ [сѣ] ннх сѣлаше за цигани, ѡт исписок за измѣнно, что имал ...⁸ Ѡдмитр<ѡ ѡ>⁹р<и>⁹кар, ѡт ермонах Ѡвлогіе егѣмен и ѡт <ѡ>⁸ес сѣбор ѡт с(ѡ)та монастир Побрата, на имѣ циганы: Иѡн Цикшѣ и дѣти нх, и сѣстра ег(о), Дрон<ц>⁹а, и с(ъ)н(о)вѣ¹⁰ ен, Марикъ и Бървара, и съ дѣти нх.

Там рады, <сеси>⁷ вѣш(е) [прѣд] р<е>⁴ч(е)>⁷нны циганѣ како да ест ен, и ѡт Нас, правѣи х(о)лопи циганѣ, и ѡрик и потвѣрѣдѣніе, непорѣшенно николиж(е), на вѣки. И ин да с(а) не ѡмншае.

Оу Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѣрме ноев(р)іе, ѡ д(ъ)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нѣ велѣл.

† Гаврил Мѣтишъ вел логоф(е)т м. р.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Pentru Ion țig(an) și țig(anii) ot Pobrata i alți țig(ani), ispisoc ot V(a)sili Vad(ă); <și în continuare, de altă mînă>: rusăscu.

A

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, cneaghina Mierla Stețcoae și a arătat, înaintea Domniei Mele, niște zapise de la Alexandru voievod și de la Petru voievod, pe dreptii ei robi țigani, anume: Petrea și cu femeia lui, Magda, și Țicșea și fiii lui¹ și copiii lor, Ion <și G>²ligorie, și nepoții lor, Mihăilă, și cu N<as>³tea și Odochiia, fiii lui Mihai, și Dronța și fiii ei, și Ion Răcilă și cu femeia lui, și Crăciun, cu femeia lui, și Gligo<ri>³e și Gioia, cu femeia lui, și Marica, și Vărvara⁴, și Magda, cu copiii ei, și Odochiia, și Nastea și Marghi<t>³a, care, acești mai sus scriși robi țigani îi sînt ei țigani drepti, de moștenire.

Și, de asemenea, a arătat, înaintea Domniei Mele, un zapis de la Partenie egumen și de la Evloghie egum<en, de la>² Pobrata, cum i-au dat ei [ei] o țigancă, anume Mușea, cu un copil⁸, pentru un țigan al ei, anume Moș, pentru că l-au ucis pe M<o>²ș țigani sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, Domnia Mea încă am dat și am întărit cneaghinei Mierla Stețcoae dreptii ei robi <ți>²gani, care sînt mai suscriși, să-i fie [lui] ei, și de la Noi, cu tot venitul. <Și>⁶ altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7145 <1636> noiembrie, 26 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

¹ Цикштѣ н с(ъ)н(о)вѣ его (Țicșea și fiii lui), adăugat greșit, în continuarea rîndului, de aceeași mînă; v. și n. 3 de la varianta B.

² Rupt.

³ Rupt; întregit după varianta B.

⁴ и Вървара (și Vărvara), adăugat marginal, de aceeași mînă.

⁵ Spațiul rupt nu permite o întregire de atîtea litere, dar este greu de presupus ce terminație a imaginat autorul.

⁶ Omis.

⁷ Omis prin haplogie, în condițiile în care grupul ст, din cuvîntul precedent fusese suprascris.

⁸ V. și nota de la textul slav.

B

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întărit cneaghinei Mierla Stețcoae dreptii ei robi țigani, din dresele¹¹ pe care le-a avut de la Alexandru voievod și, de întărire, de la Petru voievod, anume țiganii: Petrea și femeia lui, Magda, și copiii lor, Ion și Gligorie³, și nepoții lor, [și]⁴ Mihăilă, și Nastea și Odochiia, copiii lui Mihai, și, de asemenea, țiganii Oprea⁵, și Crăciun și Cozma⁵ și copiii lor, și, de asemenea, Ion Răciulă și femeia lui și copiii lor, și, de asemenea, Ion Răciulă și femeia lui și copiii lor, și Crăciun și femeia lui și copiii

lor, și Gligorie, cu copiii lui, și Gioiu cu femeia lui, și Magda, cu copiii ei, și Odochiia, și Nastea și Marghiță și copiii lor.

Și, de asemenea, <ii>⁷ dăm și <ii>⁷ întărim alte sălașe de țigani, din ispisocul de schimb, pe care l-a avut ...⁸ Dumitr<u> u>⁹ricar, de la ieromonahul Evloghie egumen și de la tot soborul de la sfânta mănăstire Pobrata, anume țiganii: Ion Țicșea și copiii lor și sora lui Dron<ț>⁹a și fiicele¹⁰ ei, Marica și Vărvara, și cu copiii lor.

Pentru aceea, <acești>⁷ mai sus [mai înainte] scriși țigani să-i fie ei, și de la Noi, drepti robi țigani, și uric și întărire, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7145 <1636> noiembrie, 30 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mătiiș mare logofăt m. p.

† Dumitrașco Goian m. p. <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

A-B. Arh. St. Iași, CDLIX/20.

Orig., hîrtie (39 x 26 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată; pe recto-ul f. a doua, varianta A, nevalidată, cu un paragraf care nu a mai fost reluat n forma definitivă.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc. I/164 a, b (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 63, p. 98-101 (ambele variante, după orig., și trad.).

¹ Greșit, în loc de dualul/pluralul *напрѣдѣнѣмъ* (drese); v. și n. 2.

² Acord greșit, cu "drese" (v. și n. 1); ar fi trebuit: *нмала*, în acord cu *вма*.

³ "Ion și Gligorie", sînt indicați, în varianta A (v. n. 1), ca fii ai lui Țicșea, în urma unei interpolări greșite.

⁴ În varianta B (v. mai sus) *и* (și) lipsește, rezultînd o descendență certă din Petru și Magda.

⁵ În varianta A, nume lipsă.

⁶ După ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

⁷ Omis.

⁸ Loc alb.

⁹ Rupt.

¹⁰ Ar fi trebuit *дѣвѣца* (fiicele), în loc de forma utilizată pentru "fii".

¹¹ V. n. de la textul slav.

557

1636 (7145) decembrie 2.

† *Іѡ Басили Боевод(а), Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡладвскон*. Scriem slugei noastre, lui Gavril din Aldești. Dămu-ț(i) știr(e) că ni s-au jăluit Gheorghie ce-au fost sulgér pre Pătrașco de-acolea și pre Scîntée, iar(ă) de-acolea, dzicîndu înnaintea Domnii Méli, că le-au cumpărat partea lor de ocin(ă) de-acolea, dintr-acel sat, cum au arătat și dirés(e) domnești, și ei tot șid¹ în locul lor, carili au vîndut.

Drept acea, deaca vii videa cartea Domnii Méli, iar tu să le dai dzi, în 2 săptămîni, să ias(ă) dintr-acel loc, ce-au vîndut. Iar, de nu vor vrea să iasă, iar tu să le

dai dzi, să stea faț(ă) <cu>² Ghiorghii, înaintea Domnii Měl<i>². Într-alt chip să nu faci.

<Л(Ѣ)Т(О)>² хзрме <7145/1636> АНК(ЕМВРІЕ) Ъ <2>.

† Г(О)СП(О)А(И)НЪ РЕЧ(Е).

† БЕА ЛОГОФ(Е)Т ВЧ(И).

<Pe verso, o îns. cont.>: La Gavril de la Aldești.

Arh. St. București, Mitrop. Mold., CXLIV/4.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecte mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea a doc. nr. 25.

Ibidem, Ms. nr. 523 (Cond. Mitrop. Mold.), f. 123 r. (copie).

Arh. St. Iași, CXXIII/45 (rez.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1185 (rez.).

¹ Așa în orig.

² Șters.

558

1636 (7145) decembrie 4, Iași.

† Eu, Stamati diiac, și făméia mea, Măriia, fata Măriicăi, nepoată Dan Bolei dvornicului, dăm știre, cu cest zapis al nostru, cum noi, de nimene siliț(i), nic(i) înpresuraț(i), ce de bunăvoia noastră, am vîndut a noastră direaptă ocină și moșie, toată partea noastră din sat din Costești, ce iaste în ținutul Romanului, din vatra satului, și din cîmpu, și din țarin(ă), și dintr-apă și din t<o>¹t venitul. Această o am vîndut giupînései Grozavei, dreptu treidzăci și optu de galbeni, bani buni.

Și în tocmala noastră au fost: Dumitrașco stolnicul, și Ivașco Cîrjeu, și Sava cămărașul, și Gligorie Bogdan, și Cozma Bast(e), și Postalic, și Dumitru Dzamă, și Vas(i)lie de Sănăteș(i), și An<d>¹rei din Sîrbi, ș Maftē<i>¹ Răbîia² și alți mulți oameni buni.

Mai pre mare credindză³, ne-am pus pecețile și am iscălit, să-i hie de credință, pînă-ș(i) va face și dirése domnești, ca să s(e) știe.

В ІІс, л(Ѣ)Т(О) хзрме <7145/1636> АНК(ЕМВРІЕ) Ъ <4>.

† Яз СТАМАТИ ИСКАЛ <m. p.; sig>.

† Яз ДУМИТРАШКО СОЛОМОН СТОЛНИК <m. p.; sig>.

Глигори БОГДАН ИСКАЛ <m. p.; sig>.

САВА КЪМЪРАШ ПИСАХ m. p.; <sig>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/36.

Orig., hîrtie (30,2 x 20 cm), rupt la îndoituri, patru peceți inelare, în cerneala doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/250 a, b (foto.).

¹ Rupt.

² Lectură nesigură.

³ Așa în orig.

† Иѡ Басїліѣ वोєводѣ, Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, р(о)сп(о)д(а)ръ Зѣман Молдавскон. Dat-am cartea Domnii Méle boiarinului Domnii Méle, lui Ghiorghe Arapul ce-au fost sulgér, ca să fie tari și puternic, cu cartea Domnii Méle, a ținea și a opri satul Săcălișești, ce iaste în țin(u)tu¹ Neamțului, tot hotarul, pre unde au fostu de vac. Și piine, ce să va fi luat de a dzéci, să aibă a opri.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să-ș(i) întrebe de faț(ă), înaintea Domnii Méle.

Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri, peste cartea Domnii Méle.

V Иѣ, хзрмѣ <7145/1636> дѣк(ѣмврїѣ) ѣ <5>.

† Сам р(о)сп(о)д(н)нѣ велѣл.

† Гаврил Мѣтнѣш вел логоф(ѣ)т м. р.

<Pe verso, o îns. cont.>: De oprit, la Sacalușești; <una, din sec. XVIII>: Vasilie v(oie)vod, cătră Gheorghe Arapul; <și uha, din prima jum. a sec. XIX>: Sacalișești. 7145 <1636> de(che)mv(rie) 5.

Arh. St. București, M-reă Văratec, XV/8.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea a doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/99 (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1186 (rez.).

¹ "t" scris peste un "n"

† Adec(ă) eu, Iacob Răspop(ă), feciorul Măriicăi, nepot lui¹ Paingu din Durnești, scriu și mărturisescu, cu cestu zăpis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici silit, am vîndut toată partea mîne-mea, Măriicăi, cîtă să va alége, din sat din Măstacăn, din vatra satului, și din cîmpu, și din păduri, și din poeni și din tot locul, cît să va alége din partea nemișască. Acéia toată o am vîndut, dreptu dzéci lei bătuși, giupînului Gligorașco Bejan, ca să-i fie direaptă ocină și moșie, în ve²ci, cu toț venitul.

Și-n tocmala noastră au fostu: Ghiorghe șoltuzul, din tîrg din Bacău, și 12 pîrgari, și Vasilie Pelin, și Anton ce-au fostu pîtar și mulți oameni buni.

Pentru mai ma[i]re credință, am pus pecetea orașului, să aibă a-ș(i) faci și dirése domnești. И нн да сѣ не вмишдет.

V Бакѣу, хзрмѣ <7145/1636> дѣк(ѣмврїѣ) ѣ <5>.

Iu Iac(o)bŭ, amŭ vîndutŭ <m. p.; sig.>.

† Яз Антоу бнв питар м. р.

<Pe verso, o îns., de la înc. sec. XIX>: Di Măstacăn.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/35.

Orig., hîrtie (27 x 19,5 cm), pecetea tîrgului Bacău, ovală (3, 3 x 2, 5 cm), în fum, și o pecete inelară octogonală, în cernela doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/251 (foto.).

¹ "u", scris peste un "o"

² "c" redat prin ʃ.

561

1636 (7145) decembrie 5, <Iași>.

† Un zapis, den velet 7145 <1636> dechevri 5, întru cari scrie:

Adec(ă)¹ eu, Ionașco Buciulescul, scriu și mărturisăscu, cu acestu zapis al meu, cum eu, de bun(ă)voe me, di nime sîlit, nici asuprit, am vîndut a me driapt(ă) ocen(ă) și moșie, toată parte me, ci să va alege den tot locul, den sat den Hălăseni, ci esti pri apa Bistriții, în ținutul Niamțului, și cu vad de mori în Limpide; eu am vîndut-o dumisali, vornicului Neniului, drept dzeci galbini, bani buni.

Și mi-au dat banii deplin, cîți mai sus scrie, dinaint(ea) dumisali, lui Lupașco cluceriul cel mari, și dinaint(ea) dumisali, Ghiorghii Roșca biv visternic, și denaint(ea) lui Vas(i)lii Roșca vornic glotnii, și denaint(ea) lui Iazim² vornic glotnii, și dinaint(ea) lui Ghiorghii(ă) cămăraș di Ocnă, și a lui Gligorașco Bejan, și a lui Dobrenchi uricariul și a mulți boeri și a ficiori di boeri.

Și dres(ă), ce am pi aiaștă ocin(ă), nu mi s-au prilijit aice, la Eși, ci să aibu a i li da la mîna dumisali.

Și, pentru mai mari credința, am iscălit cu mîna me într-acestu zapis și ca să aibă a-și faci și dres(e) domnești, pre acestu zapis al miu.

Arh. St. Iași, DCCCI, f. 76 r.-v.

Copie, din 1747 (7255) martie 18, într-o cond. de doc. a postelnicului Lascar.

¹ Aici și descori în continuare, "c" făcut ca "i".

² Greșit, pentru "Iachim".

562

1636 (7145) decembrie 8, Iași.

† Иѡ Басиліе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали и потврѣдили есмѡ м(о)л(е)бници нашим, калѣгером ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир гл(а)голе)ма Бес(е)рекани, гдѣж(е) есту храм Бл(а)г(и)говѣщенїе прѣс(вѣ)тѣи и чистѣи и прѣбл(а)гословеннѣи вл(а)дыч(и)це наше и Б(о)городице и присно д(ѣ)вѣи, Марїа, на нѣ правїи ѡтн(и)ни и викѡплєнїе, ѡт исписок за кѡпєжнѡ, что ѡни имали ѡт Мѡїсы Могила воевода, два врѣдове за млини, на Бєлнкою Гѣрло Пѣтною, на тои страннѡ Пѣтно(ю), что тих два врѣдове за млин(и) било им праваа кѡпєжно, ѡт врємїа и ѡт брат ег(о), Дѣмитрашко, и ѡт шѣрин нѣ, Костантин, и ѡт сестра нѣ, Тѣдоcїа, с(ы)н(о)вѣ Нѣдѣбанко бѣв дворник, радї сто и два десѣт ѡгарскихъ жолтихъ.

Тѣм ради, како да еству имѣ, и шт Нас, правда шти(и)ну, и викѣплениѣ,
и ѡрик и потврѣдениѣ, съ вѣсѣм доходом, непорѣшенно николиж(е), на вѣки.
И ин да с(ѣ) не ѡмншае, прада сим истинном листом н(а)шим.

Оу Ис, в(ѣ) л(ѣ)то хзрме дек(емвер)е ѿ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

† Гаврил Мѣтиаш вел логоф(е)т м. р.

† Думитрашко¹ м. р. <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat și am întăriț rugătorilor noștri, călugării de la sfânta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul Bunavestirea preasfintei și curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre și născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, dreptele lor ocini și cumpărăhuri, din ispisocul de cumpărătură, pe care ei l-au avut de la Moisi Moghila voievod, două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, de această parte a Putnei, care, accste două vaduri de moară, le-au fost dreaptă cumpărătură de la Eremiia și de la fratele lui, Dumitrașco și de la cumnatul lor, Costantin, și de la sora lor, Tudosiia, fiii lui Nădăbaico fost vornic, pentru o sută și douăzeci de galbeni ungurești.

Pentru aceea, să le fie și de la Noi dreaptă ocină, și cumpărătură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, în anul 7145 <1636> decembrie 8.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gavril Mătiiaș mare logofăt m. p.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Biserici, XV/17

Orig., hîrtie (42 x 28 cm), difolio, pecete mijlocie în ceară roșie, stricată. Cu o trad., din 1820 mai 30, de Ion Stamate pitar.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Biserici) f. 66 v. (rez.).

Arh. St. Iași, Anaf., nr. 20, f. 81 (rez., din 1838); Cond. K, nr. 3 331, f. 47 (rez., într-o carte de judecată a Divanului din 1824 februarie 14).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/100 a, b (xero.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 227, nr. 5/2 (menț.);

Catalog, II, p. 249, nr. 1187 (rez.).

¹ т și р, în ligatură.

Cu toții, noi, și chir Varlaamu, arhiepiscop și mitropolit Sucevii, și Gavrilaš marili log(o)f(ă)t, și Dumitrașcu Șoldan, marili vornic de Țara de Gios, și Gligorie Ureche vel spat(ar), și Iordachi vel vistermic, și Toma vel sulger, și Grama vel stolnic, și Lupul Prăjăscul vel clucear, scriem și mărturisim, cu această scrisoari a noastră, cum au vinit înaint(e) noastră Mărica spătărița, fata Todosii șătrăroae, nepoata ...¹, de a ei bunăvoe, de nimi nevoită, nici asuprită, ș-au vîndut parte de ocină și di moșie, parte frățiini-său, lui Ionașcu, cîta să va alegi, în sat în Țibănești, din a trie parti, în parti di

sus, o parti, din uric ce-au avut ei di moșie, di la ...¹ v(oie)vod. Aceasta o au vîndut-o prietinelui nostru, Gheorghii Roșcăi ce-au fost visternic, drept doizăci de lei bătuți, pintru căci s-au sculat frati-său, Ionașcu, di au vîndut parti surori-sa, Măricăi spătărița, ce mai sus scrie, din ...¹, din parte de sus.

Deci, noi, dacă am văzut de bunăvoie ei vînzind și tocmală între dînșii și plată deplin(ă), dinaint(e) noastră, noi încă am făcut di la noi această măturii prietinelui nostru, Ghiorghii Roșcăi visternicul, ca să-i fii de credință și să-ș(i) facă și ispisoc domnesc.

Și, <pentru>² mai mare credință, iscălit-am și ne-am³ pus și picețile, să să știi.

Писал Фоче ѿрикар.

În Eș(i), let 7145 <1636> dich(e)mv(rie) 8.

Барлаам митрополит.

Гавриладш вел лург(у)ф(е)т.

Ъреки вел спътар.

Грама стол(ник).

Ѓѡѡл Пръжеску клуч(е)р.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/46.

Copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Țibăneștilor.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/252 a, b (foto.).

¹ Loc alb în copie.

² Omis.

³ "e-a", redat prin а.

564

1636 (7145) decembrie 8.

† Adecă eu, Ghiorghie Borodac(i), feciorul Anghelinei, nepotul lui Frățiian, de nime nevoit, nice asupra, ce de bunăvoie a me, am vîndut a me dereaptă ocină și moșie, den a [a] treia parte de sat den Voicuț(i), a treia parte, ce este în ținutul Dorohoiului, pre Prut, cu vad de moră întra apa Prutului și cu finațe și cu tot vinitul, ce este întra acela hotar aceluia sat, ce mai sus scriem. Și am vîndut nepotu-mie<u>¹, lui Vasilie Vartic, ficiorul Grăpinei, nepotu lui Gînscă, strănepotu lui Frățiian, dreptu doodzec(i) de galbeni de-aur.

Și în tocmala noastră s-au tîmplat: Ifrim Hăjdeu, și Costantin Drăgășescul, și Corosteaniul, și Paraschiva sulgeariul, și Lupul Păulel, și Golăi, și Gavril, ficiorul lui Groza[alu], ca s(ă)-i hie direaptă ocină și moșie.

Și, pre mai mare credință, ne-am pus pecetea și iscălitur(a) cătră acesta adevărat zapis al nostru, ca să-ș(i) facă și deres domnescu, de pre acesta zapis.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ѡѡрмѣ <7145/1636> дѣкѣв(рѣ) ѡ <8>.

† Ghiorghie Borodac(i) însumi, am scris, ca s(ă) <se>¹ știe <m. p.>.

† Paraschiva, ci au fost sulgér <m. p.; sig.>.

Ѓѡ ѡнарлаш ѡлѣв, нскладѣ <m. p.>, m-am tîmplat la această tocmel(ă).

Ifrim Hăjdeu <m. p.; sig.>.

† Ѓѡ Гивургѣ Коростѣнѣл нскал <m. p.>.

† Ѓѡ Костантин Дрѣгѣшеску <m. p.>.

† Яз Голън, искал <m. p.>.

† Eu, Ștefan Tăban, вист при тон токмалѣ² <m. p.; sig.>.

† Яз Лѣвл Пѣвлел, сам писахъ синъ записъ <и>¹ искал³ <m. p.>.

† Яз Костантинъ Милл, искал <m. p.>.

† Яз Димитрашко, искаахъ; приложихомъ въ сѣмъ токмеж⁴ <m. p.>.

† Eu, Mihailce Tăban, încă m-am prilejit <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † На Бон[тѣ]⁵кѣѣци, за кѣпечно, въ
Бородач⁶.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIII/60.

Orig., hîrtie (29,2 x 20,3 cm), difolio, filigran, trei peceti înclarc, în tuș, slab imprimate.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXI(II/253 a, b (foto)).

¹ Omis.

² "am fost la această tocmeală.

³ "Eu, Lupul Păulel, însumi am scris acest zapis <și>¹ am iscălit".

⁴ "Eu, Dumitrașco, am iscălit; m-am prilejit la această tocmeală".

⁵ Tăiat, cu altă cernelă.

⁶ "Pe Voi[tu]⁵cuuți, de cumpărătură, de la Borodaci".

565

1636 (7145) decembrie 10, Iași.

Noi¹, Vasîli v(oic)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu pămîntului Moldovii. Adică au venit, înaintea Noastră și înainte tuturor boerilor noștri moldovenesci, la mari și mici, Mărica spătărița, fata Todosii șatrăroae, nepoata popii Glighii, și, de a ei bunăvoină, de nimeni sîlîită, nici asuprită, ș-au vîndut a sa dreaptă² ocină și moșie, parte frăține-său, lui Ionașcu, cîtă i s-ar alege parte de ocină a frăține-său, ce-i sus scris, Ionașcu, din trei părți a satului Țibăneștii, din parte cea din sus, a trie parte a lor, ce să înparte parte lor di moșie în una parte, parte frăține-său, lui Ionașcu, cîtă să va alege de ocină. Aceasta o au vîndut boeriului Domnii Meli, lui Gheorghe Roșca vîsternicul, drept doizăci de lei, din uricul ce-au avut ei pentru ce au vîndut ea² parte frăține-său, pentru căci s-au fost sculat frate-său, Ionașcu, de au vîndut parte surori-sa, Măricăi, din parte de sus, care parte lui Ionașcu este despre răsărit, din giumătate satului.

Iar Domnie Me, dacă am văzut între dînșii cu bunăvoință tocmeală și deplină plată, iar Domnie Me, așijdere, datu-i-am și i-am întărit lui pre această ocină și moșie, parte de ocină a lui Ionașcu, cîtă să va alege, ca să-i fii și de la Domnie Me boeriului nostru, Gheorghe Roșca vîsternic, drcaptă² ocină și moșie³ și cunpărătură, cu uric de întăritură, cu tot venitul, nerășluit nici odănoară, în veci. Și altul să n-aibă a să amestica.

În Iași(i), l(e)t 7145 <1636> dic(lemvrie) 10.

Sîngur domnul a poroncit.

[Locul pecetii g(o)sp(o)dŭ]⁴.

Гавриилъ велъ двг(в)ѣ(ѣ)тъ <искал>.

Іѡнашкѣ <писал>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/49.

¹ Pentru Hw ("Io").

² "ea", redat prin a.

³ "și moșic", repetat pe p. următoare.

⁴ Menț. copistului, marcată într-un cerc.

566

1<6>36 (7<1>45) decembrie 12.

Copie de pe un suret, ce este tălmăcit de Evloghie dascal, de pe ispisocul cel sirbesc, a lui Vasilie v(oi)e vod, din v(ă)leat 7<1>¹45 (1<6>36) dec(hemvrie) 12.

Facem înștiințare precum am dat și am întărit cinstiului și credinciosului boiariului nostru, dumisale, Grigoraș Uréche vel spatar, pre a lui dreaptă ocină și cumpărătură, ce au avut tatăl său, Uréche biv vel vornic, din uric de întăritură, de la Radul Mihnea v(oi)e vod, toată parte, câtă să va alege din satul, anume Dragomireștii, ce-i pe Părăul Alb, la ținutul Neamțului, partea Todosiei și a surorilor sale, Sora și Tudora, fetile Mălineștilor, și Ștefana a lui Chelbere și Nastasiia, fata vornicului, de baștină și de cumpărătură, și Blăgoae, din partea Epureștilor, și Condre hotnog și a rudeniilor sale, a Titei și a Măriei și a Antonidei, fetile Giurgei Vipere, și Ștefana a Șoimului, și fratele lor, și a lui Simeon, feciorul Cîrstinii, nepot lui Vipere, și popa Ion, din partea Bonții, și Pînte a preutesii, și Cernușcoae, sora lui Hudici, și Andronic a Vătăgușului, și Carp, feciorul lui Cărhană, din parte medelniceriului, și din Tîmpești, ce să va alege din parte Cornii.

Toate acele părți, ce au fost cumpărat de mai sus scris, Uréche vornic, de la acei de mai sus ziș(i) vînzători, să-i fie, și de la Noi, cu tot venitul, din cîmp, și din pădure, și din apă, și din iazuri, și din poeni și din tot venitul, pentru că au avut și dzi credincios boiariul nostru, Uréche vel spat(ar), cu vînzătorii săi, dinnainte Noastră, și ei la dzi n-au venit, ci au rămas de dzi și din toate² légea țării. Iar credincios boiariul nostru de mai sus scris s-au îndreptat și au pus și ferue, în visteria Domniei Méle. Pentru acéia, ca să nu mai aibă a să mai pîrî pentru aceste părți niciodată, în veci³.

Și altul să nu se amestice peste această adevărată carte a noastră.

[L(ocul) p(eceții) g(os)pod]⁴.

Această copie s-au scris de pe suretul cel scos de Evloghii dascal, dar, fiind și ispisocul cel sirbesc față, am urmat aceluși sirbesc; și, pentru acéia, poate, la une<le>¹ cuvinte, nu s-a potrivit copie aceasta cu suretul acela.

Gheorghie Evloghi, am scris această copie.

1785 iulie 7.

Arh. St. București, M-rea Neamț, XXIII/11.

Copie după trad.

Ibidem, XXXVI/65, nr. 8 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/101 a-d (xero.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1188 (rez.).

- ¹ Omis.
² Aşa în copie.
³ "e" redat prin ѣ.
⁴ Menţ. copistului, marcată într-un cerc.

567

1636 (7145) decembrie 13, Iaşi.

† Іѡ Касїлне воевода, божїю милостїю, г(о)сп(о)даръ земли Мѡлдавскѡи¹. Adecă au venit, înaintea Domnii Méle şi a boérilor noştri, mici şi mari, al nostru boiarin, Gheorghe Roşca ce-au fost visternic, cu multe mărturii şi cu boiari din Curtea Domnii Méle, jeluindu-se Domnii Méle c-au avut nişte părţi de ocină în sat în Geréni, în gura Gerului, pre Sirét, cumpărat(e) de părintele său, Ion Roşca dvornicul; şi acélia părţi, déca le-au cumpărat, datu-le-au pomană la mănăstirea vornicului Uréche, la Săcul. Deci, vornicul Uréche făcut-au acolo sat mănăstirei ş-au şi mai cumpărat ş-alte părţi. După acea, déca s-au prilejit eşire vornicului Uréche din ţară, în Țara Leşască, cu Constantin voevoda, înblat-au acel sat din mină în mină, pînă acmu, la domniia noastră.

Deci, vădzîndu Domnea Mea jaloba boiarinului nostru ce mai sus scrie, cu atitea mărturii şi boiari din Curtea Dumi Méli, Domnia Mea am dat şi am întărit acélia părţi, toate de cumpărătură, svintei mănăstiri Săcului, cu tot venitul, ca să [le]² fie mănăstirei ocină şi moşie, în véci.

Iar dirése de cumpărătură, ce-au avut părintele lui, Ion Roşca vornicul, dzîs-au c-au perit cînd au mărşu cañtilériul în Țara Muntenească, cum au arătat carte de mărturie şi uric de întăritură de la [loc alb]³ voevod. Deci, altul să nu să amestece preste cartea noastră.

Сам господин(ъ) велѣл⁴.

Ѫ Пс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрме <7145/1636> дѣк(емврїе) гї⁵ <13>.

Гаврил Мѣтїиш вел логоф(е)т.

Фочѣ¹ <писал>⁶.

După Antonovici, *Doc. comunicate*, p. 14-15.

Orig., hîrtie (31,7 x 19,7 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, parţial deteriorată. Doc. făcea parte din col. lui Emilgar (Emil Gîrleanu).

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXVII/7 b (copie din sec. XVIII, cu data de an: 1646 (7155); ibidem, XXXVI/32, nr. 18 a (menţ., cu aceeaşi dată).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/102 (xero., după copie).

ALTE EDIȚII: *Catalog*, II, p. 380, nr. 1939 (rez., după copia de la Arh. St. Bucureşti).

Pentru data de an 1636 (7145) pledează şi faptul că este menţionat ca mare logofăt Gavril Mătiiaş, care în 1646 nu mai deţinea această funcţie.

¹ În text. edit., cu caractere latine.

² Parantezele ns.

³ Menţ. edit.

⁴ În text. edit., cu litere latine, urmat, în paranteză, de trad. ("Însuşi domnul a poruncit").

⁵ În text. edit., cu litere latine şi cu cifre arabe.

⁶ Într. ns.

† Ioan¹ Vasilie voevod, cu mila lui D(u)mn(e)zău, d(o)mnu Țării Moldovii. Precum au venit înaintea Noastră Nacul, sîn Ene neguștorul, de la tîrgul Bîrladului; dat-am Noi lui înnoitură, dintr-a lui drept și adevărat uric de la Ștefan Tomșa voevod, a lui dreaptă ocină și cumpărătură, ce are tatăl lui, Ene neguștorul, un loc pentru vad de moară pre Gîrla Putnii și o vie², în silește Vităneștilor, ce acel loc de vad de moară(ă) și aceea vie² i-au fost lui cumpărătură de la Dumitru Bălțeanul ce-au fost pitar, drept³ o sută și 20 de ug(hi), iar lui Dumitru Bălțeanul i-au fost cumpărătură de la Tisul, sîn Măricăi, nepot lui Tăbălae, strenepot lui Vitan, dintr-a lui drept uric ce are³ de moșie, de la Bătrînul Ștefan voevod. Iar(ă) după(ă) acéia, încă au mai dat lor 20 și 5 taler(i) bătuți, precum i-am dat Noi lui, și de la Noi, cu tot venitul.

Și, după(ă) acéia, așijdere i-am dat Noi lui întărire⁵ de doi pămînturi, care-s mai sus⁴ de vie, ce-au fost lui cumpărătură de la Anghelū, sînū Lupe, ne<po>⁵t lui Dragoș și Andrușcă, și o ⁵ucată de pămîntū, ce au fost lui cumpărătură de l(a) Precop și de l(a) Axintie, precum i-am dat Noi lui, și de la Noi, cu tot venitul.

Și, după(ă) acéia, tij i-am dat și întăritur(ă) Noi lui, dețru acel dres⁶ de³ a lui dreptă moșie și cumpărat(ă), o parte de moșie, dintră acéia silește a Vităneștilor, din a patra parte, a patra, cu vad de moară(ă), ce este pe Gîrla Putnii de Gios; ce aceea parte de moșie și acel vad de moară(ă) i-au fost lui iarăș(i) cumpărătură de la Dumitru Bălțeanul bîv pitar, dreptū 100 tal(eri) de argint și cinci boi buni, iar lui Dumitru Bălțeanul i-au fost cumpărătură de la toț(i) nepoții și strenepoții lui Văscan și Dragotă, feciorii Petrii, și de l(a) Costacilii și de la fratele(e) lui, Lazar Tăriț(ă), feciorii lui Strușian ce-au fost staroste.

Și, după(ă) acéia, tij⁷ i-am dat Noi lui întăritur(ă) de acéia preste-[mare]^{8e9} o vie în silește Sirbilor de Sus, ce aceea cumpărătură i-au fost tatălui lui, Ene neguș(i)t(oriul), de l(a) Buceagu și de l(a) frate-său, Burghéle, feciorii lui Hilip, pentru 50 t(a)l(eri) de argint.

Și, după(ă) acéia, tij i-am dat și Noi întăritură lui, din ispisocul de întăritur(ă), de l(a) Alixandru Iliaș voevod, o parte de un bătrîn, din frunte¹⁰, de vad de moară(ă), pe Gîrla Putnii de Gios, supt Măgur(ă), ce este cumpărat(ă) tătîne-său, lui Ene neguș(i)t(oriul), de l(a) Toma Savii, ot Străoan(i), și cu fratele¹¹ lui, feciori¹² lui Alban, și de la Ionașcu și de la frate-său, Berdelin, și Costin Sirbul, și Bătiia, și¹³ de l(a) Groza, și de l(a) Mihăil(ă) și de l(a) Andronic Șchiopol, drept 20 de taler(i) de argint.

Și, așijderea, au cumpărat de la Costantin, sîn Vlădiul, și de l(a) Marie, nepota Vlădioe, și de l(a) Grozava Arioneașă, și altă Marie, fată Simii, și de l(a) Giurgea, zet Vlădioe, și Tudora Alexuțoe și Anușca, sora ei, și de la toți nepoții și strenepoț(ii)¹⁴, o parte de alt bătrîn dintr-acel vad de moară(ă), supt Măgură, pentru 20 tal(eri) de argint.

Și încă au mai cumpărat parte altui bătrîn, tot dintră acel vad de moară, de la Andronic și sora lui, Mărica, și de l(a) Vasilie, sîn Lupul(u)i, și nepotul lui Lupul, și de la Ionașco, sîn Grigorcea, feciorii Trifănăsă, și de l(a) toat(ă) semînție lor, pentru 20 t(a)l(eri) buni. Pentru aceia, i-am dat Noi lui, și de la Noi, cu tot venitul.

Și, după(ă) acéia, tij au arătat, înaintea Noastră, un zapis de l(a) Podolean șoltuzul, cu 12 pîrgar(i), cu pecete tîrgului Bîrladului, așa încă scriindū, cum au venit înaintea noastră¹⁵ Bocul¹⁶ stegar ot Bătineșt(i), cu sora lui, Catrina, feciorii lui Ștan, de a lor bunăvoie, au vîndut a lor dreptă moșie, parte lor, ce să va alege din silește Hălmezeștilor, cu vad de moară(ă) și din cîmpū, și di peste tot. Aceia au vîndut tătîne-său, lui Ene neg(u)șitor, ot Bîrladū, drept 20 ug(hi).

Și, dup(ă) acéia, încă au arătat înaintea Noastră altă zapis de mărturie, de l(a) Precop ce-au fost giudecător¹⁷, ot Bîrlad, și de l(a) șoltuzul cu 12 pîrgar(i). Așa scrie încă, cum au venit înaintea noastră¹⁵ Sora, fata Stanii, cu unchiul ei, Turcea, sîn Lupul(ui), și cu mătușa ei, Hiica, și cu fratel(e) ei, Toma, și au dat toat(ă) parte lor din silește Hălmezeștilor, cu loc de vad de moar(ă) din acéia silește. Dat-au și au vîndut lui Ene neguș(i)t(oriul), pentru 30 ug(hi) de aur, ce au răscumpărat pe Sora, fata Stanii, de la tătar(i), și, altă neavîndu ce da ei pentru acei bani, ce tot ce acea mai sus scrie, au dat toat(ă) parte lor dintru aceiaș(i) silește Hălmezești, cu vad de moar(ă).

Pentru acéia, tot ce scrie mai sus, parte de moșie, cu vad de moar(ă), i s-au dat și de la Noi Nacului, feciorul lui Ene negușitorului, cu tot venitul, neluat nic(i) de cum, în vec(i).

Și altul să nu să amestice³.

† $\overline{\text{A}(\text{t})\text{T}(\text{o}) \times \text{ap} \text{me} <7145/1636> \text{A}(\text{E})\text{K}(\text{E})\text{M}(\text{E})\text{P}(\text{I})\text{E} \text{E} \text{I} <15>}$.

† Și s-au tălmăcit pe rumînie de pre limba slovenească, la anii $\overline{\text{x} \times \text{CN} \text{E} <7255/1746>}$, $\text{M}(\text{t})\text{C}(\text{A})\text{U} \text{A} \text{C} \text{E} \text{N}(\text{T} \text{E} \text{M} \text{E} \text{P}(\text{I})\text{E})$, $\text{S} <6> \text{A}(\text{L})\text{H}(\text{H})$, de ieromonahul Amvrosie de la Scîntee.

Acestu suret s-au cetit de mine și, aflîndu-l drept, m-am iscălit.

Evloghie dascal.

Iunie 20, l(e)t 1766.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/6.

Traducere.

Ibidem, LIV/117 (copie, din 1786 ianuarie 9, după trad. de Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/255 a, b (foto.).

¹ Pentru Hw ("Io").

² "ie", redat prin A.

³ "c"/ultimul "c", redat prin t.

⁴ "su-", scris deasupra rîndului.

⁵ Rupt.

⁶ "acel dres", scris pe margine, de Evloghie dascăl, în locul cuvintelor "acéia scrisoare", tăiate cu cerneală.

⁷ Scris deasupra rîndului.

⁸ Tăiat cu aceeași cerneală.

⁹ "c", redat prin t, iar "p", scris peste un "d" răzuit.

¹⁰ "frunte", scris de Evloghie dascăl deasupra rîndului, în locul cuvîntului "silește", din rînd, care a fost tăiat.

¹¹ Așa în trad.

¹² Adăugat pe margine.

¹³ "și", repetat la începutul p. următoare.

¹⁴ "și strenepoș(ii)", scris deasupra rîndului.

¹⁵ "au venit înaintea noastră", probabil reprodus după zapisul menționat.

¹⁶ "c", scris peste un "g".

¹⁷ Trad. gr., pentru "vornic" (ureadnic ?, namesnic ?) de Bîrlad.

Dec(he)mv(rie) 15.

Un zapis a lui Prăjin(ă), sîn Androinic, că au vîndut lui Pan(ă) pah(arnic) partea sa din Zărnești, cu tot venit(u)l, cîtă să va alege.

Arh. St. Iași, CCLVIII/49, f. 1 r.

Rez., într-un perilipsis din 1815 martie 10.

Datat după întărirea domnească, din 1636 septembrie 26, a cumpărăturilor lui Pană paharnic din satul Zărnești, în care cea de față nu este menționată (v. doc. nr. 524), precum și după celelalte cumpărături, care au urmat (v. *comentariul* doc. nr. 527 din <Cca 1636> octombrie 4).

† Иѡ Бл҃гнѣ воєводѣ, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)дѣ рѣ Зеѣмѣ¹ лн Мѡ²адѣ¹вскон. Пшѣм слѣ²га²м на²шим², Дѣм(н)траш²ко Пѣм. Dămu-ți știre că s-a<u j>²eloit, înaintea Domnii Méli, <s>¹luga noastră, Mihalcea ș<i>² Cozmița, frat<e>²l(e) <l>²ui, pre Arh<i>³p de Dănăești, dzicîndu că le ține el ocina și moș<ia lo>²r <di>²reaptă, ce au la Sa<caliș>⁴ești și la Dzemeșești, în cu<r>²a⁵ Tazlăului.

Drept acéia, dacă vei vedea <cart>²ea Domnii M<éle>², iar tu să a<i>⁶bi a opri pr<e>² Arhip dintr-ace moșii a lor și <s>²ă-i dai dzi, să vie să stea de <față>⁶, înnaint<ea Dom>²nii Méli; și să aibă a-ș(i) aduce și diresele de la ci<i>⁶ ce-u cumpăr<at>³u, să le arăte înnaintea Domnii Méli. Та<к>² да знанте! Инак не ѡч(н)ните!

<Ѣ Иѡс>², в(ѣ) л(ѣ)т(о) ѡз<р>²мѣ <7<1>45/1<6>36> дѣк(ѣмврїѣ) нї <18>.

† Саѣм г(о)сп(о)дѣ(н)нѣ вѣлѣл>².

Arh. St. Iași, CDLXI/53.

Orig., hîrtie (cca 31 x 19 cm), filigran, deteriorat și șters, restaurat, pecete mijlocie, în chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Ibidem, CDXXXVIII/2 (copie, din 1768 iunie 22, de Niculai Știucă).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/166 (xero.).

¹ Șters.

² Rupt.

³ Rupt și șters.

⁴ Șters și rupt; completat după copie (v. *deser. arheogr.*).

⁵ Greșit, pentru "gura".

⁶ Omis.

† Иѡ Бл҃гнѣ воєводѣ, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)дѣ рѣ Зеѣмн Мѡлдавскон. Ѡж(ѣ) приндѣ прѣд, Нами и прѣд нашими мѡлдавскими болѣри,

вѣлики<х>¹ и мали<х>¹, Tofana, fata lui Ghiorghe Calapod, de nime nevoită, nice asuprită, ce de a sa bunăvoie, de-au vîndut a sa dreaptă ocină și moșie, den[n] a patra parte den sat den Văscani, ce să înparte în șese părți, o parte, și cu vad de moară în Bahluețu și cu finaț la luncă și cu tot venitul, ce să va alége partea ei. Acéia o au vîndut boiarinului Domnii Méle credincios, Lupului Prăjescul cliucériul, dreptu 30 de lei de-argintu.

Așijderea, au venit înaintea Noastră Păscălina și cu frate-său, cu Vasilie, feciorii lui Ghiorghe Calapod, de nime nevoiți, nice asupriți, ce de a lor bunăvoie, de-au vîndut a lor dreaptă ocină și moșie, den[n] a patra parte den sat den Văscani, ce să înparte în sés<e>² părți, doao părți, și cu vad de moară în Bahluețu, și cu finațiu la luncă și cu tot venitul, ce să va alége partea lor. Acéia o a<u>¹ vîndut, așijderea, boiarinului Domnii Méle, ce mai sus scriem, Lupului Prăjescul clucériul, dreptu 60 de lei de-argintu.

Dece, Domniia Mea, vădzîndu de a lor bunăvoie tocmală tocmîndu-să și făcîndu-li-s(e) plata deplin, am dat și am întărit și de la Noi, ca să-i fie lui dreaptă ocină și moșie, neclătîtă nice odănoară, în veci³. Инак не бѣдет.

V Пс, в(ъ) л(ѣ)то хърме <7145/1636> дѣк(емврѣ), к̃ <20> д(ьни).

† Сдам г(ос)п(о)д(н)нъ велѣл.

† Гаврилѣ Мѣтиаш вел лѣгѣ(ѣ)т⁴ m. p.

Arh. St. Iași, DCLXXXV/32.

Orig., hîrtie (30,7 x 19,7 cm), difolio, lipsă trei pătrimi din f. a doua, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roșie, deteriorată.

Ibidem, CDXXVIII/57, f. 2 v. (rez. numai cu vâlcatul, într-un perilipsis din 1756 (7264) iunie 28).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Xerogr. de doc., I/166 (xero.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 72, p. 111-112 (orig., cu caractere chirilice); Rosetti *Vascani*, p. 52 (rez., numai cu vâlcatul, după perilipsisul din 1756); p. 64-65 (rez., numai cu vâlcatul, într-o carte de judecată din 1764 (7272) iulie 12).

¹ Omis.

² Șters și rupt.

³ "с" redat prin ѣ.

⁴ Sub pecete.

Suret de pe on ispisoc a lui Vasili v(oi)e vod, ce¹ întărești vînzare Lupului, ficiorul Lialului și a Sofronii, pentru parte sa, cîtă să va alegi, din sat din Mălăești, de la țin(u)t(ul) Fălciului, ci au vîndut-o Lupului Prăjăscu cluceri; asămini întărești vînzare lui Grigori Mojiță, din sat din Drăgești, pentru on loc di prisacă, la Drăgești, în margine Bărbosului, ci au vîndut tot <lui> Lupul Prăjăscu clucer, drept noi galbini, bani buni.

Иъ Басълине воевода, бѣжн(ю) милостию, г(ос)подаре .Земле Мѣлаевскѣи. Ѡжж²(ѣ) прииде, прѣд² нами и прѣд нашими мѣлаевскими болѣри, вѣлики<м>²и и малики³, Lupul, ficiorul Liahului și a Sofronii, strenepot Cîrstii, de nimi nevoit, nici asuprit, ce¹ de a lui bunăvoie, di-au vîndut a lui driaptă ocină și moșie, ce¹ au avut elu, din uric de la Alexandru v(oi)e vod, din a triie parte din sat din

Mălăești, ce¹ esti în țin(u)t(ul) Fălciului, pre Părăul Săc, parte sa toată, cîtă să va alegi, cu tot venit(ul). Acée o au vîndut boiarinului Domnii Meli credincios, Lupului Prăjăscu cluciariul, drept zăci galbeni, bani buni.

Așșdire, au venit înaintea Noastră Grigorii Mojîlă, din sat din Drăgești, de nimi nevoit, nici asuprit, ce¹ di a lui Lînăvoie⁴, di-au vîndut a sa driaptă ocină și moșie, on loc di prisacă la Drăgești, în margine la Bărbosul, boiarinului Domnii Meli, ce¹ mai sus scrie, Lupului Prăjăscu cluceriul, drept noi galbini, bani buni, ca să-ș(i) puie stupii pe acel loc.

Deci, Domnie Mea, văzînd de a lor bunăvoie⁴ vînzînd⁵ și făcîndu-li pala⁶ diplin, am dat și am întărit, și de la Noi, boiarinului nostru, ce¹ mai sus scrie, ca să-i fie lui driaptă ocină șo moșie, cu tot vinitul, acel loc di prisacă, neclătită nici odinioară, în veci. ИНАК НЕ БЪДЕТ.

Х ИС, в(ъ) лот(о)⁷ хэргме <7145/1636> дѣк(ѣм)в(рѣ) ка <24>.

Arh. St. Iași, CCXLI/3.

Copie de la înc. sec. XIX.

Ibidem, CCCVI/13, f. 3 v., nr. 8 (monș.).

¹ "с", redat prin ъ.

² Omis

³ Greșit, pentru малими.

⁴ "іс", redat prin Ѧ.

⁵ Cuvîntul "vînzînd", repetat pe p. următoare.

⁶ Greșit, pentru "plata".

⁷ Greșit, pentru лѣт(о).

A

1635 (7143) aprilie 3.

Zapisul lui Simion Coadă¹, pentru o a trie parti din moșia Grumăzoae.

După Gane, *Știri noi*, p. 415, nr. 12.

Rez., într-un "opis de documenturi", "ci avem noi, răzășii din Grumăzoae și Plopeni", de la 1841 septembrie 3.

După conținut, acest act pare identic cu cel din 1648 (7156) mai 1 (v. Ghibănescu, *Surse*, III, nr. 28, p. 51-52), prin care Simion Codău vinde o treime dintr-un bătrîn din satul Grumăzoaia lui Vasilie Strătulat. Avînd însă în vedere că ele sînt înregistrate separat în perilipsis, precum și faptul că prezumtivul cumpărător din 1635, Vasilie Strătulat, stăpînea la 1649 (7156) septembrie 12 (*ibidem*, nr. 22, p. 43-44) două părți în Grumăzoaia, este posibil ca ambele zapise să fie valabile.

Observăm, totuși, că în 1667 sau 1668, cînd Vasile Strătulat i-a dăruit lui Enache Penișoară partea cumpărată de la Simion Codău, actul de mărturie nu amintește decît de o treime dintr-un bătrîn și de un singur zapis. De asemenea, în cadrul neînțelegerilor care au izbucnit în sec. XVIII, cu privire la stăpînirea părților din moșia Grumăzoaia (v. Gane, *op. cit.*, I și II, *passim*), zapisul apare tîrziu, la 1805, printre mărturiile neamului Penișoresc și, tocmai de aceea, nici nu a fost luat în considerație la judecată. Mai mult încă, el este menționat, cu acest prilej, sub vîlcetul 7146 <1638>, obiectul tranzacției constituindu-l o *pătrime* (s. ns.) "din bătrînu Dieniș" (*ibidem*, II, nr. 30, p. 410-411).

Ca urmare, pînă la apariția altor informații, autenticitatea actului trebuie considerată îndoielnică, iar data, nesigură.

¹ În loc de "Codău", cum apare în zapisul din 1648 mai 1 (v. *comentariul*).

Suret di la Vasîlii v(oe)v(o)d, din velct 7143 <1635> iunii.

† Иѡ Басълии в(о)в(о)д(а), божн милости[в], <г(о)сп(о)д(а)ръ>¹ Зъмле Молдовскине. Arătăm²: au vinit sluga noastră, Tudor ci au fost căp(i)t(a)n în Chilieni, din țin(u)t(ul) Tutovii, și dinainte boerilor Domnii Mele, cclor mari și celor mici, cu uric de o<ci>¹niie ali sali drepte, di la moșii săi și di la părinții săi, și cu ispisoc de cumpărături. Și au vinit Tudor căpitanul cu fiică-sa, cu Ioana, înaintea Domnii Méle și a tot Sfatul Domnii Meli.

Văzînd Domniia Mea uric și ispisoc, zapisă de moșii[i]e și cumpărături, Domniea Mea m-am milostivit și am făcut acest ispisoc priste toati moș<iil>²e cele bătrîne, de moșie, și priste toate cumpărăturile; li-am dat <lui>¹ Tudor căpitanului și fiicăi-sa, Ioanii, în veci, din sat din Șandrecști, de pre vale Pereschiv(u)lui, din aceasta parte, dintr-un bătrîn, giumătati. Și, așijderea, tot pi vale Pereschiv(u)lui, dintru un bătrîn, din a triie parti, giumătate, din sat din Șărpeni. Tij, au cumpărat dintru un bătrîn, din a trie parte, a cince parte, ci au cumpărat tot din Șărpeni. Tij, au cumpărat dintru un bătrîn, a trii[i]a parti [parte], a cincea parte⁴, ci au cumpărat di la bătrînul⁵, tot din Șărpeni⁶; tij, tot pi acel <pîriu>¹ Pereschiv, în gios, din sat <din>¹ Mesăni, dintru un bătrîn, a triie parte; tij, pre apa Zăletinului, din sat <din>¹ Horjeștii, din bătrînul⁴, a trii[i]a parte; pre aceia [la] vale, din sat din Jărdănești, dintru un bătrîn, giumătati, iar mai gios, pre vale, din sat din Scorțeni, ci să va alegi din partea mea⁷; [fără de ei să țiie]⁸; așijderea, din sat din Mireni, pi apa Pereschiv(u)lui de mijloc, din fundul despre apus, din a triie parte⁶ [parte], giumătat⁶, pi Pereschiv. Tij, <pi apa>¹ Pereschiv(u)<lui>¹ di mijloc, din sat din Chiliai, din a triia parte, ci au cumpărat-o [ci au] părintele lui, Mihăilă. Tij, pi Pereschiv¹ cel Mari, din sat din Păcurăreni, au cumpărat parte Leicăi, din satu, din a șaptea parte⁶, însă partea [partea] bătrînă, partea Leicăi, tij pi acel Pereschiv, mai gios. Tij, au mai cumpărat din sat din Stănuiești partea lui Foniți, a patra parte. Tij, au mai cumpărat partea di acolo, di la acel Ion Bîrlatu tătariul[ui], din a patra parti, giumătatie. Tij ot tam, au mai cumpărat, dinaintea⁹ lui Burlan, din a patra parte⁶, a triia parte.

Acesti moșii și cumpărături li-au dat dar fiicăi sali, Ioanii, dinaintea Domnii Mele și a tot Sfatul Domnii Mele, ca să-i fii ei drepte⁶ ocne și moșii, ncrășuite și neclătite, în veci, lor¹⁰ și ficiilor săi¹⁰, și nepoților săi¹⁰ și strănepoților, în veci.

Așijdere, [însă cumpărături], au cumpărat aceste¹¹ parte⁶ din Cernuiești di la moșii săi, nepotul¹² Petrii, [la acestea s-au greșit cei ci au scris mai gios]¹³ tij să <fie>¹ ei dreptă ocină și moșii[i]e, în veci.

Am dat dinaintea boerilor Domnii Mele credincioși перед Гиѡргин¹⁴ Башотъ, и перед Савин вел бан¹⁵ съи Долни Зъмлеѡ, и род¹⁶ Шолдан, и Дропи¹⁷, и

Оддд¹⁸, и пред Павеа¹⁹ ворн(н)к и пред нашим нан добрин лалмерн²⁰, пишн слѣгн²
и ...²².

хзрмг <7143/1635> ҃ѣнѣ.

Această copie am scris-o și am poslăduit-o, din cuvînt în cuvînt, și, fiind
asămene de pe cel adivărat, am iscălit.

Grigori Lăudat(a)t <m. p.>.

Arh. St. Iași, CDX/3.

Copie, de la înc. sec. XIX.

Fals, după formular (*dispoziție* dublă: înainte de *narație*: confirmarea cumpărăturilor, iar
după ea: întărirea daniei; întărire domnească făcută *înaintea* (subl. ns.) boierilor, cînd normal ar
fi fost să se invoce *credința* lor), conținut (în dreptul moldovenesc, fiicele nu aveau nevoie de
dotă, recunoscîndu-li-se, ca și fiilor, accesul la moștenire; cumpărăturile nu sînt susținute de acte
probatorii; sfatul domnesc, parțial greșit), și identitatea arhivistică (copie după copie, după orig.
rom. sau după orig. slav., cum pare, uneori, să sugereze textul ?). În plus, prezența termenului
"ban", indicînd dregătoria (v. Grigoraș, *Instituții*, p. 277-278), și a unui vornic Pavel (v. n. 19)
atestă realități mai tîrzii, din sec. XVIII.

¹ Omis.

² În orig., probabil: *ѡжѣ* (iată).

³ Rupt.

⁴ Text incomplet; în orig a putut fi: "din a triia parti, a cincea parte", sau "a triia parti din
a cincea parte".

⁵ Probabil greșit, pentru "dintr-un bătrîn".

⁶ Întreaga propoziție pare a fi o reluare a celei precedente.

⁷ Pronume potrivit unui zapis de vînzare, și nu unui ispisoc domnesc.

⁸ Expresie neinteligibilă, putînd fi raportată atît la textul precedent: beneficiarii "să ție"
"ci să va alegi din partea" lui Tudor, cît și la cel care urmează: "ci să ție, așîderea" și partea din
Mireni.

⁹ În orig. slav., probabil: *ѡт част* (din partea), expresie citită greșit: *ѡт прѣд*
(dinaintea).

¹⁰ Greșit, în loc de "ci".

¹¹ Greșit, pentru "altă", așa cum cere contextul ?

¹² Greșit, pentru "moșul său, nepotul" sau pentru "moșii săi, nepoții" ?

¹³ Probabil precizarea copistului, avînd în vedere adăugarea, după *dispoziție* (!), a încă
unei cumpărături.

¹⁴ Greșit, pentru *Пѣтрашко* (Pătrașco).

¹⁵ Termen impropriu perioadei și de natură să indice momentul mistificării: sec. XVIII (v.
comentariul).

¹⁶ Greșit, pentru *пред* (înainte), ca mai sus.

¹⁷ Greșit, pentru *вѡрник* (vornic) ?

¹⁸ Greșit, pentru *Чогоаѣ* (Ciogolea) ?

¹⁹ Pavel Albotă, vornic de Poartă între 1641 și 1650, sau Pavel Ciocîrlan, mare vornic de
Țara de Sus, între 1700 și 1703 (v. Stoicescu, *Dicționar*, p. 338 și 374-375) - ceea ce ar constitui
un indiciu al momentului mistificării - ?

²⁰ Probabil, greșit, în loc de *ѡлѣри* (boieri).

²¹ În orig., probabil: *иших слѣги господарскихъ* (alte slugi <domnești>).

²² Loc alb în copie.

"...

mărturie din 7145 <1636> noiembrie 28, tot dintr-o zi cu mărt(u)rie, ce-au dat măn(ă)stirii¹ Neniul vor(nic) de Poartă, cu întocma cuprindere, dar pe mărtorie aceasta judecata nici un temei n-au putut să pue, căci, osăbit că domnul Vasile v(oie)vod cu judecata li-au aneresit, cum dovedesc cărțile Domnii Sale, ce sînt arătate din partea mă(nă)stirii¹, dar iei au stricat-o, ștergînd vro trei rînduri dintr-însa, adăogînd însuși cu slovă streină și numele satului Ciutureștii, și, mai vîrtos, că în dosul aceștii mărtorii au mai scris iei, ca din parte acelui Neniul vor(nic), puind veletul cu un an în urmă, care alăturîndu-s(e) cu acea adev(ă)rată iscălitură a Neniului, nici într-un chip nu s-au potrivit, ce aceasta au făcut-o ei, vorbitoare de părț(i) a mă(nă)st(i)rii¹, cu chip ca să poată zice că și ei ar fi fost rămași amestecați cu părți în Băiceni și în Cărăulești".

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDCXII/10, coloana dreaptă, nr. 3.
Menț., într-o anaf. din 1804.

După cum rezultă din comentariul în legătură cu mențiunea, doc. prezentat la judecată era un fals.

¹ Este vorba de M-reă Sf. Sava, din Iași (v. doc. nr. 556).

INDICE DE NUME PROPRII

ABREVIERI*, SIMBOLURI, LĂMURIRI

c.	= comun
c.s.	= comună suburbană
l.c.	= localitate componentă
m.	= municipiu
or.	= oraș
r.	= raion
reg.	= regiune
top.	= toponim
ț.	= ținut
*	= indică așezări dispărute
()	= prezintă variantele cuvîntului titlu
(?)	= exprimă îndoiala editorilor
(menț.)	= atenționează asupra încadrării cronologice anterioare datei doc. a cuvîntului situației tratate.
< >	= cuprind completările sau identificările editorilor.
<milesimul>	= precizează data consemnării termenului/acțiunii cînd aceasta s-a produs.
~	= repetă vocea de bază
/	= semnifică alternanța (fonetică sau terminologică).

*
* *

Indicii înglobează atît informația documentară directă, cît și cea adițională; din descrierea arheografică, note sau comentarii.

Indicele de materii a fost corelat cu cel de nume proprii, astfel încît depistarea informației de referință să se poată face cu maximum de rapiditate.

La omonime, indexarea a avut în vedere al doilea element definitoriu, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Vocile indicînd persoane atestate pînă spre mijlocul sec. al XIX-lea au fost ordonate alfabetic în funcție de numele de botez, iar apoi, după numele de familie.

Cînd trimiterile au urmat unele după altele ele s-au unificat.

La *Indicele de nume proprii*, ordinea: nume de botez-nume de familie, s-a inversat în situațiile moderne (sec. XIX-XX).

Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

* Pentru alte abrevieri, v. lista inițială

...

- ..., martor hotarnic la Bîrzăști 56.
- ..., <din Botoșani>; martor 486.
- ..., fiica Anii, nepoata lui Tocsabă, soția lui Costantin; se judecă cu Gheorghii Roșca vistiernic pentru o parte din Țibănești și pierde 523.
- ..., fiul Anisiei, nepotul lui Zaharia; partea lui ~, din s. Balomirești și Hoisești, vîndută de Zaharia 389.
- ..., fiul lui Condrea 481.
- ..., fiul lui Dragoș, din Cetnicăuți, frate cu Iurașcul, cu Nechifor ș. a.; vinde părți din Cetnicăuți 206.
- ..., fiul lui Penteleiu 325.
- ..., fost armaș; martor hotarnic la Bîrzăști 56.
- ..., ieromonah, egumen al m-rii Solca; dă măturie pentru satul Iubănești și o parte din Licina 122.
- ..., mare logofăt; autentifică act (1817) 180.
- ..., mama Candachiei 421.
- ..., medelnicer; partea lui ~, din s. Dragomirești, vîndută 566.
- ..., pîrcălab de Cetatea Nouă; în sfat 93.
- ..., sora lui Banteș 206.
- ..., strămoș al lui Pîntea fost șetrar; uric de moștenire de la Ștefan voievod "cel Bătrîn" 54.
- ..., țigancă, soția lui Macovei, mama lui Bejan și a lui Mașteiu; dăruită de Miron Barnovschi voievod lui Ionașco Cehan fost mare vornic (menț.) și întărită 54.
- ..., vecin din Onut, vîndut 30.
- ..., voievod, domn al Moldovei; "dires" de cumpărătură dat lui Bălan Hațimirschi (menț.) 219.
- ..., voievod, domn al Moldovei; uric de la ~, pentru părți de ocină din s. Geréni 567.
- ..., vornic, tatăl Nastasiei 566.

A

- A..., fiica lui Braia 277.
- Aaron, v. <Petru> ~.
- Acsana, fiica lui Groza, nepoata lui Bantăș; partea ei din Brătășeni, vîndută 240.
- Acsana, v. și Axana.
- Acsenic, fiul lui Petrea, fratele lui Anton, Andronic ș. a. vinde parte din Răchitiș (menț.) 369.
- Acsinia, -e, v. și Acsinic, Axenia, Axinia.

- Acsinic, fiica lui Broștoc, soția lui Andrei; dăruiește vad de moară <de la Găgești> 301.
- Acsiniia (Acsinic, Ocsinie) fiica Ilenei, sora popii Isac și al lui Ostahi; primește în schimb un loc de finaț la Șchei 250 A-B, 407.
- Acsiniia, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic; vinde părți din Dudești 67.
- Acsintie (gr.: Alsintie 295), din Furniceni; vinde un pămînt din Turturești 259, 295.
- Acsintie, v. și Axintie.
- Adam, v. Iurașcu ~.
- <Adjud>, oraș, v. Agiud, tîrg.
- Adormirea Maicii Domnului, hram al m-rii Homor 468;
- v. și Homor, m-re.
- Aftenic, v. Iftinic.
- Aftimii, fiica Nastasiei, mama Măriei 154.
- Aftimii, nepoata lui Ionașco; partea ei din Dănceni, vîndută (menț) 273.
- Agafia, fiica lui Andreian, sora lui Marco; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Agafia, mama lui Sava, Ștefan ș. a. 180.
- Agafia, fiica lui Duma, soră cu Gliga, Mărica și Stanca, mama Todosiei 315.
- <Agafia> Boac, soția lui Toader Boul vistiernic, soacra lui Neculachie <Ralli>; se judecă pentru o parte din Nesporești și cîștigă (menț.) 178.
- Agafia, fiica lui Toader armaș, mama lui Toader; dă, pentru plata capului, parte din Orbic 147.
- Agafia, sora lui Drăgan; vinde pămînturi din Oncéni 174.
- Agafia, țigancă, fiica lui Ursul, soția lui Buțurcă; întărită lui Isac Stîrcea 10.
- Agafița, fiica lui Ghiorghe Albotă, soția lui Ionașco <din Sinihău>; vinde parte din Corlăteni 31, 61.
- Agafia, fiica lui Toader pîrcălab, mama Irinei 293, 294.
- Agafon, egumen al m-rii Rîșca 298, 299, 315; cumpără un iaz și-l dăruiește m-rii Rîșca 298; dă măturie pentru un heleșteu 299; schimbă și vinde sate 315, 395.
- Agahia, fiica lui Hérteș, nepoata lui Turlui 69.
- Agahia, fiica Ilenei, nepoata lui Liciul; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Agahia, mama lui Zaharie 85.
- Agahia Șuverdoneasa, mama lui Cornea 389.
- Agahic, tatăl lui Toader, al Gaftei ș. a. 69.
- Agahiia, țigancă; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Agahiia, țigancă, fiica lui Bodin; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.

- Agapia; poienile Agapici, în hotarul s. Torcești 281.
- Agapia (Agapia Veche 91, Agapiia), m-re, <ț. Neamț; în s. Agapia, c. ~, j. Neamț>; hram: Sf. arhanghel Mihail 12, 91; ieromonah de la ~ (1783) 91; primește danie, se judecă și împarte cu Nacul Brut averea lui <Maxim> Popovici 11, 12; se judecă pentru vad de moară și loc de prisacă la gura Bahluiului și ciștigă 91; se judecă cu tirgoveții din Fălciu pentru loc cu bălți de pește și ciștigă 248; pecetea ci 11, 12.
- Agarra, țigancă, sora lui Larion Babeț, a Vîrnavei ș. a.; dată, în schimb, de Savin Prăjescul lui Pătrașco Bașotă 329.
- Agăricești, neam; scrisorile ~ lor (1754) 247.
- Agere, v. Dumitru ~.
- Agiud (gr.: Ajut 109), țirg; <or. Adjud, j. Vrancea>; șoltuz (voit) și pîrgari din ~, dau mărturie 109, 110.
- Alba, baltă de pește în Măicani; întărită lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic 54.
- Alba, mama lui Ciudin și a lui Ioniță 129.
- Alba, soția lui Drăgan Șeptes, mama Chelsiei 93.
- Alban, tatăl lui Toma Savii 568.
- Albești, sat, pe Stemnic, <ț. Vaslui; c. Delești, j. Vaslui>; martori din ~ 56, 361.
- <Albești, sat, c. Brăești, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Scorțești.
- Albici, v. Ion ~.
- Albotă, rudă cu Andrei, Hîrbor ș. a.; vinde s. Dimăceni (menț.) 544; se judecă pentru el și pierde 307.
- Albotă, tatăl Mariicăi, socrul lui Gheorghie Prébiciu 442.
- Albotă, v. și Gheorghie ~, Gheorghită <~>, Pătrașco ~, Petru ~.
- * Albotești, sat, la gura Sărății, ț. Tigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>; loc din ~, dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava (menț.) și întărit 76.
- Albotești, sat <ț. Bacău; înglobat în or. Moinești, j. Bacău>¹; martor din ~ 327.
- Alboteștii, neamul lui Petru Albotă 94.
- Albu, v. Andriaș ~.
- Albul, din Obîrșie, fiul lui Lupu; martor 538.
- Albul, fiul Măricăi, nepotul lui Drujinea, fratele lui Dumitru; vinde parte din Piciorogani (menț.) 161.
- Albul, tatăl lui Neculai; se judecă cu Tăutul logofăt pentru s. Dămileni și pierde 267.
- Albul, din Turburești; martor la o danie 496.
- Aldești, sat, <ț. Neamț; contopit cu Cîrligi, c. Filipești, j. Bacău>; slugă domnească din ~ primește poruncă 557.
- Alecsa; martor la o hotărnicire din Băsăști și Edumirești 327.
- Alecsa, fiul lui Dumitru Hudici, frate cu Gherman ș. a.; se judecă și primește întărire pentru o parte din Dragomirești 277.
- Alecsa (Alexa), fiul Giurgioaici; partea lui din Prigorcenii, vindută 173, 177.
- Alecsa, popă, soțul Palaghiei, ginerele lui Simion Barză; primește întărire pentru Mihăilești și pentru părți din Horgești și Brănești 502.
- Alecsa, v. și Alexa.
- Alecsandra, fiica Varvarei, sora lui Ionașco și a Părăscăi; vinde parte din Macicăuți 193.
- Alecsandra, Alecsandru, v. și Alexandra, Alexandru.
- Alecu Greceanu, agă; autentifică copie (1814) 206.
- Alexa; martor la o vânzare din Băloșeni 155.
- Alexa, fiul Buscăi, frate cu Dumitru; se judecă pentru o parte din Futești, numită Botești, și pierde 479.
- Alexa, fiul lui Maței Căras, nepotul lui Nicoară; vinde parte din Grădești și Strimba (menț.) 366.
- Alexa, fiul Măricăi Mătiiasa, nepotul lui Andronic; vinde parte din Toderești (menț.) 93.
- Alexa <Mustață (?)>, fost <mare> stolnic; parte din Scobințani, răscumpărată de la ~ (menț.) 389.
- Alexa Măniiacul; partea lui din Prigorcenii, vindută 173, 177.
- Alexa, v. și Alecsa.
- Alexandra, fiica Anghelinei Fotcasa, soră cu Măria; se judecă pentru o casă din Iași și pierde 536.
- Alexandra, fiica lui Condrea, nepoata lui Ilic; vinde scliștea Petrești (menț.) 84.
- Alexandra, fiica lui Gavril Tihul, soția lui Simion; vinde parte din Prigorcenii 444, 445.
- Alexandra, fiica lui Ion Andreica, nepoata lui Faur; vinde o parte din Românești 530.
- Alexandra, fiica Măricuței Cernătoaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici mare vornic; împarte, cu rudele, averea bunicului și primește întărire pentru s. Movileni, o treime din Dumești ș. a. 321, 350.

¹ V. și Stoica, *Observații*: Trotuș, p.898.

Ale[c]xandra, nica lui Zaharia, sora lui Ionașco, a Dochîței ș. a.; vinde parte din Pungești 287.

Alexandra, v. și Alecsandra.

Alexandru (Alecsandru), diacon; scrie acte 178, 355;

cumpără și primește întărire pentru parte din Mihăești 37.

Alexandru Anastasă, serdar; deținător al actului orig. pentru Mihăilășani și Lopatinți (1809) 352.

Alexandru <cel Bun> (Bunul, cel Bătrîn, Bătrînul) voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 352, 357.

Alexandru <Coconul> (Radul) voievod, domn al Moldovei, fiul lui Radu Milnea voievod; danii făcute de ~ 144, 201, 202, 278;

acte de la ~ 295, 389.

Alexandru (Alecsandru, Alixandru, gr.: Gașpar 77) Iliaș (Ilieș, Iliaș) voievod, domn al Moldovei, fiul lui Iliaș voievod; hotărnicire în vremea lui ~ 493; judecată înaintea lui 304, 305; danii făcute de ~ 55, 69, 77, 219;

acte de la ~ 10, 54, 60, 64, 68, 69, 73, 78, 85, 93, 101, 178, 190, 199, 228, 252, 289, 291, 315, 318, 327, 354, 366, 389(2), 399, 549, 554, 568, 572;

<sec. XVIII>: gr. Iliaș Alexandru 232.

Alexandru <Lăpușneanu> (cel Bătuin) voievod; domn al Moldovei, tatăl lui Bogdan voievod 451;

acte de la ~ 64, 72, 272, 389, 556.

<Alexandru Vlahuță>, sat, v. Pătrășcani.

Alexandru, v. și Alecsandru, Alixandru.

Alexești (Alexăști), sat, f. Vaslui; <c. Ipatele, j. Iași>; parte din ~, vindută de Erina monahia lui Lupul Prăjescul clucer 293, 294.

Alexuțoc, v. Tudora ~.

Alixandru (Alexăndrel), voievod, fiul lui Ștefan <cel Mare> voievod; stilpește hotarul unui sat (menț.) 261.

Alixandru, v. și Alexandru.

Alsintie, gr. pentru Acsintie 295;

v. Acsintie.

Alvanitul, v. Vasile voievod ~;

v. și Avăr.

Ambrobie, din Brădeani; martor la o danie 137.

Ambros, vătăman, din Cajva; martor hotarnic 381.

Amvrosie, ieromonah, de la Scînteia; traducere act (1746) 568.

Ana (Anna), nica lui Dumitru Purcel, sora Annesiei și a Nastasiei; vinde parte din Codăești 116, 417.

Ana (Anna), fiica lui Machedon, soră cu Procopie; vinde părți din seliștea Ostăpșești (menț.) 85.

Ana, fiica Mărinei, nepoata lui Radul; vinde parte din Ungurași 404.

Ana, fiica Nastasiei, mama lui Ionașco 64.

Ana, fiica popii Anton și a Măricăi; primește, în schimb, un loc de finăț la Șchei 250 A-B, 407.

Ana, (gr.: Ilcana 235) fiica lui Simion Pilipovschi și a Măricăi, sora lui Vasilie, Ionașco ș. a.; dă, pentru plata capului fraților săi, jumătate din Șerbiceni 143, 235.

Ana (Anna), fiica lui Tocsabă, nepoata lui Băloș; primește, în schimb, o parte din Țibănești, pe care o vinde 214, 389, 523.

Ana, fiica Vasuschii, nepoata lui Luca Pojar; vinde parte din Țibănești (menț.) 214.

Ana, mama lui Iachim, Toader ș. a. 93.

Ana, nepoata lui Ștefan sau a lui Coifeș, rudă cu Vasilie Roșca ș. a.; se judecă și pierde o parte dintr-un heleşteu de la Nemerniceni 541.

Ana Ghingoac, fiica Măricăi Uscătoac, sora lui Gligorce, a Severinei ș. a.; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.

Ana, v. și Anna.

Anasia (Nasii), fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea <Ghenovici fost mare> vornic; moștenește, prin împărțire, s. Blindărești, Săcătura ș. a. 350.

Anasia, v. și Anaseca, Anesia, Anesiia, Anisia, Annesia.

Anastasă, v. Alexandru ~.

Anastasia (Nastasia), fiica lui Gliga Hrinovici, mama lui Ionașco și a Măricăi 166, 167.

Anastasic, călugăr, de la m-reă Sucevița; vinde vîi la Cotnari (menț.) 291.

Anastasic, ieromonah, egumen al m-rii Slatina; dă mărturie 501.

Anastasic, gr. pentru Tănăsie 310.

A(nastasic) Bașotă, logofăt; condică cu doc. moșiilor lui ~ (sec. XIX) 354.

Anastasius, v. Johann ~ Manovarda.

Anatodie, pîriu, <f. Neamț>; lotar al braniștii m-rii Bisericiani 68.

Anăseca, soră cu Mihăilă; vinde ogoare din Băloșești 318.

Anăseca, v. și Anasia, Anesia, Anesiia, Anisia, Annesiia.

Ancăș, v. Ion ~.

- Andonesc; neamul ~ 49.
- Andonie, din Grozești; martor hotarnic 476.
- Andonie (Andon), [gr.: Dănilian 250 B], din Hăsnășcani; martor 250 A-B.
- Andonie, din Mădărjoci; martor hotarnic 201.
- Andonie, din Toporăști; se judecă pentru un loc de prisacă din Toporăști și pierde 99.
- Andonie, fiul lui Zemeș, strănepotul lui Dumitru Budura; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Andonie (Andonii), fratele lui Vasile Croitorul; vinde răzoare din Onceni 175.
- Andonie, popă, din Besericani, martor la o danic, sig. 254.
- Andrei; partea lui din Milești, alcașă 409.
- Andrei, din Odobești; vinde "pământuri" din Odobești 508.
- Andrei, din Sîrbi; martor la o vînzare 558.
- Andrei, fiul lui Fîrtat, tatăl lui Lupul și al Țigancei 244.
- Andrei, fiul lui Ilea, fratele lui Ionașco, Marco ș. a.; martor hotarnic 135; primește întărire pentru s. Cetereni 398.
- Andrei (Andreiu), fiul Măricăi, nepotul Nastasiei și al Anei; vinde parte din Oncești 64.
- Andrei (Andrii), fratele lui Moțoc; vinde s. Dimăceni (menț.) 544; se judecă pentru același sat și pierde 307.
- Andrei, fratele lui Ursu, al Antimicii ș. a.; vinde părți din Băloșeni 155.
- Andrei, ginerele lui Gligorie Pobircu; vinde parte din Glodeni 318.
- Andrei, gr. pentru Ardare 206.
- Andrei, fost iuzbașă; copie act (1780) 534.
- Andrei, popă, duhovnic și executor testamentar al lui Trifan 53.
- Andrei (Andreiu), țigan; întărit episcopului de Roman 489.
- Andrei (Andreiu) Chiorul, fost armaș, fiul lui Ilie setrar și al Irinei; cumpără și apoi vinde părți din s. Hotești (menț.) 85.
- Andrei <Corodel ?>, hatman; primește danic și apoi dăruiește un loc din hotarul s. Podoleni (menț.) 368, 475, 481.
- Andrei Dașchevici; copie acte (sec. XVIII) 233 A-B, 463.
- Andrei Grebince, fiul lui Gavrițaș Gribince, nepotul Magdei; vinde jumătate din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394.
- Andrei Ivașcu; adevărește copia unui "ispisoc sîrbesc" (sec. XIX) 472.
- Andrei Măcău, <din Brătîla>; martor la stabilirea unei stăpîniri 126.
- Andrei (Andreiu) Murguleș, frate cu Eremia, Ștefan și Ipatic; primește întărire pentru s. Toderești 397; martor la o vînzare din Cernăcău 363 și Ternaucă 460.
- Andrei <Sabii>, căpitan, tălmăci; traduce acte (1794) 77, 228.
- Andrei Terțipa (Munța, Tunțiga), soțul Anei, ginerele lui Petrica; partea sa din Cetnicăuți, vîndută 206.
- Andrei (Îndreiu) Turcul; dă mărturie pentru parte din Coșești 145, 146.
- Andrei, v. și Andreiu, Andrii, Îndreiu.
- Andreian, tatăl lui Marco și al Agahiei 69.
- Andreian, țigan; întărit m-rii <Aroncanu> 288.
- Andreica; martor la o vînzare din Codăești 116.
- Andreica, din Ciohoreni; martor 401.
- Andreica, fiul lui Isaico, nepotul Marușcăi, tatăl lui Zaharia 389.
- Andreica, popă, din Vereșeni; dă mărturie 37.
- Andreica, soțul Nedelei, tatăl lui Chirilă; cumpără parte din Băsești (menț.) 272.
- Andreica, vărul lui Ion; vînzător din Hrișcani 155.
- Andreică, vecin din Oglindești; întărit lui Tănăsie fost vornic 430.
- Andreica, v. și Ion ~.
- Andreiu, fiul lui Baciul, fratele lui Galiric; vinde parte din Văscani 64.
- Andreiu, fiul lui Evghenie și al Ionci, soțul Acinicii, v. Avram, călugăr.
- Andreiu, fiul Tudorei, fratele popii Ionașco; înapoiază un țigan 329.
- Andreiu, vornic de Botoșani; martor 12.
- Andreiu <Condrea>, fratele Solomici; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.
- Andreiu, v. și Andrei, Andrii, Îndreiu.
- Andriaș Albu, martor la o vînzare din Voicuți 564.
- Andrieș; martor la împărțirea s. Rădăuți 241.
- Andrieșu, șoltuz de Bîrlad; dă mărturie pentru ocini și plata unei amenzi 249.
- Andrii, v. și Andrei, Andreiu, Îndreiu.
- Andrian, tatăl lui Vasile 277.
- Andronic; jirebia lui din s. Nemerniceni, alcașă 465.
- Andronic, "bătrînul", <din Botoșani>; dă mărturie într-o pricină 484.
- Andronic, din Bogdănești; martor 284.
- Andronic, din Grozești; martor hotarnic 476.
- Andronic, din Vîrîți; martor hotarnic 2 A-B.
- Andronic, fiul lui Drăgan, nepotul lui Dragoș; vinde parte din Liești (menț.) 315.
- Andronic, fiul lui Petrea, fratele lui Anton, Arsenie ș. a.; vinde parte din Răchitiș (menț.) 369.

- Andronic (Androinic), fiul lui Tîmpa pîrcălab, tatăl lui Dumitrașco diac 210; pomenire făcută de ~ 165.
- Andronic, fiul lui Varnav, fratele lui Miftodie și al lui Ionașco; dăruiește loc de la prisacă la Răchitoasa 366.
- Andronic, fiul lui Vasilie din Volcineți, nepotul lui Bilava; vinde parte din Sencheuți 211.
- Andronic, fratele Măricăi; vinde parte din vad de moară sub Măgură 568.
- Andronic, popă; cumpără părți din Părtănoși 176.
- Andronic (Andronic), popă din Obîrșie; martor 555.
- Andronic, tatăl (?) Cîrstinei, bunicul lui Arpentie, Tănăsie ș. a. 93.
- Andronic, tatăl Măricăi Mătiiasa, bunicul lui Alexa, Ghervasie ș. a. 93.
- Andronic, tatăl lui Toader 318.
- Andronic a Vătăgufului; vinde parte din Dragomirești 566.
- Andronic Badiul, fiul lui Badiul, fratele lui Dumitașcu și al lui Sturza; cedează jumătate din s. Rădăuți, cu vecini 241.
- Andronic Balș; copie act (1785) 184.
- Andronic Bogdan, căpitan, soțul Irinei; vinde vie și pivniță de piatră la Cotnari (menț.) 1.
- Andronic Buzdug, din Selevestri; martor 555.
- Andronic Corcul, vecin din Zănești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
- Andronic Donici, agă; autentifică copie (1814) 206.
- Andronic Huia, țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Andronic Șchiopul, vinde parte de bătrîn și vad de moară pe Gîrla Putnei (menț.) 568.
- Andronichi Grosul, răzeș din Drăgănești; se judecă pentru o parte de sat și pierde 543.
- Andrușcă, bunicul lui Anghelu 568.
- Anesia (Annesia), mama lui Costin, a Mușei, ș. a. 165, 210.
- Anesia, mama lui Iurașco, soara lui Becliea fost pîrcălab 537.
- Anesiia (Anesie, Annesia), fiica lui Dumitru Purcel, nepoata lui Purcel postelnic; vinde părți din Vilnești 342, 343, Părișeni 415 și Codăești (menț.) 417.
- Annesia, v. și Anasia, Anăseca, Anesia, Anisia, Annesiia.
- Anfilofie, <din Mirosălăvești>; martor 11.
- Anghel, fratele lui lui Ștefan; cumpără parte din Grădinari 71.
- Anghel, v. și Anghelū;
- <Anghelcești, sat, c. Ruginești, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Budea.
- Anghelina, fiica Anei, nepoata lui Bulașco; vinde parte din Toderești (menț.) 93.
- Anghelina, fiica lui Bratu vâtaf; vinde un vad de moară pe Gîrla Putnei (menț.) 302.
- Anghelina, fiica Cîrstinei, sora lui Ionașco Arbure și a Mariei; moștenește parte din Corlăteni și Godinești 95.
- Anghelina, fiica lui Frate vâtaf; vinde vad de moară la Găgești (menț.) 138.
- Anghelina, fiica lui Frațian, mama lui Ghiorghe Borodaci 564.
- Anghelina, fiica lui Gavrilăș Gribince, nepoata Magdei; vinde jumătate din seliștile Drăjăști și Greci 394.
- Anghelina, fiica lui Ion Ancăș, sora lui Ursul; vinde părți din seliștea Bircești (Ostășești) 85.
- Anghelina, fiica lui Ionașco din Tomești, nepoata Măricăi Româncasca, soră cu Gligorcea, cu Vasilie și cu Nastasiia; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Anghelina, fiica Măricăi, mama lui Gligorie; dă parte din Bogdănești, pentru plata capului fiului ei 70.
- Anghelina, fiica Măricăi Uscătoaia, sora lui Gligoce, a Severinei ș. a.; vinde parte din Scînteia 84.
- Anghelina (Anghilena), fiica lui Mihai, soția lui Curu, sora lui Enachi și a Părascăi; vinde vie din Iași 403.
- Anghelina, fiica lui Sămionu Codău; dăruiește un loc de casă 496.
- Anghelina, fiica lui Toader, soția lui Toader Capșea pitărel; vinde parte din Bălușești (menț.) 315.
- Anghelina, fiica Tomascăi, nepoata lui Turlui; vinde parte din Tomești 69.
- Anghelina, fiica lui Zaharia, sora lui Ionașco, a Dochitei ș. a.; vinde parte din Pungești 287.
- Anghelina, mama Antimiei Pătrășcioac 452.
- Anghelina, mama lui Ghiorghe Borodaci 564.
- Anghelina, mama lui Gligore, nepoata lui Dumitru 389.
- Anghelina, soția lui Nechita; vinde loc de casă din Săoani 64.
- Anghelina, soția lui Toader Bașotă, mama lui Gheorghe, a Maricăi ș. a.; părțile sale din Botești, Mogoșești, ș. a., împărțite între urmași 427.
- Anghelina (Anghelinoia) Bărboac, mama Nastasiei și a Greacăi 271.
- Anghelina Fotcasa, mama Alexandrei și a Mariei, sora Palagăi; se judecă pentru o casă din Iași și pierde 536.

- Anghelina Șeptelicioe**, mama lui Gheorghie și a popii Strățulat 418.
- Anghelina (Anghilina) Vasilioaia**, fiica lui Cîrstea Ghenovici fost <mare> vornic, mama lui Crăciun, Dumitrașcu ș. a.; se judecă pentru s. Dimăceni și cîștigă 307; moștenește, prin împărțire, s. Bujoreni, Negoști ș. a. 321, 350.
- Anghelū**, fiul lui Lupe, nepotul lui Dragoș; vinde pămînturi din Vitănești 568.
- Anghelū**, v. și Anghel.
- Anghenia**, țigancă, fiica lui Bodin; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Anghilen(a), Anghilina**, v. Anghelina.
- Anisia**, fiica lui Andreica, sora lui Zaharia 389.
- Anisia**, fiica Buhloaei și a lui Văruș; carte de apărare pentru ocina sa din Miclești 467.
- Anisia**, fiica lui Mihăilă Moinescul; vinde parte din Orbic, cumpărată pentru ea 147.
- Anisia**, nepoata lui Ionașco; partea ei din Dănceni, vîndută 273.
- Anisia Purceloac**, mama Tudorei 54.
- Anisie**, fiica lui Condrea, nepoata lui Ilie; vinde seliștea Petrești 84.
- Anisie**, rudă cu Drăgan, Tiron Căuia ș. a.; vinde parte din Șepeleuți (menț.) 504.
- Anisia, Anisie, Anissia**, v. și Anasia, Anăseca, Anesiia, Annesiia.
- Anița**, fiica lui Gangur, sora lui Ion și a lui Goian; părți din Păulești, răscumpărate de la ea 448.
- Anița**, fiica lui Gavril, strănepoata lui Dumitru și a Vasilcăi; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Anița**, mama Urîtei 85.
- Anița**, sora lui Boldescu din Băloșești; vinde ogoare din Lățcani 221.
- Anna**, fiica lui Gavril, mama lui Pavel și a lui Vasilie 389.
- Anna**, fiica lui Gherman, nepoata lui Nichita; vinde seliștea Hrobnea 255, 280.
- Anna**, fiica Nastei, soră cu Gherghina ș. a.; posedă act de întărire pentru o parte din Hotcești (menț.) 85.
- Anna**, fiica lui Petrică, soția lui Andrei Tertipa; partea sa din Cetnicăuți, vîndută 206.
- Anna**, mama lui Toader și a Nastasiei Trifăneasa 69.
- Anna**, sora Dochiei preoteasa; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Anna**, sora Marinei și a Lupșei; cumpără părți din seliștea Bircești (Ostăpșești) 85.
- Anna**, v. și Ana.
- Annesia**, fiica lui Necoară armaș, sora lui Dumitru, Mihăilă ș. a.; pămînturile ei din Mijloceni, în altă stăpînire 317.
- Annesia (Annasiia)**, fiica lui Sofron stolnicel și a Ilenei, soția lui Vasilie Corlătescul; primește întărire pentru părți din Gurbănești 28 și Gângurești 231.
- Annesia**, fiica lui Eremiia Rujină și a Grozavei, nepoata Marinei, soră cu Petrea, cu Toader ș. a.; vinde parte din Văscani (menț.) 64.
- Annesia**, v. și Anasia, Anăseca, Anesia, Anesiia, Anisia.
- Annușca**, mama lui Gheorghită 190.
- Annușca**, v. și Anușca.
- Antal**, v. Mihai ~.
- Antănaș**, v. Antonaș.
- Antemia**, fiica lui Baciul, sora lui Costin, Galerie ș. a.; vinde parte din Văscani 64.
- Antemia**, v. și Antimia, Antimiia.
- Antemiia**, fiica lui Bochiuc fost spătar, soția lui Dumitrașco Evloghie; vinde și apoi schimbă părți din Dărmănești pentru părți din Nemerniceni 513.
- Antemiia (Antimiia)**, fiica lui danovici cel Bătrîn, sora lui Pătrașco Danovici; vinde jumătate din Dumeni 353, 362.
- Antemiia(Antimiia)**, fiica lui Liciul, sora lui Ionașco Caraciul și a lui Vasilie; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Antemiia (Antimie)**, fiica Vasutcăi, nepoată lui Luca Pojar; vinde parte din Țibănești 214, 389.
- Antemiia (Antemia) Cîrstieneasa**, soția lui Cîrstiian logofăt, fiica lui Petriceico logofăt și a Măricăi, mama lui Ionașco și a lui Gheorghită; se judecă pentru s. Lămășeni și cîștigă 106; se judecă pentru parte și pive din Băișești și pierde 468; moștenește, prin împărțire, s. Băscăceni și părți din Pătrăuți, Tețcani ș. a. 332.
- Antemia Turetcoac**, fiica Solomii Tudorăneasă, soția lui Dumitrașco <Mihul> din Tureatca; primește bani pentru a-și plăti o "năpastă" 32.
- Antenac**, gr. pentru Antonaș 214; v. Antonaș.
- Antimia**, fiica lui Ionașco Ghianghea logofăt, mama lui Ion Ciolpan 461, 500.
- Antimie**, v. Antemiia.
- Antimiia**, fiica Irinei, nepoata lui Nechita; vinde parte din Mănăilești 77.
- Antimiia**, fiica Măricăi Romăneasca, sora lui Gavril Romănescul și a lui Ionașco din Tomești; vinde parte din Tomești 69.

- Antimiia, fiica lui Nicoară Capotă, nepoata lui Marco Capotă, mama Saftiei și a Nastasiei 85.
- Antimiia, fiica lui Simionel, sora lui Costantin, a lui Dociul paharnic ș. a.; vinde fraților săi părțile de moștenire 59.
- Antimiia, nepoata lui Dumitru și a Vasilcăi, mama Parascăi ȭrcoteasa; vinde parte din Hlăpești 389.
- Antimiia, sora lui Andrei, a lui Ursu ș. a.; vinde parte din Băloșeni 155.
- Antimiia, sora lui Turcu; vinde partea lui Turlui din Tomești 69.
- Antimiia Pătrășcioac, fiica Anghelini, strănepoata lui Șoldan și a lui Stan vistiernic; vinde părți din s. Șândreni, Ezerul Alb ș. a. 452.
- Antimiia, v. și Antemia, Antemiia, Antimia.
- Anton, probabil gr. pentru "ot tam" 407.
- Anton, din Pașcani, slugă domnească; primește întărire pentru un loc de prisacă 158.
- Anton, din Pungești; martor 287.
- Anton, din Tomești; hotarnic 381.
- Anton, fiul lui Petrea, fratele lui Andronic, al lui Arsenie ș. a.; vinde parte din Răchitiș (menț.) 369.
- Anton, nepotul lui Bazga; vinde părți din Hoișăști și Balomirești (menț.) 389.
- Anton, nepotul lui Hérteș, tatăl Soficăi; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Anton, fost pitar; martor la Bacău 560.
- Anton, popă, din Ciocoveni; dă mărturie 326.
- Anton, popă, din Oboroceni, soțul Măricăi, tatăl Anei și al Măricăi; primește în schimb, un loc de fînaț la Șchei 250 A-B, 407.
- Anton, popă, din Săpoteni; dă mărturie 421.
- Anton, răzeș, din Sîrbii de Sus, fiul lui Galeș, fratele lui Lazor și al lui Ion Robe; vinde vad de moară pe Gîrla Putnei 138, 302.
- Anton, tatăl lui Graur 85.
- Anton, țigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul; întărit lui Ionașco Avram 184.
- <Antonaș> (Antănaș, Antenac), fiul Vasutcăi, nepotul lui Luca Pojar, fratele lui Marco și al Antemie; vinde parte din Țibănești (menț.) 389.
- Antoni; pecetea lui, pusă pe un zapis (menț.) 83.
- Antonida, fiica lui Giurge Vipere, sora Mărici și a Titei; vinde parte din Dragomirești 566.
- Antonii, din Liești; se judecă pentru s. Dimăceni și pierde 544.
- Antoniia, soșia lui Dragomir; vinde parte din Sacalașa 499.
- Anușca, fiii ei, stăpîni în seliștea Caraulești 555.
- Anușca, fiica lui Luca Pojar; vinde parte din Țibănești (menț.) 214, 389.
- Anușca, fiica lui Macsin Smitcanca, sora lui Simion; vinde parte din Șepelcuți 504.
- Anușca, fiica Marincăi, nepoata lui Vlaico Căprioară, mama lui Mihăilă 180.
- Anușca (Annușca, Anuța), fiica lui Pătrașco Banul, sora Drăguței, a lui Vasilie Banul ș. a.; primește, în schimb, părți din Bărboși și Melintești 42, 62.
- Anușca, fiica Soficăi și a lui Ivanco, mama Nastei 164.
- Anușca, mama lui Cîrstea 93.
- Anușca, sora Tudorei Alexuțoac; vinde vad de moară de sub Măgură (menț.) 568.
- Anușca, v. și Annușca.
- Anuța, v. Anușca.
- Apa Neagră, pîrîu, v. Pîrîul Negru.
- Apostol; tocmeala lui Ștefan <Moimăscul> mare armaș cu ~ ș. a. pentru desetina din stupi de la ținuturile Tutova și Bîrlad 464.
- Apostol, aprod; primește danie loc de casă din Bezăn 496.
- Apostol, scrie acte 28, 30, 52.
- Apostol, din Puțeni; dă mărturie 524.
- Apostol, fiul lui Dumitru Goia, fratele lui Iordachie, Lupașco ș. a.; cumpără ogoare la Lățcani 221; martor 325.
- Apostol, fiul Erinei, fratele lui Vasilie Corlătescul cămăraș și al lui Toader; primește întărire pentru s. Tămășeni și Fîntîncele 28.
- Apostol, mare medelnicer; cumpără părți din Băloșești 185; părțile lui din Băloșești, Glodeni ș. a., alese 317 și întărite 318; dă mărturie 204, 293, 294, 316,.
- Apostol (Apostolache), fost mare pitar; dă mărturie 46, 47, 104, 159.
- Apostol Catargiul, <mare> postelnic; boier în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399.
- Apostol Cehan, fratele lui Racoviță <Celian> logofăt al doilea, ginerele lui Bolca vornic; cumpără și se judecă pentru părți din Prigorcenii 19, 173, 177, 230, 444, 445.
- Apostol, gr., pentru "aprod"; 449; v. Prodan, aprod.
- Apostolache, v. și Apostol.
- Apostolachi (Postolachi); dă mărturie 175.

- Apostolachi (Apostolachie, Postolachi), din Oșești, slugă domnească, fratele lui Porcea; cumpără o parte din Oșești 45;
în pricină printr-o poiană și un loc 226, 360, 361, 450, 451;
în pricină pentru plata unei cisle 129;
martor hotarnic 56.
- Apostolachi (Postolachi), fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic; moștenește și primește întărire pentru s. Bujoreni, Negoești ș. a. 321; împarte cu rudele sale moștenirea lăsată de bunicul său și primește întărire pentru s. Bujoreni, Pipăreani ș. a. 350.
- Apostolachi, fiul lui Grecul din Tutova; martor la Birlad 440.
- Aramă Șeptelici; dă mărturie pentru alegerea unor părți din Nemerniceni 465.
- Arame, din Hriasca; martor la un schimb 513.
- Arapul, v. Gheorghe ~, Ioniți ~.
- Arămești, sat, ț. Neamț; <c. Bahna, j. Neamț>; parte din ~, dată în schimb de Focca uricar lui Iurașco 447.
- Arătarea (gr. pentru Învierea) Domnului; hramul m-rii Sucevița 463;
v. și Sucevița, m-re.
- Arăteștii, gr. pentru Frătești, 227;
v. Frătești.
- <Arbore, sat, c. ~, j. Suceava>; sat lângă ~, v. *Hrințești.
- Arbure (Arbore), v. Ionașcul ~, Toader ~.
- <Ardare> (gr.: Andrei, Sardare) Golăescul, tatăl lui Procopie uricar, dascăl domnesc 206.
- Ardarie, fiul lui Dumitru Purcel, fratele Anesici, al Nazariei ș. a.; martor la Codăești 116;
vinde parte din Vilnești 342, 343.
- Ardarie, fiul lui Pătrașco Purcel, fratele Soloncăi și al Docii; vinde parte din Codăești 417.
- Ardeal, țară, <Transilvania>; craiul Ardealului (în notă) 54.
- <Arghira>, sat, v. Vlădeni.
- Arghire Cuza, ban; scrisori pentru moșiile sale din ț. Hotin (1810) 57, 58, 514.
- Argig, v. Ionașco ~.
- Arhip, fost cămăraș, soțul Evghenicii; cumpără părți din Dănăești, Mănești ș. a. 512 și se judecă pentru altele, din Sacalișești și Dzemceșești 570.
- Arhivele Statului București; director la ~ (1874) 389;
v. Aricescu C. D.
- Aricescu, C(onstantin) D.; isc. lui pe doc. orig. (1874) 389.
- Aric (Ariia); în blestem 12, 51, 76, 86, 104, 132, 159.
- Arimia (în isc.: Arion); martor la o vânzare din Onceni 175.
- Arimiia, nepoata Florii; vinde părți din Rotumpănești (menț.) 366.
- Arion, din Grădinari; martor 71.
- Arion, fiul lui Pătrășcan din Văsiiani, fratele lui Ostahic 169 A.
- Arion Talger, din Elan; cumpără părți din Polocinești 41.
- Arion, v. și Arimiia.
- Arioncasă, v. Grozava ~.
- Arman, tatăl Nastasici; partea lui din Toderești, vîndută (menț.) 93.
- Armanca, fiica Mărieuței Cernătoaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic; moștenește, prin împărțire, s. Movileni, o treime din Dumești ș. a. 321, 350.
- Armanca, fiica Vasilei, nepoata lui Sion Coșescul; vinde parte din Coșești 145, 146.
- Armanca Fintinoac, fiica Măricăi, nepoata lui Ion Iuga; vinde un răzor din Oleșești (menț.) 139.
- Armășeni, sat; <c. Băcești, j. Vaslui>; judecată pentru parte din ~, dăruită 443;
vad de moară pe apa ~-lor 443.
- <Armășoia, sat, c. Pungești, j. Vaslui>; sat lângă ~, v. *Stingaci.
- *Armențești, sat, pe Bîrlăzel, <ț. Vaslui; lângă Cotic, c. Todirești, j. Vaslui>; aprod din ~ 165; martori din ~ 361.
- Aron <Tiranul>, domn al Moldovei; sate vîndute și dăruite de el 15, 96; etitor al m-rii <Aroncanu>, din țarina tîrgului Iași 289;
acte de la ~ 91, 288, 449.
- <Aroncanu>, m-re, v. Iași, tîrg.
- Aronescul; vinde s. Brătulești lui Mitrofan episcop 96, 97.
- Arpășești, sat, <ț. Cîrligătura; Hărpășești, c. Popești, j. Iași>; martor din ~ 312, 313.
- Arpentic, fiul lui Marco și al Cîrstinei, nepotul lui Andronic; vinde parte din Toderești 93.
- Arsăne, ieromonah la Episcopia Romanului; copie act (1727) 49.
- Arsenie, martor la Zmiiani 111.
- Arsenie, din Șendreni; martor hotarnic 148, 365.
- Arsenie, egumen (fost ~) al m-rii Hangu; martor 11, 12.
- Arsenie, fiul lui Petrea, fratele lui Andronic, al lui Anton ș. a.; vinde parte din Răchitiș (menț.) 369.
- Arsenie (gr.: Vasile 394), fratele lui Ghiorghe Năvrăpăscul; vinde jirebic din

Boureni (menț.) 404; vinde cîte o jumătate din seliștile Drăjeni și Greci (menț.) 394.
 Arsenic, nepotul lui Ion, vărul lui Drăgan aprod, al lui Ifrim ș. a.; se judecă pentru părți din Păulești și ciștigă 448.
 Arsenic, popă; martor la Mănești 117.
 Arvasia, fiica Todosiei, nepoata Dușii; vinde părți din Hoisăști și Balomirești 389.
 Arvasiia, fiica Varvarci, strănepoata lui Turlui; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
 Arvasica, mama lui Ilie 542.
 Arvat, fost armaș; dă mărtric 109.
 Arvat, tatăl Nastasiei, ginerele lui Vasilie 389.
 Asachi; Condica ~ 68, 170, 171.
 Avăr (gr.: Alvanitul); primește întărire pe o parte a s. Bungești 49.
 Aviron; în blestem 104.
 Avraam (Avram, Balta Avramului), în hotarul s. Stărpeni; întărită lui Gheorghe Roșca fost vistiernic 2 A-B, 3.
 Avradin, păhărnicele, din Concești; dă mărturie (menț.) 357.
 Avram; martor la o vînzare din Oneeni 174.
 Avram, martor hotarnic 469.
 Avram (fost Andrei), călugăr, fiul lui Evghenie și al Ionei, fost soț al Aesiniei și ginere al lui Broștoc din Vizantia; dăruiește vad de moară la Găgești 301; se judecă pentru el și pierde 302.
 Avram, din Căpotești; martor 470, 530.
 Avram, din Iueșești, martor 317, 318.
 Avram, din Lucăceni, v. Avram <Căpotiei>.
 Avram, din Țibănești; se judecă pentru ocină din Țibănești și pierde 522.
 Avram (Avraam), fiul lui Mantea, tatăl lui Focșea 323, 324.
 Avram, fiul Măriei, nepotul Fădorei; vinde parte din Șenecheuși 211.
 Avram, fiul Odochiei, strănepotul lui Brătăș; partea lui din Brătășeni, vîndută 240.
 Avram, fiul lui Ștefan, tatăl Todosiei; parte lui din Lăzăști, vîndută 113.
 Avram, popă, din Piticéni; martor 555.
 Avram, tatăl lui Ionașco, al lui Ștefan ș. a.; cumpără părți din Meschenești și Giureani 184.
 Avram, țigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul; întărit lui Ionașco Avram 184.
 Avram, unchiul lui Ion; partea lui din Dănceni, vîndută 273.
 Avram (Avraam) <Căpotiei>, diacon, din Lucăceni; cumpără părți din Soloniuca 58, 207 și din Șenecheuși 211; vinde și răscumpără părți din Hăntăști 414, 433; hotarnic 156, 373; martor 255, 280, 363.

Avram <Meschenescul (?)>, fost vornic, vărul lui <Toader> Petriceico mare armaș; moștenește, prin împărțire, părți din Cărbunești, Nănești ș. a. 228.
 Avram Pîrvul; dă mărturie pentru vînzare din Lățeani 221.
 Avram, v. și Ionașco ~.
 Avramic, dascăl, de la m-reă Dragomirna; în sobor 197, 204, 205, 218.
 *Avrămești, sat (seliște), pe Plotonița, <ț. Cîrligătura; lingă Prigoreni Mari, c. s. Țirgu Frumos, j. Iași>; dăruit și întărit lui Tănăsie vornic de gloată 144; judecată pentru hotarul s. ~ 144, 278; în stăpînirea lui Tănăsie 201, 202.
 Avrămic, fiica lui Nicoară, sora Nastei; vinde parte din Hudești 85.
 Avrămiia, fiica lui Pușcă, nepoata lui Oțal; vinde vad de moară (menț.) 110.
 Avrămiia Popoac, mama Tudosiei; se judecă pentru parte și jirebii din Cămirzani 474.
 Axana, fiica lui Lupul, nepoata lui Vartic; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
 Axana, soția lui Nicorici, mama Evdochiei; vinde părți din Derzsea 364.
 Axana, v. și Aesana.
 Axenia, fiica Nastasiei, nepoata lui Ionașco; vinde loc de prisacă la Cîrstești 158.
 Axenia, soția lui Nădăbaico; vinde parte din Batărăști (menț.) 318.
 Axentie, din Milești; martor hotarnic 409.
 Axinia, fiica lui Hêrfeș, nepoata lui Turlui, mama Măriei preoteasa 69.
 Axinia, țigancă, fiica Ionigăi; vîndută de Cotlucii lui Erimia 338.
 Axinte Uricariul; traduce acte (1708, 1712) 271, 482.
 Axintie; vinde pămînturi din Vitănești (menț.) 568.
 Axintie, v. și Aesintie.

B

Babas, armean din Vaslui; martor 145, 146.
 Babele, v. Partenie (Schitul lui ~), m-re.
 Babeț, v. Larion ~.
 Babiei, v. Simion <~>, Toader ~.
 Bacău, țirg; <m. ~, j. ~>; șoltuz și pîrgari din ~, martori 560; popă din ~ 374; barații din ~, împresoară s. Trebeșul de Sus Rumăneș 73;
 <Episcopia catolică> (episcopul <catolic>) de ~, se judecă pentru același sat și pierde 439;

- pecetea tîrgului 560.
 Bacău, ținut; sate din ~ 68, 228, 261, 272, 286 (sec. XIX), 327 (sec. XIX), 371, 374, 425, 458, 462;
 fost pîrcălab de ~ 113.
 Baci, v. Cozma ~.
 Baciul, din Glodeni; martor 317.
 Baciul, fiul lui Ion diac, tatăl lui Andrei, Costin ș. a. 64.
 Baciul, vecin din Macicăuți; al lui Lupul vornic 193.
 Badiul, fiul lui Miron, nepotul Gatonei; vinde ocină din Morozeni 388.
 Badiul, tatăl lui Andronic, al lui Dumitrașcu ș. a. 241.
 Badiul, v. și Andronic ~, Dumitrașcu (Dumitraș) ~, Sturza <~>.
 Badiuți, sat, <Bădiuți, c. Ștefănești, j. Botoșani>; pîră pentru ~, între Patrașcu Ciogole fost logofăt și Căzacul, fiul lui Ghiorghe Ciulei, ș. a. 386 B;
 sat lângă ~, v. Săbășeni.
 Bac, v. Baia.
 Bahlueț (gr.: Bahlui 64), pîrîu, <afluent al Bahluiului la Podu Iloaiei, c. ~, j. Iași>; iazuri pe ~ 92; mori pe ~ 64, 92, 517, 518, 571; sate pe ~ 64, 517, 518, 571.
 Bahlui, rîu, <afluent al Jijiei lângă Chiperești, c. Țuțora, j. Iași>; mori pe ~ 91, 389; prisăci pe ~ 91; sate pe ~ 91, 170, 171, 389; hotar 51, 170, 171;
 v. și Poiana Bahluiului.
 Bahna, sat, <f. Trotuș; c. Pîrgărești, j. Bacău>; părți din ~, impresurate 179.
 Baĥna, seliște, <f. Neamț; s. ~, c. ~, j. Neamț>; părți din ~, cumpărate de <Ionașco> Jorea vornic <de gloată> 229;
 sat înglobat în ~, v. Urdzici.
 Baia (Bac), tîrg, <f. Suceava; s. ~, c. ~, j. Suceava>; martor din ~ 122;
 loc de moară și de prisacă, din hotarul tîrgului ~, întărit lui Costantin Udrea Gînscă diac 127.
 <Bajura, sat, aparținînd or. Darabani, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Voicouți.
 *Balasinești (Balasînești), sat; <lingă Săcărești, c. Cucuteni, j. Iași>; alegerea unei ocini din ~ 454;
 oameni din ~ 454.
 Balasinești (Balasănești, Balasînești), sat, f. Hotin; <în Republica Moldova, Bălăsinești, c. ~, r. Briceni>; dăruit de domn lui Necolac sălitrariu 33;
 oameni din ~, împresoară hotarul s. Pererita 156.
 Balcăuți, sat, f. Hotin, <în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; dat, în schimb, de m-reca Rîșca lui Gavril logofăt (menț.) 315.
 Balica, v. Isac ~, Mănăstirea Balicai.
 *Balomirești, sat pe Bahlui; <f. Cîrligătura; lingă Hoisești, c. Dumești, j. Iași>; în același hotar cu s. Hoisești; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic și hotărnicit 389.
 *Balomirești, sat, <f. Putna; lingă Putna, c. Bolotești, j. Vrancea>; martor din ~ 530.
 Balș (Balșe, Balși, Balșu), v. Andronic ~, Bejan ~, Gheorghe ~, Lupul ~, Teodor ~, Vasile ~.
 Balta Avraamului/Avramului (Balta lui Avram), baltă peste Prut, în hotarul s. Stărpeni 2 A-B; întărită lui Ghiorghe Roșca fost vistiernic 3.
 Balta Lungă, baltă, peste Prut, în hotarul s. Stărpeni; întărită lui Ghiorghe Roșca fost vistiernic 3.
 Balta Simci (Balta lui Sima), baltă, peste Prut, în hotarul s. Stărpeni 2 A-B; întărită lui Ghiorghe Roșca fost vistiernic 3.
 <Banca, sat, c. ~, j. Vaslui>; sate lângă ~, v. *Bîcsănești, *Pipărcani, *Negocești.
 Bandur, v. Iachim ~.
 Bantăș, vâtaf, din Comești; martor 357.
 Bantăș, v. și Costantin ~, Dumitru ~.
 Banteș (Bantăș); partea lui din Cetnicăuți, vîndută 206.
 <Banu>, sat, v. Căcărădzeni.
 Banul; vinde părți din s. Prigorcenii (menț.) 177.
 martor 173, 177.
 Banul (unde a fost odaia Banului), v. Glodișoare.
 Banul, v. și Gavril ~, Maximilian <~>, Pătrașco ~, Vasile ~.
 Baranca, top., la Hudeștii cei Mari; poieni cu fin pe ~ 150.
 <Barați>, sat, v. Trebeșul de Jos Unguresc.
 Barboțchic, v. Pintilei ~.
 Barbovschi, v. Dumitraș ~.
 Barbovuțești, neam 460;
 v. și Dumitrașcu, Pântălei și Simion Barbovuțeșcul.
 Barbul, din Odobești; martor 555.
 Barciul, țigan; întărit lui Apostol <fost mare> medelnicer 318.
 Barhon, v. Simion ~.
 Barnoschi, fiul Călinei, nepotul lui Șerban; vinde un răzor din Oleșești 139.
 Barnoschioac, v. Safta ~.
 Barnovschi, m-re, v. Iași, tîrg.

- Barnovschi (Barnoschi, Barnoschie, Barnoschii, Barnovsche, Barnovschic, Bărnoschi, Bărnoschie, Bărnovschi, Bărnovschic, Bărnovschii, Bărnoschi, Bărnovschii), v. <Dumitru> ~, Miron ~ Moghila.
- Barociul, țigan; întărit lui Apostol <fost mare> medelnicer 318.
- Barză, v. Simion ~.
- Baste, v. Cozma ~.
- Başcu (Başău, Başou), pîriu; <afluent al Prutului la Ostăpceni, contopit cu Româneşti, c. ~, j. Botoşani>; mori şi iazuri pe ~ 78, 104, 323, 324; sate şi selişti pe ~ 78, 104, 150, 289, 323, 324, 553.
- Başeu, sat, <f. Dorohoi; înglobat în Mlenăuţi, c. Hudeşti, j. Botoşani>; al m-rii <Pantocrator> 441; vecini din ~, fugiţi în Dimilecani 441.
- Başotă (Başută), v. A(nastasie) ~, Gheorghie (Ghiorgli) ~, Iuraşco ~, Pătraşco (Pătraşcu) ~, Toader ~.
- *Batărăşti (sec. XVIII: Batireşti), sat, f. Cîrligătura; <lingă Crucea, c. Lungani, j. Iaşi>; pârţi din ~, întărite lui Apostol <fost mare> medelnicer 318; opis de doc. ale moşiei ~ (sec. XVIII) 521.
- Batin, v. Saia ~.
- Baţura; posesoarea (?) unui zapis (sec. XVII) 175.
- Bazga, din Căpoteni; martor 233.
- Bazga, unchiul lui Anton şi al lui Marco; partea sa din Hoiseşti şi din Balomireşti, vîndută 389; deţinător al unui privilegiu de la Ştefan <"cel Mare"> (cel Bătrîn) (menţ.) 389.
- Băban, țigan; întărit m-rii <Aroncanu> 288.
- Băcani (gr.: Bășiani 159), sat, pe Smila, f. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; om din ~ 8; pârţi din ~, întărite lui Simion Gheuca mare medelnicer 8; cumpărat de acelaşi, împreună cu soţia sa, şi lăsat acesteia la moarte 159; sat lingă ~, v. *Păuleşti.
- Băcioc, v. Coste ~.
- Bădam, <țigan>, cu femeia şi copiii lui, <întărit m-rii Neamţ> 507.
- Bădiliţi, fiu vitreg al lui Buzanoschie; cumpără şi primeşte întărire pentru pârţi din Brăteni 260.
- Bădiţa; martor 338.
- <Bădiuţi> sat, v. Badiuţi.
- Băduleşti, neamul lui Badiul; heleşteu din Rădăuţi, făcut de ~ 241; v. şi Andronic Badiul, Dumitraşcu Badiul şi Surza <Badiul>.
- Băgea, v. Vasile ~.
- Băhnaşul, v. Ionaşco ~.
- Băiceni, sat, <f. Hîrlău; c. Todireşti, j. Iaşi>; oameni din ~ vînd pârţi din Băloşeni 123; vii din ~, vîndute de Căzacul ş. a. şi de Măriica Ionaşcoae lui Lupul Prăjescul mare clucer 14, 322.
- Băiceni, sat, f. Hîrlău <l. c. a c. s. Curteşti, m. Botoşani, j. ~>; parte din ~, întărită lui Gheorghie Roşca fost vistiernic 389.
- *Băiceni, sat, <f. Roman; lingă Ciutureşti, c. Secuieni, j. Bacău>; în stăpînirea m-rii Sf. Sava 555, II.
- Băilă, tatăl lui Sima, bunicul lui Nechifor Ţenchiu 495, 525.
- Băisan (M-rea lui ~), v. Rafaila.
- Băisan (Băiseanul), v. şi Eremia ~, Simion ~.
- Băişăşti, sat, pe Moldova, f. Suceava; <Băişeşti, c. Cornu Luncii, j. Suceava>; jumătate din ~, întărită m-rii Homor 468; jirebii din ~, întărite aceleiaşi m-rii 101.
- Bălaci, răzeş din Prerariţa, fiul lui Udrea; se jeluieşte pentru împresurare de hotar 156.
- Bălac, fiica lui Agahie; vinde o parte din Tomeşti 69.
- Bălaia, din Bogdăneşti; partea ei, vîndută 284.
- Bălaia, fiica lui Gavril, strănepoata lui Dumitru şi a Vasilcăi 389.
- Bălaia, nepoata lui Ionaşco; partea ei din Dănceni, vîndută 273.
- Bălaia, rudă cu soţia lui Sava 524.
- Bălan; martor 174.
- Bălan, din Cozmeşti; martor 476.
- Bălan, din Glodeni, fratele Zaharioaci; martor 317.
- Bălan, din Şerboteşti; martor 416 A-B.
- Bălan, fiul lui Danciul din Obîrşic, fratele lui Ion şi al Varvarei; vinde parte din Dănceni 273.
- Bălan, fiul Floarei (al lui Floarea?); vinde pârţi din seliştea Birceşti 85.
- Bălan, nepotul lui Ionaşco; partea lui din Dănceni, vîndută 273.
- Bălan, tatăl lui Cocioban, bunicul lui Cîrstiian şi al lui Ilca 530.
- Bălan Birdea, din Bosinceşti; martor 535 A-B.
- Bălan Haţimirschi (Haţemirschi, Haţimirschii, Haţimîrţi), postelnic al doilea; dă măturie 204; cercetează o pricină 484; primeşte întărire pentru s. Stăucenii 55, 219; cumpără jumătate din seliştea Forăşti 334 şi primeşte întărire pentru ea 337; o schimbă cu m-rea Birnova pentru seliştea Rădeni 348, 349, 393.

Bălan Vulpe, fiul lui Păcurar Vulpe, fratele Sorei; vinde parte din Rătumpănești, 366.
 Bizinț popă, socrul lui Ionașcu din martor 496.
 Bălăban, soțul Vărvarei, ginerele popii Toader din Teișori; se judecă pentru o parte din Orgoești, o câștigă și apoi o vinde 411.
 Bălăban, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
 Bălănaș, fiul Dochiței, nepotul lui Crăciunaș 193.
 <Bălănești, sat, c. Birgăoani, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Maxinești.
 Bălănețu, v. Ioan ~.
 <Bălăsinești>, sat, v. Balasinești.
 Bălășeni, sat, <ț. Suceava; Stamate, fost Bălușeni-Stamate, c. Fintinele, j. Suceava>; martori din ~ 435.
 <Bălășești, sat, v. Bălășești.
 Bălcu, "moșul" lui Focșea; loc din partea lui ~, vîndut 480.
 Bălășești, sat, pe Stemnic, <ț. Vaslui; c. Delești, j. Vaslui>; martor din ~ 361.
 Băloș, din Dieneșești; vinde parte din sat 100.
 Băloș, fiul lui Nistor, nepotul lui Caramiz, strănepotul lui Giurgiu Licscul; vinde părți din Feținghești (menț.) 9, 68.
 Băloș, rudă cu Andrii, Hărbor ș. a; se judecă pentru s. Dimăceni și pierde 307.
 Băloș, stăpin în Horgești, Brănești și Mihăilești (menț.) 502.
 Băloș, tatăl lui Tocsabă, bunicul lui Istrate 214, 389, 523.
 Băloșăni, sat, <ț. Hirău; Bălușeni, c. ~, j. Botoșani>; martor din ~ 255.
 *Băloșeni (Băloșani, Băloșăni (sec. XIX), Băloșeni, Băloșește, Băloșești), sat, cu cuturi pe Jijia, ț. Iași; <lingă Borșa, c. Vlădeni, j. Iași>; părți din ~, cumpărate de Mihai Ungurul, Toader Ștefan și Paradis Saula 35, 120, 123, 155, 244, 266 și de Neaniul vornic de gloată 220, 279.
 Băloșescul, v. Isaia ~.
 Băloșești, sat, <ț. Tutova; Bălășești, c. ~, j. Galați>; martor din ~ 71.
 Băloșești (Băloșăști, Băloșește), sat, ț. Roman; <Bălușești, c. Icușești, j. Neamț>; om din ~ 221, 317;
 martori din ~ 113, 317;
 părți din ~, vîndute de Grosul, de Vasile Hasnaș ș. a. lui Apostol mare mediciner 185, 318, și alese 317;
 sat lingă ~, v. *Mijloceni.
 <*Băloșești>, sat, v. și *Brănești.
 Băloșești, sat, pe Gîrla Putnei, <ț. Putna; Bolotești, c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ 385;

pămînturi, răzoare și vad de moară, cumpărate de Dumitrașco Gheuca de la Vasilic și soția sa, Mărica 369.
 Bălșăști, familie; boierii ~ primesc copia unui act (1809) 352.
 Băltag; partea lui ~ din Iurghiceni 478.
 <Băltărești, sat, c. Cozmești, j. Galați>; sat lingă ~, v. *Onceni.
 <Băltățeni, sat, c. Băcani, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Zmiani.
 Bălțeanul, v. Dumitru ~.
 Bălțați, sat, <ț. Cîrligătura, c. ~, j. Iași>; martor din ~ 201;
 sat înglobat în ~, v. Cudrești.
 <Bălțați, sat, c. Tătărăni, j. Vaslui>; sat înglobat în ~ v. Tăoști.
 Bălușăști, sat; <ț. Neamț; Bălușești, c. Girov, j. Neamț>; om din ~ dă mărturie la Iași 264.
 Bălușeni, sat, v. Bălășeni, Băloșăni.
 <Bălușeni>, sat, v. Băloșăni.
 <Bălușeni-Stamate>, sat, v. Bălășeni.
 *Bălușești, sat, ț. Suceava, <lingă Todirești, c. ~, j. Iași>; parte din ~, întărită lui Ionașcuță Prăjescul postelnic al treilea 315.
 <Bălușești, sat, c. Girov, j. Neamț>; sat lingă ~, v. *Sîrbii Sasului.
 <Bălușești>, sat, v. Băloșești.
 <Bălușești>, sat, v. Bălușăști.
 Băluța, țigancă, sora lui Larion Babeț, a Vărvarei ș. a.; dată în schimb, de Savin Prăjescul lui Pătrașco Bașotă 329.
 Băncea, fiul lui Dumitru; vinde parte din Băsești (menț.) 459.
 Băncești, sat, pe Horacț, ț. Suceava; <c. Mușenița, j. Suceava>; vîndut de fiii Drăghinei lui Vidrașco și soției sale, Nastasia, iar de aceștia lui Petriceaico mare armaș 243.
 Băncești, sat, <ț. Tutova; c. Voinești, j. Vaslui>; parte din ~, dată de Petra lui Scărlet 249.
 Bănești, sat, <ț. Fălciu; probabil Bunești, c. Bunești-Averești, j. Vaslui>; martori din ~ 476.
 Bănești, sat, <ț. Suceava; c. Fintinele, j. Suceava>; martor din ~ 435.
 Bănești, sat, v. și *Benești.
 Bănila Hulpeș, gr. pentru Bălan Hulpe 366.
 Bănulcanul (Bănuțeii), v. Ioan ~.
 Bărboac, v. Anghelina ~.
 Bărboi, m-re; v. Iași, țirg.
 Bărboi, v. și Ursu ~.
 Bărbosul (La ~), top. la Drăgești; loc de prisacă la ~, vîndut 509, 572.

- *Bârboși, sat, <f. Cîrligătura; lingă Cogeasca, c. Lețcani, j. Iași>; părți din ~, date, în schimb, de Vasile Banul surorilor sale, Anușca, Drăguța ș. a. 42, 62.
- Bărbulescu, Ilie; rezumă acte (1901) 7, 86; traduce act (sec. XX) 272.
- Bărcan, tatăl lui Cozma 542.
- Bărgăoani, sat, v. Bîrgăoani.
- Bărheci, rîu; <Berheci, afluent al Bîrladului la Negrileşti, c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galați>; sat la confluența sa 535.
- Bărnaț; martor la Hălăștiani 322.
- Bărnaț; scrie act 265.
- Bărnoschi (Bărnoschie, Bărnovschi), v. Barnovschi.
- Băsărab, țigan, fratele lui Condre, al lui Ion ș. a.; întărit Episcopiei de Roman 489.
- Băsăști (Băsești), sat, pe Tazlăul Mare, ț. Bacău; <c. Pișjol, j. Bacău>; părți din ~, întărite lui Chirilă 272 și Schitului Drăgușani 459; ale Nastasiei Solomoneasa, alese 327.
- Băscăceni, sat; <Boscoteni, lingă Românești, c. ~, j. Botoșani>, cu vecini; moștenit, prin împărțire, de Antemia Cîrstienească de la părinții ei, Petriceicu logofăt și Mărica 332.
- Bășiani, gr. pentru Băcani 159.
- Bășeni, sat <f. Iași>; denumire schimbată în Mihail Kogălniceanu, c. Țigănași, j. Iași>; martori din ~ 155.
- Bătiia; vinde parte dintr-un vad de moară (menț.) 568.
- Bătinești, sat, pe Gîrla Putnei, <f. Putna; c. Țifești, j. Vrancea>; om din ~ <1, 385>; stegar din ~ 568; martori din ~ 138; sat înglobat în ~, v. Țigănești.
- Bățu (Biță), v. Ionașcu ~.
- *Băzaci, sat, <f. Suceava; lingă Merești, c. Vulturești, j. Suceava>; martor din ~ 414.
- Băzăceanul, v. Ionașco ~.
- Becești, sat, <f. Doroloi; azi în Ucraina, c. Mogoșești, r. Herța, reg. Cernăuți>; martor din ~ 95.
- Bechea, bunicul Măricăi; părți din Bogdănești stăpînite de ~ (sec. XVI) 284.
- Bechea, tatăl lui Ionașco; martor în Drăgănești 542.
- Bechea (Beche) v. și Ștefan ~.
- *Becheni, sat, ț. Tigheci; <în Republica Moldova, r. Cahul>; dăruit de Enachi postelnic m-rii Sf. Sava (menț.) și întărit acesteia 457.
- Bejan, din Dumești; martor hotarnic 165, 361.
- Bejan, din Pungești; martor 287.
- Bejan, din Răflești; martor 90.
- Bejan, fiul lui Dumitrașco; dă zapis de mărturie 331.
- Bejan, fiul Măriuței, fratele lui Crețul, Gavril ș. a.; vinde parte din Mogoșăști 77.
- Bejan, fiul lui Trifan; martor 123.
- Bejan, paharnic (fost paharnic); dă mărturie 201, 269, 327, 546; se judecă pentru poiana Buruienești 446.
- Bejan, țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Bejan, țigan, fiul lui Macovei; întărit lui Ionașco Cehan 54.
- Bejan Balș (Balșe, Balșu); martor 12, 168, 251.
- Bejan, v. și Gligorașco ~, Nicolai ~, <Ștefan> ~.
- Bejan, v. și Bijan.
- Beldiceanu, N(icolae); traduce act (sec. XIX) 69; traduce expresii slave (sec. XIX) 430.
- Beldiman, fiul lui Istratie; partea lui din Băsăști, în stăpînirea Nastasiei Solomoneasa și a răzeșilor 327.
- Beldiman, fost logofăt, tatăl Marici, al lui Toader și al lui Mihăilaș 391.
- Beldiman, v. și Mihăilaș ~, <Nichifor> ~, Toader ~.
- Beleul, stăpîn (?) în Hîrleşti; loc de prisacă alături de ~ 480.
- <Belgorod-Dnestrovskii>, oraș, v. Cetatea Albă.
- Belmezoac, soția lui Ilnat Bulmezu, mama lui Ionașco și a lui Pascal; se judecă pentru parte din Suceveni și o vinde 426.
- Bena, v. Vasilie ~.
- Benche, v. Gavril ~.
- Benea (Benia); întemeietorul s. Benești 126, 269.
- Benea, fiul Măricăi, nepotul lui Duma, fratele lui Nechita; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Benci, v. Vasilie ~.
- Benești, neam; partea Beneștilor din s. Iurghiceni, în stăpînirea lui Dumitru Buluș vistiernic 478.
- Benești (gr.: Bonește 342, Gănești 342), sat, <f. Vaslui; c. Tanacu, j. Vaslui>; păhărneel din ~ 342, 343.
- *Benești (Bănești, Benește, Binești), vechia denumire a seliștii Pleșăști 126, 269; v. și Pleșăști.
- Bercea, fiul lui Fratea din Brădeani, frate cu Iacob și cu Negruțu; dăruiește partea sa din Brădeani 137.
- Berdelin, fratele lui Ionașco; vinde vad de moară pe Gîrla Putnei (menț.) 568.

- Berdilă cel bătrîn; frate cu Ignătoac 19; stăpîn în Prigorcenii; partea lui, întărită lui Moisea din Olănești 173, 177, 230.
- Bereci; arhivă de familie din Huși; act în ~ (sec. XIX) 492.
- *Berești, sat (seliște din Dumești), <ț. Cîrligătura; lingă Dumești, c. ~, j. Iași>; în stăpînirea Schivei, fiica lui Cîrstea <Ghenovici> vornic 350; martor din ~ 135.
- Berești, sat, <ț. Neamț; Berești-Bistrița, c. ~, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Gheorghică Ciolpan lui Toader Bașotă și întărită fiilor acestuia 427.
- <Berești-Bistrița>, sat, v. Berești.
- <Berheci>, rîu, v. Bărheci.
- Berici, aprod, tatăl lui Pentelei și al Mariei, bunicul lui Ionașco; act de cumpărătură al lui ~ (menț.) 389.
- Beserecani (Besericani, Bisericiani), m-re, <ț. Neamț; în s. Bisericiani, c. Viișoara, j. Neamț> hram: Bunavestire 9, 68, 562; egumen 43, 68; preot de la ~, martor 254; sate în stăpînire 9, 42, 43, 62, 68, 259, 295, 466, 469, 470, 529, 530; mori și vaduri de moară 529, 562; braniște 68, 238; act falsificat în folosul m-rii 238; condica m-rii 529, 530.
- Beserecani, Besericani, Besiriciani, sat v. Bisăricani.
- Beșetea, v. Simion ~.
- Beșină, v. Gavril ~.
- <Bethlen>, v. <Gabriel ~>.
- Bezănu (Bizinû), sat, <ț. Orhei, în Republica Moldova, Bezeni, denumire schimbată în Donici, c. ~, r. Orhei>; loc din ~, vîndut de Anghelina lui Apostol aprod 496; martori din ~ 496.
- Bichiul, din Popi; martor 440.
- Bieta, berar armean, tatăl lui Simion berarul 77.
- Biha, <din Orhei>; dă mărturie 388.
- Bijan, fiul lui Pășcanu, nepotul Paholecii; vinde părți din Părtănoși 176.
- Bijan, v. și Bejan.
- Bilava, din Sencheuți; stîlpul lui ~, vîndut de nepoții săi 211.
- Bilauca (Bilăuca), vale, <ț. Dorohoi; Ghilăuca, c. Broscăuți, j. Botoșani>; vale și heleșteu în hotarul s. Miclăușeni, Dumeni și Cordăreni 216, 217.
- Bilăești, sat, <ț. Neamț; Ghelăești, c. Bîrgăuani, j. Neamț>; martori din ~ 182.
- Bilăi, popă, din Șchiai; falsifică un act în folosul m-rii Bisericiani (menț.) 238.
- Bilăi; fost stăpîn în Torcești 281.
- Bilăuca, vale, v. Bilauca.
- Bilăuți (Bi[ț]lăuți), sat, ț. Hotin, <azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; jumătate din ~, întărită lui Ion Ciolpan 188, 227, 500.
- Bilca, fiica lui Gheorghie, nepoata lui Gavril; vinde parte din Hlăpești 389.
- Bilță, tatăl Dorofteiei și al lui Zaharia 83, 115.
- Binești, sat, v. *Benești.
- Bir, tatăl lui Toma 530.
- Bircești (unde au fost <Duma> Negrul>), numită înainte Ostăpșești, seliște, pe Rebricea, <ț. Vaslui; lingă Scînteia, c. ~, j. Iași>; părți din ~, întărite m-rii Bîmova 85.
- Birtoc, v. Toma ~.
- Birtocoaia, mama lui Maftciu și al lui Toma, bunica lui Pătrașco 84.
- Bisăricani (Beserecani, Besericani, Besiriciani), sat; <în Republica Moldova, Bisericiani, c. Cuhnești, r. Glodeni>; întărit lui <Dumitru> Ponici diac 105; partea lui Onciul Iurașcovici și a Măricuței șoltuzoaia, din c. hotărnicită 381; act scris la ~ <381>.
- Biserica (Besereca) de Piatră (Peatră), biserică, în hotarul Tîrgului Frumos; <or. ~, j. Iași> 201, 278.
- Biserica Florei, v. Florea (Biserica Florei).
- Bisericiani, m-re, v. Beserecani.
- <Bisericiani, sat, c. Viișoara, j. Neamț>; m-re în ~, v. Beserecani.
- Bistrița, m-re, <ț. Neamț; în s. ~, c. Viișoara, j. Neamț>; hram: Adormirea 303; egumen 238; sate 90; mori și vaduri de ~ 138, 186, 301—303; act falsificat la ~ 238.
- Bistrița, rîu, <afluent al Siretului>; mori pe ~ 68, 77; prisacă (loc de prisacă) peste ~ 371, 426; sate pe ~ 68, 427, 561; m-re pe ~ 87; hotar 68.
- Bistrița (Schitul de peste ~), m-re, v. <Văleni>.
- Bi[ț]lăuți, sat, v. Bilăuți.
- Bizinû, sat, v. Bezănu.
- Bîc, rîu, <afluent al Nistrului la Gura Bîcului, r. Bender, Republica Moldova>; sat pe ~ 142.
- Bîcă, tatăl lui Petrea și al Teclei 173, 177.
- <Bîcu>, sat, v. Săndreni.
- *Bîcsănești, sat, ț. Bîrlad; <lingă Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; moștenit de Anghelina Vasiloaia și copiii ei de la Cîrstea Ghenovici 350.

- Bîlhacea, stăpin în Bogdănești; partea lui, vindută 285.
- Bîlor, vinde s. Dimăceni 544.
- Bîrdea, v. Bălan ~.
- Bîrgăoni (Bărgăoani), sat, <f. Neamț; Bîrgăoani, c. ~, j. Neamț>; popă din ~ 412; martor din ~ 113; perilipsis de scrisorile s. ~ (1806) 412.
- Bîrjoveni, sat, <f. Neamț; înglobat în Siliștea, c. Români, j. Neamț>; parte din ~, vindută de Mihăilă și Mariuca lui Dumitrașco Sechil (menț.) 200; zapis dat de aceiași lui Neculai Sechil 200.
- Bîrlad, rîu; <afluent al Siretului>; mori (locuri de mori, vaduri de mori) în ~ 184, 203, 227, 321, 344, 345; 350; sate pe ~ 184, 203, 224, 502, 535; seliște pe ~ 203; hotar 281; afluenți 184, 535.
- Bîrlad, tîrg; <m. ~, j. Vaslui>; <vornic de tîrg> (în text: "giudecător") 568; șoltuz și pîrgari din ~ 41, 100, 249, 426, 442, 568; negustori din ~ 306, 309, 568; acte scrise la ~ 41, 100, 440, 426; pecetea tîrgului 41, 100, 249, 426, 518, 568 (menț.).
- Bîrlad, ținut; sate în ~ 321, 350; desetină din stupi din ~ 464.
- Bîrlău; v. Ion ~.
- Bîrlădeanul, din Cruce; martor 339, 340, 469, 470.
- Bîrlădeanul, v. și <Zaharia> ~.
- <*Bîrlădeni>, sat, v. Bîrlădești.
- Bîrlădenița, stăpină în Hănțești; se judecă pentru o poiană cu m-rea Galata și ciștigă 414.
- *Bîrlădești, sat, <f. Putna; *Bîrlădeni, lingă Rădulești, c. Vinători, j. Vrancea>; martor din ~ 110.
- Bîrlădița, pîriu, <afluent al Bîrladului, la s. Umbrărești-Tămășești, c. Umbrărești, j. Galați>; hotar 281.
- Bîrlădzel, pîriu; <cursul superior al Bîrladului>; sate pe ~ 38, 165, 210.
- Bîrlești, moșie numită și Tirzii (sec. XIX), <f. Tecuci; s. ~, lingă Slobozia Corni, c. Ghidigeni, j. Galați>; documente ale moșiei ~ 498; v. și *Tirzii, sat.
- *Bîrlești, sat, <f. Neamț; lingă Oșlobeni, c. Bodești, j. Neamț>; poiană în hotarul său 133; v. și Poiana Costei.
- Bîrlești, sat, în hotar cu Boldești și Toderești; <f. Suceava>; <înglobat¹ în Hărmăneștii Vechi, c. Todirești, j. Iași>; pămînturi din ~, în hotar 377.
- Bîrlibaș, ȋigan, tatăl Tudorei; întărit lui Apostol <fost mare> medelnicer 318.
- Bîrnaga, v. Iachim ~.
- Bîrnova, m-re, în Codrul Iașilor, <f. Iași; în s. ~, c. s. ~, m. Iași, j. ~>; ctitor 393; hram: Sf. Gheorghe și Sf. Ioan cel Nou 84, 393; egumen 84, 348; sate și seliști 84, 85, 215, 334, 348, 349, 393, 394, 424.
- Bîrnova, sat, <f. Soroca; în Republica Moldova, c. ~, r. Ocnița>; vătăman și martor din ~ 233 B.
- Bîrsan, din Nilipești; martor la Piciorogani 160.
- Bîrsan, v. și Costantin ~, Toader ~.
- Bîrsănească (partea ~), din s. Odobești, f. Roman; pămînturi din ~, vindute 508.
- Bîrsănești (Bîrsinești), sat, aproape de Cărpeneș, f. Dorohoi; <c. Durnești, j. Botoșani>; dăruit de către Lupul Stroici mare logofăt m-rii Dragomira, care-l vinde lui Ionașco cupar 197, 204, 205, 218.
- Bîrsănești, sat, <f. Troțuș; c. ~, j. Bacău>; în pricină cu Neniul vornic pentru seliștea Pleșești 126, 134, 269.
- Bîrzești (Bîrzăști), sat, <f. Vaslui; c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui>; oameni din ~ 56; împărțirea satului în patru părți și alegerea părții lui Costantin 56; act scris la ~ 56.
- Bîscotianul, v. Boscătianul ~.
- Bîtcianul, v. Ionașco ~.
- Bîzdîga, vecin, din Zănești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Blaca, vîntor; martor 476.
- Blaga, din Rușciori; stupi furați de la ~ 70.
- Blaga, v. și Marcu ~.
- Blagul, din Hărțești, tatăl lui Mihăilă, bunicul Măriei 200.
- Blajari, sat, v. Blăjari (Blăjari).
- Blăgești, sat, f. Bacău; <c. ~, j. Bacău>; împărțit de nepoții și strănepoții lui Petrică hatman 228; sat lingă ~, v. *Petrești.
- Blăgoac; vinde parte din Dragomirești lui Nestor Ureche (menț.) 566.
- Blăjari (Blăjari, sec. XVIII: Blajeri), sat, f. Tecuci; <Blăjarii de Jos și Blăjarii de Sus, înglobat în Ivești, c. ~, j. Galați>; parte din

¹ V. Tezaur, I, p.93 (Bîrlești²).

- ~, întărită, după judecată, lui Vasile Roșca vornic de gloată 203, 256, 275.
- Blendea; stăpîn al unci vii din Băiceni 322.
- Blendea, v. și Pașco ~, Ștefan ~.
- *Blidercești (Blindărești), sat, ț. Trotuș; <lingă Buciumi, c. Ștefan cel Mare, j. Bacău>; moștenit de Schiva, de la Cîrstea Ghenovici 350.
- Blisco, v. Pavăl ~.
- Boac, v. <Agafia> ~.
- Boaghea, strămoașa lui Gheorghe și a lui Hușan 531.
- Bobăscul, stăpîn în Ocnina; martor 351.
- Bobescul; martor 494.
- *Bobești (Bobestii cei din Deal și Bobestii ce sînt în Vale), sat; <lingă Movileni, c. Concești, j. Botoșani>; martori din ~ 216, 217;
- părți cumpărate de Isac Balica, moștenite de Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin și alese 150.
- Bobotă, v. Robul ~.
- Bobul, v. Vasilie ~.
- Bochiuc, gr. pentru Bosiioc 513.
- Bocotoe, v. Toader ~.
- Bocul, stegar, din Bătinești, fiul lui Stan, fratele Catrinei; vinde parte din seliștea Hălmezești 568.
- Bodești, sat, pe Cracău, ț. Neamț; <Bodești și Bodeștii de Jos, c. Bodești, j. Neamț>; parte din ~, vindută de Gheorghiuș Ciolpan lui Toader Bașotă și întărită Maricăi eluceroaia 427;
- martori din ~ 254;
- act scris la ~ 254;
- seliște în ~, v. Vîrtop.
- Bodești, sat, <ț. Suceava; înglobat în Heci, c. Lespezi, j. Iași>; martori din ~ 442.
- Bodești, sat, v. Botești.
- <Bodeștii de Jos, sat, c. Bodești, j. Neamț>; sat lingă ~, v. Dănești.
- Bodin, <țigan; întărit m-rii Neamț>, cu soția și copiii 507.
- Bodin, țigan; tatăl lui Erimia, Nechifor ș. a. 184.
- Bocan, v. Ionașco ~.
- Bogdan, din Botoșani; dă mărturie 484.
- Bogdan, fiul Stancăi, strănepotul lui Isac; luat în robie peste Dunăre, își pierde ocina 193.
- Bogdan cel Bătrîn, voievod, domn al Moldovei, <fiul lui Ștefan cel Mare (?)>; act de la ~ 315.
- Bogdan <Lăpușcanu>, voievod, domn al Moldovei, fiul lui Alexandru voievod; acte de la ~ 72, 85, 93, 222, 272, 341, 360, 451, 546.
- Bogdan, v. și Andronic ~, Gheorghe ~, Gligorie ~, M. ~.
- Bogdana, pîriu, <afluent al Smilei la Coroiești, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 495, 502, 525.
- Bogdana, sat, <ț. Trotuș; c. s. Ștefan cel Mare, m. Onești, j. Bacău>; vornic din ~, martor 512;
- sat lingă ~, v. *Săcătura.
- <Bogdana-Voloseni>, sat, v. Voloseni.
- Bogdănești, sat, lingă Simeni, pe Prut; <ț. Iași, în Republica Moldova, contopit cu Semeni, c. Berești, r. Ungheni>; vecin cu s. Simeni 376.
- Bogdănești (Bugdănești, Bugdăniști), sat, ț. Roman; <c. Traian, j. Bacău>; oameni din ~ 70, 163, 242, 284;
- părți din ~, ale lui Ștefan Bechea pîrcălab din ~ 70, 284, 285; ale altora 163, 242, 537;
- martori din ~ 70, 284, 318, 420;
- sat înglobat în ~, v. Rușciiori.
- *Bogdănești, sat, <ț. Roman; lingă Hăbășești, c. Strunga, j. Iași>; drumul spre ~ și hotarul s. ~ 64.
- Bogdănești, sat, <ț. Trotuș; c. ~, j. Bacău>; om din ~ 179;
- sate înglobate în ~, v. Bahna, Hilipești.
- <Bogdănești, sat, c. Horlești, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Dî<=>j<eni>.
- <Bogdănești, sat, c. ~, j. Vaslui>; sate înglobate în ~, v. Corlătești, Foltești.
- <Boghești, sat, c. ~, j. Vrancea>; sat lingă ~, v. *Mesăni; sate probabil lingă ~, v. *Jărdănești, *Scorțeni.
- Boghiul (Iazul lui ~), în hotarul s. Șendriceni; hotar 232.
- Bogonosic (Bogonic), din Gîreini; martor 287, 361.
- Bogza; serie act 462.
- Bogza, v. și <Drăghici> ~, Visarion ~.
- Bohotin, braniște domnească; <zona deluroasă și împădurită de la confluența Jijiei cu Prutul, j. Iași>; loc din ~, dat de domn lui Dumitru Buhuș vistiernic 162, 368, 475, 476, 481-483;
- loc de prisacă la ~, dat în schimb 371, 425; dăruit m-rii Dragomirna 406;
- hotărnicie (ment.) 488;
- v. și *Hemeșani, sat.
- Bohotin (Dealul ~-ului), <în braniștea de la ~>; hotar 476.
- Bohotin, pîriu, <afluent al Jijiei la Gura Bohotin, c. Gorban, j. Iași>; hotar 482.
- Bohotin, sat (incep. sec. XIX), <în braniștea de la ~> 162.

- Boian, sat, <f. Cernăuți; azi în Ucraina, c. ~, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; fost al lui Ionașco Gheanghea; revenit lui Lupul Prăjescu clucer, pentru o datorie 227; parte din ~, dată de Isac Stîrcea lui Gavrilaş <Matciaș> vornic pentru plata unui jaf 304, 305; revenit lui Ion Ciolpan la împărțirea ocinilor lui Ionașco Gheanghea 500.
- *Bojéni, sat, <f. Tutova; lingă Sălceni, c. Tutova, j. Vaslui>; martor din ~ 440.
- Bolați, sat, <f. Vaslui; c. Rebricea, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
- Bolboacă, țigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul; întărit lui Ionașco Avram 184.
- Bolbocani, sat, v. Bulbucani.
- Bolca, strămoșul lui Stan Vișa, Turcul ș. a. 531.
- Boldea; partea lui din Răchitiș, vindută de Toma lui Dumitașco Gheuca vornic de gloată 369.
- Boldescu, din Băloșești, fratele Aniței 221.
- Boldescul; martor 469.
- Boldescul, v. și Ionașco ~, Pătrașco ~, Toader ~
- Boldești, sat, f. Suceava; <c. Todirești, j. Iași>; izvod de pămînturi din ~ 337; judecată pentru ~, între Lupul Prăjescu și Dumitru Buhuș 367; părți din ~, cumpărate de ultimul 486, 511, 515, 516; partea Homiceneasei din ~, redobîndită de aceasta 486;
- sat și seliște lingă ~, v. *Sîrbi.
- Boldur, v. Costantin ~.
- Boldușco, v. Toader ~.
- Bolca, fost vornic, socrul lui Apostol Cehan; cumpără părți din s. Prigorcenii (menț.) 173, 177, 230.
- Bolca, v. și Dan ~, Stratul ~.
- Bolghca, vecin din Zărnești, rudă cu Ionașco; întărit lui Pană fost paharnic, în urma judecății 551.
- <Bolotești>, sat, v. Bălotcești.
- Bonește, gr. pentru Benești 342.
- Bonța, din Dragomirești; judecată pentru partea lui de sat 566.
- Bonța, v. Sîmion ~.
- Borăleanul, v. Strățulat ~.
- Borăleanul, v. și Borleanul, Borolianul, Boruleanul, Burlaș (gr.), Burlianul, Butcanu (gr.).
- Borăști, sat, pe Bîrlădzel, f. Vaslui; <azi Cuza Vodă, c. Ipatele, j. Iași>; părți din ~, moștenite de Dumitrașco diac și alese 165, 210;
- martori din ~ 165, 361.
- Borăuți, sat, <f. Cernăuți; azi în Ucraina, Borivți, c. ~, r. Coțmani, reg. Cernăuți>; parte din ~, moștenită de Irina 95.
- Borce, vistiernicel, tatăl lui Condre 77.
- Bordzea, v. Petrea ~.
- Bordzești, sat, <f. Troțuș; Borzești, m. Onești, j. Bacău>; martor din ~ 512.
- Borleanul, v. Borăleanul.
- <Borivți>, sat, v. Borăuți.
- <Boroaia, sat, c. ~, j. Suceava>; sat lingă ~, v. *Petrești.
- Borodacea (Borodacica), pîriu; locuri de mori și de heleșteie pe ~ 304, 305;
- sate pe ~ 292, 304, 305, 480;
- v. și Lozénii și Borodiceni.
- Borodaci, v. Ghiorghe ~.
- *Borodiceni, sat, în hotar cu s. Popeni, <f. Dorohoi; lingă Popeni, c. George Enescu, j. Botoșani>; judecată pentru o treime din ~, între fiii lui Iurșe și Isac Stîrce 292, 485.
- Borolianul, v. Borăleanul.
- Borotco, v. Ilarion ~.
- <Boșa, sat, c. Vlădeni, j. Iași>; sat lingă ~, v. *Băloșeni.
- Borșa (Boșca), v. Gheorghic ~.
- Borșe, v. Ștefan ~.
- Boruleanul, v. Borăleanul.
- Borvină, călugăr; martor la Românești 529, 530.
- <Borzești>, sat, v. Bordzești.
- <Bosanci, sat, c. ~, j. Suceava>; sat înglobat în ~, v. Nemerniceni și <Nemirceni>.
- Bosanciu; cumpără, cu Anghel, Nichita ș. a., un sfert din s. Grădinari 71.
- Bosăi, din Gârbești; martor 496.
- Boscătianul, v. Grigorii ~.
- Boschi, gr. pentru Botăș 479.
- <Boscoteni>, sat, v. *Băscăceni.
- Bosic, diacon; martor 444, 445.
- Bosic, din Crăești, fiul Măricăi, fratele lui Gligorie și al lui Ionașco 547.
- Bosic, fiul Măricăi; vinde parte din Porcești 547.
- Bosic, medelnicer; posesor al unui act (1793) 75.
- Bosic, v. și Ghiorghe ~.
- Bosii, <din Orhei>; dă mărturie 388.
- Bosioc, din Bordzești; dă mărturie 512.
- Bosioc (gr.: Bochiuc 513), fost <mare> spătar, tatăl Antemici, socrul lui Dumitrașco Evloghie 513; cumpără o treime din Toderești (menț.) 397.
- Bosiiuc, diac, soțul Măricuții; primește întărire pentru o parte din Armășeni 443.

Bosnucoac, nica Manuabaci, sora Manuabaci
și a Buscâi; pierde partea ei din Torcești,
pentru neplata dajdicii 549.

*Bosincești, sat, <f. Tecuci; lângă Slobozia
Blâncă, c. s. Munteni, m. Tecuci, j.
Galați>; martori din ~ 535.

Bostelul, probabil gr. pentru Botescu 269.

Botăș (gr.: Boschi 479), v. Ionașco ~.

Botăș, v. și Ionașco ~, Lupan ~.

Botedzu, v. Vasilie ~.

Botescu (probabil gr.: Bostelui 269), sulger,
directorul Judecătorei din Iași (1835);
autentică copii (1835) 126, 269.

Botescul, v. Ion ~.

*Botești (Butești; gr.: Bulești 183), loc de
<odac>, pe Ciuhur, în s. Parcovă, f. Hotin;
<în Republica Moldova, c. Parcovă, r.
edineț>; vîndut de fii lui Ghianghea logofăt
lui Lupul Prăjescul 183, 379.

Botești (Bodești), sat, pe Moldova, f. Suceava;
<c. ~, j. Neamț>; parte din ~, întărită
Marică cluceroaia 427;
martor din ~ 401.

*Botești, sat, v. *Futești.

<Botești>, sat, v. Oțești.

Botez, v. Constantin ~.

Botezatul, spătar; deținător al unui act (1841)
134.

Botici, fost ureadnic de Dorohoi; dă mărturie
421.

Botici, v. și Ionașco ~.

Botoșani (Botășani, Botășeni, Botoșăni,
Botoșeni, Botușani), tîrg, <f. Hîrlău; m. ~,
j. ~>; șoltuz din ~ 191, 484, 553; tîrgovești
105, 335, 484, 491, 553;
vornic de ~ 12, 211, 403, 456, 461, 491,
528;
hotarul tîrgului 157;
ocolul tîrgului 65, 78, 252, 472, 484; în
hotar cu un s. 399;
act scris la ~ 252;
sate înglobate în ~, v. Popouți,
Turburêni.

Botoșani, ținut; sat în ~ (1804) 472.

<Botoșani> (Codrul <~ -lor>), f. Hîrlău, <în
zona or. ~, între Miletin și Siret, j.
Botoșani>; sat sub ~ 65;
v. Stîncești, sat.

Boț, v. Ghiorghe ~.

Boțasc (neamul ~); descendent din Dumitru
aprod (sec. XIX) 172.

Boțul (Buțul), popă; se judecă pentru părți din
Tăoști, Cibaru și Găneștin și pierde 418.

Boul, v. Dumitru ~, Ionașco ~, Pătrașco ~,
Ștefan ~, Toader ~.

Bouțesc, din Bouțesci, paronim ~.

<Ionașco> Jorca vornic 229.

Boureni (Buoreni), sat, <pe Moldova, f.
Suceava; c. Moțca, j. Iași>; jirebii din ~,
vîndute de Pană vistiernic lui Toderașco
<Ivanovici> logofăt 404;
jaf la ~ (?) 143, 235;
sat lângă ~, v. *Dobrulești.

Brae, vătaman, din Făurești; martor hotarnic
170.

Brahă, v. Ion ~.

Braia, cel bătrîn; martor la Șendriceni 232.

Bran; martor la Măstacani 462.

Bran, v. Necolcea ~, Vasilie ~.

Braniște, v. Bohotin.

Brata, bunicul lui Pătrașco Stănilă 153.

Bratăș, din Brătășeni, tatăl lui Grozea,
străbunicul lui Avram și al lui Mihailo 240.

Bratic, din Parcovă, soeurul lui Ștefan 233.

Bratei, tatăl lui Țoța, bunicul lui Pătrașco
Stănilă 328.

Bratin, rudă cu Andrei, Hîrbor ș. a.; se judecă
pentru s. Dimăceni și pierde 307, 544.

Bratu, vataf, tatăl Anghelinei 302.

Bratul, strămoșul lui Stan Vișa, Turcul ș. a.
531.

Bratul, țigan, tatăl lui Dumitru și al lui Toader
184.

*Brădeani, sat, <f. Iași; în Republica Moldova,
probabil lângă Mîrcești, c. Boghenii Noi, r.
Ungheni>; parte din ~, dăruită de Bercea
lui Costantin iuzbașă din Mi<r>cești 137.

Brăescu, fam. din Călugăra, j. Bacău; orig.
aflat la ~ (sec. XX) 439.

Brăești, sat, <f. Ciligătura; c. ~, j. Iași>;
martor din ~ 220;
sat lângă ~, v. *Ciuncești.

Brăilcanul, v. Cîrstea Chiusca ~.

*Brăițani, sat, f. Fălcu; <lingă Șuletea, c. ~, j.
Vaslui>; moștenit de Măricuța Cernătoaia
și fiii ei, de la Cîrstea Ghenovici 350.

Brădușa, v. Brîdușa.

Brăncasă, mama Măriei, soacra lui Vasilie
369.

*Brănești, sat, <f. Tutova; denumire schimbată
în *Băloșești>, lângă Tunsești, c. Bogdănița,
j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Grigori
Surtă și rudelor sale 502.

Brătășeni, sat, f. Iași; <în Republica Moldova,
Brătușeni, c. ~, r. Edineț>; om din ~ 240;
parte din ~, vîndută de Mihailo lui
Dumitru Buhuș 240.

¹ Cf. Antonovici, *Bogdana*, p.410 (1825) și
Tezaur, I, Băloșeștii (s. v.), IV.

- Brăteni, sat, Ț. Suceava; <înglobat în Iespezi, c. ~, j. Iași>; parte din ~, vindută de Elinca lui Buzanoschie și lui Bădiliți 260.
- <Brătești, sat, c. Stolniceni-Prăjescu; j. Iași>; sat lângă ~, v. *Vlădești.
- Brătila, sat, <Ț. Trotuș; c. Helegiu, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ 126;
- sate lângă ~, v. *Dzameș, *Griești, *Mănește;
- seliște lângă ~, v. Măniști.
- Brătinești, sat, ocolul Botoșani; <Tulbureni, c. s. Curtești, m. Botoșani, j. ~>; dăruit de Miron Barnovschi voievod lui Dumitru Roșca (menț.); întărit aceluiași 484.
- Brătuleni, sat, <Ț. Ciligătura; c. s. Miroslava, j. Iași>; în pricină cu m-rea Homor pentru hotarul s. Mihăilești; alegerea acestuia 170, 171; parte din ~, vindută de Obréjic lui Vasilie Roșca vornic de gloată 546;
- vătăman din ~, martor 170;
- sat lângă ~, v. *Mihăilești.
- Brătlești, sat, pe Milcov; la Vadul Vechi, <Ț. Putna; înglobat în m. Focșani, j. Vrancea>; partea de sus, numită Focșani 531;
- parte din ~, întărită lui Stan Vișa și rudelor sale, în urma judecății 531;
- v. și Focșani.
- Brătuleți (Brătulești), sat, Ț. Neamț; <înglobat în Netezi, c. Grumăzești, j. Neamț>; întărit Episcopiei de Roman 96, 97.
- <Brătușeni>, sat, v. Brătășeni.
- Brîndușa (Brândușa), soția lui Costantin, bunica Piietrei 132, 524.
- Brînzăni, sat, <Ț. Hotin; în Republica Moldova, Brînzei, c. ~, r. Edineț>; moștenit de Toader Petriceico mare armaș 332;
- sat lângă ~, v. *Căfieni.
- Brohnicu; vinde jumătate din Ciutești 102.
- Brohnin, ginerele Părascăi; primește întărire pentru o parte din Simeni 376.
- Brona, fiica Nastei, sora lui Costin, Simion ș. a.; vinde parte din Țibănești 214, 389.
- Broscariul, v. Petre ~.
- Broscășeni, sat, <Ț. Fălciu; Broșcoșești, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B.
- *Broșteni, sat, Ț. Neamț; <lângă Ștefan cel Mare, c. ~, j. Neamț>; în hotar cu s. Bungești 49.
- Broștoc, (gr.: Groștoc), din Vizantiia, tatăl Acsiniei 301, 302.
- Brudur, v. Duma ~, Dumitru ~;
- v. și Brudura.
- Brudura (Budura), v. Dumitru ~;
- v. și Brudur.
- *Brudurești, sat; <Ț. Putna, j. Vrancea>; martor din ~ 385.
- Brut, tatăl lui Nacul 12.
- Buca, Țigancă, soția lui Ursul, mama lui Ion, Țogoe ș. a.; întărită lui Isac Stîrcea 10.
- Buceagu, fiul lui Hilip, fratele lui Burghelc; vinde o vic din seliștea Sirbii de Sus (menț.) 568.
- <Bucecea>, sat, v. Vîlcești.
- Buchilă, tatăl lui Ionașco; partea sa din Platonești, dată pentru plata capului fiului său 6.
- *Bucilești, sat, <Ț. Neamț; Buciuilești, lângă Podoleni, c. ~, j. Neamț>; parte din ~, dată în schimb de Gheorghe Arapul sulger lui Dumitrașco Ștefan <fost mare> logofăt (menț.) 77.
- Bucinschi (Buceschi), din Cetnicăuți; vinde parte de sat (menț.) 206.
- Buciuiescul, v. Ionașco ~.
- Buciumi, sat, <Ț. Neamț; Buciumii Precistei, înglobat în Galbeni, c. Filipești, j. Bacău>; om din ~ 318;
- parte din ~, dăruită de Ionașco m-rii Pîngărați 182, 187.
- <Buciumi, sat, c. Valea Ursului, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Glodeni.
- <Buciumi, sat, c. Ștefan cel Mare, j. Bacău>; sat lângă ~, v. *Bliderești.
- Buciumoc, mama Ștefan 111.
- Bucotco, v. Bocotco.
- Bucur, armaș, tatăl Agafiei, bunicul lui Toader; partea lui din Orbic, dată lui Vasilie pentru a se plăti capul nepotului său 147.
- Buda, nepotul lui Focșă; partea lui din Gîrbeni, vindută 323, 324, 553.
- Buda, v. Budul.
- Budea, sat, <Ț. Putna; Buda, înglobat în Anghelcești, c. Ruginești, j. Vrancea>; martor din ~ 385.
- *Budeni, sat, Ț. Dorohoi; <probabil lângă Păltiniș, c. ~, j. Botoșani>; părți din ~, vindute de Tudori pircălab lui Gavrilăș <Măteiaș> fost <mare> vornic (menț.) 58.
- Budești, sat, pe Apa Neagră, <Ț. Neamț c. Făurei, j. Neamț>; jumătate din ~, dată de <Toader> Boul, <fost> vistiernic, lui <Ionașco> Talpă <fost mare> paharnic (menț.) 213.
- Budești, sat, pe Pîrîul Glodului; <Ț. Cîrligătura; c. Mogoșești, j. Iași>; om din ~ 28;
- prisacă în hotarul s. ~ 39.

- ~Budești, sat, Ț. Chigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>, dăruit m-rii Sf. Sava de Enache postelnic (menț.) 76, 125, 457.
- Budești, sat, <Ț. Fălciu; c. Crețești, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B.
- Budul, (Buda), bunicul Salomei 440.
- Budura, v. Brudur.
- Budză, v. Dumitru ~.
- Budzea, Țigan, fratele lui Dămian și al lui Bunul; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Budzea, v. și Gligorie ~.
- Buga, v. Ion ~, Toader ~.
- Bugdănești, Bugdăniști, sat, v. Bogdănești.
- Bugulețea, v. Petrea ~.
- Buguța, popă, din Cordăreni; dă mărturie 426.
- Buha, v. Marco ~.
- Buhaici (Buhaci, Buhaiciu, Buhăciul), sat; <Buhai, denumire schimbată în Pădureni, c. Șendriceni, j. Botoșani>; vătăman din ~ 191, 382, 491; al m-rii Bîrnova 191, 382, 394, 424, 491.
- Buhăescu (Buhăescul) v. Toader ~.
- Buhăești, sat, pe Bîrlădzul, <Ț. Vaslui; Buhăești, c. Vulturești, j. Vaslui>; martori din ~ 56, 361.
- Buhloac, din Miclești, mama Anisieci 467.
- Buhuș, din Bosincești, fratele lui Pavăl 535.
- Buhuș, v. și Costantin ~, Dumitru ~, Gligorie ~.
- <Buhuși, oraș, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Orbic.
- <Buimăceni, sat, c. Albești, j. Botoșani>; sat lângă ~, v. *Petrești.
- Bujeniță, v. Ion ~.
- Bujoranul, v. Lupu ~.
- Bujoreni, sat, Ț. Bîrlad; <înglobat în Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 331; moștenit de Anghelina Vasiloaia și copiii săi de la Cîrstea Ghenovici 321, 350.
- Bulașco, tatăl Annei, bunicul lui Iachim, Toader ș. a. 93.
- Bulboacă, v. Vasile ~.
- Bulbucani (Bolbocani), sat, <Ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași>; martori din ~ 35, 196.
- Bulbuceni, sat, <Ț. Tutova, numit și Pulpești (sec. XIX), înglobat în Voinești, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Istratii lui Dumitru aprod 172; v. și Pulpești.
- Bulești, gr. pentru *Botești 183.
- Bulmezea, <din Orhei>; dă mărturie 388.
- Bulmezu, v. Înnaț ~.
- Buna, străbunica Maricăi 64.
- Bunavestire, hram al m-rii Besericanii, 9, 68, 562; al m-rii Moldovița 89.
- Bunea (valca Bunci); hotar 60.
- Bunești, neam; partea Buneștilor, din s. Milești, aleasă 409.
- Bunești, sat, <Ț. Suceava; c. ~, j. Suceava>; martor din ~ 513.
- <Bunești> sat, v. Bănești.
- *Bungești, sat, pe Valea Neagră, Ț. Neamț; <lîngă Ghigoești, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț>; parte din ~, întărită, cu indicarea hotarelor, lui Ponici 49; v. și Matasă, Cîmpul lui Dragoș, p. 13.
- Bunișu, v. Toader ~.
- Bunul, Țigan, fratele lui Dămian și al lui Buzea; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Bunune, Țigan; vîndut de Dabija lui Erimia, fiul lui Cîrstian 339.
- Buoreni, sat, v. Boureni.
- Burdușel, v. Ionașco ~.
- Burghel, fiul lui Hilip, frate cu Buccagu; vinde o vic din seliștea Sîrbii de Sus (menț.) 568.
- Burlan; martor 326; vinde parte din Stănucești 326, I.
- Burlaș, gr. pentru Borălcănuș 219.
- Burlianul, v. Borălcănuș.
- Buroban, vinde părțile sale din Miréni 326.
- Buruenești (Buruianul), poiană, <Ț. Troțuș; lîngă or. Comănești și Moinești, j. Bacău>; pricină pentru ~, a s. Comănești și Văsciești cu Bejan paharnic 446; moarte de om în ~ 446.
- Buruenești, sat, <Ț. Roman; Buruenești, c. Doljești, j. Neamț>; jumătate din hotarul s. ~, vîndută 119, 151.
- Busca, fiica Măndăoaci, sora Huhuloaci și a Bosiiuoaici; pierde partea ei din Torcești, pentru neplata dajdicei 549.
- Busca, fiica lui Ursu Bărboi, sora lui Micotici; vinde jumătate din Șendrești 68.
- Busca, mama lui Alexa și a lui Dumitru; judecată pentru partea ei din Botești 479.
- Busca, sora lui Andrei, a Antimicii ș. a.; vinde părți din Băloșeni 155.
- Bustești, seliște, Ț. Fălciu; <lîngă Peicani, c. Găgești, j. Vaslui>; întărită lui Vasile Corlătescul și fraților săi 28.
- Busul, din Fistic; martor hotarnic 361.
- Bușilă; dă mărturie la Dănceni 273.
- Buteanu, gr. pentru Borălcănuș 219.
- Butești, loc, v. Botești.
- *Butici (Buticiul 207, gr.: Butușeni 206), sat; <Ț. Hotin, azi în Ucraina, lîngă Lucăceni, c. Nelipăuți, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; vătăf din ~ 206; în hotar cu s. Soloniuca 207.
- <Butucăria, sat, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Vîlnești.

*Butuțești, sat, ț. Cîrligătura; <lingă Toderești, înglobat în Chilișoia, c. Dumești, j. Iași>; pricină pentru o prisacă din hotarul s. ~ 526.
 Butușeni, gr. pentru Butici 206.
 Buțcăteanul, v. Boscătianul.
 Buțul, v. Boțul.
 Bușurca, din Frăteni; martor 201, 202.
 Bușurca, din Todirești; martor la Codăești 416 A-B.
 Bușurcă, țigan, din Hotin, soțul Agafici; vîndut de urmașii lui Gheorghe comis lui Isac Stîrcea 10.
 Bușureanu, Gr(igore); act aflat în posesia lui (1907) 335.
 Buzanovschic, fost vornic, tatăl lui Bădiliți; martor 131;
 cumpără o parte din Brăteni 260.
 Buzca, fiica Maricăi, sora lui Istrate ș. a.; vinde o parte din Hotcești 85.
 Buzdug, v. Andronic ~.
 Buzdugan, tatăl lui Petru, bunicul lui Ionașco și al lui Păntelci Haruful 65.
 Buze; se judecă pentru s. Dimăceni și pierde 544.
 Buze, v. și Gheorghe ~, Niagul ~.
 Buzea, din Băloșeni, tatăl lui Ionașco 120.
 Buzca, v. și Ionașco ~.
 <Buznea, sat, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; seliște lingă ~, v. Rusceni.
 Buzoac, v. Lupca ~.
 Buzova, gîrlă, pe Jijia, la gura Covasnei; <la Costuleni, c. ~, j. Iași>; vad de moară la ~, dăruit lui Dumitru Buhuș vistiernic 482.

C

C...; martor hotarnic (menț.) 399.
 Caceaun v. Pană ~.
 Cacotu, gr. pentru Calotă 250 B.
 Cadiro; stapin al unor părți din <Rujavînți> și din Horbinești (menț.) 449.
 Cajva, sat, <ț. Iași; în Republica Moldova, Cajba, c. Hîjdieni, r. Glodeni>; martor din ~ 381.
 Calapod, v. Gheorghe ~, Toader ~, Vasilie ~.
 Calcea, din Muncel; martor hotarnic la Șoldești 385.
 Calibir, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
 Calimah, v. Scarlat ~.
 Calinder, fiul Măricăi Todereasă, fratele lui Vasilie și al lui Toder; vinde jumătate din Todireni 108.

Callimachi, Alexandru; col. de doc. a lui ~ (sec. XX) 183, 205.
 Calotă, din Hrucești; dă zapis de măturie 326.
 Calotă (gr; Cacotu 250 B;
 v. Gavril ~, Ionașcu ~.
 Camena, tîrg, v. Piatra.
 Canano, v. Ionu ~.
 Candachic (Candachița), fiica lui Pătrășcan
 fost clucer, soția lui Toader Beldiman;
 primește întăriri pentru o parte din Ruși, în
 urma judecății 261.
 Candachic, soția lui Broștocu, mama Acsinici
 301.
 Candachia, fiica... 421.
 Candachiia, fiica lui Agahic, soră cu Toader,
 Gafta ș. a.; vinde parte din Tomești 69.
 Candahiia, fiica lui Toader Dragotă și a
 Nastasici, soția lui Ieremia Murguleț;
 primește întărire pentru părți din s.
 Dărmănești, Liteni și Păușești și pentru
 două falci de vie de la Cotnari 72, pentru s.
 Cetiréni 398.
 Candachiia, soția lui <Dumitru> Goia fost
 vornic; vinde jumătate din Șendrești
 (menț.) 68.
 <Candachiia ?> Goioac, fiica Solomieci;
 invitată de domn la Succava 112; fiii ei
 primesc la împărțire părți din s. Blăgești,
 Cărbunești, Fărăoani, Huși, Singerei și
 Vlădești și o falce de vie la Cotnari 228.
 Candachița, v. Candachia.
 Cantacuzino, v. Costache ~, Iordachic ~,
 Toma ~.
 Capotă, v. Ionașco ~, Marco ~, Nicoară ~.
 Capșea, v. Căzucul ~, Ion ~, Simion ~, Toader
 ~.
 Capul Stîncii, top., mai sus de Ionășeni 315.
 Caracaș, mare ușor; martor la întocmirea unei
 diatē 159.
 Carachizel, v. Caraghiuzel.
 Caraclău, pîrîu, <afluent al Troțușului>; hotar
 al s. Rediul 269.
 <Caraclău, sat, c. Bîrsănești, j. Bacău>; seliște
 lingă ~, v. Pleșăști.
 <Caragea>, v. Enache (Enachic, Ianachic,
 Iane) ~.
 Caraghiuzel (Carachizel); primește danic de la
 Bogdan voievod un loc prisacă (menț.)
 360; urmașii ("semențiile") lui ~ se judecă
 pentru o bucată de loc și pierd 451.
 Caramiz, fiul lui Giurgiu Liescul, tatăl lui
 Durașco, al Tonței ș. a.; parte din
 Feținghiești stăpînită de ~ (menț.) 9, 68.
 Carapciu, sat, <ț. Succava; azi în Ucraina,
 Karapciv, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuți>;
 om din ~ 30.

<Carasa, sat, c. Corlăteni, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Miclăușeni.

*Căraulești (Cărăulești), sat; <lingă Chiticieni, c. Secuieni, j. Bacău> în stăpînirea m-rii Sf. Sava 555; părți din ~, introduse într-un act falsificat II.

Carciul, v. Ionașco ~.

<Carp?>, v. ~ Lungul.

Carpă, fiul lui Cărhană; vinde parte din Dragomirești (menț.), după care se judecă cu cumpărătorul și pierde 566.

Carul, pîriu, v. <Pîriu> Carului.

Casian; părțile <din Năfordești> ale fiicelor lui ~, vindute 274.

Cașul, v. Gheorghe (Gheorghie) ~.

Cașușle, poiană, ț. Cîrligătura; <Căsușele, lingă Horlești, c. ~, j. Iași>; vindută de Nicon, Nechifor ș. a., nepoții Fratei, lui Ștefan diacon și întărită acestuia 50.

Catargiu, familie, deține acte (sec. XX) 453.

Catargiul, v. Apostol ~, Enachi ~, Gheorghie ~, Necula ~.

Catrina, din Măstăcăni, soră cu Nenul; dă acestuia, împreună cu toți frații, partea lor din Măstăcăni 413.

Catrina, fiica lui Stan, soră cu Bocul stegar din Bătinești; vinde parte din scliștea Hălmezești 568.

Cazacul, fiul lui Gheorghie comis și al Dumitrei, frate cu Pătrașco; vinde țigani (menț.) 10.

Cazacul, v. și Căzacul.

*Căbicăeni, sat, ț. Dorohoi; <lingă Hlipiceni, c. ~, j. Botoșani>; întărit lui Pătrașcu 164.

Căcaina, pîriu; <la Tîrgu Frumos, j. Iași>; hotar 64.

*Căcăceni (gr.: Măcăceni 82), sat, pe Cracău, ț. Neamț, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra; <lingă Căciulești, c. Girov, j. Neamț>; vindut și întărit lui <Visarion> Bogza călugăr 15, 82; dăruit lui Ghiorghe Arapul fost sulger 77.

Căcărădzăni, sat., <ț. Cîrligătura>; Banu, c. Dumești, j. Iași>; părți din ~, date în schimb de Vasile Banul vistiernic fratelui său, Maximiian, și surorii sale, Irina 42, 62.

Căcian, v. Jăvârdan ~.

<Căciulați>, sat, v. Cuciuța.

<Căciulești>, sat, v. Căuciulești.

*Căfieni, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, lingă Brînzani. c. ~, r. Edineț>; moștenit de Toader Petriceicu mare armaș 332.

Căldare (La ~), loc de finaț, în hotarul tîrgului Suceava; <lingă m. Suceava, j. ~>; în stăpînirea m-rii Sf. Ilie 311.

Căldare, popă; cumpără parte din Părtănoși 21.

<Că>1<d>ărușoac, v. Rusca ~.

Călina; partea ei din Dănceni, vindută 273.

Călina; mama lui Barnoschi, fiica lui Șerban 139.

Călinești, sat; <probabil ț. Cernăuți, azi în Ucraina, r. Coțnani, reg. Cernăuți>; martor din ~ 61.

Călugăra, sat; <denumire schimbată în Măgura, c. ~, j. Bacău>; fam. din ~ (sec. XX) 439.

Călugărița, gîrlă și vale, la hotarul dintre ț. Tecuci și Covurlui; <între Mogești, c. Independența, și Piscu, c. ~, j. Galați>; hotar între s. Mogești și Piscul 90.

Cămrîzan, v. Dumitrașco ~.

Cămrîzani, sat; <c. Vadu Moldovei, j. Suceava> întărit, după judecată, lui Racoviță <Cehan> logofăt al doilea 474; sat lingă ~, v. Costești.

Căpățini, v. Gligoric ~.

Căpățină, v. Ionașcu ~.

Căpitan, din Bănești, tatăl lui Vasile 435.

*Căpoteni, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, lingă Cupcina, denumire schimbată în Kalininsk, r. Edineț>; martor din ~ 233 B, 240; partea lui Căzacul din ~, întărită lui Pătrașco Ciogole fost logofăt 386 A-B.

Căpotești, sat, sub Codru, pe Stavnic, ț. Vaslui, numit anterior Hotcești; <înglobat în Șcheia, c. ~, j. Iași>; întărit m-rii Birnova 85; impresurat dinspre Șăndreni 215.

*Căpotești, sat, pe Gîrla de Jos a Putnei; <lingă Putna, c. Bolotești, j. Vrancea>; întărit lui Ionașco Avram fost vornic 184; martori din ~ 469, 470, 530.

*Căpotești, sat; <lingă Fitionești, c. ~, j. Vrancea>; dealul de la ~, în hotarnica s. Șoldești 385.

Căpotici, v. <Avram> ~, Toader ~.

Căpracea, v. Vasile ~.

Căpriian, <țigan>; fratele lui Zaharia; <întărit m-rii Neamț> 507.

Căprioară, <țigan>, fratele lui Ionașco; <întărit m-rii Neamț> 507.

Căprioară, v. și Vlaico ~.

Căras, v. Maștei ~.

Cărăbăț, v. Dumitru ~.

Cărăiman, v. Precop ~.

Cărăscul, v. Gligoric ~.

Cărăulești, sat, v. *Caraulești.

*Cărbunești, sat, Ț. Nearnț; <lingă Goșmani, c. Români, j. Neamț>; parte din ~, întărită urmașilor lui Petrică hatman 228.

Cărhană, tatăl lui Carpă 566.

Cărpeniș (Cărpiniș), loc, aproape de Birsănești, Ț. Dorohoi; sat aproape de ~ 197, 204, 205.

Cărstinești, sat, v. <Cîrstinești>.

Căruvan; în pricină cu Ionașco din Toderești și cu Gheorghii de acolo, pentru părți din Balașinești și Timpești 454.

<Cașuțele>, poiană, v. Cașuțile.

Cătălina, fiica Floarei, sora lui Isarie; se judecă pentru parte din Orgocești și pierde 411.

Cătălina, fiica Ruscăi, soția lui Dămian; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.

Cățălești, sat; <Siretul, c. Săucești, j. Bacău>; om din ~ 318.

Căuciulești, sat; <Căciulești, c. Girov, j. Neamț>; în hotar 15;

sate lingă ~, v. *Căcăceni, *Lălești.

Căue, v. Tiron ~.

Căușul, baltă de pește a s. Măicani; <lingă Măicani, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; întărită lui Ionașco Cehan fost mare vornic 54.

Căzacul; martor la împărțirea unei moșteniri 494.

Căzacul; stăpîn în Căpoteni (menț.); partea lui, întărită lui Pătrașco Ciogole 386 A-B.

Căzacul bătrînul; cumpără parte din Neșcani (menț.) 142.

Căzacul, diac, din Mișăști; martor hotarnic 196;

scrie acte 156, 185, 189, 190, 246, 260, 401.

Căzacul, din Curceci; martor hotarnic 361.

Căzacul, din Joldești; martor 240.

Căzacul, din Mălăești; martor 120, 123, 155, 266.

Căzacul, fiul lui Gavriș Gribince; vinde jumătate din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394.

Căzacul, fiul lui Gheorghie Ciulei 386 A.

Căzacul, fiul lui Mihul; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.

Căzacul, fiul Nastascăi, nepotul lui Petriman, frate cu Dumitra; primește întărire pentru jumătate din Jurjești, în urma împărțirii 357.

Căzacul, fiul lui Ștefan Blendea, frate cu Pașco; vinde o falce de vic la Băiceni 14.

Căzacul, fiul lui Tiron, frate cu Dumitru, Vasile, Safta ș. a.; primește, în urma

împărțelii, împreună cu frații săi, părți din s. Godinești și Lihăceni 95.

Căzacul, părcălab; scrie zapis 174.

Căzacul, tatăl Irinei 95.

Căzacul Capșea, tatăl lui Dumitru și al lui Necula; loc de prisacă din Toderești, unde a fost casa sa, vîndut de fiii săi 93.

Căzacul Comișescu, din Zubriceni; martor la Cupecici 233 B.

Căzan, din Nisporești, frate cu Ionașco; vinde parte din Nisporești (menț.); poruncă domnească pentru a fi izgonit de pe partea vîndută 178.

Căzăcescul, v. Vasilie ~.

Cehan, v. Apostol ~, Ionașco ~, Racoviță ~.

Cenușe, v. Vasilie ~.

<Cepeleuți>, sat, v. Șepeleuți.

<Cepești, sat, c. Bogdănița, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Rătumpănești.

Cepiica, Cepiica, v. Cipejca.

Ceplenți (Ceplinți), sat, <Ț. Hirlău; Ceplenița, c. ~, j. Iași>; martori din ~ 220, 279.

Cerbicani, baltă de pește a s. Măicani; întărită lui Ionașco Cehan fost mare vornic 54.

*Cerbicani, (sec. XIX: Șerbăcani); <cut al s. *Măicani, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; întărit lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic 54.

Cereteoani (Cerăteoani, Cereteiani), sat; <Hertioana-Răzeși, c. Traian, j. Bacău>; spătărel din ~ 242, 285; martor din ~ 542; sat lingă ~, v. *Movileni.

Cerîșnovă, vale; <în Republica Moldova, între Stoicani și Racovăț, r. Soroca>; hotar al s. Voroncăuți 341.

Cerlena, pîriu, la Cerlena; <afluent al Prutului>; iaz și moară pe ~ 362.

Cerlena (Cerlina), sat; <azi în Ucraina, Cerlenivka, c. ~, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Stăuceni 219.

Cerlinca, sat (îns. sec. XVII-XVIII); act pentru ~ (menț.) 398.

*Cernacău (Cernăcău), sat, Ț. Cernăuți; <azi în Ucraina, Cîncău (Ciunkiv), c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuți>; jumătate din ~, vîndută de Pătrașco Boldescu lui Gavriș Mătiș <mare> vornic 363; v. și Balan, Sate dispărute, p. 21.

Cernat, soful Măricăi Cernătoac, tatăl lui Ștefan și al lui Meriuță 307.

Cernat, v. Ștefan ~.

Cernăcău, sat, v. *Cernăcău.

Cernăcăuți, gr. pentru Cetnicăuți 206.

Cernătoaică, v. Mărica (Măricuța) ~.

Cernăuca, gr. pentru Ternauca 500.

- Cernăuți, târg; <azi în Ucraina, or. ~, reg. ~>; dregători și martori din ~ 192; conte din ~ (ante 1937) 95; acte copiate și atestate la ~ (1784) 140, 233, 463.
- Cernăuți, ținut; sate în ~ 25, 95, 121 (gr. pentru Succava), 122, 188, 227, 363, 460, 461, 500.
- Cernăuți, gr. pentru Cetnicăuți 206.
- Cernecău, gr. pentru Cetnicăuți 206.
- Cernești, sat, <ț. Hirău; c. Todireni, j. Botoșani>; popă din ~ 161.
- Cernica, din Țirgoviste; martor la Zărnești 524.
- Cernicăuți, gr. pentru Cetnicăuți 206.
- *Cerniești, sat; <lingă Fîntînele, c. Motoșeni, j. Bacău.; întărit lui Tudor căpitan de Chilieni și fiicei sale, Ioana I.
- Cernușcoac, sora lui Hudici; vinde parte din Dragomirești, pentru care apoi se judecă și pierde 566.
- <Certieni, sat, c. Birgăoani, j. Neamț>; sat lingă ~, v. Mărișăști.
- <Cerțești, sat, c. ~, j. Galați>; sat înglobat în ~, v. Dajbigeni.
- Cetatea Albă, oraș; <azi în Ucraina, Belgorod-Dnestrovskii, reg. Odessa>; ture din ~ 152.
- Cetatea Nouă, cetate, v. Roman.
- Cetățuia, deal, lingă valea Bohotinului; în hotarnica unui sat din Braniștea de la Bohotin 482.
- <Cetățuia>, sat, v. Strînba.
- *Cetireni (Citereni), sat, ț. Cîrligătura; <lingă Hoisești, c. Dumești, j. Iași>; om din ~ 473; întărit lui Eremia Murguleț și soției sale, Candachia 398.
- *Cetnicăuți (Cernăcăuți, gr.: Cernăuți, Cernecău, Cernicăuți, Cetnecăuți), sat; <azi în Ucraina, lingă Vașkivți, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuți>; om din ~ 206; părți din ~, întărite lui Efrim Hăjdău 206.
- Ceuca, fiica lui Nechita, nepoata Maricăi, strănepoata lui Duma, soră cu Gligorie și Vărvăra; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Ceuca, fiica lui Vasilie, nepoata lui Isaico, soră cu Dumitru Isăicel, cu Sava și cu Ceuca, mama lui Iurașco 389.
- Ceucani, sat, <ț. Tutova; Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; om din ~ 331.
- Checar, top., la Condrătești, ț. Orhei 500.
- Chelbere, soțul (?) Ștefanei 566.
- <Chelmenți>, oraș, v. Chilmăști, sat.
- Chelsie, fiica lui Ionașco, sora lui Istratie 84.
- Chelsiia, fiica lui Drăgan Șepțeș, soția lui Condrea Malici, mama lui Lupul și a lui Iliaș; dăruiește o prisacă din hotarul s. Șepțeșeni (menț.) 93.
- Chelsiia, fiica lui Gheorghie Cașul și a Nastasiei, nepoata Măricăi, soră cu Mărica, cu Dumitra ș. a.; vinde parte din Tomești 69.
- Chelsiia, fiica Măricăi, nepoata lui Ionașcu, soră cu Gligorie și cu Țuica; vinde parte din Bogdănești 284.
- Chelsiia, fiica Mărinei, nepoata lui Radul, soră cu Larion, cu Ștefan ș. a.; vinde parte din Ungurași 404.
- Chervasie, din Giordzești; dă zapis de mărturie 326.
- Chervasie, v. și Ghervasie.
- Chesco, v. Ioan ~, Simion ~.
- <Chetreni>, sat, v. Petreni.
- <Chetrești>, sat, v. Pietrești.
- <Chetrosu>, sat, v. Pietrosul.
- Chicera (gr.: Chizara), deal; în hotarnica s. Bungești și Mînjăști 49.
- Chiceră, din Dărmănești; martor hotarnic 381.
- Chiceră, v. și Petrea ~.
- Chichiț, v. Gligorie ~.
- Chicoș <Tomiac>, stolnic, din Pătrășcani; fost desetnic la ț. Tutova, împreună cu Nechifor Țănciu, de la care primește parte din Veștelești, în schimbul unei restanțe plătite la Cămara domnească 495; mare șetrar; hotarnic 256, 368, 478, 484, 490; dă zapis de mărturie 204, 366; martor 108, 159, 173, 542.
- Chicuș (Chicoș, Cocoș), popă; dăruiește m-rii <Aroneanu> două vie 114.
- Chiful, fiul lui Orăș. frate cu Țiplic, nepotul lui Crăciunaș, al Dochitei ș. a. 193.
- Chigheci (Tigheci), ținut; <în Republica Moldova, r. Leova, Cahul și, parțial, Comrat și Vulcănești>; sate în ~ 76, 321, 350, 394, 411, 457.
- Chighician; dă zapis de mărturie 326; vinde parte din Miréni 326.
- Chibaia; martor 126.
- Chilieni (Chiliiani), sat, pe Pereschiv, ț. Tutova; <c. Coroiești, j. Vaslui>; dăruit de Tudor fiicei sale, Ioana, care primește întărire I.
- Chilineș, v. Ion ~.
- <Chilișoia, sat, c. Dumești, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. <Toderești>.
- Chilmăști, sat, ț. Hotin; <azi în Ucraina, or. Chelmenți, r. ~, reg. Cernăuți>; moștenit

- de Lupul Prăjescul mare clucer și soția sa, Safta, după împărțire 227.
- Chimașco, gr. pentru Ichimașco 155.
- Chipărco, bunicul lui Ion Iujdilă, tatăl lui Dumșe 93.
- Chiper (gr.: Hiperi), socerul lui Vlad 277.
- Chiperești (Piperești), sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Iași, pe Bahlui, ț. Iași; c. Țuțora, j. Iași>; loc de moară și de prisacă în hotarul s. ~ 91; întărit m-rii Birnova 394.
- Chira, negustor, <din Suceava>; martor 197.
- Chircana, soția lui Virnav; vinde parte din Răchitiș 369.
- Chirena, fiica lui Toader, nepoata lui Voico; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.
- Chirena, mama Maricăi, fiica Ilenei 84.
- Chirena, mama Nastasici, <fiica Sofroniei> 84.
- Chirena (Chirana) Zberoaia (Zbiraia), vorniceasă, bunica lui Dumitru, Ionașco ș. a. 128, 389.
- Chiriac, cumnatul lui Mălin; cumpără pămînturi în Odobești 508.
- Chiriac, v. și Chiriiaș.
- Chirica, ban; autentifică acte (prima jum. a sec. XIX) 67, 116, 160, 309, 416 A-B, 490.
- Chirica Stamate, stolnic; adevărește copie (1821) 44.
- Chiricel, vătah de sinețari, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
- Chiricești, sat, ț. Vaslui; <Chircești, c. Miclești, j. Vaslui>; menț. (secXVIII) lingă Miclești 415;
- sat lingă ~, v. Părișeni.
- Chirighim; se judecă pentru o parte din Drăgănești și pierde 543.
- Chiriiaș, secretar; autentifică act (1844) 351.
- Chiriiaș, vameș, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
- Chiriiașcu, egumen al m-rii Zugrav; martor 21.
- Chirila, din Bălțați; martor la Prigoreni 201.
- Chirila, din Cudrești; martor la Prigoreni 202.
- Chirila, din Dănuțani; martor hotarnic la Forăști 196.
- Chirilă, <din Botoșani>; martor 484.
- Chirilă, din Sîrbi; martor la Băsești 327.
- Chirilă, fiul lui Andreica și al Nedelei; primește întărire pentru o parte din Băsești 272.
- Chirilă, popă, din Prăjești; martor în Bogdănești 284.
- Chirilă, tatăl lui Ursul 376.
- Chirilă, v. și Chirila.
- Chirilovici, v. Leca ~.
- Chirița, popă; martor la Coșăști 145, 146.
- Chiriță, v. Dumitrachi ~ Palcologu.
- Chișinău, țirg, <ț. Lăpușna; în Republica Moldova, or. ~>; act necesar la ~ (sec. XIX 206;
- acte copiate și traduse la ~ 142, 227 (sec XX), 351 (1844);
- dascăl din ~ 142;
- polcovnic din ~ (1836) 261.
- <Chiticeni, sat, c. Secuicieni, j. Bacău>; sat lingă ~, v. *Căraulești;
- v. și Piticeni.
- Chița, mama lui Iacob 435.
- Chița, țigancă, fiica lui Eremia țigan, soră cu Fătula; vîndută de Procopie și frații săi lui Neaniul vornic de gloată 46 și întărită 48.
- <Chițcani, sat, c. Boghești, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Horjești.
- <Chițcani, sat, c. Costești, j. Vaslui>; sat probabil lingă ~, v. *Olănești.
- *Chiujești, sat, <ț. Tutova; lingă Sălceni, c. Tutova, j. Vaslui>; martor din ~ 440.
- Chiva, v. Schiva.
- Chivărul, sat, ț. Orhei; <în Republica Moldova, probabil înglobat în Speia, c. ~, r. Anenii Noi>; împuternicire dată lui Iliăș și lui Gheorghită pentru stăpînire 225.
- *Chiverești, sat, ț. Lăpușna; <în Republica Moldova, r. Hîncești>; om din ~ 244.
- Chizăra, gr. pentru Chicera 48.
- Chizel, rudă cu Andrii, Hărbor ș. a.; se judecă ... pentru Dimăceni și pierde 307.
- Chizele, v. Ghizela.
- *Cibaru, sat, ț. Vaslui; <probabil lingă Gănești, c. Boțești, j. Vaslui>; părți din ~, întărite popii Strățulat și rudelor sale, în urma judecării cu Gheorghe Goga 418.
- Cicoveni, sat <ț. Tutova; înglobat în Movileni, c. Coroiești, j. Vaslui>; martor din ~ 326.
- Cihan, v. Cehan.
- Cihodaru, C(ostache); act în colecția ~ (sec. XX) 129.
- Cilibi, v. Hasan ~.
- Cimbăloc, mama lui Vasile 403.
- <Cincău>, sat, v. Cernăcuș
- Cincești, sat, v. Ciuncești.
- Cioban, unchiul lui Strățulat; vinde parte din Hotcești (menț.) 83.
- Ciobăniță, din Mircești; martor la Pășcani 83.
- Ciobotă, v. Sîmcon ~, Vasile ~.
- Ciocan, din Lecoști; martor hotarnic la Stăniilești 2 A-B.
- <Ciocani, sat, c. Perieni, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Cogeni; sat lingă ~, v. *Spineni.
- <Ciocani>, sat, v. Ceucani.

Ciocîrlie, pitărel, din Ferești; martor 19. 342, 343.

Ciocîrlie, fost pîrcălab; partea lui ~ din Munteni și din Sirbi, luată pentru o datorie a lui 257, 355.

Ciocîrlie, tatăl lui Gavril 462.

Ciocîrlie, v. Gavril ~.

Ciocodei, v. Zaharie ~.

<Ciofeni, sat, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. * Condrește.

*Ciofrăcești, sat; <lîngă Trifești, c. ~, j. Neamț>; pricină pentru ~ între Enachie și Purece 432.

Ciogolea (Ciogole), v. Constantin ~, Miron ~, Pătrașco ~.

Ciohodar, namesnic; martor la Valea 192.

Ciohoreni, sat; <f. Suceava; Ciohorăni, c. Mirosălvești, j. Iași>; parte din ~, vîndută de Gligorie lui Pătrașco Bașotă fost logofăt (menț.) 401.

Ciolpan, din Birlești, bunicul lui Ghiorghiță 190.

Ciolpan, v. și Gavril ~, Gheorghiuță ~, Gligorie ~, Ion ~.

Ciolpăneasa, v. Nastasia ~.

Ciolpănești, familie; țigan de moșie, după ~ 329.

Ciomîrtan, din Căpălești; dă zăpis de mărturie 318.

Ciomîrtan, fiul lui Ignat Scînteie, nepotul lui Pătrașco Scînteie vîtaf, frate cu Sîrghie; vinde parte din Scînteia 84.

Ciomîrtan, v. și Vasilie ~.

Ciorba, din Cîrlegați; martor hotarnic la Stăniliești 2 A-B.

Ciorcea, fiica lui Coste, mama lui Marco 315.

Ciorcea, fiica lui Drăgoi, nepoata Varvarci; vinde parte din Oleșești 139.

Ciorcea fiul (?) lui Zăbulic, nepotul (?) Ilenii, strănepotul (?) lui Manoil, tatăl (?) lui Marco 389.

Ciorecești, sat, <f. Fălciu; înglobat în Lunca Banului, c. ~, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 2 A-B.

Ciorilă, v. Ioan ~.

<Cioropeani, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Ungheni>; sat înglobat în ~, v. Stolniceni.

<Ciortolom, sat, c. Tutova, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Surdești.

Ciotăricostu, v. Pătrașco ~.

Cipejca (Cepiica, Cepijca), din Dorohoi; cumpără parte din heleșteul de la Dumeni, pe care o revinde lui Isac Balica hatman (menț.) 217.

<Ciprian Porumbescu>, sat, v. Stupca.

Cireș, v. Pepelea ~.

<Cișmănești>, sat v. Șușmănești.

Citereni, sat, v. *Cetiréni.

*Ciucești, sat, la confluența Berheciului cu Bîrladul, f. Tecuci; <lîngă Negriilești, l. c. a c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galați>; parte din ~, vîndută de Ionașco Hușan lui Simion Barhon 535.

Ciudenschi, v. Dumitru ~, Mihail ~.

Ciudin, fiul Albei, frate cu Ioniță 129.

Ciudin, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.

Ciuhur, rîu; <afluent al Prutului>; sate pe ~ 183, 352; loc de heleșteu și moară pe ~ 352.

Ciulei, v. Căzacuț ~, Gheorghie ~.

Ciumulești, <sat, f. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; ~ -i în pricină cu Gheorghe Roșca vistiernic pentru un loc de prisacă 434.

*Ciuncești (Ciucești), sat, <f. Cîrligătura; lîngă Brăești, c. ~, j. Iași>; martori din ~ 201, 202, 220, 279.

<Ciunkiv>, sat, v. *Cernacău.

Ciuparda, v. Ionașco ~.

Ciure, v. Tudurache ~.

Ciurca, v. Ion ~.

<Ciureștii Noi, sat, c. Bălăești, j. Galați>; sat lîngă ~, v. *Saulești.

Ciurlan, v. Gavril ~.

<Ciuşlea, sat, c. Garoafa, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Văcărești.

Ciutești, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Nisporeni>; jumătate din ~, vîndută de Brohnicu și de sora sa lui Ștefan armaș al doilea 102.

Ciuturești, sat; <c. Secuieni, j. Bacău>; judecată pentru ~ II; sat lîngă ~, v. *Băiceni.

Cîmpan; vinde parte din Simeni 376.

<Cîmpeni>, sat, v. Lătăi.

Cîmpul lui Dragoș, <zona între Bistrița și Tazlău, la nord și la sud de Neclud, j. Neamț>; sat în ~ 68.

Cîmpulung, sat; <or. ~ Moldovenesc, j. Suceava>; uradnici din ~ 89.

Cîndești, sat, în Cîmpul lui Dragoș, <f. Neamț; c. ~, j. Neamț>; părți din ~, cumpărate de m-reă Bisericieni de la copiii lui Dumitru Meleşco ș. a. 68.

Cîndești, sat; <f. Iași; înglobat în Perieni, c. Probota, j. Iași>; martor din ~ (?) 266.

Cîndești (Gîndești), sat, f. Suceava; <c. Mihaileni, j. Botoșani>; parte din ~, moștenită de Anghelina și copiii ei de la Cîrstea Ghenovici 321, 350.

*Cîrceni, sat; <în Republica Moldova, lângă Hancăuți, c. ~, r. Edineț>; moștenit de Toader Petriceicu mare armaș 332.

<Cîrja, c. Murgeni, j. Vaslui>; sat lângă ~, v. *Elan.

Cîrjești (Cîrjăști), deal, la Cotnari; <în Cîrjoaia, c. Cotnari, j. Iași>; vic la ~, vîndută de Ion Ciolpan lui Lupul Prăjescu clucer 253;

fălci de vic de la ~, moștenite de Dumitrașco ghianghea și Lupul Prăjescu de la <Ionașco> Gheanghea <fost mare> logofăt 392.;

vii de la ~, luate de <Marica> Hăbășeasca la împărțeală 22.

Cîrjeu, v. Ionașco ~.

Cîrlegăți, sat, <f. Fălciu; denumire schimbată în Pădureni, c. ~, j. Vaslui>; martor din 2 A-B.

Cîrlig, v. Ștefan ~.

Cîrligătura, finut; sate în ~ 28, 42, 43, 62, 69, 72, 93, 158, 227, 228, 234, 314, 318, 347, 350, 370, 389, 398, 500, 519, 526;

seliște în ~ 16;

tîrg în ~ 92;

poiană în ~ 50;

loc de poiană în ~ 519, 520.

Cîrligi, (ins. v.: Cîrlidzi 263), sat; <c. Filipești, j. Bacău>; judecată pentru parte din ~, între popa Ionașcu și ginerii lui Ion Ciurea 412; pămînturi din ~, cumpărate de Iordachi <Cantacuzino> mare vistiernic 263;

sat înglobat în ~, v. Aldești.

Cîrniceni, sat, <f. Iași; c. Țigănești, j. Iași>; martori hotarnici din ~ 148, 365.

Cîrnu, v. Dumitrașcu ~.

Cîrste, din Milești; se judecă cu cupînceasa lui Ionașco Paos din Zlătari pentru părți din Milești (menț.) 409.

Cîrste, fiul Lupei Buzoac, nepotul lui Ion Giosanul; vinde parte din seliștea Bircești (menț.) 85.

Cîrste, fiul lui Lupul, nepotul lui Vartic, frate cu Maxim și Axana; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.

Cîrste, tatăl lui Ignat, rudă cu Simion 180.

Cîrste, v. și Criste.

Cîrstea; vinde parte din Băsești (menț.) 272.

Cîrstea, "cel bătrîn"; dă zapis de mărturie 421.

Cîrstea, din Răflăești; martor hotarnic 90.

Cîrstea, din Ungureni, tatăl lui Ionașco 326.

Cîrstea, din Vicoléni, soacra lui Leca Turciul 354.

Cîrstea, fiul Anușcăi; vinde parte din Toderești (menț.) 93.

Cîrstea, fiul lui Ilea, frate cu Andrei, Ionașco, și Marco; primește întărire, împreună cu rudele, s. pentru Cetiréni 398; martor hotarnic 135.

Cîrstea, fiul lui Robul, frate cu Toader; vinde parte din Costești 366.

Cîrstea, fiul Sorei, frate cu Toader; vinde parte din Rătumpănești 366.

Cîrstea, ginerele preotesei din Iași; cumpără un loc de prisacă la Ștoboréni 325.

Cîrstea, ginerele lui Ionașco 191, 232.

Cîrstea, popă, din Armășeni; se judecă cu Bosiiuc pentru o parte din Armășeni și pierde 443.

Cîrstea, străbunicul lui Lupul 554, 572.

Cîrstea, șetrar (fost ~ 522), ginerele popii Gliga (?), tatăl lui Ionașco, al Maricăi și al Țoncăi, soful Todosiei 312, 313, 522, 565; cumpără părți din Țibănești (menț.) 214, 389.

Cîrstea, tatăl lui Gheorghic Răpop 180.

Cîrstea, tatăl Lupei, bunicul Vasutcăi și al Sofroniei 315.

Cîrstea, fiul lui Miron, frate cu Ionașco și cu Ștefan; vinde cîte o jumătate din seliștile Drăjeni și Greci (menț.) 394.

Cîrstea, vecin, din Prăjești; se judecă cu Fortuna fost postelnic, pentru vecinic, și pierde 539.

Cîrstea Chiusca Brăileanul; primește întărire pentru satul Ruși 399.

Cîrstea Drăguș; scrie zapis 135.

Cîrstea (Cîrste) Ghenovici, fost mare vornic, tatăl Anghelinei, al Măricuții Cernătoac și al Schivei, bunicul lui Dumitrașco, Costantin, Crăciun ș. a.; ctitor al m-rii Florești (menț.) 203;

primește 45 de jderi și 5 boi pentru o moarte de om (menț.) 446;

dăruiește m-rii Florești jumătate din Blăjerci 203;

cumpără s. Dimaci (menț.) 258, 307, 544;

curte făcută de ~ 44;

împărțirea averii lăsată de ~ 321, 359;

martor hotarnic (menț.) 135.

Cîrstea Zăpodie, din Cozmești; martor hotarnic 361.

Cîrstea, și Cîrste, Cristea.

Cîrsteiaști, gr. pentru <Cîrstinești> 353.

Cîrstești, sat, f. Cîrligătura; <Cristești, c. Brăești, j. Iași>; loc de prisacă din rediul s. ~, vîndut de Nastasia și fiii ei lui Anton din Pașcani 158;

seliște lângă ~, v. Coșești.

Cîrstești, gr. pentru <Cîrstinești> 219.

Cîrstieneasa, v. Antemiia ~.

Cîrstian, fiul lui Cocioban, nepotul lui Bălan, frate cu Ilea; vinde un pămînt din Românești 529, 530.

Cîrstian, logofăt, frate cu Costantin uricar, soful Antemiei, cumnatul lui Toader Petriceicu 332; primește danie de la Simion Movilă voievod s. Lămășeni, care-i este luat de Ștefan Tomșa voievod, care-l dă m-rii Solca; se judecă pentru acest sat, apoi îl cumpără de la m-re (menț.) 106.

Cîrstian, tatăl lui Erimia 339, 340.

Cîrstian, vătăf; primește poruncă să facă o cercetare la Torcești 281.

Cîrstina, mama lui Petrea Buguleța 168, 251.

Cîrstina, mama lui Simeon 566.

Cîrstina, soția lui Gheorghi <Lozonschi> pîrcălab de Hotin; vinde parte din Borodicieni (menț.) 292, 485, s. Lozeni (menț.) 304, 305, seliștea Păltinișul (menț.) 23.

Cîrstina, soția lui Marco, mama lui Arpentie și a lui Tănăsie 93.

<Cîrstinești> (Cărștinești, Cîrsteiaști (gr. 353), Cîrstești (gr. 219), Cîrștinești, Crîstești (gr. 219), Crîstinești, Crîștinești), sat, Ț. Hotin; <azi în Ucraina, Cîrstinți, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Stăuceni 219; martor din ~ 353.

Cîrstina, mama lui Ionașcul Arbore, a Anghelinei și a Mariei 95.

<Cișla-Zamji>, sat, v. Medvidca.

Clima; martor la Teverleni 510.

*Clinul Soluneșului, sat, în Dealul Domnesc, La Șură; <lingă Scobinți, c. ~, j. Iași>; jumătate din ~, întărită lui Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin 78.

Clipeș, v. Pătrașco ~.

Clipicești, sat, <Ț. Putna; c. Țițești, j. Vrancea>; oameni din ~ 53, 306, 308; sat lingă ~, v. *Scorțești.

*Clocicari, sat, <Ț. Fălciu; lingă Văleni, c. Pădureni, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B.

Clocucina, sat; <în Republica Moldova, Clocușna, c. ~, r. Ocnița>; ureadnic din ~, martor 233 B;

sat lingă ~, v. *Vozdouți.

Clonciu, v. Toader ~.

Coadă, vornic, <prob. de Succava>; martor 333.

Coadă, v. și Simion ~.

Cobălea, sat, Ț. Soroca; <în Republica Moldova, Cobîlna, c. ~, r. Șoldănești>; fost al lui Ion Movila, dăruit de Moise Movilă

lui Pătrașco Ciogolea (menț.); vindută fără drept de Bandur lui Gorgan (menț.); întărit de Vasile Lupu voievod lui Pătrașco Ciogolea 222.

Cobăleanul, v. Lupul ~.

Cobolța, rîu; <Cubolța, afluent al Răutului la Putinești, în Republica Moldova, c. Gura Căinari, r. Florești>; loc de heleșteu și sat pe ~ 453.

Coborîrea Sf. Duh, hram, v. Pogorîrea.

Cocca, v. Vasilie ~.

Cochiușeni, sat, <Ț. Hotin; în Republica Moldova, Cotuieni, c. ~, r. Briceni>; în hotar cu s. Soloniuca 207;

sat lingă ~, v. *Săncăuți.

<Coci>, v. Gavril ~, Gheorghe ~.

Cocială, v. Vasilie ~.

<Cociu, sat, c. Stănuești, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Șărpeni; v. și Stănuești.

Cocioban, din Românești, fiul lui Bălan, tatăl lui Cîrstian și al lui Ilea 529, 530.

Cocoara, poiană a s. Scinteia; întărită m-rii Bîrnova 84.

Cocol, din Prăjești; i se restituie stupi furați 70.

<Coconul>, v. Alexandru ~.

Cocoran(ul), v. Roman ~.

Cocoș, v. Chicuș.

Codan, v. Codău.

Codan, v. Văscan ~.

Codăești, sat, pe Dobrovăț, Ț. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vindută de Pîntea, fost șetar lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic și întărită acestuia 54; parte din ~, vindută de Nastasiia și Anna aceluiași 116; părți din ~, vindute de ficele lui Dumitru Purcel lui Dumitru fost vornic 416 A-B și de Vasilie Purcel aceluiași 417;

martori din ~ 67;

stăpîni din ~ 309;

act scris la ~ 116;

uricul s. ~ 309.

Codău, v. Sămionu ~.

Codrul <Botoșanilor>, v. <Botoșani> (Codrul <~ -lor>).

Codrul <Herței>, v. Herța (Codrul <Herței>).

<Codrul Hîrlăului>, v. Marginea <Codrul lui Hîrlăului> (Crăești).

Codrul Iașilor (Codrul cel Mare), v. Iași (Codrul ~ -lor).

*Cofești, sat, <Ț. Putna; lingă Putna, c. Bolotești, j. Vrancea>; martor hotarnic din ~ 470.

Cogea, tatăl lui Gavril Tihul, bunicul Alexandrei 445.

Cogeni, sat, Ț. Tutova; <înglobat în Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; moștenit de Schiva și de Anghelina, fiicele lui Cîrstea Ghenovici 350.

Cogești, sat, <Ț. Cîrligătura; Cogeașca, c. Lețcani, j. Iași>; în hotar cu s. Mihăilești 170, 171;

sat înglobat în ~, v. Hăsnășeni;

sate lingă ~, v. *Bărboși, *Melintiești, *Nijești.

Cohurlui, ținut, v. Covurlui.

Coifeș, fratele lui Ștefan; vinde un heleșteu din Nemerniceni 541.

Coifeș, (Heleșteul lui ~), heleșteu de la Nemireeni; judecată pentru ~ 541.

Cojoc, gr. pentru Corlat, diac 281;
v. și Vasilie Corlat.

Colac, v. Gligorie ~.

Colacul Ulmului, top., în hotarul s. *Mihăilești 170, 171.

Comănești, sat, Ț. Succava; <c. Botoșana, j. Succava>; parte din ~ (în notă), vîndută de Antimii fraților ei 59.

Comănești, <sat, Ț. Troțuș; or. ~, j. Bacău>; sătenii din ~ se judecă cu Bejan paharnic și primește întărire pentru poiana Buruenești 446;

martor din ~ 327;

poiană lingă ~, v. Buruenești (Buruianul).

Comișescul; martor la Brătășeni 240.

Comișeseul, v. și Cazacul ~.

Concești, sat, <Ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani; păhărnicele din ~, martor 357;

sat înglobat în ~, v. Bobești.

Conde (Condre, Condrea), fost mare vameș; primește danie s. Stăuceni, pe care-l vinde (menț.) 55, 219; vinde Popricani 148, 365.

Condra, tatăl lui Tiron Negre 524.

Condrata, poiană a s. Scinteia; întărită m-rii Bîrnova 84.

Condrătești, sat, pe Cula, Ț. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Ungheni>; moștenit de Ion Ciolpan, după împărțire 500.

Condre, fiul lui Borce visti(ernicele); vinde parte din Buciuilești (menț.) 77.

Condre, hotnog; vinde parte din Dragomirești, pentru care apoi se judecă și pierde 566.

Condre, nepotul lui Danciul, frate cu Irimie, Zaharie ș. a.; vinde părți din Mogoșăști (menț.) 77.

Condre, șoltuz din Țirgu-Troțuș; face cercetare la seliștea Pleșăști 126, 269.

Condre, v. și Conde.

Condrea, din Dornești, tatăl Ghindei, bunicul lui Vasilie 410; partea lui din Dornești, vîndută 410.

Condrea, din Todirești; martor la Codăești 416 B.

Condrea, fiul lui Liciul, frate cu Ilie, tatăl popii Ionașco, al Alexandrei și al Anisiei 84.

Condrea, fiul Sorci, nepotul lui Dragoș, văr cu Andronic și cu Grigore; vinde parte din Licști 315.

Condrea, hotnog de călărași, din Verțep; martor 233 B.

Condrea, tatăl lui...; vinde parte din Futești 479.

Condrea, Țigan, frate cu Bășărab, Ion și Necoară; dăruit Episcopiei de Roman (menț.); împuternicire pentru stăpînirea sa 489.

Condrea, vecin, din Oglindești; întărit lui Tănăsie fost vornic și soacrei sale, Soltana 430.

Condrea, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.

Condrea, zlătar; martor 403.

Codrea Malici, soțul Chelsiei, ginerele lui Drăgan Șepțeș și al Albei, tatăl lui Lupul și al lui Iliaș; consimte ca soția sa să dăruiască o prisacă la Șepțeșeni (menț.) 93; primește întărire pentru părți din Uricani 370.

Condrea, v. și Andreiu ~.

Condrea, v. și Conde, Condre.

*Condrește, sat, pe Bîrlăzel, <Ț. Vaslui; lingă Ciofeni, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 361.

Constantin Botez; <proprietar al s. Silișteea>; strămută satul cu același nume (sec XIX) 282 (indice, notă la vocea Silișteea).

Constantin Roset, <fost> jîtnicer; izvod de moșii ale lui ~ (secXVIII) 439.

Consulatul, imperial <rus>, din Iași; act adevărit de ~ (1880) 389.

Copăceanu, v. Cupăceanu.

Coposăni, sat, v. Scoposăni.

*Coposăni, sat, <Ț. Tutova; j. Vaslui>; martor din ~ 440.

Copou, deal, <lingă Iași>; vic de la ~, vîndută de Enachi și sora sa, Anghelina, m-rii Sf. Sava 403.

*Copujani, sat, Ț. Lăpușna; <în Republica Moldova>; părți din ~, cumpărate de Gheorghe Roșca fost vistiernic și întărite 389.

Corbul (La ~) loc, pe Lipovăț, în hotarul Țirgului Vaslui; <lingă or. Vaslui, j. ~>;

- ales de Racoviță Cehan logofăt al doilea pentru construirea unei mănăstioare 194.
- Corcul, v. Andronic ~.
- Cordăreni (Cordareni), sat, <f. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani>; în hotar cu Durneni și Miclăușeni 149, 217;
martori din ~ 216, 255, 280.
- <Coreștăuți>, sat, v. Corosteni.
- Corin, tatăl lui Macsin, bunicul lui Ionașcu 330.
- Corlat, "cel bătrîn", tatăl Erinei, bunicul lui Apostol, Toader și Vasilie 28.
- Corlat, v. și Vasilie ~.
- Corlăteni, sat, pe Jijia, f. Dorohoi; <c. ~, j. Botoșani>; părți din ~, vîndute de fiicele lui Gheorghe Albotă lui Petriceico mare armaș și întărite acestuia 31, 61;
părți din ~, moștenite de Ionașcu Arbore și surorile lui, după împărțire 95.
- Corlătescul, v. Corlat.
- Corlățești, sat, <f. Tutova; înglobat în Bogdănești, c. ~, j. Vaslui>; popi din ~ dau mărturie 426.
- Cornaciu, popă, din Dersca, tatăl lui Mihașco <~>; cumpără parte din Dersca (menț.) 505.
- Cornaciu, v. și Mihașco ~.
- Corne, nepotul lui Coișes sau al lui Ștefan; împreună cu rudele se judecă pentru un heleşteu de la Nemerniceni și pierde 541.
- Cornea,; partea lui ~, din Timpești, întărită lui Grigoraș Ureche 566.
- Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasa; vinde parte din Scobențeni (menț.) 389.
- Cornești, sat, în hotarul Tg. Frumos; <înglobat în Săcărești, c. Cucuteni, j. Iași>; în hotar cu Țirgul Frumos 60.
- Cornești, sat, <f. Dorohoi; înglobat în or. Dărăbani, j. Botoșani>; vataf din ~, martor 357.
- Corni, rudă cu Hârbor, Andrii ș. a.; împreună cu rudele se judecă pentru s. Dimăceni și pierde 307, îl vinde lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic (menț.) 544.
- Cornu (Supt ~), top, <f. Hîrlău; lingă Dolina, c. Leorda, j. Botoșani>; în hotar 44.
- Corobea, v. Gheorghe ~.
- *Corod (Movila Corodului), sat (?), <lingă Matca, c. ~ j. Galați>; popă din ~, martor la Părișeni 415.
- Coroiești, sat, <f. Tutova; c. ~, j. Vaslui>; martor din ~, 495;
sat lingă, v. *Gropeni.
- <Coroiu, sat, c. Tutova, j. Vaslui.; sat probabil lingă ~, v. *Mihăilești.
- Coropcenii, sat, <f. Vaslui; c. Ciortești, j. Iași>; martor hotarnic din ~ 476.
- Corosteanul, v. Gheorghie ~.
- *Corosteni, sat, <f. Fălciu; lingă s. Gara Roșiești, c. Roșiești, j. Vaslui>; menț. în îns. pe verso 89.
- Corostenul, v. Corosteanul.
- Corostilă, v. Gavril ~.
- <Costache Negri, sat, c. ~, j. Galați>; sat lingă ~, v. *Fîntînă.
- Costache Cantacuzino, fost mare vistiernic; condică de doc. a lui ~ (1820) 287, 372.
- Costachi; parte din Vitănești răscumpărată de la ~ (menț.) 306.
- Costachi, fiul (gr.: "nepotul" 9) lui Giurgiu, nepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Ereimia și cu Gligorcea; vinde o parte din Feținghești (menț.) 9, 68.
- Costachi, fiul lui Gligorie Pobircu și al Lélei, frate cu Severian, cu Cozma ș. a., nepotul lui Grozav; vinde parte din Glodeni (menț.) 318.
- Costachi, fiul lui Porava, frate cu Rusul și cu Eftimic; vinde părți din Hoisăști și Balomirești (menț.) 389.
- Costachi, fiul lui Struțian, fratele lui Lazar Tăriță; vinde parte din seliștea Vitănești (menț.) 568.
- Costachii; cumpără parte din Grădinari 71.
- Costachii, din Foltești; cumpără parte din Suceveni 426;
martor 534.
- Costanda, fiica Pătrășcoaci, sora lui Gligorie, mama lui Lupul 435.
- Costanda, fiica lui Vasilie din Volcineț, nepoata lui Bilava, sora lui Andronic; vinde parte din Șencheuți 211.
- Constanda, șora lui Vasilie Ciomîrtan; zapis de la ~, pe Țirzii 498.
- Costanda, țigancă, fiica lui Simion, soră cu Lazor, cu Avram ș. a.; întărită lui Ionașco Avram 184.
- Costanda, v. și Gheorghii ~.
- Costandin; martor hotarnic 135.
- Costandin, din Birzești; partea lui din Birzești, alcasă 56.
- Costandin, din Oncești; martor 56.
- Costandin, fiul lui Gligorie, tatăl lui Lupul 435.
- Costandin, fiul lui Ion, fratele Dochiței, văr cu Grigorce ș. a.; vinde parte din Costeni 77.
- Costandin, fiul popii Sava, frate cu Erimie Dabija; primește întărire pe robi țigani 195.
- Costandin, fost pîrcălab; martor hotarnic 196.
- Costandin Donici, sulger și logofăt de taină; adeverește copie (1813) 227.

- Costandin Horhaz, ispravnic; act orig. aflat la ~, (prima jum. a sec. XIX) 454.
- Costandin Leondari, sulger și logofăt de taină; autentifică act (1813) 241, 541.
- Costandin <Liciul>, fost agă, fiul lui Liciul cel bătrîn, nepotul lui Cotelă, frate cu Toader; primește întărire pentru Șepeleuți 504.
- Costandin Ursuian, serdar; <autentifică act (1809)> 227.
- Costandin, din Comănești; martor la Băsăști 327,
- Costantin, din Grădinari; martor 71.
- Costantin, din Rusi; martor 555.
- Costantin, din Târlăceni; martor hotarnic 361; cumpără loc de prisacă la Muntenesti 534.
- Costantin (Costandin), fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic, frate cu Dumitrașco, cu Crăciun, cu Neculai ș. a.; primește întărire pentru s. Bujorăni, Negoști ș. a. 321, 350.
- Costantin, fiul Dragăi, nepotul lui Constantin Sitarul, frate cu Dura și cu Doroftia; primește întărire, în urma judecății, pe jumătate din Zviștești 525.
- Costantin, fiul lui Ionașco Guglă; martor 410.
- Costantin, fiul lui Nădăbaico fost vornic, frate cu Eremia, cu Dumitrașcu ș. a.; vinde două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei 9, 68.
- Costantin, fiul lui Nistor, nepotul lui Caramiz, frate cu Băloș, Irodiiă ș. a.; vinde parte din Feșinghești (menț.) 9, 68.
- Costantin, fiul lui Petrea, frate cu Vârvara, văr cu Tacul; vinde un loc de prisacă la Muntenesti 534.
- Constantin, fiul lui Sava din Ceucani; primește întărire pentru o parte din Strîmba 331.
- Constantin, fiul lui Simionel, fratele Antimicii, al lui Dociul paharnic ș. a.; primește parte din <Soloneț, Comănești sau Dărmănești?> 59.
- Constantin, fiul lui Ursul; vinde părți din Oleșești (menț.) 139.
- Costantin, fiul Vlădioaci; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla Putnii (menț.) 568.
- Costantin, ginerele lui Nădăbaico, soful Todosici (?), cumnat cu Eremia, Dumitrașco ș. a.; vinde două vaduri de moară (menț.) 562.
- Costantin, (Costandin, sec. XVIII: Constantin), ginerele lui Ștefan din Mărgineni; se judecă pentru Trebeșul de Sus și pierde 73; în piră cu socrul său pentru Mărgineni 372.
- Costantin, iuzbașă, din Micești, văr cu Bercea ș. a.; primește danie o parte din Brădeani 137.
- Costantin, soful..., ginerele Ancii; primește întărire pentru parte din Dragsini 523.
- Costantin, (sec. XIX: Constantin), soful Brîndușei, bunicul Pietrei 132, 524.
- Costantin, soful Tofanei, ginerele lui Calapod, cumnatul Măricăi Homiceneasă 486; se judecă pentru Boldești și seliștea Sîrbi și pierde 511.
- Costantin, țigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
- Costantin, uricar, frate cu Cîrstiiian logofăt, soful Tofanei, tatăl lui Savin 106; părțile sale din Rotompănești, Hreasca ș. a. împărțite 335.
- Costantin, vecin, din Zărnești, fratele lui Micul; întărit lui Pană fost paharnic 551.
- Costantin Bantăș; martor la Măstacăni 462; isc. și sig. lui ~ 462.
- Costantin Bîrsan; arendează trei sferturi din desetina de stupi de la ț. Tutova și Bîrlad (isc.) 464.
- Costantin Boldur, răzeș; primește împuternicire pentru stăpînirea unei părți din Negrești 262.
- Costantin Buhuș, fiul lui Gligorie Buhuș; martor 200; isc. și sig. lui ~ 200.
- Costantin Bulai, vecin, din Zărnești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
- Costantin (Costandin) Ciogolea, fost pîrcălab de Hotin 61, 211, 354; vornic (ureadnic) de Botoșani 456, 460, 461, 491, 528; primește porunci domnești 456, 491; înștiințează pe domn 528; cumpără satul Ternauca 460, întărit 461; jefuit de tîlhari 354; hotarnic 196; martor 61, 211 (menț.) 304; isc. lui ~ 61.
- Costantin Dracea, <slugă> a lui Dumitrașco Ștefan și a fiilor săi; primește întărire pe două iazuri de la Goșmani 383; vinde jumătate din Goșmani 552.
- Costantin (Costandin) Drăgășescul (Drăgășăscul, Drăgășăscul, Drăgușescul, Drăgușescul, gr.: Drăgușa, Drăguș 353); martor 211, 255, 280, 304, 353, 363, 564; isc. lui ~ 304, 363, 564; sig. lui ~ 363.
- Costantin Drăgoșescul; martor (menț.) 1.

- Costantin Grosul, din Brădeani; martor 137.
- Costantin Hăugul, slugă domnească, fiul lui Hăugul, frate cu Vasile, Sava și Toader; primește poruncă domnească pentru hotărnicirea unui sat 171; hotărniceste s. Mihăilești 170;
vinde parte din Băloșeni 266; martor 35, 120, 241;
isc. lui ~ 35, 120, 241, 266;
sig. lui ~ 120.
- Costantin Iacus, vâtav; martor la Veștelești 495.
- Costantin Miul; martor la Voicouți; isc. lui 564.
- Costantin (Costandin) Moghila (Movilă) voievod; domn al Moldovei; vinde s. Vinători 68;
se "ridică" împotriva lui Ștefan Tomșa (menț.) 101; plecat în Țara Leșească (menț.) 567;
acte de la ~ (menț.): 65, 72, 77, 91, 94, 147, 184, 282, 315, 348, 349, 352, 355, 370, 389, 397.
- Costantin (Costandin, Custantin) Nebojatco (ginecele lui Nebojatco 334), fost vornic <de gloată/Poartă>, din Glodeni; martor 35, 155, 334, 384;
se judecă pentru vecini 181.
- Costantin Paladi, hatman (sec. XIX); isc. lui ~ 478.
- Costantin Polimaz, logofăt, copie acte (1796) 85, 394.
- Costantin Puia; împresoară ocini la Hilipești și Bahnă 179.
- Costantin Rosăt, <fost mare> vornic; stăpîn al seliștii Pietrosul (ins.) 128.
- Costantin Roșca, vistiernic, frate cu Gheorghe și Vasil e; părțile lui din Cotelova, moștenite 389.
- Costantin Sitariul, din Veștelești, tatăl lui Toader, socrul lui Dumitrașco; primește întărire pe jumătate d'n Zviștelești 525; martor 495.
- Costantin (Costandin) Stîrcea, pîrcălab (fost pîrcălab) de Hotin 104, 255, 280, 304, 353, 384, frate cu Darie și Isac;
cumpără seliștea Hrobnea 255, întărită 280; în pricină pentru Dumeni 216 și pentru Hrobne 373; renunță la dreptul de protimis pentru Boian, Onutul de Sus ș. a. 304;
martor 1 (menț.), 104, 353, 384;
isc. și sig. lui ~ 104.
- Costantin Udrea Gînscă, diac; primește întărire pentru un loc de moară 127.
- Costăchescu, Mihai; copie acte sec. (XX) 91, 520;
Arhiva ~ 66, 171, 235, 345, 519.
- Coste, din Oșești, tatăl Ilianei 45.
- Coste, fiul lui Ghiorghe Simineceanul, frate cu Ionașco, Gavrilăș ș. a.; dă în schimb jumătate dim Mateuți (menț.) 389.
- Coste, fratele lui Hrană; vinde s. Nămăești (menț.) 184.
- Coste, nepotul Agafiței, strănepotul lui Ghiorghe Albota; scrie act 61.
- Coste, popă, din Delești; martor hotarnic 56.
- Coste, strămoșul lui Grigori Surtă, Simion Barză ș. a.; urmașii lui primesc întărire pentru s. Horgești, Brănești ș. a. 502.
- Coste, tatăl Ciorcei, bunicul lui Marco 315.
- Coste, tatăl lui Ionașco 182, 187.
- Coste, unchiul lui Porce și al lui Postolache din Oșești; în pricină pentru o moșie zălogită 226.
- Coste, vameș, tatăl Ilincăi, bunicul lui Vidrașco 243.
- Coste Băcioc, vornic; socrul lui Iordache Cantacuzino și al lui Simion Mălai, vistiernici 548; părțile lui din Hănțești, alese pentru Simion Mălai 414.
- Coste Hrana; vinde seliștea Mănești (menț.) 492.
- Coste Mir(onescul), fiul lui Miron din Sinihău, frate cu Ionașco; martor 61.
- Costea, figan; răscumpărat de la un turc din Cetatea Albă 152.
- Costea (Poiana Costei), poiană, în hotarul s. Bîrlești; întărită lui Toma <Cantacuzino> mare sulger 133;
v. și Bîrlești, sat.
- Costeasa, țigancă, fiica lui Costea, mama lui Ion; revenită lui Lupu Prăjescul, după împărțire 152.
- Costéni, sat; <înglobat în Costișa, c. ~, j. Neamț>; parte din ~, primită în schimb de Gheorghe Arapul fost sulger și întărită acestuia 77.
- * Costești, sat, <cf. Suceava; lângă Cămirzani, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; om din ~ 72.
- Costești, sat, ț. Roman; <c. s. Țirgu Frumos, or. ~, j. Iași>; în hotar cu Țirgu Frumos 60, cu seliștea Dădești 64;
parte din ~, moștenită de Lupul Ghenghea de la tatăl său, Ionașco Ghenghea mare logofăt 227; parte din ~, întărită lui Lupu Prăjescul mare clucer, în urma judecății cu Heloteiu ieromonah 358; parte din ~, vindută de Stamati diac și de soția sa, Măria, jupînesci Grozava 558;

- sat înglobat în ~, v. Pietriș; sat probabil lângă ~, v. *Sănătești.
- *Costești, sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Botoșani, sub Cozance, pe Jijia, ț. Hîrlău; <lingă Drislea, c. Trușești, j. Botoșani>; dăruit de domn lui Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin și soției sale 78.
- Costești, sat ț. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; moștenit de Ion Ciolpan de la bunicul său, Ionașco Ghenghea marc logofăt 188, 227, 500.
- Costești, sat, <ț. Iași; în Republica Moldova, or. ~, r. Rîșcani>; pricină de hotar între Dumitru Buhuș vistiernic și Gheorghe Jora fost pîrcălab 359, 514.
- *Costești, sat, pe Horăiața, <ț. Tutova; lingă Unțești, c. Bogdănești, j. Vaslui>; întărit lui Dumitrașco Gheuca fost vornic de gloată 366.
- Costin, fiul Annesiei, frate cu Costin, Vasilca și Mușă; partea lui ~, din Borăști, vîndută și alcasă (menț.) 165, 210;
"comîndat" de Dumitrașco diac 165.
- Costin, fiul lui Baciul, fratele lui Galiric ș. a.; vinde parte din Văscani 64.
- Costin, fiul lui Gușan, nepotul Gulicesei și al Drăgostinesei; se judecă pentru s. Brătinești și pierde 484.
- Costin, fiul Nastii, frate cu Simion, Brona ș. a.; vinde parte din Țibănești (menț.) 214, 389.
- Costin, fiul lui Roman, rudă cu Isac, Gavril ș. a.; vinde ocină din Valeva 192.
- Costin, nepotul lui Mihăilăș; vinde parte din Mihăilășani 352.
- Costin, popă, <din Botoșani>; martor 484.
- Costin, soțul Maricăi, tatăl lui Drumitașco; răscumpără și cumpără părți din Epotești (menț.) 39.
- Costin, țigan, fiul lui Bodin, frate cu Erimiia, Nechifor ș. a.; întărit lui Ionașco Avram 184.
- Costin Sirbul; vinde parte de vad de moară pe Gîrla Putnei de Jos (menț.) 568.
- Costin, v. și <Iancu> ~.
- Costinești, sat, <ț. Hîrlău; c. Leorda, j. Botoșani> om din ~ 17;
martori hotarnici din ~ 149, 150, 216, 217, 484.
- Costinū, din Bizinū; martor 496.
- <Costișa, sat, c. ~, j. Neamț>; sate înglobate în ~, v. Costeni, Mogoșești, Vătămăni;
sat lângă ~, v. *Sirbi.
- Costul, fiul Todosii, fratele lui Dămian nepotul lui Romașco, vinde părți din Bircești 85.
- Coșciug, slugă domnească, din Cîrniceni; martor hotarnic 148, 365.
- Coșciug, v. și Lupul ~.
- Coșescul (Coșăscul), v. Ionașco ~, Mierăuță ~, Sîon ~.
- Coșești (Coșăști), sat, pe Racova; <ț. Tutova; c. Ivănești, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Armanca unchiului ei, Ionașco Ceșăscu 145; întărită 146.
- Coșești, scliste, ț. Cîrligătura; <lingă Cristești, c. Brăești, j. Iași>; dată, în schimb, de marea Pobrata lui Vasilic Banul vistiernic și cumnatului său, Simion Mihăilescu 16.
- <Coteala>, sat, v. Cotela, Solomînca.
- Cotela (Co[s]tela, Cotele), pîrîu, la Cotela, sat, ț. Hotin; sat pe ~, v. Solomînca.
- Cotela, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, Coteala, c. ~, r. Briceni>; martor din ~ 211.
- Cotela, tatăl lui Liciul, bunicul lui Toader și al lui Costandin 504.
- Cotelova (Coteleva, probabil gr.: Tole 227), sat, ț. Hotin (gr.: Hîrlău 227); <azi în Ucraina, Koteleve, c. ~, r. Novoselita, reg. Cernăuți>; jumătate din ~, întărite lui Dumitrașco Ghenghe, în urma împărțirii averii părintești 227; părți din ~, întărite lui Gheorghe Roșca vistiernic 389.
- <Cotic; sat, c. Todirești, j. Vaslui>; sat lângă ~, v. *Armenești.
- <Cotiujeni>, sat, v. Cochiujăni.
- <Cotiujenii Mici>, sat, v. Vîrbova.
- Cotîrlă, paharnic, din Epotești; hotarnic 65.
- Cotluci (Cotlușe), nepotul lui Dan Hurul; vinde țigani 338.
- Cotnari, țîrg; <ț. Hîrlău; s. ~, c. ~, j. Iași>; țîrg 433;
om din ~ 433;
vii la 1, 4, 36, 72, 77, 78, 228, 253, 291, 335, 392, 442;
sat la ~ 139;
acte scrise la ~ 251, 433;
<catastiful> țîrgului ~ 253.
- *Cotojăni, sat, ț. Neamț; <lingă Ștefan cel Mare, c. ~, j. Neamț>; în hotar 49.
- <Cotoroaia, sat, c. Cerțești, j. Galați>; sat lângă ~, v. *Dajbigeni.
- Covasna (gura Covasnei), pîrîu, afluent al Jijicii; gîrlă la ~, dăruită 482.
- Covrig, fiul lui Trifan; dăruiește parte din Toporăști (menț.) 99.
- <Covrig>, popă, din Toporăști, tatăl lui Ionașcu 99.
- Covrig, v. și Ionașcu ~.

Covurlui (Cohurlui, Covullui), ținut; sate în ~, 90, 321, 350, 524.; seliște în ~ 132.

Cozance, <codru, pe ambele părți ale pârului Cozancea, afluent al Sitnei>; sat sub ~ 78.

Cozia, pîrîu, <afluent al Jijiei, la Roșu, c. Costuleni, j. Iași>; hotar al unui loc de sat 482.

Cozma, din Clipicești; martor 53.

Cozma, din <Filipești>; martor 126.

Cozma, fiul lui Bărcan; vinde parte din Drăgănești 542.

Cozma, fiul Dochiei Iachimoac, frate cu Vasilic; se judecă pentru s. Tomești și pierde 63.

Cozma, fiul lui Gligorie Pobreu și al Lélei, nepotul lui Grozav, frate cu Costachi, cu Severian ș. a.; vinde parte din Glodéni (menț.) 318.

Cozma, fiul lui Eonașco; vinde parte din Liești (menț.) 315.

Cozma, fiul lui Ion vistiernic, tatăl lui Ghiorghe vistiernic 184.

Cozma, fiul lui Robul, nepotul lui Fătul și al Saftעי; vinde parte din Șușmănești 330.

Cozma, fiul lui Zabulic, tatăl Măricăi 389.

Cozma, fratele (?) Vărvarei; dăruiește părți din Tăoști, Cibaru ș. a. (menț.) 418.

Cozma, sluga lui Gheorghe Roșca vistiernic; martor 240; isc. și sig. lui 240.

Cozma, sulgerel, tatăl lui Păcurar; posesor al unui act pentru Dolhești (menț.) 54.

Cozma, tatăl Ioanei 77.

Cozma, țigan; întărit lui Apostol mare medelnicer 318.

Cozma, țigan; întărit Mierlei Stețcoac 556.

Cozma, văr cu Petriceico mare armaș, cu Ionașco Avram ș. a.; primește, după împărțire, părți din Cărbunești, Blăgești ș. a. (menț.) 228.

Cozma, vistiernicel, din Macsinești; martor 221.

Cozma Baci; martor 273.

Cozma Bast(e); martor la Costești 558.

Cozma Șarpe, postelnic, soțul Drăghinei 315.

Cozma Ștornescul, tatăl Madonei, bunicul lui Sava Veveriță (menț.) 519, 520.

Cozmești, sat; <c. ~, j. Iași>; martor din ~ 476.

*Cozmești, sat, pe Prut, ț. Lăpușna; <în Republica Moldova, r. Nisporeni>; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic 389.

Cozmești, sat, pe Sternic, <ț. Vaslui, c. Delești, j. Vaslui>; oameni din ~ 129, 226, 361.

Cozmiță, frate cu Mihalcea; vinde parte din Mogoșești (menț.) 419; primește împuternicire pentru ca stăpîni s. Sacalișești și Dzemeșești 570.

Cracău, pîrîu; <afluent al Bistriței, la Zănești, c. ~, j. Neamț>; sate pe ~ 15, 77, 427; moară pe ~ 77.

*Crăești, sat; <lingă Dornești, c. Costișa, j. Neamț>; în hotar 77.

Crance, v. Crisco.

Crasna, pîrîu, <afluent al Bîrladului la Crasna, c. Albești, j. Vaslui>; sat pe obîrșia ei 54.

Crasnaleuca, sat, <ț. Dorohoi; c. Coțușca, j. Botoșani>; parte din ~, dată de Turcul stolnic surorii sale, Nastasia 494.

Crăciun; martor 469.

Crăciun (Fintina lui ~); punct de hotar al unui sat 399.

Crăciun, călăraș; martor la Românești 529, 530.

Crăciun, din Clipicești; martor 53.

Crăciun, <din Turbătești>; martor la Găngurești 231.

Crăciun, din Vlăgești; martor hotarnic 90.

Crăciun, fiul Anghelinei Vasiloaia, frate cu Dumitrașcu, cu Constantin ș. a.; primește întărire pentru părți moștenite din Bujoreni, Pipărcani ș. a. 321, 350.

Crăciun, preot, din Văsiiani; martor 169 A.

Crăciun, tatăl lui Dumitru 64.

Crăciun, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.

Crăciun, țigan; întărit Mierlei Stețcoac 556.

Crăciun Găozu, tatăl Irinei, socrul lui Iordachi 247.

Crăciunaș, fiul lui Isac, tatăl Dodchiței, al Vărvarei ș. a.; aduce pe Bogdan de peste Dunăre, de la Mecin 193.

Crăciunu, vecin din Rădăuți; dat lui Gligorașu 241.

Crăești, sat; <Crăești, c. Bozieni, j. Neamț>; om din ~ 547; sat lingă ~, v. *Giosăni.

Crăești (Margine), top. ¹, ț. Hîrlău; <lingă Rădeni, c. Frumușica, j. Botoșani>; seliște sub ~ 348, 349, 393.

<Crăiești>, sat, v. Crăești.

Crăsnășeni, sat, <ț. Orhei, în Republica Moldova, c. ~, r. Telenești>; popă din ~ 169 A-B.

¹ După forma slavonă (doc. nr. 349); Crăiești, se poate presupune a fi un nume de sat, dar forma din doc. rom. (nr. 348): "Margine" sugerează un top.: "Marginea Codrului".

Creața, fiica lui Pătrașco vâtaf, soră cu Dochia și cu Ionașco, mătușa lui Istratie și a Chelsiei; vinde parte din Scinteia (menț.) 84.

Crețul, din Gurbănești; martor hotarnic 2 A-B. Crețul, fiul Măriuței, frate cu Gavril, cu Ștefan și cu Bejan; vinde parte din Mogoșăști (menț.) 77.

Crețul, v. și Maxim ~.

Crisco (Crance, Irașco); jumătate din partea lui ~, <din Pricupia? sau Centicăuți ?>, vîndută 206.

<Cristești>, sat, v. Cîrstești.

Cristian, v. Cîrstian.

<Cristinești>, sat, v. Cîrstinești.

Crivești, sat; <c. Strunga, j. Iași>; poruncă domnească pentru hotarnicire 532; act scris la ~ 22.

Criste, v. Cîrstea.

Cristinești (Cîrstenești, sec. XVIII: Crestinește, Crestinești, Creștinești), sat, ț. Dorohoi; <Cristinești, c. ~, j. Botoșani>; dăruit de Ștefan Tomșa m-rii Solca (menț.) 333;

sat înglobat în ~, v. Dămileni.

Cîrstinești, Cîrștinești, sat, v. <Cîrstinești>.

Croitorul, v. Vasilie ~.

Cruce (Cruci), sat; <Crucea de Sus și Crucea de Jos, înglobate în or. Panciu, j. Vrancea>; popi din ~, martori 340, 385; oameni din 186, 470.

<Crucea, sat, c. Lungani, j. Iași>; sat lingă ~, v. *Batărăști.

*Cruglic, sat; <lingă Dersca, c. ~, j. Botoșani>; om din ~ 505.

Cruhlic, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; în hotar 219.

Cruhlic, top., la Nemirovca; punct de hotar 341.

Cubcici, sat, v. Cupeici.

<Cubolta>, rîu, v. Cobolta.

Cuci, sat; <c. Bozieni, j. Neamț>; oameni din ~ 165, 175.

Căciulați, sat, ț. Neamț; <Căciulați, înglobat în Secuieni, c. j. Neamț>; parte din ~, moștenită de Gheorghie și Iurașco Bașotă, după împărțire 427; martor din ~ 462.

Cucoranu, v. Tiron ~.

Cucorăni, sat; <ț. Hîrlău; c. Mihai Eminescu, j. Botoșani>; Conдика ~ lor și a Ipoteștilor (1821) 157.

*Cucorăni, sat; <ț. Iași; lingă Perieni, c. Probota, j. Iași>; martor din ~ 35.

Cudrești, sat; <ț. Cîrligătura; înglobat în Bălțați, c. ~, j. Iași>; martor din ~ 201, 202.

<Cuhnești, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Glodeni>; sat înglobat în ~, v. Giulești; sat lingă ~, v. *Tornești.

Cujbă, v. Ionașco ~.

Cula, rîu; <în Republica Moldova, afluent al Răutului, lingă Breanova, c. Morozeni, r. Orhei>; sat pe ~ 500.

Culiceni, sat; <azi în Ucraina, c. Tureatca, r. Herța, reg. Cernăuți>; părți din ~, moștenite de Toader Petriceico mare armaș, și de sora lui, Antimia, de la părinții lor, Petriceico logofăt și Mărica 332.

Cupeca, iaz, în hotarul tg. Suceava, lingă Tătărași; întărit m-rii Sfîntul Ilie 477.

Cupcici (Cubcici), sat, ț. Hotin; <în Republica Moldova, Cupecina, denumire schimbată în Kalininsk, r. Edineț>; movilă săpată în hotarul s. ~ 233;

acte scrise la ~ 233, 240.

Cur..., din Bogdănești; martor 284.

Curilă, vecin din Macicăuți, al lui Lupul vornic; martor 193.

Curlat, v. <Corlat>.

Curscei (Curceci), sat, pe Racova; <Cursești-Deal, c. Pungești, j. Vaslui>; martori din ~ 99, 361.

Curte, boieri, fii de boieri, oșteni și slujitori de la ~ -a domnească 12, 46, 47, 108, 173, 177, 196, 204, 264, 283, 316, 323, 348, 371, 376, 425, 526, 536, 548, 554, 569.

<Curtești, localitate suburbană, m. Botoșani, j. ~>; sat înglobat în ~, v. Băiceni.

Curu, soțul Anghelinei, ginerele lui Mihai fost vornic de Botoșani, cumnat cu Enachi și cu Părasca 403.

Custantin, v. Costantin.

Cușina, pîrîu; <afluent al Dobrovățului la Codăești, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 83, 115;

loc de moară în ~ 416 A-B, 417.

Cușuian, gr. pentru Țușuian 338.

Cuza, v. Arghire ~.

<Cuza Vodă>, sat, v. Borăști.

Cuzlău, sat, <ț. Dorohoi; c. Păltiniș, j. Botoșani>; oameni din ~ 352, 363; parte din ~, cu vecini, dată de Turcul stolnic surorii sale Nastasia 494.

D

Dabija, fost mare ceașnic, soțul Schivei, ginerele lui Cîrstea Ghenovici, cumnatul Anghelinei și al Măricuței Cernătoaia 350; cumpără cu soția părți din s. Mireni și Stănuești; actele părților cumpărate, pierdute la decesul său 326.

Dabija (Dabije), v. și **Erimie** ~, **Eustratie** ~, **Ion** ~.

Daftan; în blestem 104.

Dahnovici, v. **Petru** ~.

Daiul, țigan; întărit, cu familia, lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.

***Dajbigeni**, sat, <f. Tutova; lângă Cotoroaia, c. Cerțești, j. Galați>; om din ~, scrie act 71.

Damaschin, fiul lui Manca; dă zapis de mărturie 264.

Damaschin, preot, <la m-rea Agapia>; martor 12.

Damaschina, fiica lui Ursu, nepoata lui Caramiz, soră cu Simdzeana și cu Marta; vinde, cu rudele, parte din Feșinghești (menț.) 9, 68.

Dan Bolea, vornic, tatăl Măricăi, bunicul Măriei 558.

Dan Hurul, bunicul lui Cotluci 338.

Danciul, bunicul lui Zaharia ș. a. 77.

Danciul, din Obîrșie; tatăl lui Ion, al Varvarei și al lui Bălan 273, 538.

Danciul, țigan, tatăl lui Guguian, al Loghinei și al lui Gligorie 184.

Danco, v. **Ștefan** ~.

Danc (Danca), din Potropopești; martor 471.

Daniel, Albert; act aflat în posesia lui (1907) 281.

Danovici, "cel bătrîn", tatăl lui Pătrașco și al Antemiei 362.

Danovici (Dahnovici), v. **Petru (Pătrașco)** ~.

Danu, v. **Vasilii** ~.

<**Darabani**, oraș, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. **Cornești**;
sat lângă ~, v. ***Jurjești**.

Darie (Darii) Stîrcea (Stîrce) frate cu Isac și cu Costantin; renunță la dreptul de protimisias asupra unor părți din s. Boian, Onutul de Sus și Lozeni 304;
martor la Dumeni 353.

Dașchevici, v. **Andrei** ~.

David; martor la Țibănești 312, 314.

David, (gr.: **Davii** 284), din Bogdănești; martor 70, 284.

David, soțul Micăi; vinde vie la Cotnari 36.

Davideni, sat, pe Moldova, ț. Neamț; <c. Țibucani, j. Neamț>; întărit lui Ștefan Boul 213.

Davidu, diac; martor la Ternerleni 510.

Davii, gr, pentru **David** 284.

Dădești, seliște, pe Sîrbea, <f. Cîrligătura; s. ~, c. s. Tîrgu-Frumos, or. ~, j. Iași>; întărită lui Lupul Prăjescul 64.

Dălban, tatăl lui Iurșe 292; bunicul lui Onciul și al lui Dumitru 485.

Dămăcuș, v. **Ion** ~.

Dămian, <țigan; întărit>, cu soția și copiii, <m-rii Neamț> 507.

Dămiiian; dă zapis de mărturie 410.

Dămiiian, "bătrînul", fiul lui Ifrim, nepotul lui Fătul; vinde, cu rudele, a treia parte din Hotcești 85.

Dămiiian, rotar, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.

Dămiiian, fiul Todosei, nepotul lui Romașcu, frate cu Costul; vinde, cu alții, părți din seliștea Ostășești 85.

Dămiiian, soțul Cătălinei, ginerele Ruscăi; vinde, cu rudele, a treia parte din Hotcești 85.

Dămiiian, țigan, frate cu Buzea și cu Bunul; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.

Dămileni (Dimileani), sat, <f. Dorohoi; înglobat în Cristinești, c. ~, j. Botoșani>; întărit lui Tăutul logofăt 267;
vecini din s. Bașeu, fugiți în ~ 441.

***Dănăcești (Dănești)**, sat, <f. Trotuș; lângă m. Onești, j. Bacău>; parte din ~, stăpînită de Arhip fost cămăraș 512;
om din ~ 570.

Dănăilă, diac, din, Romănești; tatăl lui Ifimie și al lui Ștefan 526.

Dănăilă, din Ciohoreni; martor 399.

Dănăilă, fiul lui Sofron și al Ilenei, fratele Annesiei și al lui Ionașco, cumnatul lui Vasilie Corlătescul; primește întărire pe părți din Gângurești 231.

Dănăilă, sulger, din Ferești; martor la Vilnești 342, 343.

***Dănceni**, sat, <f. Roman; lângă Oțeleni, c. ~, j. Iași>; parte din ~, întărită lui Lupul Prăjescul 64;
în hotar cu s. Hăndrești 265.

***Dănceni**, sat, <f. Tecuci; lângă Podu Turcului, c. ~, j. Bacău>; parte din ~, întărită Grozavei, văduva lui Stratul Bolea ceașnic 273.

***Dăncești**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; <lingă Bodeștii de Jos, c. Bodești, j. Neamț>; parte din ~, moștenită de Marica cluceroae, după împărțire 427.

- *Dăncești, sat, <f. Vaslui; lingă Rediu Galian, c. Codăești, j. Vaslui>; martori din ~, 83, 115, 471.
- Dăncasa (Fîntina Dăncesei); punct în hotarul s. Bungești 49.
- Dăncești, v. *Dănăești.
- Dănilă, fiul lui Hăinal, frate cu Lupul; vinde parte din Băsești 459.
- Dănilă, fiul Sorcâi, nepotul lui Turlui, fratele lui Fumu; vinde parte din Tomești 69.
- Dănilă, tatăl lui Obrejie 542.
- Dănilian, gr. pentru "de-acolea" 520 B.
- Dănuțani, sat, <f. Iași; Gropnița, c. ~, j. Iași>; martori din ~ 196.
- Dărbăban, țigan; tatăl Gaftonei și al Mălinei 184.
- Dărman, v. Ion ~, Ionașco ~.
- Dărmănești, sat, pe Suceava; <f. Suceava; c. ~, j. Suceava>; partea Antemiei din s. ~, cedată fraților ei 59; părți din ~, întărite lui Ieremia Murguleț și soției sale, Candachia 72; parte din ~, dată în schimb de Nacul, fiul lui Simion din Soloneț, lui Dumitrașco Evloghie și soției sale, Antimii 513.
- *Dărmănești, sat; <lingă Răusenii, c. ~, j. Botoșani>; martor din ~ 379.
- Dăvidu, v. Ionașco ~.
- Dealul..., de la Cotnari; vii din ~, dăruite 78.
- Dealul Bohotinului, v. Bohotin (Dealul Bohotinului).
- Dealul Domnesc, deal; <la Scobinți, c. ~, j. Iași>; fâlcii de vie la ~, întărite lui Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin 78; sat în ~, v. *Clinul Solunețului.
- Dealul lui Laslău, Dealul Laslăului, v. Laslău (Dealul lui ~).
- Dealul Mare, deal; în hotarnica s. Popricani 148, 365.
- Dealul Mîndru, deal, la Cotnari; vii pe ~, întărite lui Gheorghie Arapul fost sulger 77.
- Dealul Piscopului, v. Piscop (Dealul ~ -ului).
- Dealul Păcurar, v. Păcurar (Dealul ~, Dealul lui ~).
- Dealul Șapteșenilor, v. Șapteșeni (Dealul ~ -lor).
- Dealul lui Vodă (Voievodului), deal, la Cotnari; vie din ~, vîndută de Tăutul fost logofăt al doilea ș. a. lui Miron Ciogolea și întărită acestuia I; vie din ~, moștenită de Dumitrașco Gheanghea de la tatăl său 392.
- Debre, gr. pentru Debrici 219.
- Debrici (Debrici, Debrîțchi), v. Pavel ~.
- Dediul, din tg. Iași, fost pîrcălab de Neamț; vinde parte din s. Mărișăști 77.
- Delec, v. Grigorie ~.
- Delești, sat, <f. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
- Demachi, v. Neculai ~.
- Departamentul Pricinilor Străine, <al Moldovei>; autentifică copii (1814) 206, 219.
- Derenovăț, pîriu, <f. Hotin>; hotar al s. Stăuceni 219.
- Derșca (Derzșca), sat, <f. Suceava; c. ~, j. Botoșani>; părți din ~, întărite m-rii Homor 364, lui Mihașco Cornaci 505; sat lingă ~, v. *Cruglic.
- Derzșca, pitar; vinde o parte din s. Derzșca 364.
- Despot (Dispot), v. Ion <Heraclid> ~.
- Dia (Diia), fiica lui Pătrașco Purcel, soră cu Ardarie și cu Solonca; vinde părți din Codăești 416 A-B, 417.
- Dieneșcești, sat, pe Tutova, <f. Tutova; j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Tuda, Ionașco Holteiu ș. a. lui Gligorie Mașteiu Roșca 100.
- Dieniș, din Plotonești; martor hotarnic 2 A-B.
- Diia, pașă; cal bun luat de <Miron> Barnovschi voievod de la Ionașco Cehan vornic și dat în "treaba țării" la ~ (menț.) 54.
- Dileu, din Spătărești; martor la Nemirceni 465.
- Dima, frate (?) cu Fădar, Griga ș. a., nepotul lui Mihăilaș; vinde parte din Mihăilășani (menț.) 352.
- Dima, portar <de Suceava>; martor 197, 333, 513.
- Dima, staroste de Cernăuți; martor la Valeva 192.
- Dimache, v. Mandache ~.
- *Dimăceni (Dimaceni, Dimaci, Dimași), sat, f. Tecuci; <lingă Vadu Roșca, c. Vultur, j. Vrancea>; vîndut de Hîrbor, Andrei ș. a. lui Cîrștea <Ghenovici fost mare> vornic al Țării de Jos (menț.) 544; pricină pentru ~, între Vasilie Roșca și Hîrbor ș. a. 258, 307; cite o treime din ~, întărită Schivei, Anghelinei Vasilioaie și Măricuții Cernătoae, ficele lui Cîrștea Ghenovici 321, 350; seliști în ~, v. Drîngei, Hodoreni; sat lingă ~, v. *Berești.
- Dimian, <țigan; întărit>, cu soția și copiii, <m-rii Neamț> 507.
- Dimideani, gr. pentru Dimilcani 441; v. Dimilcani.
- Dimilcani, v. Dămileni.
- Dimitrașcu (Dimiitrașcu), v. Dumitrașcu.
- Dimitrie, v. Sfîntul ~.

D(imitrie) Ralet, marc vornic; adeverește act (1814) 219.

Dimitriu Gălușcă (Galuska), grec; martor 114.

Dimitru, pîrcălab de Hotin; boier în sfat 77.

Dimuță, v. Ghiorgbi ~.

Dina, din Țigănești, mama lui Precopiia 136.

Dina, fiica lui Murgoci Toflea 448.

Dinga, țigan; fiul lui Stan căldărar, frate cu Hanul ș. a. 195.

Dinga, v. și Ionașco ~, Vasile ~.

Dionisie (gr.: Gavril 205), fost episcop de Roman; cu soborul m-rii Dragomirna vinde s. Bîrsănești 197, 204, 205, 218;

acte de danie de la Mărica domnișoara pentru țigani găsiți la ~ 489.

Dionisie, ieromonah, la m-rea Solca; dă mărturie, cu alți clerici, privind tocmeala m-rii Solca cu rudele lui Isac Balica pentru stăpînirea s. Lujeni, Șipeniți ș. a. 122.

Direcția Generală a Arhivelor Statului, <București>; sigiliul acesteia (1880) 389.

Divanul Apelativ al Țării de Sus, <al Moldovei>; act autenticat de ~ (1834) 217.

Divanul de Întărituri, <al Moldovei> (sec. XIX) 217.

Diviceanul, din Ghetilova, tatăl lui Gheorghîță și al Malencăi 142.

Dîmburi, moviliță; punct de hotar 64.

Dîngeni (Dînjeni), sat, <f. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. Ocnîța>; fost al lui Miron Barnovschi; vecini din Ocnina duși de acesta în ~ (menț.) 351.

Dî<r>j<eni>, sat, <f. Cîrligătura; înglobat în Bogdănești, c. Horlești, j. Iași>; martor din ~ 325.

Dîrlău; martor 35.

Dîrlău, v. și Lupul ~.

Dobre, v. Ion ~.

Dobrenchi (Dobrenchie), v. Ionașco ~, Strățulat ~.

Dobrinăuți (gr.: Dobrocăuți 500), sat, f. Cernăuți; <azi în Ucraina, Dobrinivți, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuți>; jumătate din ~, întărită lui Ion Ciolpan 188, 227, 500.

Dobrinschi, din Dîngeni; imputernicire pentru readucerea unor vecini la Ocnina, luați pe nedrept de ~ și de Lupul 351.

Dobrocăuți, gr. pentru Dobrinăuți 500; v. Dobrinăuți.

Dobrovăț, pîriu; <afluent al Vasluiului, la Burcelu, contopit cu Codăești, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ 54; vad de moară la ~ 54; locuri de moară pe ~ 416 A-B, 417.

*Dobrulești, sat, pe Moldova, f. Suceava; <lingă Boureni, c. Moțca, j. Iași>; om din ~ 180;

părți din ~, întărite lui Gheorghe Borșe 180;

martor din ~ 180.

Docan; colecție de acte ~ (sec. XIX-XX) 22.

Dochia, călugăriță; cumpără ocină în s. Strîmba 111.

Dochia, fiica lui Drăgan; vinde parte din Scobențeni 389.

Dochia, mama lui Fătul 85.

Dochia, mama lui Nistor 85.

Dochia, sora Ioanei, mama preotului Vasile; cumpără parte din Vîrtop (menț.) 254.

Dochia, v. și Odochiia.

<Dochia, sat, c. Girov, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Vălinei.

Dochie, fiica lui Pătrașco vătaf, soră cu Creța și cu Ionașco, mătușa lui Istratie și a Chelsici; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.

Dochie, preotcasa popii Ignat, soră cu Anna 84.

Dochiia, fiica lui Ion Plavăț, sora lui Lazor, Petrea ș. a.; vinde parte din Băsăști (menț.) 327.

Dochiia, țigancă, fiica lui Simion, nepoata lui Tatul, soră cu Lazor, Avram ș. a.; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.

Dochița; înțelegere între fiii ei și m-rea Sf. Sava, pentru stăpînirea ocinilor din Băiceni și pentru seliștea Caraulești 555.

Dochița, fiica lui Crăciunaș, nepoata lui Isac, sora Varvarci, a Stancăi ș. a. 193.

Dochița, fiica lui Ion, sora lui Costandin, vară cu Grigorie, Marta ș. a.; vinde parte din Costeni 77.

Dochița, fiica lui Zaharia și a Zaharioaici, soră cu Ionașco Ale[c]xandra ș. a.; vinde parte din Pungești 287.

Dochița, fiica lui Marco și a Cîrstinei, nepoata lui Andronic, sora lui Arpentie și a lui Tănăsie; vinde parte din Todirești (menț.) 93.

Dociul (Docol), ceașnic, fiul lui Simionel, frate cu Antimiia, Costantin ș. a.; primește de la Antimiia părți de ocină 59; martor 122, 384.

Dodan, din Hălcești; dă mărturie hotarnică 196.

<Dodești, sat, c. Viișoara, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Tămășeni; sat probabil lingă ~, v. *Fîntîncele.

Dodolca, pîriu; <afluent al Mîletinului la Lătăi>; mori în ~ 408.

- Dodon, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor vecini 181.
- Dohatco (Dohatcu), v. Toader ~.
- Dolban <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Dolca, bunica Ilianci 45.
- Dolca, mama lui Toma, bunica lui Porcea și a lui Postolachi 451.
- Dolhești, sat, la obârșia Crasnei, Ț. Fălciu; <c. ~, j. Iași>; parte din ~, întărită lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic 54.
- Dolhești, sat, <Ț. Neamț; înglobat în Negrești, c. Dobreni, j. Neamț>; martor din ~, la Vîrtop 254.
- <Dolhești>, sat, v. Doljăști.
- Dolina, pîrîu; <afluent al Sitnei la Dolina>; hotar al s. Pitulușeni 44; sat pe ~ 44.
- Dolina, sat, <Ț. Hîrlău; c. Leorda, j. Botoșani>; în hotar 44; sat înglobat în ~, v. Pitulușani.
- Dolineni, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; în hotar cu Stăuceni 219.
- Doljăști, seliște, Ț. Tutova; <s. *Dolhești, lângă Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; întărită lui Dumitrașcu Ghenghe, în urma împărțirii 227.
- Doljești (Doljăști), m-re, <Ț. Roman; în s. ~, c. ~, j. Neamț>; în pricină pentru moșia Buruenești 119 (menț.), 151.
- Doljești, sat, <Ț. Roman, c. ~, j. Neamț>; în hotar cu s. Lățcani 221; sat lângă ~, v. *Lățcani.
- Domna, mama Măricei 85.
- Domnești, sat, <Ț. Adjud; Domnești-Sat, c. Pufești, j. Vrancea>; parte din ~, întărită lui <Eustratic> Dabija staroste 109.
- Dondăș, v. Ghiorghic ~.
- Donici, autentifică act (1844) 351.
- Donici, v. și Costandin ~.
- <Donici>, sat, v. Bezănu.
- Domnești (Durnești), sat, Ț. Neamț; <c. Costișa, j. Neamț>; oameni din ~ 410, 462, 560; părți din ~, vîndute de Ioana cu fiii săi ș. a. lui Gheorghe Arapul 77 de Vasilie, fiul Ghindei, lui Vicol Titici 410; sat lângă ~, v. *Craești.
- Domovca; vinde parte din Derzsca 364.
- Doroescul; martor 340.
- Doroftia (Doroftiia), fiica Dragăi, nepoata lui Costantin Sitariul, sora lui Dura și a lui Costantin; împreună cu rudele se judecă cu Nechifor Țenchiu pentru jumătate din Zviștelești și ciștișă 525.
- Doroftiia, fiica lui Bîlță, nepoata lui Pășcan, sora lui Zaharia; vinde parte din Pășcani 115.
- Drohoi, ȧrg, <Ț. Hîrlău; or. ~, j. Botoșani>; dregători din ~ 424; popi domnești, martori 216, 217; șoltuzi 191, 216, 217, 421, 491; ȧrgoveți, martori 191, 216, 217, 232, 255, 256, 491; ocolul ȧrgului 394; iazuri 421; scaun <de judecată> la 232; acte scrise la ~ 232, 491; pecetea ȧrgului 232.
- Dorohoi, ȧnut; pîrcălabi din ~ 485; dregător de ~ 491; sate în ~, 31, 32, 58, 78, 94, 95, 98, 105, 122, 164, 168, 197, 204, 205, 217, 218, 227, 251, 292, 323, 324, 328, 330, 333, 354, 357, 405, 431, 437, 553, 564; seliști în ~ 104, 289; moșie la ~ (1813) 241.
- Drabiște, pîrîu; <la Șerbiceni>; ȧ. Hotin; sat pe ~ 143.
- Dracea, din tg. Piatra, tatăl lui Varnava, bunicul lui Toader, Hilip ș. a. 259; nepoții lui ~ vînd un loc de prisacă la Turturești 295.
- Dracea, v. și Costantin ~, Strățulat ~.
- Dracsin, martor la Onceni 174.
- Dracsini, sat, <Ț. Tutova; Drăxeni, c. Gherghești, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Iurașco lui Eftimie 420.
- Dracsini, sat, <Ț. Vaslui; Draxeni, c. Rebricea, j. Vaslui>; parte din ~, dată în schimb (menț.) 523.
- Draga, fiica lui Stancul, soția lui Ilnat; vinde părți din Băcani 8.
- Draga, mama lui Dura, a lui Costantin și a Doroftici 525.
- Dragolea, sat, <Ț. Dorohoi; probabil Dragalina, c. Cristinești, j. Botoșani>; drumul Dragolii, în hotarnica s. Șendriceni 232.
- Dragomir, soful Antoniei; vinde parte din Sacalușa 499.
- Dragomirești, sat, pe Pîrîul alb, Neamț; <c. ~, j. Neamț>; parte din ~, întărită fiilor lui Dumitru Hudici 277, lui Grigore Ureche mare spătar 566.
- Dragomirna, m-re, <Ț. Succava; s. ~, c. s. Mitocu Dragomirnei, m. Succava, j. ~>; hram: Pogorîrea Sf. Duh 197, 406, 472; egumeni 197, 205, 218; pecetea 197; sate 197, 204, 205, 218, 472; loc de prisacă 406.
- Dragonea, soția lui Gherghel fost pîrcălab de Bacău, cumnata Todosiei; cumpără parte din Lăzăști 113.

<Dragoslovești, sat, c. Soveja, j. Vrancea>; m-re în ~, v. Soveja.

Dragoș (gr.: Duraș), din Cetnicăuți, tatăl lui Iurașcul, Nechifor ș. a. 206.

Dragoș, stăpîn al unei părți din s. Mîrceni; partea lui ~, vîndută 326.

Dragoș, tatăl lui Drăgan și al Sorci, bunicul lui Grigore, Andronic ș. a. 315.

Dragoș, tatăl lui Lupe, bunicul lui Anghelă 568.

Dragoș, vecin, din s. Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.

Dragoș, v. Cîmpul lui ~.

Dragotă, hotarnic (menț.) 135.

Dragotă, fiul lui Ivancul Petrescul, nepotul lui Ianco Piiatră; vinde părți din seliștea Bircești (menț.) 85.

Dragotă, fiul lui Oțal, fratele lui Pușcă, tatăl Tudorei 110.

Dragotă, tatăl lui Văscan, bunicul lui Petrea 568.

Dragotă, v. și Dumitru ~, Lupul ~, Pătrașco ~, Toader ~.

Dragul, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor părți din s. Hilipești și din Bahnă 179.

Draguș, "bătrînul" lui ~, din s. Grădinari, vîndut de Ursul 71.

<Dranița>, sat, v. Șăndreni.

<Draxeni>, sat, v. Dracsini.

Drăcșan, cel bătrîn, rudă cu Mogoș, străbunicul lui Vasilie, Căzacuș ș. a. 95.

Drăcșan (Drăgșan), vătaf, din Butici; partea lui și a fiicei sale, din Cetnicăuți, vîndută (menț.) 206.

Drăgaia; vinde parte din Oleșești (menț.) 139.

Drăgan; înțelegere între fiii lui ~ și m-re-a Sf. Sava pentru părți din Băiceni și Caraleuști 555.

Drăgan; moșia lui, din ~ Onceni, în hotar (sec. XVII) 175.

Drăgan; plîngere la domnie împotriva lui ~, pentru impresurare la Hilipești și la Bahnă 179.

Drăgan, din Onceni, frate cu Agafia; vinde pămînturi în Onceni 174.

Drăgan, din Zmiiani, martor 111.

Drăgan, fiul lui Dragoș, fratele Sorci, tatăl lui Grigore 315.

Drăgan, frate cu Albul și cu Ifrim, nepotul lui Ion ș. a., văr cu Arsenie ș. a.; primește întărire, după judecată, pentru părți din Păulești 448.

Drăgan, rudă cu Tiron Căuc ș. a.; vinde parte din Șepeleuți (menț.) 504.

Drăgan, șoltuz armenesc de Roman; martor 480.

Drăgan, tatăl Dochici 386.

Drăgan, tatăl lui Lupul 404.

Drăgan, tatăl Nastasiei 155.

Drăgan, tatăl Ștefanei 389.

Drăgan, tatăl Varvarei și al lui Robul Bobotă 77.

Drăgan Cupăcean, martor 117.

Drăgan Șepteș, călugăr, soful Albei, tatăl Chelsiei, bunicul lui Lupul și al lui Ilias; prisacă la Șepteșeni dăruită pentru sufletul lui 93.

Drăgan Tăniță, fratele Motrei; partea lui și a surorii sale, din Băloșeni, vîndută 266.

<Drăgan>¹ Tăutul, fost logofăt al doilea; dă zapis de mărturie 1; primește întărire pentru parte din Dămileni 267.

Drăgăilă, soful Dumitrei, bunicul lui Focca uricar și al Mariicăi 447.

Drăgăileasă, v. Dumitra ~.

Drăgănescul, v. Ionașco ~.

Drăgănești, sat, pe Siret, ț. Roman; <înglobat în Prăjești, c. Traian, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Obrejie, fiul lui Dănilă, lui Fortuna postelnic 542; altă parte întărită aceluiași 543.

Drăgănești, sat, ț. <Neamț> (gr.: Succava); <c. Brusturi-Drăgănești, j. Neamț>; zapis pentru 310.

Drăgăneț, v. Isac ~.

Drăgăneț, v. și Drăgănescul.

Drăgășăscul, Drăgășescul, Drăgățăscul, v. Costantin Drăgășescul.

Drăgești, sat, ț. Roman; <c. Dămienecști, j. Bacău>; părți din ~, vîndute de Vasilie, fiul lui Ghinda, lui Vicol Titici 410; loc de prisacă din ~, vîndut de Grigore Mojiță lui Lupul Prăjescul 509, 572.

Drăghici, condică de doc. a moșiei ~ (1828); perlipis de doc. ale moșiei ~ (1813) 509; popă, din Căpotești; dă mărturie 470.

<Drăghici> Bogza, clucer, tatăl lui <Visarion> Bozga călugăr; cumpără de la Aron Vodă satele Lălești și Căcăceni (menț.) 15.

Drăghicioaică (Drăghinoaică); parte din Mîrceni, zălogită la ~, vîndută 326.

Drăghina; stăpînă a unei părți din Mănăilești; două părți din partea ei, vîndute 77.

Drăghina, mama Grozavci, a lui Gligorcea și a popii Scînteie 84.

¹ V. Balan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 59, p.139.

Drăghina, mama lui Ionașco și a lui Florea 243.
 Drăghina, soția lui Cozma Șarpe postelnic, mătușa Nastasiei 315.
 Drăghina, v. Drăgulina.
 Drăghiniasă, v. Frăsina ~.
 Drăghinici, v. Gligorie ~, Vasilie ~.
 Drăghinoac, v. Drăghicioac.
 Drăgoi; martor la Onceni 174.
 Drăgoi, fiul Varvarci, tatăl Ciorcei 139.
 Drăgostin, soțul Drăgostiniasăi 484.
 Drăgostiniasa, soția lui Drăgostin; se judecă și pierde un heleşteu la Brătinești 484.
 *Drăgoteni, sat; <înglobat în Vascani, c. Ruginoasa, j. Iași>; oameni din ~ 454; martori din ~ 253.
 Drăgulina (Drăghina, Drăguna), Gherghiloe (Gherghiloi), fiica lui Pătrășcan fost clucer, soră cu Candachia, cumnata lui Toader Beldiman; primește întărire după judecată, pentru un loc din hotarul s. Ruși 261.
 Drăgun, gr. pentru Drăguț 507.
 Drăguș, v. Cirstea ~.
 Drăgușa (Drăgușe), gr. pentru Drăgușescul 353.
 Drăgușan, "bătrînul", din Dvoriște; martor la Hănțești 414.
 Drăgușan (Schitul lui ~), v. Schitul Drăgușani, m-re.
 Drăgușan, v. și Toader ~.
 Drăgușani, v. și Schitul ~, m-re.
 Drăgușescul, v. și Drăgășescul.
 Drăguț (gr.: Drăgun), <țigan>, tatăl lui Bădam; <întărit m-rii Neamț> 507.
 Drăguța, fiica lui Pătrșco Banul, sora lui Vasilie, a Annușcăi ș. a.; dă, în schimb, parte din Hăsnășeni 42, 62.
 Drăguța (gr.: Driguța), mama lui Moisan ș. a.; vinde parte din Ghîtilova (menț.) 493.
 Drăgușescul, v. Costantin ~, Dumitrașco ~.
 Drăguțul, socrul lui Dumitru; martor 469.
 Drăjești (Drăjăști), seliște, ț. Vaslui; <s. Drăgești, lângă Scînteia, c. ~, j. Iași>; întărită m-rii Birnova 394.
 <Drăxeni>, sat, v. Dracsini.
 Drigei, seliște, v. Drîngei.
 Driguța, gr. pentru Drăguța 493.
 Dringă (fintina lui ~); în hotar 389.
 <Drislea, sat, c. Trușești, j. Botoșani>; sat lângă ~, v. Costești.
 Drislive (Drisleve), sat, ț. Dorohoi; <înglobat în Sirbi, c. Vlăsinești, j. Botoșani>; parte din ~, vindută de Pătrășco Stănilă lui Toma <Cantacuzino> mare sulger 153, 328.

Drîngei (Drigei), seliște, ț. Cîrligătura; <s. Drinjești, înglobat în Hoisești, c. Dumești, j. Iași>; seliște a s. Dumești 350.
 Droni, din Dorohoi; martor 191, 232.
 Dronța, nepoata lui Mihail logofăt; vinde parte din Pungești 287.
 Dronța, țigancă, soră cu Ion Țicșea; dată în schimb 556 A-B.
 Dropii; boier în sfat I.
 Drugă, v. Gligorie ~.
 *Drujeni, sat, pe Prut, ț. Chighegi; <în Republica Moldova, r. Leova>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
 Drujina, v. Isac ~.
 Drujinca, tatăl Măricăi, bunicul lui Albul și al lui Dumitru 161.
 Drulea, din Gloden; "moșie" zălogită la ~ 471.
 Drulea, spătar, tatăl Magdei 394.
 Drumul lui Toader, drum, v. Toader (Drumul lui ~).
 Dubău, Antonie, econom din Molnița; comunică act (1922) 396.
 Dubniță, v. Nicoară ~.
 Dubniță, v. și Dupniță.
 Duca, fost comis; martor hotarnic 2 A-B; fost hotarnic 3; primește întărire pentru parte din Novaci 54.
 <Duda, sat, c. Duda-Epurenii, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Novaci
 Dudăilă, v. Ursu ~.
 Dudesco, grefier, la Tribunalul din Iași; autentifică act (1870) 216.
 Duguleiu, v. Dumitru ~.
 Dulde (Dule), din Pogănești; martor 116.
 Duma, tatăl Măricăi, al lui Gliga, al Stancăi ș. a., bunicul lui Benea, al lui Nechita ș. a. 315.
 Duma Brudur (în notă) 84; v. și Dumitru Budura (Brudura).
 Duma Negrul, străbunicul Maricăi și al Nastasiei; strănepoții vînd parte de sat 84.
 <Duma> Negrul (unde a fost ~), v. Bircești, seliște
 Dumbrava, deal, la Bungești; în hotar 49.
 Dumbrava, top., la Ionășeni 315.
 Dumbrava Înaltă, top.; în hotarul s. Miclăușeni și Cordăreni (1776) 216.
 Dumbravă, nepotul Maricăi Româneasca, fiul Todosiei, frate cu Pavel ș. a.; vinde păți din Tomești 69.
 Dumbravă, top., la Ghigoești; în hotar 49.
 Dumbravă, țigan, tatăl lui Crețul 184.
 Dumbravă, vâtaf; martor 470.

- Dumbrăvița, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Singerei>; martor din 137.
- Dumbrăvița, sat, <f. Tecuci; înglobat în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; iuzbașă din ~, martor 544.
- Dume (Dumitru în notă), fiul lui Toader Purcel, frate cu Gavril ș. a.; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.
- Dumencă, v. Iacob ~.
- Dumeni, sat, pe Prut, f. Hotin; <azi în Ucraina, c. Costiceni, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Stăuceni 219; jumătate din ~, vîndută de Pătrașco Danovici și sora sa, Antemiia, lui Efrim Hăjdeu 353 și întărită 362; sat lingă ~, v. * Ezărul Albu.
- Dumeni, sat, f. Dorohoi; <c. George Enescu, j. Botoșani>; oameni din ~ 216; fost al lui Isac Balica; confiscat de Ștefan Tomșa și dăruit m-rii Solca (menț.) 122; dat de Vasile Lupu rudelor lui Isac Balica 122; al lui Pătrașco Ciogolea; poruncă domnească pentru alegerea hotarelor dinspre satele Miclăușeni, Cordăreni, Popeni și Săpoteni 149; judecată pentru un heleşteu la ~, între Ionașco diac și Isac Stîrcea 423; martori din ~ 216, 217; sat înglobat în ~, v. Săpoteni.
- Dumeni, vale; în hotarul s. Stăuceni 219.
- Dumești, sat, f. Cîrligătura; <c. ~, j. Iași>; cite o treime din ~, întărită Schivei, Anghelinei Vasilioac și Măricuții Cernătoae, fiicele lui Cîrstea Ghenovici 350; seliști în ~, v. Drîngei, Hodoreni; sat lingă ~, v. * Berești.
- Dumești, sat, pe Bîrtăzel, <f. Vaslui; Dumeștii Vechi, c. Dumești, j. Vaslui>; martori din ~ 165, 361.
- *Dumești, sat; <f. Fălciu; lingă Roșiești, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, moștenită de Anghelina, fiica lui Cîrstea Ghenovici 321.
- <Dumeștii Noi, sat, c. Dumești, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Țigănești; sat lingă ~, v. * Meleșcani.
- Dumeșian (Dumeșian), v. Iacob ~.
- Dumetru Feșian, țirgovăț, martor care bea adălmaș 428.
- Dumirești, sat, v. * Edumirești.
- Dumitra; partea ei, din Cîndești, vîndută (menț.) 68.
- Dumitra, fiica lui Crăciun, nepoata lui Eremiia; vinde părți din două case la Săoani 64.
- Dumitra, fiica lui Gheorghie Cașul și a Nastasici, nepoata Măricăi, soră cu Chelsiia, Mărica ș. a.; vinde parte din Tomești 69.
- Dumitra, fiica Nastascăi, nepoata lui Petriman, sora lui Căzacul; primește întărire pentru parte din Jurjești, după împărțire 357.
- Dumitra, fiica lui Petrașco, nepoata lui Ion Scobenceanul, sora Țonței; vinde parte din Scobențeni (menț.) 389.
- Dumitra, fiica lui Toader Boldescul, sora lui Pătrașco, mătușa Chirenei; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.
- Dumitra, fiica lui Toma Birtoc, nepoata lui Mașteiu, sora lui Pătrașco; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.
- Dumitra, soția lui Gheorghie Comis, mama lui Căzacul și a lui Pătrașco; vinde țigani (menț.) 10.
- Dumitra, țigancă, fiica lui Văscan, soră cu Mura; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Dumitra Drăgăileasă, soția lui Drăgăilă, bunica lui Focca uricar și a Mariicăi; jumătate din partea ei din Arămești, dată în schimb 447.
- Dumitrache (Dumitrașcu) Chiriță <Paleologu>, <mare> postelnic, soțul Măricăi; cumpără părți din Vinători (menț.) 68 și din Mihăilășani și Lopatinți (menț.) 352; dăruiește m-rii Golia s. Piperești (menț.) 91; slugă a lui ~ 352; v. Mardarie, din Cuzlău.
- Dumitrache Măteș; cumpără pămînturi în Odobești 508.
- Dumitraș Barbovșchi; martor 241.
- Dumitraș, v. Dumitrașcu.
- Dumitrașco; dăruiește parte din Feșinghești 469.
- Dumitrașco; martor la Voicuț 564.
- Dumitrașco, mare comis (gr.: stolnic 391); boier în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 78, 88, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397, 399; dă măturie 204.
- Dumitrașco, diac, fiul lui Andronic, nepotul lui Timpa pîrcălab; părțile lui ~, din Borăști, alese 165 și întărite 210.
- Dumitrașco, diac, fiul lui Costin și al Mariicăi; primește întărire pentru părți din Ipotești 39; hotarnic 65 (menț.), 149, 150; martor 484.
- Dumitrașco, <diac>; scrie acte domnești 92, 173, 211, 228, 230, 231, 288, 302, 303,

- 375, 411, 417, 448, 451, 459, 461, 525, 562.
- Dumitrașco, diacon, din Vereșeni; martor 37.
- Dumitrașco, din Buhăești; martor 361.
- Dumitrașco, din Bujoréni, tatăl lui Bejan; dă zapis de mărturie 331.
- Dumitrașco, din Hreasca; martor la Hențești 414.
- Dumitrașco, din Ilișești, cumnatul (gr.: ginerele 456) lui Rugină; în pricină de hotar cu m-rea Bîrnova 424; se judecă pentru hotarul Șendricenilor și pierde 456, 491, 528;
- trimis de Lupul Talpă comis cu acte la stabilirea hotarului s. Șendriceni 191.
- Dumitrașco, din Pietrești; martor 361.
- Dumitrașco, din Temerleni; martor (îns. verso) 510.
- Dumitrașco (Dumitrașcu), fiul Anghelinci, frate cu Crăciun, cu Costantin ș. a.; primește întărire pentru s. Bujoreni, Negoești, Scîndureni ș. a., după împărțire 321, 350.
- Dumitrașco, fiul lui Gligorie Drugă și al Salomieci, frate cu Ion, cu Păteleiu ș. a.; vinde parte din Ungurași (menț.) 404.
- Dumitrașco, fiul Ioanei Măteșoae; martor 317.
- Dumitrașco, fiul lui Nădăbaico; frate cu Eremia, cumnat cu Costantin și Tudosiia; vinde vaduri de moară la Gîrla Putnei 9, 68, 562.
- Dumitrașco, fiul lui Nicoară; vinde loc de casă din Săoani 64.
- Dumitrașco, fiul popii Vasile din Românești, nepotul Toflei; vinde un ȋgan 136.
- Dumitrașco, fiul lui Șetrar; martor 35, 120, 266;
- hotarnic 2 A-B.
- Dumitrașco, frate cu Isac și cu Gligorie, văr cu Drăgan aprod, cu Albul ș. a.; vinde parte din Păulești 448.
- Dumitrașco, ginerele lui Costantin Sitarul, cumnat cu Toader; se judecă pentru jumătate din Zvăștești și cîștigă 525.
- Dumitrașco, ginerele lui Ignat, nepotul lui Isaca, vătaf; primește întărire, după judecată, pentru o parte din Simeni 376.
- Dumitrașco, stolnic; martor 348.
- Dumitrașco, fost șoltuz <de Dorohoi>; martor 191.
- Dumitrașco, tatăl lui Isac 410.
- Dumitrașco Cămîrzan, diacon; cumpără parte din Orgoești 411;
- scrie zapis 540.
- Dumitrașco Drăgușescul, din Călinești; martor 61.
- Dumitrașco Evloghie, soțul Antemiei, ginerele lui Bochiuc fost spătar; dă, în schimb, parte din Nemerniceni 513.
- Dumitrașco Fulger, diacon, soțul Măricăi, ginerele Nastasiei, cumnatul lui Ionașco; primește întărire pentru părți din Voroncăuți, Lupșeni și Toderești 93;
- pîrcălab de Putna 166; cumpără părți din Voroncăuți 166, 167;
- cumpără părți din Răchiteni, Tămășani și Iugani 384.
- Dumitrașco Gheanghea (Ghenghe, Ghianghîia), fiul lui Ionașco Gheanghea, frate cu Lupul, cu Safta și cu Antimia, unchiul lui Ion Ciolpan; împarte cu rudele moștenirea tatălui său 188, 227, 392;
- scutit de a răspunde pentru zălogirea "uneltelor" nepotului său 131;
- dă părți din Sirețel, Stolniceni ș. a., pentru răscumpărarea unor zăloage 183, 379;
- martor 304, 322, 460;
- menț. în notă 500.
- Dumitrașco Goian; scrie act 556 B.
- Dumitrașco Grama, fiul lui Trepăduș armaș, tatăl lui Procopie, al lui Ionașco și al lui Gligorie 46, 48.
- Dumitrașco Iarali (Erali), mare jîtnicer; martor 108, 204, 348.
- Dumitrașco <Mihul>¹, din Tureatca, soțul Antemiei Turecoae, ginerele Solomii Tudorăncasă; dăruiește părți din Șilișcul de Sus (menț.) 32.
- Dumitrașco Negurici, fost pîrcălab; cumpără loc de prisacă la Hirlești 480.
- Dumitrașco Pepelea, ȋgan; urmașul lui Pepelea ȋgan; copiii lui ~, în stăpînirea m-rii Băboi 271.
- Dumitrașco Pîrvul; dă zapis de mărturie (menț.) 221.
- Dumitrașco Séchil, tatăl lui Neculai; cumpără parte din Bîrjoveni (menț.) 200.
- Dumitrașco Solomon, soțul Nastasiei, tatăl lui Ionașco 199; cumpără părți din Băsăști (menț.) 327;
- stolnic 558; martor 558.
- Dumitrașco (Dumitru) Sprînceană, fiul lui Lucoci, nepotul lui Caramiz, frate cu Vlasic și cu Hărita; vinde o parte din

¹ V. doc. din 1634 iulie 18 (D.R.H., A, vol. XXII (1634), nr. 198, p. 225-227).

Fetînghești (menț.) 9, 64; se judecă pentru partea vîndută 466, 469, 470.

<Dumitrașco> Șaidir (Șaidir, gr.: Șandir 492); uricar, fiul Melintianci, <Șaidiroae>, nepotul lui Tudoran; primește întărire pentru părți din Șilișeul de Sus 354; martor 534; scrie acte 122, 162, 234, 477, 481, 482, 486, 487, 492, 511, 515, 519, 520, 552.

Dumitrașco (Dumitrașcu) Șeptelici (Șăptelici), soful Gaftonei, tatăl Zlatei, socrul lui Ștefan Murguleț; împarte cu fiica și ginerele s. Văscăuți 121; martor la Nemerniceni 465.

Dumitrașco Șoldan (gr.: Șoldal 98), mare vornic al Țării de Sus, rudă cu Balica hatman; boier în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 103, 315, 365, 389, 391, 397-399, I; primește întărire pentru părți din Platonești 40 și Șușmănești 330; dăruiește seliștea Gîrbeni 104; se judecă și pierde satele: Șipoteni 94, Plopeni 98, Murguceni 103, Brătulești 96, 97; cu alte rude obține, prin judecată, satele ce aparținuseră lui <Isac> Balica hatman 101, 122; lasă m-rii Solca s. Iubănești și parte din Licina, pentru pomenirea lui Balica 122; hotarnic 148, 365; martor 42, 46, 47, 107, 108, 152, 204, 283, 316, 326, 334, 348, 371, 384, 425, 452, 519, 552, 563.

Dumitrașco Ștefan, <fost> mare logofăt, fiul lui Ștefan logofăt, tatăl lui Ghiorgă, al lui Vasilasco și al lui Gligorașcu 552; stăpîn în Hlinești și Novacăuți 237; dă în schimb parte din Costeni (menț.) 77; cumpără vad de moară în Gîrla Putnei (gr., în loc de "Ștefan logofătul" (menț.) 302; dăruiește m-rii Bistrița un vad de moară în Gîrla Putnei (menț.) 138, 302; mori în aceeași gîrlă (menț.) 303; în pricină pentru un vad de moară (menț.) 361; oprește și restituie acte 203; hotarnic 68.

Dumitrașco Zupco; martor (menț.) 161.

Dumitrașco, v. și Dumitru.

Dumitrașcu; martor 339.

Dumitrașcu; martor 460.

Dumitrașcu (Dumitraș) Badiul, fiul lui Badiul, frate cu Andronic și cu Sturza, văr cu Gligorașcu; dă vecini moșteniți, pentru jumătate din s. Rădăuți 241.

Dumitrașcu <Barbovuccescu>; martor 460.

Dumitrașcu Cîrnu, stolnic; martor hotarnic 545.

Dumitrașcu Iurașco, <diac>; scrie act 129.

Dumitrașcu Spiru, din Micești; martor la Veștelești 495.

Dumitrașcul, din Ilișăști; martor 95.

Dumitru; martor 131.

Dumitru; martor la Dănceni (menț.) 273.

Dumitru; plîngere împotriva lui ~, pentru impresurare 179.

Dumitru; plîngere împotriva lui ~, pentru impresurare 179.

Dumitru; traduce act (1800) 543.

Dumitru, aprod, din Bulbucani, primește întărire pentru Bulbuceni 172.

Dumitru, din Armenești; martor 361.

Dumitru, din Bîrsănești; martor 126.

Dumitru, din Căpotești; martor 470.

Dumitru, din Hărțești, tatăl lui Ștefan; martor 200.

Dumitru, din Rînghilești; martor 381.

Dumitru, din Țigănești; martor 470.

Dumitru, fiul Buscăi, frate cu Alexa; se judecă pentru Botești și pierde 479.

Dumitru, fiul lui Căzacul Capșea, frate cu Necula; vinde parte din Toderești 93.

Dumitru, fiul lui Cozma și al Vărvarei, frate cu Anghelina Șeptelicioae, tatăl lui Grigorie 418.

Dumitru, fiul lui Fădor, tatăl lui Ștefan 352.

Dumitru, fiul lui Fătul, frate cu Ionașcu și cu Mărina; dă parte din seliștea Petrosul 128, 389.

Dumitru, fiul lui Gheorghe Pitic, frate cu Nastasiia, unchiul lui Ioan monah; vinde parte din Păușești 72.

Dumitru, fiul lui Gherman, nepotul lui Nechita, frate cu Toader, Irinna și Anna; vinde seliștea Hrobnea 255, 280.

Dumitru, fiul lui Ionașco Răscop și al Măricăi Ionașcoae, frate cu Epifanie și cu Erina; vinde vie la Băiceni 14, 322.

Dumitru, fiul lui Iurșea, nepotul lui Dălbă, frate cu Onciul; se judecă pentru o parte din Borodicieni 485.

Dumitru, fiul Martei; vinde parte dintr-un vad de moară la Gîrla Putnei 184.

Dumitru, fiul Măricăi, nepotul lui Drujinea, frate cu Albul; vinde parte din Piciorogani 161.

Dumitru, fiul Maricăi Ionașcoae, frate cu Ipifanie și Irina; vinde vie la Băiceni 322.

Dumitru, fiul lui Pantea; partea lui din Mireni, vîndută (menț.) 326.

Dumitru, fiul lui Tiron, frate cu Vasile, cu Căzacuș. a.; primește moștenire părți din Godinești și Lihăceni 95.

Dumitru, fratele Maricăi; partea lui din Tomești, întărită lui Neniul (menț.) 69.

Dumitru, ginerele lui Drăgușul; martor 469.

Dumitru, nepotul lui Ursul; vinde parte din Feșinghești (menț.) 9, 68; se judecă pentru partea vindută 366, 369, 370, pe care o dăruiește m-rii Bisericieni 469, 470.

Dumitru, nepotul lui Visternic; vinde parte din Mijlocieni (menț.) 318; partea lui din Mijloceni, aleasă 317.

Dumitru, popă; martor la Borăști 165; scrie act 165.

Dumitru, popă domnesc, din Tîrgu-Troțuș; martor 126.

Dumitru, fratele (?) Vasilcăi, tatăl lui Gavril, al lui Gheorghieș. a., bunicul lui Piscul, al Bilcăi ș. a. 389.

Dumitru, șoltuz, din Botoșani; fin luat abuziv de la ~, 191; martor 484.

Dumitru, tatăl lui Băncea 459.

Dumitru, tatăl lui Florea, bunicul lui Gheorghie 326.

Dumitru, țigan, fiul lui Bratul, frate cu Toader; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.

Dumitru, <țigan>, frate cu Patrichi; <întărit m-rii Neamț> 507.

Dumitru, (Dumitrașcu), uricar, fost vornic <de gloată>; hotărâniceste s. Budești și Gurbănești 125; stăpîn în Mîndrești și Gurguiati 489; scrie acte 7, 66, 94, 103, 130, 161, 208, 270, 271, 282, 289, 328, 329, 354, 356, 382, 441, 453, 456; v. și Dumitru Leoa.

Dumitru Agere, țigan zlătar; întărit lui Pătrașco Ciogolca 78.

Dumitru Bantăș, fiul Sofronici, nepotul Grecăi; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.

<Dumitru> Barnoschi, <fost mare> postelnic, soțul Saftci, socrul lui Gheorghie Roșca vistiernic; stăpîn al s. Tîmpești și al unei jumătăți din Mihalcăuți (menț.) 389.

Dumitru Bălceanul, fost pitar; cumpără bălți de pește la Lăpușna și Lăpușnița 247; vinde vad de moară și vic la Vitănești (menț.) 306, 568.

Dumitru Boul, frate cu Toader Boul vistiernic, cu Pătrașco și cu Frosina; se judecă pentru Davideni și pierde (menț.) 213.

Dumitru Brudura (Budura), străbunic lui Toader, Sava și Andonic; cumpără seliștea Petrești (menț.) 84; v. și Duma Brudur.

Dumitru Budză, frate cu Părasca și cu Sora, tatăl lui Pavăl, al lui Rusul, al Ștefanici și al Varvarci 389.

Dumitru (Dumitrașco) Buhuș, vistiernic/ mare vistiernic (menț.), fost vistiernic/ fost mare vistiernic 22, 42, 96, 97, 101, 103, 107, 122, 124, 162, 240, 304, 359, 367, 368, 371, 425, 475, 476, 478, 481-483, 486, 488, 511, 514-516, 532, 552; pircălab de Hotin 104, 204, 235, 240, 304, 323, 334, 348, 380; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 315, 365, 389, 391, 397-399; primește, în braniștea Bohotin, danic, un loc de sat 162, 368, 476, 481-483 și întărire pentru loc de prisacă 476; hotarele lor alese 475, 476; împuternicit să ia zeciuiala din Tălbărești și Iurghiceni 478; oprit să ia zeciuiala pentru un loc din braniștea Bohotin 483; obține drept de preemțiune în Boldești 367 și poruncă domnească pentru hotărânicirea s. Crivești 532; se judecă și cîștigă s. Boldești 367 și loc din Podoleni 475, 481; restituie părți din Boldești și din seliștea Sîrbi 486; pierde s. Murguceni 103; cumpără părți din Brătășeni 240, din Boldești și seliștea Sîrbi, pentru care primește întăriri 486, 511; cu hotare alese 515, 516; în pricină pentru seliștea Costești 359, 514, și se tocmește pentru s. Lujeni, Șipeniți ș. a. 122; schimbă loc de prisacă de la Mesteacăn pentru loc similar din braniștea Bohotin 371; loc din aceeași braniște, pentru loc din Podoleni 475; împresoară s. Parcova 380; dăruiește seliștea Gîrbeni 104 renunță la s. Tămăduiani 107 și lasă m-rii Solca s. Iubănești și Licina 122; dă un cal pentru o datorie 124; martor 22, 42, 204, 304, 323, 334, 348, 552; hotărânic 488; posesor al actelor unui loc din braniștea Bohotin 476 și ale unor părți din Boldești 486; dregătorul lui 162; scrie zăpis 124 și face o însemnare 532; sig. 22 și isc. 42, 97, 304.

- Dumitru Cărăbăț, din Lăpușna; răscumpără țigani de la un turc din Cetatea Albă 152.
- Dumitru Ciudenschii, fiul lui Mihail Ciudenschii; fiii lui împart cu rudele s. Jurjești 357.
- Dumitru Dragotă, frate cu Pătrașco; hotarnic 135.
- Dumitru Duguleiu, din Șerbotești; martor 416 A-B.
- Dumitru Dzmă; martor la Costești 558.
- Dumitru (Dumitrașco) Gheuca, vornic de gloată, tatăl lui Gligorașco 540; martor 108; hotarnic 385 (menț.);
 fost vornic de gloată: primește întărire pentru părți din Greci, Grădești ș. a. 366, pentru vad de moară la Bălotești, vic la Ionașești și părți din Răchitiș 369; se judecă pentru locul unde a fost m-reă Rafaila, de la Oșești 360. 361 și pierde 451;
 isc. lui 108.
- Dumitru Goia, fost <mare> vornic <al Țării de Jos>, soțul Candachici, tatăl lui Gligorașco, Iordachic, Apostol ș. a.; cumpără și vinde părți din Șendrești (menț.) 68; cumpără părți din Lățcani (menț.) 221;
 fiii lui, martori 325.
- Dumitru Gîdea, din Țigănești; martor hotarnic 361.
- Dumitru Haneș (Hanăș), din Piciorogani, tatăl lui Ionașcu și al lui Pavel (menț.) 161;
 martor 160.
- Dumitru Hudici, tatăl lui Gherman, Ghervasiie, Vasile ș. a.; stăpîn al unei părți din Dragomirești (menț.) 277.
- Dumitru Isăicel, fiul lui Vasilie, nepotul lui Isaico, frate cu Sava, Duța și Ceuca, tatăl lui Toader 389.
- Dumitru (Dumitrașco) Leoa, fost <vornic de gloată>, socrul lui Vasilie Purcel 417; cumpără parte din Codăești 416 A-B; primește întărire pentru ea 417;
 hotarnic 360, 361, 451;
 martor 173, 450 (gr.: Gheuca);
 v. și Dumitru, uricar, fost vornic <de gloată>.
- Dumitru Leucă; vinde parte din Ionașeni (menț.) 315.
- Dumitru Meleşco, tatăl lui Toader și al Tudorei 68.
- Dumitru Movilă, fiul lui Văscan Moghiliță, nepotul lui Iașco Hudici, strănepotul lui Pătru Hudici 78.
- Dumitru Ponici, diac, din Rugăsești, fratele lui Tudoran, unchiul Milintianei <Saidiroaia>; primește întărire pe s. Socruzeni, Bisăricani ș. a. 105;
 jefuit de tîlhari 354;
 martor hotarnic 381.
- Dumitru Popăscul, din Țigănești; martor hotarnic 361.
- Dumitru (Dumitrașco) Puia, slugă domnească, din Negoști; primește poruncă pentru rezolvarea unei pricini la Sacalișești și Dzemeșești 570;
 martor la Dănăești 512.
- Dumitru Purcel (gr.: Domitra Porciol 342), fiul lui Purcel postelnic, tatăl lui Ardaric, al Anesiei, al Nazariei ș. a. 116, 415, 417;
 parte din Codăești, dată pentru plata capului său 54 și alte părți vindute de ficele lui 416 A-B;
 partea lui, din Vilnești, vîndută de copii 342, 343.
- Dumitru Rînjica, din Meleşcani; martor 165.
- Dumitru (Dumitrașcu) Roșca, fost vornic de Botoșani; primește întărire, pentru un iaz la Teișoara 157;
 "ispravnic", din Iași; primește întărire după judecată, pe două heleșteie 484.
- Dumitru Sîrbul, din tîrgul Iași; primește întărire pentru parte din Mogoșești 419.
- <Dumitru> Stavăr, fost pîrcălab; vinde parte din Fintina 390;
 fost vornic; martor 492.
- Dumitru Stîngaciu; martor 99.
- Dumitru Șandru, frate cu Gligori; vinde parte din seliștea Mănești și Groapa cea Mare 117.
- Dumitru Șchiopul, fiul Nastasiei Ciolpăneasa, nepotul doamnei Mărica; vinde robi țigani 264, 271.
- Dumitru Telcagă; zălogește moșie din <Glodeni> 471.
- Dumitru (Dumitrașco) Varnav; martor 325, 462.
- Dumitru (Dumitrașco) Vlăgca, <diac>; serie acte 438, 448, 468.
- Dumitru, v. și Dumitrașco.
- Dumșe, tatăl lui Ion Iujdilă, rudă cu Chipăreo și Lupșe cel bătrîn 93.
- Dunăre, fluviu; om adus din robie de peste ~ 193.
- Dupniță, v. Strățulat ~.
- Dupniță, v. și Dubniță.
- Dura, fiul Dragăi, nepotul lui Costantin Sitariul, frate cu Costantin și cu Doroftia; primește întărire pentru Zviștești 525.
- Durac, v. Mihalcea ~.
- Durașco, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Tonța, Lucoci, Nistor ș.

a.; vinde parte din FeŃinghești (menț.) 9, 68.
Durău (prisaca lui ~); săpătură dinspre ~ 318.
Durdău, țigancă; întărită lui Apostol <fost> mare mediciner 318.
Durești; partea ~ -lor din Băloșești, aleasă 317.
Durnea, bunicul Ioanei 77.
Durnești, sat; <Dornești, c. ~ j. Suceava>; curțile lui Toader Petriceicu în ~, parte din ~, dată acestuia 332; act scris la ~ 61.
Durnești, sat, v. și Dornești.
Duroș, din Cernăuți, gr. pentru Dragoș din Cernăuți 206.
Dușeni, sat, ț. Hotin; <în Republica Moldova, înglobat în Lopatin, c. ~, r. Edineț>; în hotar cu Lopatin și cu Lopatinii Vechi 352.
***Dușești**, sat, <f. Vaslui; lângă Codăești, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vindută de Ileana și surorile ei, nepoatele lui Purcel postelnic, lui Ionașco Cehan 67; parte din ~, zălogită de Pîntea fost șertar la același 490.
Duța, fiica lui Vasilie, nepoata lui Isaico, soră cu Dumitru Isăicel, Sava și Ceuca, mama Todosiei, bunica Arvasiei 389.
Dvoriște, sat, <f. Suceava; Zvoriște, c. ~, j. Suceava>; martor din ~ 414.
Dzama, v. Dumitru ~, Zaharia ~.
Dzărnești, sat, v. Zărnești.
***Dzameș** (Dzemeșești), sat, <f. Trotuș; Zemeș, lângă Brătîla, c. Helegiu, j. Bacău>; poruncă domnească pentru a fi oprit Arhip din Dănaești să stăpînească parte din ~ 570; parte din ~, vindută de Ion Tăzlăoanul lui Arhip fost cămăraș 512.
Dzija, v. Jijia.

E

Echimoe, v. și Iacomoae.
<Edineț>, oraș, v. Iadintși, sat.
Edrici, pîriu; <Idrici, afluent al Bîrladului la Gura Idrici, c. Roșiești, j. Vaslui>; sat la gura sa 184.
Edumireșit (Dumirești), sat, ț. Bacău; <Scorțeni, c. ~, j. Bacău>; poruncă pentru alegerea unor părți din ~, ale Nastasiei Solomoneasă 327; parte din ~, întărită schitului Drăgușani 459; v. și Stoica, Observații: Trotuș, p. 901.
Efrem, diacon, la m-reă Solca; martor 122.
Efrim, din Zmiiani; martor 111.

Efrim, tatăl lui Machedon, bunicul lui Procopie și al Annei 85.
Efrim (Ifrim, Frim) Hăjdeu (Hăjdău, Hîjdău), slugă domnească; cumpără și primește întărire pentru părți de sate 206, 353, 362; martor 211 (menț.), 255, 280, 304, 363, 452, 553, 564.
Efrosin, călugăr, la m-reă Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Eftimie, fiul lui Porava, frate cu Rusul și cu Costache; vinde părți din Hoiseiești și Balomirești (menț.) 389.
Eftimie, vătaful lui Iordachie <Cantacuzino> vistiernic, fiul popii Gavril, frate cu Ionașco; cumpără parte din Dracsini 420.
Elan, pîriu; <afluent al Prutului la Vlădeni, c. Cavadiniești, j. Galați>; sate pe ~ 27, 79 (în descr.); vad de moară pe ~ 350.
***Elan**, sat, <f. Fălcui; lângă Cîrja, c. Murgeni, j. Vaslui>; om din ~ 41.
Elena, fiica lui Manea din Suceava și a Măricăi, soția lui Căzacul; vinde parte din Cristinești 333.
Elescul, v. Liescul.
Elinca, fiica lui Tăbăică, mama Ilenei 389.
Elinca, v. și Ilinca.
Elința, v. Ilința.
Emilgar (Emil Gîrleanu); act în colecția ~ (sec. XX) 567.
Enache; martor 338.
Enache <Caragea>, mare postelnic (menț.), fost mare postelnic; fratele Vambei, cumnatul lui Hriza, unchiul lui Iane; cumpără sate și părți de sate (menț.) 290, 519, 520, 526; dăruiește m-rii Sf. Sava s. Gurbănești, Budești ș. a. (menț.) 76, 125, 457 și m-rii Galația s. Fîntina (menț.) 390; prisacă dată de rude croitorului lui ~ 234.
Enachi, ban; autentifică copii (1835): 67, 116, 309, 416 A-B, 490.
Enachi, cămăraș; martor 512.
Enachi, fiul lui Mihai, frate cu Anghelina și cu Părasca, cumnatul lui Curu; vinde o vic la Copou 403; sig. lui ~ 403.
Enachi, fiul lui Șetrar, fratele lui Dumitrașcu; martor 35.
Enachi Catargiul, ban; trimis la Țarigrad de Ștefan Tomșevici voievod (menț.) 54.
Enachie (Ianachi), din Ciofrăcești; în pricină pentru heleșteu, pod și moară 433.
Enachie, mare pitar; martor 204.
Enachie Gîrian, din Bîrlad; martor 249.

Ene, negustor, din Bîrlad, tatăl lui Nacul; cumpără vaduri de moară pe Gîrla Putnei, vie la Vitănești ș. a. (menț.) 568.

Eonașco, tatăl lui Cozma 315.

Eonașco, v. Ionașco.

Eonășcuță, v. Ionășcuță.

Eonășeni, sat, v. ^{*}Ionășeni.

Epifanie (Ipifanie), fiul lui Ionașco Răspop și al Măricăi, frate cu Dumitru și cu Erina; vinde vie la Băiceni 14, 322.

Epifanie, pîrcălab de Cetatea Nouă; în sfat 93.

Epifanie, staroste la <Tîrgu-Trotuș>; martor 512.

Epifanie, v. și Ipifanie.

<Episcopia> de Bacău; episcop <catolic> al ~ se judecă pentru un sat și pierde 439.

Episcopia Hușilor, episcopie, <în tg. Huși, Ț. Fălciu>; episcopi: 51, 86-89, 122, 141, 218; fost episcop <322>; preot de la ~ 415; sednic al ~, în Prut 141; Conдика de acte a ~ 2 A-B; v. și Huși, tîrg.

Episcopia Rădăuților, episcopie, <în s. Rădăuți, Ț. Suceava>; episcopi 51, 76, 86-89, 106, 122, 218, 333, 396, 403; v. și Rădăuți, sat.

Episcopia Romanului, episcopie, <în tg. Roman, Ț. ~>; episcopi 51, 76, 86-89, 96, 97, 122, 197, 204, 205, 218, 422, 489; creu de la ~ 49; v. și Roman, tîrg.

Epotești, sat, pe Sitna, <Ț. Hîrlău; Ipotești, c. Mihai Eminescu, j. Botoșani>; părți din ~, întărite lui Dumitrașco diac 39; diac și paharnic din ~ 65; martori hotarnici din ~ 65; martori din ~ 149, 150, 484; Conдика Cucorănilor și a ~ lor (1821) 157.

Epuréni, sat; <în Republica Moldova, c. Cania, r. Cantemir>; parte din ~, dată de Guroaia și Negrescul lui Pantiul ca despăgubire 52.

Epurești, familie; partea lor din Dragomirești, vindută (menț.) 566.

Erali, v. Iarali.

<Erbiceni>, sat, v. Iurghiceni.

Erema, din Parcova; mărturia lui ~, contestată 233.

Eremia, bunicul lui Isaico și al lui Miron 64.

Eremia (Eremian), ȧigan, tatăl Chiței și al lui Fătul 46, 48.

<Eremia> Băisan (Băiseanu) uricar; ctitor al m-rii Rafaila (menț.) 361; fiii lui ~ vînd mori domnului 344.

Eremia (Eremia) Iulăș (Olăș), <din Succava>; martor, scrie act 197, 333, 435.

Eremia (Eremia, Erimia, Erimia, Irimie, Irimia) Moghila (Movilă), domn al Moldovei; dăruiește loc cu bălți de pește 248;

<judecată> și hotărnice în zilele lui ~ 65;

acte de la ~ 39, 54, 91, 93, 184, 190, 252, 321, 350, 363, 389, 397, 402, 427, 448.

Eremia (Eremie, Eremia, Iremia, sec. XIX: Irimia) Murguleț, slugă domnească, soțul Candachiei, frate cu Andrei, Ștefan ș. a., ginerele lui Toader Dragotă și al Nastei; primește întărire pentru părți din Păușești, Dărmănești ș. a. 72, s. Toderești 397 și Cetiréni 398;

hotarul lui ~, din <s. Păușești>, ales 135; martor 122;

isc. și sig. lui ~ 135.

Eremia, chihac; martor, sig. 233.

Eremia, din Șendriceni; martor, sig. 919.

Eremia (Erimia) fiul (gr.: "nepotul" 9) lui Giurgiu, nepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Costache și cu Gligorcea; vinde parte din Feținghești (menț.) 9, 68.

Eremia, fiul lui Gligorie Drugă și al Salomici, frate cu Ion, cu Pănteleiu și cu Dumitrașco; vinde părți din Ungurași 404.

Eremia, unchiul Dumitrei; vinde părți de case de Săoani 64.

Eremia (Eremie) Nădăbaico, fost vornic, tatăl Nastasiei, fratele lui Dumitrașco, al lui Costantin ș. a.; vinde două vaduri de moară la Gîrla Putnei 9, 68, 562 (menț.)

Eremia (Iremia) Pahulcea, din Șerbănești; martor hotarnic 414;

isc. și sig. lui ~ 414.

Eremia Rujină, fiul Marinei, nepotul lui Toader pîrcălab, soțul Grozavei, tatăl lui Petrea, al lui Toader ș. a. 64.

Eremia (Iremia, Irimie, Irimia) Vînculeț (Venculeț, Vînculeți), vornic de Poartă; primește întărire pentru s. Păruceni, cumpărat 245, 523;

dă zapis de mărturie 371;

martor 123, 283, 425 (menț.), 534, 554;

isc. și sig. lui ~ 534.

Eremia, v. și Iremie, Irimia.

Erena, fiica lui Gumițru Goia, soră cu Gligorașco, cu Iordachie ș. a.; primește întărire pentru ogoare din Lățcani 221.

Erena, fiica lui Dumșce, mama lui Griga Vecică 93.

Erena, mama lui Obréjic 546.

Erina, v. și Erina, Irina.
 Erimia, tatăl lui Gavril 318.
 Eremie Dabija, frate cu Costandin, fiul popii Sava; primește întărire pentru țigani 195; vinde țigani 339.
 Erimic, v. și Eremica, Eremiia, Erimiia, Ierimiia, Irimic, Irimia.
 Erimiia; fiul lui vinde parte din Scobențeni (menț.) 389.
 Erimiia, comis, soțul Părascăi; vinde părți din Balomirești și Hoisești (menț.) 389.
 Erimiia (Erimia), fiul lui Cîrșian, cumpără țigani 338-340.
 Erimiia, țigan, fiul lui Bodin, frate cu Costin, Nechifor ș. a.; întărit lui Ionașco Avram 184.
 Erimiia, v. și Erimia, Erimic, Erimiia, Ierimiia, Irimic, Irimia.
 Erimiica, vornic, socrul lui Malcoci pîrcălab 473.
 Erina, fiica lui Corlat cel bătrîn, mama lui Vasilie, a lui Toader ș. a. 28.
 Erina, fiica lui Dumitrașco Grama, sora lui Ionașco, a lui Procopie ș. a.; vinde țigani 46, 48.
 Erina, fiica Măricăi, sora lui Andrei, nepoata Nestasici; vinde parte din Săoani 64.
 Erina, fiica lui Mihalcea, vara Ilenei și a lui Gheorghi; vinde parte din Liteni 72.
 Erina, fiica Odochici; vinde parte din Scobențeni (menț.) 389.
 Erina, v. și Irina.
 Eși, v. Iași.
 Ețcani, sat; <Ițcanii Vechi, înglobat în m. Suceava, j. ~>; popă din ~, scrie act 433.
 Eustratie (Istratie), fost logofăt <al treilea>, soțul Măricuței, ginerele lui Costantin uricar și al Tofanei 335; cumpără și dăruiește s. Feținghești (menț.): 9, 68, 466.
 <Eustratie> Dabija (Dabijca), staroste/pîrcălab, fost ~ <de Putna>; primește întărire pentru parte din Domnești 109, Vadu lui Pușcă 110, părți din Oleșești 139; hotarnic 466; martor 469, 470.
 Evanghelie (Sfînta ~); jurămint pe ~ 94, 98, 103, 173, 177, 230.
 Evdochiiia, fiica lui Nicorici și a Axanei; vinde părți din Derzsca 364.
 Evdochiiia, v. și Dochiiia, Dochița, Odochiiia.
 Evghenia, soția lui Arhip fost cămăraș; cumpără părți din Dănăești, Mănești ș. a. (menț.) 512.
 Evghenie, tatăl lui Andrei, socrul Acsiniei; vad de moară dăruit pentru pomenirea lui ~ 301.

Evloghie (Ivloghie), cîntăreț ("peveț"), la marea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218; isc. lui ~ 197.
 Evloghie, dascăl, la "școala slovenească", <din Iași> (1750) 94; traduce acte (1750-1779) 94, 184, 205, 218, 227, 385, 431, 459, 502, 566; autenticifică trad. (1766) 568.
 Evloghie, episcop ("vlădică") de Rădăuți; în sfat 51, 86-89; aprobă vinderea s. Lămășeni de către marea Solca (menț.) 106; răscumpără s. Lozna 395, 396; rugăminte adresată lui ~ 333; martor 122, 218, 403; isc. și sig. lui ~ 403.
 Evloghie, ieromonah, egumen al m-rii Pobrata; dă în schimb o țigancă (menț.) 556.
 Evloghie, v. și Dumitrașco ~, Gheorghic ~, Toderășco ~.
 *Ezărul Albu, sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, lângă Dumeni, c. Costiceni, r. Novoselița, r. Cernăuți>; parte din ~, vindută de Antimiia Pătrășcioac și Stan vistier lui Ifrim Hîjdău 452.
 *Ezireni, sat; <probabil în c. s. Tîrgu-Frumos, j. Iași>; în hotar cu seliștea Dădești 64.

F

Faraoan, țigan, fiul lui Stan căldărar, frate cu Hanul ș. a. 195.
 <Faraoani>, sat, v. Fărăoani.
 Fair, bunicul lui Alexandru și al lui Vasilie 530.
 Faur v. și Ștefan ~.
 Fădor, din Băloșeni, tatăl Irinei, bunicul lui Gavril, al lui Pană ș. a. 120.
 Fădor, din Popeni; martor 191.
 Fădor, fratele lui Griga, al lui Ștefan ș. a., bunicul lui Ștefan, nepotul lui Mihăilaș; vinde jumătate din Mihăilășani (menț.) 352.
 Fădor, tatăl lui Gherman diac 352.
 Fădor, vecin, din Rădăuți; dat lui Gligorașu 241.
 Fădora, mama Măricăi, bunica lui Avram 211.
 Făgețel (gr.: Făgezel), top., la Lipovăț; drumul ~-ului, hotar al braniștii m-rii Zugraf 224.
 Fălciu, tîrg, <ț. ~, s. ~, c. ~, j. Vaslui>; tîrgoveții din ~ se judecă pentru bălți cu pește 248.

Fălcu (Fălciiu), ținut; sate și seliști în ~ 2 A-B, 27, 28, 54, 79, 122, 184, 227, 346, 350, 389, 457, 492, 500, 540, 554, 572;
loc cu bălți de pește în ~ 247.
<Fălticeni, or., j. Suceava>; sat înglobat în ~, v. Timpești.
Fărăoani, sat, Ț. Bacău; <Faraoani, c. ~, j. Bacău>; parte din ~, întărită lui Vasilie ș. a., urmașii lui Petrică hatman 228.
Fărceșcul, v. Toader ~, Ursul ~.
Fărimă, v. Ionuță ~.
Fătu, din Mărășani; cumpără două jirebii 336.
Fătul, fiul Dochici; vinde parte din Hotcești 85.
Fătul, nepotul lui Ionașco; partea lui din Dănceni, vindută (menț.) 273.
Fătul, rudă cu Gheorghie Goga, cu Petriman și cu popa Boțul; fiii lui se judecă pentru părți din Tăoși, Cibaruș ș. a. și pierd 418.
Fătul, soțul Saffei, tatăl lui Robul, bunicul lui Cozma ș. a., socrul lui Rusu 330.
Fătul, tatăl lui Dumitru, Ionașco ș. a. 128, 389.
Fătula, ȧigancă, fiica lui Eremia, sora Chiței; vindută lui Neniul vornic de gloată 46, 48.
Fătușca, strămoașa lui Gheorghe a lui Husan ș. a. 531.
Făurei, sat; <c. ~, j. Neamț>; drumul ~-lor, în hotar 77.
*Făurești, sat; <lingă Miroslava, c. ~, j. Iași>; vătăman din ~, martor hotarnic 170.
Fedorașco, ȧigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
Felegos, tatăl lui Lența; vinde parte din Onceni;
martor 174, 175.
Fene, popă; martor la Temeșleni 510;
scrie act 510.
Ferești, sat, <Ț. Vaslui; c. Văleni, j. Vaslui>; martori din ~ 19, 342, 343;
sate lingă ~, v. *Prigorcenii, *Zlătari.
Fêșchea, v. Marcu ~.
Feteon, tatăl lui Zanc, bunicul lui Gligoric Răfciu, al lui Simion și al Mariei 231.
Feteonești, seliște, pe Jijia, Ț. Iași; <lingă Stînea, c. Victoria, j. Iași>; întărită m-rii Aroneanu 289.
Fetion (Fition), cel bătrîn, bunicul lui Fetion 544.
Fetion (Fition), nepotul lui Fetion cel bătrîn, rudă cu Toader, cu Ionașco ș. a.; se judecă pentru Dimăceni și pierde 307, 544.
Fetion, fost stăpîn în Iurghiceni; împuternicire pentru a se lua zeciuiala de pe partea lui ~ 478.
Fețian, v. Dumetin ~.

*Feținghești (Fiținghești), sat, numit și Răzimești <Ț. Putna; lingă Ivănești, c. Bolotești, j. Vrancea>; părți din ~, datorite m-rii Bisericieni de Eustratie fost logofăt 9, 68 și de Dumitrașco și Harita 469;
mărturie hotarnică pentru părți din ~ 470.
Filcea, din Nohoreni, tatăl lui Vasilie, al Maricai ș. a.; vinde ocină din Răchiteni, Tămășani și Iugani 384.
Filip, fiul lui Dragoș din Cetnicăuți, frate cu Iurașcul, Neehișor, Pente ș. a.; vinde părți din Cetnicăuți 206.
Filip, v. și Hilip.
<Filipești>, sat, v. Hilipești, Vilipești.
Fition, v. Fetion.
<Fitionești, sat, c. ~, j. Vrancea>; sate lingă v. *Căpotești, *Șoldești.
Fiținghești, sat, v. Feținghești.
<Fintina Blănarului>, sat, v. Zviștelești.
Fintina lui Crăciun, v. Crăciun (Fintina lui ~).
Fintina Dăncesci, v. Dăncasa (Fintina Dăncesci).
*Fintina lui Dringă, v. Dringă (Fintina lui ~).
Fintină, sat, Ț. Tecuci; <lingă Costache Negri, c. ~ j. Galați>; părți din ~, întărite m-rii Galata 390;
v. și Păltănea, Observații p. 798.
*Fintinele, sat, <Ț. Fălcu; probabil lingă Dodești, c. Vișoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul și fraților săi 28.
<Fintinele, sat, c. Motoșeni, j. Bacău>; sat lingă ~, v. *Cernuiești.
Fintinoac, v. Armanca ~.
Fîrtat, tatăl lui Andrei, unchiul ȧigancei și al lui Lupul 244.
Fîrtat, tatăl lui Miun, bunicul lui Ursul 35.
Fîstici, m-re (sec. XVIII), fostă schitul Racovița; <c. Delești, j. Vaslui> 20.
Fistici, sat, pe Stemnie; <c. Delești, j. Vaslui>; martori hotarnici din ~ 361;
schit în ~, v. Racovița.
Floarea, bunica lui Ursu și a Anghelinei 85.
Floarea, mama lui Isarie și a Cătălinei; vinde o parte din Orgoești (menț.) 411.
Floarea, v. și Florica.
Florea (Biserica Florei), parte din moșia Blăjerei; denumire veche a ȧirgușorului Ivesți (1892) 275.
Florea, din Borăști; martor hotarnic 361.
Florea, din Șenecheuți; martor 240.
Florea, fiul Drăghinei, frate cu Ionașco; vinde s. Bănești (menț.) 243.
Florea, fiul lui Dumitru, tatăl lui Gheorghe 326.

- Florea, fiul lui Ionașco Capotă; primește restul de bani pentru partea vindută din Porcești 547.
- Florea, rudă cu popa Ionașco și cu Mariica; primește, după împărțire, parte din Băloșești (menț.) 318.
- Florea, tatăl lui Bălan 85.
- Florea, unchiul Armiicăi 366.
- Floroști, m-re; <ț. Tutova; în s. ~, c. Poienescu, j. Vaslui>; călugării de la ~ primesc întărire pentru jumătate din Blăjerei 203.
- Florica, fiica lui Lupul Vărzariu vornic și a Gaftonei; vinde două "arături" în s. Mânăilești 77.
- Florica, nepoata lui Moisei; vinde parte din s. Strîmba (menț.) 331.
- Florica, v. și Floarea.
- *Florintești, sat, ț. Vaslui; <lingă Hîrsova, c. Delești, j. Vaslui>; părți din ~, dăruite de Todora Silioie nepotului ei, Toader 503 și de Isac lui Gavril diac 506.
- Foceă, v. Ion ~.
- Focșă (Focșea), fiul lui Avram, nepotul lui Mantic, unchiul lui Buda; vinde parte din Gîrbești 323, 324, 553.
- Focșani, sat, pe Mîlcov, <ț. Putna; m. ~, j. Vrancea>; denumire nouă a părții de sus a s. Brătulești 531; v. Brătulești.
- Focșani, <m. j. Vrancea>; sate înglobate în ~, v. Brătulești, Sîrbii de Sus, Stoiști; seliște înglobată în ~, v. Sîrbii de Sus; avocat din ~ 110.
- Focșea, din Plotonești; martor hotarnic 2 B.
- Focșea, din Ruginoasa; martor 322.
- Focșea, nepotul lui Nădușală și al lui Bălcu; vinde loc de prisacă din Hîrlești 480.
- Foltești, sat, ț. Tutova; <înglobat în Bogdănești, c. ~, j. Vaslui>; oameni din ~ 426, 534.
- Foma Gheorghe, din Chișnău, dascăl; traduce act (sec. XIX) 142.
- Foniți; partea lui din ~ Stănuiești, vindută I.
- Forăști, (Forești), sat și seliște, pe Miletin, <ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași>; om din ~ 196; partea din ~, a lui Vasilie Balș, aleasă 196; jumătate din ~, vindută de Vasilie Balș lui Bălan postelnic 334, întărită acestuia 337 și dată apoi de el, în schimb, m-rii Bîrnova pentru seliștea Rădeni 348, 349.
- Fordoiu, v. Furduiu.
- Fortuna, v. <Mihail> ~.
- Fote, avocat, din Iași; colecție și condică de doc. aflate în posesia lui ~ 497.
- Foteasa, v. Maria ~.
- Foteasca, v. Anghelina ~.
- Franga, v. Toder ~.
- Frangule (Franguli), fost stolnic, martor 197, 333; isc. lui ~ 333.
- Franțian, Franțias, v. Frițianu Hrincoviu.
- Frasin (Lacul ~-ului), lac; în hotar 281.
- Frate, bunicul lui Nicon, Nechifor, Nacul ș. a. 50.
- Frate din Brădeani, tatăl lui Bercea ș. a.; parte din Brădeani dăruită pentru sufletul lui ~ 137.
- Frate, vătaf, tatăl Anghelinei, socrul lui Trifan 138.
- Fratele, socrul lui Trifan din Vitănești 302.
- Frăsina, fiica Sorei, strănepoata lui Dumitru și a Vasilcăi; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Frăsina, fiica lui Vicol, mătușa lui Simion Capeș; vinde parte din Toderești 93.
- Frăsina, mama lui Mihalcea 325.
- Frăsina, mama lui Toader 551.
- Frăsina Drăghiniasă; vinde parte din Balomirești și Hoisești (menț.) 389.
- Frăsina, v. și Frosina.
- Frățeni, sat; <ț. Cîrligătura; înglobat în Goești, c. Lungani, j. Iași>; oameni din ~ 201, 202.
- *Frățești (gr.: Arătești 227), sat, ț. Suceava; <lingă Siliștea Nouă, c. Dolhasca, j. Suceava>; moștenit de Ion Ciolpan-de la Ionașco Gheanghea mare logofăt 188, 227, 500.
- Frățian, din Bogdănești; martor 284.
- Frățian, tatăl Anghelinei, bunicul lui Ghiorghe Borodaci, strămoșul lui Vasilie Vartic 564.
- Frățian, v. și Ionașco ~.
- Frățiman, paharnic, fiul Sorăi; vinde parte din Morozăni 387.
- Frim, v. Efrim.
- Frimul, din Dănești; martor 83, 115.
- Frățianu (Franțian, Franțias) Hrincoviu, strămoșul lui Ionașco Hrincovi și al Măricăi 166.
- Frîncul, din Nădălbîți; hotarnic (menț.) 385.
- Frosina, soră cu <Toader> Boul vistiernic, cu Pătrașco și cu Dumitru; se judecă pentru Davideni și pierde 213.
- Frosina, v. și Frăsina.
- <Frumoasa, sat, c. Balcani, j. Bacău>; schit la ~, v. Schitul Drăgușani.
- <Frumușelu, sat, c. Glăvănești; j. Bacău>; sat lingă ~ v. *Năfordești.
- Frumușica, schit, v. Schitul Drăgușani.
- Fugle, v. Vasilie ~.
- Fulger, v. Dumitrașco ~, Pătrașco ~.

Furne, fiul Soreăi, nepotul lui Turlui, frate cu Dănilă; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
 Fundătură, top.; <la Glodeni, înglobat în s. Buciumi, c. Valca Ursului j. Neamț>; ogoare din ~ 318;
 v. și Glodeni, sat.
 Fundătură, top., la Copou; <m. Iași, j. ~>; vic la ~, vîndută de Enachie și sora lui, Anghelina, m-rii Sf. Sava 403.
 Fundeni, sat; <c. Secuieni, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Gavril Răul lui Apostol <fost> mare medelnicer 318;
 moșia ~, întărită lui Ghicorghe, popă din Bacău 374.
 Fundul, top. (1836); <la Ruși-Ciutca, c. s. Lteca, m. Bacău, j. ~>; hotărnicit greșit 261; v. și Ruși.
 <Fundul Tutovei>, sat, v. Giurcani.
 Funduri, top; <la Mărișăști, lingă Certieni, c. Birgăoani, j. Neamț>; finaț din ~, vîndut și întărit 77.
 *Furceni, sat, <f. Neamț; lingă Turturești, c. Girov, j. Neamț>; oameni din ~ 259, 295.
 Furceni, sat, <f. Orhei; în Republica Moldova, c. Ivancea, r. Orhei>; vad de moară la ~, întărit lui Gligoric din Orhei, după judecata cu Lelcoac 236.
 <Furcenii Vechi, sat, c. Cosmești, j. Galați>; sat lingă ~, v. Mărcești.
 Furcitură, top. la Turturești, <c. Girov, j. Neamț>; punct de hotar 259, 295.
 Furduiu, v. Gavrilaș ~.
 *Furtești (Furdești), sat, pe Prut, f. Fălciu, (gr. Chigheci 76); <lingă Vetrișoia, c. ~, j. Vaslui>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 76, 457;
 împuternicire domnească dată egumenului de la Sf. Sava pentru zeciuiala de la ~, 458.
 Furtună, v. Mihail Fortuna.
 *Futești, vechea denumire a s. *Botești, <f. Cîrligătura; lingă Lungani, c. Voinești, j. Iași>; întărit Titianci Păntileasa și gîncelului ei, Ionașco Botăș, după judecată 479.
 *Futlești de Sus, sat, pe Elan, f. Fălciu; <lingă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; jumătate din ~, vîndută de soția lui Strățulat lui Iordachi 27; jumătate din ~, întărită lui Strățulat slugar 79.

G

G..., vâtaf de aprozi; martor; isc., sig. 348.

Ga..., pîrcălab de f. Dorohoi; primește poruncă domnească 485.
 Gabor, pîrcălab, <de f. Fălciu>; hotarnic 248.
 <Gabriel Bethlen, principe al Transilvaniei ("craiul unguresc")¹; un cal "bun" trimis de Miron Barnovschi voievod la ~, (menț.) 54.
 Gafta, fiica Agahici, sora lui Toader, a Bălaci și a Candachici; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
 Gaftin, diacon, <la m-ca Solca>; martor 122.
 Gaftona, (gr.: Gata 235), fiica lui Simion Pilipovschi și a Măricăi, sora lui Vasilie, a lui Ionașco ș. a.; dă jumătate din Șerbiceni pentru plata capului fraților săi 143, 235.
 Gaftona, fiica Stancăi, nepoata lui Crăciunaș ș. a., sora lui Bogdan și a Pătirlagăi 193.
 Gaftona, fiica lui <Zaharia> Birlădeanu logofăt; vinde vic la Cotnari (menț.) 1.
 Gaftona, soția lui Dumitrașcu Șeptelici, mama Zlatci, soacra lui Ștefan <Murguleț>; împarte cu fiica s. Văscăuți 121.
 Gaftona, soția lui Lupul Vărzariu vornic, mama lui Gligoric și a Floricăi; vinde părți din Mănăilești 77.
 Gaftona, țigancă, fiica lui Dărăban, soră cu Mălina; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
 Gagea, nepotul lui Pătru și al lui Vlaicul, strămoșul lui Vasilie Corlătescul 28.
 Gagea (Gage), din Sîrbii de Sus, tatăl lui Șandru și al lui Petrea 302.
 Gagia, din Dănuțani; martor hotarnic la Forăști 196.
 Gagiul, v. Ghiciul.
 Galaction (Galaftion, Galation, egumen al m-rii Sf. Sava; se tocmeste pentru stăpînirea s. Băiceni și Caralești 555; martor 234.
 Galan, gr. pentru Galați 524.
 Galata, m-re v. Iași, tîrg.
 Galation, v. Galaction.
 Galați (?) (gr.: Galan); <m. ~, j. ~>; diac din ~ 524.
 Galbanul, v. Gligoric ~.
 Galbăn, v. Ștefan ~.
 Galben, pîrîu; <afluent al Turbatei, la Filipești, c. ~, j. Bacău>; vad de moară și loc de iaz pe ~ 182.
 <Galbeni, sat, c. Filipești, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Buciumi.

¹ În doc. din 1627 (7135) martie 13 (v. n. de la doc.): "craiul Ardealului" (КРАЛЪ АРДЕАЛУИ) (D.R.H., A, XIX, nr. 164, p. 205-206).

- Galer; casa lui ~, în s. Mărășești 77.
- Galeș, tatăl lui Anton, al lui Ion Robe ș. a. 138, 302.
- Galiric, călugăr, la m-reă Rîșca, fiul lui Baciul, frate cu Costin ș. a.; vinde parte din Văscani 64.
- Ganc, v. Iordache ~.
- Gangur, tatăl lui Ion, al Aniței și al lui Goian 448.
- <Gara Roșiești, sat, c. Roșiești, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Corosteni; seliște lingă ~, v. Mănăești.
- Gaspar (gr., pentru: <Alexandru> Ilieș 77) <Graftiani>, voievod; pîră în zilele lui ~ 178; acte de la ~ 10, 77, 85, 93, 133, 184, 369, 389, 404, 492.
- Gasparovici, v. Theodor ~.
- Gata, gr. pentru Gafta 235.
- Gatona, bunica lui Badiul, mama lui Miron din Morozeni 388.
- Gavril, fiul Măriuței, frate cu Ștefan și cu Bejan; vinde parte din Mogoșești (menț.) 77.
- Gavril, gr. pentru Dionisie, episcop 205.
- Gavril, sluga hatmanului; act scris în casa lui ~ 137.
- Gavril (ins. verso) 208.
- Gavril, din Aldești; primește poruncă pentru rezolvarea unei pricini 557.
- Gavril, din Balomirești; martor la Românești 530.
- Gavril, din Grozești; martor hotarnic 476.
- Gavril, din Ruginoși; martor 361.
- Gavril, din Șerbotești; martor 416 A-B.
- Gavril, egumen, al m-rii <Aroneanu>; primește întărire pentru ocine schimbate 289.
- Gavril, fiul lui Erimia; vinde parte din Glodeni (menț.) 318.
- Gavril fiul lui Grozavu; martor la Voicuți 564.
- Gavril, fiul Irinei, nepotul lui Fădor, frate cu Pană și cu Nastasiia; vinde parte din Băloșeni 120.
- Gavril, fiul Lelei din Mihăești; vinde parte din Vereșeni (menț.) 37.
- Gavril, fiul Mărinei, frate cu Larion, Ștefan ș. a.; vinde parte din Ungurași 404.
- Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanu; vinde parte din Scobințeni (menț.) 389.
- Gavril, fiul lui Simion Pilipovschi și al Măricăi, frate cu Vasilie, Ionașco ș. a.; dă parte din Șerbiceni pentru plata capului fraților săi 143, 235.
- Gavril, fiul Sorcâi, frate cu Măriica și cu Toader; vinde părți din Oleșești (menț.) 139.
- Gavril, fiul lui Tanasie, fratele lui Vasile; vinde părți din seliștea Bircești 85.
- Gavril, fiul lui Toader Buhăescul 188.
- Gavril, fiul lui Toader Purcel, frate cu Grigore ș. a.; vinde părți din Hotcești (menț.) 85.
- Gavril, fiul lui Toader Zviștală, tatăl lui Costantin Sitariul, bunicul lui Toader, Dura ș. a.; primește întărire pentru jumătate din Zviștești (menț.) 525.
- Gavril, logofăt, <a doua jumătate a sec. XVI>; dă, în schimb, s. Vlădeni pentru Balcăuți 315.
- Gavril, popă; se judecă pentru partea lui din Armășeni 443.
- Gavril, popă, din Gănești, fiul lui Steian, tatăl lui Iurașcu ș. a. 420, 447.
- Gavril (Gavriil), soțul Mărichii, tatăl Piietrei, socrul lui Nuor 132, 524.
- Gavril, strănepotul lui Dumitru, tatăl lui Piscul, al lui Stratul, al Jiiancăi ș. a., unchiul Bîlcăi, 389.
- Gavril, tatăl lui Isac, bunicul lui Toader din Valea 192.
- Gavril, tatăl lui Vasilie, al Nastasiei și al Annii, bunicul lui Pavel și al lui Vasile; partea lui din Ivoești, vindută (menț.) 389.
- Gavril, vistiernicel, <din Bogdănești>; martor la Bogdănești 284.
- Gavril, țigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
- Gavril, țigan, fratele lui Nicula; întărit Episcopiei de Roman 489.
- Gavril, țigan, tatăl lui Pepelea și al Nastasiei 264, 271.
- Gavril Banul; martor 318.
- Gavril Benchea (Beanchia), hînsar, din Ferești; martor 342, 343, 444, 445.
- Gavril Beșină, din Ocină; martor 240.
- Gavril Calotă, din Găgești; se judecă pentru parte din Vitănești și pierde 306, 308.
- Gavril (Gavrilaş) Ciocîrlie, fiul lui Ciocîrlie; martor; isc. 462.
- Gavril Ciolpan, socrul lui Toader Buhăescul 188.
- Gavril Ciurlan, din Albești; martor hotarnic 56, 361.
- Gavril <Coci>, hatman și pîrcălab de Suceava; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, <235>, 315, 365, 389, 391, 397-399; judecă pricina dintre m-rile Aron Vodă și Hlincea pentru un țigan 18; anchetează o pricină (menț.) 548; poruncește slujbașilor săi să lase în pace un țigan 118;

- sluga lui ~ 137;
cumpără jumătate din Todereni 108 și din Goșmani 552;
martor 46, 104, 107, 122, 132, 152, 204, 316, 323, 334, 348, 371, 425 (menț.), 524;
isc. și sig. lui ~ 46, 104, 118, 152, 204, 334, 348, 371.
- Gavril Corostilă, din Cotela; martor (menț.) 211.
- Gavril (în notă: Vasiil) Gură-Gata, țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Gavril Herțul, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Gavril Onciul (gr.: Onul 133), pîrcălab de Roman; în sfat 51, 54;
scrie acte 133, 442, 549; fost pîrcălab, scrie act 315;
primește danie jumătate de bătrîn din Florintești 506.
- Gavril Pîrscă, "om ocinaș", amenajează loc de prisacă la Ciurnulești (menț.) 434.
- Gavril Purcel, fiul lui Purcel postelnic, frate cu Pătrașco și cu Dumitru, tatăl lui Vasilie Purcel 417.
- Gavril Romănescul, fiul Măricăi Romănesca, frate cu Antimia și cu Ionașco din Tomești; vinde părți din Tomești 69.
- Gavril (Gavrilaș) Simeniceanul, fiul lui Ghiorghe Siminiceanul, frate cu Ionașco și cu Nastasiia; vinde parte din Dănceni 64; dă în schimb, jumătate din s. Mateuți (menț.) 389; martor la Dracsini 420.
- Gavril Șelepco (Șelep), <tîrgoveț>, din Dorohoi; martor hotarnic 232; martor 191.
- Gavril (Gavrillea) Tăutul; martor 1, 61; isc. lui 61.
- Gavril, tatăl lui Isac, bunicul lui Toader din Valeva 192.
- Gavril Tihul (Tiholoi), tatăl Alexandrei, socrul lui Simion 445; partea lui din Prigorcenii, vîndută 444.
- <Gavril Totrușanul> (Tutrușanul), logofăt, bunicul lui Gligorie Udrea cel bătrîn, rudă cu Eremia Murguleț ș. a.; satul Toderești, al lui ~, întărit rudelor 397.
- Gavril Țiul; vinde parte din Fundeni (menț.) 318.
- Gavril Udrea, bunicul lui Ionașco; partea lui din Toderești, reîntoarsă (menț.) 397.
- Gavrilaș, din Gîrcini; martor la Pungești 287.
- Gavrilaș Furduiu (Fordoiu, Furduiu); primește, în schimb, loc de fină la Șchei 250 A-B, 407.
- Gavrilaș Gribince, tatăl lui Andrei, al lui Moisi, al lui Căzacul și al Anghelinei 394.
- Găvrilaș (Gavril) Mateiaș (Măteeș, Mătiaș, Mătiaș), <mare> vornic și fost <mare> 30, 34, 58, 122, 192, 204, 283, 292, 304, 305, 334, 348, 351, 352, 363, 371;
mare logofăt, ispravnic de act 190, 295, 379-571 (passim);
mărturie hotarnică trimisă lui 491, 516;
cumpără sate și părți de sate 58, 192, 292, 351, 363, 396; primește, după judecată, despăgubire pentru averea jefuită 30, 34, 304, 305;
primește carte de apărare pentru s. Buhaci 382;
martor 122, 204, 283, 334, 348, 371, 381, 422, 518, 519, 552, 554, 563;
isc. lui 204, 295, 334, 348, 379-552 (passim);
sig. lui 552.
- Gavrillea, din Vascăuți; martor 460.
- <Gavri>lcea Polșchii; martor hotarnic 381.
- Gavrillea, v. și Gavriil, Gavril, Gavrilaș.
- Gavrița; martor la Drăgănești 542.
- Gădjul, v. Ghiciul.
- Găgești, sat, <ț. Fălciu; c. ~, j. Vaslui>; seliște din jos de ~ 28.
- Găgești (îns. grec.: Goțești), sat, la Gîrla Putnei; <ț. Putna; c. Bolotești; j. Vrancea>; moară la ~, dăruită de Dumitrașco <Ștefan fost mare> logofăt m-rii Bistrița și întărită 138;
pricină între călugării de la m-rea Bistrița și Toader, Isarie ș. a. pentru moară la ~ 186;
vad de moară la ~, dăruit de Acsinia și Andici m-rii Bistrița, pentru pomenire 301 și întărit acesteia, după judecata cu Avram călugăr de la Vizantea 302 și cu Toader Clonciu ș. a. 303;
om din ~ 306.
- Găicéni (Găiciani), sat, <ț. Tecuci; Găiceana, c. ~, j. Bacău>; martori din ~ 273, 326.
- Găinaș, v. Gheorghii ~.
- Gălata de Sus, Gălătiia, m-re, v. Galata.
- Gălițești, sat, <ț. Tutova; Gîlțești, c. Puiești, j. Vaslui>; martor din ~ 331.
- Gălușcă (Galuska), v. Dimitriu ~.
- Gălușcă, v. Toader ~.
- Gănești, sat, pe Tutova; <ț. Tutova; denumire schimbată în Uricari, c. Voinești, j. Vaslui>; popă din ~, 420;
parte din ~, întărită lui Focca uricar și soției sale, Marica, în urma unui schimb cu Iurașco 447.
- Gănești, sat, ț. Vaslui; <c. Botești, j. Vaslui>; părți din ~, întărite popii Strățulat ș. a., în urma judecării cu Gheorghii Goga ș. a. 418;

sat probabil lingă ~, v. *Cibartu.
 Gănești, gr. (în ed.), pentru Benești 342; v. și Benești.
 <Gănești, sat, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; sat lingă ~, v. *Popișcani.
 *Găngurești, sat, Ț. Iași; <în Republica Moldova, lingă or. Ungheni, r. ~>; părți din ~, întărite lui Vasile Corlătescul, soției sale, Annesia, ș. a. 231.
 Gărbleşti, gr. pentru Grăblești 496; v. și Grăblești.
 Găozu, v. Crăciun ~.
 Geamăna, munte; <c. Tazlău, j. Neamț>; în hotar 327.
 Geanta, din Băloșești; martor 71.
 Geapa, v. Gligorie ~.
 <Gefu, sat, c. Ghidigeni, j. Galați>; seliște lingă ~, v. Ruptura.
 <George Enescu>, sat, v. Liveni.
 Georgescu, Ștefan, avocat, din Focșani; act în colecția ~ (sec. XX) 110.
 Georgic, transliterație greșită pentru Gheorghie 319.
 *Geréni, sat; <lingă Vameș, c. Piscu, j. Galați>; părți din ~, dăruite de Ion Roșca vornic m-rii Secul (menț.) și întărite 567; martor hotarnic din ~ 90.
 Gerul, pîrîu; afluent al Birladului la Piscu, c. ~, j. Galați>; sat în gura ~-ui 567.
 <Ghazi Ghirai II>, hanul Crimeii; daruri trimise de Aron Tiranul voievod mamei lui ~ (menț.) 15.
 Gheanghea, v. Dumitrașco ~, Ionașco ~, Lupul ~.
 Ghedeon (Ghidion, gr.: Gheorghii 204), egumen al m-rii Dragomirna; cu soborul, vinde s. Bîrsănești 197, 204, 205, 218.
 Ghedeon (Ghidion), popă, la m-rea Rîșca; cu soborul, dă în schimb, s. Balcăuți pentru Vlădeni și-l vinde (menț.) 315; martor 395.
 Ghelasie (Ghilasie), egumen al m-rii Agapia 91; împarte moștenirea lăsată m-rii de Popovici 11, 12.
 Ghelasie (Ghelasii), stareț al m-rii Dragomirna; în sobor 197, 204, 205, 18.
 <Ghelăești> sat, v. Bîlăești.
 Ghene (gr.: Ghica 49); primește întărire pe o parte din Bungești 49.
 Ghenghe, v. Dumitrașco ~, Lupul ~.
 <Ghenovici>, v. Cîrstea ~.
 Gheorghe, v. Sfîntul ~.
 Gheorghe, fost armaș; martor (menț.) 544.
 Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie), episcop de Huși; în sfat 51, 76, 86-89;

primește împuternicire pentru "a bate sednicul" în Prut 141;
 martor 122, 218.
 Gheorghe, urmașul lui Oană Ureche, al Boaghii și al Fătușcăi; se judecă pentru jumătate din s. Brătulești și pierde 531.
 Gheorghe Buze, bunicul Nastasiei; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
 Gheorghe (Gheorghie) Cașul, soful Nastasiei, tatăl Chelsiei și al Măricăi; parte din Tomești cu casa lui 4, vîndută (menț.) 69.
 Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie) <Coci>, mare paharnic (ceasnic); în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
 în pricină pentru zeciuală de la Mîndrești și Gurguiati 487;
 martor 12, 46, 47, 104, 107, 122, 204, 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 425, 552;
 isc. și sig. lui ~ 46, 47, 104, 204, 334, 348, 371, 552.
 Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie) Corobca, din Căpoteni; martor 233.
 <Gheorghe>Ghica, spătar <al doilea ?>; primește poruncă domnească 441.
 Gheorghe Viță, din Stănuești; martor 326.
 Gheorghe, fiul lui Florea, nepotul lui Dumitru; vinde parte din Mîreni 326.
 Gheorghe Găinaș, popă; primește întărire pentru parte din Bungești 49.
 Gheorghie, comis, soful Dumitrei, tatăl lui Cazacul și al lui Pătrașco 10.
 Gheorghie, din Clipicești; martor 53.
 Gheorghie, din Șerbotești; martor la Codăești 416 A-B.
 G<he>o<r>ghic, din Tomești; martor hotarnic 381.
 Gheorghie (Ghiorghe), dregător, din Buhăiciu; martor hotarnic 191, 491.
 Gheorghie, fiul lui Lupul <Hăbășescul fost mare> vornic, frate cu Măria; primește partea moștenită din averea tatălui său 22.
 Gheorghie, fiul lui Mercu Hore, frate cu Iacov; vinde parte din Radomirești 286.
 Gheorghie, fiul lui Mihalcea, fratele Erinii și al Ilenei; vinde ocină din Liteni 72.
 Gheorghie, (Georgie, transliterație greșită), fiul Soloncăi; vinde parte din Șăndreni 319.
 Gheorghie, frate cu Ionașcu și Grigore; vinde a treia parte din Hotcești 85.
 Gheorghie, păharnicel, din Benești; martor (menț.) 343.
 Gheorghie, pietrar, din Iași; martor la Pungești 287.

- Gheorghie, popă, din Bacău; primește întărire pentru Fundeni 374.
- Gheorghie, popă, din Hălțeni; martor hotarnic 196.
- Gheorghie, popă, din Hriasca; martor hotarnic 465.
- Gheorghie, popă, <la m-rea Solca>; martor 333.
- Gheorghie, vătaf, din Mitești, fiul lui Nistor; vinde a tria parte din Mitești 533.
- Gheorghie, vătăman, din Lățcani; martor 136.
- Gheorghie (Ghiorghe) Albotă, tatăl Agafiței și al Mărieuței, bunicul Nastasiei 31, 61.
- Gheorghie (Gheorghii) Arapul, sulger și fost sulger; primește întărire 77 și carte de apărare 559 pentru Sacalișești și întărire pentru Căcăani 82; cumpără parte din Aldești 557; martor 325.
- Gheorghie Balșe, logofăt, tatăl lui Vasilie Balșe 334, 337, 348, 349.
- Gheorghie (Ghiorghe) Bașotă, fost vistiernic, fiul lui Toader Bașotă și al Anghelinei, frate cu Iurașco și cu Marica; boier în sfat I; primește întărire pentru părți din Cuciuțași, Berești, Mogoșești și Șerbănești, moștenite 427.
- Gheorghie Bogdan, pitar, frate cu Vasile ș. a.; vinde mori din Găgești 303.
- Gheorghie Borșa (Borșe, Borșca), din Dobrulești; martor 11; primește întărire pentru părți din Dobrulești 123.
- Gheorghie (Ghiorghe) Calapod, tatăl Măriei Homicească, al Păscălinei, al Tofanei și al lui Ion, socrul lui Păcurar 486, 511, 516-518, 571.
- Gheorghie Catargiu, pîrcălab de Orhei, ginerele lui Gorgan; primește danie seliștea Piatra 378; se judecă pentru s. Cobălea 222.
- Gheorghie Ciulei, tatăl lui Căzaul 386 A-B.
- Gheorghie (Ghiorghe) Corosteanul, slugă domnească; martor 1, 211, 233, 304, 353, 363, 564; isc. și sig. lui 233, 363, 364.
- Gheorghie Evloghie, dascăl; traduce acte (1767-1789) 31, 63, 95, 143, 231, 252, 263, <294>, 306, 318, 328, 355, 357, 370, 459, 482, 504, 526, 531; copie trad. (1785) 566; rezumă act (1784) 390.
- Gheorghie Gherghina (în notă) 408.
- Gheorghie (Gheorghii) Jora (Jorea), sulger și fost sulger 104, 107, 122, 237; fost pîrcălab <de Hotin> 209, 359, 514; primește împrumut pentru a lua zeciuială 237; dă, în schimb, seliștea Feteonești 289; în pricină pentru Costești 359, 514; martor 104, 107, 122.
- Gheorghie (Ghiorghe) <Lozonschi>, pîrcălab de Hotin, soful Cîrstinei; cumpără seliștea Păltiniș (menț.) 23 și s. Lozeni (menț.) 304, 305; vinde parte din Borodicieni (menț.) 292, 485; martor hotarnic (menț.) 456 (?), 491.
- Gheorghie (Gheorghii) Mălaiu; hotarnic 465; martor 513.
- Gheorghie Moțoc, <vornic de Poartă>; primește împrumut pentru a stăpîni jumătate din Vlăieci 356.
- Gheorghie Moviliță, din Pungești; cumpără parte din Pungești 287.
- Gheorghie (Ghiorghe) Năvrăpăscul, vornic de gloată, <fiul lui Năvrăpăscul vornic>, frate cu Arsenie, cu Nacl și cu Todossia; martor 12, 46, 47, 104, 107, 108, 122, 123, 131, 136, 180, 250, 294, 322; isc. și sig. lui 46, 47, 108, 123, 131, 136, 322; primește poruncă pentru alegerea unor părți din Boldești 515, 516; vinde cîte o jumătate din seliștile Drăjeni și Greei (menț.) 394; cumpără și revinde părți din Boureni 404.
- Gheorghie Nicolici; cere autentificarea unei copii (1835) 126; "posleduiește" act (1835) 269.
- Gheorghie Pitie, bunicul lui Ioan monah, tatăl lui Pitie fost vornic, al lui Dumitru și al Nastasiei 72.
- Gheorghie (Gheorghii, Ghiorghe) <Prăjescul>, fiul lui Ștefan Prăjescul, frate cu Ion paharnic, rudă cu Isac Balica; se judecă pentru Brătulești și renunță 96, 97; martor, isc. 264; serie act, isc. 538.
- Gheorghie Prébiciu, soful Mariei, ginerele lui Albotă; vinde vie la Cotnari 442.
- Gheorghie Răspop (Răspopa), fiul lui Cîrstea; renunță la o parte din Dobrulești, zălogită 180.
- Gheorghie (Gheorghii, Ghiorghe, Ghiorghe) Roșca, vistiernic și fost vistiernic, frate cu Costantin și cu Vasile, ginerele lui <Dumitru> Barnovschi postelnic și al Saftci; primește poruncă pentru stabilirea unui hotar 144; cumpără și primește întărire pentru seliști, sate și părți de sate 2 A-B, 3, 128, 214, 312-314, 389, 522, 523, 563, 565;

- în pricină pentru un loc de prisacă 434;
redobindește pentru m-reă Secul s.
Gereni, dăruit de tatăl său 567;
hotarnic 201, 202 (menț.), 278, 476, 482;
martor 42, 46, 47, 220, 279, 348, 561;
slugă a lui ~, martor 240;
isc. lui ~ 42, 220, 348, 476;
sig. lui ~ 201, 348.
- Gheoghie Turcul, din Cuci; martor 165.
- Gheoghic, v. și Ghiorghe, Ghiorghi,
Ghiorghe, Ghioghiiaș, Ghiorghită.
- Gheorghii, din Toderești; poruncă pentru
alegera părților lui ~, din Balasinești și
Tîmpești 454.
- Gheorghii, gr., pentru Ghidion 205.
- Gheorghii Costanda, diac de Divan;
autentică act (1780) 327.
- Gheorghită, fiul lui Cîrstian logofăt și al
Antemiei, frate cu Ionașco; primește
întărire, după judecată, pentru s. Lămășeni
106; se judecă pentru parte din Băsăști și
pierde 468.
- Gheorghită, fiul lui Diviceanu de la
Ghetilova, frate cu Malenca; vinde parte
din Neșcani și poiana Răcila (menț.) 142.
- Gheorghită, fiul lui <Vasilie> Șeptelici fost
hatman, nepotul lui Solomon vistiernic,
frate cu Ilic; primește împuternicire pentru
stăpînirea s. Chivărul 225; se judecă și
primește întărire pentru heleșteul lui Coișeș
541;
martor hotarnic 465.
- Gheorghită, șoltuz, <de Botoșani>; martor
484.
- Gheorghită, vătaf, din Bodești; martor 442.
- Gheorghită, <Albotă>, fiul lui Petru Albotă,
cumnatul lui Prodan; primește întărire,
după judecată, pentru parte din Șipoteni 94.
- Gheorghită, v. și Gheorghic.
- Gherasim; partea lui din Mîreni, vîndută 326.
- Gherasim, egumen al m-rii Pobrata; dă, în
schimb, seliștea Coșești 16.
- Gherasim, spătar, din Mășcani; martor (menț.)
326.
- Gherasim (Gherasim), tatăl lui Irimia, al lui
Toader și al Sofroniei 250 B, 407.
- Ghereni, sat, <f. Dorohoi; Ghireni, c. Coșușca,
j. Botoșani>; om din ~ 156;
sate lingă ~, v. *Slăvnicieni, *Strășneni.
- Gherghel, fost pîrcălab de Bacău, fiul lui
Avram, soțul Dragonci, fratele Todoseici ș.
a.; cumpără parte din Lăzești 113.
- Gherghel, spătar; autentică copia unui act
(1835) 126, 269.
- <Gherghelști, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat
înglobat în ~, v. Micești.
- Ghergheloac, Ghergheloai, Gherghiloac, v.
Drăgulina ~.
- Gherghentie (Gherghintie), cîntăreț, la m-reă
Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
- Gherghil, soțul Magdei; vinde un finaț pentru
un zlot împrumutat 428.
- Gherghina, mama lui Ifrim, bunica lui
Dămiiian 85.
- Gherghina, tatăl lui Simion și a lui Pavăl 408.
- Gherghina, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta
ș. a. 85.
- Gherghina, v. și Gheorghic ~.
- Gherghită, din Bodești, martor 401.
- Gherghită, fiul Annușcăi, nepotul lui Ciolpan
din Bîrlești; se judecă pentru s. Muncei și
pierde 189, 190.
- Gherghită Ciolpan; vinde părți din Bodești,
Dăncești, Berești ș. a. (menț.) 427.
- Gherla Pătrășcoac; vinde jirebii la Hănțești
(menț.) 414.
- Gherma, din Clocicari; martor hotarnic 2 A-B.
- Gherman; martor la Băsăști și Edumirești 327.
- Gherman, fiul lui Fădor, nepotul Hapcăi,
strănepotul Negritei; vinde părți din
Lopatinți (menț.) 352.
- Gheman, fiul lui Dumitru Hudiciu, nepotul lui
Sîmion Bonții, frate cu Ghervasiie ș. a.; se
judecă și primește întărire pentru o parte
din Dragomirești 277.
- Gherman, fiul lui Nichita, tatăl lui Toader, al
lui Dumitru ș. a. 255, 280.
- Gherman, vistiier, la m-reă Dragomirna; în
sobor 197, 204, 218.
- Gherman, v. și Toader ~.
- Ghervasie, fiul Măricăi Mătiiasa, frate cu
Alexa, cu Todosei ș. a.; vinde parte din
Toderești (menț.) 93.
- Ghervasie (Chervasie), vărul lui Trifan;
împuternicit să dea m-rii Sf. Ioan Bogoslov
o vie la Scorțești, pentru pomenirea vărului
său 53.
- Ghervasiie, fiul lui Dumitru Hudici, nepotul
lui Sîmion Bonții, frate cu Gherman, cu
Vasile ș. a.; se judecă și primește întărire
pentru o parte din Dragomirești 277.
- Ghervasiia, soacra lui Istratie și a lui Necoară;
vinde parte din Părtănoși 21.
- Ghetilova (Ghitilova), sat, f. Orhei; <în
Republica Moldova, Ghetilova, c. ~, r.
Orhei>; om din ~ 142;
parte din ~ întărită lui Ionașco Rusul,
după judecată 493.
- Gheuca, din Cotnari, socrul lui Iacob al
Chiței; martor la Hențești 433.
- Gheuca, gr. pentru Leoa 450.

Gheuca, sora lui Zăgan; vinde parte din Simeni (menț.) 376.
 Gheuca, v. și Dumitrașco ~, Dumitru ~, Simion ~.
 Ghianghea, v. Gheanghea.
 Ghibănescum, Gh(eorghe); posesor al trad. unui act (sec. XX) 278.
 Ghica, gr. pentru Ghenc 49.
 Ghica, v. și <Gheorghe> ~, Grigore ~.
 Ghiciul (Gagiul, Gădjul, Gîcil, Gîgiul), tîrgoveț, din Dorohoi; martor hotarnic 191, 216, 217, 491; isc. 217.
 Ghidion, v. Ghedon.
 Ghigoescul, v. Isac ~.
 Ghigocști, sat, ț. Neamț; <c. Ștefan cel Mare, j. Neamț>; in hotar 49;
 sat înglobat în ~, v. Trudești;
 sate lingă ~, v. Bungești, Mînjăști.
 <Ghilăuca>, sat, v. Bilauca (Bilăuca), vale.
 Ghinda, fiica lui Condrea, mama lui Vasilie 410.
 Ghingoac, v. Ana ~.
 Ghione (Ghiune), fiul Schivei, nepotul lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic; primește parte din moștenirea bunicului său 321, 350.
 Ghiorghe, fiul Sanhirei; martor 403.
 Ghiorghe, șoltuz, din Bacău; martor 560.
 Ghiorghe, vistiernic, fiul lui Cozma, nepotul lui Ion vistiernic; vinde parte din Mesehenești (menț.) 184.
 Ghiorghe (Ghiorghe) Simineceanul, vornic, tatăl lui Ionașco, Gavrilaş, Coste ș. a. 64; posesor al unui act pentru s. Mateuți (menț.) 389.
 Ghiorghe, butnar; martor 480.
 Ghiorghe, fiul Todosiici; vinde parte din Hlăpești 389.
 Ghiorghe, tatăl lui Gligoric, al lui Ionașco și al Măricăi 389.
 Ghiorghe, țigan, fiul lui Dumitrașco Pepelea, frate cu Ionniță ș. a.; stăpînit de m-rea Bărboi (sec. XVIII) 271.
 Ghiorghe Dimuță, <din Iași>; martor 155.
 Ghiorghe Grcul, din Bășeni, tatăl lui Toader; martor 155.
 Ghiorghe Pîrvul; traduce act (1726) 307.
 Ghiorghe Sturza, mare logofăt; adeverește act (sf. sec. XVIII-inc. sec. XIX) 250.
 Ghiorghe, arbănaș; martor 234.
 Ghiorghe, din Budești, tatăl popii Vasilie 28.
 Ghiorghe, din Carapciu; se judecă pentru parte din Onut și pentru vecini 30.
 Ghiorghe, <din Iași>, de pe Ulița Strîmbă; martor la Dracsini 420.
 Ghiorghe, din Viriți; martor hotarnic 2 A-B.

Ghiorghe, fiul Anghelinci Șeptelicioac, frate cu popa Strățulat, rudă cu Grigore și cu Macovei; primește întărire pentru pârți din Tăoști, Cibarțu ș. a. (menț.) 418.
 Ghiorghe, fiul lui Gavril, tatăl Bilcăi 389.
 Ghiorghe, nepotul lui Moisei; vinde parte din Strîmba (menț.) 331.
 Ghiorghe, păhărnice, din Gîrbești; martor la Vilnești 342.
 Ghiorghe, proegumen, ieromonah, <la m-rea Solca>; martor 122.
 Ghiorghe, tatăl lui Simion 123.
 Ghiorghe Borodaci, fiul Anghelinii, nepotul lui Frățian, unchiul lui Vasilie Vartic; vinde parte din Voicouți 564;
 scrie act 564.
 Ghiorghe Bosie, din Dolhești; martor 254.
 Ghiorghe Boș; martor la Dracsini 420.
 Ghiorghe Dondăș, namesnic de Hotin; martor 240.
 Ghiorghe(Ghiorghe) Goga, rudă cu Fătu, cu Petriman și cu popa Boșul; se judecă pentru pârți din Tăoști și Cibarțu și pierde 418.
 Ghiorghe Maicăș, din Uricani; martor 370.
 Ghiorghe Săula (Saula), căpitan, din Procelnici; martor 534.
 Ghiorghe Surca (Sorca), birău de Ocnă; martor 117.
 Ghiorghe Todașco, șoltuz; martor 428.
 Ghiorghe, Ghiorghe, Ghiorghe, Ghiorghe, v. și Gheorghe, Gheorghii, Gheorghie.
 Ghiorgheiaș, vecin, din Oglindești; întărit lui Tănăsie fost vornic 430.
 Ghiorgheia, tatăl lui Vasile 277.
 Ghiorgheia, cămăraș de Ocnă; martor 561.
 Ghiorgheia, din Botășeni; martor 553.
 Ghiorgheia, fiul lui Dumitrașco Ștefan, frate cu Vasilașco și cu Gligorașco; dă jumătate din s. Goșmani (menț.) 552.
 <Ghirai II>, v. <Ghazi ~>, han al Crimeii.
 <Ghireni>, sat, v. Ghereni.
 Ghirvăsoac; dă partea ci din Bogdănești pentru plata dajdiei 285.
 *Ghitcăuți, sat, ț. Dorohoi; <lingă Milcanca, c. ~, j. Botoșani>; act domnesc pentru ~ 437.
 Ghivina, deal; <azi în Ucraina, lingă Cerlenivka, c. ~, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; in hotarnica s. Stăuceni 219.
 Ghizăli(Ghizăle), tatăl lui Răchitan; vinde parte din Dimăceni (menț.) 544.
 Giangul, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
 Gioia (Gioiu), țigan; întărit Mierlei Ștefcoac 556 A-B.
 Giordzești, sat; <Giurgeni, c. Tătărești, j. Bacău>; martor din ~ 326.
 Giosanul, v. Ion ~.

*Giosăni, cut(?) al s. Onceni, <ulterior moșie pe teritoriul s. Crăiești, c. Bozieni, j. Neamț>; răzoare la ~, vîndute de Felegos lui Vasile Croitorul din Onceni; moșia lui Drăgan de la ~ (îns. diacului) 175.

Giudecătorie, v. Judocătorie.

Giugariul, v. Ionașco ~.

Giula, din Grădinari; martor 71.

Giulești, sat, <f. Iași; în Republica Moldova, înglobat în Cuhnești, c. ~, r. Glodeni>; martor din ~ 381.

Giulești, sat, pe Moldova, f. Suceava; <c. Boroaia, j. Suceava>; părți din ~, dăruite de Ionașco Mogilde m-rii Secul (menț.) și întărite acesteia 402.

Giunătățeni, sat, <f. Hîrlău; înglobat în Jijia, c. Albești, j. Botoșani>; om din ~ 246; martor din ~ 161.

Giunescul, v. Lupul ~.

*Giunești (gr.: Țunești), sat, f. Hotin; <azi în Ucraina, lingă Șiskivți, c. Ringaci, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; parte din ~, primită de Irina, fiica lui Cazacu, după împărțire 95.

Giurcani, sat, pe Tutova, <f. Tutova; Fundul Tutovei, c. Plopana, j. Bacău>; jumătate din ~, întărită lui Ionașco Avram fost vornic 184.

Giurel Theodor, vecin, frate cu Giurirul; luat în stăpînire de Toader Tăutul și Nastasia, după împărțire 494.

Giurgea, călugăr; martor 470.

Giurgea, din Huși; martor hotarnic 2 A-B.

Giurgea, ginerele Vlădio<a>e<i>; vinde vad de moară la Gîrla de Jos a Putnei (menț.) 568.

Giurgea Liescul (Elescul), tatăl lui Caramiz, al lui Giurgiu și al Rujei, bunicul lui Durașco, Lucoci, Ursul, Gligorcea ș. a. 9, 68.

Giurgea Merilă, nepotul Petrenilor; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.

Giurgea Vipere, tatăl Titei, al Măriei și al Antonidei, bunicul lui Simeon 566.

<Giurgeni>, sat, v. Giordzești.

<Giurgești>, sat, v. *Jurjești.

Giurgioaia (Giurgioac), mama lui Alecsa 173, 177.

Giurgiu (Giurgea), fiul lui Giurgiu Liescul, frate cu Caramiz și Ruja, tatăl lui Costachi, Eremiia și Gligorcea 9, 68.

Giurirul, vecin, din Cuzlău, frate cu Giurel Theodor; revenit lui Toadir Tăutul, după împărțirea moștenirii 494.

Gicil, v. Ghiciul.

Gideea, din Dăncești; martor 471.

Gideea, v. și Dumitru ~.

Gidin; martor 340.

Gîgiul, v. Ghiciul.

<Gîlțești>, sat, v. Gălițești.

<Gîndești>, sat, v. Cîndești.

Gînscă, tatăl Grăpinci, bunicul lui Vasilie Vartic 564.

Gînscă, v. și Constantin Udrea ~, Petrea ~.

Gîrbeni (Gîrbești), sat și seliște, pe Bașcu, f. Dorohoi; <c. Havîrna, j. Botoșani>; seliștea ~, dăruită de Savin Prăjescul ș. a., urmașii lui Balica hatman, lui Toderașco <Ianovici> logofăt al treilea 104;

jumătate din satul ~, vîndută de Focșa ș. a. lui Toderașco <Ianovici> logofăt al treilea și întărită acestuia 323, 324, 553.

Gîrbești (Gîrbește), sat, <f. Vaslui; c. Țibana, j. Iași>; oameni din ~ 342, 343.

Gîrbovăț, pîriu; <afluent al Bîrladului la Băcești, c. ~, j. Vaslui>; loc și vad de moară pe ~ 214, 312;

sate pe ~ 214, 312, 313, 389, 522.

Gîrbovină, călugăr; martor 529, 530.

Gîrcini, sat, pe Racova, <Gîrceni, c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ 287, 361.

Gîrdan, fiul Nastei, nepotul lui Ionăș; partea lui din seliștea Bahnă, vîndută (menț.) 229.

<Gîrdești, sat, c. Voinești, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Tominești.

Gîrla <Marc>, pîriu, f. Iași; <afluent al Prutului mai jos de Sculeni, r. Ungheni, Republica Moldova>; sat și loc de iazuri pe ~ 76.

Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, gîrlă; <între Țifești, c. ~, și Stăjescu, c. Garoafa, j. Vrancea>; sate pe ~ 9, 68, 139, 532;

locuri, vaduri de moară și mori pe ~ 68, 138, 139, 184, 301-303, 306, 350, 369, 530, 562, 568.

Gîrla lui Spin, gîrlă, v. Spin (gîrla lui ~)

Gîrla lui Spin, gîrlă, v. Spin (Gîrla lui ~)

Gîrla Stîlpului gîrlă a s. Măicani; întărită lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic 54.

Gîrlești, sat; <înglobat în Nămoaloasa, c. ~, j. Galați>; martor hotarnic din ~ 90.

Glăvănești, sat, pe Zeletin, f. Tecuci; <c. ~, j. Bacău>; întărit Anghelinci Vaslioac 350.

Gliga, din Budea; hotarnic (menț.) 385.

Gliga, din Cuciuța; martor 462;

isc. și sig. lui ~ 462.

Gliga, fiul lui Duma, frate cu Agafia, cu Mărica și cu Stanca, tatăl Todosici 315.

Gliga, popă, tatăl Todosici setrăroaia, bunicul Măricăi și al lui Ionașcu 563, 565.

Gliga Calotă; partea lui din Cîndești, întărită m-rii Bisericiani 68.

- Gliga (Griga) Hrincovici, tatăl Nastasiei, bunicul lui Ionașco Hrincovici și al Măricăi 166, 167;
acte avute de ~, pentru Voroncouți (menț.) 93.
- Gliga Răul, țigan, tatăl lui Toma, al Voicăi, al Todosei și al Odochiei 184.
- Gliga, v. și Gligorașco, Gligorce (Gligorcea) Gligore (Gligori), Gorcea, Griga, Grigoraș, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
- Gligeni, sat, ț. Soroca; <în Republica Moldova, Hlijeni, c. ~, r. Șoldănești>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
- Gligor, popă, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.
- Gligorașco, din Otești; împuternicit să stăpânească o moară 80.
- Gligorașco, fiul lui Dumitrașco Gheuca fost vornic; martor la Văleni 540.
- Gligorașco, fiul lui Dumitrașco Ștefan, frate cu Ghiorghiță și cu Vasilașco; dă jumătate din Goșmani (menț.) 552.
- Gligorașco, fiul lui Dumitru Goia, frate cu Iordachie, Apostol ș. a.; primește întărire pentru părți din Lățcani, cumpărate 221.
- Gligorașco, zătar, <din Succava>; martor la Bîrsinești 197.
- Gligorașco Bejan; cumpără parte din Măstacani 462, 560;
martor 561.
- Gligorașco (Gligorașcu), v. și Gliga, Gligorce (Gligorcea), Gligore, (Gligori), Gorcea, Griga, Grigoraș, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
- Gligorașcu, fiul Stancăi și al lui Isachi Mitișăscul, fratele lui Neculai; vinde jumătate din Pitulușani 44.
- Gligorașu (Grigorașcu), fiul Nastasiei, văr cu Andronic, cu Dumitrașcu ș. a.; primește vecin și jumătate din s. Rădăuți 241.
- Gligorce, din Ilișești; martor 513.
- Gligorce, fiul Drăghinei, frate cu Groza și cu popa Scînteie; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.
- Gligorce, fiul Măricăi Uscătoae, fratele Severinei și al Anghelinei; vinde parte din Scînteia 84.
- Gligorce, serdar, din Stîngaci; martor 287.
- Gligorce (Gligorcea), v. și Gliga, Gligorașco, Gligore (Gligori), Gligorie, Gorcea, Griga, Grigoraș, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
- Gligorcea; casa lui ~, în hotar 414.
- Gligorcea; martor 327.
- Gligorcea, "cel bătrîn", din Hențești; martor hotarnic 414.
- Gligorcea, diac; scrie act <83>, 115.
- Gligorcea, diac, din Ilișești; primește poruncă pentru cercetarea unei pricini de hotar 468.
- Gligorcea, din Broscășeni; martor hotarnic 2 A-B.
- Gligorcea, din Forăști, tatăl Nastasiei 196.
- Gligorcea, fiul (gr.: "nepotul" 9) lui Giurgiu, nepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Costache și cu Eremlia; vinde parte din Feținghești (Răzimești) (menț.) 9, 68;
se judecă pentru părți din Răzimești (Feținghești) 466, 469, 470 și dăruiește m-rii Bisericiani partea sa 469, 470.
- Gligorcea, fiul lui Ionașco, din Tomești, nepotul Măricăi Româneasca, frate cu Vasilie, Anghelina și Nastasia; vinde părți din Tomești 69.
- Gligorcea, fiul popii Simion, fratele lui Mîrăuță; martor 200.
- Gligorcea(Grigorce), ginerele Lelcoaci; se judecă pentru un vad de moară și pierde 236.
- Gligorcea Durac (al lui Durac); cumpără parte din Morozăni 387, 388.
- Gligorcea Herța; martor; isc. și sig. lui ~ 462.
- Gligorcea Hrecicanul, fiul Grozavei; vinde parte din Botești (menț.) 479.
- Gligorcea Pisoschi; vinde parte din Preutești (menț.) 283.
- Gligore, din Cozmești; martor hotarnic 361.
- Gligore, din Gîrcini; martor hotarnic 361.
- Gligore, fiul Anghelinei; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Gligore (Gligori), v. și Gliga, Gligorașco, Gligorce (Gligorcea), Gligorie (Gligori), Gorcea, Griga, Grigoraș, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
- Gligori (Gligorii), din Țibănești; se judecă pentru parte din Țibănești și pierde 522.
- Gligori, soful Tudorei 389.
- Gligorie; partea lui din Băcani, vîndută (menț.) 8.
- Gligorie; scrie act 473, 528.
- Gligorie, din Băloșești, fiul Avram, nepotul lui Ștefan, fratele Todosei și al lui Gherghel fost picălab; martor 113.
- Gligorie, din Bilăești; martor 182.
- Gligorie, <din Ciumulești>; se tocmește pentru un loc de prisacă 434.
- Gligorie, din Dumești; martor 165.
- Gligorie, din Grozești; martor hotarnic 476.
- Gligorie, din Lipăești, fiul Pătrășcoaci, fratele Costandei; vinde parte din Lipăești (menț.) 435.

Gligoric, din Măgiurcani; martor 41.
 Gligorie, din Platonești; martor hotarnic 2 A-B.
 Gligorie, din Stănești, fiul lui Romașco cel bătrîn; martor (menț.) 161.
 Gligorie, din Viriți; martor hotarnic 2 B.
 Gligorie, egumen, <la m-reă Rîșca>; martor 159; isc. lui ~ 159.
 Gligorie, fiul lui Dumitrașco Grama, frate cu Ionașco, cu Procopie și cu Erina, nepotul lui Trepăduș; vinde țigani 46, 48.
 Gligorie, fiul lui Gheorghii, frate cu Ionașco și cu Mărica; vinde parte din Scobenșeni (menț.) 389.
 Gligoric, fiul lui Ionuț, nepotul lui Golăi, frate cu Vasilie Dinga diac; primește întărire pentru locuri de case și parte de iaz 282.
 Gligoric, fiul Măricăi, frate cu Bosie și cu Ionașcu; vinde parte din Porcești 547.
 Gligorie, fiul Măricăi, nepotul lui Ionașcu, frate cu Țuica și cu Chelsiia; vinde parte din Bogdănești 284.
 Gligoric, fiul Munteancăi, rudă cu Pătrșco Bașotă; vinde parte din Ciohoreni 401.
 Gligoric, fiul lui Nechita, nepotul lui Duma, frate cu Vârvara și cu Ceuca; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
 Gligoric, fiul lui Simion Pilipovschi și al Măricăi, frate cu Vasilie, cu Ionașco ș. a.; dă parte din Șerbiceni pentru plata capului fraților săi 143, 235.
 Gligoric, fiul Titianei, nepotul lui Liontie, fratele lui Simion; vinde un loc de prisacă 325.
 Gligoric, fiul lui Vasilie și al Anghelinei, nepotul Măricăi; dă parte din Bogdănești pentru plata unei gloabe 70.
 Gligorie, frate cu Isac și cu Dumitrașco; vinde parte din Păulești 448.
 Gligorie, frate cu Portar; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
 Gligoric, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor părți de sate 179.
 Gligoric, soțul Grozavei; vinde parte din Bătăraști (menț.) 318.
 Gligorie, fost șoltuz, <la Dorohoi>; martor (menț.) 421.
 Gligoric, tatăl lui Costandin, bunicul lui Lupul 435.
 Gligorie, tatăl lui Oncul și al lui Nacul 64.
 Gligorie, (Grigorie: îns. verso), <țirgovă>, din Orhei; primește întărire pentru un vad de moară 236.
 Gligorie, țigan, fiul lui Danciul, frate cu Guguian și cu Loghina; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.

Gligorie, țigan, fiul lui Petrea și al Magdei, frate cu Ion; întărit Mierlei Stețcoac 556.
 Gligorie, țigan, fiul lui Tatul; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
 Gligorie Bogdan, din Găiceni; martor (menț.) 273, 558; isc. lui ~ 558.
 Gligorie Budzea, vînător; martor 476.
 Gligorie Buhuș, tatăl lui Costantin 200.
 Gligorie Capățini; martor 71.
 Gligorie Cărăscul; martor 333.
 Gligorie Chichiț, țigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
 Gligorie Cioplan, fost hatman, fiul Nastasici, tatăl lui Ion 131, 253;
 odoare moștenite de la el, zălogite 183.
 Gligorie Colac, din Viriți; martor hotarnic 2 A-B.
 Gligorie Drăghinici, <din Orhei>; martor 388.
 Gligorie Drugă, soțul Salomei, tatăl lui Ion ș. a.; vinde parte din Ungurași (menț.) 404.
 Gligorie Geapa, (Țapa), fiul lui Ionașco; vinde parte din Băloșeni 123.
 Gligorie Hasnăș, din Piciorogani; martor (menț.) 161.
 Gligorie Hruci (Hruti, Hruti), fost vornic; martor (menț.) 211, 219, 433, 553.
 Gligorie Hudici; martor 482; sig. lui ~ 462.
 Gligorie Hulpe, vecin din Zărnești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
 Gligorie Lungul, din Ciorcești; martor hotarnic 2 A-B.
 Gligorie Ma[h]fteiu Roșca; cumpără ocină în Dienescești 100;
 martor 440.
 Gligorie Muha, din Bîrnova; martor 233; sig. lui ~ 233.
 Gligorie Negrul, din Vătămani, frate cu Selevestru călugăr ș. a.; dă parte din Măstacani pentru plata capului unui frate 413.
 Gligorie Oucic (Oucec), din Dorohoi; martor 191, 232.
 Gligorie Perjea; martor 440.
 Gligorie Pobircu, soțul Lélei, ginerele lui Grozav, tatăl lui Grozav, Severiiian, Cozma ș. a.; vinde parte din Glodeni (menț.) 317, 318.
 Gligorie Rafeiu, fiul lui Zane, nepotul lui Feteon, frate cu Simion și cu Mariia; vinde părți din Gângurești (menț.) 231.
 Gligorie Robceanul, agă; martor 61.
 Gligorie Stîrcul; martor 145, 146 (menț.).
 Gligorie Susanul; martor (menț.) 109.
 Gligorie Tăban; martor 233; isc și sig. lui ~ 233.

- Gligoric (Grigorie) Tăutul, frate cu Nicolaiu; martor 255, 280, 491.
- Gligoric Țonțea, Țigan, fiul lui Țicșa, frate cu Stavăr și cu Ion; întărit lui Ionașco Avram 184.
- Gligoric Udrea, "cel bătrîn", din Părâuți, <fost mare vătah, fiul Nastasiei>, nepotul lui <Gavril> Trotușan <fost mare> logofăt, tatăl lui Isac Udrea, al lui Grozav și al Nastasiei; moștenește parte din Toderești (menț.); răscumpără altă parte (menț.) 397.
- Gligoric Vocic; martor hotarnic 491.
- Gligorii (Gligore) Șandru, frate cu Dumitru; vinde parte din seliștea Mănești ș. a. 117.
- Gligorū Galbanul, slugă domnească, din Cozmești; primește poruncă să facă o cercetare 129.
- Gliguța, din Giulești; martor hotarnic 381.
- Glod, top., la Mărișăști, <f. Neamț> 77.
- Glod, top., la Popești, f. Vaslui 276.
- *Glodeni, sat, <pe Ibăncasa, f. Dorohoi; lângă Vorniceni, c. ~, j. Botoșani>; răzeși din ~, posesori ai copiei unui doc. (1927-1928) 441.
- Glodeni, sat, <pe Jijia>, f. Iași; <înglobat în Iepureni, c. Andrieșeni, j. Iași>; martor din ~ 155.
- Glodeni, sat, <f. Roman; înglobat în Buciumi, c. Valea Ursului, j. Neamț>; părți din ~, vindute, alese și întărite lui Apostol <fost mare medelnicer 317, 318.
- *Glodeni, sat, <f. Vaslui; lângă Iaz, c. Solești, j. Vaslui>; oameni din ~ 83, 115, 471; martori din ~ 67, 83, 115.
- Glodișoare, top, la Dădești; seliște în hotar 64.
- Glodișorul, fîntînă; în hotarul tg. Șchei 64.
- Glodul, pîrîu; <la Siliștea, f. Suceava>; lazuri pe ~ 282.
- Glodul Albu, top, la s. Mihăilești; punct de hotar ~ 170, 171.
- Gocimani, sat, v. Goșmani.
- Gociul, diac, din Dorohoi; martor hotarnic 149, 150, 191, 216, 217, 255, 491.
- Godinești, sat, f. Cernăuți; <azi în Ucraina, Godinivka, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuți>; a patra parte din ~, moștenită de Dumitru și frații săi și altă a patra parte de Ionașcu Arbure și surorile lui 95.
- Goești, sat; <f. Cîrligătura; c. Lungani, j. Iași>; martor din ~ 220; sat înglobat în ~, v. Frăteni; sat lângă ~, v. *Șepteșani.
- Goga; martor la Onceni 174.
- Goga, diac; scrie act 388.
- Goga, v. și Ghiorghie ~.
- Gogoneț, v. Toader ~.
- Goia, v. Dumitru ~.
- Goian, fiul lui Gangur, frate cu Ion și cu Anița, unchiul lui Drăgan aprod ș. a. 448.
- Goian, stegar, din Iași; martor la Ciucești 535.
- Goian, v. și Dumitrașco ~, Enachie ~, Grigorie ~.
- Goilov; acte în colecția ~, din Roman (sec. XX) 250 A, 407.
- Goilav, Gr(igore), proprietar, din Botoșani; act aflat în posesia lui (sec. XX) 335.
- Golăe (Golăi), din Parcova; sapă într-o movilă la s. Cupecici 233.
- Golăe (Mănăstirea lui ~), v. Iași, Țirg.
- Golăescul, v. <Ardare> ~.
- Golăi; martor la Voicuți 564; isc. lui ~ 564.
- Golăi (gr.: Gulic 217), din Bobești; martor hotarnic 216, 217; isc. lui ~ 217.
- Golăi, tatăl lui Ionuț, bunicul lui Gligoric și al lui Vasilie Dinga 282.
- Golăi, v. și Golăe.
- <Golăiești>, sat, v. Proclnici.
- Goțul, popă; martor 333.
- Gora, "bătrînul", din Dorohoi; martor 191, 491.
- <Gorbova>, sat v. Sinihău.
- Gorcea, din Țigănești; martor hotarnic 361.
- Gorcea, fiul lui Isac Udrea, nepotul lui Gligoric Udrea "cel bătrîn"; parte din Toderești vindută de ~, reîntoarsă (menț.) 397.
- Gorcea, v. și Gliga, Gligorașco, Gligorce, (Gligorcea), Gligoric, Griga, Grigoraș, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigoric).
- Gorciul, fiul lui Oancea, nepotul lui Sava, frate cu Perjul; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- <Gordinești>, sat, v. Horbincești.
- Gorgan, socrul lui Gheorghe Catargiul pîrcălab; cumpără s. Cobălea (menț.) 222.
- Gorovei, v. Vasilie ~.
- Goșmani (Gocimani), sat, pe Orbic, f. Neamț; <c. Români, j. Neamț>; parte din ~, vindută de Constantin Dracea lui Gavril <Coci> hatman 552; iazuri la ~ 383; sat lângă ~, v. *Cărbunești.
- Grama, din Onceni, <tatăl lui Pavăl>; cumpără părți în Onceni 174.
- Grama, popă, <din Suceava>; martor 197, 333.
- Grama, mare stolnic; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399; primește întărire pentru un loc la Țirgu Frumos 60;

- plătește o datorie ca chezaș 124; martor 46, 47, 104, 107, 108, 122, 204, 283, 316, 323, 518, 552, 554, 563; isc. și sig. lui ~ 46, 47, 108, 204, 283, 518, 552.
- Grama, v. și Dumitrașco ~, Procopie ~.
- Grani, v. Isac ~.
- Grapă (gr.: Grată 285), spătărel, din Cereteoani; hotarnic 285, 542; martor 242.
- <Grațiani>, v. Gașpar ~.
- Graur, fiul lui Anton; vinde părți din seliștea Bircești 85.
- Grăblești (gr.: Gărblești), sat; <în Republica Moldova, Greblești, c. Recca, r. Strășeni>; martor (?) din ~ 496.
- *Grădești, sat, pe Tutova; <f. Tutova; lângă Puiești, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, cumpărată de Dumitrașco Gheuca de la Alexa și de la Mărica și întărită 366.
- *Grădinari (îns. ult.: Grădina), sat; <Lângă Pupezni, c. Bălărești, j. Galați>; parte din ~, vîndută de Ursul lui Nechita ș. a. 71.
- Grăjdean (Grăjdanu), fiul lui Ionașco Verdeș și al Măricăi Verdișoae; vinde pămînturi din Cîrligi 263.
- Grăpina, fiica lui Gînscă, mama lui Vasilie Vartie 564.
- Greaca; vinde parte din s. Orbic (menț.) 147.
- Greaca, bunica lui Dumitru Bantăș ș. a. 85.
- Greaca, fiica Anghelinei Bârboae, nepoata doamnei Mărica, sora Nastasiei; vinde o țgancă 271.
- Grebince, v. Andrei ~.
- Grebince, v. și Gribince.
- <Greblești>, sat, v. Grăblești.
- Greceanu, v. Alecu ~.
- Greci, sat; altă denumirea s. *Rătumpănești 366.
- Greci, seliște, mai sus de Scînteia, sub Codru, f. Vaslui; <s. ~, lângă Scînteia, c. ~, j. Iași>; întărită m-rii Bîrnova 394.
- Grecul, bunicul lui Ionașco, rudă cu Andrei, cu Hărbor ș. a.; vinde s. Dimăceni (menț.) 544; se judecă pentru același sat și pierde 307.
- Grecul, din Tutova, tatăl lui Apostolachi 440.
- Grecul, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor vecini 181.
- Grecul, v. și Ghiorgghi ~.
- Grecul, țigan; întărit lui Ionașco Avram 184.
- Gribince, v. Gavrilă ~.
- Gribince, v. și Grebince.
- Griești, moșie, f. Bacău (1834); <s. ~, lângă Brătîla, c. Helegiu, j. Bacău>; împresurarea unor moșii dinspre ~ 286.
- Griga; partea lui din Nemerniceni, aleasă 465.
- Griga, nepotul lui Mihăilăș; fratele lui Fădor, al lui Ștefan ș. a.; vinde jumătate din Mihăilășani (menț.) 352.
- Griga Vecică, fiul Erenei, nepotul lui Dumșe; vinde parte din seliștea Lupșeni (menț.) 93.
- Griga, v. și Gliga, Gligorașco, Gligorce (Gligorcea), Gligore (Gligori), Gorcea, Grigoraș, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
- Grigoraș (Gligoraș), <ieromonah>, la m-rea Rîcica; cu soborul dă, în schimb, s. Balcăuți 315; martor 395.
- Grigoraș Huștiul; copie act (1765) 350.
- Grigoraș, v. și Gliga, Gligorașco, Gligorce (Gligorcea), Gligore (Gligori), Gorcea, Griga, Grigorce, (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
- Grigorce, fiul lui Vasile, nepotul Nastasiei, frate cu Marta, cu Larion ș. a.; vinde parte din Costéni (menț.) 77.
- Grigorce (Grigorcea), v. și Gliga, Gligorașco, Gligorce (Gligorcea)
- Gligore (Gligori), Gorcea, Grigoraș, Grigore (Grigori, Grigorie), Grigorcea, tatăl lui Ionașco 568.
- Grigore; martor la Bîrsinești 197.
- Grigore, fiul lui Drăgan, nepotul lui Dragoș, frate cu Andronic, văr cu Condrea; vinde parte din Liești (menț.) 315.
- <Grigore>, sau <Ion>, fiul lui Lupul <Hăbășescul fost mare> vornic; poruncă de la Gavril <Coci> hatman să nu fie învăluit un țigan al lui 118.
- Grigore, fiul lui Toader Purcel, frate cu Dume ș. a.; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.
- Grigore, frate cu Ionașcu și cu Ghiorghie; vinde parte din Hotcești 85.
- Grigore, nepotul Magdei, strănepotul lui Drulea spătar, fratele popii Ștefan; vinde parte din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394.
- Grigore Ghica, vornic; autentifică act (1834) 217.
- Grigore (Gligorie, Gligorașco) Hermeziu (Hermeziu, Urmeziu), din Tă<u>te<ști>; vinde parte din Popești 276, 400 (menț.); martor 325.
- Grigore (Grigorii) Mojiță (Mojilă), din Drăgești; vinde loc de prisacă 509, 572.
- Grigore (Gligorie, Gligorașco) Ureche, mare spătar, fiul lui Nistor Ureche, rudă cu Isac Balica; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;

- primește întărire pentru s. Lărgeni 222, pentru seliștea Mănești 492, pentru s. Dragomirești ș. a. 566;
dăruiește seliștea Gîrbeni 104;
se judecă pentru Brătulești 96, 97, pentru Plopeni 98 și pentru s. moștenite de la Isac Balica 122;
renunță la stăpînirea s. Tămăduiani 107;
hotarnic 201, 202, 278;
martor 108, 204, 220, 279 (menț.), 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 425 (menț.), 552, 563;
isc. lui ~ 97, 108, 202, 204, 220, 304, 334, 348, 552;
sig. lui ~ 201, 220, 334, 348, 552.
- Grigore (Grigori, Grigorie), v. și Gliga, Gligorașco, Gligorce (Gligorcea), Gligorie, Gorcea, Griga, Grigoraș, Grigorce, (Grigorcea),
Grigori, diac; martor hotarnic 126.
Grigori, diac, din Cernăuți; scrie act 192.
Grigori (Gligorie, Grigorii) Boscătianul (Biscotianul, Buțcăteanul); primește în schimb un loc de finaf 250 B, 407.
Grigori Lăudat; autentifică act, isc. (sec. XIX) I.
Grigori Orășul, din Stroești; martor 126.
Grigori Surtă, rudă cu Simion Borza ș. a.; primește întărire pentru părți din Horgești, Brănești ș. a. 502
Grigorie; martor (menț.) 524.
Grigorie, fiul lui Dumitru, nepotul lui Cozma și al Vărvarei; primește danie și întărire pentru părți din Tăoști, Cibașu și Gănești 418.
Grigorie, fiul lui Ion, frate cu Văscan; vinde parte din Hotcești 85.
Grigorie, fiul lui Toader Buga; dă locuri de casă în Mărășăști ș. a. 77
Grigorie, frate cu Orășal și cu Pavel; vinde parte din Mărișești (menț.) 77
Grigorie, <țigan>; întărit m-rii Neamț 507.
Grigorie Delée, nepotul Salomei, frate cu Vlăgea; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
Grigorie Goian, fiul Ilenei, nepotul lui Liciul, frate cu Agahia și cu Marco; vinde parte din Tomești 69.
Grigorii, din Cozmești; primește poruncă pentru o cercetare la Oșești 226.
Grigorii, fiul lui Lupu Vărzariu vornic și al Gaftonei, fratele Floricăi; vinde arături în Mănăilești 77.
Grigorii, popă, <la m-rea Rîcica>; martor 395.
Grindul Lung, grind, ț. Fălciu, fost în ocolul tg. Huși; <la vîrsarea Lăpușnei în Prut, lângă Tochile-Răducani, r. Leova, Republica Moldova>; vîndut de Iordache și de Irina lui Dumitru fost pitar 247.
Groapa cea Marc, top., la seliștea Mănești 117.
*Gropéni, sat; <lingă Coroiești, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Salomia și soful ei, Ilnat, Iliiasei și fiilor ei 440.
<Gropnița>, sat, v. Dănuțani.
Grosul; vinde parte din Băloșești 185.
Grosul, din Pungești; martor 287.
Grosul, v. și Andrunichi ~, Costantin ~, Petrea ~.
Groștoc, gr. pentru Broștoc 302;
v. Broștoc.
Groza; vinde parte din vad de moară la Gîrla Putnei 568.
Groza, fiul lui Bratăș, tatăl Odochiei, al Sofroniei și al Acsanei, bunicul lui Mihailo ș. a. 240.
Groza(Iazul Grozii), iaz, la Dolina; în hotar 44.
Groza, v. și Grozea.
Grozau, tatăl lui Gavril 564.
Grozav; martor hotarnic 491.
Grozav, bătrînul, fost șoltuz, din Dorohoi; martor hotarnic 191, 216, 217, 232; isc. lui ~ 217.
Grozav, din Răchitiș, tatăl lui Toma 369.
Grozav, fiul lui Gligorie Udrea cel bătrîn, tatăl lui Ionașco 397.
Grozav, fiul Măricei, frate cu Vasilca; vinde pămînturi din Rotumpănești (menț.) 366.
Grozav, fiul Țoncăi, nepotul lui Cirstea șetrar, frate cu Todosca și Urîta; vinde parte din Țibănești 214, 389 (menț.).
Grozav, secretar; autentifică act (1844) 351.
Grozav, tatăl Lélei, socrul lui Gligorie Pobircu, bunicul lui Costachi ș. a. 318.
Grozav, <țigan>, tatăl lui Ștefan 507.
Grozava; cumpără parte din Costești 558.
Grozava, fiica Drăghinei, soră cu Gligorce și cu popa Scînteic; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.
Grozava, fiica lui Sava, sora lui Nechita și a Martei; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
Grozava, fiica lui Tudoran, sora lui Toader; vinde loc de casă din Săoani 64.
Grozava, mama lui Gligorcea Hrécicanul 479.
Grozava, soția lui Eremia Rugină, mama lui Toader ș. a.; vinde parte din Văscani (menț.) 64.
Grozava, soția lui Gligorie; vinde parte din Bătăraști 318.
Grozava, soția lui Stratul Bolca, mama lui Neculcea, a Catrinei și a Păscălinei; vinde

vic la Cotnari 36; cumpără parte din Dănceni și primește întărire (menț.) 273 și părți din <s. Năfordești> 274.

Grozava Arioncașă; vinde parte de vad de moară la Gîrla de Jos a Putnei (menț.) 568.

Grozavû, din Tulburești, tatăl lui Vasile 496.

Grozavu, tatăl lui Gavril 564.

Grozăvăscul, v. Ionașco ~.

Grozea; martor la Piciorogani 160.

Grozea, v. Groza.

Grozești, sat; <c. ~, j. Iași>; martor din ~ 476.

<Grubna>, sat, v. Hrobnea.

Grumazul Zberii, v. Zberca (Grumazul Zberii), top.

Grumăzoac, sat; <ț. Fălciu; Grumezoaia, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; act pentru ~ (1841) A.

Gudimia, țigan, fiul lui Tîrzea, frate cu Nistor; întărit lui Ionașco Avram 184.

Gugea, din Goești; martor la Băloșăști 220.

Guglă, v. Ionașco ~.

Guguian, țigan, fiul lui Danciul, frate cu Loghina și cu Gligorie; întărit lui Ionașco Avram 184.

Guliiasa, soția lui Gulîie, soră cu Drăgostineasa, mătușa lui Costin; se judecă pentru un heleșteu și pierde 484.

Gulîie, soțul Guliiasci; vinde un heleșteu <la Brătinești> (menț.) 484.

<Gura Idrici, sat, c. Roșiești, j. Vaslui>; sate lângă ~, v. *Mărcești, *Nămăcești.

<Gura Solcii, sat, c. Grănicești, j. Suceava>; sat lângă ~, v. *Hrințești.

Gură-Gata, v. Gavril ~.

*Gurbănești, sat, unde a fost Tîrgul Sărății, mai sus de gura Sărății, ț. Chigheci; <în Republica Moldova, lângă Hănăsenii Noi, r. Leova>; martori hotarnici din ~ 2 A-B; oameni din ~, în pricină pentru zeciuială 487; întărit m-rii Sf. Sava 76; poruncă pentru hotărnicirea sa 125; privilegiul s. ~ 28.

*Gurguiati (Gurgueți), sat, pe Prut, ț. Chigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>; întărit m-rii Bîrnova 394; împuternicire dată lui Dumitru fost vornic pentru a lua zeciuiala din ~ 487.

Gurgulen, gr. pentru Murguleț 121.

Gurie, din Bogdănești; martor 284.

Guroac, mama lui Poiană; dă parte din Epureni ca despăgubire pentru un furt de iepe al fiului ei 52.

Gușan, din Botoșani, tatăl lui Costin 484.

Gușul, din Botoșani; martor 553.

Gușul, din Săpoteni; martor (menț.) 421.

Guzea; martor la Onceni 174.

<Gvizdivți>, sat, v. Vozdouți.

H

Hadîmbul, v. Petrea ~.

<Halm, sat, c. Podu Iloaci, j. Iași>; sat lângă ~, v. *Ivoiești.

Halmul, top, în hotarul Tg. Frumos; în hotar 60.

Hanăș, v. Dumitru ~.

Hancăuți, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. Edineț>; moștenit de Toader Petriceicu mare armaș 332; sat lângă ~, v. Cîrceni.

Hancie, fost portar de Suceava; vinde jirebii din Mărașani 336.

Hangu, m-re, <ț. Neamț; în s. ~, c. ~, j. Neamț>; hram: Intrarea în Biserică 92, 144; egumen 11, 12; iazuri și mori 92, 144; pecetea m-rii 11.

Hangul, din Mîlești; martor 409.

Hanul, țigan, fiul lui Stan căldărar, frate cu Simion ș. a. 195.

Hanul, v. și Ion ~.

Hapca, tatăl lui Fădor, bunicul lui Gherman diac 352.

Haraga; martor 233.

Haraga, popă din Mărișăști; casa lui ~ 77.

Harcul, v. Toader ~.

Hareta (Harita, Hăr(c)ta), fiica lui Lucoci, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, soră cu Dumitrașco Sprinceană și cu Vlasie; vinde parte din Feținghești (Răzimești) (menț.) 9, 68; se judecă pentru partea vîndută 466, 469, 470; dăruiește partea ei m-rii Bisericiani 469, 470.

Hariton, din Turbătești; martor la Găngurești 231.

Haritona, fiica Măricăi Mătiasa, nepoata lui Andronic, soră cu Ghervasic, cu Alexa ș. a.; vinde parte din Toderești (menț.) 93.

Haruțul, v. Păntelei ~.

Hasan Cilibi, frate cu Ilie; vinde vic la Cotnari 77.

Hăsnaș; partea lui din Mijloceni, vîndută (menț.) 317.

Hăsnaș, soțul(?) Acsanei 453.

Hăsnaș, v. și Dumitru ~, Gligorie ~, Ionașco ~, Vasilic ~.

Hașdeu, v. Tadeu ~.

- Hașdeu, v. și Hăjdeu.
 Hațimirschi, v. Bălan ~.
 Hăbășesca, v. <Marica> ~.
 <Hăbășescu>, v. Lupul ~.
 <Hăbășești, sat, c. Strunga, j. Iași>; sat lângă ~, v. *Bogdănești.
 Hăbiiaș, stăpîn al unci părți din Hlăpești 389.
 Hăcimândoe, soacra lui Isac Stîrcea; iezește un heleșteu pentru care are pricină cu marea Sucevița (menț.) 422.
 Hăcimunda; vinde părți din s. Mărișăști (menț.) 77.
 Hăinal, tatăl lui Lupul și al lui Dănilă 459.
 Hăjdeu (Hăjdău), v. Efrim ~.
 Hăjdeu, v. și Hașdeu.
 *Hălăseni, sat, pe Bistrița, ț. Neamț; <lingă Itești, c. Berești-Bistrița, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Ionașco Buciulescul lui Neniul vornic 561;
 v. și Burlacu, Ocolul Bacăului (II), p. 173.
 Hălășteiani, (Hălăștiani), sat, <ț. Roman; Heleșteeni, c. ~, j. Iași>; popă din ~, martor 136, 253;
 acte scrise la ~ 136, 253, 322.
 Hălțeni, sat, <ț. Iași; c. Șipote, j. Iași>; martori din ~ 196.
 Hălmezești, seliște, <numită și Sîrbii de Jos¹, ț. Putna; s. Sîrbi, înglobat în Ivănești, c. Bolotești, j. Vrancea>; părți din ~, întărite lui Nacul, fiul lui Enc neguțător 568.
 Hălmeșeni, sat, <ț. Bacău; Hemeșeni, înglobat în Tărlă, c. Pîrjol, j. Bacău>; întărit <Nastasei> Solomoncașă, în urma judecății cu Toderășco diac 199.
 Hălmeșul, deal, v. Hemeșul.
 <Hălmeșii Noi, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Leova>; sat lângă ~, v. *Gurbănești.
 Hălmești, sat, <ț. Roman; Hîndrești, c. Oțeleni, j. Iași>; om din ~ 265;
 ocină din hotarul s. ~, vîndută de Ionașco din ~ lui Lupul Prăjescu 265.
 Hălmești (Hălmești, Hălmești), sat, pe Siret, <ț. Suceava; c. Adîncata, j. Suceava>; părți din ~, ale lui Coste Băicioc, alese 414; parte din ~, vîndută de Lupul Pahulcea lui Iorga din Suceava 433;
 martor din ~ 414.
 Hăl(e)ta, v. Hăreta.
 *Hălțești, sat; <înglobat în Costișa, c. ~, j. Neamț>; om din ~ 264.
- Hărman, bunicul lui Lupul 315.
 <Hărmanești Vechi, sat, c. Todirești, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Birlești.
 <Hărnești>, sat, v. Hrinicești.
 <Hărpășești>, sat, v. Arpășești.
 Hărtești, sat, <ț. Neamț; Hîrtești, c. Mărgineni, j. Neamț>; om din ~ 200;
 martori din ~ 200.
 Hăsnășeni, (sec. XIX: Hăsnășeni), sat, pe Cobolța, ț. Soroca; <în Republica Moldova, Hăsnășeni Mari, c. ~, r. Drochia>; parte din ~, vîndută lui Ionașcu Hăsnăș 453;
 izvod de doc. ale moșiei ~ (sec. XIX) 453.
 Hăsnășeni (Hăsnășeni) sat, <ț. Suceava; Sodomeni, l. c. a. or. Pașcani, j. Iași>; martori din ~ 250 A-B.
 Hăsnășeni, sat, ț. Cîrligătura; <înglobat în Cogeașca, c. Lețcani, j. Iași>; jumătate din ~, dăruită de Vasile Banul m-rii Bisericieni 42, 43, 62.
 Hăsnășoac, v. Ilcana ~.
 Hăugul, tatăl lui Vasile, al lui Sava și al lui Costantin 35, 123, 155; martor hotarnic 196.
 Hăugul, v. și Costantin ~, Pătrașco ~, Sava ~, Vasile ~.
 <Heci, sat, c. Lespezi, j. Iași> sat lângă ~, v. *Bodești.
 <Heleșteeni>, sat, v. Hălășteiani.
 Heleșteul lui Coifeș, v. Coifeș (Heleșteul lui ~).
 Heleșteul lui Mihail, v. Mihail (Heleșteul lui ~).
 Heloteiu (Hiloteiu), ieromonah; se judecă pentru o parte de Costești și pierde 358.
 <Hemeșeni>, sat, v. Hălmeșeni.
 *Hemeșeni, sat (sec. XIX), în braniștea Bohotin; <înglobat în Răducăneni, c. ~, j. Iași>; prisacă de la ~, dată în schimb 371
 v. și Bohotin, loc de prisacă la ~.
 Hemeșul (sec. XVIII: Hălmeșul) (vîrfurile ~), deal, în braniștea Bohotin; în hotar 482.
 Hemești, sat, v. Hălmești.
 <Heraclid>, v. Ion ~ Despot.
 Herescu, v. Toader ~.
 Heric, căpitan; martor 510.
 Hermeziu (Urmeziu), v. Grigore ~, Nicorici ~.
 Hemești, sat; <înglobat în Perchiu, c. Huruiești, j. Bacău>; martor din ~ 326.
 <Hertiona-Răzeși>, sat, v. Cereteoani.
 Hertul, v. Gavril ~.
 <Herța> (Codrul <Herței>), ț. Cernăuți; sat în/sub ~, 460, 461; v. Ternaucă.
 Herța, soful Iftimiei, ginerele Nastasei 315.

¹ V. *Catalog*, II, p.225, nr. 1220, unde apare satul "Hălmeșești, numit acum Sîrbii de Jos".

Herța, v. și Glogorț ~, Ionașco ~.
 Herța, tatăl Axiniei, al Agahici ș. a., bunicul Maricăi preuteasa ș. a. 69.
 Hiica, mătușa Sorci și a lui Toma; vinde parte din seliștea Hălmezești 568.
 Hilimon Zahul (Zavul); primește împuternicire pentru răscumpărarea seliștii Păltiniș 23.
 Hilip, din Dumești; martor 165.
 Hilip, <din Orhei>; martor 388.
 Hilip, din Poponeți; martor hotarnic 476.
 Hilip, (curățitura lui ~), fiul Varvarei, nepotul lui Dracea, frate cu Lontic, cu Toder ș. a.; vinde parte din Tortorești 258, 259, 295.
 Hilip (Movila lui ~), movilă; în hotarnica s. Popricani 148, 365.
 Hilip, popă, dă zapis de mărturie 410; scrie act 410.
 Hilip, popă, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Salomie ș. a.; act de întărire pentru Hotcești avut de ~ 85.
 Hilip, tatăl lui Buciagu și al lui Burghiele 568.
 Hilip Blehan; vinde parte din Uricani 370.
 Hilip Huțuțiu, țigan, fratele lui Obrejic; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
 Hilipești, <neam>; partea ~ lor, din Derzsca, vîndută 364.
 Hilipești, sat, <ț. Troțuș; Filipești, c. Bogdănești, j. Bacău>; oameni din ~ 179; părți de ocină din ~, împresurate 179.
 Hilipu, țigan, soțul Nastasiei, tatăl Teclei; vîndut de Nastasia lui Eremia al lui Cîrstian 340.
 Hilisău, sat, v. Șeleșeu și Șilișăul de Sus.
 <Hilișeu-Horia>, sat, v. Șilișău.
 Hilișeu de Sus, sat, v. Șilișăul de Sus.
 Hiloteiu, v. Heloteiu.
 Hina, din Iași; col. de doc., ~ (cca 1900) 344.
 Hiperi, gr. pentru Chiper 277.
 Hîjdău, v. Hăjdeu.
 Hîncu, secretar de stat; traduce act (1818) 105.
 Hindrescul, v. Ionașco ~.
 <Hîndrești>, sat, v. Hăndrești.
 Hîrbor, din Blăjeri, tatăl lui Toader; se judecă pentru Dimăceni și pierde 258, 307; vinde s. Dimăceni (menț.) 544; martor 326.
 Hîrbor, din Dumbrăvița, rudă cu Toader, cu Răchitan ș. a.; se judecă și pierde s. Dumbrăvița 544.
 Hîrlău, tîrg, <ț. ~, or ~, j. Iași>; jaf la ~ 34, 304, 305; sat în hotar cu ~ 348; ocolul tîrgului ~ 78; vii la ~ 22.

Hîrlău, ținut (probabil gr. pentru Hotin 227); sate în ~ 44, 65 78, 108, 161, 227, 389; seliști în 348, 349, 393.
 Hîrlești, sat, ț. Neamț; <c. Filipești, j. Bacău>; loc de prăcadă de la ~, vîndut de Focșa lui Dumitrașco Negurici 480; sat probabil înglobat în ~, v. Șerbănești.
 <Hisova, sat, c. Delești, j. Vaslui>; sat lângă ~, v. Florințești.
 Hîrsoveni¹ (hotarul ~ lor), <pe Bîrlad, ț. Vaslui; j. Vaslui>; lângă braniștea m-rii Zugrafu 224.
 Hîrșova, pîrîu; <afluent al Racovei, mai jos de Laza, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ (1833) 506.
 <Hîrtop>, sat, v. *Vîrtop.
 <Hîrțești>, sat, v. Hărțești.
 Hlăpești, sat, <ț. Neamț; c. Dragomirești, j. Neamț>; om din ~ 412.
 Hlăpești, sat, pe Prut, ț. Lăpușna; <în Republica Moldova, înglobat în Nemțeni, c. ~, r. Hîncești>; parte din ~, întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 389.
 Hlibonca, top., v. Hlîboca.
 <Hlijeni>, sat, v. Gligeni.
 Hlinae, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, Hlinaia, c. ~, r. Edineț>; martor din ~ 233 B.
 Hlince, m-re; <în s. Hlincea, c. Ciurca, j. Iași>; se judecă în fața hatmanului pentru un țăgan 18.
 *Hliniște, sat, ț. Hotin; <în Republica Moldova, lângă Naslavcea, c. ~, r. Ocnița>; Gheorghe Jora sulger, împuternicit să ia zeciuiala și să țină moara din ~ 237; act pentru ~ 268.
 <Hlipiceni, sat, c. ~, j. Botoșani>; sat lângă ~, v. *Căbiceni.
 Hlîboca (Hlibonca), top., la Dumeni; în hotarnica s. Stăuceni 219.
 Hociungi, sat, <ț. Neamț; c. Moldoveni, j. Neamț>; om din ~ 200.
 Hodoreni, seliște, în s. Dumești, <ț. Cîrligătura; c. ~, j. Iași>; în stăpînirea Schivci, fiica lui Cîrstea <Ghenovici> vornic 350.
 Hodoreni, sat, <ț. Vaslui; Schinetea, c. Dumești, j. Vaslui>; diac de visticie din ~ 165; martori din ~ 165.
 Hoicești, gr. pentru Hotcești 85.

¹ În D.R.H., A, XXIII, Indice de nume, identificat greșit cu Hîrșoveni, c. Ivănești, j. Vaslui

- Hoisești, sat, <f. Cîrligătura; c. Dumești, j. Iași>; în același hotar cu s. Balomirești; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic și hotărnicit 389;
popă din ~, dă zapis de mărturie 314;
sate lingă ~, v. *Balomirești, *Cetiréni;
seliște în ~, v. Drîngei.
- <Hoisești, sat, c. Mărgineni, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Plocești.
- Holban Th(eodor); transcrie act (secXX) 441.
- <Holt>, sat, v. Moșotești.
- Holteiul, v. Ionașco ~.
- Homicească, v. Mărica ~.
- Homor, m-re; <f. Suceava; în s. Mănăstirea Humorului, c. ~, j. Suceava>; hram: Adormirea Maicii Domnului 468;
egumen 501;
sate 170, 171, 364, 468, 501.
- Horacș, pîrîu, <afluent al Sucevei>; sat pe ~ 243.
- Horăiața, pîrîu; <afluent al Bîrladului la Banca, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ 366.
- Horbinești, sat, <f. Hotin; în Republica Moldova; Gordinești, c. ~, r. Edineț>; părți din ~, ale lui Prodanu aprod 449.
- Hore, v. Mercu ~.
- Horelește, sat, v. Horilești.
- Horești, sat, <f. Fălciu; înglobat în Urdești, c. Vișoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul și fraților săi 28.
- Horgești, sat, pe Bogdana, f. Tutova; <înglobat în Suceveni, c. Bogdana, j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Grigore Surtă și rudelor sale 502.
- Horhaz, v. Costandin ~.
- Horilești (Horelește), sat, f. Cîrligătura; <Horlești, c. ~, j. Iași>; parte din ~, întărită lui Ștefan diacon de la biserica domnească <din Iași> 50;
poiană lingă ~, v. Cașuțile;
- Horjești, sat, <f. Lăpușna; în Republica Moldova, c. Mingir, r. Hîncești>; martor din ~ 2 A-B.
- Horjești, sat, pe Zeletin, <f. Tecuci; înglobat în Chițcani, c. Boghești, j. Vrancea>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale Ioana I.
- <Horlești>, sat, v. Horilești.
- Horodiște, sat, <f. Dorohoi; Horodiștea, c. Păltiniș, j. Botoșani>; parte din ~, dată de Turcul stolnic surorii sale, Nastasia 494.
- *Horpaz, sat (?), <f. Cîrligătura; c. s. Tîrgu Frumos, j. Iași>; în hotarul dintre s. Avrămești și Ruscani 201.
- Hortlén, gr. pentru Podoleni 122.
- Hotcă (unde a fost ~), sat, v. Hotcești.
- Hotceanul, v. Ion ~.
- Hotcești, (gr.: Hoicești85), sat, v. *Căpotești.
- Hotin, cetate, <f. ~; lingă or. ~, r. ~, reg. Cernăuți, azi în Ucraina>; pîrcălăbi de ~ 23, 51, 54, 55, 61, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 94, 96, 98, 101, 103, 104, 107, 122, 149, 150, 204, 209, 211, 216, 219, 235, 240, 280, 292, 304, 305, 315, 323, 334, 348, 365, 380, 389, 391, 397, 399, 423, 473, 485, 491, 533.
- Hotin, tîrg, <f. ~; azi în Ucraina, or. ~, r. ~, reg. ~ Cernăuți>; șoltuzi 433; tîrgoveți 36; țigani 10; ocolul tîrgului 69;
act copiat la ~ (1783) 494.
- Hotin, ținut; sate și seliști în ~ 33, 55, 58, 95, 105, 143, 183, 188, 219, 227, 235, 237, 255, 268, 315, 319, 352, 353, 362, 373, 386 A-B, 389, 500, 504;
namestnic de ~ 240;
țărani din ~, obligați la palta dajdiei 297;
pîrcălăbia județului ~, autentifică act (1856) 57, 255, 386 A-B, 514.
- Hrană, fratele lui Coste 184.
- Hranici, v. Mirăuță. ~
- Hrească (Hriasca), sat, <f. Suceava; Hreățca, c. Vulturești, j. Suceava>; parte din ~, împărțită între copiii lui Costantin unicar și ai Tofanei 335;
martori din ~ 414, 465, 513.
- *Hrécicanul, v. Gligorcea ~.
- Hricicanul, v. Hrișcanul.
- Hrimancăuți, sat, <f. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; în hotar 373.
- <Hrincești>, sat, v. Hrințești.
- Hrincovici, "cel bătrîn", bunicul Măricăi; acte în posesia lui (menț.) 93.
- Hrincovici, v. și Frițianu ~, Gliga (Griga) ~, Ionașco ~.
- Hrinicești, sat, <f. Roman; Hărnicești, denumire schimbată în Rediu, c. Bîra, j. Neamț>; popă din ~, dă zapis de mărturie 221.
- *Hrințești, <Hrincești>, sat, <f. Suceava; Hrincești, între Arbore, c. ~, și Gura Solcii, c. Grănicești, între Arbore, c. ~, și Gura Solcii, c. Grănicești, j. Suceava>; dat de marea Solca m-rii Sucevița, în schimbul s. Iubănești 122;
- Hrisant, ieromonah; traduce acte (1839-1845) 182, 220, 279, 365, 442; rezumă act (1844) 181.
v. și Bălan, Sate dispărute, p. 15.
- Hristos, v. Isus ~.
- Hrișcanul (Hricicanul); partea lui dintr-un loc de prisacă de la Mesteacăn, dată în schimb 371, 425.

Hrițani, sat, <ț. Dorohoi; Hrițeni, înglobat în Manoleasa, c. ~, j. Botoșani>; moștenit de Antimia de la părinții ei, Petriceico logofăt și Mărica 332.

*Hrițani, sat, <ț. Iași; lingă Țigănași, c. ~, j. Iași>; martor din ~ 155.

*Hrițeni, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, r. Edineț>; jumătate din ~, întărită lui <Dumitru> Ponici diac 105.

<Hrițeni>, sat, v. Hrițani.

Hriza, soful Varnbei, cumnatul lui Enachi, postelnic; dăruiește loc de prisacă, pomete și vii la Stornești 234, 519, 520.

Hrobca (Hrobne), sat, ("seliște 255, 280), ț. Hotin; <în Ucraina, Grubna, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuți>; vindut de fiii lui Gherman lui Costantin Stîrce 255, 280; hotarul încălcat de satele vecine 373.

Hromșa, străbunicul lui Toader, Oncul, Nacul și al Grozavei 64.

Hruți, v. Gligorie ~.

Hruești, sat; <Huruiești, c. ~, j. Bacău>; om din ~, dă zapis de mărturie 326.

Hubăc, v. Vasilie ~.

Huc, top., la Rusi; în hotar 399.

Hudeștii cei Mari, ("Hudeștii cei Mari"), sat, pe Bașcu, ț. Dorohoi; <Hudești, c. ~, j. Botoșani>; întărit lui Pătrașco Ciogole 78; stabilirea hotarelor 150;

sat înglobat în ~, v. Novosălița Hudeștilor.

Hudeștii Mici, sat, ț. Dorohoi; <Mioreni, c. Rădăuți-Prut, j. Botoșani>; parte din ~, întărită lui Isac Scorpan 431.

Hudici, fratele Cornușcoaii 566.

Hudici, v. și Dumitru ~, Gligorie ~, Iașco ~, Pătru ~.

Huhulca, stăpîn al unei părți din s. Negrești; împuternicire dată lui Costantin Boldur pentru. a-i stăpîni partea din Boldești 262.

Huhuloac, fiica Măndăoaci, soră cu Bosiiucoac și cu Busca; dau partea lor din Turcești pentru plata dajdiei 549.

Huhuroia, călugăriță; dăruiește jirebii din Băisești m-rii Humor (menț.) 501.

Huia, v. Andronic ~.

Hulpe, v. Gligorie ~, Ștefan ~.

Hulturești, sat, v. Vulturești.

Humor, m-re, v. Homor.

<Hurdugi, sat, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Futeleştii de Sus.

Hurtoia, top., la Bogdănești; în hotar 64.

<Huruiești>, sat, v. Hruești.

Hurul, v. Dan ~.

Husan, urmașul lui Oană Ureche, al Boaghii și al Fătușcăi; se judecă și pierde jumătate din Brătulești 531.

Hușan, v. Ionașco ~.

Huși, tîrg, <ț. Fălciu; or ~, j. Vaslui>; șoltuz 2 A-B; dregător de ~ 544; tîrgoveți, martori 2 A-B 41;

ocolul tîrgului 54, 247; vii 389; episcopie în ~, v. Episcopia Hușilor.

Huștiul, v. Grigoraș ~.

Huțiu (balta Huțului), baltă, între Pitulușeni și Popeni; întărită lui Zbera 74.

Huțuțui, v. Hilip ~.

I

Iachim, din Vilcești; martor hotarnic la Hențești 414.

Iachim, fiul Ancii nepotul lui Bulașco, frate cu Toader, Anghelina și Măria; vinde parte din Toderești 93.

Iachim(Ichim, gr.: Iazim 561) Bandur, vornic de gloată/poartă; dă zapis de mărturie 434, 509, 552, 555;

martor 561;

vinde s. Cohălea (menț.) 222.

Iachim Bîrnaga; martor 145, 146.

Iachimoc, v. Iacomoac.

Iacob, "a Chiței", ginerele lui Gheuca, tîrgoveț din Succava;

martor 433.

Iacob, "copilul" lui Enachi <fost mare> postelnic; loc de prisacă primit de la rudele postelnicului și sat primit danie de la acesta (menț.) 234.

Iacob, diacon, fiul popii Sava; vinde parte din Mănăilești 77.

Iacob, fiul lui Frate, frate cu Bercea și cu Negruțu; parte din Brăteani, dăruită pentru sufletul său 137.

Iacob, fiul Varvarei, nepotul lui Mihail, frate cu Ionașco, cu Miron căpitan și cu Arvasia 69.

Iacob Dumencea, tîrgovăț din Cotnari 4; proprietar de vic 7.

Iacob Dumentian, ierodiiac, la m-re Bîrnova; în sobor 348, 349.

Iacob (Iacov) Moțoc, soful Elinicăi, ginerele lui <Toader> Calapod 260; se judecă pentru părți din Tîmpești 66.

Iacob (Iacobu) Răspop(ă), fiul Măricăi, nepotul lui Paingu din Durnești; vinde parte din Măstacani 462, 560.

Iacobeni, sat, ț. Neamț; <j. Neamț>; jumătate din ~, întărită Măricuții Cernătoae 350.
 Iacomî, pîrcălab, soful Păscălinei; cumpără jumătate din Ungurași (menț.) 404.
 Iacomiasa, v. Păscălina ~.
 Iacov, fiul lui Mercu Hore, frate cu Gheorghie; vinde părți din Radomirești 286.
 Iacov, fiul lui Știful, frate cu Măria, cu Marta ș. a.; vinde parte din Durnești 77.
 Iacov, v. și Iacob.
 Iacus, v. Costantin ~.
 Iadinți, sat, ț. Hotin; <în Republica Moldova, or. Edineț, r. ~>; a patra parte din ~, "împlinită" lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt, după judecata cu Căzacu 386 A-B.
 Iadrici, pîriu, <afluent al Bîrladului>; seliște la gura sa 492.
 Iamandî, ban; act. orig. aflat la ~ (sec. XVIII) 227.
 Ianco (Ianco) Piatră, tatăl lui Ivancul Petrescul, bunicul lui Dragotă 85.
 Ianachi, călugăr; scrie act 503.
 Ianachi <Plop>; scrie acte 96, 326, 346, 347, 385, 406, 447.
 Ianăș (Ianoș, lat.: Ianos, Ianus) 147, 177, 181, 291; scrie acte 15, 125, 138, 147, 171, 177, 181, 187, 210, 212, 291.
 Ianăș, fratele Nastei; unchiul lui Gărdan; vinde părți din seliștea Balna și din s. Urdzici (menț.) 229.
 <Iancu> Costin, <fost mare> postelnic; dă, în schimb, s. Moreni și Chiperești pentru Virbova (menț.) 394
 Iancu Mic(Iescu), spătar; autentifică act (1814) 219.
 Inacul <Sasul>, voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 184, 225, 284, 315.
 Ianc, negustor, din Bîrlad, tatăl lui Nacu 308; răscumpără parte din Vitănești (menț.) 306.
 Iane, negustor, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
 Iane, (grecește, în isc. și pe sig.; Ioannis), nepotul lui Enachi postelnic și al Vambeii; dăruiește un loc de prisacă din Stornești 234, 519, 520.
 Iane, vameș, <din Tîgu Trîtuș>; dă zapis de mărturie 512.
 Iane <Caragea ?>, postelnic, ginerele Ilenei 469, 470.
 Ianc, v. și Ștefan ~.
 Ianos Panu; sig. lui ~ (?) 114.
 Ianos, Ianoș, v. Ianăș.
 <Ianovici>, v. Toderașco ~.
 Ianul, v. Ion ~.
 Iarali, v. Dumitrașco ~.

Iași (Eși), tîrg; <m. ~>; aprod 322; armășel 169 A;
 croitori 220, 234, 415, 519, 520; diacon 50; ispravnic 484; negustor 123; pietrar 287; popi 137, 169 A; preotcasă 325; staroste de neguțători 114; stegar 535; tîrgoveți 77, 155, 169 A, 419, 536; vameș 536; vizitiu 535; avocat (sec. XX) 497;
 ocolul tîrgului 394; case 47, 536; heleșteu 51; țarina tîrgului 51; vii 22, 114, 183, 379, 519, 520 ("viile Iașilor");
 judecătore (1835) 126; mitropolie, v. Mitropolia Moldovei;
 "școală slovenescă" (1750) 94; temniță 70;
 drum spre ~ 365;
 consulat imperial <rus> (1880) 389;
 ulițe:
 Ulița Mare; loc de casă pe ~ 47;
 Ulița Strîmbă; om de pe ~ 420.
 acte scrise la ~ 1... 572 (passim); traduse la ~ 33, 44, 110, 280, 544; adeverit la ~ 389; copie autentificată la ~ (1814) 206: biserici și mănăstiri:
 <Aroncanu> (m-reca lui Aron Vodă, din țarina tîrgului Iași), m-re; <în s. Aroncanu, c. ~, j. Iași>; hram: Sf. Nicolae <270>, 288, 289;
 egumen 289; sate și seliști 270, 289, 290;
 Țigani 18, 228;
 vii 114;
 Barnovschi, m-re; condică de acte (menț.) 56;
 Bărboi, m-re; Țigani stăpîniți de ~ (sec. XVIII) 271;
 Biserica Albă, biserică; creu de la ~, martor 403;
 Galata (Gălată de Sus, Gălatia), m-re; primește întărire pentru sate și părți de sate: Măcicăteni 252, Fintina 390 și pe Heleșteul lui Mihail 51;
 se judecă pentru heleșteie și poieni 157, 414;
 prisaca m-rii ~, în hotar cu un loc de sat al lui Dumitru Buhuș 482;
 Golăc (Mănăstirea lui ~), m-re; se judecă pentru un vad de moară și pentru un loc de prisacă; primește danie s. Piperești (menț.) 91;
 Mănăstirea Balicăi, m-re; sate 346, 347;
 Sfînta Vincri, m-re, 347; stăpîna a unei părți din s. Simeni (menț. tîrzie) 376;
 <Sfîntul Nicolae Domnesc> ("biserica gospod", "bescareca lui Ștefan Vodă"),

- biserică; diacon de la ~ 50; preot de la ~, scrie act 137.
- Sfântul Sava, m-re, metoh al m-rii Lavra cea Marc, <de la Ierusalim>; hram 76; ctitor 125; egumeni 234, 403, 457, 458, 526, 536, 555; soborul 234, 403, 457, 526, 536, 555; călugări <186>, 234, 457, 526, 555;
- sate 76, 125, 457, 458, 555; case 536; mori <186>; prisăci 526; vii 403;
- Trei Ierarhi, m-re; condică de doc. (sec. XIX) 22, 50.
- Iași, ținut; mare vătaf de ~ 544;
- Judecătoria ț. ~ (1835) 126, 269;
- sate în ~ 35, 76, 103, 155, 228, 231, 240, 247, 279, 315, 334, 337, 349, 365;
- seliști în ~ 289, 334.
- Iași (Codrul ~ -lor, Codrul cel Marc), <în ț. Cîrligătura, Iași și Vaslui, j. Iași>; sat sub ~ 85, 349; v. Căpotești;
- seliști sub ~ 394, v. Drăjăști, Greci;
- loc de prisacă în 276 ~, v. *Popești, sat.
- Iașco, croitor, din Iași; martor 415.
- Iașco Hudici, fiul lui Pătru Hudici, strămoș al lui Dumitru Movilă și al lui Moise Movilă 78.
- <Iaz, sat, c. Solești, j. Vaslui>; sat lângă ~, v. *Glodeni.
- Iazărul (Iazul) cel Mare (Iazăr), lac, <ț. Hîrlău>; în hotarul s. Șendriceni 232; întărit m-rii Bîrnova 394.
- Iazim, gr. pentru Iachim 561.
- Iazul lui Boghiul, iaz, v. Boghiul (Iazul lui ~).
- Iazul Grozii, v. Groza (Iazul Grozii).
- Iazul lui Pătrănescul, v. Pătrănescul (Iazul lui ~).
- Iazul Popei, iaz; în hotar cu s. Popricani 148.
- Iazul Pribagului, v. Pribagul (Iazul ~ -lui), iaz.
- Iazul Vrînceanului, v. Vrînceanul (Iazul ~ -lui).
- Ibăncasa (Iubăncasa), pîrîu, <afluent al Jijiei, la Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoșani>; sate pe ~ 149, 421; iaz pe ~ 421.
- <Ibănești>, sat, v. Iubănești.
- Ichim, v. Iachim.
- Ichimașco, frate cu Andrei, Ursu, Antimiia și Busca; vinde părți din Băloșeni 155.
- Icomoaie, v. Odochiia ~.
- <Icușești>, sat, v. Iucșești.
- Iepureni, sat, c. Andrieșeni, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Glodeni.
- Ierimîia (Irimîia), tatăl lui Ionașcu; vinde parte din Șușmănești 330.
- Ierimîia, v. și Eremia, Eremîia, Erimic, Erimîia, Ierimîia, Irimic, Irimîia.
- Ierusalim, oraș, <în Israel>; m-re, metoh la ~ 76.
- Ifodic; martor 71.
- Ifrim; dă mărturie 99.
- Ifrim, "cel bătrîn", de la prisaca cămănarului; dă mărturie 476.
- Ifrim, frate cu Albul și cu Drăgan, văr cu Arsănie; primește întărire pentru părți din Păulești 448.
- Ifrim, tatăl lui Dămîian 85.
- Ifrim, v. și Efrim.
- Iftinca, soția lui Vasile; vinde, împreună cu soțul său, parte din Dărmănești 72.
- Iftimiia, fiica Nastasiei, nepoata Drăghinei, soția lui Herțea, mama lui Lupu; vinde s. Vlădeni 315.
- Iftinic (Aftenic), fiul lui Dănăilă diac, frate cu Ștefan; se judecă cu m-rea Sf. Sava pentru o prisacă din hotarul Butușeștilor 526.
- Ignat, fost cămăraș; dă zapis de mărturie 326.
- Ignat, din Florințești, tatăl lui Nicoară 506
- Ignat, din Olănești; martor la Florințești 503.
- Ignat, fiul lui Cîrste, unchiul (?) lui Simion; vinde parte din Dobrulești 180.
- Ignat, fiul lui Toder; martor; isc. lui 555.
- Ignat, popă, din Tîrgoviște; dă zapis de mărturie 524.
- Ignat (Ihnat), socrul lui Dumitrașco 376.
- Ignat, țigan; rămas m-rii Aron Vodă, după judecata cu m-rea Hlincea 18.
- Ignat Scîntee, din Rêdi, frate cu Selevestru călugărul, cu Gligorie Negrul ș. a.; dă, împreună cu frații săi, parte din Măstacăni, pentru plata capului fratelui lor, Neanul 413.
- Ignat Scînteie, tatăl lui Ciomîrtan și al lui Sîrghie, frate cu Pătrașco vătav 84.
- Ignătoac, sora lui Berdilă "cel bătrîn", bunica lui Zaharia 19.
- Ihnat, din Tomești; martor Iotarnic 381.
- Ihnat, nepotul popii Lungul, tatăl lui Ionașco și al lui Pătrașco 69.
- Ihnat, popă, <din Bogdănești>; partea lui din Bogdănești, vindută 284.
- Ihnat, popă, din Prăjești; martor la Bogdănești 284.
- Ihnat, popă, soțul Dochiei 84.
- Ihnat, soțul Dragăi, ginerele lui Stancul din Băcani; vinde părți din Băcani (menț.) 8.
- Ihnat, soțul Salomii; vinde părți din Gropeni și Sălciani 440.
- Ihnat, stăpîn al unei pîrîi din Tomești (menț.); jumătate din partea lui, vindută 69.

Ihnat, țigan, soțul Sofronici, ginerele lui Ursul și al Bucăi, cumnat cu Ion și cu Țogoc; fost al lui Toader Căpotici 10.

Ihnat Bulmezu, soțul Belmezoaci, tatăl lui Ionașco și al lui Pascal; partea lui din Suceveni, vindută de aceștia 426.

Ihnat, v. și Ignat.

Ihnatu, cornișel, din Vereșeni; dă zapis de mărturie 37.

<Ijivți>, sat, v. Iugești.

Ilarion, rudă cu Nicoară Capotă, Safta, Salomia ș. a.; beneficiar al întăririi pe a treia parte din Hotcești (menț.) 85.

Ilarion Bototca, din Zărnești; dă zapis de mărturie 524.

Ilescul, v. Isac ~.

Ile, probabil gr. pentru Iliana 407.

Ilea; vinde parte din Simeni 376.

Ilea, din Cudrești; martor 201, 202.

Ilea, (sec. XIX; Ilii), fiul lui Cocioban, nepotul lui Bălan, frate cu Cîrștian; vinde un pământ din Românești 529, 530.

Ilea, fiul vornicului; martor; isc., sig. 325.

Ilea, sădlariul; martor; sig. 403.

Ilea, tatăl lui Andrei, Cîrstea, Ionașco și Marco 135; primește s. Cetireni pentru plata unei morți de om (menț.) 398.

Ilea, tatăl lui Ștefan și al lui Vlasie 169 A.

Ilea, v. și Ilic.

Ileana, gr. pentru Ana 235.

Ileana, fiica lui Baciul, soră cu Andreiu, cu Costin, cu Galirie călugărul ș. a.; vinde parte din Văscani 64.

Ileana, fiica Elincăi, nepoata lui Tăbăică; vinde părți din Hoisești și Balomirești (menț.) 389.

Ileana, fiica lui Liciul, mama lui Grigorie Goian, a Agahici ș. a. 69.

Ileana, fiica lui Mihalcea, sora Erinei și a lui Gheorghie; vinde ocină din Liteni 72.

Ileana (Iliana), fiica Nastei, nepoata lui Petrea Pojor, sora lui Costin, a lui Simion ș. a.; vinde parte din Țibănești (menț.) 214, 389.

Ileana, fiica Rujci, nepoata lui Giurgiu Liescul, soacra lui Ianc postelnic; vinde parte din Feținghești (menț.) 9, 68;

se judecă pentru părți din Răzimești (Feținghești) 466, 469, 470; dăruiește partea ei m-rii Biserici 469, 470.

Ileana, fiica lui Tudoran fost ceașnic, soră cu Moisei și cu Măgdălina 331.

Ileana, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Acinia ș. a.; vinde părți din Dușcești 67.

Ileana, mama Chirenei, bunica Maricăi 84.

Ileana, (probabil gr.: Lealea 250 A și Ile 407), mama lui Ostahie, a popii Isac și a Acinie; primește în schimb un loc de finăț lingă Șchei 250 A-B, 407.

Ileana, soția lui Sofron stolnicel, mama Annesiei, a lui Dănăilă și a lui Ionașco, soacra lui Vasilie Corlătescul cămăraș; primește întărire pentru părți din Gânguești, cumpărate 231.

Ileana, strămoașa lui Marco ș. a. 389.

Ileana Hăsnăsoac, mama (?) lui Vasilie Hasnăș, a Todosici și a Nastasiei; partea ei din Băloșești, vindută 318.

Ileana, v. și Iliana.

Ileaș "Vodă", tatăl lui Alecsandru <Iliaș> voievod 491.

Ileaș, v. și Iliaș.

Ilența, v. Ilința.

Iliana, fiica lui Coste, nepoata Dolcăi; vinde parte din Oșești 45.

Iliaș; martor; isc. lui 491.

Iliaș, "cel Bătrîn", voievod, domn al Moldovei, <fiul lui Alexandru cel Bun>; act de la ~ 78.

Iliaș, v. și Ilie, Ilieș, Iliaș.

Ilicescul, v. Iosip ~.

Ilic; martor la Temerleni 510.

Ilic, fiul Arvasiei; vinde parte din Drăgănești 542.

Ilic, fiul lui Liciul, fratele lui Condrea, unchiul popii Ionașcu, al Alexandrei și al Anisie 84.

Ilie, fiul Tomei lui Bir, tatăl Mariei 530.

Ilie, fratele lui Hasan Cilibi; "vinde coberții fără preț în Țarigrad"; vinde două fâlci de vic la Cotnari, <moștenite (?) de la fratele său> 77.

Ilie (Ilea), șetrar, fost soț al Irinei călugărița, ginerele Agafției, tatăl lui Andreiu 293, 294; cumpără parte din Hotcești (menț.) 85.

Ilie, șoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 424; martor 440.

Ilie, tatăl lui Lupul 77.

Ilie (Ilieș, Iliaș), Șeptelici, fiul lui <Vasile> Șeptelici fost hatman, nepotul lui <Ion> Solomon <fost mare> vistiernic, frate cu Gheorghijă; martor 460, 465; împuternicit să stăpînească s. Chivărul 225; primește întărire pentru jumătate din Heleșteul lui Coifeș 541.

Ilie, v. și Sfîntul ~.

Ilieș, (Iliaș), v. Alexandru ~.

Ilieș, v. și Iliaș, Ilic, Iliaș.

Ilii, v. Ilea.

- Iliiaș, fiul Chelsiei și al lui Condrea Malici, nepotul lui Drăgan Șepteș și al Albei, frate cu Lupul; dăruiește o prisacă din hotarul s. Șepteșeni (menț.) 93.
- Iliiaș, v. și Ilio, Ilicș, Iliăș.
- Ilinca, fiica lui Coste vameș, mama lui Vidrașco, soacra Nastasiei 243.
- Ilinca, (Elinca), fiica lui Toader Calapod, soția lui Iacob Moțoc, mama lui Isac și a Saftiei; vinde parte din Brăteni 260; vinde părți din Boldești și din seliștea Sîrbi 511.
- Ilinca, nepoata lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.
- Ilinca, (gr. Tinca) Moțocoae, <fiica lui Ion Moțoc mare vornic (sec. XVI), soția lui Ionașco Cujbă mare vornic (sec. XVII); vinde jumătate din Boldești (menț.) 516.
- Ilinca Petrea, sora Annei, mătușa lui Toader și a Nastasiei; cumpără parte din Tomești (menț.) 69.
- Ilința (Elința, Ilența), fiica Anghelinei Vasilioaia, nepoata lui Cirstea Ghenovici, soră cu Crăciun, Dumitrașcu, Neculai ș. a.; primește întărire pentru s. Bujoreni, Pipărcani ș. a., în urma împărțirii moștenirii lăsate de bunicul său 321, 350.
- Ilișăiu, din Pocană, tatăl lui Vasile; martor la seliștea Pleșăști 126.
- Ilișești, sat, <f. Suceava; c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; martori din ~ 95, 191, 468, 513.
- Înăuți, sat, <f. Hotin; azi în Ucraina, nume schimbat în Ivanivți, c. ~, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; încalcă hotarul s. Hrobne 373.
- <Independența, sat, c. ~, j. Galați>; sat lingă ~, v. 'Moghești.
- Intrarea în Biserică (Vovidenia), hram al m-rii Hangu 92, 144.
- Ioachim, popă, "de la mitropolitul Varlaam"; martor hotarnic la Șoldești 385.
- Ioan, căminar; registrator (1834) 217.
- Ioan, gr. pentru Onciul 150.
- Ioan, ierici; transcrie act (sec. XVIII) 409.
- Ioan, monah, fiul lui Gheorghe Pitic, nepotul lui Dumitru, fratele Nastasiei; vinde parte din Păușești (menț.) 72.
- Ioan, paharnic; "posleduiește" act (1834) 217.
- Ioan, popă, <la m-rea Rîșca>; dă zapis de mărturie 395.
- Ioan (Ionică 51), voievod, fiul lui Vasile Lupu; credința lui 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 365, 389-391, 397-399.
- Ioan Bănulcanul (Bănuțu); martor hotarnic la Dumeni 216, 217.
- Ioan Bogoslov, v. Sfîntul ~.
- Ioan Botezătorul, v. Sfîntul ~.
- Ioan Cheșco, stolnic; autentifică copie (1811) 219.
- Ioan Ciorilă, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Ioan Nemișăscu, de la Visticric; autentifică act (sec. XVIII) 227.
- Ioan cel Nou, v. Sfîntul Gheorghe și ~
- Ioan Racoviță, spătar; autentifică copie (1814) 206.
- Ioan Scobenceanul, tatăl lui Petrașco, bunicul Dumitrei și al Țoței 389.
- Ioan Scurtu; copie act (1773) 494.
- Ioan (Ion) Stamate (Starnati), pitar; traduce acte (1800-1823) 9, 33, 110, 144, 270, 389, 447, 449, 562.
- Ioan Tertă (Terte, Tirtă, Tîrte); martor hotarnic la Dumeni 216, 217.
- Ioan Țiganul, tatăl lui Vasile Țiganul 77.
- Ioan Vladovici, paharnic, traduce act (1849) 8; copie act (1850) 68.
- Ioan, v. și Ion, Ionaș, Ionașco, Ionășcuță, Ionică, Ioniță, Ivan.
- Ioana, fiica lui Cozma, nepoata lui Durnea; vinde parte din Durnești (menț.) 77.
- Ioana, fiica lui Gligoric Pobircu, nepoata lui Grozav, sora lui Costachi, Cozma, Severian ș. a.; vinde parte din Glodeni (menț.) 318.
- Ioana, fiica Ioanei; dă părți din Mărășești, Sîrbi și Mogoșăști (menț.) 77.
- Ioana, fiica Irinei, nepoata lui Nechita, soră cu Nastasiia și cu Antimii; vinde parte din Mănăilești 77.
- Ioana, fiica lui Paholcea din Părtănoși; vinde părți din acest sat 176.
- Ioana, fiica lui Tudor fost căpitan, nepoata lui Mihăilă; primește întărire pentru părți din s. Șăndrești, Șărpeni, Mesăni, Horgești, Jărdănești, Scorțeni ș. a. I.
- Ioana, mama Ioanei; dă părți din Mărășești, Sîrbi și Mogoșăști (menț.) 77.
- Ioana, sora Dochiei, mătușa lui Vasile; vinde parte din Vîrtop (menț.) 254.
- Ioana Măteșcoac, mama lui Dumitrașco; martoră 317.
- Ioana, v și Iona.
- Ioancăș, v. Ancăș.
- Ioannis, v. Iane.
- Iocaș Moga, din Olănești; martor la Florintești 503.
- Ioloaia; partea ei din Nemerniceni, aleasă 465.
- Ion, martor la Drăgănești 542.
- Ion, martor la Feținghești 469.
- Ion, dascăl; copie act (sec. XVIII) 495.

- Ion, diac, tatăl lui Baciul, bunicul lui Galirie călugăr; primește întărire pentru o parte din Văscani, cumpărată (menț.) 64.
- Ion, diac; scrie acte 262, 430.
- Ion, din Bogdănești, tatăl Loghinei; partea lui, alcasă 163.
- Ion, din Brătila; martor 126.
- Ion, din Ilișești; martor 513.
- Ion, din Mesăhănești; martor 555.
- Ion, <din Obîrșie>; martor 538.
- Ion, din Onești; martor hotarnic 476.
- Ion, din Prăjești; primește, după judecată, plata pentru niște stupi furați 70.
- Ion, din Șirăței; dă zapis de mărturie 221.
- Ion, fiul Anesiei, frate cu Costin, Mușa și Vasilca; partea sa din Borăști, vîndută 165, 210.
- Ion, fiul Danciul din Obîrșie, frate cu Bălan și cu Varvara; socrul lui Roman; vinde parte din Dănceni 273; dă un loc de prisacă la Obîrșie pentru o dușegubină 538.
- Ion, fiul lui Gangur, frate cu Goian și cu Anița, rudă (?) cu Goian; ocină din Păulești, răscumpărată de la ~ (menț.) 448.
- Ion, fiul Gheorghe Calapod, frate cu Mărica Homiceneasă, cu Păscălina și cu Tofana; se judecă pentru o parte din Boldești și din seliștea Sîrbi 511.
- Ion, fiul lui Gligorie Drugă și al Solomiei, frate cu Dumitrașco, cu Eremia și cu Pănteleiu; vinde parte din Ungurași 404.
- Ion sau Grigore, fiul lui Lupu <Hăbășescul fost marc> vornic; poruncă de la Gavril <Coci> hatman să nu-i fie învăluit un țigan 118.
- Ion, fiul Petrăi din Tominești; dă ocină din Băncești și din Tominești pentru plata unei dușegubine 249.
- Ion, fiul lui Scîntee, urmașul lui Manea, Stanciul ș. a.; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.
- Ion, fiul lui Văscan, vărul lui Andreica; vinde parte de ocină (în început de zapis) 155.
- Ion, frate cu Grama și cu Irimia; cumpără două părți din Onceni 174.
- Ion, gr. pentru "sîn" (fiul) 465.
- Ion, hînsar (gr. Hanul 453); dă zapis de mărturie 431, 453.
- Ion, nepotul lui Avram; vinde părți din Dănceni 273.
- Ion, nepotul lui Moisei; vinde parte din Strîmba 331.
- Ion, popă; se judecă pentru o parte din Dragomirești, vîndută, și pierde 566.
- Ion, popă, din Sîrbii de Sus; dă zapis de mărturie (menț.) 138.
- Ion, spătărel, tatăl lui Istratic 172.
- Ion (Ioan), șoltuz, din Dorohoi; martor 216, 217 (isc.), 232; trimite marelui logofăt scrisoare privind o hotărnicire 491.
- Ion, tatăl lui Costantin și al Dochîței 77.
- Ion, tatăl lui Grigorie și al lui Văscan 85.
- Ion, teslar, <din Iași>; martor 415.
- Ion, țigan, fiul Costesei; căzut la împărțeală, în partea lui Lupul Prăjescul clucer 152.
- Ion, țigan, fiul lui Petrea și al Magdei, frate cu Gligorie; întărit Mierlei Stețoacă 556.
- Ion, țigan, fiul lui Ursul și al Bucăi, frate cu Țogoe, cu Sofronia ș. a.; întărit lui Isac Stîrcea, după cumpărare 10.
- Ion, țigan, fiul lui Țicșa, frate cu Gligorie Țonța și cu Stavăr; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Ion, țigan, frate cu Băsărab, cu Condrea și cu Nicoară; dăruit de doamna Mărica Episcopiei de Roman (menț.); împuternicire dată pentru stăpînirea lor 489.
- Ion, vecin, din Oglindești; întărit lui Tănăsie fost vornic și soacrei sale, Soltana 430.
- Ion, vecin, din Zărnești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
- Ion, visternicel; martor la Bogdănești 284.
- Ion, vistiernic, fiul lui Petrică Pircălab, tatăl lui Cozma și al lui Isac apod, bunicul lui Ghiorghe vistiernic 184, 228.
- Ion, vornic, martor la Milești 409.
- Ion... broșan; zălogește parte <din Glodeni(?)> 471.
- Ion Albici, tatăl lui Moisei 389.
- Ion Ancăș (Ioancăș), tatăl lui Ursul și al Anghelinei 85.
- Ion Andreica, tatăl lui Vasilie și al Alexandrei 530.
- Ion Bîrlatu, tătar (?); vinde parte din Stănuiești (menț.) I.
- Ion Botescul, tatăl lui Vasile, socrul lui Toader; primește un suret (sec. XVIII) 105.
- Ion Brahă; cumpără o parte din Toderești (menț.) 397.
- Ion Buga; zălogește parte <din Glodeni(?)> 471.
- Ion Bujeniță, vătămă, din Dieneșești; vinde parte din Dieneșești 100.
- Ion Capșea, tatăl Odochiei 93.
- Ion Chilincș, din Iași, martor 535.
- Ion Ciolpan, fiul lui Gligorie Ciolpan fost hatman și al Antimiei, nepotul lui Ionașco Ghenghea și al Nastasiei Ciolpăneasa; participă la împărțirea ocinilor rămase de la Ionașco Ghenghea, bunicul său 188, 227, 500; scoate de sub zălog odoare

- încredințate bunicului său 131, 183, 379;
vinde satul Tirmauca 460, 461, locuri de
casă din Săoani 64, vic la Cotnari 253;
scrie act 460.
- Ion Ciurea, văr cu popa Ionașcu. din
Birgăoani; vinde parte din Cîrligi (menț.),
pentru care se judecă ginerii lui 412.
- Ion Dabije, fost postelnic; martor 204.
- Ion Dămăcuș, nepotul lui Ionașco...; partea lui
din Dănceni, vîndută 273.
- Ion Dărman, nepotul lui Șerban; vinde parte
din Oleșești 139.
- Ion Dobre, fost postelnic; primește
împuternicire pentru a stăpîni s. Lucoviți și
Mamuriți 25.
- Ion Focca, uricar, soțul Mariicăi; primește
întărire pentru o parte din Gănești 447;
trimis să facă o cercetare la Răzimești 466,
470; hotarnic 375, 385;
înștiințează domnia în legătură cu
rezolvarea unei pricini 469;
scrie acte 3, 33, 34, 36, 38, 62, 68, 73,
78, 85, 88, 91, 139, 144, 146, 184, 198,
278, 279, 295, 306, 308, 314, 316, 318,
320, 366, 369, 379, 389, 394, 445, 457,
469, 470, 563, 567.
- Ion Giosanul, tatăl Lupei, bunicul lui Cîrste
85.
- Ion Hanul, gr. pentru "hîn(sar)" 453; v. Ion,
hînsar.
- Ion <Heraclid> Dispod/Dispot <Despot>,
voievod domn al Moldovei; parte din
Eonășeni, restituită de ~ (menț.) 315.
- Ion Hotceanul; cumpără o vic la Temerleni
510.
- Ion Ianul, de la Vistierie; traduce act (1813)
39.
- Ion Iosip; martor 470.
- Ion Iujdilă, fiul lui Dumșe, nepotul lui
Chipărco, strănepotul lui Lupșe "cel
bătrîn"; vinde jumătate din seliștea Lupșeni
93.
- Ion Lupe, tatăl lui Liontie și al lui Simion
325.
- <Ion Moțoc, <fost mare> vornic, tatăl lui
Toader Moțoc și al lui Nichita 77, 375.
- Ion Mov(ilă), comis; iscălește copie (1765)
350.
- Ion Negrul, din Tîrgoviște; martor 470.
- Ion Ouco, din Dorohci; martor 191.
- Ion Petre; martor 126.
- Ion Plavăț, fiul lui Luca, tatăl lui Lazor, al lui
Petrea Bordzea, al lui Tănăsie și al Dochici
327.
- Ion Policeanul, tatăl lui Văsiian, rudă cu
Mănăilă și cu Vasilie 93.
- Ion Praznic, fiul lui Petrea Păun, tatăl lui
Nechita; partea lui din Bogdănești, vîndută
284, <285>.
- Ion Prăjescul, fost ceașnic, fiul lui Ștefan
Prăjescul, frate cu Gheorghe Prăjescul,
rudă cu Isac Balica hatman; se judecă
pentru s. Brătuleți 96, 97;
martor 22;
isc., sig. 136.
- Ion Roșca, vornic, tatăl lui Gheorghe Roșca
fost vistiernic; cumpără părți din Gereni,
pe care le dăruiește m-rii Săcul (menț.)
567.
- Ion Răciulă (Răcilă), țigan; întărit Mierlei
Ștețcoae 556.
- Ion Robe, din Sirbii de Sus, fiul lui Galeș,
frate cu Anton și cu Lazor Vecchiul; vinde
un vad de moară pe Gîrla Putnei 138, 302.
- <Ion> Solomon, fost mare vistiernic, bunicul
lui Iliaș și al lui Ghiorghită 225.
- Ion Tazlăonul, fiul lui Toader diacon; stăpîn al
unor părți din s. Dănăești, Mănești și
Dzeameș; vinde părțile sale din Mănești și
din Dzeameș și un bătrîn din Dănăești 512.
- Ion Tăutul, paharnic; autentifică act (1809)
352.
- <Ion> Tertie (gr.: Terente, Terentie, Terintie);
cumpără și răscumpără părți din Cetnicăuți
(menț.), pe care, apoi, le vinde 206.
- Ion Toderiță, tatăl popii Toader 404.
- Ion Țicșea, țigan, frate cu Dronța, unchiul
Măricăi și al Varvarei; întărit Mierlei
Ștețcoae 556.
- Ion Voșic; martor hotarnic 491.
- Ion, v și Ioan, Ionaș, Ionașco, Ionășcuță,
Ionică, Ioniță, Ivan.
- Iona, mama lui Andrei, soacra Acsiniei; vad
de moară dăruit, pentru pomenirea ei 301.
- Iona, v. și Ioana.
- Ionaș, din Bojani; martor 440.
- Ionaș, v. și Ioan, Ion, Ionașco, Ionășcuță,
Ionică, Ioniță, Ivan.
- Ionașco; martor la Florintești, a. d. 503.
- Ionașco, martor la Temerleni 510
- Ionașco; partea lui din Băloșești, alcasă 317.
- Ionașco; partea lui din Dușești, vîndută 67.
- Ionașco; vinde parte de casă din Săoani 64.
- Ionașco...; martor la Mîlești 409.
- Ionașco...; rudă cu Avram, Ion Dămăcuș,
Magda ș. a. 273.
- Ionașco, fost cămăraș; primește întărire pentru
parte din Neșcani și pentru poiana Răcila
142.
- Ionașco, (Ionașcu), cupar; cumpără s.
Bîrsănești, pentru care primește întărire
197, 204, 205, 218.

Ionașco (Ionașcu); scrie acte 9, 32, 110, 213, 219, 229, 343, 427, 565.

Ionașco, diac, din Tîrgul Frumos; martor hotarnic 201.

Ionașco, din Bizină, ginerele popii Bălan; martor 496.

Ionașco, din Bogdănești; se plînge domnului pentru împresurarea ocinilor din Hilipești și din Bahnă 179.

Ionașco (Ionașcu), din Dănești; martor 83, 115.

Ionașco, (Ionaș), <din Dorohoi>, ginerele lui Cîrstea; martor hotarnic 232.

Ionașco, din Foltești; dă zăpis de mărturie 426.

Ionașco, din Frăteni; martor 201, 202.

Ionașco, din Giunătățeni; stăpîn în Iurești; în pricină pentru împresurarea unui loc din Petrești 246.

Ionașco, din Grădinari; dă zăpis de mărturie, a. d. 71.

Ionașco, ("alt ~"), din Grădinari; dă zăpis de mărturie; a. d. 71.

Ionașco, din Hăndrești; vinde 30 de pămînturi 265.

Ionașco, din Maxinești; martor 182.

Ionașco, (Ionașcu, Nașco, Nașcul), din Mușetești, slugă domnească 372; primește poruncă să facă o cercetare la Mărgineni 372;
se judecă pentru un loc din hotarul s. Ruși și pierde 261;
împuternicit să-și stăpînească "bucatele" 550.

Ionașco, din Odobești; martor 555.

Ionașco, <din Olănești (?)>; martor la Florintești 503.

Ionașco, din Pungești; martor 287.

Ionașco, din Puțeni; dă zăpis de mărturie 524.

Ionașco, din Sălevestri; martor 555.

Ionașco, ("alt ~"), din Sălevestri; martor 555.

Ionașco, din Șendriceni; martor hotarnic 191.

Ionașco, din Toderești; se plînge domnului pentru împresurarea părților sale din Balasinești și din Tîmpești; poruncă pentru alegerea acestora 454.

Ionașco, din Tomești, fiul Măricăi Romăneasca, frate cu Gavril Romănescul, cu Antimiia și cu Todosiia, tatăl lui Vasilie, al lui Gligorcea ș. a. 69.

Ionașco, din Vercești, frate cu Selevestru călugăr, cu Gligorie Negrul ș. a.; dă partea sa din Măstacani, pentru plata capului fratelui său, Neanul 413.

Ionașco, din Zmiiani; martor 111;

arendează trei sferturi de desetina de stupi de la ț. Tutovei și al Bîrladului, isc. lui 464.

Ionașco, dregător, din Iugșeni; martor hotarnic 491.

Ionașco, fiul Anci, nepotul Măricăi; vinde parte din Săoani 64.

Ionașco, fiul Belmezoaci, nepotul lui Ihnat Belmezu, fratele lui Pascal; vinde parte din Suceveni 426.

Ionașco, fiul lui Buzea; martor 120.

Ionașco, fiul lui Cîrstea din Ungureni; dă zăpis de mărturie 326.

Ionașco, (Ionașcu), fiul lui Cîrstea șetrar, frate cu Mariica și cu Țonca, unchiul lui Grozav și al Tudoscăi; vinde parte din Țibănești 214, 389 (menț.).

Ionașco, fiul lui Cîrstiian logofăt și al <Antemici> Cîrstieneasa, frate cu Gheorghită; primește întărire, după judecată, pentru s. Lămășeni, și dăruiește m-rii Solca 100 ughi și 100 de "matce" 106; se judecă pentru o parte din Băișești și pentru două pive și pierde 468.

Ionașco, fiul lui Coste; dăruiește m-rii Pîngărați parte din Buciumi 182, 187 (menț.).

Ionașco, fiul Drăghinei, fratele lui Florea; vinde s. Dănești (menț.) 243.

Ionașco, fiul lui Dumitrașco Grama, nepotul lui Trepăduș, strănepotul lui Oprea, frate cu Gligorie, cu Precopie și cu Erina; vinde țigani 46, 48.

Ionașco, fiul lui Dumitru Haneș din Piciorogani, frate cu Pavel; dă zăpis de mărturie 161.

Ionașco, fiul lui Fătul, nepotul Chirenei Zberoaia vornicească, frate cu Dumitru și cu Marina, rudă cu Gheorghe Roșca visticnic; dă acestuia jumătate din seliștea Petrosul 128, 389 și cîte jumătate din s. Izbiște și Slobozia Zberoaci 389.

Ionașco, fiul lui Gheorghii, fratele lui Gligorie și al Măricăi; vinde părți din Scobențeni 389.

Ionașco, fiul lui Ghiorghe Siminiceanu, frate cu Coste, Gavrilaş, Nastasiia ș. a.; vinde parte din Dănceni 64; dă în schimb jumătate din Matuți (menț.) 389.

Ionașco, fiul lui Grigorcea; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei 568.

Ionașco, fiul lui Grozav, nepotul lui Gavril Udrea; vinde parte din Toderești (menț.) 397.

- Ionașco, fiul lui Ilnat, fratele lui Pătrașco; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Ionașco, fiul lui Ilea, frate cu Andrei, Cîrstea și cu Marco; hotarnic 135.
- Ionașco, fiul lui Măcsin Surilă; scrie zapis, isc. lui 244.
- Ionașco, fiul Marici, nepotul lui Berici aprod; vinde părți din Copujani (menț.) 389.
- Ionașco, fiul Nastasici, nepotul lui Gligorie Udrea "cel bătrîn"; răscumpără parte din Toderești (menț.) 397.
- Ionașco, fiul Nastasici, nepotul lui Griga Hrincoș, fratele Măricăi, cumnatul lui Dumitrașco Fulger; vinde parte din Voroncoș 93.
- Ionașco, fiul lui Pătrașco; cumpără părți din Lățcani (menț.), pe care le vinde 221.
- Ionașco, fiul lui Pătrașco vătah, frate cu Creata și cu Dochia, tatăl lui Istratic și al Chelsiei 84.
- Ionașco, fiul lui Petru, nepotul lui Buzdugan, fratele lui Păntelei Harușul; vinde parte din Stîncești 65.
- Ionașco, fiul lui Sava; dă zapis de mărturie 331.
- Ionașco, fiul lui Simion Pilipovschi și al Măricăi, frate cu Gligorie, cu Vasile ș. a.; jefuiește pe Isar cămăraș și ucide niște negustori; i se răscumpără "capul" 143, 235.
- Ionașco, fiul lui Sofron și al Ilenci, frate cu Dănilă și cu Annesia, cumnatul lui Vasile Corlătescul; primește întărire pentru părți din Găngurești 231.
- Ionașco, fiul lui Solom, fratele lui Vasile; vinde parte din Cîndești 68.
- Ionașco, fiul lui Țigan 389.
- Ionașco, fiul lui Varnav, frate cu Andronic și cu Miștodic; dăruiește un loc de prisacă la Răchitoasa 366.
- Ionașco, fiul Varvarei, nepotul lui Mihail, strănepotul lui Turlui, frate cu Miron căpitan și cu Arvasiia; vinde parte din Tomești 69.
- Ionașco, fiul lui Zaharia și al Zaharioaici, frate cu Alexandra, cu Dochia ș. a.; vinde parte din Pungești 287.
- Ionașco, fratele lui Berdelin; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei (menț.) 568.
- Ionașco, frate cu Bosic din Crăești și cu Gligorie; vinde parte din Porcești 547.
- Ionașco, fratele lui Căzan; vinde parte din Nesporcești (menț.); poruncă pentru a fi scos de pe partea vindută 178.
- Ionașco, nepotul lui Grecul, urmașul lui Niagul Buze, rudă cu Toader Răchitan ș. a.; se judecă pentru s. Dimăceni și pierde 544.
- Ionașco, păharnicel, din Orășeni; martor hotarnic (menț.) 65.
- Ionașco, pîrcălab de Neamț; în sfat 64, 68, 72.
- Ionașco, popă; partea lui din Băloșești, vindută (menț.) 317.
- Ionașco, popă, din Suceava, de la Ețcani; scrie zapis 433.
- Ionașco, popă, fiul lui Condrea, nepotul lui Ilie, frate cu Alexandra și cu Anisia; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Ionașco, popă, fiul Tudorei, fratele lui Andrei; Țigan răscumpărat de la ~ (menț.) 329.
- Ionașco, popă, ginerele lui Urzică, soțul Maricăi; vinde parte din Băloșești 318.
- Ionașco, soțul Saftai; martor, isc. 403.
- Ionașco, tatăl lui Gligorie Geapa 123.
- Ionașco, tatăl lui Petrea 459.
- Ionașco, tatăl Nastasici, bunicul Axenici, al <Mari>icăi și al P. t... 158.
- Ionașco, (Ionașcu), teslar, <din Iași>, fiul lui Mihăilă; martor 415; vinde parte din seliștea Bircești (menț.) 85.
- Ionașco, <Țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Ionașco, Țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Ionașco, Țigan, fiul lui Sacul; al m-rii Voroneț, fugit; împuternicire dată m-rii pentru readucerea lui 81.
- Ionașco, <Țigan>; fratele lui Căprioară, tatăl lui Pentelei; <întărit m-rii Neamț> 507.
- Ionașco, vătah, din Săucești, fiul lui Bechea, tatăl lui Ștefan Bechea fost pîrcălab, al Anesiei și al Măricăi, bunicul lui Gligorie, al lui Iurașco, al Chelsiei și al Țuicăi 284, 537.
- Ionașco, vătah, la Toma<Cantacuzino mare> sulger; martor la Dracsini 420.
- Ionașco, vecin, din Oglindești; întărit lui Tănăsie fost vornic și soacrei sale, Soltana 430.
- Ionașco, vecin, din Zărnești; nepotul lui Bolghea, întărit lui Pană fost paharnic, în urma judecății 551.
- Ionașco, vizitiu, din Iași; martor 535.
- Ionașco, vornic, din Mîrăslivești; martor 11.
- Ionașco Argig, din Tăutești; martor hotarnic 170.
- Ionașco Avram, fost vornic <de gloată>, fiul lui Avram, frate cu Ștefan și cu Vasile; dă zapis de mărturie 555;

- primește întărire, împreună cu frații săi, pentru părți din Mesehenești, pentru jumătate din Giurcani și pentru țigani, iar deosebit, pentru s. Nămăești și pentru o parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei 184; împarte cu rudele s. Blăgești, Cărbunești, Fărăoani, Movileni ș. a. și primește întărire pentru părți din acestea și pentru două fâlcii de vic la Cotnari 228.
- Ionașco Avram (Avraam), tatăl lui Isac;** cumpără seliștea Mănești cu banii lui Nistor Ureche (menț.) 492.
- Ionașco Băhnașul, din Săcuiani;** martor 555.
- Ionașco Bătu (Biță), din Bizină;** martor 496.
- Ionașco Băzăceanul (Băzăcean), din Băzaci;** dă zapis de mărturie 435;
martor hotarnic 414.
- Ionașco Bîtcianul;** martor 513.
- Ionașco Bocan;** dă zapis de mărturie 524.
- Ionașco Boldescul, cupar, din Cruce;** martor 472;
primește danie s. Vinători, pe care, mai târziu îl dă m-rii Bisericieni (menț.) 68.
- Ionașco Botăș (Botici), vornic de gloată, ginerele Titiianei Păntileasa;** dă zapis de mărturie, 509, isc., sig. 534;
martor 12;
după judecată, primește întărire, împreună cu soacra sa, pentru o parte din Futești 479.
- Ionașco Boul, din Nelipești;** dă zapis de mărturie 435.
- Ionașco Buciușcul;** vinde parte din Hălăseni 561.
- Ionașco Burdușel, tatăl lui Toader;** vecin al lui Eremia vornic 473.
- Ionașco Buzea, fratele lui Știful, unchiul lui Iacov, al lui Romașco ș. a.;** vinde parte din Durnești (menț.) 77.
- Ionașco (Ionașcu) Calotă (gr.: Cacotu 250 B), tatăl lui Nechifor 250 A, 407.**
- Ionașco Capotă, din Petrești, tatăl lui Florea;** vinde parte din Porcești (menț.) 547.
- Ionașco Capotă, fiul lui Nicoară Capotă, nepotul lui Marco Capotă, unchiul lui Nistor, al Nastasiei și al Saftiei;** vinde parte din Hotcești (menț.) 85.
- Ionașco Carciul, fiul lui Liciul, frate cu Vasilie și cu Antemiia;** vinde parte din Tomești 69.
- Ionașco Căpățînă (sec. XIX: Căpățînă), birău de Ocnă;** cumpără parte din seliștea Măniști și din Groapa cea Mare 117.
- Ionașco Cehan, fost mare vornic, soțul Nastasiei;** dă zapis de mărturie 108, 371;
martor 358;
împuternicit să cheme la domnie pe deținătorii unui act 309;
stăpîn în Stăniliești 2 A-B, 3;
cumpără părți din Codăești 116, 417, Dușești 67, Părișeni 415; primește ca zălog parte din Părișeni; primește întărire, împreună cu Duca comis, pentru s. Novaci, și singur pentru seliștea Stăniliești, s. Voloseni, Măicani și Cerbicanii ș. a. 54.
- Ionașco Ciuparda, vecin, din Zărnești;** întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Ionașco Coșescul (Coșăscul), fost pîrcălab, unchiul Arnancăi;** cumpără și primește întărire pentru părți din Coșești 145, 146.
- Ionașco Cujbă, pentru mare vornic;** dă zapis de mărturie, isc. sig. 108;
martor hotarnic, sig. 2 A-B, 3;
martor, isc. 47;
scrie acte 2 A-B.
- Ionașco Dărman, din Ungureni, fiul lui Vrîncean, soțul Măricăi, tatăl Măricăi, socrul lui Simion Pilipovschi, bunicul lui Gligorie, al lui Vasilie ș. a. 143, 235;** martor hotarnic în Hănțești, isc., sig. 414;
primește întărire pentru două jirebii din Lipăești 435.
- Ionașco (Ionașcu) Dăvidu, din Văleni;** vinde parte din Văleni 540.
- Ionașco Dinga, din Bîrlad;** dă zapis de mărturie 249.
- Ionașco Dobrenchi (Dobrenchie), uricar;** scrie act 31;
martor 561;
se judecă cu m-reă Galata de Sus pentru s. Măcicățeni și pierde; prezintă acte false, care au fost rupte 252.
- Ionașco Drăgănescul (Drăgăneț, "cel bătrîn"), <din Dorohoi>;** martor 191, 232.
- Ionașco Gheanghea (Gheanghia, Ghenghe, Ghenghea, Ghianghe, Ghianghea), fost vornic de gloată (menț.) 544;** fost mare logofăt, tatăl lui Dumitrașco, al lui Lupul, al Antimiei și al Saftiei, socrul lui Lupul Prăjescul, bunicul lui Ion Ciolpan; dă carte de poruncă (menț.) 421; dă zapis de mărturie, 108, 544 (menț.);
martor 42, 47; isc;
cumpără și primește întărire pentru sate și părți de sate 38, 358, 461; dăruiește s. Ruginoasa 227;
zălogeste odoare, primite de la nepotul său (menț.): 131, 183, 227, 379;
împărțirea averii rămase de la ~ 188, 227, 392, 500.

- Ionașco Giugariul, vecin din Zărnești; întărit, după jud. cată lui Pana fost paharnic 551.
- Ionașco Gugl, tatăl lui Costantin 410.
- Ionașco Grozăvascul, din Mun. eni; dă zapis de mărturie 161, 304.
- Ionașco (Ionașcu) Hasnăș; primește întărire pentru părți din Hăsnășani 453.
- Ionașco Herțea; vinde parte din Cotelova (menț.) 389.
- Ionașco Hîndrescul; martor hotarnic 201.
- Ionașco Holteiul (Holteul); vinde parte din Dieneșești 100.
- Ionașco Hrincoș, fiul Anastasiei, nepotul lui Gliga Hrincoș, fratele Măricăi, cumnatul lui Dumitrașco Fulger; vinde parte din Voroncăuți 166, 167; scrie act, isc. 166.
- Ionașco Hușan, nepotul lui Simion Barhon; împrumuta bani de la unchiul său (menț.); vinde partea sa din Ciucești, pentru plata datoriei 535.
- Ionașco Jora (Jorea), vornic <de gloată>; dă zapis de mărturie, 371, isc., <sig.>, 425; se plînge domnului că părți de ocină, cumpărate de el, sînt ținute de vînzători 229.
- Ionașco Latăș, <din Dorohoi>; martor hotarnic 491.
- Ionașco Liciul, tatăl lui Necoară, al Mărici și al Mădăliței 69.
- Ionașco Lîncariul, fiul Varvarei, nepotul lui Crăciunaș, fratele Alecsandrei și al Părascăi; stăpîn în Macicăuți 193.
- Ionașco Machidon, din Cudrești; martor 202.
- Ionașco Mironescul, fiul lui Miron din Sinihău, ginerele lui Ghiorghe Albotă, soțul Agafiței, fratele lui Coste; vinde parte din Corlăteni, isc. 61.
- Ionașco (Onașco) Mînjea; scrie acte 1, 51, 54, 55, 60, 76, 235, 252, 341, 378, 391, 397-399, 445.
- Ionașco Mogîldea, fost <mare> vornic; cumpără părți din Giulești, pe care le dăruiește m-rii Secul (menț.) 402.
- Ionașco Nechiforescul, din Vilcești; martor hotarnic la Hănțești 414.
- Ionașco Oana (Ona); dă zapis de mărturie, 146; martor 145.
- Ionașco Paos, din Zlătari; cumpără părți din Mîlești (menț.); soției sale i se aleg părțile cumpărate 409.
- Ionașco Paus, <din Suceava>; în pricină cu Mitropolia, pentru casele lui Iurco fost logofăt 140.
- Ionașco Popăscul, ginerele Soficăi, soțul Mărici; vinde parte din Tomești 69.
- Ionașco Popăscul, pîrcălab de Ștefănești; primește întărire pentru s. Murguceni, în urma judecării 103; v. și Popăscul, pîrcălab.
- Ionașco Popăscul, din Turburești; martor 496.
- Ionașco (Eonășcuță, Ionașcu, Ionașcul, Ionășcuță) Prăjescul (Prăjescu), fiul lui Nicoară Prăjescul, frate cu Lupul Prăjescul, rudă cu Isac Balica hatman, postelnic <al treilea> 46, 47, 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 122, 168, 204, 250, 251, 315, 334 (în isc.; jîtnicer); jîtnicer 348, 367, 384, 407; dă zapis de mărturie, 46, 204, 348, 384; martor 47, 334; în pricină, pentru sate care au fost ale lui Isac Balica hatman 94, 96, 97, isc. 98, 101, 103, 104, 107, 122; se judecă pentru s. Boldești și pierde 367; face un heleșteu (menț.) și dă un loc, pentru altul care fusese înecat de heleșteul lui 250, 407 și pentru care primește întărire 407; cumpără sate și părți de sate și primește întărire pentru ele 168, 251, 315, isc. 264, 334; isc. sig. 46, 47, 348.
- Ionașco Prăvălie; martor, isc., sig. 159.
- Ionașco Rafeiu, fiul lui Zane; vinde parte din Turbătești (menț.) 28.
- Ionașco (Eonașco) Răspop, din Bodești; dă zapis de mărturie, 442.
- Ionașco Răspop, din Pleșăști; dă zapis de mărturie, 220, 279.
- Ionașco Răspop, soțul Măricăi, tatăl lui Dumitru, al lui Epifanie și al Erinei 14, <322>.
- Ionașco Robul; se jeluiește pentru împresurarea s. Pererita 156.
- Ionașco Roșca, diac, din Popeni; se judecă pentru un heleșteu 422, 423; primește întărire pentru părți din Popeni și Săpoteni 421; hotarnic 491; martor hotarnic 216, 217; martor 403.
- Ionașco Rusul; primește întărire pentru o parte din Ghitișova 493.
- Ionașco Sasul, din Șendreni; martor hotarnic 148, 365.
- Ionașco Scornici, fiul popii Toader, nepotul lui Crăciunaș, strănepotul lui Isac, frate cu Slăvilă; partea lui -, din Macicăuți, rămasă la Pîrvuleți, deoarece a murit la el 193.
- Ionașco Solomon, fiul lui Dumitrașco Solomon și al Nastasiei Solomoneasa;

- vinde un cal bun; ocinile lui din Băsăști și Edumirești, alese 327;
primește întărire pentru s. Hămeiani 199.
- Ionașco Sorăci, fratele Maxinesei și al Mirei; vinde parte din Băloșești 318.
- Ionașco Stejăreanu(Stejeran, Stejeranul), vornic de gloată/poartă; dă zapis de mărturie, 283, 546;
martor 334.
- Ionașco Stroici, fiul lui Lupul Stroici fost mare logofăt și al Păscălinei, fratele lui Vasilie; vinde sate și părți de sate (menț.): 30, 199, 304, 305, 404; zălogește s. Lozna (menț.) 395, apoi îl dăruiește m-rii Solca (menț.) 396.
- <Ionașco> Talpă, <mare> paharnic; fost stăpîn al s. Davideni 213.
- Ionașco Tutovanul; dă zapis de mărturie 331.
- Ionașco Verdeș, de la Neamț, soțul Măricăi, tatăl lui Grăjdean 263.
- Ionașco Vlădicianul; martor hotarnic 476.
- <Ionașco Zberca, fost mare> vornic, soțul Chirenei Zberoaia 389.
- Ionașco, v. și Ioan, Ion, Ionaș, Ionășcuță, Ionică, Ioniță, Ivan.
- Ionașcu, martor 339.
- Ionașcu, aprod din Soci; dă zapis de mărturie 180.
- Ionașcu, din Curseci; dă zapis de mărturie 99.
- Ionașcu, din Tunsăști; martor la Veștelești 495.
- Ionașcu, fiul lui Béchea; martor la Drăgănești 542.
- Ionașcu, fiul lui Buchilă; dă partea sa din Platoniești, pentru a-și plăti capul, în urma unei tilhării 6.
- Ionașcu, fiul lui Ierimias; vinde jumătate din Șușmănești 330.
- Ionașcū, fiul lui Macsin, nepotul lui Corin; vinde jumătate din Șușmănești 330.
- Ionașcu, fiul Măricăi, frate cu Buzca, cu Istrate și cu Simion; vinde parte din Hotcești 85.
- Ionașcu, fiul lui Miron, frate cu Cîrstea și cu Ștefan; vinde cîte o jumătate din seliștile Drăjeni și Greci (menț.) 394.
- Ionașcu, fiul Todosiei șetrăroaie, fratele Măricăi spătărița; vinde partea Măricăi, din Tibănești (menț.); partea lui, din același sat, vîndută de Mărica 563, 565.
- Ionașcu, fratele lui Ghiorghe și al lui Grigore; vinde parte din Hotcești 85.
- Ionașcu, popă, din Bîrgăoani, vărul lui Ion Ciurea; se judecă pentru parte din Cîrligi 412.
- Ionașcu, popă, <din Botoșani>; martor 484.
- Ionașcu, popă, din Curseci; dă zapis de mărturie 99.
- Ionașcu, rudă cu Drăgan ș. a.; vinde parte din Șepeleuți (menț.) 504.
- Ionașcu, vornic, din Bogdana; dă zapis de mărturie 512.
- Ionașcu Covrig, fiul popii <Covrig>, cumnat cu Todosia; primește întărire pentru o parte din Toporăști și pentru un loc de prisacă 99.
- Ionașcu Moise, hotnog; martor hotarnic 56.
- Ionașcu Nichita; martor 494.
- Ionașcu (Iunașcu) Talpă, din Dăncești; martor 471.
- Ionașcu, Ionașcul, v. Ionașco.
- Ionașcul; martor 110.
- Ionașcul Arbure, fiul Cîrstinei, frate cu Anghelina și cu Maria; primește moștenire cîte o parte din Corlăteni și din Godinești 95.
- Ionășcuță, v. și Ioan, Ion, Ionaș, Ionașco, Ionică, Ioniță, Ivan.
- Ionășăni, sat, <ț. Hîrlău, Ionășeni, c. Virfu Cîmpului, j. Botoșani>; în hotar cu s. Pîțulușăni 44.
- Ionășcoae, v. Mărica ~.
- *Ionășeni (Ionășeani, Eonășeni), sat, pe Jijia <ț. Iași; lingă Stîncea, c. Victoria, j. Iași>; părți din ~, vîndute de Benea lui Nicoară <Prăjescul> logofăt (menț.) și întărite lui Ionășcuță Prăjescul 315;
hotarnici din ~ 148, 365.
- Ionășeni, sat, ț. Tecuci; <c. Nicorești, j. Galați>; vie din ~, vîndută de Năstasie lui Dumitrașco Gheuca fost vornic de gloată și întărită acestuia 369.
- <Ionășeni>, sat, v. Ionășăni.
- Ionel, din Potropoiești; martor 471.
- Ionel, v. și Ioan, Ion etc.
- Ionică; martor la Temerleni 510.
- Ionică, v. și Ioan, Ion, Ionaș, Ionașco, Ionășcuță, Ioniță, Ivan.
- Ioniga, țigancă, mama (?) Axiniei 338.
- Ionia, țigancă, soră cu Larion Babeț, cu Vârvara ș. a.; dată în schimb 333.
- Ioniță, fiul Albei, fratele lui Ciudin 129.
- Ioniță Prăjescul, serdar; posesor al unui act orig. (1811) 219.
- Ioniță, v. și Ioan, Ion, Ionaș, Ionașco, Ionășcuță, Ionică, Ivan.
- Ioniți, birău <de Ocnă>; martor hotarnic 126.
- Ioniți, fiul popii Manea; martor hotarnic 126.
- Ioniți Arapul, soțul Mariei (1816) 77.
- Ionniță, țigan, fiul lui Dumitrașco Pepelea, frate cu Ghiorghe ș. a.; stăpînit de m-rea Bărboi (sec. XVIII) 271.

- Ionu, vecin, din Rădăuți; fost al Nastasiei, dat fiului ei, Gligorașcu 244.
- Ionu Canano, spătar; perilipsis cu scrisorile moșiiilor sale din Ț. Suceava (sec. XVIII) 336.
- Ionuț, fiul lui Golăi, tatăl lui Gligoric și al lui Vasile Dinga diac 282.
- Ionuță Fărîmă, tatăl lui Ștefan 402.
- Ionuț, Ionuță, v. și Ioan, Ion, Ionașco etc.
- Ionașco, v. și Iurașco.
- Iordache, mare culcer; "încredințază" trad. (1777) 365.
- Iordache Gane, spătar; se judecă cu m-reă Bîrnova, pentru împresurarea s. Căpotești de către s. Șendrești (1845) 215.
- Iordache Roset (Ruset), mare vistiernic; posesor de doc. (1809): 237, 255, 268, 280, 373, 386 B.
- Iodache, v. Iordachi, Iordachie.
- Iordachi, martor, la Onești 314.
- Iordachi, martor la Țibănești 312.
- Iordachi, ginerele lui Strățulat și al...; cumpără jumătate din Futelești de Sus 27.
- Iordachi, popă domnesc, din Dorohoi; martor hotarnic 216, 217, isc.
- Iordachi, soful Irinei, ginerele lui Crăciun Găozu; vinde Grindul Lung și bălțile Lăpușna și Lăpușnița 247.
- Iordachi Cantacuzino, mare logofăt (1765); iscălește act 350 (menț.).
- Iordachi, v. și Iordache, Iordachie.
- Iordachie(Iordachi), fiul lui Dumitru Goia, frate cu Apostol, cu Gligorașco ș. a.; martor 325;
- primește întărire pentru o parte din Lățcani, cumpărată 221.
- Iordachie (Iordache, Iordachi, Iorgachi, Iurdachi, Iurdachie, Iurdachii) <Cantacuzino>, mare vistiernic, frate cu Toma <Cantacuzino>, rudă cu Isac Balica hatman; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 389, 391, 397-399;
- dă zapis de mărturie 46, 108, 204, 264, 304, 316, 323, 348, 371, 425, 552, 563;
- martor 47, isc., sig.;
- isc. 304, 371; isc., sig. 47, 204, 348;
- primește întărire pentru sate și părți de sate 101, 107, 148, 263, 365; renunță la un Țigan 548;
- vătaf al lui ~ 420.
- Iordachie Millo, din Pohârnicieni; doc. împrumutat lui ~ 206.
- Iocrst (Iorestu), <călugăr>, la m-reă Dragomirna; în sobor 197, 204.
- Iorga; martor la Codăești 116.
- Iorga, cărnăraș; partea lui ~ din Mărcești, stîlpită 545.
- Iorga, din Suceava; dă zapis de mărturie 433.
- Iorga, șoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 41.
- Iorga, v. și Iurga.
- Iosăpu, din Gîrlești; martor 496.
- Iosif, ieromonah, la m-reă Bîrnova; în sobor 348, 349.
- Iosip, (Iosîp) [gr.: dascăl 250 B], din Hăsnășcani; martor 250 A-B.
- Iosip, fiul Soficăi din Iugești; vinde o jirebic din Șelișeu (menț.) 354.
- Iosip, ieromonah, la m-reă Solca; dă zapis de mărturie 122.
- Iosip Ilicescu, <din Dorohoi>; martor hotarnic 232.
- Iosip, v. și Ion ~.
- Iosip, v. și Iosif, Iusip.
- Iosipescul, din Piciorogani, tatăl lui Istratic 161.
- <Ipatele, sat, c. ~, j. Iași>, sate înglobate în ~, v. Mogoșești, Petrești.
- Ipatic, din Slobodia Zbîroac; dă zapis de mărturie 476.
- Ipatic, fratele lui Andrei Murguleț, al lui Eremia și al lui Ștefan; dă zapis de mărturie, isc. 304;
- primește întărire pentru Toderești 397.
- Ipatic Sîrbea, fratele lui Toader și al Sîrbea din Lungani, unchiul lui Nemăiaco (Neleaico), al lui Isaico și al Măricăi; vinde parte din Băloșești (Băloșeni) 220, 279.
- Ipifanie, v. și Epifanie.
- <Ipotești>, sat, v. și Epotești.
- Irașco, v. Crisco.
- Irimescu, Spiridon; act în Arhiva ~ (sec. XX) 438.
- Irimic, armaș; dă zapis de mărturie (menț.) 544.
- Irimic, frate cu Simion, cu Zaharie ș. a.; nepotul lui Danciul; vinde parte din Mogoșăști 77.
- Irimic v. și Eremia, Eremia, Erimic, Ierimii, Irimia.
- Irimia; cumpără părți din Onceni 174.
- Irimia; primește întărire pentru părți din Timpești 66.
- Irimia, din Olănești; martor la Florintești 503.
- Irimia, din Păunești; martor 110.
- Irimia (Irimic), fiul lui Gherasim, frate cu Toader și cu Sofronia; face schimb de locuri 250 B, 407.

- Irimia, pîrcălab; cumpără o parte din Știuborăni 154.
- Irimia, țigan; întărit m-rii <Aroncanu> 288.
- Irimia Pițigae, fiul lui Petrica hatman, tatăl Todosei 228.
- Irimia, v. și Erimia, Eremia, Erimic, Ierimia, Irimic.
- Irina (Erina), călugăriță, fiica Agafiei, fosta soție a lui Ilie șetrar, mama lui Andreiu Chiorul fost armaș; vinde parte din Hotcești 85 și din Alexești 293, 294.
- Irina, din Băloșeni, mama lui Gavril, a lui Pană și a Nastasiei 120.
- Irina, fiica Agafiei, soră cu Sava și cu Ștefan; vinde parte din Dobrulești (menț.) 180.
- Irina, fiica lui Căzacul; primește moștenire parte din Borăuți 95.
- Irina, fiica lui Crăciun Găozu, soția lui Iordachi; vinde o bucată din Grindul Lung, cu bălțile Lăpușna și Lăpușnița 247.
- Irina (Irinna), fiica lui Gherman, nepoata lui Nechita, soră cu Dumitru, cu Toader și cu Anna; vinde seliștea Hrobnea 255, 280.
- Irina, fiica lui Nechita, mama Antimiei, a Ioanei și a Nastasiei 77.
- Irina (Erinna), fiica lui Ionașco Răspop și a Măricăi Ionășcoac, soră cu Dumitru și cu Ipifanie; vinde o vie la Băiceni 14, 322.
- Irina, fiica lui Pășcanu, nepoata lui Paholcea, soră cu Bejan, cu Simion, cu Nastasia și cu Protasiia; vinde părți din Părtănoși 176.
- Irina (Erina), fiica lui Pătrașco Banul, <soția lui Ștefan Moimăscul>, soră cu Vasile Banul, cu Anușca, cu Drăguța ș. a.; dă parte din Hasnășeni pentru părți din Căcărădzeni 42, 62.
- Irina, fiica Schivei, nepota lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Ghiune, cu Nastasia ș. a.; primește întărire pentru părți din Blindești, Săcătura ș. a. 350.
- Irina, soția lui Andronic Bogdan căpitan; cumpără două fâlci de vie la Cotnari (menț.), pe care le vinde l.
- Irina, v. și Erena, Erina.
- Irodiia, fiica lui Nistor, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, soră cu Băloș, cu Măria și cu Costantin; vinde parte din Feținghești (menț.) 9, 68.
- Isac; primește întărire pentru s. Plopeni 98.
- Isac; scrie act 149.
- Isac, aprod, fiul lui Ion vistiernic, nepotul lui Petrica pîrcălab 228; vinde parte din Meschenești (menț.) 184.
- Isac, din Băloșeni; dă zapis de mărturie 435.
- Isac, din Bobești; martor hotarnic 216, 217, isc.
- Isac, din Costinești, tatăl lui Vasilie 217; hotarnic 149, 150, 216; deținător al unei "scrisori de împărțală" (menț.) 17.
- Isac, din Hernicești; dă zapis de mărturie 326.
- Isac, din Milești; se judecă pentru părți din Milești 409.
- Isac, din Sălevestri; martor 555.
- Isac, fiul lui Dumitrașco; martor 410.
- Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader din Valeva; vinde parte din Valeva 192.
- Isac, fiul Ilincăi, nepotul lui Toader Calapod, frate cu Safta; vinde parte din Boldești și din seliștea Sîrbi (menț.) 511.
- Isac, fiul lui Ionașco Avram; se judecă pentru seliștea Mănești, numită acum Vlădești 492.
- Isac, fiul Stanei, nepotul lui Toflea; vinde un țigan 136.
- Isac, ginerele lui Feștilă; martor 325.
- Isac, popă; dă zapis de mărturie 407.
- Isac, popă, fiul Ilenci, frate cu Ostahie și cu Acsiniia; primește în schimb un loc de finaț lângă Schei 250 A-B, 407.
- Isac, "strămoșul", <din Macicăuți>, tatăl lui Crăciunaș, bunicul popii Toader, al Dochiței, al Stancăi și al Varvarei; îl aduce la Macicăuți, pe strănepotul său, Bogdan, din robie, de la Mecin (menț.); dă zapis de mărturie 193.
- Isac, tatăl Magdei 95.
- Isac, văr cu Albul, cu Drăgan aprod, cu Dumitrașco și cu popa Gligoric; vinde parte din Păulești (menț.) 448.
- Isac (gr.: Isat 107) Balica, hatman, rudă cu <Miron> Barnovschi voievod, cu Savin Prăjescul, cu Dumitrașco Șoldan, cu Iordache <Cantacuzino> ș. a.; se ridică împotriva lui Ștefan Tomșa voievod și este executat (menț.) 101; cumpără sau schimbă sate și părți de sate (menț.): 94, 101, 103, 107, 150, 216, 217, 346, 347, 397; dă zapis de întoarcere pentru o parte din Toderești (menț.) 397; satele lui ~, împărțite între rude 94, 101, 104, 107, 122.
- Isac Drujina (Drujinea), din Piciorogani; dă zapis de mărturie 161; vinde parte din Piciorogani 160.
- Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaș; vinde un loc de casă din Săoani (menț.) 64.
- Isac Grani; martor hotarnic la Milești 409.
- Isac Huțul (Hutul); martor 137.
- Isac Ilcescul, din Dorohoi; martor 191.

- Isac (Isachi) Mătiășescul (Miticșăscul), soțul Stancăi, tatăl lui Gligorașcu și al lui Neculai 44; martor 175.
- Isac Scorpan; primește întărire pentru o parte din Hudeștii Mici, cumpărată 431.
- Isac Stîrcea, din Popeni, fiul lui Stîrcea "cel bătrîn", ginerele Hacımîndoaci, frate cu Costantin <Stîrcea> pîrcălab și cu Dariic <Stîrcea>; dă zapis de mărturie 431, 453; hotarnic 130, 191, 232, 491; martor 104, 494; jefuiește pe Gavrilăș <Mătiăș fost mare> vornic (menț.) și dă, ca despăgubire, s. Loziani și cîte o parte din Boian și din Onutul de Sus 34, 304, 305; stăpîn în Dumeni 149; se judecă pentru un heleșteu 422, 423 și pentru o parte din Borodicieni 487; primește întărire pentru o parte din Borodicieni 292 și pentru țigani cumpărați 10; primește, după judecată, aprobare pentru alegerea părților sale din Onut și pentru alegerea vecinilor 30; ise., sig. 232.
- Isac Udrea, <fost medelnicer>, fiul lui Gligorie Udrea "cel bătrîn", din Parhăuți, frate cu Grozav și cu Nastasia, tatăl lui Gorcea; partea lui din Toderești, vindută, apoi răscumpărată 397.
- Isac, v. și Vasile ~.
- Isaca, vătaf de scimeni (?), tatăl lui Chirila, al lui Ignat, al lui Nechifor și al Părăscăi, bunicul lui Dumitru, al lui Brohnia, al lui Solomon ș. a.; cumpără parte din Simeni (menț.) 376.
- Isachi, călugăr; serie act 503.
- Isachi, popă; martor la Băloșeni 113.
- Isacu, <rudă cu Gligorie Geapa; vinde parte din Băloșești> 123.
- Isaia, icromonah, la m-reă Agapia Veehe; traduce act (1783) 91.
- Isaia Băloșescul, arhimandrit; "încredințază" traducere (1811) 406.
- Isaia, v. și Isaia.
- Isaico; vînzări din partea sa din Tomești 63, 69.
- Isaico, fiul Marușcăi, tatăl lui Andreica și al lui Vasilie, bunicul lui Dumitru Isăicel, al lui Sava, al lui Zaharia ș. a. 389.
- Isaico, fiul lui Sîrbea din Lungani, nepotul lui Ipatie Sîrbea, frate cu Nelevaico (Nămăiaco) și cu Măriica; vinde parte din Băloșești 220, 279.
- Isaico, tatăl lui Vasilie; vinde parte de casă din Săoani 64.
- Isaia Batin, fost pitar, martor hotarnic 469, 470.
- Isar (Isriu, Isaru) cămăraș/vameș; primește jumătate din Șerbiceni, pentru că a fost jefuit 143, 235.
- Isarie (Isaria), din Găgești; se judecă pentru o parte de vad de moară și pierde 186, 303.
- Isarie, fiul Floarei, frate cu Cătălina; se judecă pentru o parte din Orgoești și pierde 411.
- Isat, gr. pentru Isac 107.
- Isăicel, v. Dumitru ~.
- Isăie, hotnog; martor 325.
- Isăie, v. și Isaia, Isaia.
- <Istanbul>, oraș, v. Țarigrad.
- Istrate, lectură greșită 85.
- Istratei; se judecă pentru o parte din Drăgănești și pierde 543.
- Istratic, din Glodeni; dă zapis de mărturie 67; cumpără parte din Pășcani 83, 115.
- Istratic, <din Iași>, de pe Ulița Strîmbă; martor 420.
- Istratic, din Olănești; martor la Florintești 503.
- Istratic, din Perțești; martor, a. d. 71.
- Istratic, din Uricani; martor 370.
- Istratic, fiul lui Ionașeo, nepotul lui Pătrașeo vătaf, nepot de frate al Creței și al Dochiei, fratele Chelsici; vinde parte din Scînteia 84.
- Istratic, fiul lui Iosipăseul din Piciorogani; dă zapis de mărturie 161.
- Istratic (Istrate), fiul lui Tocsabă, nepotul lui Băloș, fratele Ancii; vinde parte din Țibănești 214, 389, 523 (menț.).
- Istratic, ginerele lui Costantin uricar și al Tofanci, cumnatul lui Savin; se judecă pentru Lămășeni și pierde 106.
- Istratic, ginerele Ghervasiei 21.
- Istratic, tatăl lui Beldiman; vinde parte din Băsăști (menț.) 327.
- Istratic, vecin, din Prăjești; întărit, după judecată, lui Fortuna fost postelnic 539.
- Istratic, v. și Eustratic.
- Istratii, fiul lui Ion spătărel; vinde parte din Bulbuceni 172.
- Isus Hristos; în blestem 394.
- Ișnovăț (Ișnoveț), pîrîu, <în Republica Moldova, afluent al Bîcului la Sîngera, or. Chișinău>; sate pe ~ 389; vad de moară pe ~ 389.
- <Îțești, sat, c. Berești-Bistrița, j. Bacău>; sate lîngă ~, v. *Hălăseni, *Șendrești.
- Itrinești, sat; <c. Mărgineni, j. Neamț>; diac din ~, martor 182.
- <Îțcanii Vechi>, sat, v. Ețcani.
- Iubăncasa, pîrîu, v. Ibăncasa.

- Iubănești, sat, ț. Dorohoi; <Ibănești, c. ~, j. Botoșani>; dăruit de Ștefan Tomșa voievod m-rii Solca (menț.) 122.
- Iuceșți, sat, <Icușești, c. ~, j. Neamț>; oameni din ~ 31, 317, 318.
- Iuda (Iudaa) Scariotcanu; în blestem 4, 42, 51, 76, 86, 89, 104, 159.
- Iuga, tatăl lui Lupul și al Măricăi, bunicul Armancăi Fintinoae; cumpără parte din Oleșești (menț.) 139.
- Iugani, sat, <ț. Succava; c. Mircești, j. Iași>; parte din ~, vîndută de Filcea și copiii săi lui Dumitrașco Fulger 384.
- Iugești, sat, <ț. Succava; azi în Ucraina, Ijivți, c. ~, r. Storojineț, reg. Cernăuți>; om din ~ 354.
- *Iugeșeni, sat; <ț. Hîrlău; probabil lingă Șendriceni, c. ~, j. Botoșani>; hotarnic din ~ 491.
- Iujdilă, v. Ion ~.
- Iulăș, v. Eremia ~.
- Iunașcu, v. Ionașcu.
- Iuniu Lecca; condiție de doc. a lui ~ 496.
- Iura, din Bîrlădești; martor 110.
- Iurașco, "bătrînul", din Dorohoi; martor hotarnic 191, 491.
- Iurașco, diac; dă zapis de mărturie 109.
- Iurașco, diac de visterie, din Hodoreni; martor hotarnic la Borăști 165.
- Iu<rașco>, din Hilipești; hotarnic la Bahnă și la Hilipești 179.
- Iurașco (Iorașco), portar, din Pleșești; dă zapis de mărturie 465; martor 513.
- Iurașco, fiul Anesiei, nepotul lui Ionașco vîtaf, cumnatul lui <Ștefan> Bechea fost pîrcălab, unchiul Severincăi; dăruiește nepoatei sale partea sa din Bogdănești 537.
- Iurașco, fiul Ceucăi, nepotul lui Vasilie, strănepotul lui Isaico; vinde parte din Balomirești și Hoisești (menț.) 389.
- Iurașco, fiul popii Gavril din Gănești, nepotul lui Steian aprod; vinde parte din Dracsini 426; dă parte din Gănești, în schimbul alteia din Arămești 447.
- Iurașco (Iurașcu, gr. pentru Pătrașco 195) Bașotă, fiul lui Toader Bașotă și al Anghelinei, frate cu Gheorghie și cu Marica 427; fost hatman 47, 427, 547; pîrcălab de Neamț 51, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 77; în sfat 51, 55, 64, 69, 76, 77; martor 47; primește întărire pentru părți din satele Berești, Cuciulați, Mogoșești și Șerbănești 427; cumpără loc de patru case în Porcești (menț.) 547; răposat 547;
- isc. lui 47.
- Iurașco Șeptelici; martor hotarnic, isc. 465.
- Iurașco, v. și Dumitrașcu ~.
- Iurașco, v. și Iorașco.
- Iurașcovici, v. Onciul ~.
- Iurașcu Adam, din Vlădești; martor 250.
- Iurașcul, fiul lui Dragoș din Cetnicăuți, frate cu Filip, cu Nechifor, cu Pente ș. a.; vinde părți din Cetnicăuți 206.
- *Iurcăeni, sat, <ț. Vaslui; lingă or. Negrești, j. Vaslui>; în hotar 38.
- Iurco, logofăt (fost ~), <din Succava>; casa lui, din Succava, întărită Mitropoliei 5, 140; trecut în pomelnicul Mitropoliei 140.
- Iurești, sat, <ț. Hîrlău; c. Todireni, j. Botoșani>; pricină pentru hotarul dintre ~ și Petrești 246.
- Iurga, cămănar; încasează o datorie 124; stăpîn al unei prisăci 476.
- Iurga (Iorga, pe pecete 2 A), din Horjești; hotarnic 2 A-B.
- Iurga, v. și Iorga.
- Iurghiceni (Iurgiceani, Iurghițeni), sat, <ț. Hîrlău; Erbiceni, c. ~, j. Iași>; împuternicire pentru Dumitru Buluș vistiernic de a lua zeciuiala din ~ 478; popă din ~ martor 220; sat lingă ~, v. *Tălhărești.
- Iuceș, fiul lui Dălbă, tatăl lui Onciul și al lui Dumitru; vinde parte din Borodicieni (menț.) 292, 485.
- Iusip, din Brăești, dă zapis de mărturie 220.
- Iusip, fost șoltuz, din Hotin; martor la Hențești 433.
- Ivan ieczar, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Ivan, fost urcadnic de Dorohoi; dă zapis de mărturie (menț.) 421.
- Ivan Puiatră, nepotul Petrenilor; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Ivan, v. și Ioan, Ion etc.
- Ivanco, din Bizin; martor 496.
- Ivanco (Ivan), sulger, străbunicul lui Pătrașco, bunicul Nsatei, tatăl Anușcăi, soful Soficiăi 164.
- Ivancul Petrescul, tatăl lui Dragotă 85.
- <Ivanivți>, sat, v. Înăuți.
- Ivașco, străbunicul Ștefanei 389.
- Ivașco, <țigan>; întărit m-rii Neamț 507.
- Ivașco Cîrjeu; martor la Costești 558.
- Ivașcu, v. Andrei ~.
- <Ivănțești, sat, c. Bolotești, j. Vrancea>; sat lingă ~, v. *Feținghești; seliște înglobată în ~, v. Hălmezești.

<Vănești, sat, c. Pădureni, j. Vaslui>; sat
 lângă ~, v. ***Temerleni**.
 <Ivești, sat, c. ~, j. Galați>; sat înglobat în ~,
 v. Blăjerei;
 v. și **Floreă (Biserica Florei)**.
 <Ivești, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lângă ~, v.
 ***Luminata**;
 v. și **Măgiurcani**.
Ivești, târgușor (1892), denumire a unei părți
 din moșia Blăjerei, numită anterior și
 Biserica Florei 275;
 v. și <Ivești>, sat.
 ***Ivoești**, sat, pe Bahlui, Ț. Cîrligătura; <lingă
 Holm, c. Podu Iloaiei, j. Iași>; părți din ~,
 cumpărate de Gheorghe Roșca de la fiii lui
 Gavril și întărite 389.
Ivoești, sat, probabil gr. pentru Ivoești 389.
Izbiște, sat, Ț. Orhei; <în Republica Moldova,
 c. ~, r. Criuleni>; părți din ~, întărite lui
 Gheorghe Roșca vistiernic 389.
Izvoare (Vadul Izvoarelor), vad, Ț. Neamț; în
 hotarul s. Lălești 15.

I

Împărăția <Turcească>; înștiințare, făcută de
 ~, pentru plata haraciului 297.
Înățarea Crucii; anchetă efectuată în ziua de ~
 232.
Înălțarea Domnului, hram al m-rii Galata 51,
 390; hram al m-rii Neamț 90.
Îndreiu, fiul lui Oancea; vinde parte din
 Băsăști (menț.) 327.
Îndreiu, v. și Andrei, Andreiu, Andrii.
Între Șiraguri, movilă, în braniștea
 Bohotinului, între riul Jijia și valca Cozici;
 în hotar 482.
Învierca (gr.: Arătarea) Domului, hram al m-
 riilor Sucevița 463.

J

<**Jan Zamoyski**>, cancelar ("cantlériu") <al
 Poloniei>; expediția lui ~, în "Țara
 Muntenească" (menț.) 567.
 ***Jărdănești**, sat, pe Zeletin, <Ț. Tecuci;
 probabil lângă Boghești, c. ~, j. Vrancea>;
 partea din ~, dată de Tudor căpitan fiicei
 sale, întărită I.
Jăvârdan Căcian; martor la Dumeni 353.
Jidovca, (piscul ~), top. la Șendriceni; în hotar
 191, 232, 491.

Jigălia, pîriu; <afluent al Elanului, la
 Giurcani, c. Găgești, j. Vaslui>; sat pe ~
 28.
Jiianca, fiica lui Gavril, soră cu Piscul, cu
 Stratul, cu Anița ș. a.; vinde parte din
 Hlăpești (menț.) 389.
Jijia (Dzizjia), riș, <afluent al Prutului>; sate și
 seliște pe ~ 31, 35, 78, 94, 120, 155, 168,
 220, 244, 251, 279 (sec. XVIII), 289, 315,
 356, 368;
 mori, vaduri și locuri de moară pe ~ 31,
 78, 91, 148, 162, 289, 315, 368, 476;
 loc de prisacă la confluența cu Bahluiul
 91;
 hotar 365, 476, 482;
 drept de a scoate apă din ~, dat unui
 boier 482.
 <**Jijia**>, sat, v. Șătrăreni.
Joldești (Jioldești), sat, Ț. Suceava; <c.
 Vorona, j. Botoșani>; om din ~ 240;
 jumătate din ~, moștenită de Dumitrușco
 Ghenghea 227;
 act scris ~ la 131.
Jora; vinde parte din Solominca (menț.) 58.
Jora, v. și Ionașco ~.
 <**Jorăști**, sat, c. ~, j. Galați>; sat înglobat în ~,
 v. Puțeni.
Judecătoria județului Hotin; autentifică act
 (1856) 219.
 <**Judecătoria**> ("Giudecătoria")/Tribunal ale Ț.
 Iași; autentifică copii (1835) 126, 269.
 <**Judecătoria Tutovei**>; act în ~ (1833) 506.
Jurebiesc, neam; descendent din Dumitru
 aprod (sec. XIX) 172.
 ***Jurjești**, sat, pe Podraga, Ț. Dorohoi;
 <Giurgești, lângă or. Darabani, j.
 Botoșani>; jumătate din ~, întărită, după
 împărțire, lui Căzacul și surorii sale,
 Dumitra 357.

K

<**Kalininsk**, or., în Republica _Moldova, r.
 Edineț>; sat lângă ~, v. ***Căpoteni**;
 v. și **Cupcici**.
Karapciiv, sat, v. Carapciu.
Kirileanu, G(heorrghe) Teodorescu, din
 Piatra-Neamț; act aflat în posesia lui (sec.
 XX) 278.
 <**Kotelevo**>, sat, v. Cotelova.

L

La Bărbosul, v. Bărbosul (La ~), top.

La Capătul Cîmpului, curătură, în s. Siliștea; dată în schimb de Vasilie Dinga diac fratelui său, Gligorie (menț.) și întărită 282.

Lacul Negru, lac; hotar al s. Cotiujăni 49.

Lacul Tătărașului, v. Tătărașul (Lacul ~ -ului), lac.

Lapteacru, v. Roman ~.

Larga, pîriu; <în Republica Moldova, afluent al Prutului, la nord de Chircani, c. Larga Nouă, r. Cahul>; sat în gura sa 222.

<Larga-Veche>, sat, v. Lărgeni.

Larion; scrie acte 186, 467.

Larion; vinde un loc de casă din Săoni 64.

Larion, din Iucești; martor, 317, 318; sig. 317.

Larion, fiul Mărinei, nepotul lui Radul, frate cu Gavril, cu Ștefan ș. a.; vinde parte din Ungurași (menț.) 404.

Larion, fiul lui Vasile, nepotul Nastasiei, fratele lui Gligorie; vinde părți din Durnești și Costeni 77.

Larion, ieromonah, la m-reă Bîrnova; în sobor 348, 349.

Larion, popă; partea lui din Mijloceni, vîndută și alcasă 317.

Larion Babeș, țigan, frate cu Agarra, cu Vărvara ș. a.; dat în schimb de Savin Prăjescul lui Pătrașco Bașotă 329.

Lascar, postelnic; act în posesia lui ~ (1747) 561.

Laslău (Dealul lui ~, Dealul Laslăului), deal, la Cotnari; vic din ~, vîndută și întărită lui Lupul Prăjescul 36 și lui Toma <Cantacuzino> mare sluger 442.

Latăș, v. Ionașco ~.

Lateș; dăruiește m-rii Slatina jirebii din Băișești 501.

Laver, gr. pentru Lazăr 211.

Lavra cea Mare, m-re, la Ierusalim, <în Israel>, cu hramul Sf. Sava; metoh al ei 76; v. și Sf. Sava, m-re.

<Laza>, sat, v. Ferești.

Lazar; din partea lui din Durnești, vîndută 77.

Lazar, din Cernăuți; martor la Valeva 192.

Lazar, egumen al m-rii Bîrnova; dă ocină în schimb 348 și primește întărire pentru seliștea Rădeni 349.

Lazar, v. și Lazăr, Lazor, Lazur.

Lazăr, din Poiană; martor 126.

Lazăr (gr.: Laver), diacon, din Lucăciani; martor 211.

Lazăr Mancăș, din Stupca; posesor al unui act (1727) 49.

Lazor, din Hulturești; martor hotarnic 361.

Lazor, din Prăjești; primește plată pentru stupi furați 70.

Lazor, din Țirgu Frumos; martor 201.

Lazor, fiul lui Ion Plavăț, nepotul popii Luca, frate cu Petrea Bordzea, cu Tănăsie și cu Dochiia; vinde parte din Bășaști (menț.) 327.

Lazor, soțul Nastei; partea lui din seliștea Bahna, vîndută 229.

Lazor, tatăl Mărinei 139.

Lazor, țigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul, frate cu Avram, cu Bolboacă ș. a.; întărit lui Ionașco Avram 184.

Lazor, țigan, nepotul Sorîței; întărit lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.

Lazor, vâtaf, din Sîrbii de Sus; martor 138.

Lazor, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.

Lazor Drulea, din Glodeni; martor 67, 83, 115;

primește zălog parte din Glodeni 471.

Lazor (Lazur) Moțoc, din Movileni; martor 136, 253, 322; isc. și sig. lui 136;

dă un cal pentru o datorie 124.

Lazor (Lazar) Tăriță, fiul lui Struțian, fratele lui Costachi; vinde parte din Vitănești (menț.) 306, 568.

Lazor Vecchiul, fiul lui Galeș, frate cu Anton și cu Ion Robe; vinde un vad de moară 138, 302.

Lazor, v. și Lazar, Lazăr, Lazur.

Lazur (Lazor), bunicul lui Obrejie 546.

*Lălești, sat, fost domnesc, pe Cracău, ț. Neamț; <lingă Căciulești, c. Girov, j. Neamț>; întărit lui <Visarion> Bogza călugăr 15.

Lămășeni, sat, ț. Suceava; <c. Rădășeni, j. Suceava>; întărit Antemicii, soția lui Cîrstian logofăt, după judecată 106.

Lăpușna, baltă cu pește, ț. Fălciu, fostă în ocolul tg. Huși; vîndută de Iordachi lui Dumitru fost pitar 247.

Lăpușna <țirg; ț. ~, în Republica Moldova, s. ~, c. ~, r. Hîncești>; om din ~ 152.

Lăpușna, ținut; sate în ~ 244, 389; bălți în ~ 2 A.

<Lăpușcenu>, v. Alexandru ~, Bogdan ~.

Lăpușnița, baltă cu pește, ț. Fălciu, fostă în ocolul tg. Huși; vîndută de Iordachi lui Dumitru fost pitar 247.

Lărgenaul (Lărgianul), v. Oanca ~.

Lărgeni (unde a fost casa lui Oanca Lărgianul), sat, pe Prut, în gura Largii; <în

- Republica Moldova, Larga-Veche, c. Larga Nouă, r. Cahul>; vîndut de rudele lui Largenaul lui Gligori Ureche și întărit acestuia 222.
- Lăscani, sat, v. Lețcani.
- Lătăi (gr.: Lături 160), sat, pe Miletin, ț. Hîrlău; <denumire schimbată în Cîmpeni, c. Prăjeni, j. Botoșani>; om din ~ 160; jumătate din ~, întărită fiilor lui Gherghina, iar altă jumătate fiilor lui Lucoci, 408.
- *Lățcani, sat, <ț. Roman; Lețcani, lingă Doljești, c. ~, j. Neamț>; martor din ~ 136; moștenit de Lupul Prăjescul și soția sa, Safta, de la Ionașco Ghenghea <fost> mare logofăt 227; parte din ~, întărită fiilor lui Dumitru Goia 221.
- Lățcani, sat, v. Lețcani.
- Lăudat, v. Grigori ~.
- Lăzăști, sat, pe Siret, ț. Neamț; <înglobat în Secuieni, c. ~, j. Neamț>; partea lui Ștefan din ~, vîndută de Todossia fratelui ei, Gherghel fost pîrcălab 113; imputernicire dată lui Ștefan pentru stăpînirea unei părți din ~ 455.
- Lăziiian; vinde s. Lozeni 304, 305.
- Leahul, diac, din Olășești; martor 19.
- Lealea, probabil gr. pentru Ilcana 250 A.
- Leca Chirilovici; autentică act (1773) 494.
- Leca Turciul, din Vîrtop, ginerele lui Cîrstea din Vicoleni; vinde jirebii din Șelișcul de Sus (menț.) 354.
- Lecca, v. Iuniu ~.
- Leciul, top., la Mărășești; săpătură lingă ~, cumpărată 77.
- Lehăceni, sat, v. Lihăceni.
- <Lehuceni>, sat, v. Lihăceni.
- Léia, slugă domnească, din Citereni; primește poruncă 473.
- Leica, stăpin al unei părți din Păcurăreni; partea lui, vîndută (menț.) I.
- Lelcoae (Lelicoae), din Furceni, soacra lui Gligorcea; se judecă pentru un vad de moară și pierde 236.
- Lelea, din Mihăești, mama lui Gavril; partea ei din Vereșeni, vîndută (menț.) 37.
- Lélea, fiica lui Grozav, soția lui Gligoric Pobircu, mama lui Costachi, a lui Severian ș. a.; vinde parte din Glodeni (menț.) 318.
- Lelicoae, v. Lelcoae.
- Lemberg, oraș; în Galiția; <azi în Ucraina, or. Lvov, reg. ~>; casier al or. ~ (1783) 239; v. și Johann Anastius Manovarda.
- Lența, fiul lui Felegos (ins. v., sec XVIII) 175.
- <Leoa>, v. Dumitrașco ~.
- Leondari, v. Costandin ~.
- Leontie (Liontie), fiul lui Varnava, nepotul lui Dracea din Piatra, frate cu Hilip, cu Toader și cu Parasca; vinde un loc de prisacă la seliștea Turturești 259, 295.
- Leontie, ieromonah, la m-reă Solca; martor 122.
- Leontie, răzeș, <din Simeni>; se judecă și primește imputernicire pentru cutul de sus al s. Simeni 376.
- Leontie <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- <Leorda>, sat, v. Leverda.
- Leoști, sat, ț. Fălciu; <c. Pădureni, j. Vaslui>; hotarnic din ~ 2 A-B; moștenit de Lupul Ghenghe și întărit acestuia 227.
- <Lespezi>, sat, v. Plopoasa.
- Lețcani (Lăscani, Lățcani), sat, <c. ~, j. Iași>; valea ~-lor, în hotar cu s. Mihăiești 170, 171.
- <Lețcani>, sat, v. *Lățcani.
- Lețca, v. Vasilie ~.
- Leucă (Leucu), logofăt; strămoșul lui Gherman diac ș. a. 352.
- Leucă, v. și Dumitru ~.
- Leușeni, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Telenești>; om din ~ 169 A.
- Leuștan, vecin, din Macicăuți, al lui Lupul vornic; martor 193.
- Leveni, sat, v. Liveni.
- Leverda, sat, <ț. Hîrlău; Leorda, c. ~, j. Botoșani>; în hotar cu s. Pitulușani 44.
- Liahul, soful Sofronici, tatăl lui Lupul 554, 572.
- Licina, sat, ț. Dorohoi; <Lișna, c. Suharău, j. Botoșani>; dăruit m-rii Solca de rudele lui Isac Balica 122.
- Liciul, "cel bătrîn", fiul lui Cotela, tatăl lui Toader și al lui Costandin 504.
- Liçiul, "cel bătrîn", strămoșul lui Grigorie Goian ș. a. 69.
- Liciul, bunicul lui Grigorie Goian, al Agafiei ș. a. 69.
- Liciul, din Chiujdești, tatăl lui Simion 440.
- Liciul, tatăl lui Ilie și al Condrea, bunicul popii Ionașco, al Anisieii ș. a. 84.
- Liciul, tatăl lui Ionașco Carciul, al lui Vasilie și al Antemiei 69.
- Liciul, tatăl Măriicăi și al Anesiei, bunicul Mușei, al lui Costin ș. a.; vinde parte din Borăști (menț.) 210.
- Liciul, v. și Ionașco ~, Toader ~.
- Liescul, v. Giurgea ~.
- Liești (Leești), sat, ț. Iași; <înglobat în Popricani, c. ~, j. Iași>; om din ~ 544; părți din ~, cumpărate de Nicoră <Prăjescul> logofăt de la Cozma, Marco ș.

- a. și întărite fiului acestuia, Ionășcuță Prăjescul 315.
- <Licști, sat, c. ~, j. Galați>; sate lângă ~, v. *Merăești, *Năvimiți.
- Lihăceni (Lehăceni), sat, Ț. Cernăuți; <azi în Ucraina, Lehuceni, denumire schimbată în Pripruttea, c. Boian, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; a patra parte din ~, moștenită de Dumitru și frații săi, iar altă a patra parte de Magda 95.
- Liica, din Mireni; martor 326.
- Limpide, gîrlă; <braț al Bistriței, la Gherăești>; vad de moară în ~ 561.
- *Lincești, sat Ț. Vaslui; <lîngă or. Negrești, j. Vaslui>; în hotar 38;
- seliștea ~, moștenită de Lupul Prăjescul și soția lui, Safta 227.
- Liontie, din Hodoréni; martor 165.
- Liontie (Leonti), fiul lui Ion Lupe, frate cu Simion, unchiul lui Gligorie ș. a.; vinde loc de prisacă la Ștoboreani 325.
- Liontie, v. și Leontie.
- *Lipăești (gr. Nelipești), sat <Ț. Suceava; lîngă Stamate, c. Fintinele, j. Suceava>; jirebii din ~, cumpărate de Ionașco Dărman de la Gligorie ș. a. și întărite 435;
- om din ~ 435;
- martori din ~ 435.
- Lipovăț, m-re, v. Zugraf.
- Lipovăț, pîrîu, <afluent al Bîrladului> loc și m-re pe ~ 224;
- hotar al braniștii m-rii Zugraf 224.
- <Lișna>, sat, v. Licina.
- Liténî, sat, pe Șomuz, Ț. Suceava; <c. Moara, j. Suceava>; parte din ~, cumpărată de Ieremia Murguleț de la copiii lui Mihalcea și întărită 72.
- Liveni (Leveni), sat, <Ț. Dorohoi; George Enescu, c. ~. j. Botoșani>; om din ~ 211;
- pricină pentru heleşteul ~ -lor 422.
- Lincariul, v. Ionașco ~.
- Locoviți, sat, v. Lucovița.
- Loghîn, din Bîrgăoani, cumnatul Todosiei; martor 113.
- Loghîn, din Mircești; martor 83.
- Loghina, fiica lui Gligorie Pobircu și a Lélei, nepoata lui Grozav, sora lui Costachi, a lui Severian ș. a.; vinde parte din Glodeni (menț.) 318.
- Loghina, țigancă, fiica lui Danciul, soră cu Guguian și cu Gligorie; întărită lui Ionașco Avram 184.
- Loghina, v. și Lughina.
- Lola, sora lui Onul; vinde jirebii din Hănțești (menț.) 414.
- Lopatinți, sat, pe Vilia Mică, Ț. Hotin; <în Republica Moldova, Lopatnic, c. ~, r. Edineț>; părți din ~, întărite lui Gavrilăș Măteș vornic 352;
- în hotar cu s. Dușceni 352.
- Lopatinții Vechi, sat, pe Vilia Mică, Ț. Hotin; <în Republica Moldova, înglobat în Lopatnic, c. ~, r. Edineț>; în hotar cu s. Dușceni 352.
- <Lopatnic>, pîrîu, v. Viliia Mică.
- <Lopatnic, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Edineț>; sate înglobate în ~, v. Dușceni, Lopatinții Vechi;
- v. Lopatinți.
- *Lozeni, sat; <Ț. Dorohoi; lîngă Recca-Verbia, c. Corlăteni, j. Botoșani>; a treia parte din ~, întărită lui Isac Stîrcea, în urma judecării cu Gavrilăș <Mătiaș> fost <mare> vornic 292;
- primit de acesta, drept despăgubire, de la Isac Stîrcea pentru furt 304, 305.
- Lozna, sat, Ț. Suceava; <c. Dersca, j. Botoșani>; dat de m-re Rîșca, după judecată, m-rii Solca 395, 396.
- Loznița, top., la Cozia 482.
- <Lozonschi>, v. Gheorghic ~.
- Luca, aprod, din Iași; martor 322.
- Luca, fiul lui Nechifor Țenchiu, nepotul lui Sima; se judecă pentru Zviștești și pierde 525.
- Luca, popă, tatăl lui Ion și al lui Vasilie Plavăț, bunicul lui Petrea Bordzea ș. a. 327.
- Luca, (gr.; Lupul), rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Salomie ș. a.; act pentru s. Hotcești în posesia lui (menț.) 85.
- Luca, <țigan>, fratele lui Toader Boldușco; <întărit m-rii Neamț> 507.
- Luca, ureadnic, din Hlinac; martor 233.
- Luca Pojar, tatăl Anușcăi și al Vasutcăi, bunicul lui Antonaș, al lui Marco ș. a. 214, 389.
- Lucăceanul, gr. pentru Lucăceni 255.
- <Lucăceni>, pîrîu, v. Viliia Scacă.
- Lucăceni (Lucăciani, gr.: Lucăceanul 255), sat, <Ț. Hotin; azi în Ucraina, Lukacivka, c. Nelipăuți, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; oameni din ~ 58, 156, 207, 211, 255, 280, 363, 373, 433;
- sat înglobat în ~, v. Mihalcăuți;
- sat lîngă ~, v. Butici.
- Luchian, diac; scrie domnului despre alegerea unor ocine 317; alege părți din Băloșești (menț.) 318; isc. lui 317.

- Lucoci (Lococi), din Lătăi; fiii lui se judecă și primesc întărire pentru jumătate din Lătăi 408;
martor 160.
- Lucoci, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgiu Liescul, tatăl lui Dumitrașco Sprinceană, al lui Vlasie și al Hîrtei 9, 68.
- Lucoci, tatăl lui Virlan 124.
- Lucoci, v. și Vasilie ~.
- Lucovița (Locoviți, Lucoveț), sat, ț. Cernăuți; <azi în Ucraina, Lukivți, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuți>; parte din ~, în stăpînirea lui Ion postelnic 25, 188, 227, 500.
- Lughina, fiica lui Ion din Bugdănești; poruncă pentru alegerea ocinei sale din Bogdănești 163.
- Lughina, v. și Loghina.
- Lujeni, sat, ț. Cernăuți; <azi în Ucraina, Lujani, c. ~, r. Coțmani, reg. Cernăuți>; fost al lui Isac Balica hatman; dăruit de Ștefan Tomșa voievod m-rii Solca (menț.), care-l cedează rudelor lui Isac Balica, în schimbul altor sate 122.
- <Lukacivka>, sat, v. Lucăceni.
- <Lukivți>, sat, v. Lucovița.
- *Luminata, sat, <ț. Tutova; lingă Ivești, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 331.
- <Lunca Banului, sat, c. ~, j. Vaslui>; sate înglobate în ~, v. Ciorocești, Viriți; sat lingă ~, v. *Vlășinești; sat pe teritoriul c. ~, v. *Măicani.
- <Lunca Moldovei, sat, c. Păstrăveni, j. Neamț>; sat lingă ~, v. Ungurași.
- Lungani, sat, <ț. Cîrligătura; c. ~, j. Iași>; om din ~ 220.
- <Lungani, sat, c. Voinești, j. Iași>; sat lingă ~, v. Futești.
- <Lungești, sat, c. Bălăbănești, j. Galați>; sat probabil lingă ~, v. *Popîrșoci.
- Lungul, armaș și fost armaș; primește poruncă pentru cercetarea unei pricini 360, 451; martor Iotarnic 361, 450; martor 123.
- Lungul (iezerul ~), baltă a s. Măicani; întărită lui Gheorghe Roșca fost vistiernic și lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic 54; în hotar 2 A-B.
- Lungul, v. și Gligorie ~.
- Lupan, fost sulger; martor 492.
- Lupan Botăș, bunicul lui Miron 389.
- Lupan, v. și Vasilie ~.
- Lupașco, fiul lui Dumitru Goia, frate cu Gligorașco, cu Iordache ș. a.; primește întărire pentru părți din Lățcani 221.
- Lupașco, fiul lui Toader din Ocnină, nepotul lui Nicorici; vinde parte din Hudeștii Mici (menț.) 431.
- Lupașco, v. și Lupașcu, Lupu.
- Lupașcu; martor 494.
- Lupăncasa, v. Varvara ~.
- Lupe, tatăl lui Anghelū 568.
- Lupe, v. și Ion ~.
- Lupca, fiul lui Cîrstea, tatăl Vasutcăi și al Sofroniei 315.
- Lupca, tatăl lui Oprea 555.
- Lupca Buzoae, mama lui Cîrste 85.
- Lupșa, fratele Annei și al Marinei 85.
- Lupșe, "cel bătrîn", străbunicul lui Ion Iujdilă; uric avut de ~ pentru seliștea Lupșeni (menț.) 93.
- *Lupșeni, seliște, pe Soloneț, ț. Soroca; <în Republica Moldova, r. Singerei sau Florești>; întărită lui Dumitrașco Fulger și soției sale 93.
- Lupu Bujoreanul; posesor al unui act de la Vasile Lupu voievod (1756) 350.
- Lupul; scrie acte 423, 443, 526, 536.
- Lupul, călăraș; martor 529, 530.
- Lupul, fost cupar; martor 304.
- Lupul, din Băloșeni, fiul lui Andrei, nepotul lui Firtat, fratele Țigancei; vinde parte din Băloșeni 244; martor 255.
- Lupul, din Căpotești; martor 469.
- Lupul, din Mijloceni, fiul lui Mircea; pămînturi din partea lui, alese lui Apostol mare medelnicer 317.
- Lupul, din Obîrșie, tatăl lui Albul 538.
- Lupul, din Uricani; martor 370.
- Lupul, fiul lui Căpitan din Bănești, fratele lui Vasili; martor (menț.) 435.
- Lupul, fiul Chelsiei și al lui Condrea Malici, nepotul lui Drăgan Șepteș, frate cu Iliaș; dăruiește o prisacă la Șepteșeni (menț.) 93.
- Lupul, fiul Costandei, nepotul lui Gligorie; martor 435.
- Lupul, fiul lui Drăgan; vinde parte din Ungurași (menț.) 404.
- Lupul, fiul lui Hăinal, fratele lui Dănilă; vinde parte din Băsești (menț.) 459.
- Lupul, fiul Iftimiei, nepotul lui Hărman; vinde s. Vlădeni (menț.) 315.
- Lupul, fiul lui Ilie; vinde parte din Mănăilești 77.
- Lupul, fiul lui Iuga; vinde parte din Oleșești (menț.) 139.
- Lupul, fiul lui Liahul și al Sofroniei; vinde parte din Mălăești 554, 572.
- Lupul, fiul lui Lupul, tatăl lui Vasilie 568.

Lupul, fiul lui Vartic, tatăl lui Cîrste, al lui Maxim și al Axanci 84.

Lupul, gr. pentru Luca 85.

Lupul, popă, strămoș al lui Ihnat 69.

Lupul, <stăpîn> în Dîinjeni; obligat să restituie vecini luați din Ocina și animale 351.

Lupul, tatăl lui Lupul, bunicul lui Vasilie 568.

Lupul, tatăl lui Turcea 568.

Lupul, țigan, fiul lui Răchită; vîndut lui Lupul Prăjescul mare clucer 136.

Lupul, vornic; "oprește" partea lui Bogdan din s. Macicăuți 193.

Lupul (Valea Lupului), vale; hotar al seliștii Prigoreni; heleșteu 201.

Lupul Balș, mare logofăt; autentifică copie (1800) 542.

Lupul Balși, mare sulger; martor (menț.) 544.

Lupul Cobăleanul, țigan, fost domnesc; întărit, după judecată, lui Neniul 548.

Lupul Coșciug, din Băloșeni, bunicul lui Nemăiaco, al lui Isaici și al Măricăi 220, 279.

Lupul Dîrlău, din Cîrnicieni, slugă domnească; martor 120, 148, 266, 365.

Lupul Dragotă, fratele lui Toader Dragotă, unchiul Candachiei; vinde parte din Păușești (menț.) 72; dăruiește m-rii Sf. Sava ocini din Băiceni și Caraulești (menț.) 555.

Lupul Ghianghea (Ghenghe, Ghenghea), fiul lui Ionașco Ghianghea fost logofăt, frate cu Dumitrașco, cu Safta ș. a.; unchiul lui Ion Ciolpan; împarte cu rudele moștenirea lăsată de tatăl său 188, 227, 500; răscumpără zăloage 131, 183, 379; isc. și sig. lui 131.

Lupul Giunescu; martor 304.

Lupul <Hăbășescu>, fost mare vornic, soțul <Maricăi> Hăbășeasca, tatăl lui Ion și al Marici 22, 118.

Lupul Moga; vinde parte din Păușești 72.

Lupul Pahulcea; vinde ierbie din Hențești (menț.) 433.

Lupul Păulescul (Păulel); martor la Dumeni 353;

scrie zapis la Voicuți, isc. 564.

Lupul (Lupașco) Prăjescul, mare clucer, soțul Saftai, ginerele lui Ionașco Ghianghea fost <mare> logofăt, cumnat cu Lupul Ghianghea ș. a., rudă cu Isac Balica fost hatman 500 (în notă); împarte cu rudele moștenirea de la Ionașco Ghianghea logofăt, și de la Isac Balica 101, 188, 227, 315, 392;

cumpără și primește întărire pentru sate, seliști, vii, vaduri de mori ș. a. 13, 14, 36,

64, 253, 265, 293, 294, 322, 358, 379, 509, 517, 518, 554, 571, 572;

cumpără și împarte țigani 136, 152;

se judecă pentru sate și pierde 94, 96, 97, 98, 103, 367, 380;

dăruiește sate și seliști 104, 122;

răscumpără zăloage 183;

martor 42, 47, 107, 108, 204, 283, 316, 323, 334, 348, 363, 371, 384, 425, 460, 547, 563;

isc. lui 42, 47, 97, 104, 107, 108, 204, 283, 334, 348, 363, 371, 547, 552;

sig. lui 47, 104, 108, 334, 348, 547, 552, 561, 552.

Lupul Stroescu; martor, isc. lui 304.

Lupul Stroiici, fost mare logofăt, soțul Păcălinci, tatăl lui Ionașco și al lui Vasilie 404; dăruiește m-rii Dragomirna s. Bîrsănești (menț.) 197, 204, 205, 218, 396.

Lupul Talpă, comis și fost ~, hotarnic 216, 217;

martor 304;

în pricină pentru un loc din Șendriceni 130, 191, 232, 424, 491, 538;

isc. lui 217, 304;

sig. lui 217.

Lupul Trandafir, vameș; martor la Valeva 192.

Lupul Vărzariu, vornic, soțul Gaftanei, tatăl lui Grigorie și al Floricăi; vinde o arătură în Durnești și o parte din Mănăilești (menț.) 77.

Lupul Veisa; vinde parte din Dobrulești (menț.) 180.

<Lvov>, oraș, v. Lemberg.

M

M. Bogdan, agă; autentifică act (1834) 217.

Macarie, cojocar, din Vaslui; martor 145, 146.

Macarie, fiul lui Neagoie (Niagul); vinde parte din Mirăești 270.

Machedon, tatăl lui Procopie și al Annei 85.

Machidon, din Cudrești; martor hotarnic 201.

Machidon, v. și Ionașco ~.

Macicăuți, sat, <f. Orhei; în Republica Moldova, Măscăuți, c. ~, r. Criuleni>; om din ~ 429; oamenii din ~ ("satul Mac(i)căuți", "Măcicăuțeanii") dau mărturie 429;

zapis de mărturie privind stăpînirea pîrtilor din ~ 193.

- Macovei, nepotul lui Cozma și al Vărvarei; primește întărire, în urma judecății, pentru părți din Cibartu, Gănești și Tăoști 418.
- Macovei, ȋigan, tatăl lui Bejan, al lui Maței ș. a.; întărit lui Ionașco Cehan 54.
- Macoveiu, vînător; martor hotarnic 476.
- Macri, căpitan; dă zăpis de mărturie 251; se plînge pentru împresurarea unui loc de prisacă 246.
- Macri, v. și Vasilie ~.
- Macsin, din Meleşcani; martor hotarnic 361.
- Macsin, tatăl lui Ionașcu, fiul lui Corin; vinde parte din Șușmănești 330.
- Macsin Surilă, din Chiverești, tatăl lui Ionașco 244.
- Macșinești, sat, <f. Roman; Maxinești, înglobat în Oțeleni, c. ~, j. Neamț>; oameni din ~, dau zăpis de mărturie 221.
- Macșin Smitcanca, tatăl lui Sîmion și al Anușcăi, rudă cu Drăgan ș. a.; vinde parte din Șepeleuți (menț.) 504.
- Madona, fiica lui Cozma Ștornescu, mama lui Sava Veveriță 519, 520.
- Madona, sora Mintei și a lui Zaharia, mama lui Tudoran, mătușa lui Strățulat 505.
- Maței, popă, din Sălevestri; martor la Băiceni și Caraulști, isc. 555.
- Maței, ȋigan fiul lui Macovei, fratele lui Bejan; întărit lui Ionașco Cehan 54.
- Maței Căras, fiul lui Nicoară, tatăl lui Alexa și al Măricăi 366.
- Maței Răbiia; martor la Costești 558.
- Mațeiu, fiul Birtocoaii, frate cu Toma Birtoc, unchiul lui Pătrașco și al Dumitrei; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.
- Mațeiu, fiul lui Stian aprod, unchiul lui Iurașco; dă partea sa din Gănești, în schimbul alteia, din Arămești 447.
- Mațeiu, popă, de la Episcopia de Huși; martor 415.
- Magda, fiica lui Drulea spătar; primește uric de împărțea de la Ștefan voievod (menț.) 394.
- Magda, fiica lui Isac; primește cîte o parte din satele Lehăceni și Ternaucă 95.
- Magda, nepoata lui Ionașco; partea ei din Dănceni, vîndută 273.
- Magda, soția lui Gherghil; vinde un finaț care fusese zălogit 428.
- Magda, ȋigancă; întărită Merlei Ștefcoac 556 A-B.
- Magda, ȋigancă, soția lui Petrea, mama lui Gligorie și a lui Ion; întărită Merlei Ștefcoac 556 A-B.
- Magoș, strămoșul lui Vasilie, al lui Căzacul ș. a., rudă cu Drăcșan 95.
- Maguș; dă zăpis de mărturie 421.
- Ma[h]fci, v. Gligorie ~ Roșca.
- Ma[h]fciu, din Pogănești, tatăl lui Ștefan 41.
- Maicăș, v. Ghiorghe ~.
- <Maiovka>, sat, v. Volcinești.
- Malcoci, pîrcălab <de Hotin>; ginerele lui Erimiicea vornic; se judecă cu un vecin 473.
- Malca, strămoșa lui Vasile și a lui Vlad 277.
- Malenca (Malevca), fiica lui Diviceanu din Ghetilova, soră cu Gheorghită; vinde parte din Neșcani, cu poiana Răcila 142.
- Malici, fost hotnog, din Șepeșani; dă zăpis de mărturie 220, 279.
- Malici, v. și Condrea ~.
- Malinți, sat, <f. Hotin; azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; martor din ~ 304.
- Mamuriți, sat, <f. Cernăuți; în Republica Ucraina, Mamornița, c. Ostrița, r. Herța, reg. Cernăuți>; parte din ~, în stăpînirea lui Ion postelnic 25.
- Mancăș, v. Lazăr ~.
- Manciul; partea lui <din Năfordești>, vîndută 274.
- Manca, din Gîrlești, martor hotarnic 90.
- Manca, din Suceava, soțul Măricăi, tatăl Elenei ș. a., socrul lui Căzacul; dă jumătate din Cîrstinești ca zestre fiicei sale (menț.); primește ca ajutor de la m-reă Solca vin și miere și dă actul de cumpărare a s. menționat 333.
- Manca, popă, tatăl lui Ioniți 126.
- Manca, strămoșul lui Stan Vișa, al lui Turcul, al Vasilcăi ș. a. 531.
- Manca, tatăl lui Damaschiu 264.
- Manolache (Manolachi), fost vameș; vinde parte din Bîrzăști 56 și o casă din Iași (menț.) 536.
- Manoil, strămoșul lui Cozma, al Măricăi ș. a. 389.
- Manolache Dimache, vornic; autentifică act (1809) 352.
- Manole, negustor <din Suceava>; martor 197.
- Manole, v. și Toader ~.
- <Manolea>, sat, v. Platonești.
- <Manolcasa, sat, c. ~, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Hrișani.
- Manoli, negustor, din Botoșani, nepotul lui Pascal; cumpără parte din Hrișeni și traduce act., isc. (a doua jum. a sec. XVIII) 105.
- Manovarda, Johann Anastasius, casier, din Lemberg; întocmește, la Zolkiew, Inventarul doc. Mitropoliei Sucevei (1783) 239.

- Mantic, tatăl lui Avraam, bunicul lui Focșa 323, 324;
iazul lui ~, în hotarul s. Jurjești 357.
- Marco, comis, din Drobulești; dă zăpis de mărturie 180.
- Marco, diac, sluga lui <Grigore> Ureche; dă zăpis de mărturie 220.
- Marco, fiul lui Andreian, fratele Agahiei; vinde parte din Tomești 69.
- Marco, fiul lui Ciorcea, nepotul lui Zăbulic, strănepotul Ilenii; cumpără parte din Hoisești și Balomirești (menț.); vinde părți din aceleași sate 389.
- Marco, fiul Ciorcei, nepotul lui Coste; vinde parte din Liești (menț.) 315.
- Marco, fiul lui Ilea, frate cu Andrei, cu Cîrstea și cu Ionașco; hotarnic 135;
primește întărire pentru s. Cetireni 398.
- Marco, fiul lui Petriman; martor 480.
- Marco, fiul Vasutcăi, nepotul lui Luca Pojor, frate cu Antânaș, cu Ana și cu Antimiia; vinde parte din Țibănești (menț.) 214, 389.
- Marco, ginerele lui Andronic, soțul Cîrstinei, tatăl lui Arpentie, al lui Tănăsie și al Cîrstinei; vinde parte din Toderești 93.
- Marco, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Marco Buha, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Marco Capotă, fratele Nastei, tatăl lui Nicoară Capotă, bunicul lui Ionașco Capota, al Antimiei și al Dochiei; deținător de uric de la Petru <Șchiopul> voievod (menț.) 85.
- Marcu, martor 126.
- Marcu, din Brătîla; martor hotarnic 126.
- Marcu, popă, <din Botoșani>; martor 484.
- Marcu Blaga, din Rușciori, slugă domnească; hotarnic 163.
- Marcu Fêșchea; maror 70.
- Marcu, din Clipicești; martor 53.
- Mardarie; scrie act 424.
- Mardarie, din Cuzlău; primește danie părți din Mihăilășani și din Lopatinți (menț.), pe care le vinde 352.
- Mardarie, fiul lui Toma fost vornic de Botoșani și al Dochiei; vinde parte din Sencheuți 211.
- Marș, v. Simion ~.
- Marga, din Ruși; vinde parte din Băsești (menț.) 459.
- Marghita, întoarce două locuri de casă din Săoani (menț.) 64.
- Marghita, (Marghiță); țigancă; întărită Mierlei Stefcoac 556 A-B.
- Marginea <Codrul Hîrlăului> (Crăești); top., la Rădeni, ț. Hîrlău; sat sub ~ 348, 349, 393;
v. Rădeni.
- Margini; cumpără parte din Știuborâni 154.
- Maria; prtea ei din Drăgești, vîndută 410.
- Maria (Măria), fiica Anghelinei Vasilioaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Crăciun, Dumitrașcu, Neculai ș. a.; primește întărire pentru s. Bujoreni, Pipărcani, Scîndureni ș. a. 321, 350.
- Maria (Măria), fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurgiu Liescul, mama lui Pătrășcan și a Mariei 9, 68.
- Maria, fiica Mariei, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, sora lui Pătrășcan; vinde parte din Feținghești (menț.) 9, 68.
- Maria, fiica lui <Nichifor> Beldiman fost mare logofăt, soția lui Savin Prăjescul, soră cu Mihăilaș și cu Toader; primește întărire pentru Negoești 391.
- Maria, fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Ghiune, cu Nastasia ș. a.; primește întărire pentru s. Blîndărești, Săcătura ș. a. 350.
- Maria, fiica lui Sima; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnii, sub Măgură 568.
- Maria, fiica lui Zaharia și a Zaharioaci, soră cu Ionașco, cu Dochuța ș. a.; vinde parte din Pungești 287.
- Maria, mama lui Ionașco 389.
- Maria, nepoata lui Dumitru, a lui Ionașcu și a --
Marinei, rudă cu Gheorghie Roșca vistier; dă jumătate din satul Pietrosul pentru cîte o jumătate din satele Izbiște, Slobodzia Zberoaci și Petrosul 389.
- Maria, nepoata lui Zane; partea ei din Turbătești, vîndută (menț.) 28.
- Maria (Mărica), soția lui <Dumitrachi> Chiriță Paleologu; dăruiește s. Vinători (menț.) 68 și părți din Lopatinți și Mihăilășani (menț.) 352.
- Maria, soția lui Ionașco Roșca; primește întărire pentru o parte de iaz 421.
- Maria, soția lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt, fina lui Vasile <Lupu> voievod; primește danie s. Costești, vii la Cotnari, un loc de casă din Iași și două sălașe de țigani 47, 78.
- Maria Miclasca; act aflat în posesia ei (1809) 143.
- Maria, v. Sfînta ~.
- Maria, v. și Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Mărie, Măria, Măriica, Măriuța.
- Marica, cluceroac, fiica lui Toader Bașotă și a Anghelinei, soră cu Gheorghie și cu

- Iurașco; primește întărire pentru părți din Bodești, Botești și Dăncești 427.
- Marica, din Suceava, sora lui Matieș; parte din Cetnicăuți, răscumpărată de la ~ (menț.) 206.
- Marica (Mărica), doamna ("domnișoara" 489), <soția lui Ioan Vodă cel Cumplit, fiica lui Lupe Huru>, soră cu Nastasia Ciolpăneasă și cu Anghelina Bărboac, mătușa lui Dumitru Șchiopul, a Greacăi, a Nastasiei și a lui Dionisie fost episcop de Roman; țigani rămași moștenire de la ~ 264, 271; dăruiește la moartea ei țigani Episcopiei de Roman (menț.) 489.
- Marica, fiica Chirenei, nepoata Ilnei, strănepoata lui Duma Negru, mătușa Nastasiei; vinde jumătate din Scînteia (menț.) 84.
- Marica, fiica lui Filcea din Nohoreni, soră cu Vasilie, cu Sanfira și cu Tudora; vinde părți din Iugani, Răchiteni și Tămășeni 384.
- Marica, preuteasa, fiica Axinici, nepoata lui Herțes, strănepoata lui Turlui; vinde parte din Tomești 69.
- Marica, sora lui Dumitru; partea ei din Tomești, întărită lui Neniul vornic 69.
- Marica, soția lui Costin, mama lui Dumitrașco diac 39.
- Marica, soția lui Simion Pilipovschi; primește întărire pentru jumătate din Șerbiceni 235.
- Marica, soția lui Vasilie Fugle; dă o prisacă în schimbul unei vii de la Iași și a șasezeci de ughi 520.
- Marica, țigancă, fiica Dronței, sora Varvarci; întărită Mierlei Stețcoac 556.
- Marica, țigancă, soția lui Pepelca, <sec. XVIII>; Pepeloc; întărită lui Pătrașco Bașotă mare logofăt 375.
- <Marica> Hăbășcasca, vorniceasă, soția lui Lupu <Hăbășescu> vornic, mama lui Gheorghie și a Mărici; împarte cu copiii "bucatele" rămase de la soț și ia și vii de la Hîrlău și de la Cîrjești 22; prisăcarul ei, martor 476.
- Marica, v. și Maria, Maric, Mariia, Marica, Marița, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuța
- Maric, fiica lui Știfil, soră cu Romașco, cu Marta ș. a.; vinde parte din Drulești 77.
- Maric, nepoata lui Fratea; vinde parte din Horilești 50.
- Maric, nepoata Vlădioei; vinde parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură 568.
- Maric, v. și Maria, Marica, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuța.
- Mariia, căpitan; martor 510.
- Mariia, fiica Cîrstinei, soră cu Arbure, cu Ionașcul și cu Anghelina; primește moștenire cîte o parte din s. Corlăteni și Godinești 95.
- Mariia, fiica lui Ilie, nepoata lui Toma Bir; vinde un pămînt din Românești 530.
- Mariia, fiica lui Ionașco Liciul, soră cu Neccoară și cu Mădălița; vinde parte din Tomești 69.
- Mariia, fiica lui Zanc, nepoata lui Feteon, soră cu Gligoric Rafeiu și cu Simion; vinde părți din Gângurești 231.
- Mariia, preoteasă, fiica lui Urzică, soția popii Ionașco; vinde parte din Băloșești 318.
- Mariia, soția lui Ioniș Arapul; deține act original (1816) 77.
- Mariia, soția lui Simion Gheuca; dăruiește mării Pîngărați patru fălci de vic la Cotnari 4, 7.
- Mariia, v. și Maria, Marica, Maric, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Mărica, Măriica, Măriuța.
- Mariica, fiica lui Albotă, soția lui Prébiciu; vinde vic la Cotnari 442.
- Mariica, fiica Nastasiei, nepoata lui Ionașco, soră cu Axenii; vinde un loc de prisacă la... Cîrstești 158.
- Mariica (Marica), nepoata lui Drăgăilă și a Dumitrei, soția lui <Ion> Focca uricar; primește întărire pentru o parte din Gănești 447.
- Mariica, v. și Maria, Marica, Maric, Mariia, Marița, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuța.
- Marina (Mărina), fiica lui Fătul, nepoata Chirenei Zberoaia, soră cu Dumitrașcu și cu Ionașcu, mătușa Marici, rudă cu Gheorghie Roșca; dă în schimb cîte o jumătate din s. Izbește și Pietrosul 128, 389.
- Marina, fiica lui Toader pîrcălab, bunica lui Eremia Rugină, străbunica lui Petrea, a lui Toader ș. a. 64.
- Marina (gr.: Mărica), sora lui Lupșa și a Annei; stăpîină a seliștii Bircești (Ostăpșești) (menț.) 85.
- Marina, țigancă, fiica lui Costea, soră cu Pădure și cu Răzvan; dată, prin împărțire, lui Dumitru Cărbăf 152.
- Marina, v. și Mărina.
- Marinca, v. și Măriica.

- Marinca, fiica lui Vlaico Căprioară, mama Anuşcăi, bunica lui Mihailă 180.
- Marița, mama lui Ursul 389.
- Marița, v. și Maria, Marica, Maric, Mariia, Marica, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Măric, Măria, Mărica, Măriuța. <Maroș>cu, v. Necula ~.
- <Marșinți>, sat, v. Măreșani.
- Marta, fiica lui Sava, sora lui Nechita și a Grozavei, mama lui Toader 315.
- Marta, fiica lui Știf, soră cu Romașco, cu Maria ș. a.; vinde parte din Durnești 77.
- Marta, fiica lui Ursul, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul; vinde parte din Răzimești (menț.) 9, 68.
- Marta, fiica lui Vasile, nepoata Nastasiei, soră cu Girgorce, cu Larion ș. a., vară cu Constantin și cu Dochifa; vinde parte din Costeni 77.
- Marta, mama lui Dumitru 184.
- Marta, nepoata lui Moisei; vinde parte din Strimba 331.
- Marta, <vecin>, mama lui Toader 430.
- Marușca, strămoșa lui Zaharia; stăpînă în Hoisești și în Balomirești (menț.) 389.
- <Mastacăn>, sat, v. Măstacăn, Măstacani.
- <Matca, sat, c. ~, j. Galați>; sat lingă ~, v. *Corod (Movila Corodului).
- Mateceșoac, v. Ioana ~.
- Mateci, din Puțeni; dă zapis de măturie 524.
- Mateci, v. și Maticș, Mătei, Mătiș.
- Mateciaș, v. Mătiș.
- <Mateceni>, sat, v. *Maticeni.
- Mateuți, sat, pe Nistru, ț. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Rezina>; parte din ~, întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 389.
- <Mateuți>, sat, v. Măteuți.
- Matiș, v. Mătiș.
- *Maticeni, sat, ț. Botoșani (1804); <ț. Hirlău; Mateceni, lingă Zlătunoaia, c. Lunca, j. Botoșani>; întărit m-rii Dragomirna 472.
- Matieș, fratele Maricăi din Suceava; partea lui ~, din Cetnicăuți, vîndută 206.
- Matieș, popă, din Popeni; martor hotarnic 216.
- Mațarin (Mațurci/Mațarei); fost stăpîn în s. Siliștea 282.
- Maxim, fiul lui Lupul, nepotul lui Vartic, frate cu Cîrste și cu Axana; vinde scliștea Petrești (menț.) 84.
- Maxim Crețul, din Mogoșești; vinde o prisacă 77.
- Maximiian (Maxim) <Banul>; fiul lui Pătrașco Banul, frate cu Vasilie Banul, cu Irina ș. a.; dă parte din Hăsnășeni, în schimbul unor părți din Căcărdzeni 62.
- Maxin; stăpîn în Băloșești (menț.) 317.
- Maxin, fiul lui Turcul din Berești; hotarnic 135.
- Maxin Popovici, soful Sofianci, cumnatul lui Nacul al lui Brut; lasă la moarte o parte din avere m-rii Agapia, care se judecă cu cumnatul său 11, 12.
- Maxineasă, soră cu Ionașco Sorăci și cu Mira; vinde parte din Băloșești 318.
- Maxinești, sat, <ț. Neamț; înglobat în Bălănești, c. Birgăoani, j. Neamț>; om din ~ 182.
- <Maxinești>, sat, v. Macsinești.
- Mazerean, v. <Vartolomei> ~.
- Măcăcenii, sat, gr. pentru Căcăcenii 82.
- Măcăriță, din Onceni; martor 174.
- Măcău, v. Andrei ~.
- Măcicățeni, sat, în ocolul tîrgului Botoșani; <Măscățeni, c. Albești, j. Botoșani>; întărit m-rii Galata de Sus, în urma judecății cu Ionașco Dobrenchie uricar 252.
- <Măcin>, oraș, v. Mecin, sat.
- Mădălița, fiica lui Ionașco Liciul, soră cu Necoară și cu Maria; vinde parte din Tomești 69.
- Mădîrjeci, sat, <ț. Cîrligătura; Mădîrjești, c. Bălțați, j. Iași>; martor din ~ 201.
- Măgdălina; se judecă pentru jumătate din Brătulești 531.
- Măgdălina, fiica lui Tudoran fost ceașnic, soră cu Moisei și cu Ilcana 331.
- Măgdălina, mama Măricăi 459.
- Măgiurcani, sat, ț. Tutova; <denumire schimbată în Ivești, c. ~, j. Vaslui>; întărit lui Dumitrașcu Ghenghe, în urma împărțirii 227; martor din ~ 41.
- Măgura, deal, lingă Vitănești 568.
- Măicani, cut al s. Stărpăni, <ț. Fălciu>; întărit lui Ghiorghită Roșca fost vistiernic 3.
- *Măicani, sat, fost ascultător de ocolul Stănilăștilor, <ț. Fălciu; pe teritoriul c. Lunca Banului, j. Vaslui>; baltă de pește în hotarul s. ~ 2 A-B; în hotar cu s. Stărpăni 2 A-B, 3; întărit lui Ionașco Cehan 54.
- Mălaiu, țigan; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Mălaiu, vataf, tatăl Tofanei, socrul lui Costantin uricar, bunicul lui Savin, al Măricuței ș. a. 335.
- Mălaiu, v. și Gheorghie ~, Simion ~.
- <Mălăești>, pîrîu, v. Părăul Săc.
- Mălăești, sat, pe Părăul Săc, ț. Fălciu; <Mălăiești, c. Vutcani, j. Vaslui>; întărit lui Lupul Ghenghe 227; stăpînit de Ion

- Ciolpan 500; parte din ~ cumpărată de Lupul Prăjescul 554, 572.
- Mălăești, sat, <ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași>; în hotar cu seliștea Forăști 334, 337, 349; martori din ~ 120, 123, 148, 155, 196, 266, 365; sat înglobat în ~, v. Mișăști.
- Mălin, cumnat cu Chiriac și cu Dumitrașcu 508.
- Mălina, țigancă, fiica lui Dărăban, sora Gaftonei; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Mălinești, neam, părinții Sorci, ai Todosici și ai Tudorei; stăpîn al unci părți din Dragomirești 566.
- Mănăești, (sec. XIX: Mănești), seliște, v. *Nămăești, sat. numită și Vlădești, <pe Bîrlad>; în gura Idriciului, ț. Fălciu; <lingă s. Gara - Roșiești, c. Roșiești, j. Vaslui>; întărită lui Grigore Ureche mare spătar 492; stearsă din uric 492; acte ale s. ~ (sec. XIX) 492.
- Mănăilă, tatăl lui Vasile, urmașul lui Purcar, rudă cu Ion Policecanul și cu Văsiian 93.
- Mănăilă, țigan; întărit lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.
- Mănăilești, sat, <ț. Neamț; Mănoaia, c. Costișa, j. Neamț>; părți din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77.
- Mănăstirea Balicăi, m-re, v. Iași, țîrg.
- Mănăstirea lui Aron Vodă, v. <Aroncanu>, m-re.
- Mănăstirea lui Băisan, v. Băisan (M-re a lui ~).
- Mănăstirea lui Golăc, v. Iași, țîrg.
- Mănăstirea lui Toader <Movilă>, v. <Pantocrator>, m-re.
- Măncășesc; neamul ~ 49.
- Măndăoac, mama Bosiiucoaci, a Buscăi și a Huhuloaci 549.
- *Mănește, sat, <ț. Trotuș; Mănești, lingă Brătîla, c. Helegiu, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Ion lui Arhip cămăraș (menț.) 512.
- Mănești, seliște, v. Nămăești.
- Măniști (sec. XIX: Mănești), seliște, <ț. Trotuș; s. Mănești, lingă Brătîla, c. Helegiu, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Gligorii și Dumitru Șandru lui Ionașcu Căpățîna 117.
- Măniiac (Măniiacul), v. Alexa ~.
- <Mănoaia>, sat, v. Mănăilești.
- Mărășăni, sat, ț. Hotin; <azi în Ucraina, Marșinți, c. ~, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; moștenit de Lupul Prăjescu mare clucer și soția lui, Safta, după împărțire 227.
- *Mărășăni, sat, <ț. Suceava; lingă Știrbăț, c. Udești, j. Suceava>; om din ~ 336; parte din ~, vîndută de Fătul lui Hancie fost portar de Suceava 336.
- Mărășăști, sat, v. Mărișăști.
- *Mărcești, sat, la gura Edriciului, ț. Fălciu; <lingă Gura Idrici, c. Roșiești, j. Vaslui>; în hotar cu s. Nămăești 184.
- *Mărcești, sat, <ț. Tecuci; lingă Furcenii Noi, c. Cosmești, j. Galați>; vecin cu hotarul țîrgului Tecuci și cu s. Onceni; parte din ~, a lui Iorga cămăraș, stîlpită 545.
- Mărgineni, sat, <ț. Bacău; c. s. ~, j. Bacău>; om din ~ 73, 208, 372; pricină pentru o parte de ocină din ~, între Ștefan diac din ~ și ginerele său, Costandin 372.
- Măria, fiica Anghelinei Foteasa, nepoata Palagăi, soră cu Alexandra; se judecă pentru o casă din Iași 536.
- Măria, fiica lui Giurge Vipere, soră cu Antonida și cu Tita; vinde parte din Dragomirești (menț.); se judecă pentru partea vîndută și pierde 566.
- Măria, fiica lui Lupul <Hăbășescul fost mare> vornic, sora lui Gheorghe; primește partea moștenită din avera tatălui său 22.
- Măria, fiica Soficăi, nepoata lui Anton, strănepoata lui Herțes, soția lui Ionașco Popăscul; vinde parte din Tomești 69.
- Măria, sora Negritei, mama lui Grozav și a Vasilcăi 366.
- Măria, v. Maria, Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Mărica, Măricuța, Măric, Măriia, Măriica, Măricuța.
- Măria Mică, v. Sfînta ~.
- Mărian; martor hotarnic 327.
- Mărica; vinde parte din Ungurași 404.
- Mărica, bunica Chelsici, a Măricăi ș. a. 69.
- Mărica, cluceroac, mătușa preotului Vasile; cumpără parte din Vîrtop (menț.), pe care o dăruiește 254.
- Mărica (Marica, Mariica), fiica lui Cîrstea fost șetrar, sora lui Ionașcu; vinde părți din Țibănești 214, 312, 313, 389, 522.
- Mărica, fiica lui Drujinea, mama lui Albul și a lui Dumitru; vinde parte din Piciorogani 161.
- Mărica, fiica lui Durna, soră cu Gliga, cu Agafia și cu Stanca, mama lui Benca și a lui Nechita 315.
- Mărica, fiica Fădorei, mama lui Avram 211.

- Mărica**, fiica lui Gheorghe, soră cu Gligorie și cu Ionașco; vinde parte din Scobențeni (menț.) 389.
- Mărica**, fiica lui Gheorghe Cașul și a Nastasiei, nepoata Măricăi, strănepoata lui Isaico, soră cu Chelsia, cu Dumitra ș. a.; vinde parte din Tomești 69.
- Mărica**, fiica Ilenci, soră cu Grigorie Goian și cu Agahia, mama Nastasiei 69.
- Mărica**, fiica lui Ionașco Dărman, nepoata lui Vrincean, soția lui Simion Pilipovski, mama lui Gligorie, a lui Vasile ș. a.; dă jumătate din Șerbiceani, pentru plata capetelor unor fii ai ei 143, 235.
- Mărica**, fiica lui Ionașco vătaf, sora lui Ștefan Bechea fost pircălab, mama lui Gligorie, a Chelsiei și a Țuicăi; vinde parte din Bogdănești 284.
- Mărica**, fiica lui Isaico, bunica Chelsiei, a Dumitrei și a Măricăi 69.
- Mărica**, fiica lui Maftoi Căras, nepoata lui Nicoră, sora lui Alexa; vinde cîte o parte din Grădești și din Strimba 366.
- Mărica**, fiica Măgdălinei; vinde parte din Băsăști (menț.) 459.
- Mărica**, fiica lui Mihăilă, soră cu Pătrașco; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.
- Mărica** (Marica), fiica Nastasiei, nepoata lui Griga Hrincovici, sora lui Ionașco, soția lui Dumitașco Fulger pircălab de Putna; primește întărire pentru părți din Voroncăuți, Toderești, seliștea Lupșeni ș. a. 93, 166, 167.
- Mărica**, fiica Nastasiei, sora Anei, mama lui Andrei și a Erinei, bunica lui Ionașco; vinde parte din Oncești 64.
- Mărica** (Măriica), fiica lui Paingu din Durnești, mama lui Iacob; partea ei din Măstacani, vîndută 462, 560.
- Mărica** (Măriia), fiica popii Anton și a Măricăi, sora Anei; schimbă un loc 250 A-B, 407.
- Mărica**, fiica lui Tăbălac, nepoata lui Vitan, mama lui Tisul 568.
- Mărica**, mama lui Bosic din Crăiești, a lui Gligorie și a lui Ionașco 547.
- Mărica**, mama lui Ionașcu, a lui Simion și a Buzeai 85.
- Mărica**, mama lui Tacul 534.
- Mărica**, nepoata lui Zaharia; vinde parte din Păscari 115.
- Mărica**, rudă cu Drăgan ș. a.; vinde parte din Șepceleuți (menț.) 504.
- Mărica**, rudă cu Nicoară Capotă, cu Gherghina ș. a.; stăpînă în Hotcești (menț.) 85.
- Mărica**, sora lui Andronic; vinde parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură 568.
- Mărica**, soția lui Ionașco Dărman; primește întărire pentru două jirebii din Lipăești 435.
- Mărica**, soția lui Manea, mama Elenci ș. a., soacra lui Căzacul; dă zestre fiicei sale jumătate din Lipăești (menț.); primește ajutor în miere și vin de la m-reă Solca 333.
- Mărica**, soția lui Petriceicu logofăt, mama lui Toader Petriceicu și a Antimici; stăpînă în s. Brînzani, Căfieni și Culiceni (menț.) 332.
- Mărica**, soția popii Anton din Oboroceni, mama lui Anton, a Anei și a Măricăi; face schimb de locuri 250, A-B, 407.
- Mărica**, soția lui Simion Gheuca mare medelnicer; primește, la moartea sofului său, jumătate din Băcani 159.
- Mărica**, soția lui Vasile Fugle; dă loc de prisacă și vii părăsite, în schimbul unei vii din Iași și a 60 de galbeni 519.
- Mărica**, spătăriță, fiica Todoseici șetrăroac, nepoata popii Gliga, sora lui Ionașcu; vinde parte din Țibănești 563, 565.
- Mărica**, țigancă, soția lui Răzvan, cumnata lui Pădure; revenită lui Dumitru Cărăbăț prin împărțire 152.
- Mărica**, urmașă a lui Toader Ponici, probabil soră cu Dumitru Ponici, soția lui Isac din Costinești 17.
- Mărica** (Măricuța) Cernătoac, fiica lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic, soră cu Anghelina și cu Schiva, mama lui Ștefana Cernat, a lui Meriuță, a Alexandrei ș. a., soacra lui Vasile Roșca vornic 307, 321, 544;
- împarte cu rudele sale moștenirea lăsată de tatăl său și primește întărire pentru s. Movileni și pentru părți din Durnești ș. a. 350.
- Mărica** Homicească (Homicească, Homicești), fiica lui Ghiorghe Calapod, soră cu Păscălina, cu Tofana ș. a.; primește întărire pentru părți din Boldești și din seliștea Sîrbi, în urma judecării 486, 511.
- Mărica** (Mărica) Ionașcoac Răspopoac (în. ins. v.), soția lui Ionașco Răspop, mama lui Dumitru, a lui Epifanie și a Erinei; vinde o vie la Băcani 14, 322.
- Mărica** Mătiiasa, fiica lui Andronic, mama lui Alexa, a lui Ghervasie ș. a.; vinde parte din Toderești 93.

<Mărica (Marița)> Orășoale (Orășoae), <văduva lui Vasile Orăș fost mare vornic al Țării de Sus>¹; datorie restituită ei de Antemiia Turetoae 32;

vinde două fâlci de vic de la Cotnari 72.

Mărica (Marica) Românească, mama lui Gavril Romănescul, a lui Ionașco din Tomești, a Antimiei și a Todosicii; cumpără parte din Tomești (menț.) 69.

Mărica (Marica) Todereasă, fiica lui Zubco, mama lui Vasilie Calinder și a lui Toader; vinde jumătate din Todereni 108.

Mărica Uscătoae, mama lui Gligorice, a Severinci ș. a. 84.

Mărica Verdișoae, de la Neamț, soția lui Ionașco Verdeș, mama lui Grăjdean 263.

Mărica, v. și Maria, Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Măricuța, Mărio, Măriia, Măriica, Măriuța.

Măricuța, fiica lui Bosiu, fina popii Gavril; primește danic parte din Armășeni (menț.) 443.

Măricuța, fiica lui Costantin unicar și a Tofanci, nepoata lui Mălaiu vătaf, soția lui Istratie fost logofăt, soră cu Savin, cu Mierla și cu Nastasia; împarte cu frații săi părți din s. Hreasca, Oncești și Rotompănești și o falce de vic de la Cotnari 335.

Măricuța, fiica lui Gheorghe Albotă, soră cu Agafița, mătușa Nastasiei; vinde parte din Corlăteni 31.

Măricuța, șoltuzoae; partea ei din Beserecani, hotărnicită 381.

Măricuța, v. și Maria, Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Mărica, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuța.

Mărie, fiica Aftimii, nepoata Nastasiei; vinde parte din Știuborâni 154.

Mărie, fiica Domnii; vinde parte din Hotcești 85.

Mărie, nepoata lui Dumitru, a lui Ionașco și a Mărici; dă o jumătate din seliștea Petrosul 128.

Mărie, v. și Maria, Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Mărica, Măriia, Măriica, Măriuța.

Măriia, <din Armășeni>, rudă cu popa Cîrstea și cu Ștefăneasă; se judecă pentru o parte din Armășeni și pierde 443.

Măriia, fiica Annei, nepoata lui Bulașco, soră cu Iachim, cu Toader și cu Anghelina; vinde parte din Toderești 93.

Măriia, fiica Brâncsei, soția lui Vasilie; vinde jumătate de vad de moară de pe Gîrla Putnei (menț.) 369.

Măriia, fiica lui Geapa 123.

Măriia, fiica Măriicăi, nepoata lui Dan Bolca, soția lui Stamatii diac; vinde parte din Costești 558.

Măriia (Măria), fiica lui Nistor, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, soră cu Băloș, cu Costantin și cu Irodii; vinde parte din Feținghești (menț.) 9, 68.

Măriia, v. Maria, Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Mărie, Măriica, Măriuța.

Măriica, fiica lui Cozma, nepoata lui Zăbulic, strănepoata lui Manoil; vinde parte din Hoisești și din Balomirești (menț.) 389.

Măriica, fiica lui Dan Bolca, mama Mărici, soacra lui Stamatii diac 558.

Măriica, fiica lui Gligoric Pobircu și a Lălei, nepoata lui Grozav, soră cu Costachi, cu Cozma, cu Severiiian ș. a.; vinde parte din Glodeni (menț.) 318.

Măriica, fiica lui Ion Iuga, mama Armancăi Fintinoae 139.

Măriica, fiica lui Liciul, sara Anesicii, mătușa Mușci; vinde parte din Borăști (menț.) 210.

Măriica, fiica lui Sîrbea din Lungani, nepoata lui Ipatie Sîrbea, soră cu Nelevaico (Nemăiaico) și cu Isaico; vinde parte din Băloșești (Băloșeni) 220, 279.

Măriica, fiica Sorcăi, nepoata lui Oniul, soră cu Gavril și cu Toader; vinde parte din Oleșești (menț.) 139.

Măriica, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Ilcana ș. a.; vinde părți din Dușești 67.

Măriica, fiica lui Valeș din Hociungi, nepoata lui Mihăilă; vinde parte din Birjoveni (menț.); dă zapis pentru partea vindută 200.

Măriica, mama Anghelinci, soacra lui Vasilie, bunica lui Gligoric; parte ei din Bogdănești, dată în schimb 70.

Măriica (Marinca), soția lui Gavril, mama Piietei, soacra lui Nuor 132, 524.

Măriica, v. Maria, Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Mărie, Măriica, Măriuța.

Mărina, fiica lui Lazor; vinde parte din Oleșești (menț.) 139.

Mărina, fiica lui Radul, mama lui Gavril ș. a.; vinde parte din Ungurași 404.

¹ V. D.R.H., A, v. XVII, vol. II, nr. 367, p. 278-279, și nr. 448, p. 334-335, D.R.H., A, XXI, nr. 198, p. 254-255, și nr. 267, p. 337-339, și Stoicescu, *Dicționar*, p.422.

Mărina, v. și Marina.

*Mărișăști (Mărășăști), sat, <ț. Neamț; lingă Certieni, c. Bîrgăoani, j. Neamț>; părți din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77.

Măriuța, mama lui Bejan, a lui Crețul, a lui Gavril și a lui Ștefan 77.

Măriuța, v. și Maria, Marica, Maric, Mariia, Mariica, Marița, Marușca, Măria, Măric, Măriica.

Mărtin, șoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 100.

Mărturia (Svedenia), pîriu, <afluent al Covasnei>, în Braniștea <de la Bohotin>; loc de prisacă pe ~ 406.

Măstacăn (Măstacăni, Mestacăn, Mesteacăn), sat, ț. Bacău; <Mastacăn, c. Borlești, j. Neamț>; om din ~ 413;

parte din ~, dată de Selevestru călugăr ș. a. lui Neanul, ca să-și plătească capul 413; parte din ~, vîndută de Iacob Răspop(ă) lui Gligorașco Bejan 462, 560; loc de prisacă de la ~, dat de Dumitru Buhuș vistiernic mării Pingărați, în schimb 371, 425.

Măstacăni, sat, <ț. Neamț; Mastacăn, c. Dragomirești, j. Neamț>, în hotar cu s. Bungești și Mînjești 49.

*Măstăcani, sat, ț. Bîrlad; <Măstăcici, lingă Sălcișoara, c. Banca, j. Vaslui>; întărit Anghelinei Vasilioae, fiica lui Cîrstea Ghenovici, și copiilor ei, în urma împărțirii averii părintești 350.

<Măscăteni>, sat, v. Măcicăteni.

<Măscăuți>, sat, v. Macicăuți.

Măteș, v. Dumitrache ~.

Măteș, v. și Mătiias.

Măteșoac, v. Ioana ~.

Mătei, fratele lui Pavel; vinde parte din Scobințani (menț.) 389.

Mătei, Măteiu, v. și Matei, Mătiias.

Măteiu, "cel bătrîn", din Concești; dă zapis de mărturie 357.

Măteiu, din Provăzăști, stăpîn al unor părți din Dănăești, Dzeameș și Mănești; se judecă pentru o parte din Dănăești, vîndută fără știrea sa; vinde, după judecată, acea parte 512.

Măteiu, popă, din Mircești; dă zapis de mărturie 67;

martor la Pășcani 115.

Măteiu, v. și Matei, Mătiias.

Măteuți, sat, pe Nistru, ț. Soroca; <în Republica Moldova, Mateuți, c. ~, r. Rezina>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătrașco Ciogolea (menț.); întărit aceluiași 78.

Mătiias, Mătieș, v. Mătiias.

Mătiiasa, v. Mărica ~.

Mătiias, popă, din Popeni; martor hotarnic 217.

Mătiias, v. și Gavril ~.

Mătiias, v. și Matei, Mătei, Măteiu.

Mătiiascul, v. Isac ~.

Mățani, sat; <înglobat în Drăgești, c. Tătăraști, j. Bacău>; spătar din ~, dă zapis de mărturie 326.

Mățeș (Mățăș), din Clipicești; se judecă pentru o moară din Vitănești 308.

Măzăreanu, v. Mazăreanu.

Mecin, sat, peste Dunăre; <or. Măcin, j. Tulcea>; om adus <din robie> de la ~ 193.

Medvidca, sat, <ț. Hotin; în Ucraina, pîriul ~, Cișla-Zamji (?), denumire schimbată în Podvirevka, c. ~, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; parte din ~, dată de Turcul stolnic surorii sale, Nastasia 494.

Meica, din Vicoleni; dă zapis de mărturie 95.

Melentie, ieromonah, egumenul mării Sucevița; dă zapis de mărturie 422.

*Meleșcani, sat, <ț. Vaslui; lingă Dumești Noi, c. Dumești, j. Vaslui>; martori din 165, 361.

Melentina (Milintiana), v. Melintiana.

Meleșco, v. Dumitru ~.

Meleștan, din Olănești; maror 503.

Melintie, din Dumești; martor hotarnic 361.

*Melintiești, sat; <ț. Cîrligătura; probabil lingă Cogeasca, c. Lețcani, j. Iași> parte din ~, dată de Vasile Banul vistiernic în schimb 42, 62.

Melintiana (Melentina, Milintiana) <Șaidiroaia>, fiica lui Tudoran, nepoata lui <Dumitru> Ponici, mama lui <Dumitrașco> Șaidir; primește întărire pentru Hilișău 105 și pentru părți din Șilișăul de Sus 354.

Merăești, sat, v. *Mirăești.

Merăuță, v. Meriuță.

Mercu Hore, tatăl lui Gheorghie și al lui Iacov 286.

Merești, sat, <ț. Suceava; c. Vulturești, j. Suceava>; carte de apărare pentru o parte din ~, dată lui Vasile Murguleț 24; sat lingă ~, v. *Băzaci.

Meriuță (Merăuță), ginerele Măricăi Cernătoae, cumnat cu Ștefan Cernat și cu Vasile Roșca; se judecă și primește întărire pentru Dimăceni 307.

Meriuță, v. și Mierăuță, Mirăuță.

Mesăhănești (Meschenesți), sat, ț. Roman; <Misihănești, c. Roșiori, j. Bacău>; parte din ~, întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184; revenită lui Toader Petriceico

- mare armaș și verilor săi, în urma împărțelii 228;
martori din ~ 555.
- Mesăni, sat, pe Pereschiv, <f. Tecuci; Meseni, înglobat în Tăbuceni, c. Boghești, j. Vrancea>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan, fiicei sale, Ioana I.
<Meschenescul>, v. Avram ~.
- Meschenesci, sat, v. Mesăhănesci.
- Mestacăn, sat, v. Măstacăn.
- Mestacăn, sat, v. Măstacăn.
- Metitelul, v. Toader ~.
- Mica, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Ileana ș. a.; vinde părți din Dușești 67.
- Mica, soția lui David; vinde vie la Cotnari 36.
- Micău, sat, <f. Putna; j. Vrancea>; oameni din ~, dau zapis de mărturie 138.
- Micești (probabil gr. pentru Mircești), sat, <f. Iași; în Republica Moldova, Mircești, c. Boghenii Noi, r. Ungheni>; om din ~ 137; sat lângă ~, v. Brădeani.
- Micești, sat, <f. Tutova; înglobat în Gherghelești, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 495.
- Miclăușeni (Miclăușani, Miclăușăni), sat, <f. Dorohoi; înglobat în Carasa, c. Corlăteni, j. Botoșani>; al lui Costantin Sfîrcea; la hotar cu s. Dumeni 149, 216, 217; act scris la ~ 255.
- Miclăușeni, sat, <f. Roman; c. Butca, j. Iași>; martor din ~ 136;
condică de documente a moșiei ~ 265.
- Micleasca, v. Maria ~.
- Mic(lescu), v. Iancu ~.
- Miclești, sat, <f. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; om din ~ 467;
în hotar cu s. Părișeni 415;
carte de apărare pentru o parte de ocină din ~, dată Anisici, fiica Buhloaci 467.
- Micotici, fiul lui Ursu Bărboi vornic, fratele Buscăi; vinde jumătate din Șendrești (menț.) 68.
- Micul; martor la Temerleni 510.
- Micul; vinde jumătate din Giurcani (menț.) 184.
- Micul, din Nilipești; dă zapis de mărturie 161.
- Micul, vecin din Zărnești, fratele lui Costantin; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic;
vecin din casa lui ~ 551.
- Micra; stăpîn în Băloșești 317.
- Micra, vecin din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană, fost paharnic 551.
- Mierăuță, din Coposiani; martor 440.
- Mierăuță Coșescul, slugă domnească; dă zapis de mărturie 99.
- Mierăuță, v. și Meriuță, Mirăuță.
- Mierla, fiica lui Costantin uricar și a Tofanei, nepoata lui Mălaiu vâtaf, soția lui Strătulat Dobrenchi, soră cu Savin, cu Măricuța și cu Nastasia; împarte cu frații și surorile părți din Rotompănești, Hreasca, Onceni și Nemerniceni și o falce de vie de la Cotnari 335.
- Mierla Stețcoac; primește întărire pentru țigani 556 A-B.
- Miftodie, fiul lui Varnav, frate cu Ionașco și cu Andronic; dăruiește un loc de prisacă la Răchitoasa 366.
- Mihai, popă; martor 338, 340.
- Mihai, țigan, tatăl lui Mihăilă, al Nastei și al Odochici 556.
- Mihai (Mihali), fost vornic de Botoșani, tatăl lui Enachi, al Anghelinei și al Părascăi, socrul lui Curu 403.
- Mihai Veisa, agă; autentifică act (1834) 217.
- Mihai (Mihaiu) Ungurul; cumpără părți din Băloșeni 35, 120, 123, 155, 247, 266.
- Mihai, v. și Antal ~, Soci ~.
- Mihai, v. și Mihailă, Mihailo, Mihaiu, Mihalcea, Mihali, Mihașco, Mihăilaș, Mihăilă, Mihălachie, Mihălașco, Mihul, Mihnea, Mihul, Mihuța.
- Mihail, fiul lui Turlui, tatăl Varvarei, bunicul lui Ionașco Miron căpitan și al Arvasiei 69.
- Mihail, logofăt; rudă cu Dronța 87.
- Mihail Ciudenschi, fiul lui Dumitru Ciudenschi 357.
- <Mihail> (Mihaiul 283) Fortuna (Fortunas, isc. gr. 70, Furtuna, Furtună), fost mare postelnic 46, 198, 283, 539, 542, 543; pîrcălab de Neamț 70, 315, 391, 398, 399; pîrcălab de Roman 55, 69, 76, 77;
în sfat 55, 69, 76, 77, 315, 391, 398, 399;
dă zapis de mărturie 46;
judecă un furt, pentru care primește gloabă și dă scrisoare de mărturie, isc., sig. 70;
pîrît pentru o iapă, ucisă de vecinii lui 198;
vinde jumătate din Preuțești 283;
se judecă pentru vecini 539;
primește întărire pentru părți din Drăgănești, cumpărate 542, 543.
- Mihail (Heleşteul lui ~), heleșteu, în țarina tg. Iași; întărit m-rii Galata 51.
- <Mihail Kogălniceanu>, sat v. Bășeni.
- Mihail Sirbul; primește contravaloarea a doi cai buni 524.
- Mihail (arhanghelul ~), v. Sfîntul ~.

- Mihail, v. și Mihai, Mihailă, Mihailo, Mihaiu, Mihalcea, Mihali, Mihașco, Mihăilaș, Mihăilă, Mihălachie, Mihălașco, Mihil, Mihnea, Mihul, Mihuța.
- Mihailă, fiul Anușcăi, nepotul Marinicăi, strănepotul lui Vlaico Căprioară; vinde parte din Dobrulești 180.
- Mihailo, fiul Odochiei, nepotul lui Groza, al Acsinei și al Sofroniei, frate cu Avram; vinde parte din Brătășeni, sig., 240.
- Mihaiu, frate cu Tănasio și cu Tudor; vinde o vic la Temerleni 180.
- Mihalcăuți, sat, pe Viliia Seacă, ț. Hotin; <în Ucraina, înglobat în Lukacivka, c. Nelipovți, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; jumătate din ~, dată zestre de Safta Barnoschioac ginerelui ei, Gheorghe Roșca (menț.) și întărită acestuia 389.
- Mihalce; dă zapis de mărturie 410.
- Mihalcea; scrie act 141.
- Mihalcea, din Costești, tatăl lui Gheorghie, al Erinei și al Ilenei 72.
- Mihalcea, din Gurbănești; hotarnic 2 A-B.
- Mihalcea, creu, la Biserica Albă, <din Iași>; martor, isc., sig. 403.
- Mihalcea, fiul Frăsinei; vinde un loc de prisacă din Ștoboreani 325.
- Mihalcea, fratele lui Cozmița; împuternicit să stăpînească ocina din Sacalișești și din Dzemeșești, pînă la judecată 570.
- Mihalcea, fratele lui Cozmița; vinde parte din Mogoșești 419.
- Mihalcea Durac; jefuiește pe Gavrilăș <Mătiș fost mare> vornic și plătește, după judecată (menț.) 304, 305.
- Mihălea Tăban; martor la Voicuți 564.
- Mihali, v. Mihai.
- Mihașco (Mihălașco) Cornaciu, fiul popii Cornaciu; primește întărire pentru două jirebii din Dersca 505.
- *Mihăcești, sat, <ț. Suceava; lângă Mitești, c. Miroslovești, j. Iași>; om din ~ 37.
- Mihăilaș, bunicul lui Fădor, Griga, Ștefan ș. a. 352.
- Mihăilaș Beldiman, fiul lui <Nichifor> Beldiman fost <mare> logofăt, frate cu Toader; martor, isc., sig. 200; primește moștenire jumătate din Plopești 391.
- Mihăilă; partea lui din Cîndești, vîndută (menț.) 68.
- Mihăilă; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgura 568.
- Mihăilă, "cel bătrîn", din Bîrsănești; martor hotarnic 126.
- Mihăilă, din Luminata; dă zapis de mărturie 331.
- Mihăilă, din Oișeni; primește poruncă să facă o cercetare privind niște vecini 473.
- Mihăilă, fiul lui Blagul din Hărțești, unchiul Măriicăi; vinde parte din Bîrjoveni, a. d. 200.
- Mihăilă, fiul lui Necoară armaș, fratele Annesiei; părțile lui din Mijloceni, alese 317.
- Mihăilă, fratele Anăseiei; vinde 12 ogoare din Băloșești 318.
- Mihăilă, tatăl lui Ionașcu teslar 85.
- Mihăilă, tatăl lui Pătrașco și al Măricăi 84.
- Mihăilă, tatăl lui Tudor fost căpitan, bunicul Ioanei; cumpără parte din Chilieni (menț.) I.
- Mihăilă, țigan, fiul lui Mihai, frate cu Nastea și cu Odochiia; întărit Mierlei Stețcoac 556.
- Mihăilă Moinescul, tatăl Anisiei; cumpără parte din s. Orbic (menț.) 147.
- Mihăilă (Mihail) Strilbițchi, protoiereu; traduce acte (1786, 1779) 39, 212.
- Mihăilă, v. și Mihai, Mihail etc.
- Mihăilășani, sat, la Obîrșia Ciuhurului, ț. Hotin; <în Republica Moldova, Mihălașeni, c. ~, r. Ocnița>; părți din ~, întărite lui Gavrilăș Măteș vornic 352.
- <Mihăileni, sat, c. ~, j. Botoșani>; sate înglobate în ~, v. Vlădeni, Sănăuți.
- Mihăilescul, socrul lui Tănasio vornic de gloată; țigan pretins a fi fost al lui ~ 548.
- Mihăilescul (Mihăilescu), v. și Simion ~.
- Mihăilești, neam; țigan pretins a fi fost al ~ lor 548.
- *Mihăilești, sat, <ț. Cîrligătura; lângă Brătuleni, c. Miroslava, j. Iași>; în hotar cu satele Brătuleni și Tăutești; alegerea hotarului, cu indicarea hotarniciei 170, 171; întărit m-rii Homor 171; în stăpînirea lui Toader Palade mare vistiernic (1745) 170; vătăman din ~, martor hotarnic 170.
- *Mihăilești, sat, pe Bîrlad, în gura Tutovei, <ț. Tutova; probabil lângă Coroiu, c. Tutova, j. Vaslui>; întărit lui Grigori Surtă și rudelor sale 502.
- Mihălachie, aprod; scrie act 155.
- Mihălachie (Mihalachi, isc.), <din Suceava>; martor 197.
- Mihălașco, v. Mihașco.
- <Mihălașăni>, sat, v. Mihăilășeni.
- Mihil, slugă a lui <Grigore> Ureche; dă zapis de mărturie 220.
- Mihnea; dă mărturie hotarnică 491.

<Mihnea> (Mihnovici), v. și Radul ~, voievod.

Mihoci; hotarnic 56.

Mihoci, tatăl Nastei 326.

Mihul, șetrar; "ctitor" al m-rii Pobrota; dăruiește seliște Coșești (menț.) 16.

Mihul, tatăl lui Căzacu 85.

<Mihul>, v. și Dumitrașco <~>.

Mihul, v. și Mihai, Mihail etc.

Mihuța, vecin, din Oglindești; întărit lui Tănăsie vornic <de gloată> și soacrei sale, Soltana 430.

*Mijloceni (Mijlociani), sat, <f. Roman; lângă Bălușești, c. Icușești, j. Neamț>; părți din ~, alese lui Apostol <fost> mare medelnicer 317 și întărite 318.

Milaș, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.

Milcov, rîu, <afluent al Siretului>; sat pe ~ 531.

<Milcanca>, sat, v. Ghitecăuți.

Milești, sat, <Mileștii de Jos și Mileștii de Sus, c. Parincea, j. Bacău>; oameni din ~ 409;

părți din ~, alese 409;

martori din ~ 409.

Miletin, pîriu, <afluent al Jijicii>; sate și seliște pe mori 334, 337, 348, 349, 408; mori și locuri de mori pe ~ 161, 408.

Milintiana, v. Melintiana.

Millo, v. Iordache ~.

Minta, sora lui Zaharia din Dersca și a Madonii, mama lui Strătuț, soacra lui Pătrașco Ciotăricostu (sic!), mătușa lui Tudoran; vinde parte din Dersca (menț.), pentru care, mai tîrziu, se judecă și pierde 505.

<Miorcani>, sat, v. Hudeștii Mici.

Mira, fratele lui Ionașco Sorăci și al Maxinesci; vinde parte din Bălușești 318.

Miralichia, <or. Myra, în provincia antică Lycia, din Asia Mică; azi în Turcia>; centru episcopal, în care a păstorit Sf. Nicolae de la ~ 289.

*Mirăești (Merăești), sat, f. Tecuci; <lîngă Liești, c. ~, j. Galați>; părți din ~, cumpărate de m-rea Aron Vodă și întărite acesteia 270, 290;

izvod de zapise ale s. ~ (sec. XVIII) 290.

Mirăslivești, sat, <f. Succava; Miroslovești, c. ~, j. Iași>; vornic din ~, martor 11;

sat înglobat în ~, v. Năvrăpești.

Mirăuță, din Bălușești; dă zapis de mărturie 264.

Mirăuță, din Bogdănești, fratele lui Tănăsie; în pricină pentru niște datorii 242.

Mirăuță, fiul popii Simion din Hărțești, fratele lui Gligorcea; martor 200.

Mirăuță Hranici (<Hraniță>¹), <fost> vornic <de gloată>; vinde jumătate din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394 și trei jirebii de case din Boureni (menț.) 404.

Mirăuți, din Saulești; dă zapis de mărturie, a. d. 71.

Mirăuți, socrul lui Vasili Sturza 521.

Mirăuță, Mirăuți, v. și Merăuță, Meriuță, Micăuță.

Mircea; martor 110.

Mircea, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Salomie ș. a.; stăpîn în Hotcești (menț.) 85.

Mircea, răzeș, <din Simeni>; se judecă pentru o parte din Simeni 376.

Mircea, tatăl lui Lupul din Mijloceni 317.

Mircești, sat, <f. Vaslui; c. Tăcuta, j. Vaslui>; popă din ~, dă zapis de mărturie 67;

martori din ~ 83;

sat lîngă ~, v. *Pășcani.

<Mircești, sat, c. ~, j. Iași>; sat lîngă ~, v. *Torcești.

Mircu; martor la Temeșeni 510.

Miréni, sat, pe Pereschiv, <f. Tutova; c. Coroiești, j. Vaslui>; părți din ~, întărite Schivei, soția lui Dabija mare ceașnic și copiilor ei 326; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana, și întărită acesteia I;

om din ~, dă zapis de mărturie 326.

Miron, se judecă pentru o parte din Drăgănești și pierde 543.

Miron, căpitan, fiul Varvarci, nepotul lui Mihail, strănepotul lui Turlui, frate cu Ionașco și cu Arvasiia; vinde parte din Tomești 69.

Miron, din Dorohoi; martor hotarnic 216.

Miron, din Morozeni, fiul Gatonei, tatăl lui Badiul 388.

Miron, din Pășcani; tatăl lui Vasile 244.

Miron, din Sinchău, tatăl lui Ionașco Mironescu și al lui Coste, socrul Agafiței 61, rudă cu Pătrașco Boldescu 363.

Miron, din Zărnești; dă zapis de mărturie 524.

Miron, nepotul lui Lupan Botăș; vinde parte din Scobențeni 389.

Miron, răspopă; vinde parte din Pricupii (menț.) 206.

Miron, soțul Vărvarei, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi; vinde parte din Săoani 64.

¹ V. D.R.H., A, XIX, p. 698.

Miron, fost șoltuz (voiut), din Dorohoi; martor hotarnic, isc. 217, 232.

Miron, tatăl lui Cîrstea, al lui Ionașcu, și al lui Ștefan 394.

Miron, țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.

Miron, vecin, din Prăjești; întărit, după judecată, lui <Mihail> Fortuna fost postelnic 539.

Miron Barnovschi (Barnoschi, Barnoschic, Barnoschii, Barnovsche, Barnovschic, Bărnoschi, Bărnoschic, Bărnovschi, Bărnovschic, Bărnovschii, Bîrnoschi, Bîrnovschii), dregător de Huși; dă zapis de mărturie (menț.) 544; Moghila, voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 10, 28, 54, 63, 68, 72, 77, 84, 85, 92, 101, 203, 213, 214, 252, 282, 288, 315, 318, 354, 389, 404, 408, 418, 472, 523, 549, 563; ctitor al m-rii Bîmova 393, 394; al m-rii Dragomirna 197; ieșirea lui din țară (menț.): jafuri 34, 304, 305; vecini fugiți 441; dăruiește sate, seliști, heleșteie etc. 54, 77, 78, 144, 348, 349, 393, 394, 472, 484; rudă cu Isac Balica, fost hatman; ia sate care au aparținut acestuia, pe care le dăruiește la m-ri 101, 107; stăpînește cu silnicie un sat (menț.) 164.

Miron Ciogolea; cumpără două fîlci de vie la Cotnari, pentru care primește întărire 1.

Miron Gofenco; traduce act (1741) 357.

Miron, v. și Mîrun.

Mironescul, v. Ionașco ~, Coste <->.

Mironu, din Cruglic; primește zălog două jirebii din Dersca (menț.) 505.

Mirolava, pîriu, <afluent al Bahluiului>; loc de prisacă la obîrșia sa 51.

<Mirolava, sat, c. ~, j. Iași>; sat lingă ~, v. *Făurești.

<Miroslovești>, sat, v. Mirăslivești.

Mirun, tatăl lui Vasiliu diac 510.

Mîrun (Măriun, îns. v.), fiul lui Fîrtat, tatăl lui Orsul 35.

Misail, ieromonah, la m-rea Bîmova; în sobor 348, 349.

Misaiu, sluga lui Dumitrașco <Gheanghea>; dă zapis de mărturie 322.

Misăileasa; fostă stăpină în Tălăhărești 478.

<Mișești>, sat, v. Mișăști.

<Misihănești>, sat, v. Mesăhănești.

Mișăști, sat, <ț. Iași>; Mișești, înglobat în Mălăiești, c. Gropnița, j. Iași>; martor din ~ 196.

*Mitești, sat, <pe Prut¹, ț. Hotin; în Republica Moldova, r. Edineț>; parte din ~, vîndută de Gheorghe, fiul lui Nistor vătaf din ~, lui Gheorghe Jora <fost> pîrcălab de Hotin 533.

<Mitești, sat, c. Miroslovești, j. Iași>; sat lingă ~, v. *Mihăești.

Miteșcăscul, v. Isachi ~.

Mitrofan, <călugăr>, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.

Mitrofan, episcop de Roman; în sfatul domnesc 51, 76, 86-89; dă zapis de mărturie 218; martor 122; primește carte de apărare pentru țigani 489; primește întărire pentru sate 96, 97.

Mitropolia Moldovei, <din Iași>; condică de documente (sec. XIX) 35, 91, 513, 541; polcovnic de la ~, traduce acte (sec. XIX) 44, 99, 341, 352, 484; v. și Iași, țîrg.

Mitropolia <Moldovei și> Sucevei, mitropolie, *<în tg. Suceava, ț. ~>; mitropolii 5, 51, 76, 86, 88, 89, 91, 122, 218, 238, 371, 425, 563; case 5, 140; documente 239; pecetea 238 v. și Suceava, țîrg.

Miul, v. Costantin ~.

*Mîndrești, sat, pe Prut, mai sus de gura Sărății, <ț. Chigheci; în Republica Moldova, r. Leova>; stăpînit de Dumitru fost vornic 487.

Mîndrești, sat, pe Siret, ț. Suceava; <c. Vlădeni, j. Botoșani>; întărit m-rii Sucevița 463.

Mîndzare, v. Vasi<le>c ~.

Mîndzul, v. Pătrașco ~.

Mînjăști, sat, <ț. Cîrligătura; Mînjești, c. Mogoșești, j. Iași>; parte din seliștea ~, scoasă din hotarul s. ~, numindu-se Văcotești 75.

*Mînjăști, sat, pe Valca Neagră, ț. Neamț; <lingă Ghigoești, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț>; în același hotar cu s. Bungești 49.

Mînjea, v. Ionașco ~.

<Mînjești>, sat, v. Mînjăști.

Mînzăști, neam; parte din Mogoșăști, numită a ~ -lor 77.

Mîrzea; martor 340.

¹ V. doc. din 1638 (7146) mai 17 (Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IV/226.

<Mlenăuți, sat, c. Hudești, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Bașeu.

Modruz, din Urlați; martor hotarnic 2 A-B.

Moga, din Tuburești; martor 496.

Moga, v. Iocaș ~, Lupul ~.

*Mogești, sat, la gura Sohuluiului, ț. Covurlui; <lingă Independența, c. ~, j. Galați>; întărit m-rii Bistrița, cu indicarea hotarului dinspre s. Piscul 90;

v. și Păltânea, *Top. jud. Galați*, XXXV, nr. 5, p. 430.

Moghila, Moghilă, v. Movilă.

Moghiliță, v. Văscan ~.

Mogildea, v. Ionașco ~.

Moglan, din Moșotești, slugă domnească; primește poruncă să facă o cercetare la Mărgineni 372;

se judecă pentru loc din hotarul s. Rusi, pe care l-a împresurat, și pierde 261.

Mogoșești, sat, ț. Cîrligătura; <c. ~, j. Iași>; fost al lui <Isac> Balica hatman; carte de apărare pentru ~, dată M-rii lui Balica 347.

Mogoșești (Mogoșăști), sat, pe Bistrița, <ț. Neamț>; înglobat în Costișa, c. ~, j. Neamț>; părți din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77; parte din ~, moștenită de Gheorghe Bașotă și de Iurașco Bașotă, după împărțire 427.

Mogoșești, sat, pe Vilna, ț. Vaslui; <înglobat în Ipatele, c. ~, j. Iași>; parte din ~, vîndută de Mihalcea și Cozmiță lui Dumitru Sîrbul 419.

Moimăscul, v. Ștefan ~.

Moimești, sat, <ț. Iași>; c. Popricani, j. Iași>; în hotar cu s. Popricani 148, 365; martor din ~ 325.

Moinescul, v. Mihailă ~.

<Moinești, or., j. Bacău>; poiana lingă ~, v. Buruenești (Buruianul); sat înglobat în ~, v. Albotești.

Moisan, fiul Drăguței; se judecă pentru o parte din Ghitilova și pierde 493.

Moisăi (Moise), căpitan, din Olănești; martor la Florintești 503.

Moisca; martor hotarnic la Șendriceni 191.

Moisca, din Obîrșic; martor, sig. 538.

Moisca, din Olănești, slugă domnească; dă zapis de mărturie 444, 445; se judecă pentru părți din Prigorcenii 173, 177, 230.

Moise (Moisei, Moiseiu, Moisi) Movilă (Moghila, Moghilă), voievod, domn al Moldovei, nepotul lui Dumitru Movilă 78; menț. domniei 38, 124, 278, 305; acte de la ~, 9, 10, 44, 63-65, 68, 69, 72, 77, 78, 93, 101, 127, 142, 166, 190, 195, 304, 315, 318, 354, 389, 391, 562;

dăriește sate, seliști, părți de sate, țigani etc. 60, 69, 78, 144, 164, 212, 222, 548;

rudă cu Isac Balica; ia s. Tămăduieni, fost al acestuia, și-l redă vechiului proprietar în schimbul unei noi părți 107.

Moise, v. și Ionașco ~.

Moisei, din Românești; martor 325.

Moisei, fiul lui Ioan Albici; vinde parte din Ivoești (menț.) 389.

Moisei, fiul lui Tudoran fost ceașnic, fratele Ilenii și al Măgdălinei, unchiul lui Ion, al lui Ghiorghe ș. a.; vinde parte din Strîmba 331.

Moisi, fiul lui Gavrilăș Gribince, nepotul Magdei, frate cu Andrei Grebince, cu Căzacul ș. a.; vinde jumătate din seliștile Drăjaști și Greci (menț.) 394.

Moșenița; vinde parte din Licina (menț.) 122.

Mojilă, v. Grigore ~.

Moldova, rîu, afluent al Siretului>; sate pe ~ 37, 127, 180, 213, 402, 404, 427, 438, 468; loc de prisacă pe ~ 127; pive pe ~ 468; vaduri de moară pe ~ 404, 438.

Moldova <stat>, v. Țara Moldovei.

Moldovan; arendează trei sferturi din desetina de stupi de la ț. Tutovei și al Burladului, isc. 464.

Moldovița, m-re, <ț. Suceava>; în vatra Moldoviței, c. ~, j. Suceava>; hram: Bunavestire 89; primește scutire pentru opt poslușnici 89.

Molna, <gîrlă> ("rîu") <a Moldovei?>; pîrîu care izvorăște din ~ 127.

Molnița, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Herța, reg. Cernăuți>; econom din ~ (1922) 396.

Molodețu, turc (?), din Cetatea Albă (?); vinde țigani (menț.) 152.

Momic, v. Neagul ~.

Moncei, poiană, v. Munceii.

<Moravia>, țară; <în Republica Cehă>; stofă de ~ ("muravschii") 234.

Morcov, v. Vasilie ~.

Moréni, sat, <ț. Iași>; c. Prisăcani, j. Iași>; fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Iași 394; întărit m-rii Bînova 394.

Mormînt, v. Sfîntul ~.

Morozeni (Morozăni), sat, <ț. Orhei>; în Republica Moldova, c. ~, r. Orhei>; om din ~ 388;

părți din ~, vîndute lui Gligorcea Durac 387, 388.

Moș, țigan; ucis de țiganii m-rii Pobrata 556.

Moșetești, sat; v. Mușetești.

Moșotești (Mosetești, Moșetești, Mușătești, Mușetești), sat, ț. Neamț; <Holt, l. c. a c. s. Letea Veche, m. Bacău, j. ~>; oameni din ~

- 70, 261, 550; oameni din ~, slugi d mnești 372;
jumătate din ~, în stapînirea m-rii Tazlău 436;
martori din ~ 409;
v. și Burlacu, *Ocolul Bacăului* (II), p. 275.
- Motoi, ȋigan, fiul lui Costea; revenit, prin împărțire, lui Lupul Prăjescul 152.
- Motrea, sora lui Drăgan Tărită; vinde parte din Băloșeni (menț.) 266.
- Moțoc, fratele lui Andrei, rudă cu Hărbor ș. a. 370, 544
- Moțoc, v. și Iacob ~, Ion ~, Gheorghie ~, Lazor ~, Nechita<~>, Toader ~.
- Moțococ, v. Ilinca ~.
- Movila Boerilor, movilă; drum care merge la ~ 148, 365.
- Movila Corodului, sat (?), v. *Corod (Movila Corodului).
- Movila Domniască, top., la Lipovă; în hotarul braniștii m-rii Zugraf 224.
- Movila Găunoasă, movilă; în hotarul s. Mihăilești 170, 171.
- Movila lui Hilip, v. Hilip (Movila lui ~).
- Movila Vulturului, movilă; în hotarnica s. Balomirești și Hoișești 389.
- Movilă, v. Costantin ~, Dumitru ~, Eremia ~, Ion ~, Miron Barnovschi ~, Moise ~, Simion ~, Toader <~>.
- Movilă (Movila), v. și Moghila, Moghilă.
- *Movileni, sat, ȋ. Bacău; <lingă Hertioana-Răzeși, c. Traian, j. Bacău>; revenit lui Toader Moțoc și fraților săi, în urma împărțelii 228.
- *Movileni, sat, pe Valea Neagră, ȋ. Neamț; <lingă Trifești, c. ~, j. Neamț>; întărit Măricuții Cernătoae 350.
- Movileni, sat, <ȋ. Roman; c. Heleșteni, j. Iași>; martor din ~ 136.
- Movileni, sat, ȋ. Tutova; <c. Coroiești, j. Vaslui>; moștenit de Anghelina și Schiva, ficele lui Cîrstea Ghenovici 350;
sat înglobat în ~, v. Cicovăni;
sat lingă ~, v. *Tătăraști.
- <Movileni, sat, c. Concești, j. Botoșani>; sat lingă ~, v. *Bobești.
- <Movilița, sat, c. ~, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Spăriați.
- Movilița, v. și Gheorghie ~.
- Movilița, top., semn de hotar la Hăndrești 265.
- Muha, v. Gligorie ~.
- Mumici, fost șoltuz, <în Botoșani>; martor 553.
- Munceii (Moncei), poiană, <ȋ. Neamț; probabil lingă Oșlobeni, c. Bodești, j. Neamț>; pricină pentru ~, între Gheorghiuță și ursul 189; întărită lui Ursul 190.
- Muncel, sat; <ȋ. Putna; Muncelu, c. Străoane, j. Vrancea>; martor hotarnic din ~ 385.
- Muncel, top.; în hotarul Tîrgului Frumos 60.
- Munteanul, v. Ștefan ~.
- Muntele Athos, munte, <în Grecia>; m-re de la ~ <224>;
v. Zograf.
- Muntele Trudeștilor, movilă, la Trudești; în hotar 49.
- Muntencă, mama lui Gligorie, rudă cu Pătrașco Bașotă 401.
- Muntenaș, sat, <ȋ. Vaslui; c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui>; om din ~ 534;
loc de prisacă din hotarul s. ~, vîndut de Tănăsie lui Costantin din Tăriceni 534;
sat înglobat în ~, v. Sacalușa.
- Munténi, cut al s. Stărpéni, <ȋ. Fălciu>; întărit lui Gheorghe Roșca fost vistiernic 2 A-B, 3.
- Munténi, sat, <ȋ. Hirău; înglobat în Sîngeri, c. Gropnița, j. Iași>; parte din ~, întărită popii Neculai 161;
om din ~, dă zapis de mărturie 161.
- Munteni (Munteni), sat, ȋ. Neamț; <înglobat în Răucești, c. ~, j. Neamț>; poruncă domnească pentru alegerea unei părți din ~, a lui Ștefan Boul clucer 257; împuternicire pentru a o stăpîni 355.
- Munteni, sat, <ȋ. Vaslui; Muntenii de Jos, c. ~, j. Vaslui>; vad de moară din hotarul s. ~, dăruit m-rii Zugraf 345.
- Muntini, sat, v. Munteni.
- Mura, ȋigancă, fiica lui Văscan, soră cu Dumitra; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Murgești, neam, <Murguleț>; martori 460.
- Murgină, din Clipicești; martor 53.
- Murgoci, soțul Stancăi 85.
- Murgoci Toflea, tatăl Dinei, bunicul lui Isac, al lui Dumitrașco și al popii Gligorie 448.
- Murgu, popă, din Vrancea; se judecă pentru o parte din Vitănești și pierde 306.
- Murgucéni, sat, ȋ. Iași; <în Republica Moldova, probabil r. Călărași>; întărit lui Ionașco Popăscul pîrcălab de Ștefănești, în urma judecății cu rudele lui Isac Balica hatman 103.
- Murguleț (Murguleți), v. Andrei ~, Eremia ~, Ipatie ~, Ștefan ~, Vasilie ~.
- Mustafa, v. Uzon ~.
- <Mustață (?)>, v. Alexa <~ (?)>.
- Muste, v. Vasilie ~.

Musteață, pîrcălab, rudă cu Isac Stîrcea; cumpără s. Lozeni (menț.) 304, 305.
 Mușa (Mușea), fiica Annesiei, soră cu Ion, cu Costin și cu Vasilca 165; se judecă pentru o parte din Borăști și pierde 210.
 Mușea, v. și Mușe, Mușea.
 Mușat, din Popi; martor hotarnic 90.
 Mușatești, sat, v. Moșotești.
 Mușe, rudă cu Ionașco, cu Răchitan, cu Toader ș. a.; se judecă pentru s. Dimăceni și pierde 544.
 Mușea, țigancă; dată în schimb 556.
 Mușetești, sat, v. Moșotești.

N

Naca; cumpără parte din Grădinari 71.
 Nacul, al lui Brut, fratele Sofianei, cumnatul lui <Maxin> Popovici; împarte, după judecată, cu m-reă Agapia, moștenirea lăsată de Popovici și primește o casă în Năvrăpești 12.
 Nacul, din Di<rr>j<eni> martor 325.
 Nacul, din Malinți; martor, isc. lui 304.
 Nacul, din Mușetești; martor la Milești 409.
 Nacul, fiul lui <Gheorghie> Năvrăpșcul <vornic>, strănepotul Magdei, frate cu <Arsenie> și cu Todosei; vinde m-rii Bîrnova jumătate din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394.
 Nacul, fiul lui Gligoric, fratele lui Oncul; vinde loc de casă din Săoani 64.
 Nacul, fiul lui Ianc din Bîrlad; se judecă și primește întărire pentru o parte din Vitănești 306, 308, 568.
 Nacul, fiul lui Simion din <Soloneț>, ginerele lui Costantin uricar și al Tofanei, frate cu Costantin, cu Dociul păharnicel ș. a., soful Nastasiei, cumnat cu Istratic fost logofăt, cu Savin și cu Strătulat Dobrenchi; se tocmeste pentru părți de ocină și pentru vecini 59; schimbă parte din Dărmănești pentru alta din Nemerniceni 513; împarte cu cumnații părți din Rotompănești, Hreasca și Oncești și o falce de vie la Cotnari 335; se judecă pentru Lămășeni și pierde 106.
 Nacul, fiul lui Simionel din Rotompănești; scrie act 465.
 Nacul, (Neculai), nepotul lui Fratea; vinde partea dintr-un loc de la obîrșia Volocci și poiana Cașuțele 50.
 Nacul, vecin din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost mare paharnic 551.
 Nacul Năvrăpșcul; martor isc. și sig. lui 131.
 Nacul Poșchină, din Olănești; martor, isc. lui 503.
 Nacul Zbêre; martor 384.
 Naftanail, ieromonah, de la m-reă Neamț; traduce act (1827) 427.
 <Nagoreai>, sat, v. Nohoreni.
 <Naslavcea, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Onița>; sate lingă, v. *Hliniște, *Novacăuți.
 Nasta, fiica Anușcăi, nepoata Soficăi și a lui Ivanco, mama lui Pătrașco 164.
 <Nasta> (gr.: Vista), soția lui Gheorghie Arapul fost sulger; cumpără părți din Mogoșăști (menț.) 77.
 Nastasca, (Năstasca), fiica lui Petriman, mama Dumitrei și a lui Căzacul 357.
 Nastasia, fiica Anghelinei Bărboac, nepoata doamnei Mărica, sora Greacăi; vinde o țigancă 271.
 Nastasia, fiica lui Arman; vinde parte din Todirești (menț.) 93.
 Nastasia, fiica lui Costantin uricar și a Tofanei, soră cu Mierla, cu Măricuța ș. a., soția lui Nacul; împarte cu familia parte din Rotompănești, din Hreasca ș. a. 335.
 Nastasia, fiica lui Gavril, soră cu Vasilie, mătușa lui Pavel ș. a.; vinde parte din Ivoești (menț.) 389.
 Nastasia, fiica lui Ghiorghe Siminiceanul, soră cu Ionașco, cu Gavrilăș ș. a.; dă, în schimb, jumătate din Mateuți (menț.) 389.
 Nastasia, fiica lui Griga Hrincoș, mama Măricăi și a lui Ionașco, soacra lui Dumitrșco Fulger 93.
 Nastasia, fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Ghiune, cu Maria ș. a.; împarte cu rudele moștenirea de la bunic și primește întărire pentru Blindărești și Săcătura 350.
 Nastasia, fiica Stancăi, nepoata lui Duma; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
 Nastasia, mama lui Gligorașu; stăpînă a unei jumătăți din s. Rădăuți și a unor vecini (menț.) 241.
 Nastasia, mama Ifimiei, soacra lui Herța, bunica lui Lupul 315.
 Nastasia, mama lui Ionașco 397.
 Nastasia, mama Măricăi și a Anei, bunica lui Andreiu, a lui Ionașco și a Erinei 64.
 Nastasia, mama lui Vasile, mătușa lui Grigorce, a Martei ș. a. 77.
 Nastasia, soția lui Gheorghie Cașul, mama Chelsiei, a Măricăi ș. a.; vinde o parte din Tomești (menț.) 69.

- Nastasia, (Nastasiia), țigancă, fiica lui Gavril, soră cu Pepelea; vindută și întărită lui Pătrașco Bașotă 271; dăruită și întărită Episcopici de Roman (menț.) 489.
- Nastasia Solomoncasa, soția lui Dumitrașco Solomon, mama lui Ionașco; se judecă și primește întărire pentru Hâmciani 199 și pentru părți alese din Băsăști și Edumirești 327;
se judecă și pierde părți din Băsești și Edumirești 459.
- Nastasia, v. și Nasta, Nastasca, Nastasic, Nastasiia, Nastasio, Nastia.
- Nastasio, fiica Antimici, nepoata lui Ionașco Capotă, sora Saftiei; vinde parte din Hotcești 85.
- Nastasio, Fiiica Chirenei, nepoata Sofroniei și a Măricăi, strănepoata lui Duma Negrul; vinde m-rii Birnova jumătate din Scinteia (menț.) 84.
- Nastasio, fiica lui Ghiorghe Calapod, sora lui Vasilie, soția lui Păcurar; vinde parte din Boldești, cu vecini (menț.) 516.
- Nastasio, fiica lui Pășcanu, soră cu Simion, cu Bijan, cu Irina ș. a.; vinde părți din Părtănoși 176.
- Nastasio, nepoata lui Buzze; vinde m-rii Birnova seliștea Petrești (menț.) 84.
- Nastasio, v. și Nasta, Nastasca, Nastasia, Nastasiia, Nastasio, Nastea Nastia, Nastiiia. Nastasiia; vinde parte din Dobrulești (menț.) 180.
- Nastasiia, din Românești, soră cu Selevestru călugăr, cu Gligoric Negrul ș. a.; dă parte de ocină din Măstacani pentru plata capului unui frate 413.
- Nastasiia, (Nastasio), fiica Anghelinei Vasilioaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici ș. a., soră cu Dumitrașcu, cu Crăciun ș. a.; împarte cu rudele moștenirea de la bunic și primește întărire pentru Bujorâni, Pipărcani ș. a. 321, 350.
- Nastasiia, fiica lui Arvat, nepoata lui Sava și a lui Vasilie, urmașa lui Isaico și a Marușcăi; vinde parte din Hoisești și a Balomirești (menț.) 389.
- Nastasiia, fiica lui Drăgan, soră cu Sohiica; vinde parte din Băloșeni 155.
- Nastasiia, fiica lui Dumitru Purcel, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Anna și cu Ardaric; vinde parte din Codăești 116.
- Nastasiia, fiica lui Eremiia Rugină și a Grozavei, nepoata Marinei, strănepoata lui Toader pîrcălab, soră cu Petrea, cu Toader ș. a.; vinde parte din Văscani (menț.) 64.
- Nastasiia, fiica lui Ghiorghe Calapod, soră cu Vasilie ș. a., soția lui Păcurar; vinde jumătate din s. Boldești și din seliștea Sîrbi (menț.) 511.
- Nastasiia, fiica lui Gheorghe Pitic, sora lui Dumitru, mătușa lui Ioan monah; vinde parte din Păușești (menț.) 72.
- Nastasiia, fiica lui Ghiorghe Siminicianul, soră lui Ionașco și a lui Gavrilăș; vinde parte din Dănceni 64.
- Nastasiia, fiica lui Gligorcea din Forăști; stăpînă a unci părți din Forăști 196.
- Nastasiia, fiica Ilenci Hăsnăsoac, sora lui Vasilie Hasnăș; vinde parte din Băloșești (menț.) 318.
- Nastasiia, fiica lui Ionașco, mama lui P. t..., a <Mari>căi și a Axeniei; vinde un loc de prisacă la Cîrstești 158.
- Nastasiia, fiica lui Ionașco din Tomești, nepoata Măricăi Româneasa, soră cu Vasilie ș. a.; vinde parte din Tomești 69.
- Nastasiia, fiica Irinei, nepoata lui Fădor, soră cu Gavril și cu Pană; vinde parte din Băloșeni 120.
- Nastasiia, fiica Irinei, nepoata lui Nechita, sora Antimici și a Ioanei; vinde parte din Mănăilești 77.
- Nastasiia, fiica lui <Nistor Ureche fost mare> vornic, rudă cu Todossia Sora, cu Tudura ș. a.; se judecă și pierde parte din Dragomirești 566.
- Nastasiia, fiica lui Pîrvul, sora Stancăi; primește întărire pentru Cetiréni 398.
- Nastasiia, fiica Todoscăi, nepoata lui Gheorghe Albotă; vinde parte din Corlăteni 31.
- Nastasiia, fiica Todossiei, nepoata Măricăi Româneasa, soră cu Pavăl ș. a.; vinde părți din Tomești 69.
- Nastasiia, nepoata Nemțenci; vinde jumătate dintr-un loc de casă din Săoani 64.
- Nastasiia, nepoata lui Pîntea, a Ruscăi și a Sorcanei; vinde jumătate dintr-un loc de casă din Săoani 64.
- Nastasiia, soția lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic; cumpără părți din Dușești 67.
- Nastasiia, soția lui Nacul, nora lui Simion din Soloneț; cu soțul, dă în schimb parte din Dărmănești pentru parte din Nemerniceni 513.
- Nastasiia, soția lui Ursul, soră cu Simzeana; vinde parte din Băloșești (menț.) 318.
- Nastasiia, soția lui Vidrașco, nora Ilincăi; cu soțul, cumpără s. Băncești (menț.) 243.

- Nastasiia, ȱigancă, fiica lui Ursu și a Bucăi, sora lui ȱogoe, a lui Ion ș. a.; întărită lui Isac Stircea 10.
- Nastasiia, vecină, din Zărnești; întărită lui Pană fost paharnic 551.
- Nastasiia Ciolpăncasa, sora doamnei Mărica și a Anghelinei Bărboac, mama lui Dumitru Șchiopul, mătușa Nastasiei și Greacăi 264, 271; bunica lui Ion Ciolpan; stăpînește vic la Cotnari (menț.) 253.
- Nastasiia Trifăncasa, fiica Annei, nepoata lui Liciul și a Ilincăi Petrea, sora lui Toader; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Nastasiia, v. și Nasta, Nastasca, Nastasia, Nastasic, Nastasic, Nastea, Nastia, Nastii.
- Nastasie, ȱigancă, soția lui Hilipu, mama Teclei; vîndută de Nastasiia lui Eremia 340.
- Nastasii, fiica lui Eremia Nădăbaico; vinde ȱigani 340.
- Nastasiia, mama Aftimicii, bunica Măriei 154.
- Nastasiia, soția lui Toadir Tăutul, sora lui Turcul stolnic; primește, după împărțire, vecini și părți din s. Cuzlău, Horodiște ș. a. 494.
- Nastasii, v. și Nasta, Nastasca, Nastasia, Naastasic, Nastasiia, Nastea, Nastia, Nastii.
- Nastea, înțelegere între fiii ei ș. a. cu m-reia Sf. Sava pentru stăpînire în Băiceni și Caraulești 555.
- Nastea, fiica lui Mihoci; vinde parte din Mireni 326.
- Nastea, fiica lui Nicoară, soră cu Avrămic; vinde parte din Hotcești 85.
- Nastea, fiica lui Petrea Pojar, nepoata lui Pojar, mama lui Costin, a lui Simion ș. a. 214, 389.
- Nastea, sora lui Marco Capotă; vinde parte din Hotcești 85.
- Nastea, soția lui Lazor, sora lui Ianăș, mama lui Gărdan; partea ei din bahna, vîndută 229.
- Nastea, soția lui Toader Dragotă, mama Candachiei, soacra lui Ieremia Murguleț; primește întărire pentru părți din Păușești, cumpărate 72.
- Nastea, ȱigancă; întărită Mierlei Stețcoac 556 A-B.
- Nastea, ȱigancă, fiica lui Mihai, soră cu Mihăilă și cu Odochiia; întărită Mierlei Stețcoac 556 A-B.
- Nastea, v. și Nasta, Nastasca, Nastasia, Nastasic, Nastasiia, Nastasii, Nastia, Nastii.
- Nastia, fiica Saței; vinde parte din Hotcești 85.
- Nastii, fiica Măricăi, nepoata lui Grigorie Goian ș. a.; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Nastura, mama lui Zahariia 519, 520.
- Nașcul (Nașco), v. Ionașco.
- Nazaria, fiica lui Dumitru Purcel, soră cu Ardarie, cu Annesia ș. a.; vinde parte din Vilnești 342, 343.
- Nădăbaico, soțul Axeniei; vinde parte din Bătărăști 318.
- Nădăbaico, fost mare vornic, tatăl lui Costantin, al lui Dumitrașco, al lui Eremia, al Todosiei, ș. a. 195, 316, 562; cumpără vaduri de moară la Gîrla Putnei (menț.) 9, 68.
- Nădăbaico, v. și Eremie ~.
- Nădăbăuți, sat, <azi în Ucraina, c. Rușin, r. Hotin, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Stăuceni 219.
- Nădălbiți, sat, <ț. Putna; j. Vrancea>; martor din ~ 385.
- Nădilă; stăpin al unui rob 71.
- Nădușală, bunicul lui Focșea 480.
- *Năfordești, sat, ț. Tecuci; <lingă Frumușelu, c. Glăvănești, j. Bacău>; parte din ~, aleasă (menț., 1754) 274.
- *Nămăcești, (Mănăești, seliște 492, sec. XIX: Mănești), sat, și seliște, nurnită și Vlădești 492, pe Bîrlad, la gura Edriciului, ț. Fălciu; <lingă Gura Idrici, c. Roșiești, j. Vaslui>; în hotar cu s. Mărești; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184; seliște, întărită lui Grigorie Urêche mare spătar 422; ștearsă din uric 492; acte ale ~ (sec. XIX) 492.
- <Nămoloasa, sat, c. ~, j. Galați>; sat înglobat în ~, v. Gîrlești.
- Nănești, sat, ț. Tecuci; <c. Tănăsoaia, j. Vrancea>; a patra parte din ~, moștenită de Petriceico mare armaș 228.
- Năstasca, v. Nastasca.
- Năstase, din Vicoleni; martor 95.
- Năstasic; vinde vic din Ionăsești (menț.) 369.
- Năstasie (isc.: Anăstasie), popă, de la Movila Corodului; martor 415.
- *Năvîrniți, sat; <ț. Tecuci; lingă Liești, c. ~, j. Galați>; hotarnic din ~ 90.
- Năvoloacele, top, în hotarul Tîrgului Frumos; <lingă Costești, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; în hotar 60.
- Năvrăpăscul, tatăl lui <Gheorghie> Năvrăpăscul, al lui Nacul, al lui Vasilie (gr. pentru Arsenie) și al Todosiei 394.
- Năvrăpăscul, v. și Gheorghie ~.

- Năvrăpești (sec. XVIII: Nivrăpești), sat, <ț. Succava; înglobat în Miroslavești, c. ~, j. Iași>; case din ~, datorite m-rii Agapia de Maxin Popovici 11, 12.
- Neaga, țigancă, mama lui Ștoica 338.
- Neagoie, (sec. XIX: Niagul), tatăl lui Macarie 270.
- Neagomir, din Micău; martor (menț.) 138.
- Neagra, baltă de pește a s. Măicani; întărită lui Ionașco Cehanl <fost mare> vornic 54.
- Neagul; martor (menț.) 453.
- Neagul, slugă domnească; martor (menț.) 431.
- Neagul Momic, tatăl Magdalinei 531.
- Neamț, cetate; <în or. Țirgu Neamț, j. Neamț>; pirălabi de ~ 51, 54, 55, 64, 68-70, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
v. și Fortuna, Ionașco, Iurașco Bașotă, Niculachi <Ralli> și Dediul fost pircălab de ~.
- Neamț, m-re; <în s. Mănăstirea Neamț, c. Vinători-Neamț, j. Neamț>; hram; Înălțarea 90; primește întărire pentru sate 90, 507;
în hotar 482;
călugări (1827) 427.
- Neamț, Țirg, v. Țirgul Neamț.
- Neamț, ținut; sate în ~ 15, 49, 68, 70, 77, 86, 96, 97, 113, 213, 228, 257, 263, 277, 295, 310, 350, 355, 383, 391, 404, 410, 427, 447, 480, 552, 559, 561, 566.
- Neania, din Obârșii; martor 249.
- Neaniul (Neanul, Neniul, Nianul), vornic de gloată; primește poruncă pentru stabilirea unor hotare 144, 177, 359, 475, 481;
împuternicit să ia gloabă 50 de boi 488;
cumpără sate, părți de sate 220, 286, 518, și țigani; primește întărire pentru sate și seliști 63, 69, 134, 269, 278, 279 și pentru țigani 48, 548;
se învoiește pentru stăpânirea unei seliști 202;
dă în schimb, s. Hudești Mari 78; în pricină pentru sate și seliști 126, 173, 201;
martor hotarnic 56, 327, 476, 482;
martor 42, 47, 108, 122, 204, 234, 264, 283, 294, 312, 313, 316, 323, 334, 348, 371, 425, 509, 519, 526, 546, 552, II;
serie acte 56, 202, 403, 555;
isc. și sig. lui 42, 47, 56, 108, 202, 234, 264, 327, 334, 348, 371, 403, 476, 555.
- Neanul (Neaniul), frate cu Selevestru călugăr, cu Gligorie Negrul ș. a.; primește de la frați partea lui din Măstacani pentru a-și plăti capul 413.
- Neanul, Țigan, din Ț. Orhei, al fiului lui Lupul <Hăbășescu> fost <mare> vornic; apărut de "învăluirea" slujitorilor hatmanului 118.
- Nebojatco, socrul lui Costantin fost vornic 334.
- Nebojatco, v. și Costantin ~.
- Nebojetcoia, soția lui Costantin Nebojatco; chemată la judecată pentru vecini 181.
- Nechifor; martor la Bogdănești 284.
- Nechifor, armășel; vinde părți din Tomești (menț.) 69.
- Nechifor, din Bologa; hotarnic 56.
- Nechifor, fiul lui Dragoș din Cetnicăuți, frate cu Iurașcul, cu Pente ș. a.; vinde părți din Cetnicăuți 206.
- Nechifor (Nichifor), fiul lui Ionașco Calotă; primește, în schimb, un loc de finaț la Șchei 250 A-B, 407;
isc. 250 A.
- Nechifor, nepotul lui Fratei; vinde parte din Horelești, un loc și o poiană 50.
- Nechifor, tatăl lui Solomon 376.
- Nechifor, Țigan, fiul lui Badiu, frate cu Erimia, cu Costin ș. a.; întărit lui Ionașco Avram 184.
- Nechifor Țănciu, <desetnic>, la Ț. Tutova, fiul lui Sima, tatăl lui Luca; dă moșie la Zviștelești lui Chicoș stolnic pentru galbeni achitați 495; se judecă pentru jumătate din Zviștelești și pierde 525.
- Nechifor, v. și Nichifor.
- Nechiforescul, v. Ionașco ~.
- Nechita, bunicul Măricăi 64.
- Nechita, din Bulbucani; hotarnic 196;
martor 35.
- Nechita, din Piatra; martor (menț.) 295.
- Nechita, fiul lui <Ion> Moțoc <fost mare> vornic, frate cu Toader; vinde jumătate din Petrești 77.
- Nechita, fiul lui Ion Praznic, nepotul lui Petrea Păun; vinde parte din Bogdănești 284, 285.
- Nechita, fiul Măricăi, nepotul lui Duma, fratele lui Benca, tatăl lui Grigore, al Varvarei ș. a. 315.
- Nechita, fiul lui Sava, fratele Grozavei și al Martei; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Nechita, fiul lui Săcuianul, tatăl lui Gherman, bunicul lui Toader, al lui Dumitru ș. a. 280.
- Nechita, fiul lui Toader, urmaș al lui Petrica hatman, tatăl lui Vasilie ș. a. 228.
- Nechita, pîrgar, <din Piatra>; martor 259.
- Nechita, popă din Lucăceni; martor (menț.) 211.
- Nechita, popă din Vîrtop, tatăl lui Ursul 190.

- Nechita, soful Anghelinei; vinde jumătate de loc de casă din Săoani 64.
- Nechita, tatăl Irinei, bunicul Nastasiei, al Antimiei ș. a. 77.
- Nechita, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Nechita, <țigan>, tatăl lui Vasile Ciobotă 507.
- Nechita, v. și Nichita.
- Necoară, armaș, tatăl lui Mihăilă și al Amesiei 317.
- Necoară, din Grozești; hotarnic 477.
- Necoară, fiul lui Ionașco Liciul, frate cu Mădălița și cu Maria; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Necoară, ginerele Ghervasiei 21.
- Necoară, țigan, frate cu Băsărab, cu Ion ș. a.; în stăpînirea Episcopiei de Roman 489.
- Necoară, v. și Nicoară.
- Necolac, v. Nicolai.
- Necolcea Bran, martor, isc., sig. 401.
- Necopoc; martor (menț.) 318.
- Necoriță, din Văsiiani; martor 169 A.
- Necșeni, sat, v. Nicșani.
- Necula (Neculai), fiul Anghelinei, nepotul lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic, frate cu Dumitrașco, cu Crăciun ș. a.; primește întărire pentru s. Bujoreni, Negoești ș. a., moștenite 321.
- Necula, fiul lui Căzacu Capșea, frate cu Dumitru; vinde parte din Toderești (menț.) 93.
- Necula, staroste din Țirgu Trotuș; martor la Dănăești 512.
- Necula Catargiul, mare vistiernic și fost ~; hotarnic 68, 148, 365; martor 204, 371, 425 (menț.).
- Necula <Maroș>cu, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor părți din Hilipești și din Bahna 179.
- Necula, v. și Nicula.
- Neculai; martor 340.
- Neculai, (sf. ~), <de la Miralichia> 289; hram al m-rii <Aroneanu> 270.
- Neculai, (Nicolai), fiul lui Albu; se judecă pentru s. Dămileni și pierde 267.
- Neculai, fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea Ghenovici, frate cu Dumitrașcu, cu Crăciun ș. a.; primește întărire pentru părți din Bujoreni și Pipărcani, moștenite 350.
- Neculai, fiul Stancăi și al lui Isachi Mițescuseul, fratele lui Gligorașcu; vinde jumătate din Pitulușani 44.
- Neculai, (Nicolai), popă, din Cernești; primește întărire pentru parte din Piciorogani, cumpărată 161.
- Neculai Demachi, vornic; cere autentificarea copieii unui act (1834) 217.
- Neculai, (Nicolaiu) Séchil, cupar și fost ~, fiul lui Dumitrașco Séchil, ginerele lui Toader Boul; obține act de vînzare pentru parte din Birjoveni, vîndută tatălui său 200; martor 462; isc. și sig. lui 462.
- Neculai, v. și Nacul, Necula.
- Neculaiu, din Ghereni; primește poruncă pentru stabilirea hotarului s. Prererița 156.
- Neculaiu, fiul lui Tăutul, frate cu Grigore; martor 280.
- Neculcea, fiul Grozavei, frate cu Catirina și cu Păscălina; vinde vie la Cotnari 36.
- Nedelco, vinde s. Lozeni (menț.) 304, 305.
- Nedelea, soția lui Andreica, mama lui Chirilă 272.
- *Negoești, sat, ț. Birlad, <lingă Banca, c. ~, j. Vaslui>; moștenit de Anghelina și copiii ei de la Cîrstea Ghenovici fost mare vornic 321.
- *Negoești, sat, pe Orbic, ț. Neamț; <lingă Orbic, înglobat în or. Buhuși, j. Bacău>; moștenit de Maria, soția lui Savin Prăjescul, de la tatăl ei, <Nechifor> Beldiman fost logofăt 391.
- Negoești, sat; <Negoiești, c. s. Ștefan cel Mare, m. Onești, j. Bacău>; martor din ~ 512.
- Negre, v. Tiron ~
- Negrescul; dă parte din Epurenii pentru furtul lui Poiană, fiul Guroaci 52.
- Negrești, sat, pe Birlădzel, ț. Vaslui; <or. ~, j. Vaslui>; întărit, după hotărnicirea, lui Ionașco Ghenghea fost mare logofăt 38; moștenit de Lupu Prăjescu de la Ionașco Ghenghea fost mare logofăt 227; Constantin Boldur primește imputernicire pentru stăpînirea părții lui Huliulea, din 262; jumătate din ~, stăpînită de Ion Cioplan, după împărțire 500; sate lingă ~, v. *Iurceni, *Linești.
- Negrești, sat, pe Ișnovăț, <ț. Lăpușna; în Republica Moldova, c. ~, r. Strășeni>; întărit lui Gheorghie Roșca vistiernic 389.
- Negrești, seliște, pe Prut, <azi în Ucraina, s. Negrinți, c. Draniștea, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; parte din ~, vîndută de Antimiea Pătrășcioac și Stan vistiernic lui Efrim Hîjdău 452.
- <Negrești, sat, c. Dobreni, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Dolhești.
- Negrilă, ceașnic; vinde s. Tămășeni (menț.) 28.

<Negrileşti, sat, c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; sat lângă ~, v. *Ciuceşti.
 <Negrinţi>, sat, v. Negreşti, selişte.
 Negrita, sora Marici, mătuşa Vasilcăi şi a lui Grozav 366.
 Negrita, străbunica lui Gherman diac 352.
 <Negriteşti, sat, c. Podoleni, j. Neamţ>; sat lângă ~, v. *Verceşti.
 Negrul, v. Duma ~, Gligoric ~, Ion ~.
 Negruşu, fiul lui Frate, frate cu Bercea şi cu Iacob; parte din Brădeani dată daniel pentru sufletul lui 137.
 Negruzeşti, neam (sec. XIX) 448.
 Negurici, v. Dumitraşco ~.
 Nemăiaico (Neleăiaico, Nelevaico), fiul lui Sîrbea din Lungani, nepotul lui Ipatie Sîrbea, frate cu Isaico şi cu Măriica; vinde parte din Băloşeni 220, 279.
 Nelipeşti, gr. pentru Lipăeşti, sat 435.
 Nemerniceni, sat, Ț. Suceava; <înglobat în Bosanci, c. ~, j. Suceava>; locuri la ~, împărţite între copiii lui Costantin uricar 335;
 părţi din ~, alese 465; a patra parte din ~, dată în schimb de Dumitraşco Evloghic Nacul 513;
 heleşteul lui Coifeş din ~ 541.
 Nemirov (Nemirenca), sat, <Ț. Soroca; în Republica Moldova, Nemirovca, c. ~, r. Camenca>; oameni din ~, aşezaţi în Voroncăuţi 93;
 drumul Nemirenca, hotar al s. Voroncăuţi 341.
 Nemişăscu, v. Ioan ~.
 Nemţena, ruda Nastasiei 64.
 <Nemţeni, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Hînceşti>; sat înglobat în ~, v. Hlăpeşti.
 Nenuţa, din Dienesceşti; vinde parte din Dienesceşti 100.
 Nesporeşti, sat, v. Nisporeşti.
 Nestor, din Mărăşăşti; vinde parte din Mărăşăşti 77.
 Nestor (Nestor), păharnicul, din Beneşti; martor 342, 343.
 Nestor, v. şi Nistor.
 Neşcani, sat, v. Nişcani.
 <Netezi>, sat, c. Grumăzăşti, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Brătuleşti.
 Niacşa, fiica lui Toader Purcel, soră cu Dume ş. a.; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
 Niagul Buze, strămoşul lui Toader, al lui Răchitan, al lui Ionaşco ş. a. (menţ.) 544.
 Nicheia, (Nechiia, Niche) <oraş din Asia Mică; azi Iznik, în Republica Turcia>; 318 părinţi de la ~, în blestem 4, 12, 51, 132, 301;

v. şi blestem.
 <Nichifor> Beldeman, logofăt, tatăl lui Toader 77.
 Nichifor, v. şi Nechifor.
 Nichita; cumpără parte din Grădinari 71.
 Nichita; martor 99.
 Nichita; în pricină cu Ianachii pentru heleşteu, pod şi moară 432.
 Nichita din Pungeşti; martor 287.
 Nichita, urmaş al lui Secuian, tatăl lui Gherman, bunicul lui Toader, al lui Dumitru ş. a. 255.
 Nichita, v. şi Ionaşcu ~.
 Nichita, v. şi Nechita.
 Nicoară; se judecă şi primeşte întărire pentru s. Plopeni 98.
 Nicoară; martor hotarnic la Băsăşti 327.
 Nicoară; vinde m-rii Bisericiani partea lui din Cîndeşti (menţ.) 68.
 Nicoară, din Birzeşti; părţile lui din Birzeşti, alese 56.
 Nicoară, din Muntenesci, tatăl lui Tănase 534.
 Nicoară; fiul lui Ignat din Florinteşti; dăruieşte parte din Florinteşti şi lasă altă parte fiilor săi 506.
 Nicoară; tatăl lui Dumitraşco 64.
 Nicoară; tatăl lui Maştei Căras, unchiul lui Alexa şi al Măricăi 366.
 Nicoară, tatăl Nastei şi al Avrămici 85.
 Nicoară Capotă, fiul lui Marco Capotă, tatăl lui Ionaşcu; act de întărire pentru parte din Hotceşti în posesia lui 85.
 Nicoară (Necoară) Dubniţă, frate cu Străţutul; martor 155, 196.
 Nicoară Pop; vinde parte din Bătăreşti (menţ.) 318.
 Nicoară Prăjescul; logofăt, tatăl lui Ionaşco şi al lui Lupul; cumpără părţi din s. Lieşti (menţ.) 315; schimbă s. Boldeşti (menţ.) 367.
 Nicoară Sfeclă din Răşcani; hotarnic 56.
 Nicoară, v. şi Necoară.
 Nicolachi, (Necolachi) <Ralli>, pîrcălab de Neamţ, ginerele lui Toader Boul vistiernic; în sfat 68, 76 (în note), 78, 93, 389;
 se judecă pentru o parte din Nesporeşti (menţ.) 178.
 <Nicolae Bălcescu, sat, c. ~, j. Botoşani>, v. Uriceni;
 sate înglobate în ~, v. Nilipeşti, Piciorogani.
 Nicolaescu Stoica; traduce acte (1908, 1909) 7, 86, 213.
 Nicolai; scrie act 117.
 Nicolai, din Stolniceşti, ierei; copie act (1771) 55.

- Nicolai (Necolae), silitar, rudă cu Isac Stîrcea și cu Costantin; primește danie de la domn s. Balasănești 33;
renunță la dreptul de protimisis asupra unei părți din s. Boian, Onutul de Sus și Lozeni 304.
- Nicolai Bejan, fost paharnic; hotarnic 126;
martor 201 (gr.), 269, 327;
se judecă pentru poiana Buruienești 446.
- Nicolai Stratulat, vornic; autentifică copie (1814) 206.
- Nicolaiasa, Gh(eorghe), (Col. ~); act în ~ 47.
- Nicolaiu, fiul lui Tăutul, frate cu Grigorie; martor 255.
- Nicolaiu, v. Neculac.
- Nicon, nepotul lui Fratea; vinde parte din Horecești ș. a. 50.
- Nicorici (Nicoricu), soțul Axancei, tatăl Eudochiei, unchiul lui Tănase; părțile lui din Derzasca, vîndute 364.
- Nicorici, tatăl lui Nicorici Urmeziu, bunicul Todoscăi și al lui Toader 431.
- Nicorici Hermeziu (Urmeziu), fiul lui Nicorici, tatăl Tudoscăi, bunicul lui Lupașco 431, 453.
- Nicoriță, mare vornic; martor (menț.) 364.
- Nicșăni (Necșeni), sat, ț. Botoșani (1804), <ascultător de ocolul tîrgului Botoșani, ț. Hîrlău; Nicșeni, c. ~, j. Botoșani>; întărit m-rii Dragomirna 472.
- Nicula, popă; martor 177.
- Nicula, țigan fratele lui Gavril; dăruit de doamna Mărica Episcopici de Roman 489.
- Niculac, egumen al m-rii Bistrița; uric falsificat din dispoziția sa (menț.) 238.
- Niculac (Nicolae), v. Sfîntul ~, și <Sfîntul> ~ de la Mîralichia.
- Niculai Știucă; copie act (1768) 570.
- Nigolici v. Gheorghii (Gheorghic) ~.
- *Nijești, sat, <ț. Cîrligătura; Vartici, lîngă Cogeașca, c. Lețcani, j. Iași>; în hotar cu satele Balomirești, Hoisești, și Ivoisești 389.
- Nilipești, sat, <ț. Hîrlău; înglobat în s. Nicolae Bălcescu, c. ~ j. Botoșani>; martori din ~, 160, 161.
- <Nimirceni>, sat, v. Nemerniceni.
- Nisporești (Nesporești), sat; <în Republica Molova, or. Nisporeni, r. ~>; parte din ~, vîndută de Ionașco și Căzan lui Toader Boul vistiernic (menț.); poruncă pentru izgonirea vînzătorilor menționați 178.
- <Nisporești, sat, c. Botești, j. Roman>; sat înglobat în ~, v. Tomești.
- Nistor, partea lui din seliștea Bahna și din Urdzici, vîndută (menț.) 229.
- Nistor, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgea Liescul, tatăl lui Dumitrașcu, al lui Băloș ș. a. 9, 68.
- Nistor, fiul Dochici, nepotul lui Ionașco Capotă; vinde parte din Hotcești 85.
- Nistor, fiul lui Petrea, frate cu Anton, cu Andronic și cu Arsenic; vinde ocină în Răchitiș (menț.) 369.
- Nistor, ginerele lui Gligorie Pobircu și al Lélci, cumnat cu Costachi, cu Severian ș. a.; vinde parte din Glodéni (menț.) 318.
- Nistor, negustor; martor 403.
- Nistor, <o>sluhari; martor hotarnic 126.
- Nistor, fost șoltuz, din <Orhei>; martor 388.
- Nistor, țigan, fiul lui Tîrzea, frate cu Gudimia; întărit lui Ionașco Avram 184.
- Nistor, vătăf, din Mitești, tatăl lui Gheorghic; partea lui din Mitești, vîndută 533.
- Nistor Pîrteș, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Nistor Șuverdeanul, tatăl lui Gavril 389.
- Nistor Ureche; <mare> vornic și fost mare vornic, tatăl lui Gligori Ureche 222.; părți cumpărate din Dragomirești, întărite (menț.) 566;
seliștea Mănești cumpărată de Ionașco Avram cu banii lui (menț.) 492;
ctitor al m-rii Secul, căreia îi dăruiește s. Gereni (menț.) 567;
plecat în Țara Leșască, împreună cu Constantin <Movilă> voievod (menț.) 567.
- Nistor, v. și Nestor.
- Nistru, rîu; sate și vaduri de moară pe ~ 78, 93 389;
hotar 341.
- Nișcani (Neșcani), sat, pe Bîc, ț. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Călărași>; a patra parte din ~, întărită lui Ionașco fost cămăraș 142; poiană a s. ~ 142;
v. și Răcilă.
- Nițu, fost vornic, tatăl lui Solon 244; primește poruncă pentru cercetarea unei pricini pentru furt de iepe 52.
- Nivărești, sat, v. Năvrărești.
- Noai Suliți, sat v. Novosilița.
- Nohoreni, sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, Nagoreani, c. Grușiți, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; om din ~ 384.
- *Novacăuți, sat, ț. Hotin; <în Republica Moldova, lîngă Naslavcea, c. ~, r. Ocnița>; Gheorghe Jora sulger, imputernicit să ia zeciuiala din ~ 237;
act pentru ~ 268.
- *Novaci, sat, ț. Fălcui, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Huși; <înglobat în Duda, c. Duda-Epureni, j.

Vaslui>; întărit lui Ionașco Cehan fost <mare> vornic și lui Duca comis 54.
 Novăsălița Hudeștilor, sat, <pe Bașcu, ț. Dorohoi>; înglobat în Hudești, c. ~, j. Botoșani>; poruncă domnească pentru hotărnicire 150.
 Novosilița, (Noaî Suliți), sat, ț. Hotin; <azi în Ucraina, c. ~, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; moștenit de Lupul Prăjescu de la Ionașco Ghenghea fost mare logofăt și întărit 227; în pricină cu Costantin Stîrce pentru încălcare de hotar 373.
 Nuor, soțul Piitei, ginerele lui Gavril și al Mănicăi; dăruiește parte din Zărnești 132, 524.

O

Oana, v. Ionașco ~, Simion ~.
 Oană Ureche, strămoșul lui Ghiorghe Husan ș. a. 531.
 Oancea, bunicul lui Ciudin, al lui Zaharia, al Ilincăi ș. a. 497.
 Oancea, fiul Dochiței, nepotul lui Crăciunaș ș. a., fratele lui Toader Metitelul și al lui Bălănaș 193.
 Oancea, fiul lui Sava, tatăl lui Gorciul și al lui Perjul 315.
 Oancea (Oance), sat, pe Prut, <ț. Covurlui>; c. ~, j. Galați>; moștenit, după împărțire, de Dumitrașco Ghianghea 392.
 Oancea, (Oncea), sat; <probabil Valea Oancei, <c. Ivănești, j. Vaslui>; martor din ~ 145, 146.
 Oancea, tatăl lui Îndreiu 327.
 Oanea Lărgianul (unde a fost casa lui ~), v. Lărgeni, sat.
 Oardzea (Valea Oardzei), top.; în hotarul Țîrgului Frumos 60.
 <Obîrșeni>, sat, v. Obîrșiiani.
 Obîrșia Volocci, v. Voloca (Obîrșia Volocci), loc.
 Obîrșie, sat, <ț. Tecuci>; Obîrșia, c. Izvorul Berheciului, j. Băcău>; om din ~ 273; popă din ~ 555;
 loc de prisacă din ~, dat de Ion lui Savin <Prăjescul> mare vornic de Țara de Jos pentru o moarte de om săvîrșită de ginerele său, Roman 538.
 Obîrșiiani, sat; <ț. Tutova>; Obîrșieni, c. Vinderi, j. Vaslui>;
 martor din ~ 249.

Oboroceni (Oborocani), sat, <ț. Roman>; c. Heleșteni, j. Iași>; popi din ~ 250 A-B, 407;
 act scris la ~ 250 A
 Obréjic, din Tătăraști; martor 331.
 Obréjic, fiul lui Dănil(ă); vinde partea sa din Drăgănești 542.
 Obréjic, fiul Erenei, nepotul lui Lazur; vinde ocină din Brătuleni 546.
 Obrejie, țigan, frate cu Hilip Huțuțuiu; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
 Ochișorul, livadă, în Lăzăști 455.
 Ocna, moșie la <Țîrgu> ~; Condica de acte a Ocnei 126.
 Ocnița (Ocniina), sat, <ț. Hotin>; în Republica Moldova, c. ~, r. ~>; oameni din ~ 240, 431, 453;
 vecini din ~, duși de Miron Barnovschi în Dingeni (menț.); împuternicire dată lui Gavrilăș <Mateiaș> să-i aducă în ~ 351.
 Ocsinic; v. Acsiniia.
 Odobești, sat, ț. Roman; <c. Secuieni, j. Bacău>; oameni din ~ 555;
 părți din ~, vindute de Andrei lui Dumitrache Măteș ș. a. 508;
 v. și Vereșeni.
 Odochia, fiica lui Groza, nepoata lui Bratăș, soră cu Sofronia și cu Acsana; mama lui Mihailo și a lui Avram 240.
 Odochia, fiica lui Ion Capșea; vinde partea sa din Toderești (menț.) 93.
 Odochiia, fiica lui Dragoș din Cetnicăuți, soră cu Iurașcul, cu Nechifor ș. a.; vinde părți din Cetnicăuți 206.
 Odochiia, fiica lui Tiron, soră cu Dumitru, cu Vasile ș. a.; primește, după împărțire, partea moștenită din Godinești și Lihăceni 95.
 Odochiia, soția lui Toma fost vornic de Botoșani, mama lui Mardarie, nepoata lui Bilava; vinde parte din Sencheuți (menț.) 211.
 Odochiia, soția lui Trifan; dăruiește m-rii Sf. Ioan Bogoslov o vie la Scorțești 53.
 Odochiia (Dochiia), țigancă; întărită Mierlei Stefcoae 556 A-B.
 Odochiia, țigancă, fiica lui Gliga Răul, soră cu Toma ș. a.; întărită lui Ionașco Avram 184.
 Odochiia, țigancă; întărită Mierlei Stefcoae 556 A-B.
 Odochiia, țigancă, fiica lui Mihai, soră cu Mihailă și cu Nastea; întărită Mierlei Stefcoae 556 A-B.
 Odochiia (Dochia) Iacomoae, mama lui Vasilie și a lui Cozma; vinde parte din Tomești (menț.) 63.

- Odochiia, v. și Dochia, Dochia, Evdochiia.
- Oglindești, sat, <f. Neamț; Oglinzi, c. Răucești, j. Neamț>; vecini din ~, împărțiți și întăriți 430.
- *Oîșeni, sat, <f. Iași, în Republica Moldova, lângă Scumpia, c. ~, r. Fălești>; om din ~ 473.
- Olan, din Bobești, martor hotarnic la Dumeni 216, 217.
- *Olănești, sat, <f. Tutova; probabil lângă Chițcani, c. Costești, j. Vaslui>; aprod din ~, martor 540.
- Olănești (Olășești), sat, <f. Vaslui; înglobat în Portari, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; oameni din ~ 173, 177, 230, 503; diac din ~ 19.
- Olăș, v. Iulăș.
- Oleșești (Oleșăști), sat, pe Gîrla Putnei, <f. Putna; c. Țifești, j. Vrancea>; părți din ~, cumpărate de Dabija staroste de la nepoții lui Oniul ș. a. și întărite 139.
- Ona, v. Ionașco ~.
- Onaca, fratele lui Romășcel; martor 153.
- Oncani, sat, f. Hîrlău; <înglobat în Orășeni-Deal, c. s. Curtești, m. Botoșani, j. ~>; jumătate din ~, întărită lui Gheorghie Roșca fost vistiernic 389.
- Oncea, sat, v. Oancea.
- Onceni (Oncene), sat; <Oniceni, c. ~, j. Neamț>; răzoare din ~, vindute de Felegos lui Vasilie Croitorul din ~ 175; v. și Giosani.
- *Oncéni, sat, <f. Tecuci; lângă Băltărești, c. Cosmești, j. Galați>; oameni din ~ vind, cumpără, martori 174; în hotar 545.
- Oncescul, v. Toader ~.
- Oncești, sat, pe Bahluieț, lângă Vascani, <f. Roman; înglobat în Vascani, c. Ruginoasa, j. Iași>; parte din ~, întărită lui Lupul Prăjescul 64; numit și Văscani (1756) 517; v. și Văscani.
- Oncești, sat, <f. Vaslui; Uncești, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
- Oncești, sat; <Uncești, c. Secuieni, j. Neamț>; slugă domnească din ~ 432.
- Oncești, sat, <f. Suceava; Uncești, c. Bunești, j. Suceava>; jirebii din ~, împărțite între copiii lui Constantin uricar 335.
- Onciul, scrie act 164.
- Onciul, diac, din Itrinești; martor 182.
- Onciul, fiul lui Iurșea, nepotul lui Dălbă, frate cu Dumitru; în pricină pentru o parte din Borodicieni 485.
- Onciul, pîrcălab de Roman; în sfat 76 (în note), 78.
- Onciul, popă, din Bilăești; martor 182.
- Onciul, tatăl lui Vasilie 479.
- Onciul (gr.: Ioan 150) Iurașcovei (Iurașco), ginerele lui <Vasile> Orăș 363; fost staroste 130, 216, 217; pîrcălab și fost ~ 149, 150, 191, 232, 424; primește poruncă pentru hotărnicire 30, 149, 150; rapotează domnului despre hotărniciri 216, 217; se plînge domnului pentru împresurarea părții sale din Șendriceni 130, 191, 424; în pricină cu Lupul Talpă pentru Șendriceni 232, 456, 491, 528; partea sa din Beserecani, aleasă 381; isc și sig. lui 217.
- Onciul, v. și Gavril ~.
- Oncul, fiul lui Gligorie, fratele lui Nacul; vinde loc de casă în Săoani 64.
- <Onești, municipiu, j. Bacău>; sat lângă ~, v. *Dănăești.
- Onești, sat, f. Cîrligătura; <înglobat în Păușești, c. Dumești, j. Iași>; în hotar 135; parte din ~, vindută de Sofronia lui Gheorghie Roșca vistiernic și întărită 314.
- Onești, sat, <f. Vaslui; Uncești, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; oameni din ~ 476.
- <Onești, sat, c. Plugari, j. Iași>; sat lângă ~, v. *Pașcani.
- <Oniceni>, sat, v. Onceni.
- Oniță (Oniți), călugăr, din Hărtești; martor, isc. 200.
- Oniul, tatăl Sorcăi, bunicul Maricăi, al lui Gavril și al lui Toader; partea lui din Oleșești, vindută 139.
- Onul, din Oncești; primește poruncă pentru a stabili zi de judecată lui Enachie ș. a. 432.
- Onul, fratele Lolei 414.
- Onul, v. și Gavril ~.
- Onut (Onutul de Sus), sat, <f. Cernăuți; în Ucraina, c. ~ r. Zastavna, reg. Cernăuți>; pricina lui Isac Stîrcea cu Gheorghie din Carapciu, pentru jumătate din ~, hotărnicită 30; jumătate din ~, dată de Isac Stîrcea lui Gavrilaş <Mătiăș> fost vornic, drept despăgubire pentru jaf și întărită 304, 305.
- Oprea; martor la Ciohoreni 401.
- Oprea, fost mare armaș, tatăl lui Trepăduș, bunicul lui Dumitrașco Grama, străbunicul lui Procopie ș. a. 46, 48.
- Oprea, din Bătinești; martor 470.

Oprea, fiul lui Lupca; se tocmește cu m-rea Sf. Sava pentru ocini din Băiceni și Caralești 555.
 Oprea, pîrcălab și fost ~, scrie act 53; ț hotarnic (menț.) 385.
 Oprea, țigan; întărit Micrlei Stețcoae 556.
 Orăș, fiul lui Crăciunaș, nepotul lui Isac, fratele Dochiței, al Varvarei ș. a. 193.
 Orăș, v. și <Vasile> ~.
 Orășal, frate cu Grigorie și cu Pavel; vinde părți din Mărișești 77.
 Orășeni, sat, <ț. Hîrlău; Orășeni-Deal și Orășeni-Vale, c. s. Curtești, m. Botoșani, j. ~>; păhărnicele din ~ 65.
 <Orășeni-Deal, sat, c. s. Curtești, m. Botoșani, j. ~>; sat înglobat în ~, v. Oncani.
 Orășoac (Orășoac), v. <Mărica> (Marița) ~.
 Orășul, v. Grigori ~.
 Orbic, pîrîu; <afluent al Bistriței, la or. Buhuși, j. Bacău>; sate pe ~ 383, 391, 552; iazuri la ~ 383.
 Orbic, sat, <ț. Neamț; înglobat în or. Buhuși, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Anisia lui Zaharia diac și întărită acestuia 147; parte din ~, dată de Agafia lui Penteler ș. a., pentru plata capului fiului ei, Toader 147; sat lîngă ~, v. *Negoești.
 Ordzaști, sat, <ț. Vaslui; înglobat în Tanacu, c. ~, j. Vaslui>; menț., îns. verso (sec. XVII) 297.
 Ordzea, v. Orzea.
 Ordzea, v. Văsiian ~.
 Orestii (Orestii), <călugăr>, la m-rea Dragomirna; în sobor 205, 218.
 Orgoești, sat, ț. Tutova; <Orgoiești, c. Bogdănești, j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Cămirzan diac, după judecată 411.
 Orhei, cetate, <în Republica Moldova, c. Trebujeni, r. Orhei>; pîrcălabi de ~ 222, 378, 388, 429.
 Orhei, țirg; <în Republica Moldova, or. ~, r. ~>; șoltuz și pîrgari din ~ 388; țirgoveți din ~ 236, 388; ocolul țirgului ~ 378; act scris la ~ 388.
 Orhei, ținut; dregători de la ~ 118; sate în ~ 142, 225, 227, 244, 389, 493, 500.
 Orlaa, v. Orlia, deal.
 Orlandini, V., "prim auditor și auditor de stat major"; autentifică copie (1784) 140.
 Orlia (Orlaa), deal, în hotarul s. Șendriceni 491.

Orsul, (Ursul, îns. verso), fiul lui Mirun, nepotul lui Fîrtat; vinde parte din Băloșeni 35; v. și Ursul.
 Orzea, (Ordzea) (Podul Ordzii, Orzii), pod, la Oboroceni; heleșteu la ~ 250, 407.
 Ostafie (Ostahi), fiul lui Pătrășcan din Văsiiani, frate cu Arion; cumpără parte din Văsiiani 169 A.
 Ostahic, din Dumbrăvița; martor, sig. lui 137.
 Ostahic, din Săpoteni; martor (menț.) 421.
 Ostahic, din Vertep; martor 233.
 Ostahic (Ostahi), fiul Ilenci, frate cu popa Isac și cu Acsiniia; primește, în schimb, un loc de finaț la Șchei 250 A-B, 407.
 Ostăpșești, v. Bircești (unde a fost <Duma> Negrul), seliște.
 Oșești (Oșăști), sat, pe Stemnic, ț. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; oameni din ~ 45, 129, 226, 499; pricină pentru un loc în hotarul s. ~ 360, 361, 450, 451; sat înglobat în ~, v. Ruginoși.
 <Oșlobeni, sat, c. Bodești, j. Neamț>; sat lîngă ~, v. *Bîrlești; poiană lîngă ~, v. Muncii.
 Otești, sat, pe Răcătau; <Botești, c. Ungureni, j. Bacău>; oameni din ~ 80.
 Oțal, bunicul Tudorci și al Avrâmicii 110.
 <Oțeleni, sat, c. ~, j. Iași>; sate înglobate în ~, v. Macsinești, Sîrăței; sat lîngă ~, v. *Dănceni.
 Oucic, v. Gligorie ~.
 Ouco, v. Ion ~.
 Ovanes, <armean>, din Botoșani; martor 484.

P

P... t....., fiica Nastasiei, nepoata lui Ionașco, soră cu Axenia și cu Mariica; vinde un loc de prisacă la Cîrstești 158.
 Pac, v. Ursul ~.
 Pahalcea, din Părtănoși, tatăl lui Pășcanu, bunicul lui Bejan, al lui Simion, al Nastasiei ș. a.; partea lui din Părtănoși, vîndută 176.
 Pahomic, fiul lui.....; vinde parte din Mireni 326.
 Pahulcea, "bătrînul", din Tomești; martor hotarnic 381.
 Pahulcea, v. și Eremia ~, Lupul ~.
 Pahulcea, v. și Pahalcea.
 Paingu, din Durnești, tatăl Maricăi, bunicul lui Iacob Răspop 462.

- Paisii, popă, <la m-rea Rîșca>; în sobor 395.
- Palade, fost logofăt al doilea; scrie act, isc. 220.
- Paladi, familie; condică de acte 176.
- Paladi, v. și Costantin ~, Toader ~.
- Palaga, sora Anghelinei Fotcasi; se judecă pentru o casă din Iași și pierde 536.
- Palaghia, preteasă, fiica lui Simion Barză, soția popii Alecsa, rudă cu Grigori Surtă; primește întărire pentru s. Mihăilești și pentru pârți din Brănești și Horgești 502.
- Palologu, v. Dumitrachi Chirită ~.
- Pană, din Cucorăni; martor 35.
- Pană (sec. XIX: Panu), fiul Irinei, nepotul lui Fădor, frate cu Gavril și cu Nastasiia; vinde parte din Băloșeni 120.
- Pană (Panu), fost mare paharnic, stăpîn în Zărnești 527;
- primește danie și cumpără pârți din același sat 132, 524, 569; primește întărire pentru vecini 551.
- Pană, visticernic;
- vinde pârți din Ungurași și patru jirebii din Boureni (menț.) 404.
- Pană Caceaun, din Iași (gr. din Cîndești ? 266); martor 155, 266.
- Panăș, popă din Crăsnășeni, tatăl lui Vasile 169 A.
- <Panciu, oraș, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Cruce.
- Panagarani, gr. pentru Pîngărați 77.
- Panhilie, călugăr; martor hotarnic 165.
- Pantea, tatăl lui Dumitru 326.
- Pantiul, din Perisicina; primește parte din Epurenii, ca despăgubire pentru niște iepe furate 52.
- <Pantocrator>, m-re, v. Succava, tirg.
- Panu, v. Ianos ~
- Panu, v. și Pană.
- Paos, v. Ionașco ~.
- Parades (Paradis, Părades, gr.: Păradie 244) Saula; cumpără pârți din Băloșeni 35, 120, 155, 244, 266.
- Parasca (Paraschiva (sec. XIX) 295, Părasca), fiica lui Varnava, nepoata lui Dracea din Piatra, soră cu Hilip, cu Leontie și cu Toader; vinde un loc de prisacă la seliștea Torturești 259, 295.
- Parasca, v. și Părasca.
- Paraschiva, fost sulger; martor la Voicouți, isc., sig. 564.
- Parca, șetrărel, din Ferești; dă zapis de mărturie 342, 343, <444, 445>.
- Parcova, sat, pe Ciuhur, ț. Hotin; <în Republica Moldova, c. ~, r. Edineț>; oameni din ~ 233;
- jumătate din ~, stăpînită de Ion Ciolpan 131, 183, 500; jumătate din ~, stăpînită de Lupul Prăjescu 379;
- pricină între Lupul Prăjescu clucer și Dumitru Buhuș pircălab de Hotin pentru impresurarea hotarului s. ~ 380.
- Parcel, gr. pentru Pavel 77.
- Partenic, egumen, al m-rii Pobrata; schimbă țigani 556.
- Partenic (Schitul lui ~, Sf. Ioan Bogoslov, sec. XIX: Babelc), m-re, <ț. Putna; în s. Babelc, înglobat în Vitănești de sub Măgură, c. Bolotești, j. Vrancea>; primește danie o vie la Scorțești 53.
- Parvana (Pîrvanu), fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea Ghenovici, frate cu Crăciun, cu Dumitrașco ș. a.; împarte cu rudele moștenirea bunicului său și primește întărire pentru s. Bujoreni, Negoești, Pipărcani ș. a. 321, 350.
- Pascal, din Buhăești; martor hotarnic 361.
- Pascal, fiul Belmezoaci, nepotul lui Ihnat Bulmezu, fratele lui Ionașco; se judecă pentru parte din Suceveni (menț.), pe care o vinde 426.
- Pascal, unchiul lui Manoli cupeț (sec. XVIII); vinde parte din Hrițeni 105;
- posesor al unui act 105.
- <Pașcani>, oraș, v. Pășcani, sat.
- *Pașcani, sat, <ț. Hirilău; lângă Onești, c. Plugari, j. Iași>; om din ~ 158.
- Pașco, tatăl lui Toader 326.
- Pașco Blendea, fiul lui Ștefan Blendea, fratele lui Căzacul; vinde o falce de vie la Băiceni 14 și parte din Tupilați 438.
- Pașcul; dă zapis de mărturie 326.
- Paști; teren de plată 59.
- Patrașcu; dă zapis de mărturie 269.
- Patrașcu; v. și Pătrașco, Pătrașcu.
- Patrichi, <țigan>, fratele lui Dumitru; <întărit m-rii Neamț> 507.
- Pațușcu, v. Simion ~.
- Paul, tatăl lui Ursul 139.
- Paul, v. și Pavăl, Pavel.
- Paus, v. Ionașco ~.
- Pavăl; martor hotarnic la Milești 409.
- Pavăl, aprod, din Olănești; martor la Văleni 540.
- Pavăl, "cel bătrîn", din Șendriceni; martor 191.
- Pavăl, din Clipicești; martor 53.
- Pavăl, din Gurbănești; martor hotarnic 2 A-B.
- Pavăl, din Plăvășeni; martor hotarnic 2 A-B.
- Pavăl, fiul lui Dumitru Budză, frate cu Rusul, cu Varvara și cu Ștefaniia, văr cu Frăsina și

- cu Părasca; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Pavăl, fiul lui Gherghina, fratele lui Simion; primește întărire pentru jumătate din Lătăi, în urma judecății 408.
- Pavăl, fiul lui Grama din Onceni; stăpîn în Onceni (1649); vînzare către Vasile Lupu voievod, pe cînd acesta era boier (1649) 174 (în notă).
- Pavăl, fiul Todosiici, nepotul Măricăi Româneasca, frate cu Dumbravă, cu Nastasiia și cu Uliiana; vinde parte din Tomești 69.
- Pavăl, fratele lui Buhuș din Bosincești; martor la Ciucești 535.
- Pavăl, rus, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Pavăl, vlădică, <fost episcop la Huși>; via lui de la Băiceni, în hotar cu o vie vîndută 322.
- Pavăl Blisco, <tîrgovăț, din Dorohoi>; martor hotarnic 232.
- Pavel (Pavăl) din Cozmești; dă zapis de mărturie 476; martor hotarnic 361.
- Pavel (Pavăl), din Mălăești; martor hotarnic 148, 365.
- Pavel, fiul Annei, nepotul lui Gavril, frate cu Vasilie; vinde parte din Ivoești (menț.) 389.
- Pavel, fiul lui Dumitru Haneș din Piciorogani, fratele lui Ionașcu; dă zapis de mărturie 161.
- Pavel, fratele lui Grigorie și al lui Orășel; vinde părți din Mărișăști (menț.) 77.
- Pavel, fratele lui Mătei; vinde parte din Scobințeni (menț.) 389.
- Pavel, fost logofăt; vinde părți din Oleșești 139.
- Pavel, popă, din Sîrbi; dă zapis de mărturie 273.
- Pavel (gr.: Parel), vistiernicel; jumătate din partea lui din Mănăilești, vîndută 77.
- Pavel, vornic; în sfăt I.
- Pavel, v. Sfîntul Petru și ~.
- Pavel (Pavăl) Debrici (gr.: Debre 219, Debrîț, Debrîțchi), clucer (1806-1818); polcovnic, de la Mitropolie (1799-1809); adverește traduceri 143, 504; traduce acte 28, 44, 54, 69, 96, 99, 161, 219, 278, 337, 341, 349, 352, 425, 484.
- Pavel, v. și Pavăl.
- Păcurar (Dealul ~, Dealul lui ~), deal, la Cotnari; vii pe ~, întărite 291.
- Păcurar, din Țibănești; se judecă pentru o parte de ocină și pierde 522.
- Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel; vinde parte din Dolhești (menț.) 54.
- Păcurar, fiul Erinci, fratele lui Vasile Corlătescul cămăraș; primește întărire pentru s. Tămășeni și pentru două seliști 28.
- Păcurar (Păcurari), ginerele lui Ghiorghe Calapod, soțul Nastasiei, cumnat cu Vasilie ș. a.; vinde parte din Boldești (menț.) 511, 516.
- Păcurar Vulpe, tatăl lui Bălan și al Sorei, bunicul lui Toader ș. a.; cumpără părți din Rotumpănești (menț.) 366.
- Păcurăreni, sat, pe Pereschivul Mare, <ț. Tecuci>; Păcurărești, c. Coroiști, j. Vaslui>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana I.
- Pădure, copil de ȝigan, fratele lui Răzvan și al Marinei; revenit lui Dumitru Cărabăț prin împărțire 152.
- <Pădureni>, sat, v. Buhaici.
- <Pădureni>, sat, v. Cîrleagați.
- Păltiniș (Păltenișu), sat și seliște, ț. Dorohoi; <c. ~, j. Botoșani>; pricină între Hilimon Zahul și Tudori pîrcălab de Hotin pentru seliștea ~ 23; cumpărat de Gavriila fost vornic 58; sat probabil lîngă ~, v. *Budeni.
- Pânteleasa, v. Titiana ~.
- Păntelei; martor 460.
- Păntelei, din Budești; hotarnic 2 A-B.
- Păntelei, din Gîrcini; martor la Pungești 287.
- Păntelei, soțul Titianei Păntileasa, socrul lui Ionașco Botăș; cumpără parte din Futești (menț.) 479.
- Pănteler (Pintelei) Bărboțchie (Barbovucescul), din Becești; dă zapis de mărturie 95; martor 460.
- Păntelei Haruful, fiul lui Petru, nepotul lui Buzdugan, fratele lui Ionașco; vinde părți din Stîncești (menț.) 65.
- Pănteileu, din Hărlicești; dă zapis de mărturie 264.
- Pănteileu, fiul lui Gligorie Drugă și al Salomici, frate cu Dumitrașco, cu Eremlia și cu Ion; vinde parte din Ungurași 404.
- Păntelei, Pănteileu, v. și Pentelei, Pintelei.
- Păradie, gr. pentru Parades 244.
- Parades, v. și Parades.
- Părasca; stăpînă în Băiceni și în seliștea Caraulești (menț.) 555.
- Părasca; vinde parte din Stănești 326.
- Părasca, fiica lui Mihai, soră cu Enachi și cu Anghelina, cumnata lui Curu; vinde vie la Copou, fără știrea rudelor (menț.) 403.

- Părasca, fiica Nastei, nepoata lui Petrea Pojar, soră cu Costantin, cu Simion ș. a.; vinde parte din Țibănești (menț.) 214, 389.
- Părasca, fiica Varvarei, sora Alecsandrei și a lui Ionașco Lincariul; stăpînă în Macicăuți (menț.) 193.
- Părasca, preoteasă, fiica Antemici, mătușa lui Pavăl; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Părasca, soacra lui Brohni 376.
- Părasca, soția lui Eremia comis; vinde parte din Hoisești și Balomirești (menț.) 389.
- Părasca, v. și Parasca.
- Păraul Alb, pîrîu, <Valca Albă, afluent al Moldovei, la Tupilați>; sat pe ~ 566.
- Păraul Săc, pîrîu, <Mălăești, ț. Fălciu; afluent al Elanului, la Poșta Elan>; sat pe ~ 554, 572.
- Părhauți, sat, <ț. Succava; c. Todirești, j. Succava>; om din ~ 397.
- *Părișeni, sat, ț. Vaslui; <lingă Chiricești, c. Miclești, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Anesiia lui Ionașco Cehan fost mare vornic 415.
- *Părtănoși, sat, <ț. Vaslui; lingă Tanacu, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Ghervasîia popii Căldare 21; pârți din ~, vîndute de Simion Bijan ș. a. preotului Andronic 176.
- Păruceni, sat, numit înainte Stancăuți; <în Republica Moldova, Poruceni, c. Seliște, r. Nisporeni>; vîndut de Vasile Sturza lui Irimic Vînculeț și întărit 245, 521.
- Păscari, sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Dorohoi, <ț. Hîrlău; înglobat în Șendriceni, c. ~, j. Botoșani>; în hotar 191, 232; seliștea ~, întărit m-rii Bîrnova 394; pricină pentru încălcare de hotar 424; drumul ~ -lor 491.
- Păscălina, fiica lui Ghiorghe Calapod, soția lui Toderiță, cumnata lui Costantin, soră cu Vasilie, cu Marica Homiceneasă și cu Tofana; vinde pârți din Boldești și din seliștea Sîrbi 486, 511 și o parte din Văscani 572.
- Păscălina, fiica Grozavei, soră cu Neculcea și cu Catirina; vinde vic la Cotnari 36.
- Păscălina Iacomiasa, soția lui Iacomî pîrcălab; cumpără jumătate din Ungurași, pe care o vinde (menț.) 404.
- Păscălina Strovicioae, soția lui Lupul Stroiici <fost mare logofăt>, mama lui Ionașco și a lui Vasilie; vinde s. Hămeiani (menț.) 199 și jumătate din Ungurași (menț.) 404; sat dăruit pentru pomenirea ei (menț.) 396.
- Pășcan, tatăl lui Bilță, bunicul lui Zaharia 83, 115.
- Pășcani, sat, <ț. Succava, or. Pașcani, j. Iași>; om din ~ 136; sat lingă ~, v. *Tămăduiani.
- Pășcani, sat, ț. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Criuleni>; martor din ~ 244.
- *Pășcani, sat, <ț. Vaslui; lingă Mircești, c. Tăcuta, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Zaharia lui Istratic din Glodeni 83, 115.
- Pășcani, v. și Pașcani.
- Pășcanu, fiul lui Paholcea, tatăl lui Bijan, al lui Simion, al Irinei, al Nastasiei și al Protasiei 176.
- Pășco, v. Toader ~.
- Pătirlaga, fiica Stancăi, nepoata lui Crăciunaș, a Dochîței ș. a., sora lui Bogdan și a Gaftonei 193.
- Pătrașco; martor 175.
- Pătrașco, cămăraș, <din Bătinești>¹; dă zapis de măturie 1; primește întărire pentru jumătate din Șoldești 385.
- Pătrașco, croitor, din Iași; dă zapis de măturie 220.
- Pătrașco, diac; martor hotarnic 469; scrie acte 63, 69, 86, 109, 479.
- Pătrașco, din Albotești; martor hotarnic 327.
- Pătrașco, din Aldești; vinde parte din Aldești (menț.); poruncă să fie scos de pe parte vîndută 557.
- Pătrașco, din Cudrești; martor 202.
- Pătrașco, din Drăgoteni; hotarnic 454; martor 253.
- Pătrașco, din Tomești; dă zapis de măturie 322.
- Pătrașco, fiul lui Gheorghie comis și al Dumitrei, fratele lui Cazacul; vinde țigani (menț.) 10.
- Pătrașco, fiul lui Hăugul, fratele lui Sava; martor 123.
- Pătrașco, fiul lui Ihnat, fratele lui Ionașco; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Pătrașco, fiul lui Mihăilă, fratele Măricăi; vinde parte din Scînteia 84.
- Pătrașco, fiul lui Simionel, fratele lui Dociul paharnic și al Antimici; cumpără de la sora sa partea ei de moștenire 59.
- Pătrașco, fiul Nastei, nepotul Anușcăi, strănepotul Soficăi și al lui Ivanco sulger;

¹ V. D.R.H., A, XXII, nr. 35, p.39-40.

- primește întărire pentru părți din Căbicieni 164.
- Pătrașco, fiul lui Toma Birtoc, nepotul lui Mașteiu, fratele Dumitrei; vinde o parte din Scînteia 84.
- Pătrașco, nepotul lui Stan; vinde jumătate din Giureani (menț.) 184.
- Pătrașco, pîrcălab de Succava; martor 12.
- Pătrașco, fost postelnic; dă zapis de mărturie, isc. 304.
- Pătrașco, rudă cu Petru Albotă; se judecă și primește întărire pentru o jumătate de cut din Șipoteni 94.
- Pătrașco (Pătrașcu); fost stăpîn în Dușești; jumătate din partea lui, vindută 67.
- Pătrașco, șoltuz, din Huși; martor hotarnic 2 A-B.
- Pătrașco, tatăl lui Ionașco 221.
- Pătrașco, urcadnic, din Vozdăuți; martor 233.
- Pătrașco, vătăh, tatăl lui Ionașco, al Crețici și al Dochici 84.
- Pătrașco, fost vornic; hotarnic (menț.) 65.
- Pătrașco Albotă; primește întărire, după judecată, pentru parte din Șipoteni 94.
- Pătrașco Banul, tatăl lui Maximian, al lui Vasilic, al Anușcăi ș. a. 42, 62; danic pentru pomenirea lui 42.
- Pătrașco (Pătrașcu, gr.; Iurașcu 195, gr.: Toderașco 128) Bașotă, logofăt al doilea; hotarnic (menț.) 68;
mare logofăt, ispravnic de act, isc. 1-399 (massim), 442;
lăsat de domn la Scaun 256;
judecată în fața sa 126; primește scrisoare privind o cercetare 232;
dă zapis de mărturie 46, 108, 152, 153, 204, 247, 283, 316, 323, 348, 371, 425;
martor 42, 47, 59, 104, 122, 132, 524;
primește întărire pentru scîlștea Turturești 212;
cumpără o parte din Ciohoreni 401;
cumpără și schimbă țigani 264, 271, 329, 375.
- Pătrașco (Pătrașcu) Boldescul, fiul lui Toader Boldescul, fratele Dumitrei, văr cu fiii lui Miron din Sinchău; pîrcălab de Roman; în sfat 315, 391, 398, 399; hotarnic 257;
martor 363;
vinde parte din Scînteia 84; cumpără parte din Plopoasa 208; zălogește, apoi vinde, parte din Cernacău 363.
- Pătrașco Boul, fost mare spătar, frate cu <Toader Boul> vistiernic, cu Dumitru și cu Frăsina; hotarnic 439;
se judecă pentru s. Davideni și pierde 213.
- Pătrașco (Pătrașcu) Ciogolea (Ciogole, gr.: Gogolea 235), fost mare logofăt, pîrcălab de Hotin, soțul Mariei, cumnatul lui Simion Țira, rudă cu Isac Balica <fost> hatman, fiul lui Vasile Lupu; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
hotarnic 149, 257, 423;
pîrcălab de Hotin 222;
dă zapis de mărturie 204, 304, 316, 348;
martor 42, 253 isc., sig., 334 isc.;
se judecă, împreună cu rudele, pentru satele rămase de la Isac Balica 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 122;
stăpîn în Dumeni 216 și în Hudeștii Mari 150;
primește danic și întărire pentru sate, case, vii ș. a. 47, 78, 222, 386 A-B;
ia bani cu împrumut 209.
- Pătrașco Ciotăricosti, ginerele Mîntei, cumnat cu Strățulat; se judecă pentru două jirebii din Dersca și pierde 505.
- Pătrașco Clipseș, din Cudrești; martor hotarnic 201.
- Pătrașco (Pătrașcu, Petru) Danovici (Dahnovici), fiul lui Danovici "cel bătrîn", fratele Antemiei; martor 241;
vinde jumătate din Dumeni 353, 362.
- Pătrașco Dragotă, fost spătar, fratele lui Dumitru; hotarnic, isc. sig. 135.
- Pătrașco Fulger, din Goești; dă zapis de mărturie 220.
- Pătrașco Hăugul; serie act 266.
- Pătrașco Mîndzul; dă zapis de mărturie 476.
- Pătrașco Peicul, din Dăncești; martor 83, 115.
- Pătrașco Purcel, fiul lui Purcel postelnic, frate cu Dumitru și cu Gavril, tatăl lui Ardaric; partea lui din Codăești, vindută (menț.) 417.
- Pătrașco Scînteic, vătăf, strămoș al lui Mihăilă, al lui Scînteic ș. a. 84.
- Pătrașco Stănilă, din Giumătățeni, fiul lui Țoța, nepotul lui Bratei; dă zapis de mărturie 161;
vinde parte din Drislive 153, 328.
- Pătrașco Tălabă, aprod; martor hotarnic 90.
- Pătrașco, v. și Pătrașcu, Pătru, Petrașco, Petre, Petrea, Petru.
- Pătrașcu, din Buhăești; martor hotarnic 56.
- Pătrașcu, din Hlăpești, slugă domnească; primește poruncă să facă o cercetare la Birgăoani 412.
- Pătrașcu, păhărnice, din Dăncești; martor 471.
- Pătrașcu, v. și Pătrașco, Pătru, Petrașco, Petre, Petrea, Petru.

Pătrănescul (Iazul lui ~); hotar al s. Rusi 399.
 Pătrășcan (gr.: Petroșcan); dă zapis de mărturie 524.
 Pătrășcan, fost clucer, tatăl Candachiei și al Drăgulinei, socrul lui Toader Beldiman 261.
 Pătrășcan, din Huși; martor hotarnic 2 A-B.
 Pătrășcan, din Văsiiani, tatăl <lui Arion> și al lui Ostahie 169 A.
 Pătrășcan, fiul Marici, nepotul lui Caramiz, fratele Marici; vinde parte din Feșinghești (menț.) 9, 68.
 Pătrășcani, sat, <f. Tutova; Alexandru Vlahuță, c. ~, j. Vaslui>; stolnic din ~ 495.
 Pătrășcioaic, v. Antimii ~.
 Pătrășcoac, v. Gherla ~.
 Pătrășcoala, mama lui Gligorie și a Costandei, bunica lui Lupul 435.
 *Pătrăuți, sat, <f. Hotin; în Republica Moldova, lângă Tețcani, c. ~, r. Briceni>; moștenit de Antemia de la părinții ei, Petriceico logofăt și Mărica 332.
 Pătru; martor hotarnic 469.
 Pătru, fratele lui Vlaicul, străbunul lui Vasilie Corlătescul ș. a.; cumpără s. Tămășeni (menț.) 28.
 Pătru Hudici, tatăl lui Iașco Hudici, bunicul lui Văscan Moghiliță, străbunicul lui Dumitru Movilă, strămoș al lui Moise Movilă 78.
 Pătru, v. și Pătrașco, Pătrașcu, Petrașco, Petre, Petrea, Petru.
 Păulescul (Păulel), v. Lupul ~.
 *Păulești, sat, pe Simila, f. Tutova; <lângă Băcani, c. ~, j. Vaslui>; părți din ~, întărite lui Drăgan aprod, lui Albul ș. a., după judecata cu Simion Ghuca 448.
 Păun, v. Petrea ~.
 Păunești, sat, <f. Adjud; c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ 110.
 Păuniacica (Păuneasca, Păuniacica, Puniacica), movilă; în hotarnica s. Stăuceni 219.
 Păușești, sat, pe pîrîul Carul, f. Cîrligătura; <c. Dumești, j. Iași>; părți din ~, vîndute de fiii lui Gheorghe Pitic, de Lupul Dragotă ș. a. lui Ieremia Murguleț și întărite acestuia 72;
 loc de iaz în hotarul s. ~ 135;
 sat înglobat în ~, v. Onești.
 <Peicani, sat, c. Găgești, j. Vaslui>; seliște lângă ~, v. Bustești.
 Peicul, v. Pătrașco ~.
 Pelin, v. Vasilie ~.
 Pente, fiul lui Dragoș din Cetnicăuți, frate cu Iurașcul, cu Nechifor ș. a.; vinde părți din Cetnicăuți 206.

Pentelei, fiul lui Berici, unchiul lui Ionașco; vinde părți din Copujani 389.
 Pentelei, fratele lui Vasilie; primește întărire pentru o parte din Orbic 147.
 Pentelei, <țigan>, fiul lui Ionașco; <întărit mării Neamț> 507.
 Penteleiu, din Buciumi; vinde parte din Băloșești 318.
 Penteleiu, vornic, tatăl lui... 325.
 Pentelei, Penteleiu, v. și Păntelei, Pintelei.
 Pepelea; martor hotarnic la Băsăști 327.
 Pepelea, baltă de pește a s. Măicani; întărită lui Ionașco Cehan <fost marc> vornic 54.
 Pepelea, țigan, fiul lui Gavril, soțul Măricăi 375; întărit lui Pătrașco Bașotă 264, 271; dăruit Episcopiei de Roman 489.
 Pepelea Cireș, iuzbașă, din Tîrgovești; martor hotarnic 470;
 martor 529, 530, isc.
 Pepelea, v. și Dumitrașco ~.
 Pepeloc, v. Marica, țigancă.
 Perărita, v. Prererita.
 <Perehiu, sat, c. Huruiești, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Hernicești.
 Pereschiv (Pereschivul cel Mari I), pîrîu, <afluent al Bîrladului, mai sus de Ghidigeni>; sate pe ~ 326, I.
 <Perieni, sat c. Probota, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Cîndești;
 sat lângă ~, v. *Cucorăni.
 Perisicina, sat, <f. Orhei; în Republica Moldova, Peresecina, c. ~, r. Orhei>; om din ~ 52.
 Perja, v. Gligorie ~.
 Perjul, fiul lui Oancea, nepotul lui Sava, fratele lui Gorciul; vinde parte la Ionășeni (menț.) 315.
 *Perțești, sat, <lângă Pupezeni, c. Bălășești, j. Galați>; om din ~ 71.
 Pescop, deal, v. Piscop.
 Peștera, top, la Nemirovca; punct de hotar 341.
 Peștilă, socrul lui Isac 325.
 Pétir, v. Pitircă ~, Turda ~.
 Petra, din Tominești, mama lui Ion; dă parte din Băncești și din Tominești pentru plata unei dușegubine 249.
 Petrașco, fiul lui Ion Scobenceanu, tatăl Dumitrei și al Țoțai 389.
 Petrașco Solomon (gr.: Șolomon); hotarnic 126.
 Petrașco, v. și Pătrașco, Pătrașcu, Pătru, Petre, Petrea, Petru.
 Petrașcu, gr. pentru Petrina 506.
 Petre, din Turburești; martor 496.

Petre, șoltuz, din Agiud; dă zapis de mărturie 110.
 Petre Broscariul; martor hotarnic 196.
 Petre Trușășul, pîrcălab de Orhei; dă zapis de mărturie 388;
 judecă și dă hotărîre într-o pricină de furt 429.
 Petre, v. și Ion ~.
 Petre, v. și Pătrașco, Pătrașcu, Pătru, Petrașco, Petrea, Petru.
 Petrea; fost stăpîn al unci prisăci cu livadă, din Tomești 69.
 Petrea; stăpîn al unor părți din iazul de la Popeni și Săpoteni 421.
 Petrea, din Cîrnicești; martor hotarnic 148, 365.
 Petrea, din Mielăușeni; martor 136.
 Petrea, din Sîrbii de Sus, fiul lui Gagea, fratele lui Șandru; vinde un'vad de moară pe Gîrla Putnei, la Găgești (menț.) 138, 302.
 Petrea, dregător de Dorohoi; martor hotarnic 491.
 Petrea, fiul lui Bică, fratele Tecei; partea lui din Prigoreni, vîndută 173, 177.
 Petrea, fiul lui Eremiia Rugină și al Grozavei, nepotul Marinei, strănepotul lui Toader pîrcălab, frate cu Toader, cu Annesiia ș. a.; vinde parte la Văscani (menț.) 64.
 Petrea, fiul lui Ionașco; dăruiește schitului Drăgușani o parte din Băsești (menț.) 459.
 Petrea, fiul lui Văscan, nepotul lui Dragotă 568.
 Petrea, păhărnice, din Ferești; dă zapis de mărturie 19.
 Petrea, rudă cu Tudor fost căpitan I.
 Petrea, slugă a vlădicăi <mitropolitul Varlaam>; martor 325.
 Petrea, tatăl lui Anton, al lui Andronic ș. a.; partea lui din Răchitiș, vîndută 369.
 Petrea, tatăl lui Costantin și al Vărvarei 354.
 Petrea, țigan, soțul Magdei, tatăl lui Ion și al lui Gligorie; întărit Mierlei Stețcoac 556 A-B.
 Petrea Bordzea, fiul lui Ion Plavăț, nepotul popii Luca, frate cu Lazor, cu Tănase ș. a.; vinde parte din Băsăști 327.
 Petrea Bugulețca, fiul Cîrstinei; vinde parte din Petrești 168, 251.
 Petrea Chiceră; dă zapis de mărturie 168, 251.
 Petrea Gînscă, "fecior" al marelui logofăt; hotarnic; înștiințează pe marelui logofăt despre alegerea unci părți din Borăști 165.
 Petrea (Petria) Grosul, din Baia; vinde vic la Cotnari (menț.) 122.

Petrea (Petru) Hadîmbul, rudă cu <Toader> Petriceaico mare armaș, cu Ionașco Avram fost vornic ș. a., urmașul lui Petrica hatman; împarte cu rudele sale s. Blăgești, Cărbunești, Fărăoani ș. a. 228; vinde parte din Cîndești 68.
 Petrea Păun, ("lui Păun"); bătrînul lui din Blăgești, vîndut 284, 285.
 Petrea Pojar ("lui Pojar"), fiul lui Pojar, fratele lui Luca Pojar, tatăl Nastii 214.
 Petrea Temerleanul, din Temerleni; martor 510.
 Petrea, v. și Ilinca ~.
 Petreceicu, logofăt, soțul Măricăi, tatăl lui Toader Petriceicu și al Antemici; averea lui, împărțită între copiii săi 332.
 Petreni, ncam 84.
 Petreni, sat; <Chetreni, c. Motoșești, j. Bacău>; om din ~ 326.
 *Petrești, sat, <f. Bacău; lingă Blăgești, c. ~, j. Bacău>; partea lui <Ion> Moțoc <mare> vornic din ~, întărită lui Gheorghe Arapul 77;
 v. și Matasă, *Cîmpul lui Dragoș*, p. 35.
 *Petrești, sat, pe Jijia, f. Dorohoi; <lingă Buimăceni, c. Albești, j. Botoșani>; parte din ~, vîndută de Petrea Bugulețca lui Ionașco Prăjescul postelnic și întărită 168, 251;
 pricină între Macri căpitan și Ionașco din Giumătășeni pentru împresurarea unui loc din ~ 246.
 *Petrești, <sat, f. Succava; Petrulești, lingă Boroaia, c. ~, j. Succava>; ~ -i, în pricină cu Gheorghe Roșca vistiernic și cu s. Ciumulești pentru un loc de prisacă 434.
 Petrești, sat; <Slobozia, c. Bîra, j. Ncam>; om din ~ 547.
 Petrești, seliște, pe Rebricea, f. Vaslui; <s. Sasova, c. Rebricea, j. Vaslui>; întărită mării Birnova 84.
 Petriașul, din Dorohoi; martor 191.
 Petrica, hatman (pîrcălab), tatăl lui Ion vistiernic, al lui Irimia Pițigac, al lui Toader și al Solomici, bunicul lui Isac aprod, al lui Nechita, al Goioaci și al Todosici; fost stăpîn în Meschenești 184; împărțirea averii lui între urmași 228.
 Petrică, tatăl Anii, socrul lui Andrei Terțipa; partea lui din Cetnicăuți, vîndută 206.
 Petriceaico, v. și Toader ~.
 Petriceico, Petriciaico, v. și Petreceicu.
 <Petrulești>, sat v. *Petrești.
 Petriman, rudă cu Fătul, cu Gheorghe Goga și cu popa Boțul; se judecă pentru părți din Cibațu, Gănești și Tăoști și pierde 418.

- Petriman, tatăl lui Marco 480.
- Petriman, tatăl Nastasei, bunicul lui Căzucul și al Dumitrei; stăpin al unui iaz din Jurjești (menț.) 357.
- Petrina (gr.: Petrașcu); vinde un bătrîn din Florințești (menț.) 506.
- Petrișor, aprod; cumpără un loc de prisacă la Popești 276, 400 (notă).
- Petronic, diacon, la m-reca Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
- <Petrosu>, sat, v. Pietroasa.
- Petrosul, seliște, v. Pietrosul, sat.
- Petroșcan, gr. pentru Pătrășcan 524.
- Petru; vinde o jumătate din Giurcani (menț.) 184.
- Petru, fiul lui Buzdugan, tatăl lui Păntelci Harușul și al lui Ionașco 65..
- <Petru> Aaron, tălmaci; autentifică act (1784) 140.
- Petru Albotă, tatăl lui Gheorghită <Albotă>, socrul lui Prodan 94.
- Petru (Pătru) <Rareș> ("cel Bătrîn"), voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 68, 85, 184, 238, 395, 439, 525.
- Petru (Pătru) <Șchiopul>, voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 46, 51, 54, 64, 72, 84, 147, 247, 252, 284, 288, 315, 368, 389, 397, 398, 449, 456, 459, 463, 475, 481, 491, 501, 502, 525, 541, 556 A-B; dăruiește un loc din Braniștea domnească (menț.) 368 și țigani (menț.) 48; hotarnică făcută în zilele lui ~ 90.
- Petru, v. Sfîntul ~ și Pavel.
- Petru, v. și Pătrașco, Pătrașcu, Pătru, Petrașco, Petre, Petrea.
- Piatra (Camena), tîrg; <or. Piatra Neamț, j. Neamț>; șoltuz și pîrgari; oameni din ~ 259, 295; ocolul tîrgului ~ 68, 77, 212; drumul tîrgului <~> 15; sat înglobat în ~, v. Vinători.
- Piatra, top, la Nemirovca; punct de hotar 341.
- *Pîciorogani, sat, ț. Hîrlău; <inclus în Nicolae Bălcescu, c. ~, j. Botoșani>; oameni din ~ 160, 161; parte din ~, vîndută de Isac Drujina lui Toader Babici din Uriceni și fiului său, Simion 160; parte din ~, vîndută de Mărica și fiii ei popii Nicolae din Cernești 161.
- Pierdutul; cumpără doi cai și dă banii lui Grama stolnic (menț.) 124.
- Pietra, v. Piiatra.
- Pietrești, sat, pe Sternic, <ț. Vaslui; Chetrești, c. Bălteni, j. Vaslui>; om din ~ 361.*
- Pietriș, sat; <înglobat în Costești, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; pricină a lui Dumitru Buhuș vistiernic cu oameni din ~, pentru încălcare de hotar 532.
- Pietroasa, sat; <în Republica Moldova, Petrosu, c. ~, r. Fălești>; parte din ~ și din Stăncăuți, dată de Lupul Ghenghe rudelor sale pentru jumătate din Tuluțești 227.
- Pietroase deal, în Braniște; hotar 482.
- Pietrosul (Petrosul), sat și seliște, ț. Lăpușna; <în Republica Moldova, Chetrosu, c. ~, r. Anenii Noi>; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic 389; jumătate din seliștea ~, dată de Dumitru, Ionașcu ș. a. rudei lor, Gheorghe Roșca fost vistiernic și întărită 128.
- Piiatra, seliște domnească, ascultătoare de ocolul tg. Orhei, <ț. Orhei; în Republica Moldova, r. Orhei>; dăruită lui Gheorghie Catargiul pîrcălab de Hotin 378.
- Piiatra (Pietra), soția lui Nuor, fiica lui Gavril și a Măricăi, nepoata lui Costantin și a Brîndușei; dăruiește ocină din Zărnești 132, 524.
- Pilat; vinde două jirebii din Hănțești (menț.) 414.
- Pilat v. și <Vasile> ~.
- Pilipovschi; hotarnic 373.
- Pilipovschi, fost mare vâtaf de Iași; dă zapis de măturie (menț.) 544.
- Pilipovschi, v. și Simion ~, Vasile ~.
- Pinul, din Hulturești; martor hotarnic 361.
- *Pîpărcani, sat, ț. Bîrlad; <probabil lîngă Banca, c. ~, j. Vaslui>; întărit Anghelinei Vasilioaie 350.
- Piperești, sat, v. Chiperești.
- Piscop (Pescop, Dealul ~ -ului Piscopol), deal, la Cotnari; vii pe ~ 72, 77.
- Piscu, vâtaf, din Gereni; martor hotarnic 90.
- Piscul, fiul lui Gavril, frate cu Stratul, cu Anița, cu Jiianca ș. a.; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Piscul, moviliță; în hotarnica s. Dădești 64.
- Piscul, top; în hotarul seliștii Bustești 28.
- Piscul, sat, la gura Sohuluiului, ț. Tecuci; <c. ~, j. Galați>; hotarnică întărită 90.
- Pisoschi, v. Gligorcea ~.
- Pitic, fost vomic, fiul lui Gheorghe Pitic, fratele lui Dumitru și al Nastasiiei, tatăl lui Ioan monah 72.
- Pitic, v. și Gheorghie ~.
- Piticeni, sat, <ț. Roman; Chiticeni, c. Secuieni, j. Bacău>; martori din ~ 555;

- sat lângă ~, v. *Caralești.
- Pitircă Pétir (Pétiri); ia cu zalog un finaț, pe care apoi îl cumpără; i se întorc banii (îns. verso) 428.
- Pitulușani (Pitulușeni), sat, pe Dolina, ț. Hîrlău; <înglobat în Dolina, c. Leorda, j. Botoșani>; parte din ~, întărită lui Borăleanul uricar, cu indicarea hotarului 44; parte din ~, întărită lui Zbera 74.
- Pîngărași, m-re <ț. Neamț; în ~, c. ~, j. Neamț>; hram: Sf. Dimitrie 4, 7, 86, 182; călugări 4, 7, 86; egumen 4, 86, 187, 371; sobarul 187, 371; sate 182, 187; prisăci 77, 368, 371, 425, 475, 481; vii 4, 7; poslușnici 86; pomelnicul mare 7.
- Pîngărași, pîriu ("rîu"), <afluent al Bistriței>; hotar al locului dimprejurul m-rii Beserecani 68.
- Pînte, "a preotesci"; vinde parte din Dragomirești (mcnț.) 566.
- Pîntea, din Mîrcești; dă zapis de mărturie 67.
- Pîntea, rudă cu Nastasia 64.
- Pîntea, fost șetrar, fiul Tudorei; stăpîn în Codăești 309; primește parte din Codăești (mcnț.) 54; vinde părți din același sat (mcnț.) 54; zălogește parte din Dușești 490; împuternicire pentru a fi adus în fața Domniei cu uricul s. Codăești 309; scrie act 490.
- Pîrcălăbia <ț. Hotin>; adeverește copie (1817) 219.
- <Pîrîul> Carului, pîriu, ț. Cîrligătura; <la Păușești, c. Dumești, j. Iași>; sate și loc de mori pe ~ 72.
- Pîrîul Glodului, pîriu, la s. Budești; loc de priscacă pe ~ 28.
- Pîrîul <Negru> (Ciorniiu), pîriu, v. Valea Neagră.
- Pîrjolita, top. (?); drumul Pîrjolitei, hotar al seliștii Prigoreni 201.
- Pîrscă, v. Gavril ~.
- Pîrteș, v. și Nistor ~.
- Pîrvul, "moșan", din Macicăuși; martor 193.
- Pîrvul, pitar, tatăl Nastasiei și al Stancăi; primește s. Cetireni pentru plata unei morți de om 398.
- Pîrvul, v. și Avram ~, Dumitrașco ~, Gheorghic ~.
- <Pîrvulești>, sat, v. Vrancea.
- Pîrvuleți, cumpără o parte din Macicăuși și "oprește" altă parte (mcnț.) 193.
- Platon, țigan; dat în schimb 333.
- Platoncești, sat, pe Șomuz; <ț. Suceava; Manolea, c. Forăști, j. Suceava>; ispisoc pentru ~ 26; parte din ~, dată fiului lui Tiron Cucoranu 6; întărit lui Dumitrașco Șoldan <mare> vornic 40.
- Plavăț, v. Ion ~, Vasile ~.
- *Plăvățeni, sat, <ț. Fălciu; lângă Urlați, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B.
- Pleșa, top., în hotarul m-rii Galata; prisacă în rediu, sub ~ 51.
- Pleșăști, seliște, numită anterior Benești, <ț. Troțuș, lângă s. Caraculău, c. Bîrsănești, j. Bacău>; pricină pentru ~ între Neniul vornic și s. Bîrsănești 126, 269; întărită lui Neniul vornic 134, 269; carte de mărturie pentru ~ (îns.) 201; v. și Stoica, *Observații: Troțuș*, p. 902.
- Pleșești (Pleșăști), sat, ț. Cîrligătura; <Zmeu, c. Lungani, j. Iași>; fost al lui Petrica hatman; împărțit între urmașii acestuia 228; martori din ~ 220, 279.
- Pleșești, (sec. XIX: Polpești), sat, <ț. Suceava, c. Vulturești, j. Suceava>; martori din ~ 465, 513.
- Plopéni, sat, ț. Dorohoi; <Plopenii Mari și Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoșani>; întărit lui Isac și lui Nicoară, în urma judecății cu rudele lui Isac Balica hatman 98.
- Plopești, sat, ț. Neamț; <înglobat în Hoisești, c. Mărgineni, j. Neamț>; jumătate din ~, revenită la împărțeala lui Mihăilăș Beldiman 391.
- Plopoasa, sat, <ț. Adjud; Lespezi, c. Homocea, j. Vrancea>; parte din ~, a lui Pătrașco Boldescul; poruncă pentru alegerea ei 208.
- Ploscuțan, diac; martor 109.
- Plotonești, sat, <ț. Fălciu, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martori din ~ 2 A-B.
- Plotun, munte; hotar al locului dimprejurul m-rii Bisericeani 68.
- Plotunița (Plotuniță), pîriu, <afluent al Bahlucului>; hotar al seliștilor Avrămești și Ruscani 144, 201, 202; seliște pe ~ 201, 202, 278.
- Plotunița, seliște, la Rediu, <ț. Cîrligătura; lângă Tirgu Frumos>; cuprinsă în uricul Tîrgului Frumos 144.
- Poarta, domnească, <instituție>; vornici de ~ 104, 123, 126, 136, 234, 245, 261, 334, 435, 481, 549, II (?); gloabe pentru ~ 178,

- 327, 429, 557; jalbă/judecată la ~ 186, 451, 469;
v. și vornici, de gloată.
- Pobircu, v. Gligorie ~.
- Pobrata, m-re, <f. Suceava; în Probota, c. Dolhasca, j. Suceava>; egumen 16, 556; seliște 16; țigani 556; pecetea m-rii 16.
- <Pochidia>, sat, v. Popi.
- <Pocrcaca, sat, c. Schitu Duca, j. Iași>; sat lângă ~, v. *Popești.
- Podolean, șoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 568.
- Podoleni (gr.: Hortléni 122), sat, f. Fălciu; <Podolenii de Jos și Podolenii de Sus, c. Cozmești, j. Iași>; fost al lui Isac Balica hatman și dăruit de Ștefan Tomșa m-rii Solca (menț.); restituit rudelor lui Isac Balica 122;
în pricină cu Dumitru Buhuș pentru hotar 475, 476, 481, 488;
oameni din ~, ai marelui cămănar 483;
în hotar cu un loc din Braniște, dăruit lui Dumitru Buhuș 482.
- <Podoleni, sat, c. ~, j. Neamț>; sat lângă ~, v. *Bucilești; sat probabil lângă ~, v. *Românești.
- Podraga, pîrîu, <Podriga, afluent al Bașcului, la Satul Nou>; sat pe ~ 357.
- <Podu Turcului, sat, c. ~, j. Bacău>; sate lângă ~, v. *Dănceni, *Tîrziu.
- Podul Orzii, v. Orzea (Podul Orzii).
- <Podvirevka>, sat, v. Medvidca.
- *Pogănești, sat, <probabil în c. Stăniliești, j. Vaslui>; martor din ~ 116.
- Pogănești, sat, <f. Tutova, c. Ivești, j. Vaslui>; om din ~ 41;
parte din ~, vîndută de Ștefan lui Arion Talger 41.
- Pogorîrea (Coborîrea) Sfîntului Duh; lîram al m-rii Dragomirna 197, 472;
v. și Dragomirna, m-re.
- Pohârniceeni (Poharniczeny), sat, <f. Orhei; în Republica Moldova, Polmniceni, c. ~, r. Orhei>; om din ~ (sf. sec. XVIII) 206.
- Poiana, sat, <f. Troțuș; c. Livezi, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ 126.
- Poiana Bahluiului, poiană; în hotarnica s. Hoisești și Balomirești 389.
- Poiana Boului, poiană, la Edumirești; întărită schitului Drăgușani 459.
- Poiana cu Cetate (Cetățuie), poiană a s. Scînteia; <f. Vaslui; s. ~, c. Grajduri, j. Iași>; întărită m-rii Bîrnova 84.
- Poiana Costei, v. Costea (Poiana Costei), poiană.
- Poiana ce Mari, în hotar cu Mănăstirea lui Băisan 226.
- Poiana lui Timofciu, v. Timofciu (Poiana lui ~), loc.
- Poiana dintre Vaduri, v. Vaduri, top.
- Poiană; scrie act 325.
- Poiană, fiul Guroaici; fură iepe (menț.) 52.
- Pojar, tatăl lui Luca ~ și al lui Petrea ~, bunicul Anușcăi și al Nastii 214.
- Pojar, v. și Luca ~, Petrea ~.
- <Polonia>, v. Țara Leșcască.
- Policeanul, v. Ion ~.
- Polimaz, v. Costantin ~.
- Polițan; stăpîn în Băcani (menț.); partea lui, vîndută 8.
- Polițani, <sat> ("moșie"), <f. Tutova; Polițeni, denumire schimbată în Vadurile, c. Iana, j. Vaslui>; act pentru ~ 296;
izvod de documente ale moșici ~ (1786) 296.
- Polocinești, sat, <f. Tutova; Polocin, c. Ivești, j. Vaslui>; parte din ~ vîndută de Ștefan lui Arion Talger 41.
- Polpești, sat, v. Plopești.
- Polschii, v. <Gavri>lcea ~.
- Pomîrla, sat, <f. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani>; în hotar cu s. Șendriceni 232;
martori din ~ 491;
condică de documente a moșici ~ (sec. XIX) 354;
sat înglobat în ~, v. Șilișăul de Sus.
- Ponici; martor hotarnic la Băsăști și Edumirești 327.
- Ponici, fiul lui Simion Ungurășanul; primește întărire pentru o parte din Bungești 49.
- Ponici, v. și Dumitru ~, Toader ~.
- Popa, v. Nicoară ~.
- Popăscul, din Botoșani; vinde un heleșteu din hotarul tg. Botoșani 484.
- Popăscul, pîrcălab de f. Dorohoi; primește poruncă să facă o cercetare la Borodicieni 485;
v. și Ionașco ~, pîrcălab.
- Popăscul (Popăscul) v. și Dumitru ~.
- <Popăuți>, sat, v. Popouți.
- Popeni, sat, pe Iubăncasa, <f. Dorohoi; c. George Enescu, j. Botoșani>; în hotar cu s. Borodicieni, Dumeni, Săpoteni și Leveni 149, 292, 422;
pricină pentru un heleșteu de la ~, între Ionașco Roșca diac și Isac Stîrcea 421, 423;
martori din ~ 216, 217; sat lângă ~, v. *Borodicieni.
- Popeni, sat, <f. Hîrlău; c. Brăcești, j. Botoșani>; în hotar cu s. Pitulușani 44;

- baltă lingă ~ (1824) 74;
martor din ~ 191.
- Popești, sat, pe Elan, ț. Fălciu; <Popeni, c. Găgești, j. Vaslui>; întărit Măricuții Cernătoae 350.
- *Popești, sat, ț. Vaslui; <lingă Pocreaca, c. Schitu Duca, j. Iași>; loc de prisacă din ~, în Codrul <Iașilor>, vîndut de Grigore Hermeziu lui Petrișor aprod 276, 400.
- <Popești>, sat, v. Popșăști.
- Popi, sat, <ț. Tecuci; Vameș, c. Piscu, j. Galați>; martor din ~ 90.
- Popi, sat, ț. Tutova; <Pochidia, c. Tutova, j. Vaslui>; fost al lui Ionașco Ghenghe mare logofăt; întărit, după împărțeală, fiului acestuia, Dumitrașco 227;
martori din ~ 440.
- *Popișcani, sat, <ț. Cîrligătura; lingă Gănești, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; în hotar cu s. Prigoreni 201.
- *Popirșoci, sat, ț. Bîrlad; <probabil lingă Lungești, c. Bălăbănești, j. Galați>; întărit Măricuții Cernătoae 350.
- Popirșoc; martor 469.
- Popoi, v. Avrămii ~.
- *Poponești, sat; <în Braniștea de la Bobotin; j. Iași (?)>; martor din ~ 476.
- Popouți, sat; <Popăuți, înglobat în m. Botoșani, j. ~>; se judecă cu Toader aprod pentru o bucată de loc din lotarul s. Stîncești (menț.) 65.
- Popovici, v. Maxin ~.
- Popovschii, fost stăpîn în Onut; partea lui, vîndută 30.
- <Popricani>, pîriu, v. Tivova.
- Popricani, sat, pe Tivova, între Posadnici și Cîmniceni, ț. Iași; <c. ~, j. Iași>; întărit lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic 148, 365;
sat înglobat în ~, v. Liești.
- Popșăști, sat, <ț. Neamț; Popești, c. Girov, j. Neamț>; pretinsă denumire pentru satul Căcăceni (gr.: Măcăceni) 82.
- Porava, tatăl lui Costachi, al lui Eftimie și al lui Rusul; fost stăpîn în Hoisești și în Balomirești 389.
- Porcar, v.... ~.
- Porcea, din Bălești; martor hotarnic 361.
- Porcea (Porce), din Oșăști, fost pîrcălab, fiul lui Toma, fratele lui Apostolachi; cumpără o parte din Oșești 45 și o parte din Sacalușa 499;
în pricină pentru o poiană și un loc 226, 360, 361, 450, 451;
în pricină pentru plata unei cisle 129;
martor hotarnic 56.
- Porcel (Porciol), v. Purcel.
- Porcești, sat, <ț. Neamț; denumire schimbată în Moldoveni, c. ~, j. Neamț>; parte de ocină din ~, vîndută de Ionașco Capotă și rudele sale lui Iurașco <Bașotă> hatman (menț.); apoi, nepotului acestuia, Toma <Cantacuzino> sulger 547.
- Portar, fratele lui Gligorie; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Portari, sat, <ț. Vaslui; c. Zăpodeni, j. Vaslui>; om din ~ 19, 173, 177, 549;
sat înglobat în ~, v. Olănești.
- Portărescul, din Condrește; martor hotarnic 361.
- <Poruceni>, sat, v. Păruceni.
- *Posadnici, sat, <ț. Iași; lingă Stîncă, c. Victoria, j. Iași>; în hotar cu s. Popricani 148, 365.
- Posmăgoac, v. Solomie ~.
- Postalic; martor la Costești 558.
- Postoiache, Postolachi, v. Apostolachi.
- Poșchină, v. Nacol ~.
- <Poșta Elan, sat, c. Vutcani, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Stoenești (<Stoilești>).
- Potîngeni, sat, <ț. Iași; c. Movileni, j. Iași>; martor din ~ 196.
- Potîrniche, nepotul Petrenilor; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Potolianul (valea ~-ui), vale, la Cîrstinești; în hotarnica s. Stăuceni 219.
- Potropoapești, sat, <ț. Vaslui; Protopopești, c. Tăcuta, j. Vaslui>; martori din ~ 471.
- Praznic, v. Ion ~.
- Prăjăscul, v. Prăjescul.
- Prăjăști, sat, <ț. Neamț, Prăjești, c. Secuieni, j. Neamț>; act scris la ~ 200.
- Prăjescul, v. Gheorghie ~, Ion ~, Ionașco ~, Ioniță ~, Lupul ~, Nicoară ~, Savin ~, Ștefan ~.
- Prăjescul, v. Prăjăscul.
- Prăjești (Prăjăști), sat, <ț. Roman; c. Traian, j. Bacău>; oameni din ~ 70, 539;
popi din ~, martori 284;
sat inclus în ~, v. Drăgănești.
- <Prăjești>, sat, v. Prăjăști.
- Prăjin(ă), fiul lui Andronic; vinde parte din Zărnești 569.
- Prăvălic, v. Ionașco ~.
- Prebiciu, v. Gheorghie ~.
- Precop, vinde o parte din Vițănești (menț.) 568.
- Precop, fost "judecător" <vornic de tîrg>, în Bîrlad; dă zapis de măturie (menț.) 568.
- Precop, teslar, <din Iași>; martor 415.
- Precop (Procop) Căraiman, vistiernic; primește danie seliștea Rădeni (menț.) 348,

- 349; fiii săi vind aceeași seliște (menț.) 348.
- Procop, Precopiia, Precup, v. și Procopie.
- Precopiia, fiul Dinei, nepotul lui Toflea; vinde un Țigan 136.
- Precup, hotnog, din Iași; martor 325.
- Precup, popă, din Cofești; martor 470.
- Precup Urduca; zălogește parte din <Glodeni 7> 471.
- Prerărița (Prerărița, Prerărița), sat, <f. Hotin; Republica Moldova, Prerărița, c. ~, r. Briceni>; hotarul s. ~, împresurat dinspre Balasinești 156.
- Preutești, sat, pe Șomuz, f. Suceava; <c. ~, j. Suceava>; jumătate din ~, vîndută de Mihail Furtună lui Toader Șoldan pîrcălab 283.
- Pribagul (Pribeg) (Iazul ~ -ui), iaz; în hotarul s. Șendriceni 232, 491.
- Pricopie, diac, din Bălotești; hotarnic 385.
- Pricupia, probabil seliște, la s. Cetnicăuți; vîndută lui Efrim Hăjdău 206.
- *Prigoreni, sat, f. Vaslui; <lingă Ferești, c. Văleni, j. Vaslui>; părți din ~, cumpărate de Apostol Cehan și de fratele său, Racoviță Cehan 19, 173, 177, 444, 445; parte din ~, întărită lui Moise din Olănești 230.
- Prigoreni, seliște, "unde a fost biserica de piatră", pe Plotonița, în hotarul Țirgului Frumos; <f. Cîrligătura; s. ~, c. s. Țirgu Frumos, or. ~, j. Iași>; întărită lui Neniul vornic 201, 202, 278; sat lingă ~, v. Avrămești.
- <Pripruttea>, sat, v. Lihănceni.
- <Probota>, sat, v. Pobrata, m-re.
- Procelnici, sat, <Proselnici, c. Miroslova, j. Iași, sau Golăiești, c. ~, j. Iași>; martor din ~ 534.
- Procop, v. Precop.
- Procopie, călugăr, de la m-rea Rîșca; în sobor (menț.) 315.
- Procopie, diac; martor 469, 470.
- Procopie, fiul lui Dumitrașco Grama (în îns. v.: "Precopie Grama" 46), nepotul lui Trepăduș, strănepotul lui Oprea, frate cu Gligorie, cu Ionașco și cu Erina; vinde Țigani 46, 48.
- Procopie, fiul lui Machedon, nepotul lui Efrim, fratele Ancii; vinde părți din seliștea Bircești (menț.) 85.
- Procopie, popă; martor hotarnic 469.
- Procopie, uricar și dascăl domnesc, fiul lui <Ardare> Golăescu; traduce acte slavone (1776, 1773) 206, 358.
- Procopie, v. și Precop, Precopiia, Precup, Pricopie.
- Prodan, din Căpoteni; martor 240.
- Prodan, ginerele lui Petru Albotă; se judecă și primește întărire pentru jumătate de cut din Șipoteni 94.
- Prodan, fost visternicel; scrie act 512.
- Prodanu, aprod (gr.: Apostol); împuternicit să stăpînească părți din Rujavinți și din Horbinești 449.
- <Prohozești>, sat, v. Provăzăști.
- Prosolia, <Țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- <Proselnici>, sat, v. Procelnici.
- Protasie, fiica lui Pășcanu, nepoata lui Paholcea, soră cu Bijan, cu Simion și cu Nastasie; vinde parte din Părtănoși 176.
- <Protropoștii>, sat, v. Potropoștii.
- Provăzăști, sat, <f. Troțuș; Prohozești, c. Poduri, j. Bacău>; martor din ~ 512.
- Pрут, rîu; hotar al unor s. 2 A-B, 3; parte de s. cu parte din apa sa 376; sate și seliști pe ~ 76, 222, 353, 362, 389, 392, 394, 452, 487, 564; seliște peste ~ 128; bălți și gîrle la ~ 319, 389; heleșteu pe ~ 431; mori și vaduri de moară pe ~ 54, 76, 162, 319, 362, 392, 431; poduri umblătoare pe ~ 376, 482; sednic bătut în ~ 141.
- Pruteț, braț al Prutului; vadul Pruteșului hotar al s. Stărceni 2 A-B, 3.
- Puia, v. Costantin ~, Dumitru ~.
- <Puiești, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Grădești.
- Puiul, din Milești; se judecă pentru părți de ocină, vîndute 409.
- Pulpești, nouă denumire a s. Bulbuceni (sec. XIX) 172.
- Puncacia, top., v. Păuncacia.
- Pungești, sat, <f. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; oameni din ~ 287; parte din ~, vîndută de Zaharioaie din ~ lui Gheorghe Movilița 287; martori din ~ 287.
- <Pupezeni, sat, c. Bălăești, j. Galați>; sate lingă ~, v. *Grădinari, *Perțești.
- Purcar, strămoșul lui Ion Policeanu, al lui Mănăilă, al lui Vasilie și al lui Văsiian 93.
- Purcel, postelnic, tatăl lui Dumitru ~, al lui Gavril ~, al lui Pătrașco ~ și al Tudorii, bunicul Acsiniei, al Annei ș. a. 67, 116, 415, 416 B, 417.
- Purcel, v. și Dumitru ~, Gavril ~, Pătrașco ~, Toader ~, Vasilie ~.

Purcelești, familie; zapis de la ~ (îns. verso) 415.

Purceloac, v. Anisia ~.

Purceloiaia, soția lui Dumitru Purcel, mama Dici și a Soloncăi; martoră 416 A.

Purece; în pricină pentru un heleșteu, un pod și o moară 432.

*Puriceni, sat, <f. Iași; lângă Stinca, c. Victoria, j. Iași>; martori din ~ 148, 365.

Pușcă, fiul lui Oțâl, fratele lui Dragotă, tatăl Avrămici 110.

Pușcă (Vadu lui ~), vad de moară, mai sus de Sto-aști; întărit lui Dabija pircălab 110.

Putna, m-re, <f. Suceava; c. ~, j. Suceava>; arhimandrit de la ~, traduce act (1764) 243.

Putna, ru, v. Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, gîrlă

<Putna, sat, c. Bolotești, j. Vrancea>; sate lângă ~, v. *Balomirești, *Căpotești, *Cofești, *Tîrgovești.

Putna, ținut; pîrcălab de ~ 166; staroste de ~ 139, <568>;

sate în ~ 9, 68, 270, 350, 466, 469, 530; seliște în ~ 568.

Puteni, sat, <f. Covurlui; înglobat în Jorăști, c. ~, j. Galați>; martori din ~ 524.

R

Racela (Racila), baltă, peste Prut; hotar al s. Stîrpeni 2 A-B, 3.

Racliș, v. Vasile ~.

Racova, pîriu; <afluent al Bîrladului, la or. Vaslui>; sat pe ~ 146, 361.

Racovățul (matca Racovățului), pîriu; <în Republica Moldova, la Racovăț, c. ~, r. Soroca>; în hotar 341.

Racovița (sec. XVIII: Fîstici), schit, f. Vaslui; în s. Fîstici, c. Delești, j. Vaslui>; hram: Sfîntul Nicolae 20;

scutiri acordate unor poslușnici 20.

Racoviță (Racoviți, Răcoviță) Cehan (Cihan), logofăt al doilea, frate cu Apostol Cehan; primește poruncă pentru stabilirea unui hotar 144;

s. ric domnului despre alegerea unui loc p ntru m-rea de la tg. Vaslui 194;

tocmeală cu ~, pentru slujba desetinii de la f. Tutova și Bîrlad 464;

cumpără parte din Vilnești 342; primește întărire pentru parte din Prigorceni 19 și Vilnești 343;

se judecă pentru părți din Prigorceni 173. 177, 230 și din Cămirzani 474;

hotarnic isc. și sig. lui 108, 159, 552; martor 107, 108, 122, 159, 204, 457, 552.

Racoviță, v. și Ioan ~.

Radul Milnea (Mihnovici), voievod, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru <Coconul> și al Mărinei, bunicul lui Gavril, al lui Larion ș. a. 278, 295, 389, 404;

dăruiește sate și seliști 68, 144, 288; întărește călugărilor de la m-rea Sf. Ilie un iaz 479;

judecată în zilele lui ~ 106, 203;

împlinirea unor hotărîri ale lui ~ 421, 422;

acte de la ~ 8, 28, 54, 72, 73, 77, 91, 105, 133, 184, 199, 282, 292, 306, 316, 320, 354, 358, 364, 389, 404, 479, 492, 504, 505, 526, 566.

Radul, v. Alexandru, fiul lui ~ voievod.

Radz' vill, prinț, din Zólkiew; act aflat în arhiva ~ (1783) 239.

Rafaila (M-rea lui Băisan, Rafailă), m-re, f. Vaslui; <în s. ~, c. Todirești, j. Vaslui>; făcută de Baisan în hotarul s. Oșești (menț.), piră pentru locul; m-rii ~ 361; în hotar cu Poiana ce Mari 226; dispărută 360, 361, 450, 451.

Rafaiu, v. Gligoric ~, Ionașco ~.

Raico, fiul lui Vasile din Florintești, fratele Todorei Silioie, tatăl lui Toader 503.

Ralet, v. D(imitrie) ~.

<Ralei>, v. Nicolachi (Neculachi) ~.

Ranghilești, sat; <Ringhilești, c. Santa Mare, j. Botoșani>; martor din ~ 381.

Rățea, din Țigănești; martor hotarnic 361.

Razimești, sat, v. Răzimești.

Ră..., gr. pentru Movilă 441.

Ră..., v. Toader ~.

Răbîia, v. Maței ~

Răbrice, pîriu; <Rebricea, affluent al Bîrladului lângă stația C. F. R. Buhăiești, c. Vulturești, j. Vaslui>; seliști pe ~ 84, 85; poieni și mori la ~ 85.

Răcătau, pîriu; <afluent al Siretului, la Gura Răcătau, c. Horgești, j. Bacău>; moară pe ~ (1732) 80.

Răcea (Recea), pîriu; <în c. Miroslava, j. Iași>; hotar al s. Mihăilești 170, 171.

Răchitan, fiul Ghizelei, rudă cu Toader, cu Ionașco ș. a.; urmașul lui Niagul Buze; se judecă pentru Dimăceni și pierde 544.

Răchită, ȧigan, tatăl lui Lupul 136.

Răchiteni, sat, <f. Suceava; c. Mircești, j. Iași>; parte din ~, vindută de Filcea din Nohoreni lui Dumitrașco Fulger 384.

- Răchitoasa, m-re, <f. Tecuci; în s. ~, c. ~, j. Bacău>; condică de doc. (sec. XIX) 195.
- Răchitoasa (Răchitiș), sat, pe Zeletin, <f. Tecuci; c. ~, j. Bacău>; om din ~ 369; parte din ~ și loc de prisacă din ~, întărite lui Dumitrașco Gheuca 366, 369.
- Răcila (Poiana lui Răcilă, Răcilaie), poiană, în hotarul s. Neșcani, pe Bîc, f. Orhei; <în Republica Moldova, s. Răciula, c. ~, r. Călărași>; întărită lui Ionașco fost cămăraș 142.
- Răciulă (Răcilă), v. Ion ~.
- Răciulești, sat, f. Fălciu; <înglobat în Vetrișoia, c. ~, j. Vaslui>; dăruit m-rii Sf. Sava de Enache postelnic (menț.) și întărit acesteia 457.
- Rădăuți, sat, f. Dorohoi; <Rădăuți-Prut, c. ~, j. Botoșani>; vecini din ~, împărțiți între fiii lui Badiul și vărul lor, Gligorașcu, fiul Nastasiei 241; condică de doc. ale moșiei ~ (1813) 241.
- Rădăuți, sat, <f. Suceava; or. ~, j. Suceava>; episcopie în ~, v. Episcopia Rădăuților.
- Rădeni, sat, <f. Iași; c. Trifești, j. Iași>; acte pentru ~ (1825) 368.
- Rădeni, seliște, sub Marginea <Codrului Hîrlăului> (Crăești), mai sus de Hîrlău, f. Hîrlău; <s. ~, c. Frumușica, j. Botoșani>; fostă a lui Miron Barnovschi și dăruită de el m-rii Bîrnova (menț.); dată lui Bălan Hațimirschi postelnic în schimbul unei jumătăți din s. Forăști 348, 349, 393.
- Rădescu, S.; posesor de doc. (sec. XIX ?) 365.
- Rădiu, top., pe pîrîul Drabiște, la s. Șerbiceani, f. Hotin 143.
- Rădul Spinus (gr.: Spāimos), afluent al Coboltei, la Hăsnășani; ocini la gura văii ~ 453.
- <Rădulești, sat, c. Vinători, j. Vrancea>; sat lângă ~, v. *Bîrlădești.
- Rădzimești, sat, v. Răzimești.
- *Răflești, sat, <f. Tecuci; lângă Vameș, c. Piscu, j. Galați>; martori din ~ 90.
- Răspop (Răspopa, Răspopă), v. Gheorghe ~, Iacob ~, Ionașco ~.
- Răspopoaia, v. Măriica Ionășcoac (~).
- Rășcani, sat, <f. Vaslui; c. Dănești, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
- *Rătumpănești, sat, "care se numește Grecii", <f. Tutova; lângă Cepești, c. Bogdănița, j. Vaslui>; părți din ~, întărite lui Dumitrașco Gheuca 366.
- <Răucești, sat, c. ~, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Munteni.
- Răul, v. Stan ~.
- <Răuseni, sat, c. ~, j. Botoșani>; sat lângă ~, v. *Dărmănești.
- Războieni, sat, <f. Neamț, c. ~, j. Neamț>; împărțit între Lupul Prăjescul clucer și fratele său, Ionășcuță Prăjescul postelnic (menț.); jumătate din ~, întărită celui din urmă 315.
- Răzimești (Razimești, Rădzimești), sat; noua denumire a s. Feșinghești 9, 68, 466, 470; v. *Feșinghești.
- Răzmiriță, din Codăești; martor 67.
- Răzvan, țigan, fiul lui Costea, fratele lui Pădure, soful Maricăi; revenit lui Dumitru Cărăbăț, după împărțire 152.
- <Recca-Verbia, sat, c. Corlăteni, j. Botoșani>; sat lângă ~, v. *Lozén.
- Rédi, sat, <f. Neamț; Rediu, c. ~, j. Neamț>; om din ~, dă zapis de mărturie 413.
- Rediu (Redu), top. la Prigoreni; seliște sub ~ 144, 201, 202, 278.
- <Rediu>, sat, v. Hrinicești.
- <Rediu Galian, sat, c. Codăești, j. Iași>; sat lângă ~, v. *Dăncești.
- *Rediul (Rădiu, Rădiul, Rediu), sat, <f. Troțuș; lângă Gura Văii, c. ~, j. Bacău>; fost domnesc, ascultător de ocolul Țîrgului Troțuș; dăruit de Moise Movilă voievod lui Neaniul vornic (menț.) 69, 78; seliștea Pleșăști, în hotarul său 126, 134, 269; întărit lui Neaniul vornic 69; v. și Pleșăști, seliște.
- Rediul Popei, top., la Hăndrești; în hotar 265.
- Rimut, dia; copie de pe act scris de ~ (1744-1745) 409.
- Rîca, top., la Ghigoești; în hotar 49.
- Rîcica, m-re, v. Rîșca.
- Rîdeanul, v. Simeon ~.
- <Rînghilești>, sat, v. Ranghilești.
- Rînjea, v. Dumitru ~.
- Rîpceanul, v. Vasilie ~.
- Rîșca (Rîcica), m-re, <f. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; egumeni 159, <298>, 299, <300>, 315, 395, <396>; soborul <300>, 315, 395, <396>; călugări ("Rîșcani") 300, 396 (gr.: "Ricinani"), 64, 300, 315, <396>; heleșteie, iazuri 298, 299, 300; sate 315, 395, 396; condică de documente 77; pecetea m-rii 159, 395.
- Rîșco, din Bănești; martor hotarnic 476.
- <Rjavinți>, sat, v. Rujavinți.
- Roatăș, din Popi; martor hotarnic 90.
- Roateș (gr.: Rotești); partea lui din Drăgănești, vindută 542.
- Robceanu, v. Gligoric ~.
- Robe, v. Ion ~.

Robul, <rázeș>, din Ocnina; martor 351.
 Robul, fiul lui Fătul și al Saftci, tatăl lui Cozma 330.
 Robul, tatăl lui Toader și al lui Cîrstea 366.
 Robul Babotă, fiul lui Drăgan, frate cu Varvara; vinde parte din Durnești (menț.) 77.
 Robul, v. și Ionașco ~.
 Rogășești, Rogojești, sat, v. Rugășești.
 Rohat (Răhat) (Spinii lui ~), top., la s. Mihăilești; în hotar 170, 171.
 <Roma, sat, c. ~, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Teișoara.
 Roman, cetate; pîrcălabi de ~ <165, 210>; în sfat 51, 54, 55, 68, 69, 76, 78, 93, 208, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
 v. și Cetatea Nouă;
 v. și Epifanie, Furtuna, Gavril Onciul, Pătrașco Boldescul.
 Roman, din Dorohoi; martor 191.
 Roman, din Macicăuți; obligat să plătească cheltuieii de judecată pentru furtul unui cal 427;
 martor 193.
 Roman, ginerele lui Ion; plata dușegubinei pentru ~ 538.
 Roman, nepotul lui Isac, tatăl lui Costin, rudă cu Toader din Valeva; vinde ocină în Valeva 192.
 Roman, tîrg, <f. ~, m. ~, j. Neamț>; șoltuz armenesc 480; tîrgovești 480;
 episcopie în ~, v. Episcopia Romanului.
 Roman, ținut; sate în ~ 64, 66, 119, 151, 184, 221, 227, 228, 284, 315, 318, 410, 508, 517 (1756), 537, 543, 558.
 Roman Cocoranul (Cocoran); parte din Epotești răscumpărată de la ~ (menț.) 39.
 Roman Lapteacru (Lapteacrea); martor, sig. lui 403.
 Romano; vinde parte din Onut (menț.) 30.
 Romașco, "cel bătrîn", din Piciorogani; martor 160, 161 (menț.).
 Romașco, "cel bătrîn", din Stănești, tatăl lui Gligorie; martor (menț.) 161.
 Romașco, din Dorohoi; martor 191.
 Romașco, fiul lui Știfil, frate cu Maria, cu Marta ș. a.; vinde parte din Durnești 77.
 Romașco, tatăl Todosici, bunicul lui Dămiiian și al lui Costul 85.
 Romănescul, v. Gavril ~.
 Romănești, sat, <f. Cîrligătura; c. ~, j. Iași>; om din ~ 526;
 martor din ~ 325.
 *Romănești, sat, <f. Neamț; probabil lîngă Podoleni, c. ~, j. Neamț>; om din ~ dă zăpis de mărturie 413.

Romănești, sat, <f. Roman; înglobat în Trifești, c. ~, j. Neamț>; popă din ~ 136.
 Romănești, sat, pe Gîrla de Jos a Putnei, <f. Putna; înglobat în Vetrești-Herăstrău, c. Nistorești, j. Vrancea>; om din ~ 529;
 parte din ~, vîndută de Cîrstiian și Ilea, fiii lui Cocioban, m-rii Bisericiani 529, 530.
 <Romănești, sat, c. Berești-Tazlău, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Stroești.
 Romășcel, frate cu Onaca 155.
 Ronipănești, gr. pentru Rotompănești 465.
 Roset, Rosăt, Ruset, v. Constantin ~, Costantin ~, Iordache ~, Ștefan ~.
 Rosetti Ana, din Iași; act în col. ~ (sec XX) 178.
 Rosoșani, sat, <f. Hotin; azi în Ucraina, Rosoșani, c. ~, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; încalcă hotarul s. Hrobne 373.
 Roșca (vadul Roșcâi), vad, <pe Sîrct>; s. la ~ (sec. XVIII) 258.
 Roșca Steclar, popă; martor, isc. și sig. lui 403.
 Roșca, v. și Costantin ~, Dumitru ~, Gheorghe ~, Ion ~, Ionașco ~, Toader ~, Vasile ~, Gligorie Ma[h]fciu ~.
 Roșculeț Vicol; martor 513.
 <Roșiești, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Dumești.
 <Roșiori, sat, c. ~, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Ruși.
 Rotești, gr. pentru Roateș 542.
 Rotompănești (gr. Ronipănești 465), sat, <f. Suceava; Rotopănești, c. Horodniceni, j. Suceava>; om din ~ 465;
 parte din ~, împărțită între copii lui Costantin uricar și ai Tofanci 335.
 Rotumpan (Rotopană), sulger; martor (menț.) 431, 453.
 Rouă, v. bToader ~.
 Rugășești (Rogășești, Rogojești), sat, f. Suceava; <Rogajești, c. Mihăileni, j. Botoșani>; om din ~ 105, 381, 354;
 jumătate din ~, dată de Isac Balica hatman Alboteștilor, în schimbul unei jumătăți din cutul Vlădăni, al s. Șipoteni (menț.) 94.
 Rugină, cumnatul lui Dumitrașco din Ilișești 191, 424, <456>, 491, 528.
 Rugină, v. și Vasile ~.
 Rugină, v. și Rujină.
 Ruginoasa, sat, <f. Suceava; c. ~, j. Iași>; dăruit de Ionașco Ghenghea lui Lupul Prăjescul și soției sale, Safta (menț.), și întărit acestora 227;
 martori din ~ 322.

Ruginoși, sat, pe Sternic; <ț. Vaslui; Ruginoasa, înglobat în Oșești, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 361.

Ruja, fiica lui Giurgiu Liescul, soră cu Caramiz și cu Giurgiu, mama Ilenci 9, 68.

Rujaviniți, sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, Rjaviniți, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuți>; părți din ~, ale lui Prodanu aprod 449.

Rujină, v. Eremiia ~.

Ruptura, seliște, ț. Tutova; <s. ~, lângă Gefu, c. Ghidiceni, j. Galați>; stăpînită de Ion Cioplan, prin moștenire de la bunicul său, Ionașco Gheanghea <fost> mare logofăt 188, 227, 500.

Rusca; se tocmește cu m-reă Sf. Sava pentru ocini din Băiceni și Caraulești 555.

Rusca, mama Cătălinei, soacra lui Dămiian 85.

Rusca, mama Nastasiei 64.

Rusca <Că>|<d>urușaoe, <rudă cu Gligoric Geapă; vinde parte din Băloșeni> 123.

Rusceni, seliște, fostă domnească, ascultătoare de ocolul Țîrgului Frumos, <ț. Cîrlugătura; s. ~, lângă Buznea, c. s. Țîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; dăruită de Radul <Mihnea> voievod lui Tănăsie vornic de gloată (menț.) și de întărită acestuia 144; în hotar ce seliștea Prigoreni 201, 202, 278.

Ruséni, sat, v. Ruși.

Ruset, v. Iordache ~, Ștefan ~.

Rusi, cut al. s. Stănițești, <ț. Fălcui>; al lui Ionașco Cehan fost mare vornic 2 A-B.

Rusi, sat, v. Ruși.

Rusul, din Cozmești; martor 476.

Rusul, din Glodeni; martor 83, 115.

Rusul, din Macicăuți; se judecă pentru un cal furat 429.

Rusul, fiul lui Dumitru Budză, frate cu Varvara și cu Ștefaniia; vinde parte din Hlăpești (menț.) 189.

Rusul, fiul lui Porava, frate cu Costachi și cu Eftimie; vinde parte din Hoisești și Balomirești (menț.) 389.

Rusul, ginerele lui Fătul și al Saftiei; vinde parte din Șușmănești 330.

Rusul, v. și Ionașco ~.

Rușciori (Rușciuri), sat, <ț. Roman; înglobat în Bogdănești, c. Traian, j. Bacău>; om din ~ 70, 163.

Ruși, sat, <ț. Bacău; probabil înglobat în Verșești, c. Sănduleni, j. Bacău>; om din ~ 459.

Ruși, sat, peste Bistrița, ț. Bacău; <Ruși-Ciutea, c. s. Letea Veche, m. Bacău, j. ~>;

parte din ~, întărită lui Toader Beldiman și soției sale, Candachia 261; moșia ~ (1836) 261.

Ruși (Rusi), sat, ț. Roman; <înglobat în Roșiori, c. ~, j. Bacău>; jumătate din ~, întărită lui Vasilie și fraților săi 228; martor din 555.

Ruși (Ruséni), sat, pe Sitna, mai sus de Țîrgul Botoșani, fost domnesc, ascultător de ocolul Țîrgului Botoșani; <înglobat în m. Botoșani, j. ~>; dăruit de Alexandru Iliăș voievod lui Cîrstea Chiusea Brăileanul (menț.) și întărit acestuia 399; cotropește o bucată din hotarul s. Stîncești 65; martori din ~ 65.

<Ruși-Ciutea>, sat, v. Ruși.

S

Sacalișăști, Sacalișești, Sacalușești, sat, v. Săcălișești

*Sacalișești, sat, <ț. Trotuș; lângă Slobozia, l. c. a m. Onești, j. Bacău>; poruncă domnească pentru a fi oprit Arhip din Dănăești să stăpînească parte din ~ 570.

Sacalușa, sat, <ț. Vaslui; Săcălușa, înglobat în Muntenesti, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui>; parte din ~, vindută de Dragomir lui Porcea din Oșăști 499.

Sacul, țigan, tatăl lui Ionașco 81.

Safta; înțelegere între fiii ei și m-reă Sf. Ilie pentru Băiceni și Caraulești 555.

Safta (Gafta), fiica Antimiei, nepoata lui Ionașco Capotă, soră cu Nastasia 85.

Safta, fiica Ilincăi, nepoata lui Toader Calapod, soră cu Isac; vinde părți din Boldești 511.

Safta, fiica lui <Ionașco> Ghenghe, sora lui Lupul și a lui Dumitrașco, soția lui Lupul Prăjescul 500; primește întărire, după împărțire, pe satele moștenite: Chilmești, Lățcani, Scoposăni ș. a. și dobîndește s. Săveni și Boian pentru o datorie 227; scutită de a răspunde pentru zălogirea "uneltelor" nepotului ei 131.

Safta (gr.: Ișta 235), fiica lui Simion Pilipovschi și a Măricăi, sora lui Vasilie, a lui Ionașco ș. a.; dă parte din Șerbiceni pentru plata capului fraților săi 143, 235.

Safta, fiica lui Tiron, soră cu Dumitru, cu Vasilie ș. a.; primește, după împărțire, părți moștenite din Godinești și Lihăceni 95.

Safta, mama Nastei 85.

- Safta, rudă cu Nicoară Capotă, cu Salomic, cu Ilarion ș. a. 85.
- Safta, soția lui Fătul, mama lui Robul, bunica lui Cozma ș. a. 330.
- Safta, soția lui Ionașco Roșca 403.
- Safta Barnoschioaic, postelnicasă, soția lui <Dumitru> Barnoschi postelnic, mătușa lui Ghiorghe Roșca fost vistiernic; dă nepotului ei, ca zestre, jumătate din s. Mihalcăuți și s. Timpești (menț.) 389.
- Saint-Georges, A(lexandru); act comunicat de ~ (sec XX) 500.
- <Salcia, sat, c. Umbrești, j. Galați>; sat lângă ~ v. *Țigănci.
- Salom, tatăl lui Ionașco și al lui Vasile 68.
- Salomia, bunica (?) lui Grigorie Delée și a lui Vlăgă 84.
- Salomic, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Ilarion ș. a. 85.
- Salomic, sora lui Andreiu <Condrea>; vinde partea din Hotcești (menț.) 85.
- Salomiia (Solomia), soția lui Ilnat, nepoata lui Budul/Budei; vinde parte din Gropeni și Sălciiani 440.
- Samoilă, <răzeș, din Mușetești>; se judecă pentru Ruși și pierde 261.
- Samson; martor hotarnic 56.
- Samson; vinde parte din Săoani 64.
- Samson, din Albești; martor hotarnic 361.
- Samson, popă, de la biserica domnească din Iași; serie act 137.
- Samson, <tirgoveț, din Dorohoi>; martor hotarnic 232.
- <Sâncăuți>; sat, v. *Sâncăuți.
- Sandu Sturza; adevărate trad. (sec. XVIII) 184.
- Sanfira, fiica lui Filcea din Nohoreni, sora lui Vasile, a Maricăi și a Tudorei; vinde părți din Răchiteni, Tămășani și Iugani 384.
- Sanhira, <din Glodeni>; zălogește parte din <Glodeni> 471.
- Sanhira, mama lui Gheorghe 403.
- Sanson, din Șendreni; martor hotarnic 148, 365.
- Sardare, gr. pentru Ardare 206; v. Ardare.
- Sasca, pîriu, afluent al Molnei, <lîngă Baia, c. ~, j. Suceava>; loc pe ~ 127.
- <Sasova> sat, v. Petrești, seliște.
- <Sasul>, v. Iancu ~, Ionașco ~.
- Sauca, vecin, din Rădăuți, fost al Nastasiei; dat fiului său, Gligorașu 241.
- Saula, șetrărel, din Macsinești; martor la Lățcani 221.
- Saula, v. și Ghiorghe ~, Parades ~.
- *Saulcești, sat, <ț. Tutova; lîngă Ciureștii Noi, c. Bălășcești, j. Galați>; martori din ~ 71.
- Sava; martor la Bogdănești 284.
- Sava; vinde parte din Zîrnești (menț.) 524.
- Sava, cămăraș; primește poruncă pentru cercetare la Dimaci 258 și pentru a stabili zi de judecată într-o pricină 259; martor 558; serie act 558; isc. și sig. lui 558.
- Sava, din Ceucani, tatăl lui Costantin 331.
- Sava, din Cucii; serie act 175.
- Sava, fiul Agafiei, frate cu Ștefan și cu Irina; vinde parte din Dobrulești (menț.) 180.
- Sava, fiul Agahiei, nepotul lui Herțes, strănepotul lui Turlui; vinde parte din Tomești (menț.) 69.
- Sava, fiul lui Vasile, nepotul lui Isaico, strănepotul Marușcăi, frate cu Dumitru Isăicel, cu Ceuca și cu Duța; vinde parte din Balomirești și Hoisești (menț.) 389.
- Sava, fiul lui Zemeș strănepotul lui Duma Brudur, frate cu Toader și cu Andronic; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Sava, gr. pentru Savin 51.
- Sava, popă din Cruce; martor 340; hotarnic (menț.) 385.
- Sava, popă, din Tomești 90.
- Sava, popă, tatăl lui Erimie Dabija și al lui Costandin 195.
- Sava, popă, tatăl lui Iacob diacon 77.
- Sava, preot; martor 110.
- Sava, tatăl lui Nechita și al Grozavei (menț.) 315.
- Sava, tatăl Oancei, bunicul lui Gorciul și al lui Perjul (menț.) 315.
- Sava, țigan; dăruit de doamna Mărica și întărit Episcopiei din Roman 489.
- Sav[v]a, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Sava, țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Sava, vecin, din Zărnești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
- Sava, Aurel; copie de ~ (sec. XX) 227.
- Sava Hăugul, fiul lui Hăugul, frate cu Costantin, cu Pătrașco, cu Toader, și cu Vasile; martor 35, 120, 123, 155, 244; vinde parte din Băloșeni 266; isc. lui 35, 120, 244, 266.
- Sava Veveriță, fiul Madonci, nepotul lui Cozma Ștornescu; vinde loc de prisacă la Ștornesti (menț.) 519, 520.
- Sava, v. Sfîntul ~.
- Savii, v. Toma ~.
- Savin, fiul lui Costantin uricar și al Tofanci, nepotul lui Mălăiu vătah, frate cu Mierla, cu Nastasia și cu Măricuța; primește, după

- împărțire, ocini din Rotompănești și Hreasca, jirebii la Oncești, fălci de vic la Cotnari și locuri la Nemerniceni 335;
so judecă pentru s. Lămășeni și pierde 106.
- Savin (gr.: Sava 51) Prăjescul, marc vornic al Țării de Jos, soful Marici, ginerele lui <Nichifor> Beldiman fost logofăt, rudă cu Isac Balica, cu Dumitrașco Șoldan, cu Dumitru Buhuș ș. a. 391;
în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 389, 391, 397-399, I;
ispravnic de act 375;
martor 42, 46, 108, 132, 152, 200, 204, 247, 264, 283, 316, 323, 334, 348, 366, 371, 384, 392, 425, 440, 518, 524, 552;
dăruiește un loc de casă, cu pivniță din Iași 47 și seliștea Gîrbești 104;
cumpără fălci de vic la Cotnari, întărite 291;
primește un loc de prisacă pentru o dușegubină 538;
renunță la stăpînirea s. Tămăduieni 107;
se judecă pentru sate și părți de sate 94, 96-98, 101, 122;
schimbă țigani 329;
isc. și sig. lui 42, 46, 47, 97, 104, 108, 132, 152, 200, 204, 264, 283, 329, 334, 348, 371, 375, 518, 552.
- *Săbășeni, sat; <lingă Bădiuți, c. Ștefănești, j. Botoșani>; pîră pentru ~, între Pătrașcu Ciogolea fost logofăt și Căzacu, fiul lui Gheorghe Ciulei, ș. a. 386 B.
- Săcălișești (Sacalișăști, sec. XIX: Sacalișești, Sacalușești), sat, pe Topolița, ț. Neamț, fost domnesc, ascultător de ocolul Țîrgului Neamț; <Săcălușești, c. Agapia, j. Neamț>; întărit lui Gheorghe Arapul 77, 559.
- <Săcălușa>, sat, v. Sacalușa.
- <Săcărești, sat c. Cucuteni, j. Iași>; sate înglobate în ~, v. Cornești, Tîmpești;
sat lingă ~, v. *Balasinești.
- *Săcătura, sat, ț. Trotuș; <lingă Bogdana, c. s. Ștefan cel Mare, m. Onești, j. Bacău>; revenit Schivei, fiica lui Cîrstea Ghenovici, în urma împărțirii averii părintești 350.
- Săcătură, sat, <ț. Putna; înglobat în Viișoara, c. Vidra, j. Vrancea>; martor din ~ 385.
- Săcuiani, sat; <Secuiceni, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 555.
- Săcuianul, tatăl lui Nechita, bunicul lui Gherman, străbunicul lui Toader, al lui Dumitru ș. a. 255, 280.
- Săcul, m-re, <ț. Neamț; Secu, în c. Vinători-Neamț, j. Neamț>; hram: Sf. Ioan Botezătorul 402;
- ctitor 567;
stareț (1796) 402;
sate 402, 567 și prisăci <60>.
- Săcul, pîriu; <Secu, afluent al Bistriței la Vaduri, c. Viișoara, j. Neamț>; gura pîrului ~, hotar al locului din jurul m-rii Bisericieni 68.
- Sălceni (sec. XVIII: Sălceni), <ț. Tutova; c. Tutova, j. Vaslui>; parte din ~, vindută de Salomiia și soful ei, Ilnat, Iliiasei și fiilor ei 440;
sate lingă ~, v. *Bojeni, *Chiujdești.
- <Sălcioara, sat, c. Banca, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Măstăcani.
- Sălevestri, sat, <ț. Roman; Tisa-Silvestri, c. Secuieni, j. Bacău>; martori din ~ 555.
- Săliște; martor 339.
- Sămionu Codău, din Bezănu, tatăl Anghelinei 496.
- *Sănătești, sat, <ț. Roman; probabil lingă Costești, c. s. Țîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; martor din ~ 558.
- Sănăuți, sat, ț. Suceava; <Sinăuții de Jos, înglobat în Mihaileni, c. ~, j. Botoșani, și Sinăuții de Sus, azi în Ucraina, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuți>; menț. în ins. de pe verso 32.
- *Săncăuți (Sencheuți), sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, Săncăuți; lingă Cotuieni, c. ~, r. Briceni>; om din ~ 211;
în hotar cu s. Soloniuca 207; parte din ~, vindută de Odochia, soția lui Toma fost vornic de Botoșani, și de alții lui Avram din Lucăeni; întărit acestuia 211;
martor din ~ 240.
- Săndel Tofilovici, vătaf de vieri; scrisoare a domnului către ~ 29.
- *Săoani, sat, ț. Roman; <lingă Volintirești, c. Alexandru I. Cuza, j. Iași>; om din ~ 13;
părți din ~, cumpărate de Lupul Prăjescul elucer și întărite acestuia 13, 64.
- Săpanca (Săpejca, Supanca), top., la Nădăbăuți; în hotarnica s. Stăuceni 219.
- Săpoteni, sat, <ț. Dorohoi; Șipoteni, înglobat în Dumeni, c. George Enescu, j. Botoșani>; în hotar cu s. Dumeni 149;
pricină între Ionașco Roșca diac și Isac Ștircea pentru un heleșteu de la ~ 421-423.
- Sărata, munte; în hotarul locului dimprejurul m-rii Bisericieni 68.
- Sărata, pîriu; <afluent al Prutului, lingă Toceni, r. Cantemir, Republica Moldova>; loc de sat și sat la gura ei 76, 487.
- Sărafit, gr. pentru Serafim 205.
- Săucești, sat, <ț. Bacău; c. ~, j. Bacău>; vătaf din ~ 284, 537.

Săulescu (Donățiunea ~); col. de doc. (sec. XX) 159.

Săveni, sat, ț. Dorohoi; <or. ~, j. Botoșani>; fost al lui Ionașco Ghenghea mare logofăt; luat de Lupul Prăjescul, pentru o datorie 227.

Scariotcanu, v. Iuda ~.

Scarlat Calimah, voievod, domn al Moldovei; sigiliul său, pus pe act autenticat (1806) 227.

Scăniale (drumul S ănialelor, Sc uiale); hotar al braniștii m-rii Galata 51.

Scărlet; primește ocină din Tominești și Băncești pentru plata unei dușegubine 249.

Scărlet, din Zorileni; cumpără parte din Văleni 540.

<Scheia>, sat, v. Șchei.

<Schintea>, sat, v. Hodoreni.

Schitul de peste Bistriță, v. <Văleni>, m-re.

Schitul Drăgușani (Schitul lui Drăgușan, sec. XIX: Frumușica), m-re, <ț. Bacău; la Frumoasa, c. Balcani, j. Bacău>; hram: Sf. Ioan Botezătorul 459; călugări 459; sate 327, 459.

Schitul lui Partenie, v. Partenie (Schitul lui ~), m-re.

Schiva (Chiva), fiica lui Cirstea <Ghenovici>, sora Anghelinei Vasilioae și a Măricuței Cernătoae, soția lui Dabija mare ceașnic 544; primește întărire pentru părți din Mireni și Stănuești 326; se judecă și împarte cu rudele moștenirea de la tatăl ei 307, 321, 350.

*Scindureni (Scindurini), sat, ț. Covurlui; <j. Galați>; întărit Angl elinci Vasilioae 321, 350.

Scîntec; martor 469.

Scîntec, din Aldești; în pricină pentru o parte din Aldești, vîndută 557.

Scîntec, slugă domnească; primește poruncă pentru cercetarea unei pricini 186.

Scîntea, tatăl lui Ion 531.

Scîntec, vătaf; primește poruncă pentru rezolvarea unei pricini la Vitănești 308; martor 470, 529, 530.

Scînteia (Scînteii), sat, ț. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; în hotar cu seliștile Drăjești și Greci 394;

întărit m-rii Bîmova 84;

seliști lângă ~, v. Bircești, Drăjești, Greci, Ostășești.

Scînteia (Scînteie), <schit (sec. XVIII), ț. Putna; la or. Odobești, j. Vrancea>; ieromonah de la ~, traduce act (1746) 568.

Scînteie, bunicul lui Pătrașco Boldescul, al Dumitrei ș. a. 84.

Scînteie, fiul lui Mihăilă, frate cu Pătrașco și cu Mărica 84.

Scînteie, popă, fiul Drăghinei, frate cu Grozava și cu Gligorce; vinde parte din Scînteia (menț.) 84.

Scînteie, v. și Ignat ~, Pătrașco ~.

Scobenceanul, Scobinceanul, v. Ioan ~.

Scobenténi, sat, ț. Cîrligătura; <Scobilteni, c. Podu Iloaici, j. Iași>; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic 389;

seliște lângă ~, v. Vălișeni.

<Scobinți> sat, v. Scubenți.

Scoposăni (Coposăni), sat, ț. Cîrligătura; <Scoposeni, c. Horlești, j. Iași>; jumătate din ~, întărită lui Lupul Prăjescul și soției sale, Safta 227;

jumătate din ~, moștenită de Ion Ciolpan <de la bunicul său, Ionașco Ghenghea mare logofăt> 500.

<Scoposeni, sat, c. Gorban, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Tăist<ri>eni.

Scornici, v. Ionașco ~.

Scorțăști, sat, v. *Scorțești.

*Scorțeni, sat, pe Zeletin, <ț. Tecuci, probabil lângă Boghești, c. ~, j. Vrancea>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana I.

<Scorțeni>, sat, v. Edumirești.

Scorțești, sat, <ț. Cîrligătura; înglobat în Albești, c. Brăești, j. Iași>; mare vătaf din ~, martor 220, 279.

*Scorțești (Scorțește, sec. XIX: Scorțăști), sat, <ț. Putna; lângă Clipicești, c. Țifești, j. Vrancea>; vic de la ~, dăruită m-rii Sf. Ioan Bogoslov de Trifan și soția sa, Odochiia 53.

Scridon, fiul lui Gheorghe Cașul și al Nastasici, frate cu Chelsia, cu Mărica ș. a.; vinde parte din Tomești (menț.) 69.

Scubenți, sat, fost domnesc, ascultător de oculul tg. Hîrlău, <ț. Hîrlău; Scobinți, c. ~, j. Iași>; întărit lui Pătrașco Ciogolea pîrcălab de Hotin și cumnatului său, Simion Țira fost vornic 78;

sat lângă ~, v. Clinul Solunețului.

Sculeș, vătaf; dă zapis de măturie 431; martor (menț.) 453.

Scumpiia, cătun al s. Stolniceni, <ț. Iași; în Republica Moldova, s. ~, c. ~, r. Fălești>; întărit m-rii Sf. Sava 76;

sat lângă ~, v. *Oîșeni.

Scurtu, v. Ioan ~.

Seachil, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.

Séhil, v. Dumitrașco ~, Neculac ~.

Secu, m-re, v. Săcul.

<Secuieni>, sat, v. Săcuiani.

<Secuiceni, sat, c. ~, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Lăzăști.

Selevăstru (Sălevăstru), ierodiacon, la m-re a Birnova; în sobor 348, 349.

Selevestru, călugăr, frate cu Gligorie Negrul, cu Ionașco ș. a.; dă parte de ocină din Măstăcani pentru plata capului fratelui său 413.

Selicaneni, seliște, pe Bașeu, ț. Dorohoi; <s. Slobozia Silișcani, c. Mihălășeni, j. Botoșani>; dată de m-re a Aron Vodă lui Gheorghe Jora fost pircălab, în schimbul seliștii Feteonești (menț.) 289.

Selion, din Moinești; martor 325.

<Seliște>, sat, v. Silișteea, moșie.

<Semeni>, sat, v. Simeni (Siimeni).

Sencheuți, sat, v. *Săncăuți.

Serafim, ieromonah; copie trad. (sec. XVIII) 459.

Serafim (gr.: Sărafit 205), ieromonah, de la m-re a Dragomima; în sobor 197, 204, 205, 218.

Serapion, călugăr; martor 99.

Serghie; scrie act 263.

Severian, fiul lui Gligorie Pobircu și al Lélei, nepotul lui Grozav, frate cu Costachi, cu Cozma ș. a.; vinde parte din Glodeni (menț.) 318.

Severina, fiica Măricăi Uscătoac, sora lui Gligorie, a Anghelinei ș. a.; vinde parte din Scinteia (menț.) 84.

Severinca, fiica lui Bechea fost pircălab, nepoata lui Iurașco; primește întărire pentru parte din Bogdănești, dăruită 537.

Sfeclă, v. Nicoară ~.

Sfetcoți (Sviciăuți), sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, Sfetcăuți, înglobat în Trinca, c. ~, r. Edineț>; întărit lui <Dumitru> Ponici diac 105.

Sfinta Maria; hramul m-rii Bistrița 303.

Sfinta Mărie Mică; zi de judecată după ~ 485.

Sfinta Vineri, m-re, v. Iași, țirg.

Sfintul Dimitrie; hramul m-rii Pingărați 4, 7, 86, 182.

Sfintul Gheorghe; pomenire în fiecare an la ~, pentru Lupul Stroici și soția lui 396.

<Sfintul Gheorghe>; hramul m-rii Zugraf <224>.

Sfintul Gheorghe și Sfintul Ioan cel Nou (Novi); hram al m-rii Birnova 84, 85, 394; în blestem 394.

Sfintul Ilie, m-re, <ț. Succava; în Sfintu Ilie, s. c. al c. s. Șcheia, m. Succava, j. ~>; sate

și seliști 389; iazuri 477; locuri de finat 311, 477; loc de prisacă (sec. XVIII) 234.

Sfintul Ioan Bogoslov, v. Partenie (Schitul lui ~).

Sfintul Ioan Botezătorul, hramul Schitului Drăgușani 459.

Sfintul Ioan cel Nou (Novi); Sfintul Gheorghe și ~, hram al m-rii Birnova 84, 85, 394.

Sfintul Mihail; hram al m-rii Agapia 12, 91.

Sfintul Mormint; m-re supusă la ~ (sec. XIX) 76;

v. și Sf. Sava, m-re.

<Sfintul> Nicolae (Neculac) de la Miralichia; hram al m-rii <Aroneanu> 289; hram al schitului Racovița 20;

danie pentru pomenire în ziua de ~ 4, 7.

Sfintul Petru și Pavel, hramul m-rii Solca 88.

Sfintul Sava, hram al m-rii Lavra cea Mare, de la Ierusalim 76.

Sfintul Sava, m-re, v. Iași, țirg.

Silevestru, diacon; în soborul m-rii Solca 122.

Silioaie, v. Todora ~.

Silion; martor la Ștuboreni 325.

Silion (Silion); martor la Țibănești 312, 313.

Silion (Silioan), aprod; cumpără și vinde părți din Balomirești și Hoisești (menț.) 389; martor (menț.) 314.

Silișcan, (sec. XVIII, Silician), țigan; întărit m-ri <Aroneanu> 288.

Silișteea, moșie (1818); <în Republica Moldova, s. Seliște, c. ~, r. Nisporeni>; scrisori ale moșiei ~ 102, 245.

Silișteea, sat, pe Șomuzul Împușit, ț. Succava; <în c. Liteni¹, j. Succava>; parte din ~ și lazuri din hotar, întărite lui Gligorie, fiul lui Ionuț 282.

<Silișteea, sat, c. Români, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Bîrjoveni.

<Silișteea Nouă, sat, c. Dolhasca, j. Succava>; sat lângă ~, v. *Frătești.

Sima (Balta lui ~), baltă, în lotarul s. Stărpeni; întărită lui Gheorghe Roșca fost vistiernic 2 A-B, 3.

Sima, tatăl Mariei 568.

Sima, tatăl lui Nechofor Tenchiu; se judecă pentru Zviștești și pierde (menț.) 525.

Simdzeana (Simdzana), fiica lui Ursul, nepoata lui Lucoci, strănepoata lui Giurgiu

¹ Satul actual, cu același nume, provine din strămutarea celui vechi de către Constantin Botez, în sec. XIX (v. Marele dicț. geogr., X, p. 385).

- Liescul, soră cu Damaschina și cu Marta; vinde parte din Feținghești (menț.) 9, 68.
- Simeni (Siimeni), sat, pe Prut; <ț. Iași; Semenii, în Republica Moldova, c. Berești, r. Ungheni>; parte din ~, întărită lui Dumitrașco, ginerele lui Ignat 376.
- Simeniceanul, v. Gavril ~.
- Simeon, fiul Cîrstinii, nepotul lui Vipere; se judecă pentru parte din Dragomirești și pierde 566.
- Simeon Rideanul; dă zăpis de mărturie pentru vânzarea unei părți de sat 524.
- Simila (Smila), pîriu, <afluent al Bîrladului, la Simila, c. Zorleni, j. Vaslui>; sate și mori pe ~ 8, 448.
- Simina, fica (?) lui Băilă, mama lui Nechifor Tănciu 495.
- Siminiceanul (Simineceanul), v. Ghiorghe (Ghiorghe) ~.
- Simion; vinde parte din Dobrulești (menț.) 180.
- Simion, berar, fiul lui Bieta berar; vinde vîc la Cotnari 77.
- Simion, din Armenești; martor hotarnic 361.
- Simion, din Curseci; martor 99.
- Simion, din Piciorogani; martor (menț.) 161.
- Simion, din Toțorea; martor hotarnic 476.
- Simion, fiul lui Gherghina, frate cu Pavăl; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Lătăi 408.
- Simion, fiul lui Ghiorghe; martor 123.
- Simion, fiul lui Ion Lupe, frate cu Lontie, unchiul lui Gligorie ș. a.; vinde loc de prisacă și pădure la Slobozeni 325.
- Simion, fiul lui Liciul din Chiujdești; martor 440.
- Simion, fiul Măricăi, frate cu Buzca și Ionașcu; vinde a treia parte din Hotcești 85.
- Simion, (Simion), fiul Nastii, frate cu Costin, cu Brona ș. a.; vinde parte din Țibănești (menț.) 214.
- Simion, fiul lui Pășcanu, nepotul Paholcii, frate cu Bijan, cu Nastasie, cu Irina ș. a.; vinde părți din Părtănoși 176.
- Simion, fiul Titianei, nepotul lui Lontie și al lui Simion, frate cu Gligorie; vinde loc de prisacă și pădure la Ștoboreni 325.
- Simion, fiul lui Zane, nepotul lui Fetion; frate cu Gligorie Rafeiu și cu Maria; vinde părți din Gângurești (menț.) 231.
- Simion, frate cu Cioban, unchiul lui Strățulat; vinde a treia parte din Hotcești 85.
- Simion, nepotul lui Danciul, frate cu Irimie, cu Zaharie ș. a.; vinde parte din Mogoșăști (menț.) 77.
- Simion, nepotul lui Ignat, rudă cu Cîrste; cumpără și vinde parte din Dobrulești (menț.) 180.
- Simion, pitărel, din Pleșăști, frate cu Vasilie; martor 220;
- dă zăpis de mărturie pentru vânzarea unei părți din Băloșeni (menț.) 279.
- Simion, popă; martor 510.
- Simion, popă, din Dăncești; martor 115.
- Simion, popă, din Hârțești, tatăl lui Gligorcea și al lui Mirăuță; martor, isc. lui 200.
- Simion, popă, din Popi; martor 440.
- Simion, popă, din Tîrzii; dă zăpis de mărturie (menț.) 273.
- Simion, (Simion), soful Alexandrei, ginerele lui Gavril Tihul; vinde parte din Prigorcenii 444, 445.
- Simion, țigan, fiul lui Stan căldărar, frate cu Hanul ș. a. 195.
- Simion, țigan, fiul lui Tatul, tatăl lui Lazor ș. a. 184.
- Simion <Babici>, fiul lui Toader Babici; cumpără parte din Piciorogani 160.
- Simion <Barbovucescul>; martor 460.
- Simion Barhon, vâtaf, unchiul lui Ionașco Hușan; cumpără parte din Ciucești 535.
- Simion Barză, tatăl Palaghiei, socrul popii Alecsa. rudă cu Grigori Surtă ș. a.; primește întărire pentru părți de sate și jumătate de moară 502.
- Simion Băisan, din Băloșești; în pricină pentru moșii 226;
- martor 317;
- <isc. și sig. lui> 317;
- v. și Băisan (Mănăstirea lui ~).
- Simion Beștea; vinde parte din Vîrtop (menț.) 254.
- Simion Capșea, medelnicer, frate cu Ion Capșea și cu Căzacul Capșea, nepotul Frăsinei și al lui Vicol, unchiul Odochiei; vinde părți din Toderești, cumpărate (menț.) 93;
- prisaca lui ~ 93.
- Simion Coadă (Codău); zăpisul lui pentru o parte din Grunăzoac A.
- Simion Gheuca, mare medelnicer, soful Mariei; dăruiește m-rii Pîngărați vîc la Cotnari 4, 7;
- primește întărire pentru părți din Băcani, cumpărate 8;
- lasă prin testament soției sale jumătate din avere pentru pomenire și jumătate în stăpînirea ei 159;
- se judecă pentru s. Păulești și pierde 448;
- martor 108;
- isc. și sig. lui 4, 159.

Simion Mareș (Mariș, gr.: Carciul), <vecin>;
 întărit lui Fortuna fost postelnic 539.

Simion Mălai (Mălaiu), vistiernic și fost ~;
 renunță la dreptul de moștenire asupra unui
 țigan 550;
 act încredințat lui ~ (menț.) 414;
 martor 304, 334, 513;
 isc. lui 304, 334.

Simion Mihăilescu, cumnatul lui <Vasile>
 Banul vistiernic; dă m-rii Pobrata oi cu
 miei și cai pentru seliștea Coșești 16.

Simion (Semcon, Simion) Moghila (Movilă),
 voievod, domn al Moldovei; acte de la ~
 65, 72, 91, 106 ("mincinos"), 191, 282,
 406, 427, 448, 459.

Simion Oana, din Stoenеști; martor, isc. lui
 540.

Simion Pilipovschi, soțul Măricăi, ginerele lui
 Ionașco Dărman, tatăl lui Gligorie, al lui
 Vasilie ș. a.; dă jumătate din Șerbiceni
 pentru plata capului fiilor săi 143, 235;
 scrie act 143.

Simion Sprinceană, diac; scrie act 415.

Simion Stroiici, vistiernic, unchiul lui Lupul
 Prăjescul; loc din hotarul tg. Șchei, avut de
 ~ (menț.) 64.

Simion Țira (Țirca), mare vătaf de Suceava,
 cumnat cu Pătrașco Ciogolea; primește
 întărire pentru Scobințeni, dăruit 78;
 martor hotarnic 414;
 isc. și sig. lui 414.

Simion Ungurașanul, tatăl lui Ponici 49.

Simion, v. și Simcon, Simion.

Simionel, din Rotompănești, tatăl lui Nacul
 465.

Simionel (Simion), din Soloneț, slugă
 domnească, tatăl lui Nacul 513, al
 Antimiei, al lui Costantin ș. a.; cumpără
 parte de sat (menț.) 59.

Simon, <egumen>, la m-rea Florești; se
 judecă și primește întărire pentru jumătate
 din Blăjerei 203.

Simon, munte; hotar al locului dimprejurul m-
 riilor Beserecani 68.

Simon, vânător; martor hotarnic 476.

Simzeana (Sindzeana), sora Nastasiei,
 cumnata lui Ursul, mama lui Ștefan 317;
 vinde parte din Băloșești, cumpărată
 (menț.) 318.

<Sinăuții de Jos>, sat, v. Sănăuți.

<Sinăuții de Sus>, sat, v. Sănăuți.

Sinehău, sat, v. Sinihău.

*Singureni (Singureni), sat, ț. Tigheci; <în
 Republica Moldova, r. Cahul>; întărit
 Anghelinci Vasilioae, fiica lui Cîrstea
 Ghenovici vornic, și copiii ei 321, 350.

Sinihău (Sinehău), sat, <ț. Dorohoi; azi în
 Ucraina, Gorbova, c. ~, r. Herța, reg.
 Cernăuți>; om din ~ 61, 363;
 martor din ~ 61.

Sinzian; dă zapis de mărturie (menț.) 524.

Sioan, <ieromonah>, la m-rea Solca; în sobor
 122.

Sion (Sion) Coșescul, tatăl Vasilcăi, bunicul
 Armancăi 145, 146.

Sirbca, v. Sirbca.

Sirbca, din Lungani, frate cu Ipatie Sirbca și
 cu Toader, tatăl lui Nelevaico, al lui Isaico
 ș. a. 220.

Sirbi, sat, v. Sirbi.

Sirbi de Sus, sat, <ț. Putna; înglobat în m.
 Focșani, j. Vrancea>; oameni din ~ 138;
 martori din ~ 138.

Sirbii de Sus, secliște, <ț. Putna; s. Sirbii de
 Sus, înglobat în m. Focșani, j. Vrancea>;
 vic din ~, întărită lui Nacul, fiul lui Ene
 neguțător 568.

Sirbul, v. Costin ~.

Siret (Seret, Sîret, Sîretiu), rîu; sate, mori și
 vaduri de mori pe ~ 13, 64, 101, 107, 113,
 227, 315, 374, 414, 436, 463, 542, 545,
 567;
 pod peste ~ 250;
 hotar 64, 90, 174, 414.

<Siretul>, sat, v. Cătălești.

Sirețel (Sirițel), sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Iași>;
 jumătate din ~, stăpinită de Ion <Ciolpan>
 131, de copiii lui Ionașco Ghenghea 183;
 dată lui Lupul Prăjescul 379;
 vameș din ~, martor 420.

Sirghi, din Potropoșești; martor 471.

Sirghie, fiul lui Ignat Scînteie, nepotul lui
 Pătrașco Scînteie vătaf, fratele lui
 Ciomîrtan; vinde parte din Scînteia (menț.)
 84.

Sitariul, v. Costantin ~.

Simeon Ciobotă, <țigan; întărit m-rii Neamț>
 507.

Simion, fiul lui Macsîn Smiteancă, frate cu
 Anușca, rudă cu Drăgan ș. a.; vinde parte
 din Șepelcuți 504.

Simion, <țigan>, căldărar; <întărit m-rii
 Neamț> 507.

Simion Bonțea bunicul lui Gherman, al lui
 Ghervasiie ș. a. 277.

Simion Cheșco, uricar; traduce act (1760)
 453.

Simion Pașușcu, vecin, din Rădăuți, tatăl lui
 Zahara; dat lui Gligorașu 241.

Simion, v. și Simion.

- Singerei, sat, Ț. Iași; <în Republica Moldova, Singerei, r. ~>; jumătate din ~, întărită lui Vasile și fraților săi 228.
- <Singeri, sat, c. Gropnița, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Munténi.
- Singureni, sat, v. Singureni.
- Sîrbca (Sîrbca), pîrîu; <Sirca, afluent al Bahluiçului, la Sirca, c. Bălțați, j. Iași>; seliște pe ~ 64.
- Sîrbca, fratele lui Ipatie și al lui Toader, tatăl lui Nemăiaco, al lui Isaico ș. a., ginerele lui Lupul Coșciug (menț.) 279.
- Sîrbca, v. și Ipatie ~.
- Sîrbi, sat, <Ț. Bacău>; înglobat în Florești, c. Scorțești, j. Bacău>; martor din ~ 327.
- *Sîrbi (Sîrbi), sat, <Ț. Neamț>; lingă Costișa, c. ~, j. Neamț>; părți din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77.
- Sîrbi (Sîrbi), sat, Ț. Neamț>; <înglobat în Ungheni, c. Răucești, j. Neamț>; poruncă domnească pentru alegerea unei părți din ~, a lui Ștefan Boul clucer 257; împuternicire pentru a o stăpîni 355.
- *Sîrbi, sat, <Ț. Suceava>; lingă Boldești, c. Todirești, j. Iași>; pămînturi din ~, în hotar 377;
- martor din ~ 558.
- Sîrbi, sat, <Ț. Tecuci, c. Podu Turcului, j. Bacău>; popă din ~, martor 273.
- <Sîrbi>, sat, v. Hălmezești, seliște.
- <Sîrbi>, sat, v. Sîrbii Sasului.
- Sîrbi, seliște, Ț. Suceava>; <lingă Boldești, c. Todirești, j. Iași>; părți din ~, stăpînite de Dumitru Buhuș vistiernic 486, 511, 515.
- <Sîrbii de Jos>, sat, v. Hălmezești, seliște.
- <Sîrbii de Sus>, sat, v. Sîrbii de Sus, seliște.
- *Sîrbii (Sîrbii) Sasului, sat, <Ț. Neamț>; Sîrbi, lingă Bălușești, c. Girov, j. Neamț>; părți din ~, revenite la împărțea lui Toader Beldiman 391.
- Sîrbul, v. Dumitru ~, Mihail ~.
- Sîrna (Sîrna), pîrîu; <afluent al Jijiei la Hlipiceni>; locuri de iazuri și mori pe ~ 39, 44, 399.
- Slatina, m-re, <Ț. Suceava>; în c. ~, j. Suceava>; egumen și soborul 501;
- sate 501.
- Slav, țigan, fiul lui Stan căldărar 195.
- Slăvilă; scrie act 250 A.
- Slăvilă, fiul popii Toader, nepotul lui Crăciunaș, al Varvarci ș. a., fratele lui Ionașco Scornici, 193.
- *Slăvniceni, sat, <Ț. Dorohoi>; lingă Ghireni, c. Coșușca, j. Botoșani>; în hotar cu s. Hudești (sec. XIX) 431.
- Slobodziia Zberoaiei, sat, v. Zberoaia (Slobodziia Zberoaiei).
- <Slobozia, l. c. am. Onești, j. Bacău>; sate lingă ~, v. *Dzcameș, *Sacalișești.
- <Slobozia>, sat, v. Petrești.
- <Slobozia Blăncasa, sat, c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galați>; sat lingă ~, v. *Bosincești.
- <Slobozia Silișcani>, sat, v. Selicicani, seliște.
- Smila, v. Simila, pîrîu.
- Smitcanca, v. Macsîn ~.
- Soci, sat, <Ț. Suceava>; c. Miroslavești, j. Iași>; aprod din ~, dă zapis de mărturie 180.
- Soci Mihai, șoltuz, la Tîrgu Trotuș 512; martor 126;
- dă carte de mărturie pentru vînzarea unei părți din Dănăești 512.
- Sociul, din Odobești; martor 555.
- Socrujești, sat, gr. pentru Cîrjești 22.
- Socruzeni (Socrujeni), sat, <Ț. Hîrlău>; Socrujeni, c. Gorbănești, j. Botoșani>; întărit lui <Dumitrașco> Ponici diac 105.
- <Sodomeni>, sat, v. Hăsnășani.
- Sofiana (Sofiiana), soția lui Maxin Popovici, sora lui Nacul Brut; lasă averea m-rii Agapia, care dă o parte în schimb 11, 12.
- Sofiica, din Iugești, mama lui Iosip 354.
- Sofiica, fiica lui Anton, nepoata lui Herțes, mama Măricei, soacra lui Ionașco Popăscul 69.
- Sofiica, soția lui Ivanco sulger, mama Anușcăi, bunica Nastei 164.
- Sofron, stolnicul, soțul Ilenei, tatăl Annesiei, al lui Dănilă ș. a., socrul lui Vasile Corlătescul; cumpără parte din Găngurești (menț.) 231; partea din Turbătești și o prisacă, întărite fiicei sale 28.
- Sofronia; vinde ocină din Onești (menț.) 314.
- Sofronia, fiica Grozei, nepoata lui Bratăș, soră cu Odochia și cu Acsana, mătușa lui Mihailo și a lui Avram 240.
- Sofronia, mama Chirenei, bunica Nastasiei 84.
- Sofronia, soția lui Liahul, mama lui Lupul 554, 572.
- Sofronie, stareț al m-rilor Neamț și Secul; autentifică trad. (1796) 402.
- Sofronii; nume anulat de copist 407.
- Sofroniia (Sofronica), fiica lui Gherasim, soră cu Toader și cu Irimia; primește, în schimb, un loc de fînăț la Șchei 250 B, 407.
- Sofroniia, fiica lui Lupea, nepoata lui Cîrstea, sora Vasutcăi; vinde parte din Ionășeni 315.
- Sofroniia, mama lui Dumitru Bantăș 85.

- Sofroniia, țigancă, fiica lui Ursu și a Bucăi, soră cu Țogoe, cu Ion ș. a., soția lui Ilnat; vîndută lui Isac Stîrcea și întărită 10.
- Sohiica, fiica lui Drăgan, soră cu Nastasiia; vinde parte din Băloșeni 155.
- Sohodomii (neamul Sohodomilor); partea lor din Milești 409.
- Sohului (Sovului), pîriu; <afluent al Bîrlăzelului, la Independența, c. ~, j. Galați>; sat la gura ~-ului 90.
- Solca, m-re, <ț. Succava, în or. ~, j. Succava>; hram: Sf. Petru și Pavel 88; egumen 122; soborul 333; călugări 106; scutiri pentru poslușnici; drept de judecată al egumenului 88; sate 106, 122, 217, 333, 395, 396.
- Solomia; înțelegere între fiii ei și m-rea Sf. Sava pentru stăpînire în Băiceni și Caralești 555.
- Solomia, soția lui Gligorie Drugă, mama lui Ion ș. a.; vinde parte din Ungurași 404.
- Solomia Tudorăncasă, mama Antemiei Turetoac, soacra lui Dumitrașco <Mihul> din Tureatea 32.
- Solomica, gr. pentru Solonca 319.
- Solomie Posnăgoe, soacra lui Ionașco diacul; iezește un heleșteu 422.
- Solomiia, mama Goioaci, urmașă a lui Petrica hatman 228.
- Solominca (Soloniuca), sat, pe Cotela, ț. Hotin; <în Republica Moldova, Coteala, c. ~, r. Briceni>; întărită lui Avram din Lucăceni 58, 207.
- Solomon; martor 269.
- Solomon, din Huși; martor 41.
- Solomon, fiul lui Nechifor, nepotul lui Isaca vâtaf; primește întărire pentru parte din Simeni 376.
- Solomon, v. și Dumitrașco ~, <Ion> ~, Petrașco ~, Vasile ~.
- Solomoncasă, v. Nastasia ~.
- Solon, fiul lui Nițul fost vornic; martor, isc. lui 224.
- Solonca, fiica lui Dumitru Purcel, soră cu Ardarie, cu Anesic ș. a.; vinde parte din Vilnești 342, 343 și din Codăcești 416 A-B, 417.
- Solonca, țigancă; întărită lui Apostol <fost> marc medelnicer 318.
- Soloneț, pîriu; <afluent al Sucevei, la Costina, c. Todirești, j. Succava>; sat pe ~ 397.
- Soloneț, pîriu; <la Voroncăuți, ț. Soroca>; valea Solonețului, în hotar 341.
- Soloneț, sat, <ț. Succava; c. Todirești, j. Succava>; om din ~ 59, 513.
- Soloniuca, sat, v. Solominca.
- Solonca (gr.: Solomica), mama lui Gheorghie 319.
- Soloneț, pîriu; <la s. ~, c. ~, j. Bacău>; locuri de mori pe ~ 459.
- Soltan, din Mălăești; martor hotarnic la Forăști 196.
- Soltan, fost vâtaf de pitari; dă zapis de mărturie (menț.) 357.
- Soltana, soacra lui Tănăsie fost vornic; primește întărire pentru vecini 430.
- Sora, fiica lui Dragoș, sora lui Drăgan, mama lui Condrea, mătușa lui Grigorie ș. a. 315.
- Sora, fiica Mălineștilor, soră cu Todasia și cu Tudora; se judecă și pierde parte din Dragomirești 566.
- Sora, fiica Stanci, nepoata lui Turcea ș. a., sora lui Toma; răscumpărată de la tătari 568.
- Sora, mama Frăsinei, nepoata lui Dumitru și a Vasilei; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Sora, mama lui Frățiman paharnic; partea ei din Morozăni, vîndută 387.
- Sora, mama lui Toader și a lui Cîrstea, sora lui Bălan Vulpe 366.
- Sora, Sora Antimici, vară cu Piscul, cu Stratul ș. a.; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Sorăci, v. Ionașco ~.
- Sorca, fiica lui Turlui, soră cu Tomasca, mama lui Dănilă și lui Fume 69.
- Sorca, mama Măriei, a lui Gavril și a lui Toader (menț.) 139.
- Sorca, v. Surca.
- Sorcana, ruda Nastasiei 64.
- Sorița, țigancă, bunica lui Lazor 318.
- Soroca, ținut; sate în ~ 76, 78, 93, 167, 222, 394, 453.
- Soveja, m-re, <ț. Putna; în s. Dragosloveni, c. Soveja, j. Vrancea>; condică de doc. (sec. XIX) 53.
- Sovului, v. Sohului.
- Spanachi (Valca lui ~), vale, la Lipovăț; hotar al braniștii m-rii Zugraf 224.
- Spăriați, sat, <ț. Putna; Speriați, denumire schimbată în Zăbrăuți, înglobat în Movilița, c. ~, j. Vrancea>; în hotar cu s. Șoldești 385.
- Spătărești, sat, <ț. Succava; c. Vadu Moldovei, j. Succava>; martor din ~ 465.
- <Speia, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Anenii Noi>; sat, probabil înglobat în ~, v. Chivărul.
- <Speriați>, sat, v. Spăriați.
- Spin (Gîrla lui ~), gîrlă; <lîngă Torcești, c. Umbrărești, j. Galați>; în hoar 281.

*Spineni, sat, Ț. Tutova; <lingă Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; întărit Schivei și Anghelinci, ficele lui Cîrstea Ghenovici vornic, în urma împărțelii 350.

Spinii lui Rohat, v. Rohat (Spinii lui ~).

Spiridon, frate cu Focșea din Gîrbeni și cu Ștefan, tatăl Urîtei 553.

Spiru, v. Dumitrașcu ~.

Sprînceană, v. Dumitru ~, Simion ~.

Stafii (Stahie), ieromonah, <la m-rea Rîcica>; în sobor 315, 395.

<Stahor> Durac, pîrcălab de Orhei, tatăl lui Gligorcea 387, 388.

<Stamate, sat, fost Bălușeni-Stamate, c. Fîntînele, j. Suceava>; v. Bălășeni; sate lingă ~, v. *Lipăești, *Ungureni.

Stamate, v. și Chirica ~, Ioan ~, Vasile ~.

Stamati, diac, soful Mărici, ginerele Măricăi; vinde parte din Costești 558; isc. și sig. lui 558.

Stan, bunicul lui Pătrașco 184.

Stan, fratele lui Toader ceașnic 28.

Stan, spătar, fost staroste al Ț. Tecuci; dă zapis de măturie 90.

Stan, tatăl lui Bocul și al Catrinei 568.

Stan, vistiernic, străbunicul Antimiei Pătrășcioac 452.

Stan Răul, Țigan; întărit lui Erimia Dabija și fratelui său 195.

Stan Vișa, urmașul lui Manca, al lui Stanciu și a.; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.

Stana, din Pășcani, mama lui Isac 136.

Stana, mama Sorei și a lui Toma 568.

Stana, rudă cu Toader, cu Răchitan ș. a., urmașa lui Niagol Buze; se judecă și pierde s. Dimăceni 544.

Stanca; partea ei din Dolhești, vindută 54.

Stanca, fiica lui Crăciunaș, nepoata lui Isac, sora Dochiței, a Varvarei ș. a., mama lui Bogdan, a Pătîrlagăi ș. a. 193.

Stanca, fiica lui Duma, soră cu Gliga, cu Agafia și cu Mărica, mama Nastasiei 315.

Stanca, fiica Nastei, soră cu Gherghina ș. a.; act de întărire pentru a treia parte din Hotcești avut de ~ 85.

Stanca, fiica lui Pîrvul, sora Nastasiei; primește întărire pentru Cetireni 398.

Stanca, nepoata lui Murgoci, nora lui Drăgan; vinde fără drept parte din Păulești 448.

Stanca, soția lui Isachi Mitieșăscu, mama lui Neculai și a lui Gligorașcu; vinde jumătate din Pitulușani 44.

Stanca, soția lui Murgoci; vinde a treia parte din Hotcești 85.

Stanca, străbunica lui Isaico și a lui Miron 64.

Stancăuți, vechea denumire a s. Păruceni 521.

Stanciu, (Stancul), strămoșul lui Stan Vișa, al Vasilei, al lui Turcul ș. a.; primește întărire pentru jumătate din Brătulești (menț.) 521.

Stancul; o parte a lui din Băcani, vindută (menț.) 8.

Stanu, <Țigan>, căldărar; întărit lui Erimia Dabija și fratelui său 195.

Static, neguțător; martor 420.

Stavăr, tatăl lui Ursul, bunicul lui Costantin 139.

Stavăr, Țigan, fiul lui Țicșa, frate cu Gligorie, cu Țonțea și cu Ion; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.

Stavăr, v. și <Dumitru> ~.

<Stavceani>, sat, v. Stăuceni.

Stavnic, pîriu; <afluent al Bîrladului, la Voinești, c. Vulturești, j. Vaslui>; sate și locuri de moară pe ~ 85, 215.

Stăjăreanu, v. Ionașco ~.

Stancăuți, sat; <în Republica Moldova, Șaptebani, c. ~, r. Rîșcani>; parte din ~, dată de Lupul Ghengheza rudelor sale 227.

Stănești, sat, <Ț. Hîrlău; înglobat în Zlătunoaia, c. Lunca, j. Botoșani>; martori din ~ 161.

Stănilă, v. Pătrașco ~.

Stăniliești, ocol domnesc, <Ț. Fălciu; j. Vaslui>; sate ascultătoare de ~ 54, 389.

Stăniliești, sat, Ț. Lăpușna (gr. pentru Fălciu) <Ț. Fălciu; c. ~, j. Vaslui>; stăpînit de Ionașco Cehan fost mare vornic; alegerea hotarelor 2 A-B, 3; sat lingă ~, v. *Stărpeni.

Stăniliești, seliște, pe Prut, Ț. Fălciu, fostă domnească, ascultătoare de ocolul tg. Huși; întărită lui Ionașco Cehan fost vornic 54.

Stănuiești (Stănuiești), sat, pe Pereschiv; <Ț. Tecuci; Stănuiești, denumire schimbată în Cociu, c. Motoșeni, j. Bacău>; părți din ~, întărite lui Dabija ceașnic 326; părți din ~, date de Tudor fost căpitan ficeci sale Ioana I; oameni din ~, dau zapis de măturie 326.

Stărce, v. Stîrcea.

*Stărpéni (Sterpeni), sat, pe Prut, Ț. Fălciu; <lingă Stăniliești, c. ~, j. Vaslui>; fost domnesc, ascultător de ocolul Stănilieștilor 389; stăpînit de Gheorghe Roșca vistiernic 2 A-B și întărit acestuia 3, 389.

Stăuceni, sat, Ț. Hotin; <azi în Ucraina, Stavceani, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; întărit lui Bălan Hațimirschi 55, 219.

Stebnic, v. Stennic.

Steclar, v. Roșca ~.

Stegar, partea lui din Mireni, vîndută 326.

Steian (Stian), aprod, tatăl popii Gavril, bunicul lui Iurașco și al lui Eftimie 420, 447.

<Stejari>, sat, v. Șetrăreni.

Stejeran, v. Ionașco ~.

Sternic (Stebnic, gr.: Telezna 45), pîriu; <Buda, afluent al Bîrladului, la Bălteni, c. ~, j. Vaslui>; sate și locuri pe ~ 45, 361, 451.

<Sterce>, sat, v. Stîrceni.

Sterpeni, sat, v. Stărpeni.

Stețcoae, v. Mierla ~.

<Stîncă, sat, c. Victoria, j. Iași>; sate lîngă ~, v. *Ionașeni, *Posadnici, *Puriceni; seliște lîngă ~, v. Fetconești.

Stîncești, sat, sub Codrul <Botoșanilor>, ț. Hîrlău; <c. Mihai Eminescu, j. Botoșani>; în hotar cu s. Ruși 339; pârți din ~, întărite lui Toader aprod 65.

*Stîngaci, sat, <ț. Tutova; lîngă Armășoia, c. Pungești, j. Vaslui>; serdar din ~, martor 287.

Stîngaciu, v. Dumitru ~.

Stîrcea, "cel bătrîn", tatăl lui Isac Stîrcea; cumpără parte din Onut cu un vecin (menț.) 30.

Stîrcea, familie; condică de doc. a fam. ~ (sf. sec. XVIII) 10, 292, 485; baronii ~ depun doc. la Arh. St. București (sec. XX) 206.

Stîrcea, v. și Costandin ~, Daric ~, Isac ~.

Stîrceni, sat, pe Siret, ț. Suceava; <azi în Ucraina, Stercea, c. Tereblecea, r. Hliboca, reg. Cernăuți>; întărit lui Dumitrașco Ghenghe, în urma împărțelii ocinilor pîrintești 227.

Stîrcul, v. Gligorie ~.

*Stoenești, sat, <ț. Fălciu; Stoilești, lîngă Poșta Elan, c. Vutcani, j. Vaslui>; martor din ~ 540.

Stoica, din Clipicești; se judecă pentru parte de sat și pierde 306; martor 53.

Stoicani, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Soroca>; drumul spre ~, hotar al s. Voroncăuți 341.

<Stoilești>, sat, v. *Stoenești.

Stoiști, sat, <ț. Putna; înglobat în m. Focșani, j. Vrancea>; vad de moară din sus de ~ 110.

Stolniceni, sat, pe Gîrla <Mare>, <ț. Iași; în Republica Moldova, înglobat în Cioropcani, c. ~, r. Ungheni>; întărit m-rii Sf. Sava, cu cătunele sale, Scumpiia, Stroceni și Vlășineasa 76.

Stolniceni, sat (seliște), <ț. Suceava; azi Vinători, c. ~, j. Iași>; jumătate din ~, fostă a lui Ionașco Ghenghea mare logofăt (menț.) 183, 379; stăpînită de urmașii acestuia 183; întărită lui Lupul Prăjescul 379.

Stolniceni, sat, <ț. Suceava; Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași>; casele lui Ionașco Prăjescul, în ~ 367; dat de <Toader> Calapod lui Nicoară Prăjescul, în schimbul s. Boldești (menț.) 367.

Stolnicești, sat, <probabil Stolniceni, în Republica Moldova, c. ~, r. Edineț>; preot din ~, copie act (1771) 55.

Storocști, sat, <ț. Hîrlău; c. Frumușica, j. Botoșani>; popă din ~, scrie zăpis 160.

Stornescul, v. Cozma ~.

Stornești (Ștornești), sat, ț. Cîrligătura; <c. Sinești, j. Iași>; loc de prisacă de la ~, fost al lui Enache postelnic, dăruit de cumnatul acestuia, Hriza, și de sora acestuia, Vamba, lui Vasilie Fuglea croitor din Iași 234; dat de acesta lui Toderășco <Ianovici> logofăt, pentru o vie și pentru 60 de galbeni 519 și întărit acestuia 520.

Stratilă, sluga lui <Grigore> Ureche; martor 220.

Stratilă, vornic; martor hotarnic 482.

Stratilă, v. și Stratulat.

Stratul, fiul lui Gavril, frate cu Piscul, cu Jîianca ș. a.; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.

Stratul, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.

Stratul Bolea, fost mare șetrar, soțul Grozavei 36;

paharnic 273, 274; partea lui din Păușești, vîndută 72.

Stratulă, <din Dorohoi>; martor hotarnic 191, 491.

Stratulă, v. și Nicolai ~.

Străoani, sat, <ț. Putna; Străoane, c. ~, j. Vrancea>; om din ~ 568.

Strășneni, sat, ț. Dorohoi; <lîngă Ghireni, c. Coțușca, j. Botoșani>; parte din ~, stăpînită de Ionașco Ghenghea mare logofăt (menț.); întărită după împărțirea averii acestuia fiului său, Lupul 227.

Strătulă (Stratulă), fiul Mantei, cumnat cu Pătrașco Ciotăricostu; se judecă pentru jîrebie din Dersca și pierde 505.

Strătulă, frate cu Nicoară Dubniță; martor 155.

Strătulă, nepotul lui Cioban și al lui Simion; vinde a treia parte din Hotcești 85.

Strătulă, popă, fiul Anghelinei Șeptelici, frate cu Gheorghie, rudă cu Grigorie și cu

- Macovei; primește întărire pentru părți din Tăoști, Cibașu și Gănești 418.
- Strățulat, sulger, soțul..., socrul lui Iordachi 27; primește întărire pentru jumătate din Futelești, cumpărată 79.
- Strățulat, vornic de gloată/Poartă; dă zapis de măturie 294, 509;
martor hotarnic 476;
martor 122, 204, 234, 534, 554;
isc. și sig. lui 204, 234, 476, 534.
- Strățulat (Stratilat) Borăleanul (Borleanul, Borolianul, Boruleanul), uricar; scrie acte 10, 14, 19, 20, 23, 39, 46-48, 64, 65, 72, 77, 93, 101, 106, 107, 127, 148, 158, 159, 334, 335, 337, 349, 352, 357, 362, 363, 365, 381, 435;
hotarnic 130, 144, 148-150, 191, 216, 217, 219, 232, 381, 414, 456, 491, 528;
primește întărire pentru jumătate din Pitulushani, cumpărată 44;
isc. și sig. lui 159, 217, 414.
- Strățulat Dobrenchi, soțul Mierlei, ginerele Tofanei și al lui Costantin uricar, cumnat cu Savin, cu Nastasia și cu Măricuța 335;
se judecă pentru Lămășeni și pierde 106;
martor 513.
- Strățulat (Stratulat) Dracea; martor 253;
isc. și sig. lui 253.
- Strățulat Dupniță; martor 120.
- Strățulat, v. și Toader ~.
- Strățulat, v. și Stratulat.
- Strilbișchi, v. Mihailă ~.
- Strinba, sat, <f. Tutova; Strimba, azi Cetățuia, c. Puiești, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Ștefan, fiul Buciunioaci, Dochiei călugărița III; parte din ~, întărită lui Costantin, fiul lui Sava din Ceucani 331; parte din ~, întărită lui Dumitrașco Gheuca 336.
- Stroescul, v. Lupul ~.
- Stroiești, sat, <f. Troțuș; contopit cu Românești, c. Berești-Tazlău, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ 126.
- Stroiceni, cătun al s. Stolniceni, <f. Iași; în Republica Moldova, r. Fălești>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
- Stroici, v. Ionașco ~, Lupul ~, Simion ~, Vasile ~.
- Strovicioac, v. Păscălina ~.
- Struica (Strunca), top., la Stăuceni, <f. Hotin>; în hotar 219.
- Strușian, fost staroste <de Putna>, tatăl lui Costachi și al lui Lazor Tăriță 568.
- Stupca (gr.: Stulca), sat, f. Suceava; <denumire schimbată în Ciprian Porumbescu, c. ~, j. Suceava>; om din ~, deținător al unui act (1727) 49.
- Sturza, agă; autentifică act (1834) 217.
- Sturza (Familia ~); condică de doc. a ~ (sec. XIX) 11, 12, 180, 319.
- Sturza <Badiul>, fiul lui Badiul, frate cu Andronic și cu Dumitrașcu, văr cu Gligorașu; dă jumătate din Rădăuți cu loc de heleșteu și vecini 241.
- Sturza, Olga; transcrie act (sec. XX) 452.
- Sturza, v. și Ghiorghe ~, Sandu ~, Vasili ~.
- Succava, cetate; hatnari și pîrcălab de ~ 12, 46, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 104, 107, 118, 122, 204, 235, 315, 316, 323, 334, 348, 365, 371, 389, 391, 397, 398, 524, 552.
- Succava, riu; <afluent al Siretului>; sat pe ~ 72.
- Succava, tîrg, <f. ~, m. ~, j. ~>; șoltuzul și pî.șarii 197; tîrgoveți 78, 140 <197>, 206, 333, 433, 435;
hotarul tîrgului 311, 477;
case 140;
jupîneasă chemată de domn la ~ 112;
acte scrise la ~ 122, 124, 197, 333, 430, 432, 513;
m-ri: <Pantocrator> (M-reca lui Toader <Movilă>, m-re; călugării de la ~, în pricină pentru vecini fugiți dintr-un sat al m-rii 441;
mitropolie în ~, v. Mitropolia Sucevei; sat înglobat în ~, v. Ețcani.
- Succava (gr. pentru Neamț 310 și pentru Cernăuți 121), ținut; dregători din ~, opriți 88, 89;
isprăvnicia f. ~ (1816) 77;
mare vâtaf de ~ 414;
sate și seliști în ~ 26, 32, 37, 59, 72, 94, 101, 106, 121, 180, 188, 227, 240, 243, 260, 282, 283, 310, 315, 321, 336, 389, 396, 397, 402, 427, 438, 463, 468, 486, 500, 501, 511, 541;
m-re la ~ 238;
om din ~ (sec. XIX) 49.
- Suceveni, sat; <f. Tutova; c. Bogdana, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Bulmezoac și de fiii ei lui Costachii din Foltești 426;
sat înglobat în ~, v. Horgești.
- Sucevița, m-re, <f. Suceava, în s. Sucevița, c. ~, j. Suceava>; hram: Arătarea (gr. pentru Învierea) Domnului 463;
egumeni 422; sobor 422; călugări 122, 291, 463;
heleșteu 422; sate 122, 463;
pecetea m-rii 422.
- Suilă; vinde parte din Epotești (menț.) 39.

Supanca, top., v. Săpanca.
 Supt Cornu, top., v. Cornu (Supt ~).
 Surca (Sorca), v. Ghiorghie ~.
 *Surdești, sat, ț. Tutova; <lingă Ciortolom, c. Tutova, j. Vaslui>; întărit lui Lupul Prăjescul 227.
 Surilă, v. Macsin ~.
 Surtă, v. Grigori ~.
 Susanul, v. Gligorie ~.
 Susénca, mama lui Ursul 71.
 Svedenia, pîriu, v. Mărturia.
 Svicicăuți, sat, v. Sfetcoci.

Ș

Șaidir, v. Dumitrașcu ~.
 <Șaidiroaia>, v. Melentina ~.
 Șandru, răzeș, din Sîrbii de Sus, fiul lui Gage, frate cu Petre; vinde un vad de moară la Găgești (menț.) 138, 302.
 Șandru, v. și Dumitru ~, Gligori ~.
 <Șaptebeni>, sat, v. Stancăuți.
 Șardicov, polcovnic, din Chișinău; deține trad. după un act (1836) 261.
 Șarpe, v. Cozma ~.
 Șăndreni (Șendreni), sat, pe Prut, <ț. Hotin; azi în Ucraina, nume schimbat în Dranișea, c. ~, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; părți din ~, vindute lui Efrim Hăjdău 319, 452.
 Șăndreni, sat pe Stavnic, <ț. Vaslui; Bicu, c. Ipatele, j. Iași>; întărire domnească pentru jumătate din ~ 215; împiesoară s. Căpotești (1845) 215.
 Șăndreni, gr. pentru Șendriceni 130.
 Șăndrești, sat, pe Pereschiv, <ț. Tutova; Șendrești, c. Motoșeni, j. Bacău>; parte dintr-un bătrîn din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana și întărită acesteia I.
 Șăptelici, v. Dumitrașcu ~.
 Șăptelici, v. și Șeptelici.
 Șărăuți, sat, v. Șircuți.
 Șărbă, din Coroiești; martor 495.
 Șărbă, v. și Șerban.
 Șărbăuți, sat (seliște), <ț. Suceava> (gr.: Cernăuți); <Șerbăuți, c. Calafindești, j. Suceava>; foste ale lui Ionașco Ghenghea (menț.); jumătate din ~ și seliștea ~, întărite lui Lupul Ghenghea, în urma împărțirii averii părintești 227.
 Șărpeni, sat; <ț. Tecuci; înglobat în Cocui, c. Motoșeni, j. Bacău>; părți din ~, date de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana I.

Șătrăreni, sat, <ț. Hirlău; Șetrăreni, denumire schimbată în Jijia, c. Albești, j. Botoșani>; om din ~ 246;
 sate înglobate în ~, v. Giumătățeni, Vlăiceni.
 <Șătrăreni>, sat, v. Șetrăreni.
 Șcheauca, nepoata lui Moisei; vinde parte din Strîmba 331.
 Șchei (Șchiai), tirg, <ț. Roman; Șcheia, c. Alexandru I. Cuza, j. Iași>; popă din ~ 238; loc din hotarul tirgului ~, întărit lui Lupul Prăjescul 64; prisacă în apropiere de ~ 250.
 <Șcheia, sat, c. ~, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. Căpotești.
 Șchiopul, v. Andronic ~, Dumitru ~, Pătru ~.
 Școala slovincască, <din Iași>; act tradus la ~ (secXVIII) 94.
 Șelepcu (Șelep), v. Gavril ~.
 Șeleșcu, v. Șilișău, Șilișăul de Sus.
 Șendreni, sat, <ț. Iași; c. Victoria, j. Iași>; martori din ~ 148, 365.
 Șendreni, sat, v. Șăndreni.
 *Șendrești, sat, pe Bistrița, ț. Bacău; <lingă Itești, c. Berești-Bistrița, j. Bacău>; jumătate din ~, vindută de Candaclia, cneaghina lui <Dumitru> Goia fost vornic, m-rii Bisericieni și întărită acesteia 68.
 <Șendrești>, sat, v. Șăndrești.
 Șendriceni (gr.: Șăndreni 130), sat, <ț. Hirlău; c. ~, j. Botoșani>; pricină pentru o parte din ~, între Onciul Iurașcovici și Lupul Talpă comis 130, 191, 232, 424, 456, 491, 528; "catagrafie" de doc. moșici ~ (1842) 456;
 sat înglobat în ~, v. Păscari;
 sat probabil lingă ~, v. Iugșeni.
 Șepe[n]leuți, sat, ț. Hotin; <în Republica Moldova, Cepeleuți, c. ~, r. Ocnița>; jumătate din ~, întărită lui Toader Liciul și fraților săi 504.
 Șepeniți (Șipeniți), sat, ț. Cernăuți; <azi în Ucraina, Șipinți, c. ~, r. Coțmani, reg. Cernăuți>; fost al lui Isac Balica hatman; dăruit de Ștefan Tomșa voievod m-rii Solca (menț.), care-l cedează rudelor lui Isac Balica, în schimbul altor sate 122.
 Șeptelici, v. Aramă ~, Gheorghită ~, Iiaș ~, Ilie ~, Ion ~, <Vasile> ~..
 Șeptelicioac, v. Anghelina ~.
 Șepteș, v. Drăgan ~.
 *Șepteșani (Șepteșeni), sat, ț. Cîrligătura; <lingă Goești, c. Lungani, j. Iași>; prisacă din hotarul s. ~, întărită lui Dumitrașco Fulger și cneaghinei sale, Mărica 93; chilie care a fost în hotarul s. ~ 93;

- hotnog din ~, martor 220.
- Șapteșeni (Dealul ~ -lor), la Șapteșeni; chilie și prisacă în ~ 93.
- Șerban, tatăl Călinei, bunicul lui Barnoschi și al lui Ion Dărman; cumpără parte din Oleșești (menț.) 139.
- Șerban, v. și Șărbănuț.
- Șerbaceani, sat, v. Șerbiceani.
- Șerbăcani, sat, v. Șerbiceani.
- Șerbănești, sat, <ț. Neamț; probabil înglobat în Hîrlești, c. Filipești, j. Bacău>; parte din ~, moștenită de Gheorghie și Iurașco Bașotă, după împărțire 427.
- Șerbănești, sat, <ț. Suceava; c. Zvoriștea, j. Suceava>; martor din ~ 414.
- <Șerbăuți>, sat, v. Șărbăuți.
- Șerbești, sat, <ț. Neamț; nume schimbat în Ștefan cel Mare, c. ~, j. Neamț>; popă din ~ 254.
- Șerbiceani, (Șerbaceani, Șerbiceni) sat, în virful Rădiului, pe Drabiște, ț. Hotin; <azi în Ucraina, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuți>; jumătate din ~, dată de Simion Pilipovschi și de soția sa, Marica, lui Isar cămăraș. pentru plata capetelor fiilor lor, Ionașco și Vasilie 143, 235.
- Șerbotești, sat, <ț. Vaslui; c. Solești, j. Vaslui>; martori din ~ 416 A-B.
- Șetrar (Șetrarul), tatăl lui Dumitrașco și al lui Enachi 2 A-B, 35, 120, 266.
- Șetrăreni, sat, ț. Iași; <Șătrăreni, denumire schimbată în Stejari, c. Țigănași, j. Iași>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
- <Șetrăreni>, sat, v. Șătrăreni.
- Șilișău (Șeleșeu), sat, <ț. Dorohoi; Hilișeu-Horia, c. ~, j. Botoșani>; în hotar cu s. Șendriceni; pricină pentru încălcarea acestuia 191, 232, 456, 528.
- Șilișăul de Sus (Hilișău, Șeleșeu, Șileșeu, Șileșeu de Sus, Șilișeu, (sec. XIX: Hilișeu de Sus), sat, ț. Dorohoi; <Hilișeu de Sus, înglobat în Pomîrla, c. ~, j. Botoșani>; părți din ~, întărite Milintianei <Șaidiroae>, fiica lui Tudoran, și fiului ei, Dumitrașco Șaidir 105, 354; părți din ~, întărite lui <Toader> Petriceico mare armaș 32.
- Șipeniți, sat, v. Șepeniți.
- <Șipinți>, sat, v. Șepeniți.
- Șipoteni, sat, care acum se numește Vlădeni, pe Jijia, ț. Dorohoi; <Vlădeni, c. Corlăteni, j. Botoșani>; jumătate dintr-un cut al s. ~, întărită lui Pătrașco Albotă și rudelor sale ("Alboteștilor"), în urma judecății cu rudele lui Isac Balica hatman 94.
- Șirăței, sat, <ț. Roman; Șireței, înglobat în Oțeleni, c. ~, j. Iași>; om din ~, dă zăpis de mărturie 221.
- Șireuți (Șărăuți), sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Hotin; <ț. Hotin; azi în Ucraina, Șirivți, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Stăuceni 219; întărit lui Neaniul vornic 69.
- <Șișkivți, sat, azi, în Ucraina, c. Ringaci, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; sat lângă ~, v. Giunești.
- Șoica, țigan, fiul Neagăi; vîndut lui Eremia 338.
- Șoimul, tatăl (?) Ștefanei 566.
- Șoldal, gr. pentru Șoldan 98.
- Șoldan, strămoșul Antimiei Pătrășcioae 452.
- Șoldan, v. și Dumitrașco ~, Toader ~.
- Șoldești, sat, pe Zăbrăuți; <lingă Fitionești, c. ~, j. Vrancea>; jumătate din ~, hotărnicită de Dumitrașco Gheuca și întărită lui Pătrașco cămăraș și rudelor sale 385.
- Șomuz, pîriu; <Șomuzul Mare, afluent al Siretului, la Dolhasca, c. ~, j. Suceava>; sate și mori pe ~ 26, 40, 283.
- Șomuzul Împutit, pîriu; <Șomuzul Mic, afluent al Siretului, la Rotunda, c. Liteni, j. Suceava>; sate pe ~ 72, 282, 335, 541; iaz și heleșteu pe ~ 282, 541.
- Ștefa, "bătrînul", <din Dorohoi>; martor 191, 232.
- Ștefa, din Buhaiciu; martor 191.
- Ștefan; scrie act 251, 258, 309, 466.
- Ștefan; vinde vie la Copou (menț.) 403.
- Ștefan, "cel bătrîn", martor hotarnic 135.
- Ștefan, al doilea armaș; cumpără parte din Ciutești (menț.) 102.
- Ștefan, cojocar, vecin, din Zărnești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
- Ștefan, diac, din Mărgineni, socrul lui Costandin; se judecă pentru părți din Mărgineni 372.
- Ștefan, diacon, la biserica domnească <din Iași>; primește întărire pentru parte din Horelești ș. a., cumpărată 50.
- Ștefan, din Arpășești; martor 313.
- Ștefan, din Bălășeni; martor 435.
- Ștefan, din Bunești; martor 513.
- Ștefan, din Cudrești; martor hotarnic 201.
- Ștefan, din Drăgoteni; martor, sig. lui 253.
- Ștefan, din Fîstici; martor hotarnic 361.
- Ștefan, din Milești; se judecă pentru părți din Milești 409.
- Ștefan, din Ungureni; martor 95.
- Ștefan, fiul Agafiei, frate cu Sava și cu Irina; vinde parte din Dobrulești (menț.) 180.

- Ștefan, fiul lui Avram, frate cu Ionașco Avram și cu Vasilie; primește întărire pentru părți din Meschenești, jumătate din Giureani și pentru țigani 184.
- Ștefan, fiul lui Buciumoaci; vinde ocină din Strîmba 111.
- Ștefan, fiul lui Dănăilă diac, frate cu Iftimie; se judecă pentru o prisacă și pierde 526.
- Ștefan, fiul lui Dumitru, nepotul lui Fădor; vinde parte din Mihăilășani 352.
- Ștefan, fiul lui Dumitru din Hârțești; martor 200.
- Ștefan, fiul lui Ghiorghe Simineceanul; frate cu Ionașco, cu Gavrișă ș. a.; dă în schimb jumătate din Mateuși (menț.) 389.
- Ștefan, fiul lui Ilca, fratele lui Vlasic; martor 169 A.
- Ștefan, fiul lui Ionuță Fărîmă; vinde părți din Giulești (menț.) 402.
- Ștefan, fiul lui Ma[h]steiu din Pogănești; vinde părți din Pogănești și din Polocinești 41.
- Ștefan, fiul Măricuței Cernătoac, frate cu Armanca și cu Alexandra, nepotul lui Cîrstea <Ghenoviei> foast mare vornic; împarte cu rudele moștenirea de la bunicul său 321, 350.
- Ștefan, fiul Mărinici, nepotul lui Radul, frate cu Gavril, cu Larișă ș. a.; vinde parte din Ungurași 404.
- Ștefan, fiul Măriuței, frate cu Creșul, cu Gavril și cu Bejan; vinde parte din Mogoșăști 77.
- Ștefan, fiul lui Miron, frate cu Cîrstea și cu Ionașco; vinde jumătate din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394.
- Ștefan, fiul Sânzecani; vinde o eurătură (menț.) 317 și o parte din Băloșești (menț.) 318.
- Ștefan, fiul lui Simion Pilipovschi și al Măricăi, frate cu Vasilie, cu Ionașco ș. a.; dă o parte din Șerbiceni pentru plata capului fraților săi 143.
- Ștefan, frate cu Anghel; cumpără parte din Grădinari 71.
- Ștefan, frate cu Coișeș; vinde un heleșteu de la Nemerniceni (menț.) 541.
- Ștefan, fratele lui Eremia Murguleș, al lui Andrei și al lui Ipatie, rudă cu Totrușan logofăt; primește întărire pentru s. Toderești 397.
- Ștefan, frate cu Focșea din Gîrbeni și cu Spiridon, tatăl lui Buda 553.
- Ștefan, fratele mitropolitului <Varlaam>; martor 333.
- Ștefan, ginerele lui Brateie din Parcova; sapă într-o movilă din hotarul s. Cupeici 233.
- Ștefan, ginerele lui Toader; martor 120.
- Ștefan, logofăt, tatăl lui Dumitrașco <Ștefan> logofăt; cumpără vad de moară la Găgești în Gîrla Putnei și face moară (menț.) 138.
- Ștefan, iuzbașă, din Dumbăvița, rudă cu Toader, cu Răchitan ș. a., urmașul lui Niagul Buze 544.
- Ștefan, nepotul lui Mihăilăș, frate cu Fădor, cu Griga ș. a.; vinde parte din Mihăilășani (menț.) 352.
- Ștefan, pircălab; martor hotarnic 201; martor 202.
- Ștefan, popă, din Dorohoi; martor hotarnic 216.
- Ștefan, popă, din Dumeni; martor hotarnic 216, 217.
- Ștefan, popă, din Hălăștiani; martor, isc. și sig. lui 136, 253.
- Ștefan, popă, nepotul Magdei, strănepotul lui Drulea; frate cu Grigore; vinde jumătate din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394.
- Ștefan, preot, <din Tîrgul Frumos>; martor 201.
- Ștefan, răzeș; primește împuternicire pentru stăpînirea unei ocini din Lăzăști 455.
- Ștefan, șetrărel, din Maesinești; dă zapis de mărturie 221.
- Ștefan, tatăl lui Avram, bunicul Todoseici; partea lui din Lăzăști, vîndută 113.
- Ștefan, țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Ștefan, <țigan>, fiul lui Grozav; <întărit m-rii Neam> 507.
- Ștefan, mare vîtaf, din Seorțești; martor 220, 279 (menț.); isc. lui 220.
- Ștefan, (Știfan), vecin, din Prăjești; întărit lui Fortuna fost postelnic 539.
- Ștefan, vecin din Rădăuți; dat lui Gligorașu, fiul Nastasiei 241.
- Ștefan, fost vornic, din Mărgineni, soerul lui Costantin; primește întărire, după judecată, pentru Trebeșul de Sus Rumânesc 73, 439; primește poruncă pentru alegerea unei părți de sat 208.
- <Ștefan cel Mare, sat, c. ~, j. Neam>; sate lîngă ~, v. Broșteni, Cotojăni.
- Ștefan <cel Mare> ("cel Bătrîn"), voievod, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru voievod 261; biserica lui <din Iași> (menț.) 137; acte de la ~ 54, 78, 85, 144, 148, 184, 315, 323, 324, 365, 385, 389, 397, 468, 502, 525, 544, 568.

Ștefan <cel Tânăr>, voievod, domn al Moldovei; act de la ~ 68.

Ștefan Bechea, pîrcălab și fost ~, din Bogdănești, fiul lui Ionașcu, frate cu Mărica, tatăl Severincăi 537;
 primește poruncă pentru rezolvarea unei pricini 543;
 martor hotarnic 409;
 se plinge domnului pentru uciderea unei iepe 198 și pentru dabile plătitе altora 242;
 primește în schimb parte din Bogdănești pentru stupi 70; cumpără părți din Bogdănești 284;
 poruncă pentru alegerea părților lui din Bogdănești 285;
 martor 318, 420.

<Ștefan (?)> Bejan¹, fost paharnic; dă mărturie 546.

Ștefan Blendea, tatăl lui Pașco și al lui Căzacul 14.

Ștefan Borșe; în pricină pentru o ocină 454.

Ștefan Boul, clucer și fost clucer, fiul lui <Toader> Boul vistiernic, nepotul lui Pătrașco, al lui Dumitru și al Frasinei; primește întărire, după judecată, pentru Davideni 213; poruncă pentru alegerea unor părți ale lui din Munteni și Sîrbi 257 și împuternicit să le stăpînească 355.

Ștefan Cernat, fiul Măricăi Cernătoae, frate cu Meriuță, cumnat cu Vasile Roșca vornic; se judecă și primește întărire pentru Dimăceni 307.

Ștefan Ciocîrlan, din Iași; martor 169 A, 312, 313.

Ștefan Cîrlig, tatăl lui Toader 77.

Ștefan Danco, stolnicel, tatăl lui Gheorghie; parte din s. Toderești dată în contul plății unchiului lui pentru curtenie (menț.) 93.

Ștefan Faurul, din Tristreni; martor hotarnic 476.

Ștefan Galbăn, din Huși; martor hotarnic 2 A-B.

Ștefan Hulpe, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.

Ștefan Ianev, logofăt al doilea; copia unui act (sec. XVIII) într-un izvod cu ispisooacele lui 225.

Ștefan Moimăscul, mare pitar și fost mare pitar, <soful Irinei, ginerele lui Pătrașco Banul, cumnat cu Vasile Banul ș. a.>; dă zapis de mărturie 263, 283;

mare armaș; se tocmește pentru desetina din stupi de la ț. Tutova și Bîrlad 464;
 dă zapis de mărturie 552;
 martor 42, 108, 519;
 isc. și sig. lui 42, 108, 263, 283, 519, 552.

Ștefan Munteanul, pîrgar, din Piatra; martor 259, 295.

Ștefan Murguleț (gr.: Gurgulen 121), soful Zlatei, ginerele lui Dumitrașcu Șeptelici și al Gaftonei; împarte cu socrii s. Văscăuți 121;
 martor 304, 460.

Ștefan Prăjescul, tatăl lui Gheorghie și al lui Ion paharnic, rudă cu Isac Balica 96, 97.

Ștefan Ruset, stolnic (1720); izvod cu "scrisorile" lui pentru Bohotin 483.

Ștefan Ștucă, țigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul, frate cu Lazor, cu Avram ș. a.; întărit lui Ionașco Avram și rudelor sale 184.

Ștefan Tăban; martor 255, 564;
 isc. și sig. lui 564.

Ștefan Tomșa (Tomșea, Tomșevici) <al doilea>, voievod, domn al Moldovei; bani dați lui pentru nevoia țării 54;
 taie capul lui Isac Balica și-i confiscă s. Tămăduiani pe care-l dăruiește 101;
 ctitor al m-rii Solca 106, căreia-i dăruiește sate și vii 122, 395;
 cumpără și dăruiește jumătate din s. Cristinești 333 și din Tămăduiani 107;
 boier decedat și acte pierdute în prima domnie a lui 326;
 acte de la ~ 77, 93, 133, 184, 282, 318, 389, 390, 394, 448, 477, 552, 568.

Ștefan Ungureanul, din Cernăuți; martor 192.

Ștefan Zătreanu, diac de divan; copie trad. (sf. sec. XVIII) 95.

Ștefan, v. și Dumitrașco ~, Toader ~.

Ștefana, fiica lui Chelbere; se judecă și pierde parte din Dragomirești 566.

Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco; vinde parte din Scobinți (menț.) 389.

Ștefana, fiica lui Ionașco Dăvidu; vinde partea sa de ocină din Văleni lui Scărlet 540.

Ștefana, "a Șoimului"; se judecă și pierde parte din Dragomirești 566.

Ștefaniia, fiica lui Dumitru Budză, soră, cu Rusul și cu Varvara; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.

Ștefăncas(a), din Armășeni, rudă cu popa Cristea și cu Măriia; se judecă pentru părți din Armășeni și pierde 443.

¹ V. și D.R.H., A, XXI, nr. 22, p.19, și *Indice*, p.647, sub voce.

Ștefănești, țirg; <c. ~, j. Botoșani>; pîrcălab de ~ 103.

Ștefăniță, nepotul lui Orăș 193.

Știful, frate cu Ionașco Buzca, tatăl Marici, al Martei, al lui Romașco ș. a. 77.

<Știrbă, sat, c. Udești, j. Suceava>; sat lîngă ~, v. Mărașeni.

Știuborăni, sat, <ț. Vaslui>; Știoboreni, c. Solești, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Măric, fiica Aftimiei, lui Margini și lui Irimia pîrcălab 154.

Știucă, v. Nicolai ~.

Ștoborăni, sat, <ț. Cîrligătura¹, j. Iași>; loc de prisacă din ~, vîndut de Leontie și fratele său, Simion, lui Cîrstea 325.

Ștomești, sat, v. Stomești.

Ștucă, v. Ștefan ~.

<Șuletea, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. Brăițani.

Șură (la ~), top.; <la Dealul Domnesc, c. Scobinți, j. Iași>; vie la ~ 78; sat la ~, v. Clinul Soluneșului.

Șușmănești (Șușimănești), sat, ț. Dorohoi; <Cîșmănești, c. Dobîrceni, j. Botoșani>; părți din ~, întărite lui Dumitrașco Șoldan 330.

Șuverdean, vîtaf; vinde parte din Hoisești și Balomirești (menț.) 389.

Șuverdeanul, v. și Gavril ~, Nistor ~.

Șuverdecasa, v. Agahia ~.

T

Tabără, urcadnic, din Clocucina; martor, sig. 233.

Tacul, fiul Măricăi, văr cu Costantin și cu Vărvara; vinde un loc de prisacă din hotarul s. Muntești 534.

Tadeu Hașdeu (sec. XIX); condică de acte a lui ~ 206, 219, 332; împrumută act original; scrie însemnare 206.

Talabă, v. Tălabă.

Talger, v. Arion ~.

Talpă, v. <Ionașco> ~, Lupul ~.

<Tanacu, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Ordzaști;

sat lîngă ~, v. Părtoși.

Tanasie, tatăl lui Gavril și al lui Vasile 85.

Tanasie, v. și Tănasă, Tănasce, Tănasic.

Tatarăși, sat, lîngă Iași; <Tătărăși, înglobat în m. Iași, j. ~>; popă din ~, martor 169 B.

Tatul, țigan, tatăl lui Gligorie 78.

Tatul, țigan, tatăl lui Simion, bunicul lui Avram, al lui Bolboacă, al lui Lazor ș. a. 184.

Tazlăonul, v. Ion ~, Toader <~>.

Tazlău, m-re, <ț. Neamț; în s. ~, c. ~, j. Neamț>; călugări 298-300; iazuri 298-300; sate 436.

Tazlău (Tazlăul Mare), rîu, <afluent al Troțului>; sate pe ~ 459, 570; locuri de mori pe ~ 459.

Tăban, v. Gligorie ~, Mihalcea ~, Ștefan ~.

Tăbăică, tatăl Elincăi, bunicul Ilenei 389.

Tăbălac, fiul lui Vitan, tatăl Măricăi, bunicul lui Tisul 568.

Tăbiltoc, călugăr; se judecă cu m-re Bistrița, pentru niște mori de la Găgești și pierde 303.

Tăist<r>eni, sat; <înglobat în Scoposeni, c. Gorban, j. Iași>; martori din ~ 76.

Tălabă, v. Pătrașco ~.

*Tălhărești, sat, <ț. Hîrlău; lîngă Erbiceni, c. ~, j. Iași>; om din ~ 246;

împuternicire dată lui Dumitru Buluș vistiernic pentru a lua zeciuiala de pe părțile sale din ~ 478.

Tălpălăi, top., la Mihăilești; în hotar 170, 171.

Tămașu, nepotul lui Nicorici; vinde părți din Derzsca 364.

*Tămăduiani (Tămădueni, sec. XVIII: Temadueni), sat, pe Siret, ț. Suceava; <lîngă or. Pașcani, j. Iași>; fost al lui Isac Balica hatman; dăruit de Ștefan Tomșa voievod lui Iordache <Cantacuzino> (menț.); lăsat lui de rudele lui Isac Balica 101, 107.

Tămășani, sat; <Tămășeni, c. ~, j. Neamț>; parte din ~, vîndută de Filcea din Nohoreni lui Dumitrașco Fulger 384.

Tămășeni, sat, pe Jigălia, ț. Fălciu; <înglobat în Dodești, c. Vișoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul și fraților săi 28.

Tănasă, logofăt; traduce act (1739) 525.

Tănasce Tăutul; posesor al unui act (1773) 494.

Tănasie; dă zapis de mărturie 146.

Tănasie, din Bogdănești, fratele lui Mirăuță; în pricină pentru neplata unor datorii 242.

Tănasie, din Oniceni; martor 145.

Tănasie, fiul lui Ion Plavăț, nepotul popii Luca, frate cu Bordzea, cu Lazor, cu Petrea și cu Dochia; vinde parte din Băsăști (menț.) 327.

¹ V. doc. din 1648 (7156) iulie 22 (Arl. St. Iași, CCXLVIII/16), unde apare satul "Stogorăni", la finutul Cîrligătura.

- Tănăsie, fiul lui Marco și al Cîrstinei, nepotul lui Andronic, frate cu Arpentie și cu Dochîța; vinde parte din Toderești (menț.) 93.
- Tănăsie, fiul Măricăi Mătiasa, nepotul lui Andronic, frate cu Alexa, cu Ghervasie ș. a.; vinde parte din Toderești (menț.) 93.
- Tănăsie, fiul lui Nicoară din Muntenești; vinde un loc de prisacă 534.
- Tănăsie, fratele lui Mihaiu și al lui Tudor; vinde o vie la Temerleni 510.
- Tănăsie (gr.: Anastasie 310), vornic de gloată/poartă, ginerele Soltanei; primește poruncă pentru o cercetare 261; dă zapis de măturie 46, 108, 204, 283, 310, 316, 323, 348, 371, 425; martor 42, 122; primește întărire pentru vecini din Oglindești 430; se judecă pentru seliștea Avrămești 144, 201, 202, 278; se judecă pentru un țigan 548.
- Tănasic, v. și Tanasic, Tănăsă, Tănasc.
- Tăoști, sat, ț. Vaslui; <înglobat în Bălțați, c. Tătărani, j. Vaslui>; părți din ~, întărite popii Strătulat și rudelor sale, în urma judecății cu Gheorghe Goga 418.
- *Tăriceni, sat, <ț. Vaslui; lingă Uncești, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; om din ~ 534; martor din ~ 361.
- <Tărița, sat, c. Pîrjol, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Hârneiani.
- Tăriță, v. Drăgan ~, Lazăr ~.
- Tărnovschi; dă zapis de măturie 476.
- Tătărași, sat, <ț. Suceava; înglobat în m. Suceava, j. ~>; vecin cu hotarul tg. Suceava 477.
- <Tătărași>, sat, v. Tatarasi.
- Tătărași, top., la Hoisești și Balomirești; în hotar 389.
- Tătărașul (Lacul ~ -ui), lac; în hotarul s. Bungești 49.
- *Tătărăști, sat, <ț. Tutova; lingă Movileni, c. Coroiești, j. Vaslui>; martor din ~ 331.
- Tăutești, sat, <ț. Iași; c. s. Rediu, m. Iași, j. ~>; în hotar cu s. Mihăilești; pricină pentru împresurare 170, 171; martori din ~ 170, 325.
- Tăutul, logofăt (fost ~ al doilea); hotarnic 30; dă zapis de măturie 392; martor 61, isc., 122.
- Tăutul, tatăl lui Grigorie și al lui Nicolaiu 255, 280.
- Tăutul, v. și <Drăgan> ~, Gavril ~, Gligorie ~, Ion ~, Tănase ~, Toader ~.
- Tăzlaşonul, v. Ion ~, Toader ~.
- Tecla, fiica lui Bică, sora lui Petrea; partea ei din Prigorcenii, vindută (menț.) 173, 177.
- Tecla, țigancă, fiica lui Hilipu; vindută lui Erimiia, fiul lui Cîrstian 340.
- Tecman, fost vornic de Poartă; hotarnic (menț.) 38.
- Tecuci, ținut, <ț. ~, m. ~, j. Galați>; hotarul ținutului 545.
- Tecuci, ținut; staroste de ~ 90; oameni din ~ 256; sate în ~ 90, 203, 228, 256, 270, 274, 307, 321, 350, 369, 390, 535, 538, 544, 545.
- Teișoara (Teișori), pîrîu al s. ~, sat pe ~, heleșteie pe ~ 154, 157.
- Teișoara, sat; <înglobat în Roma, c. ~, j. Botoșani>; pricină între Dumitru fost vornic de Botoșani și m-re Galata, pentru heleșteie din hotarul s. ~ 157.
- *Teișori, sat, ț. Chigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>; popă din ~ 411.
- Telecagă, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Telecagă, v. și Dumitru ~.
- Telejna (Telezna), pîrîu, <afluent al Bîrladului, mai sus de Mărășeni>; sate pe ~ 343.
- Telezna, gr. pentru Stebnic 45.
- Temaduceni, sat, v. Tămăduiani.
- *Temerleni, sat, <ț. Fălciu; Timirleni, lingă Ivănești, c. Pădureni, j. Vaslui>; vie de la ~, vindută de Mihaiu și frații săi lui Ion Hotecanul și fiilor săi 510.
- Temerlenul, v. Petrea ~.
- Teodor Balș, spătar; autentifică copie (1814) 206; condică de doc. a lui ~ (1821) 160, 161.
- Teodor, v. și Theodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderășco, Toderiță.
- Terchilă, fost stăpîn în Stănuești; partea sa vindută 326.
- Terente, Terentic, Terintie, gr. pentru Tertie 206.
- Ternaucă (Tîrnaucă, gr.: Cernăuca 227), sat, în/sub Codrul <Herței>, ț. Cernăuți; <azi în Republica Ucraina, Tîrnaucă, c. ~, r. Herța, reg. Cernăuți>; a treia parte din ~, revenită Magdei la împărțire 95; fost al lui Ionașco Ghenghea; moștenit de nepotul său, Ion Ciolpan 188, 227, 500; vindut de acesta lui Constantin Ciogolea 460, 461.
- Tertic, v. <Ion> ~.
- Teița, v. Andrei ~.
- Tetea, din Șendriceni, slugă domnească; martor hotarnic 148, 365.

- Tețcani, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; moștenit de Antimia de la părinții ei, Petriceico logofăt și Mărica 332;
 în acelaș hotar cu s. Pătrăuți 332;
 sat lângă ~, v. *Pătrăuți.
- Theoctist, monah; martor (?); inscripție pe pecete 165.
- Theodor (Teodor), diacon, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
- Theodor Gașparovici (Gașpar), serdar și diac/condicar de Divan; traduce act (1817) 180; copie acte (1818-1820) 66, 410, 465, 513, 541.
- Theodor, v. și Giurel ~.
- Theodor, v. și Teodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderășco, Toderiță.
- Theodosie, ieromonah, la m-rea Birnova; în sobor 348, 349.
- Theodosie, v. și Todosie, Tudosă, Tudosi, Tudosie.
- Theofan, fost mitropolit; împreună cu egumenul și soborul m-rii Slatina vinde jirebii din Băișești 501.
- Theofan, v. și Tofan.
- Thoma, v. Toma.
- Tigheci, v. Chigheci.
- Tihul, v. Gavril ~.
- Tilie, din Codăești; dă zapis de măturie 67.
- Timileuți, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Camenca>; drumul ~-lor, hotar 341.
- <Timirleni>, sat, v. *Temerleni.
- Timofeu (Poiana lui ~), loc, <lingă Vaslui>; dăruit m-rii Lipovăț (în n.) 224.
- Tinașco, vătăman, din Bulaici; martor hotarnic 491.
- Tinca, gr. pentru Ilincea 516.
- Tiova, pîriu, v. Tivova.
- Tiron, din Pomîrla; martor hotarnic 491.
- Tiron, tatăl lui Căzacul, al lui Dumitru, al lui Vasilie ș. a. 95.
- Tiron Căuc, rudă cu Drăgan ș. a.; vinde parte din Șepeleuți (menț.) 504.
- Tiro Cucoranul (Cucoranu); ucis de Ionașcu, fiul lui Buchilă (menț.); fiul său primește întărire pentru părți din Platonești 6; stăpîn al un i p ți din Pla onești (menț.), vindută de soția sa 40.
- Tiron Negre, fiul lui Condra; vinde parte din Zîrnești 524.
- <Tisa-Silvestri>, sat, v. Sălcvestri.
- Tisul, fiul Măricăi, nepotul lui Tăbălac, strănepotul lui Vitan; vinde un vad de moară pe Gîrla Putnei și o vie în seliștea Vitănești (menț.) 568.
- Tita, fiica lui Giurgea Vipere, soră cu Antonida și cu Măria; vinde parte din Dragomirești (menț.); se judecă pentru partea vindută și pierde 566.
- Titiana, fiica lui Ion Lupe, sora lui Liontie și a lui Simion, mama lui Gligorie și a lui Simion 325.
- Titici, v. Vicol ~.
- Titiana Păntileasa (Păntelcasa, Pântiliiasa), soția lui Păntelei, sora lui Ionașco Botăș; primește întărire, după judecată, pentru părți din Futești 479.
- Tivova, (sec. XVIII: Tiova), pîriu, al s. Popricani, <afluent al Jijiei, Popricani>; sat pe ~, hotar 148, 365.
- Țîmpa, pîrcălab, <de Roman, 1545-1546?>, tatăl lui Andronic, bunicul lui Dumitrașco diac 165, 210.
- Țîmpești, sat, <ț. Neamț; parte de ocină din ~, întărită lui Grigore Ureche mare spătar 566.
- Țîmpești, sat, <ț. Roman; înglobat în Săcărești, c. Cucuteni, j. Iași>; părți din ~, întărite lui Irimia, după judecata cu Iacob Moțoc 66;
 poruncă pentru alegerea unei părți de ocină din ~ 454.
- Țîmpești, sat, ț. Suceva; <înglobat în or. Fălticeni, j. Suceava>; primit zestre de Gheorghe Roșca de la Safta Barnoschiaoac (menț.) și întărit 389.
- Țîrdzea, țigan; tatăl lui Gudimia și al lui Nistor 184.
- *Țîrgoveți (Țîrgoviște), sat, <ț. Putna; lângă Putna, c. Bolotești, j. Vrancea>; martori din ~ 470, 524.
- <Țîrgu> Ocna, v. Ocna, moșie.
- Țîrgul Frumos, țîrg, <ț. Cîrligătura; or. ~, j. Iași>; ocolul țîrgului 144;
 hotarul țîrgului 60, 92, 278;
 uricul țîrgului 201, 202;
 preoți și țîrgoveți din ~, martori hotarnici 201, 202.
- Țîrgul Neamț, țîrg; <or. ~, j. Neamț>; ocolul său 77.
- Țîrgul Sărății (unde a fost ~), v. *Gurbănești sat.
- Țîrgul Trotuș (Totruș, Trotuș), țîrg. <ț. Trotuș, s. ~, c. ~, j. Bacău>;
 șoltuzul, pîrgarii și țîrgoveți din ~ 48, 126, 201, 269; <biserică domnească> 126;
 popă domnesc din ~ 126; vameș din <512>;
 popă domnesc din ~ 126;
 ocolul țîrgului 69;
 pecetea țîrgului 126, 269.

Tîrnăuca, sat, v. Ternaucu.
 Timoschi; martor, a. d. 71.
 Tîrte, v. Tertie.
 *Tîrzii sat, <f. Tecuci; lingă Podu Turcului, c. ~, j. Iași>; popă din ~, martor 273.
 *Tîrzii, sat, <f. Tecuci; lingă Slobozia Corni, c. Ghidigeni, j. Galați>; zapis de la Ciomîrtan și soția sa, Costanda, pe ~ 498; moșie, numită și Bîrlești (sec. XIX) 498.
 Toader; dabile plătite pentru ~ 129.
 Toader; dă zapis de mărturie la Prigorceni 444, 445.
 Toader; martor, sig. 339.
 Toader; scrie acte domnești 8, 256.
 Toader; vinde parte din Băloșeni, isc. 266.
 Toader; vinde vie la Copou (menț.) 403.
 Toader, aprod; deține doc. original (sec. XIX) 332.
 Toader, aprod; primește întărire pentru părți din Stîncești 65.
 Toader, cămăraș, ginerele Schivei; primește întărire pentru s. Dimăceni, în urma judecării 544.
 Toader, ceașnic, fratele lui Stan; vinde s. Tămășeni (menț.) 28.
 Toader, diacon; soția sa vinde parte din Băsăști (menț.) 327.
 Toader, din Băloșeni, socrul lui Ștefan 120.
 Toader, din Bălușești, tatăl Anghelinei, socrul lui Toader Capșea pitărel 315.
 Toader, din Cruci; în pricină pentru o parte de moară de la Găgești 186.
 Toader, din Drăgoteni; hotarnic 454.
 Toader, din Liveni; vinde parte din Sencheuși 211.
 Toader, din Mășatești; se judecă pentru un loc din s. Ruși și pierde 261.
 Toader, din Ocnița, tatăl lui Lupașco 431, 453.
 Toader, din Răflești; martor hotarnic 90.
 Toader, din Slobodzia Zbîroac; dă zapis de mărturie 476.
 Toader, din Turbătești; dă zapis de mărturie 231.
 Toader, din Valeva, nepotul lui Gavril și al lui Isac; vinde parte din Valeva 192.
 Toader, din Zmiiani; martor 111.
 Toader, fiul Agafiei, nepotul lui Bucur armaș; fură un cal (menț.); mama lui dă o parte din Orbic, pentru a-i plăti capul 147.
 Toader, fiul lui Agahie, frate cu Bălac, cu Candachiia și cu Gafta; vinde parte din Tomești 69.
 Toader, fiul lui Andronic; vinde două ogoare din Fundeni 318.

Toader, fiul Annei, nepotul lui Bulașco, frate cu Iachim, cu Anghelina și cu Măriia; vinde parte din Toderești 93.
 Toader, fiul Annei, nepotul lui Liciul și al Ilincăi Petrea, fratele Nastasiei Trifăncasa; vinde parte din Tomești 69.
 Toader, fiul lui Costantin Sitariul, nepotul lui Gavril, cumnatul lui Dumitrașco; primește întărire pentru jumătate din Zviștelești 525.
 Toader, fiul lui Dumitru Isăicel, nepotul lui Vasilie, strănepotul lui Isaico; vinde parte din s. Balomirești și Hoisești (menț.) 389.
 Toader, fiul lui Dumitru Meleşco, fratele Tudorei; vinde parte din Cîndești 68.
 Toader, fiul lui Erimiia Rugină și al Grozavei, nepotul Martei, strănepotul lui Toader pîrcălab, frate cu Petrea, cu Annesiia ș. a.; vinde parte din Văscani (menț.) 64.
 Toader, fiul Erinei, frate cu Apostol și cu Vasile Corlătescul, cumnat cu Annasia; primește întărire pentru satele Tămășeni și Fîntînele și pentru două seliști 28.
 Toader, fiul lui Gherasim, frate cu Irimie și cu Sofroniia; schimbă un loc de fînaț 250 B, 407.
 Toader, fiul lui <Ghiorghe> Grecul; martor 155.
 Toader, fiul lui Hîrbor din Blăjери, rudă cu Ionașco, cu Răchitan ș. a.; se judecă pentru s. Dimăceni și pierde 544.
 Toader, fiul lui Ionașco Burdușel; se judecă pentru vecinire 473.
 Toader, fiul Martei, nepotul lui Sava; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
 Toader, fiul lui <Nichifor> Beldiman logofăt; cumpără o moară pe Gîrla Putnei, pe care o vinde (menț.) 77.
 Toader, fiul lui Pașco; vinde o parte din Mireni 326.
 Toader, fiul lui Raico, nepotul lui Vasilie și al Todorei Silioie; primește de la mătușa sa o parte din Florintești 503.
 Toader, fiul lui Robul, fratele lui Cîrstea; dă o parte din Costești 366.
 Toader, fiul lui Simionel, frate cu Costantin, cu Antemiia ș. a.; primește de la Antemiia părțile sale de ocină și se tocmește cu aceasta pentru vecini 59.
 Toader, fiul Sorcăi, frate cu Gavril și cu Măriica; vinde parte din Oleșești 139.
 Toader, fiul Sorei, nepotul lui Bălan Vulpe, fratele lui Cîrstea; vinde părți din Rotumpănești 366.
 Toader, fiul lui Ștefan Cîrlig; vinde un loc de casă din Durnești (menț.) 77.

- Toader, fiul lui Tudoran, strănepotul lui Hromșea, fratele Grozavei; vinde un loc de casă din Săoani 64.
- Toader, fiul lui Varnava, nepotul lui Dracea, frate cu Hilip, cu Leontie și cu Parasca; vinde un loc de prisacă în seliștea Torturești (menț.) 259, 295.
- Toader, fiul lui Zemeș, strănepotul lui Dumitru Budura; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Toader, fratele lui Ipatie Sîrbea, unchiul lui Isaico, al lui Nemăiaco ș. a.; vinde parte din Băloșeni 220, 279.
- Toader, ginerele lui Ion Botescul, cumnat cu Vasile; primește copie (sec. XVIII) 105.
- Toader, logofăt, străbunicul lui Ștefan fost vornic 439.
- Toader, pîrcălab, tatăl Agafiei, bunicul Irinei călugărița 293, 294.
- Toader, pîrcălab, tatăl Mariei, bunicul lui Eremia Rugină 64.
- Toader, popă, din Ceaplinți; dă zapis de mărturie 279.
- Toader, popă din Strocești; scrie act 160.
- Toader, popă din Teișori, tatăl Vărvarei, socrul lui Bălăban; cumpără o parte din Orgoești (menț.) 411.
- Toader (Toder), popă, fiul lui Crăciunaș, nepotul lui Isac, fratele Dochiței, al Stancăi, al Varvarei ș. a., tatăl lui Scornici și al lui Slăvilă; fost stăpîn în Măcicăuți 193.
- Toader, șoltuz, din Piatra; dă zapis de mărturie 295;
martor hotarnic 259.
- Toader, tatăl Chirenei 84.
- Toader, tatăl lui Zaharia 19.
- Toader, țigan; fiii lui, întăriți lui Pătrașco Ciogolea 78.
- Toader, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Toader, țigan; vîndut lui Toderașco <Ianovici> logofăt al treilea 316, 320.
- Toader, țigan, fiul lui Bratul, fratele lui Dumitru; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Toader, urmaș al lui Petrica hatman, tatăl lui Nechita, bunicul lui Vasilie ș. a. 228.
- Toader, vătăman, din Birnova; martor 233.
- Toader, vecin, din Oglindești, fiul Martei; întărit lui Tănase fost vornic și soacrei sale 430.
- Toader, vecin, din Zărnești, fiul Frăsinei; întărit, după judecată, lui Pană paharnic 551.
- Toader Arbure (Arbore, Arburi), din Cordăreni; hotarnic 149, 150, 216, 217;
martor 255, 280.
- Toader Babici, din Uriceni, tatăl lui Simion; cumpără parte din Piciorogani 160.
- Toader Bașotă, "cel bătrîn", pivnicer, soțul Anghelinei, tatăl lui Gheorghie <Bașotă>, al lui Iurașco <Bașotă> și al Măricăi; cumpără părți din Berești, Bodești și Dăncești (menț.) 427.
- Toader Beldiman, fiul lui <Nichifor> Beldiman fost <mare> logofăt, ginerele lui Pătrășcan fost clucer, frate cu Mihăilaș și cu Maria; dă zapis de mărturie, isc. 264;
martor, isc., sig. 200;
primește întărire pentru un loc din s. Ruși 261, pentru jumătate din Vălinei și pentru părți din Sîrbii Sasului 391.
- <Toader> Bîrsan, vornic de gloată; dă zapis de mărturie 534, isc., sig., 546, 554.
- Toader Bocotco (Bucotco), clucer, strămoșul lui Ionașco Hrincoveci și al Măricăi 166.
- Toader Boldescul, tatăl lui Pătrașco și al Dumitrei, bunicul Chirenei 84.
- Toader Boldușco, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Toader Boul, din Lipăești; dă zapis de mărturie 435.
- Toader Boul, <fost> vistiernic al doilea, frate cu Dumitru, cu Pătrașco, și cu Frosina, tatăl lui Ștefan Boul, socrul lui Necolachie <Rali pîrcălab>; cumpără o parte din Nesporești (menț.) 178, răscumpără s. Davideni, pentru care primește întărire (menț.) 213;
dă bani cu împrumut (menț.) <257>, 355.
- Toader Buga, tatăl lui Grigorie; cumpără loc de casă ș. a. în s. Mărășăști și Sîrbi (menț.) 77.
- Toader Buhăescul, fost clucer al doilea, ginerele lui Gavril Ciolpan, tatăl lui Gavril; "scrisori arătate" de ~ (1750) 188 A;
alcătuieste un izvod de "moșii" (sec. XVIII) 500.
- Toader Bunișu; martor 484.
- Toader Calapod, tatăl Ilincăi, socrul lui Iacob Moțoc, bunicul lui Isac și al Saftci 260, 511; dă satul Stolniceni în schimb (menț.) 367.
- Toader Capșea, pitărel, ginerele lui Toader din Bălușești, soțul Anghelinei 315.
- Toader Căpotici; stăpîn al unor țigani 10.
- Toader Clonciu; se judecă pentru niște mori de la Găgești și pierde 303.
- Toader Dohatco (Dohatcu), diac; martor hotarnic 381;
martor, isc. 61.

- Toader Dragotă, paharnic 398; fost mare vătaf 72, fratele lui Lupul Dragotă, soțul Nastei, tatăl Candachiei, socrul lui Eremia Murguleț; cumpără părți din Păușești (menț.) 72;
primește s. Cetireni, pentru plata unei morți de om (menț.) 398.
- Toader Drăgușan, din Toderești; dă zapis de mărturie 220, 279.
- Toader (Drumul lui ~), drum; în hotarul braniștii m-rii Zugraf 224.
- Toader Fărcesul, din Iuceșți; martor hotarnic 317.
- Toader Gălușcă; se tocmește pentru părți din Băiceni și Caraulești 555.
- Toader (Toadir) Gherman, fiul lui Gherman, nepotul lui Nechita, frate cu Dumitru, cu Anna și cu Irinna; vinde seliștea Hrobnea 255, 280;
scrie act 255.
- Toader Gogoneț; vinde s. Popricani (menț.) 148, 365.
- Toader Harcul, din Vereșeni; dă zapis de mărturie 37.
- Toader Herescul, din Hăsnășani; martor 250.
- Toader Liciul, fiul lui Liciul "cel bătrîn", nepotul lui Cotela, fratele lui Costandin fost agă; primește întărire pentru jumătate din Șepelcuți 504.
- Toader Moțoc, fiul lui <Ion> Moțoc <fost mare> vornic și al Todosiei, nepotul lui Irimia Pițigae, fratele lui Nechita, rudă cu <Toader> Petriceico mare armaș, cu Ionașco Avram fost vornic ș. a.; împarte cu rudele s. Blăgești, Cărbunești, Fărăoani, Movileni ș. a. 228; vinde jumătate din Petrești 77 și o ȝigancă 375.
- Toader <Movilă> (gr.: Ră...); m-rea lui ~ 441.
- Toader Oncesul, din Iuceșți; martor hotarnic 317.
- Toader Paladi, mare vistiernic; catastiful moșiilor lui ~ (1745) 170, 171, 274.
- Toader Pășco, "cel bătrîn", din Coropcenii; martor hotarnic 476.
- Toader Petriceico (Petreiceico, Petreiceiu, Petriciaico), mare armaș, fiul lui Petreiceiu logofăt și al Măricăi, nepotul lui Ionașco Mironesul și al lui Coste Mironesul, urmaș al lui Petrica hatman, fratele Antemiei; dă zapis de mărturie 108, 204, 263, 304;
martor 122, 334;
se judecă pentru vecini 181;
împarte cu sora sa averea părintească 332; cumpără parte din Corlăteni 61;
primește întărire pentru sate și părți de sate 31, 32, 228, 243.
- Toader Ponici, strămoșul lui Dumitru Ponici și al Măricăi; spița de neam a lui ~ 17.
- Toader Purcel, tatăl lui Dume, al lui Gavril ș. a. 85.
- Toader Ră...¹ (M-rea lui ~); ctitorul m-rii <Pantocrator> ("M-rea lui ~") 441; v. Toader <Movilă>.
- Toader Roșca, vecin, al lui Lupul vornic; martor 193.
- Toader Rouă; dă zapis de mărturie 524.
- Toader Strătulat, diac, din Portari; dă zapis de mărturie 293, 294, 326; scrie act 8, 256;
vinde parte din Prigorcenii 19, 173, 177;
împuternicit să stăpînească o parte din Portari 549.
- Toader Șoldan, pircălab; dă zapis de mărturie 384;
cumpără jumătate din Preutești 283.
- Toader Ștefan; cumpără părți din Băloșeni 35, 120, 155, 247, 266.
- Toader <Tazlăoanul>, diacon, tatăl lui Ion Tazlăonul 512.
- Toader Zăpalcea; dă zapis de mărturie 410.
- Toader Zviștală, tatăl lui Gavril, bunicul lui Costantin Sitarul, străbunicul lui Dura, al lui Toader ș. a. 525.
- Toader, v. și Teodor, Theodor, Toadir, Toderache (Toderachi), Toderășco, Toderiță.
- Toadir Manole; cere copie după un act (1773) 494.
- Toadir Tăutul, soțul Nastasiei, cumnatul lui Turcul stolnic; primește în urma împărțirii cu cumnatul său, părți din s. Crasnaleuca, Cuzlău, Horodiște și Medvidca și vecini 494.
- Tocsabă (Tocsaba, Tocsabe), fiul lui Băloș, tatăl lui Istratic și al Anei 214, 389, 523.
- Todașco, v. Ghiorghe ~.
- Toder; martor la Bogdănești 284.
- Toder, din Ceaplinți; dă zapis de mărturie 220.
- Toder, din Scoțești, ginerele lui Zgîia; dă zapis de mărturie 220.
- Toder, fiul Măricăi Toderasă, nepotul lui Zubco, frate cu Calinder și cu Vasilie; vinde jumătate din Todereni 108.
- Toder, popă din Iurghițeni; martor, isc. 220.
- Toder, tatăl lui Ignat 555.
- Toder Franga; se înțelege cu m-rea Sf. Sava în privința stăpînirii seliștii Caraulești 555.

¹ V. nota 6 de la doc.

- Toder Metitelul, fiul Dochîței, nepotul lui Crăciunaș, al Stancăi și al Varvarei, fratele lui Bălănaș și al lui Oanca 193.
- Toder, v. și Teodor, Theodor, Toader, Toadir, Toderache (Toderachi), Toderășco, Toderiță.
- Toderache; vinde s. Gurguiști (menț.) 394.
- Toderachi, popă; martor 111.
- Toderășco, diac; se judecă pentru o parte din Hâmciani și pierde 199.
- Toderășco Evloghie; dă zapis de mărturie 465.
- Toderășco <Ianovici>, logofăt al treilea; dă zapis de mărturie 108, 204, 304, 348, sig., 371, 425, 552, isc. sig.;
martor 47, 107, 122, 159, 334;
dă o vie din Iași în schimbul unei prisăci 519;
primește danie seliștea Gîrbeni 104;
cumpără și primește întărire pentru pârți de sate 323, 324, 404, 520, 553; cumpără țigani 316, 320.
- Toderășco, v. și Teodor, Theodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderiță.
- Todereasă, v. Mărica ~.
- Toderéni (Tudăreni), sat, ț. Hîrlău; <Todireni, c. ~, j. Botoșani>; jumătate din ~, vindută de Mărica Todereasă și de fiii ei lui Gavril <Coci> hatman și întărită acestuia 108.
- Toderești, sat, ț. Cîrligătura; <Todirești, înglobat în Chilișoia, c. Durnești, j. Iași>; pârți din ~, întărite lui Dumitrașco Fulger și cneaghinei sale, Mărica 93;
martor din ~ 220, 279;
sat lingă ~, v. Butunești.
- Toderești, sat, <ț. Suceava; Todirești, c. ~, j. Iași>; oameni din ~ 454; în hotar cu s. Bîrlești și Boldești; pămînturi din ~ 377.
- Toderești, sat, pe Soloneț, ț. Suceava; <Todirești, c. ~, j. Suceava>; întărit lui Eremia Murguleț și fraților săi, Andrei, Ștefan și Ipatie 397.
- Toderești (Todirești), sat, <ț. Vaslui; Todirești, c. ~, j. Vaslui>; în liotar cu s. Negrești 38;
martori din ~ 416 A-B.
- Toderiță, ginerele lui Ghiorghe Calapod, soțul Păscălinei, cumnat cu Mărica Hominecasă ș. a. 486; se judecă pentru o parte din s. Boldești și din seliștea Sîrbi și pierde 511.
- Toderiță, v. și Ion ~.
- Toderiță, v. și Teodor, Theodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderășco.
- <Todireni>, sat, v. Toderești.
- Todirești, sat, v. Toderești.
- Todora Silioie, fiica lui Vasile din Florințești, sora lui Raico, mătușa lui Toader; dăruiește nepotului ei o parte din Florințești 503.
- Todora, v. și Tudora.
- Todoran; vinde parte din Derzsca 364.
- Todoran, v. și Tudoran, Tuduran.
- Todosca, fiica lui Gheorghie Albotă, mama Nastasiei 31.
- Todosca, fiica lui Nicorici Urmeziu, nepoata lui Nicorici; vinde parte din Hudeștii Mici (menț.) 431.
- Todosi, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Todosia, fiica Mălineștilor, soră cu Sora și cu Tudora; vinde parte din Dragomirești (menț.), pentru care, apoi, se judecă și pierde 566.
- Todosia, fiica Măricăi Romăneasă, mama lui Dumbravă, a lui Pavăl ș. a. 69.
- Todosie, din Clipicești; martor 53.
- Todosie, fiica lui Avram, nepoata lui Ștefan, sora lui Gherghel pîrcălab de Bacău și a lui Gligoric din Băloșăști, cumnata lui Loghin din Bîrgăoani; vinde parte din Lăzăști 113.
- Todosie, fiica lui Năvrăpăscul <vornic>, strănepoata Magdei, soră cu <Arsenie>, cu Nacul și cu <Gheorghie> Năvrăpăscul; vinde jumătate din seliștile Drăjăști și Greci (menț.) 394.
- Todosie, fiul Măricăi Mătiiasa, nepotul lui Andronic, frate cu Alexa, cu Ghervasie ș. a.; vinde parte din Toderești 93.
- Todosie, v. și Theodosie, Tudosă, Tudosi, .Tudosie.
- Todosie, v. și Todosca, Todosia, Todosiia, Tudosca, Tudosia, Tudosiia, Tudosiia.
- Todosiia, fiica Agafiei, nepoata lui Duma; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Todosiia, fiica Duței, nepoata lui Vasilie, strănepoata lui Isaico, mama Arvasiei; vinde parte din s. Balomirești și Hoisești (menț.) 389.
- Todosiia, fiica lui Eremia Rujină și a Grozavei, soră cu Petrea, cu Toader, cu Anesia și cu Nastasia; vinde parte din Văscani (menț.) 64.
- Todosiia, fiica lui Gliga, nepoata lui Duma; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Todosiia, fiica (?) Ilenei Hăsnăsoae, sora lui Vasilie Hăsnăș și a Nastasiei; vinde parte din Băloșești (menț.) 318.
- Todosiia, fiica lui Irimia Pițigae, mama lui Toader Moțoc 228.
- Todosiia, fiica Măricăi Romăneasa, soră cu Gavril Romănescul, cu Ionașco din

- Tomești și cu Antimii, mama lui Dumbavă, a lui Pavăl ș. a. 69.
- Todosiia, (Tudosie), fiica lui Nădăbaico fost mare vornic, soră cu Dumitrașco <Nădăbaico> și cu Eremiia <Nădăbaico>, soția (?) lui Costantin; vinde două vaduri de moară pe Gîrla Putnei (menț.) 562; se judecă pentru țigani și pierde 195; vinde țigani 316, 320.
- Todosiia, fiica lui Romașco, mama lui Costul și a lui Dămiiian 85.
- Todosiia, mama lui Ghiorghei 389.
- Todosiia, (Todosiia), șetrăroaică, mama Măricăi spătară și a lui Ionașco 563, 565.
- Todosiia, țigancă, fiica lui Gliga Răul, soră cu Toma ș. a.; întărită lui Ionașcu Avram și fraților săi 184.
- Todosiia, v. și Todosca, Todosic, Tudosca, Tudosia.
- Tofan; martor la Dumeni 353.
- Tofan, din Goșmani; primește împuternicire să stăpînescă parte de ocină 383.
- Tofan, v. și Theofan.
- Tofana, fiica Anghelinei Vasilioac, nepoata lui Cîrstea Ghenovici fost <mare> vornic, soră cu Crăciun, cu Dumitrașco, cu Neculai ș. a.; primește întărire pentru s. Bujoreni, Negocști, Pipărcani ș. a. 321, 350.
- Tofana, fiica lui Ghiorghe Calapod, soția lui Costantin, soră cu Vasile Calapod, cu Mărica Homicencasă și cu Păscălina, cumnata lui Toderiță; vinde părți din Boldești și din seliștea Sirbi 486, pentru care se judecă și pierde 511; vinde părți din Văscani 517, 518, 571.
- Tofana, fiica lui Mălaiu vâtaf, mama lui Savin, a Măricuței, a Mierlei și a Nastasici, soacra lui Istratic logofăt, a lui Nacul și a lui Strățulat Dobrenchi 335.
- Tofana, fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea <Ghenovici> fost <mare> vornic, soră cu Ghiunc, cu Nastasiia ș. a.; împarte moștenirea bunicului său și primește întărire pentru s. Blindărești și Săcătura 350.
- Tofana, soția lui Costantin uricar, cumnata lui Cîrstian logofăt, mama lui Savin, soacra lui Istratic, a lui Nacul și a lui Strățulat Dobrenchi; se judecă pentru s. Lămășeni și pierde 106.
- Tofil, icomonah, <la m-rea Solca>; dă carte de mărturie 122.
- Tofilovici, v. Săndel ~.
- Toflea, tatăl lui Vasile, al Dinci și al Stanci, bunicul lui Dumitrașco, al lui Isac și al lui Precopiia 136.
- Toflea, v. și Murgoci ~.
- Tolc (probabil gr. pentru Coteleva 227), sat, ț. Hîrlău (probabil gr. pentru Hotin) 227; v. Coteleva.
- Toma; partea lui din Cîndești, vindută (menț.) 68.
- Toma; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Toma, "cel bătrîn", prisăcar; martor hotarnic 476.
- Toma, din Piticeani; martor 555.
- Toma, fiul lui Bir ("lui Bir"), tatăl lui Ilic, bunicul lui Bălan și al Marici, străbunicul lui Cîrstian și al lui Ilea 530.
- Toma, fiul lui Grozav din Răchitiș; vinde parte din Răchitiș (menț.) 369.
- Toma, fiul Stanii, nepotul lui Lupul, fratele Sorci; vinde parte din seliștea Hălmezești 568.
- Toma, postelnic; dă zapis de mărturie 254.
- Toma (Thoma), procgumen, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
- Toma, tatăl lui Apostolachi și al lui Porcca 451.
- Toma, țigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Voica ș. a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
- Toma, fost vornic de Botoșani, soful Odochici, tatăl lui Mardarie 211.
- Toma Birtoc, tatăl lui Pătrașco și al Dumitrici 84.
- Toma <Cantacuzino>, mare sulger, fratele lui Iordache <Cantacuzino>; hotarnic 189; dă zapis de mărturie 46, 108, 316, 323, 518, 552, 563; martor 47, 104, 107, 122, 255, 280, 353; cumpără și primește întărire pentru păci de sate, vii ș. a. 133, 153, 328, 442, 448, 547; vâtaf al său 420.
- Toma Savii, din Străoani, fiul lui Alban; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei (menț.) 568.
- Tomasca, fiica lui Turlui, mama Anghelinei 69.
- *Tomcești, sat; <lingă Tudor Vadimirescu, c. ~, j. Galați>; martor hotarnic din ~ 90.
- Tomescu, Const(antin) N.; trad colaționată de ~ (1930) 93.
- *Tomești, sat, ț. Cîrligătura; <lingă Popești, c. ~, j. Iași>; om din ~ 69; părți din ~, întărite lui Neaniul vornic 63, 69.
- Tomești, sat, <ț. Iași; în Republica Moldova, Tomeștii Vechi, c. Bolotina, r. Glodeni>; martori din ~ 381.

- Tomești, sat, <f. Roman; înglobat în Nisporoști, c. Botești, j. Neamț>; martor din ~ 322.
- Tomești, sat, f. Tutova; <c. Pogana, j. Vaslui>; întărit Anghelinei Vasilioae, fiica lui Cîrstea Ghenovici <fost mare> vornic, și copiilor ei 321, 350.
- <Tomeștii Vechi>, sat, v. Tomești.
- <Tomiac>, v. Chicocș <~>.
- *Tominești, sat, <f. Tutova; lingă Gîrdești, c. Voincești, j. Vaslui>; om din ~ 249; parte din ~, vîndută de Petra din ~ lui Scărlet 249.
- Tomița; dă zapis de mărturie 251; martor la Petrești 168.
- Tomița, din Sătrăreni; hotarnic 246.
- Tomșa, vecin, din Rădăuți; dat lui Gligorașu 241.
- Tomșa (Tomșea, Tomșevici), v. și Ștefan ~.
- Tonța, fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurgiu Licsul; vinde parte din Feșinghești (menț.) 9, 68.
- Tonul, vecin, din Nemerniceni; locul casei sale, ales 465.
- Topolița, pîriu, f. Neamț, <afluent al Moldovei>; sat pe ~ 77; loc de moară pe ~ 404.
- <Topolița, sat, c. Grumăzești, j. Neamț>; sat lingă ~, v. Brătulești.
- Toporăști, sat, <f. Tutova; c. Pungești, j. Vaslui>; oameni din ~ 99; loc de prisacă din Zănoaga ~ -lor, întărit lui Ionașcu Covrig 99; cumpărături din ~ (ins. sec. XVIII) 145.
- *Torcești, sat, f. Suceava; <lingă Mircești, c. ~, j. Iași>; jumătate din ~, revenită lui Ion Ciolpan în urma împărțelii averii bunicului său 500.
- Torcești, sat, <f. Tecuci; c. Umbrărești, j. Galați>; în hotar cu s. Umbrărești 281; moșia ~ -lor, impresurată 281.
- *Torcești, sat, <f. Vaslui; Turcești, lingă Uncești, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; împuternicire dată lui Toader diacon din Portari să țină și să vîndă o ocină din ~ 549.
- Tortorești, Torturești, seliște, v. Turturești.
- Troțuș, tîrg, v. Tîrgul Troțuș.
- Troțuș, ținut; sat în ~ 78.
- <Troțușanul>, v. <Gavril ~>.
- Trandafir (Trandahir), căpitan; martor la Iași, isc. 266.
- Trandafir, v. și Lupul ~.
- <Transilvania>, țară; un cal bun trimis de domn în ~ ("craului unguresc") 54.
- Trebeș, pîriu, <Trebiș, afluent al Bistriței, în m. Bacău>; hotar al unui sat 439.
- Trebeșul de Jos Unguresc, sat, <f. Bacău; Barați, c. s. Mărgineni, m. Bacău, j. ~>; hotărnicit, la cererea episcopului de Bacău, "Zamosti" <Zamoiski> 439.
- Trebeșul de Sus Rumănescu, loc și sat, <f. Bacău; Trebeș, c. s. Mărgineni, m. Bacău, j. ~>; loc care s-a chemat ~, întărit lui Ștefan din Mărgineni 73; s. ~, întărit lui Ștefan fost vornic 439.
- Trei Ierarhi, m-re, v. Iași, tîrg.
- Trepăduș, armaș, tatăl lui Dumitrașco Grama, bunicul lui Gligorie, al lui Ionașco, al lui Procopie și al Erinei 46, 48.
- Trestiana, moșie, f. Vaslui; izvod de acte (sec. XIX) 400.
- Trif Zmeurnă (Zmiurnă); se judecă pentru o parte din Vitănești 306 și pentru o moară de acolo 308.
- Trifan, din Vitănești, ginerele lui Frate; vinde un vad de moară la Găgești, pe Gîrla Putnei (menț.) 138, 302.
- Trifan, soful Odochiei, vărul lui Ghervasie; dăruiește m-rii Sf. Ioan Bogoslov o vie la Scorțești 53.
- Trifan, tatăl lui Covrig 99.
- Trifan, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
- Trifăneasa, v. Nastasiia ~.
- Trifăneasă; fiii ei vînd parte dintr-un bătrîn (menț.) 568.
- <Trifești, sat, c. ~, j. Neamț>; sat lingă ~, v. Ciofărăcești.
- <Trinca, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; sat înglobat în ~, v. Sfetcotîi.
- Trofana, fiica lui Pătrașco Banul, soră cu Vasilie Banul, cu Anușca și cu Drăguța; primește în schimb părți din Bărboși și din Melintești 42, 62.
- Trofin, din Trăist<~>eni; dă zapis de mărturie 476.
- Tribunal, v. <Judecătoria>.
- Troian, top., la Popricani; gura ~ -lui, în hotarnică 148, 365.
- Troian, top., la Voroncăuți; în hotarnică 341.
- Troțuș, tîrg, v. Tîrgul Troțuș.
- Trudești, sat, pe Valca Neagră, f. Neamț; <înglobat în Ghigoiești, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț>; în hotar cu s. Bungești și Mînjești 49.
- Trușăuș, v. Petre ~.
- Tuda; vinde parte din Dieneșești 100.
- Tudăreni, sat, v. Todireni.
- Tudor, fost căpitan, din Chilieni, fiul lui Mihăilă, tatăl Ioanei; cumpără părți din Păcurăreni, Stănuiești și Șărpeni (menț.);

- dă ficeii sale părți din Horjești, Mesăni, Săndrești, Șărpeni ș. a. I.
- <Tudor> (gr.: Tutor), frate cu Mihaiu și cu Tănăsie; vinde o vic la Temerleni 510.
- Tudor, ȋigan; ȋntărit lui Apostol marc medelnicer 318.
- <Tudor Vladimirescu, sat, c. ~, j. Galați>; sat lîngă ~, v. *Tomcești.
- Tudora, fiica Anisiei Purceloae, vara lui Pîtea, soacra lui Dumitru Purcel; dă o parte din Codăești pentru plata capului ginerelui ei (menț.) 54.
- Tudora, fiica lui Dragotă, nepoata lui Oțâl; vinde Vadul lui Pușcă (menț.) 110.
- Tudora, fiica lui Dumitru Meleşco, sora lui Toader; vinde parte din Cîndești 68.
- Tudora, fiica lui Filcea din Nohoreni, soră cu Vasilie, cu Marica și cu Sanfira; vinde părți din Iugani, Răchiteni și Tămășani 384.
- Tudora, fiica Mălineștilor, soră cu Sora și cu Todosiia; vinde parte din Dragomirești (menț.), pentru care, apoi, se judecă și pierde 566.
- Tudora, fiica lui Toader Purcel, soră cu Gavril ș. a.; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.
- Tudora, mama Acsiniei, a Ilnei ș. a.; partea ei din Dușești, vindută 67.
- Tudora, mama lui Pîtea fost șetrar; fostă stăpînă în Codăești 54.
- Tudora, mama popii Ionașco și a lui Andreiu 329.
- Tudora, nepoata lui Danciul, soră cu Irimic, cu Zaharie ș. a.; vinde parte din Mogoșăști (menț.) 77.
- Tudora, soția lui Gligori; vinde parte din Scobînfăni (menț.) 389.
- Tudora, ȋigancă, fiica lui Bîrlibaș; ȋntărită lui Apostol <fost> marc medelnicer 318.
- Tudora Alexuțoc, sora Anușcăi; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură (menț.) 568.
- Tudora, v. și Todora.
- Tudoran, fost ceașnic, din Strîmba, tatăl lui Moisei, al Ilnei și al Măgdălinii 331.
- Tudoran, fiul Madonii, nepotul Mintei; vinde două jirebii din Dresca (menț.) 505.
- Tudoran (Tuduran), fratele lui <Dumitru> Ponici, tatăl Milintianei <Șaidiroac>, bunicul lui Dumitrașco Șaidir 105, 354.
- Tudoran, tatăl lui Toader și al Grozavei 64.
- Tudorâncasă, v. Salomia ~.
- Tudori, fost pîrcălab de Hotin; dă zapis 57; cumpără s. Solominca pe care, ulterior, îl vinde (menț.), apoi îl ia ȋnapoi fiindcă nu a fost plătit 58, 207; se judecă pentru seliștea Păltinișul 23.
- Tudoriță, urmașul lui Manca, al lui Stanciul ș. a.; se judecă pentru jumătate din Brătulești 531.
- Tudosă (Tudosii) Udre; dă zapis de mărturie 384; martor 484.
- Tudosă, v. și Theodosie, Todosie, Tudosi, Todosie.
- Tudosca, fiica lui Nicorici Hermeziu, rudă cu Lupașco și cu Ionașco Hasnăș; vinde părți din Hăsnășeni 453.
- Tudosca, fiica lui Tiron, soră cu Dumitru, cu Vasilie ș. a.; primește cîte o parte din Godinești și Lihăceni, la ȋmpărțirea moștenirii 95.
- Tudosca, fiica Țoncăi, nepoata lui Grozav, sora Urîței; vinde parte din Țibănești (menț.) 214.
- Tudosia, cumnata lui Ionașcu Covrig; primește ȋntărire pentru o parte din Toporăuți 99.
- Tudosie (Todosie, Tudosii), starcă al m-rii Dragomirna; ȋmpună cu soborul, vinde s. Bîrsănești 197, 204, 205, 218.
- Tudosie, v. și Theodosie, Todosie, Tudosă, Tudosi.
- Tudosiiia, fiica Avrămici Popoi; se judecă pentru părți din Cămrîzani și pierde 474.
- Tudosiiia, v. și Todosca, Todosie, Todosia, Todosiia, Tudosca.
- Tudosiiia, fiica lui Dumitru Hudici, nepoata lui Simion Bonții, soră cu Gherman, cu Ghervasiie ș. a.; se judecă și primește ȋntărire pentru o parte din Dragomirești 277.
- Tudurache Ciure, paharnic; deținător de act (sec. XIX) 227.
- Tuduran, v. Tudoran.
- Tulbureni, sat, v. Brătinești.
- <Tulbureni>, sat, v. Turburéni.
- *Tulburești (Turburești), sat; <în Republica Moldova, lîngă Greblești, c. Recea, r. Strășeni>; martor din ~ 496.
- Tulucești, sat, ȋ. Covurlui; <c. ~, j. Galați>; fost al lui <Ionașco> Ghenghe mare logofăt (menț.); stăpînit de fiul acestuia, Lupul 227.
- Tunsăști, sat, <ȋ. Tutova; Tunsești; tunsești, c. Bogdănița, j. Vaslui>; martor din ~ 495; sate lîngă ~ v. *Băloșești, *Brănești.
- Tupilați, sat, pe Moldova, ȋ. Suceava; <c. ~, j. Neamț>; parte din ~, vindută de Pașco Blendea lui Toma <Cantacuzino> marc sulger și ȋntărită acestuia 438.

Turbătești, sat, Ț. Cîrligătura; <înglobat în Vocotești, c. Voinești, j. Iași>; părți din ~, întărite lui Vasile Corlătescul cămăraș și soției sale, Annasiia 28; martori din ~ 231.

Turburêni, sat, Ț. Hîrlău; <Tulbureni, înglobat în m. Botoșani, j. ~>; jumătate din ~, întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 389.

Turburești, sat, v. Tulburești.

Turcea, fiul lui Lupul, frate cu Toma, cu Hiica și cu Stana, unchiul Sorei; vinde seliștea Hălmezești 568.

Turceac, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.

<Turcești>, sat, v. *Torcești.

<Turcia>, v. Împărăția <Turcească>.

Turciul, v. Leca ~.

Turcu, soțul Antimiei 69.

Turcul, din Berești, tatăl lui Maxin 135.

Turcul, fost stolnic, fratele Nastasiei, cumnatul lui Toader Tăutul; hotarnic 216, 217;

martor 363;

împarte cu sora și cumnatul său părți din Crasnaleuca, Cuzlău, Horodiște și Medvica și vecini din Cuzlău 494.

Turcul, urmaș al lui Manea, al lui Stanciul ș. a.; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.

Turcul, v. și Andrei ~, Gheorghe ~.

Turda Pétir, tirgoveț; martor 428.

Turcata, sat, Ț. Dorohoi; azi în Ucraina, c. ~, r. Herța, reg. Cernăuți; om din ~ 32.

Turecoac, v. Antemiia ~.

Turlui, tatăl Tomascăi și al Sorcăi, bunicul Anghelinei ș. a.; părți din partea lui, din Tomești, vindute și întărite lui Neniul vornic 69.

Turturești (Tortorești, Torturești), seliște, Ț. Neamț; s. ~, c. Girov, j. Neamț; fostă domnească, ascultătoare de ocolul tg. Pietra 212; dăruită de Moise Movilă voievod lui Pătrașco Bașotă (menț.) și întărită acestuia 259;

loc de prisacă din ~, vîndut m-rii Bisericieni și întărit acesteia 259, 295;

sat lângă ~, v. *Furceni.

Tutor, gr. pentru Tudor 510.

Tutova, pîriu, <afluent al Bîrladului>; sate și seliști pe ~ 100, <172>, 228, 366, 447, 502; locuri de iaz și de moară pe ~ 184, 350.

Tutova, sat, Ț. ~, c. ~, j. Vaslui; martor din ~ 440.

Tutova, ținut; sate și seliști în ~ 8, 172 (1837), <188>, <227>, 321, 326, 350, 411, 448, 500, 502, 506 (1833), 525, 534, I;

desetina din stupi de la ~ 464, 495.

Tutovanul, v. Ionașco ~.

Tutrușanul, v. <Gavril Totrușanul>.

T

Taga, v. Zaharia ~.

Țapa, v. Geapa.

Țara de Jos; mare vornic de ~ 46, 47, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 76-78, 93, 94, 96-98, 101, 104, 107, 108, 113, 122, 200, 204, 235, 247, 264, 283, 291, 315, 316, 323, 329, 334, 348, 365, 371, 384, 389, 391, 397, 399, 425, 440, 518, 524, 538, 544, 552, 563, I;

sate din ~ 392.

Țara de Sus; mare vornic de ~ 46, 47, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 108, 122, 148, 204, 217, 235, 283, 315, 316, 323, 330, 334, 348, 371, 384, 389, 391, 397-399, 425, 552, 567;

boieri din ~, jefuiți 354.

Țara Leșacă, <Polonia>; domn și fost <mare> vornic de plecați în ~ (menț.) 67;

v. și Costantin Movilă, voievod, și Nistor Ureche, <fost mare> vornic.

Țara Moldovei: passim; v. și țară;

domn al Țării Moldovei: passim; v. și domn;

v. și acte.

Țara Muntenească; expediție a cancelarului ("canțilériul") <polon Ian Zamoyski> în ~ (menț.) 567.

Țarigrad, oraș, <Istanbul, în Turcia>; boier trimis de domn la ~ 54, 124;

slujbă adusă țării <Moldovei> la ~ 483;

"coberți" fără preț vinduți la ~ 77.

Țarină (În ~), v. <Aroncanu>, m-re.

Țăloit, Țigan; întărit m-rii Neamț 507.

Țăndriu, v. Nechifor ~.

Țăul, v. Gavril ~.

Țepișca, din Dorohoi; cumpără și vinde o parte dintr-un heleşteu (menț.) 216.

Țibănești (Țibănești), sat, pe Gîrbovăț, Ț. Vaslui; <~ i Buhlii, c. Băcești, j. Vaslui>; părți din ~, vindute lui Gheorghe Roșca vistiernic și întărite acestuia 214, 312, 313, 389, 522, 523, 563, 565.

Țica, postelnic; martor 513.

Țicșa; partea lui din Derzsca, vîndută (menț.) 505.

Țicșa, Țigan, tatăl lui Stavăr, al lui Gligorie Țonțea ș. a. 184.

Țicșea, țigan; întărit Mierlei Stețcoe 556 A.
 Țicșea, v. și Ion ~.
 Țigan, din Micău; dă zapis de mărturie (menț.) 138.
 Țigan, răzeș, din Țibănești; se judecă pentru parte din Țibănești și pierde 522.
 Țigan, tatăl lui Vasilie Bobul din Domnești 109.
 Țiganca, din Băloșeni, fiica lui Andrei, nepoata lui Fîrtat, sora lui Lupul; vinde parte din Băloșeni 244.
 Țiganca, fiica lui Gavril, soră cu Piscul, cu Stratul ș. a.; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
 Țiganul, v. Ioan ~, Vasilie ~.
 <Țigănași, sat, c. ~, j. Iași>; sat lingă ~, v. *Hrițcani.
 *Țigănci, sat, ț. Tecuci; <lingă Salcia, c. Umbrărești, j. Galați>; poruncă pentru alegerea părților din ~, alc lui <Vasile> Roșca vornic de gloată 256;
 v. și Păltănea, *Observații*, p. 535.
 Țigănești (Țigăneni), sat, ț. Tecuci; <c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galați>; întărit Mărieuții Cernătoae 350.
 Țigănești, sat, pe Bîrlăzel, <ț. Vaslui>; înglobat în Dumești Noi, c. Dumești, j. Vaslui>; martori din ~ 361.
 <Țigănești>, sat, v. Țigănești.
 Țiplic, fiul lui Orăș, frate cu Chiful, nepotul lui Crăciunaș, al Dochiței ș. a. 193.
 Țiul, din Vulturești; martor hotarnic 56.
 Țibănești, sat, v. Țibănești.
 Țigan, tatăl lui Ionașco 389.
 *Țigănești, sat, <probabil ț. Neamț; lingă Dochia, c. Girov, j. Neamț>; om din ~ 136.
 Țigănești, sat, <ț. Putna; Țigănești, înglobat în Bătinești, c. Țifești, j. Vrancea>; martori din ~ 470.
 Țira, v. Simion ~.
 Țogoe, țigan, fiul lui Ursul și al Bucăi, frate cu Ion, cu Sofronia ș. a.; vîndut lui Isac Stîrcea și întărit 10.
 Țombric, deal, la Cotnari; falec de vic de la ~, împărțită 335; fâlei de vic în ~, vîndute 122.
 Țonca, fiica lui Cîrstea șetrar, soră cu Ionașco și cu Mariica, mama lui Grozav și a Uritei 214, 389.
 Țonța, fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurgiu Licsul, soră cu Durașco; vinde parte din Feținghești (menț.) 9, 68.
 Țonța, fiica lui Petrașco, nepoata lui Ioan Scobenceanul, sora Dumitrei; vinde părți din Scobencești (menț.) 389.
 Țonțea, v. Gligoric ~.

Țopa; martor (menț.) 331.
 Țoța, fiul lui Bratei, tatăl lui Pătrașco Stănilă 328.
 Țoțorea, sat, <ț. Iași; Țuțora, c. ~, j. Iași>; martor din ~ 476.
 <Țudecoae> (gr.: Țulțoac); "botăiu în rîndul ~", în s. Mărășăști 77.
 Țuica, fiica Măricăi, nepoata lui Ionașco, soră cu Gligoric și cu Chelsiia; vinde parte din Bogdănești 284.
 Țunești, sat, gr. pentru Giunești 95.
 <Țuțora>, sat, v. Țoțorea.
 Țuțuian (gr.: Cuțuian 338); martor 338, 340.
 Țuțurmac, din Hălăștiani; martor 253.

U

Udrc, v. Tudosă ~.
 Udrea, tatăl lui Bălaci 156.
 Udrea, v. și Gavril ~, Gligoric ~.
 Udrea Gînsă, v. Costantin ~.
 Uhareul, vale; <lingă Nădăbăuți>; în hotarnica s. Stăuceni 219.
 Uliiana, fiica Todosiici, nepoata Măricăi Româncasca, soră cu Dumbravă, cu Pavăl și cu Nastasiia; vinde parte din Tomești 69.
 Ulița Înfundată, la Cotnari; fâlei de vic în ~, dăruite și întărite unei m-ri 4, 7.
 Ulița cea Marc, uliță în Iași; loc de casă cu pivniță de piatră pe ~, dăruit 47.
 Ulița Strîmbă, uliță, <din Iași>; oameni de pe ~, martori 420.
 Ulmu, pădure, la malul Siretului; <între s. Piscul, c. ~, și Mogoești, c. Independența, j. Galați>; punct de hotar 90.
 Umbrărești, sat, <ț. Tecuci; Umbrărești, c. ~, j. Galați>; în hotar cu s. Torcești 281.
 <Uncești, sat, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; sate lingă ~, v. *Tăricești, *Torcești.
 <Uncești>, sat, v. Oncești.
 <Uncești>, sat, v. Oncești.
 Unde a (au) fost..., unde este (sînt): biserica, casa (casele), mănăstirea, satul = pentru toate cazurile de acest fel, v. numele persoanei, al locului sau al apei la care se raportează expresia;
 v. Butești, Fîntînle, Hoicești, Lărgeni, Prigoreni, Rafaila, Stolniceni.
 <Ungaria>, v. crai unguresc.
 <Ungheni, oraș; în Republica Moldova, r. ~>; sat lingă ~, v. *Găngurești.
 <Ungheni, sat, c. Răucești, j. Neamț>; sat înglobat în ~, v. Sîrbi.
 Ungureanul, v. Ștefan ~.

- *Ungurași, sat, pe Moldova, ț. Neamț; <lingă Lunca Moldovei, c. Păstrăveni, j. Neamț>; părți din ~, întărite lui Toderașco <Ivanovici> logofăt al treilea 404.
- <Ungurași>, sat, v. *Ungureni.
- Ungurășanul, v. Simion ~.
- Ungureni, sat, <ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani>; martor din ~ 95.
- Ungureni, sat, <ț. Putna; c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 555.
- Ungureni, sat, <ț. Tecuci; c. Tătăraști, j. Bacău>; martor din ~ 326.
- *Ungureni, sat, <ț. Succava; ungurași, lingă Stamate, c. Fintinele, j. Suceava>; martor din ~ 414.
- Unguroaica (gr.: Unfuroaica), poiană; în hotarul unui loc de sat, întărit lui Dumitru Buhuș 482.
- Ungurul, v. Mihai ~.
- <Unțești, sat, c. Bogdănești, j. Vaslui>; sat lingă ~, v. *Costești.
- Urdești, sat, <ț. Fălciu; c. Viișoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul și fraților săi 28;
- sat înglobat în ~, v. Horești.
- Urduca, v. Precup ~.
- Urdugaș, bunicul lui Isac Ghigoescul 64.
- Urdzici, sat, <ț. Neamț; Urzici, înglobat în Bahna, c. ~, j. Neamț>; poruncă pentru alegerea unei părți din ~ 229.
- Urechie, v. Grigore ~, Nistor ~, Oană ~.
- Urechești, familie; partea ~ -lor din Bogdănești, vindută 546.
- Urgiești, familie 317.
- Uricani, sat, ț. Cîrligătura; <c. Miroslava, j. Iași>; părți din ~, întărite lui Condrea Malici 370;
- martori din ~ 370.
- <Uricari>, sat, v. Gănești.
- Uricariul, v. Axinte ~.
- Uriceni, sat, <ț. Hîrlău; denumire schimbată în Nicolae Bălcescu, c. Flămînzii, j. Botoșani>; om din ~ 160.
- Urîta, fiica Aniței, nepoata Buzcâi, a lui Ionașcu și a lui Simion; vinde parte din Hotcești 85.
- Urîta, fiica lui Spiridon, nepoata lui Foșca din Gîrbeni; vinde jumătate din Gîrbeni 553.
- Urîta, fiica Țoncăi, sora Todoscăi și a lui Grozav; vinde parte din Țibănești 214, 389.
- Urîta, nepoata Petrenilor; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
- Urîta, soția lui Vicol Titici 410.
- Urîța, sat, <ț. Fălciu; c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B;
- sat lingă ~, v. *Plăvățeni.
- Urlea, deal (?); în hotarul s. Șendriceni 19, 232.
- Urlea, din Dumești; martor 165.
- Urmeziu, v. Nicorici ~.
- Ursan; vinde loc de prisacă din hotarul s. Stornești 519.
- Ursăcescu, A.; col. de doc. a lui ~ (sec. XX) 28.
- Ursu, partea lui din Mijloceni, aleasă lui Apostol mare medelnicer 317.
- Ursu, din Băloșești; martor 317.
- Ursu, din Ciohoreni; martor 401.
- Ursu, din Iași; martor 169 A.
- Ursu, din Năvîrniți; martor hotarnic 90.
- Ursu, frate cu Chimașco, cu Andrei, cu Antimiia și cu Busca; vinde parte din Băloșeni 155.
- Ursu, (Ursul) Bărboi, vornic, tatăl lui Micotici și al Buscăi 68;
- fost mare pitar; dă zapis de mărturie (menț.) 544.
- Ursu Dudăilă, din Săcătură; hotarnic (menț.) 385.
- Ursuian, v. Costandin ~.
- Ursul; primește întărire după judecată, pentru poiana Muncei 189.
- Ursul (Ursulu), aprod, din Zmiiiani; martor, isc. lui 540.
- Ursul, diac, <din Galați>; dă zapis de mărturie 524.
- Ursul, din Găliștești; martor (menț.) 331.
- Ursul, din Milești; martor 409.
- Ursul, din Slobodzia Zbiroac; martor hotarnic 476.
- Ursul, din Vereșeni; primește poruncă pentru rezolvarea unei pricini 372.
- Ursul, din Verșești; martor 327.
- Ursul, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgiu Liescul, tatăl Damaschinci, al Martei și al Simdzanei 9, 68.
- Ursul, fiul lui Chirilă, nepotul lui Isaca vâtaf; primește întărire pentru parte din Simeni 376.
- Ursul, fiul lui Ion Ancăș (prob. gr.), fratele Anghelinei; vinde părți din Bircești 85.
- Ursul, fiul Mariței; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Ursul, fiul lui Paul; vinde parte din Oleșești (menț.) 139.
- Ursul, fiul preotului Nechita din Vîrtop; se judecă pentru poiana Muncei și ciștișă 190.
- Ursul, fiul lui Stavăr, tatăl lui Costantin 139.
- Ursul, fost logofăt; scrie act 304, 305;
- isc. lui 304.

Ursul, fost rob la Nădîlă, fiul Susencăi; vinde parte din Grădinari 71.
 Ursul, soțul Nastasiei, cumnat cu Simzeana; vinde parte din Băloșești (menț.) 318.
 Ursul, tatăl Simdzeanei, al Damaschinei și al Martei, bunicul lui Dumitru 9, 68.
 Ursul, țigan, soțul Bucăi, tatăl lui Țogoc, al lui Ion ș. a.; vîndut lui Isac Sîrcea și întărit 10.
 Ursul (Ursu), vameș, din Sirețel; martor 420.
 Ursul (ins. verso), v. Orsul.
 Ursul Pac; martor 233.
 <Ursul> Vartic, <fost> vornic <de Poartă>; martor 440.
 Ursul Vîntul, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 249.
 Urzică, tatăl Maricăi, ginerele popii Ionașco 318.
 <Urzici>, sat, v. Urdzici.
 Uscătoac, v. Mărica ~.
 Utmanovca, vale; în hotarul s. Voroncouți 93.
 Uzon Mustafa, turc; împrumută lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt de Hotin 500 de lei 209.

V

Vadu lui Pușcă, v. Pușcă (Vadu lui ~), vad.
 Vadul Roșcâi, v. Roșca (Vadul Roșcâi), vad.
 Vadul Vechi, vad, la Mîlcov; s. la ~ 531.
 Vaduri, top., în hotarul m-rii Bisericieni; <s. ~, c. Viișoara, j. Neamț>; Poiana dintre ~, hotar 68.
 <Vaduri>, sat, v. Polițani.
 <Valea albă>, pîrîu, v. Păraul Alb.
 Valea Bunei, vale, în hotarul Țîrgului Frumos; <îngă Costești, c. s. Țîrgu Frumos, or. ~, j. Iași>; în hotar 60.
 Valea Lăscanilor (Lățcanilor), vale; <la Lețcani, c. ~, j. Iași>; în hotar 170, 171; v. și Lețcani, sat.
 Valea Lupului, v. Lupu (Valea Lupului), vale.
 <Valea Mare>, sat, v. Timpești.
 Valea Neagră (Apa Neagră, Pîrîul <Negru> (Ciorniiu), pîrîu, <afluent al Siretului, la Hîrlești, c. Filipești, j. Bacău>; hotar al s. Bungești, Mînjăști și Trudești 49; poieni pe ~ 455; sate pe ~ 49, 213, 350; vad de moară pe ~ 350.
 <Valea Oanci>, sat, v. Oanca.
 Valea Oardzei, top., în hotarul Țîrgului Frumos; în hotar 60.
 Valea lui Spanachi, vale, v. Spanachi (Valea lui ~).

Valea Vedzuniilor (Gedzuniilor), vale; hotar al s. Mihăilești 170, 171.
 Valea Utmanovca, v. Utmanovca.
 Valeș, din Hociungi, tatăl Măricăi 200.
 Valeva, sat, <ț. Cernăuți; azi în Ucraina, c. ~, r. Coțmani, reg. Cernăuți>; om din ~ 192; parte din ~, vîndută de Isac, fiul lui Gavril, și de rudele sale lui Gavrilăș <Mățiaș> vornic 192.
 Vamba, sora lui Enachi postelnic, soția lui Hriza, mătușa lui Ianc; dăruiește un loc de prisacă la Ștorneyști 234, menț. 519, 520.
 <Vameș, sat, c. Piscu, j. Galați>; sate lîngă ~, v. *Gerăni, *Răflești; v. și Popi.
 Varlaam, arhiepiscop și mitropolit de Succava, frate cu Ștefan <333>; în sfatul domnesc 51, 76, 86-89, 91; dă zapis de mărturie 218, 371, 425, 563; dă mărturie privind cele aflate de el, la mărturisirea unui preot, privind falsificarea unui act 238; martor 122; primește scrisoare de la domn în legătură cu niște case din Succava 140; preot de la ~, martor hotarnic 385; slugă a sa <325>.
 Varlaam (Varlam), diacon, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
 Varlam, scrie act 489.
 Varlan (Vîrlam, Vîrlan), ușerel, din Ciuncești; dă zapis de mărturie 220, 279; martor hotarnic 201, 202.
 Varlam, v. și Vărlan, Vîrlan.
 Varnav, v. Dumitru ~.
 Varnava, fiul lui Dracea din Piatra, tatăl lui Hilip, al lui Leontie, al lui Toader și al Parascăi 259, 295.
 Varnava, ieromonah, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
 Varnava, tatăl lui Andronic, al lui Ionașco și al lui Miftodie; dăruiește un loc de prisacă de la Răchitoasa 366.
 Varvara, v. și Vărnava, Vîrnava.
 Vartic, din Cîrstinești; martor la Dumeni 353.
 Vartic, ginerele Albei (?) din Oșăști; în pricină, pentru plata cîstei 129.
 Vartic, tatăl lui Lupul, bunicul lui Cîrste, al lui Maxim și al Axancei 84.
 Vartic, v. și <Ursul> ~, Vasilie ~.
 Varticăuți, sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, Vartikivți, c. ~, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Solominca 207.
 <Vartic>, sat, v. Nîjești.
 Vartolomei, țigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.

- Vartholomei Mazerean, arhimandrit, la m-rea Putna; traduce act (1764) 243;
scrie condică (sec. XVIII) 88.
- Varvara (Vârvara), fiica lui Crăciunaș, nepoata lui Isac, mama lui Ionașco Lincariul, a Alecsandrei și a Părascăi; fostă stăpînă în Macicăuți 193.
- Varvara, fiica lui Danciul din Obîrșie, soră cu Bălan și cu Ion; vinde parte din Dănceni 273.
- Varvara, fiica lui Drăgan sora lui Robul Bobotă; vinde parte din Dumești (menț.) 77.
- Varvara, fiica lui Dumitru Budză, soră cu Pavăl, cu Rusul, și cu Ștefania; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
- Varvara, fiica lui Mihail, nepoata lui Turlui, mama lui Ionașco, a lui Miron căpitan și a Arvasiei 69.
- Varvara, fiica lui Nechita, nepoata Măricăi, strănepoata lui Duma, soră cu Gligorie și cu Ceuca; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
- Varvara, mama lui Drăgoi, bunica Ciorcei 139.
- Varvara, soția lui strătulat, soacra lui Iordachi, vinde ginerelui său jum. sin s. Futilcești.
- Varvara, nepoata lui Coișeș sau a lui Ștefan, rudă cu Vasile Roșca ș. a.; se judecă pentru un heleșteu de la Nemerniceni și pierde 541.
- Varvara, țigancă, fiica Dronței, sora Maricăi; întărită Mierlei Ștefcoae 556 A-B.
- Varvara Lupăneasa, fiica lui Ghiorghe Siminceanul, sora lui Ionașco, a lui Gavrilăș ș. a.; dă în schimb jumătate din Mateuți (menț.) 389.
- Varvara, v. și Vârvara.
- Vasăle, fiul lui Grozavu din Tulburești; martor 496.
- Vasăle, v. și Vasilașco, Vasilcea, Vasile, Vasilie, Vasilii, Vasile, Vasili, Vasilie.
- <Vascani>, sat, v. Văscani.
- Vascăuți (Vascăuțeni, Vascăuțani), sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, Vașkivți, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuți>; uricul s. ~ 206;
în hotar cu s. Hrobne;
poruncă pentru cercetare la ~ 373;
sat lângă ~, v. *Cetnicăuți.
- Vasco, ureadnic, din Vasileuți; martor, sig. 233.
- Vasiiani, sat, v. Văsiiani.
- Vasilașco, fiul lui Dumitrașco Ștefan <fost mare logofăt>, frate cu Ghiorghiță și cu Gligorașco; dăruiește jumătate din Goșmani (menț.) 552.
- Vasilașco, v. și Vasăle, Vasilcea, Vasile, Vasilie, Vasilii, Vasile, Vasili, Vasilie.
- Vasilca; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.
- Vasilca, fiica Annesiei, nepoata lui Liciul, soră cu Ion, cu Costin și cu Mușă; partea ei din Borăști, vîndută și aleasă 165, 210;
comîndată de Dumitrașco diac 165.
- Vasilca, fiica Măriei, nepoata Negritei, sora lui Grozav; vinde pămînturi din Rotumpănești (menț.) 366.
- Vasilca, fiica lui Sion, mama Armancăi 145, 146.
- Vasilca, sora (?) lui Dumitru, mama lui Dumitru Buză, a Anghelinei, a Mariței și a Todosiei, bunica lui Pavel, a lui Gheorghe, a lui Gligorie, a lui Ursul ș. a. 389.
- Vasilcea; fost stăpîn în Băloșești 317.
- Vasilco, Gheorghe; conte, din Cernăuți; posesor al unui act (secXX) 95.
- Vasile; vinde s. Solominca (menț.) 58.
- Vasile, fiul Annei, nepotul lui Gavril, frate cu Pavel; vinde parte din Ivoești 389.
- Vasile, fiul lui Ghiorghe 277.
- Vasile, fiul lui Ilisău din Poiană; martor hotarnic 126.
- Vasile, fiul lui Ion Botescul, cumnatul lui Toader, vărul lui Manoli cupeț din Botoșani; primește zapis (sec. XVIII) 105.
- Vasile, fiul lui Tanasie, fratele lui Gavril; vinde părți din seliștea Bircești 85.
- Vasile, fiul lui Tiron, frate cu Căzacu, cu Dumitru ș. a.; primește moștenire a patra parte din s. Godinești și Lihăceni 95.
- Vasile, nepotul lui Condrea din Dornești; vinde parte din Drăgești 410.
- Vasile, popă, din Romănești, tatăl lui Dumitrașco 136.
- Vasile, popă, din Șerbești, fiul Dochiei, nepotul Măricăi cluceroae; a slujit "din pruncie" la mătusa sa; primește danie pături din s. Vîrtop 254.
- Vasile, popă din Veștești; scrie act 495.
- Vasile, probabil slugă a lui Ionașco Celian fost mare vornic; zapis dat în mîna lui 116.
- Vasile, urmașul lui Manca, al lui Stanciul ș. a.; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.
- Vasile Băgea, diac; martor 109.
- Vasile Bulboacă; martor hotarnic 196.
- Vasile Cocială; adevărate copie (inc. sec. XIX) 449.
- Vasile Macri, căpitan; martor, isc., sig. 168.
- Vasi<l>e Mîndzare; martor la Temerleni 510.

<Vasile> Orăș, <fost mare vornic al Țării de Sus; soțul Măricăi> Orășoac 32, 72; socrul lui Onciul Iurașcoviei 363.

<Vasile> Pilat, elucer; martor hotarnie 219.

Vasile Rachiș, med(elni)cer; "posleduiește" copie (1814) 219.

Vasile Stamati, stolnic; act orig., aflat la ~ (sec. XVIII) 227.

Vasile (Vasilie, Vasili), v. și Vasălc, Vasilășco, Vasilicea, Vasile (Vasili, Vasilie).

Vasileuți, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Rîșcani>; urcadnic din ~, martor 233 B.

Vasili Sturza, ginerele lui Mirăuți; vinde s. Păruceni 521.

Vasilie; dă zapis de mărturie 445.

Vasilie; serie act 167.

Vasilie, călăraș; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.

Vasilie, croitor, din Iași; martor 415.

Vasilie, (alt ~ croitor), croitor, din Iași; martor 415.

Vasilie, diacon din Băținești; martor 470.

Vasilie, diacon din Zlătari; dă zapis de mărturie 19.

Vasilie, diacon; serie act 169 A-B.

Vasilie, din Băloșeni; dă zapis de mărturie 435.

Vasilie, din Băloșeni, fiul lui Căpitan; dă zapis de mărturie 435.

Vasilie, fiul Cinbăloei; martor, sig. 403.

Vasilie, fiul Dochiei Iachimoaie, fratele lui Cozma; se judecă pantru o parte din Tomești și pierde 63.

Vasilie, din Ionășeni; martor hotarnie 148, 365.

Vasilie, din Iuceșești; martor hotarnie, sig. 317.

Vasilie, din Mesăhănești; martor la Băiceni și Caraulești 555.

Vasilie, din Mirăslivești; martor 11.

Vasilie, din Nemernicești; martor 513.

Vasilie, din Pareova; martor (menț.) 233.

Vasilie, din Pleșești, fratele lui Simion pitărel; dă zapis de mărturie 220, 279.

Vasilie, din Sănătești; martor la Costești 558.

Vasilie, din Voleinești, tatăl lui Andronic și al Costandei 211.

Vasilie, fiul lui Avram, frate cu Ionașco fost vornic și cu Ștefan; primește întărire pentru jumătate din Giurcani, pentru părți din Meschenești și pentru țigani 184.

Vasilie, fiul lui Căpitan din Bănești, fratele lui Lupul; dă zapis de mărturie 435.

Vasilie, fiul lui Filcea din Nohoreni, frate cu Marica, cu Sanfira și cu Tudora; vinde

părți din Iugani, Răchiteni și Tămășeni 384.

Vasilie, fiul lui Gavril, frate cu Ana și cu Nastasiia, unchiul lui Pavel și al lui Vasile; vinde parte din Ivoești (menț.) 389.

Vasilie, fiul Ghindei, nepotul lui Condrea din Dornești; vinde părți din Dornești 410.

Vasilie, fiul lui Ghiorghe Calapod, frate cu Nastasiia, cu Păcălina și cu Tofana, cumnatul lui Păcurar; vinde parte din Boldești și din seliștea Sîrbi 511, 516 și din Văscani 571.

Vasilie, fiul lui Ion Andreica, nepotul lui Faur; fratele Alexandrei; vinde parte din Românești 530.

Vasilie, fiul lui Ionașco din Tomești, nepotul Măricăi Româneasca, frate cu Gligoreea, cu Anghelina și cu Nastasiia; vinde parte din Tomești 69.

Vasilie, fiul lui Isaico; vinde parte din Săoani 64.

Vasilie, fiul Isaico, nepotul Marușcăi, tatăl lui Dumitru Isăiceel, al lui Sava, al Ceucăi și al Druței 389.

Vasilie, fiul lui Liciul, frate cu Ionașco Careiul și cu Antemiia; vinde parte din Tomești 69.

Vasilie, fiul lui Lupul, nepotul lui Lupul ș. a.; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură 568.

Vasilie, fiul lui Mănăilă, nepotul lui Purcar, rudă cu Ion Poliecanul și cu Văsiian; vinde parte din Toderești 93.

Vasilie, fiul Măricăi Todereasă, nepotul lui Zubco, frate cu Calinder și cu Toader; vinde jumătate din Todereni 108.

Vasilie, fiul lui Miron din Pășcani; martor, isc. 244.

Vasilie, fiul lui Neehita, nepotul lui Toader, rudă cu <Toader> Petriceaico mare armaș ș. a., urmaș al lui Petrica hatman; primește întărire pentru părți din Blăgești, Cărbunești, Fărăoani, Ruși, Singerei, Vlădești și pentru o falcă de vie la Cotnari 228.

Vasilie, fiul lui Onciul; vinde parte din Futești (menț.) 479.

Vasilie, fiul popii Panăș din Crăsnășeni; vinde partea sa din Văsiiani 169 A.

Vasilie, fiul lui Salom, fratele lui Ionașco; vinde parte din Cîndești 68.

Vasilie, fratele lui Gheorghe Bogdan; vinde mori pe Gîrla Putnei, la Găgești (menț.) 303.

Vasilie, fratele lui Pentelei; primește parte din s. Orbie 147.

- Vasilie, ginerele Brănesci, soțul Măricii; vinde jumătate de moară și de loc de moară pe Gîrla Putnei (menț.) 369.
- Vasilie, ginerele Măricăi, soțul Anghelinei, tatăl lui Gligorie; dă parte din Bogdănești pentru a plăti gloaba și a despăgubi pe păgubaș, pentru furt săvîrșit de fiul său 70.
- Vasilie, gr. pentru Arsenic 394.
- Vasilie, nepotul lui Coișef sau al lui Ștefan, rudă cu Vasilie Roșca ș. a.; se judecă pentru un heleşteu de la Nemerniceni și pierde 541.
- Vasilie, popă din Ferești; dă zapis de mărturie 19, 444;
scrie act 342, 444.
- Vasilie, popă, din Hrinicești; dă zapis de mărturie (menț.) 221.
- Vasilie, popă, fiul lui Ghirghie din Budești; dă în schimb un loc din hotarul Budeștilor (menț.) 28.
- Vasilie, soțul Ifincăi; vinde jumătate din Dărmănești (menț.) 72.
- Vasilie, spătărel, din Todirești; martor la Codăești 416 B.
- Vasilie, urmașul lui Isaico și al Marușcăi, tatăl lui Sava, bunicul Nastasiei; vinde parte din Hoisești și Balomirești 389.
- Vasilie, vecin, din Zărnești, întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
- Vasilie, vornic (ins. verso) 233.
- Vasilie (Vasile, Vasili) Balșe (Balș, sec. XVIII: Balșu) fiul lui Gheorghie Balșe, nepotul lui <Zaharia> Bîrlădeanu logofăt; i se alge jumătate din seliștea Forăști 196, pe care, apoi, o vinde 334, 337, 348, 349.
- Vasilie Banul, din Dumești; martor hotarnic la Borăști 165.
- Vasilie, (Vasile) Banul (Ban), vistiernic al doilea, fiul lui Pătrașco Banul, frate cu Maximilian <Banul>, cu Anușca, cu Drăguța ș. a., cumnat cu Simion Mihăilescul și cu Ștefan Moimăscul; dă zapis de mărturie 204, isc., 263, 316, 323, 384, 547 isc., sig., 552, 554;
martor 283, 519; (menț.);
schimbă sate și părți de sate 16, 42, 62;
dăruiește jumătate din s. Hăsnășeni 42, 43, 62.
- Vasilie Benci, martor 136.
- Vasilie Bobul, fiul lui Țigan din Domnești; vinde parte din Domnești 109.
- Vasilie Botedzu; scrie act 420.
- Vasilie Bran; martor 462.
- Vasilie Căpracea, aprod, din Armenești, "fecior de boier"; scrie marelui logofăt despre alegerea unor părți din Borăști 165.
- Vasilie Căzărescul, din Pomîrla; martor hotarnic la Șendriceni 491.
- Vasilie Cenușe; vinde Poiana Costei, din hotarul Birleștilor (menț.) 133.
- Vasilie Ciomîrtan, fratele Costandei; dă zapis pentru Tîrzii 498.
- Vasilie Cocca, agă; dă zapis de mărturie, isc. 204.
- Vasilie Corlat, (gr.: Cojoc 281, Corlătescul, Curlat), diac 431;
cămăraș 28, 231, 534, fiul Erinei, soțul Annesiei, ginerele lui Sofron stolnicul și al Ilnei, frate cu Apostol și cu Toader, cumnat cu Dănăilă și cu Ionașco; dă zapis de mărturie 431, 453;
scrie acte 90, 236, 281, 370, 408, 419, 534;
primește întărire pentru sate și părți de sate 28, 231.
- Vasilie Croitorul, din Onceni; cumpără trei răzoare din Onceni 175.
- Vasilie Dinga, diac, fiul lui Ionuț, nepotul lui Golăi, fratele lui Gligorie; face schimb de ocine din s. Siliștea, cu fratele său 282; se judecă pentru lazuri din hotarul aceluiași sat (menț.) 282.
- Vasilie Drăghinici, din Orhei; dă zapis de mărturie 388.
- Vasilie Fugle (Fuglea), croitor, din Iași, soțul Maricăi; fost croitor al lui Enachi <fost mare> postelnic 234; primește de la rudele postelnicului un loc de prisacă la Ștonești 234, pe care îl schimbă cu o vie de la Iași 519, 520.
- Vasilie Gorovei, diac; scrie acte 123, 204, 218, 348.
- Vasilie Hasnăș, fiul Ilnei Hăsnășoac, fratele Todosiei și al Nastasiei; vinde parte din Băloșești (menț.) 318.
- Vasilie (Vasile) Hăugul, fiul lui Hăugul, frate cu Costantin, cu Sava și cu Toader; martor 120, 155;
cumpără parte din Băloșeni (menț.), pe care, apoi, o vinde 266.
- Vasilie Hubăc, din Hrițcani; martor 155.
- Vasilie Lețca, din Ferești; dă zapis de mărturie 342, 343.
- Vasilie Lucoci; martor la Romănești 529, 530.
- Vasilie Lupan, fratele Loghinei; vinde parte din Scobîțeni (menț.) 389.
- Vasilie, (Vasile, Vasili, Vasili, Vasilie) <Lupu> (sec. XVIII: Alvanitul 49), voievod, domn al Moldovei; tatăl lui Ioan voievod 51, 54, 55, 64, 69, 72, 76-78, 93, 235, 389-391, 397, 398; <ctitor al m-rii Zugraf> 345;

- nașul lui Pătrașco Cioglea și al soției sale, Maria 78;
- cumpără sate, părți de sate și mori 33 (menț.), 112 (menț.), 174 (menț.), 344; dăruiește sate, selști, case, locuri în Braniște 33, 47, 78, 101, 140, 224, 345, 378, 482;
- stabilește un așezământ pentru rânduiala clerului 239; hotărăște introducerea plății dajdiei pentru haraciu, pentru toate categoriile sociale 297;
- acordă scutiri 20, 86-89, 162, 239;
- întărește sate, selști, mori, țigani ș. a.; passim; dă cărți de apărare și împuternicire 24, 25, 80, 81, 141, 185, 187, 225, 237, 262, 309, 311, 346, 347, 351, 355, 356, 382, 449, 455, 457, 458, 467, 478, 489, 541, 549, 559;
- judecă 6, 23, 34, 63, 66, 73, 75, 91, 94, 96, 98, 103, 106, 107, 122, 129, 134, 144, 157, 177, 203, 210, 213, 223, 230, 236, 252, 261, 267, 269, 277, 278, 298, 300, 302-304, 306, 307, 358, 367, 372, 376, 383, 386 A-B, 395, 408, 409, 411, 418, 426, 439, 446, 448, 451, 459, 468, 474, 479, 481, 484, 486, 487, 492, 493, 505, 511, 522, 523, 525, 526, 536, 539, 541, 543, 544, 548, 551, 566, 567;
- poruncește dregătorilor și slugilor domnești 29, 30, 56, 125, 126, 130, 149, 150, 156, 163, 165, 173, 178, 179, 181, 186, 189, 191, 196, 198, 201, 208, 216, 217, 226, 229, 232, 242, 246, 248, 256, 257, 259, 281, 285, 308, 317, 327, 359-361, 368, 373, 381, 412, 414, 423, 424, 432, 434, 436, 454, 456, 465, 466, 469, 470, 473, 475, 476, 485, 488, 491, 515, 516, 528, 532, 545, 557, 570;
- serisori ale lui ~ 5, 52, 112, 140, 194, 483;
- scrisori (rapoarte) trimise lui ~ 2 A-B, 126, 165, 170, 191, 291, 216, 317, 361, 409, 469, 476, 512;
- acte scrise în zilele lui ~ 71, 495, 553, II;
- act de la ~, rupt în Divan 451;
- datorie plătită în zilele lui ~ 124.
- Vasilie Morcov; vinde parte din Dienescești 100.
- Vasilie Murguleți; primește împuternicire să stăpânească o parte din Merești 24.
- Vasilie Muste; primește poruncă să vegheze la plata unei iepe ucise 198.
- Vasilie Pelin; martor 560.
- Vasilie Pilipovschi, fiul lui Simion Pilipovschi și al Măricăi, frate cu Gligorie, cu Ionașco ș. a.; martor, isc. 233 B;
- împreună cu Ionașco, jefuiește pe Isar cămăraș și pe alți negustori; părinții lor dau jumătate din Șerbiceni, pentru plata capului 143, 235.
- Vasilie Plavăț; vinde parte din Băsăști (menț.) 327.
- Vasilie Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel postelnic, ginerele lui Dumitru fost vornic; împuternicire dată lui Ionașco Cehan spre a-l aduce în fața domnului, cu uricul s. Codăești 309;
- vinde părți din același sat 417.
- Vasilie Răpceanul; dă zapis de mărturie 384.
- Vasilie Roșca, fost <mare> jîtnicer 135, vornic de gloată/Poartă, frate cu Ghiorghe Roșca și cu Costantin Roșca, ginerele Măricăi Cernătoaia, cumnat cu Meriuță și cu Ștefan Cernat; dă zapis de mărturie 518, 547;
- martor hotarnic 476;
- martor 173, 561;
- hotarul lui, din Păușești, ales 135;
- vinde părți din Băiceni, Oncani și Turbureni (menț.) 389;
- stăpîn în Blăjerei și Țigănci 203, 256, 275;
- se judecă și primește întărire pentru Dimăceni 258, 307, 544; cumpără parte din Brătuleni 546;
- isc. lui 546.
- Vasilie Roșca, nepotul lui Ștefan sau al lui Coifeș, rudă cu Vasilie, Ana, Corne și Varvara; se judecă pentru un heleșteu de la Nemenișeni și pierde 541.
- Vasilie Rugină, din Găiciani; dă zapis de mărturie 326.
- Vasilie Solomon; martor la Băsăști 327.
- Vasilie Stroiici, fiul lui Lupul Stroiici și al Păscălinei Stroiicioae, fratele lui Ionașco 199; martor, isc. 363;
- înscrie în pomelnicul cel mare al m-rii Solca (menț.) 396.
- <Vasilie> (gr.: Ion 465) Șepteliei, fost hatman, ginerele lui <Ion> Solomon fost mare vistiernic, tatăl lui Gheorghiuță și al lui Ilie 225, 465, 541.
- Vasilie Vartic, fiul Grăpinci, nepotul lui Ghiorghe Borodaci și al lui Gînscă, strănepotul lui Frățian; dă zapis de mărturie 1;
- cumpără parte din Voicuți 564.
- Vasilii, diacon, fiul lui Mirun; martor la Temerleni 510.
- Vasilii, fost popă, din Dojbigeni; scrie act 71.
- Vasilii, uricar; traduce act (sec. XVIII) 203.
- Vasilii Danu; colapionează copie (1814) 206.

Vasilii Zotov; traduce act. (sec. XIX) 241.

Vasiloac, v. Anghelina ~.

Vasile, fiul lui Andrian 277.

Vasile, fiul lui Dumitru Hudici, nepotul lui Simion Bonțea, frate cu Gherman, cu Ghervasiie ș. a.; se judecă și primește întărire pentru parte din Dragomirești 277.

Vasile, tatăl lui Larion, al lui Maxim ș. a. 77.

Vasile Ciobotă, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.

Vasile (Vasilie) Isac, fiul lui Isac din Costinești; hotarnic, isc., sig. 217.

Vasile (Vasilii, Vasilie), v. și Vasăle, Vasilașco, Vasilcea, Vasile (Vasilie, Vasilii).

Vasilei, din Bolobocani; martor 35.

Vasili, din Costinști; martor 484.

Vasili, din Otești; imputernicit să stăpîneasă o moară 80.

Vasilie, din Florintești, tatăl Todorei Silioie și al lui Raico, bunicul lui Toader; parte din bătrînul lui ~, dăruită 503.

Vasilie Țiganul, fiul lui Ion Țiganul; vinde locuri de casă din Mărășăști și din Sîrbi (menț.). 77.

Vaslui, tîrg, <ț. ~; m. ~, j. ~>; armeni din ~ 145, 146; tîrgoveți, martori 145, 146, 194; curte domnească 194; hotarul tîrgului 194, 224, 344; mori 344, 345; m-ri:

Zugraf (<sec. XIX: Lipovăț>, Zugrafi, Zugrav), m-re, <lingă Vaslui, în c. Lipovăț, j. Vaslui; închinată la m-re Zograf, de la Muntele Athos>; hram: <Sfîntul Gheorghie 244>;

ctitor Vasile Lupu 345;

egumenul și soborul, martori 21; călugăr de la ~, martor 415;

poruncă de la Vasile Lupu voievod, pentru construirea bisericii m-rii ~ 194;

primește danie o bucată de loc din hotarul tg. Vaslui, care devine braniște 224; primește danie un vad de moară pe Bîrlad, în hotarul s. Munteni 345.

Vaslui, ținut; slugi domnești de la ~, oprite de la a lua dabile de la schitul Racovița și a folosi la munci oamenii de acolo 20;

sate și seliști în ~ 54, 83-85, 115, 210, 214, 227, 230, 276, 293, 294, 312, 313, 342, 343, 361, 389, 394, 400, 417, 418, 444, 445, 451, 500, 506 (1833); schit în ~ 20;

Isprăvnicia ț. ~ (1827) 506.

Vasuschi, tatăl lui Antinac, al lui Marco, al Anci și al Antimiei 214.

Vasutca, fiica lui Luca Pojar, soră cu Anușca și cu Nastea, mama lui Antânaș, a lui Marco și a Antemiei 389.

Vasutca, fiica Lupei, nepoata lui Cîrstea, sora Sofronici; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.

<Vaskivți>, sat, v. Vascăuți.

Văcărești, sat, pe Gîrla Putnei, ț. Putna; <înglobat în Ciușlea, c. Garoafa, j. Vrancea>; întărit Anghelinei, fiica lui Cîrstea Ghenovici <fost mare> vornic 350.

Văcotești, seliște, <ț. Cîrligătura; s. Vocotești, c. Voinești, j. Iași>; scoasă din hotarul s. Mînjăști 75;

sat înglobat în ~, v. Turbătești.

Vădeanul; împarte cu Tănasea fost vornic și cu soacra acestuia, Soltana, vecini din Oglindești 430.

Vălcinești (sec. XIX), v. *Vlășinești, sat.

<Văleni> (schitul de peste Bistrița), m-re de maici, <ț. Neamț; în Văleni, l. c. am. Piatra-Neamț, j. Neamț>; primește de la domnie scutire de dări pentru patru poslușnici 87.

Vălăni, sat, ț. Fălciu; <c. Viișoara, j. Vaslui>; om din ~ 540;

parte din ~, vîndută de Ștefana, fiica lui Ionașco Dăvidu din ~, lui Scărlet din Zorilăni 540.

<Văleni, sat, c. Pădureni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. Clocicari.

Vălinei, (sec. XIX: Văleni), sat, ț. Neamț; <Văleni, înglobat în Dochia, c. Girov, j. Neamț>; jumătate din ~, revenită la împărțeală lui Toader Beldiman 391.

Vălișeni, seliște, ț. Cîrligătura; <s. Văleșeni, lîngă Scobilțeni, c. Podu Iloaiei, j. Iași>; cumpărată de Gheorghe Roșca vistiernic de la m-re Sf. Ilie (menț.). și întărită acestuia 389.

Văratec, m-re, <ț. Neamț; în s. ~ c. Agapia, j. Neamț>; doc. aflate în arhiva m-rii ~ 87 (1774), 524 (1965-1966).

<Vărăncău>, sat, v. Voroncouți.

Vărlan, călugăr, de la m-re Rîcica; în sobor 315.

Vărlan, v. și Varlan.

Vărnava, popă, din Brătîla; martor hotarnic 126.

Vărnava, v. și Varnava, Vîrnav.

Vărooști, tatăl (?) Anisieci 467.

Vărvara, fiica lui Petrea, sora lui Costantin; vinde un loc de prisacă din hotarul Muntenestilor 534.

Vărvara, fiica popii Toader, soția lui Bălăban; vinde parte din Orgoești (menț.). 411.

Vărvara, sora (?) lui Cozma; dăruiește părți din Cibartu, Gănești și Tăoști (menț.). 418.
 Vărvara, soția lui Miron; vinde parte din Săoani 64.
 Vărvara, țigancă, soră cu Larion Babeț, cu Agarra ș. a.; dată în schimb 329.
 Vărvara, v. și Varvara,
 Vărzariu, v. Lupul ~.
 Văscan, fiul lui Ion, fratele lui Grigorie; vinde parte din Hotcești 85.
 Văscan; fost stăpîn al selicții Vitănești 568.
 Văscan, tatăl lui Ion 155.
 Văscan, țigan, tatăl Dumitrei și al Murei 184.
 Văscan Codan, din Țigănești; martor 470.
 Văscan Moghiliță, fost pîrcălab, nepotul lui Iațco Hudici, strănepotul lui Petru Huduici, tatăl lui Dumitru Moghilă 78.
 Văscani, sat, ț. Roman; <Vascani, c. Ruginoasa, j. Iași>; în hotar cu s. Oncești 64; numit mai înainte Oncești (1756) 517; părți din ~, întărite lui Lupul Prăjescul mare clucer 64, 517, 518, 571; sate lingă ~, v. *Drăgoteni, *Oncești.
 Văscăuțani, sat, v. Văscăuți.
 Văscăuți, ț. Orhei; <în Republica Moldova>; moștenit de Lupul Prăjescul mare clucer și de soția sa, Safta, după împărțire 227.
 Văscăuți, sat, <ț. Suceava> (gr.: Cernăuți 121); <Văscăuți, c. Mușenița, j. Suceava>; parte de ocină din ~, stăpînită de Dumitrașcu Șeptelici și împărțită cu soția, cu fiica și ginerele său 121; martor din ~ 460.
 Văsiian, fiul lui Ion Policeanu, nepotul lui Purcar, rudă cu Vasilie; vinde parte din Toderești (menț.). 93.
 Văsiian Ordzea; hotarnic 246.
 Văsiiani (Vasiiani), sat, <ț. Orhei; în Republica Moldova, Văsieni, c. Leușeni, r. Telenești>; om din ~ 169 A-B; parte din ~, vîndută de Vasilie, fiul popii Panăș, lui Ostahie 169 A-B.
 Văsiiești, <sat, ț. Trotuș; Văsiești, înglobat în or. Moinești, j. Bacău>; sătenii din ~ se judecă cu Bejan paharnic și primesc întărire pentru poiana Buruienești 446.
 <Văscăuți>, sat, v. Văscăuți.
 Vătămăni, sat, ț. Neamț; înglobat în Costișa, c. ~, j. Neamț; om din ~, dă zapis de mărturie 413.
 Vechiul, v. Lazor ~.
 Vecică, v. Griga ~.
 Veisa, v. Lupul ~, Mihai ~.
 <Velna>, pîrîu, v. Vilna.
 Velicico, postelnic al doilea; dă zapis de mărturie 316, 323;

martor 334, isc., 348 isc., sig.
 Venculeț, din Suceava; vinde vii la Cotnari 78.
 Venculeț, v. și Vinculeț.
 Venedictu, fost episcop <de Roman> și <fost egumen> al m-rii Sucevița; trimite scrisoare de mărturie lui Gavrilăș <Mățiaș> mare logofăt, în legătură cu un heleșteu de la satele Popeni și Săpoteni 422.
 Veniamin, călugăr, la m-rea Zugraf; martor la Părișeni 415.
 Veniamin, ieromonah, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
 Veniamin, ieromonah, la m-rea Solca; în sobor 122.
 *Verecești, sat, <ț. Neamț; lingă Negritești, c. Podoleni, j. Neamț>; om din ~, dă zapis de mărturie 413.
 Verdeș, v. Ionașco ~.
 Verdele (Verdile), heleșteu, <Pîrîul Verde, la Negritești, c. Podoleni, j. Neamț>; pricină pentru ~, între m-rile Rîșca și Tazlău 298-300.
 Verdișoia, v. Mărica ~.
 Vereșeni, sat, <ț. Bacău; Vereșani, denumire schimbată în Odobești, c. Secuieni, j. Bacău>; om din ~, slugă domnească 372.
 Vereșeni, sat, <ț. Suceava; Verșeni, c. Mîroslăvești, j. Iași>; oameni din ~, dau zapis de mărturie 37; parte din ~, vîndută de Gavril, fiul Lelei din Mihăești, lui Alecsandru diac și întărită acestuia 37.
 Verșești, sat, <ț. Bacău; c. Sănduleni, j. Bacău>; martor din ~, 327.
 <Verșești, sat, c. Gîrcov, j. Neamț>; sat lingă ~, v. *Vîrtop.
 Verteb, top., în hotarul s. Rusi 399.
 *Vertep, sat; <ț. Hotin; în Republica Moldova, lingă Brătușeni, c. ~, r. Edineț>; martor din ~ 233 B.
 Vesălina, rudă cu Drăgan ș. a.; vinde parte din Șepeuleți (menț.). 504.
 Veștelești, sat, v. Zviștelești.
 <Vetrești-Herăstrău, sat, c. Nistorești, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Românești.
 <Vetrișoia, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Răciulești; sat lingă ~, v. *Furtești.
 Veveriță, v. Sava ~.
 Vicol, dă zapis de mărturie 318.
 Vicol, din Bănești; martor hotarnic 476.
 Vicol, (Vicul) din Borăști; martor hotarnic 165, 361.
 Vicol, din Onești; martor hotarnic 476.

- Vicol, negustor, <din Suceava>; martor 197.
- Vicol, popă; scrie act 113.
- Vicol, tatăl Frăsinei, bunicul lui Simion Capșa 93.
- Vicol Titici; cumpără parte din Drăgești 410.
- Vicol, v. și Roșcoaleț ~.
- Vicoleni, sat, <f. Dorohoi; c. Ungureni, j. Botoșani>; om din ~ 354; act domnesc pentru ~ 405; martori din ~ 95; sat probabil lângă ~, v. *Vîrtop.
- Viscolesc, neam ("neamul ~"); deține copie după un act (1727) 49.
- Vicul, v. Vicol.
- Vidrașco, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste vameș, soțul Nastasiei; cumpără s. Băncești (menț.) pe care, apoi, îl vinde 243.
- <Vișoara, sat, c. Vidra, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Săcătură.
- Viliia, pîriu, <f. Hotin, afluent al Prutului, la Tețcani>; sat, iaz și vad de moară pe ~ 211.
- Viliia Mică, pîriu, <f. Hotin, Lopatnic, afluent al Prutului mai jos de s. Lopatnic>; sat, loc de heleșteu și moară pe ~ 352.
- Viliia Seacă, pîriu, <f. Hotin, Lucăceni, afluent al Vilicii, la Lucăceni>; sat, iazuri și loc de căpăruș pe ~ 389.
- Vilipești, sat, <f. Trotuș; Filipești, c. Bogdănești, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ 126.
- Vilna, pîriu, <Velna, afluent al Bîrladului, mai sus de or. Negrești>; sat pe ~ 419.
- Vinerea Paștilor 70.
- *Vinești (Vilnește), sat, pe Teleajna, f. Vaslui; <lingă Butucăria, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Ardaric, fiul lui Dumitru Purcel, lui Racoviță Cehan logofăt al doilea 342 și întărită acestuia 343.
- Vinerea Paștilor; termen de plată 70.
- Vineri, v. Sfînta ~.
- Vipere, v. Giurgea ~.
- Visarion, călugăr, la m-rea Rîcica; în sobor 315.
- Visarion, eclesiarh, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
- <Visarion> Bogza, călugăr, fiul lui <Drăghici> Bogza, clucer; primește întărire pentru s. Căcăceni și Lălești 15, 82; scrie act 462.
- Vista, gr. pentru Nasta 77.
- Visternic, bunicul lui Dumitru; părțile lui din Băloșești, vindute, (menț.). 317, 318.
- Vișă, v. Stan ~.
- <Viștelești>, sat, v. Zviștelești
- Vitan, tatăl lui Tăbălac, bunicul Măricăi, străbunicul lui Tisul 568.
- Vitănecști, sat, (seliște 568), <f. Putna; c. Țifești, j. Vrancea>; om din ~ 138, 302; parte din ~, cu vad de moară, întărită lui Nacul, fiul lui Ianc din Bîrlad, în urma judecății 306, 308; parte din seliștea ~, întărită aceluiași 568.
- Viță, v. Gheorghe ~.
- Vizantia, sat, <f. Putna; Vizantea Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; om din ~ 302.
- Vîlcan; parte din Vitănecști, răscumpărată de la ~ (menț.). 306.
- <Vîlcănești>, sat, v. Volnăcești
- Vîlcești, sat; <Buceceam c. ~, j. Botoșani>; martori din ~ 414.
- Vînători, sat, pe Bistrița, f. Neamț; <înglobat în m. Piatra Neamț, j. Neamț>; fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Piatra; cumpărat de Chiriță <Dumitrachi Paleologu> postelnic de la Costantin <Movilă> voievod și dăruit m-rii Bisericieni de Maria, soția lui Chiriță (menț.); dat de Radu Milnea voievod lui Ionașco Boldescul cupar, care l-a restituit m-rii Bisericieni (menț.); întărit aceștia 68.
- <Vînători>, sat, v. Stolniceni.
- Vînculeț, v. Eremia ~.
- Vîntul, v. Ursul ~.
- Vîrbova, sat, f. Soroca; <în Republica Moldova, Vîrnova, numită Cotuienii Mici, r. Sîngerei>; dat de Miron Barnovschi, în schimb, lui Costin postelnic (menț.). 394.
- Vîrîți, sat, <f. Fălciu; înglobat în Lunca Banului, c. ~, j. Vaslui>; împuternicire acordată Episcopiei de Huși să "bată" sednicul de la ~ 141; martori din ~ 2 A-B.
- Vîrlan, <fiul lui Lucoci>; datorie a lui ~, plătită de chezași 124.
- Vîrlan, v. și Varlan, Vîrlan.
- Vîrnav, soțul Chireanei; vinde parte din Răchitiș 369.
- Vîrnav, v. și Varnava, Vărnava.
- <Vîrnova>, sat, v. Vîrbova.
- *Vîrtop, sat, <f. Dorohoi; probabil lângă Vicoleni, c. Ungureni, j. Botoșani>; om din ~ 354.
- *Vîrtop, sat, <f. Neamț; Hîrtop, lângă Verești, c. Girov, j. Neamț>; preot din ~ 190; parte din ~, dăruită de Mărica cluceroac popii Vasile din Șerbești 254.
- Vlad, ginerele lui Chiper 277.

Vlad, ȋigan; întărit lui Apostol, <fost> mare medelnicer 318.

<Vladicina>, sat, v. Vl diceana.

Vladovici, v. Ioan ~.

Vlaico Căprioară, tatăl Marinic i, bunicul Anu c i, străbunicul lui Mih ill  180.

Vlaicul, fratele lui Pătru, st bunul lui Vasilie Corlătescul  . a.; cumpără s. Tămășeni (menț.). 28.

Vlasi, <ȋigan; întărit m-rii Nearnț> 507.

Vlasie; cumpără parte din Dumești (menț.), pe care, apoi, o vinde 77.

Vlasie, armășel, fiul lui Ilea, fratele lui  tefan; martor 169 A.

Vlasie, diac; scrie acte 214, 221, 331, 402, 535, 537.

Vlasie, fiul lui Lucoci, nepotul lui Caramiz, strănepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Dumitrașco Spr ncean   i cu Hareta; vinde parte din Fe inghe ti (menț.) 9, 68.

Vlasie, popă, din Tătărași; martor la Văsiiani 169 A.

Vlasine ti, sat, v. *Vl sine ti.

Vla ca, din Ungureni; martor, isc. 555.

Vlașin (Vla en), din Dorohoi; martor hotarnic 191, 232.

Vlădeni, noua denumire a s.  iupot ni 94.

Vl d ni, sat, < . Iași; c. ~, j. Iași>; menț.  ns. verso (sec XVIII) 18.

Vlădeni, sat, < . - Suceava, înglobat în Mihăileni, c. ~, j. Botoșani>; întărit lui <Dumitru Ponici diac 105.

Vlădeni, sat,  . Suceava; <Vl de ti, numit mai tirziu Arghira, c. Preutești, j. Suceava>; jumătate din ~, întărită lui Lupul Ghenghea, în urma împărțirii averii p rinte ti 227.

Vl de ti, (gr. Vlăgești), sat, < . Covurlui; c. ~, j. Galați>; martor din ~ 90.

*Vl de ti, sat pe Tutova; < . Tutova; j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Vasilie  i fraților săi, fiii lui Nechita 228.

*Vl de ti, (Vl d ni), sat, pe Siret,  . Roman; < ng  Br te ti, c. Stolniceni Prăjescu, j. Iași>; martor din ~ 250;

dat în schimb de Gavril logofăt m-rii Rîșca (menț.); vîndut de m-re lui Ion  cu  Prăjescul postelnic  i întărit acestuia 315.

<Vl de ti>, sat, v. Vlădeni

Vl de ti, seli te, v. M n e ti

Vl diceana (Vl dicina, Vl dicin ), sat, <azi în Ucraina, Vladicina, c.  iriv i, r. Hotin, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Stăuceni 219.

Vl dicianul, v. Ion co ~.

Vl dio  (Vl diuc), mama lui Costantin, bunica Marici, soacra lui Giurgea 568.

Vlăgea, nepotul Solomici, fratele lui Grigorie Del e; vinde seliștea Petrești 84.

Vlăgea, v.  i Dumitru ~.

Vlăgești, gr. pentru Vl de ti 90.

Vl ic ni, sat, pe Jijia; < . Dorohoi; înglobat în Șetrăreni, denumire schimbată în Jijia, c. Albești, j. Botoșani>;  mputernicire dată lui Gheorghie Mo oc  i rudelor sale să st pinesc  jumătate din ~ 356.

Vlăsineasa, cătun al s. Stolniceni, < . Iași;  n Republica Moldova, r. F le ti>; întărit m-rii Sf. Sava 76.

*Vl sine ti, sat,  . Chigheci; < n Republica Moldova, r. Leova>; întărit m-rii Sf. Sava 76.

*Vl sine ti (sec. XIX: Vălcinești, Vlasine ti), sat,  . Fălcui; < ng  Lunca Banului, c. ~, j. Vaslui>;  mputernicire dată M n  tirii lui Balica pentru st p nire 346.

Vocic, v. Gligoric ~.

<Vocotești>, sat, v. Văcotești, seli te.

Vodă, v. Dealul lui ~.

Voica,  iganc  fiica lui Gliga R ul, soră cu Toma  . a.; întărită lui Ionașco Avram  i fraților săi 184.

Voico, rudă cu Chireana 84.

Voicuți (Voicuți), sat, pe Prut,  . Dorohoi; <Voic u i, înglobat în Bajura, s. apar in nd or. Darabani, j. Botoșani>; parte din ~, v ndut  de Ghiorghie Borodaci lui Vasilie Vartic 564.

Voievod, v. Dealul lui Vodă (~ -ului).

Volc e ti, sat, v. Voln e ti.

<Volc ne ti>, sat, v. Voln e ti.

Volcineți (Volcinești, Volcine ), sat,  . Hotin; < n Republica Moldova, Volcine , denumire schimbată în Maiovka, c. Ocnia, r. ~>; om din ~ 211;

jumătate din ~, fostă a lui Ionașco Ghenghea 188, 211; dată de Lupul Ghenghea în schimb 227.

<Volintire ti, sat, c. Alexandru I. Cuza, j. Iași>; sat  ng  ~, v. * aoani.

Voln e ti (Volc e ti, <Volc ne ti, Vilc ne ti>), sat, pe Ișnovăț,  . L pu na; < n Republica Moldova, Vulcănești, c. Cioere ti, r. Nisporeni>; întărit lui Gheorghie Ro ca vistiernic 389.

Voloca (Obi  ia Volocci), loc, la s. Horelește; întărit lui  tefan diacon, de la biserica domnească <din Iași> 50.

Voloseni, sat, < . Fălcui; Bogdana-Voloseni, c. St nile ti, j. Vaslui>; în hotar cu s. St nile ti 2 A-B;

fost domnesc, ascultător de ocolul St nile tilor; dăruit de  tefan Tomșa

voievod lui <Ionașco> Cehan <fost mare> vornic (menț.); întărit aceluiași 54.
 <Vorniceni, sat, c. ~, j. Botoșani>; sat lângă ~, v. *Glodeni.
 Vorona, sat, ț. Suceava; <c. ~, j. Botoșani>; jumătate din ~, întărită lui Dumitrașcu Ghenghea, în urma împărțirii averii părintești 227.
 Voroncăuți (Vorăncăuți, Voroncouthi), ast, ț. Soroca; <în Republica Moldova, Vărăncău, c. Slobozia-Cremene, r. Soroca>; parte din ~, vîndută de Ionașco Hrincoșci surorii sale, Mărica, și soțului ei, Dumitrașcu Fulger 166, 167; părți din ~, întărite acelorași 93;
 hotarul s. ~, întărit 341, 398 (îns. sec XVII-XVIII).
 Voroneț, m-re, <ț. Suceava; în ~, l. c. a or. Gura Humorului, j. Suceava>; egumenul și soborul 81; țigani 81.
 Voșic, v. Ion ~.
 Vovidenia, hram, v. Intrarea în Biserică.
 Vozdouți, sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, Gvizdivți, c. ~, r. Securenii, reg. Cernăuți>; ureadnic din ~, martor 233 B.
 Vrabie, vătaf; dă zapis de mărturie 431.
 Vrancea, pîriu/vale, la Păușești; scursura Vrancei, hotar 135.
 Vrancea, <zona; j. ~>; popă din ~ 306.
 Vrîncean (gr.: Vrîngan 143), tatăl lui Ionașco Dărman, bunicul Măricăi 143, 235.
 Vrînceanul (Iazul Vrînceanului); fost iaz., la s. Păușești 135.
 <Vulcănești>, sat, v. Volnăești.
 Vulpe, v. Bălan ~, Păcurar ~
 Vulturești (Hulturești), sat, <ț. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ 56, 361.

Z

Zabulic, tatăl lui Ciorcea și al lui Bazga, bunicul lui Marco și al lui Anton 389.
 Zabulicul, vecin, din Zărnești, întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
 Zahara, vecin din Rădăuți, fiul lui Simion Pașcușcu; fost al Nastasiei și dat fiului ei, Gligorașu 241.
 Zaharia, din Dersca, fratele Mintei, unchiul lui Strătuț 505.
 Zaharia, din Piciorogani; martor (menț.) 161.
 Zaharia, din Pungești, soțul Zaharioaci, tatăl lui Ionașco, al Dochiței ș. a. 287.

Zaharia (Zahariia), fiul Nasturei; vinde loc de prisacă din hotarul s. Stornești (menț.) 519, 520.
 Zaharia, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.
 <Zaharia> Bîrlădeanul, logofăt, tatăl Gaftonei, bunicul lui Vasilie Balș, socrul lui Gheorghie Balș logofăt 1, 196, 334, 337, 348, 349.
 Zaharia Dzamă; vinde parte din Cîndești 68.
 Zaharia (Zahariia) Țaga; martor 469;
 scrie act 530.
 Zaharie, fiul Agahiei; vinde parte din Hotcești 85.
 Zaharie, frate cu Irimie, cu Simion ș. a., nepotul lui Danciul; vinde parte din Mogoșăști 77.
 Zaharie Ciocodci; martor hotarnic 409.
 Zahariia, diac; primește întărire pentru parte din s. Orbic, cumpărată 147.
 Zahariia, diac, din Țigănești; dă zapis de mărturie 470.
 Zahariia, din Hotin; dă zapis de mărturie (menț.) 211.
 Zahariia, din Ruginoasa; dă zapis de mărturie 322.
 Zahariia, fiul lui Andreica, nepotul lui Isaico, strănepotul Marușcăi; vinde parte din Hoisești și Balomirești (menț.) 389.
 Zahariia, fiul lui Bîlță, frate cu Dorofteia, unchiul Măricăi, nepotul lui Pășcan; vinde parte din Pășcani 83, 115.
 Zahariia, fiul lui Toader, nepotul Ignătoaci; vinde parte din Prigorcani 19.
 Zahariia, <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
 Zahariia, <țigan>, fratele lui Căpriian; <întărit m-rii Neamț> 507.
 Zaharioac, soția lui Zaharia din Pungești, mama lui Ionașco, a Dochiței ș. a.; vinde jumătate din Pungești, cumpărată 287.
 Zahul (Zavul), v. Hilimon ~.
 Zaloceni (Zaluceni), sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, Zăluca, înglobat în Drepcăuți, c. ~, r. Briceni>; jumătate din ~, întărită lui <Dumitru> Ponici diac 105.
 Zamosti, episcop de Bacău; se judecă pentru s. Trebeșul de Sus și pierde 439.
 <Zamoyski>, v. <Ian ~>.
 Zanc, fiul lui Fetion, tatăl lui Gligorie, și al lui Ionașco Rafeiu, socrul lui Vasilie Corlătescul 28, 231.
 Zavul, v. Zahul.
 Zăbrăuț, din Brudurești; martor hotarnic (menț.) 385.

Zăbrăuți, pîrîu; <afluent al Siretului la Pădureni, or. Mărășești, j. Vrancea>; sat pe ~ 385.

<Zăbrăuți>, sat, v. Spăriași.

<Zăbriceni>, sat, v. Zubriceni.

Zăgan, frate cu Gheuca; vinde parte din Simeni (menț.) 376.

Zăgan, popă din Corlătești; dă zapis de mărturie 426.

Zăharioac, sora lui Balan 317.

Zăpalcea, v. Toader ~.

Zăpodie, v. Cîrstea ~.

Zăpodie, deal; în hotarul s. Lălești 15.

Zărnești (Dzărnești, Zîrnești), sat, ț. Covurlui; <c. Jorăști, j. Galați>; părți din ~, vîndute lui Pană paharnic și întărite 132, 524, 527, 569;

vecini din ~, întăriți aceluiași 551.

Zătreanu, v. Ștefan ~.

Zbera; primește întărire pentru balta Hușului 74;

v. și Grumazul Zberii.

Zbére, v. Nacul ~.

Zberca (Grumazul Zberii), top., lingă Popeni și Pitulușeni (1824) 74.

Zberoaia (Slobodzia Zberoaci, Zbiroac), sat, ț. Lăpușna; <în Republica Moldova, Zberoaia, c. Bălăurești, r. Nisiporeni>; jumătate din ~, întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 389;

martor din ~ 476.

Zberoaia, v. și Chiréna ~.

Zbiare, <din Tîrgul Frumos>; martor 201.

Zeletin, rîu, <afluent al Berheciului, la Brăhășești, c. ~, j. Galați>; sate și vaduri de mori pe ~ 350, 366, I.

<Zemeș>, sat, v. Dzemeș (Dzemeșești).

Zgîia, din Scorțești, socrul lui Toder 220.

Zimbrilă, rudă cu Hărbor, cu Andrii ș. a.; se judecă pentru Dimăceni și pierde 307, 544.

Zîrnești, sat, v. Zărnești.

Zlata, fiica lui Dumitrașcu Șeptelici și a Gaftonci, soția lui Ștefan <Murguleț>; împarte cu părinții s. Văscăuți 121.

Zlătari, sat; <c. Ungureni, j. Bacău>; om din ~ 409.

*Zlătari, sat, <ț. Vaslui; lingă Ferești, c. Văleni, j. Vaslui>; diac din ~, dă zapis de mărturie 19.

<Zlătunoaia, sat, c. Lunca, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Stănești;

sat lingă ~, v. *Maticeni;

sat probabil lingă ~, v. *Munteni.

<Zmeu>, sat, v. Pleșești.

*Zmiani, sat, <ț. Tutova; lingă Băltățeni, c. Băcani, j. Vaslui>; om din ~ 111; martori din ~ 464, 540.

Zmiurnă (Zmeurnă), v. Trif ~.

Zograf, m-re, la Muntele Athos; m-re închinată ei <244>; v. Zugraf, m-re.

Zólkiew, oraș, <în Galiția; azi în Ucraina, reg. Lvov>; inventar de doc. întocmit la ~ (1783) 239.

Zorileni, sat, <ț. Tutova, Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; om din ~ 540;

sat înglobat în ~, v. Bujoreni;

sat lingă ~, v. *Bicsănești.

Zota, din Cernăuți; martor 192.

Zota, <din Succava>; martor 197.

Zotov, v. Vasili ~.

Zubco, tatăl Măricăi Todereasă, bunicul lui Vasilie, al lui Calinder și al lui Toder 108.

Zubriceni, sat, <în Republica Moldova, Zăbriceni, c. ~, r. Edineț>; martor din ~ 233 B.

Zugraf, m-re, v. Vaslui, tîrg.

Zupco, v. Dumitrașco ~.

Zviștală, v. Toader ~.

Zviștelești (Veștelești), sat, pe Bogdana, ț. Tutova; <Viștelești, denumire schimbată în Fîntîna Blănarului, c. Bogdana, j. Vaslui>; parte din ~, dată de Nechifor Țănciu lui Chicoș stolnic, pentru o datorie 495; jumătate din ~, întărită lui Costantin Sitarul și rudelor sale, în urma judecății cu Nechifor Țănciu ș. a. 525; martor din ~ 405.

<Zvorișteca>, sat, v. Dvoriște.

INDICE DE MATERII

A

<acte> (cărți), dresuri, hîrtii, hrisoave, ispisoaice, mărturii, privilegii, scrisori, urice, zapise):

<după natură și conținut>: ~ domnești de concesiune, v. danii, de confirmare în stăpînire: *passim* (privilegii solemne, v. sfat), de scutire 20, 86 - 89 (v. și scutiri, iertare); ~ de împuternicire/ de apărare 24, 25, 66, 80(?) 81, 141, 185, 187, 225, 237, 262, 311, 346, 347, 351, 355, 356, 382, 451, 457, 459, 460, 469, 480, 491, 552, 561 (v. și împresurare, învăluire); ~ domnești de judecată 18, 23, 34, 52, 63, 73, 91, 94, 96, 98, 103, 106, 134, 144, 154, 174, 190, 195, 199, 203, 210, 223, 230, 236, 252, 261, 267, 269, 277, 278, 298, 300, 302, 303, 305-307, 358, 367, 376, 383, 386, 408, 411, 418, 421, 439, 443, 446, 448, 451, 459, 468, 474, 479, 481, 484, 486, 487, 492, 493, 511, 522, 523, 525, 526, 531, 536, 539, 543, 545, 546, 550, 551, 553, 568, 569 (v. și judecată, pîră, plîngere); porunci 20, 29, 30, 52, 118, 125, 129, 130, 149, 150, 156, 162, 163, 178, 179, 181, 186, 189, 198, 208, 226, 229, 239, 242, 246, 248, 256-258, 281, 285, 297, 308, 309, 359, 360, 368, 372, 373, 381, 412, 423, 427, 431, 436, 441, 454, 456, 466, 473, 475, 483, 485, 488, 515, 528, 532, 557, 570 (v. și alegeri, cercetări, hotărniciri); zapise: *passim* (v. și înțelegere/ învoială/ tocmală, vînzare-cumpărare); mărturii: *passim* (v. și împărțiri/ moșteniri, întoarceri/ răscumpărări, schimburi); scrisori <instrucțiuni sau rapoarte> 2, 5, 30, 43, 112, 125, 126, 130, 140, 156, 165, 170, 179, 181, 189, 191, 194, 201, 208, 216, 229, 232, 246, 360(?), 361, 368, 380, 381, 409, 422, 423, 441, 456, 466, 469, 473, 475, 476, 485, 491, 515, 516, 532; liste de

~ și proprietăți, v. izvoade (v. și catastife, condici, spițe);

<după emitenți>: acte domnești și boierești: *passim* (v. și sfat, boieri); bisericești 11, 16, 87, 114, 122, 197, 218, 238, 250, 299, 371, 395, 396, 410, 413, 422, 563. (v. și mănăstiri); orășenești 41, 100, 249, 426, 433, 491, 512 (v. și tîrgovești); ale unor mici boieri și slugi/ slujitori domnești 17, 21, 27, 35, 45, 53, 61, 71, 83, 95, 102, 111, 113, 115, 117, 120, 123, 132, 136, 137, 155, 160, 168, 169, 174-176, 182, 192, 193 (moșeni), 200, 233, 240, 241 (moșeni), 244, 255, 266, 276, 284, 286, 287, 301, 319, 325, 333, 338-340, 353, 401, 420, 428, 444, 462, 465, 560, 561, 564, 569 A(v. și oamnei buni și bătrîni);

<după beneficiari>: ~ acordate în favoarea domnului 344, Mitropoliei și episcopilor 5, 96, 97, 141, 491, unor biserici și mănăstiri 4, 9, 11, 12, 18, 20, 40, 43, 51, 53, 62, 68, 76, 81, 84-92, 114, 122, 125, 138, 144, 171, 182, 186, 187, 203, 224, 238, 248, 252, 259, 270, 288-290, 295, 298-303, 311, 333, 345-349, 364, 371, 390, 394-396, 402, 403, 406, 422, 424, 436, 441, 457, 459, 463, 466, 468, 470, 472, 477, 526, 529, 530, 536, 555, 562, II, unor clerici, 15, 21, 35, 82, 83, 111, 161, 176, 203(?), 250(?), 254, 374, 412(?), 418(?), 505, boierilor (dregători și slugi domnești); *passim*, unor meșteri/ meșteșugari 33, 234, unor negustori(fii de negustori) 123, 306, 308, 568; unui vâtaf<boieresc>420;

~ pierdute 199, 226, 326, 495, 544, refăcute 354, 370, 567, anulate 16, 204, 218, 238(?), 302, 303, 333, 376, 448, 451, 495, declarate false 238(?), 261, 476, 488, 539, II; rupe în sfat 252, 360, 451;

~ cerute/ prezentate/ pierdute în judecată 25, 156, 203, 346, 356, 424, 449, 458, 489, 526, 544, 570, predate (urmînd a

fi predate) după înstrăinarea stăpînirii 9, 16, 108, 122, 143, 166, 182, 204, 206, 218, 254, 287, 304, 333, 348, 349, 395, 403, 513, 526, 561; recuperate de la logofeție 203;

~ menționate: *passim*; v. și Alexandru <Coconul> (Radul), Alexandru Iliș, Alexandru <Lăpușneanu>, Aron <Tiranul>, Bogdan cel Bătrîn, Bogdan <Lăpușneanu>, Costantin Moghila, Eremia Moghila, Gașpar <Grațiani>, Iancu <Sașul>, Iliș "cel Bătrîn", Ion <Heraclid> Despot, Miron Barnovschi, Moise Movilă, Petru <Rareș>, Petru Schiopul, Radul Mihnea, Simion Moghila, Ștefan <cel Mare>, Ștefan <cel Tinăr>, Ștefan Tomșa, Vasilie <Lupu>.

a zecea (dzecca), a lua ~, v. zeciuală.

adămaș, v. aldămaș.

adămască 304, 305.

agii 61, 204, 504; v. și Costandin <Liciul>, Gligorie Robceanul, Vasile Cocca;

<sec. XIX> 206, 217; v. și Alecu Greceanu, Andronic Donici, Mihai Veisa, M. Bogdan, C. Sturza.

agnăț 254.

ajutor 32; v. și împrumut.

albine 86, 88, 89; măci de ~ 106; v. și ceară, mied, prisăci, stupi; v. și zeciuală din ~.

<aldămaș> (adămaș), băut la o vînzare 428.

alegeri, de hotare 2, 3, 30, 56, 100, 125, 130, 149, 156, 163, 165, 171, 179, 196, 208, 217, 229, 246, 248, 256, 274, 275, 285, 317, 318, 327, 368, 381, 409, 414, 454, 456, 515, 516, 527, 545; de vecini 30;

v. și hotărniciri, împărțiri, stîlpiri; v. și oameni buni și bătrîni.

<altar>, v. <pristol>.

<alvaniți>, v. Alvanitul; v. și arbănași.

<amanet>, v. zălog.

<amenzi>; v. deșugubine, gloabe.

angherii; scutire de ~ 86, 88, 89.

<animale sălbatice>, v. jderi, vulpi;

<~ domestice>, v. berbeci, boi, cai, iepe, oi, porci, vaci; v. și dobitoace, vite; v. și bucate.

<anotimpuri>; v. primăvară.

apă <element component al patrimoniului sătesc>; venit din ~ 71, 109, 120, 123, 149, 155, 200, 244, 263, 315, 326, 370, 413, 419, 462, 465, 484, 513, 515, 535, 541, 558, 566;

hotar din ~ 149, 541;

drept de folosință a unei ape 482;

v. și bălți, gîrle, heleșteie, iazuri, iezere, lacuri, rîmnice.

apărare (cărți de ~), v. împruternicire.

apostoli <cei 12 afinți ~, în formula "blestemului"> 51, 86, 88, 89, 301, 394.

aprozi 65, 90, 155, 165, 172, 180, 184, 276, 322, 332, 348, 351, 389, 400, 447, 448, 449 (gr.), 496, 540;

vătaf de ~ 348;

v. și Apostol, Berici, Drăgan, Dumitru, Ionașcu, Isac, Luca, Mihălache, Pavăl, Pătrașco Tălăbă, Petrișor, Prodan, Steian, Toader, Ursul, Vasilie Căpracea.

apus (asfințit) <punct cardinal> 2 A + B, 3, 49, 56, 173, 177, 230, 444, I;

v. și <miazăzi, miazănoapte>, răsărit.

arat (arătură) 24, 77 (= "săpătură"), 162, 187, 216 (iaz arat), 224, 315, 368, 373, 380, 487, 532; v. și săpătură;

zeciuală pentru ~ 126, 467, 483, 487, 528;

v. și plug, prețuri.

arbănași 234; v. și <alvaniți>.

<arbori>, v. <copaci>, pomi;

<arbuști>, v. ciritei, lozii, rediuri, spini.

argint 304, 305; galbeni de ~ (!) 518; lei de ~ 571; potronici de ~ 297, 416 A; taleri de ~ 13, 14, 37, 39, 44, 50, 54, 65, 68, 69, 72, 77, 84, 85, 93, 120, 122, 138, 139, 158, 161, 172, 180, 184, 200, 203, 206, 211, 214, 231, 243, 260, 291, 292, 304, 314, 318, 323, 324, 330, 352, 354, 364, 369, 389, 390, 394, 397, 404, 435, 445, 568; zloți de ~ 36, 166, 369;

obiecte de ~ (arginturi) 34.

arhangheli, v. Sf. arhanghel Mihail.

arhiepiscopi, v. mitropolii.

arhierci 91; v. și episcopi, mitropolii.

arhimandriți <sec. XVIII-XIX> 243, 406; v. Isaia Băloșescu, Vartolomei <Mazereanu>; v. și egumeni, stareți.

arie (area) <element component al patrimoniului sătesc> 170, 171, 496.

armași 46, 48, 147, 317, 360, 361, 450, 451, 544; foști ~ 56, 85, 109, 123, 544;

v. și Andreiu, Arvaț, Bucur, Gheorghe, Irimic, Lungul, Necoară, Trepăduș;

~ al doilea 102; v. și Ștefan;

mari ~ 31, 32, 61, 108, 122, 181, 204, 228, 243, 263, 304, 332, 334, 464, 519, 552; foști mari ~ 46, 48; v. și Oprca, Ștefan Moimăscu, Toader Petriceico.

<armată>, v. <arme>, <comandanți>; oșteni;

v. și cetăți <expediții militare>, pîrcălabi.

armășei 69, 169 A; v. și Nechifor, Vlasie.

<arme>, v. sabie.

armeni (sg. arman) 77, 145, 146;

șoltuz armenesc 480; v. și Drăgan.

v. și Armanca, Armenești, Ovanes.
 aspri 411.
 asupreli, căzute asupra țării 88; v. și greutate, nevoi, silnicii;
 asuprire de sate, v. împresurări.
 neasuprire de persoane: passim.
 <asezământ>, v. rînduială.
 atlas; dulamă de ~ 304, 305.
 august (avgust) <termen de plată> 209, 227.
 aur, galbeni de ~ 107, 363, 389, 564; ughi de ~ 389, 396, 568;
 inel de ~ 363.
 auditor <sec. XVIII>; prin ~ 140; v. și Orlandini.
 avere (avuție) 143, 305, 326, 354; v. și bucate.
 avocați <sec. XIX-XX>; colecții de doc. ale unor ~ 110, 496; v. și Fote, Ștefan Georgescu.

B

bani <dare> 297; v. și lei.
 bani <degători> 54 (titlu moștenit din Țara Românească¹); I; v. și Enachi C(atargiul);
 <sec. XVIII-XIX> 57, 58, 67, 116, 160, 227, 309, 416 A-B, 490, 514; v. și Arghire Cuza, Chirica, Enachi, Iamandi.
 bani <monedă în general> 34, 54, 101, 112, 124, 131, 140, 165, 173, 183, 194, 197, 204, 227, 234, 244, 298, 299, 305, 324, 358, 363, 384, 395, 404, 428, 486, 490, 492, 535; ~ de argint 206, 518; ~ buni 1, 54, 67, 77, 107, 109, 117, 129, 142, 175, 258, 322, 334, 337, 349, 365, 375, 396, 399, 416 A, 417, 440, 444, 461, 512, 534, 547, 554, 558, 561, 572; ~ drepti 106, 230; ~ gata 31, 32, 83, 94, 110, 115, 116, 143, 160, 211, 216, 235, 263, 266, 284, 304, 305, 330, 333, 410, 426, 460, 462, 513, 530; ~ leșești 297; ~ numărați 110, 200; ~ proști 59, 545, 553; ~ tătarești 376; ~ vechi 495;
 v. și aspri, florinți, galbeni, groși, lei, potronici, taleri, ughi, zlofi.
 v. și lipsele banilor;
 v. și treaba țării (bani dați în ~).
 barați <preoți catolici> 73, 439.
 baștină; uric de ~ 85; v. și moștenire.
 <băltoacă>, v. ploștenci.
 bălți <element component al patrimoniului sătesc> 2 A-B, 3, 74, 232, 319, 389, 394, 542;
 ~ cu/ de pește 13, 54, 76, 247, 248, 389, 482, 537;

v. și apă, gîrle, heleșteie, iazuri, iezere, lacuri, rîmnice.
 bătrîni 196, 514, I; v. și oameni buni și ~;
 și tineri, în sobor mănăstiresc 16.
 bătrîni <diviziuni ale stăpînirii devălmașe; trupuri de moșie> 80, 139, 155, 169 A, 284, 285, 326, 409, 417, 503, 506, 535, 568, I (menț.); v. și bucăți, părți.
 bătuți/ întregi 197, bani ~ <bani plătiți în moneta de bază, nu în moneta divizionară> 36 "zlofi de argint... zlofi bătuți" 462, lei bătuți [ughi] bani gata; v. și lei, taleri, zlofi.
 <băuturi>, v. bere, mied, vin;
 v. și aldămaș.
 <beciuri>, v. și pivnițe, pohrib.
 <berar (?)> (birar) 77; v. și bere.
 berbeci 165, 232; v. și oi.
 bere 165; v. și <berar>, slad.
 bezmene, -i, de ceară 70, 165.
 biciuluirii, v. prețuri.
 <bir>, v. haraciu;
 v. și dări.
 birăi, de ocnă 117, 126.
 biserici 275, 409, 414; ~ de piatră 194, 201, 202, 278; ~ domnești 50, 137, 216;
 erei, diaconi și preoți de la ~ 50, <126>, 137, 216, 403;
 loc de biserică 201; "țintirimul" unei ~ 414; jurămînt la biserică 94, 98, 429; . . .
 <viață și practică religioasă>: comîndare, grijanie; v. jertfelnic, liturghii, masle, pamente, parastas, pomelnic, pomană, pomenire, pricestanie, pristol, sărăcuste; spovedanie, suflet;
 v. și obicei, bisericesc.
 blană; dulamă de ~ 304, 305; ~ de jder/ de vulpe 304.
 <blestem, formulă diplomatică> 4, 12, 42, 51, 76, 86, 89, 104, 159, 193, 254, 301, 394, 496;
 v. și jurămînt.
 boală, liturghii pentru ~ 43.
 boi, 550; ~ buni, de negoț 109, 169 A, 376, 388, 411, 568; ~ de plug (jug) 59, 61; pieritori 488;
 ~ moșteniți 12, 550; împrumutați 355; dați în preț 59, 61, 68, 109, 110, 169 A, 270, 376, 388, 411, 442, 529, 530, 568; în schimb 446; "buciuului" 270, 529, 530;
 ~ luați drept gloabă 178, 351, în nr. de cincizeci 246, 327, 359, 488, 555; în nr. de doisprezece 429;
 ~ dați pentru dajde (cislă) 129, 549;
 v. și vaci, vite;
 v. și Poiana Boului.

boieri (pani 348), stăpîni; passim; v. și ctitori;
 membri ai sfatului domnesc; v. sfat;
 martori/ dau mărturii 12, 42, 46, 47, 59,
 107, 108, 109, 122, 139, 140, 143, 159,
 173, 177, 198, 204, 211, 238, 235, 247,
 263, 264, 279, 280, 283, 304, 313, 326,
 334, 363, 371, 420, 425, 452, 512, 519,
 524, 534, 546, 552, 561, 567; ispravnici de
 act 198; v. și hotarnici; în funcții, v.
 dregători; în slujbă, v. slujbe, slujitori;
 <alte situații>: dajde pusă pe ~ 297; ~
 jefuiți 354; boier împuternicit să încaseze o
 gloabă 488;
 slugi ale unor ~ 420;
 v. și culte (boieri de ~), feciori de ~,
 mazi, nemeși, soții de ~; v. și Movila
 Boierilor.
 bolovani, semne de hotar 470; v. și pietre,
 stîlpi.
 botăie (botéici) 77, 377.
 bour, stejar/ tei cu ~ 49, <259>; v. și semne de
 hotar.
 braniști, domnești 162, 368, 371, 425, 475,
 476, 481-483;
 mănăstirești 51, 224, 406; v. și Bohotin,
 Mărturia.
 brazdă, jurămint cu ~ pe/ în cap 144, 191, 216,
 361.
 bucate <animale domestice și produse
 cerealiere> 11, 12, 16, 22, 70, 86-89, 129,
 132, 159, 227, 234, 242, 305, 351, 473,
 510, 549, 550; v. și avere.
 bucăți, de hotare/ locuri/ pămînturi
 <nedeterminate> 64, 65, 76, 130, 183, 191,
 224, 232, 261, 407, 451, 456, 475, 491,
 528; v. și părți.
 bucovină, v. Codru, făget.
 bulgariu, <piele>; cocie cu ~ 304.
 bumbi, de mărgharitar 304, 305.
 butnari 480.

C

caftane 34, <304>, "dulamă", 305.
 cai 12, 16, 31, 72, 77, 147, 232, 270, 318, 420,
 512, 534; ~ roibi 124; ~ buni 54, 60, 68,
 69, 327, 342, 343, 355, 366, 510, 524; ~
 telegari suri-vineți 15; ~ turcești 429; v. și
 șca, hamuri;
 ~ dați în preț 31, 68, 72, 77, 124, 270,
 318, 327, 342, 343, 366, 420, 510, 512,
 524, 534; moșteniți 12; împrumutați 355;
 dați în schimb 16, pentru o datorie 124,

pentru încălcare de hotar 232; furați 147,
 429;
 dați în treaba țării 15, 54, 60, 69;
 "prețaluți" 31, 72, 77, 270, 512, 534; v.
 și iepe, mînji.
 <camănă>, v. cămănari.
 camătă 183; v. și datorii, împrumuturi.
 <cancelar> (canțiler) <polon>; campanie
 militară în Țara Românească condusă de un
 ~ 567.
 cap (capă) <limită> 2 A-B, 3, 28, 44, 49, 51,
 126, 135, 148, 162, 201, 216 (1776); 217,
 219, 269, 282, 315, 341, 373, 389, 399; v.
 și coaste, colț.
 cap; plata ~ului 77, 143, 147, 235, 413; cu ~
 ul 101; v. și dușegubină, moarte de om.
 car, femeiesc 22.
 caragiu (pl.: caragie) <postav> 116, 304, 305,
 420.
 carpăn 259, 295; v. și cărpeniș.
 case <locuințe>; ~ gata 243, 315;
 ~ fărănești 11, 12, 30, 34, 56, 69, 83, 93,
 243, 315, 359, 364, 372, 404, 414, 547; ale
 unor preoți 77;
 ~ orășenești 5, 137, 140, 536; ~
 domnești 54; boierești 34, 93; ale unor
 slujitori 137;
 locuiri cu ~ 547, de ~ 11, 47, 64, 77, 93,
 140, 282, (menț.) 465, 496; v. și curți.
 <gospodării> 22, 496.
 <construcții cu altă destinație> 54;
 <diviziuni ale stăpînirii devălmașe> 13,
 64;
 <ncamuri ?> 531;
 zloți pentru ~ 89, 162;
 v. și prețuri.
 casier <sec. XVIII> 239.
 caș <piatră, măsură de greutate>, de ceară 21.
 catagrafii, v. izvoade.
 catastife, ale unor tîrguri <253>, 428;
 de moșii (sec. XVIII) 170, 171, 274.
 <categoria socială>, v. <clase și categorii
 sociale>.
 <catolici>, v. episcop ~; v. și barați.
 călărași 84, 297, 529, 530;
 hotnog de ~ 233.
 căldare, v. La căldare.
 căldărari <robi/ șerbi țigani> 195, 507.
 călugări/ frați/ monahi/ părinți/ rugători:
 în sobor 4, 7, 12, <16>, 18, 20, 51, 68,
 76, 77, 84, 85, 91, 92, 106, 122, 138, 144,
 157, 171, 182, 186, 194, 203-205, 217,
 218, 234, 238, 248, 252, 259, 288-290,
 295, 298-300, 302, 303, 311, 315, 327,
 346-349, 364, 371, 394, 402, 406, 414,
 425, 441, 457, 459, 463, 466, 468-470,

- 472, 477, 481, 526, 530, 536, 555, 562;
 ținută (aric) a unor ~ 14, 170; dregător al
 unor ~ 487; ucenic al unor ~ 238; v. și
 mănăstiri;
- <individuali>: martori 12, 99, 122, 165,
 200, 413, 415, 470, 529, 530; stăpîni 15,
 64, 72, 82, 291, 302, 303; scriu acte 503; în
 alte situații 43; chilia unui călugăr 93;
 călugărași 43, 194;
 călugărițe (maici, monahii) 85, 87, 111,
 293, 294, 501;
 v. și Călugărița; v. și cler, popi, soboare;
 <sec. XVIII> 334 (gr.).
- cămară 495; v. și visticie.
- cămănari 124, 476; mari ~ 483.
- cămărași 1, 28, 143, 231, 235, 258, 385, 512,
 534, 544, 545, 558; foști ~ 142, 326, 512;
 mari ~ 464; ~ de ocnă 561; v. și Arhip,
 Enachi, Gheorghiuță, Ignat, Ionașco, Iorga,
 Isar, Pătrașco, Sava, Toader, Vasile
 Corlătescul.
- căminar <sec. XIX> 217.
- căpitani 1, 69, 168, 246, 251, 266, 503, 510,
 534, I;
 sec. XVIII 77, 228;
 v. și hotnogi, iuzbași.
- cărări 44, 201; v. și drumuri.
- cărți, v. acte.
- <căruță>, v. cocie.
- cătune, v. cuturi.
- ceară 21, 53, 70, 165; v. și caș de ~, bezmen
 de ~;
 v. și albine, mied, prisăci, stupi.
- ceartă, v. gîlceavă.
- ceașnici, v. paharnici.
- cercetare ("socotire"), a unor pricini 3, 30, 56,
 65 (menț.), 126, 130, 144, 165, 170, 173,
 177, 179, 186, 191, 196, 198, 201, 208,
 216, 217, 226, 229, 232, 246, 261, 269,
 278, 317, 327, 359-361, 373, 409, 421-423,
 434, 441, 450, 451, 456, 466, 468-470,
 473, 475, 476, 481, 484, 491, 528, 541,
 543;
 v. și alegere, hotărniciri.
- <cereale>, v. grîu, v. și bucate.
- certaine (mare ~) domnescă 22, 162, 551.
- cetăți, v. pîrcălăbi de ~;
- v. și Hotin, Neamț, Orhei, Poiana cu
 Cetate, Roman (Cetatea Nouă), Succava.
- cetățuie 84.
- cheltuială 128, 203, 204, 295, 298, 359, 389,
 429, 450, 543.
- chezași 124, 512; v. și sodăși.
- chihae 233; v. și Eremia.
- chilie 93; v. și mănăstiri, schituri.
- <cimitir> ("fîntîrim") 414.
- cireși 259, 295, 327.
- ciritci 219.
- cislă 129, 464.
- cîmpuri/șesuri <element component al
 patrimoniului sătesc> 8, 19, 30, 35, 37, 44,
 64, 68, 90, 93, 109, 115, 120, 123, 139,
 148, 149, 150, 153, 161, 169, 170, 171,
 182, 192, 197, 200, 204, 205, 208, 219,
 241, 244, 263, 272, 282, 285, 312, 313,
 315, 326, 328, 365, 370, 376, 389, 401,
 413, 416, 417, 419, 420, 426, 435, 438,
 443, 462, 469, 501, 512, 515, 516, 524,
 530, 537, 542, 545-547, 558, 560, 566,
 568;
 v. și ogoare, pămînturi, răzoare, țarini; v.
 și Cîmpul lui Dragoș.
- cîntăreți (peveți) 197, 204, 218;
 v. și dascăli, diaconi.
- ciștig/ dobîndă, din negoț 124; din strîngerea
 cislei 464.
- <clase și categorii sociale>, v. boieri, cler,
 <copărtași>, megieși, oșteni, <supuși>,
 tîrgoveți.
- cler, așezămînt pentru rînduiala ~ului 239; v.
 și scutiri; <componentă>: v. călugări,
 cîntăreți, dascăli, diaconi, episcopi,
 mitropoliți, popi; v. și barați.
- clesiarh (clisiar) 348, 349.
- cluceri (cliuceri, cluciari) 15 (menț.), 166
 (menț.), 219; foști ~ 213, 261, 355; mari ~
 13, 14, 36, 42, 47, 64, 94, 96-98, 101, 103,
 104, 107, 108, 122, 136, 152, 183, 188,
 204, 227, 253, 265, 283, 293, 294, 315,
 316, 322, 323, 334, 348, 358, 363, 367,
 371, 379, 380, 384, 392, 425, 460, 517,
 518, 547, 552, 554, 561, 563, 571, 572;
 <sec. XVIII-XIX> 28, 143, 188, 219,
 278, 365, 500, 504;
 hotarnici 219; martori dau mărturii 42,
 47, 107, 108, 204, 219, 283, 316, 323, 334,
 348, 363, 371, 380, 384, 425, 460, 547,
 552, 561, 563; <stăpîni> 13-15, 36, 64, 94,
 96-98, 101, 103, 104, 107, 108, 122, 136,
 152, 183, 188, 213, 227, 253, 265, 293,
 294, 315, 322, 355, 358, 367, 379, 392,
 517, 518, 554, 571, 572;
 <în filiație> 166, 261.
- cluceroaie 254, 427;
 v. și <Drăghici>, Bogza, Lupul
 Prăjăscul, Pavel Debrici, Pătrășcan, Ștefan
 Bôul, Toader Bucotco, Toader Buhăescul
 <Vasile> Pilat.
- cneaghine (giupînesc, jupînesc) soții (fice,
 surori) de boieri 32, 44, 47, 70, 93, 112,
 121, 131, 181, 199, 247, 249, 260, 287,
 335, 354, 363, 398, 404, 409, 422, 459,

- 468, 555, 556, 558; de drogători 4, 7, 10, 28, 36, 47, 67, 68, 72, 77, 78, 85, 93, 106, 113, 159, 178, 211, 227, 231, 234, 254, 273, 274, 292-294, 304, 305, 315, 320, 321, 326, 335, 352, 391, 421, 427, 447, 485, 494, 495;
~ călugărițe/ monahii 85, 293, 294;
v. și femei.
- coaste, de hotar <sec. XVIII> 216; v. și cap (capăt), colț.
- coberți <pasăre de pradă> 77.
- cocie <căruță> 304, 305.
- codru 65, 85, 276, 348, 349, 393, 394, 460, 461; v. și Codrul.
- cojocari 145, 146, 551.
- colac <de apă> <semn de hotar> 90; v. și Colacul Ulmului.
- colecții, particulare, de documente <sec. XIX-XX> 22, 28, 110, 129, 173, 183, 205, 346, 344, 497, 567; v. și Callimachi Al(exandru), Cihodarul, C(ostache), Docan, Emilgar, Fote, Georgescu, Ștefan, Hina, Istrati, Lihacev, Ursăcescu, A.
~ coloniști, v. oameni străini.
- colț, al unui hotar 49, 207, 219; v. și cap (capăt), coaste.
- <comandanți militari>, v. căpitani, hotnogi, iuzbași, polcovnici.
- comerț, v. negoț.
- comiși 10 (menț.), 130, 180 (menț.), 191, 216, 217, 232, 235, 304, 350, 389 (menț.), 491, 528; foști ~ 2, 3, 54, 424, mari ~ în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 204, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
martori 3, 180, 204, 216, 217, 304 (în isc.); hotarnici 2, 3, 216, 217; <stăpîni> 10, 54, 130, 191, 232, 389, 424, 491, 528;
comișel 37 (menț.);
<sec. XVIII> 350; v. și Duca, Dumitrașco, Erimii, Gheorghie, Ion Mov(ilă), Lupu, Lupul Talpă, Marco.
- comîndare 143, 159, 165; v. și parastas, pamente.
- <comunicație>; căi de ~, v. cărări, drumuri, poduri, vaduri;
mijloace de ~, v. cocii.
- condicari <sec. XIX> 410 (v. Theodor Gașparovici); v. și <Vartolomei> Mazercan.
- condici, de documente <sec. XVIII-XX>, oficiale 68, 91, 93, 96, 170, 171, 225, 248, 289, 376, 390, 406; v. și Asachi; ale Episcopiei de Huși 2 A, 443; familiale 10-12, 122, 160, 180, 287, 292, 354, 372, 485, 497, 561; v. și A(nastasic) Bașotă, Costache Cantacuzino, Fote, Lascar, Stîrcea, Sturza; mănăstirești 18, 50, 53, 56, 77, 85, 88, 114, 149, 195, 212, 216, 217, 259, 272, 289, 292, 295, 338-340, 355, 364, 369, 384, 394, 421-423, 436, 468-470, 505, 522, 528, 529; v. și Aroneanu, Barnovschi, Bisericiani, Bîrnova, Doljești, Homor, Neamț, Răchitoasa, Rîșca, <Solca>, Soveja, Tazlău, Trei Erarhi; ale Mitropoliei Moldovei 23, 75, 91, 465, 513, 519, 520, 541, 557; ale unor moșii 44, 126, 157, 214, 232, 241, 265, 268, 298-300, 312, 313, 354, 410, 452, 509, 522, 523, 563, 565; v. și Cucorăni, Drăgești, Epotești, Miclăușeni, Ocna, Pomîrla, Rădăuți, Șcheia, Șilișeu, Țibănești, Verdele;
v. și catastife.
- <construcții>, v. biserici, case, crame, curți, ieșături, mănăstiri, pivniți, poduri, temniți, turnuri, zăgazuri, ziduri.
- conte <sec. XX>, din Cernăuți 95.
- <contestare>, juridică, v. danii contestate, plată.
- <copaci> v. carpeni, fagi, mesteceni, stejari, ulmi; v. și pomi.
- <copărtași>, <stăpîni în devălmășic/ în indivizie>, v. frați, moșeni, oameni, răzeși, săteni.
- copil <bastard ?, servitor ?>, al unui boier 234.
- copiști, de acte <sec. XVIII-XIX> 28, 49, 55, 66, 68, 85, 184, 227, 233 A-B, 364, 394, 410, 459, 463, 465, 494, 513, 534, 541, 570; v. și Andrei fost iuzbașă, Andrei Dașchevici, Andronic Balș, Arsăne ieromonah, Costantin Polimaz, Ioan Scurtul, Ioan Vladovici, Nicolai ierei, Niculai Știucă, Pavel Debrici, Serafim ieromonah, Theodor Gașparovici, <Vartolomei> Mazercan; v. și tîlmaci.
- cosit 24, 281, 311, 373, 467, 483, 528; v. și fin.
- cotropire, v. împresurare.
- covor 304, 305; v. și scoarță.
- crai, unguresc 54.
- crame 4, 7, 77.
- cratiță 114.
- creștinătate 254.
- <crime>, v. moarte de om.
- croitori 220, 234, 415, 519, 520; v. și Vasile Croitorul.
- cruce; jurămint pe ~ 94, 98, 103;
v. și Cruce sat, Înălțarea Cînstei Cruci, hram.
- ctitori: domni 16 (menț.), 194, <289>, <345>, 393 (menț.), 394 (menț.); boieri 106

(parțial), 203 (menț.), <226>, <327>, <346>, 347, 361 (menț.), 441, 567 (menț.); v. și mănăstiri.
 cumpărări, v. vânzări - cumpărări.
 cupari 68, 197, 204, 205, 218; v. și Ionașco Boldescul; foști ~ 200, 304, 462; v. și Lupul, Neculac Séchil; v. și paharnici.
 cupeți, v. negustori.
 curături (curățituri, lazuri, locuri "distupate") 73, 77, 163, 259, 282, 295, 317, 318, 385, 413, 414, 420, 434, 526, 537; v. și prețuri.
 <curs monetar>, v. lipsele banilor.
 curte, domnească, <instituție>, v. Curte; ~ de piatră 194; v. și oșteni, de frunte/ de la Curtea domnească, slugi de la Curtea domnească, vornici, de Poartă.
 curteni <membri ai curții domnești> 297, 464.
 curtenie <instituție> 93; v. și slujbe.
 curți <construcții>, domnești 194, boierești 44, 101, 107, 332, 335, 397; v. și case.
 cuturi (pricuturi) 2, 3, 76, 94, 123, 193, 266, 376; v. și cătune.

D

dabile 20, 129, 242; v. și dăbilar.
 dajbe (dare), către domnie 20, 86-89, 162, 239, 285, 297, 515, 549, 550; pentru curtenie 93; dajdea împărătească, v. haraciu; v. și scuturi, țără, dajdea (darea) țării.
 dani, domnești:
 de sate, locuri de sate și seliști 33, 47, 78, 222, 224, 252, 368, 378, 393, 475, 476, 482, 483; menț.: 54, 55, 60, 69, 77, 96, 107, 122, 144, 164, 201, 202, 212, 219, 278, 348, 349, 389, 394, 399, 456, 472, 481, 484, 502;
 de iasuri, mori, prisăci, ș. a. 345, 368; menț.: 91, 92, 127, 144, 248, 311, 360, 406, 477; v. și milostenii;
 de braniști 51 (menț.);
 de robi țigani: 10, 46, 48, 54, 78, 548; ~ particulare, la m-ri, pentru pomenire 4, 9, 12, 42, 43, 53, 62, 68, 76, 114, 132, 140, 182, 187, 301, 390, 469, 470, 526; menț. 7, 68, 91, 125, 138, 197, 204, 205, 218, 302, 303, 402, 457, 459, 466, 475, 489, 501, 555, 567; de suflet, pentru îngrijire și pomenire 93, 99, 137, 159, 332, 418, 524;

către rude 47, 159, 227, 332, 443, 503, 537, I; pentru slujbă 234, 552; de altă natură 32, 104, 352, 366, 389, 413, 496, 506, 520; în schimb 389, 519 drept plată 128, 234;
 ~ contestate 12;
 drept de a face ~, prohibit 486;
 v. și acte.
 dascăli 197, 204, 205; v. și cîntăreți, diaconi;
 <sec. XVIII-XIX> traduc acte 94, 95, 142, 143, 205, 206, 218, 227, 231, 252, 263, 294, <358>, 431, 495, 502, 504, 526, 531, 566, 568; v. și Evloghie, Gheorghie Evloghie, Foma Gheorghie, Ion, Procopie.
 datorii, rezultate din situații neprecizate 59, 159, 227, 257, 355, 524; din împrumuturi 77, 209, 237, 395, 396, 495, 535, din cumpărături 112, 234;
 ~ către visterie 124, 404, 549;
 zapise pentru ~ 209, 227.
 dăbilar, opriți să ia vite 20, 86, 88, 89; v. și globnici;
 "hîrtii" de la ~ 129, 242, 285; v. și dabile.
 dări <în general> 162, 239; v. și dajde; strîngere de ~ 404; v. și cislă <mod de încasare>, scriere <impozitare>; <speciale>, v. angherii, bani, bezmene, dabile, gloabe, gorștină, iliș, lei, sulgiu, zecială; <către Poartă>, v. haraci; v. și <amenzi>, <taxe>.
 dealuri <limite hotarnice> 1, 15, 19, 36, 49, 51, 56, 72, 77, 78, 93, 148, 170, 171, 207, 216, 217, 219, 224, 232, 250, 253, 259, 276, 291, 295, 315, 341, 365, 377, 385, 389, 392, 403, 442, 476, 482, 568;
 v. și dealul...; Căpotești, Cetățuia, Chicera, Cîrjești, Copou, Dumbrava, Ghivina, Măgura, Urlea, Zăpodie.
 dedine, v. ocini;
 v. și moștenire.
 degete <amprente>, puse pe acte 71, 113, 117, 175, 200, 250, 339, 340, 428, 462, 471, 495, 503, 530, 535 A-B, 538.
 descălecăre <întemeiere>, a unor sate 132, 162, 368, 475, 482.
 desetină, v. zecială.
 despăgubire 558; v. și pagubă.
 despresurătură; ispisoc de ~ 73; v. și împresurare.
 deșugubină, v. dușegubină.
 devălmași, v. <copărtași>; devălmășic, v. sate.
 diaconi, în sobor 204, 218; martori 37, 122, 144, 197, 211, 444, 445; hotarnici 201; în filiație 512; stăpini 50, 77, 327; scriu acte 169 A;

v. și ierodiaconi; diaconiță 327; v. și cîntăreți, dascăli.

dieci scriu acte: dispoziții domnești 9, 32, 63, 69, 86, 90, 92, 109, 110, <129>, 156, 167, 173, 178, 185, 189, 190, 211, 213, 214, 219, 221, 228, 231, 236, 246, 260, 281, 288, 302, 303, 331, 343, 355, 370, 375, 402, 407, 408, 411, 417, 419, 427, 448, 451, 453, 459, 461, 479, 525, 537, 562, 565; mărturii 173, 204, 348, 388, hotarnice 165, 317, 318; zapise de vînzare-cumpărare 83, 115, 123, 192, 218, 401, 415, 435 A, 534, 540.

martori 65 (mcnț.) 126, 182, 196, 201, 381, 385 (mcnț.) 469, 470, 484, 491, 510; dau zapise de mărturie 19, 109 (mcnț.) 293, 294, 326, 431, 453, 524; hotarnici 468, <534>;

stăpîni 19, 37, 39, 64 (mcnț.) 93, 105, 127, (mcnț.) 372, 411, 421-423, 443, 506, 549, 558;

în filiație 526;

slugi ale unor dregători 220; ~ de vistierie 165;

v. și Alexandru, Bosiuc, Căzacul din Mișăști, Costantin Udrea Gînscă, Davidu, Dănilă, Dumitrașco, Dumitrașco, fiul lui Andronic, Dumitrașco, fiul lui Costin, Dumitrașco Cămirzan, Dumitrașco Fulger, Dumitru Ponici, Gavril, Gligorcea, Gligorcea din Ilișești, Gociul, Goga, Grigori, Grigori din Cernăuți, Ion, Ionașco, Ionașco Roșca, Iurașco, Iurașco din Hodoreni, Leahul din Olășești, Marco, Onciul din Itrinești, Pătrașco, Ploscuțan, Pricopie din Bălotești, Procopie, Simion Sprinceană, Stamati, Ștefan din Mărgineci, Toader Dohatco, Toader Strătuțat, Toderășco, Vasile Băgea, Vasile din Bătinești, Vasile din Zlătari, Vasile Corlat, Vasile Dinga, Vasile Gorovei, Vasiliu fiul lui Mirun, Vlasic, Ursul <din Galați>, Zahariia, Zahariia din Țigănești.

~ <sec. XVIII-XIX>, copie acte 409;

~ de divan 66, 95, 180, 327, 465, 513, 541; v. și Gheorghii Costanda, Rimut (?), Ștefan Zătreanu, Theodor Gașparovici.

v. și <scriitori> de acte, uricari.

director (sec. XIX) 217, 269.

divan <instituție> v. Sfăt.

doamne <sôții de domni> 264, 271; v. și Marica (Mărica).

v. și domnișoare.

dobitoace 216, 407; v. și vite (boi, ialovițe, junci, vaci, viței).

dobîndă, v. camătă, cîștig.

<dogar>, v. butnar.

domni (foști ~), ai Țării Moldovei; passim; v. și Alexandru <cel Bun>, Alexandru <Coconul> (Radul), Alexandru Iliăș, Alexandru <Lăpușneanu>, Aron <Tiranul>, Bogdan cel Bătrîn, Bogdan <Lăpușneanu>, Costantin Moghilă, Eremia Moghila, Gașpar Grațiani, Iancul <Sasul>, Iliăș "cel Bătrîn", Ion <Heraclid> Despot, Miron Barnovschi, Moise Movilă, Petru <Rareș>, Petru <Șchiopul>, Radul Mîhnea, Simion Moghila, Ștefan <cel Mare>, Ștefan <cel Tinăr>, Vasile <Lupu>; v. și cîtitori;

maziliți, v. Miron Barnovschi; v. și doamne, domnișoare.

domnie: împărăție și voievodat; <instituții> ~ ești, v. Curte, Poartă, Scaun, Sfăt;

v. și dregători, pristav, slugi/ slujitori;

<guvernare> ~ cască v. acte, administrație, armată, finanțe, justiție;

<patrimoniu> ~esc, v. biserici, braniști, cetăți, curți, mănăstiri, ocoale, sate, tîrguri, țigani;

domnișoare <fice de domni> 489; v. și Mărica; v. și doamne.

dregători, domnești, membri ai Sfatului, v. comiși, hatmani și pîrcălabi de Succava, logofeți, paharnici, pîrcălabi (de Hotin, Neamț, Roman), postelnici, spătari, stolnici, vistieri, mari vornici (de Țara de Jos, Țara de Sus);

<alți> mari ~ de la Curtea domnească, v. agii, armași, bani, cămănari, cămărași, cluceri, cupari, jîtniceri, medelniceri, pitari, pivniceri, portari, <scriitori>, de acte, șetrari, ușeri, vameși, vâtafi, vornici (de Poartă); v. și pristavi;

mici ~ v. aprozi, armășci, birăi, cămănari, păhărnici, pitărei, spătărei, stolnicci, șetrărei, ușerci, vătăguți, vîstiernicci; v. și curteni, slugi/ slujitori;

<sec. XVIII-XX>, v. agii, bani, căminari, ispravnici, judecători, serdari; ~ de tîrg 424, 491, 544; v. și vornici;

~ satești (din braniști) 488

~ boiercești 162, 191, 382, 487, 488, 491;

v. și slugi, vornici, ureadnici, vătămani; ~ mănăstirești 487;

v. și cancelar, pași.

drept, de folosință 93, 141, 203, 417, 482, de stăpînire 222; v. și țarmuri;

v. și dani, judecată, lege, moștenire, pbice, oprire, pîră, protimisii.

drese, v. acte.

drumuri satești, formînd hotare 51, 64, 77, 90, 135, 170, 171, 201, 216, 217, 219, 224,

232, 259, 265, 269, 341, 365, 377, 491; ~
vechi (bătrâne) 49, 259, 295; ~ mari 49, 64,
126, 148, 170, 171, 216, 217, 219, 269,
365, 389;

~ ale unor țiguri 15;

v. și cărări.

drumușor 135, 148.

duhovnic 53.

dularne 304, <305>.

<dulgheri>, v. țeslari.

dumbrăvi 15, 49, 64, 216, 224, 265, 315; v. și
codri, lunci, păduri.

duminecă, termen de folosință 93, de plată
131.

dușegubină/ deșugubină (șugubină), 54, 77,
143, 147, 247, 249, 398, 413, 446, 450,
538, 544;

v. și cap (plata capului), moarte, de om.

dușegubinari 86, <87>, 88, 89.

dvornic, v. vornic.

E

<echivalențe, monetare>, v. plată, prețuri.

eclesiarh, v. clesiarh.

econom <sec. XX> 396.

egumeni (stareți), <mandatari ai unor m-ri> 4,
11, 12, 16, 21, 43, 68, 76, 81, 84-86, 88-90,
122, 138, 159, 187, 197, <203>, 205, 218,
234, 238, 252, 259, 289, 295, 298-300,
315, 348, 349, 364, 371, 389 (menț.), 394,
395, 403, 422, 424, 425, 457, 458, 501,
526, 536, 555, 556 (menț.);

~ ieromonahi 16, 122, 197, 422, 501,
(menț.) 555, 556;

preoți 234; stareț, gr., pentru dascăl 205;

v. și mănăstiri; martori 11, 21, 122, 159,
234, 501;

act falsificat la cererea unui egumen 238;

v. și... (egumen al m-rii Solca), Agafton,
Anastasic, Arsenic, Chiriacu, Galaftion,
Gavril, Ghedcon, Ghelasie, Gherasim,
Gligorie, Lazar, Melentie, Niculae,
Tudosie;

<sec. XVIII> 402; v. și Sofronie;

v. și arhimandriți, părinți.

episcopi (părinți mari, vlădici), <mandatari
eparhiali> 106, 122, 141, 197, 204, 205,
218, 333, 395, 396, 439, 489; foști ~ 197,
204, 218, 322;

~ catolici 439; martori 218, 396, 403,
422; în sfat 51, 76, 86-89, 122, 297; v. și
Episcopie;

stăpini individuali 96, 97, 322;

v. și Dionisie, Evloghie, Gheorghie,
Mitrofan, Păvăl, Venedict, Zamo<i>ski.

episcopie, v. Episcopie.

erei, v. ierei.

eromonahi, v. ieromonahi

evangelic, v. Evanghelic; v. și jurământ ~.

ezătură, ezere, ezire; v. ieșătură, ieșere, ieșire.

evangelisti (cei 4 ~), în blestem 4, 301.

<expediții militare> moldo - polone 370, 567.

F

fals, v. hiclean; ~și, v. martori.

făget; bucată de ~ pentru folosința porcilor
127;

v. și Bucovina (Codru), Făgețel (drumul
~ului).

făină, saci de ~ 165, 416; v. și micrțe, prețuri.

fâlci, de vic 1, 4, 7, 14, 22, 72, 77, 78, 122,
139, 183, 228, 291, 335, 379, 389, 392; de
fin 477; v. și stinjeni.

februarie, v. fevrari.

feciori (fii), ~ de boieri, martori 12, 42, 59,
109, 165, 173, 196, 204, 304, 334, 348,
363, 420, 561;

~ hătănăești <slugi> 118, 137 ("sluga
hatmanului"), ai logofetei 232, boierești
232; v. și dregători.

femei <soții de boieri> 11, 61, 77, 333, 467,
484, 486;

v. și cneaghine.

feriie (ferăi, ferie, heriie), achitată la vistierie
63, 66, 73, 91, 94, 98, 103, 106, 144, 190,
199, 210, 230, 252, 302, 303, 307, 411,
418, 429, 439, 443, 448, 451, 459, 468,
479, 481, 484, 492, 505, 511, 522, 523,
525, 526, 536, 544, 566;

~ neachitată 486; ispisoace de piră și de
~ (menț.) 72, 77, 93.

fevrari <termen de plată> 34.

fin 24, 116, 130, 150, 187, 191, 232, 281, 388,
417, 477, 512, 528; zecială din ~ 24, 187,
467, 478, 483;

v. și coșit, fâlci de ~, finețe.

finețe (finațe, finați), <elemente componente
ale patrimoniului sătesc> 8, 13, 37, 64, 77,
84, 85, 104, 108, 115, 120, 123, 145, 146,
155, 163, 165, 208, 224, 272, 287, 315,
317, 318, 326, 331, 337, 349, 366, 368,
369, 382, 389, 394, 410, 414, 416, 417,
434, 447, 448, 465, 482, 513, 514, 517,
518, 537, 542, 546, 547, 555, 564, 571;

locuri de finaț 50, 100, 162, 143, 250,
311, 359, 428;

zeciuială din ~ 457; v. și **fin**, **hlabnic** (finaț în hlabnic).
lunci (~ în lunci); v. și **botăie**, **pajiște**, **vătaștine**;
 v. și **prețuri**.
fintini/ **puțuri** <semne hotarnice> 64, 135, 327, 341, 389, 399;
 ~ **săpate** 341; loc cu ~ 361;
 v. și **Crăciun** (Fintina lui ~), **Dringă** (Fintina lui ~), **Glodișorul**.
firtaic, de vic 36; v. și **măsuri**.
florinți 190, 411; ~ **tătărești** 147, 376.
folosință, v. **drept**, **făget**.
frați <stăpini copărtași> 23, 138, 317; v. și **moșeni**, **oameni**, **răzeși**;
 <~ mănăstirești>, v. **călugări**.
frunte <poziție>, a unor părți (pământuri, răzoare) <în cadrul perimetrului sătesc> 109, 139, 366, 469, 470, 529, 530; v. și **oșteni** de ~.
 <funcționari> sec. XVIII-XIX> v. **auditor**, **casier**, **căminar**.
funic <măsură de lungime> 327, 470; v. și **pași**.
furcitură <entopic>, semn de hotar 259, 295.
 <furi>, v. **tilhari**.
furt 52, 70, 147, 235, 304, 305, 429;
 v. și **jaf**, **tilhărie**.

G

galbeni 23, 41, 124, 131, 146, 153, 165, 234, 249, 304, 307, 339, 340, 411, 416 B, 464, 480, 519, 529, 530, 534, 540, 549, 552; ~, **bani buni** (gata) 67, 77, 107, 116, 284, 334, 348, 426, 440, 512, 547, 558, 561, 572; ~, **bani vechi** 495; ~ de aur (roșii) 15, 363, 389, 395, 396, 564; ~ **bani de argint** 518; ~ **ungurești**, v. **ughi**.
 <garanție>, pentru unele zălogite 131; v. și **zălog**.
garduri, ale unei vii 510; ale unui "fintirim" 414.
ghenar <termen de plată> 23, 209.
gherb (<herb>), v. **pceț**.
ghetman, v. **hatman**.
giudecător, **giudecătorie**, v. **giudecător**, **Judecătorie**.
giudeț, v. **judecată**.
giug, v. <jug>.
giunci, v. **junci**.
giupînese (jupînese), v. **cncaghine**.
giurui<re>, v. **jurămînt**.
giuzi, v. **juzi**.

gîlceavă/ svadă, <ceartă, neînțelegere privind dreptul de stăpînire> 124, 194, 203, 234, 254, 301, 327, 392, 491; v. și **piră**.
gîrle/ pîraie <componente ale patrimoniului sătesc> 2 A-B, 3, 54; v. și **Lungul** (Gîrle Lungului), **Gîrle Stîlpului**;
 ~ de pește 389, 394; v. și **bălți**, **heleşteie**, **iazuri**, **iezăre**, **lacuri**, **rîmnice**;
 <hotare> 90, 281; v. și **Călugărița**, **Spin** (Gîrle lui Spin);
mori (locuri/ vaduri de mori) pe ~ 9, 68, 76, 77, 138, 139, 184, 301-303, 306, 350, 368, 369, 482, 530, 562, 568; v. și **Buzova**;
sate pe ~, v. **Gîrle <Mare>**, **Gîrle cea Marc** a **Putnei** de Jos, **Pruteț**.
gloabă (globire) 86, 88, 89; de 12 boi 178, <429>; de 50 de boi 327, 359, 488, <555>; ~ (în ceară) plătită unui pîrcălab 70;
 v. și **Poartă**.
globnici 86, <87>, 88, 89; v. și **dăbilar**.
glod, v. **Glod**, **Glodeni**, **Glodișoare**, **Glodișorul**, **Glodul**, **Glodul Albu**.
gloată, **vornici** de ~ 38, 42, 46, 47, 48, 56, 107, 108, 144, 173, 202-204, 220, 256, 264, 279, 283, 294, 310, 311, 316, 323, 327, 348, 371, 403, 425, 475, 476, 479, 481, 482, 534, 544, 546, 548, 561; v. și **Poartă**, **vornici de gloată/ Poartă**.
gorștină, din oi și porci 86, 88, 89.
grădinar 20.
grădini 64, 65, 69 (= livadă cu pomi), 93 (menț.), 139 (~ cu perji), 146, 263, 326, 389, 392, 399, 426, 536;
locuri de ~ 162, 224, 496 (casă cu ~), 520 (loc de prisacă cu ~), 536 (casă cu ~);
 v. și **livezi**, **pomi**, **pomăt**, **redieri**.
grămătic, v. **dic**.
greci, v. **Greci**, **Grecul**, v. și <iscălituri grecești>.
greșier (1870) 216.
 <greșeli>, v. **vini**.
greutăți, căzute asupra țării 88;
 v. și **asuprel**, **nevoi**, **silnicii**.
grijanic, la moarte pentru pomenire 53, <159>, 332; v. și **comîndare**, **liturghii**, **pamente**, **parastas**, **pomeni**, **pricestanie**, **sărăcuste**, **suflet**.
grinduri <limite hotarnice> 377; v. și **Grindul Lung**.
grîu, **micițe** de grîu 138, 530; v. și **piîne**.
gropi <puncte hotarnice> 49, 117, 389; v. și **Groapa cea Marc**.
 <groși> (hroși) 536; v. și **bani leșești**.

H

haine 234; v. și caftan, dulamă.

han, tătareșc; mama unui ~ primește plocon 15.

hamuri 304, 305.

haraci, dajde pusă pentru plata unui ~ 297.

haț, v. hotar.

hatmani și pîrcălabi de Succava: în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399; acte de judecată și mărturie de la ~ 18, 46, 152, 204, 316, 323, 348, 371, 425, 524; cercetează pricini 548 (menț.); dau porunci 118; martori/ dau mărturie 104, 107, 122, 334;

stăpini 108, 547 (menț.) 552; slugi ale unor ~ 137;

v. și Gavril <Coci>;

foști ~: martori 47, ctitori 347, 465, 541; stăpini 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 122, 216, 217, 228, 346, 347, 361, 397, 427, 475, 481; în rudenie 225, 253;

v. și Andrei <Corcodel>, Gligorie Ciolpan, Isac Balica, Iurașco Bașotă, Petrica, <Vasilie> Șeptelici.

isc. ale unor ~ (sec. XIX) 478; v. și Costantin Paladi.

hazna, v. vistierie.

heleșteie (hăleșteie) 33, 51, 56, 58, 135, 149, 150, 153, 192, 214, 216, 217, 259, 295, 299, 300, 350, 408, 423, 484, 513-516, 541, 552, înecate 359, 422, 432, tăiate 359, ezite (făcute, noi) 56, 201, 241, 250, 407, 541; iazul unui heleșteu (!) 513;

locuri de ~ 32, <56> (în pajiște), 104, 206, 241, 255, 280, 292, 304, 305, 324, 352, 420, 431, 541;

v. și bălți, gîrle, iazuri, iezere, lacuri, rîmnice.

<herb> (glierb), v. pecetî.

herîie, v. ferîie.

hielean, uric ~ 238; v. și vicleșug; <hielenie> (în trad. text. slav "vicleenie") 101.

v. și martori, mincinoși, jurămînt, strîmb.

hig, v. <vig>.

hînsari 342, 431, <453>; v. și oșteni.

hîrleț 233.

hîrtii, v. acte.

hlabnic, pentru fin (finaț în ~) 416 A-B, 417.

hotare (haturi 219), ale unor sate, pârți de sate, seliști și locuri <în general> 28, 33, 42, 60, 73, 76, 91, 93, 104, 119, 126, 130, 133, 144, 150, 151, 156, 157, 169, 191, 201, 207, 221, 224, 232, 233, 235, 244,

265, 269, 350, 359, 360, 361, 377, 380, 383, 398, 408, 416 A-B, 417, 424, 451, 456, 469, 472, 474, 481, 484, 488, 514, 519, 520, 526, 530, 532, 534, 542, 544, 555, 564; ale unor tîrguri 60, 64, 92, 127, 157, 194, 202, 224, 248, 278, 311, 344, 477, 484; ale unci braniști domnești 476, 483, 488; ale unor m-ri 51, 68, 238, 482; ale unor domenii boierești 250; ale unor prisăci 258, 276, 406; ale unor vii 510;

~ ale unor ținuturi 90;

~ precizate 3, 15, 44, 49, 51, 64, 68, 90, 148, 170, 171, 191, 216, 217, 219, 224, 232, 258, 281, 295, 341, 365, 385, 389, 399, 482, 491;

~ alesc și stîlpite, v. hotărniciri;

~ vechi (bătrîne, de demult, pe unde au folosit/ umblat din veac) 54, 55, 68, 69, 72, 76-78, 93, 135, 149, 150, 171, 197, 204, 235, 315, 341, 382, 389-391, 397, 398, 439, 528, 532, 559;

~ comune 15, 49, 183, 184, 379, împreunate 171, 201, 216, 217, 369; împărțite 75;

semne de ~ / ~ în semne 49, 68, 170, 171, 191, 196, 202, 219, 224, 259, 276, 295, 327, 359, 439, 456, 476;

v. și dealuri, grinduri, gropi, mobile, munți, pietre, stîlpi; v. și cap, coaste, colț al unui hotar; v. și bucăți de ~.

hotarnici 3, 38, 90, 144, 171, 196, 202, 232, 278, 365, 411, 441, 450, 453, 457, 481, 491, 545; v. și hotărniciri, oameni buni și bătrîni, slugi/ slujitori, domnești.

hotărniciri: alegerea (socotirea, tocmirea) și stîlpirea unor hotare 2 A-B, 3, 30, 38, 60, 65, 68, 90, 125, 135, 148-150, 156, 170, 171, 191, 194, 196, 202, 216, 217, 219, 250, 261, 275, 311, 317, 327, 353, 361, 365, 368, 373, 376, 381, 385, 399, 411, 414, 434, 439, 450, 456, 457, 468, 475, 476, 481-483, 487, 491, 495, 527, 528; v. și hotare prescise.

hotnogi 56, 233, 261, 325, 566; foști ~ 220, 279; v. și căpitani, iuzbași.

<hoți>, v. tilhari.

hramuri 4, 7, 9, 12, 20, 51, 68, 76, 85, 86, 88-92, 144, 182, 194, 197, 234, 270, 288, 289, 303, 345, 390, 394, 402, 459, 463, 468, 472, 477, 536, 562; v. și Adormirea Maicii Domnului/ Sf. Maria (Uspenia), Bunavestire (Blagoveștenia) Sf. Dimitrie, Sf. Gheorghe, Sf. Gheorghe și Sf. Ioan cel Nou, Sf. Ilie, Sf. Ioan Botezătorul, Intrarea în biserică (Vovidenia), Înălțarea

Domnului, Sf. Mihail, Sf. Nicolae, Sf. Petru și Pavel, Pogorîrea Sf. Duh, Sf. Sava. hrană, loc de ~ 162, 416 A; v. și piine, țarină. hrisoave, v. acte. hroși, v. <groși>. hulpe, v. vulpe.

I

ialovițe 138, 165; v. și vaci.
<ianuarie, v. ghenar.
iazuri 44, 51, 56, 64, 72, 77, 92, 135, 143, 148, 157, 184, 197, 201, 203, 205, 211, 217, 232, 235, 236, 243, 282, 298, 318, 321, 328, 350, 353, 362, 383, 389, 391, 394, 477, 491, 513, 566; bătrîne 201, cu mori 144, 204, 357;
~ la cîmp 205, lîngă casă 243; iaz în heleșteu 513, în iezer 353; ~ înnoite 298, arate 216;
locuri de ~ 31, 44, 65, 72, 76, 78, 93 (menț.), 135, 145, 146, 182, 184, 315, 321, 323, 350, 389, 399, 460, 461; vatră de iaz 394; loc de iaz în țarină 31; v. și Boghiul (Iazul lui ~), Cupcea, Groza (Iazul Grozii), Pătrănescul (Iazul lui ~) Pribagul (Iazul Pribagului); Vrînceanul (Iazul Vrînceanului);
v. și bălți, gîrle, heleșteie, iezere, lacuri, rîmnice;
v. și prețuri.
iepe 12, 41, 52, 59, 61, 68, 198, 420; v. și cai.
ierarhi, v. arhierarhi, episcopi, mitropoliți.
ierei 55 (1771), 144, 403, 409; v. și preoți.
<ierodiaconi> (irodiaconi) 348, 349.
<ieromonahi> (eromonahi) 122, 197, 348, 349, 358;
<sec. XVIII-XIX> copie/ traduc acte 49, 91, 181, 182, 220, 279, 365, 442, 459, 568.
v. și egumeni ~.
iertare, de o datorie 193; v. și scutire.
iezar, 551.
iezătură (ezătură, izitură) 389, 484, 541; v. și zăgazuri; v. și heleșteie, iezite/ făcute.
iezere (ezere) 2 A-B, 90, 353, 362;
v. și bălți, gîrle, heleșteie, iazuri, lacuri, rîmnice.
iezire(ezire) 56, 162, 216, 217; v. și iazuri, înnoite.
iliș; scutire de ~ 86, 88, 89, 162; ilișe (!) date pentru plata dajdicei 549.
ilișari 20.
imaș, al unui s. 513, al unei mori 514.
<impozitare>, v. scriere (inscriere).

inel, de aur 363.
<infirmi>, v. muți, <surd>, <șchiop>
<infracțiuni> v. împresurare, învăluire, fals, furt, jaf, tîlhărie, mărturie, mincinoase (nedrepte), moarte de om.
interzicere, a unei acțiuni, v. oprire.
<iscălituri grecești> 46, 70, 104, 114, 118, 152, 234, 348, 152, 234, 348, 371, 555; v. și Dimitriu Gălușcă, Galaction ieromonah și egumen, Gavril <Coci> hatmen și pîrcălab, Ioannis Fortuna pîrcălab.
ispisoace, v. acte.
ispravnic <sec. XIX> 454; v. și Costandin Horhaz.
v. și vornici, de tîrg.
isprăvnicie <sec. XIX> 77, 506.
iuzbași 137, 529, 530, 544; foști ~ 534;
v. și căpitani, hotnogi.
izvoade, de jurători 258; de pămînturi 377;
<sec. XVIII-XIX> ~/ catagrafii/ opisuri/ perilipsisuri 31, 153, 188, 225, 247, 290, 296, 319, 330, 333, 336, 351, 365, 368, 400, 406, 410, 412, 433, 437, 439, 452, 453, 456, 472, 483, 498, 505, 509, 519;
v. și catastife, condici, spițe.

I

îmbrăcăminte, v. caftane, dulame, haine.
împăcare/ înțelegere, într-o "pricină" 12, 52, 56, 173, 177, 198;
v. și tocmală.
împărat <sultan>; haraciu pentru ~ 297.
împărtaşanie, v. pricestanie.
împărțire, a unor "bucate", case 11, 12; de ocini 17, 84 (menț.), 93, 95, 188, 227, 228 (menț.), 321, 332, 335, 357, 363 (menț.), 389 (menț.), 391, 427, 494, 500 (menț.), de țigani 152, de vecini 181 (~ "cu strămbul"), 332, 430, 494, 516.
împresurare (asuprire, cotopire, încălcare), a unor stăpîniri 65, 73, 98, 103, 130, 156, 171, 179, 191, 201, 203 (menț.), 230, 246, 252, 261, 303, 306, 308, 368, 380 (menț.), 451, 469, 470, 480, 505, 522, 523, 555;
<sec. XIX>: 119, 151, 215, 286;
v. și asuprire, despresurătură.
împrumuturi 209, 395, 428; v. și datorii.
<împușterici>, v. <acte>.
împușcare 143; v. și moarte, de om.
încălcare, v. împresurare.
<închisoare>, v. temniță.
înnoire, v. iazuri, înnoite.

intemeiere, de sate, v. descălecare; v. și seliști, devenite sate;
de mori, v. mori.
<întemnițare>, v. temniță.
întoarcere, a valorii unor cheltuieli, a unor danii și împrumuturi, vânzări etc. 12, 64, 73, 129, 173, 175, 183, 203, 213, 236, 298-300, 308, 359, 372, 397, 426, 450, 455, 484, 486, 505, 512, 522, 543; v. și <protimis>.
interdicția dreptului de ~ 175, 183; v. și moștenire, protimisis, răscumpărare.
înțelegere, v. tocmeală; v. și împăcare.
învăluire, interzicerea unui ~ (lăsare "în pace") 20, 118, 162;
v. și scutiri.
<învelitoare de pat>, v. scoarță.
învoială, v. tocmeală.

J

jaf (jac, pradă, tâlhuire) 6, 34, 143, 235, 304, 305;
v. și furt, tilhari.
jalbă (jalobă) 171, 226, 567;
v. și plângere.
jărtăvnic, v. <jertfelnic>.
jderi 304, 305, 446.
jeluire, v. plângere.
<jertfelnic> (jărtăvnic, jirtăvnic) 93, 254.
jienicer, v. jitmicer.
jir (jir) 388.
jirebii <diviziuni ale stătinirii devălmașe> 335, 336, 354, 364, 414, 433, 435, 465, 474, 501, 503; ~ la cîmp 282; ~ de case 404, 465; v. și bătrîni, părți, stilpi.
jirtăvnic, v. <jertfelnic>.
jitmiceri (jieniceri) 334, 348, 367, 384, 407; mari ~ 108, 204, 348;
foști ~ 135; v. și Dumitrașco Iarali, Ionașco Prăjescul, Vasile Roșca;
<sec. XVIII> 441; v. și Constantin Roset.

judecată (giudecată, giudeț), domnească, privind dreptul de stăpînire funciară <3>, 23, 63, 65 (menț.), 66, <72> (menț.), 73, 77 (menț.), <85> (menț.), 91, 93, (menț.), 94, 96, 98, 99 (menț.), 103, 106, 122, 134, 140, 144, 157, <171>, 177, 178, 180, 189, 190, 198, 199, 203, 210, 213 (menț.), <216, 217>, 222, 223, 230, 236, 241, 250, 252, 256, <257>, 261, 267, 269, 277, 278, 281, 282, 300, 302, 303, 306-308, <309>, 355, 358, 367, 370, 372, 383, 386, 395,

<397> (menț.), 408, 411, 414 (menț.), 418, 422 (menț.), 436, 439, 443, 446, 448, 451, 459, 468, 474, 479, 481, 484, 486, 487, 492, 493, 505, 511, 512, 522, 523, 525, 526, 528, 531, 536, 541, 543, 544, 566, 567, II (menț.); privind stăpînirea unor țigani 195, 548 și vecini 539, 551; pentru plata unei dajdii 549; pentru furturi și omoruri 6, 143, 235, 304 (menț.), 305 (menț.);

~ a unor hatmani și pîrcălabi 18, 70, 429;

~, în blestem 132, 394;

v. și lege, obicei, zi de ~;

v. și cercetare, jeluire, pîră, porunci.

judcători (giudecători), în lexicul sec. XIX: 87 (pentru vătăfi de ținut, pîrcălabi, globnici, deșugubinari), 568 (pentru vornici de tirg) (menț.); v. și Precop;
v. și <Judecătorie>.

judet <unitate administrativă (1856)> 219;
<acțiune de drept>, v. judecată.

<jug> (giug), boi de ~ 61.

jumătăți <ale unor unități de măsură> 165, 333.

junci (giunci) 510;

v. și dobitoace, vite.

jupînesc, v. cncaghine.

jurămînt (giurui<re>) 43, <173>; ~ cu brazda în cap 144, 191, 216, 361; pe Evanghelie (pe Evanghelie și cruce)/ la biserică 94, 98, 103, 177, 230, 429;

~ strîmb 173;

<privilegiu cu ~ = blestem> 51; după lege 173, 191.

v. și judecată, lege.

jurători (giurători) 94, 103, <191>, 307, 361, <429>; în număr de 24: 98, 103, 173, 230, 258.

<juzi> (giudzi) de țigani 118, 548; v. și vătăji, de țigani.

L

lacuri 259, 281; ~ seci 15;

v. și bălți, gîrle, heleșteie, iazuri, iezere, rîmnice.

laduncă (lăduncă) <ladă mică>, ferceată 304, 305.

lazuri 282, 414; v. și curături.

lege; a afla/ a da/ a face/ a găsi ~ 23, 94, 98, 129, 130, 144, 173, 177, 186, 230, 242, 281, 372, 380, 395, 412, 429, 528, 541;

a te ajunge/ a te întreba cu/ a veni la ~ 232, 301, 304, 305, 380; a rămîne din ~ 73, 302, 303, 355, 411, 418, 443, 451, 461, 468, 481, 484, 492, 523, 525, 526, 543, 544, 549, 566; v. și acte (cărți de rămas); judecată după ~ 106, 144, 189, 190, 199, 210, 230, 252, 307, 367, 383, 439, 448, 486, 492, 505, 511, 522, 526, 536, 543, 544, 549; jurămint după ~ 173, 191; ~ țării 106, 189, 190, 199, 210, 230, 252, 302, 303, 307, 367, 383, 411, 439, 448, 451, 461, 468, 484, 486, 492, 505, 511, 522, 523, 525, 526, 536, 543, 544, 549, 566; ~ pămîntului 418; v. și obicei, judecată.

lei <bani>; plată în ~ 77, 143, 155, 169 A, 176, 197, 209, 235, 253, 266, 273, 338, 353, 362, 387, 403, 415, 416 A, 433, 462, 510, 512, 513, 535 A-B, 536, 560, 563, 565, 571, de argint 571; împrumut în ~ 209; ~, bani buni 416 A, bani gata 143, 266, 513, bătuți 77, 209, 273, 353, 362, 403, 415, 433, 462, 510, 535, 536, 560, 563, întregi 197; <dare> 86, 88, 89, 162; v. bani, dări.

lemn, stîlp de ~ <scmn de hotar> 90.

leoași <slujitori domnești>, opriți să încaseze dări 20.

<leși>, v. bani leșești, oaste leșească.

v. și <cancelar>.

limbi <neamuri> străine 544; v. și alvaniți, <armeni>, <greci>, <leși>, <ruși>, <șirbi>, tătari, turci, <unguri>; v. și oameni străini.

lipsele banilor (scădere)/ <diferență de curs a monedelor> 297.

liturghii, pentru pomenire 43, 165; v. și comîndare, grijanic, pomeni, pamente, parastas, sărăcuste.

livezi 77, 206, 243, 276, 280, 350, 455, 526; prisăci cu ~ 276, 526; ~ cu pomi 69, 495; v. și grădini, pomi, pomăt, rediuri.

locuri (bucăți de loc) <componente ale patrimoniului sătesc>, <nederminate>, ale unor sate, 3, 24, 30, 43, 59, 65, 73, 170, 191, 232, 261, 306, 327, 335, 361, 372, 379, 380, 407, 475, 481, 514, 528, 532, 535, 555, 557, tîrguri 60 (menț.), 127(menț.), m-ri 68, 368; domnești 127 (menț.), 162, 451, 475, 481-483; ~ pustii 132; ~ de sate 76, 132, 162, 368, <379>, 475, 477, 482;

<determinate>, de arat 315, 368, 487, 532, de arie 496, cu bălți 76, 247, 248, cu case 547, de hrană 28 (pentru porci) 162, 416 A-B, de folosință 482, de m-re/ biserică 194, 201, 361, 450, 451, de ocol <pentru vite ?> 496, cu pămînturi 265, pentru pive 54, 127 (menț.), cu pivnițe 1, 140, de pod 376, de poiene 350, de rîmnic 64, de țarină 232; v. și case, funcțe, grădini, heleșteie, iazuri, mori, pomăt, prisăci, vii; v. și părți.

locuri sfinte, v. Muntele Athos, Ierusalim.

logofetese 199.

logofeți 5, 106, 139, 140, 287, 315, 332, 352; v. și Cîrstiiian, Gavril, Iurco, Leucă, Mihail, Nicoară Prăjescu, Pavel, Pătașco Ciogolea, Petrețicu, Ursul;

mari ~, ispravnici de acte: passim; înmînează acte 486; urcadnici domnești 256; martori 42, 47, 59, 107, 122, 519, dau mărturii 46, 108, 152, 153, 204, 247, 283, 304, 316, 323, 371, 425, 518, 552, 554, 563; primesc scrisori de mărturie 165, 232, 422, 491, 516; pîră/ zi de judecată înaintea unor ~ 126, 232; stăpîni 38, 212, 264, 271, 329, 375, 382, 396, 401; v. și Gavrilas Mateias, Pătrașco Bașotă; Pătrașco Ciogolea;

foști mari ~ rețin și restituie acte 203; martori 42, 47; în filiație 77, 333, 337, 348, 391; dau mărturii 108, 524, <544>; zapise de împrumut/ drese (urice) ale unor ~ 227, 397, 439; cărți de la ~ 421; slujitori ai unor ~ 552; în filiație 334, 404; stăpîni 77, 138, 188, 196, 227, 237, 301, 358, 392, 461; pun zăloage 131, 183, 379; fac danii 197, 205, 218, 227, 302, 303, 524, 552; v. și Dumitrașco Ștefan, <Gavril> <Gavril Totrușanul>, Ionașco Gheanghea, Lupul Stroici, <Nichifor> Beldeman, Pătrașco Bașotă, Toader Băloș ?, Bubuiog ?>, <Zaharia> Bîrlădeanu.

~ ai doilea 19, 68, 107, 108, 122, 144, 159, 173, 177, 194, 204, 230, 342, 343, 457, 464, 474, 552; v. și Pătrașco Bașotă, Racoviță Cehan; foști ~ ai doilea 1, 30, 61, 122, 220, 267, 334, 337, 348, 349, 358, 392; v. și Gheorghie Balșe, Palade, Tăutul;

~ ai treilea, martori 47, 107, 122, 159, 304, 334; dau mărturie 108, 204, 349, 371, 552; stăpîni 104, 316, 323, 519, 520, 553; foști ~ ai treilea, martori 204, 334; dau mărturie 107, 316, 348; în filiație 335; stăpîni 9, 47, 68, 97, 104, 209, 386 A-B, 466; scriu acte 209; v. și Eustratie, Pătrașco Ciogolea, Toderașco <Janovici>;

~ (mari ~) <sec. XVIII-XIX> 85, 180, 225, 250, 350, 354, 394, 525, 542; ~ de taină 227, 241; v. și A(nastasic) Bașotă, Costandin Donici, Costantin Léondari, Costantin Polimaz, Iordachi <Cantacuzino>, Ștefan Ianev, Tănăsă.
loze, -ii, semne hotarnice 51, 377.
lucru (treabă) <muncă remunerată> 65;
~slujbă domnească> 88, 162;
~rentă boierească> 162, 368, 392;
v. și mori (~ la mori), munci, robotă.
lucrători <slujitori domnești> 20.
lunci 221, 276, 545; finețe în ~ 64, 517, 518, 524, 571.

M

mai <lună; termen de plată> 512.
maici, v. călugărițe;
v. și <Văleni>, m-re de ~.
<malț, pentru bere>, v. slad.
martori, ai unor acțiuni juridice: passim; ~ mincinoși 278, 548;
v. și boicri, megieși, oameni buni și bătrâni, preoți, slugi domnești, țirgoveți.
mascuri 59; ~ de jir 388; v. și porci.
masle, la moartea unui om 254.
mazili; boieri ~ 297;
domni ~-ți 34 A-B.
măcinat 308; v. și mori.
mănăstiri (rugi), primesc danii 4, 7, 9, 42, 43, 53, 62, 76 (menț.), 92, 93 (menț.), 106 (menț.), 114, 125, 138, 144, 182, 197, 203 (menț.), 205 (menț.), 224, 248 (menț.), 301, 333 (menț.), 345, 390, 393 (menț.), 396 (menț.), 402, 406, 457, 459 (menț.), 466 (menț.), 469, 470, 472 (menț.), 475 (menț.), 481, 501 (menț.), 530, 567 (menț.), scutiri 20 <cu drept de judecată al egumenilor> 86-89, întăriri și împuterniciri 7, 9, 51, 62, 68, 76, 81, 84-86, 90, 92, 138, 144, 187, 203 (menț.), 252, 270, 288, 289, 295, 302, 303, 311, 346, 347, 349, 364, 390, 394, 402, 406, 457, 459, 463, 472, 477, 501, 507, 526, 536, 562, 567;
stăpîniri ale unor m-ri, în hotar 217, 226, 238, 327, 368, 482; alege 68, 125, 170, 248; v. și braniști, poslușnici;
se judecă/ se tocmesc 11, 12, 18, 91, 157, 171, 186, 203 (menț.), 252, 298, 300, 302, 303, 361, 396, 414 (menț.), 422, 428, 436, 441, 459, 466, 469, 470, 526, 536, 555, II; fac schimburi 16, 289, 315, 334,

348, 349, 371, 393, 425 (menț.), 475 (menț.), 481, 556 A-B;
vînd și cumpără 68, 77, 84, 85, 106 (menț.), 114, 197, 204, 205, 218, 259, 270, 290, 295, 315, 333, 364, 389 (menț.), 396, 403, 459 (menț.), 469 (menț.), 501 (menț.), 529, 530, 562; primesc zăloage 395, despăgubiri 556, bani și stăpîniri, pentru pomenire 4, 42, 43, 53, 93 (menț.), 101 (menț.), 159, 396 (menț.);
~ ctitorie (zidire, înălțare) a unor ~ 86, 88, 89, 194, 361, 394, 441;
~ neisprăvite (neterminate) 197, 204, 218; v. și ctitori;
locuri unde au fost ~ 224, 360, 450, 451;
acte falsificate la ~ 238; pecetei ale unor ~ 11, 12, 16, 122, 234, 238, 395;
v. și biserici, chilii, schituri; soboare/ călugări, ale/ ai unor ~, martori/ dau mărturie 11, 12, 21, 122, 159, 197, 234, 254, 299, 395, 415, 422; călugări ai unor ~, stăpîni 50, 64, 291; v. și soboare;
~ <în sec. XVIII-XIX> 119, 151, 215, 243, 271, 376;
<componentă>, v. arhiepiscopi, călugări/ călugărițe, cîntăreți, dascăli, diaconi, egumeni, ieromonahi, preoți (popi), pristav, pentru construirea unei ~, ucenic, la o ~e, visticernic, al unei ~;
v. și Agapia, <Aroncanu>, Bărboi, Bisericieni, Bistrița, Bîrnova, Corbul, Doljești, Dragomirna, Florești, Galata, Golăc (M-reă lui ~), Hangu, Hlince, Homor, Lipovăț, M-reă Balică, M-reă lui Băisan, (M-reă lui Toader <Movilă>), Neamț, <Pantocator>, Pîngărași, Pobrata, Rafaila, Rîșca, Schitul Drăgușani, Secu, Sf. Ilie, Sf. Sava, Slatina, Solca, Sucevița, Tazlău, Trei Ierarhi, Vaslui, (Zugraf), <Văleni>, Voroneț, Zograf; v. și hramuri.
mărgăritare 304, 305.
mărturii, în cercetări, hotărniciri, tocmeli, tranzații, etc. passim; ~ mincinoase (nedrepte) 278, 548; v. și martori;
v. și judecată, jurămint, piră.
măstacăn, v. și <mesteacăn>.
<măsuri>, de greutate, v. bezmene; de lungime, v. vig; de lungime și suprafață, v. funie, pași, prăjini, otgon, stînjeni; de suprafață, v. fâlci, firtaie, pogoane; de volum, v. car, mîrțe, poloboace, saci; v. și jumătăți, stoguri.
mătcii, de albine 106.
medelniceri 93 (menț.), 517 (gr.), 566 (menț.);
v. și Simion Capșea;

- mari (foști mari) ~ 4, 7, 8, 108, 159, 185, 204, 293, 294, <316>, 317, 318, 448; v. și Apostol, Simion Gheuca;
- <sec. XVIII-XIX> 75, 219; v. și Bosic, Vasile Racliș.
- megieși, martori hotarnici/ la alegerea unor părți 2 A-B, 56, 65 (menț.), 100, 144, 148-150, 156, 165, 179, 189, 191, 201, 202 (menț.), 208, 217, 219 (menț.), 232, 246, 365, 373, 381, 385 (menț.), 409, 414, 456, 465, 468, 469, 475, 476, 481, 482, 491, 545; la cercetări/ pricini de stăpânire 126, 229, 250, 261, 285, 307, 421 (menț.), 423, 443, 451, 473, 484, 485, 528 (menț.), 532, 555; la vânzări-cumpărări 11, 83, 109 (menț.), 110, 115, 120, 136, 138, 145, 168, 177, 181, 182, 200, 220, 231, 259, 273 (menț.), 280 (menț.), 343 (menț.), 357, 410, 416 A-B, 435, 440, 512, 529, 538, 542; la reconstituirea unui act 370;
- ~ stăpîni 51, falși 173;
- gloabă luată de la ~ 359; v. și ocolași;
- v. și oameni buni și bătrîni.
- merțe (mierțe), v. mierțe.
- <mesteacăn> (măstacăn), semn de hotar 259, 295.
- <meșteșugari> (meșteri), pentru facerea unei mori 138, a unei biserici (= <lucrători>) 194;
- v. și berar, blănar, butnari, căldărari, cojocari, croitori, <iezari, iczire>, pietrari, rotari, silitrar, sădlari, timplari, teslari, zlătari;
- v. și Fîntîna Blănarului.
- metoh, al unei m-ri 76, <224>; v. și Ierusalim, Zograf.
- <miazănoapte> (amiază noapte), <punct cardinal> 49; v. și apus, <miazăzi>, răsărit.
- <miazăzi> (amează), <punct cardinal> 49; v. și apus, miazănoapte, răsărit.
- mied 165; v. și albine, ceară, prisăci.
- mici, oi cu ~ 16, 61, 68, 484.
- miere 180, 333, 389, 419, 490, 547.
- mierțe (merțe, mîrțe), de făină/ grîu/ pîine 138, 416 A, 529.
- milostenii (miluiiri), domnești 86, 88, 89; v. și danii.
- mincinoși, v. martori ~.
- mișci (țărani) 162, 297; v. și oameni, poslușnici, săraci, săteni, vecini.
- mitropolii (vlădici), arhiepiscopi și ~ de Suceava, mandatarii eparhiali 140; martori/ dau mărturii 122, 140, 218, 238, 371, 425, 563; în sfat 51, 76, 86-89, 91, 122, 297;
- slugi ale unor ~ 325; preoți ai unor ~ (?) 385;
- ~ în filiație 333;
- arhiepiscopi, foști ~ 501 (menț.);
- v. și Mitropolia Moldovei și Sucevei, Theofan, Varlaam.
- mînji, icpe cu ~ 68.
- mîntuire, danie pentru ~ a sufletului 9; v. și pomenire.
- <mlaștină, mocirlă>, v. și ploștenci.
- moarte, danii făcute înainte de ~ cu limbă de ~ 53, 193, 254; v. și grijanic, suflet, <testamente>;
- ~ de om 6, 54, 143, 246 (menț.), 398 (menț.), 450 (menț.), 446 (menț.), 544; v. și cap, plata capului, plată, pentru moarte de om.
- monahi, v. călugări, icromonahi.
- monahii, v. călugări/ călugărițe.
- <monede>, v. bani.
- mori 15, 26, 33, 49, 65, 72, 77, 80, 93, 101, 116, 144, 159, 184, 186, 197, 227, 235, 237, 303, 308, 321, 335, 344, 350, 356, 357, 374, 377, 389, 391, 392, 394, 408, 422, 432, 434, 482, 502, 513, 514, 529; ~ gata 8 (cu pietre), 76, 85, 92, 344; drept de folosire a unor ~ 93, 203;
- ~ boierești 162, domnești 54, 162; lucru (treabă) la ~ 162, 368, 392;
- ~ întemeiate (făcute, "puse") 101, 107, 138, 162, 203, 432, 476, 482; heleşteu "tăiat" pentru a "umbla o moară" 422;
- locuri de moară 30-32, 39, 72, 77, 78, 84, 85, 104, 127, 139, 143, 148, 161, 184, <204>, 214, 215, 255, 304, 305, 315, 318, 321, 323, 324, 352, 362, 363, 366, 368, 369, 389, 399, 404, 414, 416 A-B, 417, 431, 432, 435, 459-462, 463, 568;
- vaduri de ~ 9, 13; (casă cu vad de moară) 37, 54, 55, 64; (pămînturi cu vad de moară) 68, 76, 78, 83-85, 91, 93, 100, 110, 115, 138, 139, 144, 147, 160, 165, 182, 184, 211, 236, 260, 287, 289, 301, 302, 304, 306, 312, 313, 315, 319, 326, 331, 344, 345, 350, 359 (vad înecat), 362, 366 (pămînturi cu vad de moară), 368, 369, 389, 394, 419, 431, 434, 435, 438, 443, 482, 495, 513, 517, 518, 530 (pămînt cu vad de moară), 542, 561, 562, 564, 568, (bătrîn dintr-un vad de moară), 571;
- v. și măcinat, pîine, prețuri.
- moșeni (ocinași) 193, 241 (vecini), 433, 434;
- v. și frați, oameni, răzeși.
- moșie <stăpînire funciară moștenită> 25, 32, 41, 42, 50, 61, 67, 71, 95, 97, 99, 100, 105, 110, 111, 113, 116, 117, 120, 121, 153, 163, 188, 217, 226, 235, 286, 295, 305, 312, 317, 321, 324, 330, 334, 342, 350,

353, 360, 364, 367, 372, 374, 381, 416 A, 418, 437, 440, 450, 471, 495, 500, 505, 512; v. și ocini;
 vecini de ~ 494;
 <domenii funciare> 207, 224, 296 (1786), 386 A-B (1809);
 țigani de ~ 329; vecini de ~ 351;
 v. și sate, seliști.
 moștenire <a dreptului de stăpînire> 22, 65, 72, 78, 95, 228, <271>, 321, 332, 335, 350, 353, <363>, 389, 392, 494, 500;
 pîră pentru ~ <104, 107, 159>; v. și împărțire, întoarcere, răscumpărare;
 privilegii de ~ 93.
 movili, <semne hotarnice satești> 49, 90, 148, 170, 171, 191, 207, 216, 217, 219, 224, 232, 233 A+B, 341, 365, 389, 482; ~ mari 90, 191, 219; movilițe 44, 64, 170, 191, 216, 217;
 ~ săpate (găunoase) 90, 170, 207; cu pietre (stilpi) 49, 170, 233 A-B;
 <semne hotarnice ținutale> 90;
 v. și "Între Șiraguri", Movila Boerilor, Movila Domnăscă, Movila Găunoasă, Movila lui Hilip, Movila Vulturului, Păuniacica.
 mucenici 224; v. și Sf. Gheorghe.
 munci, <obligație față de domnie> 20; v. și lucru, robotă.
 munți, în hotar 68, 127, 327.
 muravschiu <stofă> 234.
 muți; robi țigani ~ 184.

N

namesnici, v. vornici, de tîrg.
 năpastă 32, 70; v. și nevoie.
 neam 193, 453, 495, <510>;
 <sec. XVIII-XIX> 17, 49, 77, 84, 94, 172, 241, 247, 409, 460, 478, 548, 566;
 v. și rude.
 neceag (negeg); săpătură făcută cu un ~ 233.
 negoț <în general> 124; boi de ~ 169 A, 376, 388, 411.
 negustori (cupeți, neguțători), martori/ dau mărturii 114, 197, 388, 403, 420;
 vînd și cumpără 123, 139 (menț.), 234, 306 (menț.), 308 (menț.), 568 (menț.);
 primesc zăloage 183, 379; fac comerț 124;
 v. și <berar>;
 ~ uciși 143, 235;
 staroste de ~ 114;
 <sec. XVIII> 105.
 <neînțelegere>, v. gilcăvă.

<nemeș> ("partea nemișască") 560.
 nevoi, ale țării 15, 86-89, 399; v. și treaba țării; ~, ale unor persoane 183, 333; v. și năpastă.
 nuci <semne de hotar> 259, 295.
 nume <contribuabil> 93, 297.

O

oameni buni și bătrîni/ oameni dinainte/ oameni bătrîni și tineri, martori hotarnici/ la alegere de stăpîniri/ 2, 3, 30, 38 (menț.), 56, 65, 90, 98, 103, 125, 130, 135, 144, 148-150, 156, 163, 165, 170, 171, 179, 189, 191, 196, 201, 202 (menț.), 208, 216, 217, 219 (menț.), 230, 246, 248, 261, 285, 317, 327, 360, 361, 365, 373, 376, 381, 385 (menț.), 409, 414, 439, 450, 454, 456, 465, 466, 468, 469, 475, 476, 481, 482, 491, 528, 532 (v. și jurători), la cercetări privind dreptul de stăpînire, la judecări, tocmeli etc. 99, 126, 177, 229, 232, 233, 241, 250, 269, 278, 307, 359, 372, 421 (menț.), 423, 434, 441, 443, 450 (menț.), 451, 470, 473, 485, 492, 493, 495, 555, la cercetarea altor pricini (furt, plată, zălogire etc.) 70, 131, 180, 370, 538, 543, la împărțirea unor moșteniri 11, 181, 357, 494, la schimburi de ocini 513, la vinzări-cumpărări 1 (menț.), 19 (menț.), 35, 37 (menț.), 61, 71, 83, 110, 111, 113, 115, 116, 117, 120, 136, 138, 139 (menț.), 145, 146, 155, 160, 161 (menț.), 168, 169 A, 174, 175, 180, 197, 200, 211 (menț.), 220, 221 (menț.), 231, 240, 244, 251 (menț.), 253, 259, 266, 273 (menț.), 279 (menț.), 280 (menț.), 284, 287, 295, 302 (menț.), 312-314, 318 (menț.), 325, 331 (menț.), 339, 343 (menț.), 353, 403, 410, 416 A-B, 426, 428, 431, 433 (menț.), 435, 440, 442, 444, 445, 453, 462, 480, 504 (menț.), 524 (menț.), 529, 530, 540, 542, 543, 558, 560, la danii 182, 503;
 ~ tîrgoveți (orășeni) 249, 388, 484, 512 (v. și tîrguri, oameni buni și bătrîni din ~).
 ~ slugi domnești 326, 515.
 ~ dau mărturii false 173;
 ~ cheltuială făcută pentru ~ 450;
 v. și megieși, moșeni, oșteni de frunte, slugi boierești;
 oameni, din țară: meșteri 194; stăpîni 23, 132, 156, 196, 203 (= răzeși), 256, 258, 261, 281, 376, 434 și 435 (= ocinaș; menț.), 545 (= răzeși); dau mărturie 351 (v. și frați,

moșeni, răzeși); <slugi> domnești 89, 261, 422; vecini 162 (strămutați), 232, 368, 465, 483, 539, 551 (v. și mișci, poslușnici, săraci, săteni, vecini);
 ~ străini, de sat 93, de neam (de rudenie) 101, 107, 122, de țară (de peste graniță) 162; v. și limbi străine;
 v. și moarte de om.
 oaste, leșcască 370;
 v. și oșteni.
 obicei (~ul țării, ~ din veac) 51, 191, 297, 307, 418, 467, 487;
 ~ ("obicină"), bisericesc 396; v. și rînduială;
 v. și lege.
 obrațe; pămînturi la ~le altor pămînturi 377.
 ocinași, v. moșeni.
 ocini (dedine, moșii), <stăpîniri moștenite>:
 passim; împărțite 22, 93, 227, 228 (menț.), 321, 332, 350, 357, 391, 427; alese 150, 163, 165, 208, 256, 257, 285, 317, 327, 341, 454, 465, 469;
 ~ cumpărate-vîndute; passim;
 pierdute/ oprite pentru plata unor datorii/ amenzi și dări 23 (ocină pieritoare) 34, 52, 128, 129, 242, 249, 257, 304, 305, 355, 412, 413, 549; schimbate 42, 43 (menț.), 94, 227, 250, 282 (menț.), 289 (menț.), 348, 349, 389, 487, 513, 523; zălogite 363, 490;
 răscumpărate/ întoarse 94, 177, 306, 389, 433, 486;
 asuprite/ cotropite/ împresurate 128, 179, 246, 281, 389, 555; aflate în pricină/ litigiu de stăpînire/ judecată 23, 94, 163, 173, 177, 210, 246, 256, 306, 307, 358, 360, 408, 411, 412, 426 (menț.), 443, 456, 469, 479, 485, 486, 522, 539, 543, 544, 557, 567, 570;
 apărare prin porunci domnești (împuterniciri) 24, 185, 225, 449, 455, 458, 467;
 dăruite 9, 32, 60, 62, 76, 132, 137, 182, 254, 352, 389 (menț.), 402, 443, 501 (menț.), 503, 506, 537, 552, 567, I;
 întărite: passim;
 v. și prețuri.
 ocină, v. birău de ~, cămăraș de ~.
 ocoale; sate/ locuri ascultătoare de ~le unor țiguri 54, 65, 68, 69, 77, 78, 144, <202>, 212, 247, 378, 394, 399, 472, 484, 496, ale unor sate 54, 389;
 ureadnici ai unor <=> 89;
 v. și Botoșani, Cîmpulung, Dorohoi, Hîrlău, Hotin, Huși, Iași, Orhei, Piatra, Stîniște, Țirgul Frumos, Țirgul Neamț.

odăi 64; v. și țirle.
 ogoare <componente ale patrimoniului sătesc> 64, 109, 139, 182, 318, 326, 365;
 v. și pămînturi, răzoare, țarini.
 oi 12, 59, 68, 232, 274, 351, 529, 530; ~ cu mici 16, 61, 68, 484;
 gorștina din ~ <dare> 86, 88, 89;
 v. și berbeci.
 omor, v. moarte de om.
 opisuri, v. izvoade.
 oprire <prohibire>, a dreptului de contestare, v. pîră; de înstrăinare, v. danii; de răscumpărare, v. întoarcere.
 orașe, orașeni, v. țiguri, țirgoveți.
 osîndă, v. plată.
 <o>sluhar, martor 126.
 oșteni, de frunte/ de la Curtea domnească, martori/ dau mărturie 1, 3, 177, 211, 221, 251, 264, 302, 316, 323, 326, 331, 343;
 v. și arbănași, călărași, căpitani, hînsari, hotnogi, iuzbași, scimeni, sințari, stegari, voinici;
 v. și oaste.
 <odgon> (otgon) 414; v. și măsuri.

P

pagubă 34, 495; v. și jaf.
 paharnici (ceasnici), foști ~ 22, 59, 96, 122, 126, 136, 201, 269, 327, 331, 384, 444, 544; v. și Dociul, Ion Prăjescul, Nicolai Bejan, <Ștefan> Bejan, Toader Dragotă, Tudoran; ~ ai doilea 72, 274; v. și Stratul Bolea; mari ~ 12, 46, 47, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 104, 107, 122, 204, 283, 304, 315, 316, 323, 334, 348, 365, 371, 389, 391, 397-399, 425, 485, 550; v. și Gheorghe <Coci>; foști mari ~ 28, 132, 213 (gr. și "postelnic"), 326, 350, 524, 527, 551, 569; v. și Dabija, <Ionașco> Talpă, Negrilă, Pană, Toader;
 păharnicii (?) 65, 387; v. și Cotîrlă, Frățiman;
 ~ în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399; martori dau mărturie 12, 22, 46, 47, 104, 107, 122, 136, 201 (gr.), 204, 269, 283, 304, 316, 323, 327, 334, 348, 371, 384, 425, 544, 550; hotarnici 65, 126; stăpîni 28 (menț.), 59, 72 (menț.). 96, 132, 213, 274 (menț.), 326 (menț.), 331, 350 (menț.), 387, 398, 444, 485, 520, 522, 549, 567; în raporturi de rudenie 28, 59, 96, 274;
 soții de ~ 274, 326, 350;

<sec. XVIII-XIX> 8, 68, 217, 227, 352;
v. și Ioan, Ioan Vladovici, Ion Tăutul,
Tudurache Ciure; v. și cupari, păhărniceii.
pajiște 56; v. și finețo.
<palamar, paracliser>, v. eclesiarh.
pamente; liturghii și parastase la m-ri pentru ~
4, 16, 159, 165, 396; v. și comîndare,
grijanie, pomeni, sărăcuste.
pană, de scris 175.
pani, v. boieri, feciori de ~.
parastas 165; v. și pamente.
pas, <unitate de măsură> 135, 175, 469; v. și
funic.
pașă, otoman 54.
păduri <componente ale patrimoniului sătesc>
28, 37, 51, 56, 64, 68, 90, 93, 109, 115,
148, 150, 153, 169 A, 174, 182, 192, 197,
200, 204, 205, 208, 280, 312, 313, 315,
317, 325, 326, 328, 365, 377, 410, 413,
419, 435, 438, 462, 482, 501, 512, 515,
526, 534, 542, 547, 555, 560, 566;
curături 51, 317, 526, loc de hrană
pentru porci 28, pomăt 51, 325, prisăci 28,
204, 205, 325, 526, 534, vii 51 în ~; v. și
poieni
v. și arbuști, copaci, codru, dumbrăvi,
făget, lunci, rediuri.
păhărniceii, martori/ dau mărturie 19, 65, 342,
343, 357, 471;
v. și paharnici.
<pămînt> (slv.: zemlea = țară), v. Țara
Moldovei.
pămînturi <componente ale patrimoniului
sătesc> 44, 56, 108, 148, 174, 187, 216,
217, 259, 263, 265, 295, 317, 366, 377,
508, 517, 518, 529, 530, 568;
v. și lege, a pămîntului; bucăți, de
pămînt;
v. și ogoare, răzoare, țarini.
părinți/ rugători (slv.: oței 12, 42, 132):
călugări și preoți 53, 393, 457, 489;
egumeni, episcopi, vlădici 141, 204, 333,
395;
~ în blestem 4, 12, 42, 51, 132, 301; v.
și Nicheia (318 ~ de la Nicheia).
părți, de hotare, ocini, sate etc.: passim;
~ alese, v. alegere; hotărnicite, v.
hotărniciri; stîlpite, v. stîlpiri.
~ din case 13, "numțești" 560, din
"pivniți" 1, de pod 241;
~ din bucate 159, de slujbă 464;
v. și sate.
pace ("a lăsa în ~ ") <stăpînire netulburată>
20, 162; v. și învăluiri.
<păsări>, v. coberți.

pcești <sigilii>, ale unor emitenți/ martori,
<pusc pentru validarea actelor>: passim; ~
domnești: passim;
~ eclesiastice 11, 12, 16, 122, 159, 197,
234, 238, 371, 395, 396, 403; v. și
mănăstiri;
~ orășenești 41, 100, 126, 197, 249, 259,
295, 388, 426, 440, 491, 512, 560, 568; v.
și tîrguri;
~ ale Porții domnești 123;
~ (gherburi) <sec. XIX> 126, 227, 389.
<pedeapsă>, domnească, v. cercetare;
v. și <amenzi>, <intemnițare>, învăluiri,
plata capului.
perilipsisuri, v. izvoade.
perji; grădini cu ~ 139.
<perle>, v. mărăgăritare.
pescuit, cu sednicul 141;
~ interzis 144.
pește; ape naturale/ amenajări hidrotehnice, cu
~ 13, 54, 56, <65>, 76, <141, 144>, 247,
248, 350, 362, 389, 394, 482, 537; v. și
bălți, gîrle, heleșteie, iazuri, iezere;
~ luat drept plată 65.
peveți, v. cîntăreți.
piatră; curte de ~ 194; biserici de ~ 201, 202,
278; pivniți de ~ 1, 4, 47, 77, 397; ziduri
de ~ 106;
pietre, <semne hotărnicite> (stîlpi de ~,
bolovani) 38, 49, 64, 90, 148, 170, 171,
201, 219, 365, 373, 399, 414, <468>, 475,
476;
~ de moară 8, de var 194;
v. și "caș" <~> de ceara;
v. și pietrari.
<piele, prelucrată>, v. bulgariu.
pietrari, martori 287.
pitari 303 (menț.), 357, 364, 398 (menț.); foști
~ 247, 306, 469, 470, 560, 568; v. și
Anton, Dersea, Dumitru Bălțeanul,
Gheorghe Bogdan, Isaiia Batin, Pîrvul;
mari ~ 42, 108, 204; foști mari ~ 46, 47,
104, 159, 263, 283, 544; v. și Apostol,
Enachie, Ștefan Moimăscul, Ursu Bărboi;
vătaf de ~ 357; v. și Soltan;
martori/ dau mărturie 42, 46, 47, 104,
108, 159, 204, 263, 283, 357, 469, 470,
544, 560; stăpîni 247, 303, 306, 364, 398,
568;
<sec. XVIII-XIX>, traduc acte 9, 33, 40,
144, 270, 389, 447, 449, 562.
pitărei 220, 279, 315, 342, 343 (pitar).
pive (sg: chiuă 321); locuri de ~ 54, 127, 363;
~ făcute 468; drept de a face ~ 482; v. și
șteze.
pivniceri 427; v. și Toader Bașotă.

pivniți, de piatră 1, 4, 7, 47, 77, 397; loc cu ~ 140; ~ făcute 397;

v. și pohrib.

pîine <cereale, făină>; zeciuială din ~ 24, 380, 392, 458, 467, 478, 483, 487, 559; ~ luată de la o moară (de măcinat) 308, vîndută 529; v. și grîu, hrană;

v. și mori, <stoguri>, de pîine.

<pinzeturi>, v. atlaz;

v. și <postavuri, stofe>.

pîraie, v. gîrle.

pîră, (a se întreba) în fața dîmnului, pentru drept de stăpînire 3 (menț.), 12, 23, 30, 39 (menț.), 56, 63, 65 (menț.), 66, 72 (menț.), 73, 78 (menț.), 85 (menț.), 91, 94, 96, 98, 101, 103, 104, 106, 107, 122, 144, 173, 177, 178, 189, 190, 199, 201, 203 (menț.), 213 (menț.), 216, 217, 223, 226, 230, 232, 234, 236, 248, 252, 256, 258, 261, 267, 269, 277, 278, 282 (menț.), 259, 300, 302, 303, 306-308, <355>, 358-361, 367, 372, 376, 380, 383, 386 B, 395, 397 (menț.), 408, 409, 411, 414 (menț.), 418, 422 (menț.), 424, 426 (menț.), 429, 434, 439, 443, 448, 451, 456, 459, 466, 468-470, 475, 479, 481, 484-486, 491, 493, 505, 511, 512, 522, 523, 525 (menț.), 526, 528 (menț.), 531, 536, 541, 543, 544, 557; pentru țigani 195, 548 și vecini 181, 473, 539, 551;

pentru dajde 549 și jaf 34 A, 304, 305;

~ în fața marelui logofăt 126;

prohibirea dreptului de ~ 3, 23, 63, 66, 73, 91, 94, 98, 107, 159, 177, 190, 199, 203, 250, 302, 303, 304, 327, 332, 333, 355, 383, 408, 429, 465;

v. și gîlceavă, judecată, price (pricină), plîngere, zi;

v. și ferîie, pîrîși.

pîrcălabi/ staroști (pentru ținuturi de margine), în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 72, 76-78, 89, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399; v. și Dumitru Buhuș, Epifanie, Gavril <Coci>, Gavril Onciul, Ionașco, Iurașco Bașotă, <Mihail> Fortuna, Nicolachi <Ralli>, Pătrașco Boldescu, Pătrașco Ciogolea;

~, foști ~, urcadnici domnești <87>, 88, 149, 150, 196, 201, 216, 217, 248, 257, 385 (menț.), 409, 423, 456 (menț.), 466, 485, 491, 543; judecă 70, <77>, 118, 429; martori/ dau mărturie 12, 46, 56, 61, 90, 104, 107, 122, 202, 204, 211, 304, 316, 323, 334, 348, 353, 371, 384, 388, 409, 469, 470, 512, 524; v. și Costantin Ciogolea, Costantin Stircea, Epifanie, <Eustratie> Dabija, Gabor, Gheorghie

<Lozonschi>, Musteață, Necula, Onciul Iurașcovici, Oprea, Pătrașco, Petre Trușășul, Popășcul, Porcea, Stan, Ștefan, Ștefan Bechea, Toader Șoldan;

stăpîni 23, 57, 58, 70, 77, 78, 94, 96, 98, 101, 103, 109, 110, 113, 122, 130, 139, 146, 149, 150, 154, 166, 184 (menț.), 191, 198, 207, 208, 216, 222, 232, 240, 255, 280, 283-285, 289, 292, 304 (menț.), 305, 355, 359, 378, 380, 388, 390, 424, 473, 480, 485, 514, 533, 552; creditori și debitori 209, 242, 355; v. și Ciocîrlie, Dediul, Dumitrașco Fulger, Dumitrașco Negurici, <Dumitru> Stavăr, Ghiorghe Catargiul, Gheorghie Jora, Gherghel, Ionașco Coșescul, Ionașco Popășcul, Irimiia, Malcoci, Mihălcea Durac, Tudori; scriu acte 53, 174, 209, 315; v. și Căzacul, Gavril Onciul;

în filiație 64, 78, 165, 184, 210, 293, 404, 537, 568; v. și Iacomî, Petrică, Strușian, Tîmpa, Toader, Văscan Moghiliță;

soții de ~ (sg. pîrcălăboaic) 292, 305, 404, 485; v. și Cîrstina, Păscălina Iacomiasa;

v. și batmani și ~ de Suceava, ținuturi (pîrcălabi de ~).

pîrgari; șoltuzi și ~, martori/ dau mărturie 41, 100, 109 (menț.), 110 (menț.), 197, 249, 259, 269, 295 (menț.), 388, 426, 440, 512, 560, 568 (menț.), hotarnici 126, 232, 259; v. și Agiud, Bacău, Bîrlad, Dorohoi, Orhei, Piatra, Suceava, Trotuș;

v. și tîrguri, tîrgoveți.

pîrîși, în blestem 394.

plată, deplină, în tranzacții: passim (v. și vînzări-cumpărări); contestată 358, inechitabilă 333;

~ în bani: passim (v. și prețuri), în animale, pește și produse 16, 21, 31, 61, 65, 77, 110, 114, 124, 270, 333, 342, 343, 366, 376, 387, 388, 416 A, 419, 420, 442, 484, 510, 529, 530, 534, 547, 568;

~ pentru amenzi, dări și slujbe 70, 77, 93, 249, 285, 297, 550;

datorii și zăloage 183, 209, 234, 237, 363, 379, 396, 524, furturi și jafuri 34 A-B, 70, 147, 235, 304, 305, lucru (muncă) 65, 513, moarte de om (~ capului) 54, 143, 147, 246, 249 (menț.), 398, 413, 450, pagube 130, 198, pomenire 396, răscumpărare din robie 568; viclenie (<~> cu capul) 101; viclenie (~ capului) 101;

termene de ~, v. zi.

plângere (jeluire), la domnie 6, 32, 91, 126, 129, 130, 140, 156, 163, 171, 178, 179, 186, 191, 198, 229, 242, 246, 281, 370, 373, 380, 412, 424, 432, 441, 454, 476, 483, 487, 532, 557, 567, 570, la Poarta domnească 186; v. și jalbă;

v. și judocată, pîră.

<plocon>, pentru mama hanului <tătărească> 15.

ploștenci; "pămînturi" cu ~ 317.

plug; boi de ~ 59; hotar stricat cu ~urile 532; v. și arat.

poartă, domnească <instituție>, v. Poartă.

v. și pocești, ale Porții domnești, vornici de ~.

poduri <de trecere>: <fixe> 241, 407, 432; v. și Podul Ordzii; umblătoare <376>, 482.

pogoane <îns. ult.>, de vie 53.

poihrib, pentru stupi 534;

v. și pivniți.

poieni <componențe ale patrimoniului sătesc>, în stăpînire 68, 84, 133, 142, 145, 189, 190, 215, 226, 327, 350, 360, 385, 413, 414, 446, 450, 451, 455, 459, 462, 560, 566, în hotar 44, 68, 281, 361, 389, 482;

~ cu fin/ cu locuri de finaț 50, 85, 150, 394; ~ cu prisăci/ cu locuri de 259, 295;

~ făcute prin "arsura focului" 414; v. și curături;

v. și Burucnești, Cooara, Condrita, Muncii, Poiana Bahluiului, Poiana Boului, Poiana cu Cctate, Poiana Costei, Poiana ce Mari, Poiana lui Timofciu, Poiana dintre Vaduri, Poiana lui Răcilă, Unguroaica.

v. și locuri, prețuri.

polcovic (1794-1809), traduce acte la Mitropolie 44, 54, 69, 96, 99, 341, 352, 425, 484; v. și Pavel Debrici; stăpîn (1836) și posesor al unui act 261.

poloboace, de mied 165, de miere 180, 333, 389, 419, 490, 547;

v. și butnar.

<polonezi>, v. lăși.

pomăt (-et, etc., etc.), <componentă a patrimoniului sătesc>; locuri, sate, seliști cu ~ 37, 115, 145, 192, 200, 224, 255, 361, 364, 388, 426, 450, 451, 530; prisăci (locuri de prisăci) cu ~ 234, 295, 325, 519, 534.

loc pentru ~ 325;

v. și grădini livezi, pomi.

pomelnic, al unor biserici și m-ri; danii pentru a fi trecut în ~ 53, 114, 122, în sfîntul și marele ~ 4, 7 68 (menț.), 270, 301, 396,

459, în ~ul Mitropoliei 140; v. și <jertfelnic>, pomenire.

pomeni, făcute la m-ri 470, 567; v. și pamentc.

pomenire; danii pentru ~ 7, 9, 42, 62, 68, 86, 88, 89, 93, 101, 137, 140, 254, 345, 459, 524;

v. și liturghii, pamentc, parastas, sārăcuste;

v. și danii (pentru ~), mănăstiri, obicei.

pomi; livezi cu ~ 69, 495, vii cu ~ 51, 510; prisăci cu ~ 259;

v. și grădini, livezi, pomăt;

v. și cireși, nuci, perji.

popi, v. <preoți>; v. și răspopă.

porci; loc de hrană (făget) pentru ~ 28, 127; gorștină din ~ 86, 88, 89; v. și mascuri.

portari foști ~ de Succava, martori 197, 333, 513; stăpîni 336; v. și Dima, Hancic, Iorașco;

v. și vornici, de gloată/ Poartă.

portită, de gard 414.

porunci, domnești, v. acte.

poslušnici, ai unor m-ri, scutiți 20, 86-89; v. și mișci, oameni, sārăci, sātenci, vecini.

<postavuri> (postave), furate 304, 305;

v. și <pinzeturi, stofe>;

v. și pive, șteze.

postelnici, foști ~ 25, 67, 116, 204, 254, 304, 415-417, 513 (v. și Ion Dabije, Ion Dobre, Pătrașco, Purcel, Toma, Țica); ~ <ai treilea> 46, 47, 94, 96-98, 103, 104, 107, 122, 168, 204, 250, 251, 315, 334 (v. și Ionașco Prăjescul); ~ ai doilea 55, 204, 219, 316, 323, 334, 337, 348, 349, 393, 484 (v. și Bălan Hațimirschi, Velicico);

mari ~ în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399 (v. Apostol Catargiu); foști mari ~ 46, 68, 76, 91, 125, 198, 213 (gr.), 234, 283, 290, 315, 352, 389, 390, 394, 457, 469, 470, 519, 520, 526, 539, 542, 543; v. și Cozma Șarpe, <Dumitrache> Chiriță <Paleologu>, <Dumitru> Barnoschi, Enache <Caragea>, <Iancu> Costin, Iane <Caragea>, <Ionașco> Talpă (gr., v. paharnici), <Mihail> Fortuna;

martori/ dau mărturie 46, 47, 107, 204, 254, 304, 316, 323, 334, 348, 513; ispravnici domnești 484;

stăpîni 25, 55, 68 (menț.), 76 (menț.), 91 (menț.), 94, 96-98, 103, 104, 122, 125 (menț.), 168, 198, 213 (gr.), 219, 234, 250, 251, 283, 290 (menț.), 315, 334, 337, 348, 349, 352 (menț.), 389 (menț.), 390 (menț.), 393, 394 (menț.), 457 (menț.), 519 (menț.),

- 520 (meșt.), 526, 539, 542, 543; slugi ale unor ~ 234, 352, 519; ~ datornici 234; în filiație 67, 116, 315, 415, 416 A-B, 417, 469, 470; postelnicese 389 (v. și Safta Barnoschioaie).
- <sec. XVIII>: 561 (v. și Lascar).
- potronici 53, 111, 529, 530; ~ (bani) buni 165, 175; ~ de argint 297, 416 A.
- povijie <avere cu valoare deosebită> 22; v. și avere, bucate.
- pradă, v. jaf.
- prăjini (prăjini), de cîte 3 stînjeni 250, de cîte 4 stînjeni 407; v. și <măsurii>.
- <preemptiune>, v. <protimisim>.
- <preoți> (preuți)/ popi/ părinți/ rugători, de mir: de la biserici domnești 126, 137, 201 (?), 202, 216, 217, din tîrguri 169 A-B, 197, 201, 202, 238, 333 (?), 374, 403, 433, 484; ~ mănăstirești 60, 216 (?), 217 (?), 234, 254, 333(?), 395, 484(?); de la episcopii și mitropolie 385, 415; ~ egumeni 234; foști ~ 71, 206 ("răspopă"); ~ <catolici>, v. barați;
- martori/ dau mărturie 19 (meșt.), 37, 67, 99, 110, 111, 113, 115, 117, 126, 136, 138, 145, 146, 169 A-B, 173, 177, 182, 197, 200., 211, 220, 221, 234, 253, 254, 273, 279, 284, 314 (meșt.), 326, 333 (?), 338, 340, 395, 403, 407, 410, 415, 421, 426, 440, 465, 469, 470, 484, 496, 497, 510, 524, 555; hotarnici 56, 90, 156, 165, 196, 201, 202, 216, 217, 246, 385; obligați la plata haraciului 297; duhovnici 53, fac slujbe de pomenire 165;
- stăpîni 21, 28, 49, 60 <călugări de la mrea Secul>, <77>, 84, 85, 114, 161, 176, 193, 216, 217 <călugări?>, 250, 254, 284, 306, 317, 318, 329, 365, 374, 394, 404, 411, 412, 418, 443, 448, 497, 502, 505, 566;
- în filiație 69, 77, 136, 169 A, 190, 195, 327, 420, 447, 565;
- scriu acte 71, 113, 137, 145 (?), 160, 342, 433, 444, 495, 510; falsifică act 238 (meșt.);
- preutese 69, 84, 318, 325, 389, 443, 502, 566;
- v. și Iazul Popei, Rediul Popei;
- v. și ierci, părinți, răspopă;
- v. și cler.
- prețuri, ale unor sate, seliști, ocini, părți și diviziuni ale hotarului sîtesc: passim; ale unor arături 77, case 13, 64, 532, curături 258, finețe (poieni) 50, 133, 428, iazuri (heleșteie) 484, 513, mori (vaduri de ~) 9, 110, 138, 303, 344, 369, 562, 568, păduri 174, prisăci (locuri de ~) 258, 295 (cu pomăt), 325, 480, 526, 534, 572, vii 14, 36, 71, 77, 114, 122, 253, 291, 302, 322, 369, 403, 442, 510, 568;
- ~ ale unor robi țigani 46, 48, 136, 264, 271, 316, 320, 338-340, 375;
- ~ (biciului) ale unor animale: boi de negoț 270, 388, 442, 529, 530, cai 31, 72, 77, 124, 270, 327, 366, 512, 534, masculi 388, vaci, 21, 387, 416 A, 442;
- ~ ale unor construcții 1, 77, 138; produse agricole (făină, grîu, pîine) 416 A, 529, 530, apicole 21, 180, 490, meșteșugărești 116, 234, 304, 363;
- ~ ale unor gloabe 70;
- v. și plată.
- <prîbegie> ("cșire" din țară), a unui domn, după mazilire 34.
- pricestanie <împărtaşanie>, înainte de moarte 254; v. și spovedanie.
- pricină (price) 119, 140, 203, 217, 222; v. și pîră.
- pricuturi, v. cuturi.
- <prîeten> (prieten) 104, 108; v. și rude.
- primăvară, var pregătit pentru ~ 194.
- <principe>, al Transilvaniei, v. crai, unguresc.
- prînt <sec. XVIII>; arhiva unui ~ 239; v. și <Ianusz> Radziwill.
- prisăcari (prisecari) 120, 476.
- prisăci 50 (vecchi), 60, 69, 85 (gata), 93 (în hotar), 203, 246, 250 (cu finaț), 317 (în curături), 389, 434, 476, 482, 526;
- locuri de ~ 28, 37, 42, 51 (în rediu), 62, 64, 68, 77, 83, 91, 93, 99, 115, 127, 145, 146, 158, 197, 204, 215, 224 (cu pomeți), 234, 246, 258 (cu pomi și poieni), 259, 276, 287, 295 (cu poieni și pomăt), 312, 313, 318, 325 (cu pomăt), 331 (cu finețe), 360, 366, 368, 369, 371, 400, 406, 416 A-B, 417, 419, 420, 425, 434, 459, 480, 482, 495, 509, 515, 519, 520 (cu grădini și vii), 534, 538, 572 hotărnice/ alese 276, 295, 515; împărțite 434; întemciate 158;
- v. și ceară, mied, stupi.
- pristav, domnesc, pentru constituirea unei mări 194.
- <pristol> ("prestol") 254.
- <privilegiați>, v. boieri, cler, <copărtași>, dregători, oșteni, slugi/ slujitori, tîrgoveți.
- privilegii, v. acte.
- proegumeni 122, 348, 349; v. și egumeni.
- <profit>, v. cîștig.
- <prohibire>, v. oprire.

<protimisii>; drept de ~ 23, 104, 107, 122, 143, 152, 227, 363, 367, 379, 396, 418, 426, 433, 486, 511, 512, 522, 543;
interdicția folosirii dreptului de ~ 4, 42, 43, 183, 304, 305, 413, 511;
v. și întoarcere, moștenire, răscumpărare.
protoierei 212 (1779); v. și ierci.
<pruni>, v. perji.
<puncte cardinale>, v. apus, <miazănoapte, miazăzi>, răsărit.
<pușcă>, v. împușcare.
pușuri, v. finini.

R

răsărit <punct cardinal> 2 A-B, 3, 49, 56, 189, 190, 214, 224, 269, 282, 389, 565 I; v. și apus, <miazăzi, miazănoapte>.
răscumpărare, de ocini 39 (menț.), 206 (menț.), 213 (menț.), 217 (menț.), 399, 397 (menț.), 448 (menț.); de țigani 152, 329 (menț.); de zăloage 131, 379;
~ în virtutea dreptului de protimisii 23, 152, 396, 397;
~ din robie de la tătari 568;
v. și întoarcere, moștenire, protimisii, zălogire.
răspopi (foști popi) 71, 206 (menț.).
răzeși <stăpîni devălmași> 138 (~ și frați) (menț.), 150, 156, 163, 203 (~ și oameni) 206, 229, <258, 261 (oameni)>, 262, 290, 302 (menț.), 306, 308, 327, 376, 398, 409, 411, 414, 421, 426, 427, 433 (~ și moșeni) 434 (~ și moșeni) 450, 451, 454, 455, 487 (~ și frați) 522, 543 (~ și oameni), <II>;
martori/ dau mărturie 41, <193> (moșeni) 351 (~ și oameni);
<sec. XVIII-XIX>, posesori de acte 441, A;
v. și frați, moșeni, oameni.
răzoare <subdiviziuni ale teritoriului sătesc> 139, 175; v. și ogoare, pămînturi, țarini.
rediuri (rădiuri) 51, 158, 265, 334, 389; v. și Rediul Popci.
rîmnice (rîbnice) 64, 69, 241, 350; v. și bălți, gîrle, heleșteie, iazuri, iezero, lacuri.
rînduială <ășezămînt>, pentru cler 239; v. și obicei, bisericesc.
rînduri <diviziuni ale stăpînirii devălmașe> 77; v. și jirebii, stîlpi.
robi/ șerbi, țigani 10, 46, 152, 195, 264, 271, 288, 318, 320, 329, <338>, 375;
foști ~, stăpîni 71;

v. și prețuri.
<robie>; oameni căzuți în ~ 193 (?), 568.
robotă; scutire de ~ 86, 89; v. și lucru, munci.
rotar, 551.
rude(rudenii) 58, 95, 101, 103, 104, 107, 235, 489; v. și neam, <prieteni>.
rugă, preotească, înainte de moarte 254;
rugi, v. biserică, hramuri.
rugători, v. arhiepiscop și mitropolit, călugări, egumeni, episcopi, părinți, <preoți>.
<ruși>, 551; v. și Rusul, Ruși.

S

sabie, ferecată 304, 305.
saci, de faină 165, 416 A; v. și mierțe.
<sare>, v. ocină, sărături.
sate <în general>, passim;
~, cu cuturi 3, 94, 123, 193, 266, 376, în același hotar 15, 49, cu/ devenite seliști 126, 134, 202, 212, 269, 278, 280, 530;
descălecure <intemeiere> de ~ 132, 162, 368, 475, 482;
<componente ale patrimoniului sătesc>, v. apă, aric, bălți, cîmp, curături, finețe, gîrle, grădini, heleșteie, iazuri, iezero, imaș, lacuri, livezi, locuri (bucăți de loc), lunci, mori, păduri, pomăt, prisăci, rîmnice, săpături, sărături, toloace, țarini (v. și ogoare, pămînturi, răzoare), vetre (v. și case, curți), vii;
<diviziuni ale stăpînirii devălmașe>, v. bătrîni, case (?), jirebii, părți, rînduri, stîlpi; v. și ocini;
limite ale unor ~ sau părți de ~, v. alegeri, hotărniciri, stîlpiri; ~ cu hotare indicate 44, 49, 341, 365, 389;
~ foste domnești/ de ocol 15, 54, 68, 69, 77, 78, 81, 91, 164, 389, 394, 399, 472, 476, dăruite, v. danii boierești și mănăstirești, întărite, passim (v. și împărțiri, moșteniri, răscumpărări, schimburi, vînzări, cumpărări), scutite, v. scutiri;
pierdute pentru datorii, plata capului sau a unor amenzi și impozite etc. 6, 52, 70, 93, 122, 143, 147, 213, 242, 249, 257, 285, 304, 305, 355, 398, 413, 538, 549 (v. și judecată), zălogite 131, 180, 326, 395, 471, 490, 505;
asuprite/ împresurate/ încălcate 90, 130, 151 (1844), 171, 179, 191, 201, 203 (menț.), 230, 246, 252, 261, 281, 373, 380, 389, 424, 532, globite 88, 89;

țigani fugiți în ~ 81; v. și săteni;
 v. și scaun, vătăman;
 ~ cu denumire schimbată 68, 85, 479;
 v. și hotaro.
 sădlariu (sudlariu) <șclar> 403.
 sălaşc, de țigani, v. țigani.
 sălbăticiuni, v. <animale, sălbătice>.
 sălitrari, v. silitrari.
 săpătură <teren săpat pentru cultură> 77 (= "arătură"), 100, 145, 146, 315, 318, 366, 447;
 ~ <de altă natură> 233;
 v. și arat/ arătură.
 <săptămână>: zile de ~, v. duminică, simbătă, vineri.
 săraci; angherii ale unor ~ 86, 88, 89, oameni ~ 380; v. și mișci, oameni, poslușnici, săteni, țărani, vecini.
 sărăcuste 53, 159; v. și comîndare, grijanie, liturghii, pamente, pomeni, parastas.
 sărături 389.
 sărbători, v. Adormirea Maicii Domnului, Bunavestire, Înălțarea Crucii, Înălțarea Domnului, Învierea Domnului, Pogorîrea Sfîntului Duh, Sfînta Maria, Sfînta Mărie Mică, Sfînta Vineri, Sfîntul Dimitrie, Sfîntul Gheorghe, Sfîntul Ilie, Sfîntul Ioan Botezătorul, Sfîntul Ioan cel Nou, Sfîntul Mihail, <Sfîntul> Nicolae de la Miralichia, Sfîntul Petru și Pavel, Sfîntul Sava, Vinerea Paștilor;
 <termen, de judecată/ plată>, v. zi;
 v. și Crăciun <antroponim>, Paști.
 v. și hramuri, mănăstiri, sfînte/ sfînți.
 săteni<aflați sub ascultare> 225, 488; v. și mișci, oameni, poslușnici, săraci, țărani, vecini;
 <stăpîni>, v. frați, moșeni, răzeși;
 v. și megieși.
 <scadență>, v. zi.
 scaun <de judecată>, domnesc 56, sătesc/orășencesc 70, 232.
 schimburi, v. ocini, sate, seliști, țigani;
 v. și danii, în schimb, m-ri (schimburi ale unor m-rii).
 schituri 20, 53, 87, 327, 459;
 v. și Schitul de peste Bistrița, Schitul lui Drăgușan, Schitul lui Partenie;
 v. și chilic, m-ri.
 scoarță <invelitoare de pat> 304, 305; v. și covor.
 scriere <înscriere> la dări <impozitare> <162>, <515>;
 v. și cislă, dări, scutiri.
 <scriitori> de acte: domnești 1, 8, 15, 28, 30, 51, 52, 54, 55, 60, 76, 96, 98, 125, 129,

133, 138, 141, 147, 149, 164, 171, 177, 181, 186, 187, 210, 212, 235, 251, 252, 256, 258 262, 263, 265, 291, 309, 315, 326, 341, 346, 347, 378, 385, 391, 397-399, 406, 423, 424, 430, 438, 442, 443, 447, 466, 468, 473, 489, 528, 536, 543, 548, 549 (?), 556 B; v. și Apostol, Bărnat, Dumitrașco, Dumitrașco Goian, Dumitru Vlăgău, Gavril Onciul, Gligorie Ianachi <Plop>, Ianăș, Ion, Ionașco, Ionașco Mîncea, Isac, Larion, Lupul, Mardarie, Mihalcea, Serghie, Ștefan, Toader, Varlam, Vasilie, v. și dicei, uricari;
 <sec. XVIII-XIX> 494; v. și Ioan Scurtu; de mărturii 2 A-B, 135, 165, 220, 238, 332, 465, 512, 555; v. și Cîrstea Drăguș, Dumitru, popă, Ionașco Cujbă fost mare vornic, Nacul, fiul lui Simionel, Neaniul, vornic de gloată, Palade, fost logofăt al doilea, Prodan, fost visternicel, Toader Petriceico mare armaș, Varlaam, mitropolit; de mărturii false 278;
 de zapise 4, 11, 12, 16, 42, 43, 53, 56, 61, 71, 113, 117, 137, 143, 155, 160, 166, 169 A-B, 174, 175, 197, 202, 244, 250, 255, 266, 325, 329, 332, 333, 342, 403, 410, 420, 433, 444, 460, 462, 490, 495, 503, 510, 530, 538, 558, 564; v. și Căzacul, pîrcălab, Coste, nepotul Agafiței, Eremia Iulăș, Fene, popă, Gheorghie <Prăjescul>, Ghelasie, egumen, Gherasim, egumen, Ghiorghie Borodaci, Hilip popă, Ianachi, călugăr, Ion Ciolpan, Ionașco, fiul lui Macsin Surilă, Ionașco, popă, Ionașco Cujbă, vornic, Ionașco Hrincovi, Mihălachie, aprod Neaniul, vornic de gloată, Nicolai, Oprea, pîrcălab, Pătrașcu Hăugul, Pîntea, Poiană, Samson, popă, Sava, cămăraș, Sava din Cucu, Slăvilă, Simion Gheuca, Simion Pilipovschi, Toader, popă din Stroești, Toader Gherman, Vasile, popă din Veștelecști, Vasilie, diacon, Vasilie, fost popă din Dajbigeni, Vasilie, popă din Ferești, Vasilie Banul, Vasilie Botedzu, Vicol, popă, <Visarion> Bogza, Zaharia Țaga;
 v. și condicari, copîști, talmaci;
 v. și aprozi, armași, călugări, cămărași, pîrcălabi, preoți, vornici, visternicii.
 scriitori <slujitori domnești> pentru impozitarea contribuabililor 162.
 scrisori, v. acte.
 scutelnici 515;
 sec. <XVIII> 89.

scutiri, acordate clerului 239, poslușnicilor m-rești 20, 86-89, unor coloniști 162, <unor vecini> 483; v. și iertare;
v. și acte.

secrete <"a arunca" o ~, pentru stabilirea unui perimetru> 158.

sednic, v. <setnic>.

<scimeni> (simeni); vătaf de ~ 376; v. și oșteni.

seliști (siliști); hotare, moșii, ocini, părți, sate cu/ devenite ~ 23, 44, 51, 54, 75, 126, 132 (loc pustiu, devenit sat), 134, 183, 202, 203, 206 (s. cu două ~), 255, <259>, 280, 350 (s. cu patru ~), 359, 379, 530;
<sec. XVIII-XIX> 15, 102, 245, 334 (seliște redevenită sat);
~ cu patrimoniul teritorial (cîmp/ țarină, finețe, iazuri etc.)
în folosință 237, 259, 268, 280, 295, 349, 359, 394, 530, 555, 568; ~ cu vecini 359; zeciuială luată din ~ 268;
~ foste domnești/ de ocol 54, 144, 212;
~ dăruite 16 (meș.), 54, 104, 128, 132, 144, 202(meș.), 212, 278(meș.), 348 (meș.), 349, 378; cumpărate-vîndute 23, 84, 85, 93, 117, 183 (în notă), 206, 229 (meș.), 255, 280, 295, 321, 334, 337, 348(meș.), 379, 389, 393, 452, 492, 511, 515(meș.), 530, 568, în judecată/ pricină 23, 126, 134, 144, 202, 269, 278, 359, 486, 492, 511, 555; răscumpărate 486; moștenite 28, 183, 188, 227, 321, 350, 378, 393(meș.), 394, 500; schimbate 16, 289(meș.), 348, 349; întărite 28, 54, 64, 84, 85, 93, 128, 134, 206, 212, 227, <268>, 269, 278, 280, 289, 321, 337, 350, 379, 389, 393, 394, 492, 511, 568; zălogite 237 (meș.), 268;
~ alese, stilpite 202, 229, 515, 555; cu hotar precizat 64;
~ cu nume schimbat 126, 269, 492;
v. și descălecare.

<scmințic>, v. neam, rude.

semne (sămne), de hotar 3, 49, 51, 60, 68, 90, 156, 170, 191, 202, 219, 224, 246, 259, 276, 295, 327, 368, 456, 468, 475, 476, 481, 482, 481; v. și alegere, hotărniciri, stilpire.

serdari (sărdari) martori 287; <sec. XIX> 219, 227, 352, 410.

<setnic> (sednic), <pentru prins pește> 141.

sfadă ("sfadă"), v. gilceavă.

sfat/ divan, domnesc <în general> 15, 96, 106, 138, 140, 144, 161, 171, 178, 180, 190, 201(meș. ?), 211, 228, 230, 231, 236, 260, 261, 303, 307, 367, 372, 376, 383, 408,

411, 412, 419, 436, 439, 448, 451, 454, 468, 470, 479, 522, 525, 526, 536, 543, 549; <în componență normală> 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 390, 391, 397-399; <lărgit> 297, I;
~ cu participarea ierarhilor țării 51, 76, 86-89; <descmnat prin alte expresii; boierii/ toți boierii noștri moldoveni/ ai Moldovei/ ai Domniei Mele, mari și mici> 1, 3, 7, 9, 13, 14, 31, 32, 36-38, 48, 50, 62, 63, 73, 86-91, 94, 98, 99, 103, 109, 110, 128, 139, 146, 148, 158, 203, 206, 221, 243, 251, 252, 263, 269, 270, 271, 273, 278, 280, 294, 295, 305, 314, 320, 321, 324, 326, 328, 330, 331, 337, 343, 349, 350, 352, 357, 358, 362, 366, 370, 375, 379, 407, 417, 418, 421, 425, 431, 435, 438, 442, 447, 453, 461, 481, 484, 486, 492, 501, 512, 520, 523, 524, 537, 541, 544, 548, 556 A, 565, 567, 571, 572.
<sec. XVIII-XIX> 95, 143, 180, 327, 410, 465, 513, 541.

<sfinte, sfinți>, în "blestem", 4, 51, 76, 159, 394; v. și Sf. Maria, Sf. Vineri, Sf. Dimitrie, Sf. Gheorghe, Sf. Ilie, Sf. Ioan Bogoslov, Sf. Ioan Botezătorul, Sf. Ioan cel Nou, Sf. Mihail, <Sf.> Nicolae, Sf. Petru și Pavel, Sf. Sava;
v. și hramuri, mănăstiri, sărbători;
v. și Sf. Mormint.

sigilii, v. peceti.

silitrar (sălitrar) 33, 304.
silnicii, asupra țării 86, 87, 89; v. și asupreli, greutăți, nevoi;
stăpînire cu silnicie 164.

sinețari; vătaf de ~ 388; v. și oșteni.

simbătă <termen de plată> 93.

<sirbi>, v. Sirbi (Sirbi), Sîrbca, Sîrbul.

slad 216; v. și <berar>.

<slobozii>, v. întemeiere, scutiri.

sluhar, v. <o>sluhar.

slugi/ slujitori (oameni), domnești <în general>: passim; v. și curteni, feciori;
<strîngători de dări>, v. cămănari, dăbilar, dușegubinari, globnici, ilișari, leoași, lucrători, <o>sluhari, scriitori (impozitari), sulgerci, zlotari; v. și dregători, hotarnici, oameni, oameni buni și bătrîni, oșteni, pristavi, sălitrar;
ale/ ai unor dregători 118 ("feciori"), 137; v. și vameși boierești, mănăstirești 220, 232 ("feciori"), <234>, 240, 322, 325, <352>, 382, 473, 487, 519, 552; v. și dregători, feciori, vornici;
primesc porunci domnești 20, 52, 103, 125, 129, 130, 163, 178, 179, 181, 186,

198, 216, 229, 242, 246, 248, 258, 261, 281, 285, 308, 318, 372, 373, 376 (menț.), 421, 424, 432, 454, 456, 466, 473, 485, 515, 528, 532, 543 (menț.), 557, 570; hotarnici 3, 38 (menț.), 65 (menț.), 148-150, 170, 171, 217, 219, 318, 456, 466, 468, 528; strîng dări 297; martori 3, 99, 126, 144, 148, 156, 161, 165, 173, 177, 196, 211, 221, 232, 246, 251, 278, 279, 284, 313, 314, 326, 331, 361, 376, 431, 445, 466, 470, 476, 484, 512, 524, 528; fac plîngerii 129, 130, 246; stăpîni 1, 3, 10, 24, 28, 37, 39, 44, 54, 65, 73, 93, 94, 98, 99, 103, 105, 109, 127, 129 (?), 130, 142, 146, 147, 158, 164, 180, 184, 189, 190, 206, 208, 210, 211, 213, 221, 225, 228, 230, 231, 243, 246, 252, 260-262, 272, 282, 284, 289 (menț.), 292, 305, 328, 331, 337, 355, 356, 361, 362, 370, 375, 376, 378, 383, 385, 397-399, 408, 417, 419, 421, 427, 431, 435, 438, 439, 443, 445, 447-449, 451, 453, 484, 485, 487, 492, 502, 504, 525, 541, 543, 544, 549, 570, I;

<sec. XVIII> 49.

slujbă, bisericească, v. rugă.

slujbe, domnești; danii și întăriri pentru ~ 33, 54 (menț.), 77 (menț.), 78, 101, 107, 162, 164, 315, 378, 389, 399, 482, pentru domnie și țară, v. treaba țării; v. și lucru, munci;

scutire de ~ 20, 86-89, 162;

tocmeală pentru preluarea unei ~ 464;

v. și dări, slujitori;

~ boierești 254, 352, 552; v. și robotă.

soboare <în general>, v. călugări, mănăstiri;

<cu precizarea componenței> 122, 197, 204, 218, 348, 349, 395; din bătrîni și tineri 16; v. și cîntăreți, clesiarh, dascăli, diaconi, egumeni, ierodiaconi, ieromonahi, popi, proegumeni, vistiari.

sodăș, la un furt 429; v. și soții.

soroc <termen>, 309 (a soroci); v. și zi.

soții <tovarăși ai unui furt> 70; v. și sodăși, tîlhari.

spătari (foști ~) 90, 135, 326, 394; v. și Drulea, Gherasim, Pătrașco Dragotă, Stan; ~ ai doilea (?) 441; v. și <Gheorghe> Ghica;

mari ~, în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399, martori 107, 108, 201, 202, 204, 220, 278, 279, 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 425, 552, 563, stăpîni 96-98, 104, 122, 492, 566; v. și Grigore Ureche; foști <mari> ~ 397, 513; v. și Bosiioc;

<sec. XVIII-XIX> 126, 134, 206, 215, 219, 269, 336; v. și Botezatul, Gherghel, Iancu Mic(lescu), Ioan Racoviță, Ionu Canano, Iordache Ganc, Teodor Balș; spătărițe 563, 565; v. și Mărica.

spătăreii 172, 242, 416 B.

spinări; blană din ~ de vulpe 304.

spini 170, 171, 365; v. și Rohat (Spinii lui ~).

spițe, de neam <sec. XVIII> 17; v. și Toader Ponici.

spovedanie, înainte de moarte 53; v. și pricestanie.

stareți, v. egumeni.

staroști, de negustori 114; de ținut, v. pîrcălabi.

<stat>, v. domnie, țară; v. și Țara Moldovei.

stăpîni, stăpîniri: passim;

v. și boieri <copărtași>, domni, mănăstiri; v. și sate, ținuturi.

stegari 535 A-B, 568.

stejari, cu bour <semne de hotar> 49.

stîlpi, de lemn/ piatră <semne de hotar> 30, 38, 56, 64, 90 (de lemn), 148-150, 170, 171, 196, 201, 219, 232, 256, 327, 341, 353, 359, 361, 365, 389, 399, 414, 482, 491, 514, 528;

<diviziuni ale stăpînirii devălmașe> 211, 240; v. și rînduri;

v. și bolovani, pietre.

stîlpiri, de hotare 2 A-B, 3 (menț.), 56, 126, 149, 201, 202, 219, 250, 261, 311, 327, 353, 376, 381, 409, 434, 439, 466, 469, 470, 475, 476, 481, 483, 528, 545, 555;

v. și alegeri, hotărniciri.

stîni, v. odăi, tîrle.

stînjeni <măsură de lungime, întrebuințată și pentru suprafață> 139 (o falce cu 40 ~), 250 (prăjina de 3 ~), 290, 407 (prăjina de 4 ~).

<stofe>, v. adămască, muravschiu, zarba;

v. și <pinzeturi, postavuri>.

stoguri (stuguri), de pîine, potcite 487.

stolnicei 28, 93, 231.

stolnici (foști ~) 197, 217, 333, 348, 363, 494, 495, 545, 558; v. și Chicoș <Tomiac>, Dumitrașco Cîrmu, Dumitrașco Solomon, Frangule, Turcul;

mari ~, în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 235, 315, 365, 389, 391, 397, 399; martori 46, 47, 104, 107, 108, 122, 204, 216, 283, 316, 323, 518, 552, 554, 563; v. și Grama, foști ~ 389; v. și Alexa <Mustață>; stăpîni 6; chezași 124;

<sec. XVIII-XIX> 44, 219, 227, 481, 483; v. și Chirica Stamati, Ioan Cheșco, Ștefan Ruset, Vasile Stamati.

străini, v. limbi, ~e, oameni, ~.
 strămutare 162; v. și oameni.
 strîmb (nedrept), v. jurămint ~; stăpînire cu ~
 ul, v. împărțiri.
 stupi 11, 12, 61, 70, 434, 471, 534, 572;
 neroiți 70; pohrib de ~ 534; desetină din ~
 464;
 v. și albine, ceară, mied, prisăci.
 sudlariu, v. sădlariu.
 suflet; danii de/ pentru ~ 93, 99, 137, 418,
 501, 522;
 v. și grijanic, mîntuire, moarte, danii la/
 cu gură de moarte.
 sulgerci 54, <342>, 343; v. și Cozma, Dănăilă.
 sulgeri (foști ~) <27>, 79, 164, 327, 431, 453,
 492, 557, 564; v. și Dumitrașco Solomon,
 Ivanco, Lupan, Paraschiva, Rotumpan,
 Strățulat <Bolca>;
 mari ~ (foști ~), martori 46, 47, 104,
 107, 108, 122, 255, 280, 316, 323, 353,
 420, 518, 552, 563; primesc porunci 189;
 stăpîni 77, 82, 133, 153, 237, 328, 438,
 442, 557, 559; v. și Toma <Cantacuzino>,
 Gheorghie Arapul, Gheorghie Jora;
 <sec. XVIII-XIX> 126, 227, 241, 269,
 541, 544; v. și Botesco, Constandin Donici,
 Constandin Leondari, Lupul Balși.
 sulgiu, scutire de ~ 86, 88, 89, 162.
 <supuși>, v. mișci, oameni, poslușnici, săraci,
 săteni, slugi, țărani, vecini.
 <surd>, v. Surdești.

Ș

<șchiop>, v. Șchiopul.
 școală <sec. XVIII>, v. Școala slovenească.
 șea, de cal 429.
 șelar, v. sădlar.
 șerbi, v. robi, țigani.
 șes <formă de relief>; v. cîmpuri/ șesuri.
 șetrari (șătrari), foști ~, stăpîni 16 (meș.), 54
 (meș.), 214 (meș.), 389 (meș.); în
 filiație 85, 214, 293, 294, 312, 313, 389,
 522; v. și Cîrstea, Ilie, Mihul, Pîntea;
 mari ~, foști mari ~ 36, 108, 159, 173,
 204, 256, 366, 368, 476, 482, 488, 540; v.
 și Chicoș <Tomiaș>, Stratul Bolca;
 hotarnici 256, 366, 368, 476, 482, 488;
 martori/ dau mărturie 108, 159, 173, 204;
 stăpîni 36, 540; v. și Șetrar;
 șetrăroaic 563, 565; v. și Todosia.
 șetrărei, martori/ dau mărturie 221, 342, 343,
 <444> <445>; v. și Parca, Saula, Ștefan.

șoltuji/ voiți (voiuiți), martori la dau mărturie
 pentru, vînzări-cumpărări 41, 100, 109,
 110, 139, 197, 249, 259, 269, 295, 388,
 426, 428, 440, 480 (~ armenesc), 484, 512,
 560, 568, alegeri de ocini/ hotărniciri 2 A-
 B, 126, 216, 217, 232, 491; stăpîni 191; v.
 și Andrieșu, Condre, Drăgan, Dumitru,
 Gheorghită, Ghiorghe, Ghiorghe Todașco,
 Ilie, Ion, Mărtin, Pătrașco, Petre, Podolean,
 Stoian Iorga, Soci Mihai, Toader;
 foști ~, martori/ dau mărturie 191, 217,
 232, 388, 421, 433, 553, v. și Gligorie,
 Grozav, Iusip, Miron, Mumici, Nistor;
 v. și pîrgari, tîrguri.
 șoltuzoac 381; v. și Măricuța.
 șteze 482; v. și pive.
 șugubină, v. dușegubină.

T

talari <în general> 31, 43, 108, 113, 154, 209
 (?), 210, 274, 304, 315, 326, 452, 453, 455,
 542, 547;
 ~ de argint 9, 13, 14, 37, 39, 44, 50, 54,
 60 (meș.), 64, 65, 69, 72, 77, 84, 85, 93
 (meș.), 120, 122, 138, 139, 158, 161, 172,
 180, 184, 200, 203, 206, 214, 231, 243,
 260, 291, 292, 314, 318 (meș.), 323, 324,
 330, 352, 354, 364, 369, 394, 397, 389,
 390, 404, 435 (?), 445, 568, bătuți 35, 46,
 68, 78, 93, 100, 123, 133, 138, 139, 174,
 204, 205, 218, 240, 244, 254, 255, 265,
 273, 280, 295, 302, 312, 313, 315, 318,
 319, 389, 431, 471, 501, 505, 506, 546,
 568; buni (bani buni) 19, 48, 64, 142, 259,
 274, 305, 327, 401, 444, 568; bani gata 32,
 110, 160, 211, 216, 221; bani proști 59,
 553, numărați 315;
 ~ dați în treaba țării 60;
 <dare>; scutire de ~ 162;
 v. și bani.
 <taxe>, v. ferție, vameși.
 tălmaci <traducători>, de acte <sec. XVIII-
 XX> 7-9, 28, 31, 33, 39, 44, 49, 54, 63, 68,
 69, 77, 86, 91, 94-96, 99, 110, 140, 142-
 144, 161, 180, 184, 205, 206, 213, 218,
 219, 227, 228, 231, 243, 252, 263, 270,
 278, 294, 306, 307, 318, 328, 337, 341,
 349, 352, 355, 357, 370, 385, 389, 390,
 406, 425, 431, 445, 447, 449, 457, 479,
 480, 484, 500, 502, 524, 529, 560, 562,
 564, 566; v. și Amvrosie, ieromonah,
 Andrei <Sabii>, Arsăne ieromonah, Axinte
 Uricariul, Evloghie, dascăl, Gheorghie

Evloghie, Gheorghii Pîrvul, Foma Gheorghe, Hîncu, secretar de stat, Hrisant, ieromonah, Ioan Vladovici, Ion Ianul, Ion Stamate, Isaia, ieromonah, Isaia Băloșescu, Luca, fost vistiernic, N<icoară> Beldiceanu, Pavel Debrici, <Petru> Aaron, Procopie <Ardarievici>, Sever Zotta, Stoica Nicolaescu, Theodor Gașpar<ovici>, Vartolomei Măzăreanu;
v. și condicari, copişti.
tătari, împămîntenîți, vînd ocini I (menț.);
răscumpărare din robie de la ~ 566; v. și bani, tătărești;
v. și Tătărăși, Tătărăști.
tei, semne de hotar 49, 259, 295.
telegari 15 (menț.); v. și cai.
temniță 70, 143, 235.
<termen>, de plată/ judecată, v. zi.
teslari, martori 415; stăpîni 85.
<testamente> 159; v. și acte.
tineri, v. oameni buni, bătrîni și ~;
bătrîni și ~, în sobor mănăstiresc 16.
tilhari ("făcători de rău") 6, 143, 354; v. și sodăși, soții.
<tilhărie> (tălhuire), v. jaf, furt.
<timplari>, v. teslari.
tîrle 148, 365; v. și odăi.
tirgoveți (orașeni) <în general> 152, 308, 484;
martori/ dau mărturie 2 A-B, 123, 126, <140>, 145, 146, 155, 169 A-B, 191, 194, 197, 201, 202 (menț.), 216, 217, 220, 232, 234, 238, 249, 255, 259, 295, 388, 421, 428, 433, 435, 440, 456, 480, 484, 491, 512, 535 A-B, 551, 568;
stăpîni <36>, 77, 78, 123, 152, 206, 248, 259, 306, 308, 333, 335, 419, 433, 484, 519, 520, 536, 568;
v. și <meșteri>, negustori, preoți, șoltuji și pîrgari, vornici;
v. și oameni buni și batrîni.
tîrguri (orașe) <1>, <2 A-B>, 4, 5, 7, 12, 15, 22, 33, <34 A>, 36, 41, 44, 47, 51, 54, 60, 64, 65, 68, <70>, 76-78, 81, 91, 92, 100, <105>, 109, 110, <114>, 122, 124, 126, 127, <140>, <143>-147, 152, 157, 169 A-B, <183>, <191>, 194, 197, 201, 202, 206, 211, 212, 216-<218>, 220, 232, 238, <244>, 246-253, 255, 258, 259, 269, 278, ~80, 287, <288>, 289, <291>, 295, 304, 305, 308, 311, 322, 325, <333>, <335>, 344-348, 365, 378, 379, 388, 389, 392, 394, 399, 403, 415, 419, 421, <424>, 426, 428, 430, 433, 435, 440, 442, 456, 461, 472, 477, 480, 484, <489>, <491>, 494, 512, 513, 519, 520, <528>, <535 A-B>, 536, 544, 545, <553>, 560, 568; v. și

Agiud, Bîrlad, Botoșani, Cotnari, Dorohoi, Fălciu, Hîrlău, Hotin, Huși, Iași, *Lăpușna, Orhei, Piatra, Roman, Suceava, Șchei, Tecuci, Tîrgul Frumos, Tîrgul Neamț, Tîrgul Sărății, Tîrgul Trotuș, Vaslui;
<habitat și construcții>: biserici și mănăstiri <50>, 76, 91, <137>, 169 A-B, <194>, 216, 217, 288, 289, 345, 347, 415;
case și locuri de case 47, 140, 536;
crame și pivniți de piatră 1, 4, 7, 47, 140; curți domnești 194; drumuri 15, 216, 365; temniți 70, <143>; uliți 47; v. și Ulița cea Mare;
ocoale 54, 68, 69, 77, 78, 144, 212, 247, 394, 399, 472, 484; v. și cetăți;
dregători și slugi domnești 12, 77, 114, 157, 169 A-B, 201, 287, 322, 325, 388, 424, 484, 491, 512, 528, 535, 568; v. și pîrcălabi, vornici; preoți domnești 50, 126, 216, 217; v. și Mitropolie, Episcopie;
<instituții proprii>, v. șoltuji și pîrgari; oameni (orașeni) buni și bătrîni 126, 191, 194, 232, 249, 259, 388, 435, 456, 484; scaun de judecată 232; v. și tirgoveți;
<instituții domnești>, v. vornici;
hotare <în general> 545, finețe 311, grădinari 536; iazuri și heleșteie 92, 157, 394, 477, 484; locuri 64, 127, 224, 249; mănăstiri 194, 289; mori și vaduri de mori 344, 345; prisăci 238, 250; sate și seliști 201, 202, 345, 348, 389, 394; țarini 51, 288, 289; v. și <Aroncanul>; vii 4, 7, 22, 36, 47, 72, 114, 228, 253, 291, 335, 379, 392, 442, 519, 520;
catastife <253>, 428; pecceți 41, 100, 126, 232, 249, 259, 269, 295, 388, 426, 560, 568; urice 201, 202; v. și acte scrise în ~;
figani fugiți în ~ 81;
foste ~ 76; v. Tîrgul Sărății;
<sec. XVIII-XIX> 33, 44, 94, 105, 110, 280, 335, 494; tirgușoare 275; v. Ivești.
tocmeală/ înțelegere/ învoială, privind dreptul de stăpînire 11, 12, 22, 41, 42, 56, 59, 62, 95, 96, 107, 122, 135, 152, 173, 177, 183, 201, 202, 227, 241, 250, 327, 329, 332, 348-350, 371, 379, 392, 414, 430, 433, 434, 447, 465, 494, 512 (?), 513, 514, 519, 520; v. și moșteniri, răscumpărări, schimburi;
la efectuarea unor danii 47, 137, 182;
la înstrăinarea unor stăpîniri v. vînzări-cumpărări;
pentru despăgubiri 52, 198, 235, 304, 305; v. și furt, jaf, tilhărie;

pentru plata dușegubinci 249, 538; v. și
 moarte de om;
 pentru datorii și zăloage 131, 183, 209,
 234, 379, 471;
 pentru munci și slujbe 194, 464;
 v. și împăcare.
 <tolace> <toloci> <componente ale
 patrimoniului sătesc>, alesc 414.
 <topor>, v. secure.
 <tovarăș>, v. și <prieten>, sodă și soții.
 <traducători> de acte, v. tălmaci.
 <transport>, v. cai, car, cocie.
 <trăsuri>, v. cocii.
 treabă, a țării; bani și cai dați în ~ 15, 54, 60,
 69, 78, 162, 399; slujbă pentru ~a țării
 483;
 v. și nevoi, ale țării; v. și lucru.
 tribunal, v. Judecătore.
 <troc>, v. plată, schimburi.
 troiene <valuri>, v. Troian.
 <tron, domnesc>, v. scaun.
 turci 152, <193>; v. și pașă, împărat,
 împărăția <turcească>;
 v. și cai turcești;
 v. și Hadîmbul, Hasan Cilibi, Turcul,
 Uzon Mustafa.
 turn, pentru o mănăstire 106.

T

țară (țeară):
 ~a Moldovei (~a noastră): passim;
 v. și dajdea/ darea, legea/ obiceiul,
 nevoia/ treaba ~ii;
 m-ri din ~ 396; săraci din ~ 86-89; slujbă
 pentru a 483;
 v. și Țara de Jos, Țara de Sus;
 -i străine 41, 86-89, 162, 483; v. și
 Împărăția <turcească>, Țara Leșcască, Țara
 Muntească;
 v. și oameni, străini.
 țarină <componentă a patrimoniului sătesc> 2
 A-B, 14 (vie în ~), 21, 31 (loc de iaz în ~),
 56 (pământ în ~), 64 (loc de fînețe în ~),
 68, 77 (livezi în ~), 100, 116, 155, 219
 (capete de ~), 221 (ogoare din ~), 224 (~ de
 arătură), 232, 263 (pământuri din ~), 287,
 326, 376, 388, 401, 415, 420, 426, 434,
 447, 457, 513, 514, 517, 518 (pământuri în
 ~), 535 (bătrîni din ~), 547, 555, 558;
 ~ aleasă (stîlpită, hotărnicită) 3, 56, 163,
 196, 410, 414, 465, 470, 545;
 zeciuală din ~ 457; ~, a unor țiguri 51,
 <288>, 289;

v. și hrană, loc de ~, sat.
 țărani (mișei) 297; v. și mișei, oameni, săraci,
 săteni, vecini.
 țărături, ai unei văi; drept asupra ~lor 135.
 țelină <pământ nelucrat>, de vie 42, 43, 53,
 62, 234, 253, 442, 519.
 țigani; robi/ șerbi ~, domnești 54 (menț.), 264
 (menț.), 271 (menț.), 288 (menț.),
 mănăstirești 18, 81, 288 (menț.), 489
 (menț.), 548 (menț.), 556; boierești 10
 (menț.), 46 (menț.), 48 (menț.), 54 (menț.),
 78 (menț.), 118, 136, 152, 184 (menț.), 195
 (menț.), 264 (menț.), 271 (menț.), 316
 (menț.), 318 (menț.), 320 (menț.), 329
 (menț.), 388, 340, 375, 507, 548, 556
 (menț.);
 sălașe de ~ 54, 78, <195>, 556;
 juzi (giudzi)/ vătăji de ~ 118, 548.
 țintirim <cimitir>; gard al unui ~ 414.
 ținuturi; sate/ țiguri din ~: passim; v. și
 Bacău, Bîrlad, Botoșani, Cernăuți,
 Chigheci, Cîrligătura, Covurlui, Dorohoi,
 Fălciu, Hîrlău, Hotin, Iași, Lăpușna,
 Neamț, Orhei, Putna, Roman, Soroca,
 Suceava, Troțuș, Tecuci, Tutova, Vaslui;
 hotar al unor ~ 90;
 dregători și slugi domnești din ~ 20, 86,
 88, 89, 118, 166, 495; v. și pîrcălabi
 (staroști), vătăfi (mari ~);
 sec. XVIII-XIX: 26, 27, 43, 57, 83, 115,
 126, 172, 241, 270, 286, 295, 310, 327,
 372, 472, 506, 514, 517.
 <țircovnic>, v. clesiarh.

U

ucnic, la o m-re, falsifică act 238.
 ughi 1, 54, 83, 93, 106, 109, 115, 117, 129,
 136, 183, 184, 227, 237, 263, 284, 300,
 315, 318, 326, 337, 340, 349, 358, 365,
 375, 396, 399, 417, 442, 459-462, 512,
 520, 568; ~ de aur 389, 396, 568; ~ galbeni
 (galbeni ungurești) 9, 55, 68, 72, 93, 101,
 184, 213, 264, 270, 271, 283, 303, 316,
 318, 320, 328, 355, 379, 384, 389, 404,
 505, 524, 562; v. și bani, galbeni, dări.
 ulmi 170, 171, 219; v. și Colacul Ulmului.
 unelte <lucruri prețioase, din casă> 22, 131,
 304;
 <instrumente de muncă>, v. hîrleț,
 neceag, secure, sctnic.
 <unguri>, v. crai ~esc, ughi (galbeni ~ești);
 v. și Ungureni, Unguroaica, Ungurul.
 urcadnici, v. vornici;

v. și pîrcălabi.
 uricari:
 hotarnici 125, 148, 216, 219, 376, 385, 527; martori 217, 414, 534, 561;
 primesc porunci 125, 130, 144, 149, 150, 456, 466, 491;
 răspund domnului 191, 216, 469, 470, 528, și marelui logofăt 232, 381;
 scriu acte domnești 3, 7, 10, 14, 19, 20, 23, 31, 33, 34 A-B, 36, 38, 39, 48, 62, 64-66, 68, 72, 73, 77, 78, 85, 88, 91, 93, 94, 101, 103, 106, 127, 130, 139, 144, 146, 148, 161, 162, 184, 198, 208, 270, 271, 278, 279, 282, 289, 295, 306, 308, 314, 318, 320, 328, 335, 337, 349, 352, 354, 356, 357, 362, 365, 366, 369, 379, 382, 389, 394, 435, 441, 445, 457, 453, 456, 458, 477, 481, 482, 486, 487, 499, 511, 515, 520, 567; scriu zapise 46, 47, 107, 122, 159 (testament), 234, 316, 329, 334, 363, 469, 470, 519, 552, 563;
 stăpîni 44, 106, 252, 447, 487, 556;
 în filiație 335, 344;
 v. și Costantin, Dumitrașco Șaidir, Dumitru, <Ereima> Băisan, Ion Focca, Ionașco Dobrenchi, Strătulat Borăleanul;
 <sec. XVIII-XIX>, traduc acte 203, 206, <358>, 453; v. și Axinte Uricariul, Procopie <Ardarievici>, Sîmion Chescio, Vasiliu.
 urice <stăpîniri>, passim;
 <documente de stăpînire>, v. <acte>.
 ușerei, dau mărturie 220, 279.
 ușeri; mari ~, martori 159.

V

vaci, date în preț 109, 530, cu viței 21, 61, 68, 110, 387, 416 A, 442, 510; împrumutate 355; moștenite 12; v. și boi, ialovițe;
 v. și prefuri.
 vadia, v. zi.
 vaduri, de trecere 2 A-B, 3, 15; v. și Izvoare (Vadul Izvoarelor), Pruteș (vadul Pruteșului), Vadul lui Pușcă, Vadul Roșcăi, Vadul Vechi;
 ~ de mori, v. mori;
 v. și Vaduri (Poiana dintre ~).
 vameși (foști ~) 56, 192, 235, 243, 388, 420, 512, 536; v. și Chiriac din Orhei, Ianc din Tîrgul Trotuș, Isariu Lupul Trandafir, Manolache, Ursul din Sirețel; foști mari ~ 55, 148, 219, 365; v. și Conde (Condre);

martori/ dau mărturie 192, 388, 420, 512;
 stăpîni 55, 56, 148, 219, 235, 365, 536;
 în filiație 243.
 var, pîiatră de ~ 194.
 varnițe 106, 194.
 vătafi <în trad. doc. slav.> (<în doc. rom.>: sg. vătăh, pl. vătăgi, vătăji/ sg. vătăv, pl. vătăvi), <cu atribuții nedeterminate> 389, 495, 535; domnești 90 (?), 281 (?), 308, 431, 452, 470, 529, 530;
 v. și aprozi (~ de aprozi), pitari (~ de pitari), <seimeni> (~ de <seimeni>), sinețari (~ de sinețari), țigani (~ de țigani), vicri (~ de vicri);
 ~ ai unor boieri (?)/ dregători (?) 420;
 sătești 206 (?), 442;
 <mari ~> de ținut 72, 86-89, 220, 279, 414, 544;
 în filiație 84, 138, 206, 284, 302, 335, 537;
 primesc porunci 86-89, 281, 308, 544;
 martori/ dau mărturie 138, 220, 279, 431, 442, 453, 470, 495, 529, 530; hotarnici 90, 414; stăpîni 72, 206, 389, 535;
 v. și dregători, slui/ slujitori;
 v. și Bratu, Cîrstian, Costantin Iacuș, Drășan, din Butici, Dumbravă, Eftimie, Frate, Gheorghită, din Bodești, Ionașco, Ionașco, din Săucești, Lazor, din Sirbi, Mălaiu, Pătrașco Scînteie, Pilipovschi, Piscu, din Gereni, Sculeș, Simion Barhon, Simion Țirca, Ștefan, din Scorțești, Șuverdean, Toader, Dragotă, Vrabie.
 vătașine, din finețe 447.
 vătăguț 566.
 vătămani, primesc poruncă 488; martori 136, 170, 233, 381, 491; stăpîni 100;
 v. și vornici, ai unor sate.
 vecini, boierești 30, 34, 59, 143, 162, 166, 181, 191, 198, 241 ("moșeni"), 315, 332, 351, 359, 380, 430, 465, 494, 515, 516, 539, 551, 555; domnești (?) 351; mănăstirești 86-89, 441;
 împărțiți, moșteniți 59, 181, 241, 315, 332, 430, 494, 515, 516, 539, 551; în pricină 191, 380, 423, 441, 539, 551; supuși jurisdicției domnești 198, 555; strămutați 162, 359; vinduți/ cumpărați 30, 34, 59, 143, 166, 465, 515;
 fugiți 351, 441;
 v. și mișei, moșeni, oameni, poslușnici, săraci, săteni.
 vecinie 473, 539, 551.
 vedzunie, punct de hotar, 170, 171, 233; v. și Valca Vedzuniilor.

<veselă>, v. cratiță.

vetre, de iaz 394; de sat 2, 3, 8, 19, 21, 30, 35, 56, 64, 69 (livadă în vatra unui s.), 71, 93, 100, 109, 116, 120, 123, 145, 150, 153, 155, 161, 163, 169 A, 182, 200, 201, 208, 241, 285, 287, 315, 318, 331, 359 (vecini din vatra unui s.), 370, 376, 388, 413, 415-417, 419, 420, 443, 462, 465, 469, 470, 495, 501, 512-516, 524, 535, 537, 542, 545-547, 558, 560; de seliște 394.

viclean, v. hiclean.

viclenie <trădare a credinței față de domn> 101 (menț.).

vicleșug; drese făcute cu ~ 252, II; v. și hiclean.

vieri; vâtaf de ~ 29.

vig (hig), de caragiul <postav> 116; v. și măsurii.

vii 1 (menț.), 4, 7, 14, 22, 36, 51 (~ în braniște), 68, 69, 72, 76, 78, 114, 122, 138, 139, 183, 228 (menț.), 291, 322, 326, 335, 350, 369, 379, 389, 390, 392, 403, 439, 469, 470, 510, 520, 526, 534, 574;

~/locuri de ~ (țelini de ~, ~ părăsite/pustii) 42, 43, 53, 62, 76, 234, 253, 442, 519;

prisăci/ locuri de prisăci, cu ~ 519, 520, 526, 534;

~ cu garduri 510;

desetină din ~ 51;

v. și fălci de ~, prețuri.

vin, desetină din ~ 51;

<măsură> de ~ 333.

vineri <ziua din Săptămîna Mare> 70 (Vinerea Paștilor).

vini; pedcapsă pentru ~ 86, 88, 89, 235.

vislujenie 60 (menț.); v. și acte.

vistici (vistarii, vistiarnici, vistiernici), foști ~ 349, 404, 427, 452; v. și Gheorghie Bașotă, Pană, Precup Căraiman, Stan; ~ foști ~ al treilea (?) 304, 334, 414, 513, 548; v. și Simion Mălai;

foști ~ al doilea 16, 42, 43, 62, 178, 204, 257, 263, 283, 316, 323, 355, 384, 519, 547, 552, 554; v. și Toader Boul, Vasile Banul;

mari ~ 46, 47, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 101, 104, 107, 108, 122, 148, 204, 263, 264, 283, 304, 315, 316, 391, 397-399, 420, 425, 548, 552, 563; v. și Iordachi <Cantacuzino>; foști mari ~ 2 A-B, 3, 22, 42, 46, 47, 64, 68, 96, 97, 101, 103, 107, 122, 124, 128, 144, 148, 162, 184, 201, 202, 204, 214, 220, 225, 228, 240, 278, 279, 304, 312-314, 359, 365, 367, 368, 371, 389, 425, 434, 475, 476,

478, 481-483, 486, 488, 511, 514-516, 522, 523, 532, 561, 563; v. și Costantin Roșca, Dumitru Buhuș, Gheorghie Roșca, Ion, fiul lui Petrică, <Ion> Solomon, Necula Catargiu, Simion Stroici;

mari ~, în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 389, 391, 397-399;

martori/ dau mărturie 22, 42, 46, 47, 97, 104, 108, 122, 204, 220, 263 (menț.), 264, 279 (menț.), 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 384, 425 (menț.), 513, 519, 547, 552, 554, 561, 563; hotarnici 68, 144, 148, 201, 202 (menț.), 278, 365, 476, 482, 488; stăpîni 2 A-B, 3, 16, 42, 43, 62, 64 (menț.), 96, 101, 103, 107, 122, 148, 162, 178, 184 (menț.), 214, 225, 228, 240, 263, 312-314, 349, 359, 365, 367, 368, 371, 389, 404, 414, 425, 427, 434, 475, 476, 478, 481-483, 486, 511, 514-516, 522, 523, 532, 548, 563, 565; fac danii 42, 43, 62, 389; datori/ datornici 124, 257, 355;

în filiație 184, 225, 228, 349, 452;

scriu acte 43, 124;

slujitori ai unor ~ 162, 240, 420; ~ ai unor m-ri 197, 204, 218.

visticie (vistear, vistiar) domnească/ a țării 63, 67, 73, 91, 94, 98, 103, 106, 144, 190, 199, 210, 230, 252, 297 (?), 303, 307, 411, 418, 439, 443, 448, 451, 459, 468, 479, 481, 484, 492, <495> (cămară), 505, 511, 522, 523, 525, 526, 536, 544, 566;

dări către ~ 87, 297, 495; bani buni, cum umblă la ~ 67;

diac de ~ 165;

v. și cămară, dări, fieric, haznaoa, împărătească.

vistiernicea (vesternicea) 77, 180, 221, 284, 512;

vistiernicese 90;

<sec. XVIII-XIX> 170, 171, 237, 255, 268, 274, 280, 287, 373, 386 B, 481, 482; v. și Costache Cantacuzino, Iordache Roșet, Luca, Toader Paladi;

v. și visternic.

vite 86, 88, 89;

v. și dobitoace (boi, ialovițe, junci, vaci, viței).

viței 33, 61, 68, 387, 416, 442, 510; v. și vaci, cu ~, preț.

vizitiu, martor 535.

vînat, v. jderi, vulpi.

vinzări-cumpărări: passim;

v. și <aldămaș>, protimis, tocmeală.

vlădici, v. <arhiepiscopi>, episcopi, mitropoliți, părinți;

v. și sfat lărgit.

voievozi (voievozi) și domni ai Țării Moldovei: *passim*;

v. și Alixandru, fiul lui Ștefan cel Mare;
v. și Dealul Voievodului.

voinici, dinainte, martori/ dau mărturie 453, 540; v. și oșteni.

voiufi <voiți>, v. șoltuji.

voloacă 50, 482.

vornici (dvornici):

în situații incerte 44 (menț.), 78, 135 (menț.), 233, 446 (menț.), 567 (menț.), I; foști ~ 52, 64 (menț.), 65 (menț.), 72 (menț.), 492; v. și Cîrstea, Ghiorghe Siminiceanu, Ion Roșca, Nițul, Pătrașco, Pitic, Simion Țîra, Vasile;

mari ~ de Țara de Sus și Țara de Jos; acte de mărturie de la ~ 46, 107, 108, 152, 204, 247, 264, 283, 316, 323, 348, 366, 371, 384, 392, 425, 440, 518, 524, 552, 563; martori 42, 47, 200, 235, 334, 375, 521; hotarnici 148, 365; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 315, 365, 389, 391, 397-399, 538, I; stăpini 40, 47, 94, 96-98, 101, 103, 104, 122, 291, 329, 330, 538; în rudenie 391; v. și Dumitrașco Șoldan, Savin Prăjescu;

foști mari ~, martori 3, 47, 108, 122, 204, 334, 348, 358, 364, 371, 421; hotarnici 2, 3, 135; ctitori 203, 567; stăpini 2, 3, 22, 30, 34, 44, 54, 58, 68, 116, 192, 193, 203, 221, 258, 292, 304, 305, 307, 309, 321, 350-352, 363, 375, 402, 414, 415, 417, 439, 490, 492, 544, 566, 567; în rudenie 22, 68, 77, 118, 195, 316, 320, 325, 340, 375, 562; pribegi 567; jefuiți 304, 305; v. și Cîrstea Ghenovici, Coste Băcioc, Dumitrașco Ștefan, Dumitru Goia, Eremia Nădăbaico, Gavriș Mateiaș, <Ion> Moțoc, Ionașco Cehan, Ionașco Cujbă, Ionașco Mogildea, Lupul <Hăbășescu>, Nicorița <Baltag (?)>, Nistor Urech, Ursu Bărboi;

~ de gloată/ Poartă: acte de mărturie de la ~ 46, 108, 204, 264, 283, 294, 310, 316, 323, 348, 371, 425, 434, 509, 518, 534, 546, 547, 552, 554, 555, II (menț.); cercetează pricini 173, 261, 327, 359, 481; încasează gloabe 488; hotarnici 56, 144, 177, 327, 385 (menț.), 450 (menț.), 475, 476, 482; martori 11, 12, 42, 46, 47, 104, 107, 122, 123, 131, 136, 173, 234, 312, 313, 334, 403, 476, 519, 526, 561; stăpini 46, 48, 63, 69, 78, 126, 134, 144, 201-203, 220, 229 (menț.), 245, 256, 258, 269, 278, 279, 286, 307, 310, 389 (menț.), 479, 518, 521, 544, 548; v. și portari, de Suceava; v.

și Dumitru, Dumitru Gheuca, Eremia Vinculeț, Gheorghe Năvrăpăscu, Iachim Bandur, Ionașco, Ionașco Botăș, Ionașco Jorca, Ionașco Stejărcanu, Naniul, Strătuț, Tănăsie, <Toader> Birsan, Vasile Roșca;

foști ~ de gloată/ Poartă: acte de mărturie de la ~ 38, 180, 294, 322, 384, 450, 544, 555; cercetează pricini 360, 361; hotarnici 38, 125, 451; martori 35, 131, 155, 173, 250, 334; stăpini 173, 177, 184, 228, 230, 260, 360, 366, 369, 394, 416 A-B, 417, 430, 451, 487, 548; în rudenie 540; v. și Bolea, Buzanovschic, Costantin Nebojato, Dumitru, uricar, Dumitru Leoa, Dumitru Gheuca, Gheorghe Năvrăpăscu, Ionașco Avram, Ionașco Gheanghea, Mîrăuță Hranici, Tănăsie, Tecman; (foști ~) ureadnici/ ispravnici, namesnici, de ocol 89, de tîrg 12, 157, 192, 211, 219 (?), 233 B, 240, 333 (?), 403, 421, 433 (?), 440 (?), 456, 461, 484, 491, 528, 553 (?); v. și Andrei, Botici, Coadă, Ciohodar, Costantin Ciogolca, Dumitru, Dumitru Roșca, Ghiorghe Dondăș, Gligorie Hruici, Ivan, Mihai, Toma, <Ursul> Vartic;

~, ai unor sate (?) 11, 77, 325, 409, 473, 512, 566; ureadnici 233; dregători 487; v. și vătămani;

<sec. XVIII-XIX> 128, 206, 217, 219, 352, 542; vornicese 22, 128, 389.

<vulpe> (hulpe): blană de ~ 304, 305.

vultur, v. Movila Vulturului.

Z

zapise, v. acte.

zarbă (zărba) <stofă>; căftan de ~ 304, 305.

zăgazuri 65, 365; v. și ieșături.

zăloage/ zălogiri, de stăpînire 180, 226, 237, 257, 326, 363, 395, 446, 471, 490, 505, 512; de "unelte" (obiecte prețioase) 131, 183, 379 (?); contestate 411;

întoarse, v. răscumpărări;

v. și garanție, zi <termen pentru răscumpărarea unor ~>.

zănoagă; prisacă în ~ 99; hotar 259, 295; v. și zăpodie.

zăpodie; parte din ~ 77; v. și zănoagă.

<zeciuală> (desetină, a dzecea, a zăcea) 237, 449, 457 ("din tot locul") 530;

din fin/ finaț 24, 187, 457, 467, 478, 483;

- din piine/ pentru arat 24, 126, 187, 380, 457, 458, 467, 478, 483, 487, 528, 559;
din vin 51;
din miere/ albine/ stupi 86, 88, 89, 464, 495.
zestre 333, 389; v. și sate.
zi (dzi)/; soroc 309, 412/ vade (vadia) 180;
hurtii/ cărți de ~ 285, 424, 454;
 <termen> de judecată/ pîră 66, 94, 129, 163, 186, 191, 210, 232, 242, 256, 258, 285, 302, 307, 355, 412, 424, 432, 454, 485, 539, 557, 566, 570;
 <termen de plată> 23, 34 A-B, 59, 70, 131, 180, 198, 209, 227, 309, 512, 543; v. și zăloage/ zălogire;
 <termen> pentru părăsirea unor locuri vîndute 178, 557; ~ bătrîni 311; fapte petrecute în ~lele lui <domnia lui>, v. acte; v. și Miron Barnovschi, Gașpar <Grațiani>, Alexandru Iliaș, Vasile <Lupu>, Radu Mihnea, Constantin Movilă, Icremia Movilă, Moise Movilă, Petru <Schiopul>, Ștefan Tomșa.
ziduri, de piatră, pentru o m-re 106; v. și ctitorie.
zlătari <tîrgoveți>, martori 197, 403;
 ~ <țigani>, întăriți 78.
zlotari <slujitori domnești>, opriți să ia dări 20.
zloți <monedă de plată>, a fericei 63, 94, 98, 106, 230, 252, 303, 307, 479, 492; a unor stăpîniri 168, 247, 287, 484; a unor produse 490;
 ~ împrumutați 428;
 ~ bani 21, lei (?) 169 A-B; ~ bani buni 416 A, ~ băuți folosiți în tranzacții 14, 36 (~ de argint), 45, 71, 77, 93, 145, 146, 220, 251, 279, 294, 297, 325, 366, 388, 410, 438, 442, 448, 526, 534;
 ~ tătărești 184, 272, 315, 402, 459, 504; v. și bani tătărești; ungurești 344; v. și ughi;
 ~ de argint, băuți 36, 166, 369;
 ~ pentru casă <dare>; scutire de ~ 86, 88, 89, 162; pentru haraciu 297; v. și bani, lei.

LISTA DE CONCORDANȚĂ A DOCUMENTELOR CU DATA RECTIFICATĂ*

Nr. crt.	Data,-rea anterioară	Fondul arhivistic EDIȚIA	Nr. doc din vol.	Data,-rea rectificată
1	F. d.	Arh. St. Iași, CCCXC/21 (menț.).	153	1635 (7143) iulie 1, Iași (orig.).
2	F. d.	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CMLII/303 (rez.).	162	1635 (7143) iulie 8 (orig.).
3	F. d.	Arh. St. București, M-rea Răchitoasa, X/44, nr. 9 (rez.).	321	1636 (7144) ianuarie 28, Iași (copie).
4	F. d.	Ghibănescu, <i>Surete</i> , XVI, nr. CLVIII, p. 130 (orig.).	342	<În. de 1636 iulie 3> (orig.).
5	F. d.	Ghibănescu, <i>Surete</i> , XVI, nr. LXXIV, p. 49 (orig.).	444	<În. de 1636 iulie 3> (orig.).
6	F. d.	Rosetti, <i>Vascani</i> , pag. 45 (rez.).	518	1636 (7145) septembrie 20, Iași, (orig.).
7	"Fără veleat" martie 11	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXIII/47, nr. 10 (rez.).	353	<1636 (7144)> martie 11 (copie).
8	"Fără veleat" aug<ust> 13, Prigoreni.	Ghibănescu, <i>Surete</i> , III, nr. 145, p. 345-346 (orig.).	202	<1635 (7143)> august 13, Prigoreni (orig.).
9	"Fără veleat" după 7110 <1602> iulie 25	Ghibănescu, <i>Ispisoace</i> , II ₁ , nr. 25, p. 38-40 (orig.).	182	<1635 (7143)> iulie 25 (orig.).
10	1604 (7112) aprilie 31	Arh. St. Neamț, Fond M-rea Văratec, I/17, f. 2 v. (menț.).	97	<1635 (7143)> aprilie 17, Iași (orig.).
11	1610(7118) iunie 19	Arh. St. București, M-rea Bistrița VII/28, nr. 6 (copie).	138	1635 (7143) iunie 19 (orig.).
12	1632(7140) ianuarie 8, Iași	Arh. St. București, M-rea Bisericiani III/8 (copie).	295	1636 (7144) ianuarie 8, Iași (orig.).
13	1633 (7141)	Rosetti, <i>Bohotin</i> , nr. X, p. 208 (orig.).	368	1636 (7144) martie 20 (orig.).
14	După 7142 <1633-1634>	Ghibănescu, <i>Surete</i> , IV, nr. LXXXIV, p. 78 (orig.).	22	<După 1635 ianuarie 24> (orig.).

* În această listă nu au fost incluse doc. datînd din intervalul lunilor septembrie-decembrie, al căror veleat nu a fost socotit, în edițiile anterioare, conform stilului bizantin.

15	<Cca 1633-1636>	<i>Catalog</i> , II, p. 198, nr. 925 (rez.).	338	<Cca 1636 martie 1 (copie prescutată).
16	1634 (7142) martie 26	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXCV/29 (orig.).	73	<1635 (7143)> martie 26, <Iași> (orig.).
17	7143<1634 septembrie 1 - 1635 august 31>	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXIX/1 a (copie).	135	1635 (7143) iunie 12 (orig.).
18	7143<1634 septembrie 1- 1635 august 31>	Melchisedec, <i>Chronica Hușilor</i> , p. 114 (rez.).	141	1635 (7143) iunie 21, Iași (orig.).
19	7143 <1634 septembrie 1 - 1635 august 31>.	Arh. St. Iași, CCLXXXVI/112 (menț.).	157	1635 (7143) iulie 3 (menț.).
20	7143 <1634 septembrie 1 - 1635 august 31>	Arh. St. Iași, CXIII/, f. 12 v (rez.).	171	1635 (7143) iulie 16 (orig.).
21	1635 (7143) ianuarie 13	Arh. St. București, Ms. . nr. 1535 (Cond. doc. fam. Sturza), f. 46 v., nr. 13 (rez.); EDIIȚII: <i>Cattalog, II</i> , p. 223, nr. 1058 (rez.).	13	1635 (7143) ianuarie 15, Iași (orig.).
22	1635 (7143) martie	Iorga, <i>St. și doc.</i> , VI, p. 77 nr. 22 (rez.).		<1692-1701> martie
23	1635 (7143) martie 7	Caian, <i>Focșani</i> , Anexe, nr. X p. 49 (rez.).	110	1635 (7143) mai 7, Iași (trad.).
24	1635 (7143) martie 10	Arh. St. București, M-rea Aron Vodă, II/21, nr. 48 (rez.).	114	1635 (7143) mai 10 (orig.).
25	1635 (7143) martie 25	Codrescu, <i>Uricariul</i> , VI, p. 316, nr. 6/10 (menț.).	74	1635 (7143) martie 26 (menț.).
26	1635 (7143) martie 28	Ghiănescu, <i>Surete</i> , III, nr. 156, p. 261.	281	1635 (7144) noiembrie 28, Iași (orig.).
27	1635 (7143) aprilie 15	Balan, <i>Doc. bucovinene</i> , III, p. 69 (rez.).	95	1635 (7143) aprilie 16 (copie).
28	1635 (7143) aprilie 16	Melchisedec, <i>Cronica Romanului I</i> , p. 256-257 (rez.).	97	<1635 (7143)> aprilie 17, Iași (orig.).
29	1635 (7143) aprilie 25	Papadopol-Calimah, <i>Bîrlad</i> , p. 82 (rez.).	100	1635 (7143) aprilie 23 (orig.).
30	7143 (1635) mai 5	Arh. St. Iași, DCCXCV/545, f. 841 v. (menț.).		7243 <1735> mai 5
31	1635 (7143) mai 24	Codrescu, <i>Uricariul</i> , XXIII, p. 108-109, nr. 41 (copie).	66	1635 (7143) martie 24, <Iași> (orig.).
32	1635 (7143) iunie	Arh. St. București, Ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljești), f. 5 v., nr. 13 (rez.).	149	1635 (7143) iulie, Iași, (orig.).
33	1635 (7143) iunie	Arh. St. Iași, XLV/70 (trad.); Anaf. nr. 5, f. 3 v. - 4 r. (rez.).	365	1636 (7144) martie 20, Iași (orig.).
34	1635 (7143) iunie 7	Arh. St. Iași, CCCXXIV/16, f. 16 v., nr. 4; CDLVI/8, f. 5 v., nr. 101 (rez.).	161	1635 iulie 7 (orig.).
35	1635 (7143) iunie 12	Arh. St. București, Ms. nr. 628 (Cond. Asachii), f. 311 r. (rez.).	171	1635 iulie 16 (orig.).

36	1635 (7144) iunie 15	Solomon-Stoide, <i>Doc. tecucens.</i> , I, nr. XV, p. 12-13 (orig.).	258	1635 (7144) noiembrie, Iași (orig.).
37	1635 (7143) iunie 23	Arh. St. București, A. N., MDCCCXV/16, nr. 7 (menț.).	180	1635 (7143) iulie 23 (rez.).
38	1635 (7143) iulie 1	Ghibănescu, <i>Tîrgu-Ocna</i> , p. 602 (rez.).	126	1635 (7143) <iunie>1 (copie).
39	1635 (7143) iulie 7	Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 380, f. 56 v.(rez.).	157	1635 (7143) iulie 3 (rez. dezv.).
40	1635 (7143) iulie 17	Arh. St. Iași, Tr. 1146, op. II-1300, dos. 54, f. 491 r., nr. 5 (rez.).	172	1635 (7143) iulie 16 (rez.).
41	1635 (7143) august	Arh. St. București, Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljești) f. 50 v. ; Ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljești) f. 5 v., nr. 14; M-rea Doljești, X/238, nr. 19 (rez.).	217	1635 (7143) august 24, Dumeni (copie).
42	1635 (7143) august 31	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXXIX/128b (rez.).	8	1635 (7143) ianuarie 11(orig.).
43	"Cătră" 7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Ghibănescu, <i>Surete</i> , V, p. 84, nr. LXXIV (orig.).	22	<După 1635 ianuarie 24> (orig.).
44	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iași, CDIX/105 (rez.).	249	1635 (7144) octombrie 2, <Bîrlad>(orig.).
45	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Iorga, <i>Doc. Callimachi</i> , II, p. VII, n. 1 (rez.).	252	1635 <octombrie după 5-în. de 23> (7144), Botoșani (orig.).
46	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iași, Divanul de Apel al Țării de Jos, Tr. 1146, op. II-1300, nr. 49, f. 256 r. -v., nr. 2 (rez.).	269	1635 (7144) noiembrie 15, Iași (copie).
47	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. București, M-rea Adam, IV/112, nr. 3 (rez.).	307	1635 (7144) ianuarie 15 (trad.)
48	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 372, p. 196 (rez.). ; EDIȚII: Codrescu, <i>Uricariul</i> , VI, p. 266, nr. 19/1 (menț.).	318	1636 (7144) ianuarie 26, Iași (orig.).
49	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Neamț, Doc. Drăgeștilor, nr. 228, nr. 4 (rez.).	410	1636 (7144) mai 5 (orig.).
50	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iași, CDXX/8 (rez.).	445	1636 (7144) august 21, Iași (orig.).
51	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Rosetti, <i>Vascani</i> , nr. LXVIII, p. 102 (menț.).	486	1636 (7144) august 21, Iași (orig.).
52	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iași, CCCVII/5, f. 2 r. (menț.).	519	1636 (7145) septembrie 20 Iași (orig.).
53	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iași, CXL/60, p. 18 (rez.).		7149<1640 septembrie 1 - 1641 august 31>
54	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iași, XXIX/34, f. 2 (menț.).		7149<1641> aprilie 27

55	1635 (7144) septembrie 20	Arh. St. Iași, CCCVII/5, f. 2 r., nr. 1 (menț.).	234	1635 (7144) septembrie 14, Iași (orig.).
56	1635 (7144) noiembrie	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/247; CCCXXXIX/53 și 81 (rez.). ; EDIȚII: Codrescu, <i>Uricariul</i> , XX, p. 252; XXII, p. 149 și 185 (menț.).	276	1635 (7144) noiembrie 20 (rez.).
57	<Cca 1636-1639>	<i>Catalog</i> , Supl. I, p. 191, nr. 558 (rez.).	381	<1636 după martie 29-1639> (orig.).
58	<Cca 1636>	<i>Catalog</i> , II, p. 249-250, nr. 1190 (rez.).	339	<Cca 1636 martie 1> (copie prescurtată).
59	1636 (7144) ianuarie 13	Arh. St. Iași, D/4, f. 2 v. (rez.). ; EDIȚII: Stoide-Turcu, <i>Doc. Neamț</i> , (sec. XVI-XVIII), p. 20, nr. XXXIV (rez.).	299	1636 (7144) <după ianuarie 13 - august 31> (rez.).
60	1636 (7144) ianuarie 13	Arh. St. Iași, D/4, f. 2 v. (rez.). ; EDIȚII: Stoide-Turcu, <i>Doc. Neamț</i> , (sec. XVI-XVIII), p. 20, nr. XXXII (rez.).	300	1636 (7144) <după ianuarie 13 - august 31> (rez.).
61	1636 (7144) februarie 5. Iași	Arh. St. Iași, DXII/22 (copie după trad.).	326	1636 (7144) februarie, Iași (orig.).
62	1636 (7144) martie	Arh. St. București, M-rea Neamț, CXXXVII/4, nr. 3, și CXXXVII/5, nr. 3 (rez.). ; EDIȚII: <i>Catalog</i> , II, p. 241, nr. 114 (rez.).	371	1636 (7144) martie 23, Iași (orig.).
63	1636 (7144) martie 9	Arh. St. Iași, CCLIX/3, f. 14 r., nr. 24 (menț.).	364	1636 (7144) martie 19 (copie).
64	1636 (7144) martie 9	Arh. St. Suceava, Doc., III/18, nr. 8, f. 1 v. (rez.). ; EDIȚII: <i>Tezaur sucevean</i> , p. 144, nr. 371 (rez.).	364	1636 (7144) martie 19 (copie).
65	7144 <1636> martie 15	Cdrescu, <i>Uricariul</i> , VI, p. 244, nr. 13/9 (menț.).	226	<1635 septembrie 1 - 16636 august 31> 7144 (rez.).
66	1636 (7144) martie 17	Arh. Centr. de Stat-Chișinău, Fond 220, op. 1, d. 204 (trad.)	362	1636 (7144) martie 16 (orig.).
67	<1636 (7144) > martie 20	Arh. St. Iași, Cond. K., nr. 390, p. 275 (rez.).	348	<1636 (7144) > martie 8(orig.).
68	1636 (7144) aprilie	Arh. St. Busurești, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXXXIX/53 (rez.). ; EDIȚII: Codrescu, <i>Uricariul</i> , XX, p. 252; XXII, p.149, 173 și 252 (menț.).	400	1636 (7144) aprilie 14 (rez.).
69	1636 (7144) aprilie 5	<i>Catalog</i> , II, nr. 1147(rez.).	85	163<5>-163<6> (714<3>-714<4>) aprilie 5 (copie).
70	1636 (7144) aprilie 26	Iorga, <i>St. și doc.</i> , XI, nr. 32, p. 278-279 (rez.).	407	1636 (7144) aprilie 27 (copie).
71	1636 (7144) mai 6	Arh. St. București, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericiani), f. 67 v (rez.).	531	1636 (7145) octombrie 6 (orig.).

72	1636 (7144) mai 16, Iași	Ghibănescu, "Teodor Codrescu", II, nr. 3, p. 5-6 (orig.).	411	1636 (7144) mai 6, Iași, (orig.).
73	1636 (7144) iunie 10	Arh. St. Iași, CDXVI/54; CDXVI/293, f. 1 r. ; CDXVIII/100, f. 1 r. (rez.).	453	1636 (7144) iulie 10, <Iași> (copie după trad.).
74	1636 (7144) iunie 15	Solomon-Stoide, <i>Doc. tecucene</i> , I, p. 13, nr. 16 (trad.).	307	1636 (7144) ianuarie 15 (trad.).
75	1636 (7144) iunie 20	Arh. St. București, CCXXXIII/896 (trad.).	—	1638 (7146) iunie 20
76	"Cătră" 7144 <1636> iulie 2	Ghibănescu, <i>Ispisoace</i> , III, nr. 26, p. 38-39 (orig.).	155	<1636-1638> iulie 2 (orig.).
77	1636 (7144) iulie 5	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIV/25, f. 1 r. (trad.).	447	1636 (7144) iulie 6 (orig.).
78	1636 (7144) iulie 5	Ghibănescu, <i>Surse</i> , IX, nr. LXXI, p. 164-165 (trad.).	453	1636 (7144) iulie 10 <Iași> (copie după trad.).
79	<În. 1636 iulie 9>	<i>Catalog</i> , II, p. 244, nr. 1160 (rez.).	361	<1636 (7144) - martie 15-iulie 9> (orig.).
80	1636 (7144) august	Rosetti, <i>Bohotin</i> , nr. XIII, p. 210-211 (orig.).	476	<1636 (7144) august 12-20> (orig.).
81	1636 (7144) august 12, Iași	Arh. St. București, M-rea Neamț, CXXIV/14 b, și CXXVII/16 (rez.). ; EDIȚII: <i>Catalog</i> , II, p. 245, nr. 1169.	482	1636 (7144) august 20 (orig.).
82	7144 <1636> august 15	Papadopol-Calimah, <i>Bîrlad</i> , p. 50-51 (orig.).		7134 <1626> august 15
83	"Prope" 7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Ghibănescu, <i>Ispisoace</i> , II, nr. 133, p. 172-173 (orig.).	174	<Cea 1635 (7143) iulie 20> (orig.).
84	1637 (7145) f. 1. z.	<i>Catalog</i> , Supl. I, p. 193, nr. 567 (rez.).	493	7145 <1636 septembrie 1 - 1637 august 31> (7145) (rez. dezv.).
85	7145 <1636 septembrie 1 - 1637 august 31>	Rosetti, <i>Vascani</i> , p. 51, (rez.).	518	1636 (7145) septembrie 20, Iași, (orig.).
86	7145 <1636 septembrie 1 - 1637 august 31>	Arh. St. Iași, CDXXVIII/57, f. 2 v. (rez.). ; EDIȚII: Rosetti, <i>Vascani</i> , p. 52 și 64-65	571	1636 (7145) decembrie 20, Iași (orig.).
87	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Arh. St. Iași, DCXV/77 (menț.).		7<2>45 <1736 septembrie 1-1737 august 31>
88	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Balan, <i>Doc. bucovinene</i> , I, nr. 112, p. 214 (trad., după copie germ.).		1637(7145) aprilie 28
89	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Balan, <i>Doc. bucovinene</i> , I, p. 214-215 nr. 113, p. 214 (trad., după copie germ.).		<Cea 1637 (7145) aprilie 28>
90	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Arh. St. Iași, CDL/38, f. 77 r. (rez.).	39	1635 (7143) februarie 25, Iași (orig.).

91	1635 (7145) septembrie 4	Arh. St. Iași, DCVII/53; DCCCIII/13; Anaf. 2, f. 179 r. (rez.).	502	1636 (7145) septembrie 3 (trad.)
92	1636 (7145) septembrie 16	Arh. St. Iași, CDLVI/6; f. 3 r., nr. 63 (menț.).	541	1636 (7145) octombrie 16 (copie).
93	1636 (7145) septembrie 21, Iași	Arh. St. Iași, CXLVII/1; f. 8 r., și CCLVIII/49, f. 1 r. (rez.)	524	1636 (7145) septembrie 26, Iași (trad.)
94	1636 (7145) septembrie 23	Arh. St. Iași, Tr. 692, op. 765, dos. 31, f. 382 v., și Anaf. 32, f. 293 v. (rez.); EDIȚII: Solomon-Stoide, <i>Doc. tecucene</i> , I, p. 13-14 (rez.).	544	1636 (7145) octombrie 23 (trad.)
95	1636 (7145) septembrie 26	Ghibănescu, <i>Surete</i> , XI, nr. 15, p. 33- 34 (copie).	504	1636 (7145) septembrie 6 (trad.)
96	1636 (7145) septembrie 26 Iași	Arh. St. București, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.) CXCIX/17 (trad.)	525	1636 (7145) septembrie 27 Iași, (orig.).
97	1636 (7145) septembrie 26, Iași	Arh. St. Iași, DXII/20, (decalc după trad.).	525	1636 (7145) septembrie 27 Iași, (orig.).
98	1636 (7145) octombrie	Stoide, <i>Bisericiani</i> , p. 151 (rez.).	529	1636 (7145) octombrie 6 (orig.).
99	1636 (7145) octombrie 7	Hăjdeu, Arch. ist., I, nr. 110, p. 86-87 (orig.).	529	1636 (7145) octombrie 6 (orig.).
100	1636 (7145) noiembrie 18	Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), lingă MDCXII/10, f. 1 r., coloana stângă, nr. 6 (rez.).	555	1636 (7145) noiembrie 28 Băiceni (orig.).
101	7145 <1636> noiembrie 25	Arh. St. Iași, Cond. K, nr. 376, p. 147 (menț.).		<1638(7147)> noiembrie 25
102	7145 <1637> august 30	Arh. St. București, Ms. nr. 602, (Cond. m-rii Doljești, f. 26 (trad.); M-rea Doljești, I/47, nr. 14 (menț.).	221	1635 (7143) august 30 (orig.).
103	7145 <1637> iulie 8, Iași	Ghibănescu, <i>Surete</i> , III, nr. 125, p. 205 (orig.).	163	1635 (7143) iulie 8, Iași (orig.).
104	<1640-1650>	<i>Catalog</i> , Supl. I, p. 198, nr. 590 (rez.).	429	<Cca 1636 (7144) iunie 7, Orhei (orig.).
105	<1640-1643>	<i>Catalog</i> , II, p. 303, nr. 1473 (rez.).	542	<În. de 1636 octombrie 18 (copie).
106	"Cătră" 7149 <1640 septembrie 1-1641 august 31>	Ghibănescu, <i>Surete</i> , III, nr. 100, p. 169- 171 (orig.).	201	<1635 (7143) august 13, Prigoreni> (orig.).
107	7150<1642> ianuarie 8, Iași	Arh. St. București, Ms. nr. 540 (Cond M-rii Bisericiani) f. 35 v (rez.).	295	1636 (7144) ianuarie 8, Iași (orig.).
108	7153<1645> mai 5	Iorga, <i>St. și doc.</i> , V, p. 29, nr. 131 (rez.).	108	1635 (7143) mai 5 (orig.).
109	"Ante" 7153 <1645> mai 26	Ghibănescu, <i>Ispisoace</i> , IV, 2, nr. 17, p. 171-172 (orig.).	123	<1635-1637> mai 25 (orig.).

110	7154 <1645> noiembrie 20	Iorga, <i>St. și doc.</i> , V, p. 29, nr. 132 (menț.).	279	1635 (7144) noiembrie 28 (orig.).
111	1646 (7155) decembrie 13, Iași	Arh. St. București, M-reă Neamț, XVII/7 b (copie); ibidem, XXXVI/32, nr. 18 a (menț.). ; EDIȚII: <i>Catalog, II</i> , p. 380, nr. 1939 (rez.).	567	1636 (7145) decembrie 13 Iași (orig.).
112	7164 <1655 septembrie 1 - 1656 august 31>	Rosetti, <i>Bohotin</i> , nr. XXVI, p. 215-216 (orig.).	371	1636 (7144) martie 23, Iași (orig.).
113	<1674-1675 noiembrie, f. z. >	<i>Catalog, III</i> , p. 500, nr. 2406 (rez.).	321	1636 (7144) ianuarie 28, Iași (copie).

LISTĂ DE CUVINTE DISPĂRUTE, DE FORME ȘI SENSURI RARE ȘI DE ARHAISME

a mari/mici <articol genitival>, v. *Ind. de materii*, voce: *acte* (mărturiile marilor gregători).

acolisi (a se ~) <a-și însuși ceva în mod ilicit> 376*.

adârnască <pînză de mătase, obișnuit înflorată, produsă inițial la damasc> 304, 305.

agneț <bucata scoasă din prescure și pusă în împărțășanie> 254.

a-i(ii) <desinența genitivală: "-ei", antepusă> 52, 327.

ai <ani> 191.

amează (~ -zi/noapte) <miază-zi/noapte> 49.

amerisi (a ~) <a anula, a abra> II.

area <arie> 170, 171.

băhălui (a se ~) <"a se apuca de bîhă" = a ascunde ceva, a tăgădui, a nega> 429.

bărați <călugări catolici>.

bătut, -ți <bani plătiți în moneda de referință>, v. *Ind. de materii*: *lei/taleri/zloți*.

bezmen, -i, de ceară <cantitate și formă; v. și *caș*> 70.

bicifului (a ~) <a prețui, a evalua> 373, 416 etc.

botăiu, pl. botăi/boteici <probabil, loc de cultură> 77, 377.

bucate <animale domestice și stupi> 11, 12 (v. și *Ind. de materii*, sub voce).

bulgarii <piele/iufă/teletin, cu care se tapițau trăsurile> 304, 305.

bun, -i, v. *bani/boi/cai* (*Ind. de materii*).

car, femiesc <trăsură> 22.

caragiu, pl. -ie <postav străin de calitate inferioară> 116, 304 etc.

caș, de ceară <în alte doc.: "Piatră"; formă cantitativ determinată, asemănătoare cașului de brînză> 21; v. și *bezmen*.

chelșug <bani de cheltuială, venit> 43.

chizășlui (a se ~) <a se învoi, a se tocmi> 512.

coberți <o specie inferioară de uli/șoimi de vînătoare> 77.

cocie <căruță simplă sau cu coviltir; trăsură> 304, 305.

copil <bastard, copil din flori> 234.

crateță <recipient de valoare> 114.

custa (a ~) <a trăi/ a fi în viață> 372.

distupa (a ~) <a curăți, a amenaja, a defrișa un loc> 434.

gata <bani ~ /numerari, peșin>, v. *bani*; <mori ~ /existente în funcțiune>, v. *mori* (*Ind. de materii*).

giura (a ~ pe cineva, a-l supune la jurămint) 191.

gilceavă/gilcevi (a ~) <diferend, dispută/a contestă> 124, 203 etc.

hlabnic <vladnic; șes pe deal> 416, 417.

ispiti (a se ~) <a fi tentat să acționezi împotriva unei stări de fapt> 4, 12 etc.

ispravă (fără ~) <fără drept> 308, 376 etc.

iznoavă (de ~) <din nou> 403.

îndrepta (a se ~) <a obține un drept prin judecată> 63, 73; v. *Ind. de materii*, *pîră*.

înmă/îmmă <mamă> 15, 27 etc.

înlungi (a ~) 201.

întreba (a se ~) <a apela la lege, a se judeca> 380.

învățătură <instrucțiune> 53, 225 etc.

jac/jecui (a ~) <jaf/a jefui> 34, 304 etc.

jărtăvnic/jirtăvnic <jertfelnic> 93, 254.

jirebie, v. *Ind. de materii*, sub voce.

laz, -uri <teren curățat prin defrișare sau incendiere> 414.

lăduncă <lădiță> 304.

lămurită (ceară ~) <limpezită> 70.

leoași <strîngătorii dării plătite în lei> 20.

lovi (a lovi ~) <a se împreuna, a se uni>; hotar care lovește în altul 144, 217.

* Trimiterile la nr. doc. sînt selective; v. și *Ind. de materii*.

lucrători <slujitori însărcinați cu supravegherea efectuării "lucrului" domnesc> 20.
 mas (au ~) <a mînea, a rămînea> 233.
 mădular <sec. XIX: membru al unei instituții publice> 138, 271.
 mărturi (a ~) <a mărturisi> 173.
 muravschiu <stofă de moravia> 234.
 năstăvi (a ~) <a sfătui, a îndemna> 208.
 negeg (negeg) <topor de luptă> 233.
 obrațe <limite, măsuri> 377.
 opri (a ~) <a stăpîni> 382.
 orișnic <armaș> 552.
 pamente, -ți <pomenire, -i>, v. *Ind. de materii*, sub voce.
 părinte <superior al unor slujitori publici> 165, 232 etc.
 piatră, v. *caș*.
 picitoare (ocină ~) <proprietate pierdută> 23, 359.
 piscop <episcop>, v. *Piscop, deal, (Ind. de nume proprii)*.
 piine <cereale, făină>, v. *Ind. de materii*.
 ploștenci <mlaștini, mocirle> 317.
 pohrib, de stupi <groapă pentru adăpostirea stupilor; zămnic> 534.
 ponădit <asuprit, obijduit> 100.
 potcit <micșorat>; stoguri ~ -c 487.
 povijie <bunuri gospodărești> 22.
 pricestanie <împărtașanie> 254.
 pusia (a ~) <slavonism: a paște, a pășuna> 130.

rînd <lege, statut>; ~ -ul unui hotar 201.
 sădlar <șelar; meșterul care confecționa șei> 403.
 sărăcuste <slujbe pentru pomenire> 53, 159.
 săvai <ori, fie> 124.
 slad/slai <mălt> 216.
 smenți (a se ~) <a se sumeți> 159.
 sodăș <chezaș, garant> 429.
 soție <tovarăș, într-o afacere> 70.
 sparge (a ~) <a anula, a rupe, a distruge>; act spart 490.
 spăsi (a se ~) <a se mîntui> 53.
 sprățări <teren ? componentă a teritoriului sătesc ?> 513.
 svîrșenic <săvîrșenic: moarte, deces> 546.
 tălhui (a T) <a tîlhări> 34 B.
 titor <ctitor> 16, 194.
 <toloacă> (pl. : toloci) <subdiviziune a teritoriului sătesc> 414.
 tutindire <pretutindeni> 372.
 umbla (a ~) <cursul banilor> 67;
 <modificarea regimului unei proprietăți> 422, 434.
 unelte <obiecte de preț> 22, 131 etc.
 vătăștine, din finețe 447.
 vedzunie (viedzunie) <viziună> 170, 171 etc.
 via (a ~) <a trăi, a viețui> 43.
 vig (hig) <val de postav> 166.
 zarba, caftan de ~ <stofă de mătase țesută cu aur sau argint> 304, 305.
 zlotari <strîngători de dări în zloți> 31.

LISTĂ DE CUVINTE ROMÂNEȘTI DIN TEXTELE SLAVONE

braniște 425.
 bucată 64, 124, 371.
 cetățuie 84.
 cojocar 146.
 colac 90.
 dascăl 197.
 dvornicească 389.
 dziiastre 389.
 falce 379.
 giudzi 548.
 Glodișoare 64.
 Glodișorul 64.
 hotarnici 3.
 ispisoc / ispisoci 101, 184, 354 ș.a.
 Între Șiraguri 482.
 lei <bani> 197, 362.
 luncă 64.
 mai <adv.> 3, 91 ș.a.
 matce <de albine> 106.
 moghiliță 64.
 odaia 64.

Pietroase 482.
 piscu 389.
 pisculeț 389.
 pivniță / pivnițe 7.
 poloboc / poloboace 389, 419.
 postelniceasă 389.
 răzeși / răzeși 389.
 rîpă ("în ~" = ѿ рипѣ) 389.
 rupturi 389.
 șes 389.
 șoltuji 139.
 tîrlă 365.
 turn 106.
 țigancă, țigani 320, 375.
 Unguroaica 482.
 urre 525.
 val < de pământ > 88.
 varnițe 106.
 vatră 419.
 vătăji 548.

LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBA ROMÂNĂ*

az	= eu	ot tam	= de acolo
biv (bív)	= fost	ot volost...	= din ținutul...
biv vel	= fost mare	ot(c)ți	= părinți
boiaren, -in	= boier	peveșu	= cîntăreț
brat	= frate	pis (u)	= scris (la)
Camen(a)	= Piatra	pis(al)	= a scris
dvornic	= vornic	pol	= jumătate
dvornic glotnii	= vornic de gloată	posledui(t)	= a colecționat
cto az...	= iată cu...	să	= cu
glotnii	= de gloată	sin (s(î)n, sînă)	= fiul
gospod	= domnesc, -cască	s(î)n(o)vc	= fiii
G(ospod)	= Domnul	star	= cel bătrîn
	<Dumnezeu>	Sfeti, S(vca)ti	= Sfîntul
g(ospo)d(in)	= domnul	tij	= de asemenea
i	= și	trăg	= tîrgul
i proci	= și celelalte	u	= la
in	= alt	<u>gorschii	= unguresc
iscal	= a (am) iscălit	văsim	= ale tuturor
let (leat)	= anul	vel	= mare
list	= carte, act	velet (văleatu)	= anul
nerușeit	= nestricat	velichii logofetu	= mare logofăt
nicolij(c)	= niciodată	vnuc	= nepot
Novii	= cel Nou	v(o)lost	= ținutul
Novosălița (Novosilița)	= Satul Nou	vtori	= al doilea
o H(rist)c	= întru Hristos	zăt, zeat, zct	= ginere
ot	= de, de la, din		

*
* *

* Deoarece prescurtările slavone nu diferă de cele prezentate deja în vol. I-IX și XXI-XXII, ale colecției, nu le vom mai prezenta.

† Иѡ... воєвода, Б(о)жїю м(н)л(о)стїю, Г(о)сп(о)даръ Земли Младавскѡи.	=	† Io... voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Ѣто (ѣту) аз/се ѡбо мы (ми)... архієпископ и митрополит Сѡчаевскїи, и ... вел(великїи) логофет, и... вел(великїи) дворник Долнѣи/Бишнєи (Горнѣи) Земли, и... хетман и пѣркѣлаб Сѡчаевскїи, и ... вел(великїи) спѣтар (вистѣрник), и... дворник глотнїи и нїи болѣри ѡт Двор Г(о)сп(о)д(н)нѣ Ѣг(о) М(н)л(о)стѣ.	=	Adică eu/adică noi... arhiepiscop și mitropolit de Suceava, și... mare logofăt, și... mare vornic al Țării de Jos/de Sus, și... hatman și pîrcălab de Suceava, și mare (spătar, vistiernic etc.), și... vornic de gloată și alți boieri de la Curtea Milostivirii Sale, Domnul.
† Смеренїе... еп(н)ск(о)п..., и ... егѡмен ѡт с(ѣ)тл(а) м(о)настир..., и ерѡмонах проегѡмен..., и... дїакѡн.	=	† Smeritul... episcop de..., și eromonahul..., egumenul sfintei mănăstiri..., și eromonahul proegumen... și eromonahul... și diaconul...
Ѣж(е) принде прѣд нами и прѣд нашими младавскими болѣри, великими и малими.	=	Iată a venit înaintea Noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici.
Ѣж(е) тоти истинїи наш м(о)лебници, ... <егѡмен> и вс сѣбор с(ѣ)тѡе монастир(н)...	=	Iată acești adevărați rugători ai noștri, ... <egumen> și tot soborul sfintei mănăstiri...
Пишем Г(о)сп(о)дств(о) Мн болѣрѡ нашѡ вѣрномѡ/слѡсѣ (слѡгам, слѡсѣм) Г(о)сп(о)дств(а) Мн/нашим... ѡт...	=	Scrie Domnia Mea boierului nostru credincios/ slugii (-ilor) Domniei Mele/ Noastre... din...
... и нїи болѣри били при сїѡ нашем токмежѡ...	=	...și alți boieri au fost la această tocmală a noastră.
перед... и перед...	=	înaintea..., și înaintea...
с(ѡ)нѣ... ѡт...	=	fiul lui... din...
...ѡ/ѡт Х(рит)е/Г(оспод)и, амин.	=	întru/de la Hristos/Domnul, amin.
...непорѡшенно емѡ николиж(е), на вѣки.	=	...neclintit lui niciodată, în veci.
... тнї ѡ(тѣ)це	=	...318 părinți.
... да с(ѣ) знает	=	..., să se știe.
Так да знантє. Инак не учинитє	=	Așa să știți. Altfel să nu faceți.
Сїѡ/тѡе (тѡи) пишем Г(о)сп(о)дств(о) Мн. Инак не бѣдет (бѣдет)/ѡчинитє, прѣд сїѡ реченєѡ Г(о)сп(о)дств(а) Мн.	=	Aceasta scriem Domnia Mea. Altfel să nu fie/să nu faceți, înaintea acestei zise a Domniei Mele.
И ин да с(ѣ)/се не ѡмншдет (ѡмншдет) прѣд сѣм/сїм листѡм Г(о)сп(о)дств(а) Мн.	=	Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a Domniei Mele.
И никто да не смѣет дрѣжати или ѡпїрати прѣд сїм листѡм Г(о)сп(о)дств(а) Мн.	=	Și nimeni să nu îndrăznească a ține sau a opri înaintea acestei cărți a Domniei Mele.
И аз,... дїак, писал тот запис, да с(ѣ) знает	=	Și eu,... diac, am scris acest zăpis, să se știe.
У..., въ д(ѡ)нѣ... воєвод(а)	=	† La..., în zilele lui... voievod.

Пис/пис(а)/писаа... дѣм/ѣрикар, ѿ ..., в(ъ) лѣт(о)..., м(ѣ)с(а)ца..., ...дѣни.	=	A scris... diac/uricar, la..., în anul..., luna..., zile.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл/казал/реч(е).	=	† Însuși domnul a poruncit (a spus, a zis).
... вел логоф(е)т ѡчи и с(а) искаа.	=	...mare logofăt a învățat și s-a iscălit.
† Бѣлиц(и) болѣр(и) ѡч(и).	=	† Marii boieri au învățat.
Прочит(а) вел лог(о)ф(е)т.	=	A revăzut marele logofăt.
† Яз ... сам искаа/искаах.	=	† Eu..., însumi am iscălit.
† Болѣринѿ Г(о)сп(о)дств(а) ѡи	=	† Boierului Domniei Mele,
Запис на/ѡт...	=	Zapis pe/de...
... ѡт волост...	=	...din ținutul...

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ*

53

1635 (7143) martie 9.

† ѿѿ, Трифан, ши кѿ фѣмѣа ма, ѿдокиа, дин/ Сѿѿрцеши,
мѣртѿрессѣ¹скѣ², ла моартѣ ма,/ кѿм ам кемат пре дохѿвникѿ мѣен,
пѣринтеле, попа/ андрен, де м-ам испѿведѿнт, ши ам кемат ши/ пре вѣрѿ-мѣен,
пре Гѣрѿасѣе, ши ѿм днѣѿцат ка/ сѣ мѣ грижаскѣ, дѣка воѿ мѿри. Кѿ алтѣ
н-ам/ дѿвт кѿ че, че³ ам ѿ вѣе пѣрѣситѣ, ла Сѿѿрцеше./ тнѣѿцатѿ-ѿм сѣ ѿ
дѣ свѣнтен мѣнѣстир/ лѿн Иван Бгѿслоѿ ши сѣ мѣ скриѣ ла свѣнтѿл/
попѣаник, сѣ-м хне поманѣ мие ши фѣмен/мѣале, ѿдокиен. Ши ам сис сѣ-м
факѣ ши трен/ сѣрѣкѿсте; ши м[и]ѿѿ дѿт дѣен пѣринци ши/ чѣрѣ, де тренѣѿ
де потрѿниѿ, де сѣ мѣ грижаскѣ ла моартѣ мѣ.⁴

ИШЕ МЪРТУРЕСЕСКУ ЕВ, ПОП/ ЯНДРЕИ, ШИ КЕРВАСІЕ.

Ши с-ау тѣмълатъ Гѣоргіѣ/ дин Клипичешъ, ши Маркулъ, ши Мурѣинъ,
ши⁵ Стонка./ ши Кръчунъ, ши Тодосіѣ, ши Павѣлъ, ши Козма, <де>⁶ аколѣ./

ДЪЧАСТА МЪРТУРСКИМ КУ СЪФЛЕТЕЛЕ НОС/ТРЕ, СЪ СЪ ЩИЕ.

Б ЛТО хЗРМГ, МСЦД МРТ Д ДН.

† Пъркълъб еѵ, Ѡпрѣ, дѣ скрис.

- 1 Omis prin haplogologie.
- 2 ξ , scris peste altă literă.
- 3 ϵ , scris deasupra rîndului.
- 4 $\mu\tau$, scris deasupra rîndului.
- 5 $\omega\eta$, scris deasupra rîndului.
- 6 Omis.

107

1635 (7143) mai 2, Iași.

† Во тоу, Савин Прѣжеску вел дворник ут Долни Земли, и Дмитрашко Шолдан вел дворник ут Бишнѣи Земли, и Дмитру Бухуш вистерник, и Глигорѣ Зрѣке вел спѣтар, и Лупѣл Прѣжеску вел ключар, и¹ Ивнашко Прѣжеску постелник, и Пѣтрашко Чоголѣ прѣкълаб Хотинскѣи ши алци фраци ан ноштри, тоатѣ рѣда рѣ/пѣусатѣлѣи Исак Баликѣи, скрѣем ши мѣртѣисим, ку чест запис ал нострѣ, де рѣндул ѣнуи сат че ан фост

* Pentru fidelitatea reproducerii, la documentele românești în transcriere chirilică s-au marcat, prin două haste oblice, rîndurile.

дирептв/ де кумпърътвр рѣден ноастрѣ, лви Исат² Баликѣн че ав фост
хатман, ануме Тѣмъдѣнїи, кум ачел сат ав фост/ даре ши миаѣре
дѣмисале, фратѣлѣ ши прѣтѣнѣлѣ нострѣ, лви Юдакїи вистѣрникул чел
марѣ,/ де <ла>³ Стефан Томшѣ воевода, пентрѣ а лѣи дирѣптѣ савжѣѣ, че аѣ
слѣжит ачелви домнѣ. Ир кѣнд ав фост ан зилеле/ лви Мирон Бърновскїи
воевода, дака ав стѣтут думнѣлви домнѣ, с-ав апукат думнѣлви де тоате
сателе/ Баликѣн хатманѣлви ши лѣв лѣат, зикѣндѣ кум пастѣ рѣдѣ <ман>³
апроапе ачелви боѣарин. Лѣат-ав ши ачел сат/, кареле ман сѣс скрїе,
Тѣмъдѣнїи, пре Сирѣт. Ирѣ думнѣлви, Юдаки вистѣрникул чел марѣ, с-ав
скѣлат/ ши ав дат лѣи Бърновскїи водѣ трен сѣте де галбен, бани бѣни, ши
ш-ав фѣквт думнѣлѣ аколо курци бѣне/ ши мори антр-апа Сирѣтѣлѣи. Ир
дака ав венит Мѣнсею Мѣгнїла>³ воевода ла домнїе, ашиждѣре ав лѣат ачел/
сат де ла Юдаки вистѣрникул, пентрѣ кѣче ав фост думнѣлѣи рѣдѣ ман
апроапе лви Исак Баликѣн хатманѣл/ декѣт Бърновскїи воеводѣ. Ир
Юдакїи вистѣрникул, вѣзѣндѣ чѣ кѣтѣлѣ марѣ ла Бърновскїи воевод ши/
апои пре курци ши пре мори ан Сирѣт, н-аѣ врѣт сѣ ласѣ, че ав дат лѣи
Мѣнсею Мѣгнїла воевода доѣв сѣте/ ши чинсѣч де галбен де аѣр, ши лѣв дат
ачел сат.

Ир кѣнд ав фост акмѣ, антрѣ зилеле Мѣрїи Салѣ, домнѣ нострѣ,/ Но
Басилїе воевода, бѣїю мѣстїю, гспарѣ Земи Мѣлдавскои, скѣлатѣ нѣм нѣи,
тоатѣ рѣда лви Исак Баликѣн/ хатманѣл, ши ам пѣрѣт ши ам лѣат тоате
сателе>³ дѣмисале пре мѣна ноастрѣ де пре ла стрѣни, кѣче ни/ с-ав ман
кѣсѣт нѣѣв а цинѣ декѣт стрѣнїи. Бѣнит-ав ши думнѣлѣи, Юдакїи
вистѣрникул, ши ш-ав арѣтат/ исписаѣе де даре, де ла Стефан Томшѣ
воевода, ши де кумпърѣтврѣ, де ла Бърновскїи воевода, ашиждѣре,/ апои, ши
де ла Мѣнсею Мѣгнїла воевода. Дѣч, нѣи, вѣзѣндѣ ши цинїндѣ кѣ лѣв дат ши
Мѣнсею воевода ачел сат, ши/ пентрѣ кѣче лѣв дат дѣмисали ши ачѣн сн де
галбѣни де аѣр ши пентрѣ кѣре ав фост думнѣлѣи, Мѣнсею воевода,/ рѣдѣ ман
апроапе ши декѣт нѣи, ир нѣи ам лѣсат сѣ фїе думисале дирептв сат ши
миаѣре ши кумпѣ/рѣтѣрѣ де ла ачѣн домнїи ман денантѣе врѣме, думисале ши
фїлѣѣр дѣмисали, лѣи Юдаки вистѣрникул, ши неѣцилѣѣр, ши
стрѣнеѣцилѣѣр думисале, неклѣтит нѣи дѣнѣѣѣр, нѣ вѣч. Дирептв ачѣѣ,/ нѣи
динтрѣ рѣдѣл нострѣ, динтрѣ сѣмѣнѣа а рѣпѣѣсат Баликѣн хатманѣл, ка сѣ
н-анѣѣ а ман пѣрѣ, нѣи/ а ман доѣѣнѣи ачел сат де ла думнѣлви, Юдакїи
вистѣрникул, ануме Тѣмъдѣнїи, пре Сирѣт, ши/ кѣ курци ши кѣ мори че ав
фѣквт думнѣлви ан Сирѣт, че сѣ-и фїе думисале кѣ тот венитѣл, кум ман
сѣс/ скрїе.

Ши ачаѣтѣ токмалѣ, че ам лѣсат сѣ фїе думисале ачел сат, фост-ав
денантѣе думисали, цѣпѣнѣл/ Пѣтрашко Башѣтѣ марѣ логофѣт, ши думнѣлви
Гаврил хатманѣл, прѣкѣлѣѣлѣ Сѣѣѣѣѣн, ши Гѣѣргїе марѣлѣ/ пѣхѣрник, ши
Тома сѣлѣѣѣрѣл чел марѣ, ши Грама столникѣл чел марѣ, ши Рѣковнїѣ Чѣхѣн
логофѣтѣл, ши/ Тѣдѣрашко логофѣтѣл аѣ тренѣе, ши Гѣѣргїе Жѣрѣ че ав
фост сѣлѣѣѣр, ши Гѣѣргїе Нѣѣврѣпѣскѣл двѣрник глѣтнїи/ ши аѣци боѣри ав
фост.

Ши, пре ман марѣ крединѣѣ, нѣм пѣс ши печѣнїлѣе ши искѣлїтѣрнїлѣе.

Ши ѣѣ,/ Борѣлѣнѣлѣ ѣрїкарѣл, ам скрїс ачѣст аѣѣѣѣрат заѣнїс, ка сѣ с
ѣїе.

Пис ѣ Иѣс, ѣ лѣт хѣрмг ман ѣѣ.

Пѣтрашко Башѣт ѣѣл лѣѣгѣѣт.

Прѣжѣскѣл ѣѣл двѣрник.

† Шолдан вел дворник.

† Яз Лупул Пръжескул клучѣр.

† Яз Пътрашко Чоголи бивѣ лѡгѣт искал.

† Яз Тодерашко третѣи лѡгѣт искал.

¹ Omis prin haplologic.

² Greșit, pentru Исак.

³ Omis.

⁴ Așa în orig.

111

1635 (7143) mai 8, Zmiani.

† ЪѢ, Шефан, фечорул и бичу мое, мъртурисеску, <кѡ>¹ чест запис ал мин, / кѡм ам вѣндѣт а мѣ дирѣптѣ шчинѣ ши мошѣ, де пре мама, / Бичу мое, че съ ва алѣѣ, дин сат дин Стрѣна. Ячаства ѡ ам / вѣндѣт Докіѣи кѣлѡгѣрицен, дерепст² чинсеч де потронич, ди / ннѣнтѣ лѡи Арѣган де Змиѣн, ши Тодѣр дѣколѣ, ши попа Тодѣраки, ши Ъфрим дѣколѣ, ши Ярсенѣ, ши / Ионашко дѣколѣ ши мѡлци ѡамен бѡни, съ същѣ.

Ши, <пентрѢ>² ман маре крединцѣ, нѣм пѡс печѣниѣ, / съ съ щѣ.

Пис Ѣ Змиѣн, в ѣт хѣрмѣ ман ѣ.

¹ Omis prin haplologic.

² Omis.

112

1635 (7143) mai 9, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, бжѣю млстѣю, гспдрѣ Земиѣ Мѡлдавскои. Скрѣем Домніѣ Мѣ / ла ѡупѣнтѣса Гонѡѣ, дав-ѡ ширѣ пентру чел сат че ам кѡмпѣрат / Домніѣ Мѣ де ла тине ши ѡв ман рѣмас ѡ самѣ де ѡан неѡѡц. /

Пентр-ѡчѣѣ, дѣка ѡѣн ѡѣдѣ картѣ Домніѣ Мѣѣ, ѡр тѡ съ / ѡѣи ла ѡѡѡѡѡѣ; кѡ кѣѡ ѡѡни ѡѡм хи рѣмас де пре ѡчѣ ѡѡни, / съ ѡѣ-и дѣм. Ши де ѡѡр ман хи рѣмас неѡкаре пѣтѣѣ де / хѣртѣи, че ѡѡр хи пре ѡчѣл ѡѡк, тоѡте съ ѣ ѡѡѡѡи ла Домніѣ Мѣ. /

Тоѣ пишем. Иѡм не ѡѡниѣте! /

Ѣ Мѣ, хѣрмѣ ман ѣ. /

† Ѣѡм гпѡнѣ ѡѣѣѣ. /

113

1635 (7143) mai 9.

† Яѡѡк ѡѡ, Тѡѡѡѣѣ, фѡѡѣ ѡѡи Яѡрам, скрѡѡ ши мъртурисѣсѡѡ, / кѢ чистѢ запис ал мин, прѣкѢѡ ам ѡѡниѣт ла дѢмнѣлѡѡи, ла фратѣѣ / нѡстрѢ, ла Гергѣѣ бивѣ пѣркѣѡѣѣ ѡѡѢ Бѡкѡѡ, ди ннѣѣ силнѣѣ, ннѣ / ѡѢѡпрнѣт, чи де ѡ ѡѢ Ѣѡѡѡѡѡ, де ѡѢ ам ѡѡнѡѢѢт партѣ де ѡѡшнн дин / сат дин Лѣѡѡѡѡи, пѣ Сирѣт, ѡѡ цинѢѡѢѢѢ Лѣѡѡѡѡѡѡѡи, партѣ де ѡѡшнн, / дин ѡѢмѣѡѡѡѢ де сат, дин¹ ѡ трѣѡн партѣ,

дин партѣ мош[и]лѣи ностру, лѣи Шефан, / а трен партѣ, а ме ши а пѣринцилор
мне, ѡ ам вѣндѣт дѣмисале, фратѣ/тедѣи ностру, лѣи Гергел, ши цѣпѣнесѣ
дѣмисале [и], Драгонѣи[и]. Ши плата маѡ дат ла мѣна ме, чинчиспрѣсеч
талер. Ши ѡм фѣкѣт / ши еѡ ачиста запис, ка съ-и хѣне [и] дѣмисале дрептѣ
мошѣе ши кѣм/пѣръ[пѣръ]тѣр де ла мин нерѡшнит.

Ши <ачест>² запис <ла ам>² фѣкѣт динаните фратѣ/лѣи ностру, лѣи
Гангорѣ ѡт Бѣлошѣи, ши денаните лѣи Исаки ѡ<т>³ там, / ши денаните
кумнатѣ нострѣ<ѡ>², а лѣи Логин ѡт Бѣ<р>²гѣи ши а мѡлци ѡмен / еѡи.

Ши, пинтр[р]ѣ ман мар кредница, ми⁵ ам пѣс деѣтеѣ ши печница, ка с
хѣи / де кредница.

Б лѣ хѣрмг ман дѣ днѣ /

Ши еѡ, поѡа Бикѡл, ам скрис / записав. /

Из Тодѡсѣе.

Из Гангорѣ искал.

Из поѡѣ Исаки.

Из Логин искал.

¹ дн, adăugat ulterior în rînd.

² Omis.

³ Omis prin haplogie.

⁴ р, adăugat ulterior, în legătură cu т.

⁵ în loc de ни.

115

1635 (7143) mai 13.

ѣ ѡто аз, Захарѣи, снѣ Билѣи, вѣк Пѣшкан, и сѣс<ѣ>¹три еѡ,
Дорофѣи, / и вѣка еѡ, Мѣрика. Идѣкѣ нѡн, де еѡнѣѡѡ нѡстрѣ, / де немене
неѡнѣи, нѣче дѣпрѣсѣраѣи, че де еѡнѣ/ѡѡ нѡстрѣ, амѣ вѣндѣт партѣ нѡстрѣ
де ѡчинѣ / де сат де Пѣшкани, партѣ де ѡс, ден цѣмѣтате де сат, / а треѡ
партѣ, кѣ вад де мѡарѣ, ши кѣ фѣнаѣи, ши / кѣ лѡк де присакѣ ши помѣт ши
кѣ тот вѣнтѣл, / ши ла кѣмпѣ ши ла пѣдѣре. Нѡн амѣ вѣндѣт, кѣмѣи ман
сѣс ѡсте скрис, лѣи Истратѣе дн Глодѣи, де/рептѣ дѣ ѣг, вани гата, ка съ
хѣе неклѣтит нѣи / дѣнѣѡарѣ, и вѣчи.

Ши аѡ фѡст дѣтра[а]-аѡа а ста токмалѣ / мѣлци ѡмени еѡи, дн сѣс
ши дн ѡс мѣѡѡѡи, анѣме; / поѡа Сѣмѣи де Дѣнѣѣи, ши Пѣтрашко
Пѣнкѣ ѡт там, ши / Фримѣ ѡт там, ши Иѡнашко ѡт там, ши Лѡзор де
Глодѣи, / ши Рѣсѣ ѡт там ши аѣи мѣлци ѡмени еѡи, мѣѡѡѡи де / при
прѣ<ѣ>¹ѡѣрѣ.

Дѣи нѡн, вѣсиндѣ аѡастѣ еѡнѣ токмалѣ / де еѡнѣѡѡ, нѡн лѣмѣ фѣкѣт
запис ши нѣмѣ пѣс ши пѣ/ѣѣѣе, съ се ѡѣе.

Пис Гангорѣѣ дѣѡк, мѣѣа ман гѣ днѣ, / в лѣт хѣрмг.

Поѡа Мѣтеѡ м-ам тѣмплат ла ѡст токмалѣ.

¹ Omis.

² ме, scris pe loc ras.

† Өтү аз, Дүпүл Гангѣ, скриу ши днсу ми пре мине мъртурисеску куму/ м-ам принсу еу, де бѣнѣвоа мѣ, де нмнене невоит, ниче днпресурат,/ съ анбв а да w сѣт ъши нощсечн де галенин, съ рѣскумпѣру еу/ неше зѣлоаѣ а непотулуи, а лун Йон, фечорүл лун Чѣлапан, каре/ зѣлоаѣ[а]е лѣ пвс пѣринтеле ностру, логофѣтул, Дѣмисѣв съ-а поменѣскѣ. тнсъ м-ам принсу съ дав банин де асѣшн, де дү/минникѣ, днн лүна лун юни ъ, днтр-сѣптѣмѣнѣ,/ ши съ ѡв еу цумѣтате де сат де Паркова ши цумѣтате/ де Сирецел.

Ши днтр-ачастѣ токмалѣ а ноастрѣ ав фосту Б<v>¹за<новеск>¹н че ав фосту ворник ши <Гн>¹орге Нѣврѣпѣскул/ ворник ши Накүл Нѣврѣпѣскул ши аци мѣлци ѡамини/ бѣни ши бѣтрѣни с-ав прилежит.

Ир де ну вор хи банин/ ла шн ши де вор перн үнѣтеле непотулуи, лун Йон, съ анбѣ еу/ а-н да ачѣ сүтѣ ши нощсечн де галенин, ир кү цүпѣнѣса Сафта, сав кү цүпѣнүл Дүмнтрашкү, съ-н анбѣ непотүл а-ш днтре/ба. Де ачаста скриѣ.

тнсъ кѣтү ва циче непотүл Іѡн, кү/ сүфлетүл лун, кѣ фак ачѣле зѣлоаѣ, съ анбв еу а пѣтн./ Тоѣ пишеш.

Пис v Жолдеши, лт хѣрмг юни ъ.

Дүпүл Гангѣ искаах т.р.

† Яз Гноргѣ Нѣврѣпѣскул дворник искаах.

Яз Дѣмнтрѣ искаах.

Яз Накүл искаах.

¹ Rupt.

² Aşa în orig.

† Ядекѣ еу, Баснлѣ Рошка бив житничѣр ши Өремѣа Мүргүлец, скриѣм ши мъртуриснм, кү частѣ адеѡратѣ скрисоаре а ноастрѣ, дншине мъртуриснм күм нон, де бунѣвоа ноастрѣ,/ ам алес пре фрателе ностру, Пѣтрашко Драготѣ че ав фост сѣтар,/ ши фрате-сѣв, Дүмнтрү Драготѣ, ши Іѡнашко, ши Марко, ши Крстѣ,/ ши Яндрею, фечорѣн Илен, ши Шефан чел бѣтрѣн, ши Мѣднн, фечорүл/ Түркүлѣн днн [дн] Бѣреш, ши мѣлци ѡамени бѣни, ка съ не алѣгѣ хотареле,/ күм ав цѣнүт ман денантѣ вѣме мошѣн ношри ши күм ав хотѣрѣт/ ши Крстѣ ворникүл, днпреѡнж кү Драготѣ. Деч, нѣ-ѡ сокотит/ съ не фѣе хотарүл дн дн хотарүл Өнешнаор дн цос, алатүрү/ кү хѣлешевүл, днсѣ днтр-апа хѣлешевүлн съ ну анбѣ Өремѣа трѣбѣ;/ ши де ла паз, пре сүпт дѣл, пѣнѣ десүпра пүцүлүн кү үн пас; ши де ла пүц/ пре сүпт дѣл, пре дүмшор, пѣнѣ д дүм; ши пре дүм сүс, пѣнѣ дн капүл/ пискүлүн; ши дн дн капүл пискүлүн, днтр-о скүрсүрѣ че дѣ дн капүл/ Иѣвүлн Брѣнчанүлүн, ка съ-ш факѣ ѡз, үнде ав фост Иѣвүл Брѣнчанүлүн; пре/ ачела лок съ-ш факѣ ши Өремѣа ѡз. тнсѣ дн дн капүл Иѣвүлн Брѣнчанүлүн/ ла дѣл съ ну анбѣ Өремѣа трѣбѣ ши сатүл Пѣѡшецѣн немикѣ,/ нүман съ анбѣ трѣбѣ кү хѣлешевүл тот². Ши нмне дн днтрѣ нон ши/ дн дн<трѣ>³ фечорѣн ноштри съ ну анбѣ а стрнка ачастѣ токмалѣ/ а ноастрѣ, дн вѣч.

Шн, ман пре марє крединцѣ³, ам искѣлит ши нѣ-м пѹс печецилѣ⁴,/
ѧнпреѣнѣ кѹ чеѣ бѡѣри, че-с ман сѹс скриши./

Б ѿт хѣрмѣ юн ѣї.

ѿнѣл съ анѣл трѣѣл кѹ цѣрмѹрїи пѣнѣ ѧн скѹрсѹра Брѣнчен⁵./

ѿз Баснлиє Рошка бнѣ жит искал.

ѿз Ирѣмїѡ Мѹргѹлєц сам искал.

Пѣтрашко спѣтар.

ѿз Максим⁶.

Крстѣ Дрѣгѹш ам скрис.

¹ к, scris peste altă literă.

² тоѣ, scris deasupra rîndului.

³ Omis.

⁴ -лѣ, adăugat deasupra rîndului.

⁵ De la ѧнѣл, pînă aici, adăugat de diac după semnul de încheiere a textului și după scrierea *datum*-ului.

⁶ Lectură nesigură.

136

1635 (7143) iunie 12, Hălăștiiani.

† ѿдекѣ, ѣѹ, Исак, фичорѹл Станєи дин Пѣшкани, ши Дѹмитрашко,
фичорѹл попєи, лѹи Басїлїє, дин Ромѣнеѣи, ши Прєкопїѡ, фичорѹл Динєи дин
Цѣгѣнеѣи, неѹоции Тофлєи, ѧшенѣ/ пре нѹи мѣртѹрисим кѣ частѣ скрисѹарє а
ноѡстрѣ, кѹм нѹи дє бѹнѣѹѡє нѡстрѣ, дє ни/мєнє неѹоци ши дє нимѣ
ѡсѹприци, ам ѡнѡдѣт дѹмисали, дѹпѹи лѹи Прѣжєскѹлѣи/ клѹчѣрѹлѣи чєлѹи
марє, ѹн цѣган, анѹмє дѹпѹл, фичорѹл лѹи Рѣкит, кѣ фичѡрини/ лѹи, кѹ тоѣи,
дєрєптѹ доѡѡсєчи ѡг¹. Ши банин с-ѡѹ дѡт дєплин ѧ мѣнѹлє нѡстрє.

Шн/ ѡѡстѣ тотмалѣ² ѡѹ фѡст динѡнѣтє лѹи Гєѡргїє ѡрникѹл дє
Портѣ, ши дин/ѡнѣтє лѹи Лѡзѡр Мѡѡѡк дин Мѡѡилѣѣни, ши динѡнѣтє Пєтрєи
дин Миклѣѹшѣѣни, ши динѡнѣтє лѹи Гєѡргїє ѡѣтѣманѹл, дин Дѣцкани, ши
динѡнѣтє попєи дин Хѣлѣ/ѡиѡни, ши динѡнѣтє лѹи Басїлїє Бєнєи ши
динѡнѣтє а мѹлци ѡѡмєни/ бѹни ши ѡѣтрѣни, дє прин прєѹѣр мєѹиѡши, с-ѡ
фѣкѣт ѡѡстѣ токмалѣ; ши кѡ/ съ-ши анѣѣ а-ши фѡчи дѹмєлѹи ши дирєс
ѡѡнєскѹ пре ѡѡстѣ а нѡстрѣ скрисѡарє./

Пре ман марє крединцѣ, нє-м пѣс ши печецилѣ, съ фїє дє крединцѣ.

Дє ѡѡстѣ/ мѣртѹрисим, кѡ съ съ ѡїє.

Пис ѡ Хѣлѣѡиѡн, в ѿт хѣрмѣ юн ѣї.

ѿз Гиѡргїє Нѣѡрѣпѣскѹл дѡрник.

ѿз Іѡн Прѣжєскѣл бнѣ чѡшник искал. М-ѡм тѣмплат ѧнтраѡастѣ
токмалѣ, дѹпѣ скрисѹл ѡписѹлѹи.

Пѡпа Цєфан.

Ѣѹ Лѡзѡр Мѡѡѡк.

¹ ѹ, adăugat ulterior în rînd, iar r este suprascris.

² Greșit, pentru токмалѣ.

³ Omis.

† Иѡ Баснаіѣ воевода, вѣжю мѣстю, гспдръ Земле Молдавскон. Идек Домнѣ Ма ам дат ши ам/ антърнт савуилор ноастре, Захарїи днѣкѣл, пре а лѣи днрѣптѣ/ вчин ши кумпърѣтвр, дни ѱомѣтате де сат де Ъренк, а чинчѣ партѣ, че аѡ кумпърат де/ ла фата лѣи Мнхѣни Моннескул, ѡр лѣи лѣи Мнхѣни Моннескул ѡв фостѣ кум/пърѣтвр де ла Грѣка; ши аѡ кумпърат¹ дерптѡ ѡ сѡтѣ де флоринѣ тѣ/тѣрѣши ши шас; че аѡ кумпърат фѣтен салѣ, Ынисїи, ши кѡ вад де моар ши/ кѡ тот винитѡл, че сѣ ва алѣѣ, дни ѱомѣтате де сат де Ъренк, а чинчѣ/ партѣ, дни тот локѡл. Ка сѣ ле хїѣ лор, ачелора че ман сѡс скрин, Заха/рїѡ днѣкѣл, ши де ла Домнѣ Мѣ днрѣптѣ/ вчин ши кумпърѣтвр,/ че аѡ авѡт дни исписок де кумпърѣтвр де ла Пѣтрѡ Бод.

Ши ашиждарилл, ам дат ши ам антърнт савуїи ностре, лѣи Пентелею, пре а лѣи днрѣптѣ/ вчин ши кумпърѣтвр дни сат дни Ъренк, че аѡ кумпърат де ла фата лѣи/ Бѡкѡр армашѡл, аѡмѣ Ыгафїѡ, ѱомѣтате дни партѣ лѣи Бѡ/кѡр армашѡл, кѡ тот винитѡл, че аѡ фостѡ партѣ Ыгафїѡ, дни испи/сок де ла Костантин Бод, пентрѡ че [пентрѡ че] аѡ плѣтит Пентелею/ ши фратѣ-сѣѡ, Баслїѣ, капѡл лѣи Тоадѣр, фичорѡл Ыгафїѡ, пентрѡ чѡ/ аѡ фостѡ фѡрат Тоадѣр ѡи кал; дѣчи кѡ² алѣѣ н-аѡ авѡт кѡ че плѣти, че ѡв плѣтит Пентелею ши фратѣ-сѣѡ Баслїѣ капѡл, ши аѡ лѡат ачѣ/ вчин.

Пентр ачѣ, ка сѣ ле хїѣ лор, ши де ла Домнѣ Мѣ, днрѣптѣ/ вчин ши кумпърѣтвр, кѡ тот винитѡл, ачѣлѣ пѣрѡи де вчин че/ ман сѡс скрин, савуїи ноастре, лѣи Пентелею ши фичорилор сѣи/ ши непоѡилор сѣи ши а тоат семиниѣ лѣи, чини сѣ ва алѣѣѣ ман апро/аѣѣ, ши ѡрик ши итѣрнт<ѡрѣ>³. И нн>³ да с не ѡмншаѣт.

✕ Иѡс, в лѣт хѣрмг юи кѡд.

† Гспднѣ рѣчи.

Пѣтрашко Башот вѣл лѡгфѣт искал m.p..

† Ianos <a scris>.

¹ Ultimul v, scris peste un o.

² Deasupra lui v, un a suprascris, superfluu.

³ Sub pecete.

† Идекъ ѣѡ, Снмїѡи Гѣѡка меделничѣрюл чел марѣ, скрїѡ ши мѣртѣрнѣскѣ, кѣ чест за/пис ал мїѣѡ, кѡм ѣѡ м-ам лѣсат, де бѡнѣѡа мѣ, ѡѡпѣниѣсїи мѣлѣ, Мѣрикѣи, кѣ партѣ/ мѣ дни бѣкатѣ ши дни тот че вом авѣѣ, ѡѡмѣтате, ка [с] сѣ мѣ комѣнде кѡм сѣ каде,/ ка пре ѡи ѡм. Ши че сѣ вѡр прилѣжи датѡрїи, ѡрѣш сѣ плѣтѣскѣ дни че ва при/сѡси де паменѡи, ѡрѣ че ва ман присѡси ши де датѡрїи, дѡпѣ паменѡи, ка сѣ/ анѣѣ а да пре ла мѣнѣстири, сѣ-м факѣ сѡѡжеѣ ши сѣрѣкѣѡсте кѡ бѡкатѣлѣ/ мѣлѣ. Иѡрѣ ѡѡмѣтате дни бѣкатѣлѣ ноастре ши дни тот че вом авѣѣ сѣ фїѣ пар/тѣ ѡѡпѣниѣсїи мѣлѣ, Мѣрикѣи, ка сѣ с хрѣнїѣскѣ пѣнѣ ѡнде ва врѣ Дѡмнѣѡѡ/ де ва фн вїѣ. Иѡрѣ дѡпѣ моартѣ ѣѡ, сѣ-и фїѣ ши ѣѡ де комѣндаре ши де паменѡи/

Ишиждере, де ви сат, ануме Бъканѣи, кѣ морн ши кѣ тот вечниѣ, че не
пасте/ кѣмпърѣтѣрѣ анпреѣнѣ кѣ ѱѱпѣниѣса мѣ, ѱрѣш л-ам лѣсат съ фѣе а
ен, кѣ тот венн/тѣл, съ на анѣѣ ннме ннч ѱ трѣбѣ кѣ ачел сат.

Дирептѣ ачѣа, ннме днн фѣацѣи/ мѣен² сав днн неѱѱѣи мѣен, ка съ на
анѣѣ а ман пѣрѣ пре ѱѱпѣниѣса мѣ, Мѣрнка,/ пентрѣ бѣкателе мѣле, че аѣ
фѣст партѣ мѣ, ѱѱмѣтате, сав пентрѣ ачел сат, кѣч кѣ м-ам лѣсат ен съ мѣ
грнжаскѣ ши съ мѣ комѣнде.

Дннтре мѣлци бѣѱри че аѣ фѣст/ дѣмнѣлор де фѣац, кѣнд ам фѣкѣт
ачест запис: дѣмнѣлн, Кнкош шетрарѣл чел маре, ши/ дѣмнѣлн Рѣковнц
Чѣхан логофѣтѣл, ши дѣмнѣлн, Тодѣрашко логофѣтѣл аѣ тренле,/ ши
Каракаш ѱшѣрѣл чел маре, ши Иѱстѣл че аѣ фѣст пнтар, ши Иѣнашко
Прѣвѣлѣе/ ши алци бѣѱри аѣ фѣст.

Дѣч, чнне съ ва смѣнти, днн фѣацѣи нѣѱри сав днн сѣрѣри/ сав днн
неѱѱѣи нѣѱри, ши ва врѣ съ пѣрѣскѣ пре ѱѱпѣниѣса мѣ, дѣпѣ мѣартѣ мѣ,/
пентрѣ бѣкате сав пентрѣ ачел сат, ачѣа съ фѣе трѣклѣт ши проклѣт ши съ
фѣе/ ѣчнс де Домнѣл Дѣмнѣзѣѣ ши де Прѣчнста Мѣнка лѣи Хѣ, ши де тоѱ
сѣнѱѣи ши съ/ анѣѣ партѣ кѣ Юда ши кѣ Иѣѣа ши съ н анѣѣ лѣк дн пѣмѣнтѣ
а венн дѣпѣ мене. Де/ ачаста мѣртѣрнсѣскѣ кѣ сѣфлетѣл мѣен.

Ши ен, Борѣлѣнѣл ѣрнкарѣл, ам скрнс, ка съ с/ ѱѣе.

Пнс ѣ Иѣс, ѣ лѣт хѣрмѣ юл ѣ .

Снмнѣи вел мѣделннчѣр.

Кнкош вел шетрар./

Иѣ Рѣковнц Чѣхан лѣгфѣт.

Иѣ Тодѣрашко третѣи лѣгфѣт нскал.

Бѣ, еѣѣмѣл Глнгорѣе де Рѣчка; ши нѣн мѣртѣрнсѣм.

Иѣ Борѣлѣнѣл ѣрнкар нскал.

Иѣнашко Прѣвѣлѣе.

¹ Greșit, probabil, pentru веннѣл.

² Omis.

† Чннстнт пѣрнтеле нѣстрѣ, логофѣте. Дѣм ѱнре дѣмѣле кѣ аѣ/ веннт
аѣ нѣн Дѣмнтрашко дѣѣкѣл, фѣѱѣр лѣи Иѣдрѣнк, неѱѣт Тѣмпен/
прѣкѣлѣбѣлѣи, кѣ чннстнтѣ картѣ Мѣрѣен Сале, лѣи Бѣдѣ, ка съ/ соѱѣтнм
ши съ-и алѣѣм ѱ партѣ де ѱчннѣ днн сат днн Борѣѣ, че-с/ пре Брѣлѣѣл, че-н
лѣи днрѣптѣ кѣмпѣрѣтѣрѣ де пѣрннѱ/ лѣи, партѣ лѣи Иѣи ши а лѣи Кѣстн
ши а сѣѣрѣрен лѣр, а Баснлнѣн,/ фѣацн Мѣѣен, фѣѱѣри Иѣнѣѣен.

Дѣч, нѣн ам стрѣнсѣ ѱамѣни бѣи,/ слѣѱн дѣмнѣѣи ши прѣѱц, анѣме: поѱа
Дѣмнтрѣ, ши Пѣнхнлѣе/ кѣлѣгѣрѣл, ши Гѣѣргѣе Тѣркѣл днн Кѣч, ши Иѣнѣтѣе
де Хѣдѣрѣн,/ ши Бнѣл днн Борѣѣ, ши Хнлнп де Дѣмѣѣи, ши Ърлѣ де аѱѣлѣ, н
Бѣжан²,/ ши Баснлѣе Бѣнѣл де аѱѣлѣ, ши Глнгорѣе де аѱѣлѣ, ши/ Дѣмнтрѣ
Рѣнжѣ де Мѣелѣшкѣи ши алѱѣ ѱамѣни бѣи,/ бѣтрѣнн, ши тннѣри³, днн
мѣжнѣѣш. Ши ам афлат кѣ ачѣ/ѱн ѱамѣни бѣи ши ѱм алѣс партѣ лѣи, днн[и] а
чннчѣ партѣ де/ сат [де сат]⁴ дѣн Борѣѣи, днн[и] а третѣ партѣ, трен пѣрѱн⁵, а

челор/ трен фрац, че-с ман със скриш, дин тот локѣл ши дин ваѣ де моар/ ши дин фѣнац.

Ѣшѣ ам афлат кѵ сѣфлетеле ноастрѣ⁶ ши кѣ/ ачеши ваменн бѣн ши дѣм ширѣ дѣтлѣ, съ анѣѣ <а ши фаче дерѣ/сѣ⁷ домиѣши де пре ачаста адеѣратѣ скрисоаре а ноас/трѣ.

Шн, ман пре марѣ кредницѣ, нѣм пѣс ши печѣниле/ пре ачест запнс, да с знаѣт.

Пнс ѵ Мелешкани, в ѡт хѣрмѣ юл вѣ .

Ман мнч фечорѣн дѣтлѣ, ѣѵ, Юрашко днѣк ѡт вѣст⁸, ѡт Ходорѣни, н Петрѣ Гѣнскѣ ши Баслѣ Кѣпрачѣ ап де Ѣрменѣши.

Ѣз, поп Дѣмитрѣ, писал.

¹ А, scris peste altă literă, probabil к.

² и Бежан, adăugat pe marginea doc.

³ н, scris pe loc ras, pe care fusese probabil litera р.

⁴ Taiat cu aceeași cerneală.

⁵ Litera ъ, transformată dintr-un тр, scris în ligatură.

⁶ Omis.

⁷ Ultimul ѣ, transformat dintr-un к.

⁸ вѣст ѡт Ходорѣни scris deasupra rîndului.

193

1635 (7143) august 5, Iași.

† Яичѣ скрѣе ши мѣртѣрнѣще Исак стрѣмошѣл, кѵ фечорѣл съѵ, кѣ Крѣчѣнаш, мо/шен ден сат дин Мачкѣѣци, дин кѵтѣл дин ѡвс. Дин Крѣчѣнаш съмѣтѵ чинчи фачорн¹,/ анѵм: Докица, дѣма лѵн Тодѣр Мѣтнѣлѵл ши а лѵн Бѣлѣнаш ши Ѣданѣн, ши/ Барѣара, дѣма Ѣлѣксандрѣн ши а лѵн Ѣѵнашко Лѣнкарѵл ши а Пѣраскѣн,/ ши естѣ Стана, дѣма лѵн Богдан ши а Пѣтѣрлагѣн ши а Гафѣонѣн, ши/ естѣ Тодѣр попа, татѣл лѵн Ѣѵнашко, а лѵн/ Скорннч ши а лѵн Слѣѵна,/ ши естѣ Орѣш ши Циплик ши Киѣѵл ши Шефѣниѣѣ, непот де фѣю. Дин мо/шѣа а чинчи фрази, дин партѣ Бѣрѣарѣн, а ѵндѣт Ѣлѣксандра лѵн Пѣрѣѵлѣци/ а трѣа партѣ, ѡр партѣ лѵн Ѣѵнашко Лѣнкарѵлѵн ши а Пѣраскѣн партѣ,/ н-арѣ трѣѣѣ ннѣм ла чѣлѣ пѣрѣци. Ден партѣ лѵн Тодѣр, а попѣн, естѣ опрнт партѣ/ лѵн Ѣѵнашко Скорннчн, а доѣ партѣ, ла Пѣрѣѵлѣци, кѣ аѵ мѵрит ла дѣнѣѵл. Дин пар/тѣ Станкѣн, а тра партѣ, а фѣст ѡпрнт дѵпѵл ѵѵрннѵл партѣ лѵн Богдан,/ кѣндѵ аѵ фѣст дат <дѣѣ²нѣѵар, ши аѵ лѵат сама ши н-аѵ ѵрѵт дѵмнѣлѵн съ-ши дѣмпрѣсѣрѣ сѣ/флетѣл кѵ ачѣл пѣмѣнтѣ ши съ-ши а пѣкатѣ, че л-ам ѣртат.

Ѣѵр чинѣ ѵа ѵрѣ/ съ а ача партѣ пре ѵрма ноастрѣ, партѣ лѵн Богдан, съ фѣѣ нѣертат ши де/ мѣнѣ ши де дѵмнѣѣѣѵ, кѣ л-ам аѣѵс де пѣстѣ дѵнѣрѣ, дин сат дин Мѣчинн, ла мо/шѣа са, ла сат ла мачкѣѣци, ши л-ам ѣртат. Ѣчаѣста [тѣт]³ скрѣѣм ши мѣртѣрнѣшн./

Пнс ѵ Ѣс, ѡт хѣрмѣ аѵ ѣ.

Ѣастѣ мѣртѣрнѣ съ фѣна дѣ лок/ де нс[ѣ]кѣлнѣтрѣ./

† Кѵмѵ арѣ ши мѣртѣрнѣ Бачѵл, ши Кѣрнѣлѣ,/ ши Лѣѵѣан, ши Тодѣр⁴ Рошка, ѵѣчинн де а дѵпо/лѵн; ши де мошани аѣстѣ Пѣрѣѵл ши Роман./ Съ фѣѣа нѣар[ѣ] тат ши де мнѣн ши де дѵмнѣ/сѣѵ, съ н-анѣѣ ѵндѣ ѵннн дѵпѣл мнѣн чинѣ-н ѵа/ ѡпрн лѣкол. Ѣшѣ скрѣнѣм ши мѣртѣрѣснѣм.

пентрѡ служба чѣ-ѡу служат; алта, ши пентрѡ w даторїѣ, ч-ав аѡт/ Баснаїѣ ла постелинкул, шѣптеспрѣѣче галбени, пентрѡ ниѣѣ мѡравскнѡ, / ч-ав фост лват Баснаїѣ де ла ниѣѣ¹ неѡцѣторн, де ав фѣкут ѡанне пѡстелинкулнѡ, / ши нѡ л-ав пѣтнт постелинкул, чѣ ав пѣтнт Баснаїѣ кѡ банин сѣн.

Пентр-ачѣѣ, / нон н ам вѡт сѣ ман траѣем пѣрѣ ши гѣлчавѣ днрѣптѡ аѡстѣ даторїѣ, чѣ ѡм дат ачѣл лѡк / де присакѣ, кѡ тот виннтѡ, кѡм ман сѡс скрїѣм, пентрѡ даторїѣ; алта, ши пентрѡ / служба лѡн, кѣче ав служат ден копнаѣрїѣ лѡн ла постелинкул, пѣнѣ чѣ с-ав сѣвѣршит / ачѣл бѡѡрен.

Їдеѡѣр, фост ам дат маниѣѣ аѡст лѡк лѡн Їѡѡб копнѡл, ѡр акмѡ / ам сокотнт кѣ Їѡѡб арѣ сѣт де даанїѣ де ла постелинкул ши алтеле мѡлатѣ ѡу дат ши / ав ши лват, ар Баснаїѣ н-ав аѡт немнѣ де ла постелинкул ши ав кѣсѡт ши ла даторїѣ, / де ав пѣтнт пентрѡ ѡпѣнѡ сѣѡ.

Чѣ ѡм дат ачѣл лѡк кѡ тѡт виннтѡ, сѣ нѡ аѡѣѣ трѣѣѣ / ниѣѣ Їѡѡб, ниѣѣ кѣлѡгѣри де ла мѣнѣстиѣѣ, ниѣѣ нон, ниѣѣ алтѡ ниѣѣ де ѡаменнн нѡѡрн. /

Ши ам фѣкут аѡстѣ тѡкмалѣ деннаннтѣ еѡѡменѡлнѡ, поѡ Галафтиѡн, ши / а тѡт сѣѡѡрѣ де ла мѣнѣктиѣѣ, де ла Стнн Саѡа, ши деннаннтѣ Нѣниѡѡн ши а лѡн / Стрѣтѡлат, вѡрннчнн де Поартѣ, ши деннаннтѣ лѡн Гнѡргїѣ арѣѡнашѡл.

Ши, прѣ / ман <маре>² крѣдннцѣ, нскѣлнт-ам ши печѣцнлѣ нѣѣм пѡс.

Ши ѣѡ, Шандир, ам скрнс, сѣ сѣ ѡїѣ.

V Иѣс, ѡт хѣрѡд сѣпт ѡї.

Їз Стрѣтѡлат двѡрннѣ нскѣл.

Їз Нѣниѡ двѡрннѣ нскѣлѣѣ.

¹ I, făcut din prima bară a lui ş.

² Omis.

³ "Eu, Ioan, sînt de acord cu cele scrise mai sus".

† Кнр Барлам архїн нпскпѣ ши мнтрополнт Сѡѡѡвскнн. Скрїѣм ши дѣѡ ѡнрн, кѡ частѣ / скрнсоарѣ а нѡастрѣ ши кѡ тоатѣ крѣдннцѣ нѡастрѣ, кѡм ав мѣртѡрнснт, днннн/тѣ нѡастрѣ, поѡ Бнлѣн, ден тѣргѡ ден Шкѡн¹, нсѡшн кѡ гѡѡ са, кѡм, кѡндѡ ав фост / ѣл ѡчнннѣ ла Ннкулѣѣ еѡѡменѡл ден мѣнѣстиѣѣ Бнстрѣѣѣн, л-ав днѡѡѡѡтѡ / Ннкулѣѣ еѡѡменѡл ши кѡ неѡнн кѣлѡгѣри дѣѡѡлѣ, де ав рас ѡн ѡрнѣ, кѡ неѡнн мѣрѡѣѣ/шѡгѡрн² дїѡѡѡѡѡѡѡѡ, де л-ав рас пѣсте тот ши л-ав скрнс ѡнѣлѣн, де ла Пѣтрѡ Бѡдѣ чѣл / Бѣтрѣн; ш-ав пѡс днтрѣннн³сѡл ѡтарѡл мѣнѣстиѣѣн Бѣсѣрѣкѣннлѡр. Ши пентрѡ кѣчн / с-ав ши мѣртѡрнснт де ачѣст ѡрнѣ ѡнѣлѣн, кѣчн кѣ с-ав фост спѣрїѡт де моартѣ, / дѣнтр-ѡ сѣѡѡрн чѣ ав кѣсѡт.

Дѣчн, де са нѣнн кѡндѡѡѡ ачѣл ѡрнѣ, дѡпѣ вїѡѡѡѡ нѡастрѣ, / сѣ нѡ сѣ крѣѣѣ, кѣчн ѡѡѣѣ ѡнѣлѣн.

Їѡр кѡндѡ ав мѣртѡрнснт поѡ Бнлѣн де ачѣл ѡрнѣ, / дннннѣ нѡастрѣ, мѡлцн бѡѡрн мѡрн ав фост де фѡѡѡ. Пентр-ачѣѣ, ам фѣкут ши нон / ачѣстѣ мѣртѡрнїѣ, ка сѣ сѣ крѣѣѣ ши сѣ с ѡїѣ кѡ днѡѡѡѡѡѡѡѡ, кѡм / спѡнѣ ши чѣл бѣѣрѣскѣ⁴ ѡпнс. /

V Иѣс, в ѡт хѣрѡд сѣпт ѡї.

¹ "Șchiai", corectat din "Piiatră", care mai întâi a fost ras.

² Аșa în orig.

³ Omis.

⁴ Greșit, pentru боевскъ.

253

1635 (7144) octombrie 11, Hălăștiiani.

† Йдекъ еу, Иѡн Чолпан, фечорѡ лѡи Глигоріе Чолпан че аѡ фостѡ хатман, мър/турисескѡ кѡ честѡ запис аѡ мѣѡ, кѡмѡ м-ам токмит кѡ дѡмнѣлѡи, кѡ/ дѡпѡл Прѣжескѡл кѡлючарѣ¹, де ѡм вѣндѡт дѡмисали ѡ вѣе лѡ Кѡтнарѡ, че/ ѡсте дѡ дѣл, лѡ Кѣржеѡи, каре вѣе мѣѡв фостѡ мѣе мошѣе де лѡ моѡ/ше-мѣ, Настасіѡ Чолпанѣсѡ. Ши, кѡндѡ и-ѡ аѡм вѣ<н>²дѡт дѡмисали, ачѣ вѣе, / аѡ фостѡ пѡстѣе, цѣлѡнѡ.

Ши мѣѡв дат дѡмнѣлѡи патрѡвѡчи де лѡи, / деннантѣ лѡи Пѣтрашко Чоголѣ, ши деннантѣ лѡи Лѡзор Моцок, ши / деннантѣ лѡи Стрѣтѣлат Драчѣи, ши деннантѣ лѡи Шефан ден Дрѣго/тѣни, ши а лѡи Пѣтрашко дѣколѣ, ши деннантѣ попѡи де Хѣлѣ/ѡїѡни, ши а лѡи Цѡцѡрмак дѣколѣ ши а мѡлѡи ѡмѡени бѡни, кѡци нѡ-с скриши. / Де аѡста скрѣѡм ши мъртурисѡм.

Ши, маѡ пре маре кредѡнѡцѡ, аѡм искѣлит / ши нѡм пѡс ши печѣциѡе, ка сѣ сѣ ѡїе.

Ѳ Хѣлѣѡїѡни, в ѡт хѣрѡд ѡкт дѣ.

† Йѡ Иѡн Чолпан искал.

† Йѡ Страт Драч искал.

† Пѣтрашко Чоголѣ.

† Попа Шефан ѡт Хѣлѣѡиѡни.

† Цѡцѡрмак.

† Шефан ѡт Дрѣготѣни.

† Пѣтрашко ѡт Дрѣготѣни.

¹ Greșit, pentru клѡчарѣл

² Omis.

259

1635 (7144) noiembrie 2.

† Йдекъ нѡн, Лѣѡнтѣе ши Т<о>¹а[с]дѣр ши Хилип ши Пѣраска, фечорѣи Барнаѡе[ѣи], / неѡцѣн Драчѣ[ѣи] ѡт трѣг Камен, скрѣѡм² ши мъртурисѡм, кѡ честѡ запис аѡ нѡстрѣ, / дѡшѡне пре нѡн, де нѡме неѡиѡци, нѡи прѣсѣраѡи, че де бѡнѡѡѡ нѡстрѣ, аѡм вѣ/ндѣт ѡн лѡк де присак, дирѣптѣ мошѣѡ нѡстрѣ, ѡнде аѡ фост лѣкѣиндѣ³ стрѣмошѣи/ нѡштри, а Тѡртѡреѡи, ч-аѡ фост ѡарѣкѣндѣ сѡт. ѡм вѣндѣт сѣѡнтѣ[ѣи]⁴ мѣнѣстири Бѣсе/рекаѡилѡр, дерѣптѣ ѡ сѣтѣ де тѡлѣскѣи¹, бѡни бѡни, кѡ кѣлѣѡѡла, ка сѣ хѣе/ сѣѡнтѣ[ѣи] мѣнѣстири че маѡ сѣс ск<р>¹їе, Бѣсѣрекаѡилѡр, дирѣптѣ мошѣи ши не/клѣтитѣ дѡ вѣчи, кѡ тот лѡкшѡрѣл ши кѡ помѣи че сѡмѣт а кѡмпѣрѣтѡрѣи, кѡ поѡни/ кѡ тот.

ши Накѹл де Малинци, ши Іѡнашко Грозѣвѣскѹл ши аѡци/ мѹѡци фичори де
 Бѡѡр, адекъ аѹ винит ѡннанта ноастръ Исак Стрѣча де нѣ мърторисит кѹм
 с-аѡ фост тѣмплат кѹ Мѹхалчѣ Дѹрак ла ешира лѹи Брѣновскѹи/ Бѡдѣ,
 Дмнзѣѹ-л поменаскъ, ла Хѣрлѣѹ, дѣѹ жекѹит ѡ кѡчѣе а ворникѹлѹи Гаврилаш,
 дѣѹ фост лѡат ден кѡчѣе бан гата, ѡ мѣе ши трѣи сѹтѣ ши шасѣ/сѣч де галѣѣни
 ши ѡ дѹламѣ де аѡмаскъ, ши ѡ дѹламѣ де атлаз, кѡ бланѣ, ши ѡ бланѣ де
 жѣѣр, ши ѡ бланѣ де спинѣри де хѡѡпѣ, ши/ ѹн кѡдан де зѣрѣа ча бѣнѣ ши ѹн
 кѣфтан де аѡмаскъ¹, кѹ жѣѣр, кѹ бѹмѣи де мѣргѣритар, ши сѣѣе караѹѣе ши
 ѡ савѣе фѣрекатѣ/ кѡ арѹинт, ши ѡ лѣдѹнкѣ фѣрекатѣ, де ѣ де талѣри, ши ѹн
 ковѡр нѡѹ, ши ѡ скоарѣѣ ноаѡ ши алѣе мѡлѣе ѡнѣлѣе ши кѡчѣа кѡ/ бѹлгарѣѡ
 ши хѡмѡри ноаѡ, пѣнтрѹ карѣ лѹкрѹ фост-аѹ пѣрѣ мѡлѣѣ ши тот л-аѹ рѣмас
 ворникѹл Гаврилаш: ѡнтѣи деннанта лѡи Мѡисѣи/ Бѡдѣ, ши де ла Пѣлѣандрѹ
 Іѡѡш Бѡдѣ ши де ла д(ѡ)мнѣлѡи, д(ѡ)мнѹ нѡстрѡ, Басилѣ² Бѡдѣ, кѹм арѣ ши
 ворникѡл тот кѣрци де рѣмас./ Ши Мѹхалча Дѹрак, ч-аѡ фост парта са де
 бани, ел аѹ плѣтит дѣпини, ѡр Стрѣча, ч-аѹ лѡат парте ден бани ши ачалѣ
 ѹнѣлѣе тоатѣ ши вѣш/минтѣе ши поставѣе ши тот ѣе ман сѹс скрѣѣе, кѹ кѡчѣе кѹ
 тот, токмитѹ-с-аѹ дѹпѣ ѣе л-аѹ аѹѹнѣѹ лѣѹа ши с-аѹ аѡлат аѡѣѣрат/
 виноват: дат-аѹ Исак Стрѣча дѡслѣе, ворникѡлѡи Гаврилаш, парта са де мошѣе
 дираптѣ, а трѣа парте де сат де Бѡѡн, парта ден сѹс, кѹ вад до³ моарѣ⁴, ши
 ѹѹмѣтатѣ де сат де Ѣнѡт[т]ѡл де сѡс, парта ден ѹѡс, кѹ вадѡр де моар прѣ аѡа
 сатѡлѡи, ѣе ѡѹ фост кѡм/пѣрѣтѡрѣ де ла Іѡнашко Стрѡиѣ, ши сатѡл Лѡзѣнѣи,
 ѣе ѡѹ фост кѹмпѣрѣтѹрѣ ѡнпрѣѹнѣ кѹ Мѹстаѣѣ де ла Крѣстина,/ ѹѹпѣнѣса
 лѹи Гѣѡргѣе пѣркѣлабѹл де Хѡтин, карѣ парте ш-а лѹи Мѹстаѣѣ винитѹ-с-аѹ
 лѹи, кѣѣ аѹ фост ѹѹпѣнѣса Стрѣѣи/ нѣѡата лѹи Мѹстѣѣѣ, ѡр
 пѣркѣлабѹлѹи Гѣѡргѣе ашижѣѣрѣ ѡѹ фост кѹмпѣрѣтѹрѣ аѣел сат, Лѡзанѣи,
 де ла Лѣзѣѡн ши де ла/ Нѣѣѣлѣко, ѡр де мошѣа ѹѹпѣнѣсѣи Стрѣѣи, ши кѹ
 лѡкѡри де мор ши де хѣлѣѣѣѣе прѣ⁵ аѡа Бѡрѡдаѣѣи. Ши дирѣсѣ ч-аѹ аѡѹт/ прѣ
 аѣастѣе ѡѣинѣе, ѣе-с ман сѹс скрѣисѣе, датѡ-лѣѹ прѣ мѣѡна ворникѹлѹи Гаврилаш,
 ши де мошѣе ши де кѹмпѣрѣтѹрѣ./

Ши-нтр-аѣастѣе токмалѣ фост-аѹ ши фѣраѣи Ктрѣѣи, Кѡстантин
 пѣркѣлабѡл ши Дарѣе Стрѣча. Фост-аѹ ши Нѣѡлан силнтрѣрѣѡл/ ши алѣѣ
 сѣминѣѣе а лѡр. Інтрѣѡатѹ-ѡѹ ши Исак Стрѣча ши ворникѹл Гаврилаш: карѣи
 ѡр сѣ кѡмпѣре аѣастѣе ѡѣинѣе, еи/ сѣ лѣ кѡмпѣре, ѡр де нѹ, дѣѣкѹѹ ѡннантѣе,
 нѣѣе ден фичори сав ден рѹѡа лѡр сѣ нѡ ѡнѣѡѣ а ман кѹмпѣра, нѣѣ а ман/
 пѣрѣ дѣѣастѣѣ пѣрѣ, кѣ с-аѹ токмит де бѡнѣѡѡе, деннанта ноастрѣ, ка сѣѣш
 факѣ ворникѹл дирѣсѣе дѡмнѣѣ ши сѣ-и фѣѣе/ дѡслѣе ѡѣинѣе ши кѹмпѣрѣтѹри
 дирѣптѣе, кѹ тот винитѹл, ѡн ѡѣѣ.

Ши, прѣ ман марѣ крѣѡинѣѣ, пѡсѡ-нам пѣѣѣилѣе/ ла аѣѣст аѡѣѣрат
 запис, сѣ сѣ ѡѣѣе./

У Мс, в лто хзрѣд, ѣѣ.

† Пѣтрашко Башѡт ѡѣл лѡѣфѣт.

† Іѡз Сѣмиѡн Мѣлан бѣѣ ѡист.

Ърѣѣе ѡѣл спѣт исѣаѡѣ.

Дѹмитрѹ Бѹхѹш бѣѣ ѡистѣрник.

† Іѡз Јѡрѡѡи ѡѣл ѡист исѣал.

† Іѡз Дѹмитрашко Гѣѡнѣѣ исѣаѡѣ.

† Іѡз Ърѣѡл бѣѣ лѡѣфѣт исѣаѡѣ, аз писѡѣ.

† Іѡз Пѣтрѣѡѡѡѡ ѡѣл арѡаш.

† Іѡз Тѡѡѣрашко трѣтѣи лѡѣфѣт исѣал.

† Яз Ипте Мургулец искал.
 † Яз Пътрашко бие постелник.
 † Яз Талпъ комис.
 † Яз Накул исках.
 † Яз Костантин Дръгшескул.
 Яз Дупул Строескул.
 † Яз Костантин Чоголѣ.
 † Яз Данович.

¹ ааъ, scris pe loc ras.

² Cuvînt scris pe loc ras.

³ Greşit, pentru аѣ.

⁴ Litera о, adăugată deasupra rîndului.

⁵ Greşit, pentru прѣ.

311

1636 (7144) ianuarie 22, Iaşi.

† Иѡ Басиліе воевода, бжїю млстїю, гспдръ Земли Молдавской. Дат-ам картѣ Домніен/ Мѣлѣ [рѣгъто] рѣгъторилор ношри, кълѣгърилор де ла свн[с]та/ мѣнъстире де ла Сти Илїе пророк, спре ачѣѡ съ фїе тари ши/ пѣтѣрнич, <кѡ ка>¹ртѣ Домніен Мѣлѣ, а шпри ѡн лок де фѣнаци/ а свн[с]тен мѣнъстири, че съ кїѡмъ ла Къладаре, че ѡсти а хо/тарѣл трѣгѣлѡи Сѣчѣвѣи, че ѡсте даре свнт[с]ен мѣнъстири/ де ла домнии бѣтрѣни. Съ анеѡ а цинѣ ши а коси фѣн пре ѡнде/ ѡсте стѣлпит дин силѣ бѣтрѣнѣ.

Ялтѣ нѣме съ н-анеѡ/ трѣбѣ а съ аместека амантѣ кърцїи Домніен Мѣлѣ./ Инак не бѡдет./

V Ис, лт хѣрма ген. кѣ./

† Сам гспданъ велѣл.

† Пътрашко Башот вел лѡгфѣт.

¹ Şters şi rupt.

317

<Ін. де 1636 ianuarie 26>.

† Прѣ млстивѣ ши лѣминате доамнѣ. Дѡм шир Мѣрїен Дѡмтлѣ къ ав венит ла нѡн, кѣ чин/стит картѣ Мѣрїен Дѡмтлѣ, дѡмѡлѡи япстлѣ меделничѣрюл чел марѣ, скрїина/ ка съ стрѣнцѣм ѡамени бѡни ши съ сокотим кѣ дирѣтѡл, ка съ-и алѣѣѣм тоатѣ/ ѡчина лѡи де ла Бѣлошѣи, партѣ де мошїѣ ши пѣрци де кѡмпѣртѣр де акол./

Сокотитѡ-с-ав ши алѣс кѡ ѡамени бѡни; афлатѡ-с-ав партѣ дѡмслѣ де мошїѣ/ ши де ла Басилчѣ чинчиспрѣѣчѣ пѣмѣнтѡри, дин партѣ Дѡрѣшнлор, шѡптѣ/ пѣмѣнтѡри, партѣ лѡи Мѡѣин ши а Мїѣрѣи ши а лѡи Іѡнашко, дин партѣ Дѡпѡ/лѡи де Мїжлѡчѣни, фѣчѡрѡл Мїрчѣї, ши доаспрѣѣчѣ пѣмѣнтѡри дин Мїжлѡчѣни, партѣ лѡи Мїхїл, фратѣлѣ Яннѣсїѣи, ши шѣсѣ пѣмѣнтѡри, ѡр дин Мїжлѡчѣни, партѣ лѡи [Мїхїл] Дѡмитѡрѡ, непѡтѡл вистѣрникулѡи, че

лї-н кумпъръ/твр де татъа лор, Некоар армашул, ши доаспржзѣче пѣмжнтурн, ѿр дин/ Мнжлочѣни, партѣ лви Vрсu, дин партѣ вистѣрникулви, ши оптспржзѣче пѣ/мжнтурн, днсъ кv площеничн, дин партѣ [Попецилор]¹ Vрцичещилор, партѣ/ попен лви Йонашко, ши оптспржзѣче пѣмжнтурн, днсъ² кv площеничн³, дин/ партѣ попен лви Дарїѡн, партѣ лви Ханъш, ши патрѣ пѣмжнтурн ши ѡ цѣм/татѣ дин хотарул Глодѣнилор, че лн-н кумпърътвр де татъа лор, армашул, де ла/ Глнгорїѣ Поенркv, ши ѡ кврътвр че-н дн [хотарул Юкшецилор]¹ маруннѣ пѣ/дурен, деспре Прнсака Бѣнсѣнвлви, че-н ѡсте кумпърътвр де ла Шефан, фечо/рул Синсѣнен, ши фър фѣнацурн, че съ вор алѣѣе, партѣ дѡмсле, дн хотарул/ Бжлошещилор.

Ши ачаста с-ав алес нуман партѣ лви деспре фрацїн сън, мошїе/ ши кумпърътвр, диннантѣ а мвлци ѡмени бѡни: Тоадер де Юкшецин,/ Баслїе де аколѣ, Аврам де аколѣ, Дарїѡн де аколѣ, Снмїѡн Бжнсан де Бѣлошещн,/ Vрсu де аколѣ, Тоадер Фърческул де Юкшецин, ши Бѣлан де Глодѣни, ши Бачул де/ аколѣ.

Нон ашѣ ам афлат кv свфлетеле ноастрѣ, ши, пентру кредннца, нѣм пвс ши/ печецнле.

Бv, Дvкѡн ам скрнс.

Ши мїстнвл Дvмнєзѡв съ круце пре Мърїѡ Дмтлє,/ кv бви сънътатѣ ши кv пач, днтрv мвлци ан ши домїѣ днделунгатѣ, ѡт Гн, амнн.

Ши Иоана Мѣтєешоде ши фечороул ен, Дvмнтрашко.

† Ман мнк роебл Мърїєн Дмтлє, Дvкїѡн дїѡк, нскал.

† Баслїе.

† Аврам.

† Дарїѡн.

† Дз Снмнѡн Бжнсандл нскал.

† Vрсл.

† Фърческул.

† Тоадер Ѣнчешкул.

† Бѣлан, фрателе Захарнѡан.

¹ Tăiat de diac cu o linie.

² дн, scris peste ѿр, iar "să", adăugat deasupra rîndului.

³ ѡ, scris peste un v.

† Бv, Селевєстрv кулугърул¹, ши Глнгорїѣ/ Нєгрул, дин Бѣтѣмани, ши Йѡнашко ѡт Берчещн, ши Йг/нат Скѣнтѣѣ ѡт Рад, ши Катрнна ѡт Мѣстакѣн ши Наста/сїа ѡт Ромѣнєш мъртурнснм, кv чест запис ал нострv, кvм/ ав кѣсvт фратє-нострv, Нѣвлл, днтр-ѡ неѡе марє. Дєчн, вѣ/сннд неѡал ши рѣвтатѣ лви, нv л-ам лѣсат съ-ш поѣе капул,/ кѣче нї-н фратє, че не-ам скvлат тоц фрацїн ши тод/тѣ сѣменцїа ноастрѣ ши ам дат нон тоатѣ партѣ ноа/стрѣ де ѡчннѣ, кѣтѣ съ ѡ алѣѣе ла сат ла Мѣстакѣн, дин ватра сатvлви, ши дин кѣмпv, ши дннтра апѣ, ши-н пѣ/дурє, ши-[н] дин поєнѣ ши дин кврътврн, кv тот єєннтvл; л-ам/ дат фратєлvн нострv, Нѣнвлви, [н] ка

съ анбѣ а-а вѣнде ачест/ лок тот, съ а прец, съ-ш паѣтаскъ капул дѣ ла невое./

Наръ дѣ нон ши дѣ съменцѣа ноастръ съ н-анбѣ ничѣ/ ѡ невое, чнѣ ва компъра ачастъ мошнѣ, аѣ вѣчи/ дѣ вѣчи. Ячаста мъртуриснѣ.

Ши, пре ман марѣ кре/динцъ, нам пус печецилѣ. Чнѣ н-а авут печѣтѣ, не-ам пус дѣцѣтѣл, ка съ съ щѣѣ.

хЗрмд маю ѣ.

¹ Aşa în orig.

414

1636 (7144) mai 9, Iaşi.

† Ядекъ нон, Симинѣ Църѣ вел вѣтахъ Сѣчавскон и Борѣлѣнѣл ѡрикѣр, скрѣем ши мър/тѣриснѣ, кѣ чест запис ал нострѣ, кѣм аѣ вѣнит чинститѣ картѣ Мърѣи Салѣ, домнѣ нострѣ, Иѡ Басилѣе воевода, ка съ хотърѣм ши съ алѣцѣм тоатѣ пѣрцилѣ/ лѣи Костѣ Бѣчок ворникѣл, Дѣмнѣзѣл-л поменѣскѣ, чѣ ав авут аѣ сат аѣ Хѣнцѣи, пре/ Сирѣт, кѣ локѣри дѣ мори атра аѣ Сирѣтѣлѣн ши пре валѣ сатѣлѣи. Дѣчи, нон аѣ стрѣнсѣ ваменн бѣни ши бѣтрѣни, дѣ прѣн прѣцѣр межѣш, ши аѣ сокотит/ пре дирѣсѣ ши аѣ мѣсѣрат кѣм съ кадѣ, кѣ ѡтгонѣл, ши с-ав алѣс пѣрцилѣ лѣи/ [лѣи] бѣчок ворникѣл, цѣмѣтѣтѣ дѣ сат, вѣнде аѣм пус дон стѣлпн дѣ пѣтрѣ, ѡнѣл дѣ/ чѣста партѣ дѣ валѣ, алѣлѣ дѣ чѣл. Ши атра ачѣстѣ цѣмѣтѣтѣ дѣ сат с-ав/ аѣлат трѣи жирѣбѣи, а лѣи Явраам, ши ѡрѣш с-ав стѣлпнит дин цѣс, ла мнѣлоѣл/ сатѣлѣи, кѣ стѣлпн дѣ пѣтрѣ. тѣсѣ мѣсѣра сатѣлѣи с-ав пус дин гарѣл цинти/римѣлѣи вѣсѣрничѣи, дин сѣс дѣ портиц, пѣнѣ а касѣ Глѣгорчѣи, вѣнде ав фѣст дѣспрѣ/ Сирѣт, ши с-ав стѣлпнит ши с-ав токмит.

Иѣрѣ дин царинѣ съ анбѣ а цинѣ ши аѣ фѣнаци/ ши дин толѣчи, тот аѣ доѡѡ; нѣман чѣ съ вор аѣла лѣзѣри фѣкѣтѣ кѣ сѣпатѣл, съ/ лѣ цѣѣ а кѣи ва фѣи сѣпат; ѡрѣ, дѣ съ вор фѣи фѣкѣтѣ¹ кѣ арѣѣра фѣкѣлѣи ши съ вор/ фѣи фѣкѣтѣ¹ поѣни, съ фѣѣ ѡрѣш аѣ доѡѡ. Яшинѣдѣрѣ, дѣ доѡѡ жирѣбѣи, чѣ с-ав аѣлат ѡн запис/ ла Явраам, кѣмпѣрѣтѣрѣ лѣи Бѣчок дѣ ла Герла Пѣтрѣшкодѣ, чѣ ав зѣс Явраам кѣ ав кѣмпѣрат дѣ ла Пилат, аѣнкѣ с-ав дат пре мѣна вистѣрникѣлѣи Мѣлако ши с-ав алѣс аѣ чѣ цѣмѣтѣтѣ дѣ сѣс, аѣ партѣ лѣи/ Бѣчок, дѣѣсѣи дѣ чѣлѣ трѣи жирѣбѣи чѣ ѡм стѣлпнит, чѣ ав фѣст кѣмпѣрѣтѣрѣ дѣ ла/ Лѣла, сѣра ѡнѣлѣи. Яшинѣдѣрѣ², ѡ поѣнѣ, чѣ пѣстѣ прѣстѣ Сирѣт, кѣндѣ с-ав пѣрѣт кѣ/лѣгѣрѣи дѣ Гѣлата кѣ³ Бѣрлѣдѣеница ши ав рѣмас пре кѣлѣгѣр съ цѣѣ пѣнѣ аѣ Сирѣтѣл/ бѣтрѣн, фѣст-ав атѣнчѣ ла пѣрѣ тоѣи фѣраѣи кѣц ав фѣст рѣзѣш аѣ хѣнцѣи, ка съ анбѣ а цинѣ/ ѡрѣш аѣ доѡѡ фѣрѣцѣѣ, кѣм с-ав стѣлпнит ши аѣ сат.

Ши ла чест хотѣр ав фѣст Иѡнашко Бѣзѣчѣнѣл, ѡт Бѣчѣч, ши Иѡнашко Дѣрман, дин ѡнѣѣрѣни, ши Дрѣгѣшѣн бѣтрѣнѣл дин Авѣриѣѣ, ши Ѣремѣа Пахѣлѣѣ ѡт Шѣрѣбѣнѣи, ши Шѣим дин Бѣлѣчѣи, ши Иѡнашко Неѣиѣѣорѣскѣл ѡт там, ши Дѣмнѣтрашко ѡт Хрѣска, ши Глѣгорчѣѣ стар ѡт Хѣнцѣи ши алѣи ваменн бѣни ши/ бѣтрѣни ав фѣст ши с-ав токмит ши с-ав вѣнт ши ѣи, дѣ бѣнѣвое.

Дѣч, нон аѣ фѣкѣт ачѣстѣ/ мъртѣрѣѣ а ноастрѣ, ка съ с щѣѣ.

Ши, пре ман марѣ крѣдинцѣ, аѣм пус ши печецилѣ ноастрѣ./

Пис ѿ Ис, ѿ лѣт хрѣмѣ ман ѡ.
† Яз Ёврълѣнѣл ѿрнкар искал.
† Яз Снмннн Цѣра искал.
Дѣрман.
† Іѡнашко Бѣзѣчѣн.
Иремиѣ² Пахулѣча.
† Дръгѣшан стар.
† Дѣмнтрашко ѿт Хрѣска.

¹ Aşa în orig.

² Omis.

³ ѿ, scris peste o altă literă, probabil о.

433

1636 (7144) iunie 11.

† Ядекъ ѿ, Иѡрга де трѣг де Сѣчав, мѣртѡрнскѣ, кѣ чѣстѣ
скрѣ/соаре а мѣ, кѡм ѿ ам фост кѡм[ѣ]пѣрат де ла лѣвл Пахулѣ ѡ
жѣн¹рѣвѣе/ ден сат ден Хѣснѣцѣн, дѣрептѣ к де лѣн бѣтѣц, деннантѣ <а>²
ѡмен бѣн/ шн деннантѣ³ днмен лѣн шн деннантѣ фѣрацнлѡр лѣн, ка съ-м
фѣе мѣе/ ѡчннѣ днрѣптѣ.

Дѣлѣ ачѣа, а-ѡв скѣлат ѡпѣнѣл Яѡрам де лѣкѣчѣн, кѣче к-ѡв фост
ѡшан ман бѣтрѣн дн сат дн хѣнѣцѣн. Дѣч, н-ѡв вѣрт съ хѣн/ рѣзѣш кѡ
дѣмнѣлѣн днтр-ѡчѣ ѡчннѣ шѣ мѣ-ѡв днтрѡсѣ банѣн дѣлѣн, кѡм а фост
кѡмпѣрѣтѣра, к де лѣн бѣтѣц ч-ѡм фост ѿ. Иѡрга, дѡт лѣвлѣн, фѣрѣ
пѣрѣ шн фѣрѣ прнѣ, деннантѣ <а>² ѡмен бѣн, днѣме: Хрѣч вѡрннѣл, шн
Гѣнка де трѣг де Кѡтнар, шн Яѡкѡб а Кнѣн, де трѣгѣ де Сѣчав, ѡннѣрѣл/
Гѣнкѣн, шн Юснп де трѣг де Хѡтнн, <ѡ-ѡв>³ фост шѡлтѣзѣн шн алѣѣ ѡмен бѣн/
ѡв фост днтр-ѡчѣстѣ токѡлѣ, ка съ н-ѡнѣн ѿ, Иѡрга трѣбѣ дѣкѣн/ ла
<а>²чѣ ѡчннѣ, дн вѣч, деннантѣ ѡчѣстѡр ѡмен бѣн, кѡм ман сѣс скрѣе./

Дѣчѡстѡ мѣртѡрнскѣ, съ-н фѣе дѣмнѣсѣлѣ, де прѣ партѣ нѡѡстрѣ, ѡѡ/шѣе
шн кѡмпѣрѣтѣрѣ, дн вѣч.

Шн, прѣ ман ѡар мѣртѡрѣе, нѡн, ѡчѣшѣ ѡѡмен/ бѣн, нѣѣн пѣс пѣчѣѣлѣ де
мѣртѡрѣе.

† Иѡрга.

Яѡкѡб.

Пѡп Іѡнашко.

† Шн ѿ, пѡпа Іѡнашко, де трѣг де Сѣчав, днѣме де ла ѡцѣн, ам скрѣс
ѡчѣст/ запнѣ де мѣртѡрѣе, дн трѣг дн Кѡтнар, де⁴ съ съ шѣе.

Б лѣтѣ хрѣмѣ ѡсѣа юн ѡѣ.

† Яз Грнѣѡрнѣ Хрѣч бнѣ ѡѡр бнѣѡм на сѣѡ токѣѡж[нѡ].

¹ Omis.

² Omis prin haplogie.

³ Rupt.

⁴ Pentru ca.

† Иѡ Баснаѣе воевода, бжю млстю, гспдръ Земли Молдавескои. Ядекъ
аѡ венитъ ананитѣ ноастръ ши аннанитѣ алор ноштри/ молдовенеши боари, ла
чен мари ши ла чен мичи, слѡциле ноастре, Порча ши кѡ фрате-сѡв, кѡ
Постолаки, фичорѣн/ Томен, непоцѣи Долкѣи, ши алци рѡзѣши ан лор, кѡ тоци
непоцѣи Долкѣи, ши с-аѡ пѡрѣт де фаци, ананита Домнѣен Мѣле, кѡ боаринѡла
нострѡ, кѡ Дѡмитрашко Гевка че аѡ фѡстѡ ворник, ши кѡ алте сименцѣи а лѡи
Карагюзѣла, пентрѡ ѡ бѡ/катѣ де лок, ѡнде аѡ фѡстѡ мѡнѣстирѣ Рафана, ши
кѡ поимѣнъ анприѡбрѡла ачелѡи лок помѣте, че мѡс/те а хотарѡла сатѡлѡи
ѡшецилор, пре Стемник, а цинѡтѡла Баслѡюлѡи, зикѡндѡ слѡциле ноастре, че
ман сѡс/ скрив, кѡ ле мѡсте лор ачел лок дирѣптѣ ѡчинѣ ши мѡшѣе ши лѣѡ
фѡкѡт лор маре анресѡрѣтѡр Каракизѣла./ Иѡр боаринѡла нострѡ, Дѡмитрашко
Гевка ворникѡла, аша аѡ зис, ананитѣ ноастрѣ, кѡ и-и лѡи дирѣптѣ ѡчинѣ/
ши даре ши милѡире де ла Богдан Бѡдѣ, ши аѡ арѣтат ши ѡрик се ла Богдан
Бѡд, фичорѡла лѡи Яле/зандрѣ Бѡд.

Дечи, Домнѣи Мѣ ши кѡ тот Сѡатѡла Домнѣен Мѣле ам сокотит ши ам
алес пре боари/нѡла Домнѣен Мѣле, пре Дѡмитрѡ Лѡва че аѡ фѡстѡ ворник ши
пре Лѡнѡла армаш, ши мѡм тримѡс ако/ло, кѡ картѣ Домнѣен Мѣле, ка с
стрѣнгѣ ѡмѡмени бѡи ши бѡтрѣни, дин приѡбр мециѡш, сѡ сѡкотѣс/кѡ де
рѡндѡла ачелѡи лок де мѡнѣстире; де сѡ ва аѡла к-аѡ фѡстѡ лок домнескѡ, сѡ
фѣе а лѡи Дѡмитраш/ко ворникѡла, мѡр де нѡ ва хи фѡстѡ лок домнескѡ, сѡ не
аѡ цир.

Дечи, боаринѡла нострѡ, Дѡмитрѡ Лѡва/ ворникѡла, ши кѡ Лѡнѡла
армашѡла, аѡ мѡрсѡ аколо, кѡ мѡлѡци ѡмѡмени бѡи, ши аѡ сокотит де рѡн/аѡла
ачелѡи лок, че сѡ кѣмѣ Рафана, ши аша аѡ аѡлат кѡ сѡфлѣтеле лор, кѡм мѡсте
ачел лок дирѣптѣ ѡчинѣ ши мѡшѣе а Порчен ши а лѡи Постолаки, фичорѣн
Томен, ши алтор ѡмѡмени а лор,/ дин хотарѡла сатѡлѡи ѡшецилор; нѡ мѡсте лок
домнескѡ.

Дирѣпт ачѣ, боаринѡла нострѡ, Дѡмитрашко/ Гевка ворникѡла, ши кѡ
тоате семенцѣиле лѡи Каракизѣла, ен аѡ рѡмас аннанитѣ Ноастрѣ ши дин
тоатѣ/ лѣѡа цѡрѣи. Иѡр сѡлѡциле ноастре, Порчѣ ши фрате-сѡв, Постолаки,
ши алци. ѡмѡмени а лор,/ ен с-аѡ адирѣптат ши ш-аѡ пѡс хѣрѣа а вистѣрюл
Домнѣен Мѣле.

Дечи, де акѡмѡ ананите, ка с/ анѡбъ а-ш цинѣ ен ѡчина ши мѡсш>ѣа лор,
ачел лок, ѡнде аѡ фѡстѡ мѡнѣстирѣ Р<а>¹фана, ши кѡ поимѣн при/ѡбрѡла
ачелѡи лок ши кѡ помѣте ши кѡ тот винитѡла.

Иѡр боаринѡла нострѡ, Дѡмитрашко/ Гевка ворникѡла, ши кѡ алте
семенцѣи а лѡи Карагюзѣла, ка с нѡ ман анѡбъ трѣбѣ а сѡ амѣстека/ атр-ачѣла
лок ѡнде сѡ кѣмѣ Рафана, нѡч а ман пѡрѣ де ачаста пѡр ничѡдатѣ, а вѣч²,/
прѣсте карта Домнѣен Мѣла.

Иѡр ачел ѡрик, че аѡ аѡвт Дѡмитрашко Гевка, де ла Богдан Бѡд, ши де/
аѡтрѣтѡр, де ла Домнѣи Мѣ, лѡатѡс-аѡ де ла дѡнѡсѡ ши с-аѡ рѡптѡ³ дин
Диван. Дечи, де сѡ вор/ нѡи нискар дирѣсе[ле] ла ворникѡла Гевка ши ѡрич, сѡв
ла алте семенцѣи а лѡи/ Карагюзѣла пре ачел лок, сѡ нѡ с крѣзѣ, че сѡ с рѡпѣ.
Ши алтѡ/ нѡи сѡ нѡ с амѣстѣч прѣст картѣ ноастрѣ.

Ѱ Иѡс, в лѡ хѣрѣа юл ѡ.

† Сам гспдѣнѣ вѣла.

† Гаврил Мѣтѣнаш вѣла логофт.

¹ Rupt.

² вѣ, transformat din alte litere.

³ р, scris peste un а.

462

1636 (7144) iulie 15.

† Идек еѵ, Иѵкоб, фекчно¹рѵл Мѣрикѣн, непотѵл лѵн Панигѵ дин Дѵрнещѵ, мѣр/тѵрнскѣсѵ, кѵ честѵ запис ал мѣѵ, кѵм еѵ, де бѵнѣвоѵ мѣ, де нѵме нево/нт, ници силнт, че дѣ мѣ бѵн воѵ, ам вѣндѵт тот партѣ мѣ де шчинѣ, / кѣтѣ сѣ ва алѣѵе партѣ мѣ-не-мѣ, Мѣрикѣн, дин сат дин Мѣстакѣни, / че шсте дн цинѵтѵл Бакѣѵлѵн, дин ватра сатѵлѵн, ши дин кѣм/пѵ, ши дин поенѵ, ши дин пѣдѵри, ши динтр-ап ши дин тотѵ ви/нитѵл, че <се>² ва ал<ѣ>³ѵѵе. Ичѣѵ тот ѵм вѣндѵтѵ-ѵ ѵѵпѣѵлѵн Глѣго/рашко Бѣжан, дерептѵ сѣче лѵн бѣтѵц⁴ [ѵг],бан гата.

Дѣчи, ка с анѣѣ а-н хѵ дѵмисали/ дирѣптѣ ѵчѣнѣ ши мошѣ, дн вѣчѣ.

Ши ла токмала нострѣ/ аѵ фост: Неѵлаѵе Сѣкли бив кѵпар, ши Костантин Банѣѣш, ши Глѣ/га ѵт Кѵчѵлацѣ, ши Дѵмитрашко Барнов, ши Гаврилаш, Снѣ Чокѣрлѣѵе, шѵ/ Глигорѣѵе Хѵдичи, ши Глигорѣѣ Хѣрѣѣ ши алѣѵн мѵлѣѣ ѵмен/ бѵн. Ичаста скриѣм ши мѣртѵрѣсим кѵ честѵ запис ал нострѵ⁵./

Ши, <пре>² ман мари кред<н>³нѣѣ, иѣм пѵс тоци печѣѣлѵе ши искѣлѣтѵ/риле, ка сѣ анѣѣ а<ш ф>¹аче ши дирѣс домнещѣ; ка сѣ с щѣѵе.

† Лѣт хѣрмѣ ѵл, еѣ дѣн.

Иѵ Иѵкоб ам вѣнд[ѣд]ѵт.

Хѣдичи.

Глигорѣѣ Хѣрѣѣ.

† Иѣ Никѵлаѵ Сѣкли ис<¹кал.

† Иѣ Костантин искал.

† Иѣ Дѵмитрашко Барнав искал.

Глига.

† Гаврил Чокѣрлѣѵе искал.

† Баслѣѵе Бран м-ам прилѣ[же]жит ла шс[с]тѣ токмал. Бран искал.

† Богѣа писал.

¹ Șters și rupt.

² Omis.

³ Rupt.

⁴ сѣче лѵн бѣтѵц, scris cu altă cernelă.

⁵ нос-, corectat peste мѣѵ.

469

<1636 august 1, Feținghești>.

† Милостивѵе ши лѵминате Доамне, сѣ хѣѵе Мѣрѣа Домнѣѵн Тале сѣнѣтѵс. Дѣм ширѵе/ Мѣрѣѵн Тале, ка ѵнѵн домнѵ милостивѵе, пе днтрѵ рѣндаѵл

кълугърнлор де ла Бесереканы, / къ ав авоут пърж, финаннтѣ Мърїен Тале, кѹ Илѣна, соакра а лѹи Шне постелникѹл, / ши кѹ алте семенцїи але ен, пе дитрѹ нише парци¹ де шчинѣ, че ав зис Илѣна кѹ ва/менїи ен къ-и днпресѹрѣ кълугърїи. Мърїа Домнїен Тале нѣи тримис пре нон/ ачичѣ, кѹ днвѣцѣтѹра Мърїен Тале, ла сат ла Фецингеши, ка съ стрѣнѣм ва/мени бѹни² ши бѣтрѣни, де пре днпреѹр меѹїши, кѹм вор щї ен, кѹ сѹфлетеле лор, ман кѹ/ дерептѹл. Карїи вамени, че вор хи вѣндѹт кълугърнлор, съ хїе вѣндѹт, ѿр карїи вамени/ нѹ вор хи вѣндѹт, съ ле алѣѣм кѹ вамени бѹни парциле¹ де шчинѣ, карѹѣ¹ пре ѹнде съ/ ва вени партѣ, съ с щїе.

Мерс-ам, милостнѣе Доамне, ла сат ла Фецингеши, кѹм ав фост/ днвѣцѣтѹра Мърїен Тале, шї ам стрѣнсѹ вамени бѹни ши бѣтрѣни, меѹїши/ де пре днпреѹр, ши ѿм днтребат кѹм щїѹ ен ман кѹ <дн>³рептѹл, кѹ сѹфлетеле лор, ши чинѣ ав/ вѣндѹт ши чинѣ н-ав вѣндѹт.

Милостнѣе Доамне, ваменїи чен бѹни ашѣ ав мѣртѹрснѣт, / кѹм ачѣпа партѣ де лок, че съ кїѣмѣ а трѣпа партѣ де сат де Фецингеши, къци ваменн/ ав фост де ачѣпа партѣ, тоци ав вѣндѹт кълугърнлор де ла Бесерекани мошїа, кѹ тот вени/тѹл. Нѹман че съ ав афлат невѣндѹтѣ партѣ Илѣнен шї ачѣпа, милостнѣе Доамне, кѹ/ ачѣши вамени бѹни ѿм алес партѣ ен шї ѿ ам стѣлпнт дѣспре алцїи, сѣче пашн дн фрунтѣ. / Яшѣ с-ав афлат партѣ ен, кѹ тот вени/тѹл, де дн ватра сатѹлѹи, ши де дн вад ши ла къмпѹ, / дитрѹ тот локѹл, кът ѿсте хотарѹл сатѹлоѹи.

Шї, ашижде, с-ав ман алес парциле¹ а дон ваменн, / ѿр невѣндѹтѣ, а лѹи Думитрашко шї а Харнтен, че ачѣши дон ваменн, дѣка ш-ав/ алес парциле¹, де бѹнѣвоѣ лор ав дѣрѹнт парциле¹ лор сфентен мѣнѣстирѣ¹ Бесереканилор, / кѹ тот вени/тѹл, парциле¹ лор, де дн сат, ши де дн вад, ши ла къмпѹ, кът ле ѿсте хотарѹл, пе дитрѹ, / Амнѣѹ ши пе дитрѹ сѹфлетеле пѣринцилор сѣи, денаїнтѣ ачѣстор ваменн, а тоци, / карїи ав фост ачичѣ адѹнаци, кѹ днвѣцѣтѹра Мърїен Тале, анѹме: Дабѣжѣ че ав фост/ пѣркѣлаб, ши Саѣ Батни че ав фост питар, поѹа Прокопїе Скѣнтѣе, Пѣтрашко дїѹак, Бѣрлѣдѣи, / Дрѣгѹцѹл, Болдѣскѹл, Прокопїе дїѹак, Захарїа Цага, Думитрѹ, зѣт Дрѣгѹцѹл, дѹпѹл/ де Кѣпотеши, Іѹи, Іѣвраи, Попѣршок, Крѣчѹи, Пѣтрѹ шї алци мѹлци ваменн бѹни. /

Ячѣста дѣм ширѣ Мърїен Тале, съ хїе Мърїа Амнїен Тале сѣнѣтос, в есѣ сѣмирѣнїе, на/ многаа лѣта, амин.

† Ман мик, робѹл Мърїен Тале, Фочѣ врнкарѹл. /

Ши кѹ вїнаѣ кълугѣрѣши н-аре трѣбѣ Илѣна нимикѣ.

¹ Așa în orig.

² бѹни, scris deasupra rîndului.

³ Omis.

⁴ нѣ, scris deasupra rîndului.

† Милѣтѣе ши лѹминате Доамне, съ фїе Мѣрниа Домнїен Тали сѣнѣтос. Дѣм ширѣ Мърїен/ Домнїен Тали, ка доминѹл нострѹ милостнѣе, де карѣ лѹкрѹ м-ан тримис Мърїѣ Домнїен Тали/ ка съ алѣѣм ши съ стѣлпни пре сѣмне че ва скрїе дитрѹ ѣрик а дѹмисали, а лѹи Думитрѹ Бѹхѹш/ че ав фост

вистѣрниѣ. Нон ам стрѣисѣ мѣлци ѡмѣни бѣни ши бѣтрѣни ши сѣлци
 Жѣрѣи Домнѣи Тале./ Прилежитѣ-с-ав де ав фост ла ачѣст хотар ши Гиѡргѣ
 Рошка вистѣрниѣ ши Стрѣтѣлат ворникѣл/ де глаот. Ши ѡмѣни карѣи ав
 фост, аниме: Тома, присѣкарѣл Хѣбѣшаскѣи, ши Тоадѣр Пѣшк/ де
 Коропчѣни, ши Рѣсѣл де Козмѣи, ши Ифрим, де ла присѣка кѣмѣнарѣлѣи, ши
 Глигорѣ Бѣсѣ/ вѣнѣторѣл, ши Маковѣю вѣнѣтор, ши Балака вѣнѣтор, ши
 Симѣон вѣнѣтор, ши Пѣтрашко/ Жѣнсѣл, ши Тѣрновски, ши Иѡнашко
 Бѣлѣничѣл, ши Иѡн де Ънѣи, ши Бикол де аколо, ши/ Павѣл де Козмѣи,
 ши Бѣлан де аколо, ши алт Бикол, де Бѣнѣи, Рѣшко де аколѣ, Яндѣнѣ/ де
 Грозѣи, Гаврил де аколѣ, ши Некоар де аколѣ, Глигорѣ де аколѣ, Яндрѣник де
 аколѣ,/ Хилип де ла Попѣнец, Шефан Фаврил де Гѣнѣстрѣни, Трофин де
 аколѣ, Симиѡн де Поцѣрѣ,/ Ърскѣ де ла Слобѣзѣи ни Зѣнроде, Тоадѣр де
 аколѣ, Ипатѣ де аколо.

Дѣчи, мѣстѣ Доамнѣ,/ с-ав четит ѡриѣл ѡнѣнтѣ ачѣстор ѡмѣни ши
 ѡ-м атрѣбат де сѣмнѣлѣ ѡриѣлѣи,/ пре внде сѣмтѣ. Дѣчи, мѣстѣ Доамнѣ, пре
 внде с-ав арѣтат сѣмнѣлѣ ѡриѣлѣи, пѣс-ам пѣтрѣи,/ кѣм ав фост дѣѣѣтѣра
 Жѣрѣи Домнѣи Тали. Ялта, мѣстѣ Доамнѣ, ѡм атрѣбат: динтр-а/чѣлѣ сѣмнѣ
 а чѣлѣи ѡриѣл, маи ѡстѣ лок де браниѣи де хотарѣл Жѣрѣи Дѣмнѣи Тали,
 пѣнѣ ла хотарѣл Подѣлѣниѣлор ши пѣнѣ внде лѣ спѣнѣ хотарѣл дѣспрѣ
 Бохѣтин?/ Ъи, мѣстѣ Дѣмнѣ, с-ав алѣс динтр-аѣи ѡмѣни, чѣ скрѣѣ маи сѣс,
 аниме: Тома чѣл/ бѣтрѣн, де ла присѣка Хѣбѣшаскѣи, ши Тоадѣр Пѣшко чѣл
 бѣтрѣн де Коропчѣни, ши/ Рѣсѣл де Козмѣи, ши Ифрим чѣл бѣтрѣн, де ла
 присѣка кѣмѣнарѣлѣи, ши Глигорѣ Бѣсѣ/ вѣнѣторѣл, ши Маковѣю вѣнѣтор
 ши ав сѣс, кѣ сѣфлѣтѣлѣи лор, кѣ аѣнѣлѣ/ хотарѣл Подѣлѣниѣлор пѣнѣ д зарѣ
 Дѣлѣлѣи Бохѣтинѣлѣи; маи ѡс нѣ сѣ кобѣарѣл./ Дѣчи, мѣстѣ Доамнѣ, пре
 внде ав мѣртѣрисѣт ѣи, кѣ сѣфлѣтѣлѣи лор, пѣс-ам сѣмнѣ дѣспрѣ Подѣлѣни./
 Ър кѣм с-ав желѣит Подѣлѣнѣи ѡнѣнтѣ Жѣрѣи Дѣмнѣи Тали, н-ав фост лѣат
 вистѣрниѣл/ Бѣхѣш нимѣк дин хотарѣл Подѣлѣниѣлор, нѣмаи кѣт ав скрис д
 ѡриѣл, карѣлѣ/ с-ав четит ѡнѣнтѣ Жѣрѣи Тали.

Ър де рѣндѣл сѣтѣлѣи, карѣлѣ тѣи мѣстѣит Жѣрѣи/ Домнѣи Тали ши
 л-ан мѣлѣит дин хотарѣл Жѣрѣи Домнѣи Тали, алѣсѣ-ѣ-с-ав пре внде/ ав
 сокотѣт Кѣкош, шѣтрѣрѣл чѣл маи, пре аколѣ ам алѣс ши нѣи, де внде сѣ фѣк
 мѣриѣи/ дѣмѣсѣлѣи, д ѡс пре Жѣжѣи, пѣнѣ внде сѣ дѣрѣвнѣ кѣ хотарѣл
 карѣлѣ скрѣѣ/ д ѡриѣл дѣмѣсѣлѣи.

Ър де ѡ мѣртѣрѣѣ чѣ ав арѣтат Подѣлѣнѣи, ла Кѣкош шѣтрѣрѣл,/ ши
 ав сѣс кѣ ѡ ав фѣкѣт мѣѣиѣшѣи, прилежитѣ-с-ав внѣи динтр-аѣи мѣѣиѣшѣи/
 ачѣ де фѣц ши ѡм атрѣбат де ачѣ мѣртѣрѣѣ ши де хотарѣл Подѣлѣниѣлор./
 Ъи с-ав тѣгѣдѣит ши ав сѣс кѣ н-ав фѣкѣт ѣи ачѣ мѣртѣрѣѣ, чѣ пре внде ав
 вѣрт ѣи,/ пре аколѣ ш-ав фѣкѣт хотар дѣиѣи, фѣр мѣѣиѣшѣи, ши кѣндѣ ав
 мѣрсѣ Рошка/ ворникѣл, аѣиждѣи, ав мѣрсѣ ѣи сѣнгѣри, фѣр мѣѣиѣшѣи, де ав
 фѣкѣт сѣмнѣ пре внде/ ав фост ѡѡ лор.

Ялта дѣм ѡири Жѣрѣи Домнѣи³ Тали, ни Гѣ Бѣ, ла ѡмножит/ дѣни ни
 лѣтѣи Гѣспѣствѣ Ти, сѣ мирѣнѣѣ, ѡ Хѣс, амин./

† Маи мѣк, рѣѣл Жѣрѣи Дѣмнѣи Тали, Нѣнѣл дѣвѣрник глѣтѣни./

† Мѣстѣ Доамнѣ, тѣмплатѣ-нѣм маи мѣк рѣѣл Жѣрѣи дѣмѣтѣлѣ,
 Гѣѡргѣ Рошка бѣѣ вист.

† Маи мѣк рѣѣл Жѣрѣи дѣмѣтѣлѣ, Стрѣтѣлат дѣвѣрник глѣтѣни, м-ам
 прилежит ши ѣв ачѣ, ла ачѣствѣ хѣтар⁴.

- www.dacoromanica.ro

Деч, ниче сѣрорилор сале, ниче фразиолор сѣн, ннч непоцилор,/ ниче алтѣра, немѣрѣа, ниче сѣ вѣнзѣ, ниче сѣ дѣ, ниче сѣ скимбѣ.

Ши дѣ-асте дирѣсе лѣм фѣквт доав: ѡнѣ ам дат ла мѣна/ вистѣрникулѣн, алтѣл л-ам дат ла мѣна Мѣрикѣн Хомиченѣсе./ †тр-алт кип сѣ нѣ фѣе.

У Ис, лт хѣрмѣ ав кѣ./

† Сам гспѣнѣ велѣл./

Гаврил Мѣтиѣш вел логофѣт./

† Шандир.

¹ Rupt.

487

1636 (7144) august 22, Iași.

† Иѡ Басилѣе боевода, бѣжѣю млстѣю, гспѣрѣ Земли Мѡлдавскон. Ыдѣкѣ аѣ жѣлѣнт,/ днѣантѣ Доѡмнѣн Мѣле, сѣлѣ Доѡмнѣн Мѣле, Дѣмитрѣ чѣ ав фост дворник,/ дѣѣ сѣс днѣантѣ Доѡмнѣн Мѣле, кѣ аѣ ѡ ѡчинѣ мошѣе, сѣтѣл Мѣн/дрѣшѣн, прѣ Прѣт, ман сѣс<с>¹ дѣ кѣрѣ² Сѣржѣѣн, алѣтѣрѣ кѣ ѡчина сѣтѣлѣн/ Грѣбѣнѣшилѣр, чѣ аѣел сѣт ѡсте алѣн ноктрѣ чинстѣт ши крѣдинчос/ боѣрин, Гѣѡргѣе марѣле пѣхарник. Деч, ѡчина сѣтѣлѣн нѡастрѣ, лѣн Дѣмитрѣ/ ч-ав фост ворник, ши а фразиолор сѣн ѡсте стѣлѣнтѣ ши хотѣрѣтѣ дѣспрѣ/ ѡчина Грѣбѣнѣшилѣр. Чѣ с-ав рѣгат сѣтѣл Грѣбѣнѣшѣн сѣ лѣ дѣ сѣ арѣ; деч, Дѣмитрѣ ворникѣл лѣѣн дат сѣ арѣ ши сѣ дѣ а сѣча. Деч ав арат ши тот/ лѣѣн лѣат а сѣча. Ыкѣмѣ дѣка лѣ лѣат а сѣча, кѣлѣ ѡсте ѡбѣнѣаѣл, дѣ прѣ мошѣа/ сѣ, ѡр дѣмѣлѣнѣн, пѣхарникѣл, лѣѣн потѣнт стѣгѣрѣлѣ чѣле дѣ/ сѣчѣ.

Пѣнтр-аѣѣѣ, стѣтѣт-ав дѣ фѣцѣ, днѣантѣ До[ѡ]мнѣн Мѣле./ Деч, До[ѡ]мнѣн Мѣ ам дат сѣтѣлѣн нѡастрѣ, лѣн Дѣмитрѣ ч-ав фост ворник, ши фрази/лѣр сѣн, сѣ-ш ѣѣе пѣнѣ ч-ав лѣат дѣ сѣчѣ дѣ ла Грѣбѣнѣшѣн, ѡр дирѣ/гѣторѣл пѣхарникѣлѣн ши а кѣлѣгѣрѣлѣр сѣ н-дѣѣѣ нѣч ѡ трѣѣѣ/ кѣ ѡчина, Мѣндрѣшилѣр ши кѣ пѣнѣ дѣ сѣчѣ, карѣ ав лѣат Дѣмѣн/трѣ ши кѣ рѣзѣшѣн сѣн дѣ сѣчѣ, дѣ прѣ лѣкѣл Мѣндрѣшилѣр, ши/ а Гѣгѣѣшилѣр, чѣ синтѣ ман сѣс дѣ ѡчина Мѣндрѣшилѣр, чѣ ѡсте/ ѡчина ши мошѣа нѣман а лѣн Дѣмитрѣ ворникѣл, дѣѣсѣѣн/ дѣ алѣн рѣзѣшѣн.

Ыѣастѣ скрѣѣм До[ѡ]мнѣн Мѣ ши сѣ нѣ кѣтѣсе / нѣмѣ а ѡпрѣ сѣѣ а сѣ аместѣка днѣантѣ кѣрѣѣн До[ѡ]мнѣн Мѣле./

† Исѣѣ Исѣах, лт хѣрмѣ ав кѣ./

† Сам гспѣнѣ велѣл.

¹ Omis.

² Greșit, pentru rupa.

A

† Иадек еѡ, Иѡнашко Хѡшан, ден сат ден Чючешн, скрѣю ши мѣртѡрнскѡ, кѡ чест/ запнс ал мѣѡ, де ннме неѡнт, ннчн асѡпрнт, че де а ма бѡнѡѡе, ам вѣндѡт/ парта мѣ де ѡчннѡ, ден сат ден Чючешн, ден парта де сѡс, ѡнде каде/ Бѣрѡачюл ѡн апа Бѣрладѡлѡн, че ѡсте ѡн цннѡтоул Текѡчюлѡн, че сѡ ва алѣѣе дентр-ѡн бѡтрѡн, а треа парте, ѡн ватра сатѡлѡн,/ ши ѡнтр-ѡпѡ, ши ѡн царннѡ ши ден тот ѡннтѡл. Ичѣа парте де ѡчнн/ ам вѣндѡт ѡнкю-мѣѡ, лѡн Снмнѡн Бѡрѡн вѡтаѡл, дерептѡ сѣче лѡн бѡтѡцн,/ пентрѡ неѡн бѡнн че ѡм фѡст датѡр. Ши мн с-ѡѡ фѡкѡт платѡ депнн, денннтѡ ѡнкашѡлѡн/ Бѡлан Бѡрдѣ де Бѡсннчеш, ши Пѡѡл, брат Бѡхѡш ѡ<т>¹ там, ши Иѡнашко вѡзетѡн/ де Иѡшн, ши Гѡѡн стѡгар тнж, ши Иѡн Кннннѡш тнж.

Иѡн пре марн кредннцѡ, нѣм/ пѡс печецннѡе сѡ сѡ ѡѣе.

Ѣѡ, Бѡасѣе днѡк, пнс ѡ Иѡшн, лѣт хѡрѡе ѡк ѡѣ./

† Иѡнашко Хѡшан.

† Бѡлан Бѡрда.

† Пѡѡл.

† Иѡнашко вѡзетѡн.

† Гѡѡн стѡг.

† Иѡн Кннннѡш.

¹ Omis prin haplogogie.

† Ѣто аз, дѡпѡл Прѡжѡскѡл вѡл клѡчѡр, Бѡслѣе Бѡнѡл ѡторѡн ѡнстѣрннѡ,/ Бѡслѣе Рѡшка ѡрннѡл де ѡѡртѡ, скрѣѡм нѡн ши дѡм ѡнрн, кѡ частѡ скрнсѡѡрѣ/ а нѡстрѡ, кѡм ѡѡ ѡннт Иѡнашко Каѡтѡ ден Петреѡн ши Бѡсѣе, фнчѡрѡл Иѡрн/кѡн, ши Гѡнгѡрѣе, фратѡе лѡн Бѡснѡ ден Крѡешн, ши Иѡнашко, брат Бѡсѣе,/ ши Флѡрѣ, фнчѡрѡл лѡн Каѡтѡ ден Петреѡн, тоѡн неѡѡн лѡн Каѡтѡ ши фнчѡрн/ лѡн Каѡтѡ, кѡмѡѡ ѡннт ѡн<н>¹ тоѡн ѡннннтѣ нѡѡстрѡ пентрѡ ѡ парте де ѡчнн/ ден сат ден Порчешн, лѡк кѡ патрѡ касѡ, ден ватра сѡѡлѡн, ши-н) ден царнн, ши ден фѡнаѡ,/ ши ден кѡмпѡ, ши ден пѡдѡрн, ши дентр-ѡпѡ ши ден тот лѡкѡл, че с-ѡ ѡннн;/ ѡѡ вѣндѡѡѡ ѡчастѡ ѡчнн, че мѡн сѡс скрѣе, дѡмнсѡл, лѡн Юрѡшко хѡтмѡнѡл, дѡмнѡѡѡ-л/ ѡменѣскѡ. Дѡчн, хѡтмѡнѡл ѡѡ ѡпѡкат дѣ дат нѡмѡн ѡптѡспрѡѡѡчн гѡлѡнн,/ бѡнн бѡнн, ши ѡн ѡлѡѡѡк де мѣѡѡе.

дѡпѡ ѡчѣ, кѡ кѡт ѡѡ рѡмас сѡ дѣ ден ѡѡпнсѡл хѡтмѡнѡлѡн, с-ѡѡ скѡлат дѡмнѡлѡн, фратѡе нѡстрѡ, Тѡма сѡлѡѡѡрѡл/ чѡл марн, ѡ-ѡѡ датѡ бѡннн тоѡн депнн, ѡптѡѡѡчн ши ѡѣс де тѡлѡрн ши ѡѡмѡтѡте,/ ѡнтрѡ мѡна чѡстѡр ѡмѡнн, че мѡн сѡс скрѣе.

Дичн, дак-ам възут ши нон токмал бу/нъ ши платъ деплин, ам фъквт ачастъ скрисоаре ши мъртурѣе, ка с съ щѣе/ ши съ с крѣсъ. Дѣчаста скрѣем ши мъртурнсим.

Ши, пе ман марн крѣдинцъ,/ нѣм пус ши печецил ш-ам нскълнт./

V Ис, в лт хърме ук кд./

† Из Дѣпѣл Прѣжесквл клвчѣр.

† Из Басилѣн Банѣл вистѣр.

¹ Pătat cu cerneală.

549

1636 (7145) noiembrie 3, Iași.

† Иѡ Басилѣе воевода, бжѣю млстѣю, гспдаръ Земиѡ Милдавскон. Ядек с-ав пѣрѣт/ де фац, финаннтѣ Домнѣн Мѣле, савга ноастръ Тоадѣр дѣмквл, ден Портарн, кв Хуѡулоае ши кв Боснѡкоае ши кв Буска, фетеле н Мѣнджѡае, прен/трѡ [патрѡ] патрѡсѣч де галбени, че ав плѣтит Тоадѣр дѣмквл, прентрѡ даж/дѣ лор, ши дон бон ши шес нлнше, квм ав арѣтат, финаннтѣ Домнѣн Мѣле, ши анрѣсе де пѣр ши де рѣмас, де ла Барновски Бод ши де ла Ялѣзандрѡ Илнѡш/ Бод, квм с-ав афлат кв адеѡѣрат къ ав плѣтит Тоадѣр дѣмквл тоате ачѣле бу/кате прентрѡ дѣншѣн.

Прентр-ачѣм, Домнѣн Мѣ ѡм ѡндекат дѡп лѣѡѣ цѣрѣн,/ кв Днѡанвл Домнѡнен¹ Мѣле, съ хѣе тарѣ ши пѡсѣтѣ¹ринк, кв картѣ Домнѣн Мѣ/ле, савга ноастръ, че-н ман сѡс скрис, Тоадѣр дѣмквл, ден Портарн, а ле цинѣ ши/ а ле цинѣ² ѡчнина лор тоат, че ав ен дн сат дн Торчѣши, ши а ѡ вѣнде квн ва да/ банѣн ши чѣле бѡкате тоате, прентрѡ кѣч ле-ѡ рѣмас ши деннѡнтѣ Домнѣн/ Мѣле ши а[ѡ] тот Днѡанвл Домнѣн Мѣле.

Ши, де акмѡ финаннтѣ, съ нѡ анѣѡ а съ/ ман пѣр ѡнѡл пре алѡл де ѡста пѣр ннч дѣнѡѡар, дн вѣч, финаннтѣ кѣрѡѣн/ Домнѣн мѣле. Инак не бѡдѣт³.

† X Ис, в лто хърме нѡѡѣ г дн.

† Саам гспданъ велѣл.

† Гаврил Мѣтѡш вел логофт.

† Гаврил.

¹ Rupt.

² Greșit, pentru опри.

³ Sub pecete.

553

1636 (7145) noiembrie 11, Iași.

† При днн Іѡ Басилѣе воевода.

† Ядек еѡ, Фѡкшѣ де Гѣрѣѣни, ши кв непоцин мѣен, кв Бѡда, фнчѡрѡл лѡн ѡѣфан, ши/ кв Врѣта, фѡта лѡн Спнрдѡн, скрѣем ши мъртурнсим, кв чест запис, квм/ ам вѣндѡт дѡмсале, логофтѡлѡн, лѡн Тѡдѣрѡшко,

цумѣтате де сат де/ Гърбѣни, пре Башев, ан цѣнутул Дорохоюли, ку тот
вѣнитул че съ ва/ алѣѣе, дерепт ноашсеч де талери, бани проци.

Ши ан токмала ноастрѣ ав фост:/ Фрим Хѣждев, ши Хруч ворникул,
ши Гѣургичѣ де Ботѣшѣни, ши Гуцул дѣ аколо,/ ши Мумич ч-ав фост
шолтвз. Деч, дѣ акму, прѣстѣ вѣнзарѣ ноастрѣ, ка съ н-ан/бѣ нѣме а ман
фаче пѣрѣ сав амѣстекѣтурѣ, нѣч ден фичори нощри,/ нѣч ден нѣпоци нощри,
нѣч нѣме дѣн ваменн нощри.

Ир думнѣли, логофѣ/тул Тодѣрашко, ка съ анѣѣ а-ш фаче ши исписок
домнеску, де пре записул нострѣ, прѣчѣ цумѣтате де сат, че ѣм вѣндут, че
ман сус скрѣе./ Ши записул ностру съ фие де мѣртурѣе, ши нѣм пус ши
печециле./ Тое пишем.

V Ис, в лѣт хѣрме ноев дѣ.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript. The text is written in a cursive style and is organized into several lines. There are some large, stylized initial letters at the beginning of certain sections. The document appears to be a page from a larger work, possibly a liturgical book or a collection of prayers.

Planşa II = Doc. nr. 12

1635

9

COT. V. 13...

Handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic, arranged in several lines. The text is written in a cursive style with many ligatures and is interspersed with musical notation consisting of square notes on a four-line staff. The text appears to be a liturgical or legal document, possibly a charter or a prayer book entry.

f. 1. r. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³

[illegible]

Handwritten signature: *James H. [illegible]*

Handwritten signature

LXXVII. ^αΙσπιν^α. ρη^αε^αε^αυ^απο^αι^αι^α
 α^αρ^αβ^αα^αρ^αι^αε^αε^αα^α. α^αο^αμ^αρ^αα^αο^αε^α
 ε^αρ^αι^α. α^αε^ασ^αα^αι^αρ^αι^α. α^αρ^αε^αα^αι^αρ^α
 ρ^απο^αα^α. ρ^αε^αι^αε^α. ρ^αε^αε^α. ρ^αα^αρ^αε^αα^αο^α
 ρ^αε^αα^αρ^αε^α. α^αι^αε^αν. α^αι^αε^αε^αε^α
 α^αι^αε^αε^α. σ^απ^αρ^αο^ασ^αα^α. α^αε^αα^αα^α
 α^αα^α. α^αι^αε^αε^αα^αα^αα^αα^α
 α^αι^αε^αε^αα^α. ε^αα^αα^αα^αα^α
 α^αα^αα^αα^αα^α. α^αε^αα^αα^α

Planşa XI = Doc. nr. 114

AN. MMDCIX

58
[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged paper. The script is highly stylized and difficult to decipher. There are several large, ornate initial letters at the beginning of some lines. The text is arranged in approximately 10 lines, with some lines being longer than others. The overall appearance is that of a historical manuscript or document.]

[Illegible handwritten signature or text, possibly a name or a date, located in the bottom right corner of the document. The handwriting is very fluid and cursive, with many loops and flourishes. It appears to be a signature or a stylized name.]

Planşa XII = Doc. nr. 118

www.dacoromanica.ro

47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564

Planşa XIII = Doc. nr. 124

[The text is a handwritten document in a cursive script, likely from a 16th-century manuscript. It is written in a single column and appears to be a legal or administrative document. The text is heavily obscured by a large, dark, vertical ink blot or stain that runs down the center of the page, making many words illegible. The script is dense and characteristic of the period.]

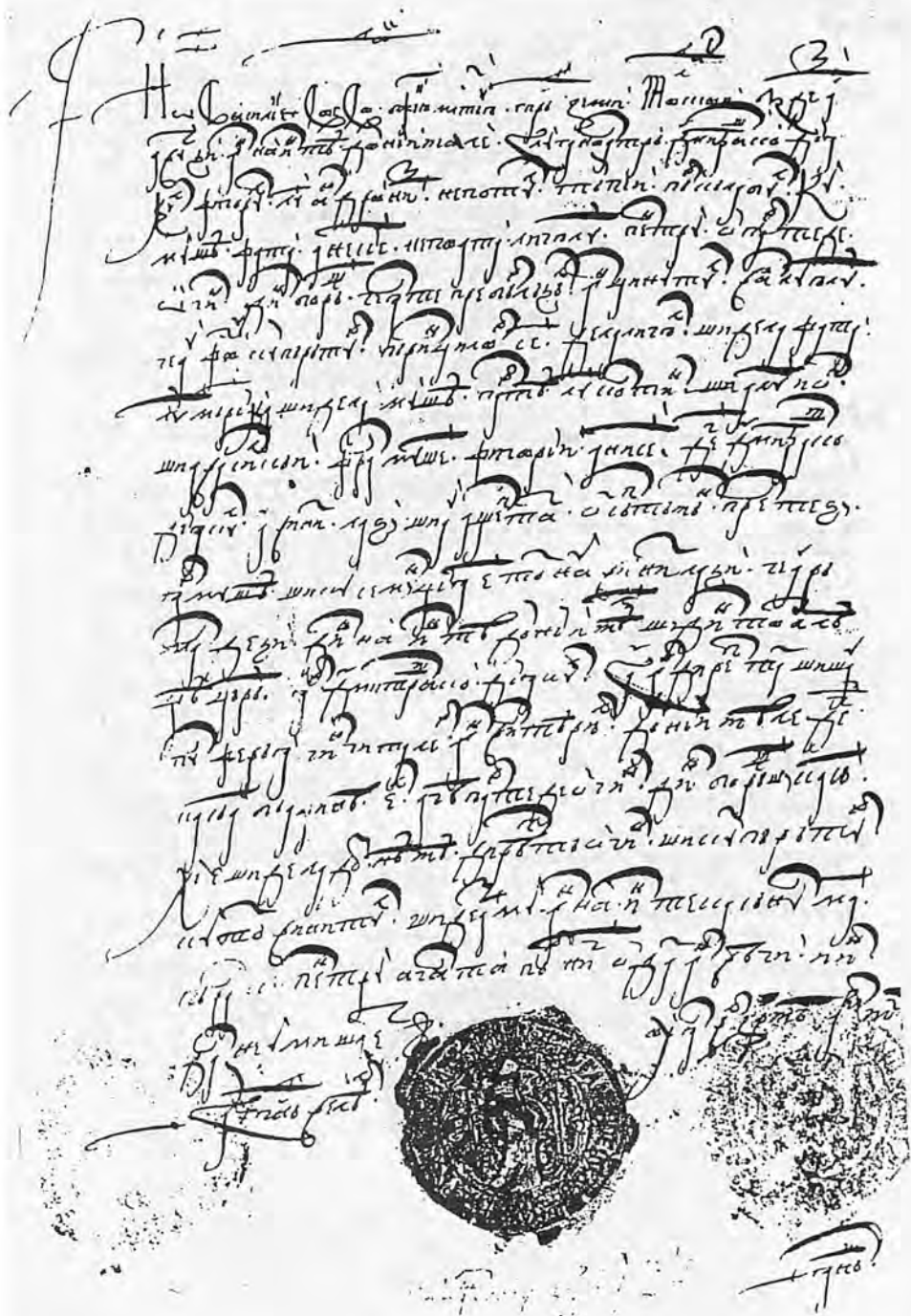

2. 4. 6. 8. 10. 12. 14. 16. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 44. 46. 48. 50. 52. 54. 56. 58. 60. 62. 64. 66. 68. 70. 72. 74. 76. 78. 80. 82. 84. 86. 88. 90. 92. 94. 96. 98. 100. 102. 104. 106. 108. 110. 112. 114. 116. 118. 120. 122. 124. 126. 128. 130. 132. 134. 136. 138. 140. 142. 144. 146. 148. 150. 152. 154. 156. 158. 160. 162. 164. 166. 168. 170. 172. 174. 176. 178. 180. 182. 184. 186. 188. 190. 192. 194. 196. 198. 200. 202. 204. 206. 208. 210. 212. 214. 216. 218. 220. 222. 224. 226. 228. 230. 232. 234. 236. 238. 240. 242. 244. 246. 248. 250. 252. 254. 256. 258. 260. 262. 264. 266. 268. 270. 272. 274. 276. 278. 280. 282. 284. 286. 288. 290. 292. 294. 296. 298. 300. 302. 304. 306. 308. 310. 312. 314. 316. 318. 320. 322. 324. 326. 328. 330. 332. 334. 336. 338. 340. 342. 344. 346. 348. 350. 352. 354. 356. 358. 360. 362. 364. 366. 368. 370. 372. 374. 376. 378. 380. 382. 384. 386. 388. 390. 392. 394. 396. 398. 400. 402. 404. 406. 408. 410. 412. 414. 416. 418. 420. 422. 424. 426. 428. 430. 432. 434. 436. 438. 440. 442. 444. 446. 448. 450. 452. 454. 456. 458. 460. 462. 464. 466. 468. 470. 472. 474. 476. 478. 480. 482. 484. 486. 488. 490. 492. 494. 496. 498. 500. 502. 504. 506. 508. 510. 512. 514. 516. 518. 520. 522. 524. 526. 528. 530. 532. 534. 536. 538. 540. 542. 544. 546. 548. 550. 552. 554. 556. 558. 560. 562. 564. 566. 568. 570. 572. 574. 576. 578. 580. 582. 584. 586. 588. 590. 592. 594. 596. 598. 600. 602. 604. 606. 608. 610. 612. 614. 616. 618. 620. 622. 624. 626. 628. 630. 632. 634. 636. 638. 640. 642. 644. 646. 648. 650. 652. 654. 656. 658. 660. 662. 664. 666. 668. 670. 672. 674. 676. 678. 680. 682. 684. 686. 688. 690. 692. 694. 696. 698. 700. 702. 704. 706. 708. 710. 712. 714. 716. 718. 720. 722. 724. 726. 728. 730. 732. 734. 736. 738. 740. 742. 744. 746. 748. 750. 752. 754. 756. 758. 760. 762. 764. 766. 768. 770. 772. 774. 776. 778. 780. 782. 784. 786. 788. 790. 792. 794. 796. 798. 800. 802. 804. 806. 808. 810. 812. 814. 816. 818. 820. 822. 824. 826. 828. 830. 832. 834. 836. 838. 840. 842. 844. 846. 848. 850. 852. 854. 856. 858. 860. 862. 864. 866. 868. 870. 872. 874. 876. 878. 880. 882. 884. 886. 888. 890. 892. 894. 896. 898. 900. 902. 904. 906. 908. 910. 912. 914. 916. 918. 920. 922. 924. 926. 928. 930. 932. 934. 936. 938. 940. 942. 944. 946. 948. 950. 952. 954. 956. 958. 960. 962. 964. 966. 968. 970. 972. 974. 976. 978. 980. 982. 984. 986. 988. 990. 992. 994. 996. 998. 1000. 1002. 1004. 1006. 1008. 1010. 1012. 1014. 1016. 1018. 1020. 1022. 1024. 1026. 1028. 1030. 1032. 1034. 1036. 1038. 1040. 1042. 1044. 1046. 1048. 1050. 1052. 1054. 1056. 1058. 1060. 1062. 1064. 1066. 1068. 1070. 1072. 1074. 1076. 1078. 1080. 1082. 1084. 1086. 1088. 1090. 1092. 1094. 1096. 1098. 1100. 1102. 1104. 1106. 1108. 1110. 1112. 1114. 1116. 1118. 1120. 1122. 1124. 1126. 1128. 1130. 1132. 1134. 1136. 1138. 1140. 1142. 1144. 1146. 1148. 1150. 1152. 1154. 1156. 1158. 1160. 1162. 1164. 1166. 1168. 1170. 1172. 1174. 1176. 1178. 1180. 1182. 1184. 1186. 1188. 1190. 1192. 1194. 1196. 1198. 1200. 1202. 1204. 1206. 1208. 1210. 1212. 1214. 1216. 1218. 1220. 1222. 1224. 1226. 1228. 1230. 1232. 1234. 1236. 1238. 1240. 1242. 1244. 1246. 1248. 1250. 1252. 1254. 1256. 1258. 1260. 1262. 1264. 1266. 1268. 1270. 1272. 1274. 1276. 1278. 1280. 1282. 1284. 1286. 1288. 1290. 1292. 1294. 1296. 1298. 1300. 1302. 1304. 1306. 1308. 1310. 1312. 1314. 1316. 1318. 1320. 1322. 1324. 1326. 1328. 1330. 1332. 1334. 1336. 1338. 1340. 1342. 1344. 1346. 1348. 1350. 1352. 1354. 1356. 1358. 1360. 1362. 1364. 1366. 1368. 1370. 1372. 1374. 1376. 1378. 1380. 1382. 1384. 1386. 1388. 1390. 1392. 1394. 1396. 1398. 1400. 1402. 1404. 1406. 1408. 1410. 1412. 1414. 1416. 1418. 1420. 1422. 1424. 1426. 1428. 1430. 1432. 1434. 1436. 1438. 1440. 1442. 1444. 1446. 1448. 1450. 1452. 1454. 1456. 1458. 1460. 1462. 1464. 1466. 1468. 1470. 1472. 1474. 1476. 1478. 1480. 1482. 1484. 1486. 1488. 1490. 1492. 1494. 1496. 1498. 1500. 1502. 1504. 1506. 1508. 1510. 1512. 1514. 1516. 1518. 1520. 1522. 1524. 1526. 1528. 1530. 1532. 1534. 1536. 1538. 1540. 1542. 1544. 1546. 1548.

~~X1~~
~~102~~

CLXXIV/102.

Planşa XVII = Doc. nr. 209

Planşa XVIII = Doc. nr. 210

33 21-11
CCCLXVIII

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The script is dense and fills most of the page. There are some corrections and additions visible, particularly in the middle and lower sections. The text appears to be in a historical form of a European language, possibly Latin or a Romance language, given the context of the document's origin (Dacia Romana).

At the bottom center, there is a circular seal or stamp. The seal features a central emblem, possibly a coat of arms or a religious symbol, surrounded by text in a circular border. The seal is slightly faded and has some ink smudges around it.

Below the seal, there are some faint, handwritten notes or signatures, including what looks like "17" and some illegible cursive text.

Planşa XIX = Doc. nr. 246

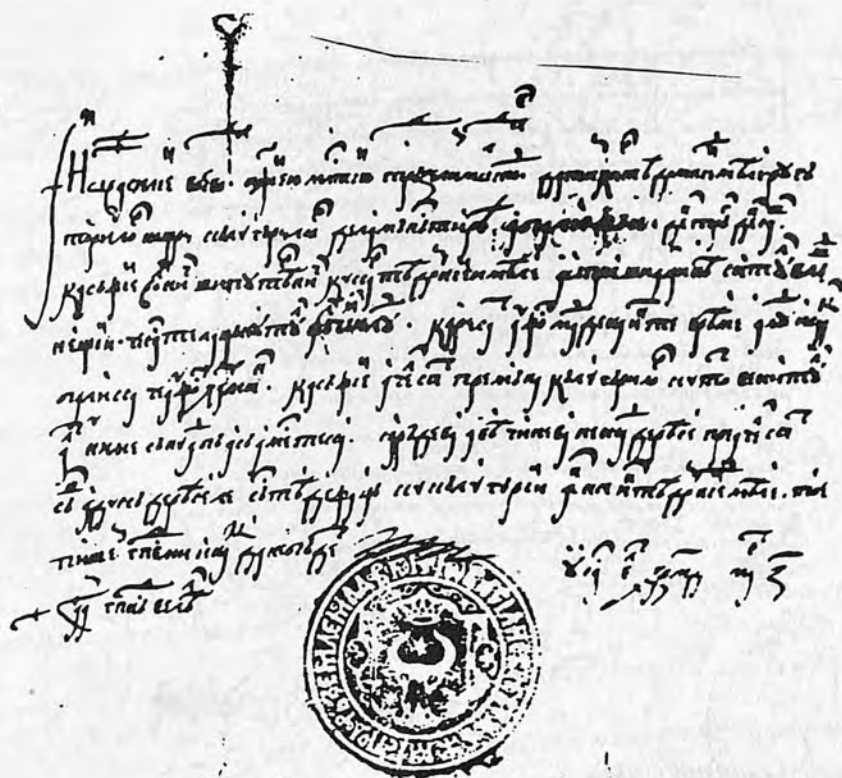
11.000,00

πινυλ

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Planşa XXII = Doc. nr. 346

¹ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 10

[The page contains dense handwritten Greek text in a cursive script, likely from a 17th-century manuscript. The text is written on aged paper and includes several large, ornate initial letters. At the bottom left, there is a circular library stamp with the word "BIBLIOTHECA" visible. At the bottom right, there is another circular stamp and some additional markings.]

ΕΡΕ ΜΗΧΑΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ.

 по указу

 гомо. п. п.

Handwritten notes and symbols on lined paper, including the word "SACNIS" and various circular markings.

иже яви чю а в прити пс по ттх мху а в днх прд
 пвасе в а с а ц а а ш р л а т п о а г а . а н л о р л а н
 н а п в а ц у н л о 2 п а н о х а г а .

P458/37

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. The script is dense and characteristic of 17th-century Eastern European manuscripts.

Planşa XXVII = Doc. nr. 426

Handwritten musical notation on a single page, featuring a large initial 'H' and a large 'S' at the bottom. The text is written in a cursive script, likely a form of Church Slavonic, and is accompanied by a series of musical notes and clefs. The page is numbered '71' in the top left corner. The notation is dense and covers most of the page, with some lines of text written below the musical staffs.

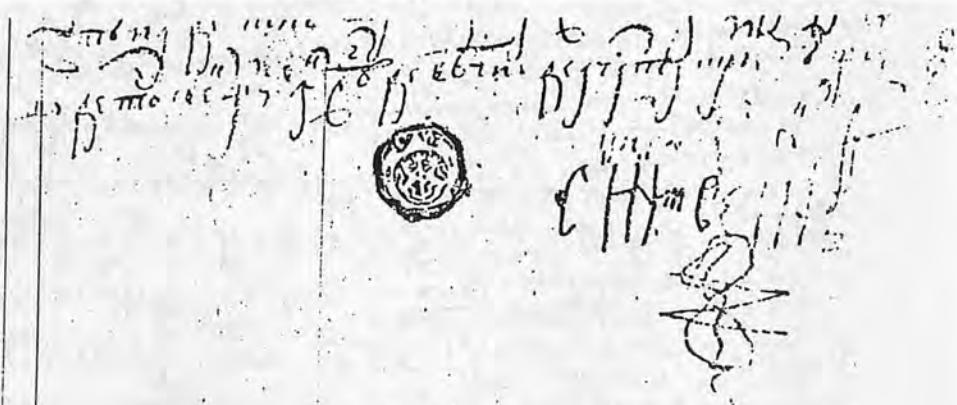
... 1941

CXVI 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a religious or official document. The text is arranged in several lines, with some parts appearing to be a list or a series of entries. There are some large, stylized initial letters or symbols at the beginning of some lines. The text is written in a cursive style typical of the 18th or 19th century. At the bottom of the page, there is a large, dark, irregular shape that appears to be a stamp or a seal, possibly a coat of arms or a religious symbol. To the right of this shape, there is more handwritten text, including what looks like a signature or a date.

Planşa XXXII = Doc. nr. 560

ISCĂLITURI ȘI SIGILII

Doc. nr. 4

Doc. nr. 46

Doc. nr. 104

1. *Handwritten text in Cyrillic script, heavily crossed out with multiple horizontal and diagonal lines. Several circular stamps are visible, including one with a coat of arms.*

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Greek or Latin, with several circular stamps or seals interspersed. The text is written on a light-colored background.

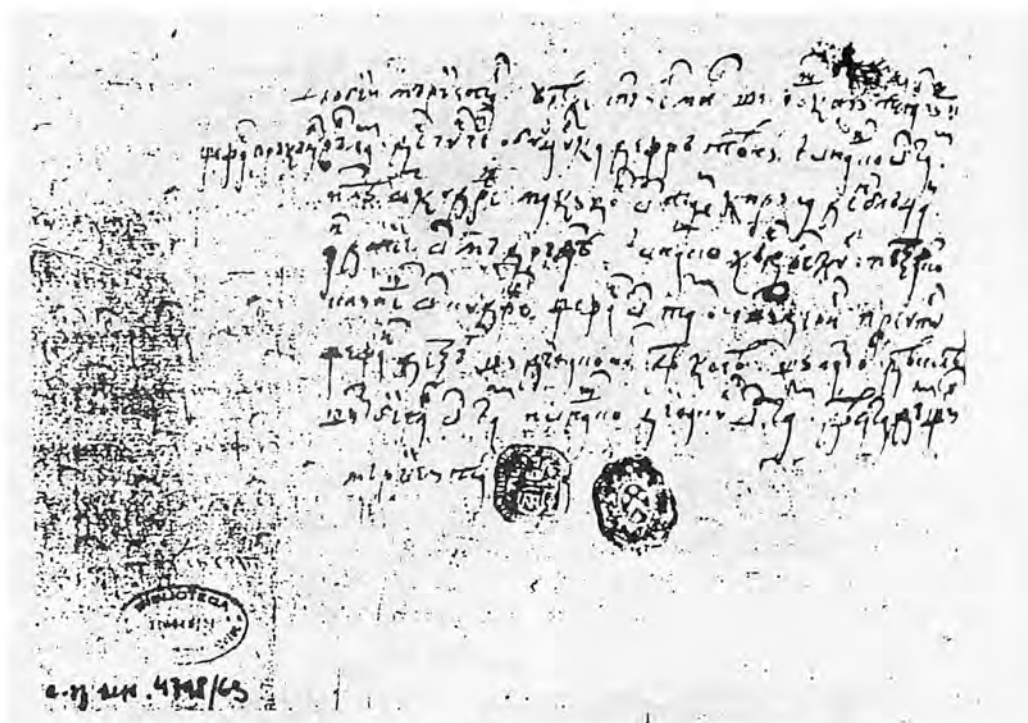
Doc. nr. 159

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Greek or Latin, with several circular stamps or seals interspersed. The text is written on a light-colored background.

Doc. nr. 165

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Greek or Latin, with several circular stamps or seals interspersed. The text is written on a light-colored background.

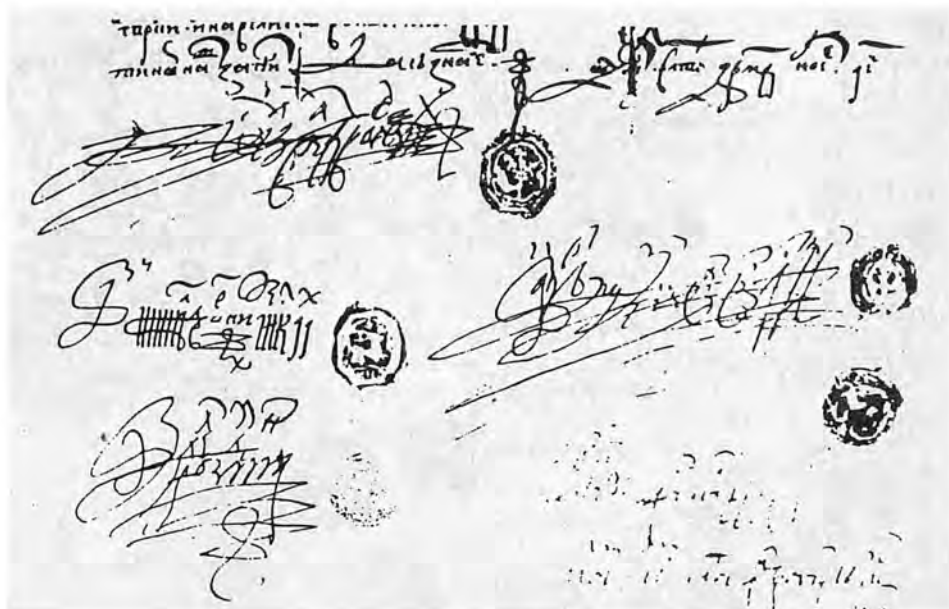
Doc. nr. 168

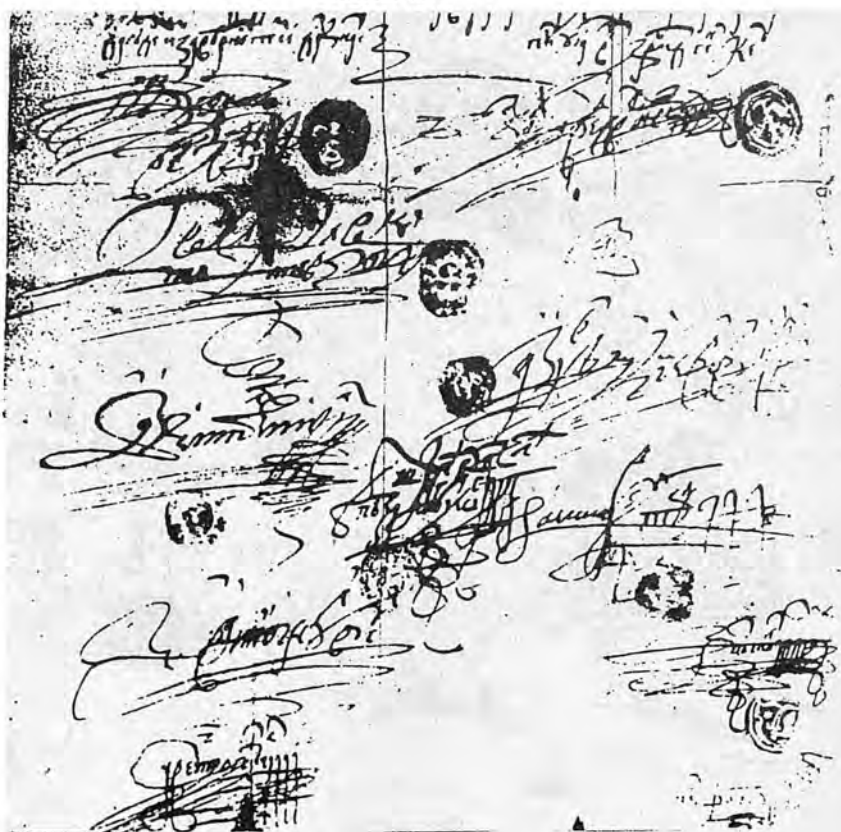
Doc. nr. 201

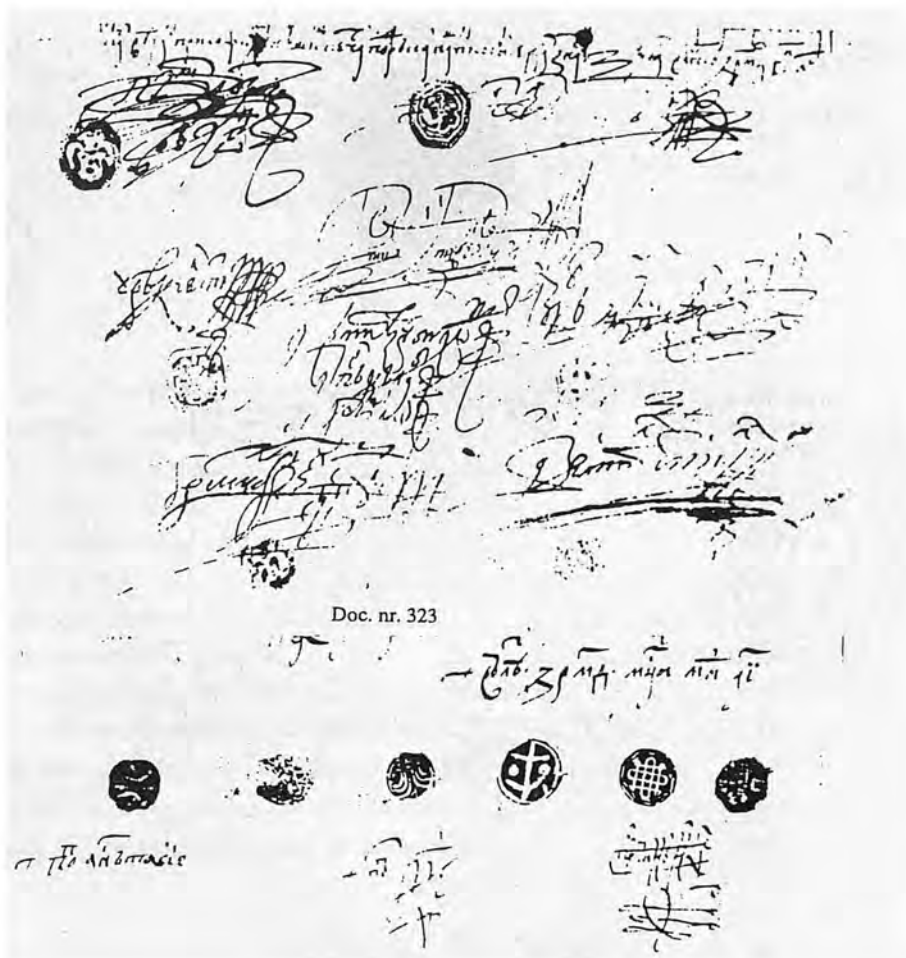
Doc. nr. 204

Doc. nr. 264

Doc. nr. 316

Doc. nr. 491

Doc. nr. 520

Doc. nr. 552

CUPRINS

Prefață.....	VII
Sigle - Prescurtări bibliografice - Abrevieri specifice - Simboluri.....	XV
Rezumatele documentelor.....	XXV
Résumé des documents.....	LX
Documente autentice.....	1
Documente îndoielnice (A).....	621
Documente false (I - II).....	622
Indice de nume proprii.....	625
Indice de materii.....	794
Lista de concordanță a documentelor cu dată rectificată.....	827
Listă de cuvinte românești din textele slavone.....	836
Listă de cuvinte și expresii slave din documentele de limbă română....	837
Documente românești în transcriere chirilică.....	840
Fotocopii de documente, de peceți și de iscălituri.....	868

Redactor: NICULINA FLOREA
Tehnoredactor: MARIANA CHIRILĂ

Bun de tipar: 10.V.1996. Format: 16 / 70 x 100. Coli de tipar: 63.
C.Z. pentru biblioteci mari: 9(498.3) <1635 : 1636> (001-12).
C.Z. pentru biblioteci mici : 9(498.3) (001-12)

Tipărit: *Semne*

